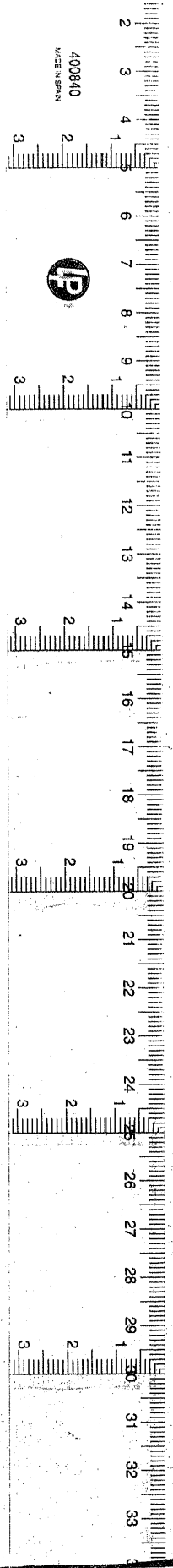

61-3

1026.

16
50

de el collegio de la Comp^a de Jesus de Granada

BIBLIA R/6631

facra ex Santis Pagnini trala-

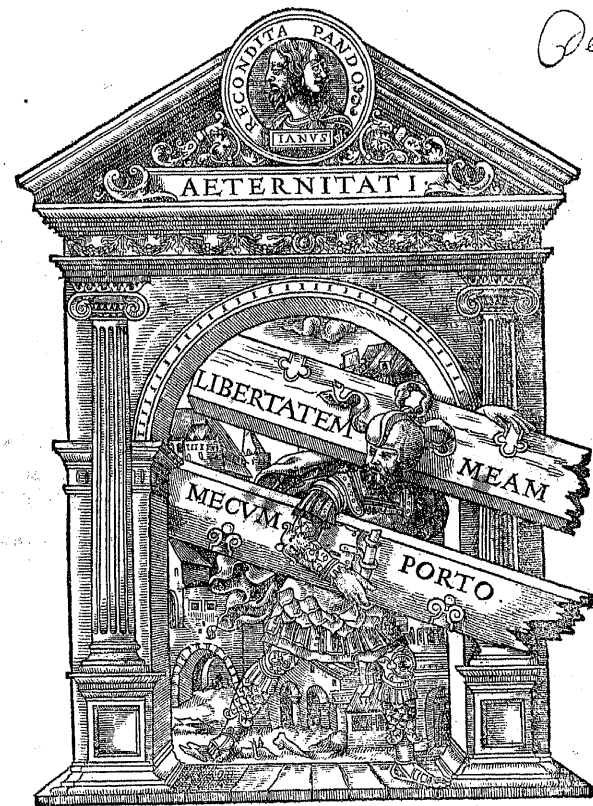
TIONE, SED AD HEBRAIC

caē linguae amussim nouissimè ita recognita, &
scholiis illustrata, ut planè noua editio
uideri possit.

Accessit praeterea Liber interpretationum Hebraicorum, Arabicorum, Graecorumq;
nominum, quae in sacris literis reperiuntur, ordine alphabetico digestus, eodem auctore.

De la posita del Pl^{mo} de carta

*Corregi esta Biblia conforme a la
nueva censura de la 2ª Gen^a
ing^a en Gran^a a 24 de nov^a
de 1613*

*Augustin de quibus
corregi este libro por comission de la
trinquilidade conforme a nueva censura
de 1639. en Gran^a a 20 de abril
de 1639. años.*

Pl^o de madras

*no tiene mas que expurgar para
expurgar de lo.*

*En expurgado conforme al Exurgato
torio del año de 1707.*

LVGDVNI,

Apud HVGONEM à Porta.

M. D. XLII.

Cum priuilegio ad annos sex.

Manuel Padial

Vista y corregida en sig^a 7 de abril 1535

D^o Diego Perez

Michaël Villanouanus lectori S.

DOCUIT NOS SAPIENS ILLE
Iesus filius Sirac in proemio libri sui, quem Ecclesiasticum uocant, Hebraica uerba deficere, siue obtorpescere, quum in aliam linguam fuerint translata. Probe diuidicans, uiam illam spiritus energiam, dictionum emphases, eocursus, antitheses, allusiones, & reliqua eiusmodi, non posse in uersionibus nostris ad unguem seruari. Unde merito, & olim, & nunc Bibliorum interpretationi plerique desudantes, rem integram sunt nunquam assequuti. Quum praesertim historicum, & literalem sensum, qui certum est futurae rei monumentum, ij qui Hebraeorum res gestas ignorant, facile contemnunt. Unde & mysticos sensus frustra illi, & ridicule passim ueniuntur. Ob quam rem te semel, & iterum uelut rogatum, Christiane lector, ut primum Hebraica discas, deinde de historiae diligenter incumbas, antequam prophetarum lectionem aggrediaris. Singuli enim prophetae suam iuxta literam sequebantur historiam, quae & futura praefigurabat, & in qua Christi mysteria secundum spiritum concludebantur. Nam omnia in figura contingebant illis, ut ait Paulus, & testimonium Iesu Christi, ut ait Iohannes, est spiritus prophetiae, quanquam alius iuxta literam fuerit tunc prophetarum sensus, ut rei gestae ferebat historia. Quod si sensum illum esse uere literalem quis neget, eo quod uerba literae non semper uere congruat: id ego dicenti libens concedam. Illud tamen perpendendum, Hebraicam linguam esse totam hyperbolis plenam, & maiora alia ibi contineri mysteria. Perpendendum item quod si literalis ille sensus non dicatur, aliquis tamen erit futurae ueritatis obumbratio, ut in umbra Dauidis relictet ueritas soli Christo conueniens. Ab eius enim historiis desumptae in psalmis sunt praedicandi de Christo occasiones. Imo hac ratione dicitur ille fuisse Christi typus. De Salomone etiam in umbra quidam est, Ero illi in patrem: & de Israelitico populo dictum est: Ex Aegypto uocaui filium meum: cum tamen soli Christo id uere conueniat: ut & literalem propheticum sensum esse de Christo dicamus. Adde, quod liber hic dicitur scriptus intus, & extra, & duplicem esse constat scripturae faciem, inslar gladij utriusque scindentis. Foecunda est scripturae uis: & sub uetustate occidentis literae nouitatem ita continet uiuificantis spiritus, ut collecto inde uno sensu, alium sit nequeas omittere: eo magis, quia historicus ille alium ultero patefacit. Unde & nos literalem illum ueterem, seu historicum passim neglectum sensum, conati semper sumus scholis eruere, ut eius typo mysticus, immo uerus, innotesceret: utque illum, qui scopus est omnium, **I E S U M C H R I S T U M**, sub illis umbris, & figuris obuelatum, quem ob id non uident caeci Iudaei, nos omnes reuelata facie Deum nostrum clare uideamus. In qua res, sicut & in ipsa Pagnini nostri uersione, non parum est nobis post omnia eius annotamenta desudatum. Annotamenta, inquam, quae ille nobis quam plurima reliquit. Nec solum annotamenta, sed & exemplar ipsum locis innumeris propria manu castigatum. Ex quibus omnibus affirmare ausim, & integras magis nunc esse sententias, & Hebraicae ueritati propinquiores. Ecclesiae tamen, & Hebraice peritorum sit de hac re iudicium: alij enim id iudicare nequeunt.

Quicquid uero commodi hinc lector retuleris, primum Deo,
OPT. MAX. deinde **HUGONI**
a Porta Lugdunensi cui, gratias agito,
cuius opera & impensis haec
in lucem procedunt.
Vale.

Ioannes Nicolaus Victorius

OMNIBVS SACRA

rum literarum candidatis . S.

VM OMNIBVS, QUI RENASCENTI-
bus passim optimarum artium disciplinis pro uiribus adiumenti aliquid
afferre conantur, immortalis gratia debeatur, tum iis praesertim, qui, aut
in castigandis, aut uertendis ueterum scriptorum monumentis non osci-
tanter incumbunt. Atque utinam felicissima huius seculi ingenia in re tam
frugifera mallent publicae utilitati consulere, quam, insullissimos quoti-
die libellos in lucem emittendo, oleum simul, & operam perdere. Sed nescio quo modo te-
net plerisque hodie tam insanabile scribendi *κακόνδεσ*, ut *αυίπτοις*, quod aiunt, *ποσίπ*, & uix Musis
à limine salutatis, suas quotidie nugas orbi legendas, non dubitent obtrudere: ueriti, opi-
nor, ne sui piperi desint cuculli. Neque tamen tam iniquus alieni laboris sum aestimator,
ut eruditissimos nostri seculi scriptores merita laude uelim defraudare, quod certe ab inge-
nij nostri cadores quā longissime abest: hoc unum queror, nō infimae alioqui spei iuuentem,
triuialibus istis disciplinis ad summam uixdū cutem tinctam, iuuenili quadam temeritate ad
scribendum prosilire. Multa enim legerit, multa concoxerit, multarum denique, imo omnis-
um penè scientiarum *κωδωνάδεις* absoluerit oportet, qui emunctissimo hoc nostro secu-
lo publicum orbis iudicium non reformidet. Quare, quum magna prudentiae pars sit, suae
quemque tenuitatis consciuum nihil supra uires affectare, non possum equidem non mira-
ri tam multos quotidie, tanto oneri impares, nullo delectu, uelut cestro quodam percitos,
ad scribendum impelli, qui si illud secum perpenderent, quoties aliquid prelo committunt,
toties se existimationis, famaeque subire discrimen, nihil profecto, nisi ingenio elaboratum, in-
dustriaeque absolutum in publicum emitterent. Nunc, quum nimis immatura gloriae siti,
nondum enatis alis, per omnium ora uolitare gestiunt, omnibus sese ridiculos praebent.
Haec tamen, quoniam tam repente mutari non possunt, ut cunq; poterant tolerari: Illud
uerò tragica deploratione dignum uideri debet, dum in his nugis aetatem terimus, ueterum
praestantissimos quosque neglectos iacere, & quos Gothorum rabies penitus extinguere
non potuit, negligentia eorum, qui tantae calamitati succurrere possēt, exitium pertimesces-
re. Quod cum in caeteris omnibus disciplinis deplorandum sit, tum in sacris imprimis li-
teris & indignum debet uideri, & calamitosum. Ab aliis enim disciplinis omnibus uitae
dumtaxat ornamenta, ab his futurae uitae uaticum, & praesentissimum animae morbis peti-
mus remedium. Huc itaque aequum erat diuinæ scripturae mystas indefesso labore incum-
bere, ut ea imprimis ex Graecis & Hebraeis fontibus natuo suo restituantur nitore.
Qua quidem in re, quum plerique alij strenue desudarint, nemo tamen doctorum
omnium iudicio aut melius, aut felicius, quam Vnicus ille nostri seculi Phoenix Santes
Pagninus, uir mehercule & linguarum uarietate, & multiplici rerum cognitione ueneran-
dus: de cuius singulari ingenio quid attinet huc multa congerere, quum praeclearissima per
totum orbem eius circumferantur monumenta, ex quibus, ueluti lineis quibusdam, Apel-
lem liceat agnoscere, & leonem, quod dici solet, ex unguibus aestimare. Atque utinam
nostri hodie Bibliopola ita erga sanctissima haec studia sint affecti, ut doctissimas tanti
uirii annotationes, quae etiam nunc apud haeredem asseruantur, in publicam omnium uti-
litatem uelint excudere. Neque enim illi priuatim operam luderent, & publice omnes
rei Theologicae candidatos immenso sibi beneficio deuincirent. Quod, aut à nemine, aut
certe

certe à Bibliopola huius aetatis integerrimo, Hugone à Porta debemus expectare, ut
quemadmodum nunc utriusque Instrumenti historia ipsius beneficio fruimur, ita & hunc
annotationum Colophonem, ne cui tantae pars laudis decidatur, eidem feramus ac-
ceptum. Interim hanc Bibliorum interpretationem, Christiane lector, ipsius
auspiciis prodeuntem obuiis uinis amplectere, non ita pridem, fateor, Co-
loniae excusam, sed postliminio ab ipso authore, nescio quid iam
imminente fato suauius modulante, ita recognitam, ita an-
notationibus locupletatam, ut nunc non tam resti-
tuta quam primum edita uideri possit. Vale.

LVGDVNI, Ex officina Gasparis

Trechsel, Anno à Christo nato,

Millesimo Quingentesimo

Quadragesimo

secundo.

* *

*

* in

Santis Pagnini Lucensis sacrae

THEOLOGICAE DOCTORIS, CON-

cionatorisque apostolici, in suam utriusque

Instrumenti editionem

Prologus.

PAVLVS ILLE VAS ELECTIO-

nis, quum alias, tum in epistola ad Timotheum, sacras, arca-
nasque literas magnis effert praeconijs, quod deum optimū ma-
ximum habeant authorem, quod nihil aequè, ac sacrae literae, ad
bene, beateque uiuendum conducatur: quod uniuersos refellat erro-
res, quod perfectos suos reddat auditores, & ad omne opus bo-
num paratos ac instructos. At tu, inquit, persistito in his,
quae didicisti, & quae tibi credita sunt, sciens à quo didice-
ris, & quod à puero sacras literas noueris, quae te possunt erudi-
tum reddere ad salutem per fidem, quae est in Christo Iesu, Iesu.
Omnis scriptura diuinitus inspirata, & utilis ad doctrinam,
ad redargutionem, & ad correctionem, & ad institutionem, quae est in iustitia, ut integer sit dei ho-
mo, ad omne opus bonum apparatus. Porro quid emolumentum, quid ue utilitatis habeat diuer-
sa doctrina in altera ad eundem epistola, his consequitur, & explicat uerbis. Si quis diuersam
sequitur doctrinam, & non accedit sanis sermonibus domini nostri Iesu Christi, & ei quae se-
cundum pietatem est doctrinae, is inflatus est, nihil sciens, sed insaniens circa questiones, ac dispu-
tationum pugnas, ex quibus nascitur inuidia, contentio, maledictio, suspensiones malae, super-
uacaneae contestationes hominum mente corruptorum, & quibus adempta est ueritas, qui existit
mante quae sunt esse pietate. Haec Pauli uerba si toto pectore, totisque animis, nostri expederent
pensitaretque theologi, ac sermonis diuini praecones, humanarumque literarum professores, qui sa-
crae negligunt literas, agnoscerent suam sapientiam non esse supernis descendere, sed terrenam, ani-
malem, ac daemoniacam esse. Nam quae est supernis est sapientia, primum quidem (ut diuus prodidit
Iacobus) casta est, deinde pacifica, modesta, tractabilis, plena misericordia, & fructibus bo-
nis absque diiudicatione, sine simulatione, agnoscerent fastidita dei pura, simplici, germanaque sa-
pientia, inanibus, sophisticisque non esse uacandum quaestiuiculis, nec in tot argutijs, congressibus
disputationibus inextricabilibus aetate esse coterendam, contemptis ijs, quae opere pretium est
discere, docereque. Quippe nimium altercandi ueritas amittitur, circa ueritatem aberratur, Collatio
inter dei seruos esse debet, non altercatio. Sunt enim ineruditae quaestiones, quas reicere, &
asperrari monet Apostolus: Stultas, inquit, & ineruditae quaestiones respue, sciens eas parere
pugnas. Et rursus: Haec admone contestans coram domino, ne uerborum pugnas sequatur, ad
nullam utilitatem, ad subuersionem audientium. Ceterum prophanas uocum inanitates praeter-
mittito. Ad maiorem enim proficiunt impietatem crescentibus uidelicet in dies ambitio sine conten-
tionibus. Quippe quo magis admittuntur, hoc magis serpunt atque succrescunt. Et tamen hisce stu-
dijs, quae humana prodidit industria, ardenti animo mortales incubunt, pro his digladiantur,
singula in his disquirunt, excutunt, rimantur, iterum atque iterum relegunt, exosculantur, amplectuntur.
Attollit studijs suum quisque auctorem, & emori citius exoptat, quam auctoris sui patrociniū de-
ferat. Platonicos, Pythagoricos, Academicos, Stoicos, Cynicos, Peripateticos, Auerrois-
tas, Tomistas, Scotistas se esse iactant, illorumque dogmata penitus habent cognita, memoriter
tenent, de institutibus, de relationibus, de quidditatibus, ac formalitatibus disputant, Haec solum
studia, erudita, subtilia, ac seraphica arbitratur. At sacrae literae unicū habent auctorem, docto-
remque deum patrem, qui nec falli, nec fallere potest. (Sunt enim diuinitus inspiratae,) & unicū
eius, ac constatalem filium, qui eius est sapientia (quae ille praecipit, ut audiamus: Hic est, inquit,
filius meus dilectus, in quo mihi complacitum est, ipsum audite,) & unicū paraclitum spi-
ritum

PROLOGVS.

ritum sanctum, qui suggerit omnia, cuius unctio docet nos omnia, quae ad ueram conducunt
felicitem. Non enim, inquit, apostolorum princeps, doctas, aut arte compositas fabulas se-
cuti, notam uobis fecimus domini nostri Iesu Christi potentiam, & aduentum, sed qui oculis
nostris aspeximus illius maiestatem. Acceperat enim à deo patre honorem, & gloriam, uoce
ad ipsum delata huiusmodi à magnifica gloria. Hic est ille filius meus dilectus, in quo mihi
complacitum est. Et hanc uocem nos audiuimus è caelo delatam, cum essemus una cum illo in monte
sancto, Et habemus firmiter propheticum sermonem, cui dum attenditis, ceu lucernae apparenti
in obscuro loco recte facitis, donec dies illucescat, & lucifer exoriatur in cordibus uestris, si il-
lud prius noueritis, quod omnis prophetica scriptura non sit priuatae interpretationis. Non enim
uoluntate humana allata est olim prophetia, sed à spiritu sancto impulsi, locuti sunt sancti dei
homines. Tantum ergo sacrae praestant literae, ijs quae humano proueniunt ingenio, quantum deus
praestat homini, filius dei filio hominis, spiritus dei spiritui hominis. Haec una, solaque arcana
scriptura semper uera, in cunctis uera, nullos in se continet errores. Recti sunt sermones eius,
non est in eis prauum quid, neque peruersum, quod eius auctor deus ipse sit prima, puraque ac syn-
cera ueritas, & eius filius, spiritusque sanctus, una, eademque sit ueritas, caetera omnes discipli-
nae, & uniuersae scientiae, multis resperse sunt erroribus, quod earum auctores homines extiterint. At
omnis homo mendax. Miranda canunt, sed non credenda poetae, qui non modo mores inficiunt hominum.
(Nam corrumpunt bonos mores colloquia mala) uerum etiam fidem euertunt, diuosque, deosque suis in-
famant carminibus, & in exemplum suorum trahunt facinororum, ut supra, qui illi feruntur admisisse, lu-
beccissime sequantur, ac imitentur. Et quamquam illis forsitan non credunt, igniculos tantum, incensuque
suarum capiunt libidinum. At multa, inquit, uera canunt poetae: sed uera nullis falsitatibus per-
mixta quis non praeferenda ceteris? Et quum hominis cogitatio à puero prona sit ad malum, di-
uino procul, quae falsa sunt, humanus sequitur corruptus affectus. Inspice iuuenum mores, qui
poetarum fabulis toto incubunt pectore, unam cum suis authoribus, uidebis illos repletos omni in-
iustitia, scortatione, uersutia, auaritia, malitia, plenos inuidia, contentione, dolo, malis praeditos
moribus, susurrone, obtrectatores, derisores, contumeliosos, elatos, excogitatores malorum,
paratibus immorigeros, pactorum haudquaquam tenaces, alienos à charitatis affectu, nescios fce-
deris, immiserordes. At contra qui arcanas, sacrasque literas toto pectore, totis complectuntur,
& prosequuntur animis, plenos bonitate, lenitate, benignitate, pace, gaudio, mansuetudine,
temperantia, fide, charitate. Scortatio uero, & omnis immunditia, aut auaritia, ne nomina-
tur quidem inter eos. Alii rhetorum επιρηματα ηδ) επιφωνίματα simplici, & efficaciori, relicta ueri-
tate, omni prosequuntur studio, quamquam in sua lingua hoc est Hebraica (quatum ad uetus
attinet instrumentum) non caret eloquentia, & mira, ac decora uarietate, praesertim Iob hymno-
rum, hoc est, psalmorum libri, ac Iesaias. Rhetorum est suadere ac dissuadere, hoc est, ad aliquid eli-
gendum, aut dicendum, agendum ue exhortari, aut ne quid eligatur, aut dicatur, agatur ue dehor-
tari. Suasor, opus est ostendat, haec ad quae exhortatur, iusta, legitima, utilia, honesta, iucunda, & per-
facilia factu esse, ut puta deum colere, honorare parentes, amicis benefacere, beneficijs gratiam
referre, ut caetera omittamus, quae promissionem habent uitae quae nunc est & futurae incom-
modorum omnium, malorumque euitatio, & ea ex quibus splendor, & illustris honos, in eos, qui illa
gesserint, emanaturus est, quae gaudio afficiunt, & id genus, ad quae omnia efficacissime arcana hor-
tantur literae. Alii eam, quae circa mores est facultatem, sacris audent praefere literis, quod per eam
ueram se putent felicitatem posse consequi, quam tamen consequi non ualent, nisi finem, ad quem
omnia, quae agunt, referre oportet, agnoscant, nisi quibus rebus ad eum perueniatur, teneant.
At de felicitate maxima fuit inter philosophos contentio, & de uirtute controversia. Sed arca-
nae literae citra omnem controversiam, quis sit finis humane uitae, quibus rebus paretur, edocent.
Habetis, inquit, fructum nostrum in sanctificatione, finem uero uitam aeternam. Et si uis
ad uitam ingredi, serua mandata. Quid autem sit uita aeterna, paucis consequuntur, & ex-
primunt uerbis. Haec est, inquit, uita aeterna, ut cognoscatur te solum uerum deum, & quem
misisti Iesum Christum. Hoc ignorauit Eudoxus, hoc nesciuit Aristippus, Epicurus, atque
Democritus. Hoc haudquaquam nouit Plato, aut sciuit Aristoteles, à quo tamen totius

uitæ ratio, pendet, quo ignorato, uel ut in tenebris cœcutientes, non tam per callem aliquem prospectum, quam per oblatam semitam fortuito ambulamus. Sacræ præterea literæ, quæ ad mores spectat omnium, ut parabolæ liber, & Ecclesiastici, ac Paulinæ epistolæ, & cæteræ id genus apostolicæ doctrinæ, sincera ueritate, profundissimis sententiis, ac mira facilitate omnibus præstant libris, qui de moribus à quibuscūq; conscripti sunt philosophis. Nec extraneis duntaxat, uerū etiam intraneis quibuscūq; morbi saluberrima cōferunt pharmaca, ac remedia, quæ ne nouit quidem uniuersa philosophorum turba. Quis mētis compos uel breuissima illa in monte de præopta dominicæ uerba, quibus non modo finis, uerū etiam quibus uis nancisci ualeat, ostēditur, dictis omnium non præferat philosophorum? Inania & uana, & ex frigido de præopta cerebro, inanes, uaniquē homines locuti sunt, quæ cor ad deum diligendum non inflāmant, quæ cordis non purificant oculum, nec sanctimoniam præbent, sine quibus deus cōspici nequaquam potest. At cōtra sacræ literæ ueluti lucerna sunt pedibus nostris, ne offendamus ad lapidem, & lumen sunt semitis nostris, ne per tenebrosas impiorū uias, ueluti cœcutientes, ambulemus. Ignita sunt earum eloquia, ceulā pedes ignis, atq; flammæ. Ignitum, inquit Psaltes, eloquium tuum, & seruus tuus dilexit illud. Audite quæso, & ipsum quoq; omnium deum per Ieremiam prophetā, dicentē: Halocoh deuari ea es, neum adonai uehepatthis iehofes salah. Nōne uerbum meū est ueluti ignis, & tanq; malleus cōterens petram? Ueluti palea sunt philosophorum uerba. At dei uerbum, ut purum triticum, cibus est hominum, illa iumētorum. Et quid paleis ad triticū, ait dominus. Porcorum sunt siliquæ, rhetorum ac philosophorum uerba, dei uerba sunt ut purissima siligo, ut unio nes preciosissimi. Vt scorix sunt illorum uerba: ut purum, castum, septiesq; purgatum aurum, diuina sunt eloquia. Illa non protegunt, sed inermes reddunt homines, ac omni spe permanētis uitæ suos exuūt sequaces. At dei uerba ut scutū sunt omnibus sperantibus in eis, & ueluti gladius quo noster extruditur hostis. Illa mētē auertūt à deo, qui est omnium principii ac finis, in quo solo uera cōsistit hominū felicitas, & summum bonū. Sed dei uerba animos etiam impiissimos ad deū conuertūt, & insipientes breui efficiūt sapiētissimos. Illa ē cœnopsis hauriūtur rituulis, ac lacubus, hæc purissimo scaturiūt fonte diuini pectoris. Illa q; à uanissimis emanarint hominibus, uanitatis sunt folia, hæc à summa ueritate profecta, folia sunt ad sanitatē gentiū. Illa mētibus hominū sunt infrugifera, imò plurimū officunt, hæc, ueluti bonum semē in terram bonā satum, fructū reddunt trigecuplum, ac ceteruplum. Cōplura de rerum naturā, de rerū principis differūt philosophi, sed nulla prorsus ratione fixa, stabilia, immobiliaq;. Quidā indiuidua, expertiaq; corpora partium, & moles, atq; meatus, rerum earum omnium quæ conspiciūtur continere naturā asserunt, & ortus, occasusq;, cōcur sionibus, semotionibusq; corpusculorū eorum partibus uacatū fieri ualidiorem cōnexio nem durationis causam esse. Nonne araneorū stammina n̄ texuerūt, qui per tennes adeo causas, exiguasq; principia, cœli terræq;, ac maris primordia cōstare prodiderūt? Si sine gubernatione illa prorsus, administratū deq; hoc uniuersum esse, ferriq; casu, fortunaq; putarūt, deum negātes. At arcana sacræq; literæ, ne in talia incidamus absurda, ne mūdum principio care re arbitremur, ne mūdum ab æterno unā cum deo fuisse putemus, in primis cōtinuō uerbis deum rerū omnium opificē, creatoremq; hoc exordio citra omnē cōtrouersiam fixa, stabili, ac immobili sententiā insinuāt. In principio (inquit) creauit deus cœlū, & terrā. Sed quis hanc scripsit cōmentationē? Nēpe Moseh. Hic est Moseh, quē Parhonis filia in filiū adoptauit, regioq; more præceptoribus adhibitis educauit ac erudiuit, qui summo amore iustitiā pro secutus ad necem usq; ob improbitatis odiū, malos, uitiososq; puniuit, qui ab iis expulsus, in quos ipse bñficia cōtulit, ad Ethiopiā profectus, quadraginta annos cōtēplationi se dedit, qui tyrānidis aspernatus fastum, ærimas populi dei, calamitatesq; subire maluit, quam breui tempore peccādo uoluptate potiri, qui natus annos octoginta deum uidit, quoad homo uis dere potest, imò uerò, ut cæterorum cōrigit nemini, teste deo. Si quis, inquit, fuerit inter uos propheta dñi in uisione uidebor ei, uel p̄ somniū eum alloquar. At non talis est seruus meus Moseh, qui in tota domo mea fidelissimus est. Ore ad os ipsum alloquar. Is igi qui deū uis dit

dit facie ad faciem, sacrarum primus est enarrator scripturarum. Hic quæ ab ipso deo præcepta sunt, nobis disseruit quinq; uoluminibus Genesi, Exodo, Leuitico, Numeris, Deuteronomio, in quibus dei prædicat omnipotentiam in rerū creatione, diuinā exprimit iustitiā in impiorum perditione, cōtufas refert ob superbiā linguas, patriarcharūq; textu historias, usq; ad Ægypti introitum. Decem refert plagis cælam Ægyptum, quod Hebræos (iubete deo) noluerit emittere, decē quoq; diuina enarrat præcepta, quibus homo uerā nanciscitur felicitatem. Sacrificiorum describit ritus, ac sacerdotum uestes, quæ cœlestia spirāt sacramēta. Numeri arithmetici, mansiones filiorum Israël, cœlestibus referta sunt sacramentis. Deuteronomium euangelicam præfiguratur ac præ se fert legem, deum iubēs ut diligamus toto corde, toto animo, totis uiribus, quod maximū omnium est mādatorum. Hunc sequitur Iehosuah, qui typum domini gestis, ac nomine gerēs, Iarden cum filiis trāsit Israël, nō citra magnum miraculum, hostiū subuertit regna, solem cœlo firmauit, uictori populo terram diuilit, dei clementiam ac protectionē mirabilem insinuauit. Sed iam librorū missos faciamus auctores, imò reuera dei ministros, dei summi scribas. Audiamus autē ueritatis uerba, nō ab humana sapiētia, sed à spiritus sancti uera doctrina prolata, quæ nō ab auditoribus laudem, atq; plausum expetūt, sed eorum qui docētur salutem affectāt, quæ ē cordibus nostris omnes amouēt errores. In his perfecta reperitur theologia, uaticinia uenturi Christi, futuri iudicij terror, resurrectionis spes, gloriæ promissio, iustitiæ seueritas, prudētiæ documenta, fortitudinis robur, modestiæ decus, atq; ornāmētum, poenitentiae modus, patientiæ remedia, & quicquid demum possis excogitare. Beati qui hæc dei scrutatur testimonia. Da deus optime, ut nō nihil emolumētū ex tuis capiā literis. Non enim desidero uulgaria ista ac passim obuia, uidelicet opes, multam auri uim, utq; uiris imperem, atq; multa possideā mancipia, uestes splendidas ac delicatas, tum argētum & ebur, breuiter si quid est præterea rerum preciosarum: non potādo quam maxime hilare scere, opiparē cœnare, uociferari sæpius *ὡς ἐπιταλαι*. Ergo bibamus, ludere, certare tesseras, suffragiis creare reges, famulos in cōuiuuium adhibere, lasciuo corporis motu saltitare, nō modulatus alio canere in cōuiuio, non demum senex repuerascere. Atqui istis nihil mihi est opus, Deus optime, maxime ad benē beatēq; uiuendū. Quippe impiis ac scelestis hominibus sunt cōmunia. Porro quid potissimū cupio, quid abs te postulo? Nempe, ut te agnoscam, agnitum diligam, amē, colam, amato demum fruam. Quod, ut assequar, opus est sacris literis. At non omnes *ἐπιουνοῦσαι τῶν σὺ λόγων ἀγίων*. Hæc sint mei lusus, meæ uoluptates, meæ oblectationes, meæ cantiones, ut cum psalmographo dicere ualeam, simiroth hauri chucchecha bebeth megurai. i. Cationes fuerūt mihi præcepta tua in domo (aut loco) peregrinationum mearū. Et rursus: uethorathca sahasuhai. i. Et lex tua Iudi mei. Et Ieremias uaini deuarcali Iesafon. i. Et fuit uerbū tuū mihi in gaudiū. Illis fluminū instar fluat sua ue uinū, fons mellis, lactisq;, mihi dei eloquia, dei ludicia, dei uerba sunt methuchim middehas, uenofeth supim. i. dulciora melle, & fauo fauorū. Exquirāt curiosi quæ, quāta sit, & quā ob causam dissecerur, dimidiataq; fiat, curq; utrinq; gibbosa cornutæ uideat luna, mihi sat est lunæ, stellarūq; omnium conditorē totis cōplecti animis, qui numerat multitudinem stellarū, & omnibus eis nomina uocat. Præstantissimos illi sibi deligāt philosophos, sublimiores, quos, & cœlestiū rerū peritos uiros ut perdiscat principia, nescio quæ ac fines, tū insecabilia, inania, syluas, ideas, atq; id genus alia eis quot die offundāt, mihi sat est unū nosse principii, ac finem uerū deum, qui est alpha & ω principium & finis, ex quo omnia, per quem omnia, in quo omnia. At qui forēlibus implicatur causis, qui publica gerūt negotia, quæ uaria sequuntur artificia, qui uxores, liberos, ac familias habēt, nō est, inquit, nostrum sacras legere literas, sed monachorū, qui nullis penē curis distrahūtur, qui uitā continēter agunt, qui mundo dixerūt uale, qui ueluti in portu sedētes, rebus uehemēter tutis fruūtur, qui procul sedēt à cōflictu, n̄ profectō quieta tranquillitate, omni securitate, sacris in literis, & uersari possunt, & philosophari. At nos innumeris distrahimur curis, ac uelut in medio mari fluctuantes, multis uelut innumeris peccatis innodamur, & obstringimur, & ut perpetuo stantes in acie, frequentes accipimus plagas, uxores nos prouocāt, filij contristant, insidiātur hostes, inuidēt

amici, uicini infectantur, paupertas nos molestat, domesticorum amissio luctum adfert, prosperitas inflat, aduersitas deicit, ac discruciat, decora facies, & corporis nitor, per oculos rapit, uerbum obscenū in aures ingressum rationē perturbat, arte modulata cantio labefacit animi constantiā, odor aspirans a mulierculis cōprehendit, & captiuos abducit. Vndiq; tela in nos uolitat, undiq; oppugnamur, in medio laqueorum incedimus, itaq; illorum est sacras euoluere literas, Imo reuera magis uestrum, q̄ illorum est literas euoluere sacras, qui negotiorum undis iactati praesidio egetis scripturarū, & illarū solatio, qui in huius mūdi saepe perpetuū fluctuatis, & illarū remediis, qui frequētius uulnera, accipitis & plagas, Nam qui sani sunt pharmaco non egēt, sed qui male habēt. Et qui innumeris oppugnantur telis, indefinēter a diuinis scripturis armaturā sumere opere precium habēt. Qui uulnera quotidie accipiūt, & medelam accipere necesse est. Alioqui quae spes salutis? Porro fieri non potest, ut quisquam salutem assequatur, ni perpetuū sacris uersetur in literis, nec eminus ueniētia diaboli spicula quispiā de pellere poterit, ni sedulo literas perlegerit sacras, per quas & uis omnis diabolica propellitur. Ipse etiam per se librorū aspectus (Chrysothomo teste) segniores nos reddet ad peccandum. Siue enim qui ppiā ausi fuerimus eorum quae prohibita sunt, nosq; ipsos reddiderimus pollutos, reuerli domū, conspectisq; libris, acruis nos condēnat cōsciētia, reddimurq; contātiōres ad eadē repetēda rursum, siue in sanctimonia perstiterimus, ex libris reddimur tutiores, firmioresq;. Nam simulatq; tetigit aliquis euangelium, mox cōposuit suam ipsius mentem, & a rebus mūdianis abduxit: Idē ex ipso solo aspectu. Quod si accesserit diligēs lectio, nō aliter, q̄ in f. cris adytis, rebus diuinis uacās anima sic repurgatur, meliorq; redditur, deo cum ipsa per illas scripturas colloquēte. Quid igitur, inquit, si non intelligamus ea, quae continētur libris? Maxime quidē, etiam si non intelligas illis recōdita, tamen ex ipsa lectio ne multa nascitur sanctimonia quanquam fieri non potest, ut omnia: ex aequo ignores, propterea siquidē spiritus gratia dispensauit, quo publicani, piscatores, tabernaculorū opifices, pastores, Apostoli idiotae, illiterati per hos libros salui fierēt, ne quis idiotarum ad hāc confingere possit excusationē, ut omnibus facilia cōspectu essent ea quae dicuntur, ut & opifex, & famulus, & uidua mulier, & omnium hominū indoctissimus, ex audita lectioe aliquid lucri, utilitatisq; reportaret. Nō enim ad inanē gloriam, ut Ethnici, sed ad audiētium salutem hāc omnia cōposuerunt, quos ab initio deus dignatus est gratia spiritus. Si quidem hi qui sunt a Christo alieni philosophi, dicendi artifices, Rhetores, ac librorum cōscriptores, nō, quod in commune cōducit, quærētes: sed illud spectantes, ut ipsi sint in admiratione, etiā si quid utile dixerint, hoc quoq; quē admodum in caligine quadā sapiētiae, consueta illis occultauit obscuritas. Apostoli uerō ac prophetae omnia cōtra fecerūt, manifesta claraq;, quae prodiderūt, exposuerūt omnibus, ueluti cōmunes orbis doctores, ut per se quisq; discere possit ea quae dicuntur e sola lectioe, & hoc antē pronūtiāns propheta, ait: Erūt omnes docti a deo, & nō dicet quisquam proximo suo, nosce deum, quoniā omnes noscent me a minimo ipsorum, ulq; ad maximum eorum. Et Paulus inquit, Et ego fratres ueni ad uos non per excellentiam sermonis, aut sapientiae nuntiās uobis mysterium dei. Et iterum: sermo meus, & praedictio, non in persuasoris humanae sapientiae uerbis, sed in ostensione spiritus & uirtute. Et rursum: Loquimur enim sapientiam, inquit, non seculi huius, neq; principum huius seculi, qui corrumpuntur, Cui enim nō sunt manifesta, quaecumq; in euangelio scripta sunt? Quis autem audiēs beatos esse mites, beatos misericordes, beatos mundos corde, caeteraq; huiusmodi, desiderabit praepceptorem, ut aliquid eorum discat, quae dicuntur? Quinetiam signa, miracula, historiae, nōne cuius nota, manifesta q; sunt? Praetextus iste est, & causatio, pigritiaeq; uelamētum. Non intelligis quae insunt, quomodo possis aliquādo intelligere, quae ne leuiter quidē inspiciere uelis? Sume librū in manus, lege historiam omnē, & quae nota sunt memoria tenens, ea quae obscura sunt, parumq; manifesta, frequēter percurrere. Quod si nō poteris assiduitate lectioe inuenire, quod dicimus, accede ad sapientiorē, uade ad doctiorem, cōmunica cū his ea quae scripta sunt, declara uehemēs studium. Et si uiderit te deus tantā animi proptitudinem adhibere, non despiciet tuam uigilantiam ac sollicitudinē. Verū etiam si nullus homo te docuerit,

cuerit, quod quæris, ipse sine dubio referabit. Memento Eunuchi reginae Aethiopum, qui quum esset homo barbarus, innumerisq; distētus sollicitudinibus, & undiquaq; circūseptus negotiis, nec intelligeret quae legebat, legebat tamen in curru sedens. Quod si in uia tantam praestitit diligentiam, cogita qualis fuerit domi uersans. Si tēpore profectioe nō sustinuit absq; lectione manere, multō minus domi sedēs. Si nihil intelligens legebat, nec destitit a lectione, multō minus postq; didicerat. Nouit propensum illius animum deus, studiumq; amplexus est, misit illi doctorē ilico. Verū nō adest Philippus, sed spiritus qui mouerat Philippum, adest. Neglexerimus nostram salutē dilecti, hāc omnia scripta sunt propter nos ad correctionem nostri. Magna aduersus peccatum munitio est scripturarum lectio, magnum praecipitium, profundum barathrum, scripturarum ignoratio, magna salutis perditio, nihil scire ex diuinis legibus. Ea res & haereses peperit, ea uitā corruptam inuexit. Hoc sursum deorsum miscuit omnia. Nam fieri non potest, ut quis sine fructu discedat, qui assidue, attēteq; scripturarū lectioe fruatur. Itaq; ne negligamus nobis parare libros, ne circa uitalia uulnus accipiamus, nec aurum defodiamus. Sed nobis ipsis recōdamus thesauros librorū spirituum. Aurum quidem quum maximē crescit, tum maximē insidiatur possidētibus, libri uerō repositi, multam adferūt habētibus utilitatem. Hāc os aureū meritō appellatus, tertia de Lazaro cōcione. Et in quarta de eodem concione ita loquitur. Verū quoniā ipse (nēpe diues) audiens scripturas contēpserat, deriserat, fabulas esse quae dicebantur, crediderat, erga hęc sicut ipse erat affectus, ita habebat opinionē & de fratribus suis. Illi, inquit, sic opinātur, q̄ si qs ex mortuis redierit, non disidēt illi, neq; deridebunt, sed potius auscultabunt iis, quae dicentur. Quid igitur Abraham? Si Moſen, & prophetas non audierūt, nec si quis ex mortuis resurrexerit, credēt. Idē uerum esse declararūt Iehudaei, qui quoniā Moſen & prophetas nō audierant, neq; quum mortuos uiderent excitatos, crediderunt. Verū nunc quidē Lazarum occidere conabatur, nūc rursus in apostolos impetū faciebāt, quāuis multi iam ex mortuis resurrexerant, quo tēpore crux praedicabatur. Ut uerō & aliunde cognoscas q̄ grauior sit scripturarum ac prophetarū doctrina, q̄ si quid a mortuis resuscitati renūtiēt, illud cōsidera, q̄ quis quis mortuus est, seruus est. Quae uerō scripturae loquūtur, locutus est dominus, p̄inde etiam si mortuus reuiscat, etiam si angelus e caelo descēdat, maximē omnium credendum est scripturis. Nam angelorū herus mortuorum pariter ac uiuentium dominus, ipse eas condidit. Et alia in Homilia. Scripturarū lectio, coclorum est referatio: prophetarū ora, dei sunt os. Tale uerō os nihil dixerit obiter. Ne igitur nos obiter, & aliud agētes audiamus. Etenim si hi qui fodiūt metalla, ne minima quidem frustula praetereūt, uerū ubi nacli fuerint aliquā uenam auream, meatus omnes exactē circūspiciunt, multō magis hoc facere nos oportet in scripturis. Et tamen in metallis difficile est inuenire quod uenantur. Etenim cū & metalla sint terra, & aurum nihil aliud sit q̄ terra, ipsa quoq; naturae cōmunio, similitudoq; celat aspectum eorum quae quærūtur. Attamen ne sic quidem desistunt illi, sed omnem adhibent diligentiam, quantum uis simulatq; uiderint, sciāt q̄ uerē sit terra, quod uerē sit aurum. In scripturis autem non eadem est ratio. Non enim proponitur aurum terrae cōmixtum. Sed purum est aurum. Eloquia, inquit, dei pura, argentum igni exploratum, probatum terrae. Si quidem scripturae non sunt metalla, quae indigeāt operariis. Sed thesaurū praebēt paratum iis, qui quærūt opes in ipsis recōditas. Satis est enim intraspexisse, ut omni expleti fructu discedatis. Satis est tantum aperuisse, ut ilico uideas gematum splendorem. Hāc autem mihi nō temerē dicta sunt, neq; fortuito produxi sermonem, sed ob id, quod sunt homines quidā opifices, qui posteaq; sacros libros in manus sumpserint, deinde reppererint uel annorum numerum positum, uel nominum recensionem, ilico praetercurrūt, & incusantibus respondēt, nomina tantum sunt, neq; quicq; habēt utilitatis. Quid ais? Deus loquitur, & tu audes dicere, nulla est dictorum utilitas? Etenim si ad nudā scripturā aspexeris tantum, dic mihi nōne resistes cum studio repositaq; scrutaberis opes? Sed quid loquor de temporibus, & nominibus, titulicq;? Disce quātum ualet unius tantū literulae adiectio, ac desine tota contēnere nomina. Patriarcha noster Abraham, hic prius dictus est Abram, post hāc uerō nomine commutato dictus est Abra-

Abraham pater est omnium gentium: & unicum elementum adiectum tantum principatum vindicauit iusto. Verum de nominibus alio tempore differam. Quantus autem fructus, si cognoscatur, rursum quantum damnum, si ignoretur, aperiendum est. Ac primum quidem id a rebus temporariis demonstrabo, Testamenta, tabulaeque de nuptiis, de debitis, deque reliquis contractibus, nisi in frontispicio consulum annos habeant praescriptos, nullam ex sese uim habent. Sic in frontispicio literarum addunt consulum nomina, ut omnibus, quae subiiciuntur, prae luceat, quae si sustuleris, lumen sustuleris, propterea omne dati, acceptique negotium, siue cum amicis, siue inimicis, siue cum famulis, siue cum procuratoribus, & oeconomicis agatur, hac eget cautione, & ubique menses, annos, ac dies subscribimus. Quod si tantum ualeat ea res in negotiis temporalibus, in spiritualibus multo amplius profuerit. Siquidem hoc declarat prophetias, esse prophetias, Nec enim aliud quicquam est prophetia, quam rerum uenturorum enarratio. Proinde qui nescit tempora eorum, quae dicta sunt, quae uero euenerunt, qui poterit homini contentioso demonstrare prophetiae certitudinem? Hinc nobis & aduersus gentes certamina, contentionesque, quum nostra demonstramus antiquiora, quam quae apud illos habentur. Hinc nobis aduersus Iehudeos infelices multas opus est demonstrationibus ad euincendam ueritatem. Aduersus Iehudaeos, inquam, miseros, qui ob temporum ignorantiam in grauissimum errorem prolapsi sunt. Nam si audissent patriarcham dicentem. Non deficiet princeps ex Iehuda, & dux de femoribus eius, donec uenerit cui repositum est. Sicque obseruassent exacta diligentia aduentus dominici tempora, non incidisse nunc Antichristum a Christo dilapsi, & quem admodum in agris termini, columnaque non sinunt arua confundi, sic tempora non sinunt confundi res gestas. Haec diuus ille Chrysostomus. Quum igitur arcanae literae ceteris praestent dignitate, ueritate, utilitate multiplici, toto illas pectore complectamur, exofculemur, & si opus fuerit, pro illis digladiemur, moriamur perpetuo uicturi. Siquidem norunt ille suos amatores perpetua uita donare. At iam receptui canentes uerba ipsa audiamus, per legamusque.

*

Liber GENESIS, Hebraice BERE SITH, id est, IN PRINCIPIO: Interprete Sante Pagnino, Lucensi.

Verbo dei creatur ac benedictur coelum, terra, lux, firmamentum, sol, luna, bestiae, reptilia, pisces, homo, & cetera.

CAPITULUM I.

IN PRINCIPIO creauit Deus coelum & terram. Et terra erat solitudo & inanitas. & tenebrae erant in superficie abyssi, & spiritus dei flabat in superficie aquarum. Et dixit deus: Sit lux. Et fuit lux. Et uidit deus lucem, quod esset bona, & diuisit deus lucem a tenebris. Et uocauit deus lucem diem, & tenebras uocauit noctem. Et fuit uespera, & fuit mane dies unus. Et dixit deus: Sit firmamentum in medio aquarum, & diuidat aquas ab aquis. Et fecit deus firmamentum, & diuisit aquas, quae erant sub firmamento, ab aquis quae erant super firmamentum. Et fuit ita. Et uocauit deus firmamentum coelum. Et fuit uespera, & fuit mane, dies secundus. Et dixit deus: Congregent aquae, quae sunt sub coelo, in locum unum, ut conspiciatur arida. Et fuit ita. Et uocauit deus aridam terram, & congregationem aquarum appellauit maria. Et uidit deus quod esset bonum. Et dixit deus: Germinet terra germen, herbam seminificantem semen, arborem fructiferam facientem fructum in specie sua, in qua semen eius sit super terram. Et fuit ita. Et protulit terra germen, herbam seminificantem semen in specie sua, & arborem facientem fructum, in qua semen eius fuit in specie sua. Et uidit deus quod esset bonum. Et fuit uespera, & fuit mane dies tertius. Et dixit deus: Sint luminaria in firmamento caeli, ut diuidant diem a nocte, & sint in signa, & tempora, & dies, & annos: & sint in luminaria in firmamento caeli, ut illuminent terram. Et fuit ita. Et fecit deus duo luminaria magna, luminare maius ad dominium diei, & luminare minus ad dominium noctis: & stellas. Et posuit eas deus in firmamento caeli, ut illuminarent terram. Et uespera, & fuit mane dies quartus. Et dixit deus: Repleantur aquae reptile animae uiuentis, & uolatile uolet super terram in superficie firmamenti caeli. Et creauit deus cetos magnos, & omnem animam uiuentem reptentem, quam reperi fecerunt aquae in specie sua, & omne uolatile alatum secundum speciem suam. Et uidit deus quod esset bonum. Et benedixit eis dicendo: Crescite & multiplicate uos, & replete aquas in maribus, & uolatile multiplicet se in terra. Et fuit uespera, & fuit mane dies quintus. Et dixit deus: Producat terra animam uiuentem secundum speciem suam, & iumentum, & reptile, & bestias terrae secundum speciem suam. Et fuit ita. Et fecit deus bestias terrae secundum speciem suam, & iumentum secundum speciem suam, & omnem reptile terrae, secundum speciem suam. Et uidit deus quod esset bonum. Et dixit deus: Faciamus hominem ad imaginem nostram, secundum similitudinem nostram, & replebit piscibus maris, & uolatilibus caeli, & uolamento; & omni terrae, & omni reptili reptanti super terram. Et creauit deus hominem ad imaginem suam. Ad imaginem dei creauit illum, masculinum, & femininam creauit eos. Et benedixit eis deus, & dixit ad eos deus: Crescite & multiplicate uos, & replete terram, & subiicite eam, & dominamini piscibus

A Imprimis
b Vetus uetustas
c pulchra
d dici pri-
e extenso
f pulchrum
g uelut fa-
ces
i alia herbi-
uorum
k feras car-
ninosas
l fructifica-

maris, & uolatili caeli, & omni bestiae reptanti super terram. Et dixit deus: Ecce dedi uobis omnem herbam seminificantem semine quae est in superficie omnis terrae. Et omnis arbor, in qua est fructus arboris seminificans semen, uobis erit ad uescendum: & omni bestiae terrae, & omni uolatili caeli, & omni reptanti super terram, in quo est anima uiuens, omne olus herbae ad uescendum. Et fuit ita. Et uidit deus omne quod fecerat, & ecce bonum valde. Et fuit uespera, & fuit mane dies sextus.

ET PERFECTI SUNT COELI, & TERRA, & OMNIS EXERCITUS CAELI. ET PERFECIT DEUS DIE SEPTIMO OPUS SUUM QUOD FECERAT. ET BENEDIXIT DIEI SEPTIMO, & SANCTIFICAUIT ILLUM, QUIA IN ILLO REQUEUERAT AB OMNI OPERE SUO, QUOD CREAUERAT DEUS. ET CREATAE SUNT GENERATIONES COELI, & TERRAE, QUANDO CREATI SUNT, IN DIE QUAE FECIT DOMINUS DEUS TERRAM, & COELUM ET OMNE VIRGULTUM AGRI, ANTEQUAM ESSET IN TERRA, & OMNEM HERBAM AGRI, ANTEQUAM ORIRETUR: QUIA NON PLUERE FECERAT DOMINUS DEUS SUPER TERRAM, & HOMO NON ERAT, QUI COLERET TERRAM. VAPOR AUTEM ASCENDEBAT, & IRRIGABAT VNIVERSAM SUPERFICIEM TERRAE. ET FORMAUIT DOMINUS DEUS HOMINEM DE PULUERE TERRAE, & INSPIRAUIT IN NASUM eius spiraculum uitae, & fuit homo in anima uiuens. Et plantauerat dominus deus hortum in Heden ab oriente, & posuit ibi hominem, quem formauerat. Et germinare fecit dominus deus de terra omnem arborem concupiscibilem visu & bonam ad uescendum, & arborem uitae in medio horti, & arborem scientiae boni, & mali. Effluuitus egrediebatur ex Heden, ad irrigandum hortum, & inde diuiditur, & est in quatuor capita. Nomen unius Pison, ipse circuit totam terram Chaulah, ubi est aurum. Et aurum terrae illius bonum. Ibi est bdelium, & lapis onychinus. Et nomen secundi fluminis Ghichon. Ipse circuit omnem terram Aethiopiae. Et nomen fluminis tertij Chiddehel. Ipse vadit ad orientem Assur. Et flumen quartus est Perath. Et tulit dominus deus hominem, & posuit eum in horto Heden, ut coleret eum, & custodiret eum. Et praecipit dominus deus homini, dicendo: Ex omni ligno horti comededo comedes. At de ligno scientiae, boni, & mali, non comedes, quia in die quo comederis ex eo, moriendo morieris. Et dixit dominus deus: Non est bonum esse hominem solum, faciam ei adiutorium, quod sit coram eo. Et formauit dominus deus de terra omnem bestiam agri, & omne uolatile caeli, & adduxit ad ipsum hominem, ut uideret quid uocaret illud. Et omne quod uocauit homo animae uiuentis, est nomen eius. Et uocauit hominum nomina omni animali & uolatili caeli, & omni bestiae agri. Homini uero non inuenit adiutorium, quod esset coram eo. Et cadere fecit dominus deus soporem super hominem, & dormiuit. Et tulit uitam de costis eius, & clauit carnem pro ea. Et edificauit dominus deus costam, quam tulerat de homine in mulierem, & adduxit eam ad hominem. Et dixit homo: Haec uice os ex ossibus meis, & caro ex carne mea, & uocabit uir uisum, quia ex uiro sumpta est ista. Idcirco relinquet uir uisum, & matrem suam, & adhaerebit uxori suae.

Eccl. 1. 6.
Mar. 7. d.
VII.
Exod. 20. b.
Heb. 4. b.
a cessauit
b cessauerat
c ad facien-
dum. ut nos
faciamus, ope-
mur, & gene-
remus.
d fiet
e irromba-
f puluerē
g nates
h a principio
i. Cor. 22. b.
Matt. 23. a.
Mat. 10. a.
Eph. 5. 9.
1. Cor. 6. d.

A fine quinquaginta, & centum dierum. Er requieuit arca mensis septimo, septima die mensis super montem ^a Ararat. Et aquae ibant & deficiebant vsque ad mensum decimum. In decimo, in ^b vna mensis, vsa sunt cacumina montium. Et fuit, ^c in fine quadraginta dierum, aperuit Noach fenestram arcae, quam fecerat. Et emisit coruum, & egressus est, egrediendo, ^d & redeundo, donec siccarentur aquae, quae erant super terram. Et emisit columbam ad se, vt videret, an alleuiat essent aquae, quae erant in superficie terrae. Et non inuenit columba requiem plantae pedis sui, & reuersa est ad eum in arcam, quia aquae erant in superficie omnis terrae. Et misit manum suam, & accepit eam, & introduxit eam ad se in arcam. Et expectauit adhuc septem dies alios, & addidit, vt emitteret columbam ex arca. Et veniit ad eum columba tempore vespertino, & ecce folium oliuae raptum erat in ore eius. Et cognouit Noach quod alleuiat essent aquae, quae erant super terram. Et expectauit adhuc septem dies alios, & emisit columbam, & non addidit, vt reuerteretur ad eum amplius. Et fuit in vno & sexcentesimo anno, in primo, in vna mensis, siccauerunt se aquae, quae erant super terram, & remouit Noach operimentum arcae. Et vidit & ecce siccatae erant superficies terrae. Et mense secundo, septima & vigesima die mensis, aruit arca. Et locutus est deus ad Noach dicendo: Egredere ex arca, tu, & vxor tua, & filij tui, & vxores filiorum tuorum tecum. Omnem bestiam, quae est tecum, ex omni carne, tam de volatili, quam de iumento, & omni reptili, quod reptat super terram, educ tecum, & repant in terram, & creuant, & multiplicentur super terram. & egressus est Noach, & filij eius, & vxor eius, & vxores filiorum eius tecum. Omnis bestia, omne reptile, & omne volatile, omne quod mouetur super terram secundum familias eorum, egressa sunt ex arca. Et aedificauit Noach altare domino, & tulit ex omni iumento mundo, & ex omni volatili mundo, & obtulit holocausta in altari. Et odoratus est dominus odorem quietis. Et dixit dominus in corde suo: Non addam, vt maledicam vltra terrae propter hominem, quia cogitatio cordis hominis mala est a pueritia sua, & non addam vltra, vt peritiam omne viuens quemadmodum feci. Adhuc omnes dies terrae, sementis, & messis, & frigus, & aestus, & hyems, & dies, & nox non cessabunt.

^e Benedicatio Noach, confirmatio coniugij, concessio ciborum, ius gladij, pactum dei cum Noach, sibi eius Noach.

A T benedixit deus Noach, & filiis eius, & dixit ad eos: Crescite, & multiplicamini, & replete terram. Et timor vester, & pavor vester erit super omnem bestiam terrae, & super omne volatile caeli, cum omnibus, quae mouere faciet terra, & omnibus piscibus maris, quae omnia manu vestrae tradita sunt. Omne gressibile, quod est viuens, vobis erit in escam. Sicut virentem herbam dedi vobis omnia. Veruntamen carnem cum anima eius, quae est sanguis eius, non comedetis. Et profecto sanguinem vestrum, animarum vestrarum, requiram, de manu omnis bestiae requiram illum, & de manu hominis, & de manu viri fratris eius. Requiram animam hominis. Qui effuderit sanguinem hominis per hominem, sanguis eius effundetur, quia ad imaginem dei factus est hominem. Et vos crescite & multiplicamini, & generamini in terra, & multiplicamini in ea. Et dixit deus ad Noach & ad filios eius secum, dicendo: Et ego, ecce ego fratrum meum vobiscum, & cum semine vestro post vos, & cum omni anima viuente, quae est vobiscum, tam in volatili, quam in animali, & omni bestia terrae vobiscum, ex omnibus quae egressa sunt ex arca, & omni bestia terrae. Et statui pactum meum vobiscum, & non excidetur omnis

caro vltra ab aquis diluuij, & non erit vltra diluuium, vt disperdat terram. Et dixit deus: Hoc est signum foederis, quod ego do inter me, & vos, & omnem animam viuentem quae est vobiscum in generationes saeculi. Arcum meum ponam in nube, & erit in signum foederis inter me, & terram. Et erit, cum obnubilauero nubem super terram, apparebit arcus in nube, & recordabor foederis mei, quod est inter me, & vos, & omnem animam viuentem cum omni carne; & non erit vltra aqua ad diluuium, vt disperdat omnem carnem. Et erit arcus in nube, & videbo illum, vt recorder pacti perpetui inter deum, & omnem animam viuentem cum omni carne, quae est super terram. Et dixit deus ad Noach: Hoc est signum foederis, quod statui inter me, & omnem carnem, quae est super terram. Et fuerunt filij Noach qui egressi sunt de arca, Sem, Cham, & Ieptheth. Et Cham pater Chenahan. Tres isti filij Noach. Et ab istis dispersa est omnis terra. Et incepit Noach colere terram, & plantauit vineam. Et bibit de vino, & inebriatus est, & discooperuit se in medio tabernaculi sui. Et vidit Cham pater Chenahan, turpitudinem patris sui, & nunciauit duobus fratribus suis in platea. Et tulerunt Sem, & Ieptheth vestimentum, & posuerunt super humerum ambo ipsi, & venter aures facie, operuerunt turpitudinem patris sui. Et facies eorum erant aures, & turpitudinem patris sui non viderunt. Et expectatus est Noach a vino, & cognouit quod fecit sibi filius suus minor. Et dixit: Maledictus Chenahan seruus seruum erit fratribus suis. Et dixit: Benedictus dominus deus Sem, & sit Chenahan seruus eius. Dilaret deus Ieptheth, & habitet in tabernaculis Sem; & sit Chenahan seruus eius. Et vixit Noach post diluuium trecentos annos. Et quinquaginta annos, & quinquaginta annos, & mortuus est.

^f Genealogia filiorum Noach. C A P. X.

E T istae sunt generatioes filiorum Noach, Sem, Cham & Ieptheth. Et nati sunt eis filij post diluuium Filij Ieptheth, Ghomer & Maghog & Madai & Iauan & Tubal, & Mefech, & Tiras. Et filij Ghomer, Aschenaz & Riphath & Togarmah. Et filij Iauan, Elifas & Tharlis, Chitthim & Dodanim. Ab istis separatae sunt insulae gentium secundum terras suas, singulae secundum linguam suam, secundum familias suas in gentibus suis. Et filij Cham, Chus & Misraim & Puth & Chenahan. Et filij Chus, Seba, Chaulah & Sabthah & Rahamah & Sabthecah. Et filij Rahamah, Seba & Dedan. Et Chus genuit Nimrod. Ipse cepit esse potens in terra, ipse fuit potens venatione coram domino. Idcirco dicitur: Sicut Nimrod potens venatione coram domino. Et fuit principium regni eius Babel & Erech & Achad & Chalneh in terra Sinhar. Et terra ipsa egressus est. Assur, & aedificauit Nineueh & Rechoboth ciuitates, & Chalach, Et Resen inter Nineueh & inter Chalach. Ipsa est ciuitas magna. Et Misraim genuit Ludim & Hananiam & Behabim & Naphthuchim & Patrusim & Chasluuchim. Unde egressi sunt Pelisitim & Chapthorim. Et Chenahan genuit Sidon primogenitum suum & Cheth. Et Iebuli & Emori & Chirchasi. Et Chiuui & Harchi & Sini. Et Aruadi & Semari & Chamathi. Et postea sparsae sunt familiae Chenahan. Et fuit terminus Chenahan ad Sidon ingrediens te re Gherar usque ad Hazzah, donec ingrediatis Sedom et Hamorah. Admah & Seboim usque ad Lafah. Isti filij Cham per familias suas, per linguas suas, in terris suis, in gentibus suis. Et ipsi Sem natus. Etia ipse fuit pater omnium filiorum Heber, frater Ieptheth maior. Filij Sem, Helam & Assur, & Arpachad & Lud & Aram. Et filij Aram, Hus & Chul & Gether & Mas. Et Arpachad genuit Selach, & Selach genuit Heber. Et ipsi Heber nati sunt duo filij, nomen vnus Peleg.

^g Adificatio Babel, confusio linguarum, genealogia Sem filij Noach, usque ad Abram. C A P. XI.

E T erat omnis terra labij vnus, & verborum eorumdem. Et fuit, cum proficerebantur ipsi ab oriente inuenerunt planiciem in terra Sinhar, & habitauerunt ibi. Et dixerunt quisque ad proximum suum: Agite, laterificemus lateres, & comburamus ad combustionem. Et fuit eis later pro lapide, & lutum fuit eis pro cemento. Et dixerunt: Agite, aedificemus nobis ciuitatem, & turrim, & caput eius in caelum, & faciamus nobis nomen, ne forte dispergamur in superficie omnis terrae. Et descendit dominus, vt videret ciuitatem, & turrim, quam aedificabant filij hominum. Et dixit dominus: Ecce populus vnus, & labium vnū est omnibus ipsis. Et hoc est incipere eorum, vt faciant. Et nunc non prohibebitur ab eis, quod cogitauerunt, vt facerent. Agite, descendamus, & confundamus ibi labium eorum, vt non audiant vnusque labium proximi sui. Et dispersit dominus eos inde super faciem omnis terrae, & cessauerunt aedificare ciuitatem. Propterea vocauit nomen eius Babel, quia ibi confudit dominus labium omnis terrae, & inde dispersit eos super faciem omnis terrae. Istae generationes: Sem filius centum annorum genuit Arpachad duobus annis post diluuium. Et vixit Sem postquam genuit Arpachad, quinquagentos annos, & genuit filios & filias. Et Arpachad vixit quinquaginta annos, & genuit Selach. Et vixit Arpachad postquam genuit Selach tres annos & quadringentos annos, & genuit filios & filias. Et Selach vixit triginta annos, & genuit Heber. Et vixit Selach postquam genuit Heber tres annos, & quadringentos annos, & genuit filios & filias. Et vixit Heber postquam genuit Peleg triginta annos, & genuit filios & filias. Et vixit Peleg postquam genuit Rehu nouem annos, & ducentos annos, & genuit filios & filias. Et vixit Rehu duos & triginta annos, & genuit Serugh. Et vixit Rehu postquam genuit Serugh septem annos, & ducentos annos, & genuit filios & filias. Et vixit Serugh triginta annos, & genuit Nachor. Et vixit Serugh postquam genuit Nachor ducentos annos, & genuit filios, & filias. Et vixit Nachor nouem & viginti annos, & genuit Terach. Et vixit Nachor postquam genuit ipse Terach nouem & decem annos, & genuit filios & filias. Et vixit Terach septuaginta annos, & genuit Abram, Nachor, & Haran. Et istae sunt generationes Terach: Terach genuit Abram Nachor, & Haran. Et Haran genuit Loth. Et mortuus est Haran coram Terach patre suo in terra natiuitatis suae in Vr Chaldim. Et acceperunt Abram, & Nachor vxores. Nomen vxoris Abram Sarai, & nomen vxoris Nachor Milchah filia Haran patris Milchah, & patris Isach. Et fuit Sarai sterilis. Non erat ei natus. Et tulit Terach Abram, filium suum, & Loth filium Haran, filium filij sui, & Sarai nomen suum, vxorem Abram filij sui. Et egressi sunt cum eis de Vr Chaldim vt pergerent in terram Chenahan: & venerunt vsque ad Charan, & habitauerunt ibi. Et fuerunt dies Terach quinquaginta annis, & ducenti anni, & mortuus est Terach in Charan.

^h Obsecutio Abram, promissio facta ei. Sem, filij Abram factum, venit in Aegyptum, rapit eius uxorem.

A bram & Loth cum co ad meridiem Et Abram diues erat valde in pecudibus, in argento, & auro. Et perrexit per profectioes suas a meridie usque ad Bethel, vsque ad locum, vbi fuerat tabernaculum eius in principio, inter Bethel, & Hai. Ad locum altaris, quod fecerat ibi in principio, & inuocauerat ibi Abram nomen domini. Et etiam ipsi Loth ambulanti cum Abram erant pecudes, & boues & tabernacula. Et non ferebat eos terra, vt habitarent pariter, quia erat substantia eorum multa, & non poterant habitare pariter. Et fuit contentio inter pastores pecudum Abram, & pastores pecudum Loth. Et Chenahanus, & Perizaeus tunc habitabant in terra. Et dixit Abram ad Loth: Ne nunc sit contentio inter me & te, & inter pastores meos, & pastores tuos, quia viri fratres sumus. Nunquid non omnis terra est coram te? Separa te nunc a me. Si ieris ad sinistram, dexteram tenebo; & si ad dexteram ieris, sinistram tenebo. Et leuauit Loth oculos suos, & vidit omnem planitiem Iarden, quod tota esset irrigua, antequam disperderet dominus Sedom, & Hamorah, sicut hortus domini, sicut terra Aegypti, ingrediente te in Sochar. Et elegit sibi Loth omnem planitiem Iarden, & profectus est de Charan, & abiit in Sochar.

E T dixit dominus ad Abram: Vade tibi de terra tua, & cognatione tua, & de domo patris tui, ad terram quam videre faciam te. Et faciam te in gentem magnam, & benedicam tibi, & magnificabo nomen tuum, & esto benedictio. Et benedicam benedicientibus tibi, & maledicentibus tibi, maledicam. Et benedicent ei in te omnes familiae terrae. Et abiit Abram quemadmodum locutus est ad eum dominus. & perrexit secum Loth. Et Abram erat filius quinque annorum, & septuaginta annorum, quando egressus est de Charan. Et cepit Abram Sarai vxorem suam, & Loth filium fratris sui & omnem substantiam suam, quam acquisierant, & animas quas fecerunt in Charan, & egressi sunt, vt pergerent in terram Chenahan, & venerunt ad terram Chenahan. Et transiit Abram in terram vsque ad locum Sechem, vsque ad quercum Moreh. Et Chenahanus tunc erat in terra. Et visus est dominus Abram, & dixit: Semini tuo dabo terram hanc. Et aedificauit ibi altare domino, qui apparuerat sibi. Et transiit se inde ad montem ab oriente ipsi Bethel. Et tendit tabernaculum suum: Bethel erat ab oriente, & Hai ab oriente. Et aedificauit ibi altare domino, & inuocauit nomen domini. Et profectus est Abram a Bethel, & proficiscendo ad meridiem. Et fuit fames in terra. Et descendit Abram in Aegyptum, vt peregrinaretur ibi, quia gravis fames erat in terra. Et fuit, quando appropinquauit, vt ingrederetur Aegyptum, dixit ad Sarai vxorem suam: Ecce nunc cognoui, quod pulchra es: & spectus es. Et erit, cum viderint te Aegyptij, dicent, vxor eius est: & occident me, & te viuere facient. Dic nunc: Soror mea es, vt bene sit mihi propter te, & viuat anima mea propter te. Et fuit, cum ingrederetur Abram Aegyptum, viderunt Aegyptij mulierem, quod pulchra esset valde. Et viderunt eam principes Parhoh, & laudauerunt eam Parhoni. Et ducta est mulier in domum Parhoh. Et ipsi Abram benefecit propter eam. Et fuerunt ei pecudes, & boues, & asini, & serui, & ancillae, & asinae, & camelae. Et percussit dominus Parhoh percussioibus magnis & domum eius causa Sarai vxoris Abram. Et vocauit Parhoh Abram, & dixit: Cur hoc fecisti mihi? vt quid non indicasti mihi quod vxor tua es? Vt quid dixisti, soror mea est? Et tulit eam mihi in vxorem. Et nunc ecce vxor tua, cape, & vade. Et praecipit super eum Parhoh viris, & dimiserunt eum, & vxorem eius, & omnia quae erant ei.

ⁱ Abram iudice terram cum fratre suo Loth, accipit secundum promissionem. C A P. XII.

E T ascendit Abram ex Aegypto, ipse & vxor eius, & omnia quae erant ei, & Loth cum eo ad meridiem Et Abram diues erat valde in pecudibus, in argento, & auro. Et perrexit per profectioes suas a meridie usque ad Bethel, vsque ad locum, vbi fuerat tabernaculum eius in principio, inter Bethel, & Hai. Ad locum altaris, quod fecerat ibi in principio, & inuocauerat ibi Abram nomen domini. Et etiam ipsi Loth ambulanti cum Abram erant pecudes, & boues & tabernacula. Et non ferebat eos terra, vt habitarent pariter, quia erat substantia eorum multa, & non poterant habitare pariter. Et fuit contentio inter pastores pecudum Abram, & pastores pecudum Loth. Et Chenahanus, & Perizaeus tunc habitabant in terra. Et dixit Abram ad Loth: Ne nunc sit contentio inter me & te, & inter pastores meos, & pastores tuos, quia viri fratres sumus. Nunquid non omnis terra est coram te? Separa te nunc a me. Si ieris ad sinistram, dexteram tenebo; & si ad dexteram ieris, sinistram tenebo. Et leuauit Loth oculos suos, & vidit omnem planitiem Iarden, quod tota esset irrigua, antequam disperderet dominus Sedom, & Hamorah, sicut hortus domini, sicut terra Aegypti, ingrediente te in Sochar. Et elegit sibi Loth omnem planitiem Iarden, & profectus est de Charan, & abiit in Sochar.

^j Abram iudice terram cum fratre suo Loth, accipit secundum promissionem. C A P. XII.

E T ascendit Abram ex Aegypto, ipse & vxor eius, & omnia quae erant ei, & Loth cum eo ad meridiem Et Abram diues erat valde in pecudibus, in argento, & auro. Et perrexit per profectioes suas a meridie usque ad Bethel, vsque ad locum, vbi fuerat tabernaculum eius in principio, inter Bethel, & Hai. Ad locum altaris, quod fecerat ibi in principio, & inuocauerat ibi Abram nomen domini. Et etiam ipsi Loth ambulanti cum Abram erant pecudes, & boues & tabernacula. Et non ferebat eos terra, vt habitarent pariter, quia erat substantia eorum multa, & non poterant habitare pariter. Et fuit contentio inter pastores pecudum Abram, & pastores pecudum Loth. Et Chenahanus, & Perizaeus tunc habitabant in terra. Et dixit Abram ad Loth: Ne nunc sit contentio inter me & te, & inter pastores meos, & pastores tuos, quia viri fratres sumus. Nunquid non omnis terra est coram te? Separa te nunc a me. Si ieris ad sinistram, dexteram tenebo; & si ad dexteram ieris, sinistram tenebo. Et leuauit Loth oculos suos, & vidit omnem planitiem Iarden, quod tota esset irrigua, antequam disperderet dominus Sedom, & Hamorah, sicut hortus domini, sicut terra Aegypti, ingrediente te in Sochar. Et elegit sibi Loth omnem planitiem Iarden, & profectus est de Charan, & abiit in Sochar.

^k Matth. 23. e. Apoc. 1. c. Sup. 1. 1. 3. d. ^l gignite semine ^m dicitur

ⁿ Proletus fuit ipsi Sem ^o fuit omni filij trans flumē, & si teraphet ma ^p x.

^q Galat. 3. b. ^r Hebraei. ^s querecess ^t Infra. 12. a. 6. ^u Deu. 34. ^v Infra. 20. 4. ^w Infra. 20. 4. ^x Supra. 12. a. ^y Infra. 36. a.

Etus est Loth ab oriente, & separauerunt se alter ab altero. Abram habitauit in terra Chenahan, & Loth habitauit in vrbibus planicie, & tetendit tabernaculum Sedom vsque. Et viri Sedom erant mali, & peccatores dno valde. Et dominus dixit ad Abram, postquam separauit se Loth ab eo: Leua nunc oculos tuos, & vide a loco, vbi es, ad aquilonem, meridiem, orientem, & occidentem. Quia omnem terram, quam tu vides, tibi dabo, & semini tuo vsque in seculum. Et ponam semen tuum sicut puluerem terrae, quia si poterit quisquam numerare puluerem terrae, etiam semen tuum numerabit. Surge, ambula per terram in longitudinem eius, & in latitudinem eius, quia tibi dabo eam. Et tetendit tabernaculum Abram & venit, & habitauit in quercubus Mamre, quae sunt in Chebron, & edificauit ibi altare domino.

Commissio inter quinque reges Sedom, Hamorah, Admah, Seboim, Belah & quatuor reges Chedorlahomer, Tidal, Amraphel & Arioch bello, in valle Siddim capti. Loth cum omni familia. Quo liberato per Abram, offerunt Malchisedech ipsi Abram munera.
C A P. XIII.

A T fuit in diebus Amraphel regis Sinhar, Arioch rex Elafar Chedorlahomer rex Helam, & Tidal rex gentium, fecerunt bellum cum Berah rege Sedom, & Birsah rege Hamorah, Sinab rege Admah, & Semeber rege Seboim, & rege Belah ipsa est Sohar, omnes isti coniuncti sunt in valle Siddim: ipsa est vallismaris salis. Duodecim annos seruiuerunt Chedorlahomer, & XIII. anno defecerunt. Et XIII. anno venit Chedorlahomer, & reges qui erant cum eo: Et percusserunt Rephaim in Asteroth Charanaim, & Zuzim in Ham, & Emim in Saueh Chiriathaim. Et Chori in montanis Schir vsque ad planiciem Paran, quae est iuxta desertum: Et reuersi sunt, & venerunt ad Hen mispath ipsa est Cades: & percusserunt omnem agrum Amalechitarum, & etiam Emoraeum habitantem in Chaleson Thamar, Et egressus est rex Sedom, & rex Hamorah, & rex Admah, & rex Seboim, & rex Belah: ipsa est Sohar, & ordinauerunt cum eis bellum in valle Siddim, cum Chedorlahomer rege Helam, & Tidal rege gentium, & Amraphel rege Sinhar, & Arioch rege Elafar, quatuor reges cum quinque. Et vallis Siddim plena erat puteis cimenti. Et fugerunt rex Sedom & Hamorah, & ceciderunt ibi, & reliqui in montem fugerunt. Et ceperunt omnem substantiam Sedom & Hamorah, & omnem escam eorum, & abierunt. Et ceperunt Loth, & substantiam eius, filium fratris Abram, & abierunt. Et ipse habitabat in Sedom. Et venit quidam, qui euaserat, & nunciavit Abram Hebraeo, & ipse habitabat in quercubus Mamre Emori fratris Eschol, fratris Haner, & ipsi erant foederati cum Abram. Et audiuit Abram quoddam captiuus ductus esset frater suus, & armavit pueros suos, pueros domus suae, octo, & decem & trecentos, & persecutus est vsque ad Dan. Et diuisit se super eos nocte ipse, & serui eius, & percussit eos, & persecutus est eos vsque ad Chouah, quae est a leua Dammelech. Et rediit omnem substantiam, & etiam Loth fratrem suum, & substantiam eius rediit. Et etiam mulieres & populum. Et egressus est rex Sedom in occursum eius, postquam reuersus est ipse a caedendo Chedorlahomer, & reges qui erant secum, ad vallē Saueh. Ipsa est vallis regis. Et Malchisedech rex Salē protulit panem & vinum. Et ipse erat sacerdos deo altissimo. Et benedixit ei, & dixit: Benedictus Abram deo altissimo possessori caeli, & terrae. Et benedictus deus altissimus, qui tradidit hostes tuos in manu tua, & dedit ei decimam de omnibus. Et dixit rex Sedom ad Abram: Da mihi animas, & substantiam tolle tibi. Et dixit Abram ad regem Sedom: Leua tuam manum meam ad dominum deum altissimum, possesorem caeli & terrae: si a filio vsque ad corrigiam calcameenti, accipero ex omnibus, quae sunt tibi, ne dicas: Ego diraxi Abram. Praeter ea tantum, quae comederunt pueri, &

Loth in monte fugerunt. Et ceperunt omnem substantiam Sedom & Hamorah, & omnem escam eorum, & abierunt.

Et ceperunt Loth, & substantiam eius, filium fratris Abram, & abierunt.

Et venit quidam, qui euaserat, & nunciavit Abram Hebraeo, & ipse habitabat in quercubus Mamre Emori fratris Eschol, fratris Haner, & ipsi erant foederati cum Abram.

Et audiuit Abram quoddam captiuus ductus esset frater suus, & armavit pueros suos, pueros domus suae, octo, & decem & trecentos, & persecutus est vsque ad Dan.

Et diuisit se super eos nocte ipse, & serui eius, & percussit eos, & persecutus est eos vsque ad Chouah, quae est a leua Dammelech.

Et rediit omnem substantiam, & etiam Loth fratrem suum, & substantiam eius rediit.

Et etiam mulieres & populum. Et egressus est rex Sedom in occursum eius, postquam reuersus est ipse a caedendo Chedorlahomer, & reges qui erant secum, ad vallē Saueh.

Ipsa est vallis regis. Et Malchisedech rex Salē protulit panem & vinum.

Et ipse erat sacerdos deo altissimo. Et benedixit ei, & dixit: Benedictus Abram deo altissimo possessori caeli, & terrae.

Et benedictus deus altissimus, qui tradidit hostes tuos in manu tua, & dedit ei decimam de omnibus.

Et dixit rex Sedom ad Abram: Da mihi animas, & substantiam tolle tibi.

Et dixit Abram ad regem Sedom: Leua tuam manum meam ad dominum deum altissimum, possesorem caeli & terrae: si a filio vsque ad corrigiam calcameenti, accipero ex omnibus, quae sunt tibi, ne dicas: Ego diraxi Abram.

Praeter ea tantum, quae comederunt pueri, &

partem virorum, qui perrexerunt mecum Anher, Eschol, & Mamre, ipsi accipiant partem suam.

Promissio terrae facta Abram, filies eiusdem, natiuum seruitutis, & liberationis Aegyptiae.
C A P. XIV.

Post haec fuit verbum domini ad Abram in visione, dicendo: Ne timeas Abram, Ego scutum ero tibi, merces tua multa valde. Et dixit Abram: Domine deus, quid dabis mihi? Et ego vado absque liberis, et filii? gubernator domus meae iste Dammelech Elitazer. Et dixit Abram: Ecce mihi non dedisti semen. Et ecce filius domus meae haeredit me. Et ecce verbum domini ad eum dicendo: Non haereditabit te iste, sed qui egredietur de visceribus tuis, ipse haereditabit te. Et eduxit eum foras, & dixit: Suscipe nunc caelum, & numera stellas, si poteris numerare eas.

B Et dixit ei: Sic erit nomen tuum. Et credidit domino, & re-

purauit illud sibi ad iustitiam. Et dixit ad eum: Ego dominus, qui eduxi te de Vr Chaldim, vt darem tibi terram istam, vt haereditas eam. Et dixit: domine deus in quo cognoscam, quod haereditabo eam? Et dixit ad eum: Tolle mihi vitulum triennem, & capram triennem, & arietem triennem, & turturem, & pullum columbarum. Et tulit sibi omnia ista, & diuisit ea per medium, & posuit singulas diuisionis eius partes, alteram contra alteram, sed aues non diuisit, Et descenderunt aues super cadauera, & abigebat eas Abram. Et fuit sole occumbente, sopor cecidit super Abram. Et ecce terror tenebrosus magnus cadens super eum. Et dixit ad Abram: Cognoscendo cognosces, quod peregrinum erit semen tuum in terra non sua: Et seruire facient eos, & affligent eos quadringentos annos. Et etiam gentem cui seruiueris iudico ego. Et postea egredientur cum substantia magna. Et tu ingredieris ad patres tuos in pace. Sepelieris in cantine bona. Et generatione quarta reuertentur huc, quia non est perfecta puniitio Emoraei vsque adhuc. Et fuit, sole occumbente, caligo erat. Et ecce furnus fumans, & lam-

pas ignis, quae transibat inter diuisiones ipsas. In die ipso pigit dominus cum Abram foedus, dicendo: Semini tuo dabo terram hanc, a flumine Aegypti vsque ad flumen magnum flumen Perath, Chenaei & Chenizaeum & Chadesmonaeum. Et Chitzaeum & Perizaeum & Raphaim. Et Emoraeum & Chenahenei & Chirghasaeum & Iebusaei.

D Et Sarai vxor Abram non pepererat ei. Et ei erat ancilla Aegyptia, & nomen eius Haghar. Et dixit Sarai ad Abram: Ecce nunc concludit me dominus, ne parerem. Ingredere nunc ad ancillam meam, si forte filios suscipiam ex ea. Et paruit Abram voci Sarai. Et tulit Sarai vxor Abram, Haghar Aegyptiam ancillam suam in fine decem annorum, quibus habitauit Abram in terra Chenahan, & dedit eam Abram viro suo in vxorem. Et ingressus est ad Haghar & concepit. Et vidit quod concepisset, & despectui fuit domina eius in oculis suis. Et dixit Sarai ad Abram: Punio mea super te. Ego dedi ancillam meam in sinu tuo. Et vidit quod concepisset, & despectui fuit in oculis eius. Iudicet dominus inter me, & te. Et dixit Abram ad Sarai: Ecce ancilla tua in manu tua, fac ei quod bonum est in oculis tuis. Et afflixit eam Sarai, & fugit a facie eius. Et inuenit eam angelus domini iuxta fontem aquae in deserto, iuxta fontem in via Sur. Et dixit: Aghar ancilla Sarai, vnde venis? & quo vadis? Et dixit: A facie Sarai dominae meae ego fugio. Et dixit ei angelus domini: Reuertere ad dominam tuam, & humilia te sub manibus eius. Et dixit ei angelus domini: Multiplicando multiplicabo semen tuum, & non numerabitur praeter multitudinem. Et dixit ei angelus domini: Ecce es praegrans, & paries filium, & vocabis nomen eius Ismahel, quia audiuit dominus afflictionem tuam. Et ipse erit

Et fuit sole occumbente, sopor cecidit super Abram. Et ecce terror tenebrosus magnus cadens super eum.

Et dixit ad Abram: Cognoscendo cognosces, quod peregrinum erit semen tuum in terra non sua: Et seruire facient eos, & affligent eos quadringentos annos.

Et etiam gentem cui seruiueris iudico ego. Et postea egredientur cum substantia magna.

Et tu ingredieris ad patres tuos in pace. Sepelieris in cantine bona. Et generatione quarta reuertentur huc, quia non est perfecta puniitio Emoraei vsque adhuc.

Et fuit, sole occumbente, caligo erat. Et ecce furnus fumans, & lam-

pas ignis, quae transibat inter diuisiones ipsas. In die ipso pigit dominus cum Abram foedus, dicendo: Semini tuo dabo terram hanc, a flumine Aegypti vsque ad flumen magnum flumen Perath, Chenaei & Chenizaeum & Chadesmonaeum.

Et Chitzaeum & Perizaeum & Raphaim. Et Emoraeum & Chenahenei & Chirghasaeum & Iebusaei.

Et Sarai vxor Abram non pepererat ei. Et ei erat ancilla Aegyptia, & nomen eius Haghar.

Et dixit Sarai ad Abram: Ecce nunc concludit me dominus, ne parerem. Ingredere nunc ad ancillam meam, si forte filios suscipiam ex ea.

Et paruit Abram voci Sarai. Et tulit Sarai vxor Abram, Haghar Aegyptiam ancillam suam in fine decem annorum, quibus habitauit Abram in terra Chenahan, & dedit eam Abram viro suo in vxorem.

Et ingressus est ad Haghar & concepit. Et vidit quod concepisset, & despectui fuit domina eius in oculis suis.

Et dixit Sarai ad Abram: Punio mea super te. Ego dedi ancillam meam in sinu tuo. Et vidit quod concepisset, & despectui fuit in oculis eius.

Iudicet dominus inter me, & te. Et dixit Abram ad Sarai: Ecce ancilla tua in manu tua, fac ei quod bonum est in oculis tuis.

Et afflixit eam Sarai, & fugit a facie eius. Et inuenit eam angelus domini iuxta fontem aquae in deserto, iuxta fontem in via Sur.

Et dixit: Aghar ancilla Sarai, vnde venis? & quo vadis? Et dixit: A facie Sarai dominae meae ego fugio.

Et dixit ei angelus domini: Reuertere ad dominam tuam, & humilia te sub manibus eius.

Et dixit ei angelus domini: Multiplicando multiplicabo semen tuum, & non numerabitur praeter multitudinem.

Et dixit ei angelus domini: Ecce es praegrans, & paries filium, & vocabis nomen eius Ismahel, quia audiuit dominus afflictionem tuam.

Et ipse erit

Et ipse erit

Et ipse erit

Et ipse erit

Et ipse erit

Et ipse erit

Et ipse erit

Et ipse erit

Et ipse erit syluestris homo. Manus eius in omnes, & natus in eum. Et coram omnibus fratribus suis habitabit. Et uocauit nomen domini, qui loquebatur sibi: Tu deus, vides me, quia dixi: Nonne etiam hic vidi quae sunt post videntem me? Idcirco vocauit puteum, puteum viuicris, videntis me. Ecce est inter Cades & Bered. Et peperit Haghar Abram filium. Et vocauit Abram nomen filii sui, quem peperit Haghar, Ismahel. Et Abram filius erat octoginta annorum, & sex annorum, quando peperit Haghar Ismahel ipsi Abram.

Promissio facta Abramae quarta, praecipitur circumcisio.
C A P. XV.

Et erat Abram filius nonaginta annorum & nouem annorum. Et visus est dominus Abram, dicens ad eum: Ego deus omnipotens, ambula coram me, & esto perfectus. Et dabo pactum meum inter me & te, & multiplicabo te vehementissime. Et prostrauit se Abram super faciem suam. Et locutus est secum deus, dicendo: Ego ecce patrum meum tecum, & eris in patre multitudinis gentium. Et non vocabitur ultra nomen tuum Abram: sed erit nomen tuum Abraham quia patrem multitudinis gentium posui te. Et multiplicabo te vehementissime, & ponam te in gentes, & reges ex te egredientur, & statuum pactum meum inter me, & te, & inter semen tuum post te in generationes suas, in pactum perpetuum, vt sim tibi in deum, & semini tuo post te. Et dabo tibi, & semini tuo post te, terram per regnationem tuarum omnem terram Chenahan in possessionem perpetuam, & ero tibi in deum. Et dixit deus ad Abraham: Et tu pactum meum custodies, tu & semen tuum post te in generationes suas. Hoc pactum meum, quod custodietis inter me & vos, & inter semen tuum post te, vt circumcidatur in vobis omnis masculus. Et circumcideris carnem praeputij vestri, & erit in signum pacti inter me & vos. Et filius octo dierum circumcidetur in vobis: omnis masculus in generationes vestras, natus, domus, & emptus argento ab omni filio alienigenae, qui non est de semine tuo. Circumcidetur circumcidetur natus domus tuae, & emptus argento tuo, & erit pactus meus in carne vestra in pactum perpetuum. Et praeputius masculus, qui non circumciderit carnem praeputij sui, exterminabitur anima ipsa de populo suo quia pactum meum irritum fecit. Et dixit deus ad Abraham: Sarai vxor tua non vocabis nomen Sarai, sed Sarah est nomen eius. Et benedicam ei, & etiam dabo, ex ea tibi filium, & benedicam ei, & erit in gentes. Reges populorum ex ea erunt. Et prostrauit se Abraham super faciem suam, & risit, dixitque in corde suo: Nunquid filio centum annorum natus erit proles? Et an Sarah filia nonaginta annorum pariet? Et dixit Abraham ad deum: Vtinam Ismahel viuat coram te. Et dixit deus: Vere Sarah vxor tua pariet tibi filium, & vocabis nomen eius Ischac. Et statuum pactum meum tecum in pactum perpetuum & semini eius post eum. Et pro Ismahel audiuisti te. Ecce benedixi tibi, & crederet faciam eum, & multiplicare faciam eum vehementissime. Duodecim principes generabit, & ponam eum in gentem magnam. Et pactum meum statuum cum Ischac, quem pariet tibi Sarah in tempore hoc anno altero. Et finiuit loqui cum eo, & ascendit de supra Abraham. Et tulit Abraham Ismahel filium suum, & omnes natos domus suae, & omnem acquisitum argentum suo. Omnis masculus in viris, domus suae circumcidit carnem praeputij eorum in corpore diei ipsius, quando locutus est cum eo deus. Et Abraham erat filius nonaginta & nouem annorum, quando circumcisa fuit caro praeputij ipsius. Et Ismahel filius eius, erat filius tredecim annorum, quando circumcisis est ipse in carne praeputij sui. In corpore diei ipsius circumcisis est Abraham, & Ismahel filius eius. Et omnes viri domus eius, & emptus argento a filio alienigenae

Promissio facta Abramae quarta, praecipitur circumcisio.
C A P. XV.

Et erat Abram filius nonaginta annorum & nouem annorum. Et visus est dominus Abram, dicens ad eum: Ego deus omnipotens, ambula coram me, & esto perfectus.

Et dabo pactum meum inter me & te, & multiplicabo te vehementissime. Et prostrauit se Abram super faciem suam. Et locutus est secum deus, dicendo: Ego ecce patrum meum tecum, & eris in patre multitudinis gentium.

Et non vocabitur ultra nomen tuum Abram: sed erit nomen tuum Abraham quia patrem multitudinis gentium posui te.

Et multiplicabo te vehementissime, & ponam te in gentes, & reges ex te egredientur, & statuum pactum meum inter me, & te, & inter semen tuum post te in generationes suas, in pactum perpetuum, vt sim tibi in deum, & semini tuo post te.

Et dabo tibi, & semini tuo post te, terram per regnationem tuarum omnem terram Chenahan in possessionem perpetuam, & ero tibi in deum.

Et dixit deus ad Abraham: Et tu pactum meum custodies, tu & semen tuum post te in generationes suas.

Hoc pactum meum, quod custodietis inter me & vos, & inter semen tuum post te, vt circumcidatur in vobis omnis masculus.

Et circumcideris carnem praeputij vestri, & erit in signum pacti inter me & vos.

Et filius octo dierum circumcidetur in vobis: omnis masculus in generationes vestras, natus, domus, & emptus argento ab omni filio alienigenae, qui non est de semine tuo.

Circumcidetur circumcidetur natus domus tuae, & emptus argento tuo, & erit pactus meus in carne vestra in pactum perpetuum.

Et praeputius masculus, qui non circumciderit carnem praeputij sui, exterminabitur anima ipsa de populo suo quia pactum meum irritum fecit.

Et dixit deus ad Abraham: Sarai vxor tua non vocabis nomen Sarai, sed Sarah est nomen eius.

Et benedicam ei, & etiam dabo, ex ea tibi filium, & benedicam ei, & erit in gentes.

Reges populorum ex ea erunt. Et prostrauit se Abraham super faciem suam, & risit, dixitque in corde suo: Nunquid filio centum annorum natus erit proles?

Et an Sarah filia nonaginta annorum pariet? Et dixit Abraham ad deum: Vtinam Ismahel viuat coram te.

Et dixit deus: Vere Sarah vxor tua pariet tibi filium, & vocabis nomen eius Ischac.

Et statuum pactum meum tecum in pactum perpetuum & semini eius post eum.

Et pro Ismahel audiuisti te. Ecce benedixi tibi, & crederet faciam eum, & multiplicare faciam eum vehementissime.

Duodecim principes generabit, & ponam eum in gentem magnam. Et pactum meum statuum cum Ischac, quem pariet tibi Sarah in tempore hoc anno altero.

Et finiuit loqui cum eo, & ascendit de supra Abraham. Et tulit Abraham Ismahel filium suum, & omnes natos domus suae, & omnem acquisitum argentum suo.

Omnis masculus in viris, domus suae circumcidit carnem praeputij eorum in corpore diei ipsius, quando locutus est cum eo deus.

Et Abraham erat filius nonaginta & nouem annorum, quando circumcisa fuit caro praeputij ipsius.

Et Ismahel filius eius, erat filius tredecim annorum, quando circumcisis est ipse in carne praeputij sui.

In corpore diei ipsius circumcisis est Abraham, & Ismahel filius eius.

Et omnes viri domus eius, & emptus argento a filio alienigenae

Et ipse erit

Et ipse erit

Et ipse erit

Et ipse erit

Et ipse erit

Et ipse erit

circumcisi sunt cum ipso.

Apparent Abraham tres angeli, promittitur Ischac, ridet Sarah, praedicitur inuentus Sodomorum.
C A P. XVII.

Et visus est illi dominus in quercubus Mamre. Et ipse sedebat in ostio tabernaculi, cum incallesceret dies. Et eleuauit oculos suos, & vidit. Et ecce tres viri stabant iuxta eum. Et vidit, & currit in occursum eorum ab ostio tabernaculi, & incuruauit se super terram. Et dixit: Domine mi, si nunc inueni gratiam in oculis tuis, ne nunc tranfeas a seruo tuo. Tolle nunc parum aquae, & leuate pedes vestros, & innitimini sub arbore. Et capiam buccellam panis, & fulcite cor vestrum, postea transibitis, quia idcirco transistis ad seruum vestrum. Et dixerunt: Sic facias quemadmodum locutus es. Et festinauit Abraham ad tabernaculum ad Sarah & dixit: Festina, tria fata farinae simila: conperge & fac subcinericios panes. Et ad boues cucurrit Abraham, & tulit filium bonis tenerum, & bonum, & dedit puero, et festinauit vt pararet eum. Et tulit butyrum, & lac, & filium bouis, quae parauerat, & posuit ante eos, & ipse stabat iuxta eos sub arbore, & comederunt. Et dixerunt ad eum: Vbi est Sarah vxor tua? Et dixit: Ecce in tabernaculo. Et dixit: Reuertendo reuertar ad te secundum tempus vitae. Et ecce filius erit Sarah vxori tuae. Et Sarah audiebat in ostio tabernaculi, quod erat post eum. Et Abraham & Sarah senes progressi erant in dies. Desideratque esse ipsi Sarah consuetudo, vt mulierum. Et risit Sarah inter sese, dicendo: Postquam senui, erit mihi voluptas? Et dominus meus senuit. Et dixit dominus ad Abraham: Vt quid risit Sarah dicendo: Num etiam vere pariam, & ego senui? Nunquid abscondetur a domino quicquam? Ad tempus reuertar ad te secundum tempus vitae, & ipsi Sarah erit filius. Et negauit Sarah dicendo: Non risi, quia timuit. Et dixit: Nequaquam, quia risisti. Et surrexerunt inde viri, et respexerunt contra faciem Sedom. Et Abraham ibat cum eis, vt deduceret eos. Et dominus dixit: Nunquid celo ego Abraham, quod ego facio? Et Abraham, effendo erit in gentem magnam, & fortem, & benedicent sibi in eo omnes gentes terrae. Quia noui eum. Propterea praecipiet filijs suis, & domui suae post se, & custodiet viam domini, vt faciant iustitiam, & iudicium, vt venire faciat dominus super Abraham quod locutus est super eum. Et dixit dominus: Clamor Sedom & Hamorah quidem multiplicatus est, vt & peccatum eorum, quia aggrauatus est valde. Descendam nunc, & videbo, an secundum clamorem, qui venit ad me, fecerint consummationem. & si non sciam. Et verterunt se inde viri, & perrexerunt in Sedom. Et Abraham adhuc ipse stabat coram dno. Et accessit Abraham, & dixit: Nunquid est dispersus iustum cum impio? Si forte fuerint quinquaginta iusti intra ciuitatem, nunquid etiam disperdes, & non parces loco, propter quinquaginta iustos, qui sunt intra eam? Ablit tibi vt facias secundum rem hanc, vt mori facias iustum cum impio, & sit iustus sicut impius. Ablit tibi. Nunquid iudex omnis terrae, non faciet iudicium? Et dixit dñs: Si inuenero in Sedom quinquaginta iustos intra ciuitatem, & parcam toti loco propter eos. Et respondit Abraham, & dixit: Ecce ego coepi loqui ad dominum meum, & sum puluis & cinis. Si forsitan defuerint de quinquaginta iustis quinque, nunquid disperdes propter quinque totam ciuitatem? & dixit: Non disperdam, si inuenero ibi quadraginta & dixit: Si forte inuenti fuerint ibi quadraginta, & dixit: Si forte inuenti fuerint ibi triginta, & dixit: Non faciam propter quadraginta. Et dixit: Ne nunc sit ira domini meo, & loquar: Si forte inuenti fuerint ibi triginta. Et dixit: Non faciam, si inuenero ibi triginta. Et dixit: Ecce nunc coepi loqui ad dominum meum: Si forsitan inuenti fuerint ibi viginti. Et dixit: Non disperdam propter viginti. Et dixit: Si

Apparent Abraham tres angeli, promittitur Ischac, ridet Sarah, praedicitur inuentus Sodomorum.
C A P. XVII.

Et visus est illi dominus in quercubus Mamre. Et ipse sedebat in ostio tabernaculi, cum incallesceret dies.

Et eleuauit oculos suos, & vidit. Et ecce tres viri stabant iuxta eum. Et vidit, & currit in occursum eorum ab ostio tabernaculi, & incuruauit se super terram.

Et dixit: Domine mi, si nunc inueni gratiam in oculis tuis, ne nunc tranfeas a seruo tuo.

Tolle nunc parum aquae, & leuate pedes vestros, & innitimini sub arbore.

Et capiam buccellam panis, & fulcite cor vestrum, postea transibitis, quia idcirco transistis ad seruum vestrum.

Et dixerunt: Sic facias quemadmodum locutus es. Et festinauit Abraham ad tabernaculum ad Sarah & dixit: Festina, tria fata farinae simila: conperge & fac subcinericios panes.

Et ad boues cucurrit Abraham, & tulit filium bonis tenerum, & bonum, & dedit puero, et festinauit vt pararet eum.

Et tulit butyrum, & lac, & filium bouis, quae parauerat, & posuit ante eos, & ipse stabat iuxta eos sub arbore, & comederunt.

Et dixerunt ad eum: Vbi est Sarah vxor tua? Et dixit: Ecce in tabernaculo.

Et dixit: Reuertendo reuertar ad te secundum tempus vitae. Et ecce filius erit Sarah vxori tuae.

Et Sarah audiebat in ostio tabernaculi, quod erat post eum.

Et Abraham & Sarah senes progressi erant in dies. Desideratque esse ipsi Sarah consuetudo, vt mulierum.

Et risit Sarah inter sese, dicendo: Postquam senui, erit mihi voluptas?

Et dominus meus senuit. Et dixit dominus ad Abraham: Vt quid risit Sarah dicendo: Num etiam vere pariam, & ego senui?

Nunquid abscondetur a domino quicquam? Ad tempus reuertar ad te secundum tempus vitae, & ipsi Sarah erit filius.

Et negauit Sarah dicendo: Non risi, quia timuit. Et dixit: Nequaquam, quia risisti.

Et surrexerunt inde viri, et respexerunt contra faciem Sedom. Et Abraham ibat cum eis, vt deduceret eos.

Et dominus dixit: Nunquid

A centum modios, & benedixit ei dominus. Et crevit vir, & perrexit pergendo, & crescendo, donec cresceret valde. Et fuit ei possessio pecudum & possessio bovum, & proventus multus, & inviderunt ei Pelistim. Et omnes pueros, quos foderunt serui patris sui, in diebus Abraham patris sui, obtrauerunt Pelistim, & impleuerunt eos terra. Et dixit Abimelech ad Ischac: Abi a nobis, quia fortior es nobis valde. Et abiit inde Ischac, & mansit in valle Gherar, & habitavit ibi. Et reuersus est Ischac, & fodit puteos aquae, quos foderant in diebus Abraham patris sui, & obtrauerant eos Pelistim, morituro Abraham, Et vocauit eos nominibus secundum nomina quibus vocauerat pater suus. Et foderunt serui Ischac in valle, & inuenerunt ibi puteum aquae viuae. Et iurgati sunt pastores Gherar cum pastoribus Ischac, dicendo: Nostra est aqua. Et vocauit nomen putei Hesech, quia iurgati sunt cum eo. Et foderunt puteum alium, & iurgati sunt etiam super eo. Et vocauit nomen eius Sidmach. Et transiit se inde, & fodit puteum alium, & non sunt iurgati super eo: & vocauit nomen eius Reschoboth. Et dixit: Quia nunc dilatare fecit dominus nos & creuimus in terra. Et ascendit inde in Beersebah. Et visus est ei dominus nocte ipsa, & dixit: Ego sum deus Abraham patris tui. Ne timeas, quia tecum sum, & benedicam tibi, & multiplicare faciam semen tuum propter Abraham seruum meum. Et aedificauit ibi altare, & inuocauit nomen domini, & tetendit ibi tabernaculum suum, & foderunt ibi serui Ischac puteum. Et abiimelech perrexit ad eum ex Gherar, & Achuzath amicus eius, & Pichol princeps exercitus eius. Et dixit ad eos Ischac: Cur venistis ad me, & vos odio habuistis me, & emisistis me, ne essem vobiscum? Et dixerunt: Videndo vidimus quod fuit dominus tecum, & diximus: Sit nunc iuramentum inter nos, & te, & percutiemus foedus tecum. Si feceris nobiscum malum, quemadmodum non religimus te, & quemadmodum fecimus tecum duntaxat bonum, & dimisimus te in pace. Tu nunc es benedictus domini. Et fecit eis conuiuium, & ederunt atque hiberunt. Et surrexerunt mane, & iurauerunt alter alteri. Et deduxit eos Ischac, & abierunt a se in pace. Et fuit, in die ipsa venerunt serui Ischac & nunciauerunt ei causam putei, quem foderant, & dixerunt ei: Inuenimus aquam. Et vocauit eum Sibeah. Idcirco nomen vrbis est Beersebah vsque ad diem hanc. Et erat Esau quadragenarius, & accepit uxorem Ichudith filiam Beeri Chittaei, & Bosmath filiam Elon Chittaei. Et irrabant spiritum Ischac, & Ribcah.

A T fuit cum senisset Ischac, & caligassent oculi eius, vt non videret, vocauit Esau filium suum maiorem, & dixit ad eum: Fili mi, Et dixit ad eum: Ecce adsum. Et dixit: Ecce nunc senui, Non noui diem, quo moriar. Et nunc cape quae sunt instrumenta tua, pharetram tuam, & arcum tuum, & egredere in agrum, & venare mihi venationem. Et fac mihi cibos quemadmodum dilexi: & affer mihi & comedam, vt benedicat tibi anima mea, antequam moriar. Et Ribcah audiebat, dum loqueretur Ischac ad Esau filium suum. Et perrexit Esau in agrum, vt venaretur venationem, vt afferret. Et Ribcah dixit ad Iahacob filium suum dicendo: Ecce audiui patrem tuum loquentem ad Esau fratrem tuum, dicendo: Affer mihi venationem, & fac mihi cibos delectabiles & comedam, & benedicam tibi coram domino, antequam moriar. Et nunc fili mi obedi voci meae, in eo quod praecipio tibi. Vade nunc ad pecudes, & cape mihi inde duos hodos caprarum bonos, & faciam ex eis eicas delectabiles patri tuo, quemadmodum dilexit. Et affe-

res patri tuo, & comedet, vt benedicat tibi antequam moriar. Et dixit Iahacob ad Ribcah matrem suam: Ecce Esau frater meus est vir pilosus & ego vir lenis. Si forte palpaue rit in me pater meus, ero in oculis eius tanquam qui errare facit, & venire faciam super me maledictionem, & non benedictionem. Et dixit ei mater sua: Super me sit maledictio tua fili mi. Veruntamen obedi voci meae & vade, cape mihi. Et perrexit, & accepit, & attulit matri suae. Et fecit mater eius cibos delectabiles quemadmodum dilexit pater eius. Et accepit Ribcah vestes Esau filij sui maioris concupisibiles, quae erant apud se in domo, et induit Iahacob filium suum minorem. Et pelles hedorum caprarum induere fecit manus eius, & lenitate colli eius. Et dedit cibos, & panem quos parauerat in manu Iahacob filij sui. Et venit ad patrem suum & dixit: Pater mi. Et dixit: Ecce adsum. Quis es fili mi. Et dixit Iahacob ad patrem suum: Ego sum Esau primogenitus tuus. Feci quemadmodum locutus es ad me. Surge nunc, & de, & comede de venatione mea, vt benedicat mihi anima tua. Et dixit Ischac ad filium suum: Quid est hoc? Respondit, vt inueniendo inuenires fili mi. Et dixit: Quia occurrere fecit dominus deus tuus venationem coram me: Et dixit Ischac ad Iahacob: Appropinqua nunc, & palpaue te fili mi vt vtrum sis ipse filius meus Esau, an non. Et appropinquauit Iahacob Ischac patri suo, & palpauit eum, & dixit: Vox Iahacob est: & manus, manus Esau. Et non agnouit eum, quia erat manus eius, sicut manus Esau fratris sui pilosae. Et benedixit ei. Et dixit: Tu es ipse filius meus Esau? Et dixit: Sum. Et dixit: Appropinquare fac mihi, & comede de venatione filij mei, vt benedicat tibi anima mea. Et appropinquare fecit ei, et comedit. Et attulit ei vinum, et bibit. Et dixit ad eum Ischac pater eius: Appropinqua nunc, & osculare me fili mi. Et appropinquauit, & osculatus est eum. Et odoratus est odor vestimentorum eius, & benedixit ei, & dixit: Ecce odor filij mei, sicut odor agri, cui benedixit dominus. Et det tibi deus de rore caeli, & de pinguedinibus terrae, & multitudinem frumenti & vini noui. Seruiant tibi populi, & incuruent se tibi populi: esto dominus fratribus tuis, & incuruent se tibi filij matris tuae. Maledicentes tibi maledicti erunt, & benedicentes tibi benedicti. Et fuit quando compleuit Ischac benedicere Iahacob, & fuit veruntamen egrediendo egressus erat Iahacob a facie Ischac patris sui: Esau frater eius venit a venatione sua. Et fecit etiam ipse cibos delectabiles & attulit patri suo, & dixit patri suo: Surgat pater meus, & comedat de venatione filij sui, vt benedicat mihi anima tua. Et dixit ei Ischac pater eius: Quis es tu? Et dixit: Ego sum filius tuus, primogenitus tuus Esau. Et expauit Ischac pauore magno vehementissime, & dixit: Quis est, & vbi est ille, qui venatus est venationem, & attulit mihi, & comedi ex omnibus antequam venires, & benedixit ei, etiam benedictus erit. Cum audisset Esau verba patris sui, clamauit clamore magno, & amaritudine affectus est vehementissime. Et dixit patri suo: Benedic mihi, etiam ego filius tuus sum pater mi. Et dixit: Venit frater tuus dolose, & accepit benedictionem tuam. Et dixit: Vere vocatus est nomen eius Iahacob, & supplantauit me iam duabus vicibus. Primogenituram meam accepit, & ecce nunc accepit benedictionem meam. Et dixit: Nonne reseruasti mihi benedictionem? Et respondit Ischac, & dixit ad Esau: Ecce dominum posui eum tibi, & omnes fratres eius dedi ei in seruos, & frumentum, & vinum adiunxi ei: et tibi nunc quid faciam fili mi? Et dixit Esau ad patrem suum: Nonne benedictio vna est tibi pater mi? Benedic mihi. Etiam ego filius tuus pater mi. Et eleuauit Esau vocem suam, & fleuit. Et respondit Ischac pater eius, & dixit ad eum: Ecce de pinguedinibus terrae erit habitatio tua, & de rore caeli desuper. In gladio tuo viues, & fratri tuo seruias. Et erit quando dominaberis, franges iugum eius a collo tuo. Et odio habuit Esau Iahacob propter benedictionem, qua benedixit ei pater

ei pater eius, & cogitauit Esau in corde suo. Appropinquare quibunt dies luctus patris mei, & occidam Iahacob fratrem meum. Et nunciata sunt ipsi Ribcah verba Esau filij sui maioris, & misit, & vocauit Iahacob filium suum minorem, & dixit ad eum: Ecce Esau frater tuus consolatur se super te, vt occidat te. Et nunc fili mi, obedi voci meae, & surge, fuge ad Laban fratrem meum in Charan, & habita cum eo dies aliquot, donec quiescat furor fratris tui. Donec auertatur furor fratris tui a te, & obliuiscatur eorum quae fecisti ei. Et mittam, & accipiam te inde. Vt quid orabor ambohus vobis die vna? Et dixit Ribcah ad Ischac: An gustus affecta sum in vita mea propter filias Cheth. Si acciperit Iahacob uxorem de filiabus Cheth, sicut istas de filiabus terrae, vt quid est mihi vita?

A T vocauit Ischac Iahacob, & benedixit ei, & praecipit ei, & dixit ei: Non capies uxorem de filiabus Chenehan. Surge, vade in Padan Aram ad domum Bethuel patris matris tuae, & cape tibi inde uxorem de filiabus Laban fratris matris tuae. Et deus omnipotens benedicat tibi, & crescere faciat te, & multiplicare faciat te, & sis in cocum populum. Et det tibi benedictionem Abraham, tibi, & semini tuo tecum, vt haereditate accipias terram peregrinationum tuarum, quam dedit deus ipsi Abraham. Et misit Ischac Iahacob, & perrexit in Padan Aram ad Laban filium Bethuel Aramaei fratris Ribcah, matris Iahacob, & Esau. Et vidit Esau quod benedixit Ischac Iahacob, & misit eum in Padan Aram, vt caperet sibi inde uxorem, quando benedixit ei, & praecipit ei dicendo non accipies uxorem de filiabus Chenehan: & quod obediuit Iahacob patri suo, & matris suae, & iuit in Padan Aram. Et vidit Esau quod displice rent filiae Chenehan in oculis Ischac patris sui. Et abiit Esau ad Ismahel, & accepit Machalath filiam Ismahel filij Abraham sororem Nebaioth super uxores suas, sibi in uxorem. Et egressus est Iahacob de Beersebah, & perrexit in Charan: & deuenit in locum, in quo pernoctauit, quia occubuerat sol, & tulit de lapidibus loci, & posuit sub capite suo, & dormiuit in loco illo. Et somniauit. Et ecce scala erecta erat super terram, & caput eius tangebatur caelum. Et ecce angeli dei ascendeabant, & descendeabant per eam. Et ecce dominus stabat iuxta eam, & dixit: Ego dominus deus Abraham patris tui, & deus Ischac. Terram super quam tu dormis, tibi dabo, & semini tuo. Et erit semen tuum sicut puluis terrae, & multiplicaberis ad occidentem, & ad orientem, & ad aquilonem, & ad meridiem, & benedicent se in te omnes familiae terrae, & in semine tuo. Et ecce sum tecum, & custodiā te quocumque perrexeris, et redire faciam te ad terram hanc, quia non derelinquam te, donec faciam, quod locutus sum tibi. Et expergefactus est Iahacob a somno suo, & dixit: Vere est dominus in loco isto, & ego nesciebam. Et timuit, & dixit: Quam terribilis est locus iste. Non est hic, nisi domus dei, & hic est porta caeli. Et surrexit Iahacob mane, & tulit lapidem, quem posuerat sub capite suo, & posuit eum in statuam, & effudit oleum super summam eius, & vocauit nomen loci ipsius Bethel, & verē Luz erat nomen ciuitatis prius. Et vout Iahacob votum dicendo: Si fuerit deus mecum, & custodierit me in via ista per quam ambulo, & dederit mihi panem ad vescendum, & vestimentum ad operiendum, & reuersus fuero in pace ad domum patris mei, erit dominus mihi in deum, & lapis iste quem posui in statuam, erit domus dei, & ex omnibus quae dederis mihi decimando dabo decimas tibi.

A T leuauit Iahacob pedes suos, & perrexit ad terram filiorum Orientis. Et vidit & ecce puteus erat in agro, & ecce ibi tres greges pecudum qui cubant iuxta illum, quia puteo ipso potum dabant gregibus, & lapis magnus erat super os putei. Et congregabant se illic omnes greges, & reuoluebant lapidem ab ore putei, & potum dabant pecudibus, & reficiebant lapidem super os putei in locum suum. Et dixit ad eos Iahacob: Fratres mei vnde estis? Et dixerunt De Charan sumus. Et dixit ad eos: Nunquid nostis Laban filium Nachor? Et dixerunt: Nouimus. Et dixit ad eos: Nunquid est sanitas eius? Et dixerunt: Sanitas. Et ecce Rachel filia eius veniebat cum pecudibus. Et dixit: Ecce adhuc dies magnus. Non est tempus vt congregentur pecudes. Potum date pecudibus, & ire, pacite. Et dixerunt: Non possumus, donec congregentur omnes greges, & reuoluant lapidem ab ore putei, & potum demus pecudibus. Adhuc eo loquente cum eis, Rachel venit cum pecudibus, quae erant patri suo, quia pastor erat. Et fuit, quando vidit Iahacob Rachel filiam Laban fratris matris suae, & pecudes Laban fratris matris suae, accessit Iahacob & reuoluit lapidem ab ore putei, & post dedit pecudibus Laban fratris matris suae. Et osculatus est Iahacob Rachel, & eleuauit vocem suam, & fleuit. Et nunciauerat Iahacob ipsi Rachel, quod frater patris sui esset, & quod filius Ribcah esset, & cucurrit, & nunciavit patri suo. Et fuit cum audisset Laban audicionem Iahacob filij sororis suae, cucurrit in occursum eius, & amplexatus est eum, & osculatus est eum, & venire fecit eum ad domum suam. Et narrauit ipsi Laban omnia haec. Et dixit ei Laban: Profecto os meum, & caro mea es. Et habitauit cum eo mensis dierum. Et dixit Laban ad Iahacob: Nū quia frater meus es, seruias mihi gratis? Indica mihi, quae sit merces tua. Et Laban erant duae filiae, nomen maioris Leah, & nomen minoris Rachel. Et oculi Leah erant teneri, at Rachel erat pulchra forma, & pulchra aspectu. Et dilexit Iahacob Rachel, et dixit: Seruiam tibi septem annos pro Rachel filia tua minore. Et dixit Laban: melius est, vt dem eam tibi, quam dem eam viro alteri. Mane mecum. Et seruiuit Iahacob pro Rachel septem annos. Et fuerunt in oculis eius sicut dies pauci, eo quod diligeret eam. Et dixit Iahacob ad Laban: Da uxorem meam, quia conpleti sunt dies mei, & ingrediar ad eam. Et congregauit Laban omnes viros loci, & fecit conuiuium. Et fuit, vesperi accepit Leah filiam suam, & venire fecit eam ad eum, & ingressus est ad eam. Et dedit Laban ei Zilpah ancillam suam, Leah filiae suae ancillam. Et fuit mane, & ecce erat Leah, & dixit ad Laban: Quid hoc fecisti mihi? Nonne pro Rachel seruiui tibi? Et vt quid decepsisti me? Et dixit Laban: Non fit ita in loco nostro, vt detur minor ante maiorem. Comple hebdomadam huius, & dabimus tibi etiam hanc pro seruitute qua seruias mihi adhuc septem annos alios. Et fecit Iahacob sic, & compleuit hebdomadam illius, & dedit ei Rachel filiam suam in uxorem. Et dedit Laban Rachel filiae suae Bilhah ancillam suam, in ancillam. Et ingressus est etiam ad Rachel, & dilexit etiam Rachel magis quam Leah, & seruiuit ei adhuc septē annos alios. Et vidit dominus, quod exosa esset Leah, & aperuit vuluam eius, & Rachel erat sterilis, & concepit Leah, & peperit filium, & vocauit nomen eius Reuben, quia dixit: quia vidit dominus afflictionem meam. Nunc enim diliget me vir meus. Et concepit adhuc, & peperit filium, & dixit: Quia audiuit dominus, quod exosa essem, dedit mihi etiam hunc, & vocauit nomen eius Simhon. Et concepit adhuc, & peperit filium, & dixit: Nunc vice hac copulabitur vir meus mihi, quia peperit ei tres filios. Idcirco vocauit nomen eius Leui. Et concepit adhuc, & peperit filium, & dixit: Vice hac confitebor domino, Idcirco vocauit nomen eius Iehudah. Et desit parere.

b nobis, sed nec locum.

g Iahacob per astantiam matris praecipit benedictionem Esau, et statim Ischac, conuoluit Esau.

CAP. XXVII.

Heb. u. d. & c.

g Venit Iahacob ad Laban, serui septem annis pro Rachel, supponit Leah, dicit vtrique, conuoluit Leah.

Mat. 1. 2.

Rachel & Leah steriles, dant marito ancillas, pacificantur pro mandragoris Laban, dedit Laban conceptus pecorum.

CAP. XXX.

ET vidit Rachel, quod non pareret ipsi Iahacob, & invidit Rachel forori suae, & dixit Iahacob: Da mihi filios, sicut minus, mortua sum. Et iratus est furor Iahacob in Rachel, & dixit: Nunquid pro deo sum, qui prohibuit a te fructum ventris? Et dixit: Ecce ancilla mea Bilhah, ingredere ad eam, & pariet super genua mea, & erit etiam mihi filius ex ea. Et dedit ei Bilhah, ancilla suam in uxorem. Et ingressus est ad eam Iahacob, & concepit Bilhah, & peperit ipsi Iahacob filium. Et dixit Rachel: Iudicavit me deus, & etiam audivi vocem meam, & dedit mihi filium: Idcirco nomen nomen eius Dan. Et concepit adhuc, & peperit Bilhah ancilla Rachel, filium secundum ipsi Iahacob. Et dixit Rachel: Luctationibus vehementibus luctata sum cum forore mea, etiam praevaleui. Et vocavit nomen eius Naphthali. Et vidit Leah, quod delisset parere, et accepit Zilpah ancillam suam, & dedit eam Iahacob in uxorem. Et peperit Zilpah ancilla Leah ipsi Iahacob filium. Et dixit Leah: Venit prosperitas. Et vocavit nomen eius Gad. Et peperit Zilpah ancilla Leah filium secundum ipsi Iahacob. Et dixit Leah: Ut beata dicar, quia beatam me dicent filiae. Et vocavit nomen illius Aser. Et perrexit Ruben in diebus messis triticeae, & reperit mandragoras in agro, & attulit eas Leah matri suae. Et dixit Rachel ad Leah: Da mihi, quae sunt, de mandragoris filij tui. Et dixit ei: Num parum est, quod acceperis virum meum ut accipere velis etiam mandragoras filij mei? Et dixit Rachel: Idcirco dormiat tecum nocte pro mandragoris filij tui. Et venit Iahacob ex agro vesperis, & egressa est Leah in occursum eius, & dixit: Ad me ingredieris quia mercando mercata sum te mandragoris filij mei. Et dormiuit cum ea nocte illa. Exaudivit deus Leah, & concepit, & peperit ipsi Iahacob filium quintum. Et dixit Leah: Dedit deus mercedem meam, quia dedi ancillam meam viro meo. Et vocavit nomen eius Issachar. Et concepit adhuc Leah, & peperit filium sextum ipsi Iahacob: Et dixit Leah: Dotavit me deus dote bona. Vice hac habitabit mecum vir meus: quia peperit ei sex filios. Et vocavit nomen eius Zebulun. Et postea peperit filiam, & vocavit nomen eius Dinah. Et recordatus est deus Rachel, & exaudivit eam deus, & aperuit vulvum illius. Et concepit, & peperit filium, & dixit: Amovuit deus probrium meum. Et vocavit nomen eius Ioseph, dicendo: Addat dominus mihi filium alium. Et fuit, cum peperisset Rachel Ioseph, dixit Iahacob ad Laban: Dimitte me, & ibo ad locum meum, & ad terram meam. Da uxores meas, & liberos meos propter quos servavi tibi. Tu enim nosti servitutem meam, quam servavi tibi. Et dixit ad eum Laban: Si quae inveni gratiam in oculis tuis, expertus sum, quod benedixit mihi dominus propter te. Et dixit: Nomina mercedem tuam mihi, & dabo eam. Et dixit ad eum: Tu nosti qualiter servaverim tibi, & quantum fuerit pecus tuum propter me: quia pusillum quod fuit tibi ante me, crevit in multitudinem, & benedixit dominus tibi ad ingressum pedis mei. Et nunc quando faciam etiam ego pro domo mea? Et dixit: Quid dabo tibi? Et dixit Iahacob: Non dabis mihi quicquam: si feceris mihi hoc, revertar, pastam, & pecudes tuas custodiam. Transibo per omnes pecudes tuas hodie, remouendo inde omne pecus punctis respersum, & maculis latis, omne pecus rufum in pedibus, & respersum maculis & punctis in capris: eritque merces mea. Et testificabitur mihi iustitia mea in die crastina, cum venerit super mercedem meam coram te. Quomodo quod non erit punctis respersum, & maculis in ca-

a. Exerit, scilicet filio eius

b. contect

c. nigrum in ouibus

pris, & rufum in pedibus, furto ablatum erit apud me. Et dixit Laban: Ecce vti nam sit secundum verbum tuum. Et remouere fecit in die illa hircos cinctos punctis & maculis, & omnes capras punctis & maculis resperfas, omne in quo erat candor, & omne rufum in ouibus, & dedit in manu filiorum suorum. Et posuit viam trium dierum inter se, & Iahacob. Et Iahacob pascebat pecudes Laban residuas. Et tulit sibi Iahacob virgam populineam viridem, & amigdalynam, & castaneam, & decoravit in eis cortices albos, denudans candorem qui erat in virgis. Et statuit virgas, quas decoravit in canalibus, in portatoris aquarum ad quae veniebant pecudes, ut biberent, e regione pecudum, & coirent, dum venirent ad bibendum. Et coibant pecudes ad virgarum aspectum, & pariebant pecudes notis quibusdam cinctas, punctisq; & maculis resperfas. Et oves diuidere fecit Iahacob, & posuit facies pecudum ad maculis respersum, & omne rufum in pedibus erat Laban. Et posuit sibi reges scorsum, non posuit eos iuxta pecudes Laban. Et fuit, in omni coitu pecudum primitiarum, ponebat Iahacob virgas in oculis pecudum in canalibus, ut coirent in virgarum aspectu. Et quando serotina pariebant pecudes, non ponebat. Et erant serotina ipsius Laban, & primitia ipsius Iahacob. Et crevit vir vehementissime. Et fuerunt ei pecudes multae, & ancillae, et serui, & camelis, & asini.

Iahacob fugit Laban, Laban insequitur Rachel furata patris idola, callide abstrahit ea. Iacob inter Iahacob & Laban.

CAP. XXXI.

ET audiuit verba filiorum Laban dicentium: Tulit Iahacob omnia quae erant patri nostro, & de his quae erant patri nostro, acq; iuit omnem gloriam hanc. Et vidit Iahacob faciem Laban, & ecce non erat secum, sicut heri, & nudius tertius. Et dixit dominus ad Iahacob: Reuerte ad terram patrum tuorum, & ad cognationem tuam, & ero tecum. Et misit Iahacob, & vocavit Rachel, & Leah in agrum ad pecudes suas. Et dixit ad eas: Video faciem patris vestri, quia non est erga me, sicut heri, & nudius tertius, & deus patris mei fuit mecum. Et vos nolistis, quod omnibus viribus meis seruirem patri vestro. Et pater uester mentitus est mihi, & mutavit mercedem meam decem vicibus. Et non permisit ei deus, ut male faceret mihi. Si ita dicebat, punctis resperfa erunt merces tua, pariebant omnes pecudes punctis resperfa. Et si ita dicebat maculis cinctas: Abstulit deus pecudes patris vestri, & dedit mihi. Et fuit, in tempore, quo coeunt pecudes, leuavi oculos meos, & vidi in somnio, & ecce hirci ascendebant super capras notis quibusdam cinctas, punctisq; & maculis resperfas. Et dixit ad me angelus dei in somnio: Iahacob. Et dixi: Ecce adsum. Et dixit: Leua nunc oculos tuos, & vide omnes hircos ascendentes super capras notis quibusdam cinctas, punctisq; & maculis resperfas. Vidi enim omnia quae Laban facit tibi. Ego deus Bethel, ubi vnixisti statuam, ubi vnixisti mihi votum. Nunc surge, egredere de terra hac, & reuerte ad terram cognationis tuae. Et respondit Rachel, & Leah, & dixerunt ei: Nonquid adhuc est nobis pars, & haereditas in domo patris nostri? Nonne extraneae reputatae sumus ab eo, quia vendidit nos, & consumpsit etiam consumendo pecuniam nostram? Quia omnes diuitiae quas abstulit deus a patre nostro, nobis pertinebant, ac filii nostri: Et nunc, omnia quae dixit deus ad te, fac. Et surrexit Iahacob, & eleuauit filios suos, & uxores suas super camelos, & duxit omnes pecudes suas, & omnem substantiam suam quam acquisierat, pecudes acquisitionis suae quas acquisierat in Padan A-

f. dicitur de dicitur, id est, sicut

a. clisula

rara

ram, ut veniret ad Ischac patrem suum in terram Chenahan. Et Laban perrexit ad tendendum oues suas, & furata est Rachel idola, quae erant patri suo. Et furatus est Iahacob cor Laban Aramaei, eo quod non indicauit ei quod fugeretur. Et fugit ipse, & omnia quae erant ei. Et surrexit, & transiuit flumen, & posuit faciem suam ad montem Ghilhad. Et nunciatum fuit ipsi Laban die tertia, quod fugeretur Iahacob. Et tulit fratres suos secum, & secutus est eum in nocte septem dierum, & assecutus est eum in monte Ghilhad. Venerat autem deus ad Laban Aramaeum in somnio noctis, & dixerat ei: Cave tibi, ne forte loquaris cum Iahacob a bono usque ad malum. Et assecutus est Laban ipsum Iahacob. Et Iahacob fixerat tabernaculum suum in monte, & Laban fixit eum fratribus suis in monte Ghilhad. Et dixit Laban ad Iahacob: Quid fecisti? Et furatus es cor meum, & duxisti filias meas, sicut captiuas gladio. Vt quid abscondisti te, ut fugeres? Et furatus es me, & non indicasti mihi, & dimisisti me, ut ocularer filios meos, & filias meas? Nunc stultus egisti ita faciendo. Est fortitudo in manu mea ad faciendum vobiscum malum: sed deus patris uestri nocte praerita dixit ad me dicendo: Cave tibi, ne loquaris cum Iahacob a bono usque ad malum. Et nunc cundo iuisti. Si desyderando desyderabas ire ad domum patris tui, ut quid furatus es deos meos? Et respondit Iahacob, & dixit ad Laban: Quia timui, si dixissem, ne forte raperes filias tuas a me. Is cum quo inuenis deos tuos, non viuat coram fratribus nostris. Agnosce si quid est mecum de tuo & cape tibi. Et nesciebat Iahacob, quod Rachel furata esset eos. Et venit Laban in tabernaculum Iahacob, & in tabernaculum Leah, & in tabernaculum ambarum ancillarum, & non inuenit. Et egressus est de tabernaculo Leah, & venit in tabernaculum Rachel. Et Rachel acceperat idola, & posuerat ea in stratorio camelis, et sedit super ea, & cotrectauit Laban totum tabernaculum, & non inuenit. Et dixit ad patrem suum: Ne sit ira in oculis domini mei, quod non possim surgere a facie tua. Quia consuetudo mulierum est mihi. Et scrutatus est, & non inuenit idola. Et ira fuit ipsi Iahacob, & iurgatus est cum Laban. Et respondit Iahacob, & dixit ad Laban: Quae est praeruaricatio mea, quod peccatum meum, quia persecutus es me? Quia cotrectasti omnia suppellectilia mea, quod inuenisti ex omnibus suppellectilibus domus tuae? Pone hic coram fratribus meis, & fratribus tuis, & declarent inter nos duos. Iam uiginti annos fui tecum, oues tuae & caprae tuae non abortitae sunt. Et arietes pecudum tuarum non comedi. Rapium non attuli tibi. Ego poenas iuebam pro eo. De manu mea requirebas illud quod furto subripiebarur tam de die, quam de nocte. Fuit, in die consumebar mercedem, & gela in nocte. Et recedebat formus meus ab oculis meis. Iam uiginti annos in domo tua seruiui tibi, quatuordecim annos pro duabus filiabus tuis, et sex annos pro pecudibus tuis, & mutasti mercedem meam decem vicibus. Nisi fuisset deus patris mei, deus Abraham, & pauor Ischac fuisset pro me, quia nunc vacuum dimisisses me. Afflictionem meam, & laborem manuum mearum vidit deus, & increpauit se nocte praerita. Et respondit Laban, & dixit ad Iahacob: Filiae, filiae meae sunt: & filij, filij mei sunt: & pecudes, pecudes meae sunt. Et quicquid vides meum est. Et filias meas quid faciam istis hodie, vel filias earum quos pepererunt? Et nunc veni percutiamus foedus ego, & tu, & erit in testimonium inter me, & te. Et tulit Iahacob lapidem, & crexit illum in statuam. Et dixit Iahacob fratribus suis: Colligite lapides. Et tulerunt lapides, & fecerunt cumulum, & comederunt tibi super cumulum. Et uocauit eum Laban: Ieghar Sahaduta. Et Iahacob uocauit eum Ghilhad. Et dixit Laban: Cumulus iste sit testis inter me, & te hodie. Idcirco uocauit nomen eius Ghilhad (id est cumulum testimonij). Et

Mispah, (id est, speculam) quia dixit: Spectuletur dominus inter me, & te: quia latemus alter alteri. Si affixeris filias meas, & si acceperis uxores super filias meas. Non est quisquam vobiscum. Vide, deus est testis inter me, & te. Et dixit Laban ad Iahacob: Ecce cumulus iste, & ecce statua quam feci inter me & te. Testis cumulus iste, & testis statua quod ego non transibo ueniens ad te cumulum istum, & quod tu non transibis ueniens ad me cumulum istum, & statuam istam ad malum. Deus Abraham, & deus Nachor iudicet inter nos, deus patris eorum. Et iurauit Iahacob per patrem suum, & uocauit fratres suos, ut comederent panem. Et comederunt panem, & pernoctauerunt in monte. Et surrexit Laban mane, & osculatus est filios suos ac filias suas, benedixitque eis, & abiit. Et reuersus est Laban ad locum suum. Et Iahacob abiit in viam suam, & occurrerunt ei angeli dei. Et dixit Iahacob, quando vidit eos: Castra dei sunt haec. Et uocauit nomen loci illius, Machanaim.

Iahacob uidet angelos, mittit munera ad fratrem suum Esau iudicat angelos, appellat Machanaim. CAP. XXXI.

ET misit Iahacob nuncios ante se ad Esau fratrem suum ad terram Sehir regionis Edom. Et praecipit eis dicendo: Sic dicetis domino meo Esau. Sic dixit seruus tuus Iahacob: cum Laban habitauit, et cum eo hucusque moratus sum. Et sunt mihi boues & asini, pecudes, et serui, & ancillae, et misi, ut nunciaret domino meo, ut inueniret gratiam in oculis tuis. Et reuersi sunt nuncios ad Iahacob dicendo: Venimus ad fratrem tuum, ad Esau, & etiam pergit in occursum tui, & quadringenti viri sunt cum eo. Et timuit Iahacob valde, & angustissis affectus est, & diuisit populum, qui erat secum, & pecudes, & camelos in duas turmas. Et dixit: Si uenerit Esau ad turram vnam, & percussit eam, turma quae remanserit euadet. Et dixit Iahacob: Deus patris mei Abraham, & deus patris mei Ischac, domine, qui dixisti ad me, reuerte ad terram tuam, & cognationem tuam, & benefaciam tibi, Minor sum cunctis misericordijs, & omni ueritate, quam fecisti cum seruo tuo. Quia in baculo meo transiui Iarden hunc, & nunc habeo duas turmas. Erue me nunc de manu fratris mei, de manu Esau. Timeo enim eum, ne forte ueniat, et percutiat me, matremque cum filiis, tu dixisti: Benefaciam tibi, & ponam semen tuum, sicut harenam maris, quae non numeratur pro multitudinem. Et pernoctauit ibi nocte ipsa. Et tulit ex eis quae occurrerant ad manum suam, munus mittendum ad Esau fratrem suum: Capras CC, & hircos XX, boues CC, & arietes XX, Camelos lactantes, & filios earum XXX, vaccas XL, & iuencos X, asinas XX, & pullos X. Et dedit in manu seruorum suorum singulos greges scorsum, dixitque ad seruos suos: Transte ante me, & interstitium ponetis inter gregem & gregem. Et praecipit primo, dicendo: Si occurrerit tibi Esau frater meus, & interrogauerit te, dicendo: cuius es, & quo pergis, & cuius sunt ista ante te? Dices: serui tui Iahacob munus est, missum ad dominum meum Esau. Et ecce etiam ipse est post nos. Et praecipit etiam secundo, etiam tertio, etiam cunctis pergentibus post greges, dicendo: Secundum verbum hoc loquemini ad Esau, quando inuenieris eum. Et dicetis etiam: Ecce seruus tuus Iahacob est post nos. Dixit enim: placabo faciem eius munere, quod vadit ante me, & postea uidebo faciem eius: si forte suscipiat faciem meam. Et transiuit munus ante eum, ipse uero pernoctauit nocte ipsa cum turma. Et surrexit nocte ipsa, & accepit duas uxores suas, & duas ancillas suas, & undecim liberos suos, & transiuit vadu Iabboc. Et accepit eos, & transire fecit eos torrentem, & transire fecit omnia, quae erant sibi. Et remansit solus Iahacob. Et lucatus est uir cum eo donec ascendit aurora. Et uidit, quod non praeraleteret, & tetigit

b. n. illi quae timebat per Esau Ischac

neruum femoris eius, & mouit se neruus femoris Iacob, iustante illo secum. Et dixit: Dimitte me, quia ascendi aurora. Et dixit: Non dimittam te, nisi benedixeris mihi. Et dixit ad eum: Quod est nomen tuum? Et ait: Iacob. Et dixit: Non Iacob dicitur ultra nomen tuum, sed Israel: quia princeps fuisti cum deo, & hominibus proualibus. Et interrogauit Iacob, & dixit: Indica nunc nomen tuum. Et dixit: Vt quid interrogas de nomine meo? Et benedixit ei ibi. Et uocauit Iacob nomen loci Peniel (id est, facies dei): quia uidi deum facie ad faciem, & euasit anima mea. Et ortus est eis, quando transiit Peniel, & claudicabat super femur suum. Idcirco non comedunt filij Israel neruum contractionis, qui est in neruo femoris usque ad diem hanc, quia tetigit neruum femoris Iacob, neruum contractionis.

Abraham uidit obuiam fratri suo Esau, & c. c. c. lxxviii. in Suec. Choth, deinde in Sechem.

AET leuauit Iacob oculos suos, & uidit, & ecce Hefau ueniebat, & cum eo erant CCC. viri. Et diuisit liberos cum Leah, & Rachel, & vtraque ancilla. Et posuit ancillas, & liberos earum prius, & Leah, & liberos eius posteriores, & Rachel, & Ioseph posteriores. Et ipse transiit ante eos, & incuruauit se super terram septem uicibus, donec appropinquaret fratri suo. Et cucurrit Esau in occursum eius, & complexus est eum, & iactauit se super collum eius, & osculatus est eum, & fleuerunt. Et leuauit oculos suos, & uidit vxores, & liberos, & dixit: Qui isti tibi? Et dixit: Liberi sunt, quos donauit deus seruo tuo. Et appropinquauerunt ancillae ipse, & liberi earum, & incuruauerunt se. Et appropinquauerunt, & Leah, & liberi eius, & incuruauerunt se. Et subinde appropinquauerunt Ioseph, & Rachel, & incuruauerunt se. Et dixit: Quorsum omnium ma illa quam obuiam habui? Et ait: Ut inuenirem gratiam in oculis domini mei. Et dixit Esau: Est mihi multum frater mi. Sit tuum, quod tuum est. Et ait Iacob: Ne quaeso, si nunc inueni gratiam in oculis tuis, capias munus meum e manu mea: nam ita uidi faciem tuam, ac si uiderem faciem angelorum, & complaceras mihi. Cape quae benedictionem meam, quae allata est tibi: quia donauit mihi deus, & quia sunt mihi omnia. Et uim fecit ei, & accepit. Et dixit: Pro ficiscamur & ambulabimus, & ambulabo ante te. Et dixit ad eum: Dominus meus scit, quod pueri teneri sunt, & pecudes, & boues fortis sunt mihi. Et si pulsauero eas die una, morientur omnes pecudes. Transfert quae dicit dominus ante seruum suum, & ego ducam me pederentem ad pedem gregis, qui est ante me, & pedem puerorum, donec ueniam ad domum meum in Sehir. Et dixit Esau: Stare faciam nunc tecum de populo, qui est tecum. Et dixit: Vt quid hoc? Inueniam gratiam in oculis domini mei. Et reuersus est in die ipsa Hefau per viam suam in Sehir. Et Iacob profectus est in Suechoth, & edificauit sibi domum, & gregi suo fecit tabernaculum. Idcirco uocauit nomen loci Suechoth. Et uenit Iacob incolumis in ciuitatem Sechem, quae erat in terra Chenahan, quando uenit ipse de Padan Aram, & mansit ante uicem. Et emit partem agri, in quo tetendit tabernaculum suum, de manu filiorum Chamor patris Sechem, centum agnis. Et statuit ibi altare, & uocauit illud: El elohe Israel. (id est, fortis deus Israelis.)

Abraham uidit obuiam fratri suo Esau, & c. c. c. lxxviii. in Suec. Choth, deinde in Sechem.

AET egrediente Esau, ascendit in Bethel, & mansit ibi. Et facit ibi altare deo, qui uisus est tibi, dum fugeres a facie Esau fratris tui. Et dixit Iacob familiae suae, & reliquis qui erant secum: Remouete deos alienigenarum, qui sunt in medio uestri, & mundate uos, & mutate uestimenta uestra. Et surgamus, & ascendamus in Bethel, & faciamus ibi

Abraham uidit obuiam fratri suo Esau, & c. c. c. lxxviii. in Suec. Choth, deinde in Sechem.

AET dixit deus ad Iacob: Surge, ascende in Bethel, & mansit ibi. Et facit ibi altare deo, qui uisus est tibi, dum fugeres a facie Esau fratris tui. Et dixit Iacob familiae suae, & reliquis qui erant secum: Remouete deos alienigenarum, qui sunt in medio uestri, & mundate uos, & mutate uestimenta uestra. Et surgamus, & ascendamus in Bethel, & faciamus ibi

eius in agro. Et stetit Iacob, donec uenirent ipsi. Et egrediente Esau, ascendit in Bethel, & mansit ibi. Et facit ibi altare deo, qui uisus est tibi, dum fugeres a facie Esau fratris tui. Et dixit Iacob familiae suae, & reliquis qui erant secum: Remouete deos alienigenarum, qui sunt in medio uestri, & mundate uos, & mutate uestimenta uestra. Et surgamus, & ascendamus in Bethel, & faciamus ibi

Beritatem in agro. Et stetit Iacob, donec uenirent ipsi. Et egrediente Esau, ascendit in Bethel, & mansit ibi. Et facit ibi altare deo, qui uisus est tibi, dum fugeres a facie Esau fratris tui. Et dixit Iacob familiae suae, & reliquis qui erant secum: Remouete deos alienigenarum, qui sunt in medio uestri, & mundate uos, & mutate uestimenta uestra. Et surgamus, & ascendamus in Bethel, & faciamus ibi

Ceritatem in agro. Et stetit Iacob, donec uenirent ipsi. Et egrediente Esau, ascendit in Bethel, & mansit ibi. Et facit ibi altare deo, qui uisus est tibi, dum fugeres a facie Esau fratris tui. Et dixit Iacob familiae suae, & reliquis qui erant secum: Remouete deos alienigenarum, qui sunt in medio uestri, & mundate uos, & mutate uestimenta uestra. Et surgamus, & ascendamus in Bethel, & faciamus ibi

Deritatem in agro. Et stetit Iacob, donec uenirent ipsi. Et egrediente Esau, ascendit in Bethel, & mansit ibi. Et facit ibi altare deo, qui uisus est tibi, dum fugeres a facie Esau fratris tui. Et dixit Iacob familiae suae, & reliquis qui erant secum: Remouete deos alienigenarum, qui sunt in medio uestri, & mundate uos, & mutate uestimenta uestra. Et surgamus, & ascendamus in Bethel, & faciamus ibi

Abraham uidit obuiam fratri suo Esau, & c. c. c. lxxviii. in Suec. Choth, deinde in Sechem.

Eritatem in agro. Et stetit Iacob, donec uenirent ipsi. Et egrediente Esau, ascendit in Bethel, & mansit ibi. Et facit ibi altare deo, qui uisus est tibi, dum fugeres a facie Esau fratris tui. Et dixit Iacob familiae suae, & reliquis qui erant secum: Remouete deos alienigenarum, qui sunt in medio uestri, & mundate uos, & mutate uestimenta uestra. Et surgamus, & ascendamus in Bethel, & faciamus ibi

faciamus ibi altare deo, qui exaudivit in die angustiae meae, & fuit tecum in via, per quam ambulauimus. Et dederit ipsi Iacob omnes deos alienigenarum, qui erant in manu sua, & inauerunt, quae erant in auribus suis, & abscondit eos Iacob sub ter quercum, quae erat apud Sechem. Et profecti sunt. Et fuit terror dei super vires, quae erant in circuitibus eorum, & non profecti sunt filii Iacob. Et uenit Iacob in Luz, quae in terra Chenahan, haec est Bethel, ipe & ois populus eius. Et edificauit ibi altare, & uocauit locum Bethel. Quia uisus fuit sibi deus, dum fugeret a facie fratris sui. Et mortua est Deborah nutrix Ruben, et sepulta est subter Bethel sub quercu, & uocauit nomen eius Allon Bachuth. (id est, quercus stetit.) Et uisus est deus ipsi Iacob adhuc, dum ueniret ipe de Padan Aram, & benedixit ei. Et dedit ei deus: Nomen tuum est Iacob, non uocabitur nomen tuum ultra Iacob, sed Israel. Erit nomen tuum. Et uocauit nomen eius Israel. Et dixit ei deus: Ego sum deus omnipotens, crece, & multiplica te. Gens & coetus gentium erit ex te, & reges & subditus egredietur. Et terram quam dedi Abraham & Israhac tibi dabo, & semini tuo post te dabo terram. Et ascendit ab eo deus e loco in quo locutus est secum. Et statuit Iacob titulum in loco in quo locutus est secum, titulum lapideum, & libauit super illum libamen, & effudit super illum oleum. Et uocauit Iacob nomen loci, in quo locutus est secum deus, Bethel. Et profecti sunt de Bethel, & erat adhuc ferme milare terrae ad ueniendum in Ephraim. Et peperit Rachel, & difficultate partu est, dum pareret. Et fuit, ea difficultate patiente, dum pareret, dixit ei obstetrix: Ne timeas, quia etiam iste est tibi filius. Et fuit, egrediente anima eius, dum moreretur, uocauit nomen eius: Benoni. (id est, filius doloris mei.) Et pater eius uocauit eum Biniamin. (id est, filius dexterarum.) Et mortua est Rachel. Et sepulta est in via Ephraim, haec est Bethlechem. Et statuit Iacob titulum super sepulchrum eius. Haec est titulus sepulchri Rachel usque ad diem hunc. Et profectus est Iacob, & tetendit tabernaculum suum trans uicem Heder, id est, gregis. Et fuit, cum habitaret in terra ipsa, perrexit Reuben, & concubuit cum Bilhah concubina patris sui. Et audiuit Israel. Et fuerunt filij Iacob XII. Filij Leah: primogenitus Iacob Reuben, & Simhon, & Leui, & Iehudah, & Issachar, & Zebulun. Filij Rachel, Ioseph, & Biniamin. Et filij Bilhah ancillae Rachel, Dan, & Naphtali. Et filij Zilpah ancillae Leah, Gad, & Aser. Isti sunt filij Iacob, qui nati sunt ei in Padan Aram, & tetendit Iacob ad Israhac patrem suum in Mamre ciuitate Arba, haec est Chesbron, in qua habitauit Abraham, & Israhac. Et fuerunt dies Israhac centum anni & octoginta anni. Et obiit Israhac, & mortuus est, & collectus est ad populos suos, senex, & satur dierum. Et sepelierunt eum Esau, & Iacob filij eius.

Genealogia Esau. C A P. XXXVI.

AET istae sunt generationes Esau, hic est Edom. Esau accepit vxores suas a filiabus Chenahan, Hadah filia Elon Chitae, & Aholibamah filia Hanah filiae Sibhon Chiuuati. Et Bosmath filiam Israhac sorore Nebaioth. Et peperit Hadah ipsi Esau Eliphaz, & Bosmath peperit Reuel. Et Aholibamah peperit Iehus, & Iahalam, & Corach. Isti filij Esau, qui nati sunt ei in terra Chenahan. Et accepit Esau vxores suas, et filios suos, & filias suas, & omnes animas domus suae, & pecudes suas, & omnia animalia sua, & omnem substantiam suam, quam acquisierat in terra Chenahan, & iuit ad aliam terram a facie Iacob fratris sui. Erat enim substantia eorum multa, ut non quiret habitare pariter. Et non poterat terra peregrinationum eorum ferre eos, propter pecudes eorum. Et habitauit Esau in monte Sehir. Esau est Edom. Istae sunt generationes Esau patris Edom in monte Sehir. Istae sunt nomina filiorum Esau: Eliphaz filius Hadah vxoris Esau, Reuel filius Bosmath vxoris Esau. Et fuerunt filij Eliphaz: Teman, Omar, Sepho, & Ghahatham, & Chenaz. Et Timnah fuit concubina Eliphaz filio Esau, & peperit ipsi Eliphaz Hamalech. Isti filij Hadah vxoris Esau. Et isti filij Reuel, Nachath, & Zerach, Sammah & Mizzah. Isti sunt filij

Bosmath vxoris Esau. Isti fuerunt filij Aholibamah filiae Hanah filiae Sibhon vxoris Esau. Et peperit ipsi Esau Iehus, et Iahalam, & Corach. Isti filij Esau, qui nati sunt ei in terra Chenahan. Et accepit Esau vxores suas, et filios suos, & filias suas, & omnes animas domus suae, & pecudes suas, & omnia animalia sua, & omnem substantiam suam, quam acquisierat in terra Chenahan, & iuit ad aliam terram a facie Iacob fratris sui. Erat enim substantia eorum multa, ut non quiret habitare pariter. Et non poterat terra peregrinationum eorum ferre eos, propter pecudes eorum. Et habitauit Esau in monte Sehir. Esau est Edom. Istae sunt generationes Esau patris Edom in monte Sehir. Istae sunt nomina filiorum Esau: Eliphaz filius Hadah vxoris Esau, Reuel filius Bosmath vxoris Esau. Et fuerunt filij Eliphaz: Teman, Omar, Sepho, & Ghahatham, & Chenaz. Et Timnah fuit concubina Eliphaz filio Esau, & peperit ipsi Eliphaz Hamalech. Isti filij Hadah vxoris Esau. Et isti filij Reuel, Nachath, & Zerach, Sammah & Mizzah. Isti sunt filij

lij Bosmath vxoris Esau. Isti fuerunt filij Aholibamah filiae Hanah filiae Sibhon vxoris Esau. Et peperit ipsi Esau Iehus, et Iahalam, & Corach. Isti filij Esau, qui nati sunt ei in terra Chenahan. Et accepit Esau vxores suas, et filios suos, & filias suas, & omnes animas domus suae, & pecudes suas, & omnia animalia sua, & omnem substantiam suam, quam acquisierat in terra Chenahan, & iuit ad aliam terram a facie Iacob fratris sui. Erat enim substantia eorum multa, ut non quiret habitare pariter. Et non poterat terra peregrinationum eorum ferre eos, propter pecudes eorum. Et habitauit Esau in monte Sehir. Esau est Edom. Istae sunt generationes Esau patris Edom in monte Sehir. Istae sunt nomina filiorum Esau: Eliphaz filius Hadah vxoris Esau, Reuel filius Bosmath vxoris Esau. Et fuerunt filij Eliphaz: Teman, Omar, Sepho, & Ghahatham, & Chenaz. Et Timnah fuit concubina Eliphaz filio Esau, & peperit ipsi Eliphaz Hamalech. Isti filij Hadah vxoris Esau. Et isti filij Reuel, Nachath, & Zerach, Sammah & Mizzah. Isti sunt filij

Joseph accendit fratres suos & familia, & ceterum in uia profectus in Chanaan, uenit in Mesopotamiam, & ceterum.

AET habitauit Iacob in terra peregrinationum patris sui in terra Chenahan. Istae sunt generationes Iacob: Ioseph filius VII. & X. annorum pascebat cum fratribus suis pecudes, & erat puer cum filiis Bilhac, & cum filiis Zilpah vxoris patris sui. Et retulit Ioseph famam eorum patri eorum. Et Israel diligebat Ioseph praecunctis filiis suis, quia filius senectutis erat sibi ei tunica polychroma. Et uiderunt fratres eius, quod diligere pater eorum praecunctis fratribus eius, & odio habebat eum, & non poterat aliquid ei pacifice. Et somniauit Ioseph somnia, & nunciavit fratribus suis, & addiderunt amplius, ut odio haberent eum. Et dixit ad eos: Audite quae somniaui hoc, quod somniaui. Et ecce ligabamur manipulos in medio agri. Et ecce surrexit manipulus meus, & etiam stabat. Et ecce circuebat manipuli uestri, & incuruabant se manipulo meo. Et dixerunt ei fratres eius: Numquid, regnando regnabis super nos, aut dominando dominaberis nobis? Et addiderunt adhuc, ut odio haberent eum propter somnia eius, & propter uerba eius. Et somniauit adhuc somnia alterum, et narrauit illud fratribus suis, et dixit: Ecce somniaui somnia adhuc. Et ecce sol & luna & XII. stellae incuruabant se mihi. Et narrauit patri suo, & fratribus suis. Et increpauit eum pater eius, & dixit ei: Quid est hoc? so-

Bniauit adhuc somnia alterum, et narrauit illud fratribus suis, et dixit: Ecce somniaui somnia adhuc. Et ecce sol & luna & XII. stellae incuruabant se mihi. Et narrauit patri suo, & fratribus suis. Et increpauit eum pater eius, & dixit ei: Quid est hoc? so-

in terra, ppter famē ipsam; que erit postea, q̄a grauis erit val de. Et propterea iteratū est somnū ipsi Parhōi duabus vicibus, q̄a firma est res a deo; & festinat deus facere eā. Et nūc p̄uideat Parhōi virū prudentē, & sapiētē, & ponat illū super terrā Aegypti. Faciat Parhōi, & cōstituat præfectos sup̄ terram, & quintā partē soluere iubeat terrā Aegypti in septē annis abundantiatē. Et cōgregēt de tota eſca annorum bonorū venientium iſtorum, & cōgregēt frumētū sub manu Parhōi, cibum in vrbibus, & feruent. Et sit cibus in deposito p̄ terra, pro septē annis famis, q̄ erūt in terra Aegypti, & nō succidēt terra ppter famē. Et placuit sermo in oculis Parhōi, & in oculis oim̄ seruatorū eius. Et dixit Parhōi ad seruos suos: Nunquid inueniemus talē virum, in quo sit spiritus dei? Et dixit Parhōi ad Ioseph: Postquā cognoscete fecit de⁹ te totū hoc nō est intelligēs, & sapiēs sicut tu. Tu eris sup̄ domū meam, & ad sermonē tuum armabit̄ ois populus meus, tantum solio maior ero te. Et dixit Parhōi ad Ioseph: Vide, posui te sup̄ omnē terram Aegypti. Et remouit Parhōi anulum suum ē manu suā, & posuit illum in manu Ioseph. Et induere fecit eū vestibus byſinis, & posuit torquem auream in collo eius. Et equitare fecit eum in curru secundo qui erat sibi. Et clamabāt ante eum Abrech (id est, pater tener). Et constituit eum sup̄ vniuersam terram Aegypti. Et dixit Parhōi ad Ioseph. Ego Parhōi, & præter te non leuabit̄ quiscūquam manum suā, & pedē suum in omni terra Aegypti. Et vocauit Parhōi nomē Ioseph Saphnath Pahaneach (vir cui abscondita reuclata sunt). Vel, abscondit orū expōitor, & dedit ei Asnath filiā Potiphphar principis. On in vxorē. Et egressus est Ioseph sup̄ terrā Aegypti. Et Ioseph erat vir triginta annorum, quando stetit coram Parhōi rege Aegypti. Et egressus est Ioseph a facie Parhōi, & trāsiit per oīm terrā Aegypti. Et cōgregauerūt habitatores terrē in septē annis saturitatis frumētā in horrea. Et congregauit de tota eſca septē annorū, qui fuerunt in terra Aegypti. Et posuit cibū in vrbib⁹, cibum agri ciuitatis que erat in circuitu eius, posuit in medio eius. Et congregauit Ioseph frumētum, tāquā harenā maris multum valde, adeo, q̄ cessauit numerari, q̄a nō erat numerus. Et ipsi Ioseph nati sunt duo filij antequam veniret annus famis, quos peperit ei Asnath filiā Potiphphar principis On. Et vocauit Ioseph nomen primogeniti Menasseh. Quia dixit, obliuisci fecit me deus omnis laboris mei, & omnis domus patris mei. Et nomen secundū vocauit Ephraim. Quia dixit, creſcere fecit me deus in terra afflictionis meę. Et finiti sunt septem anni saturitatis, quę fuit in terra Aegypti. Et inceperūt septem anni famis venire, quęadmodū dixit Ioseph. Et fuit famis in omnib⁹ terris, & in omni terra Aegypti erat panis. Et esuriit omnis terra Aegypti, & clamauit populus ad Parhōi pro pane. Et dixit Parhōi omnibus Aegyptiis: Ite ad Ioseph. Quod dixerit vobis, facietis. Et famę erat in vniuersa terra. Et aperuit Ioseph omnia horrea, in quibus erant, & vendidit Aegyptiis. Et inualuit famis in terra Aegypti. Et omnes habitatores terrę venerūt in Aegyptum, vt emerent a Ioseph, quia inualuerat famis in omni terra.

Fratres Ioseph pro emendis frugibus in Aegyptum veniunt, agnoscuntur & tenentur ab eo. Simhon in carcere cōducitur, reuoluit ad patre petito Biniamin, ille reuoluit.

CAP. XLIII

ET vidit Iahacob, q̄ esset alimētum in Aegypto. Et dixit Iahacob filiis suis: Vt quid vos ipsos aspicitis? Et dixit: Ecce audiuī q̄ est alimētum in Aegypto. Descēdite illuc, & emite nobis inde, & viuemus, & non moriemur. Et descenderūt fratres Ioseph decē, vt emerent frumētū in Aegypto. Et Biniamin fratrem Ioseph non misit Iahacob cum fratribus suis, quia dixit, ne forte accidat ei mors. Et venerunt filij Israel, vt emerent in medio venientium. Erat enim famis in terra Chenahan. Et Ioseph erat dominus super terram, ipse vendere faciebat omni populo terrę. Et venerunt fratres Ioseph. Et in-

B curauerunt se ei in faciem super terram. Et vidit Ioseph fra-

tres suos, & agnouit eos, & alienum se ostendit eis. Et locutus est cum eis dura, & dixit eis: Vnde venistis? Et dixerunt de terra Chenahan ad emendum cibum. Et agnouit Ioseph fratres suos, & ipsi non agnouerunt eum. Et recordatus est Ioseph somniorum, quę somnauerat de eis, & dixit eis: Exploratores estis, ad videndum exinanitionem terrę venistis. Et dixerūt ei: Nequaquā dñe mi. Sed serui tui venerunt ad emendū cibū. Oēs nos filij eiusdem viri sumus. Veraces sumus. Nō sumus serui tui exploratores. Et dixit eis: Nequaquā, sed exinanitionē terrę venistis ad vidēdū. Et dixerūt: Duodecim serui tui, fratres sumus filij viri eiusdē in terra Chenahan. Et ecce minor est cum patre nostro hodie, & vnus nō est. Et dixit eis Ioseph: Hoc est quod locutus sum ad vos, dicēdo: exploratores estis. In hoc probabimini per vitā Parhōi. Si egressi fueritis hinc, nisi cū venerit frater vester minor huc. Mittite ex vobis vinum, & accipiat fratem vestrum, & vos vincite ritus, & probabunt verba vestra, an veritas sit vobiscum. Sim minus, per vitam Parhōi, exploratores estis. Et congregauit eos in custodiam tribus diebus. Dixit eis Ioseph die tertio: Hoc facite, & viuetis. Deum ego timeo. Si veraces estis frater vester vnus ligetur in domo custodię vestrę, & vos ite, adducite alimentum ad expellendum famem ē domibus vestris. Et fratrem vestrū minorē adducetis ad me, & verificabuntur verba vestra, & nō moriemini. Et fecerunt ita. Et dicebat alter alteri: Vere deliquimus contra fratrem nostrum, quia vidimus angustiam animę eius, dum deprecaretur nos, & non audiuimus. Idcirco venit super nos angustia hæc. Et respondit Reuben ad eos dicens: Nōne dixi vobis dicēdo: Ne peccetis in puerum, & nō audistis? Et etiam sanguis eius ecce requiritur. Et ipsi ignorabāt, q̄d audiret Ioseph, q̄a interpretis erat inter eos. Et veritē se ab eis, & fleuit. Et reuersus est ad eos, & locūt⁹ est ad eos. Et accepit eis Simhon, & ligauit eū in oculis eorū. Et præcepit Ioseph, & impleuerūt vasa eorū frumētō, & vt restituerēt pecunias eorū, vnusquisq̄ in sacco suo, & daret eis eſcā pro via. Et fecit eis sic. Et tulerunt alimentum suum super alinos suos, & abierunt inde. Et aperuit vnus saccum suū, vt daret pabulum alino suo, in hospitiō, & vidit pecuniā suam, & ecce erat in ore sacci sui. Et dixit fratrib⁹ suis. Reddita est pecunia mea. Et etiam ecce est in sacco meo. Et euauit cor eorū, & obſtupuerūt alter alteri dicendo: Quid hoc fecit deus nobis? Et venerunt ad Iahacob patrem suum in terram Chenahan, & annuciauerunt ei omnia quę acciderant eis, dicēdo: Locutus est vir dominus terrę nobiscū dura, & dedit nos tanquā exploratores terrę. Et diximus ad eum: Veraces sumus. Nō sumus exploratores. Duodecim sumus fratres filij patris nostri. Vnus non est, & minor hodie est cum patre nostro, in terra Chenahan. Et dixit nobis vir dominus terrę. In hoc cognoscā, q̄ veraces estis. Fratrem vestrum vnū dimittite mecum, & frumentum ad expellendum famem domorum vestrarum capite, & ite. Et adducite fratrem vestrum minimum ad me & cognoscā, q̄ non estis exploratores, sed veraces. Fratrem vestrum dabo vobis: & in terra negociabimini. Et fuit, ipsi euacuantibus saccos suos, ecce vnusquisq̄ ligaturā pecunię suę, erat in sacco suo. Et viderunt ligaturas pecuniarum suarum, ipsi & pater eorum, & timuerunt. Et dixit illi Iahacob pater eorum: Me orbatis: Ioseph nō est, & Simhon non est, & Biniamin capietis. Aduersum me fuerunt omnia hæc. Et dixit Reuben ad patrem suum dicēdo: Duos filios meos morifacias, nisi adduxero eum ad te. Da eū in manu mea, & ego reducā eum ad te. Et dixit: Non descendet filius meus vobiscum, quia frater eius mortuus est, & ipse tantummodo remansit: & accidet ei mors in via, per quam ibitis. Et descendere facietis canicem meam cum dolore ad sepulchrum. Et famę grauis erat in terra.

Adducto Biniamin, redeunt fratres ad Ioseph cum numeribus, educitur e carcere Simhon, nec scorum Ioseph, simul equal. Inque cum eo.

Et fuit,

A ET fuit, cum finissent edere alimentum, quod attulerant ex Aegypto, dixit illis pater eorum: Reuertimini, emite nobis pusillum cibi. Et dixit ei Iehudah dicendo: Contestando contestatus est nobis vir, dicendo: Non videbitis faciem meam sine fratre vestro vobiscum. Si miseris fratrem nostrū vobiscum, descendemus, & ememus tibi cibum. Si verō non miseris, nō descendemus. Vir enim dixit nobis: Non videbitis faciem meam sine fratre vestro vobiscum. Et dixit Israel: Vt quid malefecistis mihi, vt nunciaretis viro; an adhuc frater esset vobis? Et dixerunt: Interrogādo interrogauit vir de nobis, & cognatiōe nostra, dicēdo: Num adhuc pater vester viuit? Num est vobis frater? Et nunciāuimus ei secundū verba ista. Nunquid sciendo sciebamus, q̄ diceret: descendere faciatis fratrem vestrum? Et dixit Iehudah Israeli patri suo: Mitte puerum mecum, & surgemus & pergemus, & viuemus, & nō moriemur, etiam nos, etiam paruuli nostri. Ego spondeo pro illo: De manu mea requiras eum, nisi adduxero eum ad te, & statuerō eum ante te, p̄nocnē obnoxius ero tibi omnibus diebus. Quia nisi tardauissimus nunc, reuersi fuissē mus iam bis. Et dixit illis Israel pater eorum: Si ita nunc, hoc facite. Tollite, de optimis frugibus terrę in vasa vestris, & descendere facite ad virum munus pusillum resinę, & pusillum mellis, aromata, & itacten, pineas, & amygdalas. Et pecuniam duplicem capite in manibus vestris: & pecuniam redictam in ore saccorum vestrorum, reducetis in manu vestra, si forte error esset. Et fratrem vestrum capite, & surgite, reuertimini ad virum. Et deus omnipotens det vobis misericordias ante virum, & dimittat vobis fratrem vestrū alium & Biniamin. Et ego quemadmodum orbatus sum, orbatus sum. Et ceperunt viri munus hoc, & duplicem pecuniā ceperunt in manu sua, & Biniamin, & surrexerūt & descenderūt in Aegyptum, & steterūt corā Ioseph: Et vidit Ioseph cum eis Biniamin, & dixit ei, qui erat super domū suā: Adhuc viros in domum, & maesta vultimam & præparā, quia mecum comedent viri in meridie. Et fecit vir quemadmodum dixit Ioseph. Et venire fecit vir homines in domum Ioseph, & timuerunt viri, quia adducti erant in domum Ioseph, & dixerunt: Propter pecuniam quę reddita est in facis nostris in principio, sumus adducti, vt vertat fe contra nos, & iactet se super nos, & capiat nos in seruos, & alinos nostros. Et accesserunt ad virum, qui erat super domum Ioseph, & locuti sunt ad eum in ostiō domus. Et dixerunt: Quęsumus domine mi, descendēdo descendimus in principio ad emendū eſcam. Et fuit, cum venisse mus ad hospitium, & aperuissē mus saccos nostros, ecce pecunia vnusquisq̄ erat in ore sacci sui. Pecuniam nostrā secundum pondus eius retulimus in manu nostra. Et pecuniā aliā descendere fecimus in manu nostra ad emendū eſcam. Nō scimus quis posuerit pecuniā nostrā in facis nostris. Et dixit: Pax vobis. Ne timeatis. Deus vester, & deus patris vestri dedit vobis thesaurum in facis vestris. Pecunia vestra venit ad me. Et adduxit ad eos Simhon, & venire fecit vir homines in domum Ioseph. Et dedit aquam, & lauerunt pedes suos, & dedit pabū alinis eorum. Et parauerunt mun⁹ donec veniret Ioseph in meridie. Audierunt enim q̄ ibi comesturi essent panem. Et venit Ioseph ad domum, & attulerunt ei munus, quod erat in manu eorum in ipsa domo: & incuruauerunt se ei super terram. Et interrogauit eos de sanitate, & dixit: Num sanus est pater vester senex, quem dixeratis? Nū adhuc viuit? Et dixerunt: Sanctus est seruo tuo patri nostro: adhuc viuit. Et p̄ciderunt & incuruauerūt se. Et leuauit oculos suos, & vidit Biniamin fratrem suū, filij matris suę, & dixit: Nū iste est frater vester minor, quē dixeratis mihi. Et dixit: Deus misereatur tui fili mi. Et festinauit Ioseph, quia incaluerant miserationes eius sup̄ fratrem suū, & quæsiuit, vt staret. Et ingressus est cubiculū, & fleuit ibi. Et lauit faciā suā, & egressus est, & vim fecit sibi, et dixit: Ponite panē. Et posuerūt ei scorum,

B et scorum, & Aegyptiis, q̄ comedebāt secū scorum. Nō enim poterāt Aegyptij comedere cū Hebræis panē, quia abominatio erat Aegyptiis. Et sederunt ante eum, primogenitus secundum primogenituram suam, & paruos iuxta paruitatē suam. Et admirati sunt viri vnusquisq̄ ad proximū suum. Et accepit partes a facie sua, & multiplicauit partem Biniamin plusquam partes omnium eorum, quinq̄ partes. Et biberūt & inebriauerunt se cum eo.

Et præcepit ei qui erat sup̄ domum suā, dicēdo: Imple saccos virosū eſca quātum potuerint ferre, & pone pecuniam vnusquisq̄ in ore sacci sui. Et scyphū meum, scyphum argenteum pone in ore sacci iunioris, & pecuniam alimētis eius. Et fecit secundum verbum Ioseph quod locutus fuerat. Mane illuxit, & viri dimissi sunt, ipsi & alini eorum. Ipsi egressi erant vrbem, non elongauerunt se, & Ioseph dixit ei q̄ erat super domū suā: Surge, persequere viros, & apprehende eos, & dices ad eos: Vt quid reddidistis malū pro bono? Nōne hic est in quo bibit dñs meus? Et ipse tēdō tētat in eo. Mane fecistis, quod fecistis. Et apprehendit eos, & locutus est ad eos verba ista. Et dixerunt ad eum: Vt quid loquitur dominus meus secūdū verba ista? Absit a seruis tuis, vt faciant se cūdū verbū hoc. Ecce pecunia quā inuenimus in ore saccorū nostrorum retulimus ad te e terra Chenahan. Et quomodo furati sumus ē domo domini tui argentum, vel aurum? Is cū quo inuentus fuerit ē seruis tuis, moriatur, & etiā nos erimus dño meo serui. Et dixit: Etiā nunc secūdū verba vestra, ita sit. Is cū quo inuentus fuerit, erit mihi seruus, & vos eritis in nocētes. Et festinauerūt, & descendere fecerunt vnusquisq̄ saccum suū super terrā. Et aperuerunt singuli saccum suum. Et scrutatus est: a maiore incepit, & in minore finiuit. Et inuenit scyphus in sacco Biniamin. Et sciderūt vestimenta sua, & onerauit vnusquisq̄ alinum suum, & reuersi sunt in ciuitatē. Et venerunt Iehudah & fratres eius ad domū Ioseph, & erat adhuc ipse ibi: & prostrauerūt se coram eo sup̄ terrā. Et dixit ad eos Ioseph: Quod opus est hoc quod fecistis? Nōne scistis, q̄ tēdō tētat vir qui est sicut ego? Et dixit Iehudah: Quid dicemus dño meo: Quid loquemur, & in quo iustificabimus nos? Deus inuenit iniquitatē seruatorū suorū. Ecce sum⁹ serui domini mei, etiā nos etiam ille in cuius manu inuentus est scyphus. Et dixit: Absit a me, vt faciam hoc. Vir in cuius manu inuentus est scyphus, ipse erit mihi seruus. Et vos ascēditē in pace ad patrē vestrū. Et accessit ad eū Iehudah, & dixit: Quæſo dñe mi. Loquatur quæſo seruus tuus verbū in aubibus domini mei: & ne irascatur furor tuus in seruū tuū, quia tu sicut Parhōi, & Parhōi sicut tu. Dñs meus interrogauit seruos suos, dicēdo: Nūquid est nobis pater, vel frater. Et diximus dño meo: Est nobis pater senex, & puer senectutū paruus, & frater ei⁹ mortuus est. Et remansit ipse tm̄ matri suę, & pater ei⁹ diligit eū. Et dixisti seruis tuis: Descēdere facite eū ad me, & ponā oculū meū sup̄ eū. Et diximus dño meo: Nō potest puer relinq̄re patrē suū, & si reliq̄rit patrē suū, morietur. Et dixisti seruis tuis: Nisi descendat frater vester minor vobiscum, non addatis vt videatis faciem meā. Et fuit, quando ascendimus ad seruū tuum patrē meū, & narrauimus ei verba dñi mei, dixit pater noster: Reuertimini, emite nobis pusillum eſcę. Et diximus: Nō possum⁹ descendere. Si fuerit frater noster non nobis, descendemus: quia nō possumus videre faciem viri fratris nostri minime nō existēte nobiscū. Et dixit seruis tuus pater meus nobis: Vos nostis, q̄ duos pepit mihi vxor mea. Et egressus est vnus a me, & dixit: Profecto rapiēdo raptus est: & nō vidi eū hactenus. Et capietis etiā hunc a facie mea, & ad sepulchrum. Et nunc, cum venero ad seruū tuum, patrē meum: & puer non fuerit nobiscum, & anima eius est ligata est ei a ipſius. Et erit, cū viderit ipse q̄ non sit puer, morietur.

C et scorum, & Aegyptiis, q̄ comedebāt secū scorum. Nō enim poterāt Aegyptij comedere cū Hebræis panē, quia abominatio erat Aegyptiis. Et sederunt ante eum, primogenitus secundum primogenituram suam, & paruos iuxta paruitatē suam. Et admirati sunt viri vnusquisq̄ ad proximū suum. Et accepit partes a facie sua, & multiplicauit partem Biniamin plusquam partes omnium eorum, quinq̄ partes. Et biberūt & inebriauerunt se cum eo.

Et præcepit ei qui erat sup̄ domum suā, dicēdo: Imple saccos virosū eſca quātum potuerint ferre, & pone pecuniam vnusquisq̄ in ore sacci sui. Et scyphū meum, scyphum argenteum pone in ore sacci iunioris, & pecuniam alimētis eius. Et fecit secundum verbum Ioseph quod locutus fuerat. Mane illuxit, & viri dimissi sunt, ipsi & alini eorum. Ipsi egressi erant vrbem, non elongauerunt se, & Ioseph dixit ei q̄ erat super domū suā: Surge, persequere viros, & apprehende eos, & dices ad eos: Vt quid reddidistis malū pro bono? Nōne hic est in quo bibit dñs meus? Et ipse tēdō tētat in eo. Mane fecistis, quod fecistis. Et apprehendit eos, & locutus est ad eos verba ista. Et dixerunt ad eum: Vt quid loquitur dominus meus secūdū verba ista? Absit a seruis tuis, vt faciant se cūdū verbū hoc. Ecce pecunia quā inuenimus in ore saccorū nostrorum retulimus ad te e terra Chenahan. Et quomodo furati sumus ē domo domini tui argentum, vel aurum? Is cū quo inuentus fuerit ē seruis tuis, moriatur, & etiā nos erimus dño meo serui. Et dixit: Etiā nunc secūdū verba vestra, ita sit. Is cū quo inuentus fuerit, erit mihi seruus, & vos eritis in nocētes. Et festinauerūt, & descendere fecerunt vnusquisq̄ saccum suū super terrā. Et aperuerunt singuli saccum suum. Et scrutatus est: a maiore incepit, & in minore finiuit. Et inuenit scyphus in sacco Biniamin. Et sciderūt vestimenta sua, & onerauit vnusquisq̄ alinum suum, & reuersi sunt in ciuitatē. Et venerunt Iehudah & fratres eius ad domū Ioseph, & erat adhuc ipse ibi: & prostrauerūt se coram eo sup̄ terrā. Et dixit ad eos Ioseph: Quod opus est hoc quod fecistis? Nōne scistis, q̄ tēdō tētat vir qui est sicut ego? Et dixit Iehudah: Quid dicemus dño meo: Quid loquemur, & in quo iustificabimus nos? Deus inuenit iniquitatē seruatorū suorū. Ecce sum⁹ serui domini mei, etiā nos etiam ille in cuius manu inuentus est scyphus. Et dixit: Absit a me, vt faciam hoc. Vir in cuius manu inuentus est scyphus, ipse erit mihi seruus. Et vos ascēditē in pace ad patrē vestrū. Et accessit ad eū Iehudah, & dixit: Quæſo dñe mi. Loquatur quæſo seruus tuus verbū in aubibus domini mei: & ne irascatur furor tuus in seruū tuū, quia tu sicut Parhōi, & Parhōi sicut tu. Dñs meus interrogauit seruos suos, dicēdo: Nūquid est nobis pater, vel frater. Et diximus dño meo: Est nobis pater senex, & puer senectutū paruus, & frater ei⁹ mortuus est. Et remansit ipse tm̄ matri suę, & pater ei⁹ diligit eū. Et dixisti seruis tuis: Descēdere facite eū ad me, & ponā oculū meū sup̄ eū. Et diximus dño meo: Nō potest puer relinq̄re patrē suū, & si reliq̄rit patrē suū, morietur. Et dixisti seruis tuis: Nisi descendat frater vester minor vobiscum, non addatis vt videatis faciem meā. Et fuit, quando ascendimus ad seruū tuum patrē meū, & narrauimus ei verba dñi mei, dixit pater noster: Reuertimini, emite nobis pusillum eſcę. Et diximus: Nō possum⁹ descendere. Si fuerit frater noster non nobis, descendemus: quia nō possumus videre faciem viri fratris nostri minime nō existēte nobiscū. Et dixit seruis tuus pater meus nobis: Vos nostis, q̄ duos pepit mihi vxor mea. Et egressus est vnus a me, & dixit: Profecto rapiēdo raptus est: & nō vidi eū hactenus. Et capietis etiā hunc a facie mea, & ad sepulchrum. Et nunc, cum venero ad seruū tuum, patrē meum: & puer non fuerit nobiscum, & anima eius est ligata est ei a ipſius. Et erit, cū viderit ipse q̄ non sit puer, morietur.

Et fuit,

Et fuit,

A ET fuit, cum finissent edere alimentum, quod attulerant ex Aegypto, dixit illis pater eorum: Reuertimini, emite nobis pusillum cibi. Et dixit ei Iehudah dicendo: Contestando contestatus est nobis vir, dicendo: Non videbitis faciem meam sine fratre vestro vobiscum. Si miseris fratrem nostrū vobiscum, descendemus, & ememus tibi cibum. Si verō non miseris, nō descendemus. Vir enim dixit nobis: Non videbitis faciem meam sine fratre vestro vobiscum. Et dixit Israel: Vt quid malefecistis mihi, vt nunciaretis viro; an adhuc frater esset vobis? Et dixerunt: Interrogādo interrogauit vir de nobis, & cognatiōe nostra, dicēdo: Num adhuc pater vester viuit? Num est vobis frater? Et nunciāuimus ei secundū verba ista. Nunquid sciendo sciebamus, q̄ diceret: descendere faciatis fratrem vestrum? Et dixit Iehudah Israeli patri suo: Mitte puerum mecum, & surgemus & pergemus, & viuemus, & nō moriemur, etiam nos, etiam paruuli nostri. Ego spondeo pro illo: De manu mea requiras eum, nisi adduxero eum ad te, & statuerō eum ante te, p̄nocnē obnoxius ero tibi omnibus diebus. Quia nisi tardauissimus nunc, reuersi fuissē mus iam bis. Et dixit illis Israel pater eorum: Si ita nunc, hoc facite. Tollite, de optimis frugibus terrę in vasa vestris, & descendere facite ad virum munus pusillum resinę, & pusillum mellis, aromata, & itacten, pineas, & amygdalas. Et pecuniam duplicem capite in manibus vestris: & pecuniam redictam in ore saccorum vestrorum, reducetis in manu vestra, si forte error esset. Et fratrem vestrum capite, & surgite, reuertimini ad virum. Et deus omnipotens det vobis misericordias ante virum, & dimittat vobis fratrem vestrū alium & Biniamin. Et ego quemadmodum orbatus sum, orbatus sum. Et ceperunt viri munus hoc, & duplicem pecuniā ceperunt in manu sua, & Biniamin, & surrexerūt & descenderūt in Aegyptum, & steterūt corā Ioseph: Et vidit Ioseph cum eis Biniamin, & dixit ei, qui erat super domū suā: Adhuc viros in domum, & maesta vultimam & præparā, quia mecum comedent viri in meridie. Et fecit vir quemadmodum dixit Ioseph. Et venire fecit vir homines in domum Ioseph, & timuerunt viri, quia adducti erant in domum Ioseph, & dixerunt: Propter pecuniam quę reddita est in facis nostris in principio, sumus adducti, vt vertat fe contra nos, & iactet se super nos, & capiat nos in seruos, & alinos nostros. Et accesserunt ad virum, qui erat super domum Ioseph, & locuti sunt ad eum in ostiō domus. Et dixerunt: Quęsumus domine mi, descendēdo descendimus in principio ad emendū eſcam. Et fuit, cum venisse mus ad hospitium, & aperuissē mus saccos nostros, ecce pecunia vnusquisq̄ erat in ore sacci sui. Pecuniam nostrā secundum pondus eius retulimus in manu nostra. Et pecuniā aliā descendere fecimus in manu nostra ad emendū eſcam. Nō scimus quis posuerit pecuniā nostrā in facis nostris. Et dixit: Pax vobis. Ne timeatis. Deus vester, & deus patris vestri dedit vobis thesaurum in facis vestris. Pecunia vestra venit ad me. Et adduxit ad eos Simhon, & venire fecit vir homines in domum Ioseph. Et dedit aquam, & lauerunt pedes suos, & dedit pabū alinis eorum. Et parauerunt mun⁹ donec veniret Ioseph in meridie. Audierunt enim q̄ ibi comesturi essent panem. Et venit Ioseph ad domum, & attulerunt ei munus, quod erat in manu eorum in ipsa domo: & incuruauerunt se ei super terram. Et interrogauit eos de sanitate, & dixit: Num sanus est pater vester senex, quem dixeratis? Nū adhuc viuit? Et dixerunt: Sanctus est seruo tuo patri nostro: adhuc viuit. Et p̄ciderunt & incuruauerūt se. Et leuauit oculos suos, & vidit Biniamin fratrem suū, filij matris suę, & dixit: Nū iste est frater vester minor, quē dixeratis mihi. Et dixit: Deus misereatur tui fili mi. Et festinauit Ioseph, quia incaluerant miserationes eius sup̄ fratrem suū, & quæsiuit, vt staret. Et ingressus est cubiculū, & fleuit ibi. Et lauit faciā suā, & egressus est, & vim fecit sibi, et dixit: Ponite panē. Et posuerūt ei scorum,

B et scorum, & Aegyptiis, q̄ comedebāt secū scorum. Nō enim poterāt Aegyptij comedere cū Hebræis panē, quia abominatio erat Aegyptiis. Et sederunt ante eum, primogenitus secundum primogenituram suam, & paruos iuxta paruitatē suam. Et admirati sunt viri vnusquisq̄ ad proximū suum. Et accepit partes a facie sua, & multiplicauit partem Biniamin plusquam partes omnium eorum, quinq̄ partes. Et biberūt & inebriauerunt se cum eo.

Et præcepit ei qui erat sup̄ domum suā, dicēdo: Imple saccos virosū eſca quātum potuerint ferre, & pone pecuniam vnusquisq̄ in ore sacci sui. Et scyphū meum, scyphum argenteum pone in ore sacci iunioris, & pecuniam alimētis eius. Et fecit secundum verbum Ioseph quod locutus fuerat. Mane illuxit, & viri dimissi sunt, ipsi & alini eorum. Ipsi egressi erant vrbem, non elongauerunt se, & Ioseph dixit ei q̄ erat super domū suā: Surge, persequere viros, & apprehende eos, & dices ad eos: Vt quid reddidistis malū pro bono? Nōne hic est in quo bibit dñs meus? Et ipse tēdō tētat in eo. Mane fecistis, quod fecistis. Et apprehendit eos, & locutus est ad eos verba ista. Et dixerunt ad eum: Vt quid loquitur dominus meus secūdū verba ista? Absit a seruis tuis, vt faciant se cūdū verbū hoc. Ecce pecunia quā inuenimus in ore saccorū nostrorum retulimus ad te e terra Chenahan. Et quomodo furati sumus ē domo domini tui argentum, vel aurum? Is cū quo inuentus fuerit ē seruis tuis, moriatur, & etiā nos erimus dño meo serui. Et dixit: Etiā nunc secūdū verba vestra, ita sit. Is cū quo inuentus fuerit, erit mihi seruus, & vos eritis in nocētes. Et festinauerūt, & descendere fecerunt vnusquisq̄ saccum suū super terrā. Et aperuerunt singuli saccum suum. Et scrutatus est: a maiore incepit, & in minore finiuit. Et inuenit scyphus in sacco Biniamin. Et sciderūt vestimenta sua, & onerauit vnusquisq̄ alinum suum, & reuersi sunt in ciuitatē. Et venerunt Iehudah & fratres eius ad domū Ioseph, & erat adhuc ipse ibi: & prostrauerūt se coram eo sup̄ terrā. Et dixit ad eos Ioseph: Quod opus est hoc quod fecistis? Nōne scistis, q̄ tēdō tētat vir qui est sicut ego? Et dixit Iehudah: Quid dicemus dño meo: Quid loquemur, & in quo iustificabimus nos? Deus inuenit iniquitatē seruatorū suorū. Ecce sum⁹ serui domini mei, etiā nos etiam ille in cuius manu inuentus est scyphus. Et dixit: Absit a me, vt faciam hoc. Vir in cuius manu inuentus est scyphus, ipse erit mihi seruus. Et vos ascēditē in pace ad patrē vestrū. Et accessit ad eū Iehudah, & dixit: Quæſo dñe mi. Loquatur quæſo seruus tuus verbū in aubibus domini mei: & ne irascatur furor tuus in seruū tuū, quia tu sicut Parhōi, & Parhōi sicut tu. Dñs meus interrogauit seruos suos, dicēdo: Nūquid est nobis pater, vel frater. Et diximus dño meo: Est nobis pater senex, & puer senectutū paruus, & frater ei⁹ mortuus est. Et remansit ipse tm̄ matri suę, & pater ei⁹ diligit eū. Et dixisti seruis tuis: Descēdere facite eū ad me, & ponā oculū meū sup̄ eū. Et diximus dño meo: Nō potest puer relinq̄re patrē suū, & si reliq̄rit patrē suū, morietur. Et dixisti seruis tuis: Nisi descendat frater vester minor vobiscum, non addatis vt videatis faciem meā. Et fuit, quando ascendimus ad seruū tuum patrē meū, & narrauimus ei verba dñi mei, dixit pater noster: Reuertimini, emite nobis pusillum eſcę. Et diximus: Nō possum⁹ descendere. Si fuerit frater noster non nobis, descendemus: quia nō possumus videre faciem viri fratris nostri minime nō existēte nobiscū. Et dixit seruis tuus pater meus nobis: Vos nostis, q̄ duos pepit mihi vxor mea. Et egressus est vnus a me, & dixit: Profecto rapiēdo raptus est: & nō vidi eū hactenus. Et capietis etiā hunc a facie mea, & ad sepulchrum. Et nunc, cum venero ad seruū tuum, patrē meum: & puer non fuerit nobiscum, & anima eius est ligata est ei a ipſius. Et erit, cū viderit ipse q̄ non sit puer, morietur.

C et scorum, & Aegyptiis, q̄ comedebāt secū scorum. Nō enim poterāt Aegyptij comedere cū Hebræis panē, quia abominatio erat Aegyptiis. Et sederunt ante eum, primogenitus secundum primogenituram suam, & paruos iuxta paruitatē suam. Et admirati sunt viri vnusquisq̄ ad proximū suum. Et accepit partes a facie sua, & multiplicauit partem Biniamin plusquam partes omnium eorum, quinq̄ partes. Et biberūt & inebriauerunt se cum eo.

Et præcepit ei qui erat sup̄ domum suā, dicēdo: Imple saccos virosū eſca quātum potuerint ferre, & pone pecuniam vnusquisq̄ in ore sacci sui. Et scyphū meum, scyphum argenteum pone in ore sacci iunioris, & pecuniam alimētis eius. Et fecit secundum verbum Ioseph quod locutus fuerat. Mane illuxit, & viri dimissi sunt, ipsi & alini eorum. Ipsi egressi erant vrbem, non elongauerunt se, & Ioseph dixit ei q̄ erat super domū suā: Surge, persequere viros, & apprehende eos, & dices ad eos: Vt quid reddidistis malū pro bono? Nōne hic est in quo bibit dñs meus? Et ipse tēdō tētat in eo. Mane fecistis, quod fecistis. Et apprehendit eos, & locutus est ad eos verba ista. Et dixerunt ad eum: Vt quid loquitur dominus meus secūdū verba ista? Absit a seruis tuis, vt faciant se cūdū verbū hoc. Ecce pecunia quā inuenimus in ore saccorū nostrorum retulimus ad te e terra Chenahan. Et quomodo furati sumus ē domo domini tui argentum, vel aurum? Is cū quo inuentus fuerit ē seruis tuis, moriatur, & etiā nos erimus dño meo serui. Et dixit: Etiā nunc secūdū verba vestra, ita sit. Is cū quo inuentus fuerit, erit mihi seruus, & vos eritis in nocētes. Et festinauerūt, & descendere fecerunt vnusquisq̄ saccum suū super terrā. Et aperuerunt singuli saccum suum. Et scrutatus est: a maiore incepit, & in minore finiuit. Et inuenit scyphus in sacco Biniamin. Et sciderūt vestimenta sua, & onerauit vnusquisq̄ alinum suum, & reuersi sunt in ciuitatē. Et venerunt Iehudah & fratres eius ad domū Ioseph, & erat adhuc ipse ibi: & prostrauerūt se coram eo sup̄ terrā. Et dixit ad eos Ioseph: Quod opus est hoc quod fecistis? Nōne scistis, q̄ tēdō tētat vir qui est sicut ego? Et dixit Iehudah: Quid dicemus dño meo: Quid loquemur, & in quo iustificabimus nos? Deus inuenit iniquitatē seruatorū suorū. Ecce sum⁹ serui domini mei, etiā nos etiam ille in cuius manu inuentus est scyphus. Et dixit: Absit a me, vt faciam hoc. Vir in cuius manu inuentus est scyphus, ipse erit mihi seruus. Et vos ascēditē in pace ad patrē vestrū. Et accessit ad eū Iehudah, & dixit: Quæſo dñe mi. Loquatur quæſo seruus tuus verbū in aubibus domini mei: & ne irascatur furor tuus in seruū tuū, quia tu sicut Parhōi, & Parhōi sicut tu. Dñs meus interrogauit seruos suos, dicēdo: Nūquid est nobis pater, vel frater. Et diximus dño meo: Est nobis pater senex, & puer senectutū paruus, & frater ei⁹ mortuus est. Et remansit ipse tm̄ matri suę, & pater ei⁹ diligit eū. Et dixisti seruis tuis: Descēdere facite eū ad me, & ponā oculū meū sup̄ eū. Et diximus dño meo: Nō potest puer relinq̄re patrē suū, & si reliq̄rit patrē suū, morietur. Et dixisti seruis tuis: Nisi descendat frater vester minor v

meum excisum fuit. Simhon & Leui fratres, arma iniquitatis, in habitacionibus suis. In secretum eorum non venias...

Israel. Iehudah es tu, & laudabunt te fratres tui. Manus tua erit in ceruice inimicorum tuorum. Incuruabunt se tibi filij patris tui...

Et dicitur de pedibus eius, donec veniat Siloh, & ei erit aggregatio populorum. Ligans ad vitem pullum suum, & ad ramum filium asinae suae...

Et dicitur de manu eius, & ab omni potente, & benedixerit tibi benedictionibus caeli. Bene dictionibus abyssi cubantis deorum, benedictionibus vberum, & vultus...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, sepelietur in terra Chenahan...

seniores domus eius, & oes seniores terrae Aegypti. Et ois domus Ioseph, & fratres eius, et domus patris eius...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

Et dicitur de sepulchro eius, & sepelietur in terra Chenahan, & sepelietur in terra Chenahan...

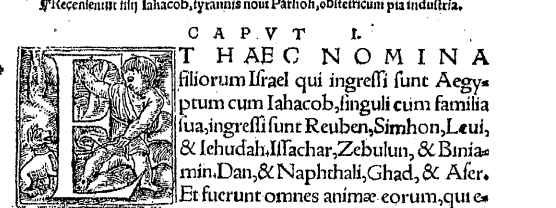
FINIS.

Liber Exodus, Hebraice, Veellshemoth: id est, Exitus.

Interprete Sante Pagnino, Lucensi.

Recensentur filij Iahacob, tyrannis noui Parhoh, obstericum pia industria.

CAPVT I. THAEC NOMINA

filiorum Israel qui ingressi sunt Aegyptum cum Iahacob, singuli cum familia sua, ingressi sunt Reuben, Simhon, Leui, & Iehudah, Issachar, Zebulun, & Biniamin, Dan, & Naphthali, Ghad, & Aser.

Et fuerunt omnes animae eorum, qui ingressi sunt in femore Iahacob, LXXX. annorum: Ioseph erat in Aegypto. Et mortuus est Ioseph, & omnis generatio illa. Et filij Israel fructificauerunt, nati sunt in multitudine, & multiplicati sunt, roborati sunt copiosissime,

Vertical marginal notes on the left side of the page, including 'a qd & sic', 'b uidentur', 'c ostendunt', 'd separati', 'e aduertit', 'f me', 'g emi'.

Vertical marginal notes on the right side of the page, including 'a qd. 7. b.', 'Supra. 3. d.', 'a elucet', 'Num. 32. g.', 'Heb. 1. d.', 'Iosue. 24. g.', 'Exod. 13. d.', 'Infra. 6. c.', 'Num. 2. g.', 'I. Par. 23. b.', 'Sap. 18. b.', 'Afor. 7. a.', 'Heb. 1. d.', 'b principia', 'c uniuersa', 'd sehorah', 'e neq.', 'f quibz', 'g d. 1. c. 1. 2. c. 1. e.'.

Vertical marginal notes on the far right side of the page, including 'a nepem', 'b principia', 'c d. 1. c. 1. 2. c. 1. e.', 'd sehorah', 'e neq.', 'f quibz', 'g d. 1. c. 1. 2. c. 1. e.'.

Quid est in manu tua? Et dixit: Virga. Et ait: Projice eam in terram. Et projecit eam in terram, & facta est serpens. Et fugit Moſeh, & facie eius. Et dixit dominus ad Moſeh: Extende manū tuam, & apprehende caudā eius. Et extendit manū suam, & apprehendit eam, & factus est virga in manu eius. **B** Vt credant quod conspexit tibi dñs deus patrum eorū, deus Abraham, deus Iſchac, & deus Iahacob. Et dixit dñs ei adhuc: Intro duc manū tuam in sinum tuū. Et introduxit manū suam in sinum suū, & eduxit eam. Et ecce manus eius erat leprosa, sicut nix. Et dixit: Reduc nunc manū tuam in sinū tuum. Et reduxit manū suā ad sinum suū, & eduxit eā de sinu suo, & ecce reversa erat, sicut caro eius. Et erit, si non crediderint tibi, & non obedierint voci signi prioris, credēt voci signi alteri. Et erit si non crediderint duobus signis istis, & non obedierint voci tuæ capies ex aqua fluminis, & fundes super aridam. Et erunt aquæ quas capies de flumine, sicut sanguis in arida. Et dixit Moſeh ad dñm: Obsecro domine, non vir verborum sum etiam ab heri, etiā a nudistertius, etiam ex hoc tempore, quo locutus es ad seruum tuum, quia grauis ore, & grauis lingua sum. Et dixit dñs ad eum: Quis posuit os homini vel quis posuit surdum, vel mutum, vel videntem, vel cæcum? Nōne ego dñs? Et nūc vade, & ego ero cū ero tuo, & docebo te quæ loquaris. Et dixit: Obsecro dñe, mitte quæso per manū illius quē misurus es. Et iratus est furor domini in Moſeh, & dixit: Nōne Aharon fratrem tuum Leuitam noui, quod loquens do loquetur ipse? Et etiam ecce ipse egreditur in occursum tuū, & videbit te, & lætabit in corde suo. Et loquaris ad eū, & ponet verba in ore eius, & ego ero cū ero tuo, & cū ore eius, & docebo vos quæ facturi estis. Et loquetur ipse pro te ad populum, & erit, ipse erit tibi pater, et tu eris ei pro deo.

D Et virgam hanc capies in manu tua, in qua facies signa. Et perrexit Moſeh, & reuersus est ad Iether locerum suum, & dixit ei: Vadam nunc & reuertar ad fratres meos, qui sunt in Aegypto, & videbo, an adhuc viuant. Et dixit Ither ad Moſeh, Vade in pace. Et dixit dñs ad Moſeh in Midian: Vade, reuerte in Aegyptum, quia mortui sunt omnes viri, qui quærebant animam tuam. Et tulit Moſeh vxorē suam, & filios suos & equitare fecit eos super alinum, & reuersus est in terrā Aegypti. Et tulit Moſeh virgam dei in manu sua, & dixit dñs ad Moſeh: Cum perrexeris vt reuertaris in Aegyptum, vide vt omnia portenta, quæ dedi in manu tua, facias coram Parhoh. Et ego indurabo cor eius, & nō dimittet populum. Et dices ad Parhoh: Sic dixit dñs, Filius meus primogenitus meus Israel. Et dixi tibi: Dimitte filium meum, vt seruiat mihi, & reuultū dimittet illum. Ecce ego occido filium tuum primogenitum tuum. Et fuit, in via, in diuersorio occurrit ei dñs, et quæſiuit interficere eum. Et tulit Sipporah petram, & circumcidit præputium filij sui, & adixit pedibus eius, & dixit: quia sponſus sanguinum es mihi. Et recessit ab eo. Tunc dixit, sponſus sanguinum, propter circumſionē. Et dixit dominus ad Aharon: Vade in occursum Moſeh in desertum. Et perrexit, & occurrit ei in monte dei, & osculatus est eum. Et nuntiavit Moſeh ipsi Aharon, omnia verba domini, qui misit eum, & omnia signa, quæ præcepit ei. Et perrexit Moſeh, & Aharon, & congregauerunt omnes senes Israel. Et locutus est Aharon oculis populū. Et credidit populus. Et audierunt, quod viliſtauit dominus filios Israel, & quod vidit afflictionem eorum & incuruauerunt se, & adorauerunt.

A T postea venerunt Moſeh, & Aharon, & dixerunt ad Parhoh: Sic dixit dominus deus Israel. Dimitte populū meū, vt festā celebrent mihi in deserto. Et dixit Parhoh: Quis est dñs, vt pareā voci eius, vt dimittā Israel? Nō noui dñm, et etiā Israel nō dimittā. Et dixerunt: Deus Hebræorū occurrit nobis. Ibi nunc viā triū dierū in deserto, vt sacrificemus do-

mino deo nostro, ne forte occurrat nobis cū pestilentia, vel gladio. Et dixit ad eos rex Aegypti: Vt quid Moſeh, & Aharon cessare facitis populū ab operibus suis? Itē ad onera vestra. Et dixit Parhoh: Etce multus nūc populus terræ, & cessā reſectis eos ab oneribus suis. Et præcepit Parhoh in die illa exactoribus populū, & pſectis eius, dicens: Nō addetis, vt de his paleā populo ad laterificandū lateres sicut heri, & nudistertius, ipsi pſect, et colligat sibi paleā. Et summā laterū, quā ipsi faciebant heri, & nudistertius, ponetis super eos, non diminuetis ex ea, quā ociosi sunt. Idcirco ipsi clamāt dicens: Ibi mus, sacrificabimus deo nostro. Aggrauet opus super viros, & faciat in eo, & ne cōſidant in verbis mēdacijs. Et egressi sunt exactores populū, & pſecti eius, & dixerūt ad populū, dicens: Sic dixit Parhoh, nō do vobis pa'cā. Vos ite, capite vobis paleā, vbi repereritis, quā nō diminiuit de opere vestro aliquid. Et disperſus est populus in oēm terrā Aegypti, vt colligeret quicquid palea. Et exactores vrgebāt, dicens: Perficite opera vestra p singulos dies, quædamodū, cū erat palea. Et caſi sunt pſecti filiorū Israel, quos posuerūt super eos exactores Parhoh, dicens: Cur nō perfectis præceptū vestrū, vt laterificaretis sicut heri, & nudistertius, etiā heri, etiā hodie? Et venerūt pſecti filiorū Israel, & clamauerunt ad Parhoh, dicens: Vt quid facis sic seruis tuis? Palea nō datur seruis tuis, & dicit nobis lateres facite, & ecce serui tui ceduntur, & punitur populus tuus. Et dixit: Vacatis, vacatis. Idcirco dicitis ista: Ibi mus, sacrificabimus dño. Et nūc ite, opamini, & palea nō dabitur vobis, & summā laterū dabitis. Et viderūt pſecti filiorū Israel seipſos esse in malo, dicens: Nō diminuetis de lateribus vestris p singulos dies. Et occurrerūt ipsi Moſeh, & Aharon stātes in occursum eorū, quī egrediebant ad Parhoh, Et dixerūt ad eos: Videat dñs super vos, & iudicet quæ fecerit fecistis, quod nōstrū in oculis Parhoh, & in oculis Hebræorū eius, vt daretis gladiū in manu eorū ad occidendū nos. Et reuersus est Moſeh ad dñm, & dixit: Vt quid malefecisti populo huic, & vt quid misisti me? Et ex eo tpe, quo ingressus sum ad Parhoh, vt loquerer in noie tuo, malefecisti populo huic, & exruēdo nō eruiſti populū tuū. Et dixit dominus ad Moſeh: Nunc videbis quæ facturus sum Parhoh, quia in manu forti dimittet eos, & in manu forti expellet eos de terra sua.

C T locutus est deus ad Moſeh, & dixit ad eū: Ego dñs. Et visus sum ipsi Abraham, Iſchac, & Iahacob in deo oipō tēte, & in nomine meo adonai, nō sum cognitus eis. Et etiā statui pactū meū cū eis, vt darē eis terrā Chenahan, terrā peregrinationū eorū, in qua peregrinati sunt. Et etiā ego audiui clamorē filiorū Israel, quos Aegyptij seruire faciunt, & recordatus sum pacti mei. Idcirco dicit filijs Israel: Ego dñs. Et dicitis eā vos ex oneribus Aegyptiorū, & eruā vos a seruitute eorū, & redimā vos brachio extēso, & iudicis magnis. Et accipia vos mihi in populū, & ero vobis in deū, & cietis quod sum dñs deus vester, qui educo vos ex oneribus Aegyptiorū. Et intro ducā vos in terrā super quā leuauī manū meā, vt darem eam Abraham, Iſchac, & Iahacob, & dabo eā vobis in hereditatem. Ego dñs. Et locutus est Moſeh sic ad filios Israel. Et nō audierunt Moſeh propter angustiam spiritus, & seruitutem duram. Et locutus est dominus ad Moſeh, dicens: Ingredere, loquere ad Parhoh regem Aegypti, vt dimittat filios Israel de terra sua. Et locutus est Moſeh coram domino, dicens: Ene cōtraſtio antheitus.

D T locutus est deus ad Moſeh, & dixit ad eū: Ego dñs. Et visus sum ipsi Abraham, Iſchac, & Iahacob in deo oipō tēte, & in nomine meo adonai, nō sum cognitus eis. Et etiā statui pactū meū cū eis, vt darē eis terrā Chenahan, terrā peregrinationū eorū, in qua peregrinati sunt. Et etiā ego audiui clamorē filiorū Israel, quos Aegyptij seruire faciunt, & recordatus sum pacti mei. Idcirco dicit filijs Israel: Ego dñs. Et dicitis eā vos ex oneribus Aegyptiorū, & eruā vos a seruitute eorū, & redimā vos brachio extēso, & iudicis magnis. Et accipia vos mihi in populū, & ero vobis in deū, & cietis quod sum dñs deus vester, qui educo vos ex oneribus Aegyptiorū. Et intro ducā vos in terrā super quā leuauī manū meā, vt darem eam Abraham, Iſchac, & Iahacob, & dabo eā vobis in hereditatem. Ego dñs. Et locutus est Moſeh sic ad filios Israel. Et nō audierunt Moſeh propter angustiam spiritus, & seruitutem duram. Et locutus est dominus ad Moſeh, dicens: Ingredere, loquere ad Parhoh regem Aegypti, vt dimittat filios Israel de terra sua. Et locutus est Moſeh coram domino, dicens: Ene cōtraſtio antheitus.

E T locutus est deus ad Moſeh, & dixit ad eū: Ego dñs. Et visus sum ipsi Abraham, Iſchac, & Iahacob in deo oipō tēte, & in nomine meo adonai, nō sum cognitus eis. Et etiā statui pactū meū cū eis, vt darē eis terrā Chenahan, terrā peregrinationū eorū, in qua peregrinati sunt. Et etiā ego audiui clamorē filiorū Israel, quos Aegyptij seruire faciunt, & recordatus sum pacti mei. Idcirco dicit filijs Israel: Ego dñs. Et dicitis eā vos ex oneribus Aegyptiorū, & eruā vos a seruitute eorū, & redimā vos brachio extēso, & iudicis magnis. Et accipia vos mihi in populū, & ero vobis in deū, & cietis quod sum dñs deus vester, qui educo vos ex oneribus Aegyptiorū. Et intro ducā vos in terrā super quā leuauī manū meā, vt darem eam Abraham, Iſchac, & Iahacob, & dabo eā vobis in hereditatem. Ego dñs. Et locutus est Moſeh sic ad filios Israel. Et nō audierunt Moſeh propter angustiam spiritus, & seruitutem duram. Et locutus est dominus ad Moſeh, dicens: Ingredere, loquere ad Parhoh regem Aegypti, vt dimittat filios Israel de terra sua. Et locutus est Moſeh coram domino, dicens: Ene cōtraſtio antheitus.

F T locutus est deus ad Moſeh, & dixit ad eū: Ego dñs. Et visus sum ipsi Abraham, Iſchac, & Iahacob in deo oipō tēte, & in nomine meo adonai, nō sum cognitus eis. Et etiā statui pactū meū cū eis, vt darē eis terrā Chenahan, terrā peregrinationū eorū, in qua peregrinati sunt. Et etiā ego audiui clamorē filiorū Israel, quos Aegyptij seruire faciunt, & recordatus sum pacti mei. Idcirco dicit filijs Israel: Ego dñs. Et dicitis eā vos ex oneribus Aegyptiorū, & eruā vos a seruitute eorū, & redimā vos brachio extēso, & iudicis magnis. Et accipia vos mihi in populū, & ero vobis in deū, & cietis quod sum dñs deus vester, qui educo vos ex oneribus Aegyptiorū. Et intro ducā vos in terrā super quā leuauī manū meā, vt darem eam Abraham, Iſchac, & Iahacob, & dabo eā vobis in hereditatem. Ego dñs. Et locutus est Moſeh sic ad filios Israel. Et nō audierunt Moſeh propter angustiam spiritus, & seruitutem duram. Et locutus est dominus ad Moſeh, dicens: Ingredere, loquere ad Parhoh regem Aegypti, vt dimittat filios Israel de terra sua. Et locutus est Moſeh coram domino, dicens: Ene cōtraſtio antheitus.

G T locutus est deus ad Moſeh, & dixit ad eū: Ego dñs. Et visus sum ipsi Abraham, Iſchac, & Iahacob in deo oipō tēte, & in nomine meo adonai, nō sum cognitus eis. Et etiā statui pactū meū cū eis, vt darē eis terrā Chenahan, terrā peregrinationū eorū, in qua peregrinati sunt. Et etiā ego audiui clamorē filiorū Israel, quos Aegyptij seruire faciunt, & recordatus sum pacti mei. Idcirco dicit filijs Israel: Ego dñs. Et dicitis eā vos ex oneribus Aegyptiorū, & eruā vos a seruitute eorū, & redimā vos brachio extēso, & iudicis magnis. Et accipia vos mihi in populū, & ero vobis in deū, & cietis quod sum dñs deus vester, qui educo vos ex oneribus Aegyptiorū. Et intro ducā vos in terrā super quā leuauī manū meā, vt darem eam Abraham, Iſchac, & Iahacob, & dabo eā vobis in hereditatem. Ego dñs. Et locutus est Moſeh sic ad filios Israel. Et nō audierunt Moſeh propter angustiam spiritus, & seruitutem duram. Et locutus est dominus ad Moſeh, dicens: Ingredere, loquere ad Parhoh regem Aegypti, vt dimittat filios Israel de terra sua. Et locutus est Moſeh coram domino, dicens: Ene cōtraſtio antheitus.

H T locutus est deus ad Moſeh, & dixit ad eū: Ego dñs. Et visus sum ipsi Abraham, Iſchac, & Iahacob in deo oipō tēte, & in nomine meo adonai, nō sum cognitus eis. Et etiā statui pactū meū cū eis, vt darē eis terrā Chenahan, terrā peregrinationū eorū, in qua peregrinati sunt. Et etiā ego audiui clamorē filiorū Israel, quos Aegyptij seruire faciunt, & recordatus sum pacti mei. Idcirco dicit filijs Israel: Ego dñs. Et dicitis eā vos ex oneribus Aegyptiorū, & eruā vos a seruitute eorū, & redimā vos brachio extēso, & iudicis magnis. Et accipia vos mihi in populū, & ero vobis in deū, & cietis quod sum dñs deus vester, qui educo vos ex oneribus Aegyptiorū. Et intro ducā vos in terrā super quā leuauī manū meā, vt darem eam Abraham, Iſchac, & Iahacob, & dabo eā vobis in hereditatem. Ego dñs. Et locutus est Moſeh sic ad filios Israel. Et nō audierunt Moſeh propter angustiam spiritus, & seruitutem duram. Et locutus est dominus ad Moſeh, dicens: Ingredere, loquere ad Parhoh regem Aegypti, vt dimittat filios Israel de terra sua. Et locutus est Moſeh coram domino, dicens: Ene cōtraſtio antheitus.

I T locutus est deus ad Moſeh, & dixit ad eū: Ego dñs. Et visus sum ipsi Abraham, Iſchac, & Iahacob in deo oipō tēte, & in nomine meo adonai, nō sum cognitus eis. Et etiā statui pactū meū cū eis, vt darē eis terrā Chenahan, terrā peregrinationū eorū, in qua peregrinati sunt. Et etiā ego audiui clamorē filiorū Israel, quos Aegyptij seruire faciunt, & recordatus sum pacti mei. Idcirco dicit filijs Israel: Ego dñs. Et dicitis eā vos ex oneribus Aegyptiorū, & eruā vos a seruitute eorū, & redimā vos brachio extēso, & iudicis magnis. Et accipia vos mihi in populū, & ero vobis in deū, & cietis quod sum dñs deus vester, qui educo vos ex oneribus Aegyptiorū. Et intro ducā vos in terrā super quā leuauī manū meā, vt darem eam Abraham, Iſchac, & Iahacob, & dabo eā vobis in hereditatem. Ego dñs. Et locutus est Moſeh sic ad filios Israel. Et nō audierunt Moſeh propter angustiam spiritus, & seruitutem duram. Et locutus est dominus ad Moſeh, dicens: Ingredere, loquere ad Parhoh regem Aegypti, vt dimittat filios Israel de terra sua. Et locutus est Moſeh coram domino, dicens: Ene cōtraſtio antheitus.

K T locutus est deus ad Moſeh, & dixit ad eū: Ego dñs. Et visus sum ipsi Abraham, Iſchac, & Iahacob in deo oipō tēte, & in nomine meo adonai, nō sum cognitus eis. Et etiā statui pactū meū cū eis, vt darē eis terrā Chenahan, terrā peregrinationū eorū, in qua peregrinati sunt. Et etiā ego audiui clamorē filiorū Israel, quos Aegyptij seruire faciunt, & recordatus sum pacti mei. Idcirco dicit filijs Israel: Ego dñs. Et dicitis eā vos ex oneribus Aegyptiorū, & eruā vos a seruitute eorū, & redimā vos brachio extēso, & iudicis magnis. Et accipia vos mihi in populū, & ero vobis in deū, & cietis quod sum dñs deus vester, qui educo vos ex oneribus Aegyptiorū. Et intro ducā vos in terrā super quā leuauī manū meā, vt darem eam Abraham, Iſchac, & Iahacob, & dabo eā vobis in hereditatem. Ego dñs. Et locutus est Moſeh sic ad filios Israel. Et nō audierunt Moſeh propter angustiam spiritus, & seruitutem duram. Et locutus est dominus ad Moſeh, dicens: Ingredere, loquere ad Parhoh regem Aegypti, vt dimittat filios Israel de terra sua. Et locutus est Moſeh coram domino, dicens: Ene cōtraſtio antheitus.

L T locutus est deus ad Moſeh, & dixit ad eū: Ego dñs. Et visus sum ipsi Abraham, Iſchac, & Iahacob in deo oipō tēte, & in nomine meo adonai, nō sum cognitus eis. Et etiā statui pactū meū cū eis, vt darē eis terrā Chenahan, terrā peregrinationū eorū, in qua peregrinati sunt. Et etiā ego audiui clamorē filiorū Israel, quos Aegyptij seruire faciunt, & recordatus sum pacti mei. Idcirco dicit filijs Israel: Ego dñs. Et dicitis eā vos ex oneribus Aegyptiorū, & eruā vos a seruitute eorū, & redimā vos brachio extēso, & iudicis magnis. Et accipia vos mihi in populū, & ero vobis in deū, & cietis quod sum dñs deus vester, qui educo vos ex oneribus Aegyptiorū. Et intro ducā vos in terrā super quā leuauī manū meā, vt darem eam Abraham, Iſchac, & Iahacob, & dabo eā vobis in hereditatem. Ego dñs. Et locutus est Moſeh sic ad filios Israel. Et nō audierunt Moſeh propter angustiam spiritus, & seruitutem duram. Et locutus est dominus ad Moſeh, dicens: Ingredere, loquere ad Parhoh regem Aegypti, vt dimittat filios Israel de terra sua. Et locutus est Moſeh coram domino, dicens: Ene cōtraſtio antheitus.

M T locutus est deus ad Moſeh, & dixit ad eū: Ego dñs. Et visus sum ipsi Abraham, Iſchac, & Iahacob in deo oipō tēte, & in nomine meo adonai, nō sum cognitus eis. Et etiā statui pactū meū cū eis, vt darē eis terrā Chenahan, terrā peregrinationū eorū, in qua peregrinati sunt. Et etiā ego audiui clamorē filiorū Israel, quos Aegyptij seruire faciunt, & recordatus sum pacti mei. Idcirco dicit filijs Israel: Ego dñs. Et dicitis eā vos ex oneribus Aegyptiorū, & eruā vos a seruitute eorū, & redimā vos brachio extēso, & iudicis magnis. Et accipia vos mihi in populū, & ero vobis in deū, & cietis quod sum dñs deus vester, qui educo vos ex oneribus Aegyptiorū. Et intro ducā vos in terrā super quā leuauī manū meā, vt darem eam Abraham, Iſchac, & Iahacob, & dabo eā vobis in hereditatem. Ego dñs. Et locutus est Moſeh sic ad filios Israel. Et nō audierunt Moſeh propter angustiam spiritus, & seruitutem duram. Et locutus est dominus ad Moſeh, dicens: Ingredere, loquere ad Parhoh regem Aegypti, vt dimittat filios Israel de terra sua. Et locutus est Moſeh coram domino, dicens: Ene cōtraſtio antheitus.

N T locutus est deus ad Moſeh, & dixit ad eū: Ego dñs. Et visus sum ipsi Abraham, Iſchac, & Iahacob in deo oipō tēte, & in nomine meo adonai, nō sum cognitus eis. Et etiā statui pactū meū cū eis, vt darē eis terrā Chenahan, terrā peregrinationū eorū, in qua peregrinati sunt. Et etiā ego audiui clamorē filiorū Israel, quos Aegyptij seruire faciunt, & recordatus sum pacti mei. Idcirco dicit filijs Israel: Ego dñs. Et dicitis eā vos ex oneribus Aegyptiorū, & eruā vos a seruitute eorū, & redimā vos brachio extēso, & iudicis magnis. Et accipia vos mihi in populū, & ero vobis in deū, & cietis quod sum dñs deus vester, qui educo vos ex oneribus Aegyptiorū. Et intro ducā vos in terrā super quā leuauī manū meā, vt darem eam Abraham, Iſchac, & Iahacob, & dabo eā vobis in hereditatem. Ego dñs. Et locutus est Moſeh sic ad filios Israel. Et nō audierunt Moſeh propter angustiam spiritus, & seruitutem duram. Et locutus est dominus ad Moſeh, dicens: Ingredere, loquere ad Parhoh regem Aegypti, vt dimittat filios Israel de terra sua. Et locutus est Moſeh coram domino, dicens: Ene cōtraſtio antheitus.

O T locutus est deus ad Moſeh, & dixit ad eū: Ego dñs. Et visus sum ipsi Abraham, Iſchac, & Iahacob in deo oipō tēte, & in nomine meo adonai, nō sum cognitus eis. Et etiā statui pactū meū cū eis, vt darē eis terrā Chenahan, terrā peregrinationū eorū, in qua peregrinati sunt. Et etiā ego audiui clamorē filiorū Israel, quos Aegyptij seruire faciunt, & recordatus sum pacti mei. Idcirco dicit filijs Israel: Ego dñs. Et dicitis eā vos ex oneribus Aegyptiorū, & eruā vos a seruitute eorū, & redimā vos brachio extēso, & iudicis magnis. Et accipia vos mihi in populū, & ero vobis in deū, & cietis quod sum dñs deus vester, qui educo vos ex oneribus Aegyptiorū. Et intro ducā vos in terrā super quā leuauī manū meā, vt darem eam Abraham, Iſchac, & Iahacob, & dabo eā vobis in hereditatem. Ego dñs. Et locutus est Moſeh sic ad filios Israel. Et nō audierunt Moſeh propter angustiam spiritus, & seruitutem duram. Et locutus est dominus ad Moſeh, dicens: Ingredere, loquere ad Parhoh regem Aegypti, vt dimittat filios Israel de terra sua. Et locutus est Moſeh coram domino, dicens: Ene cōtraſtio antheitus.

P T locutus est deus ad Moſeh, & dixit ad eū: Ego dñs. Et visus sum ipsi Abraham, Iſchac, & Iahacob in deo oipō tēte, & in nomine meo adonai, nō sum cognitus eis. Et etiā statui pactū meū cū eis, vt darē eis terrā Chenahan, terrā peregrinationū eorū, in qua peregrinati sunt. Et etiā ego audiui clamorē filiorū Israel, quos Aegyptij seruire faciunt, & recordatus sum pacti mei. Idcirco dicit filijs Israel: Ego dñs. Et dicitis eā vos ex oneribus Aegyptiorū, & eruā vos a seruitute eorū, & redimā vos brachio extēso, & iudicis magnis. Et accipia vos mihi in populū, & ero vobis in deū, & cietis quod sum dñs deus vester, qui educo vos ex oneribus Aegyptiorū. Et intro ducā vos in terrā super quā leuauī manū meā, vt darem eam Abraham, Iſchac, & Iahacob, & dabo eā vobis in hereditatem. Ego dñs. Et locutus est Moſeh sic ad filios Israel. Et nō audierunt Moſeh propter angustiam spiritus, & seruitutem duram. Et locutus est dominus ad Moſeh, dicens: Ingredere, loquere ad Parhoh regem Aegypti, vt dimittat filios Israel de terra sua. Et locutus est Moſeh coram domino, dicens: Ene cōtraſtio antheitus.

Q T locutus est deus ad Moſeh, & dixit ad eū: Ego dñs. Et visus sum ipsi Abraham, Iſchac, & Iahacob in deo oipō tēte, & in nomine meo adonai, nō sum cognitus eis. Et etiā statui pactū meū cū eis, vt darē eis terrā Chenahan, terrā peregrinationū eorū, in qua peregrinati sunt. Et etiā ego audiui clamorē filiorū Israel, quos Aegyptij seruire faciunt, & recordatus sum pacti mei. Idcirco dicit filijs Israel: Ego dñs. Et dicitis eā vos ex oneribus Aegyptiorū, & eruā vos a seruitute eorū, & redimā vos brachio extēso, & iudicis magnis. Et accipia vos mihi in populū, & ero vobis in deū, & cietis quod sum dñs deus vester, qui educo vos ex oneribus Aegyptiorū. Et intro ducā vos in terrā super quā leuauī manū meā, vt darem eam Abraham, Iſchac, & Iahacob, & dabo eā vobis in hereditatem. Ego dñs. Et locutus est Moſeh sic ad filios Israel. Et nō audierunt Moſeh propter angustiam spiritus, & seruitutem duram. Et locutus est dominus ad Moſeh, dicens: Ingredere, loquere ad Parhoh regem Aegypti, vt dimittat filios Israel de terra sua. Et locutus est Moſeh coram domino, dicens: Ene cōtraſtio antheitus.

R T locutus est deus ad Moſeh, & dixit ad eū: Ego dñs. Et visus sum ipsi Abraham, Iſchac, & Iahacob in deo oipō tēte, & in nomine meo adonai, nō sum cognitus eis. Et etiā statui pactū meū cū eis, vt darē eis terrā Chenahan, terrā peregrinationū eorū, in qua peregrinati sunt. Et etiā ego audiui clamorē filiorū Israel, quos Aegyptij seruire faciunt, & recordatus sum pacti mei. Idcirco dicit filijs Israel: Ego dñs. Et dicitis eā vos ex oneribus Aegyptiorū, & eruā vos a seruitute eorū, & redimā vos brachio extēso, & iudicis magnis. Et accipia vos mihi in populū, & ero vobis in deū, & cietis quod sum dñs deus vester, qui educo vos ex oneribus Aegyptiorū. Et intro ducā vos in terrā super quā leuauī manū meā, vt darem eam Abraham, Iſchac, & Iahacob, & dabo eā vobis in hereditatem. Ego dñs. Et locutus est Moſeh sic ad filios Israel. Et nō audierunt Moſeh propter angustiam spiritus, & seruitutem duram. Et locutus est dominus ad Moſeh, dicens: Ingredere, loquere ad Parhoh regem Aegypti, vt dimittat filios Israel de terra sua. Et locutus est Moſeh coram domino, dicens: Ene cōtraſtio antheitus.

S T locutus est deus ad Moſeh, & dixit ad eū: Ego dñs. Et visus sum ipsi Abraham, Iſchac, & Iahacob in deo oipō tēte, & in nomine meo adonai, nō sum cognitus eis. Et etiā statui pactū meū cū eis, vt darē eis terrā Chenahan, terrā peregrinationū eorū, in qua peregrinati sunt. Et etiā ego audiui clamorē filiorū Israel, quos Aegyptij seruire faciunt, & recordatus sum pacti mei. Idcirco dicit filijs Israel: Ego dñs. Et dicitis eā vos ex oneribus Aegyptiorū, & eruā vos a seruitute eorū, & redimā vos brachio extēso, & iudicis magnis. Et accipia vos mihi in populū, & ero vobis in deū, & cietis quod sum dñs deus vester, qui educo vos ex oneribus Aegyptiorū. Et intro ducā vos in terrā super quā leuauī manū meā, vt darem eam Abraham, Iſchac, & Iahacob, & dabo eā vobis in hereditatem. Ego dñs. Et locutus est Moſeh sic ad filios Israel. Et nō audierunt Moſeh propter angustiam spiritus, & seruitutem duram. Et locutus est dominus ad Moſeh, dicens: Ingredere, loquere ad Parhoh regem Aegypti, vt dimittat filios Israel de terra sua. Et locutus est Moſeh coram domino, dicens: Ene cōtraſtio antheitus.

T T locutus est deus ad Moſeh, & dixit ad eū: Ego dñs. Et visus sum ipsi Abraham, Iſchac, & Iahacob in deo oipō tēte, & in nomine meo adonai, nō sum cognitus eis. Et etiā statui pactū meū cū eis, vt darē eis terrā Chenahan, terrā peregrinationū eorū, in qua peregrinati sunt. Et etiā ego audiui clamorē filiorū Israel, quos Aegyptij seruire faciunt, & recordatus sum pacti mei. Idcirco dicit filijs Israel: Ego dñs. Et dicitis eā vos ex oneribus Aegyptiorū, & eruā vos a seruitute eorū, & redimā vos brachio extēso, & iudicis magnis. Et accipia vos mihi in populū, & ero vobis in deū, & cietis quod sum dñs deus vester, qui educo vos ex oneribus Aegyptiorū. Et intro ducā vos in terrā super quā leuauī manū meā, vt darem eam Abraham, Iſchac, & Iahacob, & dabo eā vobis in hereditatem. Ego dñs. Et locutus est Moſeh sic ad filios Israel. Et nō audierunt Moſeh propter angustiam spiritus, & seruitutem duram. Et locutus est dominus ad Moſeh, dicens: Ingredere, loquere ad Parhoh regem Aegypti, vt dimittat filios Israel de terra sua. Et locutus est Moſeh coram domino, dicens: Ene cōtraſtio antheitus.

V T locutus est deus ad Moſeh, & dixit ad eū: Ego dñs. Et visus sum ipsi Abraham, Iſchac, & Iahacob in deo oipō tēte, & in nomine meo adonai, nō sum cognitus eis. Et etiā statui pactū meū cū eis, vt darē eis terrā Chenahan, terrā peregrinationū eorū, in qua peregrinati sunt. Et etiā ego audiui clamorē filiorū Israel, quos Aegyptij seruire faciunt, & recordatus sum pacti mei. Idcirco dicit filijs Israel: Ego dñs. Et dicitis eā vos ex oneribus Aegyptiorū, & eruā vos a seruitute eorū, & redimā vos brachio extēso, & iudicis magnis. Et accipia vos mihi in populū, & ero vobis in deū, & cietis quod sum dñs deus vester, qui educo vos ex oneribus Aegyptiorū. Et intro ducā vos in terrā super quā leuauī manū meā, vt darem eam Abraham, Iſchac, & Iahacob, & dabo eā vobis in hereditatem. Ego dñs. Et locutus est Moſeh sic ad filios Israel. Et nō audierunt Moſeh propter angustiam spiritus, & seruitutem duram. Et locutus est dominus ad Moſeh, dicens: Ingredere, loquere ad Parhoh regem Aegypti, vt dimittat filios Israel de terra sua. Et locutus est Moſeh coram domino, dicens: Ene cōtraſtio antheitus.

X T locutus est deus ad Moſeh, & dixit ad eū: Ego dñs. Et visus sum ipsi Abraham, Iſchac, & Iahacob in deo oipō tēte, & in nomine meo adonai, nō sum cognitus eis. Et etiā statui pactū meū cū eis, vt darē eis terrā Chenahan, terrā peregrinationū eorū, in qua peregrinati sunt. Et etiā ego audiui clamorē filiorū Israel, quos Aegyptij seruire faciunt, & recordatus sum pacti mei. Idcirco dicit filijs Israel: Ego dñs. Et dicitis eā vos ex oneribus Aegyptiorū, & eruā vos a seruitute eorū, & redimā vos brachio extēso, & iudicis magnis. Et accipia vos mihi in populū, & ero vobis in deū, & cietis quod sum dñs deus vester, qui educo vos ex oneribus Aegyptiorū. Et intro ducā vos in terrā super quā leuauī manū meā, vt darem eam Abraham, Iſchac, & Iahacob, & dabo eā vobis in hereditatem. Ego dñs. Et locutus est Moſeh sic ad filios Israel. Et nō audierunt Moſeh propter angustiam spiritus, & seruitutem duram. Et locutus est dominus ad Moſeh, dicens: Ingredere, loquere ad Parhoh regem Aegypti, vt dimittat filios Israel de terra sua. Et locutus est Moſeh coram domino, dicens: Ene cōtraſtio antheitus.

Y T locutus est deus ad Moſeh, & dixit ad eū: Ego dñs. Et visus sum ipsi Abraham, Iſchac, & Iahacob in deo oipō tēte, & in nomine meo adonai, nō sum cognitus eis. Et etiā statui pactū meū cū eis, vt darē eis terrā Chenahan, terrā peregrinationū eorū, in qua peregrinati sunt. Et etiā ego audiui clamorē filiorū Israel, quos Aegyptij seruire faciunt, & recordatus sum pacti mei. Idcirco dicit filijs Israel: Ego dñs. Et dicitis eā vos ex oneribus Aegyptiorū, & eruā vos a seruitute eorū, & redimā vos brachio extēso, & iudicis magnis. Et accipia vos mihi in populū, & ero vobis in deū, & cietis quod sum dñs deus vester, qui educo vos ex oneribus Aegyptiorū. Et intro ducā vos in terrā super quā leuauī manū meā, vt darem eam Abraham, Iſchac, & Iahacob, & dabo eā vobis in hereditatem. Ego dñs. Et locutus est Moſeh sic ad filios Israel. Et nō audierunt Moſeh propter angustiam spiritus, & seruitutem duram. Et locutus est dominus ad Mo

Et dixit Moſes: Non eſt rectum, vt faciamus ſic. Num abo-
 minationem Aegypti ſacrificabimus domino deo noſtro?
 Si ſacrificauerimus abominationem Aegypti in oculis eo-
 rum nōne lapidabunt nos? Viam trium dierum ibimus
 in deſertum, & ſacrificabimus domino deo noſtro, quem
 admodum dixit nobis. Dixitq; Parhoh: Ego dimittam vos,
 & ſacrificabitis domino deo veſtro in deſerto, veruntamen
 elongando non elongabitis vos eundo. Orate pro me. Di-
 xitq; Moſes: Ecce ego egredior a te, & orabo ad dominum,
 & recedet omne ferarum genus a Parhoh: & a ſeruis eius, &
 a populo eius cras. Veruntamen ne addat Parhoh vt mentia-
 tur, vt non dimittat populum, vt ſacrificet domino. Et egre-
 ſus eſt Moſes a Parhoh, & orauit ad dominum. Et fecit dñs
 iuxta verbū Moſis, & recedere fecit omne ferarum genus a
 Parhoh, & a ſeruis eius, & a populo ei⁹, nō remāſit vnū. Et ag-
 grauauit Parhoh cor ſuū, etiā vice hac, & nō dimiſit populū.

a ſecundum
 quod dixerit

G

u. 3. f.

A Dixitq; dominus ad Moſeh, Ingreſſere ad Parhoh, &
 loquere ad eum. Sic dixit dominus deus Hebræorū:
 Dimitte populū meū, vt ſeruiat mihi. Quia ſi renueris dimit-
 tere, & adhuc retinueris eos: ecce manus domini eſt in pecu-
 dibus tuis, quæ ſunt in agro, in eqs, in aſinis, in camelis, in bo-
 bus, & in ouibus, peſtis grauis valde. Et diſider dñs inter pecu-
 cudes Iſrael, & pecudes Aegypti, & non morietur ex omnibus
 quæ ſunt filiis Iſrael, quicquam. Et poſuit dñs tps, dicendo:
 Cras faciet dominus rem hanc in terra. Et fecit dominus rem
 hanc in craſtino, & mortuum eſt omne pecus Aegypti: & de
 pecoribus filiorum Iſrael, non eſt mortuum vnū. Et miſit
 Parhoh, & ecce erat mortuū e pecoribus filiorū Iſrael ne vnū
 quiq; em. Et grauauit ſe cor Parhoh, & nō dimiſit populū.

B Dixitq; dominus ad Moſeh, & Aharon: Tollite vobis plas-
 nas volas veſtras, & cinere fornacis, & ſpargat eum Moſes in
 cœlum in oculis Parhoh: & erit in puluerem ſuper omnem
 terram Aegypti, & erit ſuper animalia in hulus germinans in
 inflationes in omni terra Aegypti. Et tulerunt cinerem e
 fornace, & ſeterunt coram Parhoh, & ſparſit eum Moſes in
 cœlum, & fuit hulus inflationū germinans in hominibus, & in
 animalibus. Et non poterūt magi ſtare coram Moſeh propter
 hulus, quia fuit hulus in magis, & in omnibus Aegyptiis. Et
 roborauit dominus cor Parhoh, & non obediuit eis, quemad-
 modum locutus eſt dñs ad Moſeh.

C Et dixit dominus ad Moſeh: Surge mane, & ſta corā Parhoh,
 & dic ad eum. Sic dixit dominus deus Hebræorum: Dimitte
 populū meum, vt ſeruiat mihi. Quia vice hac ego mitto
 omnes plagas meas in cor tuum, & in ſeruos tuos, & in po-
 pulum tuum, vt ſcias quod non eſt ſicut ego ſum in omni
 terra. Quia nunc niſi manum meam, & percutiā te, & popu-
 lum tuum, & ſuccuſus es e terra. Et profecto propter hoc ſta-
 re feci te, vt videre faciam te potentiam meam, & vt narrare
 faciā nomen meū in vniuerſa terra. Adhuc tu eleuas te in po-
 pulū meū, vt nō dimittas eos. Ecce ego pluo, in tpe craſtino
 grandinē grandē valde, qualis nō fuit ſicut ipſa in Aegypto
 a die qua ſudata eſt, vſq; ad hoc tps. Et nūc mitte, cōgrega pe-
 cus tuā, & omnia q̄ ſunt tibi in agro. Omnis homo, & animal
 quod inuentū fuerit in agro, & non congregatū fuerit in do-
 mum, deſcendet ſuper ea grando: & morientur. Qui timuit
 verbum domini e ſeruis Parhoh, fugere fecit ſeruos ſuos, &
 pecus ſuū ad domos. Et q nō poſuit cor ſuū ad verbū dñi de
 reliqt ſeruos, & pecus ſuū in agro. Et dixit dñs ad Moſeh: Ex-
 tēde manū tuā in cœlum, & erit grando in omni terra. Aegypti
 ſup hominem & ſuper animal, & ſuper omnem herbam agri
 in terra Aegypti. Et extendit Moſes virgā ſuam in cœlum, &
 dominus dedit tonitrua, & grandinem, & ambulauit ignis
 ſuper terrā, & pluit dominus gradinem ſuper terrā Aegypti.
 Et fuit grando, & ignis comprehenſus in medio grandinis.
 grauis valde, qualis non fuit ſicut ipſa in omni terra Aegypti
 ex eo tempore quo fuit in gentem. Et percuffit grando, in

b ad horam
 hanc oras

S. 10. 25. c. &
 19. d.

omni terra Aegypti, omnia quæ erāt in agro, ab homine vſq;
 que ad animal. Et omnē herbam agri percuffit grando, & om-
 nē arborem agri confregit. Tātum in terra Ghōſen in qua
 erant filij Iſrael, non fuit grando. Miſitq; Parhoh & vocauit
 Moſeh, & Aharon, & dixit ad eos: Peccaui vice hac. Dñs iuſt⁹
 eſt, & ego & populus meus impij. Orate ad dominū, & ſuffi-
 ciet neſint tonitrua dei, & grando, & dimittā vos, & ampli⁹
 non manebitis. Et dixit ad eū Moſes: Quia egreſſus fuero ex
 vrbe, extendā palmas meas ad dominū: tonitrua ceſſabūt, &
 grādo non erit vltra, vt ſcias, q̄ dñs eſt terra. At te & ſeruos
 tuos noui, q̄ nōdum timebitis a facie domini dei. Linū itaq;
 & hordeū percuffum eſt, quia hordeū viride erat, & linū in ca-
 lamo. Et triticum & zea nō ſunt percuffa, quia ſerotina erant.
 Et egreſſus eſt Moſes a Parhoh de ciuitate, & extēdit palmas
 ſuas ad dominū, & ceſſauerūt tonitrua, & grando, & pluuia
 nō eſt ſuſa ſuper terrā. Et vidit Parhoh, q̄ ceſſaſſet pluuia, &
 grando, & tonitrua, & addidit vt peccaret, & grauauit cor
 ſuum ipſe, & ſerui eius. Et roborauit eſt cor Parhoh, & non di-
 miſit filios Iſrael, quæ ad medū locutus eſt dñs p̄ manū Moſeh.

A Dixitq; dominus ad Moſeh, Ingreſſere ad Parhoh, quia
 ego grauauit ſe cor eius, & cor ſeruorum eius, vt
 ponam ſigna mea hac in medio eius. Et vt narres in auribus
 filij tui, & filij filij tui: quæ feci in Aegypto, & ſigna mea quæ
 poſui in eis, & ſciatis q̄ ſum dominus. Et ingreſſus eſt Moſes
 & Aharon ad Parhoh, & dixerunt ad eū. Sic dixit dominus
 deus Hebræorum: Vſque quo reuertiſti humiliari coram me?
 Dimitte populū meum, vt ſeruiat mihi. Quia ſi renueris dimit-
 tere populū meum, ecce ego adduco cras locuſtā in terminū
 tuū, & operiet ſuperficiem terræ, & non poterit quiſpiā
 videre terrā, & comedet reſiduū q̄ euaſit, quod remanet vo-
 bis a grandine, & comedet omnē arbore germinantē vobis
 de agro. Et replebunt domus tuæ & domus omnium ſeruorū
 tuorū, & domus omnium Aegyptiorū, quas non viderūt
 patres tui, & patres patrū tuorū a die qua fuerunt ſuper terrā
 vſq; ad diē hanc. Et reſpexit, & egreſſus eſt a Parhoh. Et di-
 xerunt ſerui Parhoh ad eū: Vſq; quo erit iſte nobis in laqueū?
 Dimitte viros, vt ſeruiant domino deo ſuo. Num ante ſcire
 vis quod perit Aegyptus? Et reductus eſt Moſes & Aha-
 ron ad Parhoh, & dixit ad eos: Ite, ſeruite domino deo ve-
 ſtro. Qui & qui ſunt, qui eunt: Et dixit Moſes: Cum paru-
 lis noſtris, & ſenibus noſtris ibimus, cum filiis noſtris, & ſe-
 liabus noſtris, cū pecudibus noſtris, & bobus noſtris ibimus:
 quia ſolenitas domini eſt nobis. Et dixit ad eos: Sit ita domi-
 nis vobis ſicut eſt dñs ad eos. Sit ita domini vobis ſicut eſt
 dñs ad eos. Ite nunc vtri, & ſeruite dño, quia hoc idē vos quaeritis:
 Et expulit eos a facie Parhoh. Dixitque dñs ad Moſeh: Extēde manū
 tuā ſuper terrā Aegypti in locuſta: & aſcendat ſuper terrā Aegypti, & comedat omnē her-
 bam terræ, oīa quæ reliquit grādo. Et extēdit Moſes virgā
 ſuā ſuper terrā Aegypti, & dñs duxit ventū orientālē in terrā
 tota die ipſa, & tota nocte. Mane fuit, & vētus orientālis eleua-
 uit locuſtas. Et aſcenderūt locuſta ſup totā terrā Aegypti &
 requieuerūt in omni termino Aegypti graues valde. Ante i-
 plas nō fuerūt tales locuſtae, nec poſthac futuræ ſūt. Et operu-
 erūt ſuperficiē omnis terræ, & obſcurata eſt terra, & comede-
 rūt omnē herbā terræ, & omnē fructū arboris, quæ reliquerat
 grando, & nō remāſit quicq; viride in arboribus, & in herbis
 agri in tota terra Aegypti. Et feſtinauit Parhoh, vt vocaret
 Moſeh & Aharō, & dixit: Peccaui dño deo vſo, & vobis. Et
 nūc remitte q̄ſo peccatū meū, verūtū vice hac, & orate ad do-
 minū deū vſm, et remoueat a me tātū mortē hanc. Et egreſſ⁹ eſt
 a Parhoh, & orauit ad dñm, Et vertit dñs vētū occidētalē for-
 tē valde, et leuauit locuſtas, et fixit eas in mare Suph. Nō remā-
 ſit locuſta vna in omni termino Aegypti. Et roborauit dñs
 cor Parhoh, & non dimiſit filios Iſrael. Dixitq; dominus ad
 Moſeh: Extēde manū tuam in cœlum, & erunt tenebræ
 ſuper

B Dixitq; dominus ad Moſeh, Ingreſſere ad Parhoh, quia
 ego grauauit ſe cor eius, & cor ſeruorum eius, vt
 ponam ſigna mea hac in medio eius. Et vt narres in auribus
 filij tui, & filij filij tui: quæ feci in Aegypto, & ſigna mea quæ
 poſui in eis, & ſciatis q̄ ſum dominus. Et ingreſſus eſt Moſes
 & Aharon ad Parhoh, & dixerunt ad eū. Sic dixit dominus
 deus Hebræorum: Vſque quo reuertiſti humiliari coram me?
 Dimitte populū meum, vt ſeruiat mihi. Quia ſi renueris dimit-
 tere populū meum, ecce ego adduco cras locuſtā in terminū
 tuū, & operiet ſuperficiem terræ, & non poterit quiſpiā
 videre terrā, & comedet reſiduū q̄ euaſit, quod remanet vo-
 bis a grandine, & comedet omnē arbore germinantē vobis
 de agro. Et replebunt domus tuæ & domus omnium ſeruorū
 tuorū, & domus omnium Aegyptiorū, quas non viderūt
 patres tui, & patres patrū tuorū a die qua fuerunt ſuper terrā
 vſq; ad diē hanc. Et reſpexit, & egreſſus eſt a Parhoh. Et di-
 xerunt ſerui Parhoh ad eū: Vſq; quo erit iſte nobis in laqueū?
 Dimitte viros, vt ſeruiant domino deo ſuo. Num ante ſcire
 vis quod perit Aegyptus? Et reductus eſt Moſes & Aha-
 ron ad Parhoh, & dixit ad eos: Ite, ſeruite domino deo ve-
 ſtro. Qui & qui ſunt, qui eunt: Et dixit Moſes: Cum paru-
 lis noſtris, & ſenibus noſtris ibimus, cum filiis noſtris, & ſe-
 liabus noſtris, cū pecudibus noſtris, & bobus noſtris ibimus:
 quia ſolenitas domini eſt nobis. Et dixit ad eos: Sit ita domi-
 nis vobis ſicut eſt dñs ad eos. Sit ita domini vobis ſicut eſt
 dñs ad eos. Ite nunc vtri, & ſeruite dño, quia hoc idē vos quaeritis:
 Et expulit eos a facie Parhoh. Dixitque dñs ad Moſeh: Extēde manū
 tuā ſuper terrā Aegypti in locuſta: & aſcendat ſuper terrā Aegypti, & comedat omnē her-
 bam terræ, oīa quæ reliquit grādo. Et extēdit Moſes virgā
 ſuā ſuper terrā Aegypti, & dñs duxit ventū orientālē in terrā
 tota die ipſa, & tota nocte. Mane fuit, & vētus orientālis eleua-
 uit locuſtas. Et aſcenderūt locuſta ſup totā terrā Aegypti &
 requieuerūt in omni termino Aegypti graues valde. Ante i-
 plas nō fuerūt tales locuſtae, nec poſthac futuræ ſūt. Et operu-
 erūt ſuperficiē omnis terræ, & obſcurata eſt terra, & comede-
 rūt omnē herbā terræ, & omnē fructū arboris, quæ reliquerat
 grando, & nō remāſit quicq; viride in arboribus, & in herbis
 agri in tota terra Aegypti. Et feſtinauit Parhoh, vt vocaret
 Moſeh & Aharō, & dixit: Peccaui dño deo vſo, & vobis. Et
 nūc remitte q̄ſo peccatū meū, verūtū vice hac, & orate ad do-
 minū deū vſm, et remoueat a me tātū mortē hanc. Et egreſſ⁹ eſt
 a Parhoh, & orauit ad dñm, Et vertit dñs vētū occidētalē for-
 tē valde, et leuauit locuſtas, et fixit eas in mare Suph. Nō remā-
 ſit locuſta vna in omni termino Aegypti. Et roborauit dñs
 cor Parhoh, & non dimiſit filios Iſrael. Dixitq; dominus ad
 Moſeh: Extēde manū tuam in cœlum, & erunt tenebræ
 ſuper

C Et dixit dominus ad Moſeh: Surge mane, & ſta corā Parhoh,
 & dic ad eum. Sic dixit dominus deus Hebræorum: Dimitte
 populū meum, vt ſeruiat mihi. Quia vice hac ego mitto
 omnes plagas meas in cor tuum, & in ſeruos tuos, & in po-
 pulum tuum, vt ſcias quod non eſt ſicut ego ſum in omni
 terra. Quia nunc niſi manum meam, & percutiā te, & popu-
 lum tuum, & ſuccuſus es e terra. Et profecto propter hoc ſta-
 re feci te, vt videre faciam te potentiam meam, & vt narrare
 faciā nomen meū in vniuerſa terra. Adhuc tu eleuas te in po-
 pulū meū, vt nō dimittas eos. Ecce ego pluo, in tpe craſtino
 grandinē grandē valde, qualis nō fuit ſicut ipſa in Aegypto
 a die qua ſudata eſt, vſq; ad hoc tps. Et nūc mitte, cōgrega pe-
 cus tuā, & omnia q̄ ſunt tibi in agro. Omnis homo, & animal
 quod inuentū fuerit in agro, & non congregatū fuerit in do-
 mum, deſcendet ſuper ea grando: & morientur. Qui timuit
 verbum domini e ſeruis Parhoh, fugere fecit ſeruos ſuos, &
 pecus ſuū ad domos. Et q nō poſuit cor ſuū ad verbū dñi de
 reliqt ſeruos, & pecus ſuū in agro. Et dixit dñs ad Moſeh: Ex-
 tēde manū tuā in cœlum, & erit grando in omni terra. Aegypti
 ſup hominem & ſuper animal, & ſuper omnem herbam agri
 in terra Aegypti. Et extendit Moſes virgā ſuam in cœlum, &
 dominus dedit tonitrua, & grandinem, & ambulauit ignis
 ſuper terrā, & pluit dominus gradinem ſuper terrā Aegypti.
 Et fuit grando, & ignis comprehenſus in medio grandinis.
 grauis valde, qualis non fuit ſicut ipſa in omni terra Aegypti
 ex eo tempore quo fuit in gentem. Et percuffit grando, in

D Non audiet vos Parhoh, vt multiplicem portenta mea in
 terra Aegypti. Et Moſes, & Aharon fecerunt omnia portē-
 ta iſta coram Parhoh, & roborauit dominus cor Parhoh, &
 non dimiſit filios Iſrael e terra ſua.

E Dixitq; dominus ad Moſeh, & Aharon in terra Aegy-
 pti, dicendo: Menſis iſte vobis caput menſium prim⁹
 erit vobis in menſibus anni. Loquimini ad omnem coetum
 Iſrael, dicendo: Decima menſis huius accipient ſibi vnusq; q̄
 agnum per domū patrū, agnū per domū. Et ſi minor fuerit
 domus q̄ eſt agni, accipiet & vicinū ſuū, qui propinquus eſt
 domui ſuæ ſecundū numerū animarū, vnū quēq; ſecundū
 edere eius numerabitis ſuper agnū. Agnus perfectus, maſcu-
 lus anniculus, erit vobis. Ex ouibus, aut capris accipietis. Et e-
 rit vobis ad cuſtodia vſque ad quartādecimā diē mēſis hu-
 ius, & immolabunt eū omnis coetus ſynagoga Iſrael inter
 duas veſperas. Et tollent e ſanguine, & ponent in ambobus
 poſtibus, & in ſuperliminari, in domibus, in quibus comedēt
 eum. Et comedent carnē nocte ipſa, aſſam igni, & infermenta-
 ta. Cum amaritudinibus comedent eū. Ne comedatis ex eo
 crudum, aut coctiōne coctū in aqua, ſed aſſum igni. Caput
 eius cum curibus eius, & cum interioribus eius. Et nō relin-
 quetis ex eo vſq; mane. Et quod relictum fuerit ex eo vſq; ma-
 ne, ſigni cōburetis. Et ſic comedetis eū. Lumbi veſtri accin-
 di, & calcamenta veſtra in pedibus veſtris, & baculus veſter in
 manu veſtra, & comedetis eū, feſtinanter. Peſach eſt domino.
 Et tranſibo per terrā Aegypti nocte iſta, & percutiā omē pri-
 mogenitū in terra Aegypti, ab homine vſq; ad animal, & in
 cunctis dñs Aegypti facit iudicia, ego dominus. Et erit ſaſa-
 gnus vobis in ſignum in domibus, in quibus vos eritis, & via

F Dixitq; dominus ad Moſeh, Ingreſſere ad Parhoh, quia
 ego grauauit ſe cor eius, & cor ſeruorum eius, vt
 ponam ſigna mea hac in medio eius. Et vt narres in auribus
 filij tui, & filij filij tui: quæ feci in Aegypto, & ſigna mea quæ
 poſui in eis, & ſciatis q̄ ſum dominus. Et ingreſſus eſt Moſes
 & Aharon ad Parhoh, & dixerunt ad eū. Sic dixit dominus
 deus Hebræorum: Vſque quo reuertiſti humiliari coram me?
 Dimitte populū meum, vt ſeruiat mihi. Quia ſi renueris dimit-
 tere populū meum, ecce ego adduco cras locuſtā in terminū
 tuū, & operiet ſuperficiem terræ, & non poterit quiſpiā
 videre terrā, & comedet reſiduū q̄ euaſit, quod remanet vo-
 bis a grandine, & comedet omnē arbore germinantē vobis
 de agro. Et replebunt domus tuæ & domus omnium ſeruorū
 tuorū, & domus omnium Aegyptiorū, quas non viderūt
 patres tui, & patres patrū tuorū a die qua fuerunt ſuper terrā
 vſq; ad diē hanc. Et reſpexit, & egreſſus eſt a Parhoh. Et di-
 xerunt ſerui Parhoh ad eū: Vſq; quo erit iſte nobis in laqueū?
 Dimitte viros, vt ſeruiant domino deo ſuo. Num ante ſcire
 vis quod perit Aegyptus? Et reductus eſt Moſes & Aha-
 ron ad Parhoh, & dixit ad eos: Ite, ſeruite domino deo ve-
 ſtro. Qui & qui ſunt, qui eunt: Et dixit Moſes: Cum paru-
 lis noſtris, & ſenibus noſtris ibimus, cum filiis noſtris, & ſe-
 liabus noſtris, cū pecudibus noſtris, & bobus noſtris ibimus:
 quia ſolenitas domini eſt nobis. Et dixit ad eos: Sit ita domi-
 nis vobis ſicut eſt dñs ad eos. Sit ita domini vobis ſicut eſt
 dñs ad eos. Ite nunc vtri, & ſeruite dño, quia hoc idē vos quaeritis:
 Et expulit eos a facie Parhoh. Dixitque dñs ad Moſeh: Extēde manū
 tuā ſuper terrā Aegypti in locuſta: & aſcendat ſuper terrā Aegypti, & comedat omnē her-
 bam terræ, oīa quæ reliquit grādo. Et extēdit Moſes virgā
 ſuā ſuper terrā Aegypti, & dñs duxit ventū orientālē in terrā
 tota die ipſa, & tota nocte. Mane fuit, & vētus orientālis eleua-
 uit locuſtas. Et aſcenderūt locuſta ſup totā terrā Aegypti &
 requieuerūt in omni termino Aegypti graues valde. Ante i-
 plas nō fuerūt tales locuſtae, nec poſthac futuræ ſūt. Et operu-
 erūt ſuperficiē omnis terræ, & obſcurata eſt terra, & comede-
 rūt omnē herbā terræ, & omnē fructū arboris, quæ reliquerat
 grando, & nō remāſit quicq; viride in arboribus, & in herbis
 agri in tota terra Aegypti. Et feſtinauit Parhoh, vt vocaret
 Moſeh & Aharō, & dixit: Peccaui dño deo vſo, & vobis. Et
 nūc remitte q̄ſo peccatū meū, verūtū vice hac, & orate ad do-
 minū deū vſm, et remoueat a me tātū mortē hanc. Et egreſſ⁹ eſt
 a Parhoh, & orauit ad dñm, Et vertit dñs vētū occidētalē for-
 tē valde, et leuauit locuſtas, et fixit eas in mare Suph. Nō remā-
 ſit locuſta vna in omni termino Aegypti. Et roborauit dñs
 cor Parhoh, & non dimiſit filios Iſrael. Dixitq; dominus ad
 Moſeh: Extēde manū tuam in cœlum, & erunt tenebræ
 ſuper

Sap. 17. 2.

Sap. 18. 2.

Sap. 19. 2.

Eccl. 10. 1. 2.

Eccl. 10. 1. 2.

Eccl. 10. 1. 2.

Eccl. 10. 1. 2.

Eccl. 10. 1. 2.

Eccl. 10. 1. 2.

Eccl. 10. 1. 2.

Eccl. 10. 1. 2.

Eccl. 10. 1. 2.

Eccl. 10. 1. 2.

Eccl. 10. 1. 2.

Eccl. 10. 1. 2.

Eccl. 10. 1. 2.

Eccl. 10. 1. 2.

Eccl. 10. 1. 2.

Eccl. 10. 1. 2.

Eccl. 10. 1. 2.

Eccl. 10. 1. 2.

Eccl. 10. 1. 2.

Eccl. 10. 1. 2.

Eccl. 10. 1. 2.

super terram Aegypti, & palpabit tenebras. Et extendit Mo-
 ſes manū ſuā ad cœlum, & fuerunt tenebræ caliginose in to-
 ta terra Aegypti tribus diebus. Non videbat alter alterum,
 neq; ſurrexit quiſq; e loco ſuo tribus diebus. Sed omnibus fili-
 is Iſrael, fuit lux in habitaculis ſuis. Et vocauit Parhoh Mo-
 ſeh, & dixit: Ite, ſeruite dño, tantū pecudes veſtræ, & boues ve-
 ſtri manebūt, & paruuli veſtri ibunt vobis cū. Dixitq; Moſes:
 Etiā tu dabis in manu noſtra ſacrificia & holocauſta, quæ fa-
 ciemus dño deo noſtro. Et etiā pecudes noſtræ ibunt nobis ſi-
 cum. Nō remanebit vngula, q̄ ex eo accipiemus ad ſeruien-
 dum dño deo noſtro. Et nos neſciamus q̄bus ſeruaturi ſumus
 dño, donec veniamus illuc. Et roborauit dñs cor Parhoh, &
 noluit dimittere eos. Et dixit ei Parhoh: Recede a me. Cauē ſi
 bi ne amplius videas faciem meam, quia in die qua videbis fa-
 ciem meam, morieris. Et dixit Moſes: Rectum locutus es.
 Non videbo vltra faciem tuam.

A Dixitq; dominus ad Moſeh: Adhuc plagam vnam ad-
 ducam ſuper Parhoh & ſuper Aegypti, poſtea dimit-
 ter vos hinc. Omnino dimittet, & expellēdo expellet vos hic.
 Loquere nunc in auribus populi: & petat vnusq; ſe a pro-
 ximo ſuo, & vnaqueq; a proxima ſua, vaſa argentea, & vaſa
 aurea. Et dedit dñs gratiā populo in oculis Aegyptiorū. Etiā
 vir Moſes magnus erat valde in terra Aegypti in oculis ſeru-
 uorū Parhoh, & in oculis populi. Dixitq; Moſes, Sic dixit do-
 minus: Cū media fuerit nox, ego egredior in mediu Aegypti:
 Et morietur omē primogenitū in terra Aegypti a primoge-
 nito Parhoh, qui ſedit ſuper ſolium eius, vſque ad primogeni-
 tum ancillæ, & que eſt poſt molas, & omē primogenitū anima-
 liū. Et erit clamor magnus in omni terra Aegypti, qualis non
 fuit, nec futurus eſt. Et apud omnes filios Iſrael non mouebit
 canis linguā ſuam ad viro vſq; ad animal, vt ſciatis quod di-
 uerſi domūs inter Aegyptū & Iſrael. Et deſcendit omes ſer-
 ui tui iſti ad me, & incuruabunt ſe mihi, dicendo: Egredere tu,
 & omnis populus, qui eſt in pedibus tuis, & poſtea egrediar.
 Et egreſſus eſt a Parhoh in ira furoris. Dixitq; dñs ad Moſeh:
 Non audiet vos Parhoh, vt multiplicem portenta mea in
 terra Aegypti. Et Moſes, & Aharon fecerunt omnia portē-
 ta iſta coram Parhoh, & roborauit dominus cor Parhoh, &
 non dimiſit filios Iſrael e terra ſua.

B Dixitq; dominus ad Moſeh, & Aharon in terra Aegy-
 pti, dicendo: Menſis iſte vobis caput menſium prim⁹
 erit vobis in menſibus anni. Loquimini ad omnem coetum
 Iſrael, dicendo: Decima menſis huius accipient ſibi vnusq; q̄
 agnum per domū patrū, agnū per domū. Et ſi minor fuerit
 domus q̄ eſt agni, accipiet & vicinū ſuū, qui propinquus eſt
 domui ſuæ ſecundū numerū animarū, vnū quēq; ſecundū
 edere eius numerabitis ſuper agnū. Agnus perfectus, maſcu-
 lus anniculus, erit vobis. Ex ouibus, aut capris accipietis. Et e-
 rit vobis ad cuſtodia vſque ad quartādecimā di

& Aharon; Hoc statutum Pefach, Omnis filius alienigenae non comedet ex eo. Et omnem seruum viri emptum argento, circumcides, & tunc comedet ex eo. Aduena, & mercenarius non comedet ex eo. In domo vna comedetur. Non educes e domo de carne extra, & os non confringetis in eo. Omnis coctus Israel faciet eum. Et si peregrinatus fuerit tecum peregrinatus, & fecerit Pefach domino, circumcidetur omnis masculus eius, & tunc accedet ad faciendum illud, & erit sicut indigena terrae. Et omnis qui habuerit praeputium non comedet ex eo. Lex vna erit indigenae, & peregrino, qui peregrinatur in medio vestri. Et fecerunt omnes filij Israel, quemadmodum praecepit dominus Mofeh, & Aharon, sic fecerunt. & fuit, in corpore diei huius eduxit dominus filios Israel de terra Aegypti per exercitus suos.

Sanctificatio primogenitorum, iubetur memoria liberationis a tyrannide Parhoh. In gradum filij Israel de Aegypto, defertur. Cuius causa Ioseph. Columna nubes die, columna ignis nocte. C A P. XIII.

ET locutus est dominus ad Mofeh, dicendo: Sanctifica mihi omne primogenitum. Quicquid primum aperit vuluam in filiis Israel, ram in homine quam in iumento, meum est. Dixitq; Mofeh ad populum: Memeto diei huius, quo egressi estis ex Aegypto de domo seruorum, quia in fortitudine manus eduxit dominus vos hinc, & non comedetur fermentatum. Hodie egredimini in mense Iulij. Et erit, cum introdixerit te dominus in terram Chenahanai, & Emoraei, & Chiuuac, & Iebusaei, super quam iurauit patribus tuis, vt daret tibi terram fluentem lacte, & melle, seruis seruitutem hanc in mense Iulij. Septem diebus comedes infermentata, & die septimo solennitas erit domino. Infermentata comedentur septem diebus, non conspicietur tibi fermentatum, & non conspicietur tibi fermentum in omni termino tuo. Et nuntiabis filio tuo in die ipso, dicendo: propter hoc quod fecit dominus mihi, cum exirem de Aegypto. Et erit tibi in signum super manum tuam, & in memoria in cor oculos tuos, vt sit lex domini in ore tuo: quia in manu forti eduxit te dominus ex Aegypto. Et custodies statutum hoc in tempore tuo quotannis. Et erit, cum introduxerit te dominus in terram Chenahanai, quemadmodum iurauit tibi, & patribus tuis, & dedit eam tibi. Transire facies quicquid primum aperit vuluam, ad dominum. Et quicquid primum aperit vuluam, & emittit animal quod erit tibi, mascula erunt domino. Et omne primogenitum animalium, redimes hoc: & si non redemeris, cervicem franges ei: & omne primogenitum hominis in filiis tuis, redimes. Et erit, cum interrogauerit te filius tuus, cras, dicendo: Quid est hoc? dices ad eum: In fortitudine manus eduxit nos dominus ex Aegypto de domo seruorum. Et fuit, cum indurasset se Parhoh, ad dimittendum nos, occidit dominus omne primogenitum in terra Aegypti, a primogenito hominis usque ad primogenitum animalium. Idcirco ego sacro domino quicquid primo aperit vuluam, masculos, & omne primogenitum filiorum meorum redima. Et erit in signum in manu tua, & in fronte te in cor oculos tuos, quia in fortitudine eduxit nos dominus ex Aegypto. Et fuit, cum dimississet Parhoh populum, non duxit eos deus per viam terrae Pelusim, quia propinqua erat. Dixit enim deus: Ne forte poeniteat populum, cum viderint praesidium, & reuertantur in Aegyptum. Et circuire fecit deus populum per viam deserti maris Suph, & accincti ascenderunt filij Israel de terra Aegypti. Et tulit Mofeh ossa Ioseph secum, quia adiurando adiurauerat filios Israel, dicendo: Visitando visitabit deus vos, & ascendere facietis aqua mea hinc vobiscum. Et profecti sunt e Succoth, & castrametati sunt in Etham in fine deserti. Et dominus ibat ante eos: inter diu in columna nubes, vt duceret eos per viam: & noctu in columna ignis, vt lumina faceret eis, vt ambularet die & nocte. Non recedere faciebat columnam nubes in die, neque columnam ignis in nocte ante populum.

ET locutus est dominus ad Mofeh, dicendo: Sanctifica mihi omne primogenitum. Quicquid primum aperit vuluam in filiis Israel, ram in homine quam in iumento, meum est. Dixitq; Mofeh ad populum: Memeto diei huius, quo egressi estis ex Aegypto de domo seruorum, quia in fortitudine manus eduxit dominus vos hinc, & non comedetur fermentatum. Hodie egredimini in mense Iulij. Et erit, cum introduxerit te dominus in terram Chenahanai, & Emoraei, & Chiuuac, & Iebusaei, super quam iurauit patribus tuis, vt daret tibi terram fluentem lacte, & melle, seruis seruitutem hanc in mense Iulij. Septem diebus comedes infermentata, & die septimo solennitas erit domino. Infermentata comedentur septem diebus, non conspicietur tibi fermentatum, & non conspicietur tibi fermentum in omni termino tuo. Et nuntiabis filio tuo in die ipso, dicendo: propter hoc quod fecit dominus mihi, cum exirem de Aegypto. Et erit tibi in signum super manum tuam, & in memoria in cor oculos tuos, vt sit lex domini in ore tuo: quia in manu forti eduxit te dominus ex Aegypto. Et custodies statutum hoc in tempore tuo quotannis. Et erit, cum introduxerit te dominus in terram Chenahanai, quemadmodum iurauit tibi, & patribus tuis, & dedit eam tibi. Transire facies quicquid primum aperit vuluam, ad dominum. Et quicquid primum aperit vuluam, & emittit animal quod erit tibi, mascula erunt domino. Et omne primogenitum animalium, redimes hoc: & si non redemeris, cervicem franges ei: & omne primogenitum hominis in filiis tuis, redimes. Et erit, cum interrogauerit te filius tuus, cras, dicendo: Quid est hoc? dices ad eum: In fortitudine manus eduxit nos dominus ex Aegypto de domo seruorum. Et fuit, cum indurasset se Parhoh, ad dimittendum nos, occidit dominus omne primogenitum in terra Aegypti, a primogenito hominis usque ad primogenitum animalium. Idcirco ego sacro domino quicquid primo aperit vuluam, masculos, & omne primogenitum filiorum meorum redima. Et erit in signum in manu tua, & in fronte te in cor oculos tuos, quia in fortitudine eduxit nos dominus ex Aegypto. Et fuit, cum dimississet Parhoh populum, non duxit eos deus per viam terrae Pelusim, quia propinqua erat. Dixit enim deus: Ne forte poeniteat populum, cum viderint praesidium, & reuertantur in Aegyptum. Et circuire fecit deus populum per viam deserti maris Suph, & accincti ascenderunt filij Israel de terra Aegypti. Et tulit Mofeh ossa Ioseph secum, quia adiurando adiurauerat filios Israel, dicendo: Visitando visitabit deus vos, & ascendere facietis aqua mea hinc vobiscum. Et profecti sunt e Succoth, & castrametati sunt in Etham in fine deserti. Et dominus ibat ante eos: inter diu in columna nubes, vt duceret eos per viam: & noctu in columna ignis, vt lumina faceret eis, vt ambularet die & nocte. Non recedere faciebat columnam nubes in die, neque columnam ignis in nocte ante populum.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

ET locutus est dominus ad Mofeh, dicendo: loquere ad filios Israel, & reuertantur, & castrametantur ante Pihachiroh inter Migdol, & mare ante Bahal Sefhon, contra ipsum castrametabimini iuxta mare. Dicitq; Parhoh super filios Israel: Confusi sunt ipsi in terra, clausit viam illis desertum. Et fortificabo cor Parhoh, & persequar eos, & glorificabor in Parhoh, & in omni exercitu eius, & scient Aegyptij, quod sum dominus, & fecerunt sic. Et nuntiatum est regi Aegypti quod fugerit populus. Et vertit se cor Parhoh, & seruatorum eius ad populum, & dixerunt: Quid hoc fecimus, quia dimissimus Israel, ne seruiret nobis? Et vixit currum suum, & populum suum tulit secum. Et tulit sexcentos currus electos, & omnem currum Aegypti, & duces super vniuersos ipsos. Et roborauit dominus cor Parhoh regis Aegypti, & persecutus est filios Israel. Et filij Israel egrediebantur in manu excelsa. Et persecuti sunt Aegyptij eos, & comprehenderunt eos, castrametantes iuxta mare, omnes equi, currus Parhoh, & equites eius & exercitus eius, iuxta Pihachiroh ante Bahal Sefhon. Et Parhoh accedere fecit exercitum. Et eleuaerunt filij Israel oculos suos, & ecce Aegypti proficisciebantur post eos. Et timuerunt valde, & clamauerunt filij Israel ad dominum. Et dixerunt ad Mofeh: An non erant sepulchra in Aegypto? Tulisti nos vt moremur in deserto. Quid hoc fecisti nobis, vt educeres nos ex Aegypto? Nonne hoc est verbum quod loquuti sumus ad te in Aegypto, dicendo: cessa a nobis, & seruiemus Aegyptiis: quia melius erat nobis seruire Aegyptiis, quam mori in deserto? Dicitq; Mofeh ad populum: Ne timeatis, & staretis, & videte salutem domini, quam faciet vobis hodie. Nam quos vidistis Aegyptios hodie, non estis visuri vltra vsq; in seculum. Dominus pugnabit pro vobis, & vos tacebitis. Dicitq; dominus ad Mofeh: Quid clamas ad me? Loquere ad filios Israel, & proficiscantur. Et tu, eleua virgam tuam, & extende manum tuam super mare, & frange illud, & ingrediantur filij Israel in medium maris per aridam. Et ego ecce, ego roborabo cor Aegyptiorum, & ingredientur post eos, & glorificabor in Parhoh, & in omni exercitu eius, in curribus eius, & in equibus eius. Et scient Aegyptij, quod sum dominus, cum glorificatus fuero in Parhoh, in curribus eius, & in equibus eius. Et profectus est angelus dei qui ibat ante castra Israel, & iuit a tergo ipsorum. Et profecta est columna nubes quae erat ante eos, & stetit a tergo ipsorum. Et venit inter castra Aegyptiorum, & castra Israel. Et fuit nubes, & tenebrae, & illuc minauit noctem, & non appropinquauit alter alteri tota nocte. Et extendit Mofeh manum suam super mare, & abiit fecit dñs mare, spiritu orientali vehemēti tota nocte, & posuit mare in sicco, & scissae sunt aquae. Et egressi sunt filij Israel intra mare, per aridam, & aquae eis erant murus a dextera eorum & a sinistra eorum. Et secuti sunt Aegyptij, & ingressi sunt post eos, omnes equi Parhoh, currus eius, & equites eius, in medium maris. Et fuit, in vigilia matutina respexit dominus super castra Aegyptiorum, in columna ignis, & nubes, & contriuit castra Aegyptiorum. Et remouit rotas currum eius, & duxit eos in profundum. Et dixit Aegyptius: Fugia a facie Israel, quia dñs pugnat pro eis contra Aegyptios. Dicitq; dominus ad Mofeh: Extende manum tuam super mare, & reuertetur aqua super Aegyptios, super currus eius, & super egres eius. Et extendit Mofeh manum suam super mare, & reuersum est mare respiciēte mare ad fortitudinem suam, & Aegyptij fugiebant in occursum eius, & excussit dñs Aegyptios in medium maris. Et reuersae sunt aquae, & operuerunt currus, & egres omnes exercitus Parhoh, qui venerat post eos in mare: non remansit ex eis vel vnus. Et filij Israel ambulauerunt per siccum in medio maris, & aquae eis erant murus a dextera eorum, & a sinistra eorum. Et seruauit dñs in die ipsa Israel e manu Aegyptiorum. Et vidit Israel Aegyptios mortuos iuxta litus maris. Et vidit Israel manum magnam quae fecit dñs in Aegyptiis, et timuerunt populus dñm, & crediderunt dño, & Mofeh seruo ei.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

ET locutus est dominus ad Mofeh, dicendo: loquere ad filios Israel, & reuertantur, & castrametantur ante Pihachiroh inter Migdol, & mare ante Bahal Sefhon, contra ipsum castrametabimini iuxta mare. Dicitq; Parhoh super filios Israel: Confusi sunt ipsi in terra, clausit viam illis desertum. Et fortificabo cor Parhoh, & persequar eos, & glorificabor in Parhoh, & in omni exercitu eius, & scient Aegyptij, quod sum dominus, & fecerunt sic. Et nuntiatum est regi Aegypti quod fugerit populus. Et vertit se cor Parhoh, & seruatorum eius ad populum, & dixerunt: Quid hoc fecimus, quia dimissimus Israel, ne seruiret nobis? Et vixit currum suum, & populum suum tulit secum. Et tulit sexcentos currus electos, & omnem currum Aegypti, & duces super vniuersos ipsos. Et roborauit dominus cor Parhoh regis Aegypti, & persecutus est filios Israel. Et filij Israel egrediebantur in manu excelsa. Et persecuti sunt Aegyptij eos, & comprehenderunt eos, castrametantes iuxta mare, omnes equi, currus Parhoh, & equites eius & exercitus eius, iuxta Pihachiroh ante Bahal Sefhon. Et Parhoh accedere fecit exercitum. Et eleuaerunt filij Israel oculos suos, & ecce Aegypti proficisciebantur post eos. Et timuerunt valde, & clamauerunt filij Israel ad dominum. Et dixerunt ad Mofeh: An non erant sepulchra in Aegypto? Tulisti nos vt moremur in deserto. Quid hoc fecisti nobis, vt educeres nos ex Aegypto? Nonne hoc est verbum quod loquuti sumus ad te in Aegypto, dicendo: cessa a nobis, & seruiemus Aegyptiis: quia melius erat nobis seruire Aegyptiis, quam mori in deserto? Dicitq; Mofeh ad populum: Ne timeatis, & staretis, & videte salutem domini, quam faciet vobis hodie. Nam quos vidistis Aegyptios hodie, non estis visuri vltra vsq; in seculum. Dominus pugnabit pro vobis, & vos tacebitis. Dicitq; dominus ad Mofeh: Quid clamas ad me? Loquere ad filios Israel, & proficiscantur. Et tu, eleua virgam tuam, & extende manum tuam super mare, & frange illud, & ingrediantur filij Israel in medium maris per aridam. Et ego ecce, ego roborabo cor Aegyptiorum, & ingredientur post eos, & glorificabor in Parhoh, & in omni exercitu eius, in curribus eius, & in equibus eius. Et scient Aegyptij, quod sum dominus, cum glorificatus fuero in Parhoh, in curribus eius, & in equibus eius. Et profectus est angelus dei qui ibat ante castra Israel, & iuit a tergo ipsorum. Et profecta est columna nubes quae erat ante eos, & stetit a tergo ipsorum. Et venit inter castra Aegyptiorum, & castra Israel. Et fuit nubes, & tenebrae, & illuc minauit noctem, & non appropinquauit alter alteri tota nocte. Et extendit Mofeh manum suam super mare, & abiit fecit dñs mare, spiritu orientali vehemēti tota nocte, & posuit mare in sicco, & scissae sunt aquae. Et egressi sunt filij Israel intra mare, per aridam, & aquae eis erant murus a dextera eorum & a sinistra eorum. Et secuti sunt Aegyptij, & ingressi sunt post eos, omnes equi Parhoh, currus eius, & equites eius, in medium maris. Et fuit, in vigilia matutina respexit dominus super castra Aegyptiorum, in columna ignis, & nubes, & contriuit castra Aegyptiorum. Et remouit rotas currum eius, & duxit eos in profundum. Et dixit Aegyptius: Fugia a facie Israel, quia dñs pugnat pro eis contra Aegyptios. Dicitq; dominus ad Mofeh: Extende manum tuam super mare, & reuertetur aqua super Aegyptios, super currus eius, & super egres eius. Et extendit Mofeh manum suam super mare, & reuersum est mare respiciēte mare ad fortitudinem suam, & Aegyptij fugiebant in occursum eius, & excussit dñs Aegyptios in medium maris. Et reuersae sunt aquae, & operuerunt currus, & egres omnes exercitus Parhoh, qui venerat post eos in mare: non remansit ex eis vel vnus. Et filij Israel ambulauerunt per siccum in medio maris, & aquae eis erant murus a dextera eorum, & a sinistra eorum. Et seruauit dñs in die ipsa Israel e manu Aegyptiorum. Et vidit Israel Aegyptios mortuos iuxta litus maris. Et vidit Israel manum magnam quae fecit dñs in Aegyptiis, et timuerunt populus dñm, & crediderunt dño, & Mofeh seruo ei.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

VT tentem eum, vtrum ambulet in lege mea, an non. Et erit in die sexta, parabunt quod afferent, & erit dupli ad id quod colligent de die in diem. Dicitq; Mofeh, & Aharon ad omnes filios Israel: Vesperis scietis quod dominus eduxit vos de terra Aegypti. Et mane videbitis gloriam domini, quum audierit murmuraciones vestras contra dominum. Et nos quod sumus, quia murmurare facitis contra nos. Dicitq; Mofeh: Quum dederit vobis dominus vespere carnem ad edendum, & panem mane ad saturandum, cum audierit dominus murmuraciones vestras quibus vos murmuratis contra eum. Et nos quid sumus? Non contra nos sunt murmuraciones vestrae, sed contra dominum. Dicitq; Mofeh ad Aharon: Dic ad omnem coetum filiorum Israel: Accedite ad conspectum domini, quia audiuit murmuraciones vestras. Et fuit cum loqueretur Aharon ad omnem coetum filiorum Israel, respexerunt ad desertum, & ecce gloria domini conspecta est in nube. Et locutus est dominus ad Mofeh, dicendo: Audiui murmuraciones filiorum Israel, loquere ad eos, dicendo: Inter vespere comedetis carnem, & mane saturabimini pane, & scietis quod sum dominus deus vester. Et fuit, in vespere ascenderunt coetum, & operuerunt castra, & mane deiecerunt ros circum castra, & excisa est descensio rosis, & ecce erat in superficie deserti minutum rotundum, minutum sicut pruina super terram. Et viderunt filij Israel, & dixerunt alter alteri: Manet, quia ignorabat quid esset. Et dixit Mofeh ad eos: Sic est panis, quod dedit vobis dominus ad vescendum. Hoc est quod praecipit dominus: colligite ex eo singuli quantum ad vescendum sufficit, Homer iuxta summam numeri animarum vestrarum, singuli pro suis, qui sunt in tabernaculo suo, accipietis. Et fecerunt sic filij Israel, & collegerunt quidam plus, & quidam minus. Et mensi sunt Homer, & non plus habuit, qui plus collegit, neque minus habuit, qui minus collegit: sed singuli quantum ad vescendum sufficebat, collegerunt. Dicitq; Mofeh ad eos: Quisquam non relinquat ex eo vsque mane, & vermiculatus est vermes, & fecerunt. Et iratus est contra eos Mofeh. Et collegerunt illud singulo mane vnusquisque quantum sufficebat sibi ad vescendum. Et incaluit sol, & liquefactum est. Et fuit die sexta collegerunt panem duplicem, duo Homer pro singulo. Et venerunt omnes principes congregationis, & nuntiauerunt ipsi Mofeh. Et dixit ad eos: Hoc est quod locutus est dominus, requies sabbati domini cras. Quod cocturifis, coquite: & quod lixaturis estis, lixate: & quicquid superest dimittite vobis in custodiam vsque mane, & dimiserunt illud vsque mane, quemadmodum praecipit Mofeh, & non fecerunt, nec vermis fuit in eo. Dicitq; Mofeh: Comedite illud hodie, quia sabbatum est hodie domino. Hodie non inuenieris illud in agro. Sex diebus colligetis illud, & die septimo est sabbatum. Non erit in eo. Et fuit, die septimo egressi sunt e populo ad colligendum, & non inuenierunt. Dicitq; dominus ad Mofeh: Vespere quo renouifis custodire praecpta mea, & leges meas: Videat q; dominus dedit vobis sabbatum. Idcirco ipse dat vobis die sexto cibum duorum dierum. Manete vnusquisque in loco suo, ne egrediatur quisquam e loco suo in die septimo. Et cessauerunt populus die septimo. Et vocauerunt domus Israel nomen eius Man. Et erat tanquam semen coriandri album, et gustus eius tanquam pastae cum melle. Dicitq; Mofeh: Hoc est quod praecipit dominus, imple Homer ex eo ad custodiam in generationibus vestris, vt videat cibum quem comedere feci vos in deserto, quando eduxi vos de terra Aegypti. Dicitq; Mofeh ad Aharon: Tolle vnam vnam, & pone ibi plenum Homer Man, & repone illud coram dño ad custodiam in generationibus vestris. Quomodo praecipit dñs Mofeh, respiciunt illud Aharon coram testimonio ad custodiam. Et filij Israel comederunt Man quod dragura annos, donec venerit ad terram habitatum. Man comederunt, donec venerunt ad extremum terrae Chenahanai. Et Homer decima pars Ephah est.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

Parhoh insequitur Israelitas, ut transeunt mare. Cuius causa Ioseph, cum uniuerso exercitu subuegitur.

E X O D V S.

Etis medius in medio tabularum erit transiens ab extremo ad extremum. Et tabulas teges auro, & anulos earum facies ex auro loca vestibus, & cooperies vestes auro. Et erigere facies tabernaculi secundum dispositionem eius, quam factus es videre in monte. Et facies veli ex hyacintho, & purpura, & vermiculo cocci, & bysso retorta, opere phrygionico facies illud cum figuris Cherubim. Et pones illud super quatuor columnas Sithim obductis auro, & vincini caru aurei super quatuor bases argenteas. Et pones veli subter vincinos, & introduces illud in tra veli arcam testimonij, & diuidet veli vobis inter sanctitatem, & sanctitatem sanctitatum. Et pones propitiatorium super arcam testimonij in sanctitate sanctitatum. Et pones mensam extra veli, & cadabrum contra mensam in latere tabernaculi ad austrum, & mensam pones in latere aglonis. Et facies aulei ad ostium tabernaculi ex hyacintho, & purpura, & vermiculo cocci, & bysso retorta, opere accipitoris. Et facies aulgo quinq; columnas Sithinas, et cooperies eas auro, & vincini caru aurei, & fudes ei quinq; bases creas.

Egitudo, & quinq; cubitoru latitudo. Quadratum erit altare, & triu cubitoru altitudo eius. Et facies cornua eius in quatuor angulis eius. Ex ipso erit cornua eius, & cooperies illud aere. Et facies lebetes eius ad remouendu cinere eius, & scopas eius, & crateras eius, & fuscinas eius, & receptacula eius. Omnia vasa eius facies ex aere. Et facies ei cribru opere reticulato aere. Et facies in reti quatuor anulos, in quatuor extremis latibus eius. Et pones illud subter ambitu altaris inferne, & erit rete vsq; ad mediu altaris. Et facies vestes altari, vestes ex lignis Sithim, & cooperies eos aere. Et inducetur vestes eius in anulos, & erit vestes in duobus lateribus altaris ad ferendu illud. Cui vacuo inter tabulas facies illud. Quoadmodu videbere fecit te in more, sic facies. Et facies atriu tabernaculi ad plagam australem ad meridianam. Cortina erit atrio de bysso retorta, & centu cubitoru erit longitudo ad plagam vnam. Et colunae eius viginti, & bases earu viginti aere, & vincini colunarum & fila eas cingetia argentea. Et sic ad plagam aquilonarem in longitudine neerunt cortinae centu, & colunae eius viginti, & bases earu viginti aere, & vincini colunarum, & fila eas cingetia argentea. Et in latitudine atrij ad latus occidentale, & bases earu decem. Et in latitudine atrij ad latus orientale ad orientem quinquaginta cubiti erit. Et quindecim cubitoru erunt cortinae lateri vni, colunae earu tres, & bases earu tres. Et lateri secundo quindecim cortinae colunae earu tres, & bases earum tres. Et portae atrij erit auleum viginti cubitoru ex hyacintho, & purpura, & vermiculo cocci, & bysso retorta, opere phrygionico. Colunae earu quatuor, & bases earu quatuor. Omnes colunae atrij in circuitu cinctae erit argento, & vincini caru argentei, & bases earu aereae.

Logitudo atrij centu cubitoru, & latitudo quinquaginta in quinquaginta, & altitudo quinq; cubitorum, ex bysso retorta, & bases earu aereae. Omnia vasa tabernaculi cum omni ministerio eius, & omnes clauis eius, & omnes clauis atrij ex aere. Et tu praecipies filiis Israel, & accipiendo afferet ad te oleu oleae purum, cotulum pro luminari, vt ardere faciat lucerna semp. In tabernaculo ecclesiae extra veli, quod est iuxta arcam testimonij, disponet ea Aharon, & filij eius a vespere vsq; mane coram domino. Statutu perpetuu generationibus eorum a filiis Israel. Forma altaris, atriij, memorioru, colunarum, ac de oleo lucernae. C. A. P. XXVII.

Et tu appropinquare fac ad te Aharon fratrem tuum, & filios eius secum de medio filioru Israel, vt sacerdotio fungatur mihi Aharon, Nadab, & Abihu, Elhazar, & Ithamar filij Aharon. Et facies vestes sanctitatis Aharon fratri tuo, ad honorem & gloriam. Et tu loqueris ad omnes sapientes cordede, quod repleu spiritu sapientiae, & facies vestes Aharon, ad sanctificandum eum, vt sacerdotio fungatur mihi. Et haec sunt vestes quas facies, pectorale, & superhumeralis, & pallium & tunicam opere phrygionico oculis contextam, & cin-

darin & baltheum. Et facies vestes sanctas Aharon fratri tuo, & filijs eius, vt sacerdotio fungantur mihi. Et ipsi accipient aurum, & hyacinthum, & purpuram, & vermiculum cocci, & byssum. Et facies superhumeralis ex auro, hyacintho, & purpura, & vermiculo cocci, & bysso retorta, opere phrygionico. Duae orae iunctae erunt ei ad duas extremitates eius, & coniungentur. Et baltheus superhumeralis eius, qui est super illud, sicut opus ipsius, ex ipso erit, ex auro, hyacintho, & purpura, & vermiculo cocci, & bysso retorta. Et accipies duos lapides onychinos, & sculpes in eis nomina filiorum Israel. Sex nomina coru in lapide vno, & nomina sex residua in lapide altero, secundum generationes eorum. Opere lapidum sculpsitur sigilli sculpes ambos lapides, cum nominibus filioru Israel circumdarios palis aureis facies eos. Et pones ambos lapides in oris superhumeralis, lapides memoriae filijs Israel. Et portabit Aharon nomina eoru coram domino in duobus humeris suis ad memoria. Et facies palas aureas. Et duas catenas ex auro mundo finitimas, & facies eas opere plethili, & pones catenas plethiles in palis. Et facies pectorale iudicij, opere phrygionico. Sicut opus superhumeralis facies illud. Ex auro, & hyacintho, & purpura, & vermiculo cocci, & bysso retorta, facies illud. Quadrangulare erit duplicatum eius. Palmus erit longitudo eius, & palmus latitudo eius. Et implebis eum impositione lapidis, quatuor ordinibus lapidis. Ordo Sardius, Topazius, & Smaragdus, ordo vnus. Et ordo secundus Carbunculus, Saphyrus, & Iaspis. Et ordo tertius Lincurius, Achatas, & Amethystus. Et ordo quartus Crysolithus, Onichynus, & Beryllus. Constituti auro erunt in plenitudinibus suis. Et lapides erunt cum nominibus filioru Israel duodecim, secundum nomina ipsorum sculpsitur sigilli singuli cum nomine suo, erunt duodecim tribubus. Et facies in pectorali catenas termini opere plethili ex auro mundo. Et facies in pectorali duos anulos aureos, & pones ambos anulos in duabus extremitatibus pectoralis. Et pones duas catenas aureas in duobus anulis in extremitatibus pectoralis. Et duas extremitates duarum catenaru pones in duabus palis, & pones in oris superhumeralis contra faciem eius. Et facies duos anulos aureos, & pones eos in duabus extremitatibus pectoralis in ora eius quae est in latere superhumeralis intrinsecus. Et facies duos anulos aureos, & pones eos in duobus lateribus superhumeralis inferne de regione faciei eius contra coniunctionem eius supra baltheum superhumeralis. Et iungent pectorale ab anulis eius ad anulos superhumeralis filo hyacinthino, vt sit super baltheum superhumeralis & non separetur pectorale a superhumerali. Et portabit Aharon nomina filioru Israel, in pectorali iudicij super cor suum, quando ingredietur sanctuarium in memoriam coram domino iugiter. Et pones in pectorali iudicij Vrim, & Thummim, & erunt super cor Aharon, quando ingredietur coram domino. Et portabit Aharon iudicium filiorum Israel super cor suum coram domino semper. Et facies pallium superhumeralis totum ex hyacinto. Et erit os capiti eius in medio eius. Ora erit ori eius in circuitu opere texentis, sicut os lorice erit ei, ne frangatur. Et facies in fimbrijs eius mala Punicia ex hyacintho, & purpura, & vermiculo cocci in fimbrijs eius in circuitu, & tintinabula aurea in medio earum in circuitu.

Tintinabulum aureum, & malum Punicum, tintinabulum aureum, & malum Punicum in fimbrijs pallij in circuitu. Et erit ipsi Aharon ad ministrandum, & audietur sonus eius, quando ingredietur sanctuarium coram domino, & quando egredietur, & non morietur. Et facies laminam ex auro mundo, & sculpes in ea sculpsitur sigilli. Sanctitas domino. Et pones eam cum filo hyacinthino, & erit super mitram, de regione mitrae erit. Et erit supra frontem Aharon, & portabit Aharon iniquitatem sanctificationum quas sanctificabunt filij Israel in omnibus donis sanctificationum eorum, & erit supra frontem eius iugiter ad benedictum eis coram domino. Et strings tunicam byssinam, & facies mitram byssinam, & cingulum facias

Erit ipsi Aharon ad ministrandum, & audietur sonus eius, quando ingredietur sanctuarium coram domino, & quando egredietur, & non morietur. Et facies laminam ex auro mundo, & sculpes in ea sculpsitur sigilli. Sanctitas domino. Et pones eam cum filo hyacinthino, & erit super mitram, de regione mitrae erit. Et erit supra frontem Aharon, & portabit Aharon iniquitatem sanctificationum quas sanctificabunt filij Israel in omnibus donis sanctificationum eorum, & erit supra frontem eius iugiter ad benedictum eis coram domino. Et strings tunicam byssinam, & facies mitram byssinam, & cingulum facias

Erit ipsi Aharon ad ministrandum, & audietur sonus eius, quando ingredietur sanctuarium coram domino, & quando egredietur, & non morietur. Et facies laminam ex auro mundo, & sculpes in ea sculpsitur sigilli. Sanctitas domino. Et pones eam cum filo hyacinthino, & erit super mitram, de regione mitrae erit. Et erit supra frontem Aharon, & portabit Aharon iniquitatem sanctificationum quas sanctificabunt filij Israel in omnibus donis sanctificationum eorum, & erit supra frontem eius iugiter ad benedictum eis coram domino. Et strings tunicam byssinam, & facies mitram byssinam, & cingulum facias

Sap. 18. d. a gemmatif

b fibulas

Leuit. 1. b.

Leuit. 5. a.

b sanctitatem

Eccl. 4. b.

c. duo sint indubia et duo mala punicia.

a membrum

Leuit. 9. a.

Leuit. 1. b.

Leuit. 5. a.

b cu frustis

c imā auris pectoris

d canis pin guediac.

e que fiebat antroscum et retroscum f que fiebat scutum & de ostium

gulum facies opere phrygionis. Et filijs Aharon facies tunicas, & facies eis cingulos, & pilcos facies eis ad honorem & gloriam. Et induere facies illa Aharon fratrem tuum, & filios eius secum, & vnges illos, & consecrabis manum eorum, & sanctificabis eos, & sacerdotio fungentur mihi. Et fac eis femina in linea ad operiendum carnem turpitudinis. A lumbis, vsq; ad femora erunt. Et erunt super Aharon, & super filios eius, quando ingredietur tabernaculum ecclesiae, vel cum appropinquauerint ad altare, vt ministrent in sanctificatione, & non ferent iniquitatem neque morientur. Statutum perpetuum erit ei, & femini eius post eum.

Et hoc est quod facies eis ad sanctificandum eos, vt sacerdotio fungantur mihi, Tolle iuuenicum vnum filium bouis, & arietes duos immaculatos, & pansis inmentatos, & placentas inmentatas mixtas oleo, & lagana inmentata vncta oleo. Ex simila triticea facies ea. Et pones ea in canistro vno, & offeres ea in canistro, & iuuenicum, & duos arietes. Et Aharon, & filios eius appropinquare facies ad ostium tabernaculi ecclesiae, & lauabis eos aqua. Et accipies vestes, & induere facies Aharon tunicam & pallium superhumeralis, ac superhumeralis, & pectorale, & cinges eum baltheo superhumeralis. Et pones mitram super caput eius, & pones diademata sanctitatis super mitram. Et accipies oleum vnctionis, & fundes super caput eius, & vnges eum. Et filios eius, appropinquare facies, et induere facies eos tunicas. Et cinges eos baltheo, Aharon & filios eius, & vnges eis pileos, & erit eis sacerdotiu in statutum perpetuum, & consecrabis manum Aharon, & manum filiorum eius. Et appropinquare facies iuuenicum coram tabernaculo ecclesiae, & iungent Aharon, & filij eius manus suas super caput iuuenici. Et mastrabis iuuenicum coram domino ad ostium tabernaculi ecclesiae. Et capies de sanguine iuuenici, & pones in cornibus altaris digito tuo. Et omnem sanguinem fundes ad fundamentum altaris. Et capies omnem adipem operientem intestinum, & fibram cum hepate, & duos renes, & adipem qui est super eos, & suffire facies in altari. Et carnem iuuenici & pellem eius, & simum eius combures igni extra castra. Sacrificium pro peccato est. Et arietem vnum capies, & iungent Aharon, & filij eius manus suas super caput arietis. Et mastrabis arietem, & capies sanguinem eius, & asperges super altare in circuitu. Et arietem concedes in frusta eius, & lauabis intestinum eius, & crura eius, & pones super frusta eius, & super caput eius. Et suffire facies totum arietem super altare. Holocaustum est domino in odorem quietis. Oblatio ignita domino est. Et capies arietem secundum, & coniungent Aharon, & filij eius manus suas super caput arietis. Et mastrabis arietem, & capies de sanguine eius, & pones super fibrā auris Aharon, & super fibrā auris filiorum eius dexterarum, & super pollicem manus eorum dexterarum, & super pollicem pedis eorum dexteri, & asperges sanguine super altare in circuitu. Et capies de sanguine qui est super altare, & de oleo vnctionis, & asperges super Aharon, & super vestes eius, & super filios eius, & super vestes filiorum eius secum, & sanctificabuntur ipse, & vestes eius, & filij eius, & vestes filiorum eius secum. Et tolles ab arte adipem & caudam, & adipem operientem intestinum, & fibram iccoris, & duos renes, & adipem qui est super eos, & armum dextrum, quia aries consecrationum est. Et toria panis vnum, & placentam panis ex oleo vnam, & laganum vnum de canistro inmentatorum, qui est coram domino. Et pones omnia super volas Aharon, & super volas filiorum eius, & eleuabis ea eleuationem coram domino. Et capies ea de manu eorum, & suffice facies super altare, in holocaustum in odorem quietis coram domino. Oblatio est dno. Et capies pectus arietis consecrationum quod est ipsi Aharon, & eleuabis illud eleuationem coram dno, & erit tibi in partem. Et sanctificabis pectus eleuationis, & armum exaltationis qui eleuatum est, & qui exaltatus est ab arietem consecrationum. Et

Et hoc est quod facies eis ad sanctificandum eos, vt sacerdotio fungantur mihi, Tolle iuuenicum vnum filium bouis, & arietes duos immaculatos, & pansis inmentatos, & placentas inmentatas mixtas oleo, & lagana inmentata vncta oleo. Ex simila triticea facies ea. Et pones ea in canistro vno, & offeres ea in canistro, & iuuenicum, & duos arietes. Et Aharon, & filios eius appropinquare facies ad ostium tabernaculi ecclesiae, & lauabis eos aqua. Et accipies vestes, & induere facies Aharon tunicam & pallium superhumeralis, ac superhumeralis, & pectorale, & cinges eum baltheo superhumeralis. Et pones mitram super caput eius, & pones diademata sanctitatis super mitram. Et accipies oleum vnctionis, & fundes super caput eius, & vnges eum. Et filios eius, appropinquare facies, et induere facies eos tunicas. Et cinges eos baltheo, Aharon & filios eius, & vnges eis pileos, & erit eis sacerdotiu in statutum perpetuum, & consecrabis manum Aharon, & manum filiorum eius. Et appropinquare facies iuuenicum coram tabernaculo ecclesiae, & iungent Aharon, & filij eius manus suas super caput iuuenici. Et mastrabis iuuenicum coram domino ad ostium tabernaculi ecclesiae. Et capies de sanguine iuuenici, & pones in cornibus altaris digito tuo. Et omnem sanguinem fundes ad fundamentum altaris. Et capies omnem adipem operientem intestinum, & fibram cum hepate, & duos renes, & adipem qui est super eos, & suffire facies in altari. Et carnem iuuenici & pellem eius, & simum eius combures igni extra castra. Sacrificium pro peccato est. Et arietem vnum capies, & iungent Aharon, & filij eius manus suas super caput arietis. Et mastrabis arietem, & capies sanguinem eius, & asperges super altare in circuitu. Et arietem concedes in frusta eius, & lauabis intestinum eius, & crura eius, & pones super frusta eius, & super caput eius. Et suffire facies totum arietem super altare. Holocaustum est domino in odorem quietis. Oblatio ignita domino est. Et capies arietem secundum, & coniungent Aharon, & filij eius manus suas super caput arietis. Et mastrabis arietem, & capies de sanguine eius, & pones super fibrā auris Aharon, & super fibrā auris filiorum eius dexterarum, & super pollicem manus eorum dexterarum, & super pollicem pedis eorum dexteri, & asperges sanguine super altare in circuitu. Et capies de sanguine qui est super altare, & de oleo vnctionis, & asperges super Aharon, & super vestes eius, & super filios eius, & super vestes filiorum eius secum, & sanctificabuntur ipse, & vestes eius, & filij eius, & vestes filiorum eius secum. Et tolles ab arte adipem & caudam, & adipem operientem intestinum, & fibram iccoris, & duos renes, & adipem qui est super eos, & armum dextrum, quia aries consecrationum est. Et toria panis vnum, & placentam panis ex oleo vnam, & laganum vnum de canistro inmentatorum, qui est coram domino. Et pones omnia super volas Aharon, & super volas filiorum eius, & eleuabis ea eleuationem coram domino. Et capies ea de manu eorum, & suffice facies super altare, in holocaustum in odorem quietis coram domino. Oblatio est dno. Et capies pectus arietis consecrationum quod est ipsi Aharon, & eleuabis illud eleuationem coram dno, & erit tibi in partem. Et sanctificabis pectus eleuationis, & armum exaltationis qui eleuatum est, & qui exaltatus est ab arietem consecrationum. Et

Et hoc est quod facies eis ad sanctificandum eos, vt sacerdotio fungantur mihi, Tolle iuuenicum vnum filium bouis, & arietes duos immaculatos, & pansis inmentatos, & placentas inmentatas mixtas oleo, & lagana inmentata vncta oleo. Ex simila triticea facies ea. Et pones ea in canistro vno, & offeres ea in canistro, & iuuenicum, & duos arietes. Et Aharon, & filios eius appropinquare facies ad ostium tabernaculi ecclesiae, & lauabis eos aqua. Et accipies vestes, & induere facies Aharon tunicam & pallium superhumeralis, ac superhumeralis, & pectorale, & cinges eum baltheo superhumeralis. Et pones mitram super caput eius, & pones diademata sanctitatis super mitram. Et accipies oleum vnctionis, & fundes super caput eius, & vnges eum. Et filios eius, appropinquare facies, et induere facies eos tunicas. Et cinges eos baltheo, Aharon & filios eius, & vnges eis pileos, & erit eis sacerdotiu in statutum perpetuum, & consecrabis manum Aharon, & manum filiorum eius. Et appropinquare facies iuuenicum coram tabernaculo ecclesiae, & iungent Aharon, & filij eius manus suas super caput iuuenici. Et mastrabis iuuenicum coram domino ad ostium tabernaculi ecclesiae. Et capies de sanguine iuuenici, & pones in cornibus altaris digito tuo. Et omnem sanguinem fundes ad fundamentum altaris. Et capies omnem adipem operientem intestinum, & fibram cum hepate, & duos renes, & adipem qui est super eos, & suffire facies in altari. Et carnem iuuenici & pellem eius, & simum eius combures igni extra castra. Sacrificium pro peccato est. Et arietem vnum capies, & iungent Aharon, & filij eius manus suas super caput arietis. Et mastrabis arietem, & capies sanguinem eius, & asperges super altare in circuitu. Et arietem concedes in frusta eius, & lauabis intestinum eius, & crura eius, & pones super frusta eius, & super caput eius. Et suffire facies totum arietem super altare. Holocaustum est domino in odorem quietis. Oblatio ignita domino est. Et capies arietem secundum, & coniungent Aharon, & filij eius manus suas super caput arietis. Et mastrabis arietem, & capies de sanguine eius, & pones super fibrā auris Aharon, & super fibrā auris filiorum eius dexterarum, & super pollicem manus eorum dexterarum, & super pollicem pedis eorum dexteri, & asperges sanguine super altare in circuitu. Et capies de sanguine qui est super altare, & de oleo vnctionis, & asperges super Aharon, & super vestes eius, & super filios eius, & super vestes filiorum eius secum, & sanctificabuntur ipse, & vestes eius, & filij eius, & vestes filiorum eius secum. Et tolles ab arte adipem & caudam, & adipem operientem intestinum, & fibram iccoris, & duos renes, & adipem qui est super eos, & armum dextrum, quia aries consecrationum est. Et toria panis vnum, & placentam panis ex oleo vnam, & laganum vnum de canistro inmentatorum, qui est coram domino. Et pones omnia super volas Aharon, & super volas filiorum eius, & eleuabis ea eleuationem coram domino. Et capies ea de manu eorum, & suffice facies super altare, in holocaustum in odorem quietis coram domino. Oblatio est dno. Et capies pectus arietis consecrationum quod est ipsi Aharon, & eleuabis illud eleuationem coram dno, & erit tibi in partem. Et sanctificabis pectus eleuationis, & armum exaltationis qui eleuatum est, & qui exaltatus est ab arietem consecrationum. Et

erit ipsi Aharon, & filijs eius in statutum perpetuum a filiis Israel quia exaltatio, & exaltatio erit a filiis Israel. De sacrificijs pacificorum suorum exaltatio eorum domino. Et vestes sanctitatis quae sunt ipsi Aharon, erunt filiis eius post eum ad vngendum cum eis, & ad consecrandum cum eis manum eoru. Septem diebus induet eas sacerdos loco ipsius de filiis eius, qui veniet ad tabernaculum ecclesiae ad ministrandum in sanctificatione. Et arietem consecrationum capies, & coques carnem eius in loco sanctitatis. Et comedent Aharon, & filij eius carnem arietis, & panem qui est in canistro ad ostium tabernaculi ecclesiae. Et comedent ea per quae propitiatio facta est, ad consecrandum manum eorum, ad sanctificandum eos. Et alienigena non comedet, quia sanctificatio sunt. Et si super fuerit de carne consecrationum, & de pane vsq; mane, combures residuum igni. Non comedetur, quia sanctitas est. Et facies Aharon, & filijs eius sic. Secundum omnia quae precepi tibi, septem diebus consecrabis manum eorum. Et iuuenicum pro peccato facies per diem propter expiationem, & expiabis altare, cum expiaueris eum, & vnges eum ad sanctificandum ipsum. Septem diebus expiabis altare, & sanctificabis illud, & erit altare sanctitas sanctitatum. Quicquid tegerit altare sanctificabitur. Et hoc est quod facies super altare. Agnos anniculos duos in die. Agnu vnu facies mane, & agnu alterum facies inter vespas. Et decimam parte similit mixtae oleo cotulo, quod habeat quartum Hin, & libamen, quartum Hin vni, agno vni. Et agnum secundum facies inter vespas, sicut sacrificium matutinum, & secundum libamen eius facies ei in odorem quietis, oblatione ignita domino. Holocaustum iuge in generationes vestras ad ostium tabernaculi ecclesiae coram domino, in quo conueniam vobiscum illuc, vt loquar ad te tibi. Et conueniam ibi cum filiis Israel, & sanctificabit in gloria mea. Et sanctificabo, tabernaculum ecclesiae, & altare & Aharon, & filios eius sanctificabo, vt sacerdotio fungantur mihi. Et habitabo in medio filiorum Israel, & ero eis in deum. Et scient quod sum dominus deus eorum, qui eduxi eos de terra Aegypti, vt habitarem in medio eorum, ego dominus deus eorum.

Et facies altare suffimenti suffitus. Ex lignis Sithim facies illud. Cubitus longitudo eius, & cubitus latitudo eius, vt sit quadratum, & duo cubiti altitudo eius. Ex ipso cornua eius. Et teges illud auro mundo, & erit facies eius per circuitum, & cornua eius. Et facies ei coronam auream per circuitum. Et duos anulos aureos facies ei infra coronam ipsius in duobus angulis eius, in duobus lateribus eius, & erit intra vestes ad portandu ipsum cum eis. Et facies vestes ex lignis Sithim, & teges eos auro. Et pones illud ante velum, quod est super arcam testimonij, & ante propitiatorium quod est super testimoniu in quo conueniam tecum. Et suffire facies super illud Aharon suffimentu aromatu lingulo mane. Quando aptabit lucernas, suffire facies illud suffimentu iugiter coram domino in generationes vestras. Non offeretis super illud suffimentu alienu, & holocaustum, & sacrificium, & libamen non libabit super illud. Et expiabit Aharon super cornua eius semel in anno. De sanguine oblationis pro peccato expiationu, semel in anno expiabit super illud in generationibus vestris. Sanctitas sanctitatu est dno. Et locutus est dominus ad Moyses, dicendo: Quando leuabis summam filioru Israel secundum numerum eoru, dabunt vnusquisq; redemptionem animae suae domino, cu numeraueris eos, & non erit in eis plaga, cu numeraueris eos. Et hoc dabunt. Omnis transiens ad numeros dimidium seculi, secundum seculum sanctitatis. Viginti obolos rum est seclus. Dimidium seculi oblatio dno. Omnis transiens ad numeros a viginti annis, & supra, dabit oblatione dno. Dies non augebit, & pauper non diminet de dimidio seculo, cum dederit oblationem dno, ad expiandum animas vestras. Et capies argentum expiationum, a filiis Israel, & dabis illud

Leuit. 8. g.

a adimplendum

Leuit. 1. b.

C. A. P. XXIX.

b cingulum

Num. 1. d.

Leuit. 17. c. Num. 3. g. Ezecl. 43. d.

pro opere tabernaculi ecclesie, & erit filijs Israel ad memoria coram domino ad expiandum animas vestras. Et locutus est dominus ad Moſeh, dicendo: Et facies concha æneam, & basim eius æneam, ad lauandū, & pones illam inter tabernaculū ecclesie, & altare, & pones ibi aquam. Et lauabunt Aharon, et filij eius ex ea manus suas, & pedes suos. Quando ingredietur tabernaculum ecclesie, lauabunt se aqua, & non morientur, vel quando appropinquabūt ad altare, vt ministrent, vt sufficit oblationem, ignitā dño. Et lauabunt manus suas, & pedes suos, & non morientur. Et erit eis statutu perpetuum ei, & semini eius in generationibus eorum. Et locutus est dñs ad Moſeh, dicendo: Et tu accipe tibi aromata præcipua, myrrhe libere fluentis quingentos feclos & chumem non aromatici, dimidium ipsius, quinquaginta & ducentos, & calami aromatici, quinquaginta & ducentos. Et calix quingetos feclos secū dum pōdus sanctificationis, & olei oliuæ Hin, Et facies ipsum oleum vñtionis sanctificationis vnguentū vnguenti opere vnguentarij. Oleum vñtionis sanctificationis erit. Et vnges eo tabernaculum ecclesie, & arcā testimoniij. Et mēsam, & oia vasa ipsius, & candelabrū, & oia vasa ipsius, & altare suffimentū. Et altare holocausti, & oia vasa ipsius, & cōcham, & basim eius. Et sanctificabis ea, & erit sanctificatio sanctificationum. Quicquid tetigerit ea sanctificabitur. Et Aharon, & filios eius vnges, & sanctificabis eos, vt sacerdotio fungantur mihi. Et ad filios Israel loqueris, dicendo: Oleum vñtionis sanctitatis erit hoc mihi in generationibus vestris. Super carnem hominis non vngetur, & secundum summam eius nō facietis sicut illud. Sanctificatio est, sanctificatio erit vobis. Quicquid cōfecerit vnguentū simile, & qui posuerit ex eo super extraneū succiderunt ē populus suus. Et dixit dñs ad Moſeh: Accipe tibi aromata Staeten, & Onychan, & Chalbanū aromata, & thus mūdū, æqualis pōderis erit. Et facies ipsum suffimentū aromaticū opere aromatarij mixturit, mūdū, & sanctū. Et cōrundes ex eo cōminuēdo, & pones ex eo corā testimonio in tabernaculo ecclesie, in quo conueniā tecum ibi. Sanctificatio sanctificationis erit vobis. Et suffimentū quod facies secundū supputationē eius nō facietis vobis. Sanctificatio erit tibi dño. Quicquid fecerit sicut ipsum adorandū illud, excidēt ē populus suus.

^g Vocatio artificum Belsat, & Aholiab, præceptum fab bati. C A P. X X X I.

ET locutus est dñs ad Moſeh, dicens: Vide, vocauit per nomē Belsat filij vri filij Chur ē tribu Iehudah. Et repleui eum spiritu dei, sapientia, & intelligentia, scientia, & omni opere. Ad cogitandū cogitationes, ad faciendū ex auro, & argento, & ære. Et in arte lapidaria ad implendū, & in arte lignaria ad faciendū in omni opere. Et ego ecce dedi secum Aholiab filij Achisamach ē tribu Dan, & in corde ois sapiētis, cor de decli sapientia, & faciet omnia quæ præcepi tibi. Tabernaculum ecclesie, & arcā pro testimonio, & propitiatorij quod est super eam, & oia vasa tabernaculi. Et mēsam, & omnia vasa eius, & candelabrū mundū, & omnia vasa eius, & altare suffimentū. Et altare holocausti, & omnia vasa eius, & concham, & basim eius. Et vestes ministriales, & vestes sanctitatis Aharō sacerdoti, & vestes filiorū eius, vt sacerdotio fungantur. Et oleum vñtionis, & suffimentū aromaticum sanctificationi. Secundum oia quæ præcepi tibi, facient. Et dixit dñs ad Moſeh, dicendo: Et tu loquere ad filios Israel, dicendo: Veruntamen sabbata mea custodietis. Quia signum est inter me, & vos in generationibus vestris, vt sciatis quod sum dñs sanctificans vos. Et custodietis sabbatū, quia sanctificatio est vobis. Polluens illud, moriendo morietur, quia omnis faciens in eo opus, excidetur anima ipsa ē medio populorum suorum. Sex diebus fiet opus, & die septimo sabbatum cessationis est, sanctificatio dño. Omnis faciens opus in die sabbati, moriendo morietur. Et custodient filij Israel sabbatum, vt præparent sabbatum in generationibus suis pactum perpetuum. Inter me, & filios Israel signū est in perpetuū. Quia sex diebus fecit dominus cœ-

^g Vocatio artificum Belsat, & Aholiab, præceptum fab bati. C A P. X X X I.

los, & terram, & die septimo cessauit, & animo requieuit.

^g Danur Moſeh ratione lapideis, quo morante adorant uitaum. ^g Conuenit tabulis interuenit idola. C A P. X X X I.

ET dedit ipsi Moſeh, quando compleuit loqui secum in monte Sinai duas tabulas testimoniij, tabulas lapideas scriptas digito dei. Et vidit populus quod tardaret Moſeh descendere ē monte, & congregatus est populus cōtra Aharon, & dixerunt ad eum: Surge, fac nobis deos qui eant ante nos, quia huic Moſeh viro, qui ascendere fecit nos terra Aegypti, nescimus quid acciderit. Et dixit ad eos Aharō: Separate in aures aureas, quæ sunt in auribus vxorū vestrarū, filiorū vestrorū, & filiarum vestrarum, & adducite ad me. Et separauerunt se omnis populus ab inauribus aureis, quæ erant in auribus suis, & adduxerunt ad Aharon. Et tulit ē manu eorum, & formauit illud, stilo, & fecit ex illo vitulum, fusilem, & dixerunt: Isti sunt dii tui Israel, qui ascendere fecerunt te ē terra Aegypti. Et vidit Aharon, & ædificauit altare coram eo, & clamauit Aharon, & dixit: Solennitas est domino cras. Et surrexerunt in crastino, & obtulerunt holocausta, & appropinquare fecerunt pacifica. Et sedit populus vt manducaret, & biberet, & surrexerunt vt luderent. Et locutus est dominus ad Moſeh: Vade, descende, quia viam suam corrupit populus tuus, quem ascendere fecisti ē terra Aegypti. Recellerunt cito de via, quæ præcepi eis, fecerunt sibi vitulū fusile, & incurauerunt se ei, & immolauerunt ei, & dixerunt: Isti sunt dii tui Israel, qui ascendere fecerunt te ē terra Aegypti. Et dixit dñs ad Moſeh: Vidi populum hunc, & ecce populus duræ ceruicis est. Et nunc dimitte me, & excandescet furor me⁹ in eos, & consumam eos, & faciam te in gentem magnam. Et orauit Moſeh faciem domini dei sui, & dixit: Vt quid domine irascitur furor tuus in populum tuum, quæ eduxisti ē terra Aegypti in fortitudine magna, & in manu forti? Vt quid dicent Agyptij, dicendo: malitiose eduxit eos, vt occideret eos in montibus, & confunderet eos ē superficie terre? Reuertere ab ira furoris tui, & pōniteat te super malū hoc populi tui. Recordare Abraham, Ischac & Israel seruatorum tuorum, quibus iurasti per te ipsum, & locutus es ad eos: Multiplicabo semen vestrum sicut stellas cœli, & omnem terrā hanc quam dixi, dabo seminij vestro, & hæreditate accipient in seculum. Et poenituit dominū super malum quod locutus est, vt faceret populo suo. Et aspexit, & descendit Moſeh ē monte, & duæ tabule testimoniij erant in manu eius tabulæ scriptæ, & duobus lateribus suis. Hinc & inde erant scriptæ. Et tabulæ, opus dei erant: & scriptura, scriptura dei erat, sculpta in tabulis. Et audiuit Iehosuah vocem populij vociferantis, & dixit ad Moſeh: Vox prelij in castris, & dixit: Non est clamor victorum, neque eorum qui victi sunt, sed vocem cantatium ego audio. Et fuit quādo appropinquauit ad castra, vidit vitulum & choros. Et iratus est furor Moſeh, & proiecit ē manibus suis tabulas, & fregit eas sub monte. Et tulit vitulum quæ fecerat, & combussit igni, & molliuit, donec in puluere redegit, & sparsit in superficie aquarum, & bibere fecit filios Israel. Et dixit Moſeh ad Aharon: Quid fecit tibi populus iste, quia adduxisti super eum peccatum grande? Et dixit Aharon: Ne irascatur furor domini mei. Tu nosti populū, quod ad malum pronus sit. Et dixerunt mihi: Fac nobis deos qui eant ante nos, quia huic Moſeh viro, qui ascendere fecit nos ē terra Aegypti, nescimus quid euenerit. Et dixi eis: Cui est auris? Separate vos ab inauribus aureis, quæ sunt in auribus vestris. Et dederūt mihi, & proieci illud in ignē, & egressus est vitulus iste. Et vidit Moſeh populū quod discooperus esset, quia discooperuerat, eū Aharon ad infamiā inter hostes eorum. Et stetit Moſeh in porta castrorum, & dixit: Quis est dominus? Ad me veniat. Et congregati sunt ad eum omnes filij Leui. Et dixit eis: Sic dixit dominus deus Israel: Ponite vnusquisque gladium suum super femur suum. Transite, & reuertimini de porta ad portā in castris. Et occidite vnusquisque fratrem suum, vnusquisque amicum suum, & vnusquisque propinquum suum.

Deut. 9. b. ^g Ahar. 7. c. ^g Phil. 10. b. ^g Co. 10. b. ^g Deut. 9. b. ^g Re. 12. g. ^g Iust. 31. a.

^g Nim. 14. c. ^g Gen. 48. c. ^g Gen. 35. b. ^g Gen. 32. b.

Becl. 43.

Gen. 11. b. ^g Sup. 23. c. ^g Ios. 24. d. ^g Deut. 7. c. ^g Sup. 32. a.

Rom. 9. c.

a manu uel nube

quum suum. Et fecerunt filij Leui secundū verbum Moſeh. Et ceciderunt ē populo in die illa ferme tria millia virorū. Et dixit Moſeh: Consecratus manum vestram hodie dño. Quia vnusquisque vestri consecrauit manū suā in filij suum, & in fratrem suū, ad dandum super vos hodie benedictionem. Et fuit in crastino dixit Moſeh ad populū: Vos peccastis peccatū grā de. Et nunc ascendā ad dominum si forte expiem orādo pro peccato vestro. Et reuerſus est Moſeh ad dominum, & dixit: Obsecro, peccauit populus iste peccatum grande, & fecerūt sibi deos aureos. Et nunc si remittis peccatum eorū, & si non, dele me nunc de libro tuo, quæ scripsisti. Et dixit dominus ad Moſeh: Quisquis peccauerit mihi, delebo eum ē libro meo. Et nunc vade, duc populum quod locutus sum tibi. Ecce angel⁹ meus ibit ante te. Et in die qua visitabo, visitabo sup eos peccatum eorum. Et percussit dominus populum, eo quod fecerunt vitulum, quod fecit Aharon.

^g Populus luget de dñm adorari uult, Moſeh videtur cunctis loquitur cum deo, optat videre dei faciem, abicitur stare in petra. C A P. X X X I I I.

ET locutus est dominus ad Moſeh: Vade, ascēde hinc tu, & populus quem ascendere fecisti ē terra Aegypti ad terram pro qua iurauit Abraham, Ischac & Iacob, dicendo: Semini tuo dabo eam. Et mitti ante te angelū, & eniciam Chenahaneum, & Emoræum, & Chittæū, & Perizæum, Chiuuæum & Iebusæum ad terrā fluentem lacte, & melle. Quia non ascendam in medium tui. Nam populus duræ ceruicis es, ne forte consumam te in via. Et audiuit populus verbum malum hoc & luxerunt, & non posuerunt vnusquisque ornamentū suum super se. Et dixit dñs ad Moſeh: Dic ad filios Israel, vos populus duræ ceruicis. Momento vno ascēdā in medium tui, & cōsumam te. Et nunc descendere fac ornamentū tuum ad te, & scia quid faciam tibi. Et spoliauerunt se filij Israel ornamentis suis a monte Choreb. Et Moſeh accepit tabernaculū, & extendit extra castra, elongādo se a castris. Et vocauit illud Ohel mohed (id est, tabernaculū ecclesie). Et ita, omnis qui querebat dominum, egrediebatur ad tabernaculū ecclesie, quod erat extra castra. Et erat, quā egrediebatur Moſeh ad tabernaculū, surgebant omnis populus, & stabant vnusquisque ad ostiū tabernaculi sui, & aspicebant post Moſeh, donec ingrederet tabernaculū. Et erat, quā ingredebatur Moſeh in tabernaculū, descēdebat cōlūna nubis, & stabat ad ostiū tabernaculi, & loquebatur cū Moſeh. Et videbat omnis populus cōlūnam nubis stātem ad ostiū tabernaculi, & surgebat omnis populus, & incuruabat se vnusquisque ad ostiū tabernaculi sui. Et loquebatur dñs ad Moſeh facie ad faciem, quæ ad modum loquitur vir ad amicum suum, & reuertebatur ad castra, & minister eius Iehosuah, filius Nun puer non recedebat de medio tabernaculi. Et dixit Moſeh ad dñm: Vide, tu dicis mihi, ascendere fac populū huic, & tu nō scire fecisti me, quæ millirius sis meū, & tu dixisti, nō tui te nomine, & etiā inuenisti gratiā in oculis meis. Et nunc si quæſo inueni gratiā in oculis tuis, scire fac me nunc viā tuam, & sciam te, vt inueniā gratiā in oculis tuis, & vide, quia populus tuus est gens hæc. Et dixit: Facies mea ibit, & requiescere faciā te. Et dixit ad eū: Nisi facies tua ambulauerit, ne ascēdere facias nos hinc. Et in quo cognoscetur hic quod inueni gratiā in oculis tuis ego & populus tuus? Nonne cum ambulaueris nobiscum? Et diuisi erimus, ego, & populus tuus: ab oī populo, qui est super faciem terræ. Et dixit dominus ad Moſeh: Etiam verbum hoc, quod locutus es, faciam, quia inuenisti gratiā in oculis meis, & noui te nomine. Et dixit: Fac vide re me quæſo gloriā tuam. Et dixit: Ego transire faciam omne bonū meum super faciem tuam, & inuocabo nomen domini coram te, & miserebor cui miserebor, & mierebor cui miserebor. Et dixit: Non poteris videre faciem meam, quia non videbit me homo, & viuet. Et dixit dominus: Ecce locus mecum, & stabis supra petram. Et erit, cum transierit gloria mea, ponā te in foramine petre, & operiā⁹ vola meate, donec transieris. Et remouebo volem meam, & videbis posteriora mea,

& facies mea non videbitur. Et dixit dñs ad Moſeh: Dola tibi duas tabulas lapideas sicut priores, & scribā sup tabulas verba, quæ fuerūt sup tabulas priores, quas fregisti. Et esto paratus mane, & ascēdes mane in montē Sinai, & stabis mihi ibi super verticē montis. Et vir non ascēdet tecū, & etiā vir ne uideatur in toto monte, & pecus, & bos ne pascāt ē regione montis huius. Et dolauit duas tabulas lapideas sicut priores. & surrexit Moſeh mane, & ascēdit in montē Sinai, quemadmodum præcepit ei dñs, & accepit in manu sua duas tabulas lapideas. Et descendit dñs in nube, & stetit cum eo ibi. Et inuocauit nomē dñi, & transiuit dñs ante eū. Et clamauit: Dominus, dominus, deus, misericors, & clemēs, tardus ad irā, & multus misericordia, & veritate, seruans misericordiā milibus, serens iniquitatē, & præuaricationem & peccatum, & innocētē iudicando non innocētē iudicabit, visitans iniquitates patrum super filios, & super filios filiorum, super tertios & super quartos. Et festinauit Moſeh & incuruauit se super terram, & humiliauit se. Et dixit: Si quæſo inueni gratiā in oculis, tuis domine, vadat nunc dominus per mediū nostrū, quia populus duræ ceruicis est, & parces iniquitatī nostræ, & peccato nostro & hereditate accipies nos. Et dixit: Ecce serio fœdus corā omni populo tuo, faciam mirabilia, quæ creata non sunt in omni terra, & in omnibus gētibus, & videbit omnis populus in cuius medio es, omne opus domni, quia terribile est, quod ego facio tecum. Serua tibi quod ego præcipio tibi hodie. Ecce ego eticio a facie tua Emoræum, & Chenahaneum, & Chitrum, & Perizæum, & Chiuuæum, & Iebusæum. Cauē tibi ne forte serias fœdus cum habitatore terræ, ad quā ingrederis, ne forte sint in laqueum in medio tui. Sed aras eorū diructis, & staturas eorū confringetis, & lucos eorū succidētis. Quia non incuruabis te deo alteri. Nam dominus zelotes nomen eius, dominus zelotes est. Ne forte serias fœd⁹ cum habitatore terræ, & fornicentur post deos eorū, & sacrificent dñs eorum, & vocet te, & comedas de sacrificio eius, & accipias de filiabus eius filijs tuis, & fornicentur filie post deos ipsarū, & fornicarificiant filios tuos post deos earum. Deos cōstatiles non facies tibi. Solennitatem infermentatorum custodies. Septem diebus comedes infermentata, quemadmodum præcepit tibi tempore mensis primitiuorū, quia in mēse primitiuorū egressus es de Aegypto. Omne primogenitū meū est, & omne pecus tuum quod masculū parit primogenitū bouis, & pecudis. Et primogenitū asini redimes oue. Et si non redemeris, ceruicem truncabis illi. Et omne primogenitū filiorū tuorū redimes, & non conspicietur corā me vacui. Sex diebus operaberis, & die septimo cessabis. In aratione, & in messe cessabis. Et solennitatem hebdomadarū facies tibi, primitias messis tritis cœ. Et festū collectionis in reuolutione anni. Tribus vicibus in anno cōspiciet omnis masculus tuus corā dominatore dño deo Israel. Quia eticia gentes a facie tua, & dilatabo terminū tuum. Et nō concupiscet vir terrā tuam, quādo ascēdes, vt cōspiciaris corā domino deo tuo tribus vicibus in anno. Non immolabis super fermentatū sanguinē sacrificij mei, neque presnoctabit vics mane sacrificij solennitatis pefacti. Principiū primitiuorum terræ tuæ adduces in domū domini dei tui. Nō coques hœdū in lacte matris suæ. Et dixit dñs ad Moſeh: Scribe tibi verba hæc, quia secundū verba ista pepigi fœdus tecū, & cum Israel. Et fuit ibi cum domino quadraginta dies, & quædraginta noctes. Panem non edidit & aquam non bibit. Et scripsit in tabulis verba fœderis, decem verba. Et fuit, cum descēderet Moſeh ē monte Sinai, & duæ tabule testimoniij essent in manu Moſeh, cum descēderet ē monte Moſeh non cognouit, quod respenderit cutis faciei suæ, cum loqueretur cum eo. Et vidit Aharon, & omnes filij Israel Moſeh, & ecce respēdebat cutis faciei eius, & timuerunt appropinquare ei.

a sufficit de uice cap. præcept. d. & ^g Ios. 1. c. ^g Ios. 2. c. ^g Ios. 24. a. ^g Deut. 32. a.

^g Sup. 23. d. ^g Deut. 7. a. ^g Ios. 24. a.

^g Sup. 32. a.

^g Sup. 25. b. ^g Deut. 10. d. ^g Ios. 24. a. ^g Sup. 23. b.

^g Sup. 2. c.

^g Sup. 23. e. ^g Deut. 10. d.

re ei. Et vocavit eos Moſeh, & reuerſi ſunt ad eum Aharon & omnes principes in ſynagoga, & locutus eſt Moſeh ad eos. Et poſtea appropinquaverunt omnes filij Iſrael, & præcepit eis omnia quæ locutus eſt dominus ſecum in monte Sinai. Et cõ ſummauit Moſeh loqui cum eis, & poſuit ſuper faciem ſuam velamen. Et quando veniebat Moſeh ante dominum ad loquendum cum eo, remouebat velamen, donec egrederetur. Et egreſſus eſt, & locutus eſt ad filios Iſrael, quod iuſſus erat. Et videbant filij Iſrael faciem Moſeh quod reſplenduiſſe cutis faciei Moſeh. Et reducebat Moſeh velamen ſuper faciem ſuã, donec veniret ad loquendum cum eo.

2. Cox. 7. 6.

[¶] Præcipitur ſabbatum, exiguntur primitiæ & donaria, deuota præſentando populi offerentiis, uocatio Beſalel, & Aholiab artiſum.

A **E**T congregare fecit Moſeh omnem ſynagogã filiorum Iſrael, & dixit ad eos: Hæc ſunt uerba quæ præcepit dominus ut faciatis ea: Sex diebus facies opus, & in die ſeptima erit uobis ſanctificatio, ſabbatum ceſſationis domino. Omnis qui fecerit in eo opus, morietur. Non accedentis ignem in omnibus habitaculis ueſtris in die ſabbati. Et dixit Moſeh ad omnem ſynagogam filiorum Iſrael, dicẽdo: Hoc eſt uerbum quod præcepit dominus, dicẽdo: Accipite à uobis oblationem domino. Omnis cuius eſt ſpontaneum cor, afferet eã oblationem domini, aurum, argentum, & aſ, & hyacinthum, & purpuram, & uermiculo cocci, & byſſum, & caprarum pilos, & pelles arietum rubricatas, & pelles taxorũ, & ligna Sitthim, & oleum pro luminari, & aromata pro oleo unctiõnis & ſuffimentum aromaticum, & lapides onychinos, & lapides plenitudinum pro ſuper humerali, & pro pectorali. Et omnes ſapientes corde in uobis, uenient, & facient omnia que præcepit dominus. Tabernaculum, tentorium eius, & operimentum eius, & circulos eius, tabulas eius, & ueſtes eius, colinnas eius, & baſes eius, Arcam, & ueſtes eius, & propitiatorium, & uelum tentorii, Menſam, & ueſtes ipſius, & omnia uafa eius, & panem facierum. Et candelabrum luminari, & uafa eius, & lucernas eius, & oleum luminari. Et altare ſuffimenti, & ueſtes eius, & oleum unctiõnis, & ſuffimentum aromaticum, & auleum oſtij pro oſtium tabernaculi. Altare holocauſti, & cribrum æneum quod erat ei, & ueſtes eius, & omnia uafa eius, & concham, & balin eius. Cortinas atrij, & colinnas eius, & baſes eius, & auleum portæ atrij, paxillos tabernaculi, & paxillos atrij, & funiculos eorum. Ueſtes miniſterij ad miniſtrandum in ſanctificatione, & ueſtes ſanctificationis Aharon ſacerdoti, & ueſtes filiorum eius ad miniſtrandum. Et egreſſa eſt omnis ſynagoga filiorum Iſrael à facie Moſeh. Et uenerunt, omnis uir quẽ eleuauit cor ſuum, & omnis quẽ ſpontaneũ fecit ſpiritus eius: attulerunt oblationem domini ad opus tabernaculi eccleſiæ, & ad omne opus eius, & ad ueſtes ſanctitatis. Et uenerunt uiri cum mulieribus, omnis ſpontaneus corde attulerunt fibulam, & in aurem, & anulum, & dextrale, omne uas aureũ. Et omnis uir qui eleuauit eleuationem auri domino: omnis uir cum quo inuentus eſt hyacinthus, & purpura, & uermiculo cocci, & byſſus, & caprarum pili, & pelles arietum rubricate, & pelles taxorum, ea adduxerunt. Omnis eleuans eleuationem argenti, & aſis, attulerunt oblationem domini. Omnis cum quo inuenta ſunt ligna Sitthim, ad omne opus miniſterij attulerunt. Omnisq; mulier ſapientis corde, manibus ſiſis neuerunt & attulerunt nerum, hyacinthum, & purpurã, & uermiculũ cocci, & byſſum. Et omnes mulieres quas eleuauit cor in ſapientia, neuerunt caprarum pilos. Et principes attulerunt lapides onychinos, & lapides plenitudinum pro ſuper humerali, & pectorali. Et aroma & oleum pro luminari, & pro oleo unctiõnis, & pro ſuffitu aromatico. Omnis uir, & mulier quos ſpontaneos fecerat cor ipſorum, ad afferendum ad omne opus quod præcepit dominus, ut faceret per manum Moſeh, attulerunt filij Iſrael oblationem ſpontaneam domino. Et dixit Moſeh ad Iſrael: Videte, uocauit dominus nomine Beſalel filium Uri, filij Chur è tribu Iehudah. Et repleuit eum

a congregatiõnem

Supr. 25. a.

b qui incho-

dunt i Ephod

c obuiũ ob-

latuocum

ſpiritus dei ſapientia, intelligentia, & ſcientia, & omni opere. Et ad cogitandum cogitationes, ad faciendum in auro, & in argente, & ære, & in arte lapidaria ad complendum. Et in arte lignaria ad faciendum in omni opere cogitationis. Et ad docendum dedit in corde ipſius, & Aholiab filium Achifamach è tribu Dan. Et repleuit eos ſapientia cordis, ad faciendum omnem opus fabrile, & phrygionicum, & acupictorium in hyacintho, & purpura, & uermiculo cocci, & byſſo, & textorio, facientes omne opus, & cogitantes cogitationes.

Supra. 21. a.

[¶] Fabricatio tabernaculi, cortinarum, operimentum tabularum uelli, & aulei.

A **E**T fecit Beſalel, & Aholiab, & omnis uir ſapientis corde, quibus dedit dominus ſapientiam & intelligentiam ad faciendum, ad faciendum omne opus miniſterij ſanctificationis, ſecundum omnia quæ præcepit dominus. Et uocauit Moſeh Beſalel, & Aholiab, & omnem uirum ſapientem corde, cui dedit dominus ſapientiam in corde, omnem quẽ eleuauit cor eius ad appropinquandum operi ad faciendum illud. Et uenerunt à facie Moſeh omnem oblationem, quam attulerunt filij Iſrael, ad opus miniſterij ſanctificationis, ad faciendum illud, & ipſi attulerunt ad eum adhuc oblationem ſpontaneã, ſingulo mane. Et uenerunt omnes ſapientes, facientes omne opus ſanctificationis: ſingulus ab opere ſuo, quod faciebant. Et dixerunt ad Moſeh, dicẽdo: Multiplicat populus offerendo ultra ſufficientiam miniſterij, ad opus quod præcepit dominus, ut facerent. Et præcepit Moſeh, & tranſire fecerunt uocem in caſtris, dicẽdo: Vir & mulier, ne faciat ultra opus ad oblationem ſanctificationis. Et prohibitus eſt populus ne offereret. Et ſubſtantia erat eis ſufficientiam ad omne opus, ad faciendum illud, & ſuperabundandum. Et fecerunt omnis ſapientis corde cum ſcientibus opus, tabernaculum decem cortinas è byſſo retorta, & hyacintho, & purpura, & uermiculo cocci, Cherubim: opere phrygionis, fecit eas. Longitudo cortinæ unius, octo & uiginti cubitorum & latitudo, quatuor cubitorum cortinæ unius. Menſura una erat omnibus cortinis. Et coniunxit quinque cortinas alteram ad alteram, & quinque cortinas coniunxit alteram ad alteram. Fecit laqueolos hyacinthinos in ora cortinæ unius, latere in coniunctio ne, ſic fecit in ora cortinæ extremæ in coniunctio ne ſecundæ. Quinquaginta laqueolos fecit in cortina una, & quinquaginta laqueolos fecit in extremo cortinæ quæ eſt in coniunctio ne ſecundæ: oppoſiti erant laqueoli alter ad alterum. Et fecit quinquaginta uincinos aureos, & coniunxit cortinas alteram ad alteram cum uincinis, & fuit tabernaculum unum. Et fecit cortinas & caprarum pilis tecto ſup tabernaculum, uidecim cortinas fecit. Longitudo cortinæ unius triginta cubitorum, & quatuor cubitorum latitudo cortinæ unius. Menſura una erat uidecim cortinis. Et coniunxit quinque cortinas ſecorſum, & ſex cortinas corſum. Et fecit laqueolos quinquaginta in ora cortinæ extremæ in coniunctio ne, & quinquaginta laqueolos fecit in ora cortinæ in coniunctio ne ſecundæ. Et fecit uincinos aureos quinquaginta ad coniungendum tectum, ut eſſet unum. Et fecit operimentum tecto è pellibus arietum rubricatis, & operimentum è pellibus taxorum ſuperne. Et fecit tabulas tabernaculo è lignis Sitthim ſtantes. Decem cubitorum erat longitudo, tabulæ, & cubiti, & dimidij cubiti latitudo tabulæ unius. Duæ incaſtraturæ erant tabulæ unius commiſſæ altera ad alteram, ſic fecit omnibus tabulis tabernaculi. Et fecit tabulas tabernaculo, uiginti tabulas ad latus aſtri ad meridiem. Et quadraginta baſes argenteas fecit ſub uiginti tabulis. Duas caſes ſub tabula una, & duas baſes ſub tabula altera, & duas baſes ſub tabula altera, & duas baſes ſub tabula altera. Et in latere tabernaculi ſecũdo in latere aſtonari fecit uiginti tabulas. Et quadraginta baſes earũ argenteas duas baſes ſub tabula una, & duas baſes ſub tabula altera. Et in lateribus tabernaculi ad occidentẽ fecit ſex tabulas. Et duas tabulas fecit in angulis tabernaculi in lateribus.

Supra. 26.

a id eſt pictas

Et fuerunt.

Et fuerunt geminate inferne, & pariter fuerunt geminate ad caput eius, ad anulum unum, ſic fecit ambabus ipſis in duobus angulis. Et fuerunt octo tabulæ, & baſes earum argenteæ ſecũdo in baſes binæ ſub qualibet tabula. Et fecit ueſtes è lignis Sitthim, quinque pro tabulis lateris tabernaculi unius, & quinque ueſtes pro tabulis lateris tabernaculi alterius. Et quinque ueſtes pro tabulis lateris tabernaculi in lateribus ad occidentẽ. Et fecit ueſtem medium ad tranſcundum per medium tabularum, ab extremo ad extremum. Et tabulas texit auro, & anulos earum fecit ex auro loca ueſtibus, & texit ueſtes auro. Et fecit uelum ex hyacintho, & purpura, & uermiculo cocci, & byſſo retorta opere acupictorio fecit ea cum Cherubim. Et fecit ei quatuor columnas Sitthim, & texit eas auro, & uincini earũ erant aurei. Et fudit eis quatuor baſes argenteas. Et fecit auleum ad oſtium tabernaculi ex hyacintho, & purpura, & uermiculo cocci, & byſſo retorta opere phrygionico, & conuincinos eius quinque, & uincinos earum, & texit capita earũ, & fila eas cingentia erant ex auro, & baſes earũ quinq; æreæ.

[¶] Fabricatio arcæ teſtimonij, propitiatorij, menſæ, candelabri, altaris, & compoſitio ſuffimenti aromatici.

A **E**T fecit Beſalel arcam è lignis Sitthim, duorum cubitorum, & dimidij longitudo eius, & cubiti, & dimidij latitudo eius, & cubiti, & dimidij altitudo eius. Et texit eam auro mundo intrinſecus, & extrinſecus, & fecit ei coronam auream in circuiitu. Et fudit illi quatuor anulos aureos, in quatuor angulis eius, & duos anulos in latere ipſius uno, & duos anulos in latere ipſius altero. Et texit ueſtes è lignis Sitthim, & texit eos auro. Et introduxit ueſtes in anulos in lateribus arcæ ad portandum arcam. Et fecit propitiatorium ex auro mundo, duorum cubitorum, & dimidij erat longitudo eius, & cubiti, & dimidij latitudo eius. Et fecit duos Cherubim ex auro, ductiles fecit eos à duabus extremitatibus propitiatorij. Cherub unum ab extremo hinc, & Cherub alterũ ab extremo inde à propitiatorio, fecit Cherubim à duabus extremitatibus eius. Et Cherubim extendebant alas ſuperne, regentes alis ſuis propitiatoriũ, & facies eorũ ſingula ad alterũ. Ad propitiatorium erant facies Cherubim. Et fecit menſam è lignis Sitthim, duorum cubitorum erat longitudo eius, & cubiti latitudo eius, & cubiti & dimidij altitudo eius. Et texit eam auro mundo, & fecit ei coronã auream in circuiitu. Et fecit ei clauiſuram palmi in circuiitu, & fecit coronam auream clauiſuræ ipſius in circuiitu. Et fudit ei quatuor anulos aureos, & poſuit anulos in quatuor angulis qui erant in quatuor pedibus eius. Contra clauiſuram erant anuli, loca ueſtibus ad portandum menſam. Et fecit ueſtes è lignis Sitthim, & texit eos auro, ad portandum menſam. Et fecit uafa que erant ſuper menſam, ſcurel las eius, & cochlearia eius, & cyathos eius, & medios calamos quibus libabatur ex auro mundo. Et fecit candelabrum ex auro puro, ductile fecit candelabrum. Haſtile eius, & calamus eius ſcyphi eius, ſphærule eius, & flores eius ex ipſo fuerunt. Et ſex calami egrediebantur è lateribus eius. Tres calami candelabri ex latere ipſius uno, & tres calami candelabri ex latere eius altero. Tres ſcyphi amygdalati in calamo uno, ſphærule & flores, & tres ſcyphi amygdalati in calamo altero, ſphærule, & flores. Sic ſex calamis egredientibus è candelabro. Et in candelabro quatuor ſcyphi amygdalati, ſphærule eius, & flores eius. Et ſphærule ſub duobus calamis ex ipſo, & ſphærule ſub duobus calamis ex ipſo, ſex calamis egredientibus ex ipſo. Sphærule eorum, & calami eorum, ex ipſo fuerunt. Totum erat ductile, unum ex auro puro. Et fecit lucernas eius ſeptem, & forcipes eius, & receptacula ipſius ex auro puro. Ex talento auri puri fecit eas, & omnia uafa eius. Et fecit altare ſuffimenti è lignis Sitthim, cubitus longitudo eius, & cubiti latitudo eius in quadrum, & duo cubiti altitudo eius. Ex ipſo fuerunt cornua eius. Et texit illud auro puro, tectum eius, & parietes eius in circuiitu, & cornua eius. Et fecit ei coronam auream in circuiitu, & texit eam auro puro.

C **A** **E**T fecit Beſalel arcam è lignis Sitthim, duorum cubitorum, & dimidij longitudo eius, & cubiti, & dimidij latitudo eius, & cubiti, & dimidij altitudo eius. Et texit eam auro mundo intrinſecus, & extrinſecus, & fecit ei coronam auream in circuiitu. Et fudit illi quatuor anulos aureos, in quatuor angulis eius, & duos anulos in latere ipſius uno, & duos anulos in latere ipſius altero. Et texit ueſtes è lignis Sitthim, & texit eos auro. Et introduxit ueſtes in anulos in lateribus arcæ ad portandum arcam. Et fecit propitiatorium ex auro mundo, duorum cubitorum, & dimidij erat longitudo eius, & cubiti, & dimidij latitudo eius. Et fecit duos Cherubim ex auro, ductiles fecit eos à duabus extremitatibus propitiatorij. Cherub unum ab extremo hinc, & Cherub alterũ ab extremo inde à propitiatorio, fecit Cherubim à duabus extremitatibus eius. Et Cherubim extendebant alas ſuperne, regentes alis ſuis propitiatoriũ, & facies eorũ ſingula ad alterũ. Ad propitiatorium erant facies Cherubim. Et fecit menſam è lignis Sitthim, duorum cubitorum erat longitudo eius, & cubiti latitudo eius, & cubiti & dimidij altitudo eius. Et texit eam auro mundo, & fecit ei coronã auream in circuiitu. Et fecit ei clauiſuram palmi in circuiitu, & fecit coronam auream clauiſuræ ipſius in circuiitu. Et fudit ei quatuor anulos aureos, & poſuit anulos in quatuor angulis qui erant in quatuor pedibus eius. Contra clauiſuram erant anuli, loca ueſtibus ad portandum menſam. Et fecit ueſtes è lignis Sitthim, & texit eos auro, ad portandum menſam. Et fecit uafa que erant ſuper menſam, ſcurel las eius, & cochlearia eius, & cyathos eius, & medios calamos quibus libabatur ex auro mundo. Et fecit candelabrum ex auro puro, ductile fecit candelabrum. Haſtile eius, & calamus eius ſcyphi eius, ſphærule eius, & flores eius ex ipſo fuerunt. Et ſex calami egrediebantur è lateribus eius. Tres calami candelabri ex latere ipſius uno, & tres calami candelabri ex latere eius altero. Tres ſcyphi amygdalati in calamo uno, ſphærule & flores, & tres ſcyphi amygdalati in calamo altero, ſphærule, & flores. Sic ſex calamis egredientibus è candelabro. Et in candelabro quatuor ſcyphi amygdalati, ſphærule eius, & flores eius. Et ſphærule ſub duobus calamis ex ipſo, & ſphærule ſub duobus calamis ex ipſo, ſex calamis egredientibus ex ipſo. Sphærule eorum, & calami eorum, ex ipſo fuerunt. Totum erat ductile, unum ex auro puro. Et fecit lucernas eius ſeptem, & forcipes eius, & receptacula ipſius ex auro puro. Ex talento auri puri fecit eas, & omnia uafa eius. Et fecit altare ſuffimenti è lignis Sitthim, cubitus longitudo eius, & cubiti latitudo eius in quadrum, & duo cubiti altitudo eius. Ex ipſo fuerunt cornua eius. Et texit illud auro puro, tectum eius, & parietes eius in circuiitu, & cornua eius. Et fecit ei coronam auream in circuiitu, & texit eam auro puro.

D **E**T fecit Beſalel arcam è lignis Sitthim, duorum cubitorum, & dimidij longitudo eius, & cubiti, & dimidij latitudo eius, & cubiti, & dimidij altitudo eius. Et texit eam auro mundo intrinſecus, & extrinſecus, & fecit ei coronam auream in circuiitu. Et fudit illi quatuor anulos aureos, in quatuor angulis eius, & duos anulos in latere ipſius uno, & duos anulos in latere ipſius altero. Et texit ueſtes è lignis Sitthim, & texit eos auro. Et introduxit ueſtes in anulos in lateribus arcæ ad portandum arcam. Et fecit propitiatorium ex auro mundo, duorum cubitorum, & dimidij erat longitudo eius, & cubiti, & dimidij latitudo eius. Et fecit duos Cherubim ex auro, ductiles fecit eos à duabus extremitatibus propitiatorij. Cherub unum ab extremo hinc, & Cherub alterũ ab extremo inde à propitiatorio, fecit Cherubim à duabus extremitatibus eius. Et Cherubim extendebant alas ſuperne, regentes alis ſuis propitiatoriũ, & facies eorũ ſingula ad alterũ. Ad propitiatorium erant facies Cherubim. Et fecit menſam è lignis Sitthim, duorum cubitorum erat longitudo eius, & cubiti latitudo eius, & cubiti & dimidij altitudo eius. Et texit eam auro mundo, & fecit ei coronã auream in circuiitu. Et fecit ei clauiſuram palmi in circuiitu, & fecit coronam auream clauiſuræ ipſius in circuiitu. Et fudit ei quatuor anulos aureos, & poſuit anulos in quatuor angulis qui erant in quatuor pedibus eius. Contra clauiſuram erant anuli, loca ueſtibus ad portandum menſam. Et fecit ueſtes è lignis Sitthim, & texit eos auro, ad portandum menſam. Et fecit uafa que erant ſuper menſam, ſcurel las eius, & cochlearia eius, & cyathos eius, & medios calamos quibus libabatur ex auro mundo. Et fecit candelabrum ex auro puro, ductile fecit candelabrum. Haſtile eius, & calamus eius ſcyphi eius, ſphærule eius, & flores eius ex ipſo fuerunt. Et ſex calami egrediebantur è lateribus eius. Tres calami candelabri ex latere ipſius uno, & tres calami candelabri ex latere eius altero. Tres ſcyphi amygdalati in calamo uno, ſphærule & flores, & tres ſcyphi amygdalati in calamo altero, ſphærule, & flores. Sic ſex calamis egredientibus è candelabro. Et in candelabro quatuor ſcyphi amygdalati, ſphærule eius, & flores eius. Et ſphærule ſub duobus calamis ex ipſo, & ſphærule ſub duobus calamis ex ipſo, ſex calamis egredientibus ex ipſo. Sphærule eorum, & calami eorum, ex ipſo fuerunt. Totum erat ductile, unum ex auro puro. Et fecit lucernas eius ſeptem, & forcipes eius, & receptacula ipſius ex auro puro. Ex talento auri puri fecit eas, & omnia uafa eius. Et fecit altare ſuffimenti è lignis Sitthim, cubitus longitudo eius, & cubiti latitudo eius in quadrum, & duo cubiti altitudo eius. Ex ipſo fuerunt cornua eius. Et texit illud auro puro, tectum eius, & parietes eius in circuiitu, & cornua eius. Et fecit ei coronam auream in circuiitu, & texit eam auro puro.

duos anulos aureos fecit ei infra coronam ipſius in duobus angulis eius, in duobus lateribus eius, loca ſcilicet ueſtibus ad portandum illud cum eis. Et fecit ueſtes è lignis Sitthim, & texit eos auro. Et fecit oleum unctiõnis, ſanctificationis, & ſuffimentum aromaticum purum opere unguentarij.

[¶] Fabricatio altaris holocauſti, conchyliæ æneæ, atrij, ſuffimentum aromaticum purum pro populo: oblati.

A **E**T fecit altare holocauſti è lignis Sitthim. Quinque cubitorum longitudo ipſius, & quinque cubitorum latitudo ipſius per quadrum, & trium cubitorum altitudo eius. Et fecit cornua eius in quatuor angulis eius: ex ipſo erant cornua eius, & texit illud ære. Et fecit omnia uafa altaris, lebetes, & ſcopas, & crateras, & uſcinulas, & receptacula, omnia uafa eius fecit ærea. Et fecit altari cribrum opere reticulato æneum ſubter ambitũ eius inferne uſq; ad medium eius. Et fudit quatuor anulos in quatuor extremitatibus cribri æneũ, loca ueſtibus. Et fecit ueſtes è lignis Sitthim, & texit eos auro. Et intro duxit ueſtes in anulos in lateribus altaris ad portandum ipſum cum eis. Cum uacuo inter tabulas fecit illud. Et fecit cõchiam æneam, & balin eius æneam ex ſpeculis conuenientium, quæ conueniebant ad oſtium tabernaculi eccleſiæ. Et fecit atrium ad plagam aſtri ad meridiem. Tentoria atrij ex byſſo retorta centum cubitorum. Columnæ eorũ uiginti, & baſes eorũ uiginti ex ære, uincinos columnarũ, & fila eas cingentia ex argẽto. Et ad plagam aquilonis centum cubitorum. Columnæ eorũ uiginti, & baſes eorum uiginti ex ære, uincini columnarum, & fila eas cingentia ex argẽto. Et ad plagam occidentis tentoria quinquaginta cubitorum columnæ eorum decem, & baſes eorum decem uincini columnarum, & fila eas cingentia ex argẽto. Et ad plagam orientis ad ortum quinquaginta cubitorum. Tentoria quidecim cubitorum in latere columnæ eorum tres, & baſes eorum tres. Et ad latus ſectidum lunc et inde. Ad portam atrij tentoria quidecim cubitorum, columnæ eorum tres, & baſes eorũ tres. Omnia tentoria atrij in circuiitu, ex byſſo retorta. Et baſes columnarum ex ære uincini columnarum, & fila eas cingentia ex argẽto, & tecta fuerunt capita eorum argẽto, & ipſæ cinctæ argẽto, omnes columnæ atrij. Et auleum portæ atrij opere phrygionis ex hyacintho, & purpura & uermiculo cocci, & byſſo retorta. Et uiginti cubitorum erat longitudo & altitudo eius, ſicut latitudo quinq; cubitorum contra tectoria atrij. Et columnæ eorum quatuor, & baſes earum quatuor ex ære, uincini earum ex argẽto. Et tecta ſunt capita earum, & fila eas cingentia argẽto. Et omnes clauis tabernaculi, & atrij in circuiitu erant ex ære. Iſti ſunt numeri rerum tabernaculi, tabernaculi reſtimoniũ, quia num: rata ſunt omnia ad iuſſum Moſeh, in miniſterio

D **E** **L**eutarum per manum Ithamar filij Aharon ſacerdotis. Et Beſalel filius Uri filij Chur è tribu Iehudah fecit omnia quæ præcepit dominus Moſeh. Et cum eo Aholiab filius Achifamach è tribu Dan artiſex & plumarius & phrygio in hyacintho & purpura & uermiculo cocci, & byſſo. Omne aurum factum ad opus in omni opere ſanctificationis, fuit aurũ oblationis nouem & uiginti talentorũ & ſeptingentorum, & triginta ſeculorũ, ſecũdũ ſectũ ſanctificationis. Et argẽtũ numeratorũ ſynagoga cõtũ talenta, & mille, & ſeptingenti, & quinq; & ſeptuaginta ſeculũ, ſecũdũ ſectũ ſanctificationis. Semillis capiti dimidũ ſeculũ. Secũdũ ſectũ ſanctificationis omni trãſcũti ad nũera ros, à uero uiginti annorũ, & ſupra ſexcentis millibus, & tribus millibus, & quinq; & quinquaginta. Et fuerunt cõtũ talenta argenti ad fundẽdũ baſes ſanctificationis, & baſes ueli cõtũ baſes, cõtũ talentis. Talentũ p baſi. Et ex mille, & ſeptingenti, & quinq; & ſeptuaginta fecit uincinos colinnas, & texit capita ipſarũ, & cincti eas. Et æs oblatiõis ſeptuaginta talenta, & duo milia & quadringenti ſeculũ. Et fecit ex eo baſes oſtij tabernaculi eccleſiæ, & altare æreum, & cribrum æreũ quod erat ei, & omnia uafa altaris. Et baſes atrij in circuiitu, & baſes portæ atrij, & oẽs palos tabernaculi, & omnes palos atrij in circuiitu.

^a in ſpeculis. ^b Erant etiã in circuiitu libri pectus ad ortum et ſpectũ lidum ablatas maculas. ^c Cortinæ

c. v. a.

Ornatus vestimentorum Aharon, superhumeralis, pectoralis, tunica, lamina facta &c. C A P. XXXI.

ET ex hyacintho, & purpura, & vermiculo cocci fecerunt vestes ministrum ad ministrandum in sanctificatione, & fecerunt vestes sanctitatis que erant Aharon, quemadmodum precepit dominus Moyses. Et fecit superhumeralis ex auro, hyacintho, et purpura, & vermiculo cocci, & bysso retorta. Et extendit brachia aureas, & abscondit fila ad faciendum in medio hyacinthi, & in medio purpuree, & in medio vermiculi cocci, & in medio byssi ope phrygionico. Oras fecerunt ei copulatas se in duabus extremitatibus. Et balthus superhumeralis eius que erat super illud, ex ipso erat secundum opus eius ex auro, hyacintho, & purpura, & vermiculo cocci, & bysso retorta, quemadmodum precepit dominus Moyses. Et aptauerunt lapides onychi nos circumdatos palis aureis caelatos caelaturis sigilli cum nominibus filiorum Israel. Et posuit eos in oris superhumeralis, lapides in memoria filii Israel, quemadmodum precepit dominus Moyses. Et fecit pectorale opere phrygionico, sicut operus superhumeralis ex auro hyacintho, & purpura & vermiculo cocci, & bysso retorta. Quadratum fuit, duplicatum fecerunt pectorale. Palmus longitudo eius, & palmus latitudo eius, duplicatum. Et repleverunt in eo quatuor ordines lapidis. Ordo: Sardius, Topazius, & Smaragdus, ordo vnus. Et ordo secundus, Carbunculus, Saphyrus, & Iaspis. Et ordo tertius, Ligurius, Achates, & Amethystus. Et ordo quartus, Tharsis, Onichynus, & Beryllus, circumdati palis aureis in plenitudinibus suis. Et lapides cum nominibus filiorum Israel erant duodecim cum nominibus eorum sculpturis sigilli, vnusquisque cum nomine suo secundum duodecim tribus. Et fecerunt super pectorale catenas terminationis opere plectili ex auro puro. Et fecerunt duas palas ex auro, & duos anulos aureos, & posuerunt duos anulos in duabus extremitatibus pectoralis. Et posuerunt duos funes aureos in duobus anulis in extremitatibus pectoralis. Et duas extremitates duorum funium posuerunt in duabus palis, & posuerunt eas in oris superhumeralis contra faciem eius. Et fecerunt duos anulos aureos, & posuerunt in duabus extremitatibus pectoralis in ora eius, que erat in latere superhumeralis intrinsecus. Et fecerunt duos anulos ex auro, & posuerunt eos in duabus oris superhumeralis inferne contra faciem eius contra conjunctionem eius supra balthus. Et coniunxerunt pectorale ab anulis ipsius ad anulos superhumeralis filio hyacinthino, vt esset super balthus superhumeralis, & non separaretur pectorale a superhumerali quemadmodum precepit dominus Moyses. Et fecit pallium superhumeralis opere textoris totum hyacinthinum. Et os pallii in medio eius, sicut os lorice labrum ori eius in circuitu ne scinderetur. Et fecerunt in fimbriis pallii malogranata ex hyacintho, & purpura & vermiculo cocci & bysso retorta. Et fecerunt tintinnabula ex auro puro, & posuerunt tintinnabula in medio malogranatorum, in fimbriis pallii in circuitu in medio malogranatorum. Tintinnabulum, & malogranatum, tintinnabulum, & malogranatum in fimbriis pallii in circuitu, ad ministrandum quemadmodum precepit dominus Moyses. Et fecerunt tunicas ex bysso opere textorio Aharon, & filiis eius. Et mitram ex bysso, & pileos galerorum ex bysso, & feminalia linea ex bysso retorta. Et balthus ex bysso retorta, & hyacintho, & purpura, & vermiculo cocci opere phrygionico, quemadmodum precepit dominus Moyses. Et fecerunt laminam coronam sanctificationis ex auro mundo, & scripserunt in ea scripturam caelaturam anuli. Sanctificatio domino. Et posuerunt super eam filum hyacinthinum ad ponendum super ueram superne, quemadmodum precepit dominus Moyses. Et consummavit omne opus habitaculi & tabernaculi ecclesie. Et fecerunt filii Israel secundum omnia que precepit dominus Moyses, sic fecerunt. Et attulerunt tabernaculum ad Moysen, & tabernaculum, & omnia vasa eius, & circulos eius, & pedes suos, & vestes eius, & colinas eius, & bases eius. Et operorium pellum arietum rubricatarum, & operorium pellum

taxorum, & velum tentorii, arcam testimonij & vestes eius, & propiciatorium, mensam & omnia vasa eius, & panem facturum. Candelabrum mundum, lucernas eius, lucernas ordinis, & omnia vasa eius, & oleum luminaris. Et altare aureum & oleum vnctionis, & suffimentum aromaticum, & oleum ostij tabernaculi. Altare aureum, & cribrum aureum quod erat illi, & vestes eius, & omnia vasa eius, & concha, & balthus eius. Tentoria atrij, & columnas eius, & bases eius, & auleum pro porta atrij, & funes eius, & palos eius, & omnia vasa ministrum tabernaculi in tabernaculo ecclesie. Vestes ministrum ad ministrandum in sanctificatione, vestes sanctas Aharon sacerdoti, & vestes filiorum eius ad ministrandum. Secundum omnia que precepit dominus Moyses, sic fecerunt filii Israel, omne opus. Et vidit Moyses omne opus, & ecce fecerunt illud, quemadmodum precepit dominus, sic fecerunt, & benedixit eis Moyses. *Et erigunt tabernaculum, apparet gloria domini, in opere tabernaculi.* C A P. XXXII.

ET locus est dominus ad Moysen, dicendo: In die mensis primi in vna mensis, erigere facies tabernaculum, & tabernaculum ecclesie. Et ponas ibi arcam testimonij, & teges arcam velo. Et introduces mensam, & ordinabis ordinationem eius, & introduces candelabrum, & accedes lucernas eius. Et ponas altare aureum ad suffimentum coram arca testimonij, & ponas auleum ad ostium tabernaculi. Et ponas altare holocausti coram ostio tabernaculi, & tabernaculi ecclesie. Et ponas cocham inter tabernaculum ecclesie, & altare, & ponas ibi aquam. Et ponas atrium in circuitu, & ponas auleum ad portam atrij. Et accipies oleum vnctionis, & vnget tabernaculum, & omnia que sunt in eo, & sanctificabis illud, & omnia vasa eius, & erit sanctificatio. Et vnget altare holocausti & omnia vasa eius, & sanctificabis altare, & erit altare sanctificatio sanctificationis. Et vnget concham, & balthus eius, & sanctificabis illam. Et appropinquare facies Aharon, & filios eius ad ostium tabernaculi ecclesie, & lauabis eos aqua. Et induere facies Aharon vestes sanctificationis, & vnget eum, & sanctificabis eum, & sacerdotio fungetur mihi. Et filios appropinquare facies, & induere facies eos tunicis. Et vnget eos quemadmodum vnxit patrem eorum, & ministrabunt mihi, & erit, vt sit eis vnctio eorum in sacerdotium perpetuum in generationes eorum. Et fecit Moyses. Secundum omnia que precepit dominus ei, sic fecit. Et fuit mensis primo, anno secundo, prima die mensis, erectum est tabernaculum. Et erexit Moyses tabernaculum, & posuit bases eius, & ponere fecit tabulas eius, & posuit vestes eius, & erigi fecit columnas eius. Et extendit tentorium super tabernaculum, & posuit operimentum tecti super illud superne, quemadmodum precepit dominus Moyses. Et tulit, & posuit testimonium in arca, & posuit vestes in arca, & posuit propiciatorium super arcam superne. Et introduxit arcam in tabernaculum, & posuit velum tentorii, operiens eo arcam testimonij, quemadmodum precepit dominus Moyses. Et posuit mensam in tabernaculo ecclesie ad latus tabernaculi ad aquilonem extra velum. Et ordinavit super eam ordinationem panis coram domino, quemadmodum precepit dominus Moyses. Et ponit fecit candelabrum in tabernaculo ecclesie contra mensam in latere tabernaculi ad meridiem. Et accendit lucernas coram domino, quemadmodum precepit dominus Moyses. Et posuit altare aureum in tabernaculo ecclesie coram velo. Et suffire fecit super illo suffimentum aromaticum, quemadmodum precepit dominus Moyses. Et posuit auleum ad ostium tabernaculi. Et altare holocausti posuit ad ostium tabernaculi, & tabernaculi ecclesie, & obtulit super illo holocaustum, & sacrificium, quemadmodum precepit dominus Moyses. Et posuit concham inter tabernaculum ecclesie, & altare, & posuit ibi aquam ad lauandum. Et lauabunt ex ea Moyses, Aharon & filij eius manus suas, & pedes suos. Quando ingredientur tabernaculum ecclesie, & quando appropinquabunt ad altare lauabit se, quemadmodum precepit

precepit dominus Moyses. Et erexit atrium in circuitu tabernaculi, & altaris, & posuit auleum ad portam atrij, & consummavit Moyses opus. Et operuit nubes tabernaculum ecclesie, & gloria domini impleuit tabernaculum. Et non potuit Moyses ingredi tabernaculum ecclesie, quia mansit super illud nubes, & gloria domini repleuit tabernaculum. Et quando recedebat nubes a tabernaculo, proficiscebantur filij Israel in circuitu ostij tabernaculi. Et si non recedebat nubes, non proficiscebantur vsque ad diem qua recedebat. Quia nubes domini erat super tabernaculum in die, & ignis erat in nocte in eo, in oculis omnis domus Israel in cunctis profectioibus eorum. FINIS.

Liber Vaicra, id est,

Et uocauit: Qui Leuiticus dicitur. Interpretate Sante Pagnino, Lucensi.

Et offerens, armonia, pecudes, aues. C A P. I.

LOCUTUS EST DOMINUS AD MOYSEN, & locutus est dominus ad eum in tabernaculo ecclesie, dicendo: Loquere ad filios Israel, & dices ad eos: Homo cum obtulerit ex vobis oblationem domino de animalibus, de bobus et de pecudibus offeretis oblationem vestram. Si holocaustum est oblatio eius de bobus, masculum immaculatum offeret eum ad ostium tabernaculi ecclesie offeret eum secundum voluntatem suam in conspectu domini. Et coniunger manum suam super caput holocausti, & placabile erit pro eo ad expiandum ipsum. Et mactabit filium bouis in conspectu domini, & offerent filij Aharon sacerdotes sanguinem, & spargent sanguinem super altare in circuitu, quod est ad ostium tabernaculi ecclesie. Et excoriabit holocaustum, & concidet illud in frusta. Et ponent filij Aharon sacerdotis ignem super altare. Et ordinabunt ligna super ignem. Et ordinabunt filij Aharon sacerdotis res frusta, caput, & adipem super ligna que sunt super ignem, qui est super altare. Et intestinum eius, & crura eius, lauabit aqua. Et suffire faciet sacerdos oia super altare. Holocaustum est oblatio ignita odoris quietis domino. Et si de pecoribus est oblatio eius, de ouibus, vel de capris in holocaustum, masculum immaculatum offeret. Et mactabit eum ad latus altaris ad aquilonem in conspectu domini, & spargent filij Aharon sacerdotes sanguinem eius super altare in circuitu. Et concidet eum in frusta ipsius, & caput eius, & adipem eius, & ordinabit sacerdos ea super ligna, que sunt super ignem, qui est super altare. Et intestinum, & crura eius, lauabit aqua, & offeret sacerdos omnia, & suffire faciet super altare. Holocaustum est oblatio ignita odoris quietis domino. Et si de auiibus est holocaustum, oblatio ipsius domino, offeret de turribus vel de filiis colubae oblationem suam. Et offeret eam sacerdos super altare, & vngetur caput ipsius. Et suffire faciet super altare, & exprimetur sanguis eius super parietem altaris. Et remouebit velicula eius cum pluma ipsius, & projiciet eam apud altare ad orientem in locum cineris. Et findet eam cum alis ipsius, & non diuidet, & suffire faciet eam sacerdos super altare, super ligna, que sunt super ignem. Holocaustum est oblatio ignita odoris quietis domino.

De oblatione sacrificiorum, similes, suris, panum, laganorum, &c. tabsp fermento, & melle, sed non sine sale. C A P. II.

ANIMA CUM obtulerit oblationem minha domino, similia erit oblatio eius. Et fundet super eam oleum, & ponet super eam thus, Et offeret eam ad filios Aharon sacerdotum, & accipiet inde plenum pugillum suum de similia eius, & de

oleo ipsius super omne thus ipsius, & suffire faciet sacerdos odorem eius super altare. Oblatio est ignita odoris quietis domino. Et quod superest de sacrificio Aharon erit, & filij ipsius. Sanctificatio sanctificationis est de oblationibus ignitis domini. Et si obtulerit oblationem sacrificij coctionem clibani, & similia placentae infermentate erunt mixtae oleo, & lagana infermentatorum vncta oleo. Et si fuerit sacrificium de sartagine oblatio tua, similia consperfa oleo infermentata erit. Concides eam in frusta, & fundes super eam oleum. Sacrificium est, si sacrificium craticulae fuerit oblatio tua, similia consperfa oleo fiet. Et afferes sacrificium quod fiet ex iis domino. Et offeret illud sacerdoti, & accedens faciet illud ad altare. Et eleuare faciet de sacrificio odorem eius, & suffire faciet super altare. Oblatio est ignita odoris quietis domino. Et quod superest de sacrificio, Aharon erit, & filij eius. Sanctificatio sanctificationum est de oblationibus ignitis domini. Omne sacrificium quod offeretis domino non fiet fermentatum, quia de omni fermento, & de omni melle non suffire facietis oblationem ignitam domino. In oblationem primitiarum, offeretis ea domino, et super altare non ascendent in odorem quietis. Et omnem oblationem sacrificij tui sale sales, & non cessare facies sal feceris dei tui a sacrificio tuo. In oblatione tua offeres sal. Et si obtuleris sacrificium primitiarum domino, spicam cum culmo totam stam igni, triticum contusum spicam virentis plenae offeres sacrificium primitiarum tuarum. Et ponas super eam oleum, et ponas super eam thus. Sacrificium est, Et suffire faciet sacerdos odorem eius de frumento contuso eius, & de oleo eius super omne thus ipsius. Oblatio est ignita domino.

SI obtulerit panem, de bobus, de capris, de aguis, & de capris. C A P. III.

SI sacrificium pacificorum fuerit oblatio eius, si de bobus ipsi offeret, tam masculum quam foeminam, immaculatum offeret eum in conspectu domini. Et coniungat manum suam super caput oblationis suae, & immolabit eum ad ostium tabernaculi ecclesie, & fundent filij Aharon sacerdotes sanguinem super altare in circuitu. Et offeret de sacrificio pacificorum oblationem domino, adipem operientem intestinum, et omnem adipem qui est super intestinum, & duos renes, & adipem, qui est super ipsis, & qui est super illis, & fibram cum hepate, cum renibus remouebit. Et suffire faciet illum filij Aharon super altare, super holocaustum, quod est super ligna que sunt super ignem. Oblatio est ignita odoris quietis domino. Et si de pecudibus est oblatio eius in sacrificio pacificorum domino, masculum vel foeminam, immaculatum offeret eum. Et agnum ipse offeret oblationem suam, offeret ipsum in conspectu domini. Et coniungat manum suam super caput oblationis suae, & mactabit eum in conspectu tabernaculi ecclesie & spargent filij Aharon sanguinem eius super altare in circuitu. Et offeret de sacrificio pacificorum oblationem ignitam domino, adipem eius, caudam integram, contra spinam dorsum remouebit eam, & adipem operientem intestinum, & omnem adipem qui est super intestinum & duos renes, & adipem qui est super eis, & qui est super illa & fibram, cum hepate, cum renibus remouebit, & suffire faciet eum sacerdos super altare, caro oblationis ignitae est domino. Et si capra fuerit oblatio eius, offeret eam in conspectu domini. Et coniungat manum suam super caput eius, & mactabit eam contra tabernaculum ecclesie, & spargent filij Aharon sanguinem eius super altare in circuitu. Et offeret ex ea oblationem suam, oblationem ignitam domino adipem operientem intestinum, & omnem adipem qui est super intestinum, & adipem qui est super eis, & qui est super illa, & fibram cum hepate, cum renibus remouebit. Et suffire faciet eam sacerdos super altare. Caro oblationis ignitae est in odore gratias. Omnis adeps domino est. Statutum perpetuum in generationibus vestris in cunctis habitaculis vestris. Omnem adipem, & omnem sanguinem non comedetis.

Hostia pro peccatis per errorem commissa. C A P. III.

LOCUTUS EST DOMINUS AD MOYSEN, dicendo: Loquere ad filios Israel, dicendo: Anima cum peccauerit per

errorē ex oibus pceptis domini, q̄ non sunt fienda, & fecerit vnum ex his. Si sacerdos vnctus peccauerit secundum delictum populi, offerret pro peccato suo in quo peccauit, iuuen- cum filium bouis immaculatum dño pro peccato. Et afferet iuuentum ad ostium tabernaculi ecclesie, in conspectu domini, & coniunget manum suam super caput iuuenti, & mactabit iuuentum in conspectu domini. Et accipiet sacerdos vn-

cipiet sacerdos de sanguine oblationis p peccato digito suo, & ponet sup cornua altaris holocausti, & totū sanguinē eius effundet ad fundamentū altaris. Et totū adipē eius remouebit, quē admodū remotus est adeps agni a sacrificio pacificorū, & sufficit sacerdos ea super altare in oblationem dñi, & expiabit eum sacerdos a peccato suo, quod peccauit & dimittet ei.

B etus de sanguine iuuenti, & afferet eum ad tabernaculum ecclesie, Et tinget sacerdos digitum in sanguine, & asperget de sanguine septem vicibus coram dño, ante verbum sanctificationis. Et ponet sacerdos de sanguine super cornua altaris suffimenti aromati corā domino quod est in tabernaculo ecclesie, & totum sanguinem iuuenti effundet ad fundamentū altaris holocausti, quod est ad ostium tabernaculi ecclesie. Et totum adipem iuuenti pro peccato tollet ab eo, adipem operientem intestinum, & totum adipem qui est super intestinū. Et duos renes, & adipem, qui est super eis, qui est super ilia, &

Et anima cū peccauerit, & audierit vocē iuramentī, et est testis, vel vidit, vel sciuit, nisi annūciauerit, portabit poenā iniquitatis suae. Vel aia que tetigerit omē immūditū vel cadauer serae immundae, vel cadauer aialis immūdi, vel cadauer reptilis immūdi, & latuerit eā, & ipsa immūda est, & deliquit. Vel si tetigerit immūditiam hominis ex oi immūditia eius in qua pollutur, & latuerit eā, & ipsa sciuit, deliquit. Vel aia si iurauerit vt pferat labiis, malefacere, vel benefacere fecitū omne quod pferet homo in iuramento, & latuerit eā, & ipsa sciuit deliquit in vno ex istis. Et erit, cū deliquerit in vno ex istis, & confessā fuerit id sup quo peccauit, adducet oblationē delicti sui dño p peccato suo qd̄ peccauit, forminā & pecorib⁹ agnā, vel hircā caprarū p peccato, & expiabit eā sacerdos a peccato

C sibrā cum hepate, cum renibus remouebit, quemadmodū tollitur a boue sacrificij pacificorū, & adolebit ea sacerdos super altare holocausti. Et pellem iuuenti, & totam carnē eius, cum capite eius, & cruribus eius, & intestino ipsius, & fimo ipsius. Et deducet totum iuuentū extra castra ad locum mūdū ad locum effusionis cineris, & comburet eum super lignis in igne, super effusionem cineris comburetur. Et si omnis synagoga israel errauerit, & latuerit res ab oculis cōgregatiōis & lecerint vnum ex omnibus pceptis dñi, quae nō sunt fienda, & deliquerint, Et scitum fuerit peccatū in quo peccauerint offeret cōgregatio iuuentū filium bouis pro peccato, et adducet ante tabernaculū ecclesie, Et cōiungent seniores synagogae manus suas super caput iuuenti coram dño, & mactabit iuuentum corā dño. Et afferet sacerdos vnctus de sanguine iuuenti ad tabernaculū ecclesie. Et tinget sacerdos digitū suum de sanguine, & asperget septem vicibus coram dño ante velum. Et de sanguine ponet super cornua altaris, quod est corā dño, quod est in tabernaculo ecclesie, & totum sanguinem effundet ad fundamentum altaris holocausti qd̄ est ad ostiū tabernaculi ecclesie. Et totū adipē eius tollet ab eo, & sufficit faciet super altare. Et faciet iuuenco, quemadmodū fecit iuue co p peccato, sic faciet ei, & expiabit eos sacerdos, & dimittetur eis. Et educet iuuentū extra castra, & cōburet eum, quē ad modū combussit iuuentū primū. Oblatio pro peccato congregatiōis est. Quis princeps peccauerit, & fecerit vnum ex omnibus pceptis dñi dei sui, quae nō sunt fienda per errorē, & deliquerit, vel notificatū fuerit ei peccatū suū, in quo peccauit, afferet oblationē suā hircū caprarū masculū immaculatū. Et coniunget manū suā sup caput hirci, & mactabit eū in loco quo mactari solet holocaustū coram dño. Oblatio p peccato est. Et accipiet sacerdos de sanguine oblationis p peccato digito suo, & ponet super cornua altaris holocausti, & sanguinem eius effundet ad fundamentum altaris holocausti. Et totum adipem eius sufficit faciet super altare sicut adipem sacrificij pacificorū, & expiabit eum sacerdos a peccato eius, & dimittetur ei. Et si anima vna peccauerit per errorē de populo terrae, dñi facit vni ex pceptis dñi, quae nō sunt fienda, & deliquerit, vel notificatū fuerit ei peccatū suū qd̄ peccauit, afferet oblationē suā capellā immaculatā forminā pro peccato suo, quod peccauit. Et cōiungent manū suā sup caput oblationis pro peccato, & mactabit oblationē pro peccato in loco holocausti. Et accipiet sacerdos de sanguine eius digito suo, & ponet super cornua altaris holocausti, & totum sanguinē eius effundet ad fundamentum altaris holocausti, & sufficit faciet sacerdos, super altare in odorē quietis dño, & expiabit eum sacerdos, & dimittetur ei. Et si peccator attulerit oblationem suā p peccato, forminā immaculatā afferet. Et coniungent manū suā sup caput oblationis p peccato, & mactabit eam pro peccato in loco quo mactari solet holocaustū. Et ac

to eius. Et si nō attigerit man⁹ eius sufficiens pecus, adducet oblationē p delicto suo qd̄ peccauit, duos turtures, vel duos filios colūbae dño vni pro peccato, & alterū pro holocausto. Et adducet eos ad sacerdotē, & offeret eū qui est pro peccato primū, & vngue secabit caput ipsius cōtra ceruicē eius, & nō diuidet. Et asperget de sanguine oblationis p peccato sup parietē altaris, & qd̄ superest de sanguine exprimet ad fundamentū altaris. Oblatio p peccato est. Et alterū faciet holocaustum iuxta morē, & expiabit eā sacerdos a peccato ipsius qd̄ peccauit, & dimittet ei. Et si nō attigerit manus eius duos turtures, vel duos filios colūbae, adducet oblationē suā p quo peccauit, decimā partē Ephah, simile pro peccato. Nō ponet super eam oleū, neq̄ ponet super eā thus, quia oblatio p peccato est. Et adducet eam ad sacerdotē, & accipiet sacerdos ex ea pignum pugillū suū odorem eius, & sufficit faciet super altare sup oblationes ignitas dñi, oblatio pro peccato est. Et expiabit eā sacerdos a peccato ipsi⁹, qd̄ peccauit, ex vno de istis, & dimittetur ei. Et erit sacerdoti sicut sacrificiū. Et locutus est domin⁹ ad Moſeh, dicēdo: Anima si prauaricata fuerit prauaricatiōnē, & peccauerit per errorē de sanctificationibus dñi, adducet oblationē pro delicto suo dño arietem immaculatū de pecudibus secundum aestimationem tuam argenti seclorum, secundum seclum sanctificationis pro delicto. Et quod peccauit de sanctificatione reddet, & quintā partē ipsius addet ei & dabit illud sacerdoti, & sacerdos expiabit eū in ariete oblationis delicti, & dimittet ei. Et anima cum peccauerit, & fecerit vni ex omnibus pceptis dñi, q̄ non sunt fienda, & nō cognouerit, & deliquerit, & portauerit poenā iniquitatis suae. Adducet arietem immaculatū de pecudibus secundum aestimationem tuam, pro delicto ad sacerdotem, & expiabit eā sacerdos ab errore suo quem ignorauit, & ipsa nesciuit, & dimittetur ei. Delictum est, delinquendo deliquit domino,

D e sanguine ponet super cornua altaris, quod est corā dño, quod est in tabernaculo ecclesie, & totum sanguinem effundet ad fundamentum altaris holocausti qd̄ est ad ostiū tabernaculi ecclesie. Et totū adipē eius tollet ab eo, & sufficit faciet super altare. Et faciet iuuenco, quemadmodū fecit iuue co p peccato, sic faciet ei, & expiabit eos sacerdos, & dimittetur eis. Et educet iuuentū extra castra, & cōburet eum, quē ad modū combussit iuuentū primū. Oblatio pro peccato congregatiōis est. Quis princeps peccauerit, & fecerit vnum ex omnibus pceptis dñi dei sui, quae nō sunt fienda per errorē, & deliquerit, vel notificatū fuerit ei peccatū suū, in quo peccauit, afferet oblationē suā hircū caprarū masculū immaculatū. Et coniungent manū suā sup caput hirci, & mactabit eū in loco quo mactari solet holocaustū coram dño. Oblatio p peccato est. Et accipiet sacerdos de sanguine oblationis p peccato digito suo, & ponet super cornua altaris holocausti, & sanguinem eius effundet ad fundamentum altaris holocausti. Et totum adipem eius sufficit faciet super altare sicut adipem sacrificij pacificorū, & expiabit eum sacerdos a peccato eius, & dimittetur ei. Et si anima vna peccauerit per errorē de populo terrae, dñi facit vni ex pceptis dñi, quae nō sunt fienda, & deliquerit, vel notificatū fuerit ei peccatū suū qd̄ peccauit, afferet oblationē suā capellā immaculatā forminā pro peccato suo, quod peccauit. Et cōiungent manū suā sup caput oblationis pro peccato, & mactabit oblationē pro peccato in loco holocausti. Et accipiet sacerdos de sanguine eius digito suo, & ponet super cornua altaris holocausti, & totum sanguinē eius effundet ad fundamentum altaris holocausti, & sufficit faciet sacerdos, super altare in odorē quietis dño, & expiabit eum sacerdos, & dimittetur ei. Et si peccator attulerit oblationem suā p peccato, forminā immaculatā afferet. Et coniungent manū suā sup caput oblationis p peccato, & mactabit eam pro peccato in loco quo mactari solet holocaustū. Et ac

cipiet sacerdos de sanguine oblationis p peccato digito suo, & ponet sup cornua altaris holocausti, & totū sanguinē eius effundet ad fundamentū altaris. Et totū adipē eius remouebit, quē admodū remotus est adeps agni a sacrificio pacificorū, & sufficit sacerdos ea super altare in oblationem dñi, & expiabit eum sacerdos a peccato suo, quod peccauit & dimittet ei.

Et anima cū peccauerit, & audierit vocē iuramentī, et est testis, vel vidit, vel sciuit, nisi annūciauerit, portabit poenā iniquitatis suae. Vel aia que tetigerit omē immūditū vel cadauer serae immundae, vel cadauer aialis immūdi, vel cadauer reptilis immūdi, & latuerit eā, & ipsa immūda est, & deliquit. Vel si tetigerit immūditiam hominis ex oi immūditia eius in qua pollutur, & latuerit eā, & ipsa sciuit, deliquit. Vel aia si iurauerit vt pferat labiis, malefacere, vel benefacere fecitū omne quod pferet homo in iuramento, & latuerit eā, & ipsa sciuit deliquit in vno ex istis. Et erit, cū deliquerit in vno ex istis, & confessā fuerit id sup quo peccauit, adducet oblationē delicti sui dño p peccato suo qd̄ peccauit, forminā & pecorib⁹ agnā, vel hircā caprarū p peccato, & expiabit eā sacerdos a peccato

to eius. Et si nō attigerit man⁹ eius sufficiens pecus, adducet oblationē p delicto suo qd̄ peccauit, duos turtures, vel duos filios colūbae dño vni pro peccato, & alterū pro holocausto. Et adducet eos ad sacerdotē, & offeret eū qui est pro peccato primū, & vngue secabit caput ipsius cōtra ceruicē eius, & nō diuidet. Et asperget de sanguine oblationis p peccato sup parietē altaris, & qd̄ superest de sanguine exprimet ad fundamentū altaris. Oblatio p peccato est. Et alterū faciet holocaustum iuxta morē, & expiabit eā sacerdos a peccato ipsius qd̄ peccauit, & dimittet ei. Et si nō attigerit manus eius duos turtures, vel duos filios colūbae, adducet oblationē suā p quo peccauit, decimā partē Ephah, simile pro peccato. Nō ponet super eam oleū, neq̄ ponet super eā thus, quia oblatio p peccato est. Et adducet eam ad sacerdotē, & accipiet sacerdos ex ea pignum pugillū suū odorem eius, & sufficit faciet super altare sup oblationes ignitas dñi, oblatio pro peccato est. Et expiabit eā sacerdos a peccato ipsi⁹, qd̄ peccauit, ex vno de istis, & dimittetur ei. Et erit sacerdoti sicut sacrificiū. Et locutus est domin⁹ ad Moſeh, dicēdo: Anima si prauaricata fuerit prauaricatiōnē, & peccauerit per errorē de sanctificationibus dñi, adducet oblationē pro delicto suo dño arietem immaculatū de pecudibus secundum aestimationem tuam argenti seclorum, secundum seclum sanctificationis pro delicto. Et quod peccauit de sanctificatione reddet, & quintā partē ipsius addet ei & dabit illud sacerdoti, & sacerdos expiabit eū in ariete oblationis delicti, & dimittet ei. Et anima cum peccauerit, & fecerit vni ex omnibus pceptis dñi, q̄ non sunt fienda, & nō cognouerit, & deliquerit, & portauerit poenā iniquitatis suae. Adducet arietem immaculatū de pecudibus secundum aestimationem tuam, pro delicto ad sacerdotem, & expiabit eā sacerdos ab errore suo quem ignorauit, & ipsa nesciuit, & dimittetur ei. Delictum est, delinquendo deliquit domino,

F etus de sanguine iuuenti, & afferet eum ad tabernaculum ecclesie, Et tinget sacerdos digitum in sanguine, & asperget de sanguine septem vicibus coram dño, ante verbum sanctificationis. Et ponet sacerdos de sanguine super cornua altaris suffimenti aromati corā domino quod est in tabernaculo ecclesie, & totum sanguinem iuuenti effundet ad fundamentū altaris holocausti, quod est ad ostium tabernaculi ecclesie. Et totum adipem iuuenti pro peccato tollet ab eo, adipem operientem intestinum, & totum adipem qui est super intestinū. Et duos renes, & adipem, qui est super eis, qui est super ilia, & sibrā cum hepate, cum renibus remouebit, quemadmodū tollitur a boue sacrificij pacificorū, & adolebit ea sacerdos super altare holocausti. Et pellem iuuenti, & totam carnē eius, cum capite eius, & cruribus eius, & intestino ipsius, & fimo ipsius. Et deducet totum iuuentū extra castra ad locum mūdū ad locum effusionis cineris, & comburet eum super lignis in igne, super effusionem cineris comburetur. Et si omnis synagoga israel errauerit, & latuerit res ab oculis cōgregatiōis & lecerint vnum ex omnibus pceptis dñi, quae nō sunt fienda, & deliquerint, Et scitum fuerit peccatū in quo peccauerint offeret cōgregatio iuuentū filium bouis pro peccato, et adducet ante tabernaculū ecclesie, Et cōiungent seniores synagogae manus suas super caput iuuenti coram dño, & mactabit iuuentum corā dño. Et afferet sacerdos vnctus de sanguine iuuenti ad tabernaculū ecclesie. Et tinget sacerdos digitū suum de sanguine, & asperget septem vicibus coram dño ante velum. Et de sanguine ponet super cornua altaris, quod est corā dño, quod est in tabernaculo ecclesie, & totum sanguinem effundet ad fundamentum altaris holocausti qd̄ est ad ostiū tabernaculi ecclesie. Et totū adipē eius tollet ab eo, & sufficit faciet super altare. Et faciet iuuenco, quemadmodū fecit iuue co p peccato, sic faciet ei, & expiabit eos sacerdos, & dimittetur eis. Et educet iuuentū extra castra, & cōburet eum, quē ad modū combussit iuuentū primū. Oblatio pro peccato congregatiōis est. Quis princeps peccauerit, & fecerit vnum ex omnibus pceptis dñi dei sui, quae nō sunt fienda per errorē, & deliquerit, vel notificatū fuerit ei peccatū suū, in quo peccauit, afferet oblationē suā hircū caprarū masculū immaculatū. Et coniungent manū suā sup caput hirci, & mactabit eū in loco quo mactari solet holocaustū coram dño. Oblatio p peccato est. Et accipiet sacerdos de sanguine oblationis p peccato digito suo, & ponet super cornua altaris holocausti, & sanguinem eius effundet ad fundamentum altaris holocausti. Et totum adipem eius sufficit faciet super altare sicut adipem sacrificij pacificorū, & expiabit eum sacerdos a peccato eius, & dimittetur ei. Et si anima vna peccauerit per errorē de populo terrae, dñi facit vni ex pceptis dñi, quae nō sunt fienda, & deliquerit, vel notificatū fuerit ei peccatū suū qd̄ peccauit, afferet oblationē suā capellā immaculatā forminā pro peccato suo, quod peccauit. Et cōiungent manū suā sup caput oblationis pro peccato, & mactabit oblationē pro peccato in loco holocausti. Et accipiet sacerdos de sanguine eius digito suo, & ponet super cornua altaris holocausti, & totum sanguinē eius effundet ad fundamentum altaris holocausti, & sufficit faciet sacerdos, super altare in odorē quietis dño, & expiabit eum sacerdos, & dimittetur ei. Et si peccator attulerit oblationem suā p peccato, forminā immaculatā afferet. Et coniungent manū suā sup caput oblationis p peccato, & mactabit eam pro peccato in loco quo mactari solet holocaustū. Et ac

cipiet sacerdos de sanguine oblationis p peccato digito suo, & ponet sup cornua altaris holocausti, & totū sanguinē eius effundet ad fundamentū altaris. Et totū adipē eius remouebit, quē admodū remotus est adeps agni a sacrificio pacificorū, & sufficit sacerdos ea super altare in oblationem dñi, & expiabit eum sacerdos a peccato suo, quod peccauit & dimittet ei.

G etus de sanguine iuuenti, & afferet eum ad tabernaculum ecclesie, Et tinget sacerdos digitum in sanguine, & asperget de sanguine septem vicibus coram dño, ante verbum sanctificationis. Et ponet sacerdos de sanguine super cornua altaris suffimenti aromati corā domino quod est in tabernaculo ecclesie, & totum sanguinem iuuenti effundet ad fundamentū altaris holocausti, quod est ad ostium tabernaculi ecclesie. Et totum adipem iuuenti pro peccato tollet ab eo, adipem operientem intestinum, & totum adipem qui est super intestinū. Et duos renes, & adipem, qui est super eis, qui est super ilia, & sibrā cum hepate, cum renibus remouebit, quemadmodū tollitur a boue sacrificij pacificorū, & adolebit ea sacerdos super altare holocausti. Et pellem iuuenti, & totam carnē eius, cum capite eius, & cruribus eius, & intestino ipsius, & fimo ipsius. Et deducet totum iuuentū extra castra ad locum mūdū ad locum effusionis cineris, & comburet eum super lignis in igne, super effusionem cineris comburetur. Et si omnis synagoga israel errauerit, & latuerit res ab oculis cōgregatiōis & lecerint vnum ex omnibus pceptis dñi, quae nō sunt fienda, & deliquerint, Et scitum fuerit peccatū in quo peccauerint offeret cōgregatio iuuentū filium bouis pro peccato, et adducet ante tabernaculū ecclesie, Et cōiungent seniores synagogae manus suas super caput iuuenti coram dño, & mactabit iuuentum corā dño. Et afferet sacerdos vnctus de sanguine iuuenti ad tabernaculū ecclesie. Et tinget sacerdos digitū suum de sanguine, & asperget septem vicibus coram dño ante velum. Et de sanguine ponet super cornua altaris, quod est corā dño, quod est in tabernaculo ecclesie, & totum sanguinem effundet ad fundamentum altaris holocausti qd̄ est ad ostiū tabernaculi ecclesie. Et totū adipē eius tollet ab eo, & sufficit faciet super altare. Et faciet iuuenco, quemadmodū fecit iuue co p peccato, sic faciet ei, & expiabit eos sacerdos, & dimittetur eis. Et educet iuuentū extra castra, & cōburet eum, quē ad modū combussit iuuentū primū. Oblatio pro peccato congregatiōis est. Quis princeps peccauerit, & fecerit vnum ex omnibus pceptis dñi dei sui, quae nō sunt fienda per errorē, & deliquerit, vel notificatū fuerit ei peccatū suū, in quo peccauit, afferet oblationē suā hircū caprarū masculū immaculatū. Et coniungent manū suā sup caput hirci, & mactabit eū in loco quo mactari solet holocaustū coram dño. Oblatio p peccato est. Et accipiet sacerdos de sanguine oblationis p peccato digito suo, & ponet super cornua altaris holocausti, & sanguinem eius effundet ad fundamentum altaris holocausti. Et totum adipem eius sufficit faciet super altare sicut adipem sacrificij pacificorū, & expiabit eum sacerdos a peccato eius, & dimittetur ei. Et si anima vna peccauerit per errorē de populo terrae, dñi facit vni ex pceptis dñi, quae nō sunt fienda, & deliquerit, vel notificatū fuerit ei peccatū suū qd̄ peccauit, afferet oblationē suā capellā immaculatā forminā pro peccato suo, quod peccauit. Et cōiungent manū suā sup caput oblationis pro peccato, & mactabit oblationē pro peccato in loco holocausti. Et accipiet sacerdos de sanguine eius digito suo, & ponet super cornua altaris holocausti, & totum sanguinē eius effundet ad fundamentum altaris holocausti, & sufficit faciet sacerdos, super altare in odorē quietis dño, & expiabit eum sacerdos, & dimittetur ei. Et si peccator attulerit oblationem suā p peccato, forminā immaculatā afferet. Et coniungent manū suā sup caput oblationis p peccato, & mactabit eam pro peccato in loco quo mactari solet holocaustū. Et ac

to eius. Et si nō attigerit man⁹ eius sufficiens pecus, adducet oblationē p delicto suo qd̄ peccauit, duos turtures, vel duos filios colūbae dño vni pro peccato, & alterū pro holocausto. Et adducet eos ad sacerdotē, & offeret eū qui est pro peccato primū, & vngue secabit caput ipsius cōtra ceruicē eius, & nō diuidet. Et asperget de sanguine oblationis p peccato sup parietē altaris, & qd̄ superest de sanguine exprimet ad fundamentū altaris. Oblatio p peccato est. Et alterū faciet holocaustum iuxta morē, & expiabit eā sacerdos a peccato ipsius qd̄ peccauit, & dimittet ei. Et si nō attigerit manus eius duos turtures, vel duos filios colūbae, adducet oblationē suā p quo peccauit, decimā partē Ephah, simile pro peccato. Nō ponet super eam oleū, neq̄ ponet super eā thus, quia oblatio p peccato est. Et adducet eam ad sacerdotē, & accipiet sacerdos ex ea pignum pugillū suū odorem eius, & sufficit faciet super altare sup oblationes ignitas dñi, oblatio pro peccato est. Et expiabit eā sacerdos a peccato ipsi⁹, qd̄ peccauit, ex vno de istis, & dimittetur ei. Et erit sacerdoti sicut sacrificiū. Et locutus est domin⁹ ad Moſeh, dicēdo: Anima si prauaricata fuerit prauaricatiōnē, & peccauerit per errorē de sanctificationibus dñi, adducet oblationē pro delicto suo dño arietem immaculatū de pecudibus secundum aestimationem tuam argenti seclorum, secundum seclum sanctificationis pro delicto. Et quod peccauit de sanctificatione reddet, & quintā partē ipsius addet ei & dabit illud sacerdoti, & sacerdos expiabit eū in ariete oblationis delicti, & dimittet ei. Et anima cum peccauerit, & fecerit vni ex omnibus pceptis dñi, q̄ non sunt fienda, & nō cognouerit, & deliquerit, & portauerit poenā iniquitatis suae. Adducet arietem immaculatū de pecudibus secundum aestimationem tuam, pro delicto ad sacerdotem, & expiabit eā sacerdos ab errore suo quem ignorauit, & ipsa nesciuit, & dimittetur ei. Delictum est, delinquendo deliquit domino,

hyper illud ei cuius erat, dabit illud die oblationis pro delicto suo. Et oblationem pro delicto suo adducet domin⁹ arietem immaculatum & pecudibus secundum aestimationem pro delicto ad sacerdotem, & expiabit eum sacerdos coram domino, & dimittetur ei vnumquodque ex omnibus quae faciet delinquendo in eo. Et locutus est domin⁹ ad Moſeh, dicēdo: Præcipe Aharon & filiis eius, dicendo: Hæc est lex holocausti. Et holocaustum propter vitionem eius super altare tota nocte vsq̄que mane. Et ignis altaris accensus erit in eo. Et in die faciet sacerdos veste linea, & feminalibus lineis induet se super membrū suum, & tollet cinerē, quia consumet ignis holocaustum super altare, & ponet illum apud altare. Et extet se vestes suas, & induet se vestibus aliis, & educet cinerē extra castra ad locum mundum. Et ignis in altari ardebit, non extinguetur. Et ardere faciet in eo sacerdos ligna singulo mane, & ordinabit super illud holocaustū, & sufficit faciet sup illud adipem pacificorū. Ignis semp ardebit in altari, nō extinguet. Et ista est lex oblationis, quae offerent filij Aharon corā dño, coram altari. Et tollet ab ea pugillo suo de simila oblationis, & de oleo eius, & totum thus, quod est sup oblationē, & sufficit faciet super altare in odorem quietis, odorem ipsius dñi. Et quod superest, ex ea comedent Aharon & filij eius. Infermentata comedentur in loco sancto. In atrio tabernaculi ecclesie comedent ea. Non coquetur fermentatū. Partem corū dedi ex oblationibus meis ignitis. Sanctificatio sanctificationū est, sicut oblatio p peccato, & sicut oblatio pro delicto. Ois masculus de filijs Aharon, comedet ea. Statutum perpetuū est in generationibus vestris de oblationibus ignitis dñi. Ois q̄ tetigerit eas sanctificabitur. Et locutus est dñs ad Moſeh, dicēdo: Ista est oblatio Aharon & filiorū eius, quae offeret dño in die qua vngetur ipsemet. Decimā partē Ephah similia, sacrificium iuge. Dimidium eius mane, & dimidium eius vespere. In sartagine oleo fiet, frictam adduces eā, cocta oblationis p frustra offeres in odorem quietis domino. Et sacerdos vnctus p eo & filiis eius faciet eam statutū perpetuū domino, tota sufficitur. Et omnis oblatio sacerdotis holocaustū erit. Non comedetur. Et locutus est dñs ad Moſeh, dicēdo: Loq̄re ad Aharō, & ad filios eius, dicēdo: Ista est lex oblationis p peccato in loco quo mactabit holocaustū mactabit oblatio p peccato corā dño. Sanctificatio sanctificationū est. Sacerdos expiabit illud, comedet illud, in loco sancto comedet, in atrio tabernaculi ecclesie. Ois q̄ tetigerit carnē eius, sanctificabit. Et si aliquid fuerit de sanguine eius sup veste, illud sup qd̄ aspergitur fuerit laubis in loco sancto. Et vas restectū in quo coquet confringetur. Et si in vase aeneo, cocta fuerit, defricabit, & laubis aqua. Ois mascul⁹ inter sacerdotes comedet illud. Sanctificatio sanctificationū est. Et omnis oblatio p peccato de cuius sanguine adduceat ad tabernaculū ecclesie, ad expiādū in sanctificatione, nō comedet. Igne cōburetur.

quod offeret dño. Si pro gratiarū actiōe obtulerit illud offeret pro sacrificio gratiarū actiōis placetas infermentatas mixtas oleo, & lagana infermentata vncta oleo, & similia fricta, placetas mixtas oleo. Cum placētis panis fermentati offeret oblationē suam pro sacrificio gratiarū actiōis pacificorum suorū. Et offeret ex eo vnum ex omni oblatione, oblationem dñi. Sacerdos spargentis sanguinē pacificorū erit. Et caro sacrificij gratiarū actiōis pacificorū eius, in die oblationis eius, comedet. Non dimittet ex eo vsq̄ mane. Et si votum vel spōtanēū est sacrificiū oblationis eius, in die qua obtulerit sacrificium suū comedetur, & in crastino, & quod super est ex eo comedetur. Et qd̄ superest de carne sacrificij in die tertia, igni cōburet. Et si comedēdo comestū fuerit de carne sacrificij pacificorū eius, in die tertia nō placebit offerēs illud, neque reputabit illi. Prophanum erit, & anima comedens ex eo, poenam suā portabit. Et caro quae tetigerit omne immūditū, nō comedetur, igni cōburet. & carnē omnis mūdus comedet. Et anima quae comederit carnē de sacrificio pacificorum, quod est dñi, & immūditia eius est sup ipsam, excidet anima ipsa de populis suis. Et anima si tetigerit omne immūditū, tū de immūditia hominis, q̄ animalis immūditū, vel omnis reptilis immūditū, & comederit de carne sacrificij pacificorum qd̄ est dñi, excidetur anima ipsa de populis suis. Et locutus est dñs ad Moſeh, dicēdo: Loq̄re ad filios Israel, dicēdo: Ois adipem bouis, & agni, & caprae nō comedetis. Et adeps cadaueris & adeps rapti, fiet in omne opus, sed comedēdo nō comedetis illum. Nam omnis qui comederit adipē animalis ex quo offeret oblationē ignitā dño, excidet anima quae comederit de populis suis. Et omnem sanguinē nō comedetis in cunctis habitatiōnibus vestris, tū de auib⁹ q̄ de animalibus. Omnis anima q̄ comederit omnē sanguinem, excidet anima ipsa de populis suis. Et locutus est domin⁹ ad Moſeh, dicēdo: Loq̄re ad filios Israel, dicēdo: Offerēs sacrificium pacificorum suorū dño, adducet oblationē suam domino, de sacrificio pacificorum suorum. Manus eius adducet oblationes ignitas dñi, adipē cum pectusculo adducet, & pectusculum ad eleuādū ipsum eleuationē coram domino. Et sufficit faciet sacerdos adipē, super altare. Et erit pectus Aharon, & filij eius, & armū dextrum dabit oblationē sacerdoti de sacrificio pacificorū vestrorum. Offerent sanguinē pacificorū, & adipem de filijs Aharon, erit armus dexter in partē. Quia pectus eleuationis, & armum eleuationis tūli a filiis Israel, & sacrificij pacificorum eorum, et de die ea Aharon sacerdoti, & filiis eius in statutum perpetuū a filiis Israel. Hæc est vnctio Aharon, & vnctio filiorum eius de oblationibus ignitis dñi, in die qua appropinquare fecit eos ad ministrandū dño: quas præcepit domin⁹ vt darent eis, in die qua vnxit eos a filiis Israel, statutum perpetuum in generationibus eorū. Hæc est lex holocausti, sacrificij, & oblationis p peccato, & oblationis p delicto, & cōsecratiōib⁹, & sacrificio pacificorū. Quae pcepit dñs Moſeh in monte Sinai in die q̄ pcepit filiis Israel, vt offererēt oblationes suas dño in deserto Sinai.

B etus de sanguine iuuenti, & afferet eum ad tabernaculum ecclesie, Et tinget sacerdos digitum in sanguine, & asperget de sanguine septem vicibus coram dño, ante verbum sanctificationis. Et ponet sacerdos de sanguine super cornua altaris suffimenti aromati corā domino quod est in tabernaculo ecclesie, & totum sanguinem iuuenti effundet ad fundamentū altaris holocausti, quod est ad ostium tabernaculi ecclesie. Et totum adipem iuuenti pro peccato tollet ab eo, adipem operientem intestinum, & totum adipem qui est super intestinū. Et duos renes, & adipem, qui est super eis, qui est super ilia, & sibrā cum hepate, cum renibus remouebit, quemadmodū tollitur a boue sacrificij pacificorū, & adolebit ea sacerdos super altare holocausti. Et pellem iuuenti, & totam carnē eius, cum capite eius, & cruribus eius, & intestino ipsius, & fimo ipsius. Et deducet totum iuuentū extra castra ad locum mūdū ad locum effusionis cineris, & comburet eum super lignis in igne, super effusionem cineris comburetur. Et si omnis synagoga israel errauerit, & latuerit res ab oculis cōgregatiōis & lecerint vnum ex omnibus pceptis dñi, quae nō sunt fienda, & deliquerint, Et scitum fuerit peccatū in quo peccauerint offeret cōgregatio iuuentū filium bouis pro peccato, et adducet ante tabernaculū ecclesie, Et cōiungent seniores synagogae manus suas super caput iuuenti coram dño, & mactabit iuuentum corā dño. Et afferet sacerdos vnctus de sanguine iuuenti ad tabernaculū ecclesie. Et tinget sacerdos digitū suum de sanguine, & asperget septem vicibus coram dño ante velum. Et de sanguine ponet super cornua altaris, quod est corā dño, quod est in tabernaculo ecclesie, & totum sanguinem effundet ad fundamentum altaris holocausti qd̄ est ad ostiū tabernaculi ecclesie. Et totū adipē eius tollet ab eo, & sufficit faciet super altare. Et faciet iuuenco, quemadmodū fecit iuue co p peccato, sic faciet ei, & expiabit eos sacerdos, & dimittetur eis. Et educet iuuentū extra castra, & cōburet eum, quē ad modū combussit iuuentū primū. Oblatio pro peccato congregatiōis est. Quis princeps peccauerit, & fecerit vnum ex omnibus pceptis dñi dei sui, quae nō sunt fienda per errorē, & deliquerit, vel notificatū fuerit ei peccatū suū, in quo peccauit, afferet oblationē suā hircū caprarū masculū immaculatū. Et coniungent manū suā sup caput hirci, & mactabit eū in loco quo mactari solet holocaustū coram dño. Oblatio p peccato est. Et accipiet sacerdos de sanguine oblationis p peccato digito suo, & ponet super cornua altaris holocausti, & sanguinem eius effundet ad fundamentum altaris holocausti. Et totum adipem eius sufficit faciet super altare sicut adipem sacrificij pacificorū, & expiabit eum sacerdos a peccato eius, & dimittetur ei. Et si anima vna peccauerit per errorē de populo terrae, dñi facit vni ex pceptis dñi, quae nō sunt fienda, & deliquerit, vel notificatū fuerit ei peccatū suū qd̄ peccauit, afferet oblationē suā capellā immaculatā forminā pro peccato suo, quod peccauit. Et cōiungent manū suā sup caput oblationis pro peccato, & mactabit oblationē pro peccato in loco holocausti. Et accipiet sacerdos de sanguine eius digito suo, & ponet super cornua altaris holocausti, & totum sanguinē eius effundet ad fundamentum altaris holocausti, & sufficit faciet sacerdos, super altare in odorē quietis dño, & expiabit eum sacerdos, & dimittetur ei. Et si peccator attulerit oblationem suā p peccato, forminā immaculatā afferet. Et coniungent manū suā sup caput oblationis p peccato, & mactabit eam pro peccato in loco quo mactari solet holocaustū. Et ac

to eius. Et si nō attigerit man⁹ eius sufficiens pecus, adducet oblationē p delicto suo qd̄ peccauit, duos turtures, vel duos filios colūbae dño vni pro peccato, & alterū pro holocausto. Et adducet eos ad sacerdotē, & offeret eū qui est pro peccato primū, & vngue secabit caput ipsius cōtra ceruicē eius, & nō diuidet. Et asperget de sanguine oblationis p peccato sup parietē altaris, & qd̄ superest de sanguine exprimet ad fundamentū altaris. Oblatio p peccato est. Et alterū faciet holocaustum iuxta morē, & expiabit eā sacerdos a peccato ipsius qd̄ peccauit, & dimittet ei. Et si nō attigerit manus eius duos turtures, vel duos filios colūbae, adducet oblationē suā p quo peccauit, decimā partē Ephah, simile pro peccato. Nō ponet super eam oleū, neq̄ ponet super eā thus, quia oblatio p peccato est. Et adducet eam ad sacerdotē, & accipiet sacerdos ex ea pignum pugillū suū odorem eius, & sufficit faciet super altare sup oblationes ignitas dñi, ob

Consideratio & distinctio leprae a lepra. CAP. XIII.

A T locutus est dominus ad Moſeh, & Aharon, dicendo: Homo cum fuerit in cute carnis eius tumor, vel ſcabies, vel macula alba, & fuerit in cute carnis eius ſecundum plagam leprae, adducetur ad Aharon ſacerdotem, vel ad vnum e filiis eius ſacerdotibus. Et videbit ſacerdos plagam in cute carnis. Et ſi pilus in plaga verſus fuerit in albedine, & aſpectus plagae profundior fuerit cute carnis eius, plaga leprae eſt. Et videbit eam ſacerdos, & contaminatam dicit eam. Et ſi macula alba eſt in cute carnis eius, & profundior non eſt aſpectus cute, & pilus eius non eſt verſus in alborum, claudere faciet ſacerdos plagam ſeptem diebus. Et videbit eam ſacerdos die ſeptima, & ſi plaga ſicut in oculis eius, nec creuit plaga in cute, claudere faciet eam ſacerdos ſeptem diebus ſecundo. Et videbit ſacerdos eam die ſeptima ſecundo, & ſi ſubnigra fuerit plaga, nec creuerit plaga in cute, mundam dicit eam ſacerdos, ſcabies eſt, & lauabit veſtimenta ſua, & mundus erit. Et ſi creſcendo creuerit ſcabies in cute, poſtquam viſa eſt a ſacerdote ad mundationem eius, videbit ſecundo a ſacerdote. Et videbit ſacerdos, & ſi creuerit ſcabies in cute, immunda dicit eam ſacerdos, lepra eſt. Plaga leprae ſi fuerit in hoiſe, adducet ad ſacerdotem. Et videbit ſacerdos, & ſi tumor albus fuerit in cute, & ipſe verticillum alborum, & pinguedo carnis viuę eſt in tumore, lepra inueterata eſt in cute carnis eius, immunda dicit eam ſacerdos, nec claudere faciet eam, immunda eſt. Et ſi germinando germinauerit lepra in cute, & operuerit lepra omnem cutem plagae, e capite eius vsq; ad pedes eius ſecundum omnem a partem oculorum ſacerdotis, videbit ſacerdos, & ſi operuit lepra omnem carnem eius, mundam dicit plagam, tota verſa eſt in candorem, munda eſt. Et ſi viderit ſacerdos carnem viuam, immundam dicit eam, caro viuam immunda eſt, lepra eſt. Vel ſi reuerſa fuerit caro viuam, & conuerſa in candorem, veniet ad ſacerdotem, videbit eam ſacerdos, & ſi verſa fuerit plaga in candorem, munda dicit ſacerdos plagam, munda eſt. Et cum fuerit in cute carnis vlcus, & lanatum fuerit, & fuerit in loco vlcis tumor albus, vel macula alba ſubrufa, conſpicies ſacerdoti. Et videbit ſacerdos, & ſi aſpectus eius humilior fuerit cute, & pilus eius verſus fuerit in candorem, immundam dicit illam ſacerdos, plaga leprae eſt in vlcere germinauit. Et ſi viderit illam ſacerdos, & non fuerit in ea pilus albus, nec humilior cute, ſed fuerit ſubobſcura, recludere faciet illam ſacerdos ſeptem diebus. Et ſi creſcendo creuerit in cute immundam dicit ſacerdos illam, plaga eſt. Et ſi loco eius ſtererit macula alba, nec creuerit, combuſtio vlcis eſt, mundam dicit illam ſacerdos. Vel cum fuerit in cute carnis eius combuſtio ignis, & fuerit in carne combuſtionis macula alba, ſubrufa, vel alba, videbit eam ſacerdos, & ſi verſus fuerit pilus albus in maculam albam, & aſpectus eius fuerit profundior cute, lepra eſt in aduſione germinans, immundam dicit eam ſacerdos, plaga leprae eſt. Et ſi viderit eam ſacerdos, & ſi non fuerit in macula alba pilus albus, nec humilior fuerit cute, ſed fuerit ſubobſcura, recludere faciet eam ſacerdos ſeptem diebus. Et videbit eam ſacerdos die ſeptimo, ſi creſcendo creuerit in cute, immundam dicit ſacerdos eam, plaga leprae eſt. Et ſi in loco creuerit macula alba, nec creuerit in cute, & fuerit ſubobſcura, tumor combuſtionis eſt, mundam iudicabit eam ſacerdos, quia ardor combuſtionis eſt. Vir autem ſiue mulier cum fuerit in eo plaga in capite, vel in barba, videbit ſacerdos plagam, & ſi aſpectus eius fuerit profundior cute, & in ea pilus flauus ſubtilis, immundam dicit eam ſacerdos macula nigra eſt, lepra capitis vel barbæ eſt. Et ſi viderit ſacerdos plagam maculae nigrae, & aſpectus eius non fuerit profundior cute, & pilus niger non fuerit in ea, recludere faciet ſacerdos plagam maculae nigrae ſeptem diebus. Et videbit ſacerdos plagam die ſeptima, & ſi non creuerit macula nigra, nec fuerit in ea pilus flauus, & aſpectus maculae nigrae non fuerit profundior cute, raderetur, ſed maculam nigram non raderet, recludere faciet ſacerdos maculam nigram ſeptem diebus ſecundo. Et videbit ſacerdos maculam nigram in cute, nec aſpectus eius fuerit profundior cute, mundam dicit eam ſacerdos, & lauabit veſtimenta ſua, & mundus erit. Si autem creuerit macula nigra in cute, non quaret ſacerdos eam pilum flauum, immunda eſt. Si autem in oculis eius ſtererit macula nigra, & pilus niger ortus fuerit in ea, ſanata eſt macula nigra, munda eſt, & mundam dicit eam ſacerdos. Vir autem ſiue mulier cum fuerit in cute carnis eorum maculae claræ albæ, videbit ſacerdos, & ſi in cute carnis eorum fuerit maculae claræ, ſubobſcure albæ, macula alba eſt, floruit in cute. Miſerda eſt. Vir autem cum decapillatum fuerit caput eius, caluſus vertice eſt, mundus eſt. Et ſi a cincinno faciei eius decapillatum fuerit caput eius, recaluaſerit eſt, mundus eſt. Si autem fuerit in caluitie, vel in recaluatione plaga alba ruſa, lepra germinans eſt in caluitie eius, vel in recaluatione eius. Et videbit eam ſacerdos, & ſi tumor plagae albus, ruſus in caluitio eius, vel recaluatione eius quali aſpectus leprae in cute carnis, vir leproſus eſt, immundus eſt, immundum dicens dicendo immundum dicit eum ſacerdos. In capite eius eſt plaga eius. Leproſus autem in quo fuerit plaga, veſtimenta eius erunt ſilla, & caput eius erit nudum, & labrum operiet, & immundum, immundum ſe appellabit. Omnibus diebus quibus fuerit plaga in eo, immundus erit, immundus erit. Solus habitabit. Extra caſtra erit habitatio eius. Veſtis autem cum fuerit in ea plaga leprae in veſte lanae, vel veſte lineae, vel in ſtamine, vel ſubtegmene ex lino vel lana, vel in pelle, vel omni opere pelliceo, & fuerit plaga viridis, vel ruſa in veſte, vel pelle, vel ſtamine, vel ſubtegmene, vel quouis inſtrumento pelliceo plaga leprae fuerit, conſpicies ſacerdoti, videbit ſacerdos plagam, & recludere faciet plagam ſeptem diebus. Videbit autem plagam die ſeptimo, ſi creuerit plaga in veſte, vel ſtamine, vel ſubtegmene, vel pelle, vel omni quod ſit ex pelle pro opere, lepra piugens eſt, plaga immunda eſt. Comburentes ſent, vel ſtamen, vel ſubtegmene ex lana, vel lino, vel omni inſtrumentum pelliceum in quo fuerit plaga, quia lepra pungens eſt, igni comburentur. Si autem viderit ſacerdos, & ecce non creuit plaga in veſte, vel ſtamine, vel ſubtegmene, vel omni inſtrumento pelliceo, præcipiet ſacerdos & lauabit illud in quo eſt plaga, & claudere faciet eam ſeptem diebus ſecundo. Et videbit ſacerdos poſtquam lota eſt plaga, & ſi non mutauerit plaga colorẽ ſuũ, nec plagae creuerit, immunda eſt. Igni comburent eam. Foſſio eſt in caluitio ſuo, vel in recaluatione ſua. Et ſi viderit ſacerdos, quod ſubobſcura ſit plaga poſtquam lota eſt, frangat eam de veſte, vel pelle, vel ſtamine, vel ſubtegmene. Si autem conſpecta fuerit amplius in veſte, vel ſtamine, vel ſubtegmene vel in inſtrumento pelliceo, flores eſt, igni comburent eam cum illo in quo eſt plaga. Veſte autem, vel ſtamine, vel ſubtegmene, vel omni inſtrumento pelliceo qd lauabis, recedet ab eis plaga, lauabitur autem ſecundo, & mundum erit. Iſta eſt lex plagae leprae, veſtimenti lanei vel linei, vel ſtamini, vel ſubtegmis, vel omnis inſtrumenti pellicei ad iudicandum mundum illud, vel ad iudicandum illud immundum.

Fundior cute, raderetur, ſed maculam nigram non raderet, recludere faciet ſacerdos maculam nigram ſeptem diebus ſecundo. Et videbit ſacerdos maculam nigram in cute, nec aſpectus eius fuerit profundior cute, mundam dicit eam ſacerdos, & lauabit veſtimenta ſua, & mundus erit. Si autem creuerit macula nigra in cute, non quaret ſacerdos eam pilum flauum, immunda eſt. Si autem in oculis eius ſtererit macula nigra, & pilus niger ortus fuerit in ea, ſanata eſt macula nigra, munda eſt, & mundam dicit eam ſacerdos. Vir autem ſiue mulier cum fuerit in cute carnis eorum maculae claræ albæ, videbit ſacerdos, & ſi in cute carnis eorum fuerit maculae claræ, ſubobſcure albæ, macula alba eſt, floruit in cute. Miſerda eſt. Vir autem cum decapillatum fuerit caput eius, caluſus vertice eſt, mundus eſt. Et ſi a cincinno faciei eius decapillatum fuerit caput eius, recaluaſerit eſt, mundus eſt. Si autem fuerit in caluitie, vel in recaluatione plaga alba ruſa, lepra germinans eſt in caluitie eius, vel in recaluatione eius. Et videbit eam ſacerdos, & ſi tumor plagae albus, ruſus in caluitio eius, vel recaluatione eius quali aſpectus leprae in cute carnis, vir leproſus eſt, immundus eſt, immundum dicens dicendo immundum dicit eum ſacerdos. In capite eius eſt plaga eius. Leproſus autem in quo fuerit plaga, veſtimenta eius erunt ſilla, & caput eius erit nudum, & labrum operiet, & immundum, immundum ſe appellabit. Omnibus diebus quibus fuerit plaga in eo, immundus erit, immundus erit. Solus habitabit. Extra caſtra erit habitatio eius. Veſtis autem cum fuerit in ea plaga leprae in veſte lanae, vel veſte lineae, vel in ſtamine, vel ſubtegmene ex lino vel lana, vel in pelle, vel omni opere pelliceo, & fuerit plaga viridis, vel ruſa in veſte, vel pelle, vel ſtamine, vel ſubtegmene, vel quouis inſtrumento pelliceo plaga leprae fuerit, conſpicies ſacerdoti, videbit ſacerdos plagam, & recludere faciet plagam ſeptem diebus. Videbit autem plagam die ſeptimo, ſi creuerit plaga in veſte, vel ſtamine, vel ſubtegmene, vel pelle, vel omni quod ſit ex pelle pro opere, lepra piugens eſt, plaga immunda eſt. Comburentes ſent, vel ſtamen, vel ſubtegmene ex lana, vel lino, vel omni inſtrumentum pelliceum in quo fuerit plaga, quia lepra pungens eſt, igni comburentur. Si autem viderit ſacerdos, & ecce non creuit plaga in veſte, vel ſtamine, vel ſubtegmene, vel omni inſtrumento pelliceo, præcipiet ſacerdos & lauabit illud in quo eſt plaga, & claudere faciet eam ſeptem diebus ſecundo. Et videbit ſacerdos poſtquam lota eſt plaga, & ſi non mutauerit plaga colorẽ ſuũ, nec plagae creuerit, immunda eſt. Igni comburent eam. Foſſio eſt in caluitio ſuo, vel in recaluatione ſua. Et ſi viderit ſacerdos, quod ſubobſcura ſit plaga poſtquam lota eſt, frangat eam de veſte, vel pelle, vel ſtamine, vel ſubtegmene. Si autem conſpecta fuerit amplius in veſte, vel ſtamine, vel ſubtegmene vel in inſtrumento pelliceo, flores eſt, igni comburent eam cum illo in quo eſt plaga. Veſte autem, vel ſtamine, vel ſubtegmene, vel omni inſtrumento pelliceo qd lauabis, recedet ab eis plaga, lauabitur autem ſecundo, & mundum erit. Iſta eſt lex plagae leprae, veſtimenti lanei vel linei, vel ſtamini, vel ſubtegmis, vel omnis inſtrumenti pellicei ad iudicandum mundum illud, vel ad iudicandum illud immundum.

Lex mundandi hominis leproſi, conſideratio & purgatio domus leproſae. CAP. XIII.

A T locutus eſt dominus ad Moſeh, dicendo: Iſta erit lex leproſi. In die mundationis ſuae, adducetur ad ſacerdotem. Et egredietur ſacerdos extra caſtra, & videbit ſacerdos: & ſi ſanata fuerit plaga leprae a leproſo, præcipiet ſacerdos, & accipiet pro mundando duos paſſeres viuos mundos, & lignum cedrinum, & vermiculum cocci, & hyllopii. Et præcipiet ſacerdos, & maſtabit paſſerem vnum in vaſe fictili ſuper aquam viuentem. Paſſerem viuum tollet, & lignum cedrinum, & vermiculum cocci, & hyllopii, & tinger ea, & paſſerem viuum in ſanguine paſſeris maſtabit ſuper aquam viuentem.

Matth. 23. Luc. 11.

Uentem. Et aſperget ſuper mundandum a lepra ſeptem vicibus, & mundabit eum, & dimittet paſſerẽ viuum ſuper faciem agri. Lauabitq; mundandum veſtimenta ſua & raderet omnẽ pilum ſuum, lauabitq; ſe aqua, & purificabit ſe, & poſtea ingredietur caſtra, & habitabit extra tabernaculum ſuum ſeptem diebus. Et erit, die ſeptimo raderet omnem pilum ſuum, caput ſuũ, & barbam ſuam, & ſupercilla oculorum ſuorum, & oẽm pilum ſuum raderet, lauabitq; veſtimenta ſua, & lauabit carnẽ ſuam aqua, & purificabit ſe. Die autem octauo tollet duos agnos immaculatos, & agnam vnam anniculam immaculatam, & tres decimas ſimilae oblationem mixtam oleo, & ſextarium vni olei. Statuet autem ſacerdos, & munda virtũ mundandũ, ea coram dño ad oſtium tabernaculi eccleſiae. Tolleret ſacerdos agnũ vnum, & offeret eum pro delicto, & ſextarium olei, & eleuabit ea eleuationem coram domino. Maſtabitq; agnum in loco in quo maſtabit oblationem pro peccato, & holocauitũ in loco ſanctificatus quia ſicut oblatio pro peccato, oblatio pro delicto eſt ſacerdos. Sanctitas ſanctificatum eſt. Aſſumet autem ſacerdos de ſanguine oblationis pro delicto, & ponet ſacerdos ſuper fibrã auris mundandi dexterae, & ſuper pollicem manus eius dexterae, & ſuper pollicem pedis eius dexterae. Aſſumetq; ſacerdos de ſextario olei, & fundet ſuper volam ſacerdotis ſiniſtram, & tinger ſacerdos digitum ſuum dexterae in oleo quod eſt ſuper volam ſuam ſiniſtram, & ſparget de oleo digito ſuo ſeptem vicibus coram domino. De reliquo vero olei quod eſt ſuper volam eius, ponet ſacerdos ſuper cartilaginẽ auris mundandi dexterae, & ſuper pollicem manus eius dexterae, & ſuper pollicem pedis eius dexterae. Quod autem ſuper eſt de oleo, quod eſt ſuper volam ſacerdotis, ponet ſuper caput mundandi. Expiabitq; eũ ſacerdos coram domino. Facietq; ſacerdos oblationem pro peccato, expiabitq; mundandum ad immunditiam ſua, & poſtea maſtabit holocauitum. Et offeret ſacerdos holocauitum & ſacrificium in altari, & expiabit eum ſacerdos, & mundus erit. Si autem pauper fuerit, & non fuerit manus eius apprehendens accipiet agnum vnum pro delicto eius eleuationem ad expiandum eum, & decimã partẽ ſimilae vnã permixtã oleo pro ſacrificio, & ſextarium olei. Et duos turtures, vel duos filios columbae quos apprehendet manus eius, eritq; vnus pro peccato, & alter pro holocauito. Adducetq; ea die octauo ad purificationem ſua ad ſacerdotem ad oſtium tabernaculi eccleſiae coram domino. Suſcipiet autem ſacerdos agnum oblationis pro delicto, & ſextarium olei, & eleuabit ea ſacerdos eleuationem coram domino. Jugulabitq; agnũ oblationis pro delicto, tolletq; ſacerdos de ſanguine oblationis pro delicto, ponetq; ſuper fibrã auris mundandi dexterae, & ſuper pollicem manus eius dexterae, & ſuper pollicem pedis eius dexterae. Et de oleo fundet ſacerdos ſuper volam ſacerdotis ſiniſtram. Spargetq; ſacerdos digito ſuo dextero de oleo quod eſt ſuper volam ſuam ſiniſtram ſeptem vicibus coram domino. Ponet autem ſacerdos de oleo quod eſt ſuper volam ſuam ſuper cartilaginẽ auris mundandi dexterae, & ſuper pollicem manus eius dexterae, & ſuper pollicem pedis eius dexterae ſuper loco ſanguinis oblationis pro delicto. Et quod ſuper eſt de oleo, quod eſt ſuper volam ſacerdotis, ponet ſuper caput mundandi ad expiandum eum coram domino. Faciet autem vnum de turturibus, vel de filiis columbae, ex iis quae apprehenderit manus eius. Quod apprehenderit manus eius, vnum pro peccato, & alterum in holocauitum in ſacrificio. Expiabitq; ſacerdos mundandum coram domino. Iſta eſt lex eius in quo fuerit plaga leprae, cuius non apprehendit manus ad mundationem ſua.

Et locutus eſt dominus ad Moſeh, & Aharon, dicendo: Cum ingreſſi fueritis terram Chenahan, quã ego do vobis in poſſeſſionem, & dederõ plagam leprae in domo terrae poſſeſſionis veſtrae, veniet ille cuius eſt domus, & nunciabit ſacerdoti, dicendo, Tanquam plaga conſpicies mihi in domo. Præcipietq;

ſacerdos, & expurgabunt domum antequam ingrediatur ſacerdos ad videndum plagam, & non polluetur omne quod eſt in domo. Poſtea autem ingreditur ſacerdos ad videndum domũ. Et videbit plagam, et ſi in plaga quae eſt in parietibus domus fuerint nigredines, ſtauedines, vel rubedines, & aſpectus earum fuerit humilior pariete, egredietur ſacerdos e domo ad oſtium domus, & claudere faciet domum ſeptem diebus. Reuerteturq; ſacerdos die ſeptimo, & videbit, & ſi creuerit plaga in parietibus domus, præcipiet ſacerdos, & eruet lapides in quibus eſt plaga, & proficient eos extra ciuitatem in locum immundum. Domum autem raderet tubebit in rufis ſectis per circuitum, & funder puluerem quem abraſerunt extra ciuitatem in locum immundum. Et tollent lapides alios, & adducet ad locum lapidum, & puluerem alium tollet, & complanabit domum. Si autem reuerſa fuerit plaga, & floeruerit in domo, poſtquam eruit lapides, abraſere fecit domũ & complanare, ingreditur ſacerdos, & videbit, & ſi creuerit plaga in domo, lepra dolore afficiens eſt in domo, immunda eſt. Deſtruetq; domũ, lapides eius, & ligna eius, atque vniuerſum puluerem domus, & educet extra ciuitatem in locum immundum. Qui autem ingreſſus fuerit domum omnibus diebus, quibus claudere iuſſit eam, immundus erit vsq; ad vesperam. Qui autem dormierit in domo, lauabit veſtimenta ſua: & qui comederit in domo, lauabit veſtimenta ſua. Si autem ingreſſo ingreſſus fuerit ſacerdos, & viderit, & ecce non creuit plaga in domo, poſtquam complanata eſt, munda iudicabit ſacerdos domũ, quia ſanata eſt plaga. Tolleretq; ad purificandum domum duos paſſeres, & lignum cedrinũ, & vermiculum cocci, & hyllopii, maſtabitq; paſſerẽ vnum in vaſe fictili ſuper aquam viuentem. Tolleret autem lignum cedrinũ, & hyllopiũ, & vermiculum cocci, & paſſerem viuũ, & tinger ea in ſanguine paſſeris maſtati, & in aqua viuente, aſpergetq; domum ſeptem vicibus. Purificabitq; domum in ſanguine paſſeris, & in aqua viuente, & in paſſere viuũ, lignoq; cedrino, & hyllopio, & vermiculo cocci. Dimittet autem paſſerem viuũ extra ciuitatem ſuper faciem agri, expiabitq; domum, & munda erit. Iſta eſt lex omni plagae leprae, & maculae albæ. Et lepra veſtis, & domus. Et timoris, & ſcabies, & cædenti maculae. Ad docendum per diem quod immundum eſt, et per diem quod mundum eſt. Iſta eſt lex leprae.

De vitro ſeminiflao, de muliere menſtrua, & ſanguiflao, & purgatione eorum. CAP. XV.

Locutus eſt autem dominus ad Moſeh, & Aharon, dicendo: Loquimini ad filios Iſrael, & dicit eis: Vir cum fuerit fluens de menta ſua fluxum ſuum immundus eſt. Et hæc erit immunditia eius in fluxu eius, ſicut in fluxu fluxus ſui, vel clauſa eſt menta eius a fluxu ſuo, immunditia eius eſt. Oeſtratum in quo dormierit qui fluuit, immundum erit: & omne inſtrumentum ſuper quo ſederit, immundum erit. Quicunque autem tetigerit lectum eius, lauabit veſtimenta ſua, & lauabit ſe aqua, & immundus erit vsque ad vesperam. Et qui ſederit ſuper inſtrumentum, ſuper quod ſedit fluens, lauabit veſtimenta ſua, & lauabit ſe aqua, & immundus erit vsque ad vesperam. Qui vero tetigerit mentam fluentis, lauabit veſtimenta ſua, & lauabit ſe aqua, & immundus erit vsque ad vesperam. Et ſi ſpuerit fluens ſuper mundum, lauabit veſtimenta ſua, & lauabit ſe aqua, & immundus erit vsque ad vesperam. Et omne ſagma ſuper quod equitauerit fluens, immundũ erit. Et ois qui tetigerit omne quod fuerit ſubter eum, immundus erit vsq; ad vesperam. Qui vero portauerit ea, lauabit veſtimenta ſua, & lauabit ſe aqua, & immundus erit vsque ad vesperam. Omnis autem quem tetigerit fluens, & manus ſuas non lauerit aqua, lauabit veſtimenta ſua, & lauabit ſe aqua, & immundus erit vsque ad vesperam. Vas autem fictile quod tetigerit fluens, confringetur, & omne vas ligneum lauabitur aqua. Si autem mundatus fuerit fluens a fluxu ſuo, numerabit ſibi ſeptem dies a mundatione ſua, lauabitq; veſtimenta ſua, & laurabit carnem ſuam aqua viuã, & mundus erit. Die vero octauo

sumet sibi duos turtures, vel duos filios colubæ, et veniet coram domino ad ostium tabernaculi ecclesie, dabitq; eos sacerdoti. Et faciet eos sacerdos vnum pro peccato, & alterum in holocaustum, & expiabit eum sacerdos coram domino à fluxu eius. Vir autem cum egressa fuerit ex eo effusio seminis lauabit aqua omnem carnem suam, & immundus erit vsque ad vesperam. Omnis autem vestis, & omnis pellis super quam fuerit effusio seminis, lauabitur aqua, & immunda erit vsque ad vesperam. Mulier autem cum qua dormierit vir patiens effusionem seminis, lauabit se aqua, & immunda erit vsque ad vesperam. Mulier autem cã fuerit fluens, & fuerit sanguis fluxus eius in carne eius, septem diebus erit in menstruo suo. Omnis autem qui tetigerit eam, immundus erit vsque ad vesperam. Et omne super quo dormierit in menstruo suo, immundum erit & omne super quod sederit, immundum erit. Omnis autem qui tetigerit lectum eius, lauabit vestimenta sua, & lauabit se aqua, & immundus erit vsque ad vesperam. Et si quis stratum ipsum, vel instrumentum super quod sedebat, tetigerit, immundus erit vsque ad vesperam. Et si coeundo coierit vir cum ea, & fuerit menstruus ei in eo, immundus erit septem diebus, & omne stratum super quod dormierit, immundum erit. Et mulier cum fluxerit fluxum sanguinis sui diebus multis præter tempus menstrui sui, vel cum fluxerit in menstruo suo omnes dies fluxus immunditiae suae, secundum dies menstrui sui erunt, immunda est. Omne stratum in quo dormierit omnibus diebus fluxus sui, & cur stratum menstrui sui erit ei. Et omne instrumentum super quod sederit, immundum erit secundum immunditiam menstrui sui. Omnis autem qui tetigerit eam, immundus erit. Lauabitq; vestimenta sua, & lauabit se aqua, & immundus erit vsque ad vesperam. Si autem mundata fuerit à fluxu suo, numerabit sibi septem dies, & postea mundabitur. Die autem octavo tollet sibi duos turtures, vel duos filios columbæ, & adducet eos ad sacerdotem ad ostium tabernaculi ecclesie; & faciet sacerdos vnum pro peccato, & alterum in holocaustum, & expiabit eam sacerdos coram domino à fluxu immunditiae eius. Et separabit filios Israel ab immunditiis suis, & non morietur propter immunditias suas, dũ cõtaminauerint tabernaculum, quod est in medio eorum. Ista est lex fluentis, & eius ex quo egreditur effusio seminis, vt sit immundus propter illa. Et eius quae patitur in menstruo suo, & fluentis fluxum suum in masculo, & in femina, & viri qui dormierit cũ immunda.

Sacerdos non se impet ingreditur sanctuarium, expiatio sanctuarij, solum expiationis.

C A P. X V I.

Locutus est autem dominus ad Moysen, postquam mortui sunt duo filij Aharon, dum offerent coram domino, & mortui essent. Dixitq; dominus ad Moysen: Loqueris ad Aharon fratrem tuum, & non ingrediatur omni tempore sanctitatem intra velum coram propitiatorio, quod est supra arcam, & non morietur. In nube enim cõspiciat super propitiatorium. Cum his rebus ingrediatur Aharon sanctitatem, cum iuueno filio bouis pro peccato, & arietem pro holocausto. Tunica linea sanctitatis induet se, & feminalia linea erit super carnem eius, & baltheo lineo accinget se, & mitra linea amittiet se, vestes sanctitatis sunt. Lauabitq; aqua carnem suam, & induet se eis. A coetu autem filiorum Israel suscipiet duos hircos caprarum pro peccato, & arietem vnum in holocaustum. Offeretq; Aharon iuuenem pro peccato quod est sibi, & expiationem faciet pro se, & pro domo sua. Tollit autem duos hircos, & stare faciet eos coram domino ad ostium tabernaculi ecclesie. Et ponet Aharon super ambos hircos sortes sortem vnam domino & sortem vnam pro capro emissario. Et offeret Aharon hircum super quem ascenderit fors pro domino, & faciet eum pro peccato. Hircus vero super quem ascenderit fors pro capro emissario, fructur viuus coram do-

mino, ad expiandum illum ad mittendum eum pro capro emissario in desertum. Offeret autem Aharon iuuenem pro peccato quod est sibi, & expiationem faciet pro se, & pro domo sua, immolabitq; vitulum pro peccato, quod est sibi, assumet autem plenum thuribulum prunis ignis de altari è con specu domini, & plenas volas suas suffimento aromatico resnuissimo, & adducet intra velum. Ponetq; suffimentum super ignem coram domino. Operietq; nubes suffimenti propitiatorij ad orientem, & coram propitiatorio asperget septem vicibus de sanguine digito suo. Mastrabitq; hircum pro peccato quod est populo, & adducet sanguinẽ eius intra velum, & faciet sanguinem eius secundum quod fecit sanguini iuueni, & asperget illum super propitiatorium, & coram propitiatorio. Et expiabit sanctuarium ab immunditiis filiorum Israel, & à præuaricationibus eorum, cunctisq; peccatis eorũ, & sic faciet tabernaculo ecclesie, quod moratur cũ eis in medio immunditatum eorum. Omnis autem homo non erit in tabernaculo ecclesie, dum ingreditur ipse ad expiandum in sanctuario, donec egrediatur ipse, & expiationem faciet pro se, & pro domo sua, & pro vniuerso coetu Israel. Exhibetq; ad altare quod est coram domino, & expiationem faciet pro se. Tollit autem de sanguine vituli, & de sanguine hirci, & ponet super cornua altaris per circuitũ. Et asperget super illud de sanguine digito suo septem vicibus, & mundabit illud, sanctificabitq; ab immunditiis filiorum Israel. Complebit autem autem expiare sanctuarium tabernaculumq; ecclesie, & altare, & offeret hircum viuũ. Coniungetq; Aharon ambas manus suas super caput hirci vituli, & confitebitur super illud omnes iniquitates filiorum Israel, & omnes præuaricationes eorum cum omnibus peccatis eorum, & ponet eas super caput hirci, & mittet per manũ viri, qui diu confucit ire in desertum. Et portabit hircus super se omnes iniquitates eorũ in terram inhabitabilem, & dimittet hircum in deserto. Veniet autem Aharon in tabernaculum ecclesie, & exiet se vestibulis lineis, quibus induerat se, dum ingrederetur sanctuarium, & induet se vestibulis suis. Egredietur autem, & faciet holocaustum suum, & holocaustum populi, & expiationem faciet pro se, & pro populo. Adipem vero pro peccato suffire faciet super altare. Qui vero dimisit hircum pro capro emissario, lauabit vestimenta sua, & lauabit carnem suam aqua, & postea ingrediatur castra. Iuuenem autem pro peccato & hircum pro peccato, quorum illatus est sanguis ad expiandum in sanctuario, educet extra castra, & comburet igni pellem eorum, & carnes eorum, & simum eorum. Et qui combulerit ea lauabit vestimenta sua, & lauabit carnem suam aqua, & postea ingrediatur castra. Eruntq; vobis in statutum perpetuum. Mensis septimo, decima mensis affligetis animas vestras & omne opus non facietis, indigena & peregrinus qui peregrinatur in medio vestri. In hac enim die expiabit vos ad mundandum vos ab omnibus peccatis vestris, coram domino mundabimini. Sabbatum enim requies est vobis, & affligetis animas vestras statuto perpetuo. Et expiabit sacerdos quem vnget vnget, & cuius consecrabit manum ad ministrandum pro patre suo. Induetq; se vestibulis lineis, vestibulis sanctitatis. Et expiabit sanctuarium sanctitatis, & tabernaculum ecclesie, & altare expiabit, & sacerdotes & cunctum populum expiabit. Eruntq; hoc vobis in statutum perpetuum ad expiandum filios Israel ab omnibus peccatis suis semel in anno. Fecitq; secundum quod præcepit dominus Moysi.

Non occidenda animalia nisi offerantur, non offerendum domibus, nisi in comedendis sanguis sui mortuum.

C A P. X V I I.

Locutus est autem dominus ad Moysen, dicendo: Loqueris ad Aharon, et filios eius, & omnes filios Israel, dicensq; ad eos: Istud est verbum quod præcepit dominus, dicendo: Quicumq;

Quicumque è domo Israel mastrauerit bouem vel agnum, vel capram in castris, vel qui mastrauerit extra castra, & ad ostium tabernaculi ecclesie non adduxerit eum ad offerendum oblationem domino, coram tabernaculo domini, sanguis reputabitur viro ipsi, ipse sanguinem fudit, & excidetur vir è medio populi sui. Vt adducant filij Israel sacrificia sua, quae sacrificant in agro, & adducant ea domino ad ostium tabernaculi ecclesie ad sacerdotem, & sacrificent ea pacificorum sacrificia domino. Spargetq; sacerdos sanguinem super altare domini ad ostium tabernaculi ecclesie, & suffire faciet adipem in odorem quietis domino. Et non sacrificabunt adhuc sacrificia sua demonibus, post quos fornicantur. Statutum perpetuum erit hoc in generationibus eorum. Et ad ipsos dices: Quicumque è domo Israel, & è peregrinis, qui peregrinantur in medio vestri, qui obtulerit holocaustum, vel sacrificium, et ad ostium tabernaculi ecclesie non adduxerit illud, ad faciendum illud domino, excidetur vir ipse è populis suis. Et quicumque è domo Israel, & è peregrinis, qui peregrinantur in medio eorum, comederit omnem sanguinem, ponam faciem meam in animam comedentem sanguinem, et excidam eam è medio populi sui, quia anima carnis in sanguine est, ego autem dedi eum vobis super altare ad expiandum animas vestras, quia sanguis ipse animam expiabit. Idcirco dixi filiis Israel: Omnis anima ex vobis non comedit sanguinem, & qui peregrinando peregrinatur in medio vestri, non comedit sanguinem. Et quicumq; è filijs Israel, & è peregrinis qui peregrinantur in medio eorum, venatus fuerit venationem venationem, vel autem quae comeditur, effundet sanguinem eius, & operiet illum pulvere. Quia anima omnis carnis, sanguis eius, in anima eius est. Dixitq; filiis Israel: Sanguinem omnis carnis non comedetis, quia anima omnis carnis sanguis eius est, omnis qui comeditur illum, excidetur. Omnis autem anima quae comederit eadem, & raprum, tam de indigenis q; de peregrinis, lauabit vestimenta sua, & lauabit se aqua, & immundus erit vsq; ad vesperam, & mundus erit. Et si non lauerit se, & carnem suam non lauerit, portabit poenam iniquitatis suae.

Locutus est autem dominus ad Moysen, dicendo: Loqueris ad filios Israel, & dices ad eos: Ego dominus deus vester. Secundum opus terrae Aegypti in qua habitastis, non facietis, & secundum opus terrae Chanaan, quod nam ego adduco vos non facietis, & in statutis eorum non ambulabitis. Iudicia mea facietis, & statuta mea seruabitis, vt ambuletis in eis. Ego dominus deus vester. Custodite autem statuta mea, & iudicia mea, quae faciet homo, & viuet in eis. Ego dominus. Nullus ad propinquam carnis suae accedet ad reuelandũ turpitudinem, Ego dominus. Turpitudinem patris tui, & turpitudinem matris tuae non reuelabis. Mater tua est, non reuelabis turpitudinem eius. Turpitudinem vxoris patris tui non reuelabis. Turpitudinem patris tui est, turpitudinem sororis tuae filiae patris tui, vel filiae matris tuae, quae genita est domi, vel genita est foris, non reuelabis turpitudinem earum. Turpitudinem filiae filij tui, vel filiae filiae tuae, non reuelabis turpitudinem earum, quia turpitudines filiae vxoris patris tui, quae genita est à patre tuo, soror tua est, non reuelabis turpitudinem eius. Turpitudinem sororis patris tui non reuelabis, propinqua patris tui est. Turpitudinem sororis matris tuae non reuelabis, quia propinqua matris tuae est. Turpitudinem fratris patris tui non reuelabis ad vxorem eius non accedes, vxor fratris patris tui est. Turpitudinem nurus tuae non reuelabis, vxor filij tui est, non reuelabis turpitudinem eius. Turpitudinem vxoris fratris tui non reuelabis, turpitudinem fratris tui est. Turpitudinem vxoris & filiae eius non reuelabis, filiam filij eius, & filiam filiae eius non accipies ad reuelandũ turpitudinem eius, caro tua sunt. Scelus est. Vxorem cum eius sorore non accipies, ad emulationem, ad reuelandũ turpitudinem eius super eam, in vira

Locutus est autem dominus ad Moysen, dicendo: Loqueris ad filios Israel, & dices ad eos: Ego dominus deus vester. Secundum opus terrae Aegypti in qua habitastis, non facietis, & secundum opus terrae Chanaan, quod nam ego adduco vos non facietis, & in statutis eorum non ambulabitis. Iudicia mea facietis, & statuta mea seruabitis, vt ambuletis in eis. Ego dominus deus vester. Custodite autem statuta mea, & iudicia mea, quae faciet homo, & viuet in eis. Ego dominus. Nullus ad propinquam carnis suae accedet ad reuelandũ turpitudinem, Ego dominus. Turpitudinem patris tui, & turpitudinem matris tuae non reuelabis. Mater tua est, non reuelabis turpitudinem eius. Turpitudinem vxoris patris tui non reuelabis. Turpitudinem patris tui est, turpitudinem sororis tuae filiae patris tui, vel filiae matris tuae, quae genita est domi, vel genita est foris, non reuelabis turpitudinem earum. Turpitudinem filiae filij tui, vel filiae filiae tuae, non reuelabis turpitudinem earum, quia turpitudines filiae vxoris patris tui, quae genita est à patre tuo, soror tua est, non reuelabis turpitudinem eius. Turpitudinem sororis patris tui non reuelabis, propinqua patris tui est. Turpitudinem sororis matris tuae non reuelabis, quia propinqua matris tuae est. Turpitudinem fratris patris tui non reuelabis ad vxorem eius non accedes, vxor fratris patris tui est. Turpitudinem nurus tuae non reuelabis, vxor filij tui est, non reuelabis turpitudinem eius. Turpitudinem vxoris fratris tui non reuelabis, turpitudinem fratris tui est. Turpitudinem vxoris & filiae eius non reuelabis, filiam filij eius, & filiam filiae eius non accipies ad reuelandũ turpitudinem eius, caro tua sunt. Scelus est. Vxorem cum eius sorore non accipies, ad emulationem, ad reuelandũ turpitudinem eius super eam, in vira

eius. Ad mulierem autem in menstruo immunditiae suae non accedes ad reuelandũ turpitudinem eius. Vxori proximi tui non dabis concubitum tuum, in femine vt polluat in eo. Et femine tuo non dabis ad faciendum transire ad Molech, & non pollues nomen dei tui. Ego dominus. Cum masculo, autem non dabis coitu muliebri, abominatio est. Nulli animalium dabis concubitum tuum, vt polluas te cum eo. Et mulier non stabit ante animal, vt coeat cum ea. Turpitudines sunt. Ne polluamini in omnibus his. In his enim omnibus polluerunt legentes, quas ego emitto à facie vestra. Et polluit se terra, & visitauit iniquitatem eius super eam, & euomit terra habitatores suos. Custodite autem vos statuta mea, & iudicia mea, & non facietis ex omnibus abominationibus istis, indigena, & peregrinus qui peregrinatur in medio vestri. Omnes enim abominationes istas fecerunt homines terrae ante vos, & polluit se terra. Et non euomat terra vos dum contaminaueritis eam, secundũ quod euomit gentem, quae fuit ante vos. Omnis enim qui fecerit, ex omnibus abominationibus istis, excidetur anima facientes è medio populi sui. Custodite autem custodiam meam, vt non faciatis è statutis abominationum, quae facta sunt ante vos, neq; polluat vos in eis. Ego dominus deus vester.

Repetitio quorundã præceptorum decalogi, cura pauperum, amor proximi, non ulciscendum, cauendum a pythonibus & haruspibus, de barba non radenda, de illa non possidenda per fornicationem, Canes & fenes honorarios & peregrino sim non merendam, qui & in omni re equitatem esse obseruandam. C A P. X I X.

Locutus est autem dominus ad Moysen, dicendo: Loqueris ad oẽm cætum filiorũ Israel, & dices ad eos: Sancti eritis, quia sanctus sum dominus deus vester. Vnusquisq; matrem suam, & patrem suum timeatis, & sabbata mea seruabitis, ego dominus deus vester. Ne veritatis vos ad idola, & deos fictiles non facietis vobis. Ego dominus deus vester. Et si sacrificaueritis sacrificiũ pacificorũ dño, secundum bñplacitũ vestri sacrificabitis. In die qua sacrificaueritis comedet, & in vestri non. Quod autem superest vsq; ad diem tertium, igni comburetur. Et si comedo comeditũ fuerit in die tertio, prophanus erit, non placebit. Qui vero comedit illud, poenam iniquitatis suae portabit, quia sanctitatem domini polluit, & excidetur anima ipsa è populis suis. Quĩ autem melluerit messem terrae vestrae, non fines angulum agri tui in metendo, & spicas remanentes mesis tuae non colliges. Et vineae tuae non colliges racemulos, & baccas vineae tuae non colliges, pauperi, & peregrino reliquis eas; Ego dñs deus vester. Non furabimini, & non negabitis, & non mentiemini vnusquisque proximo suo. Et non iurabis in nomine meo mendaciter, neq; polluas nomen dei tui. Ego dominus. Non vim inferes proximo tuo, neque rapies. Non morabitur opus mercenarij apud te vsque mane. Non maledices surdo, & coram caeco non pones offendiculũ, sed timetis à deo tuo. Ego dominus. Non facies iniquitatem in iudicio, non suscipies faciem pauperis, neque honorabis faciem magni, in iustitia iudicabis proximum tuũ. Non ibis fraudulenter in populos tuos, non stabis contra sanguinem proximi tui. Ego dominus. Ne odio habeas fratrem tuũ in corde tuo. Corripiendo corripies proximum tuum, & ne suscipias super illo peccatũ. Non ulciseris te, & non seruabis odiũ cum filijs populi tui, sed diliges proximum tuũ sicut teipsum. Ego dominus. Statuta mea custodietis. Animal tuum non facies coire cum altera specie. Agrum tuum non seres diuersis speciebus, & vestis diuersis speciebus cõtexta non ascendet super te. Vir autem cum coierit cum muliere coitu seminis, & fuerit ancilla desponsata viro, & redimẽdo nõ fuerit redẽpta, vel manumissio non fuerit data, vapulabit. Non morietur, quia non est libertate donata. Adducet autem oblationem pro delicto suo domino ad ostium tabernaculi ecclesie, arietem delicti. Et expiabit ipsum sacerdos per arietem delicti coram domino, propter peccatũ eius quod peccauit, & parecet ei super peccato suo. quod peccauit. Et quĩ ingressi fueritis terram, & plantaueritis omnem arborem cibi, auferetis præputium eius, fructũ eius.

Locutus est autem dominus ad Moysen, dicendo: Loqueris ad filios Israel, & dices ad eos: Ego dominus deus vester. Secundum opus terrae Aegypti in qua habitastis, non facietis, & secundum opus terrae Chanaan, quod nam ego adduco vos non facietis, & in statutis eorum non ambulabitis. Iudicia mea facietis, & statuta mea seruabitis, vt ambuletis in eis. Ego dominus deus vester. Custodite autem statuta mea, & iudicia mea, quae faciet homo, & viuet in eis. Ego dominus. Nullus ad propinquam carnis suae accedet ad reuelandũ turpitudinem, Ego dominus. Turpitudinem patris tui, & turpitudinem matris tuae non reuelabis. Mater tua est, non reuelabis turpitudinem eius. Turpitudinem vxoris patris tui non reuelabis. Turpitudinem patris tui est, turpitudinem sororis tuae filiae patris tui, vel filiae matris tuae, quae genita est domi, vel genita est foris, non reuelabis turpitudinem earum. Turpitudinem filiae filij tui, vel filiae filiae tuae, non reuelabis turpitudinem earum, quia turpitudines filiae vxoris patris tui, quae genita est à patre tuo, soror tua est, non reuelabis turpitudinem eius. Turpitudinem sororis patris tui non reuelabis, propinqua patris tui est. Turpitudinem sororis matris tuae non reuelabis, quia propinqua matris tuae est. Turpitudinem fratris patris tui non reuelabis ad vxorem eius non accedes, vxor fratris patris tui est. Turpitudinem nurus tuae non reuelabis, vxor filij tui est, non reuelabis turpitudinem eius. Turpitudinem vxoris fratris tui non reuelabis, turpitudinem fratris tui est. Turpitudinem vxoris & filiae eius non reuelabis, filiam filij eius, & filiam filiae eius non accipies ad reuelandũ turpitudinem eius, caro tua sunt. Scelus est. Vxorem cum eius sorore non accipies, ad emulationem, ad reuelandũ turpitudinem eius super eam, in vira

a vestio po
puli. ceteris
etiam dimit
tebatur po
pulus die de
stina. deus
16. a. et. 3. reg.
2. g.

b citri
c myrti

C Oblatione dno. Die octavo erit vobis conuocatio sanctitatis & offeretis oblatione ignita dno. Conuocatio sancta est. Ceterus est. Omne opus seruile non facietis. Iste sunt festiuitates domini, quas vocabitis conuocationes sanctitatis, ad offerendum oblatione ignita dno, holocausti, & sacrificii, hostia, & libamina de die in die. Prater sabbata dno, & prater dona vestra & prater oia vota vestra, & prater omnia spontanea vestra quae tribuetis dno. Verutamen quinquadecima die mensis septimi, quae congregaueritis fructum terrae, celebrabitur celebratio dno septem diebus. Die prima erit quies, & die octaua quies erit. Sumetis quoque vobis die primo fructum ligni decoris, ramos palmarum, & ramos ligni densarii frondi, & salices torvatis, & ierabimini coram dno deo vestro septem diebus. Celebrabitur ipsa celebratio dno septem diebus per annum. Statutum perpetuum erit in generationibus vestris. Mense septimo celebrabitur eam in tabernaculis habitabitur septem diebus. Omnis indigena in Israel habitabit in tabernaculis: ut sciant generationes vestrae, quae in tabernaculis habitare feci filios Israel, quando eduxi e terra Aegypti. Ego dominus deus vester. Et locutus est Moyses de solennitatibus domini ad filios Israel.

Compofitio lucernarum, placenta, propofitionis, pena blasphemiae, & talionis. C. A. P. XXXIII.

Locutus est autem dominus ad Moysen, dicendo: Praeceptum filijs Israel, ut afferant tibi oleum de contulis oliuis purum pro luminari ad accendendum lucernam semper. Extra velum testimonij in tabernaculo ecclesiae disponet eam Aharon a vespera usque mane coram dno semper. Statutum perpetuum erit in generationibus vestris. Super candelabrum mundum disponet lucernas coram domino semper. Accipietis quoque similia, & coques ex ea duodecim placentas. Duarum decimarum erit placenta una. Et ponet eas duobus ordinibus. Sex ordines super mensam mundam coram dno. Et ponet per ordinem thus mundum, & erit super panem in monumento oblatio ignita domino. Per singula sabbata ordinabitur eum coram dno semper ad filios Israel federe sempiterno. Et erit Aharon, & filiorum eius, & comedent eum in loco sanctitatis, quia sanctitas sanctitatis est eius de oblationibus ignitis dno statuto perpetuo. Egressus est autem filius mulieris Israelitidis, qui erat filius viri Aegyptij in medio filiorum Israel, & iuratus est in castris filius Israelitidis, & vir Israelita. Et protulit filius mulieris Israelitidis nomen, & maledixit. Et adduxerunt eum ad Moysen. Nomen autem matris eius erat Selomith filia Dibri de tribu Dan. Et posuerunt eum in custodia, ut exponeret eis iuxta sermonem dno. Locutus est autem dno ad Moysen, dicendo: Educ maledictum extra castra, et ponant omnes qui audierunt, manus suas super caput eius, & lapident eum omnes coctus. Ad filios autem Israel loqueris, dicendo: Quicumque maledixerit deo suo, portabit poenam peccati sui.

B Blasphemias nomen dno, moriendo morietur. Lapidatio lapidabunt eum omnes coctus. Sicut peregrinus, sic & indigena: quum blasphemauerit nomen, morietur. Vir autem cum percussit oem animam hominis moriendo morietur. Qui vero percussit animam animalis, restituet eam animam pro anima. Vir autem qui dederit maculam in proximo suo, secundum quod fecit, sic fiat ei. Fractura pro fractura, oculus pro oculo, dente pro dente. Secum dedit maculam in homine, sic dabitur in eum. Qui percussit animal reddet illud: & qui percussit hominem morietur. Iudicium vnum erit vobis, sicut peregrinus sic & indigena erit. Ego dominus deus vester. Locutus est autem Moyses ad filios Israel, & eduxerunt maledictum extra castra, & lapidauerunt eum lapidibus. Et filij Israel fecerunt secundum quae praecepit dominus Moyses.

C Blasphemias nomen dno, moriendo morietur. Lapidatio lapidabunt eum omnes coctus. Sicut peregrinus, sic & indigena: quum blasphemauerit nomen, morietur. Vir autem cum percussit oem animam hominis moriendo morietur. Qui vero percussit animam animalis, restituet eam animam pro anima. Vir autem qui dederit maculam in proximo suo, secundum quod fecit, sic fiat ei. Fractura pro fractura, oculus pro oculo, dente pro dente. Secum dedit maculam in homine, sic dabitur in eum. Qui percussit animal reddet illud: & qui percussit hominem morietur. Iudicium vnum erit vobis, sicut peregrinus sic & indigena erit. Ego dominus deus vester. Locutus est autem Moyses ad filios Israel, & eduxerunt maledictum extra castra, & lapidauerunt eum lapidibus. Et filij Israel fecerunt secundum quae praecepit dominus Moyses.

Locutus est autem dominus ad Moysen in monte Sinai, dicendo: Loquere ad filios Israel, & dices ad eos: Cum ingressi fueritis terram, quam ego do vobis, sabbatizabit terra sabbatum dno. Sex annis seminabis agrum tuum, & sex annis putabis vineam tuam, colliges quoque fructus eius. Anno autem septimo, sabbatum requies erit terrae, sabbatum domino. Agrum tuum

non seres, & vineam tuam non putabis. Caduua grana mensis tuae non metes, & uvas a quibus separare faciebas alios, non vindemias. Annus requies erit terrae. Et erit sabbatum terrae vobis ad vespendum tibi, & seruo tuo, & ancillae tuae, & mercenario tuo, & aduenae tuae, qui peregrinatur tecum, & animali tuo, bestiae quae est in terra tua, erit omnis fructus eius ad vespendum. Numerabis autem septem hebdomadas annorum, septem annos septem vicibus, et erit tibi dies septem hebdomadarum, annorum quadraginta noue anni, & transire facies tuam iubilationis mense septimo, decima mensis in die expiationum. Transire facietis tubam per vniuersam terram vestram. Et sanctificabis annum quinquagesimum, & praedicabis libertatem in terra cunctis habitatoribus eius. Lobel ipse erit vobis, & reuertemini vnusquisque ad possessionem suam, & vnusquisque ad familiam suam reuertemini. Lobel ipse annus quinquagesimus erit vobis. Non seretis, & non metetis caduua grana eius, neque vindemias uvas neque a quibus separare faciebatis alios. Quia Lobel est, sanctitas erit vobis. Agri comedetis fructum. In anno Lobel isto reuertemini vnusquisque ad possessionem suam. Si autem venderitis venale proximo tuo, vel emeritis e manu proximi tui, ne decipiat vnusquisque fratrem suum. Secundum numerum annorum post Lobel emes a proximo tuo, secundum numerum annorum fructum vender tibi. Secundum multiplicationem annorum multiplicabis venditionem eius, & secundum diminutionem annorum minues venditionem eius. Numerum enim fructuum vendit tibi. Ne decipiat vnusquisque proximum suum. Sed timeas a deo tuo, quia ego dominus deus vester. Facite autem statuta mea, & iudicia mea seruare, & facite ea, & habitabit super terram confidenter. Dabit quoque terra fructum suum, & comedetis ad saturitatem, & habitabitis confidenter super eam. Si autem dixeritis, quid comedemus anno septimo, & non seremus, neque colligemus fructus nostros: Praecipiam benedictionem meam pro vobis anno sexto, & faciet fructum per tribus annis. Seretis quoque anno octauo, & comedetis fructum veterem usque ad annum nonum, donec veniat fructus eius comedetis veterem. Terra autem non vendetur absolute, quia mea est terra. Vos enim peregrini, & aduenae estis apud me. In omni autem terra possessionis vestrae, redemptionem dabit pro terra. Si attenuatus fuerit frater tuus, & venderit aliquid de possessione sua, & venerit qui redimat illud, propinquus sibi redimet venale fratris sui. Et si non fuerit viro redemptor, sed apprehenderit manus eius, & inuenit fere quod sufficit ad eius redemptionem, computabit annos venditionis eius, & restituet excrefcens viro qui vendidit sibi, & redimet ad possessionem suam. Si vero non inuenit manus eius quod sufficit ad restituendum ei, erit venditio eius in manu emetis illam usque ad annum Lobel, & egredietur in Lobel, & reuertet ad possessionem suam. Vir autem si vendiderit domum habitacionis ciuitatis munitae, erit redemptio eius donec compleatur annus venditionis eius, per annum erit redemptio eius. Si vero non fuerit redemptor impleto sibi anno perfecto, conseruet domus quae est in ciuitate, cui est murus absolute ementi illam in generationes eius: non egredietur in Lobel. Domus autem villarum quibus non est murus in circuitu, secundum agrum terrae aestimabitur, redemptio erit ei, & in Lobel egredietur. Ciuitatum autem Leuitarum, & domorum vrbium possessionis eorum, redemptio perpetua erit Leuitis. Et quando redimet a Leuitis, egredietur venditio domus, & ciuitas possessionis eius in Lobel, quia domus vrbium Leuitarum est possessio eorum in medio filiorum Israel. Ager autem suburbij ciuitatum eorum non vendetur, quia possessio perpetua est eis. Si autem attenuatus fuerit frater tuus, & declinauerit manus eius tecum, tenebis eum, ut peregrinus & aduenae viuet tecum. Ne accipias vsuram ab eo, & incrementum, sed timebis a deo tuo, viuet quoque frater tuus tecum. Pecuniam tuam non dabis ei ad vsuram, & ad incrementum non dabis escam tuam. Ego dominus deus vester, qui eduxi vos e terra Aegypti, ut darem vobis terram Chanaan, ut essetis vobis

a Spontanea
fentia
b quas sibi
c legere sole-
bas, quasi p
fites.

c clangorem
tubae

d selectioni
iustae.

e opprimatis

f opprimatis

Exo. 20. a.
Deut. 5. a.
Psal. 96.

Deut. 28. a.

Iob. 17. a.

Deut. 28. b.
Deut. 2. f.
Malab. 2. a.

a cedemini

sem vobis in deum. Si vero depaupatus fuerit frater tuus tecum, & vendiderit se tibi, non facies famulari eum famulari seruili. Tamquam mercenarius, tanquam aduenae erit tecum, usque ad annum Lobel seruet tibi. Egredietur autem a te ipse, & liberi eius secum, & reuertetur ad familiam suam, & ad possessionem patrum suorum reuertetur. Quia serui mei sunt, quos eduxi e terra Aegypti. Non vendentur venditione seruili. Non dominaberis ei dure, sed timebis a deo tuo. Seruum autem tuum, & ancillam tuam, qui erunt tibi, agetis tibus quae sunt in circuitu vestro emetis: ab illis, inquit, seruum & ancillam emetis. Et insuper de filiis aduenarum qui peregrinatur vobiscum emetis, & e familia eorum quae est vobiscum, quos genuerunt in terra vestra, erunt quoque vobis in possessionem. Eos in hereditate accipietis pro filiis vestris post vos, ad hereditandum possessionem, in perpetuum eis, ut seruis vtemini. In fratres autem vestros filios Israel, quosque fratrum suo non dominabitur dure. Si autem adepta fuerit manus peregrini, & aduenae, qui est tecum, & depaupatus fuerit frater tuus, secum, & vendiderit peregrino, aduenae, qui est tecum, vel stirpi familiae peregrini, postquam vendiderit, redemptio erit ei, vnus est fratribus eius redimet eum. Siue patrum eius, siue filius patrum eius, redimet eum, siue propinquus carnis eius e familia eius redimet eum: aut si adepta fuerit manus eius, redimet eum. Et cõputabit eum qui emit eum ab anno quo se vendidit ei, usque ad annum Lobel, erit quoque pecunia venditionis eius secundum numerum annorum, secundum dies mercenarij, restituet redemptionem suam de argento emptionis suae. Si vero parum remanserit in annis usque ad annum Lobel, computabit ei secundum annos eius restituet redemptionem suam. Tanquam mercenarius, annus in anno erit secundum dominum durum in oculis tuis. Si vero non se redimerit in his, egredietur in anno Lobel, ipse, & filij eius secum. Quia mei sunt filij Israel serui, serui mei sunt quos eduxi e terra Aegypti. Ego dominus deus vester.

Promissio benedictionis seruantibus praecipia, & maledictionis non seruantibus. C. A. P. XXXVI.

Non facietis vobis idola, & sculpsile, & statuum non erigietis vobis, & lapide depictum non ponetis in terra vestra, ut incuruetis vos ei. Ego enim dominus deus vester. Sabbata mea custodite, & sanctuarij metum reuertemini. Ego dominus: si in decretis meis ambulaueritis, & praecipia mea seruaueritis, & feceritis ea, dabo pluuias vestras tempore suo, & dabit terra fructum suum, & arbor agri dabit fructum suum. Apud prehendetis quoque apud vos trituram vindemiae, & vindemia apprehendet sementem. Et comedetis panem vestrum in saturitate, & habitabitis confidenter in terra vestra. Dabo quoque pacem in terra. Dominietis autem, & non erit exterris, et cessare faciam bestiam malam e terra, & gladius non transibit per terram vestram. Et persequimini inimicos vestros, & cadet coram vobis gladius. Persequentur ex vobis quinque, ceteri: & centum ex vobis decem milia persequent, & cadet inimici vestri coram vobis gladio. Et vertam me ad vos, & crescere faciam vos, & multiplicare faciam vos, et statuam pactum meum vobiscum. Et comedetis veterem quod veterascit, & vetus propter nouum educetis. Et ponam tabernaculum meum in medio vestri, & non abominabitur anima mea vos. Ambulabo autem in medio vestri, eroc quoque vobis in deum, & vos eritis mihi in populum. Ego dominus deus vester qui eduxi vos e terra Aegypti, ne essetis eis serui, & cõfregi vestes iugij vestri, & incidere feci vos erecta ceruice. Si autem non audieritis me, neque feceritis omnia praecipia ista, & si decreta mea reprobaueritis, & iudicia mea abominata fuerit anima vestra, ut non faciat omnia praecipia mea ad irritandum pactum meum, etiam ego faciam hoc vobis. Vitae faciam super vos terrorem, corporis inflationem, & tabificam febre, quae consumant oculos, & dolore afficiant animam. Seretis quoque frustra semen vestrum, comedetis quoque illud inimicive stri. Dabo autem iram meam in vos, & corruetis coram inimicis vestris, & dominabuntur vobis odio habentes vos, fugietis quoque, & non erit persequens vos. Si autem adhuc in his non au-

dieritis me, addam ut corrigam vos septies propter peccata vestra. Conteram quoque superbiam fortitudinis vestrae, ac dabo coelum vestrum sicut ferrum, & terram vestram sicut aes. Et consumetur in vanum labor vester quia non dabit terra vestra fructum suum, & arbor terrae non dabit fructum suum. Si autem ambulaueritis mecum ex aduerso, & nolueritis audire me, addam super vos plagam septies, secundum peccata vestra. Mittam quoque in vos bestiam agri, & orbos faciet vos, ut succider animal vestrum, ac minuet vos, & desolabuntur viae vestrae. Et si in his non fueritis eruditi mihi, sed ambulaueritis mecum ex aduerso: ambulabo etiam ego vobiscum ex aduerso, & percutiam vos septies propter peccata vestra. Et inducam super vos gladium vltorem vltionis, & congregabimini ad vrbes vestras. Mittam quoque pesilentiam in medio vestri, ac trademini in manus inimicorum. Dum confregero vobis baculum panis, coquent decem mulieres panem vestrum in clibano vno, reddent quoque panem vestrum in pondere, & comedetis, & non saturabimini. Si vero in hoc non audieritis me sed ambulaueritis mecum ex aduerso, incedam vobiscum in furore ex aduerso, & corripiam vos etiam ego septies propter peccata vestra. Comedetis quoque carnem filiorum vestrorum, & carnem filiarum vestrarum comedetis. Et dissipabo excelsa vestra, & disperdam imagines vestras, & ponam cadauera vestra super cadauera idolorum vestrorum, & abominabitur anima mea vos. Dabo quoque ciuitates vestras in desolationem, & desolabo sanctuaria vestra, & non odorabo odorem quietis vestrae. Et desolare faciam ego terram. Ostupescet quoque super eam inimici vestri qui habitant in ea. Et vos disperdam in gentes, & euaginato post vos gladium. Erunt terra vestra desolata, & ciuitates vestrae erunt in destructio nem. Tunc perficiet terra sabbata sua cunctis diebus, quibus desolata fuerit, & eritis in terra inimicorum vestrorum, tunc requiescet terra, & perficiet sabbata sua. Omnibus diebus quibus desolata fuerit, requiescet: quibus non requieuit in sabbatis vestris, dum habitatis in ea. Et qui remaserint ex vobis, inducantur in terram inimicorum eorum, & persequet eos omnis solus impullus & fugietur gladius, & cadet, et non erit qui persequat. Impingent autem vnusquisque in fratrem suum, tanquam a facie gladij, & persequens non erit, & non erit vobis erectio coram inimicis vestris. Et peribitis in gentibus, & consumet vos terra inimicorum vestrorum. Et qui remanserint ex vobis, dissoluentur propter iniquitatem suam, in terris inimicorum suorum, & etiam propter iniquitates patrum suorum secum, liquefient. Confluentur quoque iniquitates suas & iniquitates patrum suorum secundum prouaricationem suam qua prouaricati sunt in me, & etiam qua ambulauerunt mecum ex aduerso. Etiam ego ambulabo vobiscum ex aduerso. Et inducantur eos in terram inimicorum eorum, vel tunc humiliabit se cor eorum in circumsuam, & tunc expiabunt iniquitatem suam. Et recordabor pacti mei cum Iacob, & etiam pacti mei cum Israhac, & insuper pacti mei cum Abraham recordabor, & terra memor ero, & terra reliquet ab eis, & perficiet sabbata sua, quando desolata fuerit ab eis, & ipsi expiabunt iniquitatem suam, eo quod & eo quod iudicia mea reprobauerunt, et decreta mea abominata est anima eorum. Et esto id id sit tamen cum essent in terra inimicorum suorum, non reprobaui eos, & non abominatus sum eos, ut cõsumerem eos, ut irritum faceret pactum meum cum eis: Ego enim dominus deus eorum, & recordabor eis pacti, primorum quos eduxi e terra Aegypti in oculis gentium, ut essent eis in deum. Ego dominus. Haec sunt decreta, & iudicia, & leges quae dedit dominus inter se, & filios Israel, in monte Sinai, per manus Moyses.

De uariis uocis, & redemptione eorum decem. C. A. P. XXXVII.

Locutus est autem dominus ad Moysen, dicendo: Loquere ad filios Israel, & dices ad eos: Vir si permutare voluerit votum secundum aestimationem animarum domino. Erit aestimatio tua, masculi a filio viginti annorum, usque ad filium sexaginta annorum, erit aestimatio tua quinquaginta sceli ar-

De uariis uocis, & redemptione eorum decem. C. A. P. XXXVII.

Locutus est autem dominus ad Moysen, dicendo: Loquere ad filios Israel, & dices ad eos: Vir si permutare voluerit votum secundum aestimationem animarum domino. Erit aestimatio tua, masculi a filio viginti annorum, usque ad filium sexaginta annorum, erit aestimatio tua quinquaginta sceli ar-

a hilemēti

b accingam
ne gladiū cō
tra uos.

d iij.

Liber Vaidabber, id

est, Et Locutus est: Qui Numerorum appellatur liber. Interprete Sante Pagnino Lucensi.

In tabernaculo ad pugnam.

C A P V T I

LOCUTVS EST dominus ad Moſeh in deſerto Sinai, in tabernaculo eccleſie, in vna menſis ſecun- di, anno ſecundo, quo egreſſi ſunt e terra Aegypti, dicendo: Capite ſummā omnis cœtus filiorū Iſrael per familias ſuas, per domum patrū ſuorum, ſecundū numerum nominum, omnes ſcilicet maſculos per capita ſua. A ſilio viginti annorū, & ſupra omnem egredientem ad pugnam In Iſrael numerabitis eos per exercitus ſuos, tu & Aharon. Et vobis cum erit ſinguli viri per tribus. Vir princeps dom⁹ pa- trum ſuorum erit. Et hæc ſunt nomina virorū qui ſtabūt vo- biſcum. De Reuben, Eliſur filius Sedor. De Simhon, Selumiel filius Suri Sad dai. De Iehudah, Nachſon filius Hamminadab De Iſſachar, Nethanel filius Suhar. De Zebulun, Eliab filius Chelō. De filiis Ioseph, de Ephraim Eliſamah fil⁹ Hammiud, De Menafſeh, Ghamliel filius Pedhaſur. De Biniamin, Abi- dan filius Ghidhoni. De dan, Achihzeer fil⁹ Hamifaddai. De Aſer, Paghel filius Hochran. De Ghad, Eliaſaph fil⁹ Dehuel. De Naphthali, Achirah filius Henan. Iſti ſunt maiores ſynago- gæ, principes tribuum patrū ſuorum, & duces miliū Iſrael. Et accepit Moſeh, et Aharon viros iſtos, qui numerati ſunt p nomina. Et omnem ſynagogā congregare fecerūt in vnam e- ſis ſecūda. Et oſtēſe ſunt genealogiæ eorū p familias ſuas, p do- mum patrū ſuorū, ſecundum numerum nominum, à ſilio vi- ginti annorū, & ſupra, per capita ſua. Quemadmodū præce- pit dñs ipſi Moſeh, numeravit eos in deſerto Sinai. Et fuerunt filij Reuben primogeniti Iſrael per generationes ſuas, per fa- milias ſuas, per domū patrū ſuorum, ſecundū numerum nominum per capita ſua, omnis maſculus à ſilio viginti anno- rum, & ſupra, omnis egrediens ad pugnam numerati eorum de tribu Reuben, ſex & quadraginta milia, & quingenti. De filiis Simhon per generationes ſuas, per familias ſuas, per do- mū patrū ſuorū, numerati eius ſecundū numerū noim, per capita ſua, omnis maſculus a viginti annis, & ſupra, omnis eg- grediens ad pugnā, numerati eorū de tribu Simhon, nouem, & quinquaginta milia, & trecenti. De filiis Ghad per genera- tiones ſuas, per familias ſuas, per domum patrū ſuorū, ſecū- dum numerum nominum à ſilio viginti annorū, & ſupra, om- nis egrediens ad pugnam numerati eorum de tribu Ghad quinque & quadraginta milia, & ſexcenti, quinquaginta. De fi- liis Iehudah per generationes ſuas, per familias ſuas, per domū patrū ſuorum, ſecundū numerū nominum à ſilio viginti annorū, & ſupra, ois egrediens ad pugnā numerati eorū de tri- bu Iehudah, quatuor, & ſeptuaginta milia, & ſexcenti. De filiis Iſſachar, per generationes ſuas, per familias ſuas, per domū pa- trū ſuorū, ſecundū numerū noim à ſilio viginti annorū, & ſu- pra, ois egrediens ad pugnā numerati eorū de tribu Iſſachar, quatuor, & quinquaginta milia, & quadringenti. De filiis Ze- bulun p generationes ſuas, p familias ſuas, p domū patrū ſuo- rū, ſecundum numerum nominū a ſilio viginti annorū, & ſu- pra, omnis egrediens ad pugnam, numerati eorū de tribu Ze- bulun V I I, & L milia, & CCCC. De filiis Ioseph, de filiis E- phraim p gnationes ſuas, p familias ſuas, per domū patrū ſuo- rū, ſecundū numerum nominū a ſilio XX, annorū, & ſupra, ois egrediens ad pugnā, nūerati eorū de tribu Ephraim XL milia,

milia, & CCCC. De filiis Menafſeh per generationes ſuas, E per familias ſuas, per domū patrū ſuorum, ſecundū nume- rum nominum à ſilio XX, annorū, & ſupra, omnis egre- diens ad pugnam, numerati eorum de tribu Menafſeh duo, & XXX milia, & CC. De filiis Biniamin per generationes ſuas, per familias ſuas, per domum patrū ſuorum, ſecundū numerū nominū a ſilio XX, annorū, & ſupra, ois egrediens ad pugnā, numerati eorū de tribu Biniamin, V, & XXX milia, & CCCC. De filiis Dan per generationes ſuas, per familias ſu- as, per domū patrū ſuorū, ſecundū numerum nominū a ſilio XX, annorū, & ſupra, & omnis egrediens ad pugnā, numeri- ti eorū de tribu Dan duo & LX milia, & DCC. De filiis Aſer per generationes ſuas, per familias ſuas, per domū patrū ſuo- rum, ſecundū numerū nominū a ſilio XX, annorū, & ſupra, omnis egrediens ad pugnā, numerati eorū de tribu Aſer, v- nus, & XL milia, & CCCC. De filiis Naphthali per genera- tiones ſuas, per familias ſuas, per domū patrū ſuorū, ſecundū numerū nominū a ſilio XX, annorū, & ſupra, ois egrediens ad pugnā, numerati eorū de tribu Naphthali, tria, & L milia & CCCC. Iſti ſunt numerati q̄s numeravit Moſeh et Aharō, & principes Iſrael XII, viri. Viri vir vnus p domū patrū ſuo- rū fuerunt. Et fuerunt oēs numerati filiorū Iſrael per domum patrū ſuorū, à ſilio XX, annorū, & ſupra, ois egrediens ad pu- gnā in Iſrael, fuerunt omnes numerati DC, milia, & III, milia, & CCCC, & L. Leuitæ per tribū patrū ſuorū nō fuerunt numerati in medio eorū. Et locutus eſt dñs ad Moſeh, dicēdo: Veruntū tridum Leui nō numerabis, & ſummā eorum non capies in medio filiorū Iſrael. Et tu præſice Leuitas tabernacu- lo teſtimoniū, & omnibus valis eius, & omnibus quæ ſunt ei. Ipsi portabūt tabernaculū, & oia vafa eius, & ipſi miniſtrabūt ei, & in circuiu tabernaculi manebunt. Et qñ proficiſcetur ta- bernaculū, deſcēdere faciēt illud Leuitæ, & quādo manebit ta- bernaculū, ſtare faciēt illud Leuitæ, & extrane⁹ qui appropin- quauerit, morietur. Et caſtrametabunt filij Iſrael vnusquisque iuxta caſtra ſua, & vnusquisq̄ iuxta vexillū ſuum per exercitus ſuos. Et Leuitæ caſtrametabuntur in circuiu tabernaculi teſ- timoniū, & non erit ira ſuper cœtum filiorum Iſrael. Et cuſto- dient Leuitæ cuſtodīā tabernaculi teſtimoniū. Et fecerunt filij Iſrael ſecundū omnia quæ præcepit dñs Moſeh, ſic fecerunt.

Ordinatur natioes caſtorum, & natioes familiarum princī- pibus.

ET LOCUTVS EST dominus ad Moſeh, & Aharon, dicēdo: Vnusquisq̄ iuxta vexillū ſuum, in ſignis domus patrū ſuorū caſtrametabuntur, filij Iſrael ⁊ regione circum taberna- culū eccleſie caſtrametabunt. Et caſtrametabuntur ad orien- tē, ad ortū erit vexillū caſtorū Iehudah per exercitus ſuos. Et princeps filij Iehudah erit Nachſon filius Hamminadab. Et exercitus eius, & numerati eorū IIII, & LXX milia, & DC. Et caſtrametabuntur iuxta eum tribus Iſſachar. Et princeps filij Iſſachar erit Nathaniel filius Suhar. Et exercitus eius, & nume- rati eius IIII, & L milia, & CCCC. Tribus Zebulun, & prin- ceps filij Zebulun Eliab filius Chelon. Et exercitus eius, & nu- merati eius VII, & L milia, & CCCC. Oēs numerati caſtorū Iehudah cētū milia, & octoginta milia, & ſex milia, & q̄dringē- ti per exercitus ſuos prius proficiſcēt. Vexillū caſtorū Reu- ben erit ad meridē per exercitus ſuos. Et princeps filiorū Reu- ben erit Eliſur filius Sedor. Et exercitus eius, & numerati ei⁹, ſex & quadraginta milia, & quingenti. Et caſtrametabunt iux- ta eum tribus Simhon. Et princeps filiorum Simhon Selu- miel filius Surifaddai. Et exercitus eius, & numerati eorum, nouem, & quinquaginta milia, & trecenti. Et tribus Ghad. Et princeps filiorū Ghad, Eliaſaph filius Rehuel. Et exercitus ei⁹, & numerati eorū, quinque, & quadraginta milia, & ſexcenti, & quinquaginta. Oēs numerati caſtorū Reuben cētum milia, & vnus, & quinquaginti milia, & quadringenti, & quinquaginta per exercitus ſuos. Et ſecundi proficiſcēt. Et proficiſcetur ta- bernaculum eccleſie, caſtra Leuitarum in medio caſtorum.

Quæadmodum caſtrametabunt, ſic proficiſcēt vnusquisq̄ in loco ſuo, iuxta vexilla ſua. Vexillū caſtorū Ephraim per exe- citus ſuos erit ad occidentē. Et princeps filiorū Ephraim erit Eliſamah filius Hammud. Et exercitus eius, & numerati eorū quadraginta milia, & quingenti. Et iuxta eum erit trib⁹ Menafſeh. Et princeps filiorū Menafſeh erit Ghamliel fil⁹ Pedafur. Et exercitus eius, & numerati eorum duo, & triginta milia, & ducēti. Et tribus Biniamin. Et princeps filio- rum Biniamin erit Abidan filius Ghidhoni. Et exercitus eius, & numerati eorum, quinque & triginta milia, & qua- dringenti. Omnes numerati caſtorū Ephraim centū milia, & octo milia, & cētum p exercitus ſuos. Et tercij proficiſcēt. Vexil- lum caſtorū Dan erit ad aquilonē, per exercitus ſuos. Et prin- ceps filiorū Dan Achihzeer filius Hammifaddai. Et exercitus eius, & numerati eorū, duo, & ſexaginta milia, & ſeptingenti. Et caſtrametabunt iuxta eū tribus Aſer. Et princeps filiorū Aſer erit Paghel, filius Hochra. Et exercit⁹ eius, & numerati eorū, & quadraginta milia, & quingenti. Et tribus Naphthali. Et princeps filiorū Naphthali, Achirah filius Henā. Et exerci- tus eius, & numerati eorū, tria, & quinquaginta milia, & qua- dringenti. Omnes numerati caſtorū Dan cētum milia, & ſeptē, & quinquaginta milia, & ſexcenti, poſterius proficiſcēt per vexilla ſua. Iſti ſunt numerati filiorum Iſrael per domum pa- trum ſuorum, omnes numerati caſtorum per exercitus ſuos, ſexcenta milia, & tria milia, & quingenti, & quinquaginta. Et Leuitæ non fuerunt numerati in medio filiorum Iſrael, quem admodum præcepit dominus Moſeh. Et fecerūt filij Iſrael, ſe- cundum omnia quæ præcepit dominus Moſeh ſic caſtrame- tati ſunt per vexilla ſua, & ſic profecti ſunt vnusquisque per fa- milias ſuas, per domum patrū ſuorum.

Leuitas ad pugnam non numeratis, datur admittitatio ſacrorum, ſtatōs circa tabernaculum.

ET Iſte ſunt generationes Aharō, & Moſeh, in die q̄ locu- tus eſt dominus ad Moſeh, in monte Sinai. Et hæc ſunt nomina filiorum Aharon: Primogenitus Nadab, & Abihū, Elhazar, & Ithamar. Iſta ſunt nomina filiorum Aharon facer- dotum, qui vcti ſunt, quorum conſecrauit manum, vt facer- dotio fungerentur. Et mortuus eſt Nadab, & Abihu coram domino, quando obtulerūt ignem extraneum, coram domi- no in deſerto Sinai. Et filij non fuerunt eis, & ſacerdotio ſun- ctus eſt Elhazar, & Ithamar coram Aharon patre eorum. Et locutus eſt dominus ad Moſeh, dicēdo: Appropinquare fac- tribus Leui, & ſtare facies eam coram Aharon ſacerdote, & miniſtrabunt ei. Et cuſtodient cuſtodiam eius, & cuſtodiam omnis cœtus coram tabernaculo eccleſie, vt ſeruiant ſeruitu- tem tabernaculi. Et cuſtodient omnia vafa tabernaculi eccleſie, & cuſtodiam filiorum Iſrael, vt ſeruiant ſeruitu- tem tabernaculi. Et dabis Leuitas Aharon, & filij eius dati, dati erunt ei à filiis Iſrael. Et Aharon, & filios eius præſicies, & cuſtodient ſacerdotium eorum. Et extraneus, qui appropinquauerit, morietur. Et locutus eſt dominus ad Moſeh, dicēdo: Ego ecce accepi Leuitas e medio filiorum Iſrael, pro omni primogenito quod aperit vuluam à filiis Iſ- rael, & erunt mei Leuitæ: quia meum fuit omne primogeni- tum, à die qua perculli omne primogenitum in terra Aegy- ptī, ſanctificauit mihi omne primogenitum in Iſrael. Ab ho- mine vſque ad animal, mea erunt. Ego dominus. Et locutus eſt dominus ad Moſeh in deſerto Sinai, dicēdo: Numera fi- lios Leui per domos patrū ſuorū, per familias ſuas. Omnem maſculū à ſilio mēſis, & ſupra, numerabis. Et numeravit eos Moſeh iuxta ſemone dñi quæadmodū iuſſus erat. Et fuerūt iſti filij Leui p nomia ſua, Gherſon, & Chehath, & Merari. Et hæc ſunt nomina filiorū Gherſo p familias ſuas Libni, & Simhi. Et filij Chehath p familias ſuas Hamrā, & Iſhar, Chebrō, & Huz- ziel. Et filij Merari per familias ſuas, Machli, & Muſi. Iſtæ ſunt familie Leui per domum patrū ſuorū. De Gherſon, familia Libnitica, & familia Simhitica. Iſtæ ſunt familie Gherſonia d .v.

Exodi. 6.

Leuit. 10. 2.

Pa. 24. 2.

SOLI enim leuiti nō ad- ſanctum vtu- lum infra. 8. c. Exodi. 13. a.

Deo. 6. c.

Exodi. 10. b. Num. 1. c. 1. d.

Dedecim erit factus dñs. Nō q̄ret vtrū bonū an malum, & nō permuatibit illud. Et ſi commutando commutauerit, erit & illud, & cōmutatio eius, ſanctificatio, non redimetur. Iſta ſunt præpra, quæ præcepit do- minus p Moſeh ad filios Iſrael in mo- te Sinai. F I N I S.

itica. Numerati eorum secundum numerum omnis masculi a filio mensis, & supra numerati eorum septem milia, & quingenti. Familiae Gherfoniticae post tabernaculum castrametabuntur ad occidentem. Et princeps domus patris Gherfonitarum erat Elialaph filius Lael. Et custodia filiorum Gherfon in tabernaculo ecclesiae erit tabernaculum, & tentorium operimentum eius, & auleum ostij tabernaculi ecclesiae. Et cortinae atrij, & auleum ostij atrij quod erit iuxta tabernaculum, & iuxta altare per circuitum, & funes eius ad omne opus eius. Et de Chehath familia Hamramitica, & familia Isharitica, & familia Chebronitica, et familia Huzzieltica. Ista sunt familiae Chehatiticae. Secundum numerum omnis masculi a filio mensis, & supra, fuerunt octo milia, & sexcenti, custodiae custodiam sanctitatis. Familiae filiorum Chehath castrametabuntur iuxta latum tabernaculi, & meridie. Et princeps domus patris familiarum Chehatitarum erat Elisaphan filius Huzziel. Et custodia eorum erit arca, & mensa, & candelabrum, & altaria, & vasa sanctitatis, in quibus ministrabunt, & auleum, & omne opus eius. Et princeps principum Leuitarum erit Elhazar filius Aharon sacerdotis praefectus custodientium custodiam sanctitatis. De Merari, familia Machalitica, & familia Mustica. Ista sunt familiae Merari. Et numerati eorum secundum numerum omnis masculi a filio mensis, & supra, sex milia, & ducenti. Et princeps domus patris familiarum Merari, erit Suriel filius Abichail. Iuxta latum tabernaculi castrametabuntur ad aquilonem. Et functio custodiam filiorum Merari, tabulae tabernaculi, & vectes eius, & columnae eius, & bases eius, & omnia vasa eius, & omne opus eius. Et columnae atrij per circuitum, & bases earum, & clavi earum, & funes earum. Et castrametabuntur ante tabernaculum, ad orientem, ante tabernaculum ecclesiae ad orientem Mosch, & Aharon, & filij eius custodientes custodiam sanctuarium, ad custodiam filiorum Israel. Et extraneus, qui appropinquaverit, morietur. Omnes numerati Leuitarum, quos numeravit Mosch, & Aharon iuxta sermonem domini per familias eorum: omnis masculus a filio mensis, & supra, duo, & viginti milia. Et dixit dominus ad Mosch: Numeram omnem primogenitum masculinum filiorum Israel a filio mensis, & supra, & cape numerum nominum eorum. Et capies Leuitas mihi. Ego dominus. Pro omni primogenito in filiis Israel, & animal Leuitarum pro omni primogenito in animalibus filiorum Israel. Et numeravit Mosch, quemadmodum praecepit dominus ei omnem primogenitum in filiis Israel. Et fuit omnis primogenitus masculinus secundum numerum nominum a filio mensis, & supra, secundum numeratos eorum, duo, & viginti milia, tres, & septuaginta, & ducenti. Et locutus est dominus ad Mosch, dicendo: Cape Leuitas pro omni primogenito in filiis Israel, & animal Leuitarum pro animalibus eorum, & erunt mei Leuitae. Ego dominus. Et pro redemptione tritum, & septuaginta, & ducetorum qui super sunt Leuitis a primogenito filiorum Israel, capies quinquaginta, quinquaginta, & tres, & septuaginta, & ducetorum qui super sunt ex eis. Et accepit Mosch argentum redemptionis, ex his qui super fuerat ad redemptiones Leuitarum. A primogenito filiorum Israel accepit pecuniam, quinquaginta, & sexaginta, & tres, & mille, secundum sectum sanctitatis. Et dedit Mosch pecuniam redemptionis Aharon, & filijs eius iuxta sermonem domini, quemadmodum praecepit dominus Mosch.

Exec. 45. c.
Leuit. 27. c.
Exo. 30. b.

Officia Leuitarum, iuxta cuiusque familiam.
C A P. IIII.

ET locutus est dominus ad Mosch & Aharon, dicendo: Capesummam filiorum Chehath a medio filiorum Leuitae per familias suas, per domum patrum suorum. A filio triginta annorum, & supra, usque ad filium quinquaginta annorum, omnem ingredientem ad militiam, ut faciant opus in tabernaculo ecclesiae. Hoc est opus filiorum Chehath, in tabernaculo ecclesiae sanctitatis sanctitatum. Et venient Aharon, & filij eius, quando proficietur castra, & descendere facient velum tentorium, & operient illo arcam testamenti. Et ponent super illud

operimentum pellis taxae, & expandent pannum totum hyacinthinum desuper, & ponent vectes eius. Et super mesam panum facierum expandent pannum hyacinthinum, & ponent super eam scutellas, & cochlearia, & cyathos, & medios calamos, operimenti, & panis iugis super eam erit. Et expandent super eam pannum vermiculi cocci, & operient eam operitorio pellis taxae, & ponent vectes eius. Et capiet pannum hyacinthinum, & operient candelabrum luminaris, & lucernas eius, & forcipis eius, & arulas eius, & omnia vasa olei eius, in quibus ministrant ei. Et ponent illud, & omnia vasa eius cum operitorio pellis taxae, & ponent super vectes. Et super altare aureum expandent pannum hyacinthinum, & operient illud operimetro pellis taxae, & ponent vectes eius. Et capiet omnia vasa ministrantia in quibus ministrant in sanctitate, & panem in panno hyacinthinum, & operient ea operimento pellis taxae, & ponent super vectes. Et remouebunt cinerem altaris, & expandent super illud pannum purpureum. Et ponent super illud omnia vasa eius, in quibus ministrant, arulas, fuscinulas scopas, & crateras, omnia vasa altaris. Et expandent super illud operimentum pellis taxae, & ponent vectes eius. Et consummabunt Aharon, & filij eius, ut operiant sanctitatem, & omnia vasa sanctitatis, quando proficietur castra, & postea venient filij Chehath, ut porrent, et non tangent sanctitatem, & moriantur. Ista sunt onera filiorum Chehath in tabernaculo ecclesiae. Et functio Elhazar filij Aharon sacerdotis est oleum luminaris, & suffimentum aromaticum, & oblatio iugis, & oleum unctionis functio omnis tabernaculi, & omnia quae sunt in eo in sanctitate, & in vasis eius. Et locutus est dominus ad Mosch & Aharon, dicendo: Ne excidatis tribum familiarum Chehatitarum a medio Leuitarum. Et hoc facite eis, & venient, & non morientur. Quando appropinquabunt ad sanctitatem sanctitatum Aharon, & filij eius venient, & ponent eos, singulos super opus suum, & super onus suum. Et non ingredient, ut videant, qui operient sanctitatem, & morientur. Et locutus est dominus ad Mosch, dicendo: Capesummam filiorum Gherfon, etiam ipsos per domum patrum suorum, per familias suas. A filio triginta annorum, & supra, usque ad filium quinquaginta annorum numerabis eos, omnem ingredientem ad pugnam, ut faciant opus in tabernaculo ecclesiae. Hoc opus familiarum Gherfonitarum ad faciendum, & ad portandum. Et portabit cortinas tabernaculi, & tabernaculum ecclesiae operimentum eius, & operimentum taxae, quod est super illud superne, & auleum ostij tabernaculi ecclesiae. Et cortinas atrij, & tentorium ostij portae atrij, quod est super tabernaculum, & super altare per circuitum, & funes eorum, & omnia vasa operis eius. Et omne quod fiet eis, facient. Iuxta sermonem Aharon, & filiorum eius erit omne opus filiorum Gherfonitarum, in omni onere eorum, & in omni opere eorum. Et deponetis apud eos in custodia omne onus eorum. Hoc opus familiarum filiorum Gherfonitarum in tabernaculo ecclesiae, & custodia eorum per manum Ithamar filij Aharon sacerdotis. Filios Merari per familias suas, per domum patrum suorum numerabis. A filio triginta annorum, & supra, usque ad filium quinquaginta annorum numerabis eos, omnem ingredientem pugnam, ut faciant opus tabernaculi ecclesiae. Et haec est custodia oneris eorum, in omni opere eorum, in tabernaculo ecclesiae: Tabulae tabernaculi, & vectes eius, & columnae eius, & bases eius, & columnae atrij per circuitum, & bases earum, & clavi earum, & funes earum, cum omnibus vasis earum, & omni opere earum. Et per nomina numerabis vasa custodiam oneris eorum. Hoc opus familiarum filiorum Merari, in omni opere eorum, in tabernaculo ecclesiae per manum Ithamar filij Aharon sacerdotis. Et numerabit Mosch, & Aharon, & principes congregationis filios Chehatitarum per familias suas, & per domum patrum suorum. A filio triginta annorum, & supra, usque ad filium quinquaginta annorum, omnem ingredientem pugnam, ad opus in tabernaculo ecclesiae. Et fuerunt numerati eorum per familias suas duo

pericam.

duo milia septingenti & quinquaginta. Isti sunt numerati familiarum Chehatitarum, omnis operantis in tabernaculo ecclesiae, quos numeravit Mosch, & Aharon iuxta imperium domini per manum Mosch. Et numerati filiorum Gherfon per familias suas, & per domum patrum suorum. A filio triginta annorum, & supra, usque ad filium quinquaginta annorum, omnis ingredientem pugnam, ad opus in tabernaculo ecclesiae. Et fuerunt numerati eorum per familias suas, per domum patrum suorum duo milia, & sexcenti, & triginta. Isti sunt numerati familiarum filiorum Gherfon, omnis seruientis in tabernaculo ecclesiae quos numeravit Mosch, & Aharon iuxta sermonem domini. Et numerati familiarum filiorum Merari per familias suas, per domum patrum suorum. A filio triginta annorum, & supra, usque ad filium quinquaginta annorum, omnis ingredientem pugnam ad opus in tabernaculo ecclesiae. Et fuerunt numerati eorum per familias suas eorum tria milia & ducenti. Isti sunt numerati familiarum filiorum Merari, quos numeravit Mosch, & Aharon iuxta sermonem domini per manum Mosch. Omnes numerati quos numeravit Mosch, & Aharon, & principes Israel, iuxta per familias suas, & per domum patrum suorum. A filio triginta annorum, & supra, usque ad filium quinquaginta annorum, omnis ingredientem ad faciendum opus operis, & opus oneris in tabernaculo ecclesiae. Et fuerunt numerati eorum octo milia, & quingenti & octoginta. Iuxta sermonem domini numeravit eos per manum Mosch singulos secundum opus suum, & secundum onus suum & numeratos eorum sicut praecepit dominus Mosch.

Quia castis eiciendis, expiatio transgressionis per eorum, Lex primitivum & zeotyptia. C A P. V.

ET locutus est dominus ad Mosch, dicendo: Praeceptum filijs Israel, & emittat eum castris omnem leprosum, & omnem patientem fluxum, & omnem immundum super animam. A masculo usque ad feminam emittetis, extra castra emittetis eos, & non polluent castra sua, in medio quorum ego habito. Et fecerunt sic filij Israel, & emiserunt eos extra castra. Quemadmodum locutus est dominus ad Mosch, sic fecerunt filij Israel. Et locutus est dominus ad Mosch, dicendo: Loquere ad filios Israel. Vir siue mulier cum fecerint ex omnibus peccatis hominum, ut praeuarentur praeuicatione in dominum, & deliquerit anima ipsa, confitebuntur se super peccato suo, quod fecerunt, & restituet delictum suum, cum sorte eius & quinta eius partem addet super illam, & dabit ei contra quem deliquit. Et si non fuerit viro propinquus, ut restituat delictum ei, delictum restituitur domino, sacerdoti erit praeter arietem expiationem per quem expiabit eum. Et omnis oblatio omnium sanctitatum filiorum Israel quam offerent sacerdoti, eius erit. Et vni cuique sanctitates eius, ipsi erunt, quod vir dederit sacerdoti, ipsi erit. Et locutus est dominus ad Mosch, dicendo: Loquere ad filios Israel, & dices ad eos: Quum diuerterit vxor cuiuspiam, & praeuaticata fuerit contra eum praeuicatione, & coierit quispiam cum ea coitu feminis, & absconditum fuerit ab oculis viri sui, & latuerit, & ipsa polluta fuerit, & testis non fuerit contra eam, & ipsa non fuerit deprehensa, & transierit super eum spiritus zelotypiae, & zelatus fuerit vxore suam, & ipsa polluta fuerit, venire faciet vir vxore suam ad sacerdotem, & afferet oblationem eius cum ea decimam partem ephah farinae, hordeaceae. Non effundet super eam oleum, neque ponet super eam thus, quia oblatio zelotypiarum est, oblatio memoriae memoratis iniquitatis. Et appropinquare faciet ea sacerdos, & stare faciet ea coram domino. Et capiet sacerdos aquam sanctam in vase testaceo, & de puluere qui erit in pavimento tabernaculi capiet sacerdos, & ponet in aqua, & stare faciet sacerdos mulierem coram domino, & discooperiet caput mulieris, & ponet super manus eius oblationem memoriae oblatio zelotypiarum est. Et in manu sacerdotis

erit aqua amara maledictionis. Et adiurabit ea sacerdos, & dicet ad mulierem: Si non coiuit vir tecum, & si non declinasti ad immunditiam sub viro tuo, munda esto ab aqua amara maledictionis hac. Si autem declinasti sub viro tuo, & polluta es, & dedit vir in te coitum suum praeter virum tuum. Et adiurabit ea sacerdos ad iurationem maledictionis, & dicit sacerdos ad mulierem: Det dominus te in maledictione, & ad iurationem in medio populi tui, qui dederit dominus semur tuum cadens, & vxorem tuam intumescet. Et veniat aqua maledictionis haec in interiora tua, vt tume scere faciat vxorem, & cadere faciat semur. Et dicit mulier: Amen amen. Et scribet maledictiones has sacerdos in libro, & delebit cum aqua amara, & potum dabit mulieri aquam amarā maledictam, & ingredietur in ea aqua maledictionis amara. Et capiet sacerdos e manibus mulieris oblationem zelotypiarum, & eleuabit oblationem coram domino, & offeret eam super altare. Et capiet pigillum sacerdos de oblatione cum memoria eius, & suffret faciet super altare, & postea potum dabit mulieri aquam. Et potum dabit aquam. Et erit, si polluta fuerit, & praeuaticata fuerit praeuicatione in virum suum, ingredietur in eam aqua maledicta amara, & tumescet vterus eius, & cadet semur eius, & erit mulier in maledictione in medio populi sui. Et si non fuit polluta mulier, sed munda est, innocens erit, & seminat haurit femine. Haec est lex zelotypiarum cum diuerterit mulier sub viro suo, & polluta fuerit. Vel si super virum transierit spiritus zelotypiae, & zelatus fuerit vxore suam, & stare fecerit mulierem coram domino, & fecerit ea sacerdos secundum omnem legem haec. Et innocens erit vir ab iniquitate, & mulier ipsa portabit poenam iniquitatis suae.

Lex Nazareni, nohis, benedictio populi. C A P. VI.

ET locutus est dominus ad Mosch, dicendo: Loquere filijs Israel, & dices ad eos: Vir vel mulier cum separauerit se vouedo votum Nazareni, vt separet se domino. A vino, & sechar separabit se. Acerum vini, & acetum sechar non bibet, & omne madefactum vuis, non bibet, & vvas recentes, & sic cas non comedet. Omnibus diebus Nazareni sui ab omni quod fit e vite vini, ab acinis usque ad corticem non comedet. Omnibus diebus voti Nazareni sui, nouacula non trahat super caput eius, donec compleantur dies quibus Nazareni se faciet domino. Sanctus erit, & reserere faciat comam capilli capitis sui. Quibus diebus quibus Nazareni fecerit domino, ad animam mortuum non veniet. Sup pre suo, et sup matre sua, super fratre suo, & super sorore sua, non polluet se cum mortuis iucurint, quia Nazareni dei sui est super caput eius. Omnibus diebus Nazareni sui sanctus erit domino. Et si mortuus fuerit mortuus iuxta eum fortuito vel subito, & polluerit caput Nazareni eius, rader caput suum in die purificationis suae, die septima rader illud. Et die octaua afferet duos turtures, vel duos filios columbae ad sacerdotem, ad ostium tabernaculi ecclesiae, & faciet sacerdos vnum pro peccato & alterum in holocaustum & expiationem faciet super eum de eo quod peccauit super animam, & sanctificabit caput suum die illa. Et separabit domino dies Nazareni sui, & afferet agnum anniculum pro delicto, & dies primi cadent qui pollutus fuit Nazareni eius. Et haec est lex Nazareni. In die qua completi fuerint dies Nazareni eius, adducet seipsum ad ostium tabernaculi ecclesiae, & offeret oblationem suam domino. Agnum anniculum perfectum vnum in holocaustum, & agnam vnam anniculum perfectam pro peccato, & arietem vnum perfectum pro pacificis. Et canistrum in fermentatorum simile, placentas mixtas oleo, & lagana in fermentatorum inuncta oleo & oblationem eorum, & libamina eorum. Et offeret sacerdos coram domino, & faciet sacrificium pro peccato illius, & holocaustum illius. Et arietem faciet sacrificium pacificorum domino in canistro in fermentatorum, & faciet sacerdos oblationem eius & libamen eius. Et rader Nazareni ad ostium tabernaculi ecclesiae caput Nazareni sui, & capiet cesarium capitis Nazareni sui, & ponet super ignem qui est subter sacrificium pacificorum. Et capiet sacerdos brachium coctum ab

ET locutus est dominus ad Moſeh, dicendo: Fac tibi duas tubas argenteas, ductiles facies eas. Et erunt tibi ad uocationem coetus, & ad proficiſci faciendum caſtra. Et clangent eis, & conueniet ad te omnis coetus ad oſtium tabernaculi eccleſiæ. Et ſi vna clauerint, conuenient ad te principes duces milium Iſrael. Et clangentis tarantara, & proficiſcetur caſtra caſtramentantium ad orientem. Et clangentis tarantara ſecundo, & proficiſcetur caſtra caſtramentantium ad meridiem. Tarantara clangent in profectionibus ſuis. Et quãdo congregare facietis congregationem, clangentis, & non tarantara tarizabit. Et filij Aharon ſacerdotes clangent tubis, & erunt vobis in ſtantum perpetuum generationibus veſtris. Et quãdo venietis ad bellum in terra veſtra contra hoſtem obſidentem vos tarantara tarizabit tubis, & memorabimini corã domino deo veſtro, & ſaluti eritis ab inimicis veſtris. Et in die lætitie veſtre, & in ſolennitatibus veſtris, & in diebus veſtris clangentis tubis, ſuper holocaustis veſtris, & ſuper ſacrificijs paſcificorum veſtrorum, & erunt vobis in memoriam corã deo veſtro. Ego dominus deus veſter. Et fuit anno ſecundo menſe ſecundo, vigefima menſis diſceſſit nubes à tabernaculo teſti monij. Et profecti ſunt filij Iſrael p̄ profectiones ſuas è deſerto Sinai, & manſit nubes in deſerto Paran. Et profecti ſunt primum iuxta ſermonem domini per manum Moſeh. Et profectum eſt vexillum caſtrorum filiorum Iehudah primum per exercitus ſuos. Et ſuper exercitum eius erat Nachſon filius Hamminadab. Et ſuper exercitum tribus filiorum Iſſachar, erat Nethanel filius Sihar. Et ſuper exercitum tribus filiorum Zebulun, erat Eliab filius Chelon. Et de poſitum eſt tabernaculum, & profecti ſunt filij Gherſon, & filij Merari portantes tabernaculum. Et profectum eſt vexillum caſtrorum Reuben p̄ exercitus ſuos. Et ſuper exercitum eius erat Eliſur filius Sedeur. Et ſuper exercitum tribus filiorum Simhō erat Selumiel filius Surifadai. Et ſuper exercitum tribus filiorum Ghad erat Eliſaph filius Dehuel. Et profecti ſunt Chehathitæ portantes ſanctuarium, & ſtare fecerunt tabernaculum, donec venirent ipſi. Et profectum eſt vexillum caſtrorum filiorum Ephraim per exercitus ſuos. Et ſuper exercitum eius erat Eliſamah filius Hammihud. Et ſuper exercitum tribus filiorum Menafſeh, erat Ghamiel filius Pedafur. Et ſuper exercitum tribus filiorum Biniamin, erat Abidan filius Ghidhoni. Et profectum eſt vexillum caſtrorum filiorum Dan congregans omnia caſtra per exercitus ſuos. Et ſuper exercitum eius erat Achizezer filius Hammifadai. Et ſuper exercitum tribus filiorum Aſer erat Paghiel filius Hochran. Et ſuper exercitum tribus filiorum Naphthali, erat Achirah filius Henan. Iſtæ ſunt profectiones filiorum Iſrael p̄ exercitus ſuos, & profecti ſunt. Et dixit Moſeh ad Chobab filium Rehuēl Midianiten ſocerum Moſeh: Proficiſcitur nos ad locum de quo dixit dominus, eum dabo vobis. Veni nobiscum, & benefaciamus tibi, quia dominus locutus eſt bonum ſuper Iſrael. Et dixit ad eum: Non veniam, ſed ad terram meam, & ad cognationem meam pergam. Et dixit: Ne queſo de reliquis nos, quia idcirco noſti quod dum maneremus in deſerto fuiſti nobis pro oculis. Et erit, ſi veneris nobiſcum erit bonum hoc, quod benefaciet dominus nobiſcum, & benefaciamus tibi. Et profecti ſunt è monte domini via trium dierum, & arca feederis domini proficiſcebatur ante eos via trium dierum, ad explorandum eis requiem. Et nubes domini erat ſuper eos in die, dum proficiſcerentur è caſtris. Et erat, quando proficiſcebatur arca, dicebat Moſeh: Surge domine, & diſpergantur inimici tui, & fugiant odio habentes te à facie tua. Et quando requieſcebat, dicebat: Reuertere domine ad decem milia milium Iſrael.

Murmuravit populus p̄ igne ſuſciti man, optat carnes, edulianur ſeptuaginta ſeniores Eldad & Medad propheta in caſtris, pluuu comitantes, p̄nuntiat omni iurore.

ET fuit cum populus dololet, diſplicuit in auribus domini. Et audiuit dominus, & iratus eſt furor eius, & accendit ſe in eis ignis domini, & conſumpſit in extremitate caſtrorum. Et clamauit populus ad Moſeh, & orauit Moſeh ad dominum, & abſortus eſt ignis. Et vocauit nomen loci iplius Thaherah, quia accendit ſe in eis ignis domini. Et collectio que erat in medio eius, concupiuerunt concupiſcentiam, & reuerſi ſunt, & ſteuerunt ſicut & filij Iſrael, & dixerunt: Quis comedere faciet nos carnem? Recordamur piſcium quos comedebamus in Aegypto gratis, cucumerum & peponum, & porrorum, & ceparum, & alliorum. Et nunc anima noſtra arida eſt. Non quicquam præter man oculi noſtri vident. Et man, ſicut ſemē coriandri erat, & color eius ſicut color bedolach. Diſſundebant ſe populus, & colligebant, & moliebant molis, vel contrebant in mortario, & coquebāt in cacabo, & faciebant ex eo placentas ſubcinericias. Et erat ſapor eius ſicut ſapor recentis olei. Et quãdo deſcendebat ros ſuper caſtra nocte, deſcendebat man ſuper eum. Et audiuit Moſeh populum ſilentem per familias ſuas, ſingulum ad oſtium tabernaculi ſui. Et iratus eſt furor domini valde, & in oculis Moſeh diſplicuit. Et dixit Moſeh ad dominum: vt quid malefecit populo tuo? Et vt quid non inueni gratiam in oculis tuis, vt poneres onus omnis populi huius ſuper me? Nunquid ego concepi omnem populum hunc? Num ego genui eum, quia dicis ad me: porta eum in ſinu tuo, quemadmodum potat nutrit infantem ad terram ſuper quam iuraſti patribus eius? Vnde eſt mihi caro, vt dem vniuerſo populo huius? Fient enim, aduerſum me dicendo: Da nobis carnem, vt comedamus. Non poſſum ego ſolus ferre vniuerſum populum hunc, quia ſupra vires meas eſt. Et ſi ita tu facis mihi, occide me queſo occidendo, ſi inueni gratiam in oculis tuis, & nõ videbo malum meum. Et dixit dominus ad Moſeh: Congrega mihi ſeptuaginta viros è ſenioribus Iſrael, quos noſti, quod ſint ſeniores populi, et principes eius, & duces eos ad oſtium tabernaculi eccleſiæ, & ſtabunt tibi tecum, & deſcendat & loquar tecum ibi, & ſeparabo de ſpũ q̄ eſt ſuper te, & ponā ſuper eos, & portabunt tecum onus populi, & non portabis tu ſolus. Et ad populum dices: Sanctificato vos in craſſinũ, & comedetis carnem. Fleuiſtis enim in auribus dñi, dicendo: Quis comedere faciet nos carnem, quia meſi? erat nobis in Aegypto: & dabit dñs vobis carnem, & comedetis. Nõ die vna comedetis, neq̄ duobus diebus neq̄ quinque diebus, neque decẽ diebus, neq̄ viginũ dieb. Vſq̄ ad meſem dierũ donec egrediat̄ è narib. vſis, & ſit vobis in abominatio nẽ, eod̄ q̄ contempſiſtis dñm, qui eſt in medio veſtri, & fleuiſtis corã eod̄, dicẽdo: Vt quid iam egreſſi ſumus ex Aegypto? Et dixit Moſeh: Sexcẽta milia p̄ditũ populus eſt, in cuius medio ego ſum: & tu dixiſti, carnẽ dabo eis, & comedet̄ per menſem dierũ. Nunquid pecudes, & boues iugulabunt eis, & ſufficiet eis: An oēs piſces maris cõgregabuntur ad eos, & ſufficiet eis? Et dixit dñs ad Moſeh: Nunquid manus dñi abbreviata eſt? Nũc videbis vtrũ eueniat tibi verbũ meũ, an nõ. Et egreſſus eſt Moſeh, & locutus eſt ad populum verba dñi. Et cõgregauit ſeptuaginta viros è ſenioribus populi, & ſtare fecit eos in circuitibus tabernaculi. Et deſcendit dñs in nube, & locutus eſt ad eũ, & ſeparauit de ſpũ qui erat ſuper eũ, & poſuit ſuper ſeptuaginta viros ſeniores. Et fuit, cũ regeſceret ſuper eos ſpũs, prophetauerũt, & nõ addiderũt. Et remaſerũt duo viri in caſtris, nomẽ vnus Eldad, & nomẽ alterus Medad, & requieuit ſuper eos ſpiritus, & erãt inter ſcriptos, & nõ egreſſi erãt ad tabernaculum, & pphetabãt in caſtis. Et cucurrit puer, & nũciauit Moſeh, & dixit: Eldad & Medad prophetant in caſtris. Et rũdit Iehoſuah filius Nun miniſter Moſeh ex iuuenibus eius, & dixit: Dñe mi Moſeh, prohibe eos. Et dixit ei Moſeh: Vt qd æmulus tu ppter me? Et q̄s det oẽm populum dñi pphetas, q̄ det dñs ſpũm ſuũ ſuper eos? et collegit ſe Moſeh ad caſtra, ipſe et ſeniores Iſrael. Et ventus profectus eſt à dño, & eduxit coturni

ces è mari,

a Midianitis locuti

b eo q̄ noſti miliones noſtras in deſerto et erit noſ bis uice oculi ſorti.

d Preparate

Iohan. 6. b.

Ita. 39. a.

e ceſſauerit

Plal. 77.

Etes è mari, & dimiſit ſuper caſtra, quantum eſt iter diei huc & quantum eſt iter diei illuc per circuitum caſtrorũ, & ferẽ duobus cubitis erant ſuper faciem terræ. Et furẽxit populus tota die ipſa, & tota nocte, & tota die ſequenti, & collegerunt coturnices, qui parum fecit collegit decem cumulos. Et expanderat ſibi expandendo per circuitum caſtrorũ. Caro adhuc erat inter dentes eorum, antequam digeſta eſſet, & furor domini iratus eſt in populum, & percuffit dominus populum percuffione magna valde. Et vocauit nomen loci iplius Chibroth Hattahauh, (id eſt, ſepulchra concupiſcentiæ,) quia ibi ſepelierunt populum concupiſcentem. De Chibroth Hattahauh, pfecti ſunt p̄plũs i Chaferoth, & fuerũt i Chaferoth. **E**t locuta eſt Miriam, & Aharon cõtra Moſeh propter uxorem Aethiopiſſam, quam ceperat. Vxor enim Aethiopiſſam acceperat. Et dixerunt: Nunquid diſtaxat ceterum cum Moſeh locutus eſt dominus? Nõne etiam nobiſcum locutus eſt? Et audiuit dominus. Et vir Moſeh erat maſuetus valde præ omnibus hominibus, qui erant ſuper faciem terræ. Et dixit dominus ſtatim ad Moſeh, & Aharon, & Miriam: Egredimini tres vos ad tabernaculum eccleſiæ. Et egreſſi ſunt tres ipſi, et deſcendit dominus in columna nubis, & ſtetit ad oſtium tabernaculi, & vocauit Aharon, & Miriam, & egreſſi ſunt ambo. Et dixit: Audite nunc verba mea: Si fuerit propheta veſter, ego dominus in viſione ei oſtendam me, in ſomnio loquar cum eo. Non ſic ſeruus meus Moſeh, in omni domo mea fidelis eſt. Ore ad os loquar cum eo, & in viſione & non per ængmata, neq̄ per figuram dominum aſpiciet. Et cur nõ timuiſti loqui contra ſeruum meum Moſeh? Et iratus eſt furor domini cõtra eos, & abijt. Et nubes receſſit à tabernaculo, & ecce Miriam erat leproſa ſicut nix. Et reſpexit Aharon ad Miriam, & ecce erat leproſa. Et dixit Aharon ad Moſeh: Quæſo domine mi, ne nunc ponas ſuper nos peccatum, quia ſtultè egimus, & quia peccauimus. Ne queſo fit ſicut mortuus, qui dum egreditur ex utero matris tuæ, conſumitur dimidiũ carnis eius. Et clamauit Moſeh ad dominum, dicendo: Deus queſo, ſana nunc eam. Et dixit dominus ad Moſeh: Et ſi pater eius ſpuendo ſpuiſſet in faciem eius, nõne erubuiſſet ſeptem diebus? Excludatur ſeptem diebus extra caſtra, & poſtea congregabitur. Et excluſa eſt Miriam extra caſtra ſeptem diebus. Et populus non eſt profectus, donec congregaretur Miriam: Et poſtea profecti ſunt populus è Chaferoth, & caſtramentati ſunt in deſerto Paran. **E**t locutus eſt dominus ad Moſeh, dicendo: Mitte viros & explorent terram Chenahan, quam ego do filijs Iſrael. Singulos viros de tribu patris ſuorũ mittetis, omnem principem qui eſt inter eos. Et miſit eos Moſeh è deſerto Paran, iuxta ſermonẽ domini, vniuerſi ipſi viri principes filiorum Iſrael erant. Et hæc ſunt nomina eorum. De tribu Reuben, Samuiah filius Zacchur. De tribu Simhon, Saphath filius Chori. De tribu Iehudah, Chaleb filius Iephunneh. De tribu Iſſachar, Ighal, filius Iofeph. De tribu Ephraim, Hoſeah filius Nũ. De tribu Biniamin, Palthi filius Raphu. De tribu Zebulun, Gaddiel filius Sodi. De tribu Iofeph, de tribu Menafſeh, Ghaddi filius Suſi. De tribu Dan, Hammiel filius Ghemalli. De tribu Aſer, Sethur filius Michaeli. De tribu Naphtali, Nachbi filius Vophi. De tribu Ghad, Gheuel filius Machi. Iſta ſunt nomina viroũ quos miſit Moſeh ad explorandũ terrã. Et appellauit Moſeh Hoſeah filium Nun, Iehoſuah. Et miſit eos Moſeh ad explorandum terram Chenahan, & dixit ad eos: Aſcendite hæc per meridiem: & aſcendetis ad montem. Et videbitis terram qualis ſit, & populum qui habitat in ea, vtrum fortis ſit, an debilis, vtrum paucus ſit, an multus. Et qualis ſit terra, in qua ipſe habitat, vtrum bona ſit, an mala, & quales vrbes in quibus habitat, vtrum in caſtris, en in munitioibus ſint. Et qualis terra, vtrum pinguis ſit, an macra, vtrum ſit in ea arbor, an nõ,

De 77.

a ſuccia

b als pulchra

Heb. 3.

c abſq̄ muro vel muratq̄

Et roborate eos, & capite è fructu terræ. Et dies vrant, dies primitiuarũ vuarum. Et aſcenderunt & explorauerunt terram à deſerto Sin vſq̄ ad Rechob ingredi endo Chamath. Et aſcenderunt per meridiem, & venerunt vſq̄ ad Chebron. Et ibi erat Abimã Sefai, & Talmã liberi Hanac. Et Chibroth ſeptem annis aſſiſcata ſuit ante Sohan Aegypti. Et venerunt vſq̄ ad vallem Eſcol, & exciderunt ibi ſiramum, & borrum vuarum vnum, & portauerunt illũ vete cũ duobus, & de malogranatis, & de ficibus. Lõcum ipſum vocauit Nachal Eſcol, (id eſt, vallis botri) propter botrũ quem abſciderunt in die filij Iſrael. Et reuerſi ſunt ab explorando terram in ſine quadraginta dierum. Et abierunt, & venerunt ad Moſeh, & Aharon, & ad omnem coetum filiorum Iſrael in deſerto Paran in Cades, & retulerunt eis rem, & omni coetui, & oſtenderunt eis fructum terræ. Et narrauerunt ei, & dixerunt: Venimus ad terram ad quam miſiſti nos, & etiam fluens lacte & melle eſt, & hic fructus eius. Niſi q̄ fortis eſt populus, qui habitat in terra, & vrbes munitæ magnæ valde ſunt. Et etiam liber os Hanac vidimus ibi. Hamalec habitat in terra meridiana, & Chitruus, et Iebuſæus, & Emoraus habitat in monte, & Chenahaneus habitat iuxta mare, & iuxta ripã. Iarden. Et tacere fecit Chaleb populum contra Moſeh, & dixit: Aſcendendo aſcendam, & hæreditate accipiemus eam, quia præualeudo præualebimus ei. Et viri qui aſcenderunt cum eo, dixerunt: Non poterimus aſcendere ad populum, quia fortior eſt nobis. Et protulerunt infamiam terræ, quam explorauerunt filijs Iſrael, dicendo: Terra per quam tranſiimus ad explorandum eam, terra conſumens habitatores ſuos eſt, & omnis populus que vidimus in medio eius, viri magnarum meſurarũ ſunt. Et ibi vidimus gigantes filios Hanac de gigantibus, & ſolumus in oculis noſtris ſicut locuſtæ, & ſic eramus in oculis eorum. **E**t eleuauit omnis coetus, & dederunt vocem ſuã, & fleuerunt populus nocte ipſa. Et murmurauerunt aduerſum Moſeh, & Aharon omnes filij Iſrael, & dixerunt ad eos: Omnis coetus: Vtinam mortui eſſemus in terra Aegypti, vel in deſerto hoc. Vtinam mortui eſſemus. Et vt quid dñs venire facit nos ad terram hanc, vt caderemus gladio, vxores noſtræ, & paruuli noſtri, eſſent in prædam? nõne bonum erat nobis, vt reuerteremur in Aegypto? Et dixerunt vniuerſi que ad fratrem ſuum: Ponamus duces, & reuertamur in Aegypto. Et proiecerunt ſe Moſeh & Aharon ſuper facies ſuas coram coetui cõgregationis filiorum Iſrael. Et Iehoſuah filius Nun, & Chaleb filius Iephunneh de exploratibus terram, ſciderunt veſtimenta ſua, & dixerunt ad omnẽ cõgregationem filiorũ Iſrael, dicendo: Terra per quam tranſiimus ad explorandum eam, bona terra eſt valde. Si cõplacuerit in nobis dominus, veniet faciet nos ad terram hanc, & tradet eam nobis, terram que eſt fluens lacte & melle. Verũtamen contra dominum ne ſitis rebelles. Et vos ne timeatis populum terræ, quia veluti panis noſter ſunt. Reſceſſit protectio eorũ ab eis, & dñs eſt nobiſcum, ne timeatis eos. Et cogitauerunt ois congregatio, lapidare eos lapidibus. Et gloria dñi apparuit in tabernaculo eccleſiæ omnibus filijs Iſrael. Et dixit dñs ad Moſeh: Viquequo irrabunt me populus iſte, & viquequo non credent mihi in oibus ſignis, que feci in medio eius? Percutia eſt peſte, & expellam eum, & faciã te in gentẽ magnã, & robuſtior rem eo. Et dixit Moſeh ad dominum: Et audient Aegyptij, quod aſcendere feciſti in fortitudine tua populum iſtum è medio eius. Et dicet ſuper habitatores terræ huius qui audierit quod tu domine ſis in medio populi iſtius, q̄ oculo ad oculum conſpectus ſis domine, et nubes tua ſteterit ſuper eos, et q̄ in colina nubis ambulat aũ eos in die, & in colina ignis in nocte. Et ſi mori ſeceris populum iſtum tanq̄ virum vnũ, dicet gentes q̄ audierunt auditũ tuum, dicẽdo: Quia nõ poteſt dñs introducere populum iſtũ in terrã, ſup quã iurauit eis, occidit

a maturitati

Deut. 1. a.

b duo in uo

Eccl. 4. b.

1. Nlac. 2. a.

Exod. 1. a.

eos in deserto. Et nunc magnifice obsecro fortitudo dñi, quæ admodum locutus es, dicendo: Dñs rardus ad iram, & multæ misericordia, portans iniquitatē, & prouaricationem, & munda-

D dando non mundabit, uisitans iniquitatem patrum super filios, super tertios, & super quartos. Parce obsecro iniquitati populi istius secundum magnitudinem misericordie tue, & quemadmodum peperisti populo isti ab Aegypto usque huc. Et dixit dñs: Peperci secundum uerbum tuum. Et profecto uiuo ego, & implebitur gloria dñi omnis terra: quia omnes uiri qui uiderunt gloriam meam, & signa mea quæ feci in Aegypto, & in deserto, & tenuerunt me, tam X. vicibus, & non paruerunt uoci mee: si uiderint terram super quam iuravi patribus eorum, Et omnes irritantes me, non uidebunt eam. Et seruum meum Chaleb, pro eo quod fuit spiritus alter cum eo, & perfectus ut iret post me, introducam in terram ad quam uenit, & semē eius hereditate accipiet eam, Et Hamalechita, & Chenehanæus habitabit in ualle. Cras uertite uos, & proficite in uiam in deserto per uiam maris Suph. Et locutus est dñs ad Moſeh, & Aharon, dicendo: Uique quo congregationem malam istam, quæ murmurat aduersum me, murmuratio-

E nem illorum Israel qui murmurant aduersum me, audiat. Dic ad eos: Uiuo ego dixit dñs, si non quemadmodum locuti estis in auribus meis, sic fecero uobis. In deserto isto cadent cadauera uestra, & omnes numerati uestri secundum omnē numerum uestrum à filio X. annorum, & supra, qui murmurastis aduersum me, si uos ingressi fueritis terram, super quam leuauit manum meam, ut habitare facerem uos in ea, nisi Chaleb filium Iephunneh, & Iehosuah filium Nun. Et paruulos uestros, de quibus dixisti: in prædam erunt, intro ducam eos, & scient terram, quia desperastis. Et cadauera uestra cadent in deserto isto. Et filij uestri * erunt palcentes in deserto XL. annis, & portabunt fornicationes uestras, donec cõsumantur cadauera uestra in deserto. Secundum numerum dierum quibus explorastis terram XL. diebus, diem pro anno, diē pro anno portabitis poenam iniquitatum uestrarum XL. annis, & cognoscetis uisionem meam. Ego dñs locutus sum. Si non hoc fecero omni congregationi malæ huic, quæ conuenerunt aduersum me. In deserto isto consumentur, & ibi morientur. Et uiri quos misit Moſeh ad explorandum terram, & reuersi sunt, & murmurare fecerunt aduersum eum, omnem congregationem istam, educendo famam malā super terram: mortui sunt uiri illi educentes famam terræ malā percussione coram dño. Et Iehosuah filius Nun, & Chaleb filius Iephunneh uixerunt ex uiris ipsis, qui perrexerant ad explorandum terram. Et locutus est Moſeh uerba ista ad omnes filios Israel, & luxerunt populus ualde. Et surrexerunt mane, & ascenderunt ad uerticē montis, dicendo: Ecce nos, & ascendemus ad locum quem dixit dominus, quia peccauimus. Et dixit Moſeh: ut quid transgredimini sermone domini? & hoc non prosperabitur. Ne ascendatis, quia non est dominus in medio uestri, ne percussio inuadit coram inimicis uestris. Quia Hamalechita, & Chenehanæus estis ubi ante uos, et cadetis gladio. Idcirco enim nõ reuersi estis, ne iretis post dominum, & non erit dominus uobiscum. Et conati sunt ascendere in uerticē montis. Et arca foederis domini, & Moſeh non recesserant e medio castrorum. Et descēdit Hamalechita, & Chenehanæus habitans in monte ipso, & percusserunt eos, & contriuerunt eos usque ad Chormah.

F *De uirga Aharon germinante.* **C A P . X V I I .**
E T locutus est dominus ad Moſeh, dicendo: Loquere ad filios Israel, & dices ad eos: Cum ingressi fueritis terram habitationum uestrarum, quas ego do uobis, & feceritis oblationē ignitam dño, holocaustum, uel sacrificiū, uel ^b permutetis uotum uel in oblatione spontanea, uel in solemnitatibus uestris, ut faciatis odorem quietis dño de bobus uel de pecudibus, offeret offerens oblationem suam domino oblationem simi-

G *De uirga Aharon germinante.* **C A P . X V I I .**
E T locutus est dominus ad Moſeh, dicendo: Loquere ad filios Israel, & dices ad eos: Cum ingressi fueritis terram habitationum uestrarum, quas ego do uobis, & feceritis oblationē ignitam dño, holocaustum, uel sacrificiū, uel ^b permutetis uotum uel in oblatione spontanea, uel in solemnitatibus uestris, ut faciatis odorem quietis dño de bobus uel de pecudibus, offeret offerens oblationem suam domino oblationem simi-

H *De uirga Aharon germinante.* **C A P . X V I I .**
E T locutus est dominus ad Moſeh, dicendo: Loquere ad filios Israel, & dices ad eos: Cum ingressi fueritis terram habitationum uestrarum, quas ego do uobis, & feceritis oblationē ignitam dño, holocaustum, uel sacrificiū, uel ^b permutetis uotum uel in oblatione spontanea, uel in solemnitatibus uestris, ut faciatis odorem quietis dño de bobus uel de pecudibus, offeret offerens oblationem suam domino oblationem simi-

I *De uirga Aharon germinante.* **C A P . X V I I .**
E T locutus est dominus ad Moſeh, dicendo: Loquere ad filios Israel, & dices ad eos: Cum ingressi fueritis terram habitationum uestrarum, quas ego do uobis, & feceritis oblationē ignitam dño, holocaustum, uel sacrificiū, uel ^b permutetis uotum uel in oblatione spontanea, uel in solemnitatibus uestris, ut faciatis odorem quietis dño de bobus uel de pecudibus, offeret offerens oblationem suam domino oblationem simi-

ni pro libamine quartum Hin facies super holocaustum, uel super sacrificium pro agno uino. Vel pro arietate facies sacrificium simile duarum decimarum, permixtum oleo tertiā partē Hin. Et uini pro libamine tertiā partē Hin offeres in odorem quietis dño. Et si feceris filium bouis holocaustum, uel sacrificium ad ^a permutandum uotum, uel pacifica dño, offeret filium bouis oblationem similem trium decimarum permixtā oleo, & dimidium Hin. Et uinum offeres pro libamine dimidium Hin, in sacrificium odoris quietis dño. Sic fiet boui uel no, uel arietati uino, uel pecudi tam de ouibus, quam de capris. Secundum numerū quē faciatis, sic faciatis uini secundum numerum eorum. Omnis ciuitas faciet sic ista, dum obtulerit oblationē incensam odoris quietis dño: Et si pegrinatus fuerit uobiscum peregrinus, uel qui est in medio uestri per generationes uestras, & fecerit oblationē incensam odoris quietis dño, quemadmodum faciatis, sic faciet. O congregatio, statutum uotum est uobis, & peregrino qui peregrinatur: statutum perpetuū per generationes uestras sicut uos, sic & peregrinus erit corā dño. Lex uina, & norma uina erit uobis, & peregrino qui peregrinat uobiscum. Et locutus est dñs ad Moſeh, dicendo: Loquere ad filios Israel, & dices ad eos: Cum ingressi fueritis terram ad quam ego ingredi facio uos, erit, cum comederitis de pane terræ, eleuabitur eleuationem dño. Principium ^a pasturū uestrarum, placentiam eleuabitur eleuationem, secundum eleuationē areæ, sic eleuabitur eam. De primitiis ^a pasturū uestrarum dabitis dño, eleuationem per generationes uestras. Et si erraueritis, & non feceritis omnia præcepta ista, quæ locutus est dñs ad Moſeh oia quæ præcepit dñs uobis per manū Moſeh à die qua præcepit uobis & uirga pgnatioes uestraserit, si ab oculis cõgregationis factū fuerit per errorem, facient omnes cõgregatio iuuentū filium bouis unum in holocaustum, in odorem quietis domino, & oblationem eius, & libamen eius secundum normam, & hircum caprarum unum pro peccato. Et expiabit sacerdos omnem congregationem filiorum Israel, & parietur eis, quia error est. Et ipsi offerent oblationem suam, oblationem incensam domino, & oblationem pro peccato uos coram domino super errore suo. Et parietur uniuersæ congregationi filiorum Israel, & peregrino qui peregrinatur in medio eorum, quia uniuersi populi est error. Et si anima una peccauerit per errorem, offeret capram anniculum pro peccato. Et expiabit sacerdos animam errantem, cum peccauerit per errorem coram domino, ad expiandum eam, & remittetur ei. Cuius inter filios Israel, & peregrino qui peregrinat inter eos, lex una erit uobis facienti per errorem. Et anima quæ fecerit in manu excelsa, tam ciuis quā peregrinus, dominū probris, aspicit, excidetur anima ipsa e medio populi sui: quia uerbu dñi spreuit, & mandatum eius irritauit: excidendo excidetur anima ipsa: poenā iniquitatis eius super eam erit. Et fuerunt, filij Israel in deserto, & inuenerunt uirum colligentem ligna in die sabbati. Et accedere fecerunt eum, cui inuenerunt eum colligentem ligna ad Moſeh, & Aharon, & uniuersam congregationem. Et posuerunt eum in custodia, quia nõ erat expositum, quid sciendum esset ei. Et dixit dominus ad Moſeh: Moriendi moriatur uir, lapidet eum lapidibus omnis congregatio extra castra. Et eduxerunt eum omnis cõgregatio extra castra, & lapidauerunt eum lapidibus, & mortuus est, quemadmodum præcepit dñs Moſeh. Et dixit dñs ad Moſeh, dicendo: Loquere ad filios Israel, & dices ad eos: Et facient sibi ^a fimbriam in amgulis uestimentorum suorum per generationes suas, & ponent in fimbria anguli filii ^a hyacinthinū. Et erit uobis in fimbria, & uidebitis eam, & recordabimini omnium præceptorum dñi. Et faciatis eam, & non errabitis post cor uestrum, & oculos uestros, post quos uos fornicamini. Ut recordemini, & faciatis oia pcepta mea, & sitis sancti deo uestro. Ego dominus deus uester, qui eduxi uos e terra Aegypti, ut essem uobis in deum. Ego dominus deus uester.

J *De uirga Aharon germinante.* **C A P . X V I I .**
E T locutus est dominus ad Moſeh, dicendo: Loquere ad filios Israel, & dices ad eos: Cum ingressi fueritis terram habitationum uestrarum, quas ego do uobis, & feceritis oblationē ignitam dño, holocaustum, uel sacrificiū, uel ^b permutetis uotum uel in oblatione spontanea, uel in solemnitatibus uestris, ut faciatis odorem quietis dño de bobus uel de pecudibus, offeret offerens oblationem suam domino oblationem simi-

K *De uirga Aharon germinante.* **C A P . X V I I .**
E T locutus est dominus ad Moſeh, dicendo: Loquere ad filios Israel, & dices ad eos: Cum ingressi fueritis terram habitationum uestrarum, quas ego do uobis, & feceritis oblationē ignitam dño, holocaustum, uel sacrificiū, uel ^b permutetis uotum uel in oblatione spontanea, uel in solemnitatibus uestris, ut faciatis odorem quietis dño de bobus uel de pecudibus, offeret offerens oblationem suam domino oblationem simi-

L *De uirga Aharon germinante.* **C A P . X V I I .**
E T locutus est dominus ad Moſeh, dicendo: Loquere ad filios Israel, & dices ad eos: Cum ingressi fueritis terram habitationum uestrarum, quas ego do uobis, & feceritis oblationē ignitam dño, holocaustum, uel sacrificiū, uel ^b permutetis uotum uel in oblatione spontanea, uel in solemnitatibus uestris, ut faciatis odorem quietis dño de bobus uel de pecudibus, offeret offerens oblationem suam domino oblationem simi-

M *De uirga Aharon germinante.* **C A P . X V I I .**
E T locutus est dominus ad Moſeh, dicendo: Loquere ad filios Israel, & dices ad eos: Cum ingressi fueritis terram habitationum uestrarum, quas ego do uobis, & feceritis oblationē ignitam dño, holocaustum, uel sacrificiū, uel ^b permutetis uotum uel in oblatione spontanea, uel in solemnitatibus uestris, ut faciatis odorem quietis dño de bobus uel de pecudibus, offeret offerens oblationem suam domino oblationem simi-

N *De uirga Aharon germinante.* **C A P . X V I I .**
E T locutus est dominus ad Moſeh, dicendo: Loquere ad filios Israel, & dices ad eos: Cum ingressi fueritis terram habitationum uestrarum, quas ego do uobis, & feceritis oblationē ignitam dño, holocaustum, uel sacrificiū, uel ^b permutetis uotum uel in oblatione spontanea, uel in solemnitatibus uestris, ut faciatis odorem quietis dño de bobus uel de pecudibus, offeret offerens oblationem suam domino oblationem simi-

O *De uirga Aharon germinante.* **C A P . X V I I .**
E T locutus est dominus ad Moſeh, dicendo: Loquere ad filios Israel, & dices ad eos: Cum ingressi fueritis terram habitationum uestrarum, quas ego do uobis, & feceritis oblationē ignitam dño, holocaustum, uel sacrificiū, uel ^b permutetis uotum uel in oblatione spontanea, uel in solemnitatibus uestris, ut faciatis odorem quietis dño de bobus uel de pecudibus, offeret offerens oblationem suam domino oblationem simi-

P *De uirga Aharon germinante.* **C A P . X V I I .**
E T locutus est dominus ad Moſeh, dicendo: Loquere ad filios Israel, & dices ad eos: Cum ingressi fueritis terram habitationum uestrarum, quas ego do uobis, & feceritis oblationē ignitam dño, holocaustum, uel sacrificiū, uel ^b permutetis uotum uel in oblatione spontanea, uel in solemnitatibus uestris, ut faciatis odorem quietis dño de bobus uel de pecudibus, offeret offerens oblationem suam domino oblationem simi-

Q *De uirga Aharon germinante.* **C A P . X V I I .**
E T locutus est dominus ad Moſeh, dicendo: Loquere ad filios Israel, & dices ad eos: Cum ingressi fueritis terram habitationum uestrarum, quas ego do uobis, & feceritis oblationē ignitam dño, holocaustum, uel sacrificiū, uel ^b permutetis uotum uel in oblatione spontanea, uel in solemnitatibus uestris, ut faciatis odorem quietis dño de bobus uel de pecudibus, offeret offerens oblationem suam domino oblationem simi-

R *De uirga Aharon germinante.* **C A P . X V I I .**
E T locutus est dominus ad Moſeh, dicendo: Loquere ad filios Israel, & dices ad eos: Cum ingressi fueritis terram habitationum uestrarum, quas ego do uobis, & feceritis oblationē ignitam dño, holocaustum, uel sacrificiū, uel ^b permutetis uotum uel in oblatione spontanea, uel in solemnitatibus uestris, ut faciatis odorem quietis dño de bobus uel de pecudibus, offeret offerens oblationem suam domino oblationem simi-

S *De uirga Aharon germinante.* **C A P . X V I I .**
E T locutus est dominus ad Moſeh, dicendo: Loquere ad filios Israel, & dices ad eos: Cum ingressi fueritis terram habitationum uestrarum, quas ego do uobis, & feceritis oblationē ignitam dño, holocaustum, uel sacrificiū, uel ^b permutetis uotum uel in oblatione spontanea, uel in solemnitatibus uestris, ut faciatis odorem quietis dño de bobus uel de pecudibus, offeret offerens oblationem suam domino oblationem simi-

T *De uirga Aharon germinante.* **C A P . X V I I .**
E T locutus est dominus ad Moſeh, dicendo: Loquere ad filios Israel, & dices ad eos: Cum ingressi fueritis terram habitationum uestrarum, quas ego do uobis, & feceritis oblationē ignitam dño, holocaustum, uel sacrificiū, uel ^b permutetis uotum uel in oblatione spontanea, uel in solemnitatibus uestris, ut faciatis odorem quietis dño de bobus uel de pecudibus, offeret offerens oblationem suam domino oblationem simi-

U *De uirga Aharon germinante.* **C A P . X V I I .**
E T locutus est dominus ad Moſeh, dicendo: Loquere ad filios Israel, & dices ad eos: Cum ingressi fueritis terram habitationum uestrarum, quas ego do uobis, & feceritis oblationē ignitam dño, holocaustum, uel sacrificiū, uel ^b permutetis uotum uel in oblatione spontanea, uel in solemnitatibus uestris, ut faciatis odorem quietis dño de bobus uel de pecudibus, offeret offerens oblationem suam domino oblationem simi-

V *De uirga Aharon germinante.* **C A P . X V I I .**
E T locutus est dominus ad Moſeh, dicendo: Loquere ad filios Israel, & dices ad eos: Cum ingressi fueritis terram habitationum uestrarum, quas ego do uobis, & feceritis oblationē ignitam dño, holocaustum, uel sacrificiū, uel ^b permutetis uotum uel in oblatione spontanea, uel in solemnitatibus uestris, ut faciatis odorem quietis dño de bobus uel de pecudibus, offeret offerens oblationem suam domino oblationem simi-

W *De uirga Aharon germinante.* **C A P . X V I I .**
E T locutus est dominus ad Moſeh, dicendo: Loquere ad filios Israel, & dices ad eos: Cum ingressi fueritis terram habitationum uestrarum, quas ego do uobis, & feceritis oblationē ignitam dño, holocaustum, uel sacrificiū, uel ^b permutetis uotum uel in oblatione spontanea, uel in solemnitatibus uestris, ut faciatis odorem quietis dño de bobus uel de pecudibus, offeret offerens oblationem suam domino oblationem simi-

X *De uirga Aharon germinante.* **C A P . X V I I .**
E T locutus est dominus ad Moſeh, dicendo: Loquere ad filios Israel, & dices ad eos: Cum ingressi fueritis terram habitationum uestrarum, quas ego do uobis, & feceritis oblationē ignitam dño, holocaustum, uel sacrificiū, uel ^b permutetis uotum uel in oblatione spontanea, uel in solemnitatibus uestris, ut faciatis odorem quietis dño de bobus uel de pecudibus, offeret offerens oblationem suam domino oblationem simi-

A *De uirga Aharon germinante.* **C A P . X V I .**
E T tulit seipsum ad partem Corach filius Ishar filij Chethach filij Leui, & Dathan, & Abirā filij Eliab, & On filij Peleth filij Reuben. Et surrexerunt coram Moſeh, & uiri e filijs Israel quinquaginta, & ducēt principes congregationis, maiores synagoge uiri nomiat. Et cõgregauerunt se aduersum Moſeh, & Aharon, & dixerunt ad eos: Sat est nobis, quod ois cõgregatio uniuersi ipsi sancti sunt, et in medio eorum est dñs. Et cur eleuatis uos super congregationē dominicā? Et audiuit Moſeh, & piecit se sup faciem suā, & locutus est ad Corach, & ad oem congregationē eius, dicendo: Mane notum faciet dñs eum qui est eius, & sanctum appropinquare faciet sibi, & quē elegerit, appropinquare faciet sibi. Hoc facite: Capite uobis acerras Corach, & omnis congregatio eius, & ponite in eis ignem, & ponite in eis suffitum corā domino cras. Et erit uir quem elegerit dñs ipse sanctus. Sufficit uobis filij Leui. Et dixit Moſeh ad Corach: Audite quæſo filij Leui, num parum uobis est, quod separate audeat deus Israel ad cõgregationē Israel, ut appropinquare faceret uos sibi, ut faceretis opus tabernaculi domini, & staretis corā cõgregatione, ut ministraretis ei: & appropinquare fecit te, & oēs fratres tuos filios Leui tecū, & quaeritis etiā sacerdotiū: Idcirco tu, & omnis congregatio tua quæ cõgregata est contra dominū, & Aharon quid est, quia murmurasti aduersum eum? Et misit Moſeh ad uocandum Dathan, & Abiram filios Eliab, & dixerunt: Non ascendemus. Num parum est quod ascendere feceris nos e terra fluente lacte, & melle, ut mori faceres nos in deserto, quia principis facis te super nos, principatum gerendo? Etiā non ad terram fluentem lacte, & melle uenire fecisti nos, neq; dedisti nobis hæreditatē agri, & uinea. Nunquid oculos uirorum istorū effodies? Non ascendemus. Et iratus est Moſeh ualde, & dixit ad dominū: Ne respicias ad oblationē eorum. Non alium uirtus ex eis accepi, neq; malefeci uni ex eis. Et dixit Moſeh ad Corach: Tu, & omnis cõgregatio tua stare corā domino, tu & ipsi, & Aharon cras. Et capite uniuersas acerras tuas, & ponetis in eis suffitum, & appropinquare facietis coram domino uniuersisq; acerrā suam, quinquaginta, & ducēt acerras. Et tu, & Aharon uniuersisq; acerram suam, & ponite in eis ignem, & ponite in eis suffitum, & quietere facia à me murmuraciones filiorum Israel, quibus murmurat aduersum uos. Et locutus est Moſeh ad filios Israel, & dederit ei uniuersisq; picipes uirgam unam per domū patrū suorum, duodecim uirgas: & uirga Aharon erat in medio uirgarum eorum. Et posuit Moſeh uirgas corā domino in tabernaculo testimonij, & ecce floruerat uirga Aharon domus Leui. Et protulerat florē, & florere fecerat florē, & reddiderat amygdalas. Et eduxit Moſeh omnes uirgas à facie domini ad omnes filios Israel, & uiderunt, & acceperunt uniuersisq; uirgam suam. Et dixit dominus ad Moſeh: Reduc uirgā Aharon coram testimonio ad custodiam, in signum filijs rebellionis. Et finire faciet murmuraciones eorum à me, & nõ morientur. Et fecit Moſeh. Quem admodū præcepit dñs ei, sic fecit. Et dixerunt filij Israel ad Moſeh, dicendo: Ecce mortui sumus, perimus, omnes nos perimus. Omnis qui accesserit accedendo ad tabernaculum domini, moritur. Nunquid consumendi sumus, ut moriamur?

B *De uirga Aharon germinante.* **C A P . X V I .**
E T locutus est dominus ad Moſeh, dicendo: Loquere ad filios Israel, & dices ad eos: Cum ingressi fueritis terram habitationum uestrarum, quas ego do uobis, & feceritis oblationē ignitam dño, holocaustum, uel sacrificiū, uel ^b permutetis uotum uel in oblatione spontanea, uel in solemnitatibus uestris, ut faciatis odorem quietis dño de bobus uel de pecudibus, offeret offerens oblationem suam domino oblationem simi-

C *De uirga Aharon germinante.* **C A P . X V I .**
E T locutus est dominus ad Moſeh, dicendo: Loquere ad filios Israel, & dices ad eos: Cum ingressi fueritis terram habitationum uestrarum, quas ego do uobis, & feceritis oblationē ignitam dño, holocaustum, uel sacrificiū, uel ^b permutetis uotum uel in oblatione spontanea, uel in solemnitatibus uestris, ut faciatis odorem quietis dño de bobus uel de pecudibus, offeret offerens oblationem suam domino oblationem simi-

D *De uirga Aharon germinante.* **C A P . X V I .**
E T locutus est dominus ad Moſeh, dicendo: Loquere ad filios Israel, & dices ad eos: Cum ingressi fueritis terram habitationum uestrarum, quas ego do uobis, & feceritis oblationē ignitam dño, holocaustum, uel sacrificiū, uel ^b permutetis uotum uel in oblatione spontanea, uel in solemnitatibus uestris, ut faciatis odorem quietis dño de bobus uel de pecudibus, offeret offerens oblationem suam domino oblationem simi-

E *De uirga Aharon germinante.* **C A P . X V I .**
E T locutus est dominus ad Moſeh, dicendo: Loquere ad filios Israel, & dices ad eos: Cum ingressi fueritis terram habitationum uestrarum, quas ego do uobis, & feceritis oblationē ignitam dño, holocaustum, uel sacrificiū, uel ^b permutetis uotum uel in oblatione spontanea, uel in solemnitatibus uestris, ut faciatis odorem quietis dño de bobus uel de pecudibus, offeret offerens oblationem suam domino oblationem simi-

F *De uirga Aharon germinante.* **C A P . X V I .**
E T locutus est dominus ad Moſeh, dicendo: Loquere ad filios Israel, & dices ad eos: Cum ingressi fueritis terram habitationum uestrarum, quas ego do uobis, & feceritis oblationē ignitam dño, holocaustum, uel sacrificiū, uel ^b permutetis uotum uel in oblatione spontanea, uel in solemnitatibus uestris, ut faciatis odorem quietis dño de bobus uel de pecudibus, offeret offerens oblationem suam domino oblationem simi-

G *De uirga Aharon germinante.* **C A P . X V I .**
E T locutus est dominus ad Moſeh, dicendo: Loquere ad filios Israel, & dices ad eos: Cum ingressi fueritis terram habitationum uestrarum, quas ego do uobis, & feceritis oblationē ignitam dño, holocaustum, uel sacrificiū, uel ^b permutetis uotum uel in oblatione spontanea, uel in solemnitatibus uestris, ut faciatis odorem quietis dño de bobus uel de pecudibus, offeret offerens oblationem suam domino oblationem simi-

H *De uirga Aharon germinante.* **C A P . X V I .**
E T locutus est dominus ad Moſeh, dicendo: Loquere ad filios Israel, & dices ad eos: Cum ingressi fueritis terram habitationum uestrarum, quas ego do uobis, & feceritis oblationē ignitam dño, holocaustum, uel sacrificiū, uel ^b permutetis uotum uel in oblatione spontanea, uel in solemnitatibus uestris, ut faciatis odorem quietis dño de bobus uel de pecudibus, offeret offerens oblationem suam domino oblationem simi-

I *De uirga Aharon germinante.* **C A P . X V I .**
E T locutus est dominus ad Moſeh, dicendo: Loquere ad filios Israel, & dices ad eos: Cum ingressi fueritis terram habitationum uestrarum, quas ego do uobis, & feceritis oblationē ignitam dño, holocaustum, uel sacrificiū, uel ^b permutetis uotum uel in oblatione spontanea, uel in solemnitatibus uestris, ut faciatis odorem quietis dño de bobus uel de pecudibus, offeret offerens oblationem suam domino oblationem simi-

J *De uirga Aharon germinante.* **C A P . X V I .**
E T locutus est dominus ad Moſeh, dicendo: Loquere ad filios Israel, & dices ad eos: Cum ingressi fueritis terram habitationum uestrarum, quas ego do uobis, & feceritis oblationē ignitam dño, holocaustum, uel sacrificiū, uel ^b permutetis uotum uel in oblatione spontanea, uel in solemnitatibus uestris, ut faciatis odorem quietis dño de bobus uel de pecudibus, offeret offerens oblationem suam domino oblationem simi-

K *De uirga Aharon germinante.* **C A P . X V I .**
E T locutus est dominus ad Moſeh, dicendo: Loquere ad filios Israel, & dices ad eos: Cum ingressi fueritis terram habitationum uestrarum, quas ego do uobis, & feceritis oblationē ignitam dño, holocaustum, uel sacrificiū, uel ^b permutetis uotum uel in oblatione spontanea, uel in solemnitatibus uestris, ut faciatis odorem quietis dño de bobus uel de pecudibus, offeret offerens oblationem suam domino oblationem simi-

L *De uirga Aharon germinante.* **C A P . X V I .**
E T locutus est dominus ad Moſeh, dicendo: Loquere ad filios Israel, & dices ad eos: Cum ingressi fueritis terram habitationum uestrarum, quas ego do uobis, & feceritis oblationē ignitam dño, holocaustum, uel sacrificiū, uel ^b permutetis uotum uel in oblatione spontanea, uel in solemnitatibus uestris, ut faciatis odorem quietis dño de bobus uel de pecudibus, offeret offerens oblationem suam domino oblationem simi-

M *De uirga Aharon germinante.* **C A P . X V I .**
E T locutus est dominus ad Moſeh, dicendo: Loquere ad filios Israel, & dices ad eos: Cum ingressi fueritis terram habitationum uestrarum, quas ego do uobis, & feceritis oblationē ignitam dño, holocaustum, uel sacrificiū, uel ^b permutetis uotum uel in oblatione spontanea, uel in solemnitatibus uestris, ut faciatis odorem quietis dño de bobus uel de pecudibus, offeret offerens oblationem suam domino oblationem simi-

N *De uirga Aharon germinante.* **C A P . X V I .**
E T locutus est dominus ad Moſeh, dicendo: Loquere ad filios Israel, & dices ad eos: Cum ingressi fueritis terram habitationum uestrarum, quas ego do uobis, & feceritis oblationē ignitam dño, holocaustum, uel sacrificiū, uel ^b permutetis uotum uel in oblatione spontanea, uel in solemnitatibus uestris, ut faciatis odorem quietis dño de bobus uel de pecudibus, offeret offerens oblationem suam domino oblationem simi-

O *De uirga Aharon germinante.* **C A P . X V I .**
E T locutus est dominus ad Moſeh, dicendo: Loquere ad filios Israel, & dices ad eos: Cum ingressi fueritis terram habitationum uestrarum, quas ego do uobis, & feceritis oblationē ignitam dño, holocaustum, uel sacrificiū, uel ^b permutetis uotum uel in oblatione spontanea, uel in solemnitatibus uestris, ut faciatis odorem quietis dño de bobus uel de pecudibus, offeret offerens oblationem suam domino oblationem simi-

P *De uirga Aharon germinante.* **C A P . X V I .**
E T locutus est dominus ad Moſeh, dicendo: Loquere ad filios Israel, & dices ad eos: Cum ingressi fueritis terram habitationum uestrarum, quas ego do uobis, & feceritis oblationē ignitam dño, holocaustum, uel sacrificiū, uel ^b permutetis uotum uel in oblatione spontanea, uel in solemnitatibus uestris, ut faciatis odorem quietis dño de bobus uel de pecudibus, offeret offerens oblationem suam domino oblationem simi-

Q *De uirga Aharon germinante.* **C A P . X V I .**
E T locutus est dominus ad Moſeh, dicendo: Loquere ad filios Israel, & dices ad eos: Cum ingressi fueritis terram habitationum uestrarum, quas ego do uobis, & feceritis oblationē ignitam dño, holocaustum, uel sacrificiū, uel ^b permutetis uotum uel in oblatione spontanea, uel in solemnitatibus uestris, ut faciatis odorem quietis dño de bobus uel de pecudibus, offeret offerens oblationem suam domino oblationem simi-

R *De uirga Aharon germinante.* **C A P . X V I .**
E T locutus est dominus ad Moſeh, dicendo: Loquere ad filios Israel, & dices ad eos: Cum ingressi fueritis terram habitationum uestrarum, quas ego do uobis, & feceritis oblationē ignitam dño, holocaustum, uel sacrificiū, uel ^b permutetis uotum uel in oblatione spontanea, uel in solemnitatibus uestris, ut faciatis odorem quietis dño de bobus uel de pecudibus, offeret offerens oblationem suam domino oblationem simi-

S *De uirga Aharon germinante.* **C A P . X V I .**
E T locutus est dominus ad Moſeh, dicendo: Loquere ad filios Israel, & dices ad eos: Cum ingressi fueritis terram habitationum uestrarum, quas ego do uobis, & feceritis oblationē ignitam dño, holocaustum, uel sacrificiū, uel ^b permutetis uotum uel in oblatione spontanea, uel in solemnitatibus uestris, ut faciatis odorem quietis dño de bobus uel de pecudibus, offeret offerens oblationem suam domino oblationem simi-

T *De uirga Aharon germinante.* **C A P . X V I .**
E T locutus est dominus ad Moſeh, dicendo: Loquere ad filios Israel, & dices ad eos: Cum ingressi fueritis terram habitationum uestrarum, quas ego do uobis, & feceritis oblationē ignitam dño, holocaustum, uel sacrificiū, uel ^b permutetis uotum uel in oblatione spontanea, uel in solemnitatibus uestris, ut faciatis odorem quietis dño de bobus uel de pecudibus, offeret

& filij tu tecum coram tabernaculo testimonij. Et custodiet
 custodia tuam, & custodia omnis tabernaculi: veruntamen ad
 vasa sanctitatis, & ad altare non appropinquabit, vt non mo-
 riantur tam ipsi q̄ vos. Et adherent tibi, & custodient cus-
 todia tabernaculi ecclesie in omni opere tabernaculi. Et ex-
 traneus non appropinquabit vobis. Et custodietis custodia
 sanctitatis, & custodia altaris, & non erit amplius ira super sa-
 cerdotium vestrum ad oem re tabernaculi & intra velu. Et facie-
 tis opus. Dono dedi sacerdotij vestrum. Et extraneus appro-
 pinquado, morietur. Et locutus est dñs ad Aharon: Et ego,
 ecce ego dedi tibi custodia oblationum mearum omnes sanctifica-
 tiones filiorum Israel: tibi dedi eas ad vngendū, & filijs tuis in
 statutum perpetuum. Hoc erit tibi de sanctificatione sanctifi-
 cationum de igne, omnis oblatio eorum secundū omne mē-
 nus eorum, omnis oblatio pro peccato eorum & omnis obla-
 tio p̄ delicto eorum, quas reddet mihi, sanctificatio sanctifica-
 tionū tibi erit & filijs tuis. In sanctificatione sanctificationū co-
 medes ea, ois masculus comedit ea, sanctificatio erit tibi. Et hoc
 quocq̄ tui oblatione doni eorum, secundū omnes eleuaciones
 filiorum Israel, tibi dedi, & filijs tuis, & filiabus tuis tecū in statu-
 tum perpetuum. Omnis mūdus in domo tua comedit ea. Oem
 pinguedine olei, & omne pinguedine vini, & frumentū, primiti-
 as eorum quas dabunt dño, tibi dedi. Primitia omnium quae
 erunt in terra eorum quas afferent dño, tibi erit. Omnis mūdus
 in domo tua, comedit eas. Quocunq̄ consecratio in Israel,
 tibi erit. Quicquid aperit vuluū omnis carnis quod offerent
 dño, tam de hominibus q̄ de animalibus, tibi erit. Sed redi-
 mendo redimes primogenitū hominis, & primogenitum ani-
 malis immundi redimes. Et redemptiones eius a filio mēsis redi-
 me secundū estimationē tuā: pecunia, quinq̄ seclis secundum
 seclū sanctitatis. Viginti obolorū est Sechel. Sed primogeni-
 tum bouis, vel primogenitū ouis, vel primogenitū caprae
 non redimes. Sanctificatio sunt. Sanguine eorum sparges iuxta al-
 tare, & adipē eorum suffire facies, oblatio ignita est in odorē que-
 tis domino. Et caro eorum erit tibi sicut pectus eleuationis,
 & sicut armus dexter tibi erit. Omnes eleuationes sanctifica-
 tionum, quas eleuare facient filij Israel domino, dedi tibi, &
 filijs tuis, & filiabus tuis tecum, in statutum perpetuum. Pa-
 ctum, scilicet fecit coram domino tibi, & femini tuo tecum.
 Et dixit dominus ad Aharon: In terra eorum non haereditare ac-
 cipies, & pars nō erit tibi in medio eorum. Ego pars tua, & haec
 reditas tua in medio filiorum Israel. Et filijs Leui, ecce dedi o-
 mnem decimā in Israel in haereditate pro opere eorum quod
 ipsi operantur, opus tabernaculi ecclesiae. Et nō appropinqua-
 bunt amplius filij Israel ad tabernaculū ecclesiae, vt ferant poe-
 nam peccati, vt moriantur. Et faciet Leuita ipse opus taberna-
 culi ecclesiae, & ipsi portabunt iniquitatem eorum, statutum perpe-
 tuum per generationes vestras. Et in medio filiorum Israel nō ha-
 reditate accipient haereditate. Decimam enim filiorum Israel,
 quā eleuabit dño eleuationē, dedi Leuitis in haereditate. Idcirco
 dixi eis: In medio filiorum Israel nō haereditate accipiet ha-
 reditate. Et locutus est dñs ad Moſeh, dicendo: Et ad Leuitas lo-
 queris, & dices ad eos: Cum acceperitis a filijs Israel decimam,
 quā dedi vobis in haereditate vestra, eleuabit ex ea eleuatio
 nem dñi, decimā ē decima. Et reputabitur vobis eleuatio ves-
 tra sicut frumentum de area, & sicut vinum de torculari. Sic ele-
 uabitis etia vos eleuationē dñi de omnibus decimis vestris,
 quas capietis a filijs Israel, & dabitis ex ea eleuatione dñi Aha-
 ron sacerdoti. Ex omnibus donis vestris eleuabit omnem
 eleuationē domini, de omni adipe eius sanctificationem eius
 de eo. Et dices ad eos: Quando eleuabit pinguedinem
 eius ex eo, reputabitur Leuitis sicut fructus areae, & sicut frus-
 ctus torcularis. Et comedetis illum in omni loco vos, & do-
 mus vestra, quia merces est vobis pro omni opere vestro in

tabernaculo ecclesiae. Et non portabit super illo peccatum,
 quando eleuabit vos pinguedinem ei ex eo. Et sanctifica-
 tiones filiorum Israel non polluetis, & non moriemini.

ET locutus est dominus ad Moſeh, & Aharon, dicendo:
 Hoc est statutum legis quod praecipit dominus, dicen-
 do: Loquere ad filios Israel: Et afferant ad te vaccam rufam
 perfectam, in qua non sit macula, super quam nō fuit iugum.
 Et dabitur ea Elhazar sacerdoti, & educet ea extra castra, & ma-
 ctabit eam ante eum, & capiet Elhazar sacerdos de sanguine
 eius digito suo, & sparget contra faciem tabernaculi ecclesiae de
 sanguine eius septē vicibus, & comburet vaccā in oculis eius,
 pellem eius, & carnē eius & sanguinē eius cum fimo eius com-
 buret. Et capiet sacerdos lignū cedrinū, & hyssopum, & coc-
 cum vermiculi, & projiciet in mediū combustionis vaccae. Et la-
 uabit vestes suas sacerdos, & lauabit carnē suā aqua, & postea
 veniet ad castra, & immundus erit sacerdos vsq̄ ad vespēra.
 Et comburens eam lauabit vestimenta sua aqua, & lauabit car-
 nē suā aqua, & immundus erit vsq̄ ad vespēra. Et colliget vir
 mundus cinerē vaccae, & ponet extra castra in loco mūdo, &
 erit cōgregationi filiorum Israel, ad custodiā in aquā separatio-
 nis, oblatio pro peccato est. Et lauabit colligens cinerē vaccae
 vestimenta sua, & immundus erit vsq̄ ad vespēra. Et erit filijs Is-
 rael. Et peregrino q̄ peregrinatur in medio vestri, in statutū
 perpetuū. Tangens mortuū omnis animae hominis, immundus
 erit septē diebus. Ipse purificabit se in eo, die tertia, & die
 septima mūdus erit. Et si nō purificauerit die tertia, die septi-
 ma nō erit mūdus. Ois tāgens mortuū animae hois q̄ mortuū
 fuerit, & non purificatus fuerit, tabernaculū dñi polluit: & ex-
 cidetur anima illa ex Israel quia aqua separationis nō est asper-
 sa super eū, immundus erit, in seculū, immunditia eius erit in eo.
 Haec est lex. Homo cū mortuus fuerit in tabernaculo, omnis in-
 grediens tabernaculū, & omne quod est in tabernaculo, im-
 mundū erit septē diebus. Et omne vas apertū super quo non
 est operculū affixum immundum est. Et omnis qui tetigerit
 super facie agrī occisum gladio, vel mortuū, vel os hominis,
 vel sepulchrū immundus erit septē diebus. Et capient pro im-
 mundo de puluere combustionis oblationis pro peccato, &
 ponent super eū aquam viam in vase. Et capiet hyssopum,
 & intinget in aquam vir mundus, & sparget super tabernacu-
 lum, & super omnia vasa, & super animas quas fuerunt ibi, &
 super eum qui tetigit os, vel occisum, vel mortuum, vel sepul-
 chrum. Et asperget mundus super immundum die tertia, &
 die septima, & mundabit eum die septima, & lauabit vesti-
 menta sua, & lauabit se aqua, & mundus erit in vespēra. Et vir
 qui immundus fuerit, & non purificauerit se, excidetur anima
 ipsa ē medio congregationis, quia sanctuarium domini pollu-
 it, aqua separationis nō est aspersa super eum, immundus est.
 Et erit ei in statutum perpetuum. Et spargens aquam separa-
 tionis, lauabit vestimenta sua, & tāgens aquā separationis, im-
 mundus erit vsq̄ ad vespēra. Et omne quod tetigerit immun-
 dus, immundum erit. Et animal quae tetigerit ipsum, immun-
 da erit vsq̄ ad vespēram.

ET venerunt filij Israel, omnis congregatio in deserto Sin
 mense primo, & mansit populus in Cades. Et mortua
 est tibi Miriam, & sepulta est ibi. Et non erat aqua congrega-
 tioni, & congregati sunt contra Moſeh, & Aharon. Et iurgae-
 tus est populus cum Moſeh, & dixerunt, dicendo: Et vnum
 obuiissemus quando obierunt fratres nostri corā domino.
 Et vt quid venire fecistis congregationem domini in desertū
 istud, vt moriamur ibi nos, & iumenta nostra: Et vt quid ascen-
 dere fecistis nos ex Aegypto, vt venire faceretis nos ad locum
 malum istum, non locum seminis, & ficus, & vitis, & malo-
 granati, & aqua non est ad bibendum. Et venit Moſeh, & A-

haron a facie congregationis ad osium tabernaculi ecclesiae, &
 proiecit super se super faciem suam, & conspecta est gloria do-
 mini eis. Et locutus est dominus ad Moſeh, dicendo: Accipe
 virgā, & congregare fac coctum tu, & Aharon frater tuus, &
 loquimini ad petram in oculis eorum, & dabit aquam suam.
 Er educes ei aquam ē petra, & potum dabis coctum, & iumen-
 tis eorum. Et accepit Moſeh virgā ē conspectu dñi, quem
 admocū praecipit ei. Et cōgregare fecerunt Moſeh, & Aha-
 ron, cōgregationē ante petram, & dixit eis: Audite nūc rebel-
 lesinum de petra hac educemus vobis aqua. Et eleuauit Mo-
 ſeh manum suam, & percussit petram virgā sua duabus vicibus,
 & egressae sunt aquae multae, & bibit cōgregatio, & iumē-
 ta eorum. Et dixit dñs ad Moſeh, & Aharon: Pro eo quod non
 credidistis mihi, vt sanctificaretis me in oculis filiorum Israel, id-
 circo nō introduceris in cōgregationē istā terrā, quā dedi eis.
 Ista sunt aquae iurgij in quibus iurgati sunt filij Israel cū dño, &
 sanctificauit se in eis. Et misit Moſeh nuncios ē Cades ad regē
 Edom, sic dixit frater tuus Israel: Tu nosti omnē laborē qui in-
 uenit nos. Et descenderunt patres nostri in Aegyptū, & mansi-
 mus in Aegypto diebus multis, & malefecerunt nobis Aegy-
 ptij, & patribus nostris. Et clamauim⁹ ad dñm, & audiuit vo-
 cē nostram, & misit angelū, & eduxit nos ex Aegypto. Et ecce
 sumus in Cades ciuitate extremi termini tui. Transseamus ob-
 secro per terram tuā. Non transibimus per agrum, aut vineam,
 neq̄ bibemus aquā putei. Via regia ambulabimus. Non
 declinabimus ad dexteram, vel sinistrā, donec transeamus ter-
 minū tuum. Et dixit ad eū Edom: Nō transibis per me, ne for-
 te cum gladio egrediar in occursum tui. Et dixerunt ad eum
 filij Israel: Per viā ascendemus, & si aquas tuas biberibus ego,
 & pecudes meae, dabo precij earum. Tantum non quicquā
 detrimēti erit, pedibus meis transibis. Et dixit: Nō transibis.
 Et egressus est Edom in occursum eius cum populo multo,
 & manu forti. Et reuinit Edom permittere israel, vt transiret
 per terminum suū, & declinauit Israel ab eo. Et profecti sunt
 ē Cades, & venerunt filij Israel, omnis cōgregatio in Hor mō-
 tem. Et dixit dñs ad Moſeh, & Aharon, in Hor monte iuxta
 terminū terrae Edom, dicendo: Congregabitur Aharon ad
 populos suos. Non enim ingredietur terrā, quā dedi filijs Israel,
 eo q̄ rebelles fueritis ori meo in aquis iurgij. Accipe Aharon,
 & Elhazar filij eius, & ascendere fac eos in Hor mōtem. Et ex-
 poliari fac Aharon vestes suas, & induere fac eas Elhazar filij
 eius, & Aharon cōgregabitur, & morietur ibi. Et fecit Moſeh
 quemadmodum praecipit dominus, & ascenderunt in Hor
 montē, in oculis omnis cōgregationis. Et expliare fecit Mo-
 ſeh Aharon vestes suas, & induere fecit eas Elhazar filium
 eius. Et mortuus est Aharon ibi in vertice montis, & descēdit
 Moſeh, & Elhazar de monte. Et viderunt omnis congrega-
 tio, quod obuiisset Aharon, & fleuerunt Aharon triginta die-
 bus omnis domus Israel.

ET audiuit Chenahanæus rex Harad habitans in mē-
 die, quod venisset Israel per viā exploratorū, & pugna-
 uit cum Israel, & praedatus ex eo praeda. Et vout Israel vo-
 tum domino, & dixit: Si tradendo tradideris populū, istum
 in manu mea, perdā vrbes eorum. Et audiuit dñs vocē Israel, &
 dedit Chenahanæum, & perdidit eos, & vrbes eorum. Et vo-
 cauit nomen loci Chormah. Et profecti sunt de Hor monte
 per viam maris Suph, vt circumirent terram Edom, & angu-
 stijs affecte se anima populi in viā. Et locutus est populus con-
 tra deum, & contra Moſeh: Vt quid ascendere fecisti nos ex
 Aegypto, vt moreremur in deserto? Non est enim panis
 neque aqua, & anima nostra angustijs affecte se propter
 panem leuissimum, & misit dominus in populum serpentes
 ignitos, & momorderunt populum. Et mortuus est populus
 multus ex Israel. Et venit populus ad Moſeh, & dixerunt: Pec-
 cauimus, quia locuti sumus contra dominum, & contra te,

optimum

Heb. 13. a iuueniam

Deut. 1. f.

b cōstitutum fructum par ut panis

Infra. 3. g. Deut. 3. g.

Deut. 10. b.

a in modum

b abbreviata Cōtra iōgā nimitate em ita contrahit

Exo. 17. b.

817. 11. a.

Plat. 77. 1. Cor. 10.

Deut. 1. f.

Infra. 3. g. Deut. 3. g.

Deut. 10. b.

a in modum

b abbreviata Cōtra iōgā nimitate em ita contrahit

Exo. 17. b.

Ora ad dominum, & recedere fac a nobis serpentes. Et ora-
 uit Moſeh pro populo. Et dixit dominus ad Moſeh: Fac tri-
 bus ignitum serpentem, & pone eum super perticam. Et erit
 omnis qui morsus fuerit, videbit eum, & viuet. Et fecit Moſeh
 serpentem aeneum, & posuit eum super perticam, & fuit quā-
 do mordebat serpens virū, aspiciebat ad serpentē aeneū, & vi-
 uebat. Et profecti sunt filij Israel, & castrametati sunt in Oboth.
 Et profecti sunt ex Oboth, & castrametati sunt in cumulis Ha-
 barim in deserto quod est contra faciem Moab ab ortu solis.
 Inde profecti sunt, & castrametati sunt in valle Zered. Inde pro-
 fecti sunt, & castrametati sunt trans Arnon, quod est in deserte-
 to, egrediens a termino Emoraei. Arnon enim est terminus
 Moab, inter Moab, & inter Emoraeum. Idcirco dicitur in li-
 bro bellorū domini, quod dedit in mari Suph, & valles Ar-
 non. Et effusio torrentium quae declinauit ad habitationem
 Har, & cōninitur termino Moab. Et in Beer. Est Beer,
 (id est puteus) de quo dixit dominus ad Moſeh: Cōgrega po-
 pulum, & dabo eis aquam. Tunc cecinit Israel carmē hoc: A-
 scende Beer, canite ei. Puteum Beer: foderunt principes, fode-
 runt eū duces populi cū legislatore, baculis suis. Et de deserto in
 Mathanah. Et de Mathanah in Nachaliel. Et de Nachaliel in Ba-
 moth. Et de Bamoth valle q̄ est in agro Moab i yrtice collis, &
 respicit contra faciem solitudinis misit Israel nuncios ad Sichō
 regem Emoraei, dicendo: Transibo per terrā tuam, non declina-
 bimus in agrū, aut vineā. Non bibemus aquas putei, via reg-
 ia pergemus, donec transeamus terminū tuum. Et non per-
 misit Sichon Israel transire per terminū suum. Et cōgregauit
 Sichon omnē populum suum, & egressus est in occursum Is-
 rael in desertum. Et venit in Iahas, & pugnauit cum Israel. Et
 percussit eū Israel in acie gladij, & haereditare accepit terrā ei⁹
 ab Arnon vsq̄ ad Iabboch, vsq̄ ad filios Hammon, quia fora-
 tis erat terminus filiorum Hammon. Et accepit Israel omnes ci-
 uitates istas, & habitauit Israel in omnibus vrribus Emoraei
 in Chesbon, & in omnibus villis eius. Chesbon enim ciuitas
 Sichon regis Emoraei erat. Et ipse pugnauerat cū rege Moab
 prius, & acceperat omnē terrā eius ē manu eius vsq̄ ad Arnon.
 Idcirco dicunt qui parabolas scribunt: venite in Chesbon,
 aedificetur, & praeparetur ciuitas ipsi Sichon: quia ignis egres-
 sus est ē Chesbon. Flamma ē ciuitate Sichon, cōsumptū Har
 Moab, dñs Bamoth Arnon. Vae tibi Moab peristi popule
 Chemos. Dedit filios eius euafores, & filias eius in captiuitate
 regi Emoraei Sichon. Et regnū eorum perijt, a Chesbon vsq̄
 ad Dibon. Et desolare fecimus vsq̄ ad Nophach, quae exten-
 ditur vsq̄ ad Medeba. Et habitauit Israel in terra Emoraei. Et
 misit Moſeh ad exploradum Iahazer, & ceperunt villas eius,
 & expulit Emoraeū qui erat ibi. Et verterunt se, & ascenderunt
 per viā Basan. Et egressus est Ogh rex Basan in occursum eo-
 rum ipse & omnis populus eius ad bellum in Edrehi. Et dixit
 dominus ad Moſeh: Ne timeas eum, quia in manu tua dedi
 eum, & omnem populum eius, & terrā eius, & facies eius, quem
 admodum fecisti Sichon regi Emoraei, qui habitabat in Ches-
 bon. Et percusserunt eum, & filios eius, & omnem populum
 eius, adeo quod non remansit ei superstes, & haereditate acces-
 perunt terram eius. Et profecti sunt filij Israel, & castrametati
 sunt in campestribus Moab, trans Iarden Iericho.

ET vidit Balac filius Sippor omnia quae fecit Israel Emo-
 rao. Et timuit Moab a facie populi valde, quia multus
 erat, & angustia affectus est Moab propter filios Israel. Et di-
 xit Moab ad seniores Midian: Nunc lambe congregatio il-
 la omnes circuitus nostros, quemadmodum lambit bos o-
 lus agrī. Et Balac filius Sippor erat rex Moab in tempore illo.
 Et misit nuncios ad Bilham filium Beor in Pethor, quae erat
 iuxta flumen terrae filiorum populi sui, vt vocaret eum, dicē-
 do: Ecce populus egressus est ex Aegypto, ecce operuit super
 faciem terrae, & manet contra me. Et nunc veni obsecro ma-
 ledic propter me populo huic, quia fortior est me, si forte

Sup. 16. a. 1. Co. 10. b. Iohan. 3. b.

Indic. 11. c.

a torribus

b porrigit ad terminū

Deut. 2. f. Iob. 31. d.

Amos 2. c. Plat. 174.

Iud. 11. c.

c Et profecti nuncios a.

Deut. 3. a.

g Balac rex Moab mittit ad Bilham, ut maledicat populo, & loquitur aīna. C A P. X X I I.

Ioh. 24. b.

c ij.

possim percutere eum, & expellere eum e terra. Nō enim, q̄
 cui benedixit, benedictus erit: & cui maledixeris, maledictus
 erit. Et perrexit Bilham ad Moab, & seniores Midian, & diui
 nationum precium erat in manu eorum. Et venerunt ad Bil
 ham, & locuti sunt ad eum verba Balac. Et dixit ad eos: Per
 noctate hic nocte, & respondebo vobis: verbum quemadmo
 dum loquetur dñs ad me. Et manserunt principes Moab cū
 Bilham. Et venit deus ad Bilhā, & dixit: Qui sunt viri isti, qui
 sunt tecum? Et dixit Bilham ad eum: Balac filius Sippor rex Mo
 ab misit ad me: Ecce populus qui egressus est ex Aegypto, os
 peruit superficiē terræ: nunc veni, maledicē propter me ei, si for
 te possim pugnare cum eo, & expellere eum. Et dixit deus ad
 Bilham: Ne pergas cum eis, neq̄ maledicas populo, quia be
 nedictus est. Et surrexit Bilham mane, & dixit ad principes Ba
 lac: ite ad terram vestram, quia renuit dominus cōcedere mi
 hi: vt veniam vobiscum. Et surrexerunt principes Moab, &
 venerunt ad Balac, & dixerunt: Renuit Bilham venire nobis
 cum: Et addidit adhuc Balac, vt mitteret principes multos,
 & honorabiliores illis. Et venerunt ad Bilham, & dixerunt ei:
 Sic dixit Balac filius Sippor: Ne quæso prohibeas te, vt non
 venias ad me, quia honorando honorabo te valde, & omnia
 quæ dixeris mihi, faciā. Et veni obsecro maledicē propter me
 populo huic. Et respondit Bilham, & dixit seruis Balac: Si da
 ret mihi Balac plenam domum suam argento, & auro, non
 possim transgredi sermonem domini dei mei, vt faciam para
 uum vel magnum. Et nunc manete obsecro hic etiam vos no
 cte, & sciam quid addat dominus loqui mecum. Et venit de
 us ad Bilham nocte, & dixit ei: Si vt vocaret te, venerunt viri,
 surge, vade cum eis. Veruntamen quod loquar ad te, facies.
 Et surrexit Bilham mane, & stravit asinam suam, & perrexit cū
 principibus Moab. Et iratus est furor dei q̄ pergeret ipse, &
 stetit angelus domini in via, in aduersarium illi, & ipse equita
 bāt super asinam suam, & duo pueri eius erant secum. Et vi
 dit asina angelum domini stantem in via, & gladium eius eua
 ginatum in manu eius, & declinauit asina e via, & ibat per a
 grum, & percussit Bilham asinam, vt declinare faceret eam
 ad viam. Et stetit angelus domini in semita vinearū. Maceria
 erathine, & maceria erat inde. Et vidit asina angelum domini,
 & coartauit se ad parietem, & coartauit pedem Bilhā ad pa
 rietem, & addidit percutere eam. Et addidit angelus domini,
 transire, & stetit in loco angusto, in quo non erat via ad decli
 nandum ad dexteram, & ad sinistram. Et vidit asina angelum
 domini, & cubauit sub Bilham. Et iratus est furor Bilham, &
 percussit asinam baculo. Et aperuit dominus os asinae, & dixit
 ad Bilham: Quid feci tibi, quia percussisti me iam tribus vicibus?
 Et dixit Bilham ad asinam: Quia illustrasti mihi. Vt nā esset gla
 dius in manu mea, quia nunc occiderem te. Et dixit asina ad
 Bilham: Nōne sum asina tua? Super me equitasti a tempore
 precedenti tuo, vsq̄ ad diem hanc. Nunquid cōfiscendo
 cōsueui facere tibi sic? Et dixit: Nō. Et detexit dñs, oculos Bi
 lhā, & vidit angelum dñi stantē in via, & gladium eius euagi
 natum in manu eius, & inclinauit se, & incurauit se super fa
 ciem suam. Et dixit ad eum angelus domini: Propter quid per
 cussisti asinam tuam iam tribus vicibus? Ecce egressus sum in
 aduersarium, quia diuertit per viam quæ est contra me. Et vi
 dit me asina, & declinauit a facie mea iam tribus vicibus. Nō
 si declinasset a facie mea, nunc etiam te occidisset, & ipsam
 viuificasset. Et dixit Bilham ad angelū domini: Peccauit. Nō
 enim sciebam quod tu stares in occursum mei in via. Et nunc
 si displicet in oculis tuis, reuertar mihi. Et dixit angelus domi
 ni ad Bilham: Vade cum viris. Veruntamen verbum quod
 loquar ad te, illud loqueris. Et abiit Bilham cum principibus
 Balac. Et audiit Balac quod veniret Bilham, & egressus est
 in occursum eius in ciuitatem Moab, quæ est iuxta terminum
 Arnon, quæ est in extremo termini. Et dixit Balac ad Bilham:
 Nōne mittendo mihi, ad te, vt vocarem te? Vt quid non ve
 nisti ad me? An verē non possim honorare te? Et dixit Bilhā

ad Balac: Ecce veni ad te nunc. Nunquid omnino potero fo
 qui quicquam. Verbum quod posuerit deus in ore meo, il
 lud loquar. Et perrexit Bilham cum Balac, & venerunt in ciui
 tatem Huzoth, id est, platearum. Et mactauit Balac boues, &
 pecudes, & misit ad Bilhā, & ad principes qui erant cū eo. Et
 fuit, mane accepit Balac ipsum Bilham, & ascendere fecit eum
 in Bamoth Bahal, & vidit inde extremum populi.

A T dixit Bilham ad Balac: Aedificā mihi hic septem alta
 ria, & parare fac mihi hic septem iuencos, & septem
 arietes. Et fecit Balac, quemadmodum locutus est Bilham, &
 obtulit Balac, & Bilham iuencum, & arietem in altari. Et
 dixit Bilham ad Balac: Sta iuxta holocaustum tuum, & ibo. Si
 forte occurrat dominus in occursum meum, & quod videre fe
 cerit me, nuntiabo tibi. Et abiit solus. Et occurrit deus ipsi
 Bilham, & dixit ad eum: Septem altaria ordinasti, & obtulisti
 iuencum, & arietem in altari. Et posuit dominus verbum
 in ore Bilhā, & dixit: Reuertere ad Balac, & sic loqueris. Et re
 uersus est ad eum. Et ecce stabat iuxta holocaustum suum, ipse
 & omnes principes Moab, Et assumpsit parabolā suam, & di
 xit: De Aran adduxit me Balac rex Moab, de montibus orien
 tis veni, maledicē propter me Iahacob, & veni detestare Israel.
B Cur maledicam cui nō maledixit deus? & cur detestabor, quē
 non detestatus est dominus? Quia de vertice petrarum vide
 bo eum, & de collibus intuebor illum. Ecce populus confide
 ter habitabit, & in gentibus non reputabitur. Quis numera
 bit puluerem Iahacob, & numerabit quartam partem Israel?
 Moriatur anima mea morte rectorum, & sit nouissimum in
 eum sicut ipse. Et dixit Balac ad Bilham: Quid fecisti mihi? Vt
 malediceres inimicis meis accipi te, & ecce benedixisti bene
 dicendo. Et respondit, & dixit: Nōne quod posuerit do
 minus in ore meo, illud custodiā, vt loquar? Et dixit ad eum
 Balac Veni obsecro mecum ad locum alium, vnde videas
 eum, sed extremum eius videas, & totum ipsum non vide
 as, & maledic ei propter me inde. Et tulit eum in agrum spe
 culatorum, in uerticem Pishgab, & aedificauit septem alta
 ria, & obtulit iuencū, & arietem in altari. Et dixit ad Ba
 lac: Sta hic iuxta holocaustum tuum, & ego occurram hic.
 Et occurrit dominus ipsi Bilham, & posuit verbum in os
 re eius, & dixit: Reuertere ad Balac, & sic loqueris. Et venit ad
 eum, & ecce stabat iuxta holocaustum suum, & principes Mo
 ab cū illo. Et dixit ei Balac: Quid locutus est dominus? Et as
 sumpsit parabolam suam, & dicit: Surge Balac, & audi, auacu
 ra verba mea fili Sippor: Non est vir deus, vt mentiatur, & fi
 lius hominis, vt poeniteat eum, ipse dixit, & non faciet, & lo
 cutus est & non strabilliet illud: Ecce, vt benedicerem, accēpi, &
 ipse benedixit benedictione, & ego non retraham eam. Non
 aspexit iniquitatem in Iahacob, & non vidit prauaricationē
 in Israel. Dominus deus eius est secum, & amicitia regis est se
 cum. Dominus eduxit eos ex Aegypto. Sicut fortitudo vni
 cornis est ei; quia non est augurium in Iahacob, & nō est diui
 natio in Israel. Sicut in tempore ipso dicitur ipsi Iahacob, &
 Israeli: Quid operatus est deus? Ecce populus sicut leo ma
 gnus surget, & sicut leo minor eleuabit se. Non cubabit, do
 nec comederit prædā, & sanguinem occisorum biberit. Et
 dixit Balac ad Bilham: Etiam maledicendo nō maledicas ei,
 etiam benedicens non benedicas ei. Et respondit Bilham,
 & dixit ad Balac: Nōne loquutus sum ad te dicendo, omne
 quod loquetur dominus illud faciam? Et dixit Balac ad Bil
 ham: Veni obsecro, ducam te ad locum alium, si forte placeat
 in oculis dei: vt maledicas ei propter me inde. Et tulit Balac
 Bilham in verticem Pehor, quod respicit contra faciem Ierusa
 lem. Et dixit Bilham ad Balac: Aedificā mihi hic septem alta
 ria, & præparare fac mihi hic septem iuencos, & septem arie
 tes. Et fecit Balac, quemadmodum dixit Bilham, & obtulit
 iuencum, & arietem in altari.

Bilham pro

Bilham propheta de futuro regno Israel ac Christi aduentu.
C A P. X X I I I.

A T vidit Bilham, quod bonū esset in oculis domini vt
 benediceret Israeli, & nō pergeret, sicut semel, & iterum,
 in occursum auguriorum, posuit ad desertum faciē suam. Et
 eleuauit Bilham oculos suos, & vidit Israel habitantē per tri
 bus suas, & fuit super eum spiritus dei, & assumpsit parabo
 lam suam, & ait: Dixit Bilham filius Behor, & dixit vir apertū
 habens oculū. Dixit audiēs eloquia dei, Qui visionē omnipo
 tentis vidit, cadens & discoperitū habens oculos. Quam pul
 chra sunt tabernacula tua Iahacob, habitacula tua Israel. Sicut
 torrētes extēsa sunt, sicut hortū iuxta flumen, sicut tabernacu
 la quæ plantauit dominus, sicut cedri iuxta aquas. Fluet aqua
 e sinistra eius, & semel eius in aquis multis, & exaltabitur magis
 quam Aghagh, rex eius, & eleuabitur regnū eius. Deus eduxit
 eum ex Aegypto, sicut fortitudines vnicornis sunt ei. Consum
 mergetes hostes eius: & ostia eorū excollabit, & sagittas eius cō
 terec. Incuruauit vt leo, vt leo maior, vt leo maior. Quis suscita
 bit eū? Bndicētes tibi bndicti, & maledicētes tibi maledicti
 erūt. Et iratus est furor Balac cōtra Bilhā, & percussit manus
 suas, & dixit Balac ad Bilham: Vt malediceres inimicis meis
 vocaui te, & ecce benedixisti benedicens iam tribus vicibus,
 & nunc fuge ad locum tuum. Dixit: Honorādo honorabit te,
 & ecce priuati te dominus gloria. Et dixit Bilham ad Balac:
 Nōne etiam nuncijs tuis, quos misisti ad me, locutus sum, di
 cendo: Si dederit mihi Balac plenā domum suam argento, &
 auro, nō potero transgredi sermonē domini, vt faciā bonum,
 vel malum e corde meo, quod loquet dominus illud loquar?
 Et nunc ecce ego, vado ad populum meum. Veni, consulam
 tibi, quod facturusest populus iste populo tuo in nouissimis
 diebus. Et assumpsit parabolam suam, & ait: Dixit Bilham fi
 lius Behor, dixit vir apertum habens oculos. Dixit, audiens clo
 quia dei, & sciens scientiā altissimi, Visionē omnipotentis via
 debet, cadens, & discoperitos habens oculos. Videbo eum,
 & non nunc, intuebor eum, & non propē. Incendit stella ex Ia
 hacob, & surgit virga ex Israel. Et tranfiget terminos Mo
 ab, & destruet omnes filios Seth. Et erit Edom possessa, & erit
 possessio Schir inimicis eius, & Israel acquirat diuitias. Et do
 minabitur de Iahacob, & perdere faciet superstitē de ciuitate.
 Et vidit Hamalec, & assumpsit parabolam suam, & dixit: Prin
 cipium gentiū Hamalec, & nouissimum eius in seculū perit.
 Et vidit Cænæum, & assumpsit parabolā suam, & dixit: Robu
 rum est habitaculum tuum, & ponis in petra nidum tuum.
Quia si fuerit ad remouendum Cain, donec Assur pderit
 te, Et assumpsit parabolā suam, & dixit: Væ, quis viuet post
 quam defolauerit eum deus: Et naues de litore Chirrim,
 & affligent Assur, & affligent Heber, & etiam ipse in seculum
 perit. Et surrexit Bilham, & abiit, & reuersus est ad locum su
 um, & etiam Balac iuit in viam suam.

a arborealo
 es quas
 b signis suis
 a in altu
 b quous al
 tiri
 Supr. 23. d.
 c 2. 2. d.
 d 2. 2. d.
 e Atamen
 erit i climi
 rious Cene
 us, dñs Assu
 r capitiū te
 duce,
 f posuerit
 istud deus
 g id est Cy
 prius quā ro
 eis significa
 bat Europa
 ad eam parte
 mergent.
 g Formatur
 populus cum
 filiabus Moab,
 Pinechas occidit
 Zimri,
 & Chozbi in
 tabernaculo.
 C A P. X X V.

A T mansit Israel in Sitthim, & cepit populus fornicari
 cum filiabus Moab, & vocauerunt populū ad sacrificia
 deorum suorum, & comedit populus, & incuruauit se dia
 is earū. Et coniunxit se Israel ipsi Bahal Pehor, & iratus est fu
 ror domini contra Israel. Et dixit dominus ad Moseh: Cape
 omnes principes populi, & fac quod ipse suspendere faciant
 eos a domino, coram sole, & auertetur ira furoris domini ab
 Israel. Et dixit Moseh ad iudices Israel: Occidite vnusquisque
 viros suos, qui coniunxerunt se ipsi Bahal Pehor. Et ecce vir
 de filijs Israel venit, & appropinquare fecit fratribus suis Mi
 dianitidem in oculis Moseh, & in oculis omnis congregatio
 nis filiorum Israel. Et ipsi stebant ad ostium tabernaculi eccle
 siæ. Et vidit Pinechas filius Elhazar filij Aharon sacerdotis, &
 surrexit e medio congregationis, & accepit lanceam in manu
 sua. Et ingressus est post virum Israel in tabernaculum, & traf
 fixit ambos ipsos: virum Israel, & mulierē ipsam in ventrem

eius, & refrinxit se plaga a filijs Israel. Et fuerunt mortui plaga
 quatuor, & viginti milia. Et locutus est dominus ad Moseh,
 dicendo: Pinechas filius Elhazar filij Aharon sacerdotis adier
 it fecit furorem meum a filijs Israel, cum zelatus est ipse zelum
 meum in medio eorum, & non consumpsit filios Israel in zelo
 meo. Idcirco dico: Ecce ego do ei pactum meum pacem. Et ce
 rit ei, & semini eius post eum, pactū sacerdotij perpetui, pro
 eo quod zelatus est pro deo suo, & exstirpauit filios Israel. Et no
 mē viri Israel percussit, qui percussus est cū Midianitide erat Zim
 ri filius Salu, princeps domus patris Simhon. Et nomen mu
 lieris occisæ: Midianitidis Chozbi filia Sur principis gentium,
 domus patris in Midian erat. Et locutus est dominus ad Mo
 seh, dicendo: Angustijs affice Midianitas, & percuties eos.
 Quia angustijs affecerūt ipsi vos fraudibus suis, quibus frau
 dē fecerūt, vobis per Pehor, & per Chozbi filiā principis Mi
 dian sororē eorū, quæ percussa est in die plagæ propter Pehor.

A T fuit, post plagam dixit dominus ad Moseh, & Elha
 zar filium Aharon sacerdotis, dicendo: Tollite summā
 vniuersæ congregationis filiorum Israel a filio viginti anno
 rum, & supra, per domum patrum suorum, omnis egredien
 tis ad pugnam in Israel. Et locutus est Moseh & Elhazar sacer
 dos cum eis in campes tribus Moab iuxta Iarden Ierecho, dia
 cendo: A filio viginti annorum, & supra, quemadmodū præ
 cepit dominus Moseh & filij Israel qui egressi sunt e terra Aeg
 ypti. Reuben primogenitus Israel, filij Reuben Chanoch,
 familia Chanochitarum. De Pallu familia Palluitarū. De Ches
 sron familia Cheronitarum. De Charmi familia Charmita
 rum. Istæ sunt familie Reubenitarum. Et fuerunt numerati co
 rum tria, & quadraginta milia, & septingenti, & triginta. Et
 filij Pallu, Eliab Nemuel, & Dathan, & Abiram. Ipsi sunt Da
 than, & Abirā maiores synagogæ, q̄ diuiserunt se cōtra Mo
 seh & cōtra Aharon in congregatione Corach, q̄ diuiserūt
 se ipsi contra dominum. Et aperuit terra os suum, & degluti
 uit eos. Et Corach, dum moreretur congregatio, quādo con
 sumpsit ignis quinquaginta, & ducentos viros, & fuerunt in
 signum. Et filij Corach non sunt mortui. Filij Simhon per fa
 milias suas. De Nemuel familia Nemuelitarum. De Iamin fa
 milia Iaminitarum. De Iachin familia Iachinitarum. De Ze
 rach familia Zerachitarum. De Saul familia Saubarum. Istæ
 sunt familie Simhonitarum duo, & viginti milia, & ducenti.
 Filij Ghad per familias suas. De Sefon familia Sefonita
 rum. De Chagghi familia Chagghitarum. De Suni familia Su
 nitarum. De Ozni familia Oznitarum. De Heri familia Heri
 tarum. De Arod familia Aroditarum. De Areli familia Arcli
 tarum. Istæ sunt familie filiorum Ghad per numeratos suos,
 quadraginta milia, & quingenti: Filij Iehudah Her & Onan.
 Et mortuus est Her & Onan in terra Chenahan. Et fuerunt fi
 lij Iehudah per familias suas. Et Selah familia Selahitarū. De
 Peres familia Paritarum. De Zerach familia Zarchitarum.
 Fuerunt filij Peres, de Cherson familia Chersonitarum. De
 Chamuel familia Chamulitarum. Istæ sunt familie Iehudah p
 numeratos suos sex, & septuaginta milia, & quingenti. Filij Is
 sachar per familias suas, de Tolah familia Tolahitarū, De Pu
 uah familia Puuahitarum. De Iasub familia Iasubitarum. De
 Simron familia Simronitarum. Istæ sunt familie Isachar per
 numeratos suos, quatuor, & sexaginta milia, & trecenti. Filij
 Zebulun per familias suas. De Sered familia Sereditarū. De
 Elon familia Elonitarum. De Iachleel familia Iachleelitarum.
 Istæ sunt familie Zebulonitarum per numeratos suos, sexa
 ginta milia, & quingenti. Filij Ioseph per familias suas Menaf
 seh, & Ephraim. Filij Menafseh, Machir familia Machiritarū.
 Et Machir genuit Ghilhad. De Ghilhad familia Ghilhadita
 rum. Isti filij Ghilhad: De Ihezer familia Ihezitarum. De Che
 lech familia Chelechitarum, & de Afriel familia Afreditarum,
 & de Sechem familia Sechemitarum, & de Semidah familia

Infra. 2. 4.

2 Pet. 2. 6. Iehu. 1. d.

a peruenit ad
 sua sua corā
 me

t. Mac. 2. 1. Bal. 23. 4.

Infra. 31. 4.

Gen. 46. 1. Exod. 6. 16. 1. Par. 2. 3.

50. 16. a. b. b. v. x. a. i. i. i. i. i.

a. v. x. a. i. i. i. i. i.

Ge. 38. a. b.

Infra. 27. 2.

e. iij.

Semidatarum, & de Chepher familia Chepheritarum. Et Selaphad filio Chepher non fuerunt filij, sed filiae. Et nomen filiarum Selaphad Machlad, & Nohah Choglah Milchah, & Tirzah, istae sunt familiae Menasse, & numerati eorum duo, & quinqueaginta milia, & septingenti. Isti sunt filij Ephraim per familias suas. De Suthelach familia Suthalchitarum. De Becher familia Bachitarum. De Tachan familia Tachanitarum. Et isti sunt filij Suthelach. De Heran familia Heranitarum. Istae sunt familiae filiorum Ephraim per numeratos suos duo, & triginta milia, & quingenti. Isti sunt filij Ioseph per familias suas. Filij Biniamin per familias suas. De Belah familia Balhitarum. De Asbel familia Ashelitarum. De Achiram familia Achiramarum. De Sephupha familia Sephuphamitarum. De Chupha familia Chuphamitarum. Et fuerunt filij Belac Arde, & Nahama, & familia Arditarum, & de Nahama familia Nahamaniarum. Isti sunt filij Biniamin per familias suas, & numerati eorum quinquaginta milia, & sexcenti. Isti sunt filij Dan, per familias suas, de Sucha familia Suchamitarum. Istae sunt familiae Dan per familias suas. Omnes familiae Suchamitarum per numeratos suos quatuor, & sexaginta milia, & quadringenti. Filij Aser per familias suas. De Imnah familia Imnahitarum. De Isui familia Isuitarum. De Berihah familia Berihitarum. De filijs Berihah de Cheber familia Cheberitarum. De Malchiel familia Malchielitarum. Et nomen filiae Aser erat, Serach, istae sunt familiae filiorum Aser per numeratos suos, tria, & quinquaginta milia, & quadringenti. Filij Naphtali per familias suas. De Iachsel familia Iachselitarum. De Ghuni familia Ghunitarum. De Ieser familia Ieseritarum. De Sillem familia Sillemitarum. Istae sunt familiae Naphtali per familias suas & numerati eorum quinquaginta, & quadringenti. Isti sunt numerati filiorum Israel, sexcenta milia, & mille, septingenti, & triginta. Et locutus est dominus ad Moeseh dicens: Istis diuidetur terra per hereditatem secundum numerum nominum. Multo multiplicabis hereditatem eius, & paucos diuides hereditatem eius. Vnicuique secundum numeratos suos dabitur hereditas eius. Veruntamen per sortem diuidetur terra, per nomina tribuum patrum suorum hereditatem accipient. Secundum sortem diuidetur hereditas eius inter magnum, & paruum. Et isti sunt numerati Leuitarum per familias suas. De Gheron familia Gheronitarum. De Chehath familia Chehathitarum. De Merari familia Meraritarum. Istae sunt familiae Leuitarum, familia Libnitatum, familia Chebronitarum, familia Machitarum, familia Mulitarum, familia Chorchitarum. Et Chehath genuit Hamram. Et nomen uxoris Hamram Iochebed filia Leui, quam peperit ipsi Leui in Aegypto. Et peperit ipsi Hamram Aharon, & Moeseh, & Miriam sororem eorum. Et natus est ipsi Aharon Nadab, & Abihu, Elhazar, & Ithamar. Et mortuus est Nadab, & Abihu, dum offerrent ignem alienum coram domino. Et fuerunt numerati eorum tria, & viginti milia, & omnis masculus a filio mensis & supra, quia non sunt numerati in medio filiorum Israel. Non enim fuit data eis hereditas in medio filiorum Israel. Isti sunt numerati Moeseh, & Elhazar sacerdotis, qui numerauerunt filios Israel in caespibus Moab, iuxta Iarden Ierecho. Et inter istos non fuit quisquam de numeratis Moeseh, & Aharon, qui numerauerunt filios Israel in deserto Sinai. Dixit enim dominus de eis: Moriendo morientur in deserto. Et non superstes fuit ex eis quisquam, nisi Caleb filius Iephunneh, & Iehosuah filius Nun.

¶ Lex hereditatis filiarum Selaphad, ostenditur Moeseh, terra promissionis, illustratur Iehosuah dux populi pro Moeseh
C A P. XXXVII.

A T appropinquauerunt filiae Selaphad, filij Chepher, filij Ghilhad, filij Machir, filij Menasse de familijs Menasse filij Ioseph, & haec nomina filiarum eius, Machlah, Nohah, & Choglah, & Milchah, & Tirzah, Et steterunt coram Moeseh, & coram Elhazar sacerdote, & coram principibus, & omni congregatione ad ostium tabernaculi ecclesie, dicens: Pater noster mortuus est in deserto, & ipse non fuit in medio congregationis, qui educauerunt

aduersus dominum in congregatione Corach: quia in peccato suo mortuus est, & filij non fuerunt ei. Vt quid diminuetur nomen patris nostri de medio familiae eius, quia non est ei filius: Da nobis hereditatem in medio fratrum patris nostri. Et accedere fecit Moeseh iudicium earum coram domino. Et dixit dominus ad Moeseh, dicens: Rectum filiae Selaphad loquuntur. Dando dabis eis possessionem hereditatis in medio fratrum patris earum, & transire facies hereditatem patris earum ad eas. Et ad filios Israel loqueris, dicens: Vir cui mortuus fuerit, & si iustus non fuerit ei, transire facietis hereditatem eius ad filium eius. Et si non fuerit ei filia, dabitis hereditatem eius fratribus eius. Et si non fuerint ei fratres, dabitis hereditatem eius fratribus patris eius. Et si non fuerint fratres patris eius, dabitis hereditatem eius propinquo eius, qui est propinquus ei, de familia eius, & hereditatem accipiet eam, & erit filius Israel in statuto iudiciale, quemadmodum praecipit dominus Moeseh. Et dixit dominus ad Moeseh: Ascende in montem Habarim istum, & vide terram quam dedi filiis Israel. Et videbis eam, & congregaberis ad populos tuos, etiam tu, quemadmodum congregatus est Aharon frater tuus. Quemadmodum rebelles fuistis ori meo in deserto Sin, in iurgio congregationis, ut sanctificare faceretis me, in aquis in oculis eorum. Istae sunt aquae iurgij Cades deserti Sin. Et locutus est Moeseh ad dominum, dicens: Praeficiat dominus deus spirituum omnium carnis, virum super congregationem. Qui egredietur ante eos, & ingredietur ante eos, & educat eos, & introducat eos, & non sit congregatio domini, sicut pecudes, quibus non est pastor. Et dixit dominus ad Moeseh: Cape tibi Iehosuah filium Nun, virum in quo est spiritus, & coniunges manum tuam super eum. Et staret facies eum coram Elhazar sacerdote, & coram omni congregatione, & praecipies ei in oculis eorum. Et pones de gloria tua super eum, ut audiant omnis congregatio filiorum Israel. Et coram Elhazar sacerdote stabit, & interrogabit eum iudicium virum coram domino, iuxta sermonem eius egredientur, & iuxta sermonem eius ingredietur, ipse, & omnes filij Israel cum eo, & omnis congregatio. Et fecit Moeseh, quemadmodum praecipit dominus ei. Et accepit Iehosuah, & staret facies eum coram Elhazar sacerdote, & coram omni congregatione. Et coniunxit manus suas super eum, & praecipit ei, quemadmodum locutus est dominus per manum Moeseh.

¶ Quid quibus ibet festiuitatibus offerendum.
C A P. XXXVIII.

A T locutus est dominus ad Moeseh, dicens: Praeceptum filijs Israel, & dic ad eos: Oblationem meam, panem meum, sacrificia mea in odorem quietis meae custodietis, ut offeratis mihi in tempore suo. Et dices ad eos: Haec est oblatio ignita quam offeretis domino. Agnos anniculos immaculatos duos per diem, holocaustum iuge. Agnum unum facies mane, & agnum alterum facies inter duas vespervas. Et decimam partem Ephah similiae in oblationem permixtae oleo contusa, quartam partem Hin. Holocaustum iuge quod factum est in monte Sinai, in odorem quietis, sacrificium domino. Et libamen eius quartam partem Hin per agnum unum: in sanctitate libare fac libamen sechar domino. Et agnum alterum facies inter duas vespervas, sicut oblationem matutinam, & sicut libamen eius facies oblationem ignitam odoris quietis domino. Et die sabbati duos agnos anniculos immaculatos, & duas decimas partes similiae in sacrificium permixtae oleo, & libamen eius. Holocaustum sabbati in sabbato eius super holocaustum iuge, & oblationem eius: & in capitibus mensum vestrorum offeretis holocaustum domino, iuuenos filios bouis duos, & arietem unum, agnos anniculos septem immaculatos. Et tres decimas similiae in sacrificium permixtae oleo, per iuuenum unum, & duas decimas partes similiae in sacrificium permixtae oleo per arietem alterum. Et singulam decimam partem similiae in oblationem permixtae oleo per agnum unum. Holocaustum in odorem quietis oblatio ignita domino. Et libamina

a sed in peccato hominis mortuus est iustum non in morte dei qui non in deum ut Corah.
Deu. 12. p. Supr. 20. b.
Deu. 3. c.
Jobedist. d.
c. carnem meam oblationibus ignitis meis. Eui. ecc. meam.
Matt. 12. a.
d. pro arietem uno.

Et libamina eorum, dimidia pars Hin erit per iuuenum, & tertia pars Hin per arietem, & quarta pars Hin vini per agnum: hoc est holocaustum mensis in mense eius per menses anni. Et hircum caprarum unum pro peccato domino super holocaustum iuge fiet, & libamen eius. Et mense primo quartadecima die mensis Pesach est domino. Et in quintadecima die mensis istius solennitas. Septem diebus infermentata comedentur. In die prima conuocatio sanctitatis, omne opus seruitutis non facietis. Et offeretis oblationem ignitam holocaustum domino, iuuenos filios bouis duos, & arietem unum, & septem agnos anniculos. Immaculati erunt vobis. Et oblationem eorum simillam permixtam oleo tres decimas partes per iuuenum, & duas decimas partes per arietem facietis. Singulam decimam partem facies per agnum singulum septem agnis. Et hircum peccati unum ad expiandum vos. Praeter holocaustum matutinum, quod est in holocaustum iuge facietis ista. Sicut ista facietis per diem, septem diebus caro ignitae oblationis odoris quietis domino, super holocaustum iuge fiet, & libamen eius. Et die septima conuocatio sanctitatis erit vobis. Omne opus seruitutis non facietis. Et in die primitiarum quando offeretis oblationem novam domino in hebdomadis vestris, conuocatio sanctitatis erit vobis, omne opus seruitutis non facietis. Et offeretis holocaustum in odorem quietis domino, iuuenos filios bouis duos, arietem unum, septem agnos anniculos. Et oblationem eorum simillam permixtam oleo, tres decimas partes per iuuenum singulum, duas decimas partes per arietem singulum. Singulam decimam partem per agnum singulum, septem agnis. Hircum caprarum unum ad expiandum vos. Praeter holocaustum iuge, & oblationem eius facietis. Immaculati erunt vobis, & libamina eorum.

¶ Quid octo primis diebus septimi mensis sit offerendum.
C A P. XXXIX.

Et mense septimo vna mensis, conuocatio sanctitatis erit vobis. Omne opus seruitutis non facietis, dies raratae erit vobis. Et facietis holocaustum in odorem quietis domino, iuuenum filium bouis unum, arietem unum, agnos anniculos septem immaculatos. Et oblationem eorum simillam permixtam oleo, tres decimas per iuuenum, duas decimas per arietem. Et decimam partem per singulum agnum de septem agnis. Et hircum caprarum unum pro peccato, ad expiandum vos. Praeter holocaustum calendarum, & oblationem eius, & holocaustum iuge, & oblationem eius, & libamina eius, secundum normam eorum, in odore quietis, oblatio ignita domino. Et decima mensis septimi huius conuocatio sanctitatis erit vobis, & affligetis animas vestras. Omne opus non facietis. Et offeretis holocaustum domino in odorem quietis, iuuenum filium bouis unum, arietem unum, agnos anniculos septem immaculati erunt vobis. Et oblationem eorum simillam permixtam oleo, tres decimas per iuuenum, duas decimas per arietem unum. Singulam decimam partem per agnum singulum septem agnis. Hircum caprarum unum pro peccato, praeter oblationem pro peccato expiationum, & holocaustum iuge, & oblationem eius, & libamina eius. Et quintadecima die mensis septimi conuocatio sanctitatis erit vobis. Omne opus seruitutis non facietis, & celebrabitis celebritatem domino septem diebus. Et offeretis holocaustum sacrificium in odorem quietis domino, iuuenos filios bouis tresdecim, arietes duos, agnos anniculos quatuordecim, immaculati erunt: & oblationem eorum simillam permixtam oleo, tres decimas per iuuenum singulum, tresdecim iuuenos, duas decimas per arietem singulum, duobus arietibus. Et singulam decimam partem per agnum singulum, quatuordecim agnis. Et hircum caprarum unum pro peccato, praeter holocaustum iuge, & oblationem eius, & libamen eius. Et die secunda, iuuenos anniculos duodecim, arietes duos, agnos anniculos quatuordecim immaculatos, & oblationem eorum, & libamina

eorum per iuuenos, per arietes, & per agnos, secundum numerum eorum, secundum normam: & hircum caprarum unum pro peccato, praeter holocaustum iuge, & oblationem eius, & libamina eorum. Et die tertia iuuenos vnde decim, arietes duos, agnos anniculos quatuordecim immaculatos, & oblationem eorum, & libamina eorum per iuuenos, per arietes, & per agnos secundum numerum eorum, iuxta normam, & hircum pro peccato unum, praeter holocaustum iuge, & oblationem eius, & libamen eius. Et die quarta iuuenos decem, arietes duos, agnos anniculos quatuordecim immaculatos, oblationem eorum, & libamina eorum per iuuenos, per arietes, & per agnos, secundum numerum eorum, iuxta normam, & hircum caprarum unum pro peccato, praeter holocaustum iuge, oblationem eius, & libamen eius. Et die quinta iuuenos nouem, arietes duos, agnos anniculos quatuordecim immaculatos, et oblationem eorum, & libamina eorum, per iuuenos, per arietes, & per agnos, secundum numerum eorum, iuxta normam, & hircum pro peccato unum, praeter holocaustum iuge, & oblationem eius, & libamen eius. Et die sexta iuuenos octo, arietes duos, agnos anniculos quatuordecim immaculatos, & oblationem eorum, & libamina eorum per iuuenos, per arietes, & per agnos, secundum numerum eorum, iuxta normam, & hircum pro peccato unum, praeter holocaustum iuge, oblationem eius, & libamina eius. Et die septima iuuenos septem, arietes duos, agnos anniculos quatuordecim immaculatos, & oblationem eorum, & libamina eorum per iuuenos, per arietes, & per agnos, secundum numerum eorum, iuxta normam, & hircum pro peccato unum, praeter holocaustum iuge, oblationem eius, & libamina eius. Die octava festus retentiois erit vobis. Omne opus seruitutis non facietis. Et offeretis holocaustum sacrificium odoris quietis domino, iuuenum unum, arietem unum, agnos anniculos septem immaculatos. Oblationem eorum, & libamina eorum per iuuenum, per arietem, & per agnos, secundum numerum eorum, iuxta normam, hircum pro peccato unum, praeter holocaustum iuge, & oblationem eius, & libamen eius. Ista facietis domino in solennitatibus vestris praeter vota vestra, & spontanea vestra in holocaustis vestris, & oblationibus vestris, & libaminibus vestris, & pacificis vestris. Et dixit Moeseh ad filios Israel secundum omnia quae praecipit dominus Moeseh.

¶ De votis, quando quis astringatur. C A P. XXXX.

Et locutus est Moeseh ad duces tribuum ad filios Israel, dicens: Hoc est quod praecipit dominus: Vir cum vouerit votum domino, vel iurauerit iuramentum, ligando ligamen super animam suam, non polluet verbum suum. Secundum omne quod egressum est ex ore suo, faciet. Et mulier cum vouerit votum domino, & ligauerit se ligamine in domo patris sui in pueritia sua, & audierit pater eius votum eius, & ligamen eius, quo ligauit se super animam suam, & tacuerit ei pater eius, firma erunt omnia vota sua, & omne ligamen, quo ligauit se super animam suam, stabile erit. Si autem irritauerit pater eius illud in die quo audiuit omnia vota eius, & ligamina eius, quibus ligauit se super animam suam, non erit stabile, & dominus parcat ei, quia irritauit pater eius illud. Et si habuerit virum, & fuerint vota eius super eam, vel quod protulit labijs suis, quibus ligauit se super animam suam, & audierit vir eius, et tacuerit ei, in die qua audiuit, stabilia erunt vota eius, & ligamina eius, quibus ligauit se super animam suam, stabilia erunt. Et si in die qua audiuit vir eius, irritauerit illud, & irritauerit votum eius, quod est super eam, & promissionem labiorum eius, quibus ligauit se super animam suam, dominus parcat ei. Et votum viduae, & repudiae, omne quo ligauit se super animam suam, stabile erit super eam. Et si in domo viri sui vouerit, vel ligauerit se ligamine super animam suam cum iuramento: & audierit vir eius, & tacuerit ei, non irrita uerit illud: stabilia erunt omnia vota sua, & omne ligamen quo ligauit se super animam suam stabile erit. Et si irritando irrita-

Exo. 6. c.
Exo. 6. c.
2. b.
Supr. 1. a.
Leui. 10. a.
1. Par. 24. a.
1. Co. 10. a.
Supr. 14. d.
Supr. 26. d.
Infra. 36. c.
1. Tho. 17. a.
Supra. 10. c.

uerat ea vir eius in die qua audierat, omne quod protulerat labijs suis in votis eius, & in ligamine animæ suæ, non erit fra-
D dile. Vir eius irritauit ea, & dominus parceret ei. Omne votum, & omne iuramentum ligaminis, vt affligat animam, vir eius stabiliet illud, & vir eius irritabit illud. Et si tacendo tacuerit ei vir eius de die in diem, stabiliet omnia vota sua, vel omnia ligamina sua, quæ sunt super se, stabiliet ea: quia tacuit ei, in die qua audierat. Et si irritando irritauit ea, postquam audierat, iuret poenas iniquitatis suæ. Ista sunt statuta, quæ præcepit dominus Moſeh inter virum, & uxorem eius, inter patrem, & filiã eius in pueritia eius in domo patris eius.

De pugna contra Midian, & Biliam interfecto. C A P. XXXI.

A Tlocus est dominus ad Moſeh, dicendo: Viscere vtionem filiorum Israel de Midianitis, postea congregabis te ad populos tuos. Et locutus est Moſeh ad populum, dicendo: Accingant se ex vobis viri ad pugnam, & sint contra Midian, vt dent vltionem domino in Midian. Mille de singulis tribubus, de omnibus tribubus Israel mittetis ad pugnam. Et traditi sunt ex milibus Israel mille pertribum, duodecim milia accincti ad pugnam. Et misit eos Moſeh mille de tribu ad pugnam, eos & Pinechas filium Elhazar sacerdotis ad pugnam: & vasa sanctitatis, & tubæ carantantæ. erant in manu eius. Et pugnaverunt contra Midian, quemadmodum præcepit dominus Moſeh, & occiderunt omnem masculum. Et reges Midian occiderunt cum occis eorum, Eui, et Rechem, & Sur, & Chur, & Rebah, quinque reges Midian, & Bilham filium Behor occiderunt gladio. Et duxerunt captiuas filij Israel uxores Midian, & paruulos eorum, & animalia eorum, & omnes pecudes eorum, & omnem substantiam eorum prædati sunt. Et omnes vrbes eorum cum habitationibus suis, & omnes ædes eorum combusserunt igni. Et tulerunt omnia spolia, & omnem prædam, tam de hominibus quam de animalibus, & adduxerunt ad Moſeh, & Elhazar sacerdotem, & congregationem filiorum Israel, captiuitatem, & prædam, & spolia ad castra ad campeſtria Moab, quæ erant iuxta Iarden Ierecho. Egreſſi sunt Moſeh, & Elazar sacerdos, & omnes principes congregationis in occurſum eorum extra castra. Et iratus est Moſeh contra præfectos exercitus, tribunos, & centuriones, qui veniebant de pugna belli. Et dixit ad eos Moſeh: Nonne reſeruatiſtis omnem foeminam? Ecce ipſæ fuerunt filij Israel propter verbum Bilihã, vt darent præuaricationem in dominum in re Pehor, & fuit plaga in congregatione domini: Et nunc occidite omnem masculum in paruulis, & omnem mulierem cognoscetem virum ad concubitum masculi occidite. Et omnes paruulas inter mulieres, quæ non cognouerunt concubitum masculi, reſeruate vobis. Et vos manete extra castra septem diebus, omnis qui occidit animam, & omnis qui tetigerit occisum, purificabitis vos die tertia, & die septima, vos & captiuitas vestra. Et omne vestimentum, & omne instrumentum pelliceum, & omne opus de pilis caprarum, & omne instrumentum ligneum purificabitis. Et dixit Elhazar sacerdos ad viros pugnae, qui iuerant ad bellum: Hoc est statutum legis quod præcepit dominus Moſeh: Veruntamen aurum, & argentum, æs, & ferrum, & stannum, & plumbum totumne quod ingreditur ignem, transire facietis per ignem, & manebit. Veruntamen aqua, expiationis purificabitur, & omne quod non ingreditur ignem, transire facietis per aquam, & lauabitis vestimenta vestra die septima, & mundi eritis, & postea intrabitis castra. Et dixit dominus ad Moſeh, dicendo: Capsummam prædæ & captiuitatem, tam de hominibus, quam de animalibus tu, & Elhazar sacerdos, & duces patrum congregationis, et dimidiabis prædam inter bellatores, qui egreſſi sunt ad pugnam, & omnem congregationem. Et separaui facies censum domino à viris bellatoribus, quæ egreſſi sunt ad pugnam, vnam animam de quingentis: ex hominibus, & de bobus, & ex asinis, & de pecudibus: & de medio eorum capietis, & dabitis Elhazar sacerdoti oblationem domini. Et dimidio

filiorum Israel capies vnam portionem de septuaginta, ex hominibus, & bobus, ex asinis, & de pecudibus, ex omni animali, & dabis eos Leuitis custodiens custodiam tabernaculi domini. Et fecit Moſeh, & Elhazar sacerdos, quemadmodum præcepit dominus Moſeh. Et fuit præda, residuum prædæ, quæ prædati sunt populus bellator, pecudes, sexcenta milia, & septuaginta milia, & quinque milia. Et boues, duo & septuaginta milia, & asini, vnus, & sexaginta milia. Et animæ hominum de mulieribus, quæ non cognouerunt coitum masculi, omnes animæ, duæ & triginta milia. Et fuit dimidium portionis eorum, qui egreſſi sunt ad pugnam, numerus pecudum trecenta milia, & triginta milia, & septem milia, & quingentæ. Et fuit, ceteris pro domino de pecudibus sexcentæ, & septuaginta. Et boues sex, & triginta milia. Et census eorum domino duo & septuaginta. Et asini triginta milia, & quingenti. Et census eorum domino vnus & sexaginta. Et animæ hominum sedecim milia, & census eorum domino duæ, & triginta animæ. Et dedit Moſeh censum oblationis domini Elhazar sacerdoti, quemadmodum præcepit dominus Moſeh. Et dimidio filiorum Israel, quod dimidiavit Moſeh à viris qui pugnaverunt, fuit dimidium congregationis de pecudibus, trecenta milia, & triginta milia, & septem milia, & quingentæ, & boues sex, & triginta milia, & asini triginta milia, & quingenti, & animæ hominum sedecim milia. & tulit Moſeh de dimidio filiorum Israel portionem vnam de quinque ex hominibus, & ex iumentis, & dedit eam Leuitis custodiens custodiam tabernaculi domini, quemadmodum præcepit dominus Moſeh. Et accesserunt ad Moſeh præfecti, qui erant in milibus pugnae, & centuriones. Et dixerunt ad Moſeh: Serui tui tulerunt summam virorum bellatorum qui erant in manu nostra, & non defuit ex ea quisquã. Et obtulimus oblationem domini vnusquisque quod inuenit, vas aureum, armillam, & ornamentum manus anulum, inaurum, & formam vuluæ, ad expiandum animas nostras coram domino. & tulit Moſeh, & Elhazar sacerdos aurum ab eis, omne vas operis. Et fuit omne aurum oblationis, quod obtulerunt domino sedecim milia, septingenti, & quinquaginta ſecula de tribunis, & centurionibus. Viri bellatores prædati fuerant vnusquisque sibi. Et accepit Moſeh & Elhazar sacerdos aurum à tribunis, & centurionibus & introduxerunt illud in tabernaculum ecclesiæ, in memoriam filij Israel coram domino.

F Tpecudes multæ erant filij Reubæ, & filij Ghad, multæ valde. Et viderunt terram Iahazer, & terram Ghilhad, & ecce locus erat locus pecuarius. Et venerunt filij Ghad, & filij Reuben, & dixerunt ad Moſeh, & Elhazar sacerdotem, et ad principes congregationis, dicendo: Hatharoth, & Dibon, & Iahazer, & Nimrah, & Chesbon, & Helhaleh, & Sebam, & Nebo, & Bethon: terra quam percussit dñs ante congregationem Israel, terra pecuaria est, & seruis tuis sunt pecudes. Et dixerunt: Si inuenimus gratiam in oculis tuis, detur terra hæc seruis tuis in possessionem. Ne transire facias nos Iarden. Et dixit Moſeh ad filios Ghad, & filios Reubæ: Nū fratres vestri ingredientur illum, & vos manebitis hic: Et vt quod remouetis cor filiorum Israel, ne transiant ad terram quã deditis dñs: Sic fecerunt patres vestri, quoniam misit eos de Cades Barneah, vt videret terram. Et ascenderunt vsque ad vallē Escol, & viderunt terram, & remouerunt cor filiorum Israel, ne ingrederentur terram, quam dedit eis dominus. Et iratus est furor domini in die illa, & iurauit, dicendo: Si viderint homines qui ascenderunt ex Aegypto à filio viginti annorum, & supra, terram super qua iurauit Abraham, Ischac, & Iahacob. Quia non cõpleuerunt ire post me. Præter Caleb filium Iephuneh Chenizei, & Iehosuah filium Nun, quia cõpleuerunt ire post dominum. Et iratus est furor domini in Israel, & vagari fecit eos in deserto quadraginta annis, donec consume retur omnis generatio, quæ fecerat malum in oculis domini. Et ecce

G Tpecudes multæ erant filij Reubæ, & filij Ghad, multæ valde. Et viderunt terram Iahazer, & terram Ghilhad, & ecce locus erat locus pecuarius. Et venerunt filij Ghad, & filij Reuben, & dixerunt ad Moſeh, & Elhazar sacerdotem, et ad principes congregationis, dicendo: Hatharoth, & Dibon, & Iahazer, & Nimrah, & Chesbon, & Helhaleh, & Sebam, & Nebo, & Bethon: terra quam percussit dñs ante congregationem Israel, terra pecuaria est, & seruis tuis sunt pecudes. Et dixerunt: Si inuenimus gratiam in oculis tuis, detur terra hæc seruis tuis in possessionem. Ne transire facias nos Iarden. Et dixit Moſeh ad filios Ghad, & filios Reubæ: Nū fratres vestri ingredientur illum, & vos manebitis hic: Et vt quod remouetis cor filiorum Israel, ne transiant ad terram quã deditis dñs: Sic fecerunt patres vestri, quoniam misit eos de Cades Barneah, vt videret terram. Et ascenderunt vsque ad vallē Escol, & viderunt terram, & remouerunt cor filiorum Israel, ne ingrederentur terram, quam dedit eis dominus. Et iratus est furor domini in die illa, & iurauit, dicendo: Si viderint homines qui ascenderunt ex Aegypto à filio viginti annorum, & supra, terram super qua iurauit Abraham, Ischac, & Iahacob. Quia non cõpleuerunt ire post me. Præter Caleb filium Iephuneh Chenizei, & Iehosuah filium Nun, quia cõpleuerunt ire post dominum. Et iratus est furor domini in Israel, & vagari fecit eos in deserto quadraginta annis, donec consume retur omnis generatio, quæ fecerat malum in oculis domini. Et ecce

Dauid fors possessionis duabus tribubus Reuben & Ghad, & dimidia tribu Menasseh trans Iarden. C A P. XXXII.

A Tpecudes multæ erant filij Reubæ, & filij Ghad, multæ valde. Et viderunt terram Iahazer, & terram Ghilhad, & ecce locus erat locus pecuarius. Et venerunt filij Ghad, & filij Reuben, & dixerunt ad Moſeh, & Elhazar sacerdotem, et ad principes congregationis, dicendo: Hatharoth, & Dibon, & Iahazer, & Nimrah, & Chesbon, & Helhaleh, & Sebam, & Nebo, & Bethon: terra quam percussit dñs ante congregationem Israel, terra pecuaria est, & seruis tuis sunt pecudes. Et dixerunt: Si inuenimus gratiam in oculis tuis, detur terra hæc seruis tuis in possessionem. Ne transire facias nos Iarden. Et dixit Moſeh ad filios Ghad, & filios Reubæ: Nū fratres vestri ingredientur illum, & vos manebitis hic: Et vt quod remouetis cor filiorum Israel, ne transiant ad terram quã deditis dñs: Sic fecerunt patres vestri, quoniam misit eos de Cades Barneah, vt videret terram. Et ascenderunt vsque ad vallē Escol, & viderunt terram, & remouerunt cor filiorum Israel, ne ingrederentur terram, quam dedit eis dominus. Et iratus est furor domini in die illa, & iurauit, dicendo: Si viderint homines qui ascenderunt ex Aegypto à filio viginti annorum, & supra, terram super qua iurauit Abraham, Ischac, & Iahacob. Quia non cõpleuerunt ire post me. Præter Caleb filium Iephuneh Chenizei, & Iehosuah filium Nun, quia cõpleuerunt ire post dominum. Et iratus est furor domini in Israel, & vagari fecit eos in deserto quadraginta annis, donec consume retur omnis generatio, quæ fecerat malum in oculis domini. Et ecce

C Tpecudes multæ erant filij Reubæ, & filij Ghad, multæ valde. Et viderunt terram Iahazer, & terram Ghilhad, & ecce locus erat locus pecuarius. Et venerunt filij Ghad, & filij Reuben, & dixerunt ad Moſeh, & Elhazar sacerdotem, et ad principes congregationis, dicendo: Hatharoth, & Dibon, & Iahazer, & Nimrah, & Chesbon, & Helhaleh, & Sebam, & Nebo, & Bethon: terra quam percussit dñs ante congregationem Israel, terra pecuaria est, & seruis tuis sunt pecudes. Et dixerunt: Si inuenimus gratiam in oculis tuis, detur terra hæc seruis tuis in possessionem. Ne transire facias nos Iarden. Et dixit Moſeh ad filios Ghad, & filios Reubæ: Nū fratres vestri ingredientur illum, & vos manebitis hic: Et vt quod remouetis cor filiorum Israel, ne transiant ad terram quã deditis dñs: Sic fecerunt patres vestri, quoniam misit eos de Cades Barneah, vt videret terram. Et ascenderunt vsque ad vallē Escol, & viderunt terram, & remouerunt cor filiorum Israel, ne ingrederentur terram, quam dedit eis dominus. Et iratus est furor domini in die illa, & iurauit, dicendo: Si viderint homines qui ascenderunt ex Aegypto à filio viginti annorum, & supra, terram super qua iurauit Abraham, Ischac, & Iahacob. Quia non cõpleuerunt ire post me. Præter Caleb filium Iephuneh Chenizei, & Iehosuah filium Nun, quia cõpleuerunt ire post dominum. Et iratus est furor domini in Israel, & vagari fecit eos in deserto quadraginta annis, donec consume retur omnis generatio, quæ fecerat malum in oculis domini. Et ecce

Et ecce

Ieho. 1. a.

Ieho. 4. c.

Ieho. 13. b. 22. a.

Deu. 3. b.

Gene. 30. d.

Deu. 3. b.

Exod. 12. f.

Exod. 13. d. Ixo. 14. a.

ni. Et ecce surrexistis pro patribus vestris multiplicatio hominum peccatorum, vt apponeretis adhuc super iram furoris domini contra Israel. Si auerſi fueritis, à tergo eius, addet adhuc, vt dimittat eum in deserto, & perdetis omnem populum hunc, vt accesserunt ad eum, & dixerunt: Caulas pecudum ædificabimus pecudibus? nostris hic, & vrbes paruulis nris. Et nos accincti erimus armis festinantes ante filios Israel, donec introducamus eos ad locum eorum. Et manebunt paruuli nostri in vribus munitis propter habitatores terræ. Non reuertemur ad domos nostras, donec capiãt hereditatem filij Israel, singulus in hereditate sua: quia non hereditatem accipiemus cum eis trans Iarden, & vltra, quia venit hereditas nostra nobis trans Iarden, ad orientem. Et dixit ad eos Moſeh: Si feceritis hoc, si accinxeritis vos armis ante dominum ad bellum, & transierit ex vobis omnis accinctus armis Iarden ante dominum, donec expellat omnes inimicos suos à facie sua, & subiciatur terra coram domino: posthac reuertemini, & eritis innocentes à domino, & ab Israel, & erit terra hæc vobis in possessionem coram domino. Et si non feceritis ita, ecce peccastis domino: & scitote, quod peccatum vestrum inueniet vos. Aedificate ciuitates paruulis vestris, & caulas pecudibus vestris, et quæ egreſſum est ex ore vestro facite. Et dixerunt filij Ghad, et filij Reuben ad Moſeh, dicendo: Serui tui facient, quemadmodum dominus meus præcipit, paruuli nostri, uxores nostras, pecora nra, & oia aialia nostra erunt ibi in vribus Ghilhad. Et serui tui transibunt omnes accincti armis ad pugnam coram domino ad bellum, quemadmodum dominus meus loquitur. Et præcepit sup eis Moſeh, Elhazar sacerdoti & Iehosuah filio Nun, & principibus patrum tribuum filiorum Israel. Et dixit Moſeh ad eos: Si transierint filij Ghad, & filij Reuben vobiscum Iarden, omnes accincti armis ad bellum ante dominum, & subiecta fuerit terra coram vobis, dabitis eis terram Ghilhad in possessionem. Et si non transierint accincti armis vobiscum, possessionem habebunt in medio vestri in terra Chenahã. Et responderunt filij Ghad, & filij Reuben, dicendo: Sicut locutus est dominus ad seruos suos, sic faciemus. Nos transibimus accincti armis coram dño in terram Chenahan, & nobiscum erit possessio hereditatis nostræ trans Iarden. Et dedit Moſeh filijs Ghad, & filijs Reubæ, & dimidiæ tribui Menasseh filij Ioseph regnum Sichon regis Emoræi, & regnum Hagh regis Bafan, terram cum vribus suis, cum terminis, vrbes terræ per circuitum.

C Tpecudes multæ erant filij Reubæ, & filij Ghad, multæ valde. Et viderunt terram Iahazer, & terram Ghilhad, & ecce locus erat locus pecuarius. Et venerunt filij Ghad, & filij Reuben, & dixerunt ad Moſeh, & Elhazar sacerdotem, et ad principes congregationis, dicendo: Hatharoth, & Dibon, & Iahazer, & Nimrah, & Chesbon, & Helhaleh, & Sebam, & Nebo, & Bethon: terra quam percussit dñs ante congregationem Israel, terra pecuaria est, & seruis tuis sunt pecudes. Et dixerunt: Si inuenimus gratiam in oculis tuis, detur terra hæc seruis tuis in possessionem. Ne transire facias nos Iarden. Et dixit Moſeh ad filios Ghad, & filios Reubæ: Nū fratres vestri ingredientur illum, & vos manebitis hic: Et vt quod remouetis cor filiorum Israel, ne transiant ad terram quã deditis dñs: Sic fecerunt patres vestri, quoniam misit eos de Cades Barneah, vt videret terram. Et ascenderunt vsque ad vallē Escol, & viderunt terram, & remouerunt cor filiorum Israel, ne ingrederentur terram, quam dedit eis dominus. Et iratus est furor domini in die illa, & iurauit, dicendo: Si viderint homines qui ascenderunt ex Aegypto à filio viginti annorum, & supra, terram super qua iurauit Abraham, Ischac, & Iahacob. Quia non cõpleuerunt ire post me. Præter Caleb filium Iephuneh Chenizei, & Iehosuah filium Nun, quia cõpleuerunt ire post dominum. Et iratus est furor domini in Israel, & vagari fecit eos in deserto quadraginta annis, donec consume retur omnis generatio, quæ fecerat malum in oculis domini. Et ecce

D Tpecudes multæ erant filij Reubæ, & filij Ghad, multæ valde. Et viderunt terram Iahazer, & terram Ghilhad, & ecce locus erat locus pecuarius. Et venerunt filij Ghad, & filij Reuben, & dixerunt ad Moſeh, & Elhazar sacerdotem, et ad principes congregationis, dicendo: Hatharoth, & Dibon, & Iahazer, & Nimrah, & Chesbon, & Helhaleh, & Sebam, & Nebo, & Bethon: terra quam percussit dñs ante congregationem Israel, terra pecuaria est, & seruis tuis sunt pecudes. Et dixerunt: Si inuenimus gratiam in oculis tuis, detur terra hæc seruis tuis in possessionem. Ne transire facias nos Iarden. Et dixit Moſeh ad filios Ghad, & filios Reubæ: Nū fratres vestri ingredientur illum, & vos manebitis hic: Et vt quod remouetis cor filiorum Israel, ne transiant ad terram quã deditis dñs: Sic fecerunt patres vestri, quoniam misit eos de Cades Barneah, vt videret terram. Et ascenderunt vsque ad vallē Escol, & viderunt terram, & remouerunt cor filiorum Israel, ne ingrederentur terram, quam dedit eis dominus. Et iratus est furor domini in die illa, & iurauit, dicendo: Si viderint homines qui ascenderunt ex Aegypto à filio viginti annorum, & supra, terram super qua iurauit Abraham, Ischac, & Iahacob. Quia non cõpleuerunt ire post me. Præter Caleb filium Iephuneh Chenizei, & Iehosuah filium Nun, quia cõpleuerunt ire post dominum. Et iratus est furor domini in Israel, & vagari fecit eos in deserto quadraginta annis, donec consume retur omnis generatio, quæ fecerat malum in oculis domini. Et ecce

E Tpecudes multæ erant filij Reubæ, & filij Ghad, multæ valde. Et viderunt terram Iahazer, & terram Ghilhad, & ecce locus erat locus pecuarius. Et venerunt filij Ghad, & filij Reuben, & dixerunt ad Moſeh, & Elhazar sacerdotem, et ad principes congregationis, dicendo: Hatharoth, & Dibon, & Iahazer, & Nimrah, & Chesbon, & Helhaleh, & Sebam, & Nebo, & Bethon: terra quam percussit dñs ante congregationem Israel, terra pecuaria est, & seruis tuis sunt pecudes. Et dixerunt: Si inuenimus gratiam in oculis tuis, detur terra hæc seruis tuis in possessionem. Ne transire facias nos Iarden. Et dixit Moſeh ad filios Ghad, & filios Reubæ: Nū fratres vestri ingredientur illum, & vos manebitis hic: Et vt quod remouetis cor filiorum Israel, ne transiant ad terram quã deditis dñs: Sic fecerunt patres vestri, quoniam misit eos de Cades Barneah, vt videret terram. Et ascenderunt vsque ad vallē Escol, & viderunt terram, & remouerunt cor filiorum Israel, ne ingrederentur terram, quam dedit eis dominus. Et iratus est furor domini in die illa, & iurauit, dicendo: Si viderint homines qui ascenderunt ex Aegypto à filio viginti annorum, & supra, terram super qua iurauit Abraham, Ischac, & Iahacob. Quia non cõpleuerunt ire post me. Præter Caleb filium Iephuneh Chenizei, & Iehosuah filium Nun, quia cõpleuerunt ire post dominum. Et iratus est furor domini in Israel, & vagari fecit eos in deserto quadraginta annis, donec consume retur omnis generatio, quæ fecerat malum in oculis domini. Et ecce

F Tpecudes multæ erant filij Reubæ, & filij Ghad, multæ valde. Et viderunt terram Iahazer, & terram Ghilhad, & ecce locus erat locus pecuarius. Et venerunt filij Ghad, & filij Reuben, & dixerunt ad Moſeh, & Elhazar sacerdotem, et ad principes congregationis, dicendo: Hatharoth, & Dibon, & Iahazer, & Nimrah, & Chesbon, & Helhaleh, & Sebam, & Nebo, & Bethon: terra quam percussit dñs ante congregationem Israel, terra pecuaria est, & seruis tuis sunt pecudes. Et dixerunt: Si inuenimus gratiam in oculis tuis, detur terra hæc seruis tuis in possessionem. Ne transire facias nos Iarden. Et dixit Moſeh ad filios Ghad, & filios Reubæ: Nū fratres vestri ingredientur illum, & vos manebitis hic: Et vt quod remouetis cor filiorum Israel, ne transiant ad terram quã deditis dñs: Sic fecerunt patres vestri, quoniam misit eos de Cades Barneah, vt videret terram. Et ascenderunt vsque ad vallē Escol, & viderunt terram, & remouerunt cor filiorum Israel, ne ingrederentur terram, quam dedit eis dominus. Et iratus est furor domini in die illa, & iurauit, dicendo: Si viderint homines qui ascenderunt ex Aegypto à filio viginti annorum, & supra, terram super qua iurauit Abraham, Ischac, & Iahacob. Quia non cõpleuerunt ire post me. Præter Caleb filium Iephuneh Chenizei, & Iehosuah filium Nun, quia cõpleuerunt ire post dominum. Et iratus est furor domini in Israel, & vagari fecit eos in deserto quadraginta annis, donec consume retur omnis generatio, quæ fecerat malum in oculis domini. Et ecce

G Tpecudes multæ erant filij Reubæ, & filij Ghad, multæ valde. Et viderunt terram Iahazer, & terram Ghilhad, & ecce locus erat locus pecuarius. Et venerunt filij Ghad, & filij Reuben, & dixerunt ad Moſeh, & Elhazar sacerdotem, et ad principes congregationis, dicendo: Hatharoth, & Dibon, & Iahazer, & Nimrah, & Chesbon, & Helhaleh, & Sebam, & Nebo, & Bethon: terra quam percussit dñs ante congregationem Israel, terra pecuaria est, & seruis tuis sunt pecudes. Et dixerunt: Si inuenimus gratiam in oculis tuis, detur terra hæc seruis tuis in possessionem. Ne transire facias nos Iarden. Et dixit Moſeh ad filios Ghad, & filios Reubæ: Nū fratres vestri ingredientur illum, & vos manebitis hic: Et vt quod remouetis cor filiorum Israel, ne transiant ad terram quã deditis dñs: Sic fecerunt patres vestri, quoniam misit eos de Cades Barneah, vt videret terram. Et ascenderunt vsque ad vallē Escol, & viderunt terram, & remouerunt cor filiorum Israel, ne ingrederentur terram, quam dedit eis dominus. Et iratus est furor domini in die illa, & iurauit, dicendo: Si viderint homines qui ascenderunt ex Aegypto à filio viginti annorum, & supra, terram super qua iurauit Abraham, Ischac, & Iahacob. Quia non cõpleuerunt ire post me. Præter Caleb filium Iephuneh Chenizei, & Iehosuah filium Nun, quia cõpleuerunt ire post dominum. Et iratus est furor domini in Israel, & vagari fecit eos in deserto quadraginta annis, donec consume retur omnis generatio, quæ fecerat malum in oculis domini. Et ecce

I Tpecudes multæ erant filij Reubæ, & filij Ghad, multæ valde. Et viderunt terram Iahazer, & terram Ghilhad, & ecce locus erat locus pecuarius. Et venerunt filij Ghad, & filij Reuben, & dixerunt ad Moſeh, & Elhazar sacerdotem, et ad principes congregationis, dicendo: Hatharoth, & Dibon, & Iahazer, & Nimrah, & Chesbon, & Helhaleh, & Sebam, & Nebo, & Bethon: terra quam percussit dñs ante congregationem Israel, terra pecuaria est, & seruis tuis sunt pecudes. Et dixerunt: Si inuenimus gratiam in oculis tuis, detur terra hæc seruis tuis in possessionem. Ne transire facias nos Iarden. Et dixit Moſeh ad filios Ghad, & filios Reubæ: Nū fratres vestri ingredientur illum, & vos manebitis hic: Et vt quod remouetis cor filiorum Israel, ne transiant ad terram quã deditis dñs: Sic fecerunt patres vestri, quoniam misit eos de Cades Barneah, vt videret terram. Et ascenderunt vsque ad vallē Escol, & viderunt terram, & remouerunt cor filiorum Israel, ne ingrederentur terram, quam dedit eis dominus. Et iratus est furor domini in die illa, & iurauit, dicendo: Si viderint homines qui ascenderunt ex Aegypto à filio viginti annorum, & supra, terram super qua iurauit Abraham, Ischac, & Iahacob. Quia non cõpleuerunt ire post me. Præter Caleb filium Iephuneh Chenizei, & Iehosuah filium Nun, quia cõpleuerunt ire post dominum. Et iratus est furor domini in Israel, & vagari fecit eos in deserto quadraginta annis, donec consume retur omnis generatio, quæ fecerat malum in oculis domini. Et ecce

K Tpecudes multæ erant filij Reubæ, & filij Ghad, multæ valde. Et viderunt terram Iahazer, & terram Ghilhad, & ecce locus erat locus pecuarius. Et venerunt filij Ghad, & filij Reuben, & dixerunt ad Moſeh, & Elhazar sacerdotem, et ad principes congregationis, dicendo: Hatharoth, & Dibon, & Iahazer, & Nimrah, & Chesbon, & Helhaleh, & Sebam, & Nebo, & Bethon: terra quam percussit dñs ante congregationem Israel, terra pecuaria est, & seruis tuis sunt pecudes. Et dixerunt: Si inuenimus gratiam in oculis tuis, detur terra hæc seruis tuis in possessionem. Ne transire facias nos Iarden. Et dixit Moſeh ad filios Ghad, & filios Reubæ: Nū fratres vestri ingredientur illum, & vos manebitis hic: Et vt quod remouetis cor filiorum Israel, ne transiant ad terram quã deditis dñs: Sic fecerunt patres vestri, quoniam misit eos de Cades Barneah, vt videret terram. Et ascenderunt vsque ad vallē Escol, & viderunt terram, & remouerunt cor filiorum Israel, ne ingrederentur terram, quam dedit eis dominus. Et iratus est furor domini in die illa, & iurauit, dicendo: Si viderint homines qui ascenderunt ex Aegypto à filio viginti annorum, & supra, terram super qua iurauit Abraham, Ischac, & Iahacob. Quia non cõpleuerunt ire post me. Præter Caleb filium Iephuneh Chenizei, & Iehosuah filium Nun, quia cõpleuerunt ire post dominum. Et iratus est furor domini in Israel, & vagari fecit eos in deserto quadraginta annis, donec consume retur omnis generatio, quæ fecerat malum in oculis domini. Et ecce

merati sunt ante Migdol. Et profecti sunt de Peneathiroth, & transierunt per medium maris in deserto. Et ambulauerunt vltim trium dierum per desertum Etham, et castrametati sunt in Marah. Et profecti sunt de Marah, & venerunt in Elim. Et in Elim erant duodecim fontes aquarum, & septuaginta palmarum, & castrametati sunt iuxta mare Suph. Et profecti sunt à mari Suph, & castrametati sunt in deserto Sin. Et profecti sunt à deserto Sin, & castrametati sunt in Dopchah. Et profecti sunt à Dopchah, & castrametati sunt in Alus. Et profecti ex Alus, castrametati sunt in Rephidim. Et non erat ibi aqua populo ad bibendum. Et profecti sunt à Rephidim, & castrametati sunt in deserto Sinai. Et profecti sunt à deserto Sinai, et castrametati sunt in Chibroth Hattahauah. Et profecti sunt à Chibroth Hattahauah, & castrametati sunt in Chaleroth. Et profecti sunt à Chaleroth, & castrametati sunt in Rithmah. Et profecti sunt à Rithmah, & castrametati sunt in Rimmon Peres. Et profecti sunt à Rimmon Peres, & castrametati sunt in Libnah. Et profecti sunt à Libnah, & castrametati sunt in Rissah. Et profecti sunt à Rissah, & castrametati sunt in Chehelath. Et profecti sunt à Chehelath, & castrametati sunt in mote Sopher. Et profecti sunt à monte Sopher, & castrametati sunt in Charadah. Et profecti sunt à Charadah, & castrametati sunt in Macheloth. Et profecti sunt à Macheloth, & castrametati sunt in Tachath. Et profecti sunt à Tachath, & castrametati sunt in Tarach. Et profecti sunt à Tarach, & castrametati sunt in Mithcah. Et profecti sunt à Mithcah, & castrametati sunt in Chalmonah. Et profecti sunt à Chalmonah, & castrametati sunt in Moseroth. Et profecti sunt à Moseroth, & castrametati sunt in Beneiahacan. Et profecti sunt à Beneiahacan, & castrametati sunt in Chor Chidghad. Et profecti sunt à Chor Chidghad, & castrametati sunt in Iothbathah. Et profecti sunt ex Iothbathah, & castrametati sunt in Habronah. Et profecti sunt ex Habronah, & castrametati sunt in Helioghaber. Et profecti sunt ex Helioghaber, & castrametati sunt in deserto Sin, quod est Cades. Et profecti sunt à Cades, & castrametati sunt in Hor monte, in extremo terræ Edom. Et ascendit Aharon sacerdos in Hor monte iuxta terram monem domini, & mortuus est ibi anno quadagesimo quo egreſſi sunt filij Israel et terra Aegypti, mense quinto in vna mensis. Et Aharon erat vir trium, & viginti, & ceteri annorum quãdo mortuus est in Hor monte. Et audiuit Chenahaneus rex Harad qui habitabat in meridie, in terra Chenahan, quando venerunt filij Israel. Et profecti sunt de Hor monte, & castrametati sunt in Salmonah. Et profecti sunt à Salmonah, & castrametati sunt in Punon. Et profecti sunt à Punon, & castrametati sunt in Oboth. Et profecti sunt ex Oboth, & castrametati sunt in Hiehahabarim in termino Moab. Et profecti sunt ex Him, & castrametati sunt in Dibon Ghad. Et profecti sunt à Dibon Ghad, & castrametati sunt in Halmō Diblathaimah. Et profecti sunt ex Halmō Diblathaimah, & castrametati sunt in montibus Habarim ante Nebo. Et profecti sunt ex montibus Habarim & castrametati sunt in campeſtribus Moab iuxta Iarden Ierecho. Et castrametati sunt iuxta Iarden à Bethiemoth vsque ad planiciem Sitrim in campeſtribus Moab. Et locutus est dñs ad Moſeh in campeſtribus Moab, iuxta Iarden Ierecho, dicendo: Loquere ad filios Israel, & dices ad eos: Cũ transieritis Iarden ad terram Chenahan, expellite omnes habitatores terræ à facie vestra, & perditẽ omnes titulos eorum, et imagines cõstatiliẽ eorum perdetis, & oia excelsa eorum disperdetis. Et expellite terrę habitatores, et habitabitis in ea. Vobis em dedit terram, vt hereditate accipiatis eã. Et hereditate capietis terram propter familias vestras. Multo multiplicabitis hereditateẽ eĩ, & pauco diminuetis hereditateẽ eĩ. Vbi egredietur fors, ei erit. Per tribus patrum vestrorum, hereditateẽ capietis. Et si non expuleritis habitatores terræ à facie vestra, erunt ij quos dimittetis ex eis in cultros in oculis vris, & in spinas in lateribus vestris, & angustis afficiet vos sup terram, in qua vos habitatis. Et erit, quemadmodum cogitavi facere eis, faciam vobis.

L Tpecudes multæ erant filij Reubæ, & filij Ghad, multæ valde. Et viderunt terram Iahazer, & terram Ghilhad, & ecce locus erat locus pecuarius. Et venerunt filij Ghad, & filij Reuben, & dixerunt ad Moſeh, & Elhazar sacerdotem, et ad principes congregationis, dicendo: Hatharoth, & Dibon, & Iahazer, & Nimrah, & Chesbon, & Helhaleh, & Sebam, & Nebo, & Bethon: terra quam percussit dñs ante congregationem Israel, terra pecuaria est, & seruis tuis sunt pecudes. Et dixerunt: Si inuenimus gratiam in oculis tuis, detur terra hæc seruis tuis in possessionem. Ne transire facias nos Iarden. Et dixit Moſeh ad filios Ghad, & filios Reubæ: Nū fratres vestri ingredientur illum, & vos manebitis hic: Et vt quod remouetis cor filiorum Israel, ne transiant ad terram quã deditis dñs: Sic fecerunt patres vestri, quoniam misit eos de Cades Barneah, vt videret terram. Et ascenderunt vsque ad vallē Escol, & viderunt terram, & remouerunt cor filiorum Israel, ne ingrederentur terram, quam dedit eis dominus. Et iratus est furor domini in die illa, & iurauit, dicendo: Si viderint homines qui ascenderunt ex Aegypto à filio viginti annorum, & supra, terram super qua iurauit Abraham, Ischac, & Iahacob. Quia non cõpleuerunt ire post me. Præter

De diuisione terra promissionis, quae ea debeant diuideri. C A P. XXXIII.

A ET locutus est dominus ad Moſeh, dicendo: Praecepte filiſ Israel, & dices ad eos: Cum intraueritis terram Chenahan, ea eſt terra, quae caderet vobis in hereditate, terra Chenahan per terminos ſuos: Erunt vobis terminus meridici a deſerto Sin vſque ad terminos Edom. Et erit vobis terminus meridici, ab extremo maris ſalis ad orientem. Et circuibit vobis terminus a meridie, ad aſcenſum ſcorpionum, & tranſibit ad Sin. Et erunt exitus eius a meridie in Cades Barneah, & egredietur ad Chaſar Abdar, & tranſibit ad Haſmon. Et circuibit terminus ab Haſmon vſque ad flumē Aegypti, & erit egreſſus eius ad occidentem. Et terminus occidentalis erit vobis mare magnū, & terminus iſte erit vobis terminus occidentalis. Et iſte erit vobis terminus aſtonaris, a mari magno deſcribetis vobis Hor montē. Ab Hor monte deſcribetis vſque ad introitū Chamath. Et erit exitus terrae ad Sedad. Et egredietur terminus ad Zaphron, & erit exitus eius ad Chaſar Henan. Iſte erit vobis terminus aſtonaris. Et deſcribetis vobis terminum ad orientem, a Chaſar Henan vſque ad Sepham. Et deſcendet terminus a Sepham vſque ad Riblah ab oriente Hain, & deſcendet terminus, & perueniet ad latus maris Chinereth ad orientem. Et deſcendet terminus ad Iarden, & erit exitus eius mare ſalis. Iſta erit vobis terra per terminos ſuos in circuitu. Et praecipit Moſeh filiſ Israel, dicendo: Haec eſt terra, in qua hereditatem capietis per fortem, quam praecipit dominus, vt dare nouem tribubus, & dimidiæ tribui. Quia acceperunt tribus filiorū Rubenitarū per domum patrum ſuorum, & tribus filiorū Gaditarum per domum patrum ſuorum, & dimidia tribus Menafſeh, acceperunt hereditatem ſuam. Duæ tribus, & media tribus acceperunt hereditatem ſuam trans Iarden Ierecho ad orientem ad ortum. Et locutus eſt dominus ad Moſeh, dicendo: Iſta ſunt nomina virorum, qui diuidēt vobis terram: Eliazar ſacerdos, & Iehoſuah filius Num. Et principē vnum de qualibet tribu capietis ad diuidendū terram. Et iſta ſunt nomina virorū. De tribu Iehudah Caleb filius Iephunneh. Et de tribu ſitorum Simhon, Semuel filius Hammihud. Et de tribu Biniamin, Eliaſ filius Ghiſon. Et de tribu ſitorum Dan, princeps Buechi filius Ioghli. De filiis Ioseph de tribu ſitorum Menafſeh, princeps Channiel filius Ephod. Et de tribu ſitorum Ephraim, princeps Chemuel filius Siphthan. Et de tribu ſitorum Zebulun, princeps Eliſaphan filius Paranach. Et de tribu ſitorū Iſſachar, princeps Palthiel filius Hazzan. Et de tribu ſitorum Aſer, princeps Achud filius Selomi. Et de tribu ſitorum Naphthali, princeps Pedahel filius Hammid. Iſti ſunt quibus praecipit dominus, vt diuiderent hereditatem filiſ Israel in terra Chenahan.

Ieho. 14. a.

Vrbes Leuitis & reſugii conſignanda, lex homicidij, iunius teſtimonio nemo damnandus. C A P. XXXV.

A ET locutus eſt dñs ad Moſeh in campeſtribus Moab, iuxta Iarden Ierecho, dicendo: Praecepte filiſ Israel, vt dent Leuitis de hereditate poſſeſſionis ſuae, vrbes ad habitandum & ſuburbana vrbiū per circuitus earum dabitur Leuitis. Et erunt vrbes eis ad habitandum, & ſuburbana earum erunt a malibus eorum, & ſubſtantiae eorum, & omni beſtiae eorū. Et ſuburbana vrbiū, quae dabitur Leuitis, a pariete vrbis, et forinſecus mille cubiti erit per circuitum. Et medietas extra vrbem plagā orientalem duo milia cubitorum, & plagam meridiana duo milia cubitorū, & plagā occidentalem duo milia cubitorū, & plagā aequilonarem duo milia cubitorū. Et ciuitas erit in medio. Hoc erit eis ſuburbana vrbiū. Et ex vrbiſus dabitur Leuitis erunt ſex vrbes euafionis quas dabitur, vt fugiat illuc homicida, & praeter illas dabitur XL, & duas vrbes. Omnes vrbes quas dabitur Leuitis quadraginta & octo vrbes, ipſas, & ſuburbana earum. Et vrbes quas dabitur poſſeſſione filiorum Israel a multo multiplicabitur, & a paucis diminuetur. Vnufquifque ſecundum hereditatem ſuā, quā haereditate accipiet, dabit ex vrbiſus ſuis Leuitis. Et locutus eſt dominus ad Moſeh, dicendo: Loquere ad filios Israel, & dices ad eos: Cum tranſieritis Iarden ad terram Chenahan, conſtituetis vobis, ciuitates euafionis erunt vobis, & fugiet illuc homicida, qui percuſſerit animam per errorem. Et erunt vobis ciuitates ad euafionem ab oculis propinquo, & nō morietur homicida, donec ſtererit ante congregationē ad iudicium. Et ex vrbiſus quas dabitur, ſex vrbes euafionis erunt vobis. Tres vrbes dabitur trans Iarden, & tres vrbes dabitur in terra Chenahan. Vrbes euafionis erunt filiſ Israel, & peregrino, & incolae in medio eorum erunt ſex vrbes iſtae ad euafionē, & fugiat illuc omnis qui percuſſerit animam per errorem. Et ſi inſtrumento ferro percuſſerit eum, & mortuus fuerit, homicida eſt. Moriēdo morietur homicida. Et ſi lapide manu quo morietur, percuſſerit eum, & mortuus fuerit, homicida eſt. Moriēdo morietur homicida. Vel inſtrumento ligneo manus, quo morietur, percuſſerit eum, & morietur, homicida eſt. Moriēdo morietur homicida. Propinquus ſanguinis ipſe interficiet homicidam. Quum obuiauerit ipſe ſibi, ipſe interficiet eum. Et ſi per odium impulerit eum, vel proiecerit ſuper eum per inſidias, & mortuus fuerit: Vel per inimicitiam percuſſerit eum manu ſua, & mortuus fuerit, moriendo morietur percutionis. Homicida eſt. Propinquus interficiet homicidam, cū occurrerit ipſe ſibi. Et ſi caſu abſque inimicitia impulerit eum, vel proiecerit ſuper eum omne inſtrumentum abſque inſidiis, vel omni lapide, quo morietur, cum non viderit, & cadere fecerit ſuper eum, & mortuus fuerit, & ipſe non erat inimicus ei, neque quaerebat malum eius, iudicabitur congregatio inter percipientem, & propinquum ſanguinis, ſecundum iudicia iſta. Et erunt congregatio homicidam e manu propinqui ſanguinis, & redire facient eum congregatio ad ciuitatem euafionis ſuae, ad quā fugit, & manebit in ea, donec morietur facerdos magnus, quem vnxit oleo ſanctitatis. Et ſi egrediendo egreſſus fuerit homicida terminū vrbiſus euafionis ſuae ad quā fugerit, & inuenit eum propinquus ſanguinis extra terminū vrbiſus euafionis ſuae, & occiderit propinquus ſanguinis homicidā, nō erit obnoxius morti. In ciuitate em euafionis ſuae manebit donec morietur ſacerdos magnus. Et poſt mortuū fuerit ſacerdos magnus, reuertet homicida ad terrā poſſeſſionis ſuae. Et erit iſta vobis in ſtatutū iudicij p gnationis veſtras, in oibus habitationibus veſtris. Omnis qui percuſſerit animam ſecundum teſtes, occidet homicidam. Et reſus vnus non teſtificabitur in animam, vt morietur. Et non accipietis precium pro anima homicidae, qui eſt impius vt morietur: ſed moriendo morietur. Et non accipietis pretium vt fugiat ad ciuitatē euafionis ſuae, vt reuertatur ad habitadum in terra, donec morietur ſacerdos. Et nō polluetis terram in qua eſtis, quia ſanguis iſte polluet terrā, & terra non expiabitur propter ſanguinem qui effuſus eſt in ea, niſi per ſanguinem illius qui effudit illum. Et nō polluetis terrā in qua habitatis, in cuius medio ego habito. Ego enim dominus habito in medio filiorum Israel.

Ieho. 20. a. D. ut. 4. g.

C A P. XXXVI.

A ET acceſſerunt principes patrū e familia filiorū Ghilhad filij Machir filij Menafſeh e familia filiorū Ioseph, & locuti ſunt coram Moſeh, & corā principibus ducibus patrū filiorū Israel, & dixerunt: dño meo praecipit dñs, vt daret terrā in hereditatē per fortem filiſ Israel, & dño meo praecipit eſt per dominum vt daret hereditatē Selophchad fratris noſtri filiabus eius. Et erūt alicui de filiſ tribuum filiorū Israel in vxores, & diminuetur hereditas earum, de hereditate patrum noſtrorum, & addetur hereditati tribus, quibus erunt, & de ſorte hereditatis noſtrae diminuetur. Et cum fuerit Tobel filij Israel, addetur hereditas earum hereditati tribus quibus erunt, & de hereditate tribus patrum noſtrorum diminuetur hereditas earum. Et praecipit Moſeh filiſ Israel iuxta ſermonem domini, dicendo: Reſcūtū tribus filiorum Ioseph

Supra. 27. a.

Ioseph loquuntur. Hoc eſt quod praecipit dominus filiabus Selophchad, dicendo: vt placebit in oculis earū, erūt in vxores, vt erunt tamen familiae tribus patrū ſuorum erunt in vxores. Et non vertet hereditas filiorū Israel de tribu ad tribū. Vnufquifque em hereditati tribus patrū ſuorū adhaerebit in filiſ Israel. Et omnis filia hereditate accipiet hereditatē de tribu filiorum Israel, alicui de familia tribus patris ſui erit in vxore, vt hereditate accipiat filij Israel vnufquifque hereditatē patrū ſuorum. Et nō vertatur hereditas de tribu ad tribū aliam: quia vnufquifque hereditati ſuae adhaerebit tribus filiorū Israel. Quod admodum praecipit dñs Moſeh, ſecurunt filiae Selophchad. Et fuerūt Machalah, Tirſah, & Choglah, & Milcah & Nohah filiae Selophchad filij patrum earum in vxores, & his qui erant de familia filiorū Menafſeh filij Ioseph, fuerunt in vxores, & ſuit hereditas earū tribu familiae patris earum. Iſta ſunt praeptra, & iudicia, quae praecipit dñs p manum Moſeh filiſ Israel in campeſtribus Moab, iuxta Iarden Ierecho.

Dent. 19. a. Icho. 20. a.

Dent. 19. c.

FINIS.

Liber Elleh haddebarim, qui Graece dicitur Deuteronomium, Latine, ſecunda Lex. Interprete Sante Pagnino Lucenſi.

Breuis reſcriptio prius geſſorum a manſione in monte Choreb usque ad manſionem in Cades Barneah.

C A P V T I.

A STA SVNT VERBA quae locutus eſt Moſeh ad omnem Israel trans Iarden in deſerto, in planicie e regione Suph, inter Paran, & Tophel, Laban & Chaſeroth, & Dizahab. Vndecim diebus a Choreb, itinere montis Sehir vſque ad Cades Barneah. Et fuit quadrageſimo anno vndecimo meſe, in vna meſis, locutus eſt Moſeh ad filios Israel, ſecundum omnia quae praecipit dominus ei ad eos, poſtquam percutere fecit Sichon regem Emoraeorum, qui habitabat in Cheſbon, & Ogh regem Baſan, qui habitabat in Aſtarodi in Edrehi. Trans Iarden in terra Moab, incepit Moſeh explanare legem hanc, dicendo: Sat vobis eſt habitare in mote iſto. Vertite vos proficiſcimini, et ite ad montem Emoraeum, & ad omnes vicinos eius, in ſolitudine, in monte, & planicie, & meridie, & litore maris, terra Chenahanaci, & Lebanon vſque ad flumen magnū flumē Perath. Vide, dedi coram vobis terram, ingredimini, & poſſidete terrā ſup quam iurauit dñs patribus veſtris, Abraham Iſchac, & Iahacob, vt daret eis, & ſemini eorum poſt eos. Et dixi vobis in tēpore illo, dicendo: Non poſſum ſolus ferre vos. Dominus deus veſter multiplicauit vos, & ecce eſtis hodie ſicut ſtella coeli in multitudine. Dominus deus patrum veſtrorum addat ſuper vos, ſicut eſtis mille vicibus, & benedicat vobis, quoadmodū locutus eſt vobis. Quomodo ferā ſolus laborē veſtrum, & onus veſtrū, & lites veſtras: Date ex vobis viros ſapientes, & intelligentes, & notos e tribubus veſtris, & ponā eos principes veſtros. Et reſpondiſtis mihi, atq; dixiſtis. Bonū eſt quod locutus eſ, vt faceretis: Et tū principes tribuum veſtrarum, viros ſapientes, & notos, & poſui eos principes ſup

Num. 21. f.

Exod. 18. c.

vos, tribunos, & centuriones, & quinquagenarios, & decanos, & praefectos, de tribubus veſtris. Et praecipit iudicij vobis in tēpore illo, dicendo: Audite inter fratres veſtros, & iudicate iuſtitiam inter virum, & fratrem eius, & inter peregrinū eius. Nō agnoſceris facie in iudicio. Sicut parūt, ſic & magnū audietis. Nō timebitis a facie viri, quia iudiciū dei eſt. Quod veſtras ſuperat vires, referetis ad me, & audiam illud. Et praecipit vobis in tēpore illo omnia quae facere debebatis. Et poſſeſti ſumus e Choreb, & perambulauimus totam ſolitudinē magnā, & terribilem hanc quam vidisti per viam montis Emoraei, quoadmodum praecipit dominus deus noſter nobis. Et venimus vſque ad Cades Barneah. Et dixi vobis: Veniſtis vſque ad montē Emoraei, quē dñs deus noſter dat nobis. Vide: Dedit dominus deus tuus coram te terrā, a ſcēde, poſſide, quoadmodum locutus eſt dominus deus patrū tuorum tibi. Ne timeas, & ne conſternaris. Et acceſſiſtis ad me omnes vos, & dixiſtis: Mittam viros ante nos, & explorēt nobis terrā, & referāt nobis rē, viam p quā aſcendam, & vrbes ad quas veniamus. Et placuit in oculis meis res, & tū ex vobis XII, viros, virum vnum per tribum. Et verterunt ſe, & aſcenderūt in montē, & venerūt vſque ad vallē Eſcol, & explorauerunt eā. Et tulerunt in manu ſua de fructu terrae, & aſcendere fecerunt, & retulerūt nobis rem, & dixerūt: Bona eſt terra quā dñs deus noſter dat nobis. Et noluiſtis aſcendere, et irriſtaſti os dñi dei vſi. Et murmuratiſtis in tabernaculis vſis & dixiſtis: Quia odio habet dñs nos, eduxit nos de terra Aegypti, vt traderet nos in manu Emoraei, vt pderet faceret nos. Quomodo nos aſcendimus: Fratres noſtri diſſoluerunt cor noſtrum, dicendo: Populus magnus, & ceſſior nobis eſt. Vrbes magnae, & munitae in coelum. Et etiam filios Hanachim vidimus ibi. Et dixi vobis: Ne paueratis, neq; timeatis ab eis. Dñs deus veſter praecedit vos: Ipſe pugnabit pro vobis, iuxta omnia quae fecit vobis ſcū in Aegypto in oculis veſtris, & in deſerto quem vidisti: quia portauit te dñs deus tuus, quem admodum portat vir ſuum ſum per totam viam per quam ambulatiſtis, do nec veniretis vſque ad locum iſtum. Et in hoc non credidiſtis dño deo veſtro, qui praecedebat vos in via ad exploradū vobis locū pro caſtris veſtris, per ignē in nocte, vt videret faceret vos viā per quam ambularetis, & per nubē in die. Et audiuit dñs vocē verborū veſtrorū, & iratus eſt, & iurauit, dicendo: Si viderit vir ex viris iſtis gnationis male iſtus terrā bonam ſuper quam iurauit, vt daret patribus veſtris. Praeter Caleb filiū Iephunneh. Ipſe videbit eam, & ei dabo terrā p quā calcavit, & filius eius, eo q; perfecit, vt iret poſt dñm. Etia corā me iratus eſt dñs propter vos, dicendo: Etiā tu nō ingredieris illuc. Iehoſuah filius Nun, qui ſtat corā te, ipſe ingredietur illuc, ipſum robora, quia ipſe hereditare faciet eam Israel. Et paruuli veſtri, de quibus dixiſtis, in pda erūt, & filij veſtri qui non cognouerunt hodie bonū & malū, ipſi intrabūt illuc, & eis dabo eā, & ipſi hereditate accipiet eam. Et vos vertite vos, & proficiſcimini in deſertū, p viam maris Suph. Et reſpondiſtis, & dixiſtis ad me: Peccauimus dño. Nos aſcēdemus, & pugnabimus iuxta omnia quae praecipit nobis dñs deus noſter, & accinxiſtis vos vnufquifque arma bellica ſua, & voluisti aſcendere in mote. Et dixit dñs ad me: Dic eis, ne aſcēdatis, & ne pugnetis, quā non ſum in medio veſtri, & nō percutiemini coram inimicis veſtris. Et locutus ſum ad vos, & non audiſtis, & irritaſtis os domini, & temere egiſtis, & aſcendiſtis in montem. Et egreſſus eſt Emoraeus qui habitabat in monte ipſo, in occurſum veſtri, & percutiſtis vos, quem admodum faciunt aepes, & contriuerunt vos a Sehir vſque ad Chormah. Et reuerſi eſtis, & fleuiſtis coram domino, & nō audiuit dominus vocem veſtrā, & non auſcultauit vobis. Et manſiſtis in Cades diebus multis ſecundum dies quibus manſiſtis. Et vertimur nos, & poſeſti ſumus in deſertum, per viā maris Suph, quae admodum locutus eſt dominus ad me, & circumiimus mote Sehir diebus multis.

Iohan. 7. d. Inſta. 1. c. Inſta. 1. c. Inſta. 1. c. Inſta. 1. c. Inſta. 1. c.

Num. 13. a.

Exod. 17. d.

Num. 14. a.

Num. 20. b.

Repetitio gestorum, a Cades Barneah usque ad pugnam cum regibus Sichon, & Og.

ET dixit dominus ad me, dicens: Sufficit vobis circumisse montem istum. Veritate vos ad aquilonem. Et populo praecepe dicens: Vos transitis per terminum fratrum vestrorum, filiorum Esau qui habitant in Schir, & timebunt a vobis, & cauebitis vobis valde. Ne puocetis eos, quia non dabo vobis de terra eorum usque ad calcationem plateae pedis, quia in hereditate ipsi Esau de di montem Schir, Cibum emeritis ab eis argento, & comedetis: & etiam aqua emeritis ab eis argento, & bibetis, quia domini deus tuus benedixit tibi in omni ope manus tuae. Nouit ingressum tuum per desertum magnum istud, iam XL. annis, dominus deus tuus fuit tecum. Non caruisti aliquo. Et transfuimus a fratribus nostris filiis Esau, qui habitabant in Schir a via planicie ab Elath, & ab Heslon gaber, & vertimus nos, & transfuimus per viam deserti Moab. Et dixit dominus ad me: Ne oppugnes Moab, neque puoces eos ad bellum, quia non dabo tibi de terra eius hereditatem, filiis enim Loth dedi Har in hereditatem. Erimus autem habitabantes in ea, populus magnus, & multus, & excelsus, sicut Hanachim. Gigantes reputantur etiam ipsi, sicut Hanachim, & Moabitae vocabant eos Emim. Et in Schir habitauerunt Chorin antea, & filij Esau expulerunt eos, & perdidit eos a facie sua, & habitauerunt loco ipsorum, quemadmodum fecit Israel in terra hereditatis suae quam dedit dominus eis. Nunc surgite, & transite torrentem Zered. Et transfuimus torrentem Zered. Et dies quibus ambulauimus de Cades Barneah, donec transiremus torrentem Zered fuerunt triginta, & octo anni, donec consumeret omnis generatio virorum bellatorum de medio castrorum, quemadmodum iurauit dominus eis. Et etiam manus domini fuit contra eos ad pedem eos in medio castrorum, donec consumeret eos. Et fuit, quoniam consumpti fuerunt omnes viri bellatores, ut morerentur in medio populi, locutus est dominus ad me, dicens: Tu transis hodie terminum Moab Har. Et quoniam accedes a regione filiorum Hamon, ne obideas eos, & ne litiges cum eis, quia non dabo de terra filiorum Hamon tibi possessionem, quia filius Loth dedi eam possessionem. Terra gigantum reputabatur etiam ipsa. Gigantes habitauerunt in ea antea, & Hamonitae vocabant eos Zamzummim, populus magnus, & multus, & excelsus sicut Hanachim, & perdidit eos dominus a facie eorum, & expulerunt eos, & habitauerunt loco ipsorum, quemadmodum fecit filiis Esau qui habitabant in Schir, qui dispendit Choreos a facie eorum, & expulerunt eos, et habitauerunt loco ipsorum usque ad diem istum. Et Hauiim qui habitabant in Chalerim vsque ad Hazzah, & Caphthorim, qui egressi sunt de Caphthor vsquerunt eos, & habitauerunt loco ipsorum. Surgite, & pascimini, & transite torrentem Arnon. Vide, dedi in manu tua Sichon regem Chelbon Emoraeum, & terram eius. Incipe, posside, & pugna cum eo in bello. Die ista incipiam dare pauperem tuum, & timorem tuum super faciem populorum qui sunt sub omni caelo, qui audierunt auditum tuum, & pauebunt, & timebunt a facie tua. Et misi nuncios in deserto Chedemoh ad Sichon regem Chelbon verbis pacificis, dicens: Transibo per terram tuam, per viam, per viam pergam, non declinabo ad dexteram, neque ad sinistram. Cibum argento vedes mihi, & comedam: & aquam argento dabis mihi, & bibam, tamen transibo pedibus meis, quemadmodum fecerunt mihi filij Esau, qui habitant in Schir, & Moabitae, qui habitant in Har, donec transieram Iarden ad terram, quam dominus deus noster dat nobis. Et noluit Sichon rex Chelbon, ut transiremus per eum, quia indurare fecit dominus deus tuus spiritum eius, & roborauit cor eius, ut daret eum in manu tua secundum diem hanc. Et dixit dominus ad me: Vide, incipit dare coarctam te Sichon, & terram eius incipe possidere, ut possideas terram eius. Et egressus est Sichon in occursum nostrum, ipse & omnis populus eius ad bellum Iahas. Et dedit eum dominus deus noster ante nos, & percussimus eum, & filios eius, & omnem populum eius. Et cepimus omnes vrbes eius in tempore eius, & destruximus omnem urbem, viros & mulieres, & paruulos. Non reliquimus superstitem. Tantum animalia praedati sumus nobis, & spolia virorum quas cepimus. Ab Haroher, qui est iuxta ripam

torrentis Arnon, & ciuitatem quam est in torrente usque ad Gilead, non fuit ciuitas, qui effugerit a nobis, omnes tradidit dominus deus noster coram nobis. Sed ad terram filiorum Hamon, non accessisti, omnem locum torrentis Iabboch & ciuitates montanas, & omnia quae praecepit dominus deus noster.

ET vertimus nos, & ascendimus per viam Basan, & egressus est Ogh rex Basan in occursum nostrum, ipse & omnis populus eius ad bellum in Edrehi. Et dixit dominus ad me: Ne timeas eum, in manu enim tua tradam eum, & omnem populum eius, & terram eius, & facies ei quemadmodum fecisti Sichon regi Emoraeorum, qui habitabat in Chelbon. Et dedit dominus deus noster in manu nostra etiam Ogh regem Basan, & omnem populum eius, & possessimus eum, adeo ut non reliquerit tibi superstitem. Et cepimus omnes vrbes eius in tempore ipso. Non fuit ciuitas quam non ceperimus ab eis. Sexaginta vrbes omnem regionem Argob regni Ogh in Basan. Omnes istae vrbes munite erant muro alto portis, & vestibulis, praeter vrbes villarum absque muro multas valde. Et desolauimus eas, quemadmodum fecimus Sichon regi Chelbon desolando omnem urbem, viros, mulieres, & paruulos. Et omnia animalia, & spolia virorum praedati sumus nobis. Et cepimus in tempore ipso terram a manu duorum regum Emoraeorum, qui erant trans Iarden a torrente Arnon usque ad montem Chermon. Sidonij vocant Chermon Sirion, & Emogri vocant eum Senir. Omnes vrbes planicie, & omnis Ghilhad, & omnis Basan usque ad Salcah, et Edrehi, vrbes regni Ogh in Basan. Quia tantummodo Ogh rex Basan remiserat ex reliquis gigantibus: Ecce lectus eius, lectus ferreus, nonne est in Rabbath filiorum Hamon? Nouem cubitorum longitudo eius, & quatuor cubitorum latitudo eius secundum cubitum viri. Et terram istam possidebimus in tempore ipso ab Haroher, quae est iuxta torrentem Arnon, & dimidium montis Ghilhad, & vrbes eius dedi Reubenitis, & Ghaditis. Et residuum Ghilhad, & omnem Basan regni Ogh dedi dimidia tribui Menasse, & omnem regionem Argob, omnem Basan, quae vocabatur terra gigantum. Iahir filius Menasse, cepit omnem regionem Argob, usque ad terminum Gheluri, & Mahachathi. Et vocauit eas secundum nomen suum, Basan Chauth Iair, usque ad diem istum. Et ipsi Machir dedi Ghilhad, Et Reubenitis, & Ghaditis dedi a Ghilhad usque ad torrentem Arnon medium torrentis, & terminum eius usque ad Iabboch torrentem, terminum filiorum Hamon. Et planicie & Iarden, & terminum eius a Chinnereth usque ad mare planicie, mare salis, sub effusionibus aquarum collis ad orientem. Et praecepit vobis in tempore ipso, dicens: Dominus deus noster dedit vobis terram istam, ut possideatis eam, accincti armis transibitis ante fratres vestros filios Israel, omnes filij robusti. Tantummodo vxores vestrae, & paruuli vestri, & pecudes vestrae (nouae quae pecudes multae sunt vobis) manebunt in vrbus vestris quas dedi vobis, donec requies dederit dominus fratribus vestris licet vobis, & possideant etiam ipsi terram quam dominus deus vester dedit eis trans Iarden. Et reuertimini vnusquisque ad possessionem suam, quam dedi vobis. Et Iehosuah praecepit in tempore ipso, dicens: Oculi tui vident omnia quae fecit dominus deus vester duobus regibus istis, sic faciet dominus omnibus regibus ad quos tu transis. Ne timeas eos, quia dominus deus vester, ipse pugnat pro vobis. Et orauit ad dominum in tempore ipso, dicens: Domine deus tu cecisti ostendere seruo tuo magnitudinem tuam, & manum tuam validam. Quis enim est deus in caelo, & terra, qui faciat secundum opera tua, & secundum fortitudines tuas? Transiit quareso, & videam terram bonam, quae est trans Iarden, montem bonum istum, & Lebanon. Et iratus est dominus contra me propter vos, & non exaudivit me. Et dixit dominus ad me: Sufficit tibi, ne addas loqui ad me amplius de re ista. Ascende verticem collis Pisgah, & leua oculos tuos ad occidentem, & aquilonem, & meridiam, & orientem, & vide oculis tuis, quia non transibis Iarden istum. Et praecepit Iehosuah, & confortata

& confortata eum, & robora eum. Ipse enim transibit ante populum istum, & ipse hereditare faciet eos terram, quam videbitis. Et mansimus in valle, in regione Beth Pehor.

ET nunc Israel audistis iudicia quae ego doceo vos, ut faciatis, ut viuatis, & ingrediamini, & possideatis terram, quam dominus deus patrum vestrorum dedit vobis. Non addetis super verbum, quod ego praecipio vobis, & non diminuetis ex eo, ut custodiatis praeptra domini dei vestri, quae ego praecipio vobis. Oculi vestri vident, quae fecit dominus propter Bahalpehor. Omnem enim virum qui perrexit post Bahalpehor, perdidit dominus deus tuus in medio tui. Et vos adherentes domino deo vestro, viuatis omnes vos hodie. Vide, docui vos statuta, & iudicia, quemadmodum praepit mihi dominus deus tuus, ut faciatis sic in medio terrae, ad quam vos ingredimini, ut possideatis eam. Et custodite, & facite, quia ipsa est sapientia vestra, & intelligentia vestra in oculis populorum, qui audient omnia ista ista, & dicent, Tantum populus sapiens, & intelligens, gens magna ista. Quae enim est gens magna, cui sunt dii propinqui, sicut dominus deus noster in cunctis quibus inuocauerimus eum? Et quae est gens magna, cui sunt statuta, & iudicia iusta sicut omnis lex ista, quam ego do coram vobis hodie? Sed caue tibi, & custodi animam tuam valde, ne forte oblitiscaris eorum quae viderunt oculi tui, & ne forte recedat a corde tuo oibus diebus vitae tuae, & scire fac ea filios tuos, & filios filiorum tuorum. In die qua stetit coram domino deo tuo in Choreb, quoniam dixit dominus ad me: Congrega mihi populum, & audire facias eos verba mea, quae discunt, ut timeant me omnibus diebus quibus viuunt super terram, & filios suos doceant. Et accessistis, & stetitis sub monte, & mons ardebat igni usque ad medium caeli, & tenebrae nubis, & caligo. Et locutus est dominus ad vos in medio ignis. Vocem verborum vos audiebatis, et imaginem non videbatis propter vocem. Et nunciavit vobis patrum suorum quod praecepit vobis, ut faceretis, decem verba, & scripsit ea in duabus tabulis lapideis. Et mihi praecepit dominus in tempore ipso, ut docerem vos statuta, & iudicia, ut faceretis ea in terra, ad quam transitis ut possideatis eam. Et caute valde animam vestram, quia non vidistis omnem imaginem in die qua locutus est dominus ad vos in Choreb in medio ignis, ne forte deliretis, & faciatis vobis sculptile, similitudinem omnis imaginis, similitudinem masculi, vel feminae, similitudinem omnis animalis, quod est in terra, similitudinem omnis aus alatae, quae volat in caelo, similitudinem omnis reptantis in terra, similitudinem omnis piscis qui est in aqua sub terra. Et ne forte eleues oculos tuos ad caelum, & videas solē & lunam, & stellas, omnem militiam caeli, et impellaris, et incurues te eis, et colas eas, quas diuinitas dominus deus tuus oibus populis sub omni caelo. Et vos cepit dominus, & eduxit vos de fornace ferrea, ex Aegypto, ut essetis ei in populum hereditatis in die ista. Et dominus iratus est contra me propter vos, & iurauit quod non transiret Iarden, neque ingredere terram bonam quam dominus deus tuus dedit tibi in hereditatem. Ego enim moror in terra ista, non transiō Iarden, & vos transitis, & possidebitis terram bonam istam. Caute vobis, ne forte oblitiscamini pactum domini dei vestri, quod pepigit vobiscum, & faciatis vobis sculptile, similitudinem omnis rei quam praecepit tibi dominus deus tuus. Dominus enim deus tuus, ignis consumens est, deus zelator. Si generis filios, & filios filiorum, & habitaueritis in terra, & delirantes feceritis sculptile, similitudinem quaecumque, & feceritis malum in oculis domini dei vestri irritatio enim est: cōtestari feci contra vos hodie caeli & terrae, quae pereundo pibitis cito a terra, propter quam transitis Iarden, ut possideatis eam. Non plongabitis dies super eam, quia dispendio dispendimini. Et disperget dominus vos in populos, & remanebitis homines pauci nueri, in gentibus ad quos ducet dominus vos. Et seruicis ibi diis, operi manuū hominum, ligno, et lapidi, qui non viuunt, neque audiunt, nec comedunt, neque odorant. Et quies inde dominum deum tuum, & inuenies si quis erit eum toto corde tuo, & rota anima tua. In angustia tua inuenient te oia ista in nouissimis diebus, & reuertentis ad dominum deum tuum, & parebis voci eius (quia deus misericors dominus deus tuus) non derelinquet

te, & non disperdet te, neque oblitiscet pactum patrum tuorum, quibus iurauit. Interroga enim nunc de diebus primis, qui fuerunt ante te, a die qua creauit deus hominem super terram, & ab extremo caeli usque ad extremum caeli, an factum sit sic res magna ista, an audita sit sicut ipsa. Nunquid audiuit populus vocem dei loquentis in medio ignis, quemadmodum audisti tu, & vixit? Vel nunquid tentauit deus, ut veniret ad capiendum sibi gentem in medio gentis in tentationibus, in signis, & in portentis, et in bello, & in manu valida, & in brachio extenso, & in terroribus magnis secundum oia quae fecit vobis dominus deus vester in Aegypto in oculis tuis? Datus est tibi ut videres, & scires quod dominus est deus, nec est amplius praeter eum. E caelis audire fecit te vocem suam ut erudiret te, & super terram videre fecit te ignem suum magnum, & verba eius audisti in medio ignis. Et quia dilexit patres tuos, elegit seminem eius post eos, & eduxit te in conspectu suo potentia sua magna ex Aegypto, ut expelleret gentes magnas, et robustiores te a facie tua, ut introduceret te, ut daret tibi terram eorum in hereditatem secundum diem hanc. Et scito hodie, & redi ad cor tuum, quia dominus est deus in caelo desuper, & super terram deorsum, non est amplius. Et custodi statuta eius, & praeptra eius, quae ego praecipio tibi hodie, ut bene sit tibi, & filiis tuis post te, & prolongare facias dies super terram quam dominus deus tuus dedit tibi omnibus diebus. Tunc les parauit Moles tres vrbes trans Iarden ad ortum solis, ut fugerit eum homicida, qui occiderit proximum suum ignorans, qui non odio habebat eum ab heri, & nudius tertius, & fugerit ad vnam ex vrbus istis, et vicerit. Eser in deserto, in terra planicie de Reubenitis, & Ramoth in Ghilhad de Ghaditis, & Gholan in Basan de Menassitis. Et ista est lex quam posuit Moles coram filiis Israel. Ista sunt testimonia, & statuta, & iudicia quae locutus est Moles ad filios Israel, quando egressi sunt ex Aegypto. Trans Iarden in valle in regione Beth Pehor, in terra Sichon regis Emoraeorum, qui habitabat in Chelbon, quem percussit Moles, & filij Israel, quando egressi sunt ex Aegypto. Et possederunt terram eius, & terram Hog, regis Basan, duorum regum Emoraeorum, qui erant trans Iarden ad ortum solis, ab Haroher, quae est iuxta ripam torrentis Arnon usque montem Sion qui est Chermon. Et omnem planiciem trans Iarden ad orientem, usque ad mare planicie sub effusionibus aquarum collis.

ET vocauit Moles omnem Israel, & dixit ad eos: Audi Israel statuta, & iudicia quae ego loquor in auribus vestris hodie, & docete ea, & custodite, ut faciatis ea. Dominus deus noster pepigit vobiscum pactum in Choreb. Non cum patribus nostris pepigit dominus pactum istud, sed vobiscum qui sumus hic hodie omnes viuentes. Facie ad faciem locutus est dominus vobiscum in medio monte ignis. Ego stabam inter dominum & vos in tempore illo, ut annuncierem vobis verbum domini (quia timuistis a facie ignis, & non accessistis in montem,) dicens: Ego dominus deus tuus, qui eduxi te a terra Aegypti de domo seruorum. Non erit tibi dii alij coram me. Non facies tibi sculptile, omnem similitudinem quae est in caelo sursum, & quae in terra deorsum, & quae in aquis subter terram. Non incuruabis te eis, neque colas eos. Ego enim dominus deus tuus, deus zelotes visitans iniquitatem patrum super filios, & super tertios, & super quartos omnibus diebus, & faciens misericordiam milibus, diligentibus me, & seruantibus praeptra mea. Non assumes nomen domini dei tui in vanum. Non enim innocentem iudicabit dominus eius, qui acceperit nomen eius in vanum. Obserua diem sabbatum, & seruabis eum quemadmodum praepit dominus deus tuus. Sex diebus operaberis & facies omne opus tuum. Et die septima sabbatum est domini dei tui. Non facies omne opus tuum, & filius tuus, & filia tua, et seruus tuus, & ancilla tua, et bos tuus, & alinus tuus, & omne iumentum tuum, & peregrinum tuum, qui est

Et feci arca de lignis Sirthim, & dolavi duas tabulas lapideas sicut priores, & ascendi in montem, & duae tabulae erant in manu mea. Et scripsit in tabulis, secundum scripturam priorum, decem verba, quae locutus est dominus ad vos in monte de medio ignis in die congregationis, & dedit eas dominus mihi. Et verti me, & descendi de monte, & posui tabulas in arca, quae fecerant, & fuerunt ibi, quae admodum praecipit mihi dominus. Et filii Israel, perfecti sunt de Beeroth filiorum Jahchan in Mosera. Ibi mortuus est Aaron, & sepultus est ibi, & functus est sacerdotio Elhazar filius eius pro eo. Inde profecti sunt in Ghudghodah, & de Ghudghodah in Iorbath in terram torrentium aquarum. In ipse illo separare fecit dominus tribum Levi, ut portaret arcam pacti domini, ut staret coram domino ad ministrandum ei, & ad benedicens dum in nomine eius usque ad diem hanc. Idcirco non fuit ipsi Levi pars, & haereditas cum fratribus suis. Dominus est haereditas eius, quae admodum locutus est dominus deus eius. Et ego steti in monte secundum dies priores quadraginta dies, & quadraginta noctes. Et exaudiuit dominus me etiam vice ipsa, noluit dominus perdere te. Et dixit dominus ad me: Surge, vade proficiscere ante populum, & ingredieris, & possidebunt terram, super quam iuravi patribus eorum, ut darem eis. Et nunc Israel, quid dominus deus tuus petit a te, nisi ut timeas dominum deum tuum? Ut ambules per omnes vias eius, & diligas eum, & colas dominum deum tuum toto corde tuo, & tota anima tua? Ut custodias praecipita domini, & statuta eius quae ego praecipio tibi hodie, ut bene sit tibi: Ecce domini dei tui sunt caeli, & caeli caelorum, terra, & omnia quae sunt in ea. Tantummodo in patribus tuis copulavit dominus, ut diligeret eos, & elegit semetipsum eos post eos. Vos scilicet ex omnibus populis secundum diem hanc. Et circumcidite praeputium cordis vestri, & ceruicem vestram ne iudicetis amplius. Dominus enim deus vester est deus deorum, & dominus dominorum, deus magnus potens & terribilis, qui non accipit personam, neque accipit munus: faciens iudicium pupilli, & viduae, & diligens peregrinum, dans ei panem, & vestimentum. Et diligite peregrinum, quia peregrini fuistis in terra Aegypti. Dominum deum tuum timebis, ipsum coles, & ei adhaerebis, & per nomen eius iurabis. Ipse est laus tua, & ipse deus tuus qui fecit tecum magna, & terribilia ista, quae viderunt oculi tui. Cum septuaginta animabus descenderunt patres tui in Aegyptum, & nunc posuit te, dominus deus tuus sicut stellas caeli in multitudinem.

Nam. 7. d. Num. 20. d.

2. Par. 30. c. Job. 1. v. 1. Sap. 1. b. Eccl. 1. b. Rom. 2. b. Gal. 2. b. Supra. 6. c. Matt. 4. b. Luc. 4. b. Gen. 6. c.

Num. 16. c.

quaerit, semper sunt oculi domini dei tui a principio anni usque ad ultimum anni. Et erit, si obediendo obediueritis praecipis meis, quae ego praecipio vobis hodie, ut diligatis dominum deum vestrum, & colatis eum toto corde vestro, & tota anima vestra, dabo pluviam terrae vestrae in tempore suo, temporaneam, & ferotinam, & colliges frumentum tuum, & vinum tuum, & oleum tuum, & dabo herbam in agro tuo pro animali tuo, & comedes, & saturaberis. Caute vobis, ne forte declinet cor vestrum, & recedatis, & colatis deos alienos, & incuruetis vos eis, & irascatur furor domini dei tui, & claudat caelos, & non sit pluuia, & terra non det fructum suum, & pereatis cito a terra bona quam dominus dat vobis. Et ponite verba mea ista in corde vestro, & animo vestro, & ligate ea in signum in manu vestra, & sint in frontibus vestris. Et docete ea filios vestros, ut loquantur de eis, quando sedebitis in domo tua, & quando ambulabitis per viam, et quando accumbes, & quando surgis, & scribes ea in postibus domus tuae, & in portis tuis, ut multiplicentur dies vestri, et dies filiorum vestrorum super terram, super quam iuravit dominus patribus vestris, ut daret eis sicut dies caeli super terram. Si enim custodiendo custodieritis omne praecipitum istud, quod ego praecipio vobis, ut faciatis illud, ut diligatis dominum deum vestrum, ut ambuletis in omnibus viis eius, & adhaereatis ei, expellet dominus oves gentes istas a facie vestra, & possidebitis gentes magnas, & fortiores vobis. Omnis locus quem calcaverit planta pedis vestri, vester erit, a deserto, et Lebanon, a flumine, flumine Perath, usque ad mare novissimum erit terminus vester. Non stabit quicumque coram vobis, pauper vestrum, & timorem vestrum dabit dominus deus vester super faciem uniuersae terrae, quam calcabitis, quae admodum locutus est vobis. Vide, ego do coram vobis hodie benedictionem, & maledictionem. Benedictionem, si obediueritis praecipis domini dei vestri, quae ego praecipio vobis hodie, & maledictionem, si non obediueritis praecipis domini dei vestri, & recesseritis de via quam ego praecipio vobis hodie, ut ambuletis post deos alienos, quos non noveritis. Et erit, cum introduxerit te dominus deus tuus in terram, ad quam tu ingrederis, ut possideas eam, dabis benedictionem super montem Gherizim & maledictionem super montem Hebal. Nonne sunt trans Iarden post viam occubitus solis, in terra Chanaan, qui habitat in planicie regione Ghilgal, apud Elone Moreh? Vos enim transitis Iarden, ut ingrediamini ad possidendum terram, quam dominus deus vester dat vobis, & possidebitis eam, & habitabitis in ea. Et castodite, ut faciatis omnia statuta, & iudicia, quae ego do coram vobis hodie.

C

D

Destruenda & fugienda idololatia. De primitiis, & de decimis. Comedendum in loco, quem dominus elegerit. Abstinentum a sanguine.

C A P. XII.

Sta sunt statuta, & iudicia, quae custodietis, ut faciatis in terra aquam dedit dominus deus patrum tuorum tibi, ut possideas eam omnibus diebus, quibus vos vivitis super terram. Perdendo perdetis omnia loca, in quibus seruerunt gentes, quas vos possidetis, diis suis, super montes excelsos, & super colles, & sub omni arbore viridi. Et diruetis aras earum, & confringeris statuas earum, & lucos earum comburetis igni, & sculpula deorum earum concideris, & perdetis nomen earum a loco ipso. Non facietis sic domino deo vestro. Sed locum, quem elegerit dominus deus vester ex omnibus tribubus vestris, ut ponat nomen suum ibi, ut habitet ipse, quaeritis, & venietis illuc. Et afferetis illuc holocausta vestra, & sacrificia vestra, & decimas vestras, & oblationem manus vestrae, & vota vestra & spontanea vestra, & primogenita bouum vestrorum, & pecudum vestrarum. Et comedetis ibi coram domino deo vestro, & letabimini in omnibus in quibus mittetis manus vestras vos, & domus vestrae, in quibus benedixit tibi dominus deus tuus. Non facietis secundum omnia quae nos facimus hic hodie, vnusquisque omne quod rectum est in oculis suis. Non enim venistis hucque ad requiem, & haereditatem

1. Ro. 7. a.

querceta Moreh

si est, vesp. cisti de hie rabien & cu gaudio.

Gene. 2. c. Intra. 19. c.

ditatem quam dominus deus tuus dat tibi. Et transibitis Iarden, & habitabitis in terra, quam dominus deus vester haereditate accipere facit vos, & requiet dare faciet vobis ab omnibus inimicis vestris in circuitu, & habitabitis confidenter. Et erit, ad locum quem elegerit dominus deus vester, ut habitare faciat nomen suum ibi, afferetis omnia quae ego praecipio vobis, holocausta vestra, & sacrificia vestra, decimas vestras, & oblationem manus vestrae, & omnem electionem votorum vestrorum, quae vouebitis domino. Et letabimini coram domino deo vestro vos, & filii vestri, & filiae vestrae, & serui vestri, & ancillae vestrae, & Leuita, qui est intra portas vestras, quia non est ei pars, & haereditas vobiscum. Caute tibi, ne forte offeras holocausta tua in omni loco, quem videris. Sed in loco quem elegerit dominus, in vna tribuum tuarum, illic offeres holocausta tua, & ibi facies omnia, quae ego praecipio tibi. Tantummodo in omni desiderio animae tuae mactabis, & comedes carnem secundum benedictionem domini dei tui, quam tu intra oves portas tuas, immundus & mundus comedet eam sicut caprea & ceruus. Sed sanguinem non comedetis, super terram effundetis illum sicut aquam. Non poteris comedere intra portas tuas decimam frumenti tui, & vini tui, & olei tui, primogenita bouum tuorum, & pecudum tuarum, & omnia vota tua, quae voueris, & spontanea tua, & oblationem manus tuae. Sed coram domino deo tuo comedes eam, in loco, quem elegerit dominus deus tuus, tu & filius tuus, & filia tua, & seruus tuus, & ancilla tua, & Leuita, qui est intra portas tuas, & leuaberis coram domino deo tuo in omnibus, in quibus mittes manum tuam. Caute tibi ne forte derelinquas Leuitam omnibus diebus tuis super terram tuam. Cum dilatare fecerit dominus deus tuus terminum tuum, quem admodum locutus est tibi, & dixeris: comeda carnem, quia concupiscit anima tua comedere carnem, secundum omne desiderium animae tuae comedes carnem. Cum longinquus fuerit a te locus, quem elegerit dominus deus tuus, ut ponat nomen suum ibi, mactabis de bobus tuis, & de pecudibus tuis, quas dederit dominus tibi, quem admodum praecipio tibi, & comedes intra portas tuas secundum omne desiderium animae tuae. Veritatem quae admodum comeditur caprea, & ceruus, sic comedes eam. Immundus, & mundus pariter comedet eam. Tantum robora te, & non comedas sanguinem, quia sanguis est anima, & non comedes animam cum carne. Non comedes eum, super terram effundes eum sicut aquam. Non comedes eum, ut bene sit tibi, & filius tui post te, cum feceris quod rectum est in oculis domini. Sed sanctificata tua, quae erunt tibi, & vota tua ferres, & venies ad locum quem elegerit dominus, et facies holocausta tua, carnem & sanguinem super altare domini dei tui, & sanguis sacrificiorum tuorum effundetur super altare domini dei tui, & carnem comedes. Custodi, & audi omnia verba ista, quae ego praecipio tibi, ut bene sit tibi, & filiis tuis post te, usque in seculum, cum feceris bonum, & rectum in oculis domini dei tui. Cum exiderit dominus deus tuus gentes ad quas tu ingrederis, ut possideas eas, a facie tua, & possederis eas, & habitaueris in terra earum, caute tibi ne forte illaquees te post eas, postquam perierint, a facie tua, ne forte quaeras deos earum, dicendo: Quomodo coluerunt gentes istae deos suos, faciam sic etiam ego. Non facies sic domino deo tuo. Na omne abominationem domini, quam odio habuit, fecerit diis suis, quia etiam filios suos, & filias suas combusserunt igni diis suis. Omne quod ego praecipio vobis, custodietis, ut faciatis. Non addes super illud neque diminues ex eo.

C

D

C A P. XIII.

Sturax in medio tui propheta, vel somnians somnium, & portentum, quod locutus est tibi, dicendo: Eamus post deos alienos, quos non nosti, & colamus eos, non obedies verbis prophetae illius, vel somnians somnium illud, quia tentat dominus deus vester vos, ut sciat an diligatis dominum deum vestrum toto corde vestro, & tota anima vestra. Post dominum deum vestrum ambulabitis, & ipsum timebitis, & pra-

cepta eius custodietis, & voci eius obedietis, & eum coletis, et ei adhaerebitis. Et propheta ipse, vel somnians somnium illud, morietur: quia locutus est sermonem declinare facientem contra dominum deum vestrum, qui eduxit te de terra Aegypti, & redemit te de domo seruatorum, ut propelleret te de via quam praecipit tibi dominus deus tuus, ut ambulares per eam, & auferes malum a medio tui. Si incitauerit te frater tuus, filius matris tuae, vel filius tuus, vel filia tua, vel vxor filius tui, vel amicus tuus, qui est sicut anima tua clam dicendo: Eamus & colamus deos alienos, quos non nosti tu, & patres tui, dedi diis populorum, qui sunt in circuitibus vestris, qui propinqui tibi tibi, vel longinqui a te, ab extremo terrae usque ad extremum terrae non accedes ei, neque obedies ei, nec parceris oculi tui ei, neque indulgebis, neque operies eum, sed occidendo occides eum. Manus tua erit in eo prius, ut mori facias eum, & manus omnis populi postea. Et lapidabis eum lapidibus, & morietur: quia quae sunt expellere te a domino deo tuo, qui eduxit te de terra Aegypti, de domo seruatorum. Et omnis Israel audivit, & timebunt, & non addent, ut faciant secundum rem malam istam in medio tui. Si audieris in vna vrbium tuarum, quam dominus deus tuus dat tibi, ut habitet ibi, dicendo: Egredi sunt homines filii impietatis, a medio tui, & impulerunt habitatores vrbis tuae, dicendo: Eamus, & colamus deos alienos, quos non nosti, quaeres, & inuestigabis, & interrogabis diligenter. Et si veritas est, rectum est verbum, facta est abominatio ista in medio tui: percutiendo percuties habitatores ciuitatis illius acie gladii perdendo eam, & omnia quae in ea sunt, & animal eius acie gladii. Et omne spoliolum eius congregabis ad medium plateae eius, & combures igni ciuitatem, & omne spoliolum eius rotum, domino deo tuo erit, & erit tumulus perpetuus non edificabitur amplius. Et non adhaerebit manus tuae quicquam de anathemate, ut auertatur dominus ab ira furoris sui, & det tibi misericordias, & misereatur tui, & multiplicet te, quem admodum iurauit patribus tuis: cum obedieris voci domini dei tui, ut custodias omnia praecipia eius, quae ego praecipio tibi hodie, ut faciatis rectum in oculis domini dei tui.

Infra. 17. b

b. 2. 1. 1. a. 1. a.

D

Non imitandus ritus gentium super mortuis, quia animalia ad eum munda sunt, quae immunda.

C A P. XIII.

Filii estis domini dei vestri, non incidetis vos, neque ponetis caluitium inter oculos vestros super mortuum. Populus enim sanctus est domino deo tuo, & te elegit dominus, ut sis ei in populum peculiarem praeter omnibus populis, qui sunt super faciem terrae. Non comedes omnem abominationem. Hoc est animal quod comedetis, bouem, agnum ouis, & haedum capram, Ceruum, & capream, & bubalum, & hircum syluestrem, & pygargum, & oryxem, & capram rupiculam: et omne animal findens vngulam, & findens fixuram duarum vngularum, ruminacionem ascendere faciens inter animalia illud comedetis. Veruntamen hoc non comedetis ex ascendere facientibus, ruminacionem, & ex findentibus vngulam diuisam, camelus, & leporem, & choerogylis, quia ascendere faciunt ruminacionem, & vngulam non diuidunt, immunda sunt vobis. Et porcus quia findit vngulam, & non ruminat, immundus est vobis. De carne corui non comedetis, & cadauer corui non contingetis. Hoc comedetis ex omnibus, quae sunt in aqua. Omne cui est pinnula, & squama comedetis, & omne cui non est pinnula, & squama non comedetis, immundum est vobis. Omne autem mundam comedetis, & haec sunt ex quibus non comedetis: aquilam, & gryphum, & halyetum, & uionem, & vulturum, & miluum secundum speciem suam, & oem coruum secundum speciem suam, & filiam strutionis, & noctuam, & larum, & accipitrem secundum speciem suam, & herodium, & ibidem, & cignum, & pellicanum, & porphyryonem, & mergulum, ciconiam, & caradryon secundum speciem suam, & vupam, & vespertilionem, & omne reptile volatile immundum est vobis, non comedet. Omne autem mundam comedetis. Non comedetis omnem cadauer, Peregrino, qui est

Infra. 17. b

b. 2. 1. 1. a. 1. a.

Supra. 7. a. Infra. 16. d. Leuit. 11. a.

a bouem sy. vntrem

B

C

f. d.

DEUTERONOMIUM.

Exod. 23. c. 2. 2. 4. d.

intra portas tuas, dabis illud, & comedit illud, vel vende alie...

D

In pecunia, & ligabis pecuniam in manu tua, & ibis ad locum...

Remissio debitorum anno septimo. Præmissio annorum decem.

C A P. X V.

A

In fine septem annorum facies remissionem. Et hæc est res re...

B

Recordaberis quod servus fuisti in Aegypto, & custodias, & fa...

D

Si vendiderit se tibi frater tuus Hebræus, vel Hebræa, & ser...

C

Si vendiderit se tibi frater tuus Hebræus, vel Hebræa, & ser...

mogenitum quod nascetur de bobus tuis, & de pecudibus tuis...

Obseruamen semel Julij, & fac Pesach domino deo tuo, quia...

Recordaberis quod servus fuisti in Aegypto, & custodias, & fa...

Recordaberis quod servus fuisti in Aegypto, & custodias, & fa...

Si vendiderit se tibi frater tuus Hebræus, vel Hebræa, & ser...

Idcirco præcipio tibi, dicendo: Aperiendo aperies manum tuam...

Leuit. 22. c. Eccl. 35. b.

De Pesach & pentecoste, & tabernaculorum solemnitate. Quia...

C A P. X V I.

A

Recordaberis quod servus fuisti in Aegypto, & custodias, & fa...

B

Recordaberis quod servus fuisti in Aegypto, & custodias, & fa...

C

Recordaberis quod servus fuisti in Aegypto, & custodias, & fa...

D

Recordaberis quod servus fuisti in Aegypto, & custodias, & fa...

A

Recordaberis quod servus fuisti in Aegypto, & custodias, & fa...

B

Recordaberis quod servus fuisti in Aegypto, & custodias, & fa...

dei tui est. Si inuentus fuerit in medio tui, intra vnam de portis...

Matt. 23. b. 2. Cor. 13. a. Supra. 13. c.

B

Manus testium erit contra eum prius, ad interim edum cum, &...

C

Et vir, qui fecerit per superbiam, vt non obediat sacerdoti, q...

D

At ille non multiplicabit sibi equos, neque reducet populum in...

B

Recordaberis quod servus fuisti in Aegypto, & custodias, & fa...

A

Recordaberis quod servus fuisti in Aegypto, & custodias, & fa...

B

Recordaberis quod servus fuisti in Aegypto, & custodias, & fa...

incantans incantationem, & interrogans pythonem, & magus, &...

Recordaberis quod servus fuisti in Aegypto, & custodias, & fa...

De civitatibus refugij ob homicidium, & poena falli testis.

C A P. X I X.

Recordaberis quod servus fuisti in Aegypto, & custodias, & fa...

B

Recordaberis quod servus fuisti in Aegypto, & custodias, & fa...

C

Recordaberis quod servus fuisti in Aegypto, & custodias, & fa...

D

Recordaberis quod servus fuisti in Aegypto, & custodias, & fa...

B

Recordaberis quod servus fuisti in Aegypto, & custodias, & fa...

Reg. 13. a.

Iohan. 1. g. Act. 2. d. 2. Cor. 13. a. Eccl. 20. d.

Num. 35. b. Icho. 20. a.

amicum

Num. 35. e.

Sup. 17. b. Matt. 9. b. Iohan. 8. c. 2. Cor. 13. a. Heb. 10. c. D. Mat. 23. g.

Luc. 6. c. Matth. 5. g.

Exod. 21. a. Eccl. 14. c.

in ubes

Exo. 23. b. & 34. c. Eccl. 16. d.

Vitiosa hostia: non offerenda, poena idolatriæ, ambiguitas in ad summos iudices...

C A P. X V I I.

A

Recordaberis quod servus fuisti in Aegypto, & custodias, & fa...

B

Recordaberis quod servus fuisti in Aegypto, & custodias, & fa...

C

Recordaberis quod servus fuisti in Aegypto, & custodias, & fa...

utrum tu amum

e il est, & qualiter

Leui. 20. d.

f. ij.

bus ipsi, & inquirent iudices diligenter, & ecce si testis mēdax testis fuit, mendacium testificatus est contra fratrem suū, facies ei, quemadmodū cogitavit facere fratri suo, & auferes malum ē medio tui. Et qui remanserint, audient, & timebunt, & non addent, vt faciāt amplius secundum malum hoc in medio tui. Et non parcat oculus tuus, animam p̄ anima, oculū p̄ oculo, dentem pro dente, manū p̄ manu, pedem pro pede.

Math. 5.6. Exod. 21.6.

Qui ad bellū procedere debeant, ius belli in expugnandis urbibus.

A CVM egressus fueris ad bellum contra inimicos tuos, et videris equos, & currus, populū maiorem te, ne timeas ab eis. Dominus enim deus tuus est tecum, qui ascendere fecit te de terra Aegypti. Erunt cum appropinquaueris ad bellum, accedet sacerdos, & loquetur ad populū, et dicit ad eos: Audi Israel, etis propinqui hodie bello contra inimicos vestros, ne mollescat cor vestrum, ne timeatis, & ne p̄ueatis, & ne formidetis a facie eorum. Quia dominus deus vester ambulat vobiscum, vt pugnet pro vobis cum inimicis vestris, vt seruet vos. Et loquentur praefecti ad populū, dicens: Quis est vir qui aedificauit domū nouā, & non dedicauit eam: vadat, & reuertatur ad domū suam, ne forte moriatur in praelio, & vir alius dedicet eam. Et quis est vir qui plantauit vineam, & non prophetauit eam: vadat & reuertatur ad domū suā, ne forte moriatur in praelio, et vir alius prophetauit eam. Et quis est vir qui edificauit domū nouā, & non dedicauit eam: vadat, & reuertatur ad domū suā, ne forte moriatur in praelio, et vir alius edificauit eam. Et quis est vir qui edificauit domū nouā, & non dedicauit eam: vadat, & reuertatur ad domū suā, ne forte moriatur in praelio, et vir alius edificauit eam.

1. Ma. 1.8. 2. Ma. 1.8.

1. Ma. 1.8. 2. Ma. 1.8. 3. Ma. 1.8. 4. Ma. 1.8. 5. Ma. 1.8. 6. Ma. 1.8. 7. Ma. 1.8. 8. Ma. 1.8. 9. Ma. 1.8. 10. Ma. 1.8. 11. Ma. 1.8. 12. Ma. 1.8. 13. Ma. 1.8. 14. Ma. 1.8. 15. Ma. 1.8. 16. Ma. 1.8. 17. Ma. 1.8. 18. Ma. 1.8. 19. Ma. 1.8. 20. Ma. 1.8. 21. Ma. 1.8. 22. Ma. 1.8. 23. Ma. 1.8. 24. Ma. 1.8. 25. Ma. 1.8. 26. Ma. 1.8. 27. Ma. 1.8. 28. Ma. 1.8. 29. Ma. 1.8. 30. Ma. 1.8. 31. Ma. 1.8. 32. Ma. 1.8. 33. Ma. 1.8. 34. Ma. 1.8. 35. Ma. 1.8. 36. Ma. 1.8. 37. Ma. 1.8. 38. Ma. 1.8. 39. Ma. 1.8. 40. Ma. 1.8. 41. Ma. 1.8. 42. Ma. 1.8. 43. Ma. 1.8. 44. Ma. 1.8. 45. Ma. 1.8. 46. Ma. 1.8. 47. Ma. 1.8. 48. Ma. 1.8. 49. Ma. 1.8. 50. Ma. 1.8. 51. Ma. 1.8. 52. Ma. 1.8. 53. Ma. 1.8. 54. Ma. 1.8. 55. Ma. 1.8. 56. Ma. 1.8. 57. Ma. 1.8. 58. Ma. 1.8. 59. Ma. 1.8. 60. Ma. 1.8. 61. Ma. 1.8. 62. Ma. 1.8. 63. Ma. 1.8. 64. Ma. 1.8. 65. Ma. 1.8. 66. Ma. 1.8. 67. Ma. 1.8. 68. Ma. 1.8. 69. Ma. 1.8. 70. Ma. 1.8. 71. Ma. 1.8. 72. Ma. 1.8. 73. Ma. 1.8. 74. Ma. 1.8. 75. Ma. 1.8. 76. Ma. 1.8. 77. Ma. 1.8. 78. Ma. 1.8. 79. Ma. 1.8. 80. Ma. 1.8. 81. Ma. 1.8. 82. Ma. 1.8. 83. Ma. 1.8. 84. Ma. 1.8. 85. Ma. 1.8. 86. Ma. 1.8. 87. Ma. 1.8. 88. Ma. 1.8. 89. Ma. 1.8. 90. Ma. 1.8. 91. Ma. 1.8. 92. Ma. 1.8. 93. Ma. 1.8. 94. Ma. 1.8. 95. Ma. 1.8. 96. Ma. 1.8. 97. Ma. 1.8. 98. Ma. 1.8. 99. Ma. 1.8. 100. Ma. 1.8.

1. Ma. 1.8. 2. Ma. 1.8. 3. Ma. 1.8. 4. Ma. 1.8. 5. Ma. 1.8. 6. Ma. 1.8. 7. Ma. 1.8. 8. Ma. 1.8. 9. Ma. 1.8. 10. Ma. 1.8. 11. Ma. 1.8. 12. Ma. 1.8. 13. Ma. 1.8. 14. Ma. 1.8. 15. Ma. 1.8. 16. Ma. 1.8. 17. Ma. 1.8. 18. Ma. 1.8. 19. Ma. 1.8. 20. Ma. 1.8. 21. Ma. 1.8. 22. Ma. 1.8. 23. Ma. 1.8. 24. Ma. 1.8. 25. Ma. 1.8. 26. Ma. 1.8. 27. Ma. 1.8. 28. Ma. 1.8. 29. Ma. 1.8. 30. Ma. 1.8. 31. Ma. 1.8. 32. Ma. 1.8. 33. Ma. 1.8. 34. Ma. 1.8. 35. Ma. 1.8. 36. Ma. 1.8. 37. Ma. 1.8. 38. Ma. 1.8. 39. Ma. 1.8. 40. Ma. 1.8. 41. Ma. 1.8. 42. Ma. 1.8. 43. Ma. 1.8. 44. Ma. 1.8. 45. Ma. 1.8. 46. Ma. 1.8. 47. Ma. 1.8. 48. Ma. 1.8. 49. Ma. 1.8. 50. Ma. 1.8. 51. Ma. 1.8. 52. Ma. 1.8. 53. Ma. 1.8. 54. Ma. 1.8. 55. Ma. 1.8. 56. Ma. 1.8. 57. Ma. 1.8. 58. Ma. 1.8. 59. Ma. 1.8. 60. Ma. 1.8. 61. Ma. 1.8. 62. Ma. 1.8. 63. Ma. 1.8. 64. Ma. 1.8. 65. Ma. 1.8. 66. Ma. 1.8. 67. Ma. 1.8. 68. Ma. 1.8. 69. Ma. 1.8. 70. Ma. 1.8. 71. Ma. 1.8. 72. Ma. 1.8. 73. Ma. 1.8. 74. Ma. 1.8. 75. Ma. 1.8. 76. Ma. 1.8. 77. Ma. 1.8. 78. Ma. 1.8. 79. Ma. 1.8. 80. Ma. 1.8. 81. Ma. 1.8. 82. Ma. 1.8. 83. Ma. 1.8. 84. Ma. 1.8. 85. Ma. 1.8. 86. Ma. 1.8. 87. Ma. 1.8. 88. Ma. 1.8. 89. Ma. 1.8. 90. Ma. 1.8. 91. Ma. 1.8. 92. Ma. 1.8. 93. Ma. 1.8. 94. Ma. 1.8. 95. Ma. 1.8. 96. Ma. 1.8. 97. Ma. 1.8. 98. Ma. 1.8. 99. Ma. 1.8. 100. Ma. 1.8.

C PROPINQUAVERIS ad ciuitatem, vt pugnes contra eam, & clamaueris ad eam pacem, & erit, si pacem respōderit tibi, & aperuerit tibi, erit, ois populū repositus in ea, erit tibi tributarij, & serui tibi. Et si nō pacem fecerit tibi, sed fecerit tibi praeliū, oblidebis eam. Et dabit eam dominus deus tuus in potestate tua, & percutes omnem malculum eius acie gladij. Tantū mulieres, & paruulos, & animalia, & omne quod erit in vrbe, & omnia spolia eius praedaberis tibi, & comedes spolia inimicorum tuorum, quae dedit dominus deus tuus tibi. Sic facies omnibus vrribus longinquis a te valde, quae non de ciuitatibus gentium istarum sunt. Sed de ciuitatibus populorū istorum, quos dominus deus tuus dat tibi in hereditate, non viuificabis omnem animam, sed perdendo perdes eas, Chiteaem, Emoraem, Chenahanem, & Perizaeum, Chiuuazē, & Iehuseum, quemadmodū praecipit tibi dominus deus tuus, vt non doceant vos facere secundum omnes abominaciones eorum, quas fecerunt diis suis, & peccatis domino deo vestro. Si oblderis ciuitatem diebus multis pugnando aduersus eam, vt capias eam, non disperdes arbores eius, impellendo contra eas securim: quia ex illius fructibus comedes, et ipas non succides. Est enim vt homo, arbor agri, vt veniat a facie tua in obliuione: Sed arborem quam nosti non esse arborem, disperdes, & succides, & aedificabis munitionem aduersus ciuitatem, quae facit tecum praeliū donec domineris ei.

An est ut homo, arbor agri, q. carcer. Ara te in obliuione illar.

Explicatio hominis mori, cuius ignoratur occisor. Quomodo decipienda captiua. Et prius cultura. Poena illi modicioris.

A SREPERTUS fuerit occisus in terra quam dominus deus tuus dedit tibi, vt possideas eam, iacens in agro, nec scitum fuerit quis percussit eum, egredietur seniores tui, & iudices tui, & metentur vsque ad ciuitates, quae sunt in circuitibus occisi. Et erit, ciuitatis propinqua occiso, capient seniores ciuitatis ipsius vitulam bouis, cum qua non est agricolatum, quae non traxit iugum. Et descendere faciet seniores ciuitatis ipsius vitulam ad vallem asperam in qua non est agricolatum, neque satum, & auferent ceruicem ibi vitulae in valle. Et accedent sacerdotes filij Leui, quia eos elegit dominus deus tuus ad ministrandum sibi, & ab benedicendum in nomine domini, & iuxta sermonem eorum erit omnis lis, & omnis plaga. Et oēs seniores ciuitatis ipsius quae propinqua est occiso, lauabunt manus suas super vitulam abscessam habentem ceruicem in valle: & loquentur, & dicent: Manus nostrae non effuderunt sanguinem istum, & oculi nostri non viderunt: expia populū tuum Israel quem redemisti domine, & ne des sanguine innocētē in medio populi tui Israel: & explabuntur a sanguine. Et tu auferes sanguine innocentem ē medio tui, si egressus fueris ad bellū contra inimicos tuos, & dederit eos dominus deus tuus in manu tua, & captiuam duxeris captiuitatem eius, & videris in ea p̄uitate mulierem pulchram forma, & complaueris in ea, & capere volueris tibi in vxorem, introuduces eam in medium domus tuae, & radet caput suum, & aptabit vngues suos, & remouebit vestimentum captiuitatis suae a se, & manebit in domo tua, & flebit patrem suum, & matrem suam per mensem dierum, & postea ingredieris ad eam, & rem cum illa habebis, & erit tibi in vxorem. Et erit, si non complaueris in ea, dimittes eam animae suae, & vendendo non vendes eam pecunia, neque ab uretis ea, eod quod humiliauit eam. Si fuerit viro duae vxores, vna dilecta, & altera exosa, & pepererint ei filios dilectae, & exosa, & fuerit filius primogenitus exosae: erit in die qua haeredes constituet filios suos bonorum suorum, non poterit primogenitum constituere filium dilectae, ante filium exosae primogenitum. Sed primogenitum filij exosae agnoscat, vt det ei partes duas ex omni quod inuentum fuerit ei. Ipse enim est principium fortitudinis eius. Eius est ius primogeniturae. Si fuerit viro filius declinans, & rebellis, non obediens voci patris sui, & voci matris suae, & corripuerint eum, & non paruerit eis, capient eum pater eius, & mater eius, & educent eum ad seniores ciuitatis eius, & ad portam loci eius, & dicent ad seniores ciuitatis eius: Filius noster iste declinans, & rebellis est. Non est obediens voci nostrae. Epulo, & potator est. Lapidabunt eum omnes homines ciuitatis eius lapidibus, & morietur, & auferes malum ē medio tui, & omnis Israel audient, & timebunt. Et si fuerit in viro peccatum iudicij mortis, & interficiendus fuerit, & suspenderit eum in ligno: non pernoctabit cadauer eius in ligno, sed sepeliendo sepelies eum in die ipsa, & auferes malum ē medio tui, & omnis Israel audient, & timebunt. Et si fuerit in viro peccatum iudicij mortis, & interficiendus fuerit, & suspenderit eum in ligno: non pernoctabit cadauer eius in ligno, sed sepeliendo sepelies eum in die ipsa, & auferes malum ē medio tui, & omnis Israel audient, & timebunt.

B IUXTA sermonem eorum erit omnis lis, & omnis plaga. Et oēs seniores ciuitatis ipsius quae propinqua est occiso, lauabunt manus suas super vitulam abscessam habentem ceruicem in valle: & loquentur, & dicent: Manus nostrae non effuderunt sanguinem istum, & oculi nostri non viderunt: expia populū tuum Israel quem redemisti domine, & ne des sanguine innocētē in medio populi tui Israel: & explabuntur a sanguine. Et tu auferes sanguine innocentem ē medio tui, si egressus fueris ad bellū contra inimicos tuos, & dederit eos dominus deus tuus in manu tua, & captiuam duxeris captiuitatem eius, & videris in ea p̄uitate mulierem pulchram forma, & complaueris in ea, & capere volueris tibi in vxorem, introuduces eam in medium domus tuae, & radet caput suum, & aptabit vngues suos, & remouebit vestimentum captiuitatis suae a se, & manebit in domo tua, & flebit patrem suum, & matrem suam per mensem dierum, & postea ingredieris ad eam, & rem cum illa habebis, & erit tibi in vxorem. Et erit, si non complaueris in ea, dimittes eam animae suae, & vendendo non vendes eam pecunia, neque ab uretis ea, eod quod humiliauit eum. Si fuerit viro duae vxores, vna dilecta, & altera exosa, & pepererint ei filios dilectae, & exosa, & fuerit filius primogenitus exosae: erit in die qua haeredes constituet filios suos bonorum suorum, non poterit primogenitum constituere filium dilectae, ante filium exosae primogenitum. Sed primogenitum filij exosae agnoscat, vt det ei partes duas ex omni quod inuentum fuerit ei. Ipse enim est principium fortitudinis eius. Eius est ius primogeniturae. Si fuerit viro filius declinans, & rebellis, non obediens voci patris sui, & voci matris suae, & corripuerint eum, & non paruerit eis, capient eum pater eius, & mater eius, & educent eum ad seniores ciuitatis eius, & ad portam loci eius, & dicent ad seniores ciuitatis eius: Filius noster iste declinans, & rebellis est. Non est obediens voci nostrae. Epulo, & potator est. Lapidabunt eum omnes homines ciuitatis eius lapidibus, & morietur, & auferes malum ē medio tui, & omnis Israel audient, & timebunt. Et si fuerit in viro peccatum iudicij mortis, & interficiendus fuerit, & suspenderit eum in ligno: non pernoctabit cadauer eius in ligno, sed sepeliendo sepelies eum in die ipsa, & auferes malum ē medio tui, & omnis Israel audient, & timebunt.

C PROPINQUAVERIS ad ciuitatem, vt pugnes contra eam, & clamaueris ad eam pacem, & erit, si pacem respōderit tibi, & aperuerit tibi, erit, ois populū repositus in ea, erit tibi tributarij, & serui tibi. Et si nō pacem fecerit tibi, sed fecerit tibi praeliū, oblidebis eam. Et dabit eam dominus deus tuus in potestate tua, & percutes omnem malculum eius acie gladij. Tantū mulieres, & paruulos, & animalia, & omne quod erit in vrbe, & omnia spolia eius praedaberis tibi, & comedes spolia inimicorum tuorum, quae dedit dominus deus tuus tibi. Sic facies omnibus vrribus longinquis a te valde, quae non de ciuitatibus gentium istarum sunt. Sed de ciuitatibus populorū istorum, quos dominus deus tuus dat tibi in hereditate, non viuificabis omnem animam, sed perdendo perdes eas, Chiteaem, Emoraem, Chenahanem, & Perizaeum, Chiuuazē, & Iehuseum, quemadmodū praecipit tibi dominus deus tuus, vt non doceant vos facere secundum omnes abominaciones eorum, quas fecerunt diis suis, & peccatis domino deo vestro. Si oblderis ciuitatem diebus multis pugnando aduersus eam, vt capias eam, non disperdes arbores eius, impellendo contra eas securim: quia ex illius fructibus comedes, et ipas non succides. Est enim vt homo, arbor agri, vt veniat a facie tua in obliuione: Sed arborem quam nosti non esse arborem, disperdes, & succides, & aedificabis munitionem aduersus ciuitatem, quae facit tecum praeliū donec domineris ei.

A NON videbis bouem fratris tui, vel pecus paruum eius aberrantes, & abscondes te ab eis. Reducendo reduces eos ad fratrem tuum. Et si non fuerit propinquus frater tuus tibi, neque noueris eum, colliges ipsum, intra domum tuā, & erit tibi donec requirat frater tuus, ipsum, & restitues ipsum ei. Et sic facies asino eius, & sic facies vestimento eius, & sic facies omni amillae rei fratris tui, quae perierit ab eo, & inuenisti illam, non poteris occultare. Non videbis asinum fratris tui, vel bouem eius, cubantes in via, & abscondes te ab eis, erigendo eriges secum. Non erit instrumentum virile super mulierem, neque induet vir vestimentum muliebri, quia abominatio domini dei tui est, omnis facies haec. Si occurrerit nidus auis coram te in via, in omni arbore, vel super terram, pulli vel oua, & mater cubauerit super pullos, vel super oua, non capies matrem cum filiis. Dimittendo dimittes matrem, & filios capies tibi, vt bene sit tibi, & prolongare facias dies. Si aedificaueris domum nouam, facies murum per circuitum testō tuo, & non pones sanguinem in domo tua, si ceciderit cadens ex eo. Non seres vineam tuam diuersis generibus rerum, ne forte sanctificetur plenitudo, semen quod seuisisti, & fructus vineae. Non arabis cum boue, & asino pariter. Non indues te panno mixto ex lana, & lino pariter. Funiculos facies tibi in quatuor angulis operimenti tui quo opies te. Si acceperit vir vxorem, & ingressus fuerit ad eam, & odio habuerit

Qui admittendi in ecclesiam dei. Pollutio nocturna. Non fornicandum, Votum fornicationis.

Qui admittendi in ecclesiam dei. Pollutio nocturna. Non fornicandum, Votum fornicationis.

Qui admittendi in ecclesiam dei. Pollutio nocturna. Non fornicandum, Votum fornicationis.

Qui admittendi in ecclesiam dei. Pollutio nocturna. Non fornicandum, Votum fornicationis.

Qui admittendi in ecclesiam dei. Pollutio nocturna. Non fornicandum, Votum fornicationis.

Qui admittendi in ecclesiam dei. Pollutio nocturna. Non fornicandum, Votum fornicationis.

Qui admittendi in ecclesiam dei. Pollutio nocturna. Non fornicandum, Votum fornicationis.

Qui admittendi in ecclesiam dei. Pollutio nocturna. Non fornicandum, Votum fornicationis.

Qui admittendi in ecclesiam dei. Pollutio nocturna. Non fornicandum, Votum fornicationis.

Qui admittendi in ecclesiam dei. Pollutio nocturna. Non fornicandum, Votum fornicationis.

Qui admittendi in ecclesiam dei. Pollutio nocturna. Non fornicandum, Votum fornicationis.

Qui admittendi in ecclesiam dei. Pollutio nocturna. Non fornicandum, Votum fornicationis.

Qui admittendi in ecclesiam dei. Pollutio nocturna. Non fornicandum, Votum fornicationis.

Qui admittendi in ecclesiam dei. Pollutio nocturna. Non fornicandum, Votum fornicationis.

Qui admittendi in ecclesiam dei. Pollutio nocturna. Non fornicandum, Votum fornicationis.

Qui admittendi in ecclesiam dei. Pollutio nocturna. Non fornicandum, Votum fornicationis.

Qui admittendi in ecclesiam dei. Pollutio nocturna. Non fornicandum, Votum fornicationis.

Qui admittendi in ecclesiam dei. Pollutio nocturna. Non fornicandum, Votum fornicationis.

Qui admittendi in ecclesiam dei. Pollutio nocturna. Non fornicandum, Votum fornicationis.

Qui admittendi in ecclesiam dei. Pollutio nocturna. Non fornicandum, Votum fornicationis.

Qui admittendi in ecclesiam dei. Pollutio nocturna. Non fornicandum, Votum fornicationis.

Qui admittendi in ecclesiam dei. Pollutio nocturna. Non fornicandum, Votum fornicationis.

Qui admittendi in ecclesiam dei. Pollutio nocturna. Non fornicandum, Votum fornicationis.

Qui admittendi in ecclesiam dei. Pollutio nocturna. Non fornicandum, Votum fornicationis.

habueriteam, & imposuerit ei occasiones verborum, & eduxerit aduersus eam nomē malū, & dixerit: Vxorē hāc accepi, & accessi ad eā, & nō inueni in ea virginitatē: capiet pater puellae, & mater eius, & educet virginitatem puellae ad seniores ciuitatis ad portam. Et dicit pater puellae ad seniores: Filiam meam dedi viro huic in vxorem, & odio habet eam. Et ecce ipse imposuit occasiones verborum, dicendo: Non inueni in filia tua virginitatem. Erat ista est virginitas filiae meae. Et expandent vestimentum coram senioribus ciuitatis. Et capiet seniores ciuitatis ipsius virum, & flagellabunt eum, & mulstabunt eum centū argenteis, & dabunt patri puellae, quoniam eduxit nomen malum contra virginem Israel, & ei erit in vxorē. Nō poterit dimittere eam omnibus diebus suis. Et si veritas fuerit verbum hoc, & non inuenta est virginitas in puella, educet puellam ad ostium patris sui, & lapidabunt eam homines ciuitatis eius lapidibus, & morietur, quia fecit prauiatem in Israel fornicando in domo patris sui, & auferes malū ē medio tui. Si repertus fuerit vir obiens cum muliere maritata marito, morietur, etiam ambo ipsi. Vir coiens cum muliere, & mulier, & auferes malum ex Israel. Si fuerit puella virgo desponsata viro, & repererit eam in ciuitate, & coierit cum ea, educetis ambo ad portam ciuitatis eius, & lapidabitis eos lapidibus, & morietur. Puellam, eod quod nō clamauit in ciuitate, & virum, eod quod humiliauit vxorem proximi sui, & auferes malum ē medio tui. Et si in agro repererit vir puellam desponsatam, & apprehenderit eam vir, & coierit cum ea, morietur solus vir, qui coieuit cum ea: et puella nō facies quicquam. Non est puellae peccatum mortis. Nā quae admodum infurgit vir contra proximum suū, & occidit amicum suū, sic est res ista. In agro enim reperit eum, clamauit puella desponsata, & non fuit seruator ei. Si repererit vir puellam virginem, quae non est desponsata, & apprehenderit eam, & coierit cum ea, & inuenti fuerint, dabit vir coiens eam patri puellae quinque argenteos, & ei erit in vxorem, eod quod humiliauit eam. Non poterit dimittere eam omnibus diebus suis. Non capiet quippiam vxorem, patris sui, neque discooperiet oram patris sui.

Leuit. 10.2.

C ENTENTUS fuerit occisus in terra quam dominus deus tuus dedit tibi, vt possideas eam, iacens in agro, nec scitum fuerit quis percussit eum, egredietur seniores tui, & iudices tui, & metentur vsque ad ciuitates, quae sunt in circuitibus occisi. Et erit, ciuitatis propinqua occiso, capient seniores ciuitatis ipsius vitulam bouis, cum qua non est agricolatum, quae non traxit iugum. Et descendere faciet seniores ciuitatis ipsius vitulam ad vallem asperam in qua non est agricolatum, neque satum, & auferent ceruicem ibi vitulae in valle. Et accedent sacerdotes filij Leui, quia eos elegit dominus deus tuus ad ministrandum sibi, & ab benedicendum in nomine domini, & iuxta sermonem eorum erit omnis lis, & omnis plaga. Et oēs seniores ciuitatis ipsius quae propinqua est occiso, lauabunt manus suas super vitulam abscessam habentem ceruicem in valle: & loquentur, & dicent: Manus nostrae non effuderunt sanguinem istum, & oculi nostri non viderunt: expia populū tuum Israel quem redemisti domine, & ne des sanguine innocētē in medio populi tui Israel: & explabuntur a sanguine. Et tu auferes sanguine innocentem ē medio tui, si egressus fueris ad bellū contra inimicos tuos, & dederit eos dominus deus tuus in manu tua, & captiuam duxeris captiuitatem eius, & videris in ea p̄uitate mulierem pulchram forma, & complaueris in ea, & capere volueris tibi in vxorem, introuduces eam in medium domus tuae, & radet caput suum, & aptabit vngues suos, & remouebit vestimentum captiuitatis suae a se, & manebit in domo tua, & flebit patrem suum, & matrem suam per mensem dierum, & postea ingredieris ad eam, & rem cum illa habebis, & erit tibi in vxorem. Et erit, si non complaueris in ea, dimittes eam animae suae, & vendendo non vendes eam pecunia, neque ab uretis ea, eod quod humiliauit eum. Si fuerit viro duae vxores, vna dilecta, & altera exosa, & pepererint ei filios dilectae, & exosa, & fuerit filius primogenitus exosae: erit in die qua haeredes constituet filios suos bonorum suorum, non poterit primogenitum constituere filium dilectae, ante filium exosae primogenitum. Sed primogenitum filij exosae agnoscat, vt det ei partes duas ex omni quod inuentum fuerit ei. Ipse enim est principium fortitudinis eius. Eius est ius primogeniturae. Si fuerit viro filius declinans, & rebellis, non obediens voci patris sui, & voci matris suae, & corripuerint eum, & non paruerit eis, capient eum pater eius, & mater eius, & educent eum ad seniores ciuitatis eius, & ad portam loci eius, & dicent ad seniores ciuitatis eius: Filius noster iste declinans, & rebellis est. Non est obediens voci nostrae. Epulo, & potator est. Lapidabunt eum omnes homines ciuitatis eius lapidibus, & morietur, & auferes malum ē medio tui, & omnis Israel audient, & timebunt. Et si fuerit in viro peccatum iudicij mortis, & interficiendus fuerit, & suspenderit eum in ligno: non pernoctabit cadauer eius in ligno, sed sepeliendo sepelies eum in die ipsa, & auferes malum ē medio tui, & omnis Israel audient, & timebunt.

A NON ingredietur laesus attritione testium, vel membri abscessio in ecclesiam domini. Nō ingredietur spurcius ecclesiam domini. Etiam generatione decima, nō ingredietur ecclesiam domini. Nō ingredietur Hammonita, & Moabita ecclesiam domini. Etiam generatione decima non ingredietur ecclesiam domini vsque in seculum: eod quod non praueuerunt vos cum aqua, & pane in via, quando egressi estis ex Aegypto: et ga mercede conduxit aduersum te Bilham filij Beor de Pethor ē Mesopotamia Syriae, vt malediceret tibi. Et noluit dominus deus tuus audire Bilham, & conuerit dominus deus tuus tibi maledictionem in benedictione, quia dilexit te dominus deus tuus. Nō q̄res pacē eorū, & bonū eorū oibus diebus tuis in seculū. Non abominaberis Edomaeū, ga frater tuus est. Non abominaberis Aegypti, quia peregrinatus fuit in terra eius. Filij qui nascuntur eis generatione tertia ingredietur ecclesiam domini. Si egressa fuerint castra contra inimicos tuos, caue ab omni re mala. Si fuerit in te vir q̄ non fuerit mundus ob accidens noctis, egredietur extra castra, nō ingredietur intra castra. Et erit. Cum declinauerit vespere, labit se aqua, & cum occubuerit sol ingredietur intra castra. Et locus erit tibi extra castra, & egredieris illuc. Et paxillus erit tibi super arma tua. Et erit, quando sedes extra, fodies eo, & reuerteris, & operies egesta tua. Dominus enim deus tuus ambulat per medium castrorum tuorum, vt eruat te, & derinimicos tuos coram te: deo erunt castra tua sancta, ne videat in te turpitudinem aliquam, & auertatur a te. Non trades seruū domino eius, qui confugit ad te a domino suo. Tecum manebit in medio tui, in loco quem elegerit intra vnam ē por

Qui admittendi in ecclesiam dei. Pollutio nocturna. Non fornicandum, Votum fornicationis.

Qui admittendi in ecclesiam dei. Pollutio nocturna. Non fornicandum, Votum fornicationis.

Qui admittendi in ecclesiam dei. Pollutio nocturna. Non fornicandum, Votum fornicationis.

Qui admittendi in ecclesiam dei. Pollutio nocturna. Non fornicandum, Votum fornicationis.

Qui admittendi in ecclesiam dei. Pollutio nocturna. Non fornicandum, Votum fornicationis.

Qui admittendi in ecclesiam dei. Pollutio nocturna. Non fornicandum, Votum fornicationis.

Qui admittendi in ecclesiam dei. Pollutio nocturna. Non fornicandum, Votum fornicationis.

Qui admittendi in ecclesiam dei. Pollutio nocturna. Non fornicandum, Votum fornicationis.

Qui admittendi in ecclesiam dei. Pollutio nocturna. Non fornicandum, Votum fornicationis.

Qui admittendi in ecclesiam dei. Pollutio nocturna. Non fornicandum, Votum fornicationis.

Qui admittendi in ecclesiam dei. Pollutio nocturna. Non fornicandum, Votum fornicationis.

Qui admittendi in ecclesiam dei. Pollutio nocturna. Non fornicandum, Votum fornicationis.

Qui admittendi in ecclesiam dei. Pollutio nocturna. Non fornicandum, Votum fornicationis.

Qui admittendi in ecclesiam dei. Pollutio nocturna. Non fornicandum, Votum fornicationis.

Qui admittendi in ecclesiam dei. Pollutio nocturna. Non fornicandum, Votum fornicationis.

Qui admittendi in ecclesiam dei. Pollutio nocturna. Non fornicandum, Votum fornicationis.

Qui admittendi in ecclesiam dei. Pollutio nocturna. Non fornicandum, Votum fornicationis.

Qui admittendi in ecclesiam dei. Pollutio nocturna. Non fornicandum, Votum fornicationis.

Qui admittendi in ecclesiam dei. Pollutio nocturna. Non fornicandum, Votum fornicationis.

Qui admittendi in ecclesiam dei. Pollutio nocturna. Non fornicandum, Votum fornicationis.

Qui admittendi in ecclesiam dei. Pollutio nocturna. Non fornicandum, V

Lex flagellandi, seu fuscian di fumen fraterum, de ponderis & mensura equitate. C A P. X X V.

SI fuerit lis inter homines, & accesserint ad iudicium iudicabunt eos, & iustificabunt iustum, & impium facient impium. Et erit, si fuerit cecidens impius prosterne faciet eum iudex, & caedere faciet eum coram se secundum sufficientiam impietatis eius in numero. Quadragesies caedere faciet eum. Non addet ne forte si addat caedendo eum super haec, verbera multa, vilescat frater tuus in oculis tuis. Non obturabis os bovis eo triturante. Si manserint fratres pariter, & mortuus fuerit vnus ex eis, & filius non fuerit ei, non erit vxor mortui foris viro extraneo, cognatus eius ingredietur ad eam, & capiet eam filium in vxorem: & iure propinquitatis vtetur. Et erit, primogenitus quem pariet, stabit nomine fratris sui defuncti & non debet nomen eius in Israel. Et si noluerit vir accipere cognationem suam, accedat cognata eius ad portam ad seniores, & dicat: Reuertit cognatus meus suscitare fratri suo nomen in Israel, non vult iure propinquitatis vti mecum. Vocabunt eum seniores civitatis, & loquentur ad eum, & stabit, & dicet: Nolui accipere eam. Et accedat cognata eius ad eum in oculis seniorum, & soluet calceamentum eius de pede eius, & spuet in faciem eius, & loquetur, & dicet: Sic fiet viro, qui non edificauerit domum fratris sui. Et vocabit nomen eius in Israel, domus soluti calceamentum. Si rixati fuerint homines pariter vir, & frater eius, & accesserit vxor vnus, vt eruat virum suum de manu percussantis eum, & miserit manum suam, & apprehenderit verenda eius, abscondes manum illius, non parces oculis tuis. Non erit tibi in loculo tuo pondus, & pondus maius, & minus. Non erit tibi in domo tua modius, & modus maior, & minor. Ponderis perfectum, & iustum erit tibi. Modius perfectus, & iustus erit tibi: vt prolongent dies tuos super terram, quam dominus deus tuus dat tibi: quia abominatio domini dei tui est omnis qui facit haec, omnis faciens iniquitatem. Memento quae fecerit tibi Hamalec in via quando egrediebamini ex Aegypto, quomodo occurrit tibi in via, & caudam abscondit in te omnium debillum: & eras lassus, & fatigatus, & non timuit deum. Et erit, cum dederit requiem dominus deus tibi ab omnibus inimicis tuis vn die, in terra quam dominus deus tuus dat tibi in hereditatem, vt possideas eam delectis mentionem Hamalec sub caelo. Ne obliuiscaris.

De primitiis & decimis. C A P. X X V I.

ET erit cum ingressus fueris terram, quam dominus deus tuus dat tibi in hereditatem, & possederis eam, & habitaueris in ea, capies de primitiis omnis fructus terrae, quem afferes de terra tua, quam dominus deus tuus dat tibi, & pones in canistro, & perges ad locum, quem elegerit dominus deus tuus, vt habitare faciat nomen suum ibi, & venies ad sacerdotem qui erit in diebus istis, & dices ad eum: Annunciaui hodie domino deo tuo, quia ingressus sum terram super quam iurauit dominus patribus nostris, vt daret nobis. Et capiet sacerdos canistrum de manu tua, & reponet illud coram altari domini dei tui. Et iterum loqueris, et dices coram domino deo tuo: Syrus peribat pater meus, & descendit in Aegyptum, & peregrinatus est ibi cum viris paucis, & fuit ibi in gentem magnam robustam, & multam. Et male fecerunt nobis Aegyptii, & afflixerunt nos, & posuerunt super nos seruitutem duram. Et clamauimus ad dominum deum patrum nostrorum, & exaudiuit dominus vocem nostram, & vidit afflictionem nostram, & laborem nostrum, & oppressionem nostram. Et eduxit nos dominus ex Aegypto cum potentia forti, & brachio extenso, & terrore magno, & signis, & portentis. Et venire fecit nos ad locum istum, & dedit nobis terram istam, terram fluentem lacte, & melle. Et nunc ecce attuli primitias fructus terrae, quam dedisti mihi domine. Et pones eas coram domino deo tuo, & incuruabis te coram domino deo tuo. Et laetaberis in omni bono, quod dederit tibi dominus deus tuus, & domus tuae, & Leuita, & peregrinus qui est in medio tui.

Cum compleueris decimam dare, omnem decimam fructus tui,

anno tertio, qui est annus decimae, dabis Leuitae, peregrino, pupillo, & viduae, & comedent intra portas tuas, & saturabuntur. Et dices coram domino deo tuo: Abstuli sanctitatem domo, & etiam dedi illam Leuitae, & peregrino, & pupillo, & viduae, secundum praecipitum tuum, quod praecipisti mihi. Non transgressus sum de praecipis tuis, neque oblitus sum. Non comedi in tristitia mea ex ea, neque abstuli ex ea cum immundo, neque dedi ex ea pro defuncto. Obediui voci domini dei mei, sicut secundum omnia quae praecipisti mihi. Respice de habitaculo sanctitatis tuae ex caelo, & benedic populo tuo Israel, & terrae quam dedi tibi, & quae dicitur tibi. Et custodis, & fac ea toto corde tuo, & tota anima tua. Dominum exaltasti hodie, vt sit tibi in deum, & ambules in viis eius, & custodias statuta eius, & praecipita eius, & iudicia eius, & obedias voci eius. Et dominus exaltauit te hodie, vt sis et in populum peculiarem, quemadmodum locutus est tibi, & custodias omnia praecipita eius. Et ponat te excelsum super omnes gentes quas fecit ad laudem & nomen, & gloriam, & vt sis populus sanctus domino deo tuo, quemadmodum locutus est.

Alate, transmissis Iardem, extremum benedictionis in monte Gherizim, maledictiones in monte Hebal. C A P. X X V I I.

ET praecipit Mosi, & seniores Israel populo, dicendo: Custodi omne praecipitum, quod ego praecipio vobis hodie. Et erit, in die qua transieris Iardem, ad terram quam dominus deus tuus dat tibi, statues tibi lapides magnos, & lines eos calce. Et scribes in eis omnia verba legis istius, cum transieris, vt ingrediaris terram, quam dominus deus tuus dat tibi terram fluentem lacte, & melle, quemadmodum locutus est dominus deus patrum tuorum tibi. Et erit, cum transieris Iardem, erigetis lapides istos, quos ego praecipio tibi hodie in monte Hebal, & lines eos calceo. Et edificabis ibi altare domino deo tuo, altare lapideum. Non eleuare facies super eos ferri. Et lapidibus perfectis edificabis altare domini dei tui, & offeres super ipso holocausta domino deo tuo. Et sacrificabis pacifica, & comedes tibi, & laetaberis coram domino deo tuo. Et scribes in lapidibus omnia verba legis istius, declarando diligenter. Et locutus est Mosi, & sacerdotes Leuitae ad omnem Israel, dicendo: Ausculta, & audi Israel, die hac factus es in populum domino deo tuo. Et obedi voci domini dei tui, & fac praecipita eius, & statuta eius, quae praecipio tibi hodie. Et praecipit Mosi populo in die ipsa, dicendo: Ipsi stabunt ad benedicendum populo super montem Gherizim, quando transieritis Iardem, Simhon, & Leui, & Iehudah, & Issachar, & Ioseph, & Biniamin. Et isti stabunt super maledictionem in monte Hebal, Reuben, Ghad, & Aser, & Zebulun, Dan, & Naphthali. Et eleuabunt vocem Leuitae, & dicent ad omnem virum Israel voce excelsa: Maledictus vir qui fecerit sculptile, & conflatile, abominationem domini, opus manuum artificis, & posuerit in abscondito. Et respondebunt omnis populus, & dicent, Amen. Maledictus qui vilipendit patrem suum, & matrem suam. Et dicit omnis populus, Amen. Maledictus qui attingit terminum proximi sui. Et dicit omnis populus, Amen. Maledictus qui errare facit caecum in via. Et dicit omnis populus, Amen. Maledictus qui peruerit iudicium peregrini, pupilli, & viduae. Et dicit omnis populus, Amen. Maledictus qui coierit cum vxore patris sui, & discooperuerit oram patris sui. Et dicit omnis populus, Amen. Maledictus qui coierit cum omni animali. Et dicit omnis populus, Amen. Maledictus qui coierit cum sorore sua, filia patris sui, vel filia matris suae. Et dicit omnis populus, Amen. Maledictus qui coierit cum focu sua. Et dicit omnis populus, Amen. Maledictus qui percussit proximum suum abscondite. Et dicit omnis populus, Amen. Maledictus qui accepit munus, vt percutiat animam, sanguinem innocentem. Et dicit omnis populus, Amen. Maledictus qui non statuerit verba legis istius ad faciendum ea. Et dicit

omnis populus, Amen.

dicit omnis populus, Amen.

Promissiones benedictionum feruentibus mandata, maledictionum non feruentibus. C A P. X X V I I I.

ET erit, si obediendo obediens voci domini dei tui, vt custodias faciendos omnia praecipita eius, quae ego praecipio tibi hodie, ponet te dominus deus tuus excelsum super omnes gentes terrae. Et veniet super te omnes benedictiones istae, & apprehendent te, si obediens voci domini dei tui. Benedictus eris in ciuitate, & benedictus eris in agro. Benedictus fructus ventris tui, & fructus terrae tuae, & fructus animalis tui, & fructus bouum tuorum, & gregium tuarum. Benedictum canistrum tuum, & reliquiae tuae. Benedictus eris, quando ingrederis, & benedictus eris, quando egrederis. Dabit dominus viam vnam egredientur ad te, & per septem vias fugient coram te. Praecipiet dominus vt sit tecum benedictio in cellarijs tuis, & in oibus in quibus mittes manus tuas, et benedictus eris in terra, quam dominus deus tuus dat tibi. Statuet te dominus sibi in populum sanctum, quem admodum iurauit tibi, si custodieris praecipita domini dei tui, & ambulaueris in vijs eius. Et videbunt omnes populi terrae, quod nomen domini inuocatum est super te, & timebit te. Et abundare faciet te dominus in bono, in fructu ventris tui, & fructu animalis tui, & fructu terrae tuae, super terram super quam iurauit dominus patribus tuis, vt daret tibi. Aperiatur dominus tibi thesaurum suum bonum, coelum, vt det pluuiam terrae tuae in tempore suo, & benedicat omni operi manus tuae, & mutabis gentibus multis, & tu non accipies mutuum. Et ponet te dominus in caput, & non in caudam, & eris dumtaxat sursum, & non eris deorsum, si obediens praecipitis domini dei tui, quae praecipio tibi hodie, vt custodias, & facias, & non recesseris ab omnibus verbis, quae praecipio vobis hodie ad dexteram, & ad sinistram eundo post deos alienos, vt colatis eos. Et erit, si non obediens voci domini dei tui, vt custodias, & facias omnia praecipita eius, & statuta eius, quae praecipio tibi hodie, veniet super te omnes maledictiones istae, & apprehendet te. Maledictus eris in ciuitate, & maledictus eris in agro. Maledictum canistrum tuum, & reliquiae tuae. Maledictus fructus ventris tui, & fructus terrae tuae, & fructus bouum tuorum, & greges ouium tuarum. Maledictus eris, quando ingrederis, & maledictus eris, quando egrederis. Mitter dominus in te maledictionem, & perditionem, & perditionem, in omnibus in quibus mittet manus tuas, ad faciendum, donec delearis, & pereas velociter propter malitiam operum tuorum, quibus dereliquisti me. Adiungat dominus tibi pestilentiam donec consumat te de terra ad quam tu ingrederis, vt possideas eam. Percutiet te dominus tumore, & febris, & ardore, & aestu, & gladio, & vredine, & aurugine, & persequetur te, donec pereas. Et erit coeli tui, qui sunt supra caput tuum, aerei, & terra, quae est subter te, ferrea. Dabit dominus pluuiam terrae tuae, vt pulueret, & terra, & coelis descendet super te, donec disperdaris. Dabit te dominus caelum coram inimicis tuis. Per viam vnam egredieris ad eum, & per septem vias fugies coram eo, & eris in commotione omnibus regnis terrae. Et erit cadaver tuum in escam omni volucris coeli, & animalis terrae, & non erit terra. Percutiet te dominus vlcere Aegypti, & infirmitatibus ani, & scabiae, & pruriginis, vt non possis curari. Percutiet te dominus amentia, & caecitate, & stupore cordis. Et palpabis in meridie, quemadmodum palpat caecus in caligine. Et non secundabis vias tuas, & eris veritatem oppellus, & direptus oibus diebus, & non erit seruator. Vxorē desponsabis, vt vnus alius coibit cum ea. Domum aedificabis, & non habitabis in ea. Vineam plantabis, & non pphana bis eam. Bos tuus mactabitur in oculis tuis, & non comedes ex eo. Asinus tuus rapiet a facie tua, & non restituet tibi. Pecudes tuae dabuntur inimicis tuis, & non erit tibi seruator. Filij tui, & filiae tuae dabuntur populo alteri, & oculi tui videbunt, & deficient propter eos omni die, & non erit fortitudo in manu tua. Fructus terrae tuae, & omni labore tuum comedet populus, quem ignorasti, & eris vnus oppressus, & coactus oibus diebus.

omnis populus, Amen.

omnis populus, Amen.

omnis populus, Amen.

omnis populus, Amen.

omnis populus, Amen.

omnis populus, Amen.

Et obstupescet ea quae videbunt oculi tui. Percutiet te dominus vlcere malo super genua, & super coxas, vt non possis curari a planta pedis tui vsque ad verticem tuum. Ambulare faciet dominus te, & regem tuum, quem statues super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos alienos, lignum, & lapidem. Et eris in stuporem, & parabolam, & fabulam in omnibus populis, ad quos ducet te dominus. Sememultum educes ad agrum, & parum colliges super te, ad gentem, quam non nosti tu, & patres tui, & coles tibi deos

remum terra: & coles ibi deos alienos, quos non nosti tu, & patres tui, ligni & lapide. Et in gentibus ipsis non requiesces, neque erit requies plantę pedis tui. Et dabit dominus tibi ibi cor pauidum, & deficientiam oculorū, & dolorem animi. Et erit vita tua suspensa tibi ē regione, & pauebis nocte, & die, & non credes vitę tuę. Mane dices, quis dabit vesperā? Et in vespera dices, quis dabit mane? propter pauorē cordis tui, quo pauebis, & propter ea quę videbunt oculi tui. Et redire te faciet dominus nauibus in Aegyptum per viam, de qua dixi tibi, non iterum videbis eam, & venderis ibi inimicis tuis in seruos, & ancillas, & non erit qui emat.

Commemoratio beneficiorum, ad mandata seruanda hortat. C A P. X X I X.

Astra sunt verba pacti, quod pręcepit dominus Moſe, vt pangeret cum filiis Israel in terra Moab, pręter pactū, qđ pepigit cum eis in Choreb. Et vocauit Moſe omnē Israel, et dixit illis: Vos vidistis omnia quę fecit dñs in oculis vestris in terra Aegypti, Parah, & omnibus seruis eius, & omni ter rē eius: tentationes magnas, quas viderunt oculi tui, signa, & portenta magna ipsa. Et nō dedit dñs vobis cor, vt sciretis: et oculos, vt videretis: & aures, vt audiretis vsque ad diem hęc. Et ambulare feci vos quadraginta annis per desertū. Nō inue terauerunt vestimenta vestra super vos, & calceamentum ve strum nō veterauit super pedē vestrum. Panem non comedi stis, & vinum, & fechar nō bibistis, vt sciretis, qđ sum dominus deus vester. Et venistis ad locum istum, & egressus est Sichon rex Chelbon, & Ogh rex Basan in occursum nostrum ad bel lum, & percussimus eos. Et cepimus terram eorum, & tradidimus eam in hereditatē Reubenitis, & Ghadiis, & dimidię tribui Manassitice. Et custodite verba pacti istius, & facite ea, vt intelligatis omnia, quę facturi estis. Vos statis hodie oēs, vos coram domino deo vestro, duces vestri per tribus ve stras seniores vestri, & pręfecti vestri, omnis vir Israel. Paruuli vestri vxores vestrę, & peregrini vestri, qui sunt in medio castrorū vestrorū a cęfore signorū vestrorū vsq; ad haurien rem aquę vestrę. Vt transeas in pactum dñi dei tui, & in iuramentum eius, quod dominus deus tuus pangit tecum hodie, vt statuat te hodie sibi in populū, & ipse sit tibi in deum, quę admodum locutus est tibi, et quę admodū iurauit patribus tuis, Abraham, Ischac, & Iahacob. Et non vobiscum tantum pango pactum istud, & iuramentum istud, sed cum eo, qui est hic nobiscum, stans hodie coram domino deo nostro, & cum eo qui non est hic nobiscum hodie. Vos em̄ nostis, quod habitauimus in terra Aegypti, & qđ transiuimus p̄ medium gentiū quas transiuit. Et vidistis abominationes earū, et idola earū, lignū, & lapidē, argentū, & aurū, quę sunt cū eis. Ne forte sit in vobis vir, vel mulier, vel familia, vel tribus, quę cor suū auertat hodie a dño deo nostro, vt vadat ad colendum deos gentiū harū, ne forte sit in vobis radix fructificans venenū, & absynthium. Et erit, cum audierit ipse verba maledictionis hu ius, & benedixerit sibi in corde suo, dicendo: Pax erit mihi, si secundū cogitationē cordis mei ambulabo, vt addat ebriū cum sitiēte. Non vult dñs qđ parcatur ei, quia tunc sumabit fu ror dñi, & zelus eius in virū ipsum, & accubabit in eo oīs ma ledictio, quę scripta est in libro isto, & delebit dñs nomē eius sub cęlo: & separare faciet eum dñs ad malum, ab vniuersis tribubus Israel, secundum omnes maledictiones pacti scripti in libro legis istius. Et dicit generatio posterior, filij vestri qui surgent post vos, & alienigena, qui veniet ē terra longinqua.

B Et videbunt percussiones terrę huius, & infirmitates eius, qui bus agrotare fecit dñs. Ob sulphurē, & salē combustionis om nnis terra eius non seruet, neque germinabit, neque ascēdet in ea omnis herba, secundū subuersionē Sedom, & Hamorah, Admah, & Seboim, quas subuertit dñs in furore suo, & in ira sua. Et dicent omnes gentes: Propter quid fecit dñs sic terrę huic? Quę est ira furoris magni huius? Et dicent: eod quod de reliquerūt pactū dñi dei patrū suorum, qđ pepigit cū eis quā do eduxit eos ē terra Aegypti. Et iuerūt, & coluerūt deos alie nos, & incurauerunt se eis, deū quē non nouerūt, & qđ nihil impartitus est eis. Et iratus est furor dñi in terrā ipsam, vt ad duceret super eā oēm maledictionē scriptā in libro hoc. Et ex tirpauit eos dominus ē terra eorū in furore, & ira, & in ira ma gna, & proficere fecit eos in terrā aliā, secundū diē hęc. Quę ab a. f. punita scōndita sunt, dño deo nostro, & reuelata, nobis, & filiis no stris, vsque in seculū, vt faciamus omnia verba legis huius.

do eduxit eos ē terra Aegypti. Et iuerūt, & coluerūt deos alie nos, & incurauerunt se eis, deū quē non nouerūt, & qđ nihil impartitus est eis. Et iratus est furor dñi in terrā ipsam, vt ad duceret super eā oēm maledictionē scriptā in libro hoc. Et ex tirpauit eos dominus ē terra eorū in furore, & ira, & in ira ma gna, & proficere fecit eos in terrā aliā, secundū diē hęc. Quę ab a. f. punita scōndita sunt, dño deo nostro, & reuelata, nobis, & filiis no stris, vsque in seculū, vt faciamus omnia verba legis huius.

Verbum de querentibus non esse remotum, sed propinquū in ore, & in corde. C A P. X X X.

AET erit, cū venerint super te omnia hęc, benedictio, et ma ledictio, quam dedi corā te, & reduxeris te ad cor tuum in omnibus gentibus, ad quas expulit te dñs deus tuus, & cō uersus fueris ad dñm deum tuū, & obedieris voci eius, secundum omnia quę pręcipio tibi hodie, tu & filij tui toto corde tuo, & tota anima tua, reducet dñs deus tuus captiuitatem tuā, & miserabitur tui, & reducet, & cōgregabit te ex omnib; populis, ad quos dispergere fecit te dñs deus tuus. Si fuerit ex pulsus tuus in extremo cęli, inde cōgregabit te dominus deus tuus, & inde accipiet te. Et venire faciet te dominus deus tuus ad terram, quam possederunt patres tui, & possidebis eam, & benefaciet tibi, & multiplicabit te magis quam patres tuos. Et circuncidet dominus deus tuus cor tuum, & cor seminis tui, vt diligas dominum deum tuum toto corde tuo, & tota anima tua, propter vitam tuā. Et dabit do minus deus tuus oēs maledictiones istas super inimicos tuos, & super odio habentes te, qui persecuti sunt te. Et tu reuertaris, & obedies voci dñi, & facies omnia pręcepta eius, qđ pręcipio tibi hodie. Et abundare faciet te dñs deus tuus in omni opere manuum tuarum, in fructu vētris tui, & fructu animę tuę, & fructu terrę tuę in bonū. Quia reuertet dñs, vt gaudeat super te in bonū, quę admodum gauisus est super patres tuos. Si obedieris voci dñi dei tui, vt custodias pręcepta ei, & statuta eius scripta in libro legis huius, si reuersus fueris ad dominū deū tuum toto corde tuo, & tota anima tua. Quia pceptū hoc qđ pręcipio tibi hodie, & iuramentū est a te, neque lōginquū est. Non in cęlo est, vt dicas, quis ascendet p̄ nobis in cęlū, & capiet illud nobis, & audire faciet nos illud, et facie mus illud? Neque trans mare est, vt dicas, quis transibit p̄ nobis trās mare, & accipiet illud nobis, & audire faciet nos illud, & faciemus illud? Sed propinquū est tibi verbū valde in ore tuo, & in corde tuo, vt facies illud. Vide, dedi corā te hodie vi tā, & bonū, & mortē, & malū. Quia ego pręcipio tibi hodie, vt diligas dñm deum tuum, vt ambules in viis eius, & custo dias pręcepta eius, & statuta eius, & iudicia eius, & viues, & multiplicaberis, & benedictet tibi dñs deus tuus in terra, ad quā ingrederis, vt possideas eam. Et si auerterit se cor tuū, & non audieris, & ppulaueris te, & incuraueris te dijs alienis, & colueris eos: Annunciaui tibi hodie, qđ pereundo peribis, nō p̄ longabis dies super terrā, ad quam transis Iarden, vt ingrediaris ad possidendum eam. Confestor vobis hodie cęlum, et ter ram: vitam & mortem dedi coram te, benedictionem, & ma ledictionē: elige ergo vitam, vt viuas tu, & semen tuum, vt diligas dominum deum tuum, vt obedias voci eius, & adhæreas ei, quia ipse est vita tua, & longitudo dierum tuorum, vt maneat super terram, super quam iurauit dominus patribus tuis, Abraham, Ischac, & Iahacob, vt daret eis.

Iehosuah pręficiunt populo loco Moſe, scribitur Deuterono mium, poniturque in arca. C A P. X X X I.

AET perrexit Moſe, & locutus est verba ista ad omnem Israel, & dixit ad eos: Vir centum, & viginti annorum sum hodie, non possum amplius egredi, & ingredi, & dominus dixit ad me in non transibis Iarden istum. Dominus deus tuus ipse transit ante te, ipse disperdet gentes istas a facie tua, & possidebis eas. Iehosuah ipse transit ante te, quemadmo dū locutus est dominus. Et faciet dominus eis, quę admodum fecit

C gentiū quas transiuit. Et vidistis abominationes earū, et idola earū, lignū, & lapidē, argentū, & aurū, quę sunt cū eis. Ne forte sit in vobis vir, vel mulier, vel familia, vel tribus, quę cor suū auertat hodie a dño deo nostro, vt vadat ad colendum deos gentiū harū, ne forte sit in vobis radix fructificans venenū, & absynthium. Et erit, cum audierit ipse verba maledictionis hu ius, & benedixerit sibi in corde suo, dicendo: Pax erit mihi, si secundū cogitationē cordis mei ambulabo, vt addat ebriū cum sitiēte. Non vult dñs qđ parcatur ei, quia tunc sumabit fu ror dñi, & zelus eius in virū ipsum, & accubabit in eo oīs ma ledictio, quę scripta est in libro isto, & delebit dñs nomē eius sub cęlo: & separare faciet eum dñs ad malum, ab vniuersis tribubus Israel, secundum omnes maledictiones pacti scripti in libro legis istius. Et dicit generatio posterior, filij vestri qui surgent post vos, & alienigena, qui veniet ē terra longinqua.

D Et videbunt percussiones terrę huius, & infirmitates eius, qui bus agrotare fecit dñs. Ob sulphurē, & salē combustionis om nnis terra eius non seruet, neque germinabit, neque ascēdet in ea omnis herba, secundū subuersionē Sedom, & Hamorah, Admah, & Seboim, quas subuertit dñs in furore suo, & in ira sua. Et dicent omnes gentes: Propter quid fecit dñs sic terrę huic? Quę est ira furoris magni huius? Et dicent: eod quod de reliquerūt pactū dñi dei patrū suorum, qđ pepigit cū eis quā

do eduxit eos ē terra Aegypti. Et iuerūt, & coluerūt deos alie nos, & incurauerunt se eis, deū quē non nouerūt, & qđ nihil impartitus est eis. Et iratus est furor dñi in terrā ipsam, vt ad duceret super eā oēm maledictionē scriptā in libro hoc. Et ex tirpauit eos dominus ē terra eorū in furore, & ira, & in ira ma gna, & proficere fecit eos in terrā aliā, secundū diē hęc. Quę ab a. f. punita scōndita sunt, dño deo nostro, & reuelata, nobis, & filiis no stris, vsque in seculū, vt faciamus omnia verba legis huius.

do eduxit eos ē terra Aegypti. Et iuerūt, & coluerūt deos alie nos, & incurauerunt se eis, deū quē non nouerūt, & qđ nihil impartitus est eis. Et iratus est furor dñi in terrā ipsam, vt ad duceret super eā oēm maledictionē scriptā in libro hoc. Et ex tirpauit eos dominus ē terra eorū in furore, & ira, & in ira ma gna, & proficere fecit eos in terrā aliā, secundū diē hęc. Quę ab a. f. punita scōndita sunt, dño deo nostro, & reuelata, nobis, & filiis no stris, vsque in seculū, vt faciamus omnia verba legis huius.

do eduxit eos ē terra Aegypti. Et iuerūt, & coluerūt deos alie nos, & incurauerunt se eis, deū quē non nouerūt, & qđ nihil impartitus est eis. Et iratus est furor dñi in terrā ipsam, vt ad duceret super eā oēm maledictionē scriptā in libro hoc. Et ex tirpauit eos dominus ē terra eorū in furore, & ira, & in ira ma gna, & proficere fecit eos in terrā aliā, secundū diē hęc. Quę ab a. f. punita scōndita sunt, dño deo nostro, & reuelata, nobis, & filiis no stris, vsque in seculū, vt faciamus omnia verba legis huius.

Nam. 21. b. fecit Sichon, & Ogh regibus Emoræorum, & terrę eorum, quam disperdidit. Et dabit eas dominus ante faciē vestrā, & facietis eis secundum omne pręceptum, quod pręcepi vo bis. Fortificate vos, & roborate vos, ne timeatis, neque pauca tis a facie eorum. Dominus enim deus tuus ipse pergit tecum, non deseret te, neq; derelinquet te. Et vocauit Moſe Iehosuah, & dixit ad eum in oculis omnis Israel: Fortifica te, & roborate quia tu ingrederis cum populo isto ad terram, super quam iurauit dominus patribus eorum, vt daret eis. Et tu heredita re facies eam illos. Et dominus ipse qui ambulat ante te, ipse erit tecum. Non deseret te, neque derelinquet te. Ne timeas, ne que pauas. Et scripsit Moſe legem istam, & dedit eam facer dotibus filijs Leui portantibus arcam fœderis domini, & o mibus senioribus Israel. Et pręcepit Moſe eis, dicendo: In fine septem annorum, in tempore anni remissionis, in solemnitate tabernaculorum, quando veniet omnis Israel, vt conspi ciatur coram domino deo tuo, in loco quem elegerit, leges legem istam coram omni Israel in auribus eorum. Fac cōgre gare populum viros, & mulieres, & paruulos, & peregrinos tuos, qui sunt intra vrbes tuas, vt audiant, & discant, & timeant dominum deum suum, & custodiant faciendū omnia ver ba legis huius. Et filij eorum, qui non cognouerunt, audiant, & dicant timere dominum deum vestrum, omnibus diebus, quibus viuistis super terram, ad quam transitis Iarden, vt pos sideatis eam. Et dixit dominus ad Moſe: Ecce appropinqua uerunt dies tui, vt moriaris. Voca Iehosuah, & stete in taber naculo ecclesię, & pręcipiam ei. Et perrexit Moſe, & Ieho suah, & steterunt in tabernaculo ecclesię. Et conspectus est do minus in tabernaculo, in columna nubis, & stetit columna nu bis super ostium tabernaculi. Et dixit dominus ad Moſe: Ec ce tu dormis cum patribus tuis, & surget populus iste, & for nicabitur post deos alienigenę terrę ad quam ingreditur in medium eius. Et derelinquet me, & irritum faciet pactum me um, quod pepigi cum eo, & irascetur furor meus cōtra eum, in die ipsa, & derelinquam eos, & abscondam faciē meam ab eis. Et erit ad consumendum, & inueniet eum mala multa, & angustia, & dicit in die illa. Nonne quia non est dñs meus in medio mei, inuenerunt me mala hęc? Et ego abscondens ab scōndam faciē meā in die illa propter omne malum quod feci: quia cōuertit se ad deos alienos. Et nunc scribite canticum istud, & docete illud filiis Israel. Pone illud in ore illorū, vt sit mi hi canticū istud in testem contra filios Israel. Quia introducā eum in terram super quam iurauit patribus eius, fluentē lacte & melle, & comedet, & saturabitur, & impinguabit se, & con uertet se ad deos alienos, & colet eos, & irritabit me, & irritū faciet pactum meum. Et erit quū inuenerint eum mala multa, & angustia, loquetur canticum istud coram eo, in testimoni um, quia non erit in obliuionē ab ore seminis eius. Noui em̄ imaginationē eius, quam ipse facit hodie, anteq; introducam eum in terram super quam iurauit. Et scripsit Moſe canticū istud in die ipsa, & docuit illud filiis Israel. Et pręcepit Iehosu ah filio Nun, & dixit: Fortis esto, & robustus esto: quia tu in troduces filios Israel i terrā, sup quā iurauit eis, et ego ero tecū. Et fuit, cum consummasset Moſe scribere verba legis istius in libro, donec consummasset ea, pręcepit Moſe Leuitis por tantibus arcam fœderis domini dicēdo: Capite librum legis istius, & ponite eū ex latere arcę fœderis domini dei vestri, & sit ibi contra te in testem. Ego enim noui rebellionem tuā, & cer uicem tuam durā. Ecce adhuc me uientē vobiscū, hodie reb elles estis dño, & quāto magis postq; mortuus fueris. Con sgregate ad me omnes seniores tribuū vestrarū, & pręfectos vestros, & loquar in auribus eorum, verba ista, & testes inuo cabo cōtra eos, cęli, & terrā. Noui em̄ postq; mortuus fue ro, qđ corrūpendo corrūpetis vos, & recedētis de viā, quā prę cepi vobis. Et ueniet vobis malū in nouissimo dierū, si fecer itis malum in oculis dñi, vt irriteris eum opere manuum ve strarum. Et locutus est Moſe in auribus omnis congregatio

B & dixit ad eum in oculis omnis Israel: Fortifica te, & roborate quia tu ingrederis cum populo isto ad terram, super quam iurauit dominus patribus eorum, vt daret eis. Et tu heredita re facies eam illos. Et dominus ipse qui ambulat ante te, ipse erit tecum. Non deseret te, neque derelinquet te. Ne timeas, ne que pauas. Et scripsit Moſe legem istam, & dedit eam facer dotibus filijs Leui portantibus arcam fœderis domini, & o mibus senioribus Israel. Et pręcepit Moſe eis, dicendo: In fine septem annorum, in tempore anni remissionis, in solemnitate tabernaculorum, quando veniet omnis Israel, vt conspi ciatur coram domino deo tuo, in loco quem elegerit, leges legem istam coram omni Israel in auribus eorum. Fac cōgre gare populum viros, & mulieres, & paruulos, & peregrinos tuos, qui sunt intra vrbes tuas, vt audiant, & discant, & timeant dominum deum suum, & custodiant faciendū omnia ver ba legis huius. Et filij eorum, qui non cognouerunt, audiant, & dicant timere dominum deum vestrum, omnibus diebus, quibus viuistis super terram, ad quam transitis Iarden, vt pos sideatis eam. Et dixit dominus ad Moſe: Ecce appropinqua uerunt dies tui, vt moriaris. Voca Iehosuah, & stete in taber naculo ecclesię, & pręcipiam ei. Et perrexit Moſe, & Ieho suah, & steterunt in tabernaculo ecclesię. Et conspectus est do minus in tabernaculo, in columna nubis, & stetit columna nu bis super ostium tabernaculi. Et dixit dominus ad Moſe: Ec ce tu dormis cum patribus tuis, & surget populus iste, & for nicabitur post deos alienigenę terrę ad quam ingreditur in medium eius. Et derelinquet me, & irritum faciet pactum me um, quod pepigi cum eo, & irascetur furor meus cōtra eum, in die ipsa, & derelinquam eos, & abscondam faciē meam ab eis. Et erit ad consumendum, & inueniet eum mala multa, & angustia, & dicit in die illa. Nonne quia non est dñs meus in medio mei, inuenerunt me mala hęc? Et ego abscondens ab scōndam faciē meā in die illa propter omne malum quod feci: quia cōuertit se ad deos alienos. Et nunc scribite canticum istud, & docete illud filiis Israel. Pone illud in ore illorū, vt sit mi hi canticū istud in testem contra filios Israel. Quia introducā eum in terram super quam iurauit patribus eius, fluentē lacte & melle, & comedet, & saturabitur, & impinguabit se, & con uertet se ad deos alienos, & colet eos, & irritabit me, & irritū faciet pactum meum. Et erit quū inuenerint eum mala multa, & angustia, loquetur canticum istud coram eo, in testimoni um, quia non erit in obliuionē ab ore seminis eius. Noui em̄ imaginationē eius, quam ipse facit hodie, anteq; introducam eum in terram super quam iurauit. Et scripsit Moſe canticū istud in die ipsa, & docuit illud filiis Israel. Et pręcepit Iehosu ah filio Nun, & dixit: Fortis esto, & robustus esto: quia tu in troduces filios Israel i terrā, sup quā iurauit eis, et ego ero tecū. Et fuit, cum consummasset Moſe scribere verba legis istius in libro, donec consummasset ea, pręcepit Moſe Leuitis por tantibus arcam fœderis domini dicēdo: Capite librum legis istius, & ponite eū ex latere arcę fœderis domini dei vestri, & sit ibi contra te in testem. Ego enim noui rebellionem tuā, & cer uicem tuam durā. Ecce adhuc me uientē vobiscū, hodie reb elles estis dño, & quāto magis postq; mortuus fueris. Con sgregate ad me omnes seniores tribuū vestrarū, & pręfectos vestros, & loquar in auribus eorum, verba ista, & testes inuo cabo cōtra eos, cęli, & terrā. Noui em̄ postq; mortuus fue ro, qđ corrūpendo corrūpetis vos, & recedētis de viā, quā prę cepi vobis. Et ueniet vobis malū in nouissimo dierū, si fecer itis malum in oculis dñi, vt irriteris eum opere manuum ve strarum. Et locutus est Moſe in auribus omnis congregatio

C mibus senioribus Israel. Et pręcepit Moſe eis, dicendo: In fine septem annorum, in tempore anni remissionis, in solemnitate tabernaculorum, quando veniet omnis Israel, vt conspi ciatur coram domino deo tuo, in loco quem elegerit, leges legem istam coram omni Israel in auribus eorum. Fac cōgre gare populum viros, & mulieres, & paruulos, & peregrinos tuos, qui sunt intra vrbes tuas, vt audiant, & discant, & timeant dominum deum suum, & custodiant faciendū omnia ver ba legis huius. Et filij eorum, qui non cognouerunt, audiant, & dicant timere dominum deum vestrum, omnibus diebus, quibus viuistis super terram, ad quam transitis Iarden, vt pos sideatis eam. Et dixit dominus ad Moſe: Ecce appropinqua uerunt dies tui, vt moriaris. Voca Iehosuah, & stete in taber naculo ecclesię, & pręcipiam ei. Et perrexit Moſe, & Ieho suah, & steterunt in tabernaculo ecclesię. Et conspectus est do minus in tabernaculo, in columna nubis, & stetit columna nu bis super ostium tabernaculi. Et dixit dominus ad Moſe: Ec ce tu dormis cum patribus tuis, & surget populus iste, & for nicabitur post deos alienigenę terrę ad quam ingreditur in medium eius. Et derelinquet me, & irritum faciet pactum me um, quod pepigi cum eo, & irascetur furor meus cōtra eum, in die ipsa, & derelinquam eos, & abscondam faciē meam ab eis. Et erit ad consumendum, & inueniet eum mala multa, & angustia, & dicit in die illa. Nonne quia non est dñs meus in medio mei, inuenerunt me mala hęc? Et ego abscondens ab scōndam faciē meā in die illa propter omne malum quod feci: quia cōuertit se ad deos alienos. Et nunc scribite canticum istud, & docete illud filiis Israel. Pone illud in ore illorū, vt sit mi hi canticū istud in testem contra filios Israel. Quia introducā eum in terram super quam iurauit patribus eius, fluentē lacte & melle, & comedet, & saturabitur, & impinguabit se, & con uertet se ad deos alienos, & colet eos, & irritabit me, & irritū faciet pactum meum. Et erit quū inuenerint eum mala multa, & angustia, loquetur canticum istud coram eo, in testimoni um, quia non erit in obliuionē ab ore seminis eius. Noui em̄ imaginationē eius, quam ipse facit hodie, anteq; introducam eum in terram super quam iurauit. Et scripsit Moſe canticū istud in die ipsa, & docuit illud filiis Israel. Et pręcepit Iehosu ah filio Nun, & dixit: Fortis esto, & robustus esto: quia tu in troduces filios Israel i terrā, sup quā iurauit eis, et ego ero tecū. Et fuit, cum consummasset Moſe scribere verba legis istius in libro, donec consummasset ea, pręcepit Moſe Leuitis por tantibus arcam fœderis domini dicēdo: Capite librum legis istius, & ponite eū ex latere arcę fœderis domini dei vestri, & sit ibi contra te in testem. Ego enim noui rebellionem tuā, & cer uicem tuam durā. Ecce adhuc me uientē vobiscū, hodie reb elles estis dño, & quāto magis postq; mortuus fueris. Con sgregate ad me omnes seniores tribuū vestrarū, & pręfectos vestros, & loquar in auribus eorum, verba ista, & testes inuo cabo cōtra eos, cęli, & terrā. Noui em̄ postq; mortuus fue ro, qđ corrūpendo corrūpetis vos, & recedētis de viā, quā prę cepi vobis. Et ueniet vobis malū in nouissimo dierū, si fecer itis malum in oculis dñi, vt irriteris eum opere manuum ve strarum. Et locutus est Moſe in auribus omnis congregatio

D uicem tuam durā. Ecce adhuc me uientē vobiscū, hodie reb elles estis dño, & quāto magis postq; mortuus fueris. Con sgregate ad me omnes seniores tribuū vestrarū, & pręfectos vestros, & loquar in auribus eorum, verba ista, & testes inuo cabo cōtra eos, cęli, & terrā. Noui em̄ postq; mortuus fue ro, qđ corrūpendo corrūpetis vos, & recedētis de viā, quā prę cepi vobis. Et ueniet vobis malū in nouissimo dierū, si fecer itis malum in oculis dñi, vt irriteris eum opere manuum ve strarum. Et locutus est Moſe in auribus omnis congregatio

E mibus senioribus tribuū vestrarū, & pręfectos vestros, & loquar in auribus eorum, verba ista, & testes inuo cabo cōtra eos, cęli, & terrā. Noui em̄ postq; mortuus fue ro, qđ corrūpendo corrūpetis vos, & recedētis de viā, quā prę cepi vobis. Et ueniet vobis malū in nouissimo dierū, si fecer itis malum in oculis dñi, vt irriteris eum opere manuum ve strarum. Et locutus est Moſe in auribus omnis congregatio

F uicem tuam durā. Ecce adhuc me uientē vobiscū, hodie reb elles estis dño, & quāto magis postq; mortuus fueris. Con sgregate ad me omnes seniores tribuū vestrarū, & pręfectos vestros, & loquar in auribus eorum, verba ista, & testes inuo cabo cōtra eos, cęli, & terrā. Noui em̄ postq; mortuus fue ro, qđ corrūpendo corrūpetis vos, & recedētis de viā, quā prę cepi vobis. Et ueniet vobis malū in nouissimo dierū, si fecer itis malum in oculis dñi, vt irriteris eum opere manuum ve strarum. Et locutus est Moſe in auribus omnis congregatio

G uicem tuam durā. Ecce adhuc me uientē vobiscū, hodie reb elles estis dño, & quāto magis postq; mortuus fueris. Con sgregate ad me omnes seniores tribuū vestrarū, & pręfectos vestros, & loquar in auribus eorum, verba ista, & testes inuo cabo cōtra eos, cęli, & terrā. Noui em̄ postq; mortuus fue ro, qđ corrūpendo corrūpetis vos, & recedētis de viā, quā prę cepi vobis. Et ueniet vobis malū in nouissimo dierū, si fecer itis malum in oculis dñi, vt irriteris eum opere manuum ve strarum. Et locutus est Moſe in auribus omnis congregatio

H uicem tuam durā. Ecce adhuc me uientē vobiscū, hodie reb elles estis dño, & quāto magis postq; mortuus fueris. Con sgregate ad me omnes seniores tribuū vestrarū, & pręfectos vestros, & loquar in auribus eorum, verba ista, & testes inuo cabo cōtra eos, cęli, & terrā. Noui em̄ postq; mortuus fue ro, qđ corrūpendo corrūpetis vos, & recedētis de viā, quā prę cepi vobis. Et ueniet vobis malū in nouissimo dierū, si fecer itis malum in oculis dñi, vt irriteris eum opere manuum ve strarum. Et locutus est Moſe in auribus omnis congregatio

I uicem tuam durā. Ecce adhuc me uientē vobiscū, hodie reb elles estis dño, & quāto magis postq; mortuus fueris. Con sgregate ad me omnes seniores tribuū vestrarū, & pręfectos vestros, & loquar in auribus eorum, verba ista, & testes inuo cabo cōtra eos, cęli, & terrā. Noui em̄ postq; mortuus fue ro, qđ corrūpendo corrūpetis vos, & recedētis de viā, quā prę cepi vobis. Et ueniet vobis malū in nouissimo dierū, si fecer itis malum in oculis dñi, vt irriteris eum opere manuum ve strarum. Et locutus est Moſe in auribus omnis congregatio

K uicem tuam durā. Ecce adhuc me uientē vobiscū, hodie reb elles estis dño, & quāto magis postq; mortuus fueris. Con sgregate ad me omnes seniores tribuū vestrarū, & pręfectos vestros, & loquar in auribus eorum, verba ista, & testes inuo cabo cōtra eos, cęli, & terrā. Noui em̄ postq; mortuus fue ro, qđ corrūpendo corrūpetis vos, & recedētis de viā, quā prę cepi vobis. Et ueniet vobis malū in nouissimo dierū, si fecer itis malum in oculis dñi, vt irriteris eum opere manuum ve strarum. Et locutus est Moſe in auribus omnis congregatio

nis Israel verba cantici huius, donec consummarentur ipsa. Canticum Deuteronomij Moſe. Moſe iuberet scandere mon tem Habarim, confiteratur terram promissionis. C A P. X X X I I.

AVRibus percipite cęli, & loquar, & audiāt terra elo ga oris mei. Stillabit vt pluuia doctrina mea, fluēt vt ros eloquiū meum, vt pluuie super germē, & vt stillę sup her bam, quū nomen dñi inuocabo. Date magnitudinē deo no stro. Dei perfectū est opus, oēs enim vię eius iudiciū. Deus ve ritas, & non est iniquitas, iustus & reſtus est. Corruerūt se, non filij eius, macula eorū, generatio peruerſa, & praua. Nun quid domino retribuēs istud, popule frule, & non sapiens? Nonne est ipse pater tuus, qui possedit te, fecit te, & forma uit te? Memento dierum seculi, intelligite annos generatio nis, & generationis. Interroga patrem tuum, & annu ciabit tibi, senes tuos, & dicent tibi: Quando hereditare fecit excelsus gentes, quādo separare fecit filios hominū, statuit ter minos populorum secundū numerum filiorum Israel. Pars enim domini populus eius, Iahacob fors hereditas eius. Inue nit eum in terra deserti, & in solitudine Isele deserti. Circuire fe cit eum, intelligere fecit eum, custodiuit eum, vt pupillam ocu li sui. Vt aquila quę excitat nidum suum, super pullos suos cubat, expandit alas suas, accipit eum, portat eum super alam suam. Dominus solus duxit eum, & non erat cū eo deus alieni genę. Equitare fecit eum super excelsa terrę, & comedit fructū agrī, & sugere fecit eum mel ē petra, & oleum ē silice petra. Bu rrum boum, & lac ouium, cum adipe agnorum, & arietes fi lios Basan, & hircos cum adipe granorum tritici, & fangui nem vuę bibisti merum. Et impinguatus est Israel, & calcitra uit, impinguar? fuit in crassa? fuit, opulenti, & dereligit deū qui fecit eum, & despexit deū salutis suę. Zelare fecerunt eū ppter extraneos, ppter abominationē irritauerunt eum. Sacrificauerunt dæmonijs, non deo, dijs quos non nouerunt, nouis qui de propinquo uenerunt, quos non timeuerunt patres vestri. Dei qui genuit te oblitus es, & oblitus es dei formatoris tui. Et vidit dominus, & exacerbatus est prę ira in filios suos, & filias suas. Et dixit: Abscondam faciē meam ab eis, videbo quid in nouissimo eorum. Generatio enim peruerſitatū sunt, filij in quibus non est fides. Ipsi zelare fecerunt me re, quę non est deus. Irasci fecerunt me in vanitatibus suis, & ego zelare faciam eos, vt non sint populus in gente stulta israeli facti eos. Ignis enim succensus est in furore meo, & ardebit vsque ad infernum inferiorem, & consumet terram, & fructum eius, & inflamabit fundamenta montium. Addam super eos mala, fagittas meas cōsumam in eis. Combusti fame, & comesti auis bus, & morsu amaro, & dentem bestiarum mittam in eos cū veneno serpentium terrę. Foris orbabit gladius, & in cubicu lis terror, etiam inuenerunt, etiam virgines, lactantem cum vi ro cano. Dixi, excidam eos: cessare faciam ex homine memo riam eorum. Nisi iram inimici timerem, ne forte abalienarent se hostes eorum, ne forte dicerent: manus nostra excelsa, & nō dominus operatus est totum hoc. Gens enim periciens cōsilijs sunt, & non est in eis intelligentia. Vtinam sapientes essent, in telligerent hoc, intelligerent nouissimum suum. Quomodo persecutus fuisset vnus mille, & duo fugasset X. milia, nisi deus eorū dedisset eos, & dominus tradere fecisset eos? Quia non est sicut deus noster, deus eorum, & inimici nostri fuerūt iudices. Ex vite enim Sedom est vitis eorum, & ex vitibus Ha morah, vuę eorum. Vuę veneni, boni amari sunt eis. Vene num draconum, vinum eorum, & venenum aspidum crudes le. Nonne est absconditum apud me, sigillatum in theſauris meis: Mea est vitio, & retributio, in tempore quo nutabit pes eorum: quia propinquus est dies maliuentis eorum, & festi nant quę futura sunt eis: quia iudicabit dominus populum suum, & super seruos suos pœnitebit eū, qu

eorum eorum comedebant, bibebant vinum libaminis eorum. Surgant & auxilietur vobis. Sit super vos absconditio. Videte nunc quid ego, ego sum, & non sunt dii mecum. Ego mori faciam, & vivere faciam, transfixi, & sanabo, & non est de manu mea eruens. Leuabo enim ad caelum manum meam, & dicam vivo ego in seculum. Si acvero aciem gladii mei: & apprehenderit iudicium manus mea, reddam ultionem hostibus meis, & odio habentibus me reddam. Inebriare faciam sagittas meas sanguine, & gladius meus deuorabit carnem propter sanguinem occisi, & captiuitatem a capite ultionum inimici. Laudate gentes populum eius, quia sanguis seruatorum suorum vindicabitur, & vindictam reddet hostibus suis, & propitiabitur terrae suae populo suo. Et venit Moyses, & locutus est omnia verba canticum istius in auribus populi huius, & Iehosuah filij Nun. Et sinuit Moyses loqui omnia verba ista, ad omnem Israel, & dixit ad eos: Ponite cor vestrum ad omnia verba, quae ego testificor vobis hodie, vt praecipiat ea filijs vestris, vt custodiant, vt faciant omnia verba legis istius: quia non verbum inane est a vobis, sed est vita vestra, & in verbo isto pro longare facietis dies super terram, a Iordanis Iordanem, vt possideatis eam. Et locutus est dominus ad Moysen in corpore diei ipsius, dicendo: Ascende in montem Habarim istum, montem Nebo, qui est in terra Moab, qui est contra Ierecho, & vide terram Chenahan quam ego do filiis Israel in hereditatem. Et morieris in monte ad quem ascendis, & congregabis te ad populos tuos, quemadmodum mortuus est Aharon frater tuus in Hor monte, & congregauit se ad populos suos, ad quod prauaricati estis in medio filiorum Israel, in aquis Iugij Cades deserti Sin, ad quod non sanctificastis me in medio filiorum Israel. Sed e regione videbis terram, & non ingredieris terram, quam do filiis Israel.

Re. 2. a. Tob. 3. a. Sup. 16. b.

Mac. 7. b.

1. p. 1. & Ho. 1. a. 1. b.

Nam. 27. c. Num. 20. d. & 31. e. Num. 20. a. & 27. c.

1. p. 1. & Ho. 1. a. 1. b.

Sup. 3. a.

fructibus

separati

Letae Zebulun, quando egredieris, & Issachar in tabernaculis tuis. Populos ad montem vocabunt, ibi sacrificabunt sacrificia iustitiae, quia affluentia marium surgent, & rectos thesauros arenae. Et ad Ghad dixit: Benedictus dilatata facies Ghad, sicut Leo habitauit, & rapier brachium etiam verticem. Et vidit principium sibi quod ibi esset pars legislatoris testi, & venit cum principibus populi iustitiam domini fecit, & iudicia eius cum Israel. Et ad Dan dixit: Dan vt catulus leonis saltabit e Basan. Et Naphthali dixit: Naphthali fatur voluntate, & plenus benedictione domini. Occidetem, & meridiem posside. Et ad Aser dixit: Benedictus praefilijs Aser, sit placens fratribus suis, & tingens in oleo pedem suum. Ferrum, & aes calceamenta tua, & sicut dies tui fortitudo tua. Non est sicut deus datus Israel, equitans caelum in auxilium tui, & in magnificentia sua caelos. Habitaculum habet deus ab initio, & sub brachijs secus li. Et elecit a facie tua inimicum, & dixit: Disperde, Et habitauit Israel confidenter solus. Oculis Iahacob ad terram frumentis, & vini. Etiam caeli eius stilabunt rorem. Beatus es Israel, quis sicut tu popule qui feruatus es per dominum, & sub brachijs secus tui, & qui est gladius excellens tuae. Et negabunt inimici tui te, & tu super excelsa eorum calcabis.

Moysi ostenditur terra promissa, moritur, sufficitur ei Iehosuah. C A P. XXXIII.

A T ascendit Moyses e planiciebus Moab ad montem Nebo, in verticem collis, qui erat contra faciem Ierecho, & videre fecit eum dominus omnem terram a Ghilhad vsq; ad Dan, & omnem Naphthali, & terram Ephraim, & Menasseh, & omnem terram Iehudah, vsq; ad mare nouissimum, & meridiem, & planiciem campestrum Ierecho ciuitatis palmarum vsq; ad Sohar. Et dixit dominus ad eum: Haec est terra super quam iuravi Abraham, Iſchac, & Iahacob, dicendo: Semini tuo dabo eam. Videre feci te oculis tuis, & illuc non transibis. Et mortuus est ibi Moyses seruus domini. Et sepeliuit eum in valle, in terra Moab, e regione Beth Pehor. Et non cognouit quaequam sepulchrum eius vsq; ad diem hanc. Et Moyses vir centum, & viginti annorum erat, quando mortuus est. Non caligauit oculus eius, neq; fugit viror eius. Et fleuerunt filij Israel Moyses, in campetribus Moab, triginta diebus. Et perfecti sunt dies fletus luctus Moyses. Et Iehosuah filius Nun, repletus est spiritu sapientiae, quia coniunxit Moyses manus suas super eum, & paruerunt ei filij Israel, & fecerunt quemadmodum praecipit dominus Moyses. Et non surrexit propheta ultra in Israel, sicut Moyses, quem nosset dominus facie ad faciem, in omnibus signis, & portentis, ad quae misit eum dominus, vt faceret in terra Aegypti, Parhoh, & omnibus seruis eius, & omni terrae eius. Et in omni potestate forti, & omni terrore magno, quae fecit Moyses in oculis omnis Israel.

Moysi ostenditur terra promissa, moritur, sufficitur ei Iehosuah. C A P. XXXIII.

C quam sepulchrum eius vsq; ad diem hanc. Et Moyses vir centum, & viginti annorum erat, quando mortuus est. Non caligauit oculus eius, neq; fugit viror eius. Et fleuerunt filij Israel Moyses, in campetribus Moab, triginta diebus. Et perfecti sunt dies fletus luctus Moyses. Et Iehosuah filius Nun, repletus est spiritu sapientiae, quia coniunxit Moyses manus suas super eum, & paruerunt ei filij Israel, & fecerunt quemadmodum praecipit dominus Moyses. Et non surrexit propheta ultra in Israel, sicut Moyses, quem nosset dominus facie ad faciem, in omnibus signis, & portentis, ad quae misit eum dominus, vt faceret in terra Aegypti, Parhoh, & omnibus seruis eius, & omni terrae eius. Et in omni potestate forti, & omni terrore magno, quae fecit Moyses in oculis omnis Israel.

Moysi ostenditur terra promissa, moritur, sufficitur ei Iehosuah. C A P. XXXIII.

D signis, & portentis, ad quae misit eum dominus, vt faceret in terra Aegypti, Parhoh, & omnibus seruis eius, & omni terrae eius. Et in omni potestate forti, & omni terrore magno, quae fecit Moyses in oculis omnis Israel.

Moysi ostenditur terra promissa, moritur, sufficitur ei Iehosuah. C A P. XXXIII.

Moysi ostenditur terra promissa, moritur, sufficitur ei Iehosuah. C A P. XXXIII.

Moysi ostenditur terra promissa, moritur, sufficitur ei Iehosuah. C A P. XXXIII.

Moysi ostenditur terra promissa, moritur, sufficitur ei Iehosuah. C A P. XXXIII.

Moysi ostenditur terra promissa, moritur, sufficitur ei Iehosuah. C A P. XXXIII.

Moysi ostenditur terra promissa, moritur, sufficitur ei Iehosuah. C A P. XXXIII.

Moysi ostenditur terra promissa, moritur, sufficitur ei Iehosuah. C A P. XXXIII.

Moysi ostenditur terra promissa, moritur, sufficitur ei Iehosuah. C A P. XXXIII.

Moysi ostenditur terra promissa, moritur, sufficitur ei Iehosuah. C A P. XXXIII.

Moysi ostenditur terra promissa, moritur, sufficitur ei Iehosuah. C A P. XXXIII.

Moysi ostenditur terra promissa, moritur, sufficitur ei Iehosuah. C A P. XXXIII.

Moysi ostenditur terra promissa, moritur, sufficitur ei Iehosuah. C A P. XXXIII.

Moysi ostenditur terra promissa, moritur, sufficitur ei Iehosuah. C A P. XXXIII.

Moysi ostenditur terra promissa, moritur, sufficitur ei Iehosuah. C A P. XXXIII.

Moysi ostenditur terra promissa, moritur, sufficitur ei Iehosuah. C A P. XXXIII.

Liber Iehosuah,

Interprete Sante Pagnino, Lucensi.

Dominus animat Iehosuah ad inuadendam terram promissionis. C A P. I.

A T F V I T, P O S T M O R T E M Moyses serui domini, dixit dominus ad Iehosuah filium Nun, ministrum Moyses, dicendo: Moyses seruus meus mortuus est. Et nunc surge, trans Iarden hunc, tu & omnis populus hic, ad terram quam do eis, nempe filijs Israel. Omnem locum in quo calcauerit planta pedis vestri, vobis dedi, quemadmodum locutus sum ad Moyses, A deserto & Lebanon vsq; ad flumen magnum flumen Perath, omnis terra Chithaeorum vsq; ad mare magnum ab occasu solis, erit terminus vester. Non stabit quisquam ante te, omnibus diebus vitae tuae. Quemadmodum fui cum Moyses, ero tecum. Non dimittam te, neque derelinquam te. Conforta te, & roborate, quia tu haereditate accipere facis populum hunc terram, super quam iuravi patribus eorum, vt darem eis. Tantum confortate te, & roborate te valde, vt custodias, & facias secundum omnem legem, quam praecipit tibi Moyses, seruus meus. Ne declines ab ea ad dexteram, & ad sinistram, vt intelligas in omnibus ad quae perrexeris. Non recedat liber legis huius ab ore tuo, sed meditaberis in eo die ac nocte, vt obserues, & facias secundum omne quod scriptum est in eo. Tunc enim secum dabis vias tuas, & tunc intelliges. Nonne praecipit tibi Conforta te, & roborate te, ne consterneris, ne terrearis, quia tecum est dominus deus tuus in omnibus, ad quae perrexeris. Et praecipit Iehosuah praefectis populi dicendo: Transire per mediu castrorum, & praecipite populo, dicendo: Parate vobis annum, quia in fine trium dierum vos transitis Iarden hunc, vt ingrediamini ad possidendum terram, quam dominus deus vester dat vobis, ad possidendum eam. Reubenitis autem, Ghaditis, & dimidice tribui Menasseh ait Iehosuah, dicendo: Memorete verbi quod praecipit vobis Moyses seruus domini, dicendo: Dominus deus vester requisere vos fecit, deditq; vobis terram hanc. Vxoribus vestris, parulis vestris, & pecora vestra maneat in terra, quam dedit vobis Moyses trans Iarden. Vos autem transibitis accincti armis ante fratres vestros, omnes potentes fortitudine, & auxiliabimini eis, donec quiescere faciat dominus fratres vestros sicut vos, & possideant etiam ipsi terram, quam dominus deus vester dat vobis. Et reuertimini ad terram possessionis vestrae, & possidebitis eam, quam dedit vobis Moyses seruus domini trans Iarden, ad ortum solis. Et responderunt ad Iehosuah, dicendo: Omnia quae praecipit nobis, faciemus: & ad omnia ad quae miseris nos, pergerimus. Iuxta omnia quibus obediimus ipsi Moyses, obediemus tibi, tantum sit dominus deus tuus tecum, quem admodum fuit cum Moyses. Quicumque rebellauerit ori tuo, & non obediuerit verbis tuis in omnibus, quae praeceris ei, morietur. Tantum confortate te, & roborate te.

Moysi ostenditur terra promissa, moritur, sufficitur ei Iehosuah. C A P. XXXIII.

Moysi ostenditur terra promissa, moritur, sufficitur ei Iehosuah. C A P. XXXIII.

Moysi ostenditur terra promissa, moritur, sufficitur ei Iehosuah. C A P. XXXIII.

Moysi ostenditur terra promissa, moritur, sufficitur ei Iehosuah. C A P. XXXIII.

Moysi ostenditur terra promissa, moritur, sufficitur ei Iehosuah. C A P. XXXIII.

Moysi ostenditur terra promissa, moritur, sufficitur ei Iehosuah. C A P. XXXIII.

Moysi ostenditur terra promissa, moritur, sufficitur ei Iehosuah. C A P. XXXIII.

Moysi ostenditur terra promissa, moritur, sufficitur ei Iehosuah. C A P. XXXIII.

Moysi ostenditur terra promissa, moritur, sufficitur ei Iehosuah. C A P. XXXIII.

Heb. 13. a.

1. eo. b. secunde. 1. a.

Num. 31. d.

2. Ma. 2. a. Supra. 3. d.

Gene. 2. b. & 15. d. Deut. 1. c.

Iehosuah mittit exploratores, qui veniunt in Iericho, abscidunturq; a Rachab cauponae. C A P. II.

A M Iſrae Iehosuah filij Nun e Sittim duos viros exploratores clam, dicendo: Ite, videte terram, & Iericho. Eriuerunt, & ingressi sunt domum mulieris cauponae, & nomen eius Rachab, & dormierunt ibi. Dicitur autem fuit regi Iericho, dicendo: Ecce viri venerunt huc nocte e filijs Israel ad explorandum terram. Et misit rex Iericho ad Rachab, dicendo: Educ viros, qui ingressi sunt ad te, qui venerunt ad domum tuam, quia ad explorandum omnem terram, venerunt. Et tuas licet mulier ambos viros, & abscondit eos, & ait: Profecto venerunt ad me viri, sed non cognoui vnde essent. Et fuit, dum porta clauderetur in tenebris, viri egressi sunt. Non cognoui quod abierunt viri. Sequimini cito eos, quia comprehendetis eos. Ipsi autem ascendere fecit eos in tectum, & abscondit eos in culmis lini, qui ordinati erant ei super tectum. Et viri secuti sunt eos itinere Iarden vsq; ad vada, portamq; clauerunt, postq; egressi sunt insequentes eos. Et antequam dormiret, ipsa ascendit ad eos super tectum, & ait ad viros: Noui quod dederit dominus vobis terram, & quia cecidit terror vester super nos, & quia defluerunt omnes habitatores terrae a facie vestra. Audiuius enim, quod fecerit dominus aquis maris Suph a facie vestra, dum exiretis ex Aegypto, & quae fecistis duobus regibus Emorei, qui erant trans Iarden, Sichon, & Ogh, quos interemistis. Et audiuius, & liquefactum est cor nostrum, & non surrexit ultra spiritus in viro a facie vestra. Dominus enim deus vester, est deus in caelo sursum, & super terram deorsum. Et nunc iurate quaeſo mihi per dnm, quia feci vobiscum

1. Mercuri. 1. c. Iacob. 1. d. Heb. 11. f.

1. nec amplius manifeste ere d. 1. b. 1. c. 1. d. 1. e. 1. f. 1. g. 1. h. 1. i. 1. j. 1. k. 1. l. 1. m. 1. n. 1. o. 1. p. 1. q. 1. r. 1. s. 1. t. 1. u. 1. v. 1. w. 1. x. 1. y. 1. z.

miseri cordia, & facietis etiam vos cum domo patris mei misericordia, & dabitis mihi signum veritatis, & viuificabis patrem meum, & matrem meam, & fratres meos, & sorores meas, & omnia q; sunt eis, & eructis animas nostras a morte. Dixeruntq; ei viri: Anima nostra pro vobis ad moriendum, si non prodideritis verbum nostrum hoc. Et erit, cum tradiderit dominus nobis terram, faciemus tecum misericordiam, & veritatem. Et descendere fecit eos hinc per fenestram. Domus enim eius erat in pariete muri, & in muro ipso habitabat. Dixeruntq; eis: Ad mortem pergite, ne forte occurrant vobis insequentes, & latitate ibi tribus diebus, donec redeant insequentes, & postea ibitis per viam vestram. Dixeruntq; ei viri: Innoxij erimus a iuramento tuo hoc, quo iurare fecisti nos. Ecce nobis ingredietibus terram, chordam filii coccinei hanc ligabis in fenestra, per quam descendere fecisti nos, & patrem tuum, & matrem tuam, fratresq; tuos, ac omnem domum patris tui congregabis ad te in domum. Et erit, omnis qui egressus fuerit ex ostijs domus tuae foras, sanguis eius erit in caput eius, & nos innoxij, & omnis qui fuerit tecum in domo, sanguis illius in caput nostrum, si manus fuerit in illum. Si vero prodideris verbum nostrum hoc, erimus innocentes a iuramento tuo, quo nos iurare fecisti. Et ait: Secundum verba vestra ita sit. Et dimisit eos & abierunt. Et ligauit filij coccinei hanc in fenestra. Et abierunt, veneruntq; ad montem, & manserunt ibi tribus diebus, donec reuerterentur insecutores. Et quaesierunt insecutores per omnem viam, & non inuenerunt. Reuerteruntq; ambo viri, ac descendunt de monte, & transierunt, veneruntq; ad Iehosuah filium Nun, & narrauerunt ei omnia quae euenerunt eis. Dixeruntq; ad Iehosuah: Vtq; tradidit dominus in manibus nostris omnem terram, & etiam dissoluti sunt omnes habitatores terrae a facie nostra.

Venit Iehosuah cum populo ad Iarden, siccauit aquae, populus transit. C A P. III.

A T surrexit Iehosuah mane, & profecti sunt e Sittim, & venerunt vsq; ad Iarden, ipse, & omnes filij Israel. Et pernoctauerunt ibi, anteq; transirent. Et fuit, post finem trium dierum transierunt praefecti per mediu castrorum, praeeperuntq; populo, dicendo: Quum videritis arcem foederis domini dei vestri, & sacerdotes Leuitas portantes eam, proficiscimini de loco vestro, & ibitis post illa. Veritatem interfuturum erit inter vos, & ipsam feret duum milium cubitorum in mensura. Ne appropinquetis ei, vt cognoscatis viam per quam ambulatis. Non enim transistis per viam ab heri & nudius tertius. Dixeruntq; Iehosuah ad populum: Sanctificate vos. Cras enim faciet dñs in medio vestri mirabilia. Dixeruntq; Iehosuah ad sacerdotes, dicendo: Tollite arcem foederis, & transite ante populum. Et tulerunt arcam foederis, & ambulauerunt ante populum. Dixit autem dñs ad Iehosuah: Die hac incipiam magnificare te in oculis omnis Israel, vt sciant, quae admodum fui cum Moyses, & ero tecum. Et tu praecipies sacerdotibus portantibus arcam foederis, dicendo: Cum ingressi fueritis vsq; ad finem aquae Iarden, in Iarden stabitis. Dixeruntq; Iehosuah ad filios Israel: Accedite huc, & audite verba domini dei vestri. Et ait Iehosuah: In hoc cognoscetis, quod deus viuus est in medio vestri, & quod expellendo expellet a facie vestra Chenananeum, & Chithaeum, & Chiuaneum, & Perizaeum, & Ghirgaseum, & Emoreum, & Iebuseum. Ecce arca foederis domini vnuerse terrae, transit ante vos Iarden. Et nunc tollite duodecim viros de tribubus Israel, singulum virum per tribum. Et erit, cum requieuerint plantae pedum sacerdotum portantium arcam domini dominatoris omnis terrae in agis Iarden, aquae Iarden deficient, aquae descendentes de super stabunt acervo vno. Et fuit cum proficisceretur populus de tabernaculis suis, vt transiret Iarden, sacerdotes portabant arcam foederis ante populum. Et cum venissent portantes arcam vsq; ad Iarden, & pedes sacerdotum portantium arcam intincti essent in extremo aquarum (& Iarden repleuerat omnes ripas suas omnibus diebus messis) steterunt aquae quae descendebant de super, steterunt acervo vno, & valde ab Adā vsq;

1. Sicut parati

1. 1. a. 1. b. 1. c. 1. d. 1. e. 1. f. 1. g. 1. h. 1. i. 1. j. 1. k. 1. l. 1. m. 1. n. 1. o. 1. p. 1. q. 1. r. 1. s. 1. t. 1. u. 1. v. 1. w. 1. x. 1. y. 1. z.

1. 1. a. 1. b. 1. c. 1. d. 1. e. 1. f. 1. g. 1. h. 1. i. 1. j. 1. k. 1. l. 1. m. 1. n. 1. o. 1. p. 1. q. 1. r. 1. s. 1. t. 1. u. 1. v. 1. w. 1. x. 1. y. 1. z.

1. 1. a. 1. b. 1. c. 1. d. 1. e. 1. f. 1. g. 1. h. 1. i. 1. j. 1. k. 1. l. 1. m. 1. n. 1. o. 1. p. 1. q. 1. r. 1. s. 1. t. 1. u. 1. v. 1. w. 1. x. 1. y. 1. z.

1. 1. a. 1. b. 1. c. 1. d. 1. e. 1. f. 1. g. 1. h. 1. i. 1. j. 1. k. 1. l. 1. m. 1. n. 1. o. 1. p. 1. q. 1. r. 1. s. 1. t. 1. u. 1. v. 1. w. 1. x. 1. y. 1. z.

1. 1. a. 1. b. 1. c. 1. d. 1. e. 1. f. 1. g. 1. h. 1. i. 1. j. 1. k. 1. l. 1. m. 1. n. 1. o. 1. p. 1. q. 1. r. 1. s. 1. t. 1. u. 1. v. 1. w. 1. x. 1. y. 1. z.

1. 1. a. 1. b. 1. c. 1. d. 1. e. 1. f. 1. g. 1. h. 1. i. 1. j. 1. k. 1. l. 1. m. 1. n. 1. o. 1. p. 1. q. 1. r. 1. s. 1. t. 1. u. 1. v. 1. w. 1. x. 1. y. 1. z.

1. 1. a. 1. b. 1. c. 1. d. 1. e. 1. f. 1. g. 1. h. 1. i. 1. j. 1. k. 1. l. 1. m. 1. n. 1. o. 1. p. 1. q. 1. r. 1. s. 1. t. 1. u. 1. v. 1. w. 1. x. 1. y. 1. z.

1. 1. a. 1. b. 1. c. 1. d. 1. e. 1. f. 1. g. 1. h. 1. i. 1. j. 1. k. 1. l. 1. m. 1. n. 1. o. 1. p. 1. q. 1. r. 1. s. 1. t. 1. u. 1. v. 1. w. 1. x. 1. y. 1. z.

1. 1. a. 1. b. 1. c. 1. d. 1. e. 1. f. 1. g. 1. h. 1. i. 1. j. 1. k. 1. l. 1. m. 1. n. 1. o. 1. p. 1. q. 1. r. 1. s. 1. t. 1. u. 1. v. 1. w. 1. x. 1. y. 1. z.

be, quæ est ex latere Sarthan, & descendentes in mare solitudinis, mare salis, consumptæ sunt, defecerunt: populus aut transierunt e regione Iericho, stabant autem sacerdotes portantes arcam fœderis domini in sicco, in medio Iarden præparati, & omnis Israel transibat per siccum, donec perficerent omnis gens transire Iarden.

¶ Ponuntur duodecim lapides in alveo sicco Iarden, in monumetum siccat Iarden. C A P. III.

ET fuit quando perfecerunt omnis gens transire Iarden, dixit dominus ad Iehosuah, dicendo: Tollite vobis de populo duodecim viros, virum vnum de qualibet tribu, & præcipite eis, dicendo: Tollite vobis hinc in medio Iarden in loco, ubi steterunt pedes sacerdotum præparatorum, duodecim lapides, & transire facietis eos vobiscum, & ponere facietis in diuersorio, in quo manebitis nocte hac. Et vocauit Iehosuah duodecim viros, quos præparati fecerat de filiis Israel, virum vnum de qualibet tribu, dixitq; ad eos Iehosuah: Transite ante arcam domini dei vestri in medium Iarden, & tollite vobis singuli lapidem vnum super humerum suum, iuxta numerum tribuum filiorum Israel, vt sit hoc signum in medio vestri, cū interrogauerint filij vestri cras, dicendo: Quid lapides isti vobis dicetis eis: quia defecerunt aquæ Iarden ante arcam fœderis domini, cum transiret Iarden, excisæ sunt aquæ Iarden. Eruntq; lapides isti in memoriam filijs Israel vsq; in seculum.

Et tulerunt sic filij Israel, quemadmodum præceperat Iehosuah. Et tulerunt duodecim lapides de medio Iarden, quemadmodum locutus est dominus ad Iehosuah, secundum numerum tribuum filiorum Israel, & transire fecerunt eos secum ad diuersorium, & posuerunt eos ibi. Et duodecim lapides erexit Iehosuah in medio Iarden sub loco ubi steterant pedes sacerdotum portantium arcam fœderis, fueruntq; ibi vsque ad diem hanc. Sacerdotes autem portantes arcam fœderis, stabant in medio Iarden, donec consummaretur omne verbum, quod præcepit dominus ad Iehosuah, vt loqueret ad populum, iuxta omnia quæ præcepit Moyses ipsi Iehosuah. Et festinauerunt populus & transferunt. Et fuit, quando perfecit omnis populus transire, transiit arca domini, & sacerdotes ante populum. Transieruntq; filij Reuben, & filij Gad, & dimidia tribus Manasse accincti armis ante filios Israel, quemadmodum locutus fuerat ad eos Moyses. Circiter quadraginta milia armatorum militum transierunt ante dominum ad prælium ad campestra Iericho. In die ipsa magnificauit dominus Iehosuah in oculis omnis Israel, & timuerunt eum, quemadmodum timuerunt Moyses omnibus diebus vitæ eius. Dixitq; dominus ad Iehosuah, dicendo: Præcipe sacerdotibus portantibus arcam testimonij, vt ascendant ex Iarden. Et præcepit Iehosuah sacerdotibus, dicendo: Ascendite ex Iarden. Et fuit, cum ascēdissent sacerdotes portantes arcam fœderis domini de medio Iarden, translate sunt plantæ pedum sacerdotum ad siccum, & reuersæ sunt aquæ Iarden ad locum suum, & iuerunt sicut heri, & nudius tertius iuxta omnes ripas suas. Populus autem ascenderunt ex Iarden decima mensis primi, & castrametati sunt in Ghilgal in extremo orientis Iericho. Et duodecim lapides illos, quos tulerunt ex Iarden, statuit Iehosuah in Ghilgal. Dixitq; ad filios Israel, dicendo: Cum interrogauerint filij vestri cras patres suos, dicēdo: Quid lapides isti? Cognoscere facietis filios vestros, dicēdo: Per aridam transiit Israel Iarden hunc. Quoniam siccat fecit dominus deus vester aquas Iarden à facie vestra, donec transferitis, quemadmodum fecit dominus deus vester in mari Suph, quod siccat fecit à facie nostra, donec transiremus. Vt cognoscant omnes populi terræ manum domini, quoniam fortis est, vt timeatis dominum deum vestrum omnibus diebus.

Exod. 41. c.

Num. 32. d.

ET fuit, cum audissent omnes reges Emoræ, qui erant trans Iarden ad occidentem, & omnes reges Chenahane, qui erant iuxta mare, qd licari fecisset dominus aquas Iar-

den à facie filiorum Israel, donec transiret, liquefacti sunt eorum, nec erat in eis ultra spiritus à facie filiorum Israel. In tēpore illo dixit dominus ad Iehosuah: Fac tibi cultros acutos, & conuersus circumcide filios Israel secundum d. Et fecit sibi Iehosuah cultros acutos, & circumcidit filios Israel in colle præparato. Et hæc est causa quare circumcidit Iehosuah. Omnis populus qui egressus fuerat ex Aegypto, masculi omnes viri bellatores mortui erant in deserto in via, quando egressi sunt ex Aegypto. Quia circumcisi fuerunt omnis populus qui egressus fuerat. Et omnem populum qui nati sunt in deserto in via, quō egressi sunt ex Aegypto, non circumciderunt. Nam quadraginta annis ambulauerunt filij Israel per desertum, donec confumere tur omnis generatio virorum bellatorum, qui egressi fuerant ex Aegypto, qui non audierunt vocem domini, quibus iurauit dominus, qd non ostenderet eis terram, super quam iurauit dominus patribus eorum, vt daret vobis terram fluentem lacte, & melle. Et filios eorum stare fecit pro eis. Eos circumcidit Iehosuah, quia incircumcisi erant. Non em̄ circumciderat eos in via. Et fuit, quando completa fuit omnis gens circumcidi, manserunt in loco suo in castris, donec sanarentur. Dixitq; dominus ad Iehosuah: Hodie reuolui opprobrium Aegypti à vobis. Et vocauit nomen loci ipsius Ghilgal vsq; ad diē hanc. Et castrametati sunt filij Israel i Ghilgal, & fecerit Pefach quatuordecima die mensis ad vespèram in campestribus Iericho. Et comederunt de fructu terræ in crastino Pefach infermentata & polentam in ipso met die. Et celsauit Man in crastino, dum comedissent de frumento terræ, & non fuit ultra filijs Israel Mā, sed comederunt de fructu terræ Chenahan anno ipsa. Et fuit, dum esset Iehosuah in Iericho, ieiunauit oculos suos, & vidit: & ecce vir stabat contra eum, & gladius eius euaginatus in manu eius. Et iuit Iehosuah ad eum, & ait ei: Ex nostris es, an ex aduersarijs nr̄is? Et dixit: Nō, sed sum princeps exercit⁹ dñi. Nūc veni. Et cecidit Iehosuah in faciem suam in terrā, & adorauit, & dixit ei: Quid dominus meus loquitur ad seruum suum? Et dixit princeps exercitus domini ad Iehosuah: Solue calceamentum de pede tuo, quia locus super quo tu stas, sanctitas est. Et fecit Iehosuah sic. Et Iericho claudere viros suos, & clausa omnino erat propter filios Israel. Non erat egrediens, nec ingrediens.

Circiter dominus ad Iehosuah: Vide, dedi in manu tua Iericho, & regē eius, potentes exercitus. Et circumcibitis ciuitatem omnes viri bellatores gyando ciuitatem semel. Sic facies sex diebus. Et septem sacerdotes tollent septem tubas arietinas ante arcam. Die autē septima circuibunt ciuitatē septē vicibus, & sacerdotes clagent tubis. Et erit, qd protrahēt sonitum cū cornu arietino, cū audieritis vocē tubæ, vociferabunt omnis populus vociferatione magna, & cadet murus ciuitatis sub se, & ascēdent populus q̄sque e regione sui. Et vocauit Iehosuah filius Nun sacerdos, & dixit ad eos: Tollite arcam fœderis, & septē sacerdotes tollant septē tubas arietinas corā arca dñi. Dixitq; ad populum: Transite, & circuite ciuitatem, & armatus transeat ante arcam domini. Et fuit, cū diceret Iehosuah ad populum septē sacerdotes tollētes septē tubas arietinas ante arcam domini transierunt & claxerūt tubis, & arca fœderis domini ibat post eos. Et armatus ibat ante sacerdotes clangētes tubis, & aggregatus ibat post arcam eundo, & clangēdo tubis. Populo autē pcepit Iehosuah, dicēdo: Nō clamabitis neq; facietis audire vocē vestra, neq; egredietur ex ore vestro verbum vsq; ad diē, quo dixerō vobis clamate, & vociferate. Et circuiuit arca dñi ciuitatē gyando semel. Et venerūt ad castra, & manserunt in castris. Et surrexit Iehosuah mane, & tulerunt sacerdotes arcam dñi. Et septē sacerdotes tollētes septē tubas arietinas ante arcam domini ambulabāt eundo, & clagebant tubis, & armati ibāt aī eos, & reollecti reliq; ibāt post arcam dñi eundo, et clagebō tubis. Et circueuerūt ciuitatē die secūdo vice alia, & reuersi sunt ad castra. Sic fecerūt septē dieb⁹. Et fuit, die septimo surre-

Dixitq; dominus ad Iehosuah: Ne timeas, & ne terreatur ge ascende in Hai. Vide, dedi in manu tua regem Hai, & populum eius, & ciuitatem eius, & terram eius. Faciesq; Hai, & regi eius, quemadmodum fecisti Iericho, & regi eius. Tanti spolia eius, & animalia eius prædabis mihi vobis. Pone insidias ciuitati à tergo eius. Et surrexit Iehosuah, & omnis populus bellator, vt ascenderent in Hai, et elegit Iehosuah triginta milia virorum fortium robore, & misit eos nocte. Et præcepit eis, dicendo: Videte, insidiarimini ciuitati à tergo ciuitatis, ne elongetis vos ab vrbe valde, sed estote omnes vos parati. Ego autem, & omnis populus qui mecum est, accedemus ad vrbem. Et erit, cum exierit in occursum nostrum sicut prius, fugiemus ante eos. Et egredietur post nos, donec euellamus eos ab vrbe. Dicent enim: Fugiuunt ante nos vt prius, & fugiemus ante eos. Vos autem fugeritis ex insidijs, & expelleris habitatores ciuitatis. Tradetq; eam dominus deus vester in manu vestra. Et erit, cum ceperitis ciuitatem, succendetis ciuitatem igni. Iuxta verbum domini facietis. Videte, præcepi vobis. Et misit eos Iehosuah, & perrexerunt ad insidias, & manserunt inter Bethel, & Hai ab occidente Hai. Et mansit Iehosuah nocte illa in medio populi. Et surrexit Iehosuah mane, & numerauit populum, & ascendit ipse, & senes Israel ante populum in Hai. Et omnis populus bellator qui erat secum, ascenderunt & appropinquauerunt, & vincerunt contra ciuitatem, & castrametati sunt ab aglone ipsi Hai, & vallis erat inter eū, & iter Hai. Et tulit circi-

ET præuaticati sunt filij Israel præuaticationem in anathemate. Tulitq; Hachan filius Charmi, filij Zabdi filij Zerach de tribu Iehudah de anathemate, & iratus est furor domini corā filijs Israel. Misit autem Iehosuah viros de Iericho in Hai, quæ est iuxta Bethauen ad orientem Bethel. Dixitq; ad eos, dicendo: Ascendite & explorate terram. Et ascenderunt viri & explorauerunt Hai. Et reuersi sunt ad Iehosuah, atq; dixerunt illi: Non ascendat omnis populus. Circiter duo milia virorum, vel circiter tria milia virorum ascendant, & percuti aut Hai. Ne laborare facias illic omnem populum, quia pauci sunt. Et ascenderunt de populo illuc fere tria milia virorum, & fugerunt coram viris Hai. Et percusserunt ex eis viri Hai serme triginta & sex viros, & persecuti sunt eos coram porta vsque ad Sebarim, & percusserunt eos in descensu. Et liquefacti sunt coram populo, & fuit velut aqua. Et scidit Iehosuah vestimenta sua, & cecidit in faciem suam in terram coram arca domini vsque ad vespèram ipse, & senes Israel, & ascendere fecerūt puluerem super caput suum. Dixitq; Iehosuah: Ahah dñe deus, vt res nos in manu Emorē, vt p̄dere faceres nos: Et vniū voluisse mus, & mansissemus trans Iarden. O domine, quid dicā, postquam verit Israel ceruicem corā inimicis suis. Et audiēt Chenahaneus, & omnes habitatores terræ, & vertent se contra nos, & disperdent nomen nostrum e terra. Et quid facies nos, mini tuo magno? Dixitq; dominus ad Iehosuah: Surge, vt quid tu cadis in faciem tuam? Peccauit Israel, & etiam transgressi sunt pactū meū, quod præcepi eis, & etiā tulerūt de anathemate, & etiam furati sunt, & etiā mentiti sunt, & etiam posuerunt inter vasa sua. Et non poterūt filij Israel stare coram inimicis suis. Ceruicem verēt coram inimicis suis, quia fuerūt in anathemate. Non addā esse vobiscum, nisi disperdaris anathemate.

Et præuaticati sunt filij Israel præuaticationem in anathemate. Tulitq; Hachan filius Charmi, filij Zabdi filij Zerach de tribu Iehudah de anathemate, & iratus est furor domini corā filijs Israel. Misit autem Iehosuah viros de Iericho in Hai, quæ est iuxta Bethauen ad orientem Bethel. Dixitq; ad eos, dicendo: Ascendite & explorate terram. Et ascenderunt viri & explorauerunt Hai. Et reuersi sunt ad Iehosuah, atq; dixerunt illi: Non ascendat omnis populus. Circiter duo milia virorum, vel circiter tria milia virorum ascendant, & percuti aut Hai. Ne laborare facias illic omnem populum, quia pauci sunt. Et ascenderunt de populo illuc fere tria milia virorum, & fugerunt coram viris Hai. Et percusserunt ex eis viri Hai serme triginta & sex viros, & persecuti sunt eos coram porta vsque ad Sebarim, & percusserunt eos in descensu. Et liquefacti sunt coram populo, & fuit velut aqua. Et scidit Iehosuah vestimenta sua, & cecidit in faciem suam in terram coram arca domini vsque ad vespèram ipse, & senes Israel, & ascendere fecerūt puluerem super caput suum. Dixitq; Iehosuah: Ahah dñe deus, vt res nos in manu Emorē, vt p̄dere faceres nos: Et vniū voluisse mus, & mansissemus trans Iarden. O domine, quid dicā, postquam verit Israel ceruicem corā inimicis suis. Et audiēt Chenahaneus, & omnes habitatores terræ, & vertent se contra nos, & disperdent nomen nostrum e terra. Et quid facies nos, mini tuo magno? Dixitq; dominus ad Iehosuah: Surge, vt quid tu cadis in faciem tuam? Peccauit Israel, & etiam transgressi sunt pactū meū, quod præcepi eis, & etiā tulerūt de anathemate, & etiam furati sunt, & etiā mentiti sunt, & etiam posuerunt inter vasa sua. Et non poterūt filij Israel stare coram inimicis suis. Ceruicem verēt coram inimicis suis, quia fuerūt in anathemate. Non addā esse vobiscum, nisi disperdaris anathemate.

Et præuaticati sunt filij Israel præuaticationem in anathemate. Tulitq; Hachan filius Charmi, filij Zabdi filij Zerach de tribu Iehudah de anathemate, & iratus est furor domini corā filijs Israel. Misit autem Iehosuah viros de Iericho in Hai, quæ est iuxta Bethauen ad orientem Bethel. Dixitq; ad eos, dicendo: Ascendite & explorate terram. Et ascenderunt viri & explorauerunt Hai. Et reuersi sunt ad Iehosuah, atq; dixerunt illi: Non ascendat omnis populus. Circiter duo milia virorum, vel circiter tria milia virorum ascendant, & percuti aut Hai. Ne laborare facias illic omnem populum, quia pauci sunt. Et ascenderunt de populo illuc fere tria milia virorum, & fugerunt coram viris Hai. Et percusserunt ex eis viri Hai serme triginta & sex viros, & persecuti sunt eos coram porta vsque ad Sebarim, & percusserunt eos in descensu. Et liquefacti sunt coram populo, & fuit velut aqua. Et scidit Iehosuah vestimenta sua, & cecidit in faciem suam in terram coram arca domini vsque ad vespèram ipse, & senes Israel, & ascendere fecerūt puluerem super caput suum. Dixitq; Iehosuah: Ahah dñe deus, vt res nos in manu Emorē, vt p̄dere faceres nos: Et vniū voluisse mus, & mansissemus trans Iarden. O domine, quid dicā, postquam verit Israel ceruicem corā inimicis suis. Et audiēt Chenahaneus, & omnes habitatores terræ, & vertent se contra nos, & disperdent nomen nostrum e terra. Et quid facies nos, mini tuo magno? Dixitq; dominus ad Iehosuah: Surge, vt quid tu cadis in faciem tuam? Peccauit Israel, & etiam transgressi sunt pactū meū, quod præcepi eis, & etiā tulerūt de anathemate, & etiam furati sunt, & etiā mentiti sunt, & etiam posuerunt inter vasa sua. Et non poterūt filij Israel stare coram inimicis suis. Ceruicem verēt coram inimicis suis, quia fuerūt in anathemate. Non addā esse vobiscum, nisi disperdaris anathemate.

Et præuaticati sunt filij Israel præuaticationem in anathemate. Tulitq; Hachan filius Charmi, filij Zabdi filij Zerach de tribu Iehudah de anathemate, & iratus est furor domini corā filijs Israel. Misit autem Iehosuah viros de Iericho in Hai, quæ est iuxta Bethauen ad orientem Bethel. Dixitq; ad eos, dicendo: Ascendite & explorate terram. Et ascenderunt viri & explorauerunt Hai. Et reuersi sunt ad Iehosuah, atq; dixerunt illi: Non ascendat omnis populus. Circiter duo milia virorum, vel circiter tria milia virorum ascendant, & percuti aut Hai. Ne laborare facias illic omnem populum, quia pauci sunt. Et ascenderunt de populo illuc fere tria milia virorum, & fugerunt coram viris Hai. Et percusserunt ex eis viri Hai serme triginta & sex viros, & persecuti sunt eos coram porta vsque ad Sebarim, & percusserunt eos in descensu. Et liquefacti sunt coram populo, & fuit velut aqua. Et scidit Iehosuah vestimenta sua, & cecidit in faciem suam in terram coram arca domini vsque ad vespèram ipse, & senes Israel, & ascendere fecerūt puluerem super caput suum. Dixitq; Iehosuah: Ahah dñe deus, vt res nos in manu Emorē, vt p̄dere faceres nos: Et vniū voluisse mus, & mansissemus trans Iarden. O domine, quid dicā, postquam verit Israel ceruicem corā inimicis suis. Et audiēt Chenahaneus, & omnes habitatores terræ, & vertent se contra nos, & disperdent nomen nostrum e terra. Et quid facies nos, mini tuo magno? Dixitq; dominus ad Iehosuah: Surge, vt quid tu cadis in faciem tuam? Peccauit Israel, & etiam transgressi sunt pactū meū, quod præcepi eis, & etiā tulerūt de anathemate, & etiam furati sunt, & etiā mentiti sunt, & etiam posuerunt inter vasa sua. Et non poterūt filij Israel stare coram inimicis suis. Ceruicem verēt coram inimicis suis, quia fuerūt in anathemate. Non addā esse vobiscum, nisi disperdaris anathemate.

Et præuaticati sunt filij Israel præuaticationem in anathemate. Tulitq; Hachan filius Charmi, filij Zabdi filij Zerach de tribu Iehudah de anathemate, & iratus est furor domini corā filijs Israel. Misit autem Iehosuah viros de Iericho in Hai, quæ est iuxta Bethauen ad orientem Bethel. Dixitq; ad eos, dicendo: Ascendite & explorate terram. Et ascenderunt viri & explorauerunt Hai. Et reuersi sunt ad Iehosuah, atq; dixerunt illi: Non ascendat omnis populus. Circiter duo milia virorum, vel circiter tria milia virorum ascendant, & percuti aut Hai. Ne laborare facias illic omnem populum, quia pauci sunt. Et ascenderunt de populo illuc fere tria milia virorum, & fugerunt coram viris Hai. Et percusserunt ex eis viri Hai serme triginta & sex viros, & persecuti sunt eos coram porta vsque ad Sebarim, & percusserunt eos in descensu. Et liquefacti sunt coram populo, & fuit velut aqua. Et scidit Iehosuah vestimenta sua, & cecidit in faciem suam in terram coram arca domini vsque ad vespèram ipse, & senes Israel, & ascendere fecerūt puluerem super caput suum. Dixitq; Iehosuah: Ahah dñe deus, vt res nos in manu Emorē, vt p̄dere faceres nos: Et vniū voluisse mus, & mansissemus trans Iarden. O domine, quid dicā, postquam verit Israel ceruicem corā inimicis suis. Et audiēt Chenahaneus, & omnes habitatores terræ, & vertent se contra nos, & disperdent nomen nostrum e terra. Et quid facies nos, mini tuo magno? Dixitq; dominus ad Iehosuah: Surge, vt quid tu cadis in faciem tuam? Peccauit Israel, & etiam transgressi sunt pactū meū, quod præcepi eis, & etiā tulerūt de anathemate, & etiam furati sunt, & etiā mentiti sunt, & etiam posuerunt inter vasa sua. Et non poterūt filij Israel stare coram inimicis suis. Ceruicem verēt coram inimicis suis, quia fuerūt in anathemate. Non addā esse vobiscum, nisi disperdaris anathemate.

mo surrexerunt, cum ascendit aurora, & circueuerūt ciuitatem secundum modum huncseptem vicibus. Tantum die ipsa circueuerunt ciuitatem septem vicibus. Et fuit, vice septima clamauerunt facientes tubis. Dixitq; Iehosuah ad populum: Clamare, quia tradidit dominus vobis ciuitatem. Et erit ciuitas hæc anathema, & omnia quæ sunt in ea domino. Tantum Ra chab capona viuet, ipsa & omnes qui sunt secū in domo, quia abscondit nuncios quos misimus. Verūtamē caute ab anathemate, ne forte capiatis anathema, & tollatis de anathemate & ponatis castra Israel in anathemate, & turbetis ea. Omne autem argentum, & aurum, & vasa aerea, & serpe, sancti est domino. Thesaurum domini ingredietur. Et clamauit populus, & clamauerunt tubis. Et fuit, cum audisset populus vocem tubæ, clamauerunt populus clamore magno, & cecidit murus sub se. Et ascendit populus in ciuitatem quicq; e regione nescit, & ceperunt ciuitatem, & desolauerunt omnia quæ erant in ciuitate, ab homine vsque ad mulierem, a puero vsque ad senem, & vsque ad bouem, & ouē, & alinum acie gladij. Duobus autem viris, qui explorauerunt terram, dixit Iehosuah: Ingreddimini domum mulieris caponæ, & educate inde mulierem, & omnia quæ sunt ei, quemadmodum iurastis ei. Et ingressi sunt pueri exploratores, & eduxerūt Rachab, & patrem eius, & matrem eius, & fratres eius, & omnia quæ erant ei, & omnes familias eius eduxerunt, & posuerunt eos extra castra Israel. Et ciuitatem succenderunt igni, & omnia quæ erant in ea, tantū argentū, & aurū, & vasa aerea & ferrea posuerunt in thesauro domus domini. Et Rachab caponam, & domum patris eius, & omnia quæ erant ei, viueret fecit Iehosuah, & habitauit in medio Israel, vsq; ad diem hanc, quia abscondit nuncios, quos miserat Iehosuah ad explorandum Iericho. Et adiurauit Iehosuah in tempore illo, dicendo: Maledictus vir ante dominum qui suscitauerit, & edificauerit ciuitatem Istan Iericho. In primogenito suo funder eam, & in paruo suo statuatur portæ ei. Et fuit dñs cū Iehosuah, & fama eius fuit in oī terra.

Et præuaticati sunt filij Israel præuaticationem in anathemate. Tulitq; Hachan filius Charmi, filij Zabdi filij Zerach de tribu Iehudah de anathemate, & iratus est furor domini corā filijs Israel. Misit autem Iehosuah viros de Iericho in Hai, quæ est iuxta Bethauen ad orientem Bethel. Dixitq; ad eos, dicendo: Ascendite & explorate terram. Et ascenderunt viri & explorauerunt Hai. Et reuersi sunt ad Iehosuah, atq; dixerunt illi: Non ascendat omnis populus. Circiter duo milia virorum, vel circiter tria milia virorum ascendant, & percuti aut Hai. Ne laborare facias illic omnem populum, quia pauci sunt. Et ascenderunt de populo illuc fere tria milia virorum, & fugerunt coram viris Hai. Et percusserunt ex eis viri Hai serme triginta & sex viros, & persecuti sunt eos coram porta vsque ad Sebarim, & percusserunt eos in descensu. Et liquefacti sunt coram populo, & fuit velut aqua. Et scidit Iehosuah vestimenta sua, & cecidit in faciem suam in terram coram arca domini vsque ad vespèram ipse, & senes Israel, & ascendere fecerūt puluerem super caput suum. Dixitq; Iehosuah: Ahah dñe deus, vt res nos in manu Emorē, vt p̄dere faceres nos: Et vniū voluisse mus, & mansissemus trans Iarden. O domine, quid dicā, postquam verit Israel ceruicem corā inimicis suis. Et audiēt Chenahaneus, & omnes habitatores terræ, & vertent se contra nos, & disperdent nomen nostrum e terra. Et quid facies nos, mini tuo magno? Dixitq; dominus ad Iehosuah: Surge, vt quid tu cadis in faciem tuam? Peccauit Israel, & etiam transgressi sunt pactū meū, quod præcepi eis, & etiā tulerūt de anathemate, & etiam furati sunt, & etiā mentiti sunt, & etiam posuerunt inter vasa sua. Et non poterūt filij Israel stare coram inimicis suis. Ceruicem verēt coram inimicis suis, quia fuerūt in anathemate. Non addā esse vobiscum, nisi disperdaris anathemate.

Et præuaticati sunt filij Israel præuaticationem in anathemate. Tulitq; Hachan filius Charmi, filij Zabdi filij Zerach de tribu Iehudah de anathemate, & iratus est furor domini corā filijs Israel. Misit autem Iehosuah viros de Iericho in Hai, quæ est iuxta Bethauen ad orientem Bethel. Dixitq; ad eos, dicendo: Ascendite & explorate terram. Et ascenderunt viri & explorauerunt Hai. Et reuersi sunt ad Iehosuah, atq; dixerunt illi: Non ascendat omnis populus. Circiter duo milia virorum, vel circiter tria milia virorum ascendant, & percuti aut Hai. Ne laborare facias illic omnem populum, quia pauci sunt. Et ascenderunt de populo illuc fere tria milia virorum, & fugerunt coram viris Hai. Et percusserunt ex eis viri Hai serme triginta & sex viros, & persecuti sunt eos coram porta vsque ad Sebarim, & percusserunt eos in descensu. Et liquefacti sunt coram populo, & fuit velut aqua. Et scidit Iehosuah vestimenta sua, & cecidit in faciem suam in terram coram arca domini vsque ad vespèram ipse, & senes Israel, & ascendere fecerūt puluerem super caput suum. Dixitq; Iehosuah: Ahah dñe deus, vt res nos in manu Emorē, vt p̄dere faceres nos: Et vniū voluisse mus, & mansissemus trans Iarden. O domine, quid dicā, postquam verit Israel ceruicem corā inimicis suis. Et audiēt Chenahaneus, & omnes habitatores terræ, & vertent se contra nos, & disperdent nomen nostrum e terra. Et quid facies nos, mini tuo magno? Dixitq; dominus ad Iehosuah: Surge, vt quid tu cadis in faciem tuam? Peccauit Israel, & etiam transgressi sunt pactū meū, quod præcepi eis, & etiā tulerūt de anathemate, & etiam furati sunt, & etiā mentiti sunt, & etiam posuerunt inter vasa sua. Et non poterūt filij Israel stare coram inimicis suis. Ceruicem verēt coram inimicis suis, quia fuerūt in anathemate. Non addā esse vobiscum, nisi disperdaris anathemate.

Et præuaticati sunt filij Israel præuaticationem in anathemate. Tulitq; Hachan filius Charmi, filij Zabdi filij Zerach de tribu Iehudah de anathemate, & iratus est furor domini corā filijs Israel. Misit autem Iehosuah viros de Iericho in Hai, quæ est iuxta Bethauen ad orientem Bethel. Dixitq; ad eos, dicendo: Ascendite & explorate terram. Et ascenderunt viri & explorauerunt Hai. Et reuersi sunt ad Iehosuah, atq; dixerunt illi: Non ascendat omnis populus. Circiter duo milia virorum, vel circiter tria milia virorum ascendant, & percuti aut Hai. Ne laborare facias illic omnem populum, quia pauci sunt. Et ascenderunt de populo illuc fere tria milia virorum, & fugerunt coram viris Hai. Et percusserunt ex eis viri Hai serme triginta & sex viros, & persecuti sunt eos coram porta vsque ad Sebarim, & percusserunt eos in descensu. Et liquefacti sunt coram populo, & fuit velut aqua. Et scidit Iehosuah vestimenta sua, & cecidit in faciem suam in terram coram arca domini vsque ad vespèram ipse, & senes Israel, & ascendere fecerūt puluerem super caput suum. Dixitq; Iehosuah: Ahah dñe deus, vt res nos in manu Emorē, vt p̄dere faceres nos: Et vniū voluisse mus, & mansissemus trans Iarden. O domine, quid dicā, postquam verit Israel ceruicem corā inimicis suis. Et audiēt Chenahaneus, & omnes habitatores terræ, & vertent se contra nos, & disperdent nomen nostrum e terra. Et quid facies nos, mini tuo magno? Dixitq; dominus ad Iehosuah: Surge, vt quid tu cadis in faciem tuam? Peccauit Israel, & etiam transgressi sunt pactū meū, quod præcepi eis, & etiā tulerūt de anathemate, & etiam furati sunt, & etiā mentiti sunt, & etiam posuerunt inter vasa sua. Et non poterūt filij Israel stare coram inimicis suis. Ceruicem verēt coram inimicis suis, quia fuerūt in anathemate. Non addā esse vobiscum, nisi disperdaris anathemate.

Et præuaticati sunt filij Israel præuaticationem in anathemate. Tulitq; Hachan filius Charmi, filij Zabdi filij Zerach de tribu Iehudah de anathemate, & iratus est furor domini corā filijs Israel. Misit autem Iehosuah viros de Iericho in Hai, quæ est iuxta Bethauen ad orientem Bethel. Dixitq; ad eos, dicendo: Ascendite & explorate terram. Et ascenderunt viri & explorauerunt Hai. Et reuersi sunt ad Iehosuah, atq; dixerunt illi: Non ascendat omnis populus. Circiter duo milia virorum, vel circiter tria milia virorum ascendant, & percuti aut Hai. Ne laborare facias illic omnem populum, quia pauci sunt. Et ascenderunt de populo illuc fere tria milia virorum, & fugerunt coram viris Hai. Et percusserunt ex eis viri Hai serme triginta & sex viros, & persecuti sunt eos coram porta vsque ad Sebarim, & percusserunt eos in descensu. Et liquefacti sunt coram populo, & fuit velut aqua. Et scidit Iehosuah vestimenta sua, & cecidit in faciem suam in terram coram arca domini vsque ad vespèram ipse, & senes Israel, & ascendere fecerūt puluerem super caput suum. Dixitq; Iehosuah: Ahah dñe deus, vt res nos in manu Emorē, vt p̄dere faceres nos: Et vniū voluisse mus, & mansissemus trans Iarden. O domine, quid dicā, postquam verit Israel ceruicem corā inimicis suis. Et audiēt Chenahaneus, & omnes habitatores terræ, & vertent se contra nos, & disperdent nomen nostrum e terra. Et quid facies nos, mini tuo magno? Dixitq; dominus ad Iehosuah: Surge, vt quid tu cadis in faciem tuam? Peccauit Israel, & etiam transgressi sunt pactū meū, quod præcepi eis, & etiā tulerūt de anathemate, & etiam furati sunt, & etiā mentiti sunt, & etiam posuerunt inter vasa sua. Et non poterūt filij Israel stare coram inimicis suis. Ceruicem verēt coram inimicis suis, quia fuerūt in anathemate. Non addā esse vobiscum, nisi disperdaris anathemate.

Et præuaticati sunt filij Israel præuaticationem in anathemate. Tulitq; Hachan filius Charmi, filij Zabdi filij Zerach de tribu Iehudah de anathemate, & iratus est furor domini corā filijs Israel. Misit autem Iehosuah viros de Iericho in Hai, quæ est iuxta Bethauen ad orientem Bethel. Dixitq; ad eos, dicendo: Ascendite & explorate terram. Et ascenderunt viri & explorauerunt Hai. Et reuersi sunt ad Iehosuah, atq; dixerunt illi: Non ascendat omnis populus. Circiter duo milia virorum, vel circiter tria milia virorum ascendant, & percuti aut Hai. Ne laborare facias illic omnem populum, quia pauci sunt. Et ascenderunt de populo illuc fere tria milia virorum, & fugerunt coram viris Hai. Et percusserunt ex eis viri Hai serme triginta & sex viros, & persecuti sunt eos coram porta vsque ad Sebarim, & percusserunt eos in descensu. Et liquefacti sunt coram populo, & fuit velut aqua. Et scidit Iehosuah vestimenta sua, & cecidit in faciem suam in terram coram arca domini vsque ad vespèram ipse, & senes Israel, & ascendere fecerūt puluerem super caput suum. Dixitq; Iehosuah: Ahah dñe deus, vt res nos in manu Emorē, vt p̄dere faceres nos: Et vniū voluisse mus, & mansissemus trans Iarden. O domine, quid dicā, postquam verit Israel ceruicem corā inimicis suis. Et audiēt Chenahaneus, & omnes habitatores terræ, & vertent se contra nos, & disperdent nomen nostrum e terra. Et quid facies nos, mini tuo magno? Dixitq; dominus ad Iehosuah: Surge, vt quid tu cadis in faciem tuam? Peccauit Israel, & etiam transgressi sunt pactū meū, quod præcepi eis, & etiā tulerūt de anathemate, & etiam furati sunt, & etiā mentiti sunt, & etiam posuerunt inter vasa sua. Et non poterūt filij Israel stare coram inimicis suis. Ceruicem verēt coram inimicis suis, quia fuerūt in anathemate. Non addā esse vobiscum, nisi disperdaris anathemate.

Et præuaticati sunt filij Israel præuaticationem in anathemate. Tulitq; Hachan filius Charmi, filij Zabdi filij Zerach de tribu Iehudah de anathemate, & iratus est furor domini corā filijs Israel. Misit autem Iehosuah viros de Iericho in Hai, quæ est iuxta Bethauen ad orientem Bethel. Dixitq; ad eos, dicendo: Ascendite & explorate terram. Et ascenderunt viri & explorauerunt Hai. Et reuersi sunt ad Iehosuah, atq; dixerunt illi: Non ascendat omnis populus. Circiter duo milia virorum, vel circiter tria milia virorum ascendant, & percuti aut Hai. Ne laborare facias illic omnem populum, quia pauci sunt. Et ascenderunt de populo illuc fere tria milia virorum, & fugerunt coram viris Hai. Et percusserunt ex eis viri Hai serme triginta & sex viros, & persecuti sunt eos coram porta vsque ad Sebarim, & percusserunt eos in descensu. Et liquefacti sunt coram populo, & fuit velut aqua. Et scidit Iehosuah vestimenta sua, & cecidit in faciem suam in terram coram arca domini vsque ad vespèram ipse, & senes Israel, & ascendere fecerūt puluerem super caput suum. Dixitq; Iehosuah: Ahah dñe deus, vt res nos in manu Emorē, vt p̄dere faceres nos: Et vniū voluisse mus, & mansissemus trans Iarden. O domine, quid dicā, postquam verit Israel ceruicem corā inimicis suis. Et audiēt Chenahaneus, & omnes habitatores terræ, & vertent se contra nos, & disperdent nomen nostrum e terra. Et quid facies nos, mini tuo magno? Dixitq; dominus ad Iehosuah: Surge, vt quid tu cadis in faciem tuam? Peccauit Israel, & etiam transgressi sunt pactū meū, quod præcepi eis, & etiā tulerūt de anathemate, & etiam furati sunt, & etiā mentiti sunt, & etiam posuerunt inter vasa sua. Et non poterūt filij Israel stare coram inimicis suis. Ceruicem verēt coram inimicis suis, quia fuerūt in anathemate. Non addā esse vobiscum, nisi disperdaris anathemate.

Et præuaticati sunt filij Israel præuaticationem in anathemate. Tulitq; Hachan filius Charmi, filij Zabdi filij Zerach de tribu Iehudah de anathemate, & iratus est furor domini corā filijs Israel. Misit autem Iehosuah viros de Iericho in Hai, quæ est iuxta Bethauen ad orientem Bethel. Dixitq; ad eos, dicendo: Ascendite & explorate terram. Et ascenderunt viri & explorauerunt Hai. Et reuersi sunt ad Iehosuah, atq; dixerunt illi: Non ascendat omnis populus. Circiter duo

ter quinque milia virorum, & posuit eos in insidijs inter Bethel, & inter Hai ab occidente ipsi ciuitati. Et posuerunt populus omnia castra quae erant ab aquilone ipsi ciuitati, & insidias eius ab occidente ipsi ciuitati, & perrexit Iehosuah nocte illa in medium vallis. Et fuit, cum videret rex Hai, festinauerunt & surrexerunt, & egressi sunt homines ciuitatis in occursum Israel in praelium, ipse, & omnis populus eius ad tempus constitutum ante campestria, & nesciebat quod insidiae essent sibi a tergo ciuitatis. Et caesi sunt Iehosuah & omnis Israel ante eos, & tulerunt per viam solitudinis. Et vociferati sunt omnis populus in ciuitate persequendo eos, & persecuti sunt Iehosuah, & euulsi sunt a ciuitate. Et non est relictus vir de Hai, & Bethel, qui non egressi sint post Israel, & reliquerunt ciuitatem aperam, & persecuti sunt Israel. Dixit autem dominus ad Iehosuah: Extende hastam, quae est in manu tua contra Hai, quia in manu tua dabo eam. Et extendit Iehosuah hastam quae erat in manu sua contra ciuitatem, & insidiae surrexerunt festinanter e loco suo, & cucurrerunt, cum extendisset manum suam, & venerunt ad ciuitatem, atque ceperunt eam, & festinauerunt, & succenderunt ciuitatem igni. Et verterunt se viri Hai post se, & viderunt, & ecce ascendebat fumus ciuitatis ad caelum, & non erant eis loca ad fugiendum huc, & illuc, & populus qui fugerat in desertum conuersus est ad persequendum. Et Iehosuah & omnis Israel viderunt quod cepissent insidiae ciuitatem, & ascendisset fumus ciuitatis, & reuerfi sunt, & percusserunt viros Hai. Et illi egressi sunt de ciuitate in occursum eorum, & fuerunt Israeli in medio ista hinc, & illi inde, & percusserunt eos vsquequo non remaneret ex eo superstes, & euasor. Regemque Hai ceperunt viuum, & accedens fecerunt eum ad Iehosuah. Et fuit, cum compleuisset Israel occidere omnes habitatores Hai, tam in agro quam deserto, in quo persecuti fuerant eos, & cecidissent omnes ipsi acie gladij, donec confumerentur, reuerfi sunt omnis Israel ad Hai, & percusserunt eam acie gladij. Et fuerunt omnes qui ceciderunt in die illa a viro vsque ad mulierem. XII. milia, omnes viri Hai. Et Iehosuah non reduxit manum suam quam extenderat cum lancea, donec interficerent omnes habitatores Hai. Tantum animalia & spolia ciuitatis eius praedati sunt sibi filij Israel iuxta verbum domini, quod praecipit ipsi Iehosuah. Et succendit Iehosuah Hai, & posuit eam tumulum sempiternum, desolatamque vsque ad diem hanc. Et regem Hai suspendit in ligno vsque ad tempus veris peritum. Et cum occubuisset sol, praecipit Iehosuah, & deposuerunt cadauer eius de ligno, & proiecerunt illud ad ostium portae ciuitatis, & statuerunt super illud acruum lapidum grandem vsque ad diem hanc. Tunc aedificauit Iehosuah altare domino deo Israel in monte Hebal, quemadmodum praecipit Moyses seruus domini filijs Israel, secundum quod scriptum est in libro legis Moyses altare ex lapidibus integris, super quos non fecit eleuare ferrum, & immolauerunt super illud holocausta domino, & sacrificauerunt pacifica. Et scripsit tibi in lapidibus Deuteronomium legis Moyses, quod scripsit coram filijs Israel. Et omnis Israel & seniores eius, & praefecti, & iudices eius stabant hinc, & inde ad arcam coram sacerdotibus Leuitis portantibus arcam foederis domini, sicut peregrinus sic indigena. Medietas eius contra montem Gherizim, & medietas eius contra montem Hebal, quemadmodum praecipit Moyses seruus domini, vt benediceret populo Israel primum. Et postea legit omnia verba legis. Benedictionem, & maledictionem iuxta omne quod scriptum est in libro legis. Non fuit verbum ex omnibus quae praecipit Moyses, quod non legerit Iehosuah coram omni coetu Israel, & mulieribus, & paruulis, & peregrinis, ambulantibus in medio eorum.

ET fuit, cum audissent omnes reges qui erant trans Iardem in monte, & planicie, & omni littore maris magni contra Lebanon, Chittaeus, Emoraus, Chenahanus, Perizaeus, Chiuueus & Iebuseus, congregati sunt pariter ad pugnam.

dum cum Iehosuah, & Israel consensu vno. Et habitatores Ghibhon, audierunt quod fecerat Iehosuah ipsi Ierecho, & Hai, & fecerunt etiam ipsi callide. Et abierunt & ostenderunt legatos, & tulerunt saccos veteres alinis suis, & vres vini veteres, & scissos, & colligatos, & calcamina vetera, & resarcita in pedibus suis, & vestes veteres super se. Et omnes panes cibi eorum siccus erant, & mucidi, & perrexerunt ad Iehosuah in castra Ghibgal, dixeruntque ei, & ad virum Israel: Terra longinqua venimus. Et nunc percute nobiscum foedus. Dixitque vir Israel ad Chiuueum: Forte in medio mei tu habitas, & quomodo percuteam tecum foedus? Dixeruntque ad Iehosuah: Serui tui sumus. Dixitque ad eos Iehosuah: Qui estis, & vnde venistis? Et dixerunt ei: Terra longinqua vaide venerunt serui tui: in nomine domini dei tui. Audiuius enim famam eius & omnia quae fecit in Aegypto, & omnia quae fecit duobus regibus Emoraui, qui erant trans Iarden, Sicon regi Chesbon, & Hogh regi Basan, qui erant in Haitharoth. Dixeruntque nobis seniores nostri, & omnes habitatores terrae nostrae, dicendo: Tollite in manu vestra escam pro itinere, & in te in occursum eorum, ac dicite eis: Serui vestri sumus. Et nunc percute nobiscum foedus. Hic panis noster cauidum in escam paratus est a nobis de domibus nostris in die qua egressi sumus, vt veniremus ad vos, & nunc ecce est siccus & mucidus. Et isti vres vini, quos impleuimus noui erant, & ecce scissi sunt, & ista vestimenta nostra, & calcamina nostra veterauerunt propter maximum iter. Et acceperunt viri de esca eorum, & os domini non interrogauerunt. Et fecit cum eis Iehosuah pacem, & percussit cum eis foedus ad viuificandum eos, & iurauerunt eis principes congregati. Et fuit, in fine trium dierum postquam percusserunt cum eis foedus, audierunt quod propinquarent sibi, & in medio sui habitarent. Et profecti sunt filij Israel, & venerunt ad ciuitates eorum die tertio, & ciuitates eorum erant Ghibhon, & Chephirah, & Beeroth, & Chiriatheharim: & non percusserunt eos filij Israel, quia iurauerant eis principes synagoga per dominum deum Israel. Et murmurauit omnis synagoga contra principes. Dixeruntque omnes principes ad omnem synagogam: Nos iurauimus eis per dominum deum Israel, & nunc non possumus contingere eos. Hoc faciemus eis, & faciendo viuere eos, & non erit contra nos ira propter iuramentum, quod iurauimus eis. Et dixerunt ad eos principes: Viuant, & caedant ligna, & hauriant aquam omni synagoga, quemadmodum locuti sunt eis principes. Et vocauit eos Iehosuah, & locutus est ad eos, dicendo: Vt quid decepti sunt nos, dicendo: Longinqui sumus a vobis vaide, & vos in medio nostri habitatis? Et nunc maledicti estis, & non excidentur ex vobis serui, & caedentes ligna, & haurientes aquam domui dei mei. Et responderunt ad Iehosuah, atque dixerunt: Cum indicando indicatum fuit seruis tuis omne quod praecipit dominus deus tuus Moyses seruo eius, vt daret vobis omnem terram, & disperderet omnes habitatores terrae a facie vestra, timuimus vaide animabus nostris a facie vestra, & fecimus hoc. Et nunc ecce sumus in manu tua. Si cut placet, & sicut rectum est in oculis tuis, vt facias nobis, fac. Et fecit eis ita. Et liberauit eos de manu filiorum Israel, & non interfecerunt eos. Posuitque eos Iehosuah in die ipsa caefores lignorum, & hauritores aquae synagoga, & altari domini vsque ad diem hanc in loco quem elegerit.

ET fuit, cum audisset Adonisedech rex Ierusalaim, quod cepisset Iehosuah Hai, & deleuisset eam, quemadmodum fecit Iericho, & regi eius sic fecisset Hai, & regi eius, & quod pacem fecissent habitatores Ghibon cum Israel, & esset in medio eorum: timuerunt vaide. Ciuitas enim magna erat Ghibon veluti vna e ciuitatibus regibus, & quae erat maior Hai, et oes viri eius fortes. Et misit Adonisedech rex Ierusalaim ad Hoham regem Chebron, et ad Piram regem Iarmuth, et ad Iaphiah regem Lachis, et ad Debir regem Heglon, dicendo:

dicendo: Ascendite ad me, auxiliamini mihi, & percussimus Ghibhon, quia pacem fecit cum Iehosuah, & cum filijs Israel. Et congregati sunt, & ascendit quinq; reges Emoraui rex Ierusalaim, rex Chebron, rex Iarmuth, rex Lachis, reges Heglon, ipsi & omnia castra eorum, & castrametati sunt contra Ghibhon, & pugnaverunt contra eam. Ceperuntque eam die ipsa, & percusserunt eam acie gladij. Et omnem animam quae erat in ea die ipsa interfecit, iuxta omnia quae fecit ipsi Lachis. Et ascendit Iehosuah, & omnis Israel cum eo de Heglon in Chebron, & pugnaverunt contra eam. Et ceperunt eam, & percusserunt eam acie gladij, & regem eius, & omnes vrbes eius, & omnem animam quae erat in ea, non reliquit superstitem. Iuxta omnia quae fecit ipsi Heglon. Et interfecit eius habitatores, & omnem animam in ea. Et reuersus est Iehosuah, & omnis Israel cum eo in Debir, & pugnavit contra eam. Cepitque eam, & regem eius, & omnes vrbes eius, & percusserunt eos acie gladij, & interfecerunt omnem animam quae erat in ea. Non reliquit superstitem, quemadmodum fecit ipsi Chebron, sic fecit ipsi Debir, & regi eius, & quemadmodum fecit ipsi Libnah, & regi eius. Et percussit Iehosuah omnem terram montanam, & meridiana, & campestris, & ascendit, & omnes reges eorum. Non reliquit superstitem. Et omnem animam interfecit, quemadmodum praecipit dominus deus Israel. Et percussit eos Iehosuah a Caedes Barneah vsque Hazzah, & omnem terram Ghosen vsque Ghibhon. Et omnes reges istos, & terram eorum cepit Iehosuah vice vna, quia dominus deus Israel pugnat pro Israel. Et reuersus est Iehosuah & omnis Israel cum eo ad castra in Ghibgal, pugna Iehosuah contra diuersos reges.

ET fuit, cum audisset Iabin rex Chasor, misit ad Iobab regem Madon, & ad regem Simbron, & ad regem Achasaph, et ad reges qui erant ab aquilone in monte, & in planicie ad austrum Chinneroth, & in planicie, & in Naphothdor ab occidente. Chenahanus ab oriente & occidente, & Emoraus, & Chittaeus, & Perizaeus, & Iebuseus in monte, & Chiuueus sub Chermon in terra Misphah. Et egressi sunt ipsi, & omnia castra eorum cum eis, populus multus tanquam harena, quae est iuxta litus maris praemultitudine, & equi, & currus multi vaide. Et conuenerunt omnes reges isti, & venerunt, & castrametati sunt pariter ad aquas Meron, vt pugnarent cum Israel. Dixit autem dominus ad Iehosuah: Ne timeas a facie eorum. Cras enim in tempore hoc trado omnes istos occisos coram Israel. Equos eorum subneruabis, & currus eorum combures igni. Et venit Iehosuah, & omnis populus bellatorum cum eo aduersus eos, ad aquas Meron repente, & irruerunt in eos. Et tradidit eos dominus in manu Israel, & percussit eos, & persecuti sunt eos vsque Sidon magna, & vsque Misrephoth aquarum, & vsque ad campum Misphah ad orientem, & percussit eos, donec non reliquit eis superstitem. Et fecit eis Iehosuah quemadmodum dixerat ei dominus. Equos eorum subneruauit, & currus eorum combussit igni. Et reuersus est Iehosuah in tempore ipso, & cepit Chasor, & regem eius percussit gladio. Chasor enim antea fuit caput omnium regnorum istorum. Et percusserunt omnem animam, quae erat in ea, acie gladij interfeciendo. Non remansit omnis anima, & Chasor combussit igni. Et omnes vrbes regum istorum, & omnes reges eorum cepit Iehosuah, & percussit eos acie gladij interfeciendo eos quemadmodum praecipit Moyses seruus domini. Tantummodo omnes vrbes quae stant iuxta tumulum eorum, non combussit Israel, praeter Chasor solum quam combussit Iehosuah. Et omnia spolia ciuitatum istarum, & animalia praedati sunt sibi filij Israel. Tantum omne hominem percusserunt acie gladij, donec perdiderunt eos. Non reliquerunt omnem animam. Quae admodum praecipit Moyses seruo suo, sic praecipit Moyses ipsi Iehosuah, & sic fecit Iehosuah. Non remouit verbum, ex omnibus quae praecipit dominus ipsi Moyses. Et tulit Iehosuah omnem terram istam montanam, & omnem australem, & omnem terram Ghosen, & planicie, & campestris, & montem Israel, & planicie eius. A morte Ienei que ascendit in Seir vsque Bahal

dicendo: Ascendite ad me, auxiliamini mihi, & percussimus Ghibhon, quia pacem fecit cum Iehosuah, & cum filijs Israel. Et congregati sunt, & ascendit quinq; reges Emoraui rex Ierusalaim, rex Chebron, rex Iarmuth, rex Lachis, reges Heglon, ipsi & omnia castra eorum, & castrametati sunt contra Ghibhon, & pugnaverunt contra eam. Ceperuntque eam die ipsa, & percusserunt eam acie gladij. Et omnem animam quae erat in ea die ipsa interfecit, iuxta omnia quae fecit ipsi Lachis. Et ascendit Iehosuah, & omnis Israel cum eo de Heglon in Chebron, & pugnaverunt contra eam. Et ceperunt eam, & percusserunt eam acie gladij, & regem eius, & omnes vrbes eius, & omnem animam quae erat in ea, non reliquit superstitem. Iuxta omnia quae fecit ipsi Heglon. Et interfecit eius habitatores, & omnem animam in ea. Et reuersus est Iehosuah, & omnis Israel cum eo in Debir, & pugnavit contra eam. Cepitque eam, & regem eius, & omnes vrbes eius, & percusserunt eos acie gladij, & interfecerunt omnem animam quae erat in ea. Non reliquit superstitem, quemadmodum fecit ipsi Chebron, sic fecit ipsi Debir, & regi eius, & quemadmodum fecit ipsi Libnah, & regi eius. Et percussit Iehosuah omnem terram montanam, & meridiana, & campestris, & ascendit, & omnes reges eorum. Non reliquit superstitem. Et omnem animam interfecit, quemadmodum praecipit dominus deus Israel. Et percussit eos Iehosuah a Caedes Barneah vsque Hazzah, & omnem terram Ghosen vsque Ghibhon. Et omnes reges istos, & terram eorum cepit Iehosuah vice vna, quia dominus deus Israel pugnat pro Israel. Et reuersus est Iehosuah & omnis Israel cum eo ad castra in Ghibgal, pugna Iehosuah contra diuersos reges.

ET fuit, cum audisset Iabin rex Chasor, misit ad Iobab regem Madon, & ad regem Simbron, & ad regem Achasaph, et ad reges qui erant ab aquilone in monte, & in planicie ad austrum Chinneroth, & in planicie, & in Naphothdor ab occidente. Chenahanus ab oriente & occidente, & Emoraus, & Chittaeus, & Perizaeus, & Iebuseus in monte, & Chiuueus sub Chermon in terra Misphah. Et egressi sunt ipsi, & omnia castra eorum cum eis, populus multus tanquam harena, quae est iuxta litus maris praemultitudine, & equi, & currus multi vaide. Et conuenerunt omnes reges isti, & venerunt, & castrametati sunt pariter ad aquas Meron, vt pugnarent cum Israel. Dixit autem dominus ad Iehosuah: Ne timeas a facie eorum. Cras enim in tempore hoc trado omnes istos occisos coram Israel. Equos eorum subneruabis, & currus eorum combures igni. Et venit Iehosuah, & omnis populus bellatorum cum eo aduersus eos, ad aquas Meron repente, & irruerunt in eos. Et tradidit eos dominus in manu Israel, & percussit eos, & persecuti sunt eos vsque Sidon magna, & vsque Misrephoth aquarum, & vsque ad campum Misphah ad orientem, & percussit eos, donec non reliquit eis superstitem. Et fecit eis Iehosuah quemadmodum dixerat ei dominus. Equos eorum subneruauit, & currus eorum combussit igni. Et reuersus est Iehosuah in tempore ipso, & cepit Chasor, & regem eius percussit gladio. Chasor enim antea fuit caput omnium regnorum istorum. Et percusserunt omnem animam, quae erat in ea, acie gladij interfeciendo. Non remansit omnis anima, & Chasor combussit igni. Et omnes vrbes regum istorum, & omnes reges eorum cepit Iehosuah, & percussit eos acie gladij interfeciendo eos quemadmodum praecipit Moyses seruus domini. Tantummodo omnes vrbes quae stant iuxta tumulum eorum, non combussit Israel, praeter Chasor solum quam combussit Iehosuah. Et omnia spolia ciuitatum istarum, & animalia praedati sunt sibi filij Israel. Tantum omne hominem percusserunt acie gladij, donec perdiderunt eos. Non reliquerunt omnem animam. Quae admodum praecipit Moyses seruo suo, sic praecipit Moyses ipsi Iehosuah, & sic fecit Iehosuah. Non remouit verbum, ex omnibus quae praecipit dominus ipsi Moyses. Et tulit Iehosuah omnem terram istam montanam, & omnem australem, & omnem terram Ghosen, & planicie, & campestris, & montem Israel, & planicie eius. A morte Ienei que ascendit in Seir vsque Bahal

extremi

inies

Exo. 20. d. Deu. 27. a.

Num. 22. e.

1. Re. 2. a.

Ieh. 28. f. Hec. 46. a.

loca desit

h. salina

que sta. hae in robore suo.

Deuteo. 7. a.

Exo. 24. a. Deu. 7. a.

gag in campo Lebanon sub monte Chermon & omnes res... D ges eorum cepit, & percussit eos, & mori fecit eos. Dieb; mul...

¶ Catalogus regum percussorum a filiis Israel trans Iarden.

A H I autem sunt reges terrae quos percusserunt filij Israel, & possederunt terram eorum trans Iarden ad ortum...

C A U TEM reges terrae, quos percussit Iehosuah, & filij Israel tras Iarden ad occidentem, a Bahalgad in campo Lebanon, vsque...

A I Ehosuah autem tenuit, venitq; in dies, & dixit dominus ad eum: Tu tenuisti, & venisti in dies, & terra relicta est multa...

re fac eam ipsi Israel in hereditatem sicuti praecipi tibi. Et nunc divide terram istam in hereditate nouem tribubus, & dimidia...

C A U TEM reges terrae, quos percussit Iehosuah, & filij Israel tras Iarden ad occidentem, a Bahalgad in campo Lebanon, vsque...

A I Sta sunt autem, quae hereditate acceperunt filij Israel in terra Chenahan, quae hereditate accipere fecerunt eos Elhazar...

B E arum pro pecoribus eorum, & reliqua substantia eorum. Quae admodum praecipit dominus Moseh, sic fecerunt filij Israel...

nizaeus: Tu nosti verbum quod locutus est dominus ad Moseh virtutis dei propter me, & te in Cades Barneah. Quadrages...

Supra. 32.

Ecc. 46. b.

1. Ma. 2. f.

¶ Sors filiorum Iehudah & catalogus ciuitatum & villarum eius.

A E T fuit sors tribui filiorum Iehudah per familias eorum ad terminum Edom deserti Sin ad austrum, ab extremo...

B A rabah & ascender terminus ad lapidem Bohan filij Reuben. Ascenditq; terminus in Debir a valle Hachor, & ad aquilonem...

C E xitus termini ad mare. Et terminus occidentis ad mare magnu. Et terminus iste terminus filiorum Iehudah per circuitu...

ipsa suavit ei, vt pereret a patre suo agrum. Et descendit de aseno. Dixitq; ei Caleb: Quid est tibi? Er dixit: Da mihi benedictio...

G A raba & ascender terminus ad lapidem Bohan filij Reuben. Ascenditq; terminus in Debir a valle Hachor, & ad aquilonem...

A E T egressa est sors filij Ioseph a Iarden Ierecho ad aquas Ierecho ad orientem desertum ascendens a Ierecho in montem Bethel...

¶ De sors e dimidia tribus Menasseh.

Palat. a Chalac. & diuisionis

b regionis

c salinas, seu co bulliones aquarum

Num. 32. 5.

Num. 18. c.

Num. 32. a.

d offesullae Iair.

Num. 18. c.

Num. 34. d.

Num. 14. d.

a fonte filionis. 4. Reg. 18. d. b uallis Hinnom

1. Ma. 2. f.

A **E**t fuit fors tribui Menasseh. Ipse enim fuit primogenitus Ioseph, Marchir primogenito Menasseh patri Ghilhad. Ipse enim fuit vir bellicosus. Et fuit ei Ghilhad, & Balan, & fuitq; filijs Menasseh reliquis p familias suas, filijs Habiezer, & filijs Chelech, & filijs Aziel, & filijs Sechen, et filijs Chepher, & filijs Semidah. Ipsi sunt filij Menasseh filij Ioseph mares per familias suas. Et Selophchad filio Chepher, filij Ghilhad, filij Machir, filij Menasseh non fuerunt filij, sed filiae. Et ista sunt nomina filiarum eius Machalah, & Nohah, Choglah, Milchah, & Tirzah. Et accesserunt in conspectu Elhazar sacerdotis, & in conspectu Iehosuah filij Nun, & in conspectu principum, dicendo: Dominus praecepit Moseh, vt daret nobis hereditatem in medio fratrum nostrorum. Et dedit eis iuxta sermonem domini hereditatem in medio fratrum patris earum. Et ceciderunt hereditates Menasseh decem, praeter terram Ghilhad, & Balan, quae erant trans Iarden. Filiae enim Menasseh sortitae sunt hereditatem in medio filiorum eius; terra autem Ghilhad fuit filijs Menasseh reliquis. Fuit autem terminus menasseh ab Afer Hamichmethah, quae est coram Sechen, & perget terminus ad dexteram ad habitatores Hecappuach. Ipsi Menasseh fuit terra Tappuach. Et Tappuach erat ad terminum Menasseh filijs Ephraim. Descenditq; terminus ad torrentem arundinis ad meridiem & torrentem. Ciuitates istae erant Ephraim in medio ciuitatum Menasseh. Et terminus Menasseh ab aquilone ipsi torrenti, & fuit exitus eius ad mare. Ad meridiem ipsi Ephraim, & ad aquilonem ipsi Menasseh; fuitq; mare terminus eius, & in Afer contingebat se ab aquilone, & Issachar ab oriente. Fuitq; ipsi Menasseh in Issachar, & in Afer Bethsean, & oppida eius: & Ibleheam, & oppida eius; & habitatores Dor, & oppida eius; & habitatores Hendō, & oppida eius; & habitatores Tahanach, & oppida eius; & habitatores Meghidō, & oppida eius, tres regiones. Et non potuerunt filij Menasseh expellere habitatores vrbium istarum, sed cepit Chenahaneus habitare in terra ipsa. Et fuit cum roborati essent filij Israel, posuerunt Chenahaneus tributarium, & expellendo non expulserunt eum. Locuti sunt autē filij Ioseph ad Iehosuah, dicendo: Cur dedisti mihi hereditatem forte vnā, et hereditatem vnā, & ego populus multus cū hucusq; benedixerit mihi dominus? Dixitq; ad eos Iehosuah: Si populus multus es, ascende in syluam, & succide ibi in terra Perizaei, & Rephaim, si angustus est tibi mons Ephraim. Dixeruntq; filij Ioseph: Non sufficit nobis mons, & currus ferrei sunt in omni Chenahaneus qui habitat in terra vallis, & ei qui in Bethsean & oppidis eius, & ei qui in valle Izrehel. Dixitq; Iehosuah ad domum Ioseph ad Ephraim, & Menasseh, dicendo: Populus multus es, & fortitudo magna est tibi. Non erit tibi fors vnā. Mons enim erit tibi, quia sylua est, & succides eam, & erunt ibi exitus eius, quia expelles Chenahaneum, quanquam currus ferrei sunt ei, quamquam fortes sunt.

Congregati sunt autem omnis coetus filiorum Israel in Siloh, & habitare fecerunt ibi tabernaculum ecclesiae, & terra subiecta est coram eis. Remanserunt autem de filiis Israel, quibus non diuiserant hereditatem suam septem tribus. Dixitq; Iehosuah ad filios Israel: vsque quo vacatis ad ingredendum, vt possideatis terram, quam dedit vobis dominus deus patrum vestrorum? Tradite ex vobis tres viros per tribum, & mittam eos, surgentq; & ambulabunt per terram, describentq; eam secundum hereditatem eorum, & venient ad me, Et diuisetur in septem partes. Iehudah stabit iuxta terminum suum a meridie, & familiae Ioseph stabunt iuxta terminum suum ab aquilone. Vsq; describetis terram in septem partes, et adducetis ad me huc, & faciam vobis sortem hic coram domino deo nostro. Non est enim pars Leuitis in medio vestri, quia sacerdotium domini est hereditas eius. Ghad autem & Reuben, & dimidia tribus Menasseh acceperunt hereditatem suam trans Iarden ad orientem, quam dedit eis Moseh seruus domini. Surrexeruntq; viri, atq; abierunt, praecipitq; Iehosuah pergentibus, vt describerent terram, dicendo: Ite, & ambulare per terram, & describite eam, & reuertimini ad me, & hic faciam vobis sortem coram domino in Siloh. Abieruntq; viri, & transierunt per terram, atq; descriperunt eam per vrbes, in septem partes in libro. Veneruntq; ad Iehosuah ad castra in Siloh. Iecit autem eis Iehosuah sortem in Siloh coram domino. Diuisitq; ibi Iehosuah terram filijs Israel secundum partem eorum. Ascendit autem fors tribus filiorum Biniamin p familias suas, & exiuit terminus sortis eorum inter filios Iehudah & filios Ioseph. Fuitq; eis terminus ad latus aquilonis a Iarden, & ascendit terminus ad latus Iericho ab aquilone, & ascendit in montem ad mare, fuitq; terminus exitus eius ad desertum Bethauen. Et transiuit inde terminus in Luz, ad latus Luz ad meridiem (ipsa est Bethel) & descendit terminus in Hateroth Adar, iuxta motem qui est a meridie ipsi Bethchoron inferio ri. Et designatus est terminus, & circuiuit ad latus maris ad meridiem a monte, qui est a regione Bethchoron ad meridiem, fuitq; terminus exitus eius ad Chiriath Bahal. Ipsa est Chiriath Ieharim vrbs filiorum Iehudah ad aquilonem. Hoc est latus maris. Et latus, ad meridiem ab extremo Chiriath Ieharim: & exiuit terminus ad mare, & exiuit ad fontem aquae Nephthoach. Et descendit terminus ad extremum montis, qui est a regione vallis Benhinnom, quae est in valle Rephaim ad aquilonem. Descendit autem vallis Hinnom ad latus Iebusaei ad meridiem, & descendit ad Henrogel. Et designata est ab aquilone, & exiuit ad Henfemes, & exiuit ad Ghelliloth, qui sunt contra ascensum Adummim, & descendit ad Ebenbohan filij Reubē. Et pertinuit ad latus contra planiciem ad aquilonem, & descendit in Harabah. Et pertinuit terminus ad latus Bethchoglah ad aquilonem, & fuerunt exitus termini ad latus maris salis, ad aquilonem, ad extremum Iarden ad meridiem. Iste est terminus austru. Et Iarden terminabit eum ad latus orientis. Ista est hereditas filiorum Biniamin per terminos eius in circuiuitu per familias suas. Fueruntq; ciuitates tribui filiorum Biniamin per familias suas Ierecho, & Bethchoglah & vallis Chesis. Et Bethrabah & Semaraim, & Bethel. Et Hauuim, & Parah, & Hophrah, & villa Hamonai, & Hophni, & Gabah, ciuitates duodecim, & villae earum. Gibhon, & Ramah, & Beeroth, & Mispheh, & Chephirah, & Mosah. Et Rechem, & Irpeel & Tarelah. Et Selah, Eleph, & Iebuzi. Ipsa est Ierusalem, Ghilbath, Chiriath, ciuitates quatuordecim, & villae earum. Ista est hereditas filiorum Biniamin per familias suas.

A **E**gressa est autem fors secunda ipsi Simhon, tribui filiorum Simhon per familias suas: & fuit hereditas eorum in medio hereditatis filiorum Iehudah. Fuitq; eis in hereditate eorum Beersebah, & Sebah, & Moladah, & Chafarsuhal, & Belah, & Halem, & Eltholad, & Bethul, & Chormah, & Siglah, & Bethhamerchaboth, & Chafarsufah, & Bethlebaot, & Saruchem, ciuitates tredecim, & villae earum. Hain, Rimmon, & Hether, & Halan, ciuitates quatuor, & villae earum. Et omnes villae quae erant per circuitus vrbium istarum vsque ad Bahalathbeer Ramath ad austrum. Ista est hereditas tribus filiorum Simhon per familias suas. De portione filiorum Iehudah fuit hereditas filiorum Simhon. Erat enim portio filiorum Iehudah maior ipsi, & hereditatem acceperunt filij Simhon in medio hereditatis eorum. Ascendit autem fors tertia filijs Zebulun per familias suas & fuit terminus hereditatis eorum vsque ad Sarid. Ascenditq; terminus eorum ad mare & Marhalah & pertinger ad Dabbaseh & pertinger ad flumen, quod est a regione Iocneham. Et reuertetur a Sarid ad orientem ad ortum solis contra terminum Chisloth Tabor: & egredietur ad Dabrath, & ascendet in Iaphiah. Et inde transibit ad orientem ad ortum Gittah, Chepher, ad Hittah Calin, & exibit in

A **C**ecesserunt autem principes patrum Leuitarum ad Elhazar sacerdotem, & ad Iehosuah filium Nun, & ad principes patrum tribuum filiorum Israel. Locuti q; sunt ad eos in Siloh in terra Chenah an, dicendo: Dominus praecepit per manum Moseh vt darent nobis ciuitates ad habitandum, & suburbana earum pro animalibus nostris. Dederuntq; filij Israel Leuitis de hereditate sua iuxta sermonem domini vrbes istas, & suburbana earum. Egressa est autem fors per familias Chohathitarum, fuitq; filijs Aharon sacerdotis de Leuitis de tribu Iehudah, & de tribu Simhon, & de tribu Biniamin per sortem ciuitatem tredecim. Filijs autem Chohithi, qui residui erant de filiis tribus Ephraim, et de tribu Dan, & de dimidia tribu Menasseh per sortem ciuitates decem. Filijs vero Gherfon de filiis tribus Issachar, & de tribu Afer, & de tribu Naphthali, & de dimidia tribu Menasseh in Basan per sortem ciuitates tredecim. Filijs Merari per familias suas, de tribu Reuben, & de tribu Ghad, & de tribu Zebulun ciuitates duodecim. Dederuntq; filij Israel Leuitis ciuitates has, & suburbana earum sicut praecepit dominus per manum Moseh per sortem. Et dederunt de tribu filiorum Iehudah, & de tribu filiorum Simhon ciuitates istas quas vocauit nomine. Et fuit filijs Aharon de filiis Chohathitarum de filiis Leui. Et is enim erat fors prima. Dederuntq; eis Chiriatharbah patris Hanochi. Ipsa est Chebron in monte Iehudah & suburbana eius per circuitum eius. Agrum vero ciuitatis, & villas eius dederunt Caleb filio Iephunneh in possessionem eius. Filijs autem Aharon sacerdotis dederunt ciuitatem refugij homicidae Chebron, & suburbana eius, & Libnah, & suburbana eius, & Iathir, & suburbana eius, & Esthemoah, & suburbana eius, & Cholon & suburbana eius, & Debir, & suburbana eius. Et Hain, & suburbana eius, & Iuttah & suburbana eius, & Bethfemes, & suburbana eius, ciuitates nouem de duabus tribubus istis. De tribu vero Biniamin Ghilbth, & suburbana eius, & Ghebah, & suburbana eius, Hanathoh, & suburbana eius, Halmon, & suburbana eius, ciuitates quatuor. Omnes ciuitates filiorum Aharon sacerdotum tredecim ciuitates, & suburbana earum. Familiis vero filiorum Chohath Leuitarum qui residui erant de filiis Chohath. Et fuerunt ciuitates fortis eorum de tribu Ephraim. Dederunt eis ciuitatem refugij homicidae Sechem, & suburbana eius in monte Ephraim, & Ghezer, & suburbana eius, & Chibsam, & suburbana eius, & Bethchoron, & suburbana eius ciuitates quatuor. De tribu vero Dan, Eltheche, & suburbana eius, & Ghilbton, & suburbana eius, & Aialon, & suburbana eius, & Ghathrimmon, & suburbana eius, vrbes quatuor. De dimidia vero tribu Menasseh Tahanah, & suburbana eius Ghathrimmon, & & suburbana eius ciuitates duae. Omnes ciuitates decem, &

A **L**ocutus est autem dominus ad Iehosuah, dicendo: Loquere ad filios Israel, dicendo: Date ciuitates refugij, quas locutus sum ad vos per manum Moseh, vt fugiat illuc homicida percucius animam per errorem absque scientia, & fugiet vobis in refugium a propinquo sanguinis. Et fugiet ad vnā ex ciuitatibus istis, stabitq; ad ostium portae ciuitatis, ac loquetur in auribus seniorum vrbis ipsius verba sua, &

B & exibit in Rimmon, quae terminatur ad Nehah. Et gyrabit ei terminus ab aquilone, ad Ahanathon: & erunt egressus ei ad vallem Iphthachel, & Chatthath, & Nahal, & Simron, et Idbalah, & Bethlechen, ciuitates duodecim, & villae earum. Haec est hereditas filiorum Zebulun per familias suas, vrbes istae, & villae earum. Issachar egressa est fors quarta filijs Issachar per familias suas. Et fuit terminus eorum Izrehelah, & Chefuloth, & Sunem, & Chapharaim, & Sion, & Anacharath, & Rabbith, & Chislon, & Ebes, & Remeth, & Hengannim, & Henchaddah, & Bethpasseh. Et peruenit terminus in Tabor, & Sachafmah, & Bethfemes, & erunt exitus termini eorum ad Iarden, ciuitates sedecim, & villae earum. Haec est hereditas tribus filiorum Issachar per familias suas, vrbes & villae earum. Egressa est autem fors quinta tribui filiorum Afer per familias suas fuitq; terminus eorum Chelcath, & Chali, & Bethen, & Achlaph, & Alamelech, & Hamhad, & Misal, & puenit in Carmel ad mare, & in Sichor Libnath. Et reuertetur ab ortu solis in Bethagon, & peruenit in Zebulun & in vallem Iphthachel ad aquilonem Bethemec, & Nehiel, & exibit ad Chabul a sinistra, & Hebron, & Rechob, & Chammon, & Canah vsque ad Sidon magnam. Et reuertetur terminus in Ramah, vsque ad ciuitatem munitam Sor, & reuertetur terminus in Chofah, eruntq; exitus eius ad mare a funiculo ad Achzib. Et Hummah, & Apher, & Rechob, ciuitates viginti & duae, & villae earum. Haec est hereditas tribus filiorum Afer per familias suas, ciuitates istae, & villae earum. Filijs Naphthali exiuit fors sexta filijs Naphthali per familias suas. Et fuit terminus eorum a Cheleph, ab Elon in Sahannim, & Adami ipsius Necheb, & Labneel vsque ad Iachum, & fuerunt exitus eius vsque ad Iarden. Et reuertetur terminus ad mare, ad Aznothabor, & egredietur inde in Chuchoch, & puenit in Zebulun a meridie, & in Afer peruenit ab occidente, & in Iehudah ad Iarden ad ortum solis. Et ciuitates munitae Siddimser, Chammath, Raccath, & Chinnereth. Et Adamah, Ramah & Chafor, & Chedes & Edrehi, & Henchafor. Et Iron, & Migdalel, Chorem, & Bethhanath, & Bethfemes, ciuitates nouem & decem, & villae earum. Haec est hereditas tribus filiorum Naphthali per familias suas, & villae earum. Tribui filiorum Dan per familias suas: exiuit fors septima. Et fuit terminus hereditatis eorum Sorhah, & Esthaol, et Hirsemes, & Sahalabbim, Adialon Idlah, & Elon, & Tinath, & Hecron, & Elthecheh, & Gibbethon, & Bahalath. Iehud, & Beneberach, & Gathrimon, & Mehairchon, & Raccoon cum termino contra Iapho. Et exiuit terminus filiorum Dan, ab eis. Ascenderuntq; filij Dan, & pugnaverunt cum Lefem ceperuntq; eam, & percusserunt eam acie gladij, & hereditate acceperunt eam, & habitauerunt in ea, & vocauerunt Lefem Dan secundum nomen Dan patris sui. Haec est hereditas tribus filiorum Dan per familias suas, ciuitates istae, & villae earum. Compleuerunt autem in hereditatem diuidere terram per terminos suos, & deruntq; filij Israel hereditatem Iehosuah filio Nun in medio sui. Iuxta sermonem domini dederunt ei vrbes quam postulauit Timmath Serach in monte Ephraim, & aedificauit ciuitatem, & habitauit in ea. Iste sunt hereditates quas hereditate fecerunt Elhazar sacerdos, & Iehosuah filius Nun, & principes patrum tribuum filiorum Israel per sortem in Siloh coram domino ad ostium tabernaculi ecclesiae, & finierunt diuidere terram.

B & exibit in Rimmon, quae terminatur ad Nehah. Et gyrabit ei terminus ab aquilone, ad Ahanathon: & erunt egressus ei ad vallem Iphthachel, & Chatthath, & Nahal, & Simron, et Idbalah, & Bethlechen, ciuitates duodecim, & villae earum. Haec est hereditas filiorum Zebulun per familias suas, vrbes istae, & villae earum. Issachar egressa est fors quarta filijs Issachar per familias suas. Et fuit terminus eorum Izrehelah, & Chefuloth, & Sunem, & Chapharaim, & Sion, & Anacharath, & Rabbith, & Chislon, & Ebes, & Remeth, & Hengannim, & Henchaddah, & Bethpasseh. Et peruenit terminus in Tabor, & Sachafmah, & Bethfemes, & erunt exitus termini eorum ad Iarden, ciuitates sedecim, & villae earum. Haec est hereditas tribus filiorum Issachar per familias suas, vrbes & villae earum. Egressa est autem fors quinta tribui filiorum Afer per familias suas fuitq; terminus eorum Chelcath, & Chali, & Bethen, & Achlaph, & Alamelech, & Hamhad, & Misal, & puenit in Carmel ad mare, & in Sichor Libnath. Et reuertetur ab ortu solis in Bethagon, & peruenit in Zebulun & in vallem Iphthachel ad aquilonem Bethemec, & Nehiel, & exibit ad Chabul a sinistra, & Hebron, & Rechob, & Chammon, & Canah vsque ad Sidon magnam. Et reuertetur terminus in Ramah, vsque ad ciuitatem munitam Sor, & reuertetur terminus in Chofah, eruntq; exitus eius ad mare a funiculo ad Achzib. Et Hummah, & Apher, & Rechob, ciuitates viginti & duae, & villae earum. Haec est hereditas tribus filiorum Afer per familias suas, ciuitates istae, & villae earum. Filijs Naphthali exiuit fors sexta filijs Naphthali per familias suas. Et fuit terminus eorum a Cheleph, ab Elon in Sahannim, & Adami ipsius Necheb, & Labneel vsque ad Iachum, & fuerunt exitus eius vsque ad Iarden. Et reuertetur terminus ad mare, ad Aznothabor, & egredietur inde in Chuchoch, & puenit in Zebulun a meridie, & in Afer peruenit ab occidente, & in Iehudah ad Iarden ad ortum solis. Et ciuitates munitae Siddimser, Chammath, Raccath, & Chinnereth. Et Adamah, Ramah & Chafor, & Chedes & Edrehi, & Henchafor. Et Iron, & Migdalel, Chorem, & Bethhanath, & Bethfemes, ciuitates nouem & decem, & villae earum. Haec est hereditas tribus filiorum Naphthali per familias suas, & villae earum. Tribui filiorum Dan per familias suas: exiuit fors septima. Et fuit terminus hereditatis eorum Sorhah, & Esthaol, et Hirsemes, & Sahalabbim, Adialon Idlah, & Elon, & Tinath, & Hecron, & Elthecheh, & Gibbethon, & Bahalath. Iehud, & Beneberach, & Gathrimon, & Mehairchon, & Raccoon cum termino contra Iapho. Et exiuit terminus filiorum Dan, ab eis. Ascenderuntq; filij Dan, & pugnaverunt cum Lefem ceperuntq; eam, & percusserunt eam acie gladij, & hereditate acceperunt eam, & habitauerunt in ea, & vocauerunt Lefem Dan secundum nomen Dan patris sui. Haec est hereditas tribus filiorum Dan per familias suas, ciuitates istae, & villae earum. Compleuerunt autem in hereditatem diuidere terram per terminos suos, & deruntq; filij Israel hereditatem Iehosuah filio Nun in medio sui. Iuxta sermonem domini dederunt ei vrbes quam postulauit Timmath Serach in monte Ephraim, & aedificauit ciuitatem, & habitauit in ea. Iste sunt hereditates quas hereditate fecerunt Elhazar sacerdos, & Iehosuah filius Nun, & principes patrum tribuum filiorum Israel per sortem in Siloh coram domino ad ostium tabernaculi ecclesiae, & finierunt diuidere terram.

Cecesserunt autem principes patrum Leuitarum ad Elhazar sacerdotem, & ad Iehosuah filium Nun, & ad principes patrum tribuum filiorum Israel. Locuti q; sunt ad eos in Siloh in terra Chenah an, dicendo: Dominus praecepit per manum Moseh vt darent nobis ciuitates ad habitandum, & suburbana earum pro animalibus nostris. Dederuntq; filij Israel Leuitis de hereditate sua iuxta sermonem domini vrbes istas, & suburbana earum. Egressa est autem fors per familias Chohathitarum, fuitq; filijs Aharon sacerdotis de Leuitis de tribu Iehudah, & de tribu Simhon, & de tribu Biniamin per sortem ciuitatem tredecim. Filijs autem Chohithi, qui residui erant de filiis tribus Ephraim, et de tribu Dan, & de dimidia tribu Menasseh per sortem ciuitates decem. Filijs vero Gherfon de filiis tribus Issachar, & de tribu Afer, & de tribu Naphthali, & de dimidia tribu Menasseh in Basan per sortem ciuitates tredecim. Filijs Merari per familias suas, de tribu Reuben, & de tribu Ghad, & de tribu Zebulun ciuitates duodecim. Dederuntq; filij Israel Leuitis ciuitates has, & suburbana earum sicut praecepit dominus per manum Moseh per sortem. Et dederunt de tribu filiorum Iehudah, & de tribu filiorum Simhon ciuitates istas quas vocauit nomine. Et fuit filijs Aharon de filiis Chohathitarum de filiis Leui. Et is enim erat fors prima. Dederuntq; eis Chiriatharbah patris Hanochi. Ipsa est Chebron in monte Iehudah & suburbana eius per circuitum eius. Agrum vero ciuitatis, & villas eius dederunt Caleb filio Iephunneh in possessionem eius. Filijs autem Aharon sacerdotis dederunt ciuitatem refugij homicidae Chebron, & suburbana eius, & Libnah, & suburbana eius, & Iathir, & suburbana eius, & Esthemoah, & suburbana eius, & Cholon & suburbana eius, & Debir, & suburbana eius. Et Hain, & suburbana eius, & Iuttah & suburbana eius, & Bethfemes, & suburbana eius, ciuitates nouem de duabus tribubus istis. De tribu vero Biniamin Ghilbth, & suburbana eius, & Ghebah, & suburbana eius, Hanathoh, & suburbana eius, Halmon, & suburbana eius, ciuitates quatuor. Omnes ciuitates filiorum Aharon sacerdotum tredecim ciuitates, & suburbana earum. Familiis vero filiorum Chohath Leuitarum qui residui erant de filiis Chohath. Et fuerunt ciuitates fortis eorum de tribu Ephraim. Dederunt eis ciuitatem refugij homicidae Sechem, & suburbana eius in monte Ephraim, & Ghezer, & suburbana eius, & Chibsam, & suburbana eius, & Bethchoron, & suburbana eius ciuitates quatuor. De tribu vero Dan, Eltheche, & suburbana eius, & Ghilbton, & suburbana eius, & Aialon, & suburbana eius, & Ghathrimmon, & suburbana eius, vrbes quatuor. De dimidia vero tribu Menasseh Tahanah, & suburbana eius Ghathrimmon, & & suburbana eius ciuitates duae. Omnes ciuitates decem, &

A **L**ocutus est autem dominus ad Iehosuah, dicendo: Loquere ad filios Israel, dicendo: Date ciuitates refugij, quas locutus sum ad vos per manum Moseh, vt fugiat illuc homicida percucius animam per errorem absque scientia, & fugiet vobis in refugium a propinquo sanguinis. Et fugiet ad vnā ex ciuitatibus istis, stabitq; ad ostium portae ciuitatis, ac loquetur in auribus seniorum vrbis ipsius verba sua, &

B & exibit in Rimmon, quae terminatur ad Nehah. Et gyrabit ei terminus ab aquilone, ad Ahanathon: & erunt egressus ei ad vallem Iphthachel, & Chatthath, & Nahal, & Simron, et Idbalah, & Bethlechen, ciuitates duodecim, & villae earum. Haec est hereditas filiorum Zebulun per familias suas, vrbes istae, & villae earum. Issachar egressa est fors quarta filijs Issachar per familias suas. Et fuit terminus eorum Izrehelah, & Chefuloth, & Sunem, & Chapharaim, & Sion, & Anacharath, & Rabbith, & Chislon, & Ebes, & Remeth, & Hengannim, & Henchaddah, & Bethpasseh. Et peruenit terminus in Tabor, & Sachafmah, & Bethfemes, & erunt exitus termini eorum ad Iarden, ciuitates sedecim, & villae earum. Haec est hereditas tribus filiorum Issachar per familias suas, vrbes & villae earum. Egressa est autem fors quinta tribui filiorum Afer per familias suas fuitq; terminus eorum Chelcath, & Chali, & Bethen, & Achlaph, & Alamelech, & Hamhad, & Misal, & puenit in Carmel ad mare, & in Sichor Libnath. Et reuertetur ab ortu solis in Bethagon, & peruenit in Zebulun & in vallem Iphthachel ad aquilonem Bethemec, & Nehiel, & exibit ad Chabul a sinistra, & Hebron, & Rechob, & Chammon, & Canah vsque ad Sidon magnam. Et reuertetur terminus in Ramah, vsque ad ciuitatem munitam Sor, & reuertetur terminus in Chofah, eruntq; exitus eius ad mare a funiculo ad Achzib. Et Hummah, & Apher, & Rechob, ciuitates viginti & duae, & villae earum. Haec est hereditas tribus filiorum Afer per familias suas, ciuitates istae, & villae earum. Filijs Naphthali exiuit fors sexta filijs Naphthali per familias suas. Et fuit terminus eorum a Cheleph, ab Elon in Sahannim, & Adami ipsius Necheb, & Labneel vsque ad Iachum, & fuerunt exitus eius vsque ad Iarden. Et reuertetur terminus ad mare, ad Aznothabor, & egredietur inde in Chuchoch, & puenit in Zebulun a meridie, & in Afer peruenit ab occidente, & in Iehudah ad Iarden ad ortum solis. Et ciuitates munitae Siddimser, Chammath, Raccath, & Chinnereth. Et Adamah, Ramah & Chafor, & Chedes & Edrehi, & Henchafor. Et Iron, & Migdalel, Chorem, & Bethhanath, & Bethfemes, ciuitates nouem & decem, & villae earum. Haec est hereditas tribus filiorum Naphthali per familias suas, & villae earum. Tribui filiorum Dan per familias suas: exiuit fors septima. Et fuit terminus hereditatis eorum Sorhah, & Esthaol, et Hirsemes, & Sahalabbim, Adialon Idlah, & Elon, & Tinath, & Hecron, & Elthecheh, & Gibbethon, & Bahalath. Iehud, & Beneberach, & Gathrimon, & Mehairchon, & Raccoon cum termino contra Iapho. Et exiuit terminus filiorum Dan, ab eis. Ascenderuntq; filij Dan, & pugnaverunt cum Lefem ceperuntq; eam, & percusserunt eam acie gladij, & hereditate acceperunt eam, & habitauerunt in ea, & vocauerunt Lefem Dan secundum nomen Dan patris sui. Haec est hereditas tribus filiorum Dan per familias suas, ciuitates istae, & villae earum. Compleuerunt autem in hereditatem diuidere terram per terminos suos, & deruntq; filij Israel hereditatem Iehosuah filio Nun in medio sui. Iuxta sermonem domini dederunt ei vrbes quam postulauit Timmath Serach in monte Ephraim, & aedificauit ciuitatem, & habitauit in ea. Iste sunt hereditates quas hereditate fecerunt Elhazar sacerdos, & Iehosuah filius Nun, & principes patrum tribuum filiorum Israel per sortem in Siloh coram domino ad ostium tabernaculi ecclesiae, & finierunt diuidere terram.

A **L**ocutus est autem dominus ad Iehosuah, dicendo: Loquere ad filios Israel, dicendo: Date ciuitates refugij, quas locutus sum ad vos per manum Moseh, vt fugiat illuc homicida percucius animam per errorem absque scientia, & fugiet vobis in refugium a propinquo sanguinis. Et fugiet ad vnā ex ciuitatibus istis, stabitq; ad ostium portae ciuitatis, ac loquetur in auribus seniorum vrbis ipsius verba sua, &

B & exibit in Rimmon, quae terminatur ad Nehah. Et gyrabit ei terminus ab aquilone, ad Ahanathon: & erunt egressus ei ad vallem Iphthachel, & Chatthath, & Nahal, & Simron, et Idbalah, & Bethlechen, ciuitates duodecim, & villae earum. Haec est hereditas filiorum Zebulun per familias suas, vrbes istae, & villae earum. Issachar egressa est fors quarta filijs Issachar per familias suas. Et fuit terminus eorum Izrehelah, & Chefuloth, & Sunem, & Chapharaim, & Sion, & Anacharath, & Rabbith, & Chislon, & Ebes, & Remeth, & Hengannim, & Henchaddah, & Bethpasseh. Et peruenit terminus in Tabor, & Sachafmah, & Bethfemes, & erunt exitus termini eorum ad Iarden, ciuitates sedecim, & villae earum. Haec est hereditas tribus filiorum Issachar per familias suas, vrbes & villae earum. Egressa est autem fors quinta tribui filiorum Afer per familias suas fuitq; terminus eorum Chelcath, & Chali, & Bethen, & Achlaph, & Alamelech, & Hamhad, & Misal, & puenit in Carmel ad mare, & in Sichor Libnath. Et reuertetur ab ortu solis in Bethagon, & peruenit in Zebulun & in vallem Iphthachel ad aquilonem Bethemec, & Nehiel, & exibit ad Chabul a sinistra, & Hebron, & Rechob, & Chammon, & Canah vsque ad Sidon magnam. Et reuertetur terminus in Ramah, vsque ad ciuitatem munitam Sor, & reuertetur terminus in Chofah, eruntq; exitus eius ad mare a funiculo ad Achzib. Et Hummah, & Apher, & Rechob, ciuitates viginti & duae, & villae earum. Haec est hereditas tribus filiorum Afer per familias suas, ciuitates istae, & villae earum. Filijs Naphthali exiuit fors sexta filijs Naphthali per familias suas. Et fuit terminus eorum a Cheleph, ab Elon in Sahannim, & Adami ipsius Necheb, & Labneel vsque ad Iachum, & fuerunt exitus eius vsque ad Iarden. Et reuertetur terminus ad mare, ad Aznothabor, & egredietur inde in Chuchoch, & puenit in Zebulun a meridie, & in Afer peruenit ab occidente, & in Iehudah ad Iarden ad ortum solis. Et ciuitates munitae Siddimser, Chammath, Raccath, & Chinnereth. Et Adamah, Ramah & Chafor, & Chedes & Edrehi, & Henchafor. Et Iron, & Migdalel, Chorem, & Bethhanath, & Bethfemes, ciuitates nouem & decem, & villae earum. Haec est hereditas tribus filiorum Naphthali per familias suas, & villae earum. Tribui filiorum Dan per familias suas: exiuit fors septima. Et fuit terminus hereditatis eorum Sorhah, & Esthaol, et Hirsemes, & Sahalabbim, Adialon Idlah, & Elon, & Tinath, & Hecron, & Elthecheh, & Gibbethon, & Bahalath. Iehud, & Beneberach, & Gathrimon, & Mehairchon, & Raccoon cum termino contra Iapho. Et exiuit terminus filiorum Dan, ab eis. Ascenderuntq; filij Dan, & pugnaverunt cum Lefem ceperuntq; eam, & percusserunt eam acie gladij, & hereditate acceperunt eam, & habitauerunt in ea, & vocauerunt Lefem Dan secundum nomen Dan patris sui. Haec est hereditas tribus filiorum Dan per familias suas, ciuitates istae, & villae earum. Compleuerunt autem in hereditatem diuidere terram per terminos suos, & deruntq; filij Israel hereditatem Iehosuah filio Nun in medio sui. Iuxta sermonem domini dederunt ei vrbes quam postulauit Timmath Serach in monte Ephraim, & aedificauit ciuitatem, & habitauit in ea. Iste sunt hereditates quas hereditate fecerunt Elhazar sacerdos, & Iehosuah filius Nun, & principes patrum tribuum filiorum Israel per sortem in Siloh coram domino ad ostium tabernaculi ecclesiae, & finierunt diuidere terram.

Cecesserunt autem principes patrum Leuitarum ad Elhazar sacerdotem, & ad Iehosuah filium Nun, & ad principes patrum tribuum filiorum Israel. Locuti q; sunt ad eos in Siloh in terra Chenah an, dicendo: Dominus praecepit per manum Moseh vt darent nobis ciuitates ad habitandum, & suburbana earum pro animalibus nostris. Dederuntq; filij Israel Leuitis de hereditate sua iuxta sermonem domini vrbes istas, & suburbana earum. Egressa est autem fors per familias Chohathitarum, fuitq; filijs Aharon sacerdotis de Leuitis de tribu Iehudah, & de tribu Simhon, & de tribu Biniamin per sortem ciuitatem tredecim. Filijs autem Chohithi, qui residui erant de filiis tribus Ephraim, et de tribu Dan, & de dimidia tribu Menasseh per sortem ciuitates decem. Filijs vero Gherfon de filiis tribus Issachar, & de tribu Afer, & de tribu Naphthali, & de dimidia tribu Menasseh in Basan per sortem ciuitates tredecim. Filijs Merari per familias suas, de tribu Reuben, & de tribu Ghad, & de tribu Zebulun ciuitates duodecim. Dederuntq; filij Israel Leuitis ciuitates has, & suburbana earum sicut praecepit dominus per manum Moseh per sortem. Et dederunt de tribu filiorum Iehudah, & de tribu filiorum Simhon ciuitates istas quas vocauit nomine. Et fuit filijs Aharon de filiis Chohathitarum de filiis Leui. Et is enim erat fors prima. Dederuntq; eis Chiriatharbah patris Hanochi. Ipsa est Chebron in monte Iehudah & suburbana eius per circuitum eius. Agrum vero ciuitatis, & villas eius dederunt Caleb filio Iephunneh in possessionem eius. Filijs autem Aharon sacerdotis dederunt ciuitatem refugij homicidae Chebron, & suburbana eius, & Libnah, & suburbana eius, & Iathir, & suburbana eius, & Esthemoah, & suburbana eius, & Cholon & suburbana eius, & Debir, & suburbana eius. Et Hain, & suburbana eius, & Iuttah & suburbana eius, & Bethfemes, & suburbana eius, ciuitates nouem de duabus tribubus istis. De tribu vero Biniamin Ghilbth, & suburbana eius, & Ghebah, & suburbana eius, Hanathoh, & suburbana eius, Halmon, & suburbana eius, ciuitates quatuor. Omnes ciuitates filiorum Aharon sacerdotum tredecim ciuitates, & suburbana earum. Familiis vero filiorum Chohath Leuitarum qui residui erant de filiis Chohath. Et fuerunt ciuitates fortis eorum de tribu Ephraim. Dederunt eis ciuitatem refugij homicidae Sechem, & suburbana eius in monte Ephraim, & Ghezer, & suburbana eius, & Chibsam, & suburbana eius, & Bethchoron, & suburbana eius ciuitates quatuor. De tribu vero Dan, Eltheche, & suburbana eius, & Ghilbton, & suburbana eius, & Aialon, & suburbana eius, & Ghathrimmon, & suburbana eius, vrbes quatuor. De dimidia vero tribu Menasseh Tahanah, & suburbana eius Ghathrimmon, & & suburbana eius ciuitates duae. Omnes ciuitates decem, &

A **L**ocutus est autem dominus ad Iehosuah, dicendo: Loquere ad filios Israel, dicendo: Date ciuitates refugij, quas locutus sum ad vos per manum Moseh, vt fugiat illuc homicida percucius animam per errorem absque scientia, & fugiet vobis in refugium a propinquo sanguinis. Et fugiet ad vnā ex ciuitatibus istis, stabitq; ad ostium portae ciuitatis, ac loquetur in auribus seniorum vrbis ipsius verba sua, &

B & exibit in Rimmon, quae termin

suburbana earum familijs filioru Cohath residuis. Filijs autem Cherfon de familijs Leuitarum. De dimidia tribu Menasseh ciuitatem refugij homicidæ Gholan in Basan & suburbana eius, & Beeferah, & suburbana eius, ciuitates dug. De tribu Issachar Chifon, & suburbana eius, Dabrath, & suburbana eius, Iarmuth, & suburbana eius, Hengannin, & suburbana eius, ciuitates quatuor. De tribu autem Aser Misal, & suburbana eius, Haddon, & suburbana eius, Chelcath, & suburbana eius, & Rechob, & suburbana eius, ciuitates quatuor. De tribu vero Naphtali ciuitates refugij homicidæ Chedes in Galil, & suburbana eius, & Chamathdor, & suburbana eius, & Charthan, & suburbana eius, ciuitates tres. Omnes ciuitates Gherfuntarum per familias suas, tredecim ciuitates, & suburbana earum. Familijs autem filiorum Merari Leuitarum residuorum de tribu Zebulun Iocnehan, & suburbana eius, & Carrah, & suburbana eius, Dimnah, & suburbana eius, Nahalal & suburbana eius, ciuitates quatuor. De tribu vero Reubene Beser, & suburbana eius, & Iahafah, & suburbana eius. Et Chedemoth, & suburbana eius, & Mephahath, & suburbana eius, ciuitates quatuor. Et de tribu Ghal ciuitatem refugij homicidæ: Ramoth in Ghilhad, & suburbana eius, Machanaim, & suburbana eius, Chesbon, & suburbana eius, Iahazer, & suburbana eius. Omnes ciuitates quatuor, omnes ciuitates filiorum Merari per familias suas, qui residui erant defamilijs Leuitarum, & fuit fors eorum ciuitates duodecim. Omnes ciuitates Leuitarum in medio possessionis filiorum Israel, ciuitates quadraginta & octo, & suburbana earum. Fuerunt ciuitates istæ singule ciuitates, & suburbana earum per circuitum eius, sic omnibus ciuitatibus istis. Dedit autem dominus ipsi Israel omnem terram quam iurauit dare patribus eorum, & possederunt eam, & habitauerunt in ea. Et requiem dedit dominus eis in circuitu iuxta omnia super quibus iurauit dominus patribus eorum. Et non stetit vir in conspectu eorum ex omnibus inimicis eorum. Omnes inimicos eorum dedit dominus in manu eorum. Non cecidit verbum, ex omni verbo bono quod locutus est dominus ad dominum Israel, omne venit.

Remittitur dux tribus & semis in possessionem suam, de altari excocto in monumentum.
C A P. X X I I.

Tunc vocauit Iehosuah Reubenitas, & Ghaditas, & dimidiam tribum Menasseh. Dixitq; ad eos: Vos custodistis omnia quæ præcepit vobis Moyses seruus domini, & obedistis voci meæ in cunctis quæ præcepit vobis: Non reliquistis fratres vestros iam diebus vsq; ad diem hanc, & seruastis custodiam præcepti domini dei vestri. Et nõ regere fecit dominus deus vester fratres vestros, quemadmodum locutus est eis. Et nunc reuertimini, & proficiscimini ad tabernacula vestra, ad terram possessionis vestræ, quam dedit vobis Moyses seruus domini trans Iarden. Tantum custodite valde, vt faciatis præceptum, & legem quam præcepit vobis Moyses seruus domini, vt diligatis dominum deum vestrũ, & amuletis in omnibus vijs eius, & seruetis præcepta eius, & adhercat is ei: & seruiatis ei toto corde vestro, & tota anima vestra.

Bndixitq; eis Iehosuah, & dimisit eos, abieruntq; in tabernacula sua. Dimidiũ autem tribui Menasseh dedit Moyses in Basan. Dimidiũ verd eius dedit Iehosuah cum fratribus suis trans Iarden ad occidentem. Et etiam cum dimitteret eos Iehosuah in tabernacula sua, & benediceret eis, dixit ad eos, dicendo: Cum diuitijs multis reuertimini ad tabernacula vestra, & cum pecudibus multis valde, cum argento, & auro, & ære, & ferro, vestibus multis valde. Diuidite spolia inimicorum vestrorum cum fratribus vestris. Reuersi sunt autem, & abierunt filij Reuben, & filij Ghad, & dimidia tribus Menasseh à filijs Israel de Siloh, quæ est in terra Chenahan vt irent ad terram Ghilhad, ad terram possessionis suæ, in qua possessionem acceperant, iuxta sermone domini per manum Moyses. Et venerunt ad Iordan, qui erat in terra Chenahan, & edificauerunt

filij Reuben, & filij Ghad, & dimidia tribus Menasseh ibi altare iuxta Iarden, altare magnum visu. Audierunt autem filij Israel dicere, ecce edificauerunt filij Reuben, & filij Ghad, & dimidia tribus Menasseh altare contra terram Chenahan in cõsinibus Iarden in transitu filiorum Israel. Audieruntq; filij Israel, & conuenerunt omnis coetus filiorum Israel in Siloh, vt ascenderent contra eos ad pugnam. Miserunt autem filij Israel ad filios Reuben, & ad filios Ghad, & ad dimidiam tribum Menasseh, ad terram Ghilhad, Pinechas filiorum Elhazar sacerdotis: & decem principes cum eo, principem vnum per domum patris ex omnibus tribubus Israel: & quiscq; caput domus patrum suorum erant in milibus Israel. Et venerunt ad filios Reuben, & ad filios Ghad, & ad dimidiam tribum Menasseh, ad terram Ghilhad, & locuti sunt cum eis, dicendo: Sic dixerunt omnis coetus Israel: Quæ est præuaricatio ista, quam præuaricati estis contra deum Israel vt auertamini hodie ne, eatis post dñm, cum edificaueritis vobis altare, vt rebelletis hodie contra dominum? An parum nobis est cũ iniquitate Pehor, à qua non sumus mundati vsq; ad diẽ hanc, & fuit plaga in coetu domini: Et vos auertimini hodie ne, eatis post dñm. Et erit vos rebellatis hodie contra dñm, & eras in totum coetum Israel irascetur. Et quidem si immunda est terra possessionis vestræ, transtite ad terram possessionis domini, in qua habitat tabernaculum domini, & possessiones accipite in medio nostrum, & contra dominum ne rebelletis, & à nobis ne deficiatis, & edificado vobis altare pter altare dñi dei nostri. Nonne Hachã filius Zerah præuaricatus est præuaricationẽ in anathemate, & contra omnem coetũ Israel fugit: Et ipse vir vnus non obiit tantum propter iniquitatem suam. Respondenterunt autem filij Reubẽ, & filij Ghad, & dimidia tribus Menasseh, locutiq; sunt ad principes milium Israel. Fortis deorũ dominus, fortis deorum dominus ipse cognoscit, & Israel cognoscet, si propter rebellionẽ egimus, & si propter præuaricationẽ in dñm, (ne seruet nos die hac) vt edificarem? nobis altare, vt auertemur, ne iremus post dñm, & si ad immolandum super illud holocaustum, & sacrificium, & si ad faciendum super illud sacrificia pacificorũ, dominus ipse requirat. Et si non timore huius rei facimus hoc, dicẽdo: Cras dicent filij vestri filijs nostris, dicẽdo: Quod vobis, & dño deo Israel? Et terminum dedit dominus inter nos, & vos filij Reuben, & filij Ghad Iarden. Nõ est vobis pars i domino, & cessare faciet filij vestri filios nostros, vt non timeant dominũ. Et diximus: Faciamus nũc nobis edificado altare, non pro holocausto, nec pro sacrificio: sed vt testis sit inter nos, & vos, & inter generatiõem nostram post nos, vt seruiamus seruitutem domini coram eo in holocaustis nostris, & in sacrificijs nostris, & pacificis nostris, & non dicat filij vestri cras filijs nostris, nõ est vobis pars in domino. Et diximus: Et erit, si dixerit nobis & generationibus nostris cras, dicemus: Videte similitudinem altaris domini quod fecerunt patres nostri, non pro holocausto, necq; pro sacrificio, sed vt testis sit inter nos, & vos. Absit nobis, à nobis, vt rebellemus contra dñm, & auertamur hodie, ne eamus post dominũ edificado altare pro holocausto, pro oblatiõẽ, & pro sacrificio, præter altare domini dei nostri quod est ante tabernaculum eius.

G Audierunt autẽ Pinechas sacerdos, & principes coetus, & capita milium Israel qui secum erant, verba quæ locuti sunt filij Reuben, & filij Ghad, & filij Menasseh, & placuit in oculis eorum. Dixitq; Pinechas filius Elhazar sacerdotis ad filios Reuben, & ad filios Ghad, & ad filios Menasseh. Hodie nouimus quod in medio nostri sit dominus quod non præuaricati estis contra dominum præuaricationem istam. Tunc liberastis filios Israel de manu domini. Reuersus est autem Pinechas filius Elhazar sacerdotis, & principes à filijs Reubẽ, & à filijs Ghad, de terra Ghilhad ad terram Chenahan ad filios Israel, & reuulerunt eis rem. Et placuit res in oculis filiorum Israel, & benedixerunt deo filij Israel, & non dixerunt, vt ascenderent contra eos ad pugnam, vt disperderent terram, in qua filij Reuben, & filij

ben, & filij Ghad habitant & vocauerunt filij Reuben, & filij Ghad altare Hed, quia testis est inter nos, quod dñs est deus.

Iehosuah decoratur populũ a commitione gentium.
C A P. X X I I I.

Et fuit post dies multos, postquam, requiescere fecit dominus Israel ab omnibus inimicis suis in circuitu, Iehosuah senescit, & venit in dies. Vocauitq; Iehosuah omnem Israel, seniores eius, & duces eius, & iudices eius, & principes eius, dixitq; ad eos: Ego senui, veni in dies. Vosq; vidistis omnia quæ fecit dominus deus vester omnibus gentibus istis in conspectu vestro, quia dominus deus vester pugnavit p vobis. Videte, cadere feci vobis gentes residuas istas in hæreditatem tribubus vestris à Iarden, & omnes gentes, quas disperdere feci, vsq; ad mare magnum ab occasu solis. Et dominus deus vester ipse propulsauit eas à facie vestra, & expulit eas à facie vestra, & posseditis terram earum, quemadmodum locutus est dominus deus vester vobis. Et confortamini valde, vt custodiatis, & faciatis omne quod scriptum est in libro legis Moyses, & non recedatis ab ea ad dexteram, & ad sinistram: vt nõ ingrediãmini inter gentes istas, quæ remanent vobiscum, & nomen dei earum non commemoretis, neque iuretis neq; seruiatis eis, neq; incuruetis vos eis. Sed domino deo vestro adheretis, sicut fecistis vsq; ad diem hanc. Et expulit dominus à facie vestra gentes magnas, & fortes, & non stetit quisquam in conspectu vestro vsq; ad diem hanc. Vir vnus ex vobis psequetur mille, quia dominus deus vester ipse pugnat pro vobis, sicut locutus est vobis. Et custodite valde propter animas vestras, vt diligatis dominum deum vestrum, quia si auertendo aueris fueritis, & adhaeritis residuis gentibus istis, residuis istis quæ sunt vobiscum, & affinitatem contraxeritis cum eis, & ingressi fueritis cum eis, & ipse vobiscum, sciendo scitote, qd non adder dominus deus vester, vt expellat omnes gentes istas à facie vestra. Sed erunt vobis laqueus, & offendiculum, & flagellum in lateribus vestris, & spine in oculis vestris, donec disperdat vos è terra optima ista, quam dedit vobis dominus deus vester. Et ecce ego vado hodie per viam vniuersæ terræ, & cognoscite toto corde vestro, & tota anima vestra qd non cecidit verbum vnum ex omnibus verbis optimis, quæ locutus est dominus deus vester super vos. Omnia venerunt vobis, non cecidit ex eis verbum vnum. Et erit, sicut venit super vos omne verbum bonum, quod locutus est dominus deus vester vobis, sic adducet dominus super vos omne verbum malum, donec disperdat vos è terra optima ista, quam dedit vobis dominus deus vester, cum transgressi fueritis pactum domini dei vestri, quod præcepit vobis, & ambulaueritis, & serueritis dijs alienis, & incuraueritis vos eis, & irascetur furor domini contra vos, & peribitis cito è terra optima, quam dedit vobis.

Iehosuah horatur populũ ad legis obseruantiam, moriturq; Sepeliuntur ossa Ioseph, Moritur Elhazar.
C A P. X X I I I I.

Congregauit autem Iehosuah omnes tribus Israel in Sechem. Vocauitq; seniores Israel, & duces eius, iudicesq; eius, ac præfectos eius, steteruntq; coram deo. Dixitq; Iehosuah ad omnem populum: Sic dicit dominus deus Israel: Trãs flumen habitauerunt patres vestri à seculo Terach Abraham, & pater Nachor, seruiueruntq; dijs alienis. Et tuli patrem vestrum Abraham è loco, qui erat trans flumen, & ambulare feci in omnem terram Chenahan, multiplicauitq; semen eius, & dedi ei Ischac: & dedi ipsi Ischac Iahacob, & Hefau. Tradiditq; ipsi Hefau montem Sehir, vt possideret eum: Iahacob autem & filij eius descenderunt in Aegyptum. Misitq; Moyses, & Aharon: & percussit Aegyptum, quemadmodum feci in medio eius, & postea eduxi vos: & eduxi patres vestros ex Aegypto, & venistis ad mare, & persecuti sunt Aegypti patres vestros cum curribus, & equibus ad mare Suph. Et clamauerunt ad dominum, & posuit caliginem inter vos, & Aegyptum. Et adduxit super eum mare, & operuit eum. Et viderunt oculi v

Gene. 11. d.

Gene. 21. a. & 23. d. Gen. 46. a. Exod. 13. c.

Exo. 12. f.

Exoc. 14. a.

stri quæ feci in Aegypto, & habitastis in solitudine diebus multis. Et adduxi vos ad terram Emoræi habitantis trans Iarden. Pugnaueruntq; vobiscum, & tradidi eos in manu vestra, & posseditis terram eorum, & delui eos à facie vestra. Surrexit autem Balac filius Sippor rex moab, & pugnavit cum Israel, misitq; & vocauit Bilham filium Behor, vt malediceret vobis. Et nolui audire Bilham, sed benedixit benedico vobis, & liberaui vos è manu eius. Transiitis Iarden, & venistis ad Ierecho. Et pugnauerunt contra vos viri Ierecho, Emoræus, & Perizgus, & Chitæus, & Ghirghaleus, Chiuuæus, & Iebu seus, tradiditq; eos in manu vestra. Et misit ante vos crabronẽ, & expulit eos à facie vestra, duos reges Emoræi, non gladio tuo, nec arcu tuo. Deditq; vobis terram in qua non laborastis, & vrbes quas non edificastis, & habitastis in eis, vineas, & oliueta, quæ non plantastis, comedistis. Et nunc timeat dominus, & seruite ei perfecte, & in veritate, & remouete deos quibus seruiuerunt patres vestri trans flumen, & in Aegypto, & seruite domino. Et si malum est in oculis vestris seruire domino, eligite vobis hodie cui seruiatis, siue deos, quibus seruiuerunt patres vestri, qui fuerunt trans flumen, siue deos Emoræi, in quorum habitatis terra: & ego, & domus mea, seruiemus domino. Et respondit populus, & dixit: Absit nobis vt derelinquamus dominum seruendo dijs alienis. Dominus enim deus noster, ipse ascendere fecit nos, & patres nostros è terra Aegypti è domo seruorum, & qui fecit in oculis nostris signa magna ista, & custodiunt nos in omni via, per quam ambulauimus, & in omnibus populis, per quorum transiimus medium. Expulitq; dominus omnes populos, & Emoræi habitatorẽ terræ à facie nostra, etiam nos seruiemus dño, quia ipse est deus noster. Dixitq; Iehosuah ad populum: Non poteritis seruire domino, quia deus sanctus est, deus emulor est: non parceret sceleribus vestris, atq; peccatis vestris. Si dimiseritis dominum, & serueritis deo alieno conuerter se, & malefaciet vobis, & consumet vos, postquam benefecerit vobis. Dixitq; populus ad Iehosuah: Nequaquam, sed domino seruiemus. Dixitq; Iehosuah ad populum: Testes estis contra vos, quia vos elegistis vobis dominum, vt seruiatis ei. Et dixerunt: Testes. Et nunc remouete deos alienos qui sunt in medio vestri, & inclinate cor vestrum ad dominum deum Israel. Dixeruntq; populus ad Iehosuah: Domino deo nostro seruiemus, & voci eius obediemus. Percussitq; Iehosuah fœdus cum populo in die illa, & proposuit ei præceptum, & iudicium in Sechem. Scripsitq; Iehosuah verba ista in libro legis dei, & tulit lapidem magnũ, & statuit eum ibi subter quercum, quæ erat in sanctuario domini. Dixitq; Iehosuah ad omnem populum: Ecce lapis iste erit nobis in testimonium, quia ipse audiuit omnia eloquia domini, qui locutus est nobiscum, & erit cõtra vos in testimonium, ne forte negetis contra deum vestrum. Dimisitq; Iehosuah populum quemlibet in hæreditatem suam. Et fuit post hæc mortuus est Iehosuah filius Nun seruus domini C. & XX. annorum. Sepelieruntq; eum in termino hæreditatis eius, in Timnathserach, quæ est in monte Ephraim ab aquilone montis Ghahas. Seuiuntq; Israel domino omnibus diebus Iehosuah, & omnibus diebus seniorum, qui prolongauerunt dies post Iehosuah, & qui cognouerunt omne opus domini, quod fecerat ipsi Israel. Et ossa Ioseph quæ ascendere fecerunt filij Israel ex Aegypto, sepelierunt in Sechem in parte agrũ, quam acquisierat Iahacob à filijs Chamor patris Sechem C. numis, & fuerunt filijs Ioseph in hæreditatem. Et Elhazar filius Aharon mortuus est, & sepelierunt eum in colle Pinechas filij eius, quæ data fuit ei in mote Ephraim.

Num. 21. e.

Num. 22. a.

Supra 1. d. & 2. a. Supra 11. a. Supra 11. b.

2. a. 2. b. 2. c.

2. d. 2. e.

Gene. 50. d.

c. Chibthar.

g. 11. j.

F I N I S.

Liber Sophtim, id est, Iudicum. Interprete Sante Pagnino, Lucensi.

Iehosuah mortuo, Iehudah dux belli constituitur, Adonibezec punitur, expugnatur Ierusalaim, populi non desunt, sunt tributarii.

C A P V T I.

A T F V I T, POST mortem Iehosuah, interrogauerunt filij Israel dominum, dicendo: Quis ascendet ad Chenahanæum in principio ad pugnam cum eo? Dixitque dominus: Iehudah ascendet. Ecce dedi terram in manu eius. Dixitque Iehudah ad Simhon fratrem suum:

Ascende mecum in fortem meam, & pugnabimus contra Chenahanæum; & ibo etiam ego tecum in fortem tuam. Et perrexit cum eo Simhon. Ascenditque Iehudah, & tradidit dominus Chenahanæum, & Perizæum in manu eorum, percusseruntque eos in Bezece decem milia virorum. Et inuenerunt Adonibezec in Bezece, & pugnaverunt cum eo, & percusserunt Chenahanæum & Perizæum. Fugitque Adonibezec, & perse-

cuti sunt eum, apprehenderuntque eum, & absciderunt pollices manuum eius, & pedum eius. Dixitque Adonibezec: Septuaginta reges pollicibus manuum eorum ac pedum abscissis, colligebant sub mensa mea. Sicut feci, sic reddidit mihi deus. Et adduxerunt eum in Ierusalaim, & mortuus est ibi. Pugnaveruntque filij Iehudah contra Ierusalaim, & cepit eam, & percussit eam acie gladij, & ciuitatem miserit in ignem. Et postea descendit filij Iehudah ad pugandum contra Chenahanæum habitantem in monte, & meridie, & planicie. Et perrexit Iehudah ad Chenahanæum, qui habitabat in Chebron. (Nomen autem Chebron antea fuit Chiriatharbah) & percusserunt Se-

fai, & Achiman, & Talmai. Et perrexit inde ad habitatores Debir (Nomen verò Debir antea fuit Chiriathsepher) dixitque Caleb: Qui percussit Chiriathsepher, & cepit eam, dabo ei Hachisab filiam meam in vxorem. Et cepit eam Hothniel filius Chenaz fratris Chaleb, qui minor eo erat, deditque ei Hachisab filiam suam in vxorem. Et fuit, cum pergeret ipsa insigauit eum, ut peteret à patre suo agrum. Et descendit de asino. Dixitque ei Caleb: Quid est tibi? Dixitque ei: Da mihi benedictionem, quia terram aridam dedisti mihi, & da mihi fontes aquarum. Et dedit ei Chaleb fontes superiores, & fontes inferiores. Filij autem Cheni fecerunt Moyses ascendit de ciuitate Palmari cum filijs Iehudah in desertum Iehudah quod est in meridie Harad, & perrexit, & habitauit cum populo. Et iuit Iehudah cum Simhon fratre suo, & percusserunt Chenahanæum habitantem in monte, & interfecerunt eos, & vocauit nomen eius, & Achelon, & terminum eius, & Hechron, & terminum eius. Fuitque dominus cum Iehudah, & possessit montem. Non enim erat expellere habitatores vallis, quia currus ferreus reuerant eis. Dederuntque ipsi Caleb Chebron, sicut locutus est Moyses, & expulit inde tres filios Hanac. Iebuseum autem habitantem in Ierusalaim non expulerunt filij Biniamin. Et habitauit Iebuseus cum filijs Biniamin in Ierusalaim vsque ad diem hanc. Et ascenderunt domus Ioseph, etiam ipsi in Bethel, & dominus fuit cum eis. Et explorare fecerunt domus Ioseph, Bethel (Et nomen vrbis antea fuit Luz) & obseruantes viderunt virum egredientem ex vrbe, dixeruntque ei: Ostende nobis quæso introitum vrbis, & faciemus tecum misericordiam. Et ostendit eis introitum vrbis, percusseruntque urbem acie gladij. Virum autem & omnem familiam eius dimiserunt. Et perrexit vir in terram Chitchim, & ædificauit urbem, &

ignem in ciuitatem

Ieho. 15. 4.

ipsa vrbis sperare non debet

Lanathes

Numb. 14. 11.

vocauit nomen eius, Luz. Hoc est nomen eius vsque ad diem hanc. Et non expulit Menasich Bethseam, & oppida eius, Taahanach, & oppida eius, habitatores Dor, & oppida eius, habitatores Ibleham, & oppida eius, & habitatores Meghiddo, & oppida eius, cepitque Chenahanæum habitare in terra ipsa. Et fuit, cum roboratus esset Israel, posuit Chenahanæum tributarium: sed expellendo non expulit eum. Ephraim autem non expulit Chenahanæum habitantem in Ghazer, sed habitauit Chenahanæus in medio eius in Ghazer. Zebulun non expulit habitatores Chitron, & habitatores Nabalol, sed habitauit Chenahanæus in medio eius. fueruntque ei tributarij. Aser non expulit habitatores Hacho, & habitatores Sidon, & Achlab, & Achzab, & Chelbah, & Aphic, & Rechob. Sed habitauit Aser ita in medio Chenahanæi, habitatoris terræ. Non enim expulit eum. Naphthali non expulit habitatores Bethsema, & habitatores Bethhanath, sed habitauit in medio Chenahanæorum habitatorum terræ. Et habitatores Bethsema, & Bethhanath erant eis tributarij. Et compulerunt Emoræi filios Dan ad montem. Non enim permiserant eis vt descenderent in vallem. Cæpitque Emoræus habitare in monte Cheres in Aialon, & in Sahalhim. Et aggrauata est manus domus Ioseph, & fuerunt tributarij. Terminus autem Emoræi erat ab ascensu scorpionum à petra, & supra.

F **G** **H** **I** **K** **L** **M** **N** **O** **P** **Q** **R** **S** **T** **V** **X** **Z**

A Scendit autem angelus domini de Ghilgal ad Bochim, & dixit: Ascendere feci vos ex Aegypto, & introduxi vos in terram, super quam iuravi patribus vestris, & dixi: Non iritum faciam pactum meum vobiscum in æternum. Et vos non feristis pactum cum habitatoribus terræ huius. Altaria eorum dirueris. Et non obedistis voci meæ, Cur hoc fecistis? Et etiam dixi: Non expellam eos à facie eorum, sed erunt vobis in lateribus, & dii eorum erunt vobis in laqueum. Et fuit ita, cum loqueretur angelus domini verba hæc ad omnes filios Israel, leuauerunt populus vocem suam, & fleuerunt. Vocaueruntque nomen loci ipsius Bochim, & immolauerunt sibi domino. Dimisit autem Iehosuah populum, & habierunt filij Israel, vnusquisque ad hereditatem suam, ad possidendum terram. Seruieruntque populus domino omnibus diebus Iehosuah, & omnibus diebus seniorum qui prolongauerunt dies post Iehosuah, qui viderunt omne opus domini magnum, quod fecit israel. Mortuus est autem Iehosuah filius Num seruus domini, vir centum & decem annorum. Sepelieruntque eum in termino hereditatis eius in Thinnath Heres, in monte Ephraim ab aquilone montis Ghahas. Et etiam omnis generatio illa congregata est ad patres suos. Surrexitque generatio illa post eos, quæ non nouerunt dominum, & etiam opus quod fecit israel. Feceruntque filij Israel malum in oculis domini, seruieruntque Behali. Et dereliquerunt dominum deum patrum suorum, qui eduxerat eos ex terra Aegypti, & iuerunt post deos alienos, & diis pepulorum, qui erant in circuitu eorum, & incurauerunt se eis, & irritauerunt dominum, dereliqueruntque dominum, & seruierunt Bahal, & Astaroth. Et iratus est furor domini contra israel, & tradidit eos in manu diripientium, & diripuerunt eos, & vendiderunt eos in manu inimicorum eorum in circuitu, & non potuerunt vltra stare coram inimicis suis. Quocumque egrediebantur, manus domini erat contra eos in malum, sicut locutus est dominus & sicut iurauit dominus eis, & angustis affecti sunt valde. Suscitauit autem dominus iudices, & seruauerunt eos in manu diripientium eos. Et etiam iudices suos non audierunt, sed fornicati sunt post deos alienos, & incurauerunt se eis. Recesserunt cito de via per quam ambulauerant patres eorum, vt audiret præcepta domini, non fecerunt sic. Et cum suscitaret dominus eis iudices, erat dominus cum iudice, & seruabat eos in manu inimicorum eorum omnibus diebus iudicis. Miserebatur enim dominus

Mittitur angelus ad populum in locum flentium, exprobrat populo incredulitatem, additis minis.

A **B** **C** **D** **E** **F** **G** **H** **I** **K** **L** **M** **N** **O** **P** **Q** **R** **S** **T** **V** **X** **Z**

A Scendit autem angelus domini de Ghilgal ad Bochim, & dixit: Ascendere feci vos ex Aegypto, & introduxi vos in terram, super quam iuravi patribus vestris, & dixi: Non iritum faciam pactum meum vobiscum in æternum. Et vos non feristis pactum cum habitatoribus terræ huius. Altaria eorum dirueris. Et non obedistis voci meæ, Cur hoc fecistis? Et etiam dixi: Non expellam eos à facie eorum, sed erunt vobis in lateribus, & dii eorum erunt vobis in laqueum. Et fuit ita, cum loqueretur angelus domini verba hæc ad omnes filios Israel, leuauerunt populus vocem suam, & fleuerunt. Vocaueruntque nomen loci ipsius Bochim, & immolauerunt sibi domino. Dimisit autem Iehosuah populum, & habierunt filij Israel, vnusquisque ad hereditatem suam, ad possidendum terram. Seruieruntque populus domino omnibus diebus Iehosuah, & omnibus diebus seniorum qui prolongauerunt dies post Iehosuah, qui viderunt omne opus domini magnum, quod fecit israel. Mortuus est autem Iehosuah filius Num seruus domini, vir centum & decem annorum. Sepelieruntque eum in termino hereditatis eius in Thinnath Heres, in monte Ephraim ab aquilone montis Ghahas. Et etiam omnis generatio illa congregata est ad patres suos. Surrexitque generatio illa post eos, quæ non nouerunt dominum, & etiam opus quod fecit israel. Feceruntque filij Israel malum in oculis domini, seruieruntque Behali. Et dereliquerunt dominum deum patrum suorum, qui eduxerat eos ex terra Aegypti, & iuerunt post deos alienos, & diis pepulorum, qui erant in circuitu eorum, & incurauerunt se eis, & irritauerunt dominum, dereliqueruntque dominum, & seruierunt Bahal, & Astaroth. Et iratus est furor domini contra israel, & tradidit eos in manu diripientium, & diripuerunt eos, & vendiderunt eos in manu inimicorum eorum in circuitu, & non potuerunt vltra stare coram inimicis suis. Quocumque egrediebantur, manus domini erat contra eos in malum, sicut locutus est dominus & sicut iurauit dominus eis, & angustis affecti sunt valde. Suscitauit autem dominus iudices, & seruauerunt eos in manu diripientium eos. Et etiam iudices suos non audierunt, sed fornicati sunt post deos alienos, & incurauerunt se eis. Recesserunt cito de via per quam ambulauerant patres eorum, vt audiret præcepta domini, non fecerunt sic. Et cum suscitaret dominus eis iudices, erat dominus cum iudice, & seruabat eos in manu inimicorum eorum omnibus diebus iudicis. Miserebatur enim dominus

A **B** **C** **D** **E** **F** **G** **H** **I** **K** **L** **M** **N** **O** **P** **Q** **R** **S** **T** **V** **X** **Z**

A Scendit autem angelus domini de Ghilgal ad Bochim, & dixit: Ascendere feci vos ex Aegypto, & introduxi vos in terram, super quam iuravi patribus vestris, & dixi: Non iritum faciam pactum meum vobiscum in æternum. Et vos non feristis pactum cum habitatoribus terræ huius. Altaria eorum dirueris. Et non obedistis voci meæ, Cur hoc fecistis? Et etiam dixi: Non expellam eos à facie eorum, sed erunt vobis in lateribus, & dii eorum erunt vobis in laqueum. Et fuit ita, cum loqueretur angelus domini verba hæc ad omnes filios Israel, leuauerunt populus vocem suam, & fleuerunt. Vocaueruntque nomen loci ipsius Bochim, & immolauerunt sibi domino. Dimisit autem Iehosuah populum, & habierunt filij Israel, vnusquisque ad hereditatem suam, ad possidendum terram. Seruieruntque populus domino omnibus diebus Iehosuah, & omnibus diebus seniorum qui prolongauerunt dies post Iehosuah, qui viderunt omne opus domini magnum, quod fecit israel. Mortuus est autem Iehosuah filius Num seruus domini, vir centum & decem annorum. Sepelieruntque eum in termino hereditatis eius in Thinnath Heres, in monte Ephraim ab aquilone montis Ghahas. Et etiam omnis generatio illa congregata est ad patres suos. Surrexitque generatio illa post eos, quæ non nouerunt dominum, & etiam opus quod fecit israel. Feceruntque filij Israel malum in oculis domini, seruieruntque Behali. Et dereliquerunt dominum deum patrum suorum, qui eduxerat eos ex terra Aegypti, & iuerunt post deos alienos, & diis pepulorum, qui erant in circuitu eorum, & incurauerunt se eis, & irritauerunt dominum, dereliqueruntque dominum, & seruierunt Bahal, & Astaroth. Et iratus est furor domini contra israel, & tradidit eos in manu diripientium, & diripuerunt eos, & vendiderunt eos in manu inimicorum eorum in circuitu, & non potuerunt vltra stare coram inimicis suis. Quocumque egrediebantur, manus domini erat contra eos in malum, sicut locutus est dominus & sicut iurauit dominus eis, & angustis affecti sunt valde. Suscitauit autem dominus iudices, & seruauerunt eos in manu diripientium eos. Et etiam iudices suos non audierunt, sed fornicati sunt post deos alienos, & incurauerunt se eis. Recesserunt cito de via per quam ambulauerant patres eorum, vt audiret præcepta domini, non fecerunt sic. Et cum suscitaret dominus eis iudices, erat dominus cum iudice, & seruabat eos in manu inimicorum eorum omnibus diebus iudicis. Miserebatur enim dominus

A **B** **C** **D** **E** **F** **G** **H** **I** **K** **L** **M** **N** **O** **P** **Q** **R** **S** **T** **V** **X** **Z**

A Scendit autem angelus domini de Ghilgal ad Bochim, & dixit: Ascendere feci vos ex Aegypto, & introduxi vos in terram, super quam iuravi patribus vestris, & dixi: Non iritum faciam pactum meum vobiscum in æternum. Et vos non feristis pactum cum habitatoribus terræ huius. Altaria eorum dirueris. Et non obedistis voci meæ, Cur hoc fecistis? Et etiam dixi: Non expellam eos à facie eorum, sed erunt vobis in lateribus, & dii eorum erunt vobis in laqueum. Et fuit ita, cum loqueretur angelus domini verba hæc ad omnes filios Israel, leuauerunt populus vocem suam, & fleuerunt. Vocaueruntque nomen loci ipsius Bochim, & immolauerunt sibi domino. Dimisit autem Iehosuah populum, & habierunt filij Israel, vnusquisque ad hereditatem suam, ad possidendum terram. Seruieruntque populus domino omnibus diebus Iehosuah, & omnibus diebus seniorum qui prolongauerunt dies post Iehosuah, qui viderunt omne opus domini magnum, quod fecit israel. Mortuus est autem Iehosuah filius Num seruus domini, vir centum & decem annorum. Sepelieruntque eum in termino hereditatis eius in Thinnath Heres, in monte Ephraim ab aquilone montis Ghahas. Et etiam omnis generatio illa congregata est ad patres suos. Surrexitque generatio illa post eos, quæ non nouerunt dominum, & etiam opus quod fecit israel. Feceruntque filij Israel malum in oculis domini, seruieruntque Behali. Et dereliquerunt dominum deum patrum suorum, qui eduxerat eos ex terra Aegypti, & iuerunt post deos alienos, & diis pepulorum, qui erant in circuitu eorum, & incurauerunt se eis, & irritauerunt dominum, dereliqueruntque dominum, & seruierunt Bahal, & Astaroth. Et iratus est furor domini contra israel, & tradidit eos in manu diripientium, & diripuerunt eos, & vendiderunt eos in manu inimicorum eorum in circuitu, & non potuerunt vltra stare coram inimicis suis. Quocumque egrediebantur, manus domini erat contra eos in malum, sicut locutus est dominus & sicut iurauit dominus eis, & angustis affecti sunt valde. Suscitauit autem dominus iudices, & seruauerunt eos in manu diripientium eos. Et etiam iudices suos non audierunt, sed fornicati sunt post deos alienos, & incurauerunt se eis. Recesserunt cito de via per quam ambulauerant patres eorum, vt audiret præcepta domini, non fecerunt sic. Et cum suscitaret dominus eis iudices, erat dominus cum iudice, & seruabat eos in manu inimicorum eorum omnibus diebus iudicis. Miserebatur enim dominus

A **B** **C** **D** **E** **F** **G** **H** **I** **K** **L** **M** **N** **O** **P** **Q** **R** **S** **T** **V** **X** **Z**

A Scendit autem angelus domini de Ghilgal ad Bochim, & dixit: Ascendere feci vos ex Aegypto, & introduxi vos in terram, super quam iuravi patribus vestris, & dixi: Non iritum faciam pactum meum vobiscum in æternum. Et vos non feristis pactum cum habitatoribus terræ huius. Altaria eorum dirueris. Et non obedistis voci meæ, Cur hoc fecistis? Et etiam dixi: Non expellam eos à facie eorum, sed erunt vobis in lateribus, & dii eorum erunt vobis in laqueum. Et fuit ita, cum loqueretur angelus domini verba hæc ad omnes filios Israel, leuauerunt populus vocem suam, & fleuerunt. Vocaueruntque nomen loci ipsius Bochim, & immolauerunt sibi domino. Dimisit autem Iehosuah populum, & habierunt filij Israel, vnusquisque ad hereditatem suam, ad possidendum terram. Seruieruntque populus domino omnibus diebus Iehosuah, & omnibus diebus seniorum qui prolongauerunt dies post Iehosuah, qui viderunt omne opus domini magnum, quod fecit israel. Mortuus est autem Iehosuah filius Num seruus domini, vir centum & decem annorum. Sepelieruntque eum in termino hereditatis eius in Thinnath Heres, in monte Ephraim ab aquilone montis Ghahas. Et etiam omnis generatio illa congregata est ad patres suos. Surrexitque generatio illa post eos, quæ non nouerunt dominum, & etiam opus quod fecit israel. Feceruntque filij Israel malum in oculis domini, seruieruntque Behali. Et dereliquerunt dominum deum patrum suorum, qui eduxerat eos ex terra Aegypti, & iuerunt post deos alienos, & diis pepulorum, qui erant in circuitu eorum, & incurauerunt se eis, & irritauerunt dominum, dereliqueruntque dominum, & seruierunt Bahal, & Astaroth. Et iratus est furor domini contra israel, & tradidit eos in manu diripientium, & diripuerunt eos, & vendiderunt eos in manu inimicorum eorum in circuitu, & non potuerunt vltra stare coram inimicis suis. Quocumque egrediebantur, manus domini erat contra eos in malum, sicut locutus est dominus & sicut iurauit dominus eis, & angustis affecti sunt valde. Suscitauit autem dominus iudices, & seruauerunt eos in manu diripientium eos. Et etiam iudices suos non audierunt, sed fornicati sunt post deos alienos, & incurauerunt se eis. Recesserunt cito de via per quam ambulauerant patres eorum, vt audiret præcepta domini, non fecerunt sic. Et cum suscitaret dominus eis iudices, erat dominus cum iudice, & seruabat eos in manu inimicorum eorum omnibus diebus iudicis. Miserebatur enim dominus

A **B** **C** **D** **E** **F** **G** **H** **I** **K** **L** **M** **N** **O** **P** **Q** **R** **S** **T** **V** **X** **Z**

A Scendit autem angelus domini de Ghilgal ad Bochim, & dixit: Ascendere feci vos ex Aegypto, & introduxi vos in terram, super quam iuravi patribus vestris, & dixi: Non iritum faciam pactum meum vobiscum in æternum. Et vos non feristis pactum cum habitatoribus terræ huius. Altaria eorum dirueris. Et non obedistis voci meæ, Cur hoc fecistis? Et etiam dixi: Non expellam eos à facie eorum, sed erunt vobis in lateribus, & dii eorum erunt vobis in laqueum. Et fuit ita, cum loqueretur angelus domini verba hæc ad omnes filios Israel, leuauerunt populus vocem suam, & fleuerunt. Vocaueruntque nomen loci ipsius Bochim, & immolauerunt sibi domino. Dimisit autem Iehosuah populum, & habierunt filij Israel, vnusquisque ad hereditatem suam, ad possidendum terram. Seruieruntque populus domino omnibus diebus Iehosuah, & omnibus diebus seniorum qui prolongauerunt dies post Iehosuah, qui viderunt omne opus domini magnum, quod fecit israel. Mortuus est autem Iehosuah filius Num seruus domini, vir centum & decem annorum. Sepelieruntque eum in termino hereditatis eius in Thinnath Heres, in monte Ephraim ab aquilone montis Ghahas. Et etiam omnis generatio illa congregata est ad patres suos. Surrexitque generatio illa post eos, quæ non nouerunt dominum, & etiam opus quod fecit israel. Feceruntque filij Israel malum in oculis domini, seruieruntque Behali. Et dereliquerunt dominum deum patrum suorum, qui eduxerat eos ex terra Aegypti, & iuerunt post deos alienos, & diis pepulorum, qui erant in circuitu eorum, & incurauerunt se eis, & irritauerunt dominum, dereliqueruntque dominum, & seruierunt Bahal, & Astaroth. Et iratus est furor domini contra israel, & tradidit eos in manu diripientium, & diripuerunt eos, & vendiderunt eos in manu inimicorum eorum in circuitu, & non potuerunt vltra stare coram inimicis suis. Quocumque egrediebantur, manus domini erat contra eos in malum, sicut locutus est dominus & sicut iurauit dominus eis, & angustis affecti sunt valde. Suscitauit autem dominus iudices, & seruauerunt eos in manu diripientium eos. Et etiam iudices suos non audierunt, sed fornicati sunt post deos alienos, & incurauerunt se eis. Recesserunt cito de via per quam ambulauerant patres eorum, vt audiret præcepta domini, non fecerunt sic. Et cum suscitaret dominus eis iudices, erat dominus cum iudice, & seruabat eos in manu inimicorum eorum omnibus diebus iudicis. Miserebatur enim dominus

A **B** **C** **D** **E** **F** **G** **H** **I** **K** **L** **M** **N** **O** **P** **Q** **R** **S** **T** **V** **X** **Z**

A Scendit autem angelus domini de Ghilgal ad Bochim, & dixit: Ascendere feci vos ex Aegypto, & introduxi vos in terram, super quam iuravi patribus vestris, & dixi: Non iritum faciam pactum meum vobiscum in æternum. Et vos non feristis pactum cum habitatoribus terræ huius. Altaria eorum dirueris. Et non obedistis voci meæ, Cur hoc fecistis? Et etiam dixi: Non expellam eos à facie eorum, sed erunt vobis in lateribus, & dii eorum erunt vobis in laqueum. Et fuit ita, cum loqueretur angelus domini verba hæc ad omnes filios Israel, leuauerunt populus vocem suam, & fleuerunt. Vocaueruntque nomen loci ipsius Bochim, & immolauerunt sibi domino. Dimisit autem Iehosuah populum, & habierunt filij Israel, vnusquisque ad hereditatem suam, ad possidendum terram. Seruieruntque populus domino omnibus diebus Iehosuah, & omnibus diebus seniorum qui prolongauerunt dies post Iehosuah, qui viderunt omne opus domini magnum, quod fecit israel. Mortuus est autem Iehosuah filius Num seruus domini, vir centum & decem annorum. Sepelieruntque eum in termino hereditatis eius in Thinnath Heres, in monte Ephraim ab aquilone montis Ghahas. Et etiam omnis generatio illa congregata est ad patres suos. Surrexitque generatio illa post eos, quæ non nouerunt dominum, & etiam opus quod fecit israel. Feceruntque filij Israel malum in oculis domini, seruieruntque Behali. Et dereliquerunt dominum deum patrum suorum, qui eduxerat eos ex terra Aegypti, & iuerunt post deos alienos, & diis pepulorum, qui erant in circuitu eorum, & incurauerunt se eis, & irritauerunt dominum, dereliqueruntque dominum, & seruierunt Bahal, & Astaroth. Et iratus est furor domini contra israel, & tradidit eos in manu diripientium, & diripuerunt eos, & vendiderunt eos in manu inimicorum eorum in circuitu, & non potuerunt vltra stare coram inimicis suis. Quocumque egrediebantur, manus domini erat contra eos in malum, sicut locutus est dominus & sicut iurauit dominus eis, & angustis affecti sunt valde. Suscitauit autem dominus iudices, & seruauerunt eos in manu diripientium eos. Et etiam iudices suos non audierunt, sed fornicati sunt post deos alienos, & incurauerunt se eis. Recesserunt cito de via per quam ambulauerant patres eorum, vt audiret præcepta domini, non fecerunt sic. Et cum suscitaret dominus eis iudices, erat dominus cum iudice, & seruabat eos in manu inimicorum eorum omnibus diebus iudicis. Miserebatur enim dominus

A **B** **C** **D** **E** **F** **G** **H** **I** **K** **L** **M** **N** **O** **P** **Q** **R** **S** **T** **V** **X** **Z**

A Scendit autem angelus domini de Ghilgal ad Bochim, & dixit: Ascendere feci vos ex Aegypto, & introduxi vos in terram, super quam iuravi patribus vestris, & dixi: Non iritum faciam pactum meum vobiscum in æternum. Et vos non feristis pactum cum habitatoribus terræ huius. Altaria eorum dirueris. Et non obedistis voci meæ, Cur hoc fecistis? Et etiam dixi: Non expellam eos à facie eorum, sed erunt vobis in lateribus, & dii eorum erunt vobis in laqueum. Et fuit ita, cum loqueretur angelus domini verba hæc ad omnes filios Israel, leuauerunt populus vocem suam, & fleuerunt. Vocaueruntque nomen loci ipsius Bochim, & immolauerunt sibi domino. Dimisit autem Iehosuah populum, & habierunt filij Israel, vnusquisque ad hereditatem suam, ad possidendum terram. Seruieruntque populus domino omnibus diebus Iehosuah, & omnibus diebus seniorum qui prolongauerunt dies post Iehosuah, qui viderunt omne opus domini magnum, quod fecit israel. Mortuus est autem Iehosuah filius Num seruus domini, vir centum & decem annorum. Sepelieruntque eum in termino hereditatis eius in Thinnath Heres, in monte Ephraim ab aquilone montis Ghahas. Et etiam omnis generatio illa congregata est ad patres suos. Surrexitque generatio illa post eos, quæ non nouerunt dominum, & etiam opus quod fecit israel. Feceruntque filij Israel malum in oculis domini, seruieruntque Behali. Et dereliquerunt dominum deum patrum suorum, qui eduxerat eos ex terra Aegypti, & iuerunt post deos alienos, & diis pepulorum, qui erant in circuitu eorum, & incurauerunt se eis, & irritauerunt dominum, dereliqueruntque dominum, & seruierunt Bahal, & Astaroth. Et iratus est furor domini contra israel, & tradidit eos in manu diripientium, & diripuerunt eos, & vendiderunt eos in manu inimicorum eorum in circuitu, & non potuerunt vltra stare coram inimicis suis. Quocumque egrediebantur, manus domini erat contra eos in malum, sicut locutus est dominus & sicut iurauit dominus eis, & angustis affecti sunt valde. Suscitauit autem dominus iudices, & seruauerunt eos in manu diripientium eos. Et etiam iudices suos non audierunt, sed fornicati sunt post deos alienos, & incurauerunt se eis. Recesserunt cito de via per quam ambulauerant patres eorum, vt audiret præcepta domini, non fecerunt sic. Et cum suscitaret dominus eis iudices, erat dominus cum iudice, & seruabat eos in manu inimicorum eorum omnibus diebus iudicis. Miserebatur enim dominus

A **B** **C** **D** **E** **F** **G** **H** **I** **K** **L** **M** **N** **O** **P** **Q** **R** **S** **T** **V** **X** **Z**

dominus gemitus eorum propter oppressores eorum, & contrarios eorum. Et erat mortuo iudice, reuertebantur & detertius agebant, quam patres eorum, vt irent post deos alienos, seruendo eis, & incuruando se eis: Non cadere faciebat de actibus suis, & de via sua dura. Et iratus est furor domini contra israel, & dixit: Pro eo quod transgressi sunt gens ista pactum meum quod præcepi patribus eorum, & non obediuerunt voci meæ, etiam ego non addam vt expellam quæquam à facie eorum, de gentibus duas dimisit Iehosuah, & mortuus est. Vt tentem per eas israel, vt custodiant viam domini, & ambulent per eam, sicut seruauerunt patres eorum, an non. Et dimisit dominus gentes istas, vt non expelleret eas cito, & non tradidit eas in manu Iehosuah.

D **E** **F** **G** **H** **I** **K** **L** **M** **N** **O** **P** **Q** **R** **S** **T** **V** **X** **Z**

A **B** **C** **D** **E** **F** **G** **H** **I** **K** **L** **M** **N** **O** **P** **Q** **R** **S** **T** **V** **X** **Z**

A **B** **C** **D** **E** **F** **G** **H** **I** **K** **L** **M** **N** **O** **P** **Q** **R** **S** **T** **V** **X** **Z**

A **B** **C** **D** **E** **F** **G** **H** **I** **K** **L** **M** **N** **O** **P** **Q** **R** **S** **T** **V** **X** **Z**

A **B** **C** **D** **E** **F** **G** **H** **I** **K** **L** **M** **N** **O** **P** **Q** **R** **S** **T** **V** **X** **Z**

A **B** **C** **D** **E** **F** **G** **H** **I** **K** **L** **M** **N** **O** **P** **Q** **R** **S** **T** **V** **X** **Z**

A **B** **C** **D** **E** **F** **G** **H** **I** **K** **L** **M** **N** **O** **P** **Q** **R** **S** **T** **V** **X** **Z**

A **B** **C** **D** **E** **F** **G** **H** **I** **K** **L** **M** **N** **O** **P** **Q** **R** **S** **T** **V** **X** **Z**

A **B** **C** **D** **E** **F** **G** **H** **I** **K** **L** **M** **N** **O** **P** **Q** **R** **S** **T** **V** **X** **Z**

A **B**

quaris. Et ingressus est ad eam, & ecce Sifera ceciderat mortuus, & clausus in tempore ipsius. Humiliavitq; deus in die ipso Iabin regem Chenahan coram filiis Israel. Et ibat manus filiorum Israel eundo, & dura erat contra Iabin regem Chenahan, donec exciderent Iabin regem Chenahan.

Canticum Deborah & Barac, post victoriam.

Cecinit autem Deborah, & Barac filius Abinoham in die illa, dicendo: Dum viciscitur vltiones in Israel, dum sponte se offert populus, benedicite domino. Audite reges, auribus percipite principes. Ego domino, ego canam, & psallam domino deo Israel. Domine, cum exires e Sehir, dum tremuit terra, incederes ex agro Edom, terra concussa est, etiam coeli stillauerunt, etiam nubes stillauerunt aquas. Montes fluxerunt a facie domini. Iste Sinai tremuit a facie domini dei Israel. In diebus Samghar filij Hanathi, in diebus Iahel cessauerunt semitae, & ambulantes per semitas, ambulabant per semitas tortuosas. Cessauerunt villae absque muro, & munitio in Israel cessauerunt, donec surrexi ego mater in Israel. Quis elegit de os nouos, tunc fuit bellum in portis, clypeus si conspectus est, & lancea in quadraginta milibus in Israel. Cor meum ad legislatores Israel. Qui voluntarii estis in populo, benedicite domino. Equitantes asinas candidas, habitantes iuxta Middin, & ambulantes in uia, loquimini. Propter sonitum Iaculantium sagittas inter loca ubi hauritur aqua, ubi doceant iustitias domini, iustitias villarum eius in Israel. Tunc descenderunt ad portas populi domini. Exurge, exurge Deborah; exurge, exurge, loquere canticum. Surge Barac, & apprehende praedam tuam fili Abinoham. Tunc dominatus est euasor fortibus populi. Dominus dominatus est mihi inter fortes. De Ephraim radix eorum contra Hamalec, post te Biniamin in populis tuis. De Machir descenderunt legislatores, & de Zebulun trahentes sulo scribae. Et principes in Issachar cum Deborah; & Issachar, sicut Barac in vallem missus est pedibus suis. In diuisionibus Reuben, magni erant cogitabundi corde. Vt quid sedisti inter duas caulas, vt audires libilos gregum? In diuisionibus Reuben maiores scrutatores cordis. Ghilhad trans Iarden man sit, & Dan vt quid habitauit in nauibus? Afer sedit in portu marium, & in fracturis eius habitabit, Zebulun populus probris affectit animam suam ad moriendum, & Naphthali super altitudinem agri. Venerunt reges pugnaverunt, tunc pugnaverunt reges Chenahan in Tahanach, iuxta aquas Megiddo. Vtile argentum non acceperunt. De coelo pugnaverunt stellas, de gradibus suis pugnaverunt cum Sifra. Torrens Chifon scopauit eos, torrens Chedumim, torrens Chifon, conculcabit anima mea robustum. Tunc quassatae sunt plantae equi a sono pedum, sono pedum, fortium eius. Maledicite Meeroz dixit angelus domini. Maledicite maledicendo habitatores eius, quia non uenerunt ad auxilium domini, ad auxilium domini cum fortibus. Benedicetur prae mulieribus Iahel vxor Cheber Chenari, prae mulieribus in tabernaculo benedicetur. Aquam posulauit, lac dedit, in phiala fortium obtulit butyrum. Manum suam ad clauum misit, & dexteram suam ad malleum laborantium, & conquassauit Sifra. Abscidit caput eius, & perfodit, & incidit tempus eius. Inter pedes eius incuruatus est, cecidit, dormiuit, inter pedes eius curuauit se, cecidit ubi curuauit se, ubi cecidit vastatus. Per fenestram respexit, & vlulauit mater Sifra per cancellum: Cur moratur, inquit, currus eius vt ueniat, cur tardauerunt pedes quadraginta eius? Sapientes dominae eius responderunt ei, etiam ipsa sibi respondit uerba sua: Nonne inuenient, diuident spolia puella, duae puellae capiti viri, spolia discolorum, ipsi Sifra, spolia discolorum polymitum, discolor, duo polymita collo spoliis. Sic pereant omnes inimici tui domine. Diligentes autem eum erunt secundum exitum solis in fortitudine sua. Quieuit autem terra quadraginta annis.

Angelus apparuit Ghidhon, Ghidhon sacrificat, euerit aram Bahal, accipit signum in uelle.

A Id est propter uictoriam in obsequio. **B** Contra reges. **C** In diebus. **D** Tremuit terra. **E** Inciderunt. **F** In diebus. **G** Tremuit terra. **H** Inciderunt. **I** Tremuit terra. **K** Inciderunt. **L** Tremuit terra. **M** Inciderunt. **N** Tremuit terra. **O** Inciderunt. **P** Tremuit terra. **Q** Inciderunt. **R** Tremuit terra. **S** Inciderunt. **T** Tremuit terra. **V** Inciderunt. **X** Tremuit terra. **Z** Inciderunt.

antiqua

dabunt

Fecerunt autem filij Israel malum in oculis domini, & tradidit eos dominus in manu Midian septem annis. Et inuoluit Midian super Israel. A facie Midian fecerunt sibi filij Israel antra quae essent in montibus & speluncas, & munitioes. Et erat, si scirebat Israel, ascendebat Midian, & Hamalec, & filij Chedem ascendebat aduersus eum, & castrametabantur aduersus eos, & vastabant fructum terrae, donec uenias in Hazazah, & non reliquebant victum in Israel, usque ad pecudes, boues, & alinos. Quia ipsi & greges eorum ascendebat, & tabernacula eorum. Veniebantq; tanquam locustae in multitudine, & ipsorum, & camelorum eorum, non erat numerus; & ueniebant in terram, ad deustandum eam. Et attenuatus est Israel ualde a facie Midian, & clamauerunt filij Israel ad dominum. Et fuit, cum clamasset filij Israel ad dominum propter Midian, misit dominus virum prophetam ad filios Israel, dixitq; ad eos: Sic dixit dominus deus Israel: Ego ascendere feci uos ex Aegypto, & eduxi uos de domo seruorum. Et erui uos de manu Aegyptiorum, & de manu omnium opprimentium uos. Et expuli uos a facie uestra, deditq; uobis terram eorum. Ac dixi uobis: Ego dominus deus uester. Non timeatis deos Emoraeorum, quorum uos habitatis in terra, & non obtemperastis uoci meae. Venit autem angelus domini, & mansit sub quercu, quae erat in Ophrah, quae erat ipsi Ioas patris Hezri, Ghidhon autem filius eius excutiebat frumenta in torculari, vt fugeret a facie Midian. Et conspectus est ei angelus domini, ac dixit ei: Dominus tecum uir fortis. Dixitq; ad eum Ghidhon: Obsecro domine mi, & est dominus nobiscum: Et vt quid inuenit nos totum hoc? Et ubi sunt omnia mirabilia eius, quae narrauerunt nobis patres nostri, dicendo: Nonne de Aegypto ascendere fecit nos dominus? Et nunc dereliquit nos dominus, tradiditq; nos in manu Midian. Respexit autem ad eum dominus, & ait: Vade in fortitudine tua hac, & saluum facies Israel de manu Midian. Nonne misit te? Dixitq; ad eum: Obsecro domine mi, in quo saluum faciam Israel? Ecce pater meus pauper est in Menasseh, & ego minimus in domo patris mei. Dixitq; ad eum dominus: Quia ero tecum, percutiesq; Midian tanquam uirum uinum. Dixitq; ad eum: Si quaeso inueni gratiam in oculis tuis, fac mihi signum, quod tu loquaris mecum. Ne quaeso recedas hinc, donec ueniam ad te, & educam sacrificium meum, & ponam coram te. Et dixit: Manebo, donec reuertaris. Ghidhon autem ingressus est, & parauit haedum caprarum, & modium farinae infermentatae carnem posuit in canistro, & ius carniuum posuit in olla, & eduxit ad locum qui erat sub quercu, & accessit. Dixitq; angelus dei ad eum: Tolle carnem, & infermentata, & pone in petrailla, & ius carniuum effunde. Et fecit sic. Et extendit angelus domini summitatem baculi, qui erat in manu sua, tetigitq; carnem, & infermentata, & ascendit ignis de petra, & consumpsit carnem, & infermentata. Angelus autem domini recessit ab oculis eius. Et uidit Ghidhon quod angelus domini esset, & dixit Ghidhon: Heu domine deus, quia idcirco uidi angelum domini facie ad faciem? Dixitq; ei dominus: Pax tibi, ne timeas, non morieris. Et edificauit ibi Ghidhon altare domino, & uocauit illud Adonai Salon, usque ad diem hanc. Adhuc est in Hophrath patris Hezri. Et fuit, in nocte ipsa dixit ei dominus: Tolle iuuenium bouis, qui est patri tuo, & iuuenium secundum septennem, de fructuq; altare Bahal, quod est patri tuo, & lucum qui est iuxta illud succides. Et edificabis altare domino deo tuo super uerticem arcis ordinatae, & tolles iuuenium secundum, & ascende facies holo caustum cum lignis luci, quae succides. Tulitq; Ghidhon decem uiros de seruis suis, & fecit quemadmodum locutus est ad eum dominus. Et fuit, quia timebat familiam patris sui, & uiros ciuitatis, facere in die, fecit in nocte. Et surrexerunt uiri ciuitatis mane, & ecce destructum erat altare Bahal, & lucus qui erat iuxta illud, succisus erat, & iuuenium secundum oblatum

B Veniebantq; tanquam locustae in multitudine, & ipsorum, & camelorum eorum, non erat numerus; & ueniebant in terram, ad deustandum eam. **C** Et tenuit uos a facie uestra, deditq; uobis terram eorum. **D** Et fuit, cum clamasset filij Israel ad dominum propter Midian, misit dominus virum prophetam ad filios Israel, dixitq; ad eos: Sic dixit dominus deus Israel: Ego ascendere feci uos ex Aegypto, & eduxi uos de domo seruorum. **E** Et erui uos de manu Aegyptiorum, & de manu omnium opprimentium uos. **F** Et expuli uos a facie uestra, deditq; uobis terram eorum. **G** Ac dixi uobis: Ego dominus deus uester. **H** Non timeatis deos Emoraeorum, quorum uos habitatis in terra, & non obtemperastis uoci meae. **I** Venit autem angelus domini, & mansit sub quercu, quae erat in Ophrah, quae erat ipsi Ioas patris Hezri, Ghidhon autem filius eius excutiebat frumenta in torculari, vt fugeret a facie Midian. **K** Et conspectus est ei angelus domini, ac dixit ei: Dominus tecum uir fortis. **L** Dixitq; ad eum Ghidhon: Obsecro domine mi, & est dominus nobiscum: **M** Et vt quid inuenit nos totum hoc? **N** Et ubi sunt omnia mirabilia eius, quae narrauerunt nobis patres nostri, dicendo: **O** Nonne de Aegypto ascendere fecit nos dominus? **P** Et nunc dereliquit nos dominus, tradiditq; nos in manu Midian. **Q** Respexit autem ad eum dominus, & ait: **R** Vade in fortitudine tua hac, & saluum facies Israel de manu Midian. **S** Nonne misit te? **T** Dixitq; ad eum: **U** Obsecro domine mi, in quo saluum faciam Israel? **V** Ecce pater meus pauper est in Menasseh, & ego minimus in domo patris mei. **X** Dixitq; ad eum dominus: **Y** Quia ero tecum, percutiesq; Midian tanquam uirum uinum. **Z** Dixitq; ad eum: **AA** Si quaeso inueni gratiam in oculis tuis, fac mihi signum, quod tu loquaris mecum. **BB** Ne quaeso recedas hinc, donec ueniam ad te, & educam sacrificium meum, & ponam coram te. **CC** Et dixit: **DD** Manebo, donec reuertaris. **EE** Ghidhon autem ingressus est, & parauit haedum caprarum, & modium farinae infermentatae carnem posuit in canistro, & ius carniuum posuit in olla, & eduxit ad locum qui erat sub quercu, & accessit. **FF** Dixitq; angelus dei ad eum: **GG** Tolle carnem, & infermentata, & pone in petrailla, & ius carniuum effunde. **HH** Et fecit sic. **II** Et extendit angelus domini summitatem baculi, qui erat in manu sua, tetigitq; carnem, & infermentata, & ascendit ignis de petra, & consumpsit carnem, & infermentata. **KK** Angelus autem domini recessit ab oculis eius. **LL** Et uidit Ghidhon quod angelus domini esset, & dixit Ghidhon: **MM** Heu domine deus, quia idcirco uidi angelum domini facie ad faciem? **NN** Dixitq; ei dominus: **OO** Pax tibi, ne timeas, non morieris. **PP** Et edificauit ibi Ghidhon altare domino, & uocauit illud **QQ** Adonai Salon, usque ad diem hanc. **RR** Adhuc est in Hophrath patris Hezri. **SS** Et fuit, in nocte ipsa dixit ei dominus: **TT** Tolle iuuenium bouis, qui est patri tuo, & iuuenium secundum septennem, de fructuq; altare Bahal, quod est patri tuo, & lucum qui est iuxta illud succides. **UU** Et edificabis altare domino deo tuo super uerticem arcis ordinatae, & tolles iuuenium secundum, & ascende facies holo caustum cum lignis luci, quae succides. **VV** Tulitq; Ghidhon decem uiros de seruis suis, & fecit quemadmodum locutus est ad eum dominus. **XX** Et fuit, quia timebat familiam patris sui, & uiros ciuitatis, facere in die, fecit in nocte. **YY** Et surrexerunt uiri ciuitatis mane, & ecce destructum erat altare Bahal, & lucus qui erat iuxta illud, succisus erat, & iuuenium secundum oblatum

C Et tenuit uos a facie uestra, deditq; uobis terram eorum. **D** Et fuit, cum clamasset filij Israel ad dominum propter Midian, misit dominus virum prophetam ad filios Israel, dixitq; ad eos: Sic dixit dominus deus Israel: Ego ascendere feci uos ex Aegypto, & eduxi uos de domo seruorum. **E** Et erui uos de manu Aegyptiorum, & de manu omnium opprimentium uos. **F** Et expuli uos a facie uestra, deditq; uobis terram eorum. **G** Ac dixi uobis: Ego dominus deus uester. **H** Non timeatis deos Emoraeorum, quorum uos habitatis in terra, & non obtemperastis uoci meae. **I** Venit autem angelus domini, & mansit sub quercu, quae erat in Ophrah, quae erat ipsi Ioas patris Hezri, Ghidhon autem filius eius excutiebat frumenta in torculari, vt fugeret a facie Midian. **K** Et conspectus est ei angelus domini, ac dixit ei: Dominus tecum uir fortis. **L** Dixitq; ad eum Ghidhon: Obsecro domine mi, & est dominus nobiscum: **M** Et vt quid inuenit nos totum hoc? **N** Et ubi sunt omnia mirabilia eius, quae narrauerunt nobis patres nostri, dicendo: **O** Nonne de Aegypto ascendere fecit nos dominus? **P** Et nunc dereliquit nos dominus, tradiditq; nos in manu Midian. **Q** Respexit autem ad eum dominus, & ait: **R** Vade in fortitudine tua hac, & saluum facies Israel de manu Midian. **S** Nonne misit te? **T** Dixitq; ad eum: **U** Obsecro domine mi, in quo saluum faciam Israel? **V** Ecce pater meus pauper est in Menasseh, & ego minimus in domo patris mei. **X** Dixitq; ad eum dominus: **Y** Quia ero tecum, percutiesq; Midian tanquam uirum uinum. **Z** Dixitq; ad eum: **AA** Si quaeso inueni gratiam in oculis tuis, fac mihi signum, quod tu loquaris mecum. **BB** Ne quaeso recedas hinc, donec ueniam ad te, & educam sacrificium meum, & ponam coram te. **CC** Et dixit: **DD** Manebo, donec reuertaris. **EE** Ghidhon autem ingressus est, & parauit haedum caprarum, & modium farinae infermentatae carnem posuit in canistro, & ius carniuum posuit in olla, & eduxit ad locum qui erat sub quercu, & accessit. **FF** Dixitq; angelus dei ad eum: **GG** Tolle carnem, & infermentata, & pone in petrailla, & ius carniuum effunde. **HH** Et fecit sic. **II** Et extendit angelus domini summitatem baculi, qui erat in manu sua, tetigitq; carnem, & infermentata, & ascendit ignis de petra, & consumpsit carnem, & infermentata. **KK** Angelus autem domini recessit ab oculis eius. **LL** Et uidit Ghidhon quod angelus domini esset, & dixit Ghidhon: **MM** Heu domine deus, quia idcirco uidi angelum domini facie ad faciem? **NN** Dixitq; ei dominus: **OO** Pax tibi, ne timeas, non morieris. **PP** Et edificauit ibi Ghidhon altare domino, & uocauit illud **QQ** Adonai Salon, usque ad diem hanc. **RR** Adhuc est in Hophrath patris Hezri. **SS** Et fuit, in nocte ipsa dixit ei dominus: **TT** Tolle iuuenium bouis, qui est patri tuo, & iuuenium secundum septennem, de fructuq; altare Bahal, quod est patri tuo, & lucum qui est iuxta illud succides. **UU** Et edificabis altare domino deo tuo super uerticem arcis ordinatae, & tolles iuuenium secundum, & ascende facies holo caustum cum lignis luci, quae succides. **VV** Tulitq; Ghidhon decem uiros de seruis suis, & fecit quemadmodum locutus est ad eum dominus. **XX** Et fuit, quia timebat familiam patris sui, & uiros ciuitatis, facere in die, fecit in nocte. **YY** Et surrexerunt uiri ciuitatis mane, & ecce destructum erat altare Bahal, & lucus qui erat iuxta illud, succisus erat, & iuuenium secundum oblatum

D Et tenuit uos a facie uestra, deditq; uobis terram eorum. **E** Et fuit, cum clamasset filij Israel ad dominum propter Midian, misit dominus virum prophetam ad filios Israel, dixitq; ad eos: Sic dixit dominus deus Israel: Ego ascendere feci uos ex Aegypto, & eduxi uos de domo seruorum. **F** Et erui uos de manu Aegyptiorum, & de manu omnium opprimentium uos. **G** Et expuli uos a facie uestra, deditq; uobis terram eorum. **H** Ac dixi uobis: Ego dominus deus uester. **I** Non timeatis deos Emoraeorum, quorum uos habitatis in terra, & non obtemperastis uoci meae. **K** Venit autem angelus domini, & mansit sub quercu, quae erat in Ophrah, quae erat ipsi Ioas patris Hezri, Ghidhon autem filius eius excutiebat frumenta in torculari, vt fugeret a facie Midian. **L** Et conspectus est ei angelus domini, ac dixit ei: Dominus tecum uir fortis. **M** Dixitq; ad eum Ghidhon: Obsecro domine mi, & est dominus nobiscum: **N** Et vt quid inuenit nos totum hoc? **O** Et ubi sunt omnia mirabilia eius, quae narrauerunt nobis patres nostri, dicendo: **P** Nonne de Aegypto ascendere fecit nos dominus? **Q** Et nunc dereliquit nos dominus, tradiditq; nos in manu Midian. **R** Respexit autem ad eum dominus, & ait: **S** Vade in fortitudine tua hac, & saluum facies Israel de manu Midian. **T** Nonne misit te? **U** Dixitq; ad eum: **V** Obsecro domine mi, in quo saluum faciam Israel? **X** Ecce pater meus pauper est in Menasseh, & ego minimus in domo patris mei. **Y** Dixitq; ad eum dominus: **Z** Quia ero tecum, percutiesq; Midian tanquam uirum uinum. **AA** Dixitq; ad eum: **BB** Si quaeso inueni gratiam in oculis tuis, fac mihi signum, quod tu loquaris mecum. **CC** Ne quaeso recedas hinc, donec ueniam ad te, & educam sacrificium meum, & ponam coram te. **DD** Et dixit: **EE** Manebo, donec reuertaris. **FF** Ghidhon autem ingressus est, & parauit haedum caprarum, & modium farinae infermentatae carnem posuit in canistro, & ius carniuum posuit in olla, & eduxit ad locum qui erat sub quercu, & accessit. **GG** Dixitq; angelus dei ad eum: **HH** Tolle carnem, & infermentata, & pone in petrailla, & ius carniuum effunde. **II** Et fecit sic. **KK** Et extendit angelus domini summitatem baculi, qui erat in manu sua, tetigitq; carnem, & infermentata, & ascendit ignis de petra, & consumpsit carnem, & infermentata. **LL** Angelus autem domini recessit ab oculis eius. **MM** Et uidit Ghidhon quod angelus domini esset, & dixit Ghidhon: **NN** Heu domine deus, quia idcirco uidi angelum domini facie ad faciem? **OO** Dixitq; ei dominus: **PP** Pax tibi, ne timeas, non morieris. **QQ** Et edificauit ibi Ghidhon altare domino, & uocauit illud **RR** Adonai Salon, usque ad diem hanc. **SS** Adhuc est in Hophrath patris Hezri. **TT** Et fuit, in nocte ipsa dixit ei dominus: **UU** Tolle iuuenium bouis, qui est patri tuo, & iuuenium secundum septennem, de fructuq; altare Bahal, quod est patri tuo, & lucum qui est iuxta illud succides. **VV** Et edificabis altare domino deo tuo super uerticem arcis ordinatae, & tolles iuuenium secundum, & ascende facies holo caustum cum lignis luci, quae succides. **XX** Tulitq; Ghidhon decem uiros de seruis suis, & fecit quemadmodum locutus est ad eum dominus. **YY** Et fuit, quia timebat familiam patris sui, & uiros ciuitatis, facere in die, fecit in nocte. **ZZ** Et surrexerunt uiri ciuitatis mane, & ecce destructum erat altare Bahal, & lucus qui erat iuxta illud, succisus erat, & iuuenium secundum oblatum

E Et tenuit uos a facie uestra, deditq; uobis terram eorum. **F** Et fuit, cum clamasset filij Israel ad dominum propter Midian, misit dominus virum prophetam ad filios Israel, dixitq; ad eos: Sic dixit dominus deus Israel: Ego ascendere feci uos ex Aegypto, & eduxi uos de domo seruorum. **G** Et erui uos de manu Aegyptiorum, & de manu omnium opprimentium uos. **H** Et expuli uos a facie uestra, deditq; uobis terram eorum. **I** Ac dixi uobis: Ego dominus deus uester. **K** Non timeatis deos Emoraeorum, quorum uos habitatis in terra, & non obtemperastis uoci meae. **L** Venit autem angelus domini, & mansit sub quercu, quae erat in Ophrah, quae erat ipsi Ioas patris Hezri, Ghidhon autem filius eius excutiebat frumenta in torculari, vt fugeret a facie Midian. **M** Et conspectus est ei angelus domini, ac dixit ei: Dominus tecum uir fortis. **N** Dixitq; ad eum Ghidhon: Obsecro domine mi, & est dominus nobiscum: **O** Et vt quid inuenit nos totum hoc? **P** Et ubi sunt omnia mirabilia eius, quae narrauerunt nobis patres nostri, dicendo: **Q** Nonne de Aegypto ascendere fecit nos dominus? **R** Et nunc dereliquit nos dominus, tradiditq; nos in manu Midian. **S** Respexit autem ad eum dominus, & ait: **T** Vade in fortitudine tua hac, & saluum facies Israel de manu Midian. **U** Nonne misit te? **V** Dixitq; ad eum: **X** Obsecro domine mi, in quo saluum faciam Israel? **Y** Ecce pater meus pauper est in Menasseh, & ego minimus in domo patris mei. **Z** Dixitq; ad eum dominus: **AA** Quia ero tecum, percutiesq; Midian tanquam uirum uinum. **BB** Dixitq; ad eum: **CC** Si quaeso inueni gratiam in oculis tuis, fac mihi signum, quod tu loquaris mecum. **DD** Ne quaeso recedas hinc, donec ueniam ad te, & educam sacrificium meum, & ponam coram te. **EE** Et dixit: **FF** Manebo, donec reuertaris. **GG** Ghidhon autem ingressus est, & parauit haedum caprarum, & modium farinae infermentatae carnem posuit in canistro, & ius carniuum posuit in olla, & eduxit ad locum qui erat sub quercu, & accessit. **HH** Dixitq; angelus dei ad eum: **II** Tolle carnem, & infermentata, & pone in petrailla, & ius carniuum effunde. **KK** Et fecit sic. **LL** Et extendit angelus domini summitatem baculi, qui erat in manu sua, tetigitq; carnem, & infermentata, & ascendit ignis de petra, & consumpsit carnem, & infermentata. **MM** Angelus autem domini recessit ab oculis eius. **NN** Et uidit Ghidhon quod angelus domini esset, & dixit Ghidhon: **OO** Heu domine deus, quia idcirco uidi angelum domini facie ad faciem? **PP** Dixitq; ei dominus: **QQ** Pax tibi, ne timeas, non morieris. **RR** Et edificauit ibi Ghidhon altare domino, & uocauit illud **SS** Adonai Salon, usque ad diem hanc. **TT** Adhuc est in Hophrath patris Hezri. **UU** Et fuit, in nocte ipsa dixit ei dominus: **VV** Tolle iuuenium bouis, qui est patri tuo, & iuuenium secundum septennem, de fructuq; altare Bahal, quod est patri tuo, & lucum qui est iuxta illud succides. **XX** Et edificabis altare domino deo tuo super uerticem arcis ordinatae, & tolles iuuenium secundum, & ascende facies holo caustum cum lignis luci, quae succides. **YY** Tulitq; Ghidhon decem uiros de seruis suis, & fecit quemadmodum locutus est ad eum dominus. **ZZ** Et fuit, quia timebat familiam patris sui, & uiros ciuitatis, facere in die, fecit in nocte. **AAA** Et surrexerunt uiri ciuitatis mane, & ecce destructum erat altare Bahal, & lucus qui erat iuxta illud, succisus erat, & iuuenium secundum oblatum

F Et tenuit uos a facie uestra, deditq; uobis terram eorum. **G** Et fuit, cum clamasset filij Israel ad dominum propter Midian, misit dominus virum prophetam ad filios Israel, dixitq; ad eos: Sic dixit dominus deus Israel: Ego ascendere feci uos ex Aegypto, & eduxi uos de domo seruorum. **H** Et erui uos de manu Aegyptiorum, & de manu omnium opprimentium uos. **I** Et expuli uos a facie uestra, deditq; uobis terram eorum. **K** Ac dixi uobis: Ego dominus deus uester. **L** Non timeatis deos Emoraeorum, quorum uos habitatis in terra, & non obtemperastis uoci meae. **M** Venit autem angelus domini, & mansit sub quercu, quae erat in Ophrah, quae erat ipsi Ioas patris Hezri, Ghidhon autem filius eius excutiebat frumenta in torculari, vt fugeret a facie Midian. **N** Et conspectus est ei angelus domini, ac dixit ei: Dominus tecum uir fortis. **O** Dixitq; ad eum Ghidhon: Obsecro domine mi, & est dominus nobiscum: **P** Et vt quid inuenit nos totum hoc? **Q** Et ubi sunt omnia mirabilia eius, quae narrauerunt nobis patres nostri, dicendo: **R** Nonne de Aegypto ascendere fecit nos dominus? **S** Et nunc dereliquit nos dominus, tradiditq; nos in manu Midian. **T** Respexit autem ad eum dominus, & ait: **U** Vade in fortitudine tua hac, & saluum facies Israel de manu Midian. **V** Nonne misit te? **X** Dixitq; ad eum: **Y** Obsecro domine mi, in quo saluum faciam Israel? **Z** Ecce pater meus pauper est in Menasseh, & ego minimus in domo patris mei. **AA** Dixitq; ad eum dominus: **BB** Quia ero tecum, percutiesq; Midian tanquam uirum uinum. **CC** Dixitq; ad eum: **DD** Si quaeso inueni gratiam in oculis tuis, fac mihi signum, quod tu loquaris mecum. **EE** Ne quaeso recedas hinc, donec ueniam ad te, & educam sacrificium meum, & ponam coram te. **FF** Et dixit: **GG** Manebo, donec reuertaris. **HH** Ghidhon autem ingressus est, & parauit haedum caprarum, & modium farinae infermentatae carnem posuit in canistro, & ius carniuum posuit in olla, & eduxit ad locum qui erat sub quercu, & accessit. **II** Dixitq; angelus dei ad eum: **KK** Tolle carnem, & infermentata, & pone in petrailla, & ius carniuum effunde. **LL** Et fecit sic. **MM** Et extendit angelus domini summitatem baculi, qui erat in manu sua, tetigitq; carnem, & infermentata, & ascendit ignis de petra, & consumpsit carnem, & infermentata. **NN** Angelus autem domini recessit ab oculis eius. **OO** Et uidit Ghidhon quod angelus domini esset, & dixit Ghidhon: **PP** Heu domine deus, quia idcirco uidi angelum domini facie ad faciem? **QQ** Dixitq; ei dominus: **RR** Pax tibi, ne timeas, non morieris. **SS** Et edificauit ibi Ghidhon altare domino, & uocauit illud **TT** Adonai Salon, usque ad diem hanc. **UU** Adhuc est in Hophrath patris Hezri. **VV** Et fuit, in nocte ipsa dixit ei dominus: **XX** Tolle iuuenium bouis, qui est patri tuo, & iuuenium secundum septennem, de fructuq; altare Bahal, quod est patri tuo, & lucum qui est iuxta illud succides. **YY** Et edificabis altare domino deo tuo super uerticem arcis ordinatae, & tolles iuuenium secundum, & ascende facies holo caustum cum lignis luci, quae succides. **ZZ** Tulitq; Ghidhon decem uiros de seruis suis, & fecit quemadmodum locutus est ad eum dominus. **AAA** Et fuit, quia timebat familiam patris sui, & uiros ciuitatis, facere in die, fecit in nocte. **BBB** Et surrexerunt uiri ciuitatis mane, & ecce destructum erat altare Bahal, & lucus qui erat iuxta illud, succisus erat, & iuuenium secundum oblatum

G Et tenuit uos a facie uestra, deditq; uobis terram eorum. **H** Et fuit, cum clamasset filij Israel ad dominum propter Midian, misit dominus virum prophetam ad filios Israel, dixitq; ad eos: Sic dixit dominus deus Israel: Ego ascendere feci uos ex Aegypto, & eduxi uos de domo seruorum. **I** Et erui uos de manu Aegyptiorum, & de manu omnium opprimentium uos. **K** Et expuli uos a facie uestra, deditq; uobis terram eorum. **L** Ac dixi uobis: Ego dominus deus uester. **M** Non timeatis deos Emoraeorum, quorum uos habitatis in terra, & non obtemperastis uoci meae. **N** Venit autem angelus domini, & mansit sub quercu, quae erat in Ophrah, quae erat ipsi Ioas patris Hezri, Ghidhon autem filius eius excutiebat frumenta in torculari, vt fugeret a facie Midian. **O** Et conspectus est ei angelus domini, ac dixit ei: Dominus tecum uir fortis. **P** Dixitq; ad eum Ghidhon: Obsecro domine mi, & est dominus nobiscum: **Q** Et vt quid inuenit nos totum hoc? **R** Et ubi sunt omnia mirabilia eius, quae narrauerunt nobis patres nostri, dicendo: **S** Nonne de Aegypto ascendere fecit nos dominus? **T** Et nunc dereliquit nos dominus, tradiditq; nos in manu Midian. **U** Respexit autem ad eum dominus, & ait: **V** Vade in fortitudine tua hac, & saluum facies Israel de manu Midian. **X** Nonne misit te? **Y** Dixitq; ad eum: **Z** Obsecro domine mi, in quo saluum faciam Israel? **AA** Ecce pater meus pauper est in Menasseh, & ego minimus in domo patris mei. **BB** Dixitq; ad eum dominus: **CC** Quia ero tecum, percutiesq; Midian tanquam uirum uinum. **DD** Dixitq; ad eum: **EE** Si quaeso inueni gratiam in oculis tuis, fac mihi signum, quod tu loquaris mecum. **FF** Ne quaeso recedas hinc, donec ueniam ad te, & educam sacrificium meum, & ponam coram te. **GG** Et dixit: **HH** Manebo, donec reuertaris. **II** Ghidhon autem ingressus est, & parauit haedum caprarum, & modium farinae infermentatae carnem posuit in canistro, & ius carniuum posuit in olla, & eduxit ad locum qui erat sub quercu, & accessit. **KK** Dixitq; angelus dei ad eum: **LL** Tolle carnem, & infermentata, & pone in petrailla, & ius carniuum effunde. **MM** Et fecit sic. **NN** Et extendit angelus domini summitatem baculi, qui erat in manu sua, tetigitq; carnem, & infermentata, & ascendit ignis de petra, & consumpsit carnem, & infermentata. **OO** Angelus autem domini recessit ab oculis eius. **PP** Et uidit Ghidhon quod angelus domini esset, & dixit Ghidhon: **QQ** Heu domine deus, quia idcirco uidi angelum domini facie ad faciem? **RR** Dixitq; ei dominus: **SS** Pax tibi, ne timeas, non morieris. **TT** Et edificauit ibi Ghidhon altare domino, & uocauit illud **UU** Adonai Salon, usque ad diem hanc. **VV** Adhuc est in Hophrath patris Hezri. **XX** Et fuit, in nocte ipsa dixit ei dominus: **YY** Tolle iuuenium bouis, qui est patri tuo, & iuuenium secundum septennem, de fructuq; altare Bahal, quod est patri tuo, & lucum qui est iuxta illud succides. **ZZ** Et edificabis altare domino deo tuo super uerticem arcis ordinatae, & tolles iuuenium secundum, & ascende facies holo caustum cum lignis luci, quae succides. **AAA** Tulitq; Ghidhon decem uiros de seruis suis, & fecit quemadmodum locutus est ad eum dominus. **BBB** Et fuit, quia timebat familiam patris sui, & uiros ciuitatis, facere in die, fecit in nocte. **CCC** Et surrexerunt uiri ciuitatis mane, & ecce destructum erat altare Bahal, & lucus qui erat iuxta illud, succisus erat, & iuuenium secundum oblatum

orientis

abscide

re. 11.

do: Num manus Zebach, & Salmunnah nunc in manu tua est, quia dabimus vris tuis lais panem: Et tulit seniores civitatis, spinasq; deserti, ac tribulos, & confregit eis viros Succoth, & turrim Penuel diruit, & interfecit viros civitatis. Dixitq; ad Zebach, & Salmunnah: Quales erant viri quos interfecistis in Tabor: Et dixerunt: Quales tuales & ipsi. Vnus secundum formam filiorum regis erat, Et ait: Fratres mei, filij matris meae erant. Vult dominus, si vivere fecissetis eos, non occiderem vos. Dixitq; Iether primogenito suo: Surge, interfice eos. Et non eduxit puer gladium suum. Timebat enim, quia adhuc erat puer: Dixitq; Zebach, & Salmunnah: Surge tu, & occide nos, quia sicut vir fortitudo eius. Surrexitq; Ghidhon & interfecit Zebach, & Salmunnah. Tulitq; lunulas, quae erant in collibus camelorum eorum. Dixitq; vir Israel ad Ghidhon: Dominare nobis etiam tu, etiam filius tuus, etiam filij filij tui, quia salvasti nos de manu Midian. Et dixit ad eos Ghidhon: Non dominabor vobis, nec dominabitur filius meus vobis, dominus dominabitur vobis. Dixitq; ad eos Ghidhon: Postulabo a vobis postulationem & date mihi vnaquisq; in aurem spoliatorum suorum. In aures enim aureae erant eis, quia Israhelites erant. Et dixerunt: Dando dabimus. Et extenderunt vestimentum, & proiecerunt ibi quisque in aurem spoliatorum suorum. Fuit autem pondus in aurem aurearum, quas postulerat, mille, & septingentorum aureorum praeter lunulas, & monilia, & vestes purpureas, quae erant super reges Midian, & praeter torques, quae erant in collibus camelorum eorum. Et fecit ex eo Ghidhon Ephod, & posuit illud in civitate sua in Hophrah. Et fornicati sunt omnes Israel post eum ibi. Fuitq; Ghidhon, & domus eius in offendiculum. Et humiliatus est Midian coram filiis Israel, & non addiderunt ut elevarer caput suum, quicquid terra quadraginta annis in diebus Ghidhon. Abiit autem Ierubbahal filius Ioas, & mansit in domo sua. Et ipsi Ghidhon fuerunt septuaginta filij qui egressi sunt de femore suo. Vxor enim plures fuerunt ei. Concubina autem eius quae erat in Sechem peperit ei etiam ipsa filium, & posuit nomen eius Abimelech. Mortuus est autem Ghidhon filius Ioas in senectute bona, sepultusq; est in sepulchro Ioas patris sui in Hophrah patris Hegri. Et fuit, cum mortuus esset Ghidhon reueri sunt filij Israel, & fornicati sunt post Behalim, & posuerunt sibi Bahalberith pro deo. Et non fuit recordati filij Israel domini dei sui, qui eruit eos de manu omnium inimicorum suorum in circuitu. Nec fecerunt misericordiam cum domo Ierubbahal, iuxta omne bonum quod fecerat cum Israel.

Abimelech filius Ierubbahal septuaginta fratres suos occidit. Oppugnans civitatem Thebes, a muliere interfecit, illi in caput fra-

gmine molae. C A P. I X.

A Perrexit autem Abimelech filius Ierubbahal in Sechem ad fratres matris suae, locutusq; est ad eos & ad omnem familiam domus patris matris suae, dicendo: Loquitur mihi obsecro in auribus omnium virorum Sechem. Quid melius vobis est, ut dominetur vobis septuaginta viri omnes filij Ierubbahal, an ut dominetur vobis vir vnus: Memento te, quod os vestrum, & caro vestra sum. Et locuti sunt fratres matris eius de eo in auribus omnium virorum Sechem omnia verba ista, & inclinavit se cor eorum post Abimelech. Dixerunt enim: Frater noster est. Et dederunt ei septuaginta argenteos de domo Bahalberith, & mercede conduxit cum eis Abimelech viros vacuos, & vagos, & ierunt post eum. Et venit in domum patris sui in Hophrah, & interfecit fratres suos, filios Ierubbahal septuaginta viros super lapidem vnum. Remansit autem Iothan filius Ierubbahal paruus, quia abscondit se. Congregati sunt autem omnes viri Sechem, & omnis domus Millo, et ierunt, & regnare fecerunt Abimelech in regem, iuxta quercum sanctam, quae erat in Sechem. Et nunciauerunt ipsi Iotham, & perrexit, & stetit in vertice montis Gherizim, & leuauit vocem suam, clamauitq; & dixit eis: Audite me viri Sechem, & audiat vos deus. Eundo ierunt ligna ad vngendum super se regem, dixeruntq; oliuae: Regna super nos. Dixitq; eis oliua: Numquid

dere linqua pinguedinem meam, qua per me honorificat deos, & homines, & vadam, ut promouear super ligna: Dixeruntq; ligna ad ficum: Veni tu, regna super nos. Et dixit eis ficus: Num dere linqua dulcedinem meam, & fructum meum optimum, & vadam, ut promouear super ligna: Dixeruntq; ligna ad vitem: Veni, regna super nos. Et dixit eis vites: Num dere linqua mustum meum, quod laetificat deum, & homines, & ibo, ut promouear super ligna: Dixerunt autem omnia ligna ad Rhannum: Veni tu, regna super nos. Et dixit Rhannus ad ligna: Si in veritate vos vngitis me in regem super vos, venite, sperate in vmbra mea. Et si non, egredietur ignis de Rhanno, & deuoret cedros Libanon. Et nunc si in veritate, & perfectione fecistis, & regnare fecistis Abimelech, & si bonum fecistis cum Ierubbahal, et cum domo eius, & si secundum retributionem manuum eius fecistis ei. Quia pugnavit pater meus pro vobis, & proiecit animam suam a longe, & eruit vos de manu Midian. Et vos surrexistis contra domum patris mei hodie, & interfecistis filios eius, septuaginta viros super lapidem vnum, et regnare fecistis Abimelech filium ancillae eius super viros Sechem, quia frater vester est. Et si in veritate, & perfectione fecistis cum Ierubbahal, & cum domo eius die hac, laetemini in Abimelech, & laetetur etiam ipse in vobis. Et si non, egredietur ignis de Abimelech, & deuoret viros Sechem, & domum Millo: & egredietur ignis a viris Sechem, & de domo Millo, & deuoret Abimelech. Et fugit Iotham, & abiit in Beer, & mansit ibi a facie Abimelech fratris sui. Imperauit autem Abimelech super Israel tribus annis. Misitq; deus spiritum malum inter Abimelech, & viros Sechem, & praeuaricati sunt viri Sechem in Abimelech: Ut veniret iniuria septuaginta filiorum Ierubbahal, & sanguis eorum, ut poneret super Abimelech fratrem eorum, quia interfecit eos, & super viros Sechem, quia roborauerunt manus eius, ut occideret fratres suos. Posueruntq; et viri Sechem insidias super cacumina montium, & praedabantur omnem qui transibat iuxta ea per viam: & nunciatum est ipsi Abimelech. Venit autem Ghahal filius Hebed, & fratres eius: & transierunt in Sechem, speraueruntq; in eo viri Sechem. Egressi sunt in agrum, & inciderunt vineas eorum, & calcauerunt, & fecerunt laetitias, & egressi sunt in domum dei sui, & comederunt et biberunt, & maledixerunt Abimelech. Dixit autem Ghahal filius Hebed: Quis est Abimelech, & quae est Sechem, quod seruamus ei: Nonne filius Ierubbahal, & Zebul praeposuitus eius: Seruite viris Chamor patris Sechem. Et cur seruimus ei nos: Et quis det populum hunc in manu mea, & remouebo Abimelech: Et dixit quispiam ipsi Abimelech: Auge exercitum tuum, Et egredere. Audiuit autem Zebul princeps civitatis verba Ghahal filij Hebed, & iratus est furor eius. Misitq; nuncios ad Abimelech in dolo, dicendo: Ecce Ghahal filius Hebed, & fratres eius veniunt in Sechem, & ecce obsident civitatem contra te. Et nunc surge in nocte, tu & populus qui est tecum, & insidiare in agro. Et erit, mane quando orietur sol, surges, & grassaberis contra civitatem. Et si ipse, & populus qui est secum egredietur ad te, facies ei secundum quod inuenerit manus tua. Surrexit autem Abimelech, & omnis populus qui erat secum noctu, & insidiati sunt contra Sechem quatuor duces. Et egressus est Ghahal filius Hebed, stetitq; ad ostium portae civitatis. Et surrexit Abimelech, & populus qui erat secum de insidiis. Vidit autem Ghahal populum, & ait ad Zebul: Ecce populus descendit de cacuminibus montium. Et ait ad eum Zebul: Vmbra motuum vides quali homines. Et addidit adhuc Ghahal ut loqueretur, & dixit: Ecce populus descendunt de vmbilico terrae, & dux vnus venit de via quercus Mehononim. Dixit autem ad eum Zebul: Vbi nunc est os tuum, quod dicebas, quis est Abimelech, quod seruamus ei: Nonne iste est populus, quem spreuisti: Egredere obsecro nunc, & pugna cum eo. Et egressus est Ghahal coram viris Sechem, pugnavitq; cum Abimelech, & percussit eum Abimelech, & fugit a facie eius, & ceciderunt vulnerati multi vsq; ad ostium portae. Mansit autem

Abime-

Supra. g.

Re. u. c.

Abimelech in Arumah, & expulit Zebul ipsum Ghahal, & fratres eius ne maneret in Sechem. Et fuit, in crastino egressus est populus in agrum, & nunciauerunt ipsi Abimelech. Et tulit populum, & diuisit eos in tria capita, & insidiatq; est in agro. Et vidit, & ecce populus egrediebatur de civitate. Et surrexit aduersus eos, & percussit eos. Et Abimelech, & capita quae erant secum grassati sunt, & steterunt ad ostium portae civitatis. Duo autem capita grassati sunt aduersus omnes qui erant in agro, & percusserunt eos. At Abimelech pugnavit contra civitatem tota die illa, & cepit urbem, ac populum qui erat in ea interfecit, diruit urbem, & seminavit in ea sal. Audierunt autem omnes viri turris Sechem, & venerunt ad arcem Bethelberith. Nunciaueruntq; est ipsi Abimelech, quod congregati essent omnes viri turris Sechem, Et descendit Abimelech in monte Salmon, ipse & omnis populus qui erat secum. Et tulit Abimelech securus in manu sua, & praecidit ramum arboris, & portavit eum, & posuit super humerum suum, dixitq; ad populum qui erat secum: Quod vidistis feci. Festinate, facite sicut ego. Et praeciderunt etiam omnis populus vnusquisque ramum suum, & ierunt post Abimelech, & posuerunt iuxta arcem, & combusserunt cum eis arcem igni, & mortui sunt etiam omnes viri turris Sechem fere mille viri, & mulieres. Fuit autem Abimelech ad Tebes, & castrametatus est contra Thebes, & cepit eam. Turris autem fortis erat in medio civitatis, & fugerunt illuc omnes viri, & mulieres, & omnes viri civitatis, & clauserunt se super se, & ascenderunt super tectum turris. Et venit Abimelech vsque ad turrim, & pugnat contra eam. Et appropinquavit vsque ad ostium turris, & cubauerat illud igni. Et proiecit mulier vna fragmen molae super caput Abimelech, & confregit ceruicem eius. Et vocavit cito puerum portantem arma sua, & dixit ei: Euagina gladium tuum, & interfice me, ne forte dicant de me: Mulier interfecit eum. Et perfodit eum puer eius, & mortuus est. Viderunt autem viri Israel quod mortuus esset Abimelech, & abierunt vnusquisque in locum suum. Reddiditq; deus malum Abimelech, quod fecerat patri suo, interficiendo septuaginta fratres suos. Et omne malum virorum Sechem reddidit deus in caput eorum, & venit eis maledictio Iotha filij Ierubbahal.

Tholath & Iair iudicant Israel, peccant, clamant ad dominum.

C A P. X.

A Surrexit autem post Abimelech ut saluaret faceret Israel Tholath filius Prah filij Dodo vir de Issachar, & ipse habitabat in Samir, in monte Ephraim. Iudicauitq; Israel viginti, & tribus annis: & mortuus est, & sepultus est in Samir. Surrexit autem post eum Iair Ghilhadites, iudicauitq; Israel viginti, et duobus annis. Et fuerunt ei triginta filij equitantes super triginta pullos & triginta vrbes eis quas vocabant Chauuoth Iair, vsque ad diem hanc, quae erant in terra Ghilhad. Mortuusq; est Iair, & sepultus est in Chamon. Addiderunt autem filij Israel, ut facerent malum in oculis domini, seruieruntq; Behalim, & Hasteroth, & diis Aram, diisq; Sidon, et diis Moab, ac diis filiorum Hammon, diisq; Pelistim. Dereliquerunt autem dominum, & non seruierunt ei. Iratusq; est furor domini contra Israel, & tradidit eos in manu Pelistim, & in manu filiorum Hammon. Et detruerunt, & oppresserunt filios Israel in anno ipso octo, & decem annis: omnes filios Israel, qui erant trans Iarden in terra Emoraei, quae est in Ghilhad. Transieruntq; filij Hammon Iarden ad pugandum etiam cum Iehudah, & cum Biniamin, etiam cum domo Ephraim, & angustia affectus est Israel valde. Clamaueruntq; filij Israel ad dominum dicendo: Peccauimus tibi, & quia dereliquimus deum nostrum, & seruauimus Behalim. Dixitq; dominus ad filios Israel: Nonne ab Aegyptiis, & Emoraeis, & filiis Hammon, & Pelistim, & Sidonim, & Hamalec, & Mahon qui opprulerunt vos, & clamastis ad me, saluosq; feci vos de manu eorum: vos autem dereliquistis me, & seruistis diis alienis. Idcirco non addam, vsque ad Iabboc, & a deserto vsque ad Iarden. Et nunc dominus deus Israel possessionem Emoraei dedit coram populo suo Israel, & tu possidebis eum: Nonne quod possidere faciet te Chemos deus tuus, illud possidebis: Sic & quicquid possidere nos fecit dominus deus noster coram nobis, illud possidebimus. Et nunc num tu melior melior es Balac filio Sippor rege Moab: Num iurgando iurgatus est ille cum Israel,

vos in tempore angustiae vestrae. Dixeruntq; filij Israel ad dominum: Peccauimus. Fac tu nobis secundum quod bonum est in oculis tuis, tantum libera nos quaesumus die hac. Et remouerunt deos alienos de medio suo, seruieruntq; domino, & angustia affecta est anima eius propter laborem Israel. Et conuenerunt filij Hammon, & castrametati sunt in Ghilhad, Et congregati sunt filij Israel, & castrametati sunt in Misphah. Dixeruntq; populus, principes Ghilhad, quislibet ad proximum suum: Quicunque coeperit pugnare contra filios Hammon, erit dux omnibus habitatoribus Ghilhad.

Iphthach filius meretricis liberat Israel ab Hammonitis, filia pro uoto exhibet. C A P. XI.

Iphthach autem Ghilhadites erat portens viribus, eratq; filius mulieris meretricis, generatq; Ghilhad ipse Iphthach. Peperit autem vxor Ghilhad sibi filios. Creueruntq; filij vxoris, & expulerunt Iphthach, dixeruntq; ei: Non haereditatem accipies in domo patris nostri, quia filius mulieris alterae es. Fugitq; Iphthach a facie fratrum suorum, & mansit in terra Thob: & collecti sunt ad Iphthach homines vacui, & egressi sunt cum eo. Et fuit post aliquot dies pugnaverunt filij Hammon cum Israel. Et fuit cum pugnarent filij Hammon cum Israel, perreuerunt seniores Ghilhad, ut tollerent Iphthach de terra Thob. Dixeruntq; ad Iphthach: Veni, & esto nobis in principem, & pugna cum filiis Hammon. Dixitq; Iphthach senioribus Ghilhad: Nonne odio habuistis me, & expulistis me de domo patris mei: Et cur venistis ad me, quando angustia est vobis: Dixeruntq; seniores Ghilhad ad Iphthach: Idcirco nunc reuertis sumus ad te: veni nobiscum, & pugna cum filiis Hammon, & eris nobis dux, omnibus habitatoribus Ghilhad. Dixitq; Iphthach ad seniores Ghilhad: Si reuertis facitis me ad pugnandum cum filiis Hammon, tradideritq; dominus eos coram me, ero vobis dux: Dixeruntq; seniores Ghilhad ad Iphthach: Dominus audiat inter nos, nisi secundum verbum tuum, sic faciamus. Et tulit Iphthach cum senioribus Ghilhad, & posuerunt populum eum super se ducem & principem. Locutusq; Iphthach omnia verba sua coram domino in Misphah. Misit autem Iphthach nuncios ad regem filiorum Hammon, dicendo: Quid mihi & tibi, quae venisti ad me, ut pugnes contra terram meam: Dixeruntq; filiorum Hammon ad nuncios Iphthach: Quia tulit Israel terram meam, quando ascendit ex Aegypto, ab Arnon vsque ad Iabboc, & vsq; ad Iarden, & nunc redde eas cum pace. Addidit autem adhuc Iphthach, & misit nuncios ad regem filiorum Hammon. Dixitq; ei: Sic dicit Iphthach: Non tulit Israel terram Moab, & filiorum Hammon. Sed cum ascenderit ex Aegypto, ambulauit Israel per desertum vsq; ad mare Suph, & venit in Cades. Misitq; israel nuncios ad regem Edom, dicendo: Transibito per terram tuam. Et non audiuit rex Edom. Et etiam ad regem Moab misit, & noluit. Mansitq; Israel in Cades. Et ambulauit per desertum, & circuiuit terram Edom, & terram Moab. Venitq; ab ortu solis terram Moab, & castrametati sunt trans Arnon: nec intrauerunt terminum Moab. Arnon enim est terminus Moab, regem Chesbon, & dixit ei Israel: Transeam obsecro per terram tuam vsque ad locum meum. Et non credidit Sichon Israel transire per terminum suum, sed congregauit Sichon omnem populum suum, & castrametati sunt in Iahas, & pugnavit cum Israel. Tradiditq; dominus deus Israel Sichon, & omnem populum eius in manu Israel, & percusserunt eos. Et possedit Israel omnem terram Emoraei habitatoris terrae ipsius. Et possederunt omnem terminum Emoraei ab Arnon vsque ad Iabboc, & a deserto vsque ad Iarden. Et nunc dominus deus Israel possessionem Emoraei dedit coram populo suo Israel, & tu possidebis eum: Nonne quod possidere faciet te Chemos deus tuus, illud possidebis: Sic & quicquid possidere nos fecit dominus deus noster coram nobis, illud possidebimus. Et nunc num tu melior melior es Balac filio Sippor rege Moab: Num iurgando iurgatus est ille cum Israel,

aut pugnando pugnavit contra eos: Quando mansit Israel in Chesbon, & in villis eius, & in Haroher, & villis eius, & in omnibus civitatibus, que sunt iuxta terminos Arnon per trescentos annos: Et quare non eruisit in tempore illo: Ego autem non peccavi tibi, & tu facis mihi malum pugnando contra me. Iudicet dominus iudex diei inter filios Israel, & filios Hammon. Et non audivit rex filiorum Hammon verba Iphrach, que misit ad eum. Fuit autem super Iphrach spiritus domini, & transiit ad Ghilhad, & Menasseh, & transiit ad Mispeh Ghilhad, & de Mispeh Ghilhad transiit ad filios Hammon. Vouitque Iphrach votum domino, & ait: Si tradendo tradideris filios Hammon in manu mea, erit egrediens, quod egressum fuerit e foribus domus mee in occursum meum, cum reuerfus fuero in pacem ad filios Hammon, erit domino, & offeram illud in holocaustum. Transiit autem Iphrach ad filios Hammon ad pugnandum cum eis, tradiditque eos dominus in manu eius. Et percussit eos ab Haroher usquequo venias in Minith viginti civitates, & usque ad Abel vinearum plaga magna valde: & humiliati sunt filii Hammon a facie filiorum Israel. Venit autem Iphrach in Mispeh ad domum suam, & ecce filia eius egrediebatur in occursum eius cum tympanis, & choris & tantum ipsa vnica. Non erat ei alius filius, vel filia. Et fuit cum vidisset eam, scidit vestimenta sua, & ait: Aha filia mea incuruando incuruare fecisti me, & tu fuisti inter turbantes me, & ego aperui os meum ad dominum, & non potero retractare. Dixitque ad eum: Pater mi, aperuisti os tuum domino, fac mihi quod admodum egressum est ex ore tuo, postquam fecit tibi dominus vtiones de inimicis tuis de filiis Hammon. Dixitque patri suo: Fiat mihi hoc. Dimitte me duobus mensibus, & ibo, & descendam super montes, & flebo super virginitatem meam ego, & amice mee. Et ait: Vade. Dimisitque ea duobus mensibus. Et iuit ipsa, & amice eius, & fleuit super virginitatem suam super montes. Et fuit, circa finem duorum mensium reuerfa est ad patrem suum, & fecit de ea votum suum quod vouerat. Ipsa autem non cognouerat virum. Fuitque lex in Israel, annuatim vadunt filie Israel ad alloquendum m filiam Iphrach Ghilhaditæ quatuor diebus in anno.

A Onuenit autem vir Ephraim, & transiit ad aquilonem, diciturque ad Iphrach. Quare transiit ad pugnandum cum filiis Hammon, & nos non vocasti, vt pergeremus tecum. Domum tuam comburemus tecum igni. Dixitque Iphrach ad eos: Viri rixæ fui ego, & populus meus, & filii Hammon valde, & vocauit vos, & non serualis me e manu eorum. Et vidit quod non seruaeris, et posui animam meam in manu mea, & transiit ad filios Hammon, & tradidit eos dominus in manu mea. Et vt quid ascendistis ad me die hac ad pugnandum contra me? Congregauit autem Iphrach omnes viros Ghilhad, & pugnauit cum Ephraim. Et percussit viros Ghilhad Ephraim, quia dixerunt abieci Ephraim estis Ghilhad in medio Ephraim & in medio Menasseh. Et cepit Ghilhad vada Iarden ipsi Ephraim. Et fuit, quando dicebant fugitui Ephraim, transibo, dicebant ei viri Ghilhad: Num Ephraim es? Et dicebat: Non. Dicebatque ei: Dic nunc Seiboeth, & dicebat Seiboeth. Et non valebat loqui sic. Er apprehendebant eum, & iugulabant eum in vadis Iarden. Et ceciderunt in tempore illo de Ephraim XL, & duo milia. Iudicauit autem Iphrach Israel VI. annis, & mortuus est Iphrach Ghilhadites, ac sepultus est in vna ex ciuitatibus Ghilhad. Iudicauit autem post eum Israel Ibsan de Bethlechem. Et fuerit ei XXX. filii, & XXX. filias misit foras, & XXX. filias adduxit filijs suis de foris: indicauitque Israel septem annis. Et mortuus est Ibsan, ac sepultus in Bethlechem. Iudicauit autem post eum Israel Elon Zebulonites: iudicauitque Israel decem annis. Et mortuus est Elon Zebulonites, ac sepultus est in Aialon in terra Zebulon. Iudicauit autem post eum Israel Haddon filius Hillel Pirhatonites. Et fuerunt ei quadraginta filij, & triginta filij

A Adiderunt autem filij Israel, vt facerent malum in oculis domini, tradiditque eos dominus in manu Pelistinorum quadraginta annis. Fuit autem vir vnus de Sorah, de familia Danitarum, & nomen eius Manoach, & vxor eius sterilis, & non peperit. Cuius speculatus est angelus domini mulieri, & dixit ei: Ecce nunc sterilis, & non peperisti. Concipies autem & paries filium. Et nunc caue, ne bibas vinum, & Sechar, & ne comedas omne immundum: quia ecce es pregnans & paries filium, & nouacula non ascendet super caput eius, quia Nazareus dei erit puer ab vtero, & ipse incipiet seruare Israel de manu Pelistinorum. Venitque mulier, & dixit viro suo, dicendo. Vir dei venit ad me, & aspectus eius tamquam aspectus angeli dei terribilis valde. Et non interrogauit eum vbi, vnde esset, & nomen suum non indicauit mihi. Dixitque mihi: Ecce es pregnans, & paries filium, & nunc ne bibas vinum, & Sechar, & ne comedas omne immundum, quia Nazareus dei erit puer ab vtero, usque ad diem mortis sue. Orauit autem Manoach ad dominum, & ait: Obsecro domine mi, vir dei quem misisti, veniat quæso iterum ad nos, doceatque nos, quid faciamus puero nati turo. Audiuit autem deus vocem Manoach, & angelus dei iterum venit ad vxorem eius, & ipsa sedebat in agro. Manoach autem vir eius, non erat cum ea. Festinauit autem mulier, & cucurrit, & nunciavit viro suo, & ait: Ecce conspectus est mihi vir qui venit in die illa ad me. Surrexitque, & iuit Manoach post vxorem suam, & venit ad virum, & dixit ei: Num tu es vir, qui locutus es mihi? Et ait: Sum. Dixitque Manoach: Nunc veniat sermo tuus. Quod erit iudicium pueri, & opus eius? Et dixit angelus domini ad Manoach: Ab omnibus que dixi mulieri, caueat, de omni quod egreditur de vite vini, ne comedat, & vinum & Sechar ne bibat, & omne immundum ne comedat. Omne quod precepit ei, custodiat. Dixitque Manoach ad angelum domini: Retardem? que te, & preparabimus coram te hoc dum caprarum. Dixitque angelus domini ad Manoach: Si retardaueris me, non comedam de pane tuo. Si vero feceris holocaustum, domino offeres illud. Non enim sciebat Manoach quod angelus domini esset. Dixitque Manoach ad angelum domini: Quod est nomen tuum? Cum venerit verbum tuum, honore prosequemur te. Dixitque ei angelus domini: Vt quid hoc interrogas de nomine meo quod est? occultum est tui. **D**ixit autem Manoach hoc dum caprarum, & oblationem, & obtulit super petram domino, & miraculum fecit ad faciendum. Manoach autem, & vxor eius intuebantur. Et fuit, cum ascenderet flamma super altare in coelum ascendit angelus domini in flamma altaris. Manoach autem, & vxor eius intuebantur, & postauerunt se super faciem suam in terram. Et non addidit ultra angelus domini, vt conspiceretur Manoach, & vxori eius. Tunc cognouit Manoach quod angelus domini esset. Dixitque Manoach ad vxorem suam: Moriendo moriemur, quia deum vidimus. Dixitque ei vxor sua: si voluisset dominus occidere nos, non suscepisset de manu nostra holocaustum, & oblationem. Nec ostendisset nobis omnia hæc, & secundum tempus non audire fecisset nos talia. Peperit autem mulier filium, vocauitque nomen eius Simson, creuitque puer, & benedixit ei dominus. Creuitque spiritus domini in robore eum in castris Dan, inter Sorah & inter Eshtaol.

A Descendit autem Simson in Timnath, viditque mulierem in Timnath de filiabus Pelistinorum. Et ascendit, nunciavitque patri suo, ac matri sue, & ait: Mulierem vidi in Timnath de filiabus Pelistinorum, & nunc accipite eam mihi in vxorem. Dixitque ei pater suus, & mater sua. An non est inter filias fratrum tuorum, & in omni populo meo mulier, quia tu vadis vt accipias

A modum fecit nobis. Et descenderunt tria milia virorum de Iehudah ad summitatem petre Hetham. Dixeruntque ad Simson: Nonne nosti, quod dominatur nobis Pelistim? Et cur hoc fecisti nobis? Dixitque eis: Quæ admodum fecerunt mihi, sic feci eis. Dixeruntque ei: Ad ligandum te descendimus, vt demus te in manu Pelistinorum. Dixitque eis Simson: Iurate mihi, ne forte contingatis me vos. Dixeruntque ei, dicendo: Non, sed ligando ligabimus te, trademusque te in manu eorum. Sed occidendo non occidemus te. Et ligauerunt eum duobus funibus nouis, & ascendere fecerunt eum de petra. Ipse venit usque ad Lechi. Pelistim autem vociferati sunt in occursum eius. Et venit super eum spiritus domini. Et fuerunt funes qui erant in brachijs eius tanquam lina que combusta sunt igni, & soluta sunt vincula eius de manibus eius. Inuenitque maxilla asini recemem, misitque manum suam, & accepit eam, & percussit eam mille viros. Dixitque Simson: Maxilla asini aceruorum aceruorum, maxilla asini percussit mille viros. Et fuit cum cõpleuisset loqui, protexit maxillam e manu sua, & vocauit locum ipsum Ramath Lechi: (Id est projectio maxille.) Sitiuit autem valde, & clamauit ad dominum, & ait: Tu dedisti per manum serui tui salutem magnam hanc, & nunc moriar siti, & cada in manu incircuncisorum. Et rupit deus molarem dentem, qui erat in maxilla, & egresse sunt ex eo aquæ, & bibit, & reuersus est spiritus eius, & reuixit. Idcirco vocauit nomen eius Hethaccore aser ballech: (Id est, fontem inuocantis, qui erat in Lechi.) usque ad diem hanc. Iudicauitque Israel in diebus Pelistinorum XX. annis.

Perrexit autem Simson in Hazzah, viditque ibi mulierem meretricem, & ingressus est ad eam. Hazzitis dicitur fuisse dicendo: Venit Simson huc, & circidederunt, & infidiati sunt ei tota nocte in porta vrbis. Tacueruntque tota nocte, dicendo, usque ad lucem matutinam, & occidemus eum. Dormiuit autem Simson usque ad dimidium noctis, & surrexit media nocte, Apprehenditque fores porte vrbis, & duos postes, & profectus est cum eis cum veste, posuitque super humeros suos & ascendit cum eis in verticem montis, qui erat contra faciem Chebron. Et fuit post hæc, dilexit mulierem in torrente Sorech, & nomen eius erat Delilah. Ascenderunt autem ad eam satrapæ Pelistinorum, dixeruntque ei: Decipe eum, & vide in quo sit fortitudo eius magna, & in quo præualeamus ei, ligabimusque eum, vt affigamus eum: & nos dabimus tibi singuli mille, & centum argenteos. Dixitque Delilah ab Simson: Indica quæso mihi in quo est fortitudo tua magna, & quo ligeris ad affligendum te? Dixitque ei Simson: Si ligauerint me septem virgibus, que non sint siccæ, debilis ero, & ero sicut vnus ex hominibus. Ascendere fecerunt ad eam satrapæ Pelistinorum septem virgas virides, que non erant siccæ, & ligauit eum illis. Infiditæ autem manebant apud illam in cubiculo, dixitque ad eum: Pelistim super te Simson. Et rupit virgas quemadmodum trumplitur filum stuppæ, quando odorat ipsum ignis, & non est agnita fortitudo eius. Dixitque Delilah ad Simson: Ecce delulisti me, locutusque es ad me mendacia. Nunc indica quæso mihi, quo ligeris. Dixitque ad eam: Si ligando ligauerint me funibus nouis, quibus non est factum opus, debilis ero, & ero sicut vnus ex hominibus. Tulitque Delilah funes nouos, & ligauit eum illis, dixitque ad eum: Pelistim super te Simson. Infiditæ autem manebant in cubiculo. Et rupit eos a brachijs suis, sicut filum. Dixitque Delilah ad Simson: Usquequo pelulisti me, & locutus es mihi mendacia: Indica mihi quo ligeris. Dixitque ad eam: Si textueris septem circinnos capitis mei licio, & fixeris clauo. Dixitque ad eum: Pelistim super te Simson. Et expergefactus est de somno suo, & profectus est cum clauo texturæ, & licio. Dixitque ei: Quo modo dicis dilexi te, & cor tuum non est mecum? Iam tribus vicibus delulisti me, & non indicasti mihi in quo sit fortitudo tua magna. Et fuit cum coartaret eum verbis suis omnibus diebus, & molestaret eum angustiss, affecta est anima

filiorum equitantes super septuaginta pullos: iudicauitque Israel octo annis. Et mortuus est Haddon filius Hillel Pirhatonites ac sepultus est in Pirhaton, in terra Ephraim, in monte Hama lechitarum.

Prenunciatur natusurus Simson, puer immolatus, angelus ascendit in flamma holocausti. C A P. XIII.

A Adiderunt autem filij Israel, vt facerent malum in oculis domini, tradiditque eos dominus in manu Pelistinorum quadraginta annis. Fuit autem vir vnus de Sorah, de familia Danitarum, & nomen eius Manoach, & vxor eius sterilis, & non peperit. Cuius speculatus est angelus domini mulieri, & dixit ei: Ecce nunc sterilis, & non peperisti. Concipies autem & paries filium. Et nunc caue, ne bibas vinum, & Sechar, & ne comedas omne immundum: quia ecce es pregnans & paries filium, & nouacula non ascendet super caput eius, quia Nazareus dei erit puer ab vtero, & ipse incipiet seruare Israel de manu Pelistinorum. Venitque mulier, & dixit viro suo, dicendo. Vir dei venit ad me, & aspectus eius tamquam aspectus angeli dei terribilis valde. Et non interrogauit eum vbi, vnde esset, & nomen suum non indicauit mihi. Dixitque mihi: Ecce es pregnans, & paries filium, & nunc ne bibas vinum, & Sechar, & ne comedas omne immundum, quia Nazareus dei erit puer ab vtero, usque ad diem mortis sue. Orauit autem Manoach ad dominum, & ait: Obsecro domine mi, vir dei quem misisti, veniat quæso iterum ad nos, doceatque nos, quid faciamus puero nati turo. Audiuit autem deus vocem Manoach, & angelus dei iterum venit ad vxorem eius, & ipsa sedebat in agro. Manoach autem vir eius, non erat cum ea. Festinauit autem mulier, & cucurrit, & nunciavit viro suo, & ait: Ecce conspectus est mihi vir qui venit in die illa ad me. Surrexitque, & iuit Manoach post vxorem suam, & venit ad virum, & dixit ei: Num tu es vir, qui locutus es mihi? Et ait: Sum. Dixitque Manoach: Nunc veniat sermo tuus. Quod erit iudicium pueri, & opus eius? Et dixit angelus domini ad Manoach: Ab omnibus que dixi mulieri, caueat, de omni quod egreditur de vite vini, ne comedat, & vinum & Sechar ne bibat, & omne immundum ne comedat. Omne quod precepit ei, custodiat. Dixitque Manoach ad angelum domini: Retardem? que te, & preparabimus coram te hoc dum caprarum. Dixitque angelus domini ad Manoach: Si retardaueris me, non comedam de pane tuo. Si vero feceris holocaustum, domino offeres illud. Non enim sciebat Manoach quod angelus domini esset. Dixitque Manoach ad angelum domini: Quod est nomen tuum? Cum venerit verbum tuum, honore prosequemur te. Dixitque ei angelus domini: Vt quid hoc interrogas de nomine meo quod est? occultum est tui. **D**ixit autem Manoach hoc dum caprarum, & oblationem, & obtulit super petram domino, & miraculum fecit ad faciendum. Manoach autem, & vxor eius intuebantur. Et fuit, cum ascenderet flamma super altare in coelum ascendit angelus domini in flamma altaris. Manoach autem, & vxor eius intuebantur, & postauerunt se super faciem suam in terram. Et non addidit ultra angelus domini, vt conspiceretur Manoach, & vxori eius. Tunc cognouit Manoach quod angelus domini esset. Dixitque Manoach ad vxorem suam: Moriendo moriemur, quia deum vidimus. Dixitque ei vxor sua: si voluisset dominus occidere nos, non suscepisset de manu nostra holocaustum, & oblationem. Nec ostendisset nobis omnia hæc, & secundum tempus non audire fecisset nos talia. Peperit autem mulier filium, vocauitque nomen eius Simson, creuitque puer, & benedixit ei dominus. Creuitque spiritus domini in robore eum in castris Dan, inter Sorah & inter Eshtaol.

A Descendit autem Simson in Timnath, viditque mulierem in Timnath de filiabus Pelistinorum. Et ascendit, nunciavitque patri suo, ac matri sue, & ait: Mulierem vidi in Timnath de filiabus Pelistinorum, & nunc accipite eam mihi in vxorem. Dixitque ei pater suus, & mater sua. An non est inter filias fratrum tuorum, & in omni populo meo mulier, quia tu vadis vt accipias

A modum fecit nobis. Et descenderunt tria milia virorum de Iehudah ad summitatem petre Hetham. Dixeruntque ad Simson: Nonne nosti, quod dominatur nobis Pelistim? Et cur hoc fecisti nobis? Dixitque eis: Quæ admodum fecerunt mihi, sic feci eis. Dixeruntque ei: Ad ligandum te descendimus, vt demus te in manu Pelistinorum. Dixitque eis Simson: Iurate mihi, ne forte contingatis me vos. Dixeruntque ei, dicendo: Non, sed ligando ligabimus te, trademusque te in manu eorum. Sed occidendo non occidemus te. Et ligauerunt eum duobus funibus nouis, & ascendere fecerunt eum de petra. Ipse venit usque ad Lechi. Pelistim autem vociferati sunt in occursum eius. Et venit super eum spiritus domini. Et fuerunt funes qui erant in brachijs eius tanquam lina que combusta sunt igni, & soluta sunt vincula eius de manibus eius. Inuenitque maxilla asini recemem, misitque manum suam, & accepit eam, & percussit eam mille viros. Dixitque Simson: Maxilla asini aceruorum aceruorum, maxilla asini percussit mille viros. Et fuit cum cõpleuisset loqui, protexit maxillam e manu sua, & vocauit locum ipsum Ramath Lechi: (Id est, projectio maxille.) Sitiuit autem valde, & clamauit ad dominum, & ait: Tu dedisti per manum serui tui salutem magnam hanc, & nunc moriar siti, & cada in manu incircuncisorum. Et rupit deus molarem dentem, qui erat in maxilla, & egresse sunt ex eo aquæ, & bibit, & reuersus est spiritus eius, & reuixit. Idcirco vocauit nomen eius Hethaccore aser ballech: (Id est, fontem inuocantis, qui erat in Lechi.) usque ad diem hanc. Iudicauitque Israel in diebus Pelistinorum XX. annis.

Perrexit autem Simson in Hazzah, viditque ibi mulierem meretricem, & ingressus est ad eam. Hazzitis dicitur fuisse dicendo: Venit Simson huc, & circidederunt, & infidiati sunt ei tota nocte in porta vrbis. Tacueruntque tota nocte, dicendo, usque ad lucem matutinam, & occidemus eum. Dormiuit autem Simson usque ad dimidium noctis, & surrexit media nocte, Apprehenditque fores porte vrbis, & duos postes, & profectus est cum eis cum veste, posuitque super humeros suos & ascendit cum eis in verticem montis, qui erat contra faciem Chebron. Et fuit post hæc, dilexit mulierem in torrente Sorech, & nomen eius erat Delilah. Ascenderunt autem ad eam satrapæ Pelistinorum, dixeruntque ei: Decipe eum, & vide in quo sit fortitudo eius magna, & in quo præualeamus ei, ligabimusque eum, vt affigamus eum: & nos dabimus tibi singuli mille, & centum argenteos. Dixitque Delilah ab Simson: Indica quæso mihi in quo est fortitudo tua magna, & quo ligeris ad affligendum te? Dixitque ei Simson: Si ligauerint me septem virgibus, que non sint siccæ, debilis ero, & ero sicut vnus ex hominibus. Ascendere fecerunt ad eam satrapæ Pelistinorum septem virgas virides, que non erant siccæ, & ligauit eum illis. Infiditæ autem manebant apud illam in cubiculo, dixitque ad eum: Pelistim super te Simson. Et rupit virgas quemadmodum trumplitur filum stuppæ, quando odorat ipsum ignis, & non est agnita fortitudo eius. Dixitque Delilah ad Simson: Ecce delulisti me, locutusque es ad me mendacia. Nunc indica quæso mihi, quo ligeris. Dixitque ad eam: Si ligando ligauerint me funibus nouis, quibus non est factum opus, debilis ero, & ero sicut vnus ex hominibus. Tulitque Delilah funes nouos, & ligauit eum illis, dixitque ad eum: Pelistim super te Simson. Infiditæ autem manebant in cubiculo. Et rupit eos a brachijs suis, sicut filum. Dixitque Delilah ad Simson: Usquequo pelulisti me, & locutus es mihi mendacia: Indica mihi quo ligeris. Dixitque ad eam: Si textueris septem circinnos capitis mei licio, & fixeris clauo. Dixitque ad eum: Pelistim super te Simson. Et expergefactus est de somno suo, & profectus est cum clauo texturæ, & licio. Dixitque ei: Quo modo dicis dilexi te, & cor tuum non est mecum? Iam tribus vicibus delulisti me, & non indicasti mihi in quo sit fortitudo tua magna. Et fuit cum coartaret eum verbis suis omnibus diebus, & molestaret eum angustiss, affecta est anima

Prenunciatur natusurus Simson, puer immolatus, angelus ascendit in flamma holocausti. C A P. XIII.

A Adiderunt autem filij Israel, vt facerent malum in oculis domini, tradiditque eos dominus in manu Pelistinorum quadraginta annis. Fuit autem vir vnus de Sorah, de familia Danitarum, & nomen eius Manoach, & vxor eius sterilis, & non peperit. Cuius speculatus est angelus domini mulieri, & dixit ei: Ecce nunc sterilis, & non peperisti. Concipies autem & paries filium. Et nunc caue, ne bibas vinum, & Sechar, & ne comedas omne immundum: quia ecce es pregnans & paries filium, & nouacula non ascendet super caput eius, quia Nazareus dei erit puer ab vtero, & ipse incipiet seruare Israel de manu Pelistinorum. Venitque mulier, & dixit viro suo, dicendo. Vir dei venit ad me, & aspectus eius tamquam aspectus angeli dei terribilis valde. Et non interrogauit eum vbi, vnde esset, & nomen suum non indicauit mihi. Dixitque mihi: Ecce es pregnans, & paries filium, & nunc ne bibas vinum, & Sechar, & ne comedas omne immundum, quia Nazareus dei erit puer ab vtero, usque ad diem mortis sue. Orauit autem Manoach ad dominum, & ait: Obsecro domine mi, vir dei quem misisti, veniat quæso iterum ad nos, doceatque nos, quid faciamus puero nati turo. Audiuit autem deus vocem Manoach, & angelus dei iterum venit ad vxorem eius, & ipsa sedebat in agro. Manoach autem vir eius, non erat cum ea. Festinauit autem mulier, & cucurrit, & nunciavit viro suo, & ait: Ecce conspectus est mihi vir qui venit in die illa ad me. Surrexitque, & iuit Manoach post vxorem suam, & venit ad virum, & dixit ei: Num tu es vir, qui locutus es mihi? Et ait: Sum. Dixitque Manoach: Nunc veniat sermo tuus. Quod erit iudicium pueri, & opus eius? Et dixit angelus domini ad Manoach: Ab omnibus que dixi mulieri, caueat, de omni quod egreditur de vite vini, ne comedat, & vinum & Sechar ne bibat, & omne immundum ne comedat. Omne quod precepit ei, custodiat. Dixitque Manoach ad angelum domini: Retardem? que te, & preparabimus coram te hoc dum caprarum. Dixitque angelus domini ad Manoach: Si retardaueris me, non comedam de pane tuo. Si vero feceris holocaustum, domino offeres illud. Non enim sciebat Manoach quod angelus domini esset. Dixitque Manoach ad angelum domini: Quod est nomen tuum? Cum venerit verbum tuum, honore prosequemur te. Dixitque ei angelus domini: Vt quid hoc interrogas de nomine meo quod est? occultum est tui. **D**ixit autem Manoach hoc dum caprarum, & oblationem, & obtulit super petram domino, & miraculum fecit ad faciendum. Manoach autem, & vxor eius intuebantur. Et fuit, cum ascenderet flamma super altare in coelum ascendit angelus domini in flamma altaris. Manoach autem, & vxor eius intuebantur, & postauerunt se super faciem suam in terram. Et non addidit ultra angelus domini, vt conspiceretur Manoach, & vxori eius. Tunc cognouit Manoach quod angelus domini esset. Dixitque Manoach ad vxorem suam: Moriendo moriemur, quia deum vidimus. Dixitque ei vxor sua: si voluisset dominus occidere nos, non suscepisset de manu nostra holocaustum, & oblationem. Nec ostendisset nobis omnia hæc, & secundum tempus non audire fecisset nos talia. Peperit autem mulier filium, vocauitque nomen eius Simson, creuitque puer, & benedixit ei dominus. Creuitque spiritus domini in robore eum in castris Dan, inter Sorah & inter Eshtaol.

A Descendit autem Simson in Timnath, viditque mulierem in Timnath de filiabus Pelistinorum. Et ascendit, nunciavitque patri suo, ac matri sue, & ait: Mulierem vidi in Timnath de filiabus Pelistinorum, & nunc accipite eam mihi in vxorem. Dixitque ei pater suus, & mater sua. An non est inter filias fratrum tuorum, & in omni populo meo mulier, quia tu vadis vt accipias

accipias vxorem de Pelistinis incircuncisis? Dixitque Simson patri suo: Eia accipe mihi, quia placuit in oculis meis. Pater vero suus, & mater sua nesciebant quod a domino esset, quia occasionem quaerebat a Pelistæis, & in tempore illo dominabantur Pelistæi Israeli. Descendit autem Simson, & pater eius, & mater eius in Timnath, et venerunt ad vineas Timnath, & ecce catulus leonum rugiens in occursum eius. Et transiit super eum spiritus domini, & diuisit eum vt diuisitur hœdus. Et quicquam non erat in manu eius. Et non indicauit patri suo, & matri suæ quod fecerat. Et descendit, & locutus est mulieri, & placuit in oculis Simson. Et reuersus est post dies aliquot, vt acciperet eam, & declinauit, vt videret cadauer leonis, & ecce examen apum erat in corpore leonis, et mel, et tulit illud ad manus suas, & iuit eundo, & comedendo, & iuit ad patrem suum, & matrem suam, deditque eis & comederunt.

Sed non indicauit eis quod de cadauere leonis tulisset mel. Et descendit pater eius ad mulierem, fecitque ibi Simson conuiuium. Sic enim faciebant iuvenes. Et fuit, cum vidissent eum acciperunt triginta socios, & fuerunt cum eo. Dixitque eis Simson: Aenigmatice loquar nunc vobis ænigma, si indicatio indicaueritis illud mihi septem diebus conuiuij, si inueneritis, dabo vobis triginta lintamina, & triginta mutatorias vestes. Si vero non poteritis indicare mihi, dabitur vobis mihi triginta lintamina, & triginta mutatorias vestes. Et dixerunt ei: Aenigmatice loquere ænigma tuum, & audiemus illud. Dixitque eis: De comedente exiit cibus, & de forti egressa est dulcedo. Et non poterunt indicare ænigma tribus diebus. Et fuit die septima dixerunt vxori Simson: Suade viro tuo, vt indicet nobis ænigma, ne forte comburamur te et domum patris tui igni. Num vt possideret nos, vocasti nos: nunc quid non? Fleuitque vxor Simson super eum, & ait: Profecto odisti me, & non dilexisti me. Aenigma aenigmatice locutus es filiis populi mei, & mihi non indicasti. Dixitque ei: Ecce patri meo, & matri mee non indicasti, & tibi indicabo: Et fleuit super eum septem diebus, quibus fuit eis conuiuium. Et fuit, die septima indicauit ei, quia coartabat eum. Et indicauit ænigma filijs populi sui. Dixeruntque ei viri ciuitatis die septima, antequam occumberet sol: Quid dulcius melle, quod fortius leone? Dixitque eis: Nisi arafletis in vitula mea, non inuenistis ænigma meum. Et venit super eum spiritus domini, & descendit in Achelion, & percussit ex eis triginta viros, & tulit exuias eorum, & dedit mutatorias, ijsque indicauerit ænigma. Et iratus est furor eius, & ascendit in domum patris sui. Fuit autem vxor Simson sodali suo, qui societatem fecerat ei.

Et fuit post dies aliquot in diebus messis triticeæ, visitæ uit Simson vxorem suam cum hœdo caprarum. Dixitque Ingreddiar ad vxorem meam in cubiculum. Et non permisit eum pater eius, vt intraret. Dixitque pater eius, dicendo: Dixi quod odendo odires eam, & tradidi eam sodali tuo. An non est soror eius minor, pulchrior illa? Sit nunc tibi pro illa. Dixitque ei Simson: Innoceas sum semel a Pelistæis, si fecero cum eis malum. Iuit autem Simson, & cepit trecentas vulpes, & accepit faces, & vertit caudam ad caudam, & posuit facem vnâ inter duas caudas in medio. Et succendit ignem in facibus, & misit in segetes Pelistinorum, & succendit ab acervo usque ad segetem, & usque ad vineas, & oleas. Dixeruntque Pelistæi: Quis fecit hoc? Et dixerunt: Simson gener Timni, quia tulit vxorem eius, & tradidit eam sodali eius. Ascenderunt autem Pelistæi, & combusserunt eam, & patre eius igni. Dixitque eis Simson: Nunquid facitis sicut hoc? Vere vindicabo me de vobis, & postea cessabo. Et percussit eos coxa super femur plaga magna. Et descendit, et mansit in cacumine petre Hetha. Ascenderunt autem Pelistim, et castrametati sunt in Iehudah, & extenderunt se in Lechi. Dixeruntque viri Iehudah: Vt quid ascendistis aduersus nos? Et dixerunt: Vt ligemus Simson ascendimus, vt faciamus ei, quemad-

Perrexit autem Simson in Hazzah, viditque ibi mulierem meretricem, & ingressus est ad eam. Hazzitis dicitur fuisse dicendo: Venit Simson huc, & circidederunt, & infidiati sunt ei tota nocte in porta vrbis. Tacueruntque tota nocte, dicendo, usque ad lucem matutinam, & occidemus eum. Dormiuit autem Simson usque ad dimidium noctis, & surrexit media nocte, Apprehenditque fores porte vrbis, & duos postes, & profectus est cum eis cum veste, posuitque super humeros suos & ascendit cum eis in verticem montis, qui erat contra faciem Chebron. Et fuit post hæc, dilexit mulierem in torrente Sorech, & nomen eius erat Delilah. Ascenderunt autem ad eam satrapæ Pelistinorum, dixeruntque ei: Decipe eum, & vide in quo sit fortitudo eius magna, & in quo præualeamus ei, ligabimusque eum, vt affigamus eum: & nos dabimus tibi singuli mille, & centum argenteos. Dixitque Delilah ab Simson: Indica quæso mihi in quo est fortitudo tua magna, & quo ligeris ad affligendum te? Dixitque ei Simson: Si ligauerint me septem virgibus, que non sint siccæ, debilis ero, & ero sicut vnus ex hominibus. Ascendere fecerunt ad eam satrapæ Pelistinorum septem virgas virides, que non erant siccæ, & ligauit eum illis. Infiditæ autem manebant apud illam in cubiculo, dixitque ad eum: Pelistim super te Simson. Et rupit virgas quemadmodum trumplitur filum stuppæ, quando odorat ipsum ignis, & non est agnita fortitudo eius. Dixitque Delilah ad Simson: Ecce delulisti me, locutusque es ad me mendacia. Nunc indica quæso mihi, quo ligeris. Dixitque ad eam: Si ligando ligauerint me funibus nouis, quibus non est factum opus, debilis ero, & ero sicut vnus ex hominibus. Tulitque Delilah funes nouos, & ligauit eum illis, dixitque ad eum: Pelistim super te Simson. Infiditæ autem manebant in cubiculo. Et rupit eos a brachijs suis, sicut filum. Dixitque Delilah ad Simson: Usquequo pelulisti me, & locutus es mihi mendacia: Indica mihi quo ligeris. Dixitque ad eam: Si textueris septem circinnos capitis mei licio, & fixeris clauo. Dixitque ad eum: Pelistim super te Simson. Et expergefactus est de somno suo, & profectus est cum clauo texturæ, & licio. Dixitque ei: Quo modo dicis dilexi te, & cor tuum non est mecum? Iam tribus vicibus delulisti me, & non indicasti mihi in quo sit fortitudo tua magna. Et fuit cum coartaret eum verbis suis omnibus diebus, & molestaret eum angustiss, affecta est anima

Prenunciatur natusurus Simson, puer immolatus, angelus ascendit in flamma holocausti. C A P. XIII.

A Adiderunt autem filij Israel, vt facerent malum in oculis domini, tradiditque eos dominus in manu Pelistinorum quadraginta annis. Fuit autem vir vnus de Sorah, de familia Danitarum, & nomen eius Manoach, & vxor eius sterilis, & non peperit. Cuius speculatus est angelus domini mulieri, & dixit ei: Ecce nunc sterilis, & non peperisti. Concipies autem & paries filium. Et nunc caue, ne bibas vinum, & Sechar, & ne comedas omne immundum: quia ecce es pregnans & paries filium, & nouacula non ascendet super caput eius, quia Nazareus dei erit puer ab vtero, & ipse incipiet seruare Israel de manu Pelistinorum. Venitque mulier, & dixit viro suo, dicendo. Vir dei venit ad me, & aspectus eius tamquam aspectus angeli dei terribilis valde. Et non interrogauit eum vbi, vnde esset, & nomen suum non indicauit mihi. Dixitque mihi: Ecce es pregnans, & paries filium, & nunc ne bibas vinum, & Sechar, & ne comedas omne immundum, quia Nazareus dei erit puer ab vtero, usque ad diem mortis sue. Orauit autem Manoach ad dominum, & ait: Obsecro domine mi, vir dei quem misisti, veniat quæso iterum ad nos, doceatque nos, quid faciamus puero nati turo. Audiuit autem deus vocem Manoach, & angelus dei iterum venit ad vxorem eius, & ipsa sedebat in agro. Manoach autem vir eius, non erat cum ea. Festinauit autem mulier, & cucurrit, & nunciavit viro suo, & ait: Ecce conspectus est mihi vir qui venit in die illa ad me. Surrexitque, & iuit Manoach post vxorem suam, & venit ad virum, & dixit ei: Num tu es vir, qui locutus es mihi? Et ait: Sum. Dixitque Manoach: Nunc veniat sermo tuus. Quod erit iudicium pueri, & opus eius? Et dixit angelus domini ad Manoach: Ab omnibus que dixi mulieri, caueat, de omni quod egreditur de vite vini, ne comedat, & vinum & Sechar ne bibat, & omne immundum ne comedat. Omne quod precepit ei, custodiat. Dixitque Manoach ad angelum domini: Retardem? que te, & preparabimus coram te hoc dum caprarum. Dixitque angelus domini ad Manoach: Si retardaueris me, non comedam de pane tuo. Si vero feceris holocaustum, domino offeres illud. Non enim sciebat Manoach quod angelus domini esset. Dixitque Manoach ad angelum domini: Quod est nomen tuum? Cum venerit verbum tuum, honore prosequemur te. Dixitque ei angelus domini: Vt quid hoc interrogas de nomine meo quod est? occultum est tui. **D**ixit autem Manoach hoc dum caprarum, & oblationem, & obtulit super petram domino, & miraculum fecit ad faciendum. Manoach autem, & vxor eius intuebantur. Et fuit, cum ascenderet flamma super altare in coelum ascendit angelus domini in flamma altaris. Manoach autem, & vxor eius intuebantur, & postauerunt se super faciem suam in terram. Et non addidit ultra angelus domini, vt conspiceretur Manoach, & vxori eius. Tunc cognouit Manoach quod angelus domini esset. Dixitque Manoach ad vxorem suam: Moriendo moriemur, quia deum vidimus. Dixitque ei vxor sua: si voluisset dominus occidere nos, non suscepisset de manu nostra holocaustum, & oblationem. Nec ostendisset nobis omnia hæc, & secundum tempus non audire fecisset nos talia. Peperit autem mulier filium

ma ei⁹, vt moreretur. Et indicauit ei torum cor suum, dixitq⁹ ei: Nouacula non ascendit super caput meum, quia Nazare⁹ dei sum ab vtero matris mee. Si ralus fuero, recedet a me fortitudo mea, & debilis ero, & ero sicut omnes homines. Et vidit Deliah quod indicasset sibi totum cor suum, & misit, & vocauit principes Pelisfinorum, dicendo: Ascendite semel, quia indicauit mihi totum cor suum. Et ascenderunt ad eam principes Pelisfinorum, & detulerunt argentum in manibus suis. Et dormire fecit eum super genua sua, vocauitq⁹ virum, & radi fecit septem circinnos capitis eius, & cepit affligere eum, & recessit fortitudo eius ab eo. Dixitq⁹ Pelisfinus super te Simson. Et expergefact⁹ est a somno suo, & dixit: Egrediar sicut vice altera, ex excusata me: & nesciebat quod dominus sciret ab eo. Et apprehenderunt eum Pelisfini, & effuderunt oculos eius, & descendere fecerunt eum in Hazzah, et ligauerunt eum compedibus, & molebat in domo vincitorum. Et cepit pilus capitis eius germinare postquam ralus est. Sarapae autem Pelisfinorum congregati sunt, vt sacrificaret sacrificium magnum Dagon deo suo, & ad lectitiam. Et dixerunt: Tradidit nobis deus noster in manu nostra Simson inimicum nostrum. Videruntq⁹ eum populus, laudaueruntq⁹ deum suum, quia dixerunt: Tradidit deus noster in manibus nostris inimicum nostrum, & deaustam terram nostram, & qui multum multiplicauit occisos nostros. Et fuit, cum iocundum esset cor eorum, dixerunt: Vocate Simson, & ludate coram nobis. Vocaueruntq⁹ Simson de domo vincitorum, & iussit ante eos: & staret fecerunt eum inter columnas. Dixitq⁹ Simson ad puerum qui tenebat manum eius: Duc me & fac palpare me colunas super quas domus firmatur, & innitatur eis. Domus autem pleana erat virorum & mulierum, & ibi omnes sarapae Pelisfini, & super tectum circiter tria milia virorum & mulierum, qui spectabant dum luderet Simson. Clamaueruntq⁹ Simson ad dominum, & ait: Domine deus, memento mei obsecro, & fortifica me obsecro tantum vice hac deus, et vltimam vltione vna de duobus oculis meis de Pelisfinis. Et complexus est Simson ambas columnas medias super quas domus firma erat, & innixus est eis: vna erat a dextera ei⁹, & altera a sinistra eius. Dixitq⁹ Simson: Moriar anima mea cum Pelisfinis. & inclinauit se fortiter, ceciditq⁹ domus super sarapas, & super omnem populum, qui erat in ea. Fueruntq⁹ mortui, quos mori fecit cum moreretur ipse, pluresq⁹ quos mori fecit, dum viueret ipse. Descenderunt autem fratres eius, & omnis domus patris ei⁹, & tulerunt eum, & ascenderunt, & sepelixerunt eum inter Sorhah, & inter Esthaol in sepulchro Manoach patris sui. Ipse autem iudicauit Israel viginti annis.

C A P. X V I I.

Fuit autem vir de monte Ephraim, & nomen eius Michah. Dixitq⁹ matri suae: Mille & centum argentei q⁹ ablatis fuerunt a te (& tu maledixisti, & dixisti in auribus meis), ecce argentum mecum est, ego accepi illud. Et dixit mater eius: Benedixit sibi mihi a domino. Et reddidit mille & centum argenteos matri suae. Dixitq⁹ mater eius: Sanctificando sanctificauit argentum dno de manu mea filio meo ad faciendum sculptile, & conflatile. Et nunc restituum illud tibi. Et reddidit argentum matri suae, tulitq⁹ mater eius ducentos argenteos, & dedit eos argentario, & facit ex eis sculptile, & conflatile, & fuit in domo Michah. Viro autem Michah fuit domus dei. Fecitq⁹ Ephod, & Teraphim, & consecrauit manum vnus de filiis suis, & fuit ei sacerdos. In diebus illis non erat rex in Israel: vnusquisq⁹ quod rectum erat in oculis suis, faciebat. Fuit autem puer de Bethlechem Iehudah, de familia Iehudah, & ipse Leuita, & ipse peregrinabatur ibi. Abijt autem vir de ciuitate Bethlechem Iehudah, ad peregrinandum vbicumque inuenisset. Venitq⁹ in montem Ephraim vsque ad domum Michah, ad faciendum iter suum. Dixitq⁹ ei Michah: Vnde venis? Dixitq⁹ ei Leuita: Ego sum de Bethlechem Iehudah, & vado ad peregrinandum vbicumque inuenero. Dixitq⁹ ei Michah: Mane apud me, & esto

D mihi pro patre, & pro sacerdote, & dabo tibi decem argenteos annuatim, & ordinem vestimentorum, & victum tuum: annuit Leuita. Et voluit Leuita manere cum viro. Et fuit adolescens tanquam vnus de filiis suis. Et consecrauit Michah manum Leuitae, & fuit sibi adolescens pro sacerdote, & fuit in domo Michah. Dixitq⁹ Michah: Nunc cognoui quod benefaciet dominus mihi, quia est mihi Leuita pro sacerdote.

De Dautis, qui abstulerunt deos & sacerdotes Michah.

C A P. X V I I I.

In diebus illis non erat rex in Israel, & in diebus illis tribus Dan querebat sibi hereditatem ad habitandum. Non enim ceciderat sibi vsque ad diem ipsum in medio tribuum Israel hereditas. Miseruntq⁹ filij Dan de familia sua quinque viros de cognatione sua viros fortes, de Sorhah, & de Esthaol ad explorandum terram, & inuestigandum eam, dixeruntq⁹ ad eos: Ite, considerate terram. Et venerunt in montem Ephraim vsque ad domum Michah, manseruntq⁹ ibi. Ipsi existentibus apud domum Michah, agnouerunt vocem adolescentis Leuitae, & declinauerunt illuc, dixeruntq⁹ ei: Quis adduxit te huc? quid hic facis, & quid hic habes? Dixitq⁹ ad eos: Talia, & talia fecit mihi Michah, & mercede conduxit me, & fuit illi p⁹ sacerdote. Dixeruntq⁹ ei: Cofule obsecro deum, vt sciamus, an secunder via nostram, per quam ambulamus. Dixitq⁹ illis sacerdos: Ite in pace. Ante dnm est via vestra, per quam ambulabitis. Et abierunt quinque viri, & venerunt in Lais, videruntq⁹ populum qui erat in medio eius, habitantem confidenter iuxta consuetudinem Sioniorum, quiescentem, & confidentem, & non confundentem eos in aliquo in terra non possidentem regnum, & distantem a Sionijs, & commercium non erat eis cum hoie. Et venerunt ad fratres suos in Sorhah, & Esthaol, dixeruntq⁹ eis fratres eorum: Quid vos? Et dixerunt: Surgite, & ascendamus ad eos. Vidimus enim terram, & ecce bona valde, & estis tacentes: Ne sitis pigri ad eundum, & ingredi amini ad possidendum terram. Quando intrabitis, intrabitis ad populum confidentem, & terra lata locis est, quia tradidit eam deus in manu vestra, locum in quo non est defectus omnis rei, quae est in terra. Profertur autem inde de familia Danita de Sorhah, & de Esthaol sexcenti viri accincti instrumentis bellicis. Et ascenderunt, & castrametati sunt in Chiriatheharim in Iehudah. Idcirco vocauerunt locum ipsum Machaneh Dan (id est, castra Dan) vsq⁹ ad diem hanc. Ecce est post Chiriatheharim. Et transferunt inde in montem Ephraim, venteruntq⁹ vsq⁹ ad domum Michah. Locuti sunt quinque viri qui perrexerant ad explorandum terram Lais, dixeruntq⁹ fratribus suis: Num nostis quod est in domibus istis Ephod, & Teraphim, & sculptile, et conflatile? Et nunc scitote quid faciatis. Et declinauerunt illuc, venteruntque ad domum adolescentis Leuitae, ad domum Michah, & salutauerunt eum pacifice. Sexcenti autem viri accincti armis bellicis suis stabant ad ostium portae, qui erant de filiis Dan. Ascenderunt autem quinque viri qui perrexerant ad explorandum terram, & ingressi sunt illuc, tulerunt: sculptile, & Ephod & Teraphim, & conflatile. Sacerdos autem stabat ad ostium portae, & sexcenti viri accincti armis bellicis. Et isti ingressi sunt domum Michah, & tulerunt sculptile, Ephod, & Teraphim, & conflatile. Dixitq⁹ ad eos sacerdos: Quid facitis? Dixeruntq⁹ ei: Tace, pone manum tuam super os tuum, & veni nobiscum, & esto nobis pro patre, & sacerdote. Quid melius est esse te sacerdotem domus viri vnus, aut esse te sacerdotem tribus, & familiae in Israel? Et iocundum fuit cor sacerdotis, tulitq⁹ Ephod, & Teraphim, & sculptile, & ingressus est medium populi. Et venterunt se, & abierunt, posueruntq⁹ paruulos, & iumenta, & pretiosa ante se. Ipsiloge erant a domo Michah, & viri qui erant in domibus, qui erant apud domum Michah congregati sunt, & persecuti sunt filios Dan. Et clamauerunt ad filios Dan. Et venterunt facies suas, dixeruntq⁹ ad Michah: Quid tibi, quia congregatus est? Et dixit: Deos meos, quos feci, tulistis, & sacerdotem, & abistis. Et quid mihi vltat?

Et tunc

Et cur hoc dicitis mihi, quid tibi? Dixeruntq⁹ eum filij Dan: Ne audire facias vocem tuam nobiscum, ne forte attingant vos viri amari animo, & perdas animam tuam, & animam domus tuae. Et abierunt viri Dan in viam suam. Vidit autem Michah quod fortes essent se, & vertit se, & reuersus est in domum suam. Ipsi autem ceperant quod fecerat Michah, & sacerdotem qui fuerat ei, venteruntque ad Lais ad populum quiescentem, & confidentem, & percusserunt eos acie gladii, vberuntq⁹ succenderunt igni. Et non fuit liberator, quia longinqua erat a Sidon, & commercium non erat eis cum homine. Ipsa autem erat in valle, quae erat ipsi Bethrehob, & edificauerunt vrbem, & manserunt in ea. Vocaueruntq⁹ nomen vrbis Dan, secundum nomen Dan patris sui, qui natus est ipsi Israel. Et quidem Lais mome erat vrbis prius. Et statuerunt sibi filij Dan sculptile. Iehonathan autem filius Gheron filij Menalleh ipse, & filij eius fuerunt sacerdotes tribui Danita vsque ad diem captiuitatis terrae. Et posuerunt sibi sculptile ipsius Israel, quod fecerat omnibus diebus, quibus fuit domus dei in Siloh.

De Leuita cuius uxor in Ghibbah aditus ueneris est occisa, ac in duodecim partibus missa ad filios Israel.

C A P. X I X.

Et fuit in diebus ipsis rex non erat in Israel. Et fuit vir Leuita peregrinans in lateribus montis Ephraim, accepit sibi uxorem concubinam de Bethlechem Iehudah. Et fornicata est apud eum concubina eius, & recessit ab eo ad domum patris sui in Bethlechem Iehudah. Fuitq⁹ ibi ad tempus quatuor mensium. Surrexitq⁹ vir eius, & perrexit post eam, vt loqueretur ad cor eius, vt reduceret eam, & puer eius erat secum, & par alinorum, & introduxit illa eum in domum patris sui. Et vidit eum pater puellae, & laetatus est in occursum eius. Et amplexatus est eum sicut pater puellae. Manseruntq⁹ secum tribus diebus, Comederuntq⁹ ac biberunt, & manserunt ibi. Et fuit, die quarta surrexerunt mane, Surrexitq⁹ vt iret. Dixitq⁹ pater puellae ad generum suum: Fulci cor tuum buccella panis, & postea ibitis. Sederuntq⁹ ac comederunt ambo pariter, & biberunt. Dixitq⁹ pater puellae ad virum: Acquiesce quae so et mane, & iocundetur cor tuum, Surrexitq⁹ vir, vt pergeret. Et compulsi eum sicut suus, & reuersus est, & mansit ibi. Surrexitq⁹ mane die quinta, vt pergeret. Et dixit ei pater puellae: Fulci cor tuum, Et retardauit eum, donec inclinaret dies. Comederuntq⁹ ambo. Et surrexit vir, vt iret ipse, & concubina eius, & puer eius. Dixitq⁹ ei sicut pater puellae. Ecce nunc debilitata est dies ad occidendum. Manete quae so, ecce quiescit dies. Mane hic, & iocundetur cor tuum, & surgetis eras in viam vestram, pergesq⁹ in tabernaculum tuum. Et noluit vir manere, sed surrexit, & abijt, & venit e regione Iebus (ipsa Ierusalaim). Et cum eo erat par alinorum onuforum, & concubina eius secum. Ipsi existentibus iuxta Iebus dies descenderat vade. Dixitq⁹ puer domino suo: Veni obsecro, & declinam⁹ ad urbem Iebusae hanc, & maneamus in ea. Dixitq⁹ ad eum dominus eius: Non declinemus ad vrbem alienigenam, quae non est de filiis Israel, sed traeam⁹ vsque Ghibbah. Dixitq⁹ puero suo: Vade, & appropinquabim⁹ ad vnum e locis, & manebimus in Ghibbah vel Ramah. Transferuntq⁹ & abierunt, & occubuit eis sol iuxta Ghibbah, quae est Biniamin. Et declinauerunt illuc, vt ingrederentur ad manendum in Ghibbah. Et intrauit, seditq⁹ in platea ciuitatis, & non fuit vir recolligens eos in domum ad manendum. Et ecce vir senex venit ab opera sua ex agro in vespere. Et vir erat de monte Ephraim, et peregrinabatur in Ghibbah. Viri autem loci erant filij Iemini. Leuauiq⁹ oculos suos, & vidit virum deambulantem per plateam ciuitatis. Dixitq⁹ vir senex: Quo vadis, & vnde venis? Dixitq⁹ ad eum: Transimus de Bethlechem Iehudah vsque ad latera montis Ephraim vnde sum, & perrexi vsque Bethlechem Iehudah, & ad domum domini vado, & non est vir colligens me in domum. Et etiam palea, & fennum est alinis nostris, & etiam panis, & vinum est mihi, & ancillae tuae, & puero cum seruo

tuo. Non est defectus omnis rei. Dixitq⁹ vir senex: Pax tibi. Tatum ois defectus tuus sit super me. Tanti in platea ne maneat. Introduxitq⁹ eum in domum suam & pabulum praebuit alinis, & lauerunt pedes suos, comederuntq⁹ ac biberunt. Ipsi iocunditate afficientibus cor suum, ecce viri ciuitatis viri impij gyrauerunt iuxta domum pulsantes ad ostium, dixeruntq⁹ ad virum dominum domus senem, dicendo: Eaduc virum q⁹ ingressus est in domum tuam, vt cognoscamus eum. Egressus est autem ad eos vir dominus domus, dixitq⁹ eis: Ne fratres mei, ne male faciatis obsecro, postquam ingressus est vir iste in domum meam, ne faciatis nephas hoc. Ecce filia mea virgo & concubina eius, educam nunc eas, & affigite eas, & facite eis quod bonum est in oculis vestris. Viro autem huic ne faciatis rem ignominiosam hanc. Et noluerunt viri audire eum. Tenuitq⁹ vir concubinam suam, & eduxit ad eos foras, & cognouerunt ea, & abijt sunt ea tota nocte vsq⁹ mane. Dimiseruntq⁹ ea, cum ascenderet aurora. Et venit mulier dum respuerit mane, ceciditq⁹ ad ostium domus viri, vbi erat dñs suus, vsque ad lucem. Surrexitq⁹ dñs eius mane, & aperuit ostia domus, & egressus est, vt iret in viam suam. Et ecce mulier concubina sua ceciderat ad ostium domus, & manus erant super limen. Dixitq⁹ ad eam: Surge, & camus, & non respodit. Et tulit eam super alinam, & surrexit vir, & abijt in locum suum. Et venit ad domum suam, & accepit gladium, & apprehendit concubinam suam & in frustra concidit eam cum ossibus suis in XII. frustra, & misit in oem terminum Iisrael: Et fuit, omnis qui videbat, dicebat. Non factum fuit, nec visum fuit simile a die quo ascenderunt filij Israel e terra Aegypti vsque ad diem hanc. Conyderate il lud, consulite, & loquimini.

Pugna totius Israel contra Biniamin, pro uxore Leuitae occisa.

C A P. X X.

Egressi sunt autem oes filij Israel, & congregatus est ceter⁹ tam vir vnus a Dan vsq⁹ Beer Sebah, & terram Ghibbah, ad dnm in Misphah. Steteruntq⁹ anguli ois populi, oes tribus Israel in ecclesia populi dei CCC. milia virorum pedum educens, rium gladium. Audierunt autem filij Biniamin, q⁹ ascendissent filij Israel in Misphah. Dixeruntq⁹ filij Israel: Loguimini quomodo fuit malum hoc. Et respodit vir Leuita, maritus mulieris occisae, & ait: In Ghibbah quae est ipsi Biniamin, veni, & concubina mea ad pernociandum. Surrexeruntq⁹ aduersum me viri Ghibbah, & circumdederunt aduersum me domum noctu, me comegitauerunt occidere, & concubinam meam affluerunt, & mortua est. Et apprehendi concubinam meam, & in frustra concidi eam, & misit eam in omnem regionem hereditatis Israel. Fecerunt em abominationem, & foeditatem in Israel. Ecce omnes vos filij Israel, date vobis verbum, & consilium hic. Surrexitq⁹ omnis populus tanq⁹ vir vnus, dicendo: Non ibimus quisq⁹ in tabernaculum suum, nec declinabimus vnusquisq⁹ in domum suam. Et nunc hoc est quod faciem⁹ ipsi Ghibbah, contra eam scilicet per sortem. Accipim⁹ X. viros e C. de omni tribu Israel: & C. ex mille, & mille ex X. millibus, vt afferat cibum populo, vt faciant venire eos in Ghibbah Biniamin, secudum omnem foeditatem quam fecit in Israel. Et couenit omnis vir Israel in ciuitatem tamquam vir vnus confederati. Miserunt autem tribus Israel viros in oes tribus filiorum Biniamin, dicendo: Quod malum hoc quod factum est in vobis? Et nunc date viros filios impietatis, qui sunt in Ghibbah, vt occidam⁹ & auferam⁹ malum ex Israel. Et noluerunt Biniamin audire vocem fratrum suorum filios Israel. Sed congregati sunt filij Biniamin e ciuitatibus in Ghibbah, vt exiret ad bellum contra filios Israel. Et numerati sunt filij Biniamin in die illa de ciuitatibus XX. & sex milia virorum educens gladium, praeter habitatores Ghibbah numerati fuerunt sexcenti viri electi. Ex omni populo isto septingenti viri electi, non vntes manu dextera sua, sed sinistra. Omnes isti funda iaciebant lapides ad capillum, nec aberrabant. Viri autem Israel numerati sunt praeter Biniamin CCC. milia virorum euagiantium gladium, omnes isti viri bellatores. Surrexerunt autem

rem, & ascendit in Bethel, & interrogauerunt deū, & dixerunt filiū Israel: Quis ascendet pro nobis in primis ad bellum contra filios Biniamin? Dixitq; dominus: Iehudah sit in primis. Et surrexerunt filij Israel mane, & castrametati sunt contra Ghibbah. Et egressi sunt viri Israel ad bellum contra filios Biniamin, & disposuerunt contra eos viri Israel bellum, contra Ghibbah. Egressi sunt autē filij Biniamin de Ghibbah, & perdidērunt de Israel in die illa duo, & viginti milia virorū ad terrā. Et confortatus est populus virorū Israel, & addiderunt, vt dīponerēt bellum in loco in quo disposuerūt die prima. Et ascēderunt filij Israel, & fleuerunt ante dñm vsque ad vesperā, & interrogauerunt dñm, dicēdo: Num addam accedere ad bellum contra filios Biniamin fratris mei? Dixitq; dominus: Ascēdit ad eum. Accesserunt autem filij Israel ad filios Biniamin die secunda. Et egressus est Biniamin in occursum eorum de Ghibbah die secunda, & perdidērunt de filijs Israel adhuc octo & decem milia virorū ad terram. Oēs ij euaginatos gladij, ascēderuntq; omnes filij Israel, & omnis populus, & venerunt in Bethel, fleueruntq; ac manserunt ibi coram domino, ieiunaueruntq; die illa vsq; ad vesperam, & obtulerūt holocausta, & pacifica coram dño. Interrogauerūt autē filij Israel dominū, & ibi erat arca fœderis dei in diebus illis: Et Pineaas filius Elhazar filij Aharon stabat ante eam in diebus illis, dicēdo: Num addam vltra egredi ad bellū contra filios Biniamin fratris mei, an cessabo? Dixitq; dñs: Ascendite, quia eras dabo eum in manu tua. Et posuit Israel insidias contra Ghibbah per circuitum. Ascēderuntq; filij Israel ad filios Biniamin die tertia, & disposuerunt contra Ghibbah sicut semel & iterum. Egressi sunt autē filij Biniamin in occursum populi, euulsi sunt ē ciuitate & cœperūt percutere de populo vulnerato sicut semel & iterū per semitas, quarū vna ascēdebat in Bethel, & altera in Ghibbah in agro ferē triginta viros de Israel. Dixeruntq; filij Biniamin: Caeli sunt coram nobis sicut prius. Filij autem Israel dixerunt: Fugiamus, & euellamus eū ex vrbe ad semitas. Omnesq; viri Israel surrexerūt ē loco suo, & disposuerunt in Bhaltamar. In die autem Israel exhibant ē loco suo ē gramineto Ghebah. Et venerūt contra Ghibbah X. milia virorū electorū de Israel, & praelium aggrauatū est. Illi autem nesciebant, q̄ attingeret eos malum. Percussitq; dominus Biniamin coram Israel, & perdidērūt filij Israel de Biniamin in die illa XXX. & V. milia, & C. virorū. Omnes ij euaginabant gladium. Viderunt autem filij Biniamin, q̄ percuterentur. Et dederunt viri Israel ipsi locum Biniamin, vt tūc accederet ad insidias, quas posuerant cōtra Ghibbah. Insidie autem festinauerunt, & impetum fecerunt contra Ghibbah, & protraxerunt buccinā sonitū insidiarū, & percusserūt vniuersos viros habitatores acie gladij. Tempus autem constitutum erat viro Israel cum insidijs, vt plurimam ascendere facerent combustionē fumi ē ciuitate. Et vertit se vir Israel in praelium, Biniamin autem cœpit percutere vulneratos ex viris Israel ferē XXX. viros. Dixerunt enim: Equidem percunē do percussus est coram nobis, sicut in praelio primo. Combustio autem cœpit ascendere ē ciuitate, vt columna fumi. Respexit autem Biniamin post se, & ecce ascendebat combustio ciuitatis ad cœlum. Vir autem Israel vertit se. Et festinauit vir Biniamin, vidit enim q̄ attingeret se malū. Respexerūtq; ante viros Israel ad viam deserūt, & bellum contingebat eum. Et qui de ciuitatibus perdebant eum in medio eius. Circundederunt Biniamin, persequi fecerunt eum, ne esset requies, cōculcare fecerunt eum vsque contra Ghibbah ab ortu solis. Et ceciderunt de Biniamin VIII. & X. milia virorum. Et omnes ij erant viri fortes, & verterunt se, & fugerunt ad desertum ad petram Rimmon, & occiderunt, non dimitrentes racemum ex eo, & in semitis, quinque milia virorum, & percuti sunt eū vsq; ad Ghidhon, & percusserunt ex eo, duo milia virorū. Et fuerūt omnes q̄ ceciderūt de Biniamin XX. & V. milia virorum euaginantium gladium in die illa. Omnes ij viri fortes

Et conuersi sunt, & fugerūt in desertum ad petram Rimmon sexcenti viri, & manserunt in petra Rimmon quatuor mensibus. Et viri Israel reuersi sunt ad filios Biniamin, & percusserunt eos acie gladij de ciuitate viros vsque ad iumentum, vsq; ad omne quod inueniebatur, & omnes vrbes, quæ inueniebantur, miserunt in ignem.

Tribus Biniamin ob stuprū uxoris Leuite, fere deleta, iustaurat. C A P. X X I.

Vir autem Israel iurauit in Misphah, dicendo: Vir ex nobis non dabit filiam suam ipsi Biniamin in vxorē: Et venit populus in Bethel, & manserunt ibi vsque ad vesperam coram deo. Leuaeruntq; vocem suam, & fleuerunt steru magno, ac dixerūt: Vt quid domine deus Israel fuit hoc in Israel, vt deficeret hodie tribus vna ex Israel? Et fuit, in crastino, surrexerunt populus, & edificauerunt ibi altare, obtuleruntq; holocausta, & pacifica. Dixerūt autem filij Israel: Quis est qui nō ascendit in cœtum ex omnibus tribus Israel ad dominum? Iuramentum enim grande fuit ei, qui nō ascendit ad dominum in Misphah, dicendo: Moriēdo morietur. Et pœnituit filios Israel Biniamin fratris sui, ac dixerunt: Excisa est hodie tribus vna ex Israel. Quid faciemus eis, qui remanserunt pro vxoribus, cum nos iurauerimus per dominum, nō dare eis de filiabus nostris in vxores? Et dixerunt: Quis vnus de tribus Israel est, qui nō ascendit ad dominum in Misphah? Et ecce non venerat vir ad castra de Iabes Ghilhad ad congregationem. Et numeratus est populus, & ecce nō erat ibi quisquā de habitatoribus Iabes Ghilhad. Miseruntq; illuc congregationem XII. militū virorum de filijs fortibus, & præceperūt eis, dicendo: Ite, & percutite habitatores Iabes Ghilhad acie gladij, & mulieres & paruulos. Et hoc est quod facietis: Oēm masculum, & omnem mulierem quę cognouit concubitu masculi, interficietis. Et inuenerunt de habitatoribus Iabes Ghilhad CCC. puellas virgines, quæ nō cognouerant virum in concubitu masculi, & adduxerunt eas ad castra in Siloh, quæ est in terra Chenahan. Miseruntq; omnis congregatio, & locuti sunt ad filios Biniamin, qui erant in petra Rimmon, & vocauerunt eos cum pace. Et reuersus est Biniamin in tempore illo, & dederunt eis vxores, quas viuificauerant ex mulieribus Iabes Ghilhad, & nō suffecerunt eis sic. Populi autem pœnituit Biniamin, quia fecit dominus fracturam in tribus Israel. Dixeruntq; seniores cœtus. Quid faciemus relictis pro vxoribus? Delata est enim de Biniamin mulier. Et dixerunt: Opus est vt sit hæreditas ijs, qui euaserunt de Biniamin, vt nō deleatur tribus de Israel. Nos autem, non possumus dare eis vxores de filiabus nostris: iurauerunt enim filij Israel, dicēdo: Maledictus qui dederit vxorem ipsi Biniamin. Et dixerunt: Ecce solennitas domini in Siloh annualis, qui est ab Aquilone ipsi Bethel ab ortu solis ad viam quæ ascendit ē Bethel ad Sechem, & à meridie ipsi Lebonah. Et præceperūt filijs Biniamin, dicendo: Ite, & insidiamini in vineis. Et videte. Et ecce si egressæ fuerint filie Siloh ad saltandū in choris, exite ex vineis, & rapite vobis vnusquisque vxorem suam de filiabus Siloh, & ite in terram Biniamin. Et erit, quū venerint patres earum, vel fratres earum, ad iurgandum ante nos, dicemus eis: Miseremini eorum, quia nō accepimus vnusquisq; mulierem suam in bello, quia nō dedistis eis tempore hoc ne delinqueretis, sed ipsi acceperunt sibi vxores. Feceruntq; ita filij Biniamin. Tuleruntq; vxores secundum numerum suū de saltantibus, quas rapuerunt, & abierunt, & reuersi sunt ad hæreditatem suam, & edificauerunt vrbes, & habitauerunt in eis. Et abierunt inde filij Israel in tēpore suo, vnusquisq; ad tributum suam, & familiam suā, & egressi sunt in die vnusquisq; ad hæreditatem suā. In diebus illis nō erat rex in Israel. Vnusquisque quod rectū erat in oculis suis faciebat.

Bus, quando iudicabant iudices, fuit fames in terra. Abiitq; vir de Bethlechem Iehudah, vt peregrinaretur in regione Moab, ipse & vxor ei, & duo liberi eius. Nomen autem viri Elimelech, & nomē vxoris eius Nahomi. Nomē verò duorū filiorum eius Machlon & Chilion, & Ephraim de Bethlechem Iehudah, ingressi sunt regionem Moab, & fuerūt ibi. Mortuusq; est Elimelech vir Nahomi, & remansit ipsa, & duo filij eius. Acceperunt autē sibi vxores Moabitidas. Nomen vnus Horpah, & nomē alterius Ruth. Manseruntq; ibi ferme X. annis. Et mortui sunt etiā ambo ipsi Machlon, & Chilion. Et remansit mulier orbata duobus filijs, & marito suo. Surrexitq; ipsa & nurus eius, & reuersa est ex regione Moab. Audierat enim in regione Moab, quōd visitasset dominus populum suū, quando eis panem. Et egressa est loco in quo erat, & duxit nurus eius secum, & abierunt per viam redeundo ad terram Iehudah. Dixitq; Nahomi duabus nuribus suis: Ite, redite vna quæq; in domum matris suę, faciat dominus vobiscum misericordiam, quem admodum fecistis cū mortuis, & mecum. Det dominus vobis vt inueniat requiē, vnaquæq; in domo viri sui. Et osculata est eas, & leuaerūt vocem suam, & fleuerunt. Dixeruntq; ei: quia tecum reuertemur ad populum tuū. Dixitq; Nahomi: Reuertimini filie mee. Vt quid pergitis mecum? Nūquid vltra filij erunt in vtero meo, vt sint vobis viri? Si etiam dicerem, est mihi spes, etiam si essem nocte hac cū viro, & etiam parerem filios. Nunquid eos expectabitis, donec creuant? Nunquid morabimini, vt nō sitis viros? Ne filij meę, quia amaritudo foret mihi valde plusquam vobis, quia egressa est in me percussio dñi. Et leuaerunt vocem suam, & fleuerunt adhuc. Et osculata est Horpah socrum suam. Ruth vero adhesit ei. Et ait: Ecce reuersa est cognata tua ad populum suum, & ad deos suos. Reuertere post cognatā tuā. Et dixit Ruth: Ne roges me, vt relinquam te, vt recedam à te. Quocunq; enim perrexeris, pergā, & vbi morata fueris, morabor: populi tuus, populus meus, & deus tuus, deus meus. Vbi mortua fueris, moriar, & ibi sepeliar. Sic faciat dominus mihi, & sic addat, nisi mors diuisionem faciat inter me, & te. Et vidit q̄ indurata esset ad eundem secum, & cessauit loqui ad eam. Et perrexerunt ambæ, donec venirent Bethlechem. Et fuit, quādo ingressæ sunt Bethlechem, commota est tota ciuitas super eis, & dixerunt: Nū hac est Nahomi? Et dixit ad eos: Ne vocetis me Nahomi, vocate me Mara (id est amarā) quia amaritudine affecti omnipotens me valde. Ego plena abij, & vacuam rediit me dominus. Vt quid vocatis me Nahomi, & dominus testificatus est contra me, & omnipotens malefecit mihi? Et reuersa est Nahomi, & Ruth Moabitidis nurus eius cum ea, reuersa est ex regione Moab, & venerunt Bethlechem in principio messis hordeæ.

Ceterum iudicabant iudices, fuit fames in terra. Abiitq; vir de Bethlechem Iehudah, vt peregrinaretur in regione Moab, ipse & vxor ei, & duo liberi eius. Nomen autem viri Elimelech, & nomē vxoris eius Nahomi. Nomē verò duorū filiorum eius Machlon & Chilion, & Ephraim de Bethlechem Iehudah, ingressi sunt regionem Moab, & fuerūt ibi. Mortuusq; est Elimelech vir Nahomi, & remansit ipsa, & duo filij eius. Acceperunt autē sibi vxores Moabitidas. Nomen vnus Horpah, & nomē alterius Ruth. Manseruntq; ibi ferme X. annis. Et mortui sunt etiā ambo ipsi Machlon, & Chilion. Et remansit mulier orbata duobus filijs, & marito suo. Surrexitq; ipsa & nurus eius, & reuersa est ex regione Moab. Audierat enim in regione Moab, quōd visitasset dominus populum suū, quando eis panem. Et egressa est loco in quo erat, & duxit nurus eius secum, & abierunt per viam redeundo ad terram Iehudah. Dixitq; Nahomi duabus nuribus suis: Ite, redite vna quæq; in domum matris suę, faciat dominus vobiscum misericordiam, quem admodum fecistis cū mortuis, & mecum. Det dominus vobis vt inueniat requiē, vnaquæq; in domo viri sui. Et osculata est eas, & leuaerūt vocem suam, & fleuerunt. Dixeruntq; ei: quia tecum reuertemur ad populum tuū. Dixitq; Nahomi: Reuertimini filie mee. Vt quid pergitis mecum? Nūquid vltra filij erunt in vtero meo, vt sint vobis viri? Si etiam dicerem, est mihi spes, etiam si essem nocte hac cū viro, & etiam parerem filios. Nunquid eos expectabitis, donec creuant? Nunquid morabimini, vt nō sitis viros? Ne filij meę, quia amaritudo foret mihi valde plusquam vobis, quia egressa est in me percussio dñi. Et leuaerunt vocem suam, & fleuerunt adhuc. Et osculata est Horpah socrum suam. Ruth vero adhesit ei. Et ait: Ecce reuersa est cognata tua ad populum suum, & ad deos suos. Reuertere post cognatā tuā. Et dixit Ruth: Ne roges me, vt relinquam te, vt recedam à te. Quocunq; enim perrexeris, pergā, & vbi morata fueris, morabor: populi tuus, populus meus, & deus tuus, deus meus. Vbi mortua fueris, moriar, & ibi sepeliar. Sic faciat dominus mihi, & sic addat, nisi mors diuisionem faciat inter me, & te. Et vidit q̄ indurata esset ad eundem secum, & cessauit loqui ad eam. Et perrexerunt ambæ, donec venirent Bethlechem. Et fuit, quādo ingressæ sunt Bethlechem, commota est tota ciuitas super eis, & dixerunt: Nū hac est Nahomi? Et dixit ad eos: Ne vocetis me Nahomi, vocate me Mara (id est amarā) quia amaritudine affecti omnipotens me valde. Ego plena abij, & vacuam rediit me dominus. Vt quid vocatis me Nahomi, & dominus testificatus est contra me, & omnipotens malefecit mihi? Et reuersa est Nahomi, & Ruth Moabitidis nurus eius cum ea, reuersa est ex regione Moab, & venerunt Bethlechem in principio messis hordeæ.

Dixitq; ei Nahomi socrus sua: Filla mea, nōne queram tibi requiem, vt bene sit tibi? Et nunc, nōne Bohaz de consanguinitate nostra est, cuius fuiti cum puellis? Ecce vētilat arē hordeorum nocte. Laua te, & vnge te, ac pone vestimenta tua super te, & descēdes ad arā. Nō cognoscat vir, donec finierit comedere, & bibere. Et erit, cū dormierit, nota locū in quo dormiet. Et venies, & discopies à parte pedū eius, & accūbes, & ipse indicabit tibi quid facias. Dixitq; ad eā: Oia q̄ dixeris mihi, faciam. Et descendit in aream, et fecit iuxta omnia quæ præceperat sibi socrus sua. Et comedit Bohaz, & bibit, & iocundum erat cor eius, & venit ad dormiendū in summitate acerui. Venitq; illa absconditē, & discoperuit à parte pedū, & accubuit. Et fuit, media nocte expaui vir, & inclinavit se, & ecce mulier dormiebat à parte pedū eius. Et dixit: Quæ es tu? Et dixit: Ego sum Ruth ancilla tua. Expande palliū tuū super ancillam tuā, quia propinquus es. Dixitq; Benedicta es tu à domino filia mea. Meliorem fecisti misericordiam tuam posteriorē q̄ primā, vt nō ambulares post iuuenes, tum

FINIS.

Libr

Liber Ruth,

Interprete Sante Pagnino, Lucensi.

Elimelech Bethlechemita cum vxore Nahomi & filiis peregrinatur in regione Moab. C A P V T I.

Hic fuit in diebus, quando iudicabant iudices, fuit fames in terra. Abiitq; vir de Bethlechem Iehudah, vt peregrinaretur in regione Moab, ipse & vxor ei, & duo liberi eius. Nomen autem viri Elimelech, & nomē vxoris eius Nahomi. Nomē verò duorū filiorum eius Machlon & Chilion, & Ephraim de Bethlechem Iehudah, ingressi sunt regionem Moab, & fuerūt ibi. Mortuusq; est Elimelech vir Nahomi, & remansit ipsa, & duo filij eius. Acceperunt autē sibi vxores Moabitidas. Nomen vnus Horpah, & nomē alterius Ruth. Manseruntq; ibi ferme X. annis. Et mortui sunt etiā ambo ipsi Machlon, & Chilion. Et remansit mulier orbata duobus filijs, & marito suo. Surrexitq; ipsa & nurus eius, & reuersa est ex regione Moab. Audierat enim in regione Moab, quōd visitasset dominus populum suū, quando eis panem. Et egressa est loco in quo erat, & duxit nurus eius secum, & abierunt per viam redeundo ad terram Iehudah. Dixitq; Nahomi duabus nuribus suis: Ite, redite vna quæq; in domum matris suę, faciat dominus vobiscum misericordiam, quem admodum fecistis cū mortuis, & mecum. Det dominus vobis vt inueniat requiē, vnaquæq; in domo viri sui. Et osculata est eas, & leuaerūt vocem suam, & fleuerunt. Dixeruntq; ei: quia tecum reuertemur ad populum tuū. Dixitq; Nahomi: Reuertimini filie mee. Vt quid pergitis mecum? Nūquid vltra filij erunt in vtero meo, vt sint vobis viri? Si etiam dicerem, est mihi spes, etiam si essem nocte hac cū viro, & etiam parerem filios. Nunquid eos expectabitis, donec creuant? Nunquid morabimini, vt nō sitis viros? Ne filij meę, quia amaritudo foret mihi valde plusquam vobis, quia egressa est in me percussio dñi. Et leuaerunt vocem suam, & fleuerunt adhuc. Et osculata est Horpah socrum suam. Ruth vero adhesit ei. Et ait: Ecce reuersa est cognata tua ad populum suum, & ad deos suos. Reuertere post cognatā tuā. Et dixit Ruth: Ne roges me, vt relinquam te, vt recedam à te. Quocunq; enim perrexeris, pergā, & vbi morata fueris, morabor: populi tuus, populus meus, & deus tuus, deus meus. Vbi mortua fueris, moriar, & ibi sepeliar. Sic faciat dominus mihi, & sic addat, nisi mors diuisionem faciat inter me, & te. Et vidit q̄ indurata esset ad eundem secum, & cessauit loqui ad eam. Et perrexerunt ambæ, donec venirent Bethlechem. Et fuit, quādo ingressæ sunt Bethlechem, commota est tota ciuitas super eis, & dixerunt: Nū hac est Nahomi? Et dixit ad eos: Ne vocetis me Nahomi, vocate me Mara (id est amarā) quia amaritudine affecti omnipotens me valde. Ego plena abij, & vacuam rediit me dominus. Vt quid vocatis me Nahomi, & dominus testificatus est contra me, & omnipotens malefecit mihi? Et reuersa est Nahomi, & Ruth Moabitidis nurus eius cum ea, reuersa est ex regione Moab, & venerunt Bethlechem in principio messis hordeæ.

Ruth vidua Machlon filij Elimelech in agro Bohaz cognati colligit spicas. C A P. I I.

Plius autem Nahomi consanguineus viro eius, vir potens diuitijs ē familia Elimelech, & nomen eius Bohaz. Dixitq; Ruth moabitidis ad Nahomi: Ibo nunc in agrum, & colligam spicas in agro illius, in cuius oculis inuenero gratiā. Et dixit ei: Vade filia mea. Et abiit, et venit, et collegit in agro post messo

res. Et accidit accidens, vt pars agri esset ipsius Bohaz, q̄ erat de familia Elimelech. Et ecce Bohaz venit de Bethlechem, dixitq; messoribus: Dñs vobiscū. Et dixerunt ei: Benedicatur tibi dñs. Dixitq; Bohaz puero suo, qui stabat super messores: Quis est puella hæc? Et respondit puer, qui stabat super messores, & ait: Puella Moabitidis est, quæ reuersa est cum Nahomi de regione Moab. Et dixit: Colligā obsecro, & congregabo manipulos post messores. Et venit, & stetit à mane vsque ad Rūth: Nōne audis filia mea? Ne vadas ad colligendum in agrum alterum, & etiā nō trāseas hinc. Sed hic adhaerebis puellis meis. Oculi tui erunt in agro, in quo messuerint, pergesq; post eas. An nō pcepti pueris, vt nō tangat? Et si steteris perge ad vasa, & bibe de his quæ hauserint pueri. Et cecidit in faciem suam, & incurauit se in terrā, dixitq; ei: Quare inueni gratiam in oculis tuis, vt agnosceres me quæ sum alienigena? Responditq; Bohaz, & dixit ei: Nunciando nunciatus est mihi omne quod fecisti socru tuæ, postquam mortuus est vir tuus. Et reliquisti patrem tuum, & matrem tuā, & terram natiuitatis tuæ, & perrexisti ad populum, quem non nosti ab heri & nudius tertius. Reddat tibi dominus opus tuum, & sit merces tua perfecta à domino deo Israel, cuius venisti ad sperandum sub alijs. Et dixit: Inueniam gratiam in oculis tuis do mine mi, quia consolatus es me, & quia locutus es ad cor ancillæ tuæ. Et ego nō sum sicut vna ex ancillis tuis. Dixitq; ei Bohaz: Tempore cibi accede huc, & comede de pane, & intinge buccellam tuā in aceto. Et sedit ex latere messorū. Et porrexit ei polētā, & comedit, & saturata est, & superfluit. Surrexitq; ad colligendum. Et præcepit Bohaz pueris suis, dicēdo: Etiā inter manipulos colligat, & nō pudore afficiatis eā: Et etiā dimittendo dimittite eā de manipulis, & relinquetis, & colligat, & nō increpetis eam. Et collegit in agro vsq; ad vesperam, & excussit quod collegerat, & fuit fere modus hordei. Et portauit, & ingressa est urbem. Et vidit socrus ei quod collegerat, & protulit, & dedit ei quod super fuerat sibi de saturitate sua. Dixitq; ei socrus sua: Vbi collegisti in agro vsq; ad vesperam? Sit qui cognouit te, benedictus. Et indicauit socrus suæ, cū quo fecerat, & ait: Nomen viri cū quo feci hodie, est Bohaz. Dixitq; Nahomi nurui suæ: Benedictus sit à domino, qui nō reliquit misericordiam suam cum viuētib; nec cum mortuis. Et ait ei Nahomi: Propinqua nobis est via, de propinquis nostris est. Dixitq; ei Ruth Moabitidis: Etiā dixit mihi: Pueris qui sunt mihi adhaerebis, donec compleuerint totam messem quæ est mihi. Et ait Nahomi ad Ruth nurum suam: Bonū est tibi filia mea, quōd ex eas cum puellis eius, & nō obuiabunt tibi in agro alio. Et iunxit se puellis Bohaz ad colligendum, donec finiretur messis hordeorum, & messis frumentorum, & reuersa est ad socrum suam.

excepit modica scilicet onctus in tu gurio

Ruth in area dormit ad pedes Bohaz, &c. C A P. I I I.

Dixitq; ei Nahomi socrus sua: Filla mea, nōne queram tibi requiem, vt bene sit tibi? Et nunc, nōne Bohaz de consanguinitate nostra est, cuius fuiti cum puellis? Ecce vētilat arē hordeorum nocte. Laua te, & vnge te, ac pone vestimenta tua super te, & descēdes ad arā. Nō cognoscat vir, donec finierit comedere, & bibere. Et erit, cū dormierit, nota locū in quo dormiet. Et venies, & discopies à parte pedū eius, & accūbes, & ipse indicabit tibi quid facias. Dixitq; ad eā: Oia q̄ dixeris mihi, faciam. Et descendit in aream, et fecit iuxta omnia quæ præceperat sibi socrus sua. Et comedit Bohaz, & bibit, & iocundum erat cor eius, & venit ad dormiendū in summitate acerui. Venitq; illa absconditē, & discoperuit à parte pedū, & accubuit. Et fuit, media nocte expaui vir, & inclinavit se, & ecce mulier dormiebat à parte pedū eius. Et dixit: Quæ es tu? Et dixit: Ego sum Ruth ancilla tua. Expande palliū tuū super ancillam tuā, quia propinquus es. Dixitq; Benedicta es tu à domino filia mea. Meliorem fecisti misericordiam tuam posteriorē q̄ primā, vt nō ambulares post iuuenes, tum

h. j.

Liber Semuel, qui di-

citur primus Regum: Interprete Sante Pagnino, Lucensi.

¶ Channah uxor Elcanah dicitur sterilis, parit Semuelem.

C A P U T I.

TFVIT VIR VNVS de Ramathaim Sophim, de monte Ephraim, & nomen eius Elcanah filii Ierocham, filij Eliah, filij Tochu, filij Ziph Ephrataei. Et ei fuerunt duae uxores. Nomen vnus Channah, & nomen alterius Peninnah. Et fuerunt ipsi Peninnah nati. Sed Channah non fuerunt nati. Ascendebat autem vir ipse e ciuitate sua annuatim ad adorandum, & immolandum dno exercituum in Siloth, & ibi erant duo filij Heli, Chophni & Pinechas sacerdotes dno. Et fuit dies, & immolauit Elcanah, deditq; Peninnah uxori suae, & omnibus filiis eius, & filiabus eius partes. Ipsi vero Channah dedit partem vna honorabilem, quoniam Channah diligebat. Dominus autem conuulserat vultum eius. Et irritabat ea inimica eius etiam ira, propterea qd improperaret ei, qd conuulserat dominus vultum eius. Et sic faciebat annuatim a tempore quo ascendebat ipsa in domum domini, sic irritabat eam. Flebat autem, & non comedebat. Dixitq; ei Elcanah vir suus: Channah, vt quid fles, & vt quid non comedis, & vt quid male se habet cor tuum? Nonne melior sum tibi, qm decem filij surrexitq; Channah postq; comederat in Siloth, & biberant. Heli autem sacerdos sedebat super solium, iuxta postem templi domini. Et ipsa erat amaro animo, orauitq; ad dominum, & flendo fleuit. Et vouit votum, Et ait: Domine exercituum, si videndo videris afflictionem ancillae tuae, & recordatus fueris mei, & non fueris oblitus ancillae tuae, dederisq; famulae tuae semine virile, dabo illud domino omnibus diebus vitae eius, & nouacula non ascendet super caput illius. Et fuit, cum diu oraret coram domino, Heli obseruabat os eius, Channah aut loquebatur in corde suo, tantum labia eius mouebant, sed vox eius non audiebatur. Et aestimauit eam Heli tanq; ebriam. Dixitq; ad eam Heli: Vtique quo ebria eris? Remoue vinum tuum a te. Respondit Channah, & ait: Non domine mihi sum ebria. Sed mulier dura spiritu sum. Et vinum & Sechar non bibi. Sed effudi animam meam coram domino. Ne reputes, qd ancilla tua steter coram domino, tanquam filia impia. Quia ex multitudine eloquij mei & indignationis meae locuta sum haec tuis. Et respondit Heli, ac dixit: Vade in pace, & deus Israel det petitionem tuam, qua petisti ab eo. Et dixit: Inueniat ancilla tua gratiam in oculis tuis. Et abiit mulier in viam suam, & comedit, iraq; illius non fuit ei vltra. Et surrexerunt mane, & adorauerunt coram domino. Reuersiq; sunt, & venerunt in domum suam in Ramah. Cognouit autem Elcanah Channah uxore sua, & recordatus est eius dominus. Et fuit, in reuolutione dierum concepit Channah, & peperit filium. Vocauitq; nomen eius Semuel, quod a dno petiuisset eum. Ascendit autem vir Elcanah, & omnis familia eius ad immolandum dno hostia annuaria, & votu fuit. Channah autem non ascendit. Dixit enim viro suo: Non ascendam donec ablaetetur infans, & adducam eum vt conspiciatur coram domino, & maneat ibi vsq; in seculum. Dixitq; ei Elcanah vir suus: Fac quod bonu est in oculis tuis. Mane domine ablaetetur. Veruntamen confirmet dñs verbum suu. Misitq; mulier, & lactauit filiu suu, donec ablaetaretur. Ascendereq; fecit eu secum, qui ablaetauit eu cum iuuetis tribus, & modio vno farinae, & vtre vini, & adduxit eu ad domu dñi in Siloth. Et puer

pauper est, tumq; diuitem. Et nunc filia mea, ne timeas. Omnia que dixeris faciam tibi. Scit enim tota ciuitas populi mei, quia mulier virtuosas es. Et nunc, quia vere propinquus sum, & etiam est propinquus propinquior me. Pernocta nocte. Et erit mane, si propinquus tuus esse voluerit, bene propinquus sit. Si vero noluerit propinquus tuus, Iesse propinquus, ero tibi ego viuus dominus, dormi vsq; mane. Et dormiuit a parte pedum eius vsq; mane. Et surrexit anteq; cognosceret vir proximum suum, & dixit: Non sciat, qd est super te, & tene illud. Et tenuit illud, & mensus est sex hordei mensuras, & posuit super ea, & ingressa est ciuitate. Et venit ad socru sua, & dixit: Quae es tu filia mea? Et narravit ei omnia quae fecit sibi vir. Et ait: Sex hodie mensuras has dedit mihi. Dixit enim: Non ingredieris vacua ad socru tuam. Et dixit: Mane filia mea, donec cognoscas, quomodo cadat res. Non enim quiescet vir, nisi compleuerit rem hodie.

¶ Bohaz Bethlechmita accipit Ruth Moabitidem in uxorem.

C A P U T I I I I.

BOhaz autem ascendit ad portam, & sedit ibi: & ecce propinquus transibat de quo locutus fuerat Bohaz, & dixit: Declina, sedehic tu talis et talis. Et declinauit, & sedit: Et tulit X. viros defensionibus ciuitatis, & dixit: Sedere hic. Et sederunt. Dixitq; propinquus: parte agri, quae erat fratris vestri Elimelech, vendidit Nahomi quae reuerfa est e regione Moab. Ego autem dixi: Reuelabo aurem tuam, dicendo: Acquire coram habitatoribus, & coram senioribus populi mei, si propinquus esse vis, propinquus essendo: & si non propinquus esse vis indica mihi, vt sciam quod non est praeter te, vt sit propinquus, & ego sum post te. Et dixit: Ego propinquus ero. Et dixit Bohaz: In die qua adquisieris agrum de manu Nahomi, & Ruth Moabitidem uxorem defuncti acquies ad suscitandum nomen defuncti in hereditate eius. Dixitq; propinquus: Non possum propinquus esse, ne forte de leam haere ditatem meam. Sis tu propinquus propinquitate mea, quia non possum esse propinquus. Hoc autem erat ante in Israel super propinquitatem, & super permutatione ad confirmandum omnem rem. Soluebat vir calceamentum suum, & dabat proximo suo, & hoc erat testimonium in Israel. Dixitq; propinquus ad Bohaz: Acquire tibi, & soluit calceamentum suum. Dixitq; Bohaz ad seniores, & omnem populum: Testes estis hodie, quod acquisiui omnia quae erant Elimelech, & omnia quae erant Chilion, & Machalon, de manu Nahomi. Et etiam Ruth Moabitidem uxorem Machalon acquisiui mihi in uxorem, ad suscitandum nomen defuncti in hereditate sua, & non excidatur nomen defuncti a fratribus suis, & a porta loci sui. Testes estis hodie. Et dixerunt omnis populus qui erat in porta, & seniores: Testes sumus. Der dominus mulierem quae ingreditur domum tuam sicut Rachel, & sicut Leah, quae edificauerunt domum Israel, & faciat virtutem in Ephrathah, & celebre nomen in Bethlechhem. Et sit domus tua sicut domus Peres, quae peperit Thamar ipsi Iehudah, de semine quae dederit dñs tibi de puella hac. Et tulit Bohaz Ruth, et fuit sibi vxor. Et ingressus est ad eam, & dedit dominus ei conceptum, & peperit filium. Dixeruntq; mulieres ad Nahomi: Benedictus dominus, qui non cessare fecit tibi propinquum hodie, vt voceretur nomen eius in Israel. Et erit tibi ad quiescere faciendum animam, & ad alendum senectutem tuam, quia nurus tua, quae diligit te, peperit eu qui est melior tibi quam septem filij. Et tulit Nahomi infantem, & posuit eu in sinu suo, & fuit ei vt nutritrix. Et vocauerunt eu, vti nunc, nomenq; dicendo: Natus est filius ipsi Nahomi, & vocauerunt nomen eius Hobeid. Ipse est pater Isai patris Dauid. Isae sunt autem generationes Peres: Peres genuit Chelso. Chelso autem genuit Ram: Ram autem genuit Haminadab: Haminadab autem genuit Nachson: Nachson autem genuit Salmon: Salmon autem genuit Bohaz: Bohaz autem genuit Hobeid: Hobeid autem genuit Isai: Isai autem genuit Dauid.

F I N I S.

puer erat valde puer. Et fugauerunt iuuenem, & adduxerunt puerum ad Heli. Et dixit: Obsecro domine mi. Viuit anima tua domine. Ego sum mulier, quae facti tecum hic, & adorandum coram domino. Pro puero hoc orauit, & dedit dominus mihi petitionem meam, quam petij ab eo. Et etiam ego commodauit eum domino omnibus diebus quibus est comodat us domino, & incuruaui se ibi domino.

¶ Canonicum Channah, filiorum Heli peccati, arguitur Heli indolentiae erga filios.

C A P U T I I.

ORauit autem Channah, & dixit: Exultauit cor meum in domino, exaltatum est cornu meum in domino. Dilatatatum est os meum super inimicos meos, quia letatum in salute tua. Non est sanctus sicut dominus, quia non est praeter te, & non est fortis sicut deus noster. Ne multiplicetis, vt loquamini valde sublimem verbum. Egre diatur vetus verbum ex ore vestro, quia deus sciens facit dominus, & ipsi directi sunt opera. Arcus, & fortes contracti sunt, & debiles accincti sunt robore. Hi qui fuerat prius fuerant, pro pane se locauerunt: & qui fuerunt famelici, deserunt famelicere, donec steriles peperit septem: & quae multiplicabat filios, infirmata est. Dominus mortificat, & viuificat, descendere facit ad inferos, & ascendere facit. Dominus pauperem facit, & ditat: humiliat, & exaltat. Suscitatur e puluere pauperem, & e stercore eleuabit mendicum, vt sedere faciat cum principibus, & solum gloriae fortiri faciat eos. Dominus enim fuit cardines terrae, & posuit funes eos orbem. Pedes piorum suorum seruabit, & impij in tenebris conticescent, quia non in fortitudine roborabitur vir. Domine conterantur rixae eius, super ipsum e caelis tonabit. Dñs iudicabit fines terrae, & dabit fortitudinem regi suo, & sublimabit cornu Christi sui. Abiit autem Elcanah in Ramah in domum suam, puer autem ministrabat dno coram Heli sacerdote. Filij autem Heli filij erant impij, nec cognoscebat dñm

Berit septem: & quae multiplicabat filios, infirmata est. Dominus mortificat, & viuificat, descendere facit ad inferos, & ascendere facit. Dominus pauperem facit, & ditat: humiliat, & exaltat. Suscitatur e puluere pauperem, & e stercore eleuabit mendicum, vt sedere faciat cum principibus, & solum gloriae fortiri faciat eos. Dominus enim fuit cardines terrae, & posuit funes eos orbem. Pedes piorum suorum seruabit, & impij in tenebris conticescent, quia non in fortitudine roborabitur vir. Domine conterantur rixae eius, super ipsum e caelis tonabit. Dñs iudicabit fines terrae, & dabit fortitudinem regi suo, & sublimabit cornu Christi sui. Abiit autem Elcanah in Ramah in domum suam, puer autem ministrabat dno coram Heli sacerdote. Filij autem Heli filij erant impij, nec cognoscebat dñm

Deu. 12. f. Thob. 13. a. Sup. 16. b.

b. A domo no ostendit rixas eius eo & super que ipse in caelis tonabit. Reliqua

Conferuendo sacerdotu cu populo erat, qd omni viro sacrificante sacrificij, veniebat puer sacerdotis, quando coquebatur caro, & fuscina tridens erat in manu eius. Et percutiebat in concha, vel in ahenum, vel in lebetem, vel in ollam. Omne quod ascendere faciebat fuscina accipiebat sacerdos sibi. Sic faciebant vniuersi Israeli venientibus illuc in Siloth. Etiam antequam suffire facerent adipem, veniebat puer sacerdotis, & dicebat viro immolanti: Da carnem, vt assem sacerdoti, & non accipiet a te carnem coctam, sed cruda. Dicebatq; ad eum vir: Suffiendo suffire faciant hac die adipem, & tolle tibi sicuti desyderat anima tua. Et dicebat: Nequaquam sed nunc dabis. Et si non dederis, accipiam vi. Eratq; peccatu puerorum magnu valde coram dno, quia contemnebant viri sacrificij dñi. Semuel aut ministrabat coram domino puer accinctus Ephod lineo. Et tunicam paruam faciebat ei mater sua, & afferebat sibi annuatim, quando ascendebat cu viro suo ad immolandum hostiam annuaria. Benedixit autem Heli Elcanah, & vxori eius, & dixit: Ponat dominus tibi semen de muliere hac pro commodato, quem commodauit domino. Et abiit in locum suum. Visitauit enim dñs Channah, & concepit & peperit tres filios, & duas filias. Creuitq; puer Semuel apud dominu. Heli autem erat senex valde, & audiuit vniuersa quae faciebant filij eius vniuerso Israel, & quod dormiret cu mulieribus quae congregabantur ad ostium tabernaculi ecclesiae. Dixitq; ad eos: vt quid facitis secundum haec, quae audio vestra mala ab omni populo isto? Ne filij mei ita faciatis. Non enim est bona fama, quam odio, facientes transgredi populum domini. Si peccauerit vir in viru, iudicabit ipsum deus. Si autem in dominu peccauerit quisq; puer, quis orabit pro eo? Et non audierit vocem patris sui, quia voluit dominus occidere eos. Puer autem Semuel ambulabat, & crescebat, placebatq; tam dno quam hominibus. Venit autem vir dei ad Heli, dixitq; ei: Sic dicit dñs: Nonne manifestando manifestauit me domui patris tui, cum esset in Aegypto in domo Paroh: Et elegi eu ex omnibus tribubus Israel mihi in sacerdotem, vt offerret super altare meum, vt suffi

ret thymiana, vt portaret super humerale coram me, & dedi domui patris tui omnes oblationes filioru Israel. Cur calcitra sis in sacrificium meum, & in oblatione mea, qua praecipui in tabernaculo, & honorasti filios tuos magis qm me, vt impinguaretis vos de primitiis omnis oblationis Israel populi mei? Idcirco dicit dominus deus Israel: Dicendo dixi: Domus tua, & domus patris tui, ambulabunt coram me vsq; in seculu, & nunc dicit dominus: Absit mihi, quia honorantes me, hoc non norabo, contententes autem me, contemnentur. Ecce dies veniunt, & praedam brachium tuum, & brachiu domus patris tui, ne sit senex in domo tua. Et videbis multu in habitaculo in cunctis quibus benefaciet ipsi Israel, & non erit senex in domo tua omnibus diebus. Et virum non excidat tibi ab altari meo, vt consumam oculos tuos, & dolore afficiam animam tuam, & omnis multitudo domus tuae morientur iuuenes. Et hoc tibi signu quod veniet duobus filiis tuis, Chophni, & Pinechas, die eadem morientur ambo. Et suscitabo mihi sacerdotem fidelem quemadmodu est in corde meo & in animo meo faciet, & edificabo ei domum fidelem & ambulabit coram Christo meo omnibus diebus. Et erit, omnis qui relictus fuerit in domo tua, veniet, vt incuruet se ei pro nummo argenteo & buccella panis, & dicit: Iunge me quaeo vni parti sacerdotali, vt comedam buccellam panis.

¶ Tertia uocatio Semuelis.

C A P U T I I I.

Per autem Semuel ministrabat domino coram Heli. Et sermo domini erat preciosus in diebus illis: Non erat visio aperta. Et fuit in die illa, Heli dormiebat in loco suo, & oculi eius inceperant caligare, non poterat videre. Et antequam lucerna dei extingueretur, Semuel dormiebat in templo domini, in quo erat arca dei. Vocauitq; dominus Semuel, & dixit: Ecce adsum. Et cucurrit ad Heli, & dixit: Ecce adsum, quia vocasti me. Et dixit: Non vocauit. Reuertere, dormi. Et abiit, & dormiuit. Addiditq; dñs, vt vocaret adhuc Semuel. Et surrexit Semuel, & abiit ad Heli, & dixit: Ecce adsum, quia vocasti me. Et dixit: Non vocauit tili mi. Reuertere, dormi. Et Semuel antequam cognosceret dñm, & antequam reuelat fuisset ei sermo domini, addidit dominus, vt vocaret Semuel tertiu. Et surrexit, & abiit ad Heli, & dixit: Ecce adsum, quia vocasti me. Et intellexit Heli, qd dominus vocaret pueru. Dixitq; Heli ad Semuel: Vade, & dormi. Et erit, si vocauerit te, dices: Loquere domine, quia audit seruus tuus. Et abiit Semuel, & dormiuit in loco suo. Venitq; dominus, & frater, & vocauit, & vice altera. Et dixit: Semuel, Semuel. Dixitq; Semuel: Loquere, quia audiuit seruus tuus. Dixitq; dominus ad Semuel: Ecce facio rem in Israel, quam omnis qui audierit, timent ambae aures eius. In die illa suscitabo super Heli omnia quae locutus sum super domum eius incipiendo, & finiendo. Et indicabo ei, qd iudico domum suam vsq; in seculum propter iniquitatem quam cognouit, quia contemnebant seipsum filij eius, & non prohibuit eos. Et idcirco iurauit domui Heli, si supbiabitur iniquitas domus Heli sacrificio, & oblatione vsq; in seculum. Dormiuit autem Semuel vsq; mane, & apuit ostia domus dñi. Et Semuel timebat indicare visionem ipsi Heli. Vocauitq; Heli Semuel, & dixit: Semuel fili mi. Et ait: Ecce, adsum. Et dixit: Quod est verbu, quod locutus est ad te? Ne quaeo caelestia a me: Sic faciat tibi deus, & sic addat, si absconderis a me verbu ex ore verbo, qd locutus est ad te. Et indicauit ei Semuel oia verba, & non abscondit ab eo. Et ait: Dñs est. Qd bonu est in oculis suis, faciat. Creuit autem Semuel, & dñs erat cum eo, nec abiecit vllu ex omnibus verbis eius in terram. Et cognouit omnis Israel a Dan vsq; Beer Sebah, qd fidelis Semuel ppheta esset domini.

¶ Reliqua

Dormiuit. Addiditq; dñs, vt vocaret adhuc Semuel. Et surrexit Semuel, & abiit ad Heli, & dixit: Ecce adsum, quia vocasti me. Et dixit: Non vocauit tili mi. Reuertere, dormi. Et Semuel antequam cognosceret dñm, & antequam reuelat fuisset ei sermo domini, addidit dominus, vt vocaret Semuel tertiu. Et surrexit, & abiit ad Heli, & dixit: Ecce adsum, quia vocasti me. Et intellexit Heli, qd dominus vocaret pueru. Dixitq; Heli ad Semuel: Vade, & dormi. Et erit, si vocauerit te, dices: Loquere domine, quia audit seruus tuus. Et abiit Semuel, & dormiuit in loco suo. Venitq; dominus, & frater, & vocauit, & vice altera. Et dixit: Semuel, Semuel. Dixitq; Semuel: Loquere, quia audiuit seruus tuus. Dixitq; dominus ad Semuel: Ecce facio rem in Israel, quam omnis qui audierit, timent ambae aures eius. In die illa suscitabo super Heli omnia quae locutus sum super domum eius incipiendo, & finiendo. Et indicabo ei, qd iudico domum suam vsq; in seculum propter iniquitatem quam cognouit, quia contemnebant seipsum filij eius, & non prohibuit eos. Et idcirco iurauit domui Heli, si supbiabitur iniquitas domus Heli sacrificio, & oblatione vsq; in seculum. Dormiuit autem Semuel vsq; mane, & apuit ostia domus dñi. Et Semuel timebat indicare visionem ipsi Heli. Vocauitq; Heli Semuel, & dixit: Semuel fili mi. Et ait: Ecce, adsum. Et dixit: Quod est verbu, quod locutus est ad te? Ne quaeo caelestia a me: Sic faciat tibi deus, & sic addat, si absconderis a me verbu ex ore verbo, qd locutus est ad te. Et indicauit ei Semuel oia verba, & non abscondit ab eo. Et ait: Dñs est. Qd bonu est in oculis suis, faciat. Creuit autem Semuel, & dñs erat cum eo, nec abiecit vllu ex omnibus verbis eius in terram. Et cognouit omnis Israel a Dan vsq; Beer Sebah, qd fidelis Semuel ppheta esset domini.

¶ Reliqua

Et addidit dñs vt cospiceretur in Siloth, quonia manifestauerat se dñs Semuel in Siloth in verbo dñi. Et fuit verbu Semuel omni Israel: Egressus est autem Israel in occursum Pelisim in bellu, & castrametati sunt iuxta lapide adiutorij. Pelisim h. ij.

¶ Reliqua

Et addidit dñs vt cospiceretur in Siloth, quonia manifestauerat se dñs Semuel in Siloth in verbo dñi. Et fuit verbu Semuel omni Israel: Egressus est autem Israel in occursum Pelisim in bellu, & castrametati sunt iuxta lapide adiutorij. Pelisim h. ij.

¶ Reliqua

Et addidit dñs vt cospiceretur in Siloth, quonia manifestauerat se dñs Semuel in Siloth in verbo dñi. Et fuit verbu Semuel omni Israel: Egressus est autem Israel in occursum Pelisim in bellu, & castrametati sunt iuxta lapide adiutorij. Pelisim h. ij.

Arim aut castrametati sunt i Aphec. Et ordinauerunt se Pelistim in occursum Israel & diffusum est praesidium, & caesus est Israel contra Pelistim, & percussit in acie in agro ferme quatuor milia virorum. Et venit populus ad castra. Dixeruntque seniores Israel: Vt quid percussit nos dominus hodie contra Pelistim? Accipiamus ad nos de Siloh arcam foederis domini, & veniat in medium nostrum, seruetque nos de manu inimicorum nostrorum. Et misit populus in Siloh, & tulerunt inde arcam foederis domini exercituum sedentis super Cherubim, & erant ibi duo filii Heli cum arca foederis domini in castra, vociferati sunt omnis Israel vociferatione magna, & personuit terra. Et audierunt Pelistim vocem vociferationis, & dixerunt: Quae est vox vociferationis magnae huius in castris Hebraeorum? Et cognouerunt, quia arca domini venisset in castra. Timueruntque Pelistim. Dixerunt enim: Venit deus in castra. Et dixerunt: Vae nobis. Non enim fuit simile heri, & nudius tertius. Vae nobis. Quis liberabit nos de manu deorum fortium istorum? Hi sunt dii, quos percussit Aegyptus omni plaga in deserto. Confortamini, & estote viri Pelistim, ne forte seruiatis Hebraeis, quemadmodum seruiertis nobis, & estote viri & bellate. Et pugnaverunt Pelistim, & caesus est Israel, fugeruntque vnusquisque in tabernacula sua. Et fuit plaga magna valde, & ceciderunt de Israel triginta milia pedum. Et arca dei capta est, & duo filii Heli mortui sunt Chophni & Pinechas. Et cucurrit vir de Benjamin ex acie, & venit in Siloh in die illa, & vestes eius scissae erant, & terra super caput eius. Et venit, & ecce Heli sedebat super thronum ad latum viae speculans, erat enim cor eius pauens, propter arcam dei. Et vir venit ad nunciandum in ciuitate, & clamauit omnis ciuitas. Audiuit autem Heli vocem clamoris, & dixit: Quae est vox tumultus huius? Vir autem festinauit, & venit, & nunciavit ipsi Heli. Heli autem erat nonaginta, & octo annorum, & oculi eius caligauerunt & non poterant videre. Dixitque vir ad Heli: Ego venio ex acie, et ex acie fugi hodie. Et dixit: Quid fuit tibi? Et respondit nunciatus, & dixit: Fugit Israel coram Pelistim, & etiam plaga magna fuit in populo. Et etiam duo filii tui mortui sunt Chophni, & Pinechas, & arca dei capta est. Et fuit, cum memorasset ille arcam dei, cecidit de throno retrosum, iuxta locum portae & conuersum est occiput eius, & mortuus est. Senex enim erat vir, & graeueus. Et ipse iudicauit Israel quadraginta annis. Nurus autem eius vxor Pinechas praegnans ad partum, audiuit famam, quod capta esset arca dei, & mortuus esset fover suus, & vir suus, & incurruauit se, & peperit, quia versae erant super eam angustiae eius. Tempore autem quo moriebatur, locute sunt quae stabant iuxta eam: Ne timeas, quia filium peperisti. Et non respondit, neque posuit cor suum. Et vocauit puerum Ichabod, dicendo: Translata est gloria ex Israel, sed quae capta esset arca dei, & mortuus esset fover suus, & vir suus. Dixitque: Translata est gloria ex Israel, quia capta est arca dei, & mortuus esset fover suus, & vir suus.

A Pelistim autem tulerunt arcam dei & adduxerunt eum ad lapide adiutorij in Asdod, tuleruntque Pelistim arcam dei, & introduxerunt eam in domum Daghon, & statuerunt eam apud Daghon. Et surrexerunt Asdodij in crastino, & ecce Daghon ceciderat super faciem suam in terra coram arca domini. Et tulerunt Daghon, & restituerunt eum in locum suum. Et surrexerunt mane in crastino, & ecce Daghon ceciderat super faciem suam, in terram coram arca domini. Caput autem Daghon remanserat iuxta eam. Ideo non calcant sacerdotibus Daghon, & omnes qui ingrediuntur domum Daghon super lumen Daghon in Asdod vsque ad diem hanc. Aggravata est autem manus domini in Asdod, & desolatus est eos, & percussit eos mariscis, in Asdod, & omnibus finibus eius. Et viderunt viri Asdod quod sic essent percussi, & dixerunt: Non maneat arca dei Israel nobiscum, quia dura est manus eius contra

nos, & contra Daghon deum nostrum. Miseruntque & congregauerunt omnes satrapas Pelistim oru ad se, & dixerunt: Quid faciemus arcae dei Israel? Et dixerunt ad Gaath: Circundatur arca dei Israel. Et circumdixerunt arcam dei Israel, & fuit, postquam circumdixerunt eam, fuit manus domini contra ciuitatem contritione magna nimis, & percussit viros, ciuitatis a paruo vsque ad magnum. Et ante incognitae erant eis mariscis. Et miserunt arcam dei in Hecron. Et fuit, cum venisset arca dei in Hecron, exclamauerunt Hecronitae, dicendo: Circundauerunt ad me arcam dei Israel, ut interficiant me, & populum meum. Miseruntque & congregauerunt omnes satrapas Pelistinorum, dixeruntque: Dimitte arcam dei Israel, & reuertatur in locum suum, & non interficiat me, & populum meum. Erat enim contritio mortis in omni ciuitate, grauis erat valde manus dei ibi. Viri autem qui non fuerant mortui, percussi sunt mariscis. Ascenditque clamor ciuitatis in caelum.

Fuit autem arca domini in agro Pelistinorum septem mensibus. Vocaueruntque Pelistini sacerdotes, & diuinos, dicendo: Quid faciemus arcae domini? Indicate nobis, in quo dimittamus eam in locum suum. Et dixerunt: Si dimittis arcam dei Israel, ne dimittatis eam vacua. Sed restituendo restituetis ei hostiam pro delicto. Tunc curabimini & notum erit vobis cur non recesserit manus eius a vobis. Et dixerunt: Quae est hostia pro delicto, quam restituemus ei? Et dixerunt: Secundum numerum principum Pelistinorum quinque ani aurei, & quaeque mures aurei, quia plaga vna est omnibus illis, & principibus vestris. Facietisque imagines anorum vestrorum, & imagines narium vestrorum, qui deaustauerunt terram, dabitisque deo Israel gloriam, si forte alleuetur manus eius a vobis, & diis vestris & a terra vestra. Et ut quid aggravatis cor vestrum quemadmodum aggravauerunt Aegyptij, & Parhoh cor fuit? Nonne quando operatus est in eos, dimiserunt eos, & abierunt? Et nunc tollite, & facite plaustrum novum vnum, & duas vaccas laetantes, super quas non ascendit iugum, & ligate vaccas in plaustrum & reducite filios earum, qui sunt post eas, ad domum: Tolliteque arcam domini, & ponite eam in plaustrum, & vasa aurea, quae reddidistis ei pro oblatione delicti, ponetis in capsula laetere eius, & dimittite eam & vadat. Et aspiciet, si viam conuersus sui ascendat in Bethemes, ipsa fecit nobis omne malum grae de hoc. Sin secus, sciemus quod manus eius non tetigit nos: sed accidens fuit nobis, feceruntque viri sic: Et tulerunt duas vaccas laetantes, & ligauerunt eas in plaustrum, & filios earum clauserunt in domo. Posueruntque arcam domini in plaustrum, & capsam, & mures aureos & imagines anorum suorum. Et direxerunt vaccae viam, per viam Bethemes: via eadem perrexerunt pergedo & mugiendo, & non declinauerunt ad dexteram, & ad sinistram. Satrapae vero Pelistinorum ibant post eas vsque ad terminum Bethemes. Viri autem Bethemes metebant messem frumentariam in valle, & leuauerunt oculos suos, & viderunt arcam, & letati sunt, cum viderent. Plaustrum autem venit in agrum Iehosuah Bethemesite, & stetit ibi. Ibi autem erat lapis magnus. Et sciderunt ligna plaustrum, & vaccas immolauerunt in holocaustum domino. Leuitae autem deposuerunt arcam domini, & capsam quae erat secum, in qua erant vasa aurea, & posuerunt in lapide magno. Viri autem Bethemes obtulerunt holocausta, & immolauerunt victimas in die ipsa domini. Et quinque satrapae Pelistinorum viderunt, & reuersi sunt in Hecron in die illa. Isti autem sunt ani aurei quos reddiderunt Pelistim pro oblatione delicti domino: pro Asdod vnus, pro Hazzah vnus, pro Aschelon vnus, pro Ghath vnus, pro Hecron vnus. Mures vero aurei secundum numerum omnium urbium Pelistinorum quinque satrapis ab vrbe munita vsque ad villam absque muro, vsque ad Abel magnum, super quae posuerunt arcam domini, vsque ad diem hanc, in agro Iehosuah Bethemesite. Percussit autem viros Bethemes, quia aspexerunt

arcam, & letati sunt, cum viderent. Plaustrum autem venit in agrum Iehosuah Bethemesite, & stetit ibi. Ibi autem erat lapis magnus. Et sciderunt ligna plaustrum, & vaccas immolauerunt in holocaustum domino. Leuitae autem deposuerunt arcam domini, & capsam quae erat secum, in qua erant vasa aurea, & posuerunt in lapide magno. Viri autem Bethemes obtulerunt holocausta, & immolauerunt victimas in die ipsa domini. Et quinque satrapae Pelistinorum viderunt, & reuersi sunt in Hecron in die illa. Isti autem sunt ani aurei quos reddiderunt Pelistim pro oblatione delicti domino: pro Asdod vnus, pro Hazzah vnus, pro Aschelon vnus, pro Ghath vnus, pro Hecron vnus. Mures vero aurei secundum numerum omnium urbium Pelistinorum quinque satrapis ab vrbe munita vsque ad villam absque muro, vsque ad Abel magnum, super quae posuerunt arcam domini, vsque ad diem hanc, in agro Iehosuah Bethemesite. Percussit autem viros Bethemes, quia aspexerunt

runt quae erant in arca domini. Et percussit e populo septuaginta viros, & quinquaginta milia virorum. Luxeruntque populus, quia percussit dominus populum plaga magna. Dixeruntque viri Bethemes. Quis poterit stare coram domino deo sancto isto? Et ad quem ascendet a nobis. Miseruntque nuncios ad habitatores Chiriathieharim, dicendo: Reduxerunt Pelistim arcam domini, descendite, facite ascendere eam ad vos.

Reduxerunt arcam in Chiriathieharim, iuniantur Pelistim.

Venerunt autem viri Chiriathieharim, & ascendere fuerunt arcam domini, & intulerunt eam in domum Abinadab, quae erat in Ghibhah, & Elhazar filium eius sanctificauerunt, ut custodirent arcam domini. Et fuit, a die qua mansit arca in Chiriathieharim multiplicati sunt dies, & fuerunt viginti anni & luxerunt omnis domus Israel euntes dominum. Dixit autem Semuel ad vniuersam domum Israel, dicendo: Si toto corde vestro reuertimini ad dominum, auferite deos alienos de medio vestri, & Astharoth, & praeparate cor vestrum domino, & seruite soli ei, & liberabit vos de manu Pelistinorum. Et remouerunt filij Israel Behalim, & Astharoth, & seruiuerunt domino soli. Dixitque Semuel: Congregate vniuersum Israel in Misphah, & orabo pro vobis ad dominum: Et congregati sunt in Misphah, hauseruntque aquam, & effuderunt coram domino, & ieiunauerunt die illa, atque dixerunt ibi: Peccauimus domino. Iudicauitque Semuel filios Israel in Misphah. Audiuerunt autem Pelistim, quod congregati essent filij Israel in Misphah, & ascenderunt satrapae Pelistim ad Israel. Et audierunt filij Israel, & timuerunt ad faciem Pelistim. Dixeruntque filij Israel ad Semuel Ne stiles pro nobis clamando ad dominum deum nostrum, vt seruet nos de manu Pelistim. Tulit autem Semuel agnum lacteum vnum & obrulit illum holocaustum toti domino. Et clamauit Semuel ad dominum pro Israel, & exaudiuit eum dominus. Et fuit, Semuel offerente holocaustum, Pelistae accesserunt ad praesidium contra Israel. Intonuuit autem dominus voce grandi in die illa contra Pelistaeos, & contriuit eos & caesi sunt coram Israel. Et egressi sunt viri Israel de Misphah, & persecuti sunt Pelistim, & percusserunt eos vsque ad locum qui est subter Bethcar. Et tulit Semuel lapidem vnum, & posuit inter Misphah, & Sen, & vocauit nomen eius Ebenhaezer, (id est, lapis adiutorij.) Et dixit: Hucusque auxiliatus est nobis dominus. Et humiliauerunt se Pelistim & non addiderunt vltra, vt venirent in terminum Israel, & fuit manus domini contra Pelistim omnibus diebus Semuel. Et reddiderunt Israeli vrbes quas tulerant Pelistim ab Israel, & ab Hecron vsque ad Ghath, & terminum suum liberauit Israel de manu Pelistim. Fuitque pax inter Israel, & Emoraeum. Et iudicauit Semuel Israel omnibus diebus vitae suae. Et ibat & circubat Bethel & Ghilgal & Misphah, & iudicabat Israel in omnibus locis illis. Et reuertebatur in Ramah. Ibi enim erat domus eius. Et ibi iudicauit Israel, & aedificauit ibi altare domino.

Et fuit, cum tenuisset Semuel, posuit filios suos iudices Israeli. Et fuit nomen filij eius primogeniti Ioel, & nomen secundi eius Abihah, iudices in Beer Sebah: Et non ambulauerunt filij eius in viis illius, sed declinauerunt post auaritiam acceperuntque munera, & peruerterunt iudicium. Congregati sunt autem omnes seniores Israel, & venerunt ad Semuel in Ramah. Et dixerunt ei: Ecce tu tenuisti, & filij tui non ambulat in viis tuis. Nunc constitue nobis regem ad iudicandum nos, sicut omnes gentes. Et displicuit verbum in oculis Semuel, quando dixerunt: da vobis regem, vt iudicet nos. Et orauit Semuel ad dominum. Dixitque dominus ad Semuel: Audi vocem populi, in omnibus quae dicent ad te: Non enim te spreuerunt, sed me spreuerunt, ne regnem super eos. Iuxta omnia opera quae fecerunt a die, qua ascendere feci eos ex Aegypto vsque ad diem hanc, & dereliquerunt me, & seruiuerunt diis alienis, sic ipsi faciunt

etiam tibi. Et nunc audi vocem eorum. Veruntamen, vt contestando contestatus fueris contra eos, indicabis eis legem regis, qui regnatura est super eos. Dixitque Semuel omnia verba domini ad populum, qui petebant ab eo regem. Et dixit: Haec erit lex regis, qui regnatura est super vos. Filios vestros tollet, & ponet sibi in curribus suis, & equitibus suis, & curvet ante currum eius. Et ponet sibi tribunos, & quinquagenarios, & ad arandum arationem suam, & ad metendum messem suam, & ad faciendum vasa bellica sua, & arma curruum suorum. Filiasque vestras tollet pro vnguentariis & coquinariis et panificis, Et agros vestros, & vineas vestras & oliueta vestra optima accipiet, dabitque seruis suis. Et de seminibus vestris, & vineis vestris capiet decimas, & dabit eunuchis suis, atque seruis suis. Seruosque vestros, et ancillas vestras, iuuenesque vestros optimos, & alinos vestros tollet, & faciet in opere suo. De pecoribus vestris decima capiet, & eritis ei serui. Et clamabit in die illa a facie regis vestri, quem elegeritis vobis, & non exaudiet dominus vos in die illa. Et renuit populus audire vocem Semuel, sed dixerunt: Nequaquam. Sed rex erit super nos. Et erim? etiam nos sicut omnes gentes, iudicabitque nos rex noster, & egredietur ante nos, & pugnabit bella nostra. Audiuitque Semuel omnia verba populi, & locutus est ea in auribus domini. Dixitque dominus ad Semuel: Audi vocem eorum, & regnare facies eis regem: Dixitque Semuel ad viros Israel: Ite, vnusquisque in ciuitatem suam.

De Saule quaerente asinos patris.

Et fuit vir de biniamin, & nomen eius Chis, filius Abiel, filij Seror, filij Bechorath, filij Aphiach, filij viri Iemini fortis robore. Et ei erat filius & nomen eius Saul electus & bonus, & non erat vir de filiis Israel pulchrior illo, ab humero suo, & sursum altior erat omni populo. Perierant autem amicum Chis patris Saul, dixitque Chis ad Saul filium suum: Tollis quo rectum vnus de pueris, & surge, vade, quaere asinos. Et transiit per montem Ephraim, et transiit per terram Salifah, & non inuenit. Et transiit per terram Sahalim, & non erant. Et transiit per terram Iemini, & non inuenit. Ipsi venerunt in terram Suph, & saul dixit puero suo, quod erat secum: veni & reuertamur, ne forte cessauerit pater meus ab asinis, & timeat nobis: Dixitque ei: Ecce nunc vir dei est in ciuitate ista, & vir honorabilis. Omne quod loquetur, veniendo veniet. Nunc camus illuc, si forte indicet nobis via nostram per quam ambulemus. Dixitque Saul puero suo: Ecce ibimus, & quid afferemus viro? Panis enim abiit de vasis nostris et munus non est, vt afferamus viro dei. Et quid est nobiscum? Adiciens vero quater respondit Saul, & dixit: Ecce inuenitur in manu mea quarta pars seculi argentei, & dabo viro dei, & indicabit nobis via nostram. Olim in Israel sic dicebat vir, quando ibat ad inquirendum deum: venite, & camus vsque ad videntem: quia propheta hodie, vocabatur olim videns. Dixitque Saul puero suo: Bonum est verbum tuum. Veni, camus. Et ierunt in ciuitate, in qua erat vir dei. Ipsi ascendentibus cliui ciuitatis inueniunt puellas egredientes ad hauriendum aquam. Et dixerunt eis: Num est hic videns? Et responderunt eis, & dixerunt: Est. Ecce ante te, festina nunc. Hodie enim venit in ciuitatem, quia sacrificium hodie est populo in Bamah. Cum ingressi fueritis urbem, sic inuenietis eum antequam ascendat in Bamah ad vespendum. Non enim comedet populus, donec veniat. Ipse enim benedixit sacrificio, & postea comedet qui inuitati sunt. Et nunc ascendite, quia eum hac hora inuenietis. Et ascenderunt in ciuitatem. Ipsi ingredientibus per mediu ciuitatis, ecce Semuel egrediebatur in occursum eorum, vt ascenderet in Bamah. Dominus autem reuelauerat aurem Semuel die vna, antequam veniret Saul, dicendo: Hoc tempore cras mitram ad te virum de terra Biniamin, & vnget eum in ducem super populum meum Israel. Et saluum faciet populum meum de manu Pelistim. Respexit enim populum meum, quia venit clamor eius ad me. Semuel autem respexit Saul, & dominus allocutus est eum: Ecce vir quem dixi tibi. Iste dominabitur

h iij.

populo meo. Accessit autem Saul ad Samuel in medio por-
tae, & dixit: Indica quæso mihi, ubi est domus videntis: Et re-
spondit Samuel ad Saul: Ego sum videns. Ascende ante me in
Bamah, & comedetis mecum hodie, & dimitte te mane, & o-
mne quod est in corde tuo annuntiabo tibi. Et per asinus tibi
peruenitibus tertio abhinc die, ne ponas cor tuum, quia in
uente sunt. Et cui omne desiderabile Israel: Nonne tibi, & o-
mni domui patris tui: Et respondit Saul, & dixit: Nonne filius Is-
rael sum de minoribus tribubus Israel, & familia mea minor
omnibus familiis tribus Benjamin: Et ut quid locutus es mi-
hi secundum verbum hoc: Assumpsit autem Samuel ipsum
Saul & puerum eius, & introduxit eos in coenaculum, & de-
dit eis locum in capite inuitatorum qui erant ferme triginta vi-
ri. Dixitq; Samuel coquo: Da partem, quam dedi tibi, & quæ
dixi tibi: Pone eam tecum. Et leuauit coquus armum, et quod
erat super ipsum, & posuit ante Saul, et dixit: Ecce quod rema-
nit, pone ante te, comede, quia pro hoc tempore seruatum est
tibi, dicens: Populum inuitaui. Comeditq; Saul cum Samuel
in die illa. Descenderuntq; de Bamah in ciuitatem, & locus est
cum Saul super te. Et surrexerunt mane. Et fuit, cum ascen-
deret aurora, vocauit Samuel Saul ad te. Et dicens: Surge,
& dimittam te. Et surrexit Saul, & egressi sunt ambo, ipse,
& Samuel foras. Ipsis descenditibus in extremum vrbs, Sa-
muel dixit ad Saul: Dic puero, vt traſcat ante nos. Et traſiuit.
Tu autem sta hac hora, & audire faciam te verbum dei.

ut reponere apud te

solatium

S Saul uoluit in regem, prophetas confirmatur regnum eius for-
te in Misphah. C A P. X.

TVLit autē Samuel lentulam olei, & effudit super caput
eius, & osculatus est eum, ac dixit: Nonne quia uixit te
dominus super hæreditatem suam in ducē: Cum ambulaue-
ris hodie ad me, inuenies duos homines iuxta sepulchrum Ra-
chel in termino Benjamin in Sefach, dicentq; tibi: Inuēta sunt
alinea, quas ieras ad querendum, & ecce dimisit pater tuus ne-
gotium alinarum, & timet uobis, dicens: Quid faciam pro
filio meo: Et præteribis inde, & ultra, & uenies vsq; ad Elon
Tabor, & reperiet te ibi tres uiri ascendentes ad deum in Be-
thel, vnus portans tres hoccos, & alius portans tres tortas
panis, & alius portans vtrem uini. Et salutabunt te cum pace
& dabunt tibi duos panes, & accipies de manu eorum. Postea
uenies ad collem dei, in quo sunt præfides Pelistim. Et erit,
quando ingredieris illuc vrbs, obuium habebis cœtū pro-
phetarum descendentiū de Bamah, & ante eos erunt lyra,
B tympanum, tibia, & cithara, & ipsi prophetantes. Et reges-
super te spiritus domini, & prophetabis cum eis, & efficietis
uir alter. Et erit, cum uenerint signa ista tibi, fac tibi quod in-
uenerit manus tua, quia deus tecum est. Et descendes ante me
in Ghilgal, & ecce ego descendo ad te ad offerendum holoc-
causta, & ad sacrificandū sacrificia pacificorum. Septem die-
bus expectabis, donec ueniam ad te, & ostendam tibi quæ fa-
cias, Et fuit, cum uertisset humerum suum, vt abiret à Samuel
uerit ei deus cor alterum, & uenerūt omnia signa hæc in die
illa. Veneruntq; illuc ad collem, & ecce cuneus prophetarum
in occursum eius, & requieuit super eum spiritus dei, & pro-
phetauit in medio eorum. Et fuit omnis qui nouerat eum ab
heri, & nudius tertius, uiderunt, & ecce cum prophetis pphe-
tabat. Dixitq; populus vnusquisque ad proximū suum: Quid
hoc fuit filio Chis: Nū etiam Saul inter prophetas: Et respon-
dit inde & dixit: Et quis pater eorum: Propterea uersum est
in parabolam: Num etiam Saul inter prophetas: Et cessauit
prophetare, & uenit in Bamah. Dixit autem patruus Saul ad
eum, & ad puerum eius: Quo abiistis: Et dixit: Ad querendū
alinas. Et uidimus qd non essent, & uenimus ad Samuel: Et di-
xit patruus Saul: Indica quæso mihi, quid dixit uobis Samuel.
Dixitq; Saul ad patruum suum: Indicando indicauit nobis, qd
inuentæ essent alinae: Verbum autem regni non indicauit ei,
vt dixerat Samuel. Conuocauit autem Samuel populum ad
dominum in Misphah. Dixitq; ad filios Israel: Sic dixit dominus

deus Israel: Ego ascendere feci Israel ex Aegypto, & liberaui
vos de manu Aegyptiorum, & de manu omnium regnorū
ac eorum qui opprimebant uos. Vos autem hodie abiecti-
stis deum uestrum, qui seruat uos ab omnibus malis ue-
stris, & angustis uestris, dixitq; ei: regem pone super nos.
Et nunc state coram domino per tribus uestras, & per milia
uestra. Et applicuit Samuel omnes tribus Israel, & capta est tri-
bus Benjamin. Et applicuit tribum Benjamin p familias suas,
& capta est familia Mathri, & captus est Saul filius Chis. Que
seruntq; eum, & non est inuentus. Et consulerunt adhuc do-
minum, an uenturus esset illuc uir. Dixitq; dominus: Ecce ab-
scendit se inter uasa. Et cucurrerunt, tuleruntq; eum inde, &
stetit in medio populi, & altior fuit omni populo ab hume-
ro suo, & supra. Dixitq; Samuel ad omnem populum: Num
uidistis quem elegerit dominus, quia nō est similis illi in omni
populo: Et clamauerunt omnis populus, ac dixerunt: Viuat
rex. Et locutus est Samuel ad populum legē regni, & scripsit
in libro, & reposuit coram domino. Et dimisit Samuel oem
populum, quemlibet in domum suam. Et etiam Saul iuit in
domum suam in Ghibbah, & ierunt cum eo exercitus, quo-
rū tetigerat deus cor. Filij autē impij dixerunt: Quid, saluabit
nos isse: Et deseperunt eum, & non attulerunt ei munera. Et
fuit ueluti furdus.

Populus liberatus a tyrannide Nachas Hammonites, inuocat
Sauli regnum. C A P. X I.

AScendit autem Nachas Hammonites, & castrametatus
est contra Iabes, Ghilhad. Et dixerunt omnes uiri Iab-
es ad Nachas: Percute nobiscum foedus, & seruiemus tibi. Di-
xitq; ad eos Nachas Hammonites: In hoc, percutiam foedus
uobiscum, in effodiēdo uobis omnem oculum dextri lateris,
ponamq; istud in opprobrium in omni Israel. Dixeruntq; ad
eum seniores Iabes: Concede nobis septem dies, & mittemus
nuncios in omnem terminum Israel, & si non fuerit qui ser-
uet nos, egrediemur ad te. Veneruntq; nunciij in Ghibbah
Saul, & locuti sunt uerba in auribus populi, & leuauerūt ois
populus uocem suam, & fleuerūt. Et ecce Saul ueniebat post
bous ex agro, & dixit Saul: Quid est populo, quia flent: Et
narrauerunt ei uerba uirorū Iabes. Et transiuit spiritus dei su-
per Saul, cū audisset uerba hæc, & iratus est furor eius ualde.
Tulitq; par boum, & in frustra concidit illud, & misit in omnē
terminum Israel per manum nunciorum, dicens: Qui non
exierit post Saul, & post Samuel, sic fiet bobus eius. Et cecidit
pauor dñi in populo, & egressi sunt tanquā uir vnus. Et recē-
sunt eos in Bezech. Et fuerunt filij Israel trecenta milia, & uiri
Iehudah triginta milia. Dixeruntq; nuncijs qui uenerant: Sic
dicetis uiris Iabes Ghilhad: Cras erit uobis Salus, cū incalue-
rit sol. Et uenerunt nunciij, & nunciauerunt uiris Iabes, letatiq;
sunt. Et dixerunt uiri Iabes: Mane exhibimus ad uos, & facietis
nobis iuxta omne quod bonum est in oculis uestris. Et fuit, in
craftino disposuit Saul populum in tria capita, et ingressi sunt
in medium castrorū in uigilia matutina, & percusserunt Ham-
mon vsq; dum incalcesceret dies. Et fuit, qui remanserant dis-
si sunt, & non remanserunt ex eis duo pariter. Dixitq; populus
ad Samuel: Quis est qui dicit, num Saul regnabit super nos:
Date uiros, & mori faciemus eos. Dixitq; Saul: Non morietur
quisquam die hac, quia hodie fecit dominus salutem in Is-
rael. Dixitq; Samuel ad populum: Venite, & eamus in Ghil-
gal, & innouemus ibi regnū. Et abierunt ois populus in Ghil-
gal, & regnare fecerunt ibi Saul coram domino in Ghilgal, &
sacrificauerunt ibi uictimas pacificas coram domino & lera-
tus est ibi Saul, & omnes uiri Israel uehementissimē.

Samuel exposuit cum populo, & petiit sibi regē.
C A P. X I I.

Dixit autē Samuel ad vniuersum Israel: Ecce audiuit uocē
uestrā in oibus quæ dixistis mihi, & regnare feci super
uos regē. Et nūc ecce rex graditur corā uobis. Ego autē tenui,
& inca-

& incanui, & filij mei ecce sunt uobiscū. Et ego ambulauī cor-
ram uobis ab adolescentia mea vsq; ad diē hanc. Ecce adsum.
Ecl. 45. d. Testificamini contra me corā dño & coram Christo eius vt
trū bouem cuiusquā tulerim, & asinū cuiusquā acceperim, &
cuiquā vim intulerim, & quenquā contriuerim, & de manu
cuiusquā tulerim precium, & occultauerim oculos meos ab
eo: & restituiam eis. Dixeruntq;: Non vim intulisti nobis, nec
contriuiisti nos, neq; tulisti de manu cuiusquā quippiā. Dixitq;
ad eos: Testis est dñs aduersum uos, & testis Christus eius die
hac, qd non inuenieris in manu mea quippiā. Et dixit: Testis
Dixitq; Samuel ad populum: Dñs est, qui magnificauit Moſeh,
& Aharon, & qui ascendere fecit patres uestros de terra Aeg-
gypti. Et nunc state, vt diiudicet uobiscum corā domino de
omnibus iustitijs domini, quas fecit uobiscū, & cum patribus
uestris. Quum ingressus esset Iahacob in Aegyptū, clamauerunt
patres uestri ad dominum, misitq; Moſeh, & Aharon, &
eduxerunt patres uestros ex Aegypto, & habitare fecerunt eos
in loco isto. Et oblitus sunt domini dei uestri, & tradidit eos in
manu Sifera principis militiæ Chasor, & in manu Pelistim, &
in manu regis Moab, & pugnaverunt cum eis. Clamaueruntq;
ad dominum, ac dixerunt: Peccauimus, quia dereliquim⁹ do-
minum, & seruiuimus Behalim, & Hatharoth, & nunc libera
nos de manu inimicorum nostrorum, & seruiemus tibi. Mis-
sitq; dominus Ierubbahal, & Bedan, & Iphtach, & Samuel,
eruitq; uos de manu inimicorum uestrorum vndique, & ha-
bitastis confidenter. Et uidistis qd Nachas rex filiorum, Ham-
mon uenit contra uos, & dixistis mihi: Nequaquam, sed rex
regnabit super nos, & dominus deus uester, rex uester erat. Et
nunc ecce rex quē elegistis, & petistis. Et ecce posuit dominus
super uos regem. Si timueritis dominum, & seruiueris ei, atq;
audieritis uocem eius, & non exasperaueritis os domini, am-
bulabitis, tum uos, tum rex, qui regnabit super uos, post do-
minum deum uestrum. Si autem non audieritis uocem do-
mini, sed exasperaueritis os domini, erit manus domini cōtra
uos, & contra patres uestros. Etiam nunc state, et uidete rem
grandem hanc, quam dominus facit in oculis uestris. Nonne
messis frumentacea est hodie: Inuocabo dominum, & dabit
tonitrua, & pluiam. Et scitote, & uidete quōd malum ue-
strum multum est, quod fecistis in oculis domini, petendo vo-
bis regem. Clamauit autem Samuel ad dominum, deditq; do-
minus tonitrua, & pluiam in die illa, & timuit ualde omnis
populus dominum & Samuel. Dixeruntq; omnis populus ad
Samuel: Ora pro seruis tuis ad dominum deum tuum, vt nō
moriāmur. Addidimus enim omnibus peccatis nostris ma-
lum, vt peteremus nobis regem. Dixitq; Samuel ad populum:
Ne timeatis, uos fecistis omne malum hoc. Veruntamen ne
declinetis à tergo domini, sed seruite domino toto corde ue-
stro. Non inquam, declinetis, quia post idola declinabi-
tis, quæ non proderunt, nec eruent, quia uanitas sunt.
Non enim dereliquit dominus populum suum propter
nomen suum magnum, quia iurauit dominus facere uos li-
bi populum. Etiam ego non derelinquam uos. Absit mihi,
vt peccet domino, vt cellem ore pro uobis. Doceboque
uos uiam bonam, & rectam. Veruntamen timeate dominum
& seruite ei in ueritate toto corde uestro. Videte enim quōd
magnificē fecit uobiscum. Si autem malefaciendo malefecerit
tis etiam uos, etiam rex uester, peribitis.

Ne timeatis, uos fecistis omne malum hoc. Veruntamen ne
declinetis à tergo domini, sed seruite domino toto corde ue-
stro. Non inquam, declinetis, quia post idola declinabi-
tis, quæ non proderunt, nec eruent, quia uanitas sunt.

VELuti filius anni erat (innocens) Saul, quando regnauit
& duobus annis, regnauit super Israel. Elegit autem si-
bi Saul tria milia ex Israel. Et fuerunt cum Saul duo milia in
Michmas, & in monte Bethel, mille uero fuerunt cum Iona-
than in Ghibbah Benjamin. Residuum uero populi dimisit,
vnūquemque in tabernacula sua. Percussit autem Ionathan
præfitem Pelistim, qui erat in Ghebah, & audierūt Pelistim.
Saul autem clauit tuba per totam terram, dicens: Audiant

Percussit Pelistim a Saule & Ionathan. Saul contra præceptum dñi facit
holocaustū, unde pergitur regni sui interitus. C A P. X I I I.

VELuti filius anni erat (innocens) Saul, quando regnauit
& duobus annis, regnauit super Israel. Elegit autem si-
bi Saul tria milia ex Israel. Et fuerunt cum Saul duo milia in
Michmas, & in monte Bethel, mille uero fuerunt cum Iona-
than in Ghibbah Benjamin. Residuum uero populi dimisit,
vnūquemque in tabernacula sua. Percussit autem Ionathan
præfitem Pelistim, qui erat in Ghebah, & audierūt Pelistim.
Saul autem clauit tuba per totam terram, dicens: Audiant

Hebræi. Et omnis Israel audierunt, dicens: Percussit Saul præ-
fitem Pelistim, & etiā abominatus est Israel Pelistim, & cōgrega-
ti sunt populus post Saul in Ghilgal. Pelistim autem cōgrega-
ti sunt ad pugnadum cum Israel triginta milia currum, &
sex milia equitum, & populus sicut harena quæ est iuxta litus
maris in multitudine. Et ascenderunt, & castrametati sunt in
Michmas, ad orientem Berhagen. Et uiri Israel uiderunt qd an-
gustia esset sibi, quia coartatus erat populus, & absconderunt
populus se in speluncis, & in munitioibus, & in petris, & in
turribus, & in cisternis. Hebræi autem transierunt Iarden in
terram Ghad, & Ghilhad. Saul autem adhuc erat in Ghilgal, &
omnis populus moti sunt post eum. Et expectauit septē dies
secundum tēpus quo dixerat Samuel, & non uenit Samuel
in Ghilgal & dispersus est populus ab eo. Dixitq; Saul: Affere
te ad me holocaustum, & pacifica. Et obtulit holocaustum. Et
fuit, cum compleuisset offerre holocaustum, ecce Samuel uen-
it. Et egressus est Saul in occursum eius ad salutandum eum.
Dixitq; Samuel: Quid fecistis: Dixitq; Saul: Quia uidi quod di-
spergebatur populus à me, & tu non ueniebas ad tempus die-
rum: Pelistim autem congregati erant in Michmas, dixit: Nūc
descendat Pelistim ad me in Ghilgal, & faciet dominus nō orā-
ui, & roborauit me, & obtulit holocaustū. Dixitq; Samuel ad
Saul: Stulte egisti, & non seruasti præceptum domini dei tui,
quod præcepit tibi. Vtique nunc stabiliat dñs regnum tuum
super Israel vsque in seculum: & nunc regnum tuū non stabit.
Quæsiuit dominus sibi uirum secundum cor suum, & præce-
pit ei, vt sit dux super populum suum, quia nō seruasti, quod
præcepit tibi dominus. Surrexit autem Samuel, & ascendit de
Ghilgal in Ghibbah Benjamin: & recessit Saul populus qui
inueniebatur secum ferme sexcentos uiros. Saul autem, & Iona-
than filius eius, & populus qui inuentus est cum eis, manebat
in Ghebah Benjamin. Pelistim autem castrametati sunt in
Michmas. Et egressus est uastator è castris pelistim cum tribus
capitibus. Caput vnū respiciebat ad uiam Ophrah, & ad terram
Suhah: Et caput aliud respiciebat ad uiam Bethchoron, & ca-
put aliud uidebat se ad uiam termini quæ respicit contra ual-
lem Sebohim ad desertum. Faber autem non inueniebatur in
tota terra Israel. Dixerant enim Pelistim ne forte faciāt Hebræi
gladium, aut lanceā. Descendebantq; omnis Israel ad Pelistim,
vt acueret vnusquisq; uomerem suum, & ligonem suū, & se-
curim suam, & sarculum suum. Et erat lima uomeribus, ligo
nibus, tridentibus, securibus, & infingendæ furcæ. Et fuit in die
prælii, non est repertus gladius & lancea in manu omnis po-
puli qui erat cum Saul, & cum Ionathan. Tantum reper⁹ est
ipſi Saul, & Ionathan filio eius. Et egressus est præfectus Pelis-
tim vt transfiret ultra Michmas.

Jonathan armigero comite profligat Pelistæos ignarus paterni
edicti in degustato, ob quod a patre occidendus a populo liberatus.
C A P. X I I I I.

FVLitq; dies, & dixit Ionathan filius Saul ad puerum ar-
migerum suum: Veni, & transeamus ad præfectum Pelis-
tim qui est trans locum illum. Patriq; suo non indicauit,
Saul uero manebat in extremo Ghibbah sub malogranato
quod est in Mighron. Populus autem qui erat secum, erāt fer-
me sexcēti uiri. Achitah autē filius Achitub fratris Ichabod fi-
lij Pinechas filij Heli sacerdos dñi i Siloh portabat Ephod. Po-
pulus autem nesciebat qd abiisset Ionathan. Et inter transitus
per quos quærebat Ionathan transire ad præfectum Pelistim
erat dens petrae in transitu hinc, & dens petrae in trāitu inde.
Nomen vnus Bofes, & nomen alterius Senneh. Dens vnus
stabat ab Aquilone cōtra Michmas, & alter à meridie contra
Ghebah. Dixitq; Ionathan ad puerum armigerū: Veni, & trāſ-
camus ad præfectum incircumcisorum istorum, forte faciet
salutem dominus per nos qd non est dño prohibitio seruādi
cū multis, uel paucis. Dixitq; armiger eius: Fac omne qd est in
corde tuo. Diuerte, ecce sum tecum secundū cor tuū. Dixitq;
Ionathā: Ecce nos trāſimus ad uiros, & manifestabimus nos
h. iij.

Testis est
autem quid
cauierunt

conatus
Saulis fa-
ctus est

obitus
accies

stationem
exercitum

Supr. 4. d.

eis. Si ita dixerint nobis, expectate donec attingamus vos, stemus in loco nostro, & non ascēdamus ad eos. Si verō sic dixerint: ascendite ad nos, ascēdamus, quia tradidit eos dominus in manu nostra. Et hoc nobis signū. Apparuerunt autē ambo præfecto Pelistim, dixeruntq; Pelistim: Ecce Hebræi egrediuntur de foraminibus, in quibus se absconderant. Et locuti sunt viri præfecti ad Ionathan, & armigerum eius, & dixerunt: Ascendite ad nos, & scire faciemus vos rem. Dixitq; Ionathan ad armigerum suum: Ascende post me: Tradidit enim eos dñs in manu Israel. Et ascendit Ionathan manibus suis, & pedibus suis & armiger eius post eum, et ceciderunt coram Ionathan, & armigero eius interficiente post eum. Et fuit plaga prima, qua percussit Ionathan, & armiger eius, serē viginti virorum, quasi in spatio medio iugeris agri. Et fuit paor in castris, &

C in agro, & in omni populo. Præfectus & vastator expauerunt, etiam ipsi, & commota est terra. & fuit in pauore grandi. Et respexerunt speculatores Saul in Ghibbah Biniamin, & ecce multitudo dissoluebatur, & abibat & frangebatur. Dixitque Saul ad populum qui erat secum: Numerate nunc, & videte, quis erit ex nobis. Et reuertit & ecce non erat Ionathan, & armiger eius. Dixitq; Saul ad Achis: Applica arcam dei. Erat enim arca dei in die illa cum filiis Israel. Et fuit, adhuc Ionathante Saul ad sacerdotem, multitudo que erat in castris Pelistim, ibat eundo, & multiplicabatur. Dixitq; Saul ad sacerdotem: Recollege manum tuā. Et congregatus est Saul, & ois populus qui erat secum, & venerunt vsq; ad præliū, & ecce erat gladius vniuscuiusq; in proximum suum, cōtrio magna valde. Et Hebræi qui fuerant cū Pelistæis ab heri & nudius tertius, qui ascenderant cum eis in castra per circuitum, etiā ipsi reuerſi sunt, vt essent cum Israel, qui erant cum Saul, & Ionathante. Et oēs viri Israel, qui absconderant se in mōre: Ephraim, audierunt quod fugerent Pelistim, & persecuti sunt etiam ipsi illos in prælio. Et seruauit dominus in die illa Israel. Bellatores autem transierunt Bethauen. Et Israel coartatus erat in die illa, & adiurauerat Saul populū, dicendo: Maledictus vir, qui comederit panem vsq; ad vespērā, vt vlciscar de inimicis meis. Et non gustauit omnis populus panem. Omnis autem populus terræ venerunt in syluam, eratq; mel in superficie agris. Et ingressus est populus in syluam, et ecce decurrebat mel, & non attingere fecit manum suam ad os suum. Timebat em̄ populus iuramentum. Ionathan autem non audierat, quando adiurauit pater suus populum, misitq; extremitatē virgæ, quæ erat in manu sua, & intinxit illam in fauam mellis, & cōuertit manum suam ad os suum, & illuminati sunt oculi eius. Et respondit vir de populo, & dixit: Adiurando adiurauit pater tuus populū, dicendo: Maledictus vir qui comederit panē hodie, & defecit populus. Dixitq; Ionathan: Turbauit pater meus populū terræ. Videte nunc, q̄ illuminati sunt oculi mei, quia gustauit paululum mellis huius. Quanto magis si comedendo comeditet hodie populus de spoliis inimicorum suorum, quæ reperit nunc, nōne creuisset plaga in Pelistim: Et percussissent in die illa Pelistim à Michmas vsq; ad Aialon, & fatigatus est populus valde. Et diuertit populus ad spolia, & tulerunt oues, & boues, & filios bouis, & macerauerunt in terra, comeditq; populus cum sanguine. Et nūciauerunt Saul, dicendo: Ecce populus peccant domino comedendo cū sanguine. Et dixit: Præuaricati estis. Voluit ad me hodie lapidē magnum. Dixitq; Saul: Dispergimini in populum, & dicitis eis: Afferre ad me vniuscuiusq; bouē suum, & vniuscuiusq; pecus suum, & macerabitur hic, & vlcemini, & non peccabitis domino comedendo cum sanguine. Et attulerunt omnis populus vniuscuiusq; bouem suum in manu sua in nocte, & maceravit ibi. Et edificauit Saul altare domino. Illud cepit edificare altare domino. Dixitq; Saul: Descendam post Pelistim noctū, & deprede mur eos, do nec illucescat mane, & non relinquamus ex eis virum. Et dixerunt: Omne quod bonū est in oculis tuis, fac. Dixitq; sacerdos: Accedamus hic ad deum. Et cor-

fuluit Saul deū. Num descendā post Pelistim? Nū trades eos in manu Israel? Et nō respondit ei in die illa. Dixitq; Saul: Accedite hic oēs anguli populi, & scitote, et videte in quo, sit peccatū hoc hodie. Vniuit em̄ dñs q̄ lauat Israel, q̄ si fuerit illud in Ionathante filio meo, quia moriēdo morietur. Et non respōdit ei quispiā ex omni populo. Dixitq; ad vniuersum Israel: Vos eritis in latere vno, ego autem, & Ionathante filius meus erimus in latere altero. Dixeruntq; populus ad Saul: Quod bonū est in oculis tuis fac. Dixit autē Saul ad dñm deum Israel: Da perfectionē. Et deprehensus est Ionathante & Saul, p̄p̄s autē egressi sunt. Dixitq; Saul: P̄icite forte inter me, et Ionathante filium meū. Et deprehensus est Ionathante. Dixitq; Saul ad Ionathante: Indica mihi quid feceris. Et indicauit ei Ionathante, & ait: Gustādo gustāui cū summitate virgæ, q̄ erat in manu mea paululū mellis, ecce ego moriar. Dixitq; Saul: Sic faciat mihi deus, & sic addat, q̄a moriēdo morieris Ionathante. Dixitq; populus ad Saul: Nunc quid Ionathante morietur, qui fecit salutem magnam hanc in Israel? Abiit. Vniuit dominus, si ceciderit de capillo capitis eius in terrā, quia cum deo fecit die hac. Et redemerunt populus Ionathante, & non est mortuus. Et ascendit Saul ab insequutione Pelistim: Pelistim autem abierunt in locum suum. Saul autem cepit regnum super Israel, & pugnavit per circuitum contra omnes inimicos suos contra Moab: & contra filios Hammon & contra Edom, & contra reges Sobah, & contra Pelistim: & in omnibus ad quæ se vertebat, viriliter agebat. Et congregauit exercitū, & percussit Hamalec, & eruit Israel de manu dissipantis eum. Fuerunt autem filij Saul Ionathante, & Isui, & Malchisua. Nomen autē duarū filiarū eius, primogenitæ quidē Merab, nomen autē minoris Michal. Nomen verō vxoris Saul, Achinoam. Nomen autē principis militiæ eius Abner, filius Ner patris Saul. Chis autē pater Saul, & Ner pater Abner, filius erat Abiel. Fuit autē bellū forte cōtra Pelistim omnibus diebus Saul. Et vidit Saul oēm virū potentem, & omnem filium robustum, & aggregauit eum sibi.

Saul fuitur peccare Hamalec, ut dicitur mātāt nō occiso rege, & seruatis uictimis, prædicatur scilicet a regi eius. C A P. X V.

A Dixit autem Semuel ad Saul: Mē misit dominus, vt vngerem te in regem super populum suum Israel, & nunc audi vocem verborum domini. Sic dicit dominus exercituum: Recordatus sum eius quod fecit Hamalec ipsi Israel, quid illi posuit in via, quando ascendebat ex Aegypto. Nunc vade, & percute Hamalec. Et perdetis omnia quæ sunt ei, & non parces ei, sed interficies à viro vsq; ad mulierem, à paruulo vsq; ad lactentem, à boue vsq; ad agnū, & à came lo vsq; ad asinū. Et congregauit Saul populū, & numerauit eos in Thelaim ducēta milia peditū, & decē milia virorū Iehudah. Er venit Saul vsq; ad ciuitatē Hamalec, & certauit in valle. Dixitq; Saul ad Chinæū: Ite, recedite, descendite de medio Hamalechitarū ne forte disperdam te cum eo, & tu fecisti misericordiam cum oib; filiis Israel, quādo ascēderūt ex Aegypto, & recessit Chinæus de medio Hamalec. Et percussit Saul Hamalec à Chauilah veniente te in Sur, q̄ est contra faciē Aegypti. Cepitq; Agag regē Hamalec viuū, & oēm populū interfecit acie gladij. Et percit Saul, & populū ipsi Agag, & bonis pecoribus, & bobus, & pinguibus, & agnis, & omni q̄ bonū erat & noluerunt pdere ea. Quicq; autē erat contēptibile & disillōlutū, illud perdiderūt. Fuit autē verbum dñi ad Semuel, dicendo: Pōnite t me quod cōstituerim Saul regē, quia auerſus est ad me, & verba mea non confirmauit, & iratus est contra Semuel, & clamauit ad dñm tota nocte. Et surrexit Semuel in occursum Saul mane. Nunciaturq; fuit ipsi Semuel, dicendo: Venit Saul in Carmel, & ecce cōstituit sibi locum, & circuitiuit, & trāsiuit, descenditq; in Ghilgal. Venitq; Semuel ad Saul. Et dixit ei Saul, Benedictus tu à domino. Statui verbum dñi. Dixitq; Semuel: Et quis est balatū pecorū horū in auribus meis, & mugitū bouum, quem ego audio? Dixitq; Saul: Ex Hamalechitis:

B Dixit autem dominus ad Semuel: Vsq; quo tu luges super Saul, & ego reprobaui eum, ne regnet super Israel: Imple cornu tuum oleo, & veni, mittam te ad Isai Bethhalamitam. Prouidi em̄ de filiis eius mihi regem. Dixitq; Semuel: Quomodo vadam? Audiet Saul, & interficiet me. Dixitq; dñs: Vitulam bouum tolles in manu tua, diceſq; Ad immolandum dño veni. Et inuitabis Isai ad victimam, & ego scire faciam te, quid facturus sis. Vngesq; mihi, quē dixerō tibi. Fecitq; Semuel quod locutus est dñs, & venit in Bethlechem. Et mouerunt se seniores ciuitatis in occursum eius. Et dixerunt: Pacificus ne est ingressus tuus? Et dixit: Pacificus. Ad immolandum domino veni. Sanctificate vos, & venite mecum ad victimam. Et sanctificauit Isai, & filios eius, inuitauitq; eos ad victimam. Et fuit, cum venissent vidit Eliab, & dixit: Certe corā dño est Christus eius. Dixit autē dñs ad Semuel: Ne respicias ad aspectū eius, & ad altitudinē stature eius, quia reprobaui eum. Non em̄ sicut homo, videt deus. Nā homo videt q̄ sunt præ oculis, & dñs videt quæ sunt in corde. Et vocauit Isai Abinadab, & trāsire fecit eū corā Semuele. Et dixit: Etiam hunc nō elegit dñs. Et trāsire fecit Isai septem filios suos corā Semuele. Dixitq; Semuel ad Isai: Nō elegit dominus hos. Dixitq; Semuel ad Isai: Sunt ne finiti pueri? & dixit: Adhuc remanēt minor,

& ira fuit Semuel.

D lechitis adduxerunt ea, quia pepercit populus bonis pecoribus, & bobus, vt sacrificaret domino deo tuo. Relidit vērō perdidimus. Dixitq; Semuel ad Saul: Permite, & indicabo tibi quæ locutus est dñs mihi nocte. Dixitq; ei: Loquere. Dixitq; Semuel: Nōne quū paruulus es in oculis tuis, caput trābuim Israel fuisse, vniuitq; te dñs in regē super Israel? Et misit te dominus per viam, dixitq; tibi: Perde peccatores Hamalec, & pugna contra eū, donec consumat ipsi eos. Et vt quid non paruisſi voci dñi, sed diuertisti ad spolia, & fecisti malum in oculis dñi? Dixitq; Saul ad Semuel: Immo obtemperauī voci domini, & ambulauī per viam per quam misit me dominus, & adduxi Agag regem Hamalec, & Hamalec perdidit. Tulit autē populus de spoliis pecorum, & bouum, de optimis eorum quæ perdenda erant, ad immolandum domino, deo tuo in Ghilgal. Dixit autem Semuel: Nunquid voluntas domini est in hoc locutus, & viciſſimis, vt in obtemperando voci domini: Ecce parere quā faciliſſimum, melius est: aufcultare, q̄ adeps artem. Quia peccatum diuinationis est rebellio, & idolum, & Teraphim transgredi. Pro eo quod contempſisti verbum domini, abiicit te ne sis rex. Dixitq; Saul ad Semuel: Peccaui, quia transgressus sum sermonem domini, & verba tua. Nam timui populum, & parui voci eorum. Et nunc parce obscuro peccato meo, & reuertere mecum, & incuruabo me domino. Dixitq; Semuel ad Saul: Non reuertar tecum. Quia profeciſti verbum domini, proiecit te dominus, ne sis rex super Israel. Et veritū est Semuel, vt irret, & timuit oram pallij eius, & scidit se. Dixitq; ad eum Semuel: Scidit dominus regnum Israel à te hodie, & tradidit puoximo tuo meliori te. Et etiam fortitudo Israel nō mentietur, nec pōnitebit. Non enim homo est, vt pōniteat. Et dixit: Peccaui. Nunc honora me quæſo coram senioribus populi mei, & coram Israel, & reuertere mecum, & incuruabo me domino deo tuo. Et reuertus est Semuel post Saul, & incuruauit se Saul domino. Dixit autē Semuel: Facite appropinquare mihi Agag regē Hamalec, & iuit ad eum Agag delicatē. Dixitq; Agag: Vere venit amaritudo mortis. Dixitq; Semuel quædam modum orbauit mulieres gladius tuus, sic orbabit præ mulieribus mater tua. Et scindere fecit Semuel Agag coram domino in Ghilgal. Abiit autem Semuel in Ramah. Saul verō ascendit in domum suam, in Ghibbah Saul. Et non addidit Semuel, vt videret Saul vsq; ad diem quo mortuus est. Sed luxit Semuel super Saul. Dominum autem pōnituit, quod regnare fecisset Saul super Israel.

Rec. 4. d. Oie. 6. c. Nix. 9. b.

Congregauerunt autem Pelistim castra sua ad prælium, & congregati sunt in Sochoh quæ erat in Iehudah, & castrametati sunt inter Sochoh & Hazecah, in termino Damim. Saul autem, & viri Israel cōgregati sunt, & castrametati sunt in valle Elah, & disposuerunt bellum in occursum Pelistim. Pelistim autē stabant super mōte hinc, & Israel stabat super mōte inde. Vallis autē erat inter eos. Et egressus est vir stans inter duas acies de castris Pelistim, Goliath nomen eius de Ghath. Altitudo eius sex cubitorū & palmi. Et galea ærea super caput eius, & lorica squamosam induebatur. Ponderus autem lorice, quinq; milium scclorum æris erat. Et creæ æneæ in pedibus eius, & clypeus æreus inter humeros eius. Hastile autem lanceæ eius tanquam liciatorium textentium, & ferrum lanceæ eius erat sexcentorum scclorum ferri. Ferens autem scutum pergebat ante eum. Et stetit, et clamauit ad acies Israel, dixitq; eis: Vt quid egressi estis ad parandum prælium? Nōne ego Pelistim sum, & vos serui Saul? Eligite vobis virum, & descemdat ad me. Si quiuerit pugnare mecum, & percussit me, erim⁹ vobis serui. Si autem ego quiuero in eum & percussero eum, eritis nobis serui, & seruetis nobis. Dixit autem Pelistæus: Ego exprobraui acies Israel die hac. Date mihi virum & pugnetus pariter. Et audiuit Saul, & omnis Israel verba Pelistæi hæc, & territi sunt, & timuerunt valde. Dauid autem filius erat viri Ephratæi de Bethlechem Iehudah, & nomen eius Isai, & ei erant octo filij. Et vir erat in diebus Saul, senex, veniens inter ho-

S. David trisedo Saul, unguis in regem. Spiritus malus vexat Saul. C A P. X V I.

A d bellum. Nomen autem trium filiorum eius, qui perrexerunt ad bellū, Eliab primogenitus, & secundus eius Abinadab, tertius verō Sāmah. Dauid autē erat minor. Tres autē maiores abierunt post Saul, Dauid verō ibat & reuertebat à Saul, ad pascendum pecorā patris sui in Bethlechem. Accessit autem Pelistæus surgendo mane, & vespere, & stetit quadraginta diebus. Dixit autē Isai ad Dauid filium suum: Tolle nunc fratribus tuis modium polentæ huius, & decē panes hos, & curte in castra ad fratres tuos. Et decem calcos lacteos hos deferes tribuno, & fratres tuos visitabis, cū salutatione, & pign⁹ eorum tolles. Saul autem & ipsi, & omnes viri Israel erant in valle Elah, pugnantes cum Pelistim. Et surrexit Dauid mane, & reliquit pecorā custodi, & oneravit se, & abiit quemadmodū præcepit ei Isai, & venit ad vallum, & exercitus egressus

h. v.

Et ecce pascit pecudes. Et dixit Semuel ad Isai: Mitte, & tolle eum. Nō em̄ discumbem⁹, donec veniat huc. Misitq; & veni re fecit eū. Ipse autem erat rubeus, & pulcher oculis, & decor⁹ visu. Dixit autē dñs: Surge, vnge eum, quia hic est. Tulitq; Semuel cornu olei, & vniuit eū in medio fratrum suorum. Et manū spiarit⁹ dñi super Dauid à die ipsa, & deinceps. Surrexitq; Semuel & abiit in Ramah. Spiritus autē dñi recessit à Saul, & ieruit eum spūs malus à dño. Dixerūt autem serui Saul ad eum: Ecce nunc spūs dei malus terret te. Dicit q̄ſo dñs noster, & serui tui q̄ sunt corā te, quærent virū scientē psallere i cithara. Et erit, cū fuerit super te spūs dei malus, psallet manu sua, & bene erit tibi. Dixit autem Saul seruis suis: Prouidete quæſo mihi virum bene scientē psallere, & adducite mihi. Et respondit vnus seruis, & dixit: Ecce vidi filium ipsi Isai Bethhalachmitæ, scientem psallere, & potentem robore, virumq; bellicosum & prudentem, & virū formosum, & dñs est cū eo. Misitq; Saul nuncios ad Isai, & dixit: Mitte ad me Dauid filium tuum, qui est cū pecoribus. Tulitq; Isai asinū ferentē panē, & vitum vini, & hœdum caprarū vnū, & misit per manum Dauid filij sui ad Saul. Venitq; Dauid ad Saul, & stetit corā eo. Et dilexit eū valde, sicutq; ei armiger. Misit autē Saul ad Isai, dicendo: Stet obscur⁹ Dauid coram me, quia inuenit gratiam in oculis meis. Et fuit, cum esset spiritus dñi sup Saul, tollebat Dauid citharam, & psallebat manu sua. Et refrigerium erat ipsi Saul, & bene erat ei, precedebatq; ab eo spiritus malus.

Bellum Pelistim contra Israel, panno Dauid vincti immanem Goliath. C A P. X V I I.

Congregauerunt autem Pelistim castra sua ad prælium, & congregati sunt in Sochoh quæ erat in Iehudah, & castrametati sunt inter Sochoh & Hazecah, in termino Damim. Saul autem, & viri Israel cōgregati sunt, & castrametati sunt in valle Elah, & disposuerunt bellum in occursum Pelistim. Pelistim autē stabant super mōte hinc, & Israel stabat super mōte inde. Vallis autē erat inter eos. Et egressus est vir stans inter duas acies de castris Pelistim, Goliath nomen eius de Ghath. Altitudo eius sex cubitorū & palmi. Et galea ærea super caput eius, & lorica squamosam induebatur. Ponderus autem lorice, quinq; milium scclorum æris erat. Et creæ æneæ in pedibus eius, & clypeus æreus inter humeros eius. Hastile autem lanceæ eius tanquam liciatorium textentium, & ferrum lanceæ eius erat sexcentorum scclorum ferri. Ferens autem scutum pergebat ante eum. Et stetit, et clamauit ad acies Israel, dixitq; eis: Vt quid egressi estis ad parandum prælium? Nōne ego Pelistæus sum, & vos serui Saul? Eligite vobis virum, & descemdat ad me. Si quiuerit pugnare mecum, & percussit me, erim⁹ vobis serui. Si autem ego quiuero in eum & percussero eum, eritis nobis serui, & seruetis nobis. Dixit autem Pelistæus: Ego exprobraui acies Israel die hac. Date mihi virum & pugnetus pariter. Et audiuit Saul, & omnis Israel verba Pelistæi hæc, & territi sunt, & timuerunt valde. Dauid autem filius erat viri Ephratæi de Bethlechem Iehudah, & nomen eius Isai, & ei erant octo filij. Et vir erat in diebus Saul, senex, veniens inter ho-

a. egressus supra. 10. a.

C ad bellum. Nomen autem trium filiorum eius, qui perrexerunt ad bellū, Eliab primogenitus, & secundus eius Abinadab, tertius verō Sāmah. Dauid autē erat minor. Tres autē maiores abierunt post Saul, Dauid verō ibat & reuertebat à Saul, ad pascendum pecorā patris sui in Bethlechem. Accessit autem Pelistæus surgendo mane, & vespere, & stetit quadraginta diebus. Dixit autē Isai ad Dauid filium suum: Tolle nunc fratribus tuis modium polentæ huius, & decē panes hos, & curte in castra ad fratres tuos. Et decem calcos lacteos hos deferes tribuno, & fratres tuos visitabis, cū salutatione, & pign⁹ eorum tolles. Saul autem & ipsi, & omnes viri Israel erant in valle Elah, pugnantes cum Pelistim. Et surrexit Dauid mane, & reliquit pecorā custodi, & oneravit se, & abiit quemadmodū præcepit ei Isai, & venit ad vallum, & exercitus egressus

b. & manent. d. liberabis. si quis pigno. v. desiderit.

fuerat ad aciem, & vociferati erant in praelio, & ordinaverat Israel, & Pelistim aciem in occursum aciei, Et dereliquit David vasa, quae erant super se ad manum custodis supellectilium, & cucurrit in acie, & venit & salutavit fratres suos pacifice, Et ipse loquente cum eis, ecce vir stans inter duas acies ascendebat, Gholiath Pelistaeus nomen eius de Ghat, de aciebus Pelistimorum, & loquebatur iuxta verba haec, Et audivit David, Omnes autem viri Israel, quando viderunt virum fugerunt a facie eius, & timuerunt valde, Et dixit vir Israel, Num vidistis virum qui ascendit hunc? Ad exprobrandum enim Israel ascendit, Et erit, Virum qui percussit eum, dabit rex divitias magnas, & filiam suam dabit ei, & domum patris eius faciet liberam in Israel, Dixitque David ad viros stantes secum, dicendo: Quid fieri viro, qui percussit Pelistaeum hunc, & removerit opprobrium ab Israel? Quis est enim Pelistaeus incircuncisus hic, quia exprobrauit acies dei vivens? Dixitque ei populus secundum verbum hoc, dicendo: Sic fiet viro, qui percussit eum, Et audivit Eliab frater eius maior, quando loquebatur ad viros, & iratus est furor Eliab contra David, & dixit: Ut quid descendisti, & cui reliquisti paucas pecudes in deserto? Ego novi superbiam tuam, & malitiam cordis tui, quia, ut videres praelium, descendisti, Dixitque David: Quid feci nunc? An non verbum est? Et vetit se ab illo ad alium, & dixit secundum verbum hoc, Et responderunt ei populus verbum, iuxta verbum primum, Et audita sunt verba quae locutus est David, & narraverunt coram Saul, & tulit eum, Dixitque David ad Saul: Ne coincidat cor hominis propter eum, Seruus tuus ibit, & pugnabit cum Pelistaeo isto, Dixitque Saul ad David: Non poteris ire ad Pelistaeum istum, ut pugnes cum eo, quia puer es, & ipse est vir bellator ab adolescentia sua, Dixit autem David ad Saul: Pastor erat seruus tuus in pecoribus, & veniebat leo, & ursus, & tollebat agnum de grege, Et egrediebar post eum, & percutiebam eum, & eruebam ex ore eius, Et consurgebat aduersum me, & apprehendebam barbam eius, & percutiebam eum, & mori faciebam eum, Et leonem, & ursum percussit seruus tuus, Et erit Pelistaeus incircuncisus iste, tanquam vnus ex eis, quia probris affectis acies dei vivens, Dixit autem David: Dominus qui eruit me de manu leonis, & de manu ursi, ipse eruet me de manu Pelistaei huius, Dixitque Saul ad David: vade, & dominus sit tecum, Et induit Saul David vestibus suis, et posuit galeam aeream super caput eius, & induit eum lorica, Et accinxit David gladium suum super vestes suas, & voluit ire, Non enim periculum fecerat, Dixitque David ad Saul: Non possum ire cum istis, quia non periculum feci, Et remouit ea David a se, Tulitque baculum suum in manu sua, & elegit sibi quinque leues lapides de torrente, & posuit eos in vase pastorali, quod erat sibi, & in pera, & funda sua erat in manu sua, Et appropinquavit ad Pelistaeum, Et ibat Pelistaeus cundo, & appropinquavit ad David, & vir ferebat scutum ante eum, Et aspexit Pelistaeus, & vidit David: et despectit eum, quia erat puer, & rubicundus, & pulcher aspectu, Dixitque Pelistaeus ad David: Nunquid canis sum, quia venis ad me cum baculis? Et maledixit Pelistaeus David per deos suos, Dixitque Pelistaeus ad David: Veni ad me, & dabo carnem tuam volatilibus caeli, & animalibus agresibus, Dixit autem David ad Pelistaeum: Tu venis ad me cum gladio & lancea, & clypeo, & ego venio ad te in nomine domini exercituum dei acierum Israel, quem probris affectisti, Die hac tradet te dominus in manu mea, & percutiam te, & auferam caput tuum a te, & dabo cadauera castrorum Pelistim die hac volatilibus caeli, & bestiis terrae, & scient omnes habitatores terrae, quod est deus Israel, Et scient omnes congregatio ista quod non gladio, & lancea saluum facit dominus, Dominus enim est bellus, & tradet vos in manu nostra, Et fuit, cum surgeret Pelistaeus, & veniret, & appropinquaret in occursum David, festinauit David, & cucurrit in aciem in occursum Pelistaeo, Et misit David manum suam ad vas, & tulit inde lapidem, & funda iecit, & percussit Pelistaeum

in fronte eius, & infixus est lapis in fronte eius, & cecidit super faciem suam in terram, Et robustior fuit David Pelistaeo in funda, & lapide, & percussit Pelistaeum & interfecit eum, Gladius autem non erat in manu David, & cucurrit David, & festit super Pelistaeo, & tulit gladium eius, & euaginavit eum de vagina sua, & interfecit eum, & praecidit eo caput eius, Viderunt autem Pelistaei quod mortuus esset fortis eorum, & fugerunt, Surrexeruntque viri Israel, & Iehudah, & vociferati sunt, & persecutus sunt Pelistim vsquequo venias ad vallem, & vsque ad portas Hecron, Et ceciderunt vulnerati Pelistim in via Saharaim vsque ad Ghat, & vsque ad Hecron, Et reuersi sunt filii Israel ad persequendo Pelistim, & diruperunt castra eorum, Tulitque David caput Pelistaei, & adduxit illud in Ierusalaim, & arma eius posuit in tabernaculo suo, Quando autem vidit Saul ipsum David egredientem in occursum Pelistaei, dixit ad Abner principem militiae: Filius cui? est iste puer Abner? Dixitque Abner: Viuit anima tua rex si noui, Et dixit rex: Interroga filium cuius sit adolefcens, Quando autem reuersus est David a percutione Pelistaeum, tulit eum Abner, & adduxit eum ante Saul, & caput Pelistaei erat in manu sua, Dixitque ad eum Saul: Filius cuius es puer? Et dixit David: Filius serui tui Isai Bethhalachumitae,

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

te, & nunc affinitatem contrahe cum rege, Et locuti sunt serui Saul in auribus David verba haec, Dixitque David: Num leue est in oculis vestris affinitatem contrahe cum rege, & ego sum vir pauper, & despectus: Et nunciauerunt serui Saul ei, dicendo: Secundum verba haec locutus est David, Dixit autem Saul: Sic dicent ad David: Non est voluntas regi in dote, sed in centum praputijs Pelistim, ut vlcatur de inimicis regis, Saul autem cogitabat, ut mori faceret David per manum Pelistim, Nunciaueruntque serui eius ipsi David verba haec, Et placuit verbu in oculis David, ut affinitatem contraheret cum rege, Et non completi erant dies, Et surrexit David et iuit ipse, & viri eius, & percussit ex Pelistim CC, viros, & attulit David praputia eorum, & ea omnia regi obtulerit ut affinitate contraheret cum rege, Et dedit ei Saul Michal filiam suam in vxorem, Vidit autem Saul, & cognouit quod dominus esset cum David, Et Michal filia Saul diligebat eum, Et addidit Saul timere a facie David amplius, Et fuit Saul inimicus David omnibus diebus, Egressi sunt autem principes Pelistim, Et fuit a tempore quo egressi sunt, prudenter se gessit David pra omnibus seruis Saul, & magnificentum est nomen eius valde.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

re, & nunc affinitatem contrahe cum rege, Et locuti sunt serui Saul in auribus David verba haec, Dixitque David: Num leue est in oculis vestris affinitatem contrahe cum rege, & ego sum vir pauper, & despectus: Et nunciauerunt serui Saul ei, dicendo: Secundum verba haec locutus est David, Dixit autem Saul: Sic dicent ad David: Non est voluntas regi in dote, sed in centum praputijs Pelistim, ut vlcatur de inimicis regis, Saul autem cogitabat, ut mori faceret David per manum Pelistim, Nunciaueruntque serui eius ipsi David verba haec, Et placuit verbu in oculis David, ut affinitatem contraheret cum rege, Et non completi erant dies, Et surrexit David et iuit ipse, & viri eius, & percussit ex Pelistim CC, viros, & attulit David praputia eorum, & ea omnia regi obtulerit ut affinitate contraheret cum rege, Et dedit ei Saul Michal filiam suam in vxorem, Vidit autem Saul, & cognouit quod dominus esset cum David, Et Michal filia Saul diligebat eum, Et addidit Saul timere a facie David amplius, Et fuit Saul inimicus David omnibus diebus, Egressi sunt autem principes Pelistim, Et fuit a tempore quo egressi sunt, prudenter se gessit David pra omnibus seruis Saul, & magnificentum est nomen eius valde.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

1. Mac. 4. d. 77. d.

nem, sed itaque rex super cathedram suam, sicut consue-
 rat alius, in cathedra iuxta parietem. Et surrexit Ionathan, se-
 ditque Abner ex latere Saul, & carebat sedente locus David. Et
 non est locutus Saul quicquam in die illa. Dixit enim: Acci-
 dens est, quia non est purus, non est mundus. Et fuit in crasti-
 no Calendarum secundo, caruit sedente locus David. Dixitque
 Saul ad Ionathan filium suum: Quare non venit filius Isai etiam
 heri etiam hodie ad panem? Respondit Ionathan ad
 Saul: Postulando postulavit David a me, ut iret vsque Beth-
 lechem. Et dixit: Dimitte me obsecro, quia victima est familie
 nostre in ciuitate, & ipse mandauit ad me frater meus, ut illuc
 me conferam. Et nunc si inueni gratiam in oculis tuis, confe-
 ram me illuc, & videbo fratres meos. Idcirco non venit ad men-
 sam regis. Et iratus est furor Saul in Ionathan, & dixit ei: Fili
 matris peruerse rebellionis, an non noui quod eligis filium
 Isai in confusione tuam, & in confusione ignominie ma-
 tris tue? Omnibus enim diebus quibus filius Isai vixerit super
 terram, non stabilieris tu neque regnum tuum. Et nunc mite-
 re, & tolle eum ad me, quia obnoxius morti est. Respondit au-
 tem Ionathan ad Saul patrem suum, & dixit ei: Vt quid mo-
 rietur? Quid fecit? Et iaculatus est lanceam contra eum, ut pe-
 cuteret eum. Et cognouit Ionathan, quod decreuerat pater
 suus interficere David. Surrexitque Ionathan e mensa in ira fu-
 roris, & non comedit in die Calendarum secunda panem.
 Dolore enim affectus est propter David, quia ignominia affe-
 cit eum pater suus. Et fuit, mane egressus est Ionathan in agrum
 ad tempus constitutum Davidi, & puer paruus cum eo. Dixit
 que ad puerum suum: Curre, inueni nunc sagittas quas iacio.
 Et puer cucurrit, & iecit sagittas trans illum. Et venit puer vs-
 que ad locum sagittarum que iecerat Ionathan. Clamauitque
 Ionathan post puerum, & dixit: Nonne sagitta a te, & vltra?
 Clamauitque Ionathan post puerum: Accelera, festina, ne fe-
 teris. Et collegit puer Ionathan sagittas, et venit ad dominum
 suum: Puer autem nesciebat quicquam, sed Ionathan & Da-
 uid sciebant rem. Deditque Ionathan arma sua puero, qui ea-
 rat ei, dixitque ei: Vade, deser in ciuitatem. Puer ingressus est,
 & David surrexit a loco, qui vergebat ad austrum, & cecidit
 in faciem suam in terram, & incuruauit se tribus vicibus. Et
 osculati sunt vnusquisque alter alterum: & fleuerunt vnusquis-
 que, alter cum altero. Sed David magis fleuit. Dixitque Ionathan
 ad David: Vade in pace, quod iurauimus ambo per nomen
 domini, dicendo: Dominus sit inter me, & te, & inter semen
 meum, & semen tuum vsque in seculum. Et surrexit, & abiit, &
 Ionathan ingressus est ciuitatem.

¹ David fugiens in Nob ad Achimelech sacerdotem, comedit pa-
 nes facierum sanctos, inde fugiens ad regem Achis in suam simulam.
 C A P. X X I

A Venit autem David in Nob ad Achimelech sacerdo-
 tem. Et timuit Achimelech, & venit in occursum Da-
 uid, dixitque ei: Quare es solus, & vir non est tecum? Dixitque Da-
 uid ad Achimelech sacerdotem: Rex precepit mihi aliquid,
 dixitque mihi: Vir nesciat quicquam de re propter quam mis-
 ro te, & quam precepi tibi. Pueros autem scire feci locum cu-
 iusdam, & locum ignotum talis. Et nunc quod est sub manu
 tua, quinque panes da in manu mea, vel, quod inuenitur. Et
 respondit sacerdos ad David, et dixit: Non est panis prophanus
 sub manu mea, sed panis sanctus. Num pueri seruarunt se, vel
 saltem a muliere? Et respondit David sacerdoti, & dixit ei: Ve-
 re mulier prohibita est a nobis & heri & nudius tertius, quum
 egressus sum, & fuerunt vasa puerorum sancta. Et quod in
 via prophanatum est, hodie profecto sanctificabitur in vasis.
 Dedit itaque ei sacerdos panes sanctum. Non enim erant ibi pa-
 nes, nisi panes facierum, qui remoti erant a facie domini ad
 ponendum panes calidos in die qua sublati sunt. Et ibi vir
 deseruit Saul in die illa demorabatur coram domino, & no-
 men eius Doegh Edomeus potentissimus pastorum, qui ce-
 rant ipsi Saul. Dixitque David ad Achimelech: Et non est hic

¹ Matt. 23.

sub manu tua lancea, vel gladius? Quia etiam gladium meum,
 & etiam arma mea non tuli in manu mea, quia verbum regis
 yrgebat. Dixit autem sacerdos: Gladius Gholiath Pelista
 quem percussisti in valle quercus, ecce est in uoluitu panis post
 Ephod. Si istum vis tollere tibi, tolle, quia non est alius praeter
 ipsum hic. Dixitque David: Non est Similis illi, da eum mihi. Et
 surrexit David, & fugit in die illa a facie Saul. Et venit ad Achis
 regem Ghath. Dixeruntque serui Achis ad eum. Nonne iste
 est David rex terrae? Nonne huic cantabant per choros, dicen-
 do: Percussit Saul mille suos, & David X. milia suos? Et pos-
 suit David verba haec in cordo suo, & rinit valde a facie Achis
 regis Ghath. Et mutauit ipse sermonem suum in oculis
 eorum, & insanum se ostendebat in manibus eorum, & deli-
 gnabat in ostiis portae, & descendere faciebat saluam suam in
 barbaram suam. Dixitque Achis seruis suis: Ecce vidistis hominem
 furentem, ut quid adduxistis eum ad me? Deficio insanis ego,
 quia adduxistis hunc ad insanandum coram me? Num iste in-
 gredietur in domum meam?

¹ David fugit in speluncam. Hadullam, deinde fugit ad regem Mo-
 ab in Misphe, deinde in saltum Chareh. Occidit per Saul
 LXXXV. sacerdotes domini. C A P. X X I I

A Bii autem David inde & seruauit se in spelunca Ha-
 dullam. Et audierunt fratres eius, & omnis domus pa-
 tris eius, et descendit ad eum illuc. Et congregati sunt ad eum
 omnis vir angustis affectus, & omnis vir cui erat creditor, &
 omnis vir amarus animo. Fuitque eis in principem, & fuerunt
 cum eo ferme CCC. viri. Et abiit David inde in Misphe Mo-
 ab. Dixitque ad regem Moab. Egredietur quaeo pater meus, et
 mater mea, & maneat vobiscum, donec sciam quid faciat mi-
 hi deus. Et duxit eos ante regem Moab, & manserunt cum eo
 omnibus diebus quibus fuit David in arce. Dixitque Ghad pro-
 pheta ad David: Ne maneat in arce. Vade, & ingredere ter-
 ram Iehudah. Et abiit David, & venit in saltum Chareh. Au-
 diuit autem Saul quod sciretur David & viri qui erant cum eo.
 Saul autem manebat in Ghibbah sub arbore in Ramah, & lan-
 cea eius erat in manu eius, & omnes serui eius stabant iuxta e-
 um. Dixitque Saul seruis suis, qui stabant iuxta eum: Audite que
 so filij lemini. Etiam omnibus vobis dabit filius Isai agros, &
 vineas: omnes vos ponet tribunos, & centuriones. Quia con-
 iurastis omnes vos aduersum me, & non est qui aperiat aurem
 meam, cum foedus inierit filius meus cum filio Isai, & non est ex
 vobis qui doleat super me, & qui reuellet aurem meam: quia
 suscitauit filius meus seruum meum aduersum me, ad insidias
 secundum diem hanc. Respondit autem Doegh Edomeus,
 qui constitutus erat super seruos Saul, & dixit: Vidit filium Isai
 venientem in Nob ad Achimelech filium Achithub. Et con-
 suluit pro eo domum, & escam dedit ei, & gladium Gholi-
 ath Pelista dedit ei. Et misit rex ad vocandum Achimelech fi-
 lium Achithub sacerdotem, & omnem familiam patris ei-
 us, sacerdotes qui erant in Nob. Et venerunt omnes ad regem.
 Dixit autem Saul: Audi nunc filij Achithub, et dixit: Ecce ad-
 sum domine mihi. Dixitque ad eum Saul: Vt quid coniurastis ad-
 uersum me tu, & filius Isai, ut dares ei panem, & gladium, &
 consuleres pro eo deum, ut confurgeret contra me ad insidi-
 as secundum diem hanc? & respondit Achimelech regi, & ait:
 Et quis inter omnes seruos tuos sicut David fidelis, & gener-
 regis, & qui pergit ad obedientiam tuam, & gloriosus in do-
 mo tua? Num hodie coepi consulere pro eo deum? Abiit mi-
 hi. Ne imponat rex seruo suo quippiam in omni domo pa-
 tris mei, quia non nouit seruis tuus de omnibus his paruum
 vel magnum. Dixitque rex: Moriendo morieris Achimelech, tu
 & omnis familia patris tui. Dixitque rex cursoribus, qui stabant
 iuxta eum: Conuertimini, & interficite sacerdotes domini,
 quia etiam manus eorum est cum David, & quia cognouerunt
 quod fugerent, & non aperuerunt aurem meam. Et noluerunt ser-
 ui regis mittere manum suam, ut interficerent sacerdotes domi-
 ni. Dixit autem rex ad Doegh: Conuertere tu, & interfice sa-
 cerdotes. Et conuersus est Doegh Edomeus & interfecit sacer-
 dotes. Et

¹ Psal. 37.
 scribebat

¹ Doegh

dotes. Et interfecit in die illa octoginta & quinque viros por-
 tantes Ephod lineum. Et Nob ciuitatem sacerdotum percuf-
 sit acie gladij, a viro vsque ad mulierem, a paruulo vsque ad lacte-
 tem, & boues, & asinos, & pecudes acie gladij. Et euasit filius
 vnus Achimelech filij Achithub, & nomen eius Ebiathar, &
 fugit post David. Et nunciavit Ebiathar ipsi David, quod oc-
 cidisset Saul sacerdotes domini. Et dixit David ad Ebiathar:
 Noui in die illa quod ibi erat Doegh Edomeus, & quod nun-
 ciandi duceret Saul. Ego causam praedui quod interficere
 tur omnis homo familie patris tui. Mane apud me. Ne time-
 as, quoniam qui quaesierit animam meam, quaeret animam
 tuam, quia custoditus eris penes me.

¹ a animam
 am que ter-
 ra quiescit a
 summa mani-

¹ David liberat ab oblatione urbem Cheilah, persequente est
 Saul fugit in saltum Ziph, conuolat a Ionathau, salus
 eundit. C A P. X X I I I

A Nunciauerunt autem David, dicendo: Ecce Pelista
 pugnant cum Cheilah, & diripiunt areas. Et interro-
 gavit David dominum, dicendo: Num vadam, & percuciam
 Pelistas istos? Dixitque dominus ad David: Vade, & percute
 es Pelistas, & seruabis Cheilah. Dixeruntque viri David ad
 eum: Ecce hic in Iehudah timemus, quanto magis cum perre-
 xerim? In Cheilah ad acies Pelista: Et addidit David adhuc,
 ut interrogaret dominum. Et respondit ei dominus, & dixit:
 Surge, descende in Cheilah, quia do Pelistas in manu tua.
 Et abiit David, & viri eius in Cheilah, & pugnavit cum Pe-
 listis, & duxit pecudes eorum, & percussit eos plaga magna,
 & seruauit David habitatores Cheilah. Et fuit, cum fugeret
 Ebiathar filius Achimelech ad David in Cheilah, cum Ephod
 descendit in manu sua. Et nunciatum fuit Saul, quod venisset
 David in Cheilah, dixitque Saul: Conclusit eum deus in manu
 mea, quia clausus est ingrediendo urbem portarum, et vectis.
 Et congregavit Saul omnem populum in praedium, ut descen-
 deret in Cheilah, ut obsideret David, & viros eius. Et cogno-
 uit David quod contra se Saul tacite cogitaret malum, & di-
 xit ad Ebiathar sacerdotem: Applica Ephod. Dixitque David:
 Domine deus Israel, audiendo audiuit seruis tuus, quod que-
 rit Saul venire in Cheilah, ut disperdat ciuitatem propter me.
 Nunquid tradent me maiores Cheilah in manu eius? Nun-
 quid descendet Saul, quem admodum audiuit seruis tuus do-
 mine Israel? Indica quaeo seruo tuo. Dixitque dominus: Descen-
 det. Dixitque David: Nunquid tradent maiores Cheilah me,
 & viros meos in manu Saul? Et dixit dominus: Tradent. Sur-
 rexerunt autem David, & viri eius, ferme sexcenti viri, et egressi sunt
 e Cheilah, & ambulauerunt quo ambulauerunt. Saul autem
 nuntiatum fuit, quod euasisset David e Cheilah, & cessauit
 exire. Et mansit David in deserto in munitioibus, mansitque
 in monte in deserto Ziph. Quaesit autem eum Saul omni-
 bus diebus, & non tradidit eum deus in manu eius. Et vidit
 David, quod egressus esset Saul ad quaerendum animam su-
 am. Et David erat in deserto Ziph in sylua. Surrexit au-
 tem Ionathan filius Saul, & iuit ad David in sylua, & con-
 sultauit manum eius in deo. Dixitque ad eum: Ne timeas, quia
 non inueniet te manus Saul patris mei, & tu regnabis super Is-
 rael, & ego ero tibi secundus. Et etiam Saul pater me fecit. Et

B Erant autem in deserto Ziph, & iuit ad David in sylua, & con-
 sultauit manum eius in deo. Dixitque ad eum: Ne timeas, quia
 non inueniet te manus Saul patris mei, & tu regnabis super Is-
 rael, & ego ero tibi secundus. Et etiam Saul pater me fecit. Et

C Erant autem in deserto Ziph, & iuit ad David in sylua, & con-
 sultauit manum eius in deo. Dixitque ad eum: Ne timeas, quia
 non inueniet te manus Saul patris mei, & tu regnabis super Is-
 rael, & ego ero tibi secundus. Et etiam Saul pater me fecit. Et

D Erant autem in deserto Ziph, & iuit ad David in sylua, & con-
 sultauit manum eius in deo. Dixitque ad eum: Ne timeas, quia
 non inueniet te manus Saul patris mei, & tu regnabis super Is-
 rael, & ego ero tibi secundus. Et etiam Saul pater me fecit. Et

¹ b in Corin

¹ e Chorah

¹ d Chorah
 e desert

reuerunt autem, & abierunt in Ziph ante Saul. David vero,
 & viri eius erant in deserto Mahon in campestribus ad dexte-
 ram Iesimon. Et iuerunt Saul & viri eius ad quaerendum, &
 nunciauerunt nunciij Davidi, & descendit ad petram, & man-
 sit in deserto Mahon. Et audiuit Saul, & percussit eum David
 in deserto Mahon. Et iuit Saul ex latere montis hinc, & Da-
 uid, & viri eius ex latere montis inde, & David festinauit ire a
 facie Saul. Saul autem, & viri eius circudabant David, & vi-
 ros eius, ut caperent eos. Nuncius autem venit ad Saul, di-
 cens: Accelera, & veni, quoniam impetum fecerunt Pelistim
 super terram. Et reuersus est Saul ad quaerendum David, & i-
 uit in occursum Pelistim. Ideo vocauerunt locum illum Saul
 Iah hammachleoth, (id est, petram diuisionum)

¹ Fugit David in Henghedim, ibi in spelunca latrans praedicti
 oram pallij sui. C A P. X X I I I I

A Scendit autem David inde, & mansit in munitioibus
 Henghedim. Et fuit, quando reuersus est Saul a Pelistim,
 nunciauerunt ei, dicendo: Ecce David est in deserto Henghe-
 di. Tulitque Saul tria milia virorum electorum ex omni Israel,
 & iuit ad quaerendum David, & viros eius super faciem petra-
 rum hircorum syluestrii. Et venit ad caulas o uium iuxta via-
 am, ubi erat spelunca, & ingressus est Saul ad purgandum ve-
 trem. David autem, & viri eius in lateribus speluncae manea-
 bant. Dixeruntque viri David ad eum: Ecce dies quam dixit di-
 xit dominus tibi. Ecce do inimicum tuum in manu tua, & facies
 ei quem admodum placuerit in oculis tuis. Et surrexit Da-
 uid, & abscondit oram pallij quod erat ipsi Saul clam, Et fuit,
 post hoc percussit cor David eum, propterea quod abscon-
 derat oram quae erat ipsi Saul. Dixitque viris suis: Abiit mihi a do-
 mino, si faciam hoc domino meo, Christo domini, ut mittam
 manum meam in eum, quia Christus domini est. Et confregit
 viros suos verbis, & non permisit eos confurgere in Saul. Saul
 autem surrexit de spelunca, & iuit per viam. Surrexit autem
 David post haec & egressus est de spelunca, & clamauit post
 Saul, dicendo: Domine mi rex. Et respexit Saul post se, & in-
 clinauit David faciem in terram, & adorauit. Dixitque David ad
 Saul: Vt quid audis verba hominis, dicendo: David quaerit
 malum tuum? Ecce die hac viderunt oculi tui quod tradide-
 rit te dominus hodie in manu mea in spelunca. Et dixit quis-
 piam ut occiderem te, & peperci tibi, & dixi: Non extendam
 manum meam in dominum meum, quia Christus domini est.

B Erant autem in deserto Ziph, & iuit ad David in sylua, & con-
 sultauit manum eius in deo. Dixitque ad eum: Ne timeas, quia
 non inueniet te manus Saul patris mei, & tu regnabis super Is-
 rael, & ego ero tibi secundus. Et etiam Saul pater me fecit. Et

C Erant autem in deserto Ziph, & iuit ad David in sylua, & con-
 sultauit manum eius in deo. Dixitque ad eum: Ne timeas, quia
 non inueniet te manus Saul patris mei, & tu regnabis super Is-
 rael, & ego ero tibi secundus. Et etiam Saul pater me fecit. Et

D Erant autem in deserto Ziph, & iuit ad David in sylua, & con-
 sultauit manum eius in deo. Dixitque ad eum: Ne timeas, quia
 non inueniet te manus Saul patris mei, & tu regnabis super Is-
 rael, & ego ero tibi secundus. Et etiam Saul pater me fecit. Et

¹ c in Corin

Mortitur Semuel, fugit David in desertum Paran, traicitur contra Nabal, quo mortuo uidit Abigail ducit in uxore. C A P. XXV.

Mortuus est autem Semuel, & congregati sunt omnis Israel, & planxerunt eum, & sepelierunt eum in domo sua in Ramah. Et surrexit David, & descendit in desertum Paran. Vir autem erat in Mahon, & pecudes eius in Charmel: & erat vir magnus valde, & ei erant oues tria milia, & mille capreae, & erat dum tonderet pecudes suas in Charmel. Et nomen viri Nabal, nomen uero vxoris eius erat Abigail. Et erat mulier bona intellectu, & pulchra forma. Vir autem erat durus, & malus operibus, & erat Calibita. Audiuit David in deserto, quod tonderet Nabal pecora sua. Et misit David decem pueros. Dixitq; David pueris: Ascendite in Charmel, & ite ad Nabal, & salutate eum nomine meo pacifice. Et dicit ei: Sicut ad vitam: Et tu pacificus, & domus tua pacifica, & omne quod est tibi erit pacificum. Et nunc audiui quod tonderes sunt tibi. Nunc pastores qui sunt tibi, fuerunt nobiscum. Non ignominia afficimus eos, nec defuit eis quicquam. Omnibus diebus quibus fuerunt in Charmel, interroga pueros tuos, & annuntiabunt tibi. Inueniantq; pueri gratiam in oculis tuis. In die enim bona uenimus. Da obsecro quod inuenierit manus tua seruis tuis, & filio tuo David. Et uenerunt pueri David, & locuti sunt ad Nabal iuxta omnia uerba haec nomine David, & quieuerunt. Et respondit Nabal seruis David, & dixit: Quis est David, & quis filius Isai? Hodie multiplicati sunt serui, qui diuidunt se unusquisque a facie domitorum suorum. Et tollam panem meum, & aquam meam, & uictimam meam, quam occidi tonforibus meis, & dabo uiris quos non noui unde sint: Et reuersi sunt pueri David ad uiam suam, & reuersi sunt, & uenerunt, & annunciauerunt ei secundum omnia uerba haec. Dixitq; David uiris suis: Accingite uos unusquisque gladium suum. Et accinxerunt se unusquisque gladium suum, & accinxit se etiam David gladium suum, & ascendit post David ferme quadringenti uiri, ducti autem manserunt ad suppellectilia, Abigail autem uxori Nabal annunciauit puer unus e pueris, dicendo: Ecce misit David nuncios in deserto ad salutandum dominum nostrum, & inuenit eum in eos. Viri autem boni fuerunt nobis ualde, & non fuimus ignominia affecti, nec defuit nobis quicquam omnibus diebus quibus ambulauimus cum eis, dum essemus in agro. Murus fuerunt nobis tui nocte, tui die, omnibus diebus quibus estis pauius pecora. Et nunc scito, & uide quid facias, quia completa est malitia contra dominum nostrum, & contra omnem domum eius. Et ipse est filius impius, ut nemo possit loqui ad eum. Et festinauit Abigail, & tulit ducentos panes, & duos utres uini, & quinque oues paratas, & quinque fata polentae, & centum ligaturas uuarum siccarum, & ducetas carycas. Et posuit super asinos, dixitq; pueris suis: Transite ante me, ecce post uos uenio. Et uero suo Nabal non indicauit. Et fuit, illa equitate super asinum, & descendente per absconditum montis, ecce David, & uiri eius descendebant in occursum eius, & occurrit eis. Et David dixit: Certe seruauit omnia quae erant huic in deserto, & non defuit ex omnibus quae erant sibi, quicquam, & reddidit mihi malum pro bono. Sic faciat deus inimicis David, & sic addat, si reliquero ex omnibus, quae sunt ei, usque mane, mingentem in parietem. Et uidit Abigail David, & festinauit, & descendit de asino, & prostravit se in faciem David super faciem suam, & incuruauit se in terra. Et prostravit se ad pedes eius, & dixit: Obsecro ego domine, sit obnoxia poenae iniquitatis, & loquatur obsecro ancilla tua in auribus tuis, & audi uerba ancillae tuae. Ne quaeso ponat dominus meus cor suum super uirum impium hunc, super Nabal, quia secundum nomen suum sic est. Nabal nomen eius, & stultitia cum eo. Ego autem ancilla tua non uidi pueros domini mei, quos misisti. Et nunc domine mihi uiuit dominus, & uiuit anima tua quia prohibuit te dominus, ut non uenires in sanguinibus, & seruaret manum tuam tibi. Et nunc sint sicut

Nabal inimici tui, & quaerentes domino meo malum. Et nunc benedictio haec, quam attulit ancilla tua domino meo, detur pueris, qui ambulant ad pedes domini mei. Parce obsecro praeruaricationi ancillae tuae, quia faciendo faciet dominus domino meo domum stabilem, quia praeserta domini dominus meus preliatus est, & malitia non inuenta est in te a diebus tuis. Et surrexit homo ad persequendum te, & ad quaerendum animam tuam, & erit anima domini mei colligata in falciculo vitae cum domino deo tuo, & animam inimicorum tuorum ei aculabitur in medio sedis fundae. Et erit cum fecerit dominus domino meo secundum omne quod locutus est bonum super te, & praecerperit tibi ut sis dux super Israel, non erit hoc tibi offensio, & offendiculum cordis domino meo, & ad effundendum sanguinem gratis, & ad faciendum salutem dominus meus sibi, & benefecerit dominus domino meo, recordaberis ancillae tuae. Dixitq; David ad Abigail: Benedictus dominus deus Israel, qui misit te die hac in occursum mei. Et benedictum eloquium tuum, & benedicta tu, quae prohibuisti me die hac, ne uenirem in sanguinibus ad seruandum manus meam mihi. Et quidem uiuit dominus deus Israel, qui prohibuit me, ne malefacerem tibi, quia nisi festinauisses, & uenisses in occursum mei non remansisset ipsi Nabal usque ad lucem matutinam, mingens ad parietem. Et tulit David e manu eius, quod adduxerat sibi, & ei dixit: Ascende in pace in domum tuam. Vide, audiui uocem tuam, & suscepi faciem tuam. Et uenit Abigail ad Nabal, & ecce erat ei conuulsum in domo sua, sicut conuulsum regium, & cor Nabal iocundum, & ipse erat ebrius ualde, et non indicauit ei rem paruam, & magnam, usque ad lucem matutinam. Et fuit, mane cum egressum esset uinum a Nabal, indicauit ei uxor eius uerba ista, & mortuum est cor eius in medio eius, & fuit ut lapis. Et fuerunt ferme decem dies, & percussit dominus Nabal, & mortuus est. Et audiuit David quod mortuus esset Nabal, & dixit: Benedictus dominus qui iudicauit iudicium opprobrii mei de manu Nabal, & seruum suum retinuit a malo, & malum Nabal reddidit dominus in caput eius. Misitq; David, & locutus est ad Abigail, ut sumeret eam sibi uxorem. Et uenerunt serui David ad Abigail in Charmel, & locuti sunt ad eam, & dixerunt: David misit nos ad te, ut sumat te sibi uxorem. Et surrexit, & incuruauit se in facie super terram, & dixit: Ecce ancilla tua p ancilla ad lauandum pedes seruatorum domini mei. Et festinauit, et surrexit Abigail, & infedit super asinum, & quinque pulchrae eius ambulabant ad pedes eius, & iuit post nuncios David, & fuit ei uxor. Et Achinohan tulit David de Izehel, & fuerunt etiam ambae sibi uxores. Saul autem dedit Michal filiam suam uxorem David, Palti filio Lais, qui erat de Gallim.

Venerunt autem Ziphai ad Saul in Ghibbah, dicendo: Nonne David later in Ghibbah Chachilah quae est contra faciem Iesimon? Surrexitq; Saul, & descendit in desertum Ziph, & cum eo erant tria milia uirorum electorum Israel, ut quaereret David in deserto Ziph. Et castrametatus est Saul in Ghibbah Chachilah, quae est contra faciem Iesimon iuxta uiam. David autem manebat in deserto. Et cognouit quod uenisset Saul post se in desertum. Et misit David exploratores, & cognouit, quod uenisset Saul pro certo. Et surrexit David, & uenit ad locum in quo castrametatus erat Saul, & uidit David locum ubi iacebat Saul & Abner filius Ner, princeps militiae eius. Saul autem iacebat in loco castrorum, & populus castrametati erant per circuitum eius. Et respondit David, & dixit ad Achimelech Chitigai, & ad Abisai filium Seruiah fratrem Ioab, dicendo: Quis descendet mecum ad Saul in castra? Et dixit Abisai: Ego descendam tecum. Et uenit David, & Abisai, & populus nocte. Et ecce Saul iacens dormiebat in loco castrorum, & lancea eius fixa erat in terra ad caput eius, & Abner, & populus iacebant per circuitum eius. Dixit autem Abisai ad David: Conclutit

uelit e me dicitur currua. quod est. fideris sui. quine gratis. & tibi iusticia. Et bene facies. me manu

de stirpe Caleb. id est, sic utas, ut tibi & tuis omnibus in pax.

uid: Conclutit deus hodie inimicum tuum in manu tua. Et nunc percutiam eum nunc lancea in terra vice una, & non iterabo ei. Dixitq; David ad Abisai: Ne disperdas eum. Quis enim extendet manum suam in Christum domini, & innocens erit? Dixitq; David: uiuit dominus, nisi dominus percusserit eum, vel dies eius uenerit, & moriatur, vel in praesidium descenderit, & perierit. Absit mihi a domino, ne mittat manum meam in Christum domini. Et nunc tolle obsecro lanceam quae est ad caput eius, & scyphum aquae, & eamus. Et tulit David lanceam, & scyphum aquae qui, erat ad caput Saul, & abierunt. Et non fuit qui uideret, nec cognosceret, nec uigilaret, sed omnes dormiebant. Sopor enim uehemens ceciderat super eos. Et transiuit David in aduersum, & stetit super verticem montis a longe multus locus erat inter eos. Et clamauit David ad populum, & ad Abner filium Ner, dicendo: Nonne respondebis Abner? Et respondit Abner, & dixit: Quis es tu qui clamasti ad regem? Dixit autem David ad abner: Nonne uir es tuus? Et quis sicut tu in Israel? Et ut quid non custodisti dominum tuum regem? uenit enim vnus e populo ad perpendi regem dominum tuum. Non est bonum hoc quod fecisti. Viuit dominus quia obnoxii morti estis, qui non custodistis dominum uestrum Christum domini. Et nunc uide, ubi sit lancea regia, & scyphus aquae qui erat ad caput eius. Et cognouit Saul uocem David, & dixit: Num est uox tua haec fili mi David? Et dixit David: Vox mea est domine mi rex. Et dixit: Ut quid dominus meus persequitur seruum suum? Quid enim fecit? Et quod in manu mea malum? Et nunc audiat quaeso dominus meus rex uerba serui sui. Si dominus incitauit te contra me, odoret sacrificium. Si uero filij hominum maledicti sunt coram domino, quia expulerunt me hodie, ne habitem in hereditate domini, dicendo: Vade, serui dijs alienis. Et nunc ne cadat sanguis meus in terram coram facie domini, quia egressus est rex Israel ad quaerendum pulicem vnum, quem admodum persequitur quersipiam perdicem in montibus. Dixitq; Saul: Pectauit, Reuertere fili mi David. Non enim malefaciam tibi amplius, eo quod preciosa sit anima mea in oculis die hac. Ecce stulte egi, & erravi multum ualde. Et respondit David, & dixit: Ecce lancea regis. Transfere at vnus e pueris & tollat eam. Dominus autem reddat vnici que iustitiam suam, & fidem suam, quia tradidit te hodie dominus in manum, & uolui mittere manum meam in Christum domini. Et ecce, sicut magnificata est anima tua die hac in oculis meis, sic magnificetur anima mea in oculis domini, & eruat me ex omni angustia. Dixitq; Saul ad David: Benedictus tu fili mi David. Etiam faciendo facies, & ualebo ualebis, & iuit David in uiam suam. Et Saul reuersus est in locum suum.

Dixit autem David in corde suo: Nunc consumar die vna per manum Saul. Nonne est bonum quod eruenit do eruum me in terra Pelistim, & desperet de me Saul, & non quaerat me amplius in omni termino Israel, & eruum me de manu eius? Et surrexit David, & transiuit ipse, & sexcenti uiri qui erant secum ad Achis filium Mahoch regem Gharh. Et habitauit David cum Achis in Gharh, ipse, & uiri eius singulis cum familia sua. David, & duae uxores eius Achinohan Izehelitis, & Abigail uxor Nabal Charmelitis. Et nunciatum est Sauli quod fugisset David in Gharh, & non addidit ultra, ut quaereret eum. Dixit autem David ad Achis: Si quaeso inueni gratiam in oculis tuis, dent mihi locum in vna ex urbibus regionis, & manebo ibi. Et ut quid manet seruus tuus in ciuitate te regia tecum? Et dedit ei Achis in die illa Sidlagh. Ideo fuit Sidlagh regibus Iehudah usque ad diem hanc. Fuit autem numerus dierum quibus mansit David in regione Pelistim annus & quatuor menses. Et ascendit David, & uiri eius, & impetum fecerunt in Ghesuritam, & Ghirzitanam, & Hamalechitarum. Hi enim inhabitabant terram quae fuit a seculo, ingredi ente te Sur usque ad terram Aegypti. Et percussit David terram,

nec uiuum reliquit uirum & mulierem, & tulit oues, et boues & asinos & camelos ac vestes et reuersus est, et uenit ad Achis. Dixitq; Achis: Quo iustis a praedam hodie? Et dixit David: Contra meridiem Iehudah, & contra meridiem Ierachmeel, & contra meridiem Cheni. Et uirum, & mulierem non relinquebat uiuum David, ut adduceret in Gharh, dicendo: Ne forte nuncient contra nos, dicendo: Sic fecit David, & sic fuit consuetudo eius omnibus diebus quibus mansit in regione Pelistim. Et credidit Achis David, dicendo: Abominando abominatus est populum suum Israel, & erit mihi seruus in seculum.

Fuit, in diebus illis congregatum Pelistim castrata in pugnam, ut pugnarent cum Israel. Dixitq; Achis ad David: Sciendo scies quod mecum egredieris in castra tu, & uiri tui. Dixitq; David ad Achis: Profecto scies quae faciet seruus tuus. Dixitq; Achis ad David: Profecto custodem capiti meo ponam te omnibus diebus. Semuel autem mortuus erat, & planxerunt eum omnis Israel, & sepelierunt eum in Ramah, & in urbe sua. Saul autem remouit pythones, & magos de terra, Et congregati sunt Pelistim, & uenerunt, & castrametati sunt in Ghibboah. Et uidit Saul castra Pelistim, & timuit, & expauit cor eius ualde. Et consuluit Saul dominum, & non respondit ei dominus nec per somnia, nec per uisum, nec per prophetas. Dixit autem Saul seruis suis: Quaerite mihi mulierem habentem pythone, & ibo ad eam, & inquiram per eam. Dixitq; serui eius ad eum: Ecce mulier habens pythone in Hendor. Et mutauit se Saul, & induit se uentibus alijs & abiit in pse, & duo uiri cum eo, ueneruntq; ad mulierem nocte, & dixit: Diuina quaeso mihi per pythone, & fac ascendere ad me quem dixeris tibi. Dixitq; mulier ad eum: Ecce tu nosti quae fecit Saul, quae abscondit pythones et magos e terra. Et ut quid tu offensus es? Quae anima mea, ut mori facias me? Et irauit ei Saul per dnm, dicendo: Viuit dñs, si euenerit tibi punitio propter hoc. Dixitq; mulier: Quem ascendere faciam tibi? Et dixit Semuel: fac ascendere milium. Viditq; mulier semuelem, & clamauit uoce magna, & dixit mulier ad Saul, dicendo: Ut quid decepsisti me, & tu es Saul? Dixitq; ei rex: Ne timeas, quid enim uidiisti? Et dixit mulier ad Saul: Diuini uidi ascendente e terra. Dixitq; ei: Quae forma eius? & ait: Vir senex accedens, & ipse amictus pallio. Et cognouit Saul quod Semuel esset, & incuruauit se in facie super terram, & adorauit. Dixitq; Semuel ad Saul: Ut quid conuocasti me, ut faceres ascendere, me? Dixitq; Saul: Angustiss afficior ualde, & Pelistim pugnant contra me, & deus recessit a me, & non respondit mihi ultra, neq; per manum prophetarum, neq; per somnia. Et uocauit te, ut scire me faceres, quid facia. Dixitq; Semuel: Et ut qui interrogas me, & dñs recessit a te, & est cum inimico tuo? Et fecit dñs ei quemadmodum locutus est per manum meam. Et scidit dñs regnum de manu tua, & dedit illud socio tuo David. Propterea quod non audisti uocem dñi, nec fecisti iram furoris eius contra Hamalech. Ideo hoc fecit tibi dñs die hac, Et dabit dñs etiam Israel tecum in manu Pelistim. Et cras eris tu, & filij tui mecum. Etiam castra Israel dabit dominus in manu Pelistim. Et festinauit Saul, & cecidit plenitudo staturae eius in terra, & timuit ualde propter uerba Semuel. Etiam uires non erant in eo, quia non comederat panem tota die, & tota nocte. Et uenit mulier ad Saul, & uidit quod territus esset ualde, & dixit ei: Ecce obtemperauit ancilla tua uoci tuae, & posui animam meam in manu mea, & paru uerbis tuis, quae locutus es ad me. Et nunc obtempera quaeso etiam uoci ancillae tuae, & ponam ante te buccellam panis, & comede. Et erunt in te uires, ut uadas per uiam. Et reuinit, & dixit: Non comedam. Et coegerunt eum serui eius, & etiam mulier, & audiuit uocem eorum, surrexitque e terra, & sedit super lectum. Mulieri autem erat vitulus pinguis in domo, & festinauit,

Sopor do mulier

aliquot di es & quatuor menses. ab anni quo

Supra 25a.

Eccii 46a.

Supra 25a.

& iugulauit eum, & tulit farinam, & miscuit, & coxit ex ea in fermentata. Et attulit ante Saul, & ante seruos eius, & comederunt, & surrexerunt, & abierunt nocte ipsa.

David cum Pelistim aduersum Saul pugnantibus exercitu remittitur. C A P . X X I X .

A T congregauerunt Pelistim omnia castra sua in Aphec, & Israel castrametati erant in fonte qui erat in Izrehel. Principes autem Pelistim transibant ceteri, & milleni, David autem, & viri eius transibant in nouissimo cum Achis. Dixeruntque principes Pelistim: Quid hic agunt Hebraei isti? Dixitque Achis ad principes Pelistim: Nōne iste est David seruus Saul regis Israel, qui fuit mecum iam diebus, vel iam annis, & non inueni in eo quicquam a die qua habitauit usque ad diē hanc? Et irati sunt aduersus eum principes Pelistim, dixeruntque ei principes Pelistim: Fac redire virum, & reuertatur ad locum suum in quo constituit eum, & non descēdat nobiscum in praelium. Et non sit nobis aduersarius in praelio. Et in quo placebit hic domino suo? Nōne in capitibus virorum horum? Nōne hic est David, cui canebant in choris, dicēdo: Percussit Saul mille suos, David decem milia suos. Vocauit autem Achis David, & dixit ei: Viuit dominus, quia rectus es, & bonus in oculis meis, egrediente te, & ingrediente te mecum in castra. Non enim inueni in te malum a die quo ingressus es ad me usque ad diē hanc, sed in oculis principum non es bonus. Et nunc reuerte, & vade in pacē, & nō facies malum in oculis principum Pelistim. Dixitque David ad Achis: Quid enim feci, & quid inuenisti in seruo tuo a die qua fui coram te usque ad diē hanc, quod non veni, & pugne coram inimicis domini mei regis? Et respondit Achis, dixitque ad David: Noui quod bonus es in oculis meis, sicut angelus dei. Sed principes Pelistim dixerunt: Nōne ascendat nobiscum in praelium. Et nunc surge mane, & serui domini tui qui venerunt tecum, & furgite mane, & illucescet vobis, & ite. Et surrexit David, & viri eius, vt iret mane, vt reuertetur ad terram Pelistim. Pelistim vero ascenderunt in Izrehel.

David remissus Siclagh succēssam inuenit, persequitur successio nis quores, & opparet paelam. C A P . X X X .

A T fuit, cum venisset David & viri eius in Siclagh die tertia, Hamalech graffati fuerat uersus meridiem, et Siclagh. Et percusserant Siclagh, & cōbussierant eam igni. Et captiuas duxerant mulieres, quae erant in ea, a paruo usque ad magnum, non interfecerunt quenquam, sed duxerunt, & abierunt in viam suam. Et venit David, & viri eius ad ciuitatem, & ecce combusta erat igni, & vxores eorum, & filij eorum, & filiae eorum captiuae ductae erant. Et leuauit David, & populus, qui erat cum eo, vocē suam, & fleuerunt donec nō essent in eis vires ad flendum. Et duae vxores David captiuae ductae erant Achinoham Izrehelita, & Abigail vxor Nabal Charmelita. Et angustiis affectus est David valde. Dixerunt enim populus quod lapidaret eum, quod amaritudine affecta esset anima ois populi vnusquisque super filios suos, & super filias suas. Et roborauit se David in dño deo suo. Dixit autem David ad Ebiathar sacerdotē filij Achimelech: Applica quæso mihi Ephod. Et applicauit Ebiathar Ephod Davidi. Et interrogauit David dñm, dicēdo: Nū persequar exercitum hunc? Num attingam eum? Et dixit ei: Persequere, quia cōprehēdēdo cōprehēdes, & erūdo erues. Et abiit David ipse, & sexcenti viri qui erant secum, & venerunt usque ad torrentē Bēfor. Reliqui vero subsisterunt. Et persecutus est eos David ipse, & quadringenti viri, & subsisterunt ducenti viri qui lassifuerant, ne transirent torrentē Bēfor. Inueneruntque viri Aegyptium in agro, & attulerunt eum ad David, & dederunt ei panē & comedie, & propinauerunt ei aquam. Et dederunt ei fragmen carycae, & duas ligaturas vuarum paf sarum, & comedit. Et reuersus est spiritus eius in eo. Non enim comederat panem, nec biberat aquam tribus diebus, & tribus noctibus. Dixitque ei David: Cuius es tu, & vnde es? Dixitque puer Aegyptius: Ego sum seruus viri Hamalechite, & dereliquit me dñs meus, quia aegrotavi, hodie tres sunt dies. Nos iuimus ad prēdam, ad meridiem Cherethi, & ad id quod est Ichudah,

& ad meridiem Chaleb, & Siclagh cōbussimus igni. Dixitque ad eum David: Num descendere facies me ad exercitum illum? Et dixit: Iura mihi per deum, quod non occides me, neque trades me in manū domini mei, & ascendere facia te ad exercitum illum. Et descendere fecit eum. Et ecce distulsi erant in superficie omnis terrae comedentes, & bibentes, & tripudiantes propter omnia spolia magna quae tulerant e terra Pelistim, & e terra Ichudah. Et percussit eos David a crepusculo usque ad vesperam in crastino, & non euasit ex eis quisquam, praeter quadringentos viros adolescentes qui equitauerunt super camelos, & fugerunt. Et eruit David omnia quae tulerunt Hamalec, & duas vxores suas eruit David. Et non defuit eis a paruo usque ad magnum, usque ad filios, & filias, & a spoliis usque ad omnia quae tulerunt sibi, oia reduxit David. Et tulit David omnes pecudes, & boues duxerunt ante gregē ipsum. Et dixerunt: Haec est praeda David. Venitque David ad ducentos viros, qui lassifuerant, vt non possent ire post David, & residere. fecerant eos in torrente Bēfor. Egressi sunt in occursum David, & in occursum populi, qui erant secum. Et accessit David ad populum, & saluauit eos pacifice. Respondit autem omnis vir malus, & impius, ex viris qui ierunt cum David, & dixerunt: Pro eo quod non venerunt nobiscum, non dabimus eis de spoliis quae eruitis, sed vnusquisque vxorē suam, & filios suos ducent, & ibunt. Dixit autem David: Nō facietis sic fratres mei. Quae dedit dñs nobis, & custodiuit nos, & dedit exercitum qui venit contra nos in manu nostra. Et quis audiet vos in re hac? Sed sicut portio descēdentis ad praelium, erit portio manentis ad sarcinas, pariter diuidetur. Et fuit a die illa & supra, positum est hoc in lege, & in ius in Israel usque ad diē hanc. Et venit David in Siclagh, & misit de praeda senioribus Ichudah amicis suis, dicēdo: Ecce vobis benedictio de spoliis inimici coram dñi. Iis qui erant in Bethel, & qui in Ramoth ad meridiem, & qui in Iathar. Et qui in Haroer, & qui in Siphmoth, & qui in Estemohah. Et qui in Rachel, & qui in vrbibus Ierachmei, & qui in vrbibus Cheni, Et qui in Chormah, & qui in Borhasan, & qui in Hathah. Et qui in Chebron & omnibus locis in quibus ambulauerat David ipse, & viri eius.

Saul infra cō Pelistim pugna, cō liberis occiditur. C A P . X X X I .

P Elistim autem pugnabat cum Israel. Et fugerunt viri Israel a facie Pelistim, & ceciderunt vulnerati in monte Ghilboah. Et persecuti sunt Pelistim Saul, & filios eius. Percusseruntque Pelistim Ionathan, & Abinadab, & Malchisua filios Saul. Et aggrauatus est praesidium contra Saul, & inuenerunt eum iaculator res viri cum arcu, & timuit valde a iaculatoribus. Dixitque Saul armigero suo: Euagina gladium tuum, & pfode me illo, ne forte veniant incircuncisi isti, & perfodiant me, & illusiones fiant in me, & noli armiger eius. Timebat enim valde. Et tulit Saul gladium, & irruit super eum. Viditque armiger eius, quod mortuus esset Saul, & irruit etiam ipse super gladium suum, & mortuus est cum eo. Mortuusque est Saul, & tres filij eius, & armiger eius, & etiam omnes viri eius in die illa pariter. Et viderunt viri Israel, qui erant in transitu vallis, & qui erant in transitu Iarden, quod fugissent viri Israel, & quod mortui essent Saul, & filij eius, & reliquerunt ciuitates, & fugerunt. Veneruntque Pelistim, & habitauerunt in eis. Et fuit, in crastino venerunt Pelistim ad exponendum interfectos, & inuenerunt Saul, & tres filios eius iacentes in monte Ghilboah. Et absciderunt caput eius, & spoliae runt arma eius, & miserunt in terram Pelistim per circuitum ad annunciantum in templo idolorum suorum, & in populo. Et posuerunt arma eius in templo. Hasteroth. Corpus vero eius fixerunt in muro Bethsan. Et audierunt de eo habitatores Iabes Ghilhad, & fecerunt Pelistim ipsi Saul. Et surrexerunt omnes viri fortis, & ambulauerunt tota nocte, tuleruntque corpus Saul, & corpora filiorum eius de muro Bethsan, & venerunt in Iabes, & cōbussierunt ea ibi. Et tulerunt ossa eorum, & sepelierunt sub arbore Iabes, & ieiunauerunt septē diebus.

David remissus Siclagh succēssam inuenit, persequitur successio nis quores, & opparet paelam. C A P . X X X I .

Saul infra cō Pelistim pugna, cō liberis occiditur. C A P . X X X I .

Saul infra cō Pelistim pugna, cō liberis occiditur. C A P . X X X I .

Saul infra cō Pelistim pugna, cō liberis occiditur. C A P . X X X I .

Saul infra cō Pelistim pugna, cō liberis occiditur. C A P . X X X I .

Saul infra cō Pelistim pugna, cō liberis occiditur. C A P . X X X I .

Saul infra cō Pelistim pugna, cō liberis occiditur. C A P . X X X I .

Saul infra cō Pelistim pugna, cō liberis occiditur. C A P . X X X I .

Saul infra cō Pelistim pugna, cō liberis occiditur. C A P . X X X I .

Saul infra cō Pelistim pugna, cō liberis occiditur. C A P . X X X I .

Saul infra cō Pelistim pugna, cō liberis occiditur. C A P . X X X I .

Saul infra cō Pelistim pugna, cō liberis occiditur. C A P . X X X I .

Saul infra cō Pelistim pugna, cō liberis occiditur. C A P . X X X I .

Saul infra cō Pelistim pugna, cō liberis occiditur. C A P . X X X I .

Saul infra cō Pelistim pugna, cō liberis occiditur. C A P . X X X I .

Liber Samuelis secundus

Interprete Sante Pagnino, Lucensi.

David nuntium se Saulen interfecisse mentiens occidit iheret, plangit Saulen & Ionathan.

CAPVT I.

A T FUIT POST MORTEM Saul, Et David reuersus erat a caedēdo Hamalec, & manserat David in Siclagh diebus duobus. Et fuit, die tertio, ecce vir venit e castris Saul & vestes eius scissae erant, & terra super caput eius. Et fuit, cum venisset ad David, cecidit in terram, & incurruauit se. Dixitque ei David: Vnde venis? Dixitque ad eum: E castris Israel erui me. Dixitque ad eum David: Quid euenit, nuncia quæso mihi. Et dixit: Fugit populus de praelio, & etiam multitudo cecidit e populo, & mortui sunt. Et etiam Saul, & Ionathan filij eius mortui sunt. Dixitque David ad puerum, qui nunciabat sibi: Quomodo nosti quod mortuus sit Saul, & Ionathan filius eius? Dixitque puer, qui nunciabat ei: Per accidens veniendo, per accidens veni in montem Ghilboah, & ecce Saul innixus erat lanceae suae, & ecce currus & equites persequabantur eum. Et respexit post se, & vidit me, vocauitque me. Et dixit ei: Ecce adsum. Dixitque mihi: Quis es tu? Et dixi ad eum: Hamalechites sum. Dixitque mihi: Sta quæso super me, & interfice me, quia tenet me angustia, quia omnis adhuc anima mea est in me. Et steti super eum, & interfeci eum. Sciebam enim quod non viueret. Mortuo illo, tuli diadema quod erat super caput eius, & armillam quae erat in brachio eius, & adduxi ea ad dominum meum huc. Et apprehendit David vestimenta sua, & scidit ea, & etiam omnes viri qui erant secum, & planxerunt, & fleuerunt, & ieiunauerunt usque ad vesperam super Saul, & super Ionathan filium eius, & super populum domini, & super domum Israel, prout mortui erant gladio. Dixit autem David ad puerum, qui nunciabat sibi: Vnde es tu? Et dixit: Filius viri peregrini Hamalechites sum. Dixitque ad eum David: Quomodo non timuisti mittere manum tuam ad perdendum christum domini? Vocauitque David vnum e pueris, & dixit: Accede, occide eum. Et percussit eum, & mortuus est. Dixitque ad eum David: Sanguis tuus super caput tuum. Os enim tuum testificatum est contra te, dicēdo: Ego occidi christum domini. Et lamentatus est David lamentationem hanc super Saul, & super Ionathan, filium eius. Dixitque, vt docerent filios Ichudah iaculatori arcu: Ecce scriptum est in libro Iasar. O destituta derabilis terra Israel, in excelsis tuis vulneratus est. Quomodo ceciderunt potentes: Ne annuncietis in Ghath, & ne annuncietis in plateis Achelon, ne forte laetentur filiae Pelistim, ne forte exultent filiae incircuncisorum. Montes Ghilboah neque ros, neque pluuia descendat super vos, neque sint agri oblatio num, quia ibi proiectus est clypeus fortium, clypens Saul, ac si non esset vnctus oleo. A sanguine interfectorum ab adipe fortium. Sagitta arcus Ionathan non rediit retrorsum, & gladius Saul nō est reuersus inanis. Saul, & Ionathā amabiles, & decori in vita sua, & in morte sua non sunt separati. Aquillis leuioribus, leonibus fortiores fuerunt. Filiae Israel super Saul flete, qui vestiebat vos coccino cum deliciis, qui ascendere faciebat ornamentum aureum super vestem vestram. Quomodo ceciderunt fortes in medio belli: Ionathan in excelsis tuis occisus est. Angustis afficior super te frater mi Ionathan. Dulcissimi mihi valde. Mirabilior fuit amor tuus mihi amore mulierum. Quomodo ceciderunt fortes, & perierunt arma bellica?

David nuntium se Saulen interfecisse mentiens occidit iheret, plangit Saulen & Ionathan.

David nuntium se Saulen interfecisse mentiens occidit iheret, plangit Saulen & Ionathan.

David nuntium se Saulen interfecisse mentiens occidit iheret, plangit Saulen & Ionathan.

David nuntium se Saulen interfecisse mentiens occidit iheret, plangit Saulen & Ionathan.

David nuntium se Saulen interfecisse mentiens occidit iheret, plangit Saulen & Ionathan.

David nuntium se Saulen interfecisse mentiens occidit iheret, plangit Saulen & Ionathan.

David nuntium se Saulen interfecisse mentiens occidit iheret, plangit Saulen & Ionathan.

David nuntium se Saulen interfecisse mentiens occidit iheret, plangit Saulen & Ionathan.

David nuntium se Saulen interfecisse mentiens occidit iheret, plangit Saulen & Ionathan.

David nuntium se Saulen interfecisse mentiens occidit iheret, plangit Saulen & Ionathan.

David nuntium se Saulen interfecisse mentiens occidit iheret, plangit Saulen & Ionathan.

David nuntium se Saulen interfecisse mentiens occidit iheret, plangit Saulen & Ionathan.

David nuntium se Saulen interfecisse mentiens occidit iheret, plangit Saulen & Ionathan.

David nuntium se Saulen interfecisse mentiens occidit iheret, plangit Saulen & Ionathan.

A T fuit, post haec interrogauit David dominum, dicēdo: Num ascendam in vnam ex vrbibus Ichudah? Dixitque dominus ad eum: Ascende. Et dixit David: Quo ascendam? Et dixit: In Chebron. Et ascendit illuc David, & etiam duae vxores eius Achinoham Izrehelitis, & Abigail vxor Nabal Charmelita. Et viros suos qui erant secum, ascendere fecit David, vnūquenque cum familia sua, & manserunt in vrbibus Chebron. Et venerunt viri Ichudah, & vixerunt ibi David in regem super domum Ichudah. Et nunciauerunt David, dicēdo: Viri Iabes Ghilhad sepelierunt Saul. Et misit David nuncios ad viros Iabes Ghilhad, & dixit ad eos: Benedicite vos a domino, qui fecistis misericordiam hanc cum domino vestro cum Saul, & sepelivistis eum. Et nunc faciat dominus vobiscum misericordiam, & veritatem. Et ego etiam faciam vobiscum bonum hoc, quia fecistis rem hanc. Et nūc confortentur manus vestrae, & estote filij fortes, quia mortuus est dominus vester Saul. Et etiam me vxorem domus Ichudah in regem super vos. Abner autem filius Ner princeps militum, qui erat ipse Saul, tulit Isboeth filium Saul, & transire fecit eum in castra. Et regnare fecit eum super Ghilhad, & super Asuri, & super Izrehel, & super Ephraim, & super Benjamin, & super Israel vnūuersum. Quadragenarius erat Isboeth filius Saul, quando regnauit super Israel, & duobus annis regnauit: tantum domus Ichudah sequebatur David. Et fuit numerus dierum quibus fuit David rex in Chebron super domum Ichudah, sex menses, & sex menses. Et egressus est Abner filius Ner, & serui Isboeth filij Saul de castris in Ghilbon. Ioab filij Seruiah, & serui David egressi sunt, & occurrerunt eis iuxta piscinam Ghilbon pariter. Et manserunt iuxta piscinam hinc, & illi iuxta piscinam inde. Dixitque Abner ad Ioab: Surgant nunc pueri, & ludant ante nos. Dixitque Ioab: Surgant. Et surrexerunt & transferunt in numero duodecim. Ex Benjamin, & Isboeth filio Saul. Et duodecim ex seruis David. Et apprehenderunt vnusquisque caput proximi sui, & gladius suus in latere proximi sui, & ceciderunt pariter. Et vocauit locum ipsum Chelcath Hassurim (Ager fortium) qui est in Ghilbon. Et fuit primum durum vsque valde in die illa. Et caesus est Abner, & viri Israel coram seruis David. Erant autem ibi tres filij Seruiah, Ioab, & Abisai, & Hafeel. Hafeel autem leuis erat pedibus suis sicut vnus e capreis qui sunt in agro. Et percutus est Hafeel Abner, & non declinavit eundo ad dexteram nec ad sinistram a tergo Abner. Et respexit Abner post se & ait: Tu es Hafeel? Et dixit: Sum. Dixitque illi Abner: Declina ad dexteram tuam vel ad sinistram tuam, & apprehende vnum e pueris, & tolle tibi exuias eius. Et noluit Hafeel declinare a tergo illius. Addidit autem adhuc Abner dicere ad Hafeel: Recede a tergo meo. Vt quid percutiā te in terrā? Et si percussero te, quomodo leuabo faciem meam ad Ioab fratrem tuum? Et renuit recedere. Et percussit eum Abner cuspidē lanceae in quinta costa, & egressa est lancea a tergo ipsius, & cecidit ibi. Mortuus est in loco ipso. Et fuit, omnis qui veniebat ad locum in quo ceciderat Hafeel, & mortuus fuerat, subsistebat. Et persecuti sunt Ioab, & Abisai Abner. Et sol occubuit. Ipsi autem venerunt usque Ghilbah, quae est contra faciem Ghiach per viam deserti Ghilbon. Et congregati sunt filij Benjamin post Abner, & fuerunt in coetū vnum, & steterunt in summitate collis vnus. Et clamauit Abner ad Ioab, & ait: Num in seculum deuorabit gladius? Nōne nosti quod amaritudo sit in nouissimo? Et vsque quo non dices populo, vt auertatur a tergo fratrum suorum? Dixitque Ioab: Viuit deus, quia nisi locutus fuisset, tunc mane ascendisset populus vnusquisque a tergo fratrum suorum. Et clamauit Ioab: Buccina, & stetit omnis populus, & non sunt perfecti ultra Israel, nec addiderunt ultra pugnare. Abner autem, & viri eius abierunt per campēstria tota nocte illa, & transferunt Iarden, & perambulauerunt totam Bithron, & venerunt ad castra. Ioab autem reuersus est a tergo Abner, & congregauit.

David nuntium se Saulen interfecisse mentiens occidit iheret, plangit Saulen & Ionathan.

David nuntium se Saulen interfecisse mentiens occidit iheret, plangit Saulen & Ionathan.

David nuntium se Saulen interfecisse mentiens occidit iheret, plangit Saulen & Ionathan.

David nuntium se Saulen interfecisse mentiens occidit iheret, plangit Saulen & Ionathan.

David nuntium se Saulen interfecisse mentiens occidit iheret, plangit Saulen & Ionathan.

David nuntium se Saulen interfecisse mentiens occidit iheret, plangit Saulen & Ionathan.

David nuntium se Saulen interfecisse mentiens occidit iheret, plangit Saulen & Ionathan.

David nuntium se Saulen interfecisse mentiens occidit iheret, plangit Saulen & Ionathan.

David nuntium se Saulen interfecisse mentiens occidit iheret, plangit Saulen & Ionathan.

David nuntium se Saulen interfecisse mentiens occidit iheret, plangit Saulen & Ionathan.

David nuntium se Saulen interfecisse mentiens occidit iheret, plangit Saulen & Ionathan.

David nuntium se Saulen interfecisse mentiens occidit iheret, plangit Saulen & Ionathan.

David nuntium se Saulen interfecisse mentiens occidit iheret, plangit Saulen & Ionathan.

David nuntium se Saulen interfecisse mentiens occidit iheret, plangit Saulen & Ionathan.

David nuntium se Saulen interfecisse mentiens occidit iheret, plangit Saulen & Ionathan.

David nuntium se Saulen interfecisse mentiens occidit iheret, plangit Saulen & Ionathan.

David nuntium se Saulen interfecisse mentiens occidit iheret, plangit Saulen & Ionathan.

gavit omnem populum, & defuerunt e feruis David nouem, & decem viri & Hafael. Serui autem David percusserunt de Biniamin, & de viris Abner trecentos, & sexaginta viros, & mortui sunt. Tuleruntq; Hafael, & sepelierunt eum in sepulchro patris sui, quod erat in Bethlechem, & ambulauerunt tota nocte Ioab, & viri eius. Et illuxit eis in Chebron.

¶ Ioab occidit Abner occisum plangit David. C A P. III.

A Vit autem bellum longum inter domum Saul, & domum David. Et David ibat, & confortabatur. Domus autem Saul ibat, & attenuabatur. Nati sunt autem David filij in Chebron. Et fuit primogenitus eius Amnon ex Achinohā Izrehelide. Secundus vero eius Chilab ex Abigail vxore Nabal Charmelitæ: & tertius Absalom filius Mahachah filie Talmat regis Ghefur: & quartus Adoniah filius Chaggithe: & quintus Sephathiah filius Abithal: & sextus Ithreham ex Heglah vxore David. Isti nati sunt David in Chebron. Et fuit, cum esset bellum inter domum Saul, & domum David, Abner tenebat se pro domo Saul. Sauli autem fuerat concubina, & nomen eius Rispah filia Aiah. Dixitq; Isboeth ad Abner: Quare ingressus es ad concubinam patris mei? Et iratus est Abner valde propter verba Isboethi, & dixit: Numquid caput canis ego sum, vt contra Iehudah hodie faciam misericordiam cum domo Saul patris tui, fratribus eius, & proximis eius? Et non tradidi te in manu David, & visitasti super me iniquitatem mulieris hodie. Sic faciat dñs Abner, & sic addat ei, quia sicut iurauit dñs David, sic faciam ei: transire faciendo regnum a domo Saul, & erigendo solium David super Israel, & super Iehudah, a Dan vsq; Beer Sebah. Et nō potuit amplius respondere ipsi Abner quicq; eod q; timeret eū. Misit autē Abner nuncios ad Dauid loco sui, dicens: Cui est terra? Dicens: Pange pactū tuū mecum, & ecce manus mea erit tecū, vt vertā ad te vniuersum Israel. Et dixit: Bene, pangā tecum foedus. Veruntamen vnum postulo a te, dicens: Non videbis faciem meam, nisi prius adduxeris Michal filiam Saul, quā venies ad videndū faciem meā. Misit autē David nuncios ad Isboeth filium Saul, dicens: Da vxorem meā Michal, quā despondi mihi cētum præputiis Pelistim. Et misit Isboeth, & tulit eā ad viro a Pathiel filio Laia. Et abiit secum vir eius, eundo & stēdo post eā vsq; ad Bachurim. Dixitq; ad eū Abner: Vade, reuertere. Et reuersus est. Et reuertit Abner eum cum senioribus Israel, dicens: Tum heri, tum nudius tertius quæsiuistis David, vt esset rex super vos. Et nunc facite. Dñs enim dixit ad David, dicens: Per manū serui mei David serua bo populum meum Israel, de manu Pelistim, & de manu omnium inimicorum eorū. Et locutus est etiā Abner in auribus Biniamin. Abiitq; etiā Abner ad loquendū in auribus David in Chebron omne quod bonum erat in oculis Israel, & in oculis ois domus Biniamin. Et venit Abner ad David in Chebron, & cum eo erant XX. viri. Et fecit David Abner, & viris qui erant secū conuiuuiū. Dixitq; Abner ad David: Surgā, & ibo, & congregabo ad dñm meum regem vniuersum Israel, & percussit tecū foedus, & regnabis secundū omne quod desiderabit aīa tua. Et dimisit David, Abner, & abiit in pace. Et ecce serui David, & Ioab veniebant e castris, & prædam multa secum adducebant Abner, autem non erat cum David in Chebron, quia dimiserat eū, & abierat in pace.

B Et Ioab, & ois exercitus qui erat secū, venerunt, & nuntiauerunt Ioab, dicens: Venit Abner filius Ner ad regem, & dimisit eū. Et abiit in pace. Et venit Ioab ad regē, & dixit: Quid fecisti? Ecce venit Abner ad te. Propter quid dimisisti eum, & abiit eū? Nosti Abner filium Ner, quia vt deciperet, te venit: & vt sciret exitū tuum, & introitū tuum, & vt sciret omne quod facis. Et egressus est Ioab a David, & misit nuncios post Abner, & reduxerunt eum a cisterna Sirah, & David nesciebat. Et reuersus est Abner in Chebron. Et diuertere fecit eū Ioab ad medium portæ vt loqueretur ei in dolo, & percussit eū ibi in quinta costa, & mortuus est propter sanguinem Hafael fratris sui. Et audiuit David postea, & dixit: Innocēs ego, & regnum

meum cum dño vsq; in seculū a sanguine Abner filij Ner. Cadant super caput Ioab, & super omnē domum patris eius. Et non deficiat de domo Ioab fluēs, & leprosus, & tenens scipionem, & cadēs gladio, & carēs pane. Ioab autē, & Abisai frater eius, interfecerunt Abner, eod q; occiderat Hafael fratrem eorū in Ghibhō in plio. Dixit autē David ad Ioab & ad oim populū q; erat secum, Scidite vestimēta vestra, & accingite vos faccis, & plangite ante Abner, & rex David ibat post feretū. Et sepelierunt Abner in Chebron. Et leuauit rex vocū suam, & fleuit super sepulchru Abner, & fleuerunt omnis populus. Et plangit rex super Abner, & dixit: Num sicut moritur fultus, mortuus est Abner? Manus tuæ non fuerunt ligatæ, nec pedes tui com pedibus addicti. Sicut corruit quispiā coram filiis iniquis, corruisti. Et addiderunt omnis populus flere super eum. Et venit omnis populus, vt comedere faceret ipsum David panē, cum adhuc esset dies: & iurauit David, dicens: Sic faciat mihi deus, & sic addat, si antequam occubāt sol, gustauero panem, vel omne quantum luncunq;. Et omnis populus cognouit, & placuit in oculis eorū. Quicquid fecit rex in oculis totius populū, placuit. Et cognouerunt omnis populus, & omis Israel in die illa, quod non fuit a rege, vt mori faceret Abner filium Ner. Dixit autē rex seruis suis: Nonne scitis quod princeps, & magnus, cecidit die hac in Israel? Et ego hodie tener, & vnctus rex. Viri autem isti filij Seruiah fortiores sunt me. Reddat dominus facienti malum, iuxta malitiam suam.

¶ Bahanah & Rechab occidunt Isboeth filium Saul. C A P. IIII.

A Viduit autē filius Saul, q; mortuus esset Abner in Chebron, & debilitatæ sunt manus eius, & omnis Israel terribiti sunt. Duo autē viri principes turmarū erant filio Saul, nomen vnus Bahanah, & nomen alterius Rechab filij Rimmon Beerothitæ de filiis Biniamin, quia etiam Beerothi reputabatur in Biniamin. Fugeruntq; Beerothitæ in Ghitaim, & fuerunt ibi aduenē vsq; ad diē hanc. Ionathan autē filio Saul erat filius claudus pedibus. Quinquēns erat, quādo venit rumor Saul, & Ionathan de Izrehel, & tulit eū nutrix eius, & fugit. Et fuit, cū festinaret fugere, cecidit, & claudus effectus est, & nomen eius Mephiboseth. Et abierunt filij Rimmon Beerothitæ Rechab, & Bahanah, & venerunt, cū incalceret dies, in domum Isboeth. Ipse autē dormiebat in cubiculo meridiano. Et ecce ingressi sunt in mediū domus tollentium frumēta, & percusserunt eum in quinta costa Rechab, & Bahanah frater eius, & fugerunt. Ingressi enim fuerant domū, ipso dormiente super lectum suum in cubilo strati sui, & percusserunt eum, & interfecerunt eum, & remouerunt caput eius, tuleruntq; caput eius, & abierunt per viam campestrē tota nocte. Et adduxerunt caput Isboeth ad David in Chebron. Dixeruntq; ad regem: Ecce caput Isboeth filij Saul inimici tui, qui quæsiuit animam tuam, & dedit dominus domino meo regi vitiones die hac de Saul, & semine eius. Respondit autē David ad Rechab, & Bahanah fratrem eius filios Rimmon Beerothitæ, & dixit eis: Viuit dominus qui redemit animam meam ex omni angustia: quia eum qui nunciavit mihi, dicens: Ecce mortuus est Saul, & ipse erat velut euangelizans in oculis suis) tenui eum, & occidi eum in Sichelagh, qui putabat, quod darem ei præmium nunciij. Quanto magis homines impios, qui interfecerunt virum iustum in domo sua super lectum suum: Et nunc nōne requiram sanguinem eius de manu vestra, & auferam vos e terra? Et præcepit David pueris, & interfecerunt eos, & præciderunt manus eorum, & pedes eorum, & suspenderunt super piscinam in Chebron. Caput vero Isboeth tulerunt, & sepelierunt in sepulchro Abner in Chebron.

¶ David secundo ungitur in regē, caput arcē Stion, elich cecos, & claudos, dicit uxores, gignit, liberos, prolifigat Pelistas. C A P. V.

A Venerunt autem omnes tribus Israel ad David in Chebron, atq; dixerunt, dicens: Ecce nos os tuū, & caro tua sumus. Tum heri, tum nudius tertius, cum esset Saul rex super nos,

per nos, educebas, & introducebas Israel. Dixitq; dominus tibi: Tu pasces populum meum Israel, & tu eris dux super Israel. Veneruntq; omnes seniores Israel ad regem in Chebron, & percussit cum eis rex David foedus in Chebron corā dño, & vnixerunt David in regem super Israel. Triginta annorū erat David, quādo regnauit, & quadraginta annis regnauit. In Chebron regnauit super Iehudah septē annis, & sex mensibus. Et in Ierusalaim regnauit triginta, & tribus annis super Israel, & Iehudah. Et abiit rex, & viri eius in Ierusalaim ad Iebusæū habitatorem terræ, qui dixit ad David, dicens: Non ingredieris huc, nisi tremueris cecos, & claudos: dicens: Nō ingredietur David huc. Et cepit David arcē Stion. Ipsa est ciuitas David. Dixitq; David in die illa: Omnis qui percussit Iebusæum, attinget catharactam, & claudos, & cecos odio habitos ab anima David. Ideo dicebant: Cæcus, & claudus nō intrabit domum. Et habitauit David in arce, vocauitq; eā ciuitatem David, & ædificauit David per circuitum a Milo, & intrinsecus. Et abiit David eundo, & crescendo, et dñm deus exercitū erat cum eo. Misit autem Chiram rex Tyri nuncios ad David, & ligna cedrina, et fabros lignarios, lapidicidatq; pro pariete, & ædificauerūt domum David. Et cognouit David, q; confirmasset eum dominus in regem super Israel, & quod eleuatum esset regnum eius propter populū suum Israel. Accepit autem David adhuc cōcubinas, & vxores de Ierusalaim, postquam venit de Chebron, & nati sunt adhuc David filij, & filie. Et hæc sunt nomina natorū ei in Ierusalaim: Sammuah, & Sobah, & Nathan, & Selomoh, & Ibchar, & Elisuah, & Nephech, & Iaphiah, & Elisamah, & Eladah, & Elipheleth. Et audiverunt Pelistim, q; vnixissent David in regem super Israel, & ascenderunt oēs Pelistim ad quærendū David. Et audiuit David, & descendit in arcem. Pelistim autē venerunt, & diffuderunt se in valle Rephaim. Et interrogauit David dñm, dicens: Num ascendam ad Pelistim? Nō trades eos in manu mea? Dixitq; dominus ad David: Ascende, quia tradēdo tradam Pelistim in manu tua. Et venit David in Bahalperasim, & percussit eos ibi David, & dixit: Diuisit dominus inimicos meos coram me secundum diuisionem aquarum. Idcirco vocauit nomen loci ipsi Bahalperasim. Et reliquerūt ibi sculptilia sua, & combussit ea David, & viri eius. Et apposerunt adhuc Pelistim ascendere, & diffuderunt se in valle Rephaim, & interrogauit David dñm, & dixit: Non ascendes. Gyra post eos, & venies ad eos ex aduerso mororum. Et erit, cum audieris sonitum gressus in cacumibus mororum, tunc mouebiste te. Tūc enim egredietur dominus ante te, ad percutiendum castra Pelistim. Et fecit dauid ita quemadmodum præcepit ei dominus. Et percussit Pelistim a Ghebah vsquequo venias in Ghazer.

C Olegit autem adhuc David omnem electum in Israel, triginta milia. Et surrexit, & abiit David, & omnis populus qui erat secum de viris Iehudah, vt ascendere faceret arcam dei, super quam inuocatum est nomen domini exercitū sedentis super Cherubim. Et insidere fecerunt arcam dei super plaustrum nouum. Et tulerunt eam e domo Abinadab quæ erat in Ghibhah. Huzza autem & Achio filij Abinadab ducebant plaustrum nouum, & tulerunt illud e domo Abinadab, quæ erat in Ghibhah cū arca dei. Achio autē ibat ante arcam. David vero, & omnis Israel iudebant coram domino in omnibus lignis abięgnis, & citharis, & nablīs, & tympanis, & sistris, & cymbalis. Et venerunt ad arcam Nachon. Et extendit manum suam Huzza ad arcam dei, & tenuit eam: quoniam declinabant boues. Et iratus est furor domini contra Huzza, & percussit eum ibi deus propter temeritatem, & mortuus est ibi apud arcam dei. Et iratus est David eod quod diuisit dominus diuisionem in Huzza, & vocauit nomen loci ipsius Peres (id est, diuisio) Huzza vsq; ad diem hanc. Et timuit David do-

A C Olegit autem adhuc David omnem electum in Israel, triginta milia. Et surrexit, & abiit David, & omnis populus qui erat secum de viris Iehudah, vt ascendere faceret arcam dei, super quam inuocatum est nomen domini exercitū sedentis super Cherubim. Et insidere fecerunt arcam dei super plaustrum nouum. Et tulerunt eam e domo Abinadab quæ erat in Ghibhah. Huzza autem & Achio filij Abinadab ducebant plaustrum nouum, & tulerunt illud e domo Abinadab, quæ erat in Ghibhah cū arca dei. Achio autē ibat ante arcam. David vero, & omnis Israel iudebant coram domino in omnibus lignis abięgnis, & citharis, & nablīs, & tympanis, & sistris, & cymbalis. Et venerunt ad arcam Nachon. Et extendit manum suam Huzza ad arcam dei, & tenuit eam: quoniam declinabant boues. Et iratus est furor domini contra Huzza, & percussit eum ibi deus propter temeritatem, & mortuus est ibi apud arcam dei. Et iratus est David eod quod diuisit dominus diuisionem in Huzza, & vocauit nomen loci ipsius Peres (id est, diuisio) Huzza vsq; ad diem hanc. Et timuit David do-

B Et timuit David do-

minum in die illa, & dixit: Quomodo ingredietur ad me arca domini? Et noluit David diuertere ad se arcam domini in ciuitatem David, sed diuertere fecit eam David in domum Hobededom Ghitthæi. Et mansit arca domini in domo Hobededom Ghitthæi tribus mensibus. Et benedixit dominus Hobededom, & omni domui eius. Nunciatumq; est regi David, dicens: Benedixit dominus domui Hobededom, & omnibus qui erāt ei, propter arcam dei. Et abiit David, & ascendere fecit arcam dei e domo Hobededom in ciuitatem David cum lætitia. Et erat cum incederent portantes arcam domini sex passus, immolabat bouem, & bubalum. David autē saltabat totis viribus corā domino, & David accinctus erat Ephod lineo. Et David, & omnis domus Israel ascendere faciebant arcam domini cum tarantara, & sonitu buccinæ. Et fuit, arca domini ingrediente ciuitatem David, Michal filia Saul prospexit de fenestra, & vidit regem David viriliter agentem, saltantem coram dño, & despexit eum in corde suo. Et adduxerunt arcam dñi, & collocauerunt eā in loco suo in medio tabernaculi, qd retenderat ei David, & obrulit David holocausta coram domino, & pacifica. Et compleuit David offerre holocausta, & pacifica, & benedixit populo in nomine domini exercitū. Et partus est vniuerso populo toti multitudini Israel a viro vsq; ad mulierem, vnicuique placētā panis vnam, & partem pulchræ carnis vnam, & lagenam vnā. Et abiit ois populus vniuersusq; in domū suam. Et reuersus est David ad salutadum domum suam. Egressa est autē Michal filia Saul in occursum dauid, & dixit: Quā gloriosus fuit hodie rex Israel? Qui discooperuit se discooperiendo vnus e fatuis. Dixitq; David ad Michal: Coram domino, qui elegit me potius q; patrem tuum, & q; omnē domum eius, præcipiendo mihi, vt essem dux super populū domini, super Israel: Iudam inquam coram domino. Et vil' o' fiam amplius quā hoc, & ero humilis in oculis meis, & cum ancillis de quibus dixisti, glorificabor. Et Michal filia Saul non fuit nati, vsq; ad diem quo mortua est.

¶ David prohibetur ædificare domum dño, promittitur æternus rex Christianus. C A P. VI.

E T fuit, cum sedisset rex in domo sua, & dominus requiescere fecisset eum in circuitu ab omnibus inimicis suis, dixit rex ad Nathan prophetam: Vide nunc, ego habito in domo cedrina, & arca dei habitat in medio cortinæ. Dixitq; Nathan ad regem: Omne quod est in corde tuo, vade, fac, quia dominus tecum est. Et fuit in nocte illa. Fuit verbum domini ad Nathan, dicens: Vade, & dic ad seruum meum David: Sic dixit dominus: Nunquid tu ædificabis domum, vt habitet? Non em habitauit in domo a die qua ascendere feci filios Israel ex Aegypto vsq; ad diem hanc, sed ambulauit in tentorio, & tabernaculo. In omni loco, per quem ambulauit cum omnibus filiis Israel, nunquid verbum locutus sum cum aliqua e tribubus Israel, cui præcepi, vt pasceret populum meum Israel, dicens: vt quid non ædificastis mihi domum cedrinam? Et nunc sic dices seruo meo David: Sic dicit dominus exercitū: Ego tuli te e tugurio euntem post oues, vt esses dux super populum meum Israel. Et fuit te cum in omni loco quo ambulasti, & feci tibi nomen magnum, iuxta nomen magnorum qui sunt in terra. Et ponā locum populo meo Israel, & plantabo eum, & habitabit in loco suo, & non mouebitur amplius, neq; addent filij iniqui, vt affligant eū sicut prius, ab ea scilicet die, quā præcepi, vt essent iudices super populum meum Israel. Et requiem dabo tibi ab omnibus inimicis tuis: & annūciat tibi dominus, quod domum tibi faciet dominus. Cum completi fuerint dies tui, & dormieris cum patribus tuis, statuam semen tuum post te, quod egredietur e vente tuo, & firmabo regnū eius. Ipse ædificabit domum nomini meo, & firmabo solium regni eius vsq; in seculum. Ego ero illi in patre, & ipse erit mihi in filio. Cum inique gesserit, arguam eum cum virga virorū, & plagis filiorum

B Et timuit David do-

hominu. Misericordia autem mea non receder ab eo, quem ad modum recedere feci a Saul, quem recedere feci a facie tua. Firmus erit domus tua, & regnum tuum vsq; in seculum cora te. Thronus tuus erit firmus vsq; in seculum. Secundum omnia verba haec, & secundum vnuerfam visionem hanc, sic locutus est Nathan ad Dauid. Ingressus est autē rex Dauid, & sedit corā domino, & ait: Quis ego sum domine deus, & quare est domus mea, quia adduxisti me vsq; huc: Et parum fuit hoc in oculis tuis domine deus. Et locutus es etiam super domum serui tui in longinquit. Et ista est lex Adam domine deus. Et quid addit vltra Dauid, vt loquatur ad te: Et tu nosti seruum tuū domine deus. Propter verbum tuum, & secundum cor tuū fecisti omnem magnitudinem hanc, ad instruēdū seruum tuū. Ideo significatus es domine deus. Nō est enim sicut tu, & nō est deus praeter te, secundum omnia quae audiuius auribus nostris. Et quis deus populi tuus Israel, gens vna in terra, propter quam iuit deus, vt redimeret sibi populum, & poneret sibi nomen, & faceret vobis magnitudinem, & terribilia terrae tuae, a facie populi tui, quem redemisti tibi ex Aegypto, gentibus, & diis eius. Et firmasti tibi populum tuū nūm Israel, tibi populum vsq; in seculum, & tu domine fuisti eis deus. Et nunc domine deus, verbum quod locutus es super seruum tuum, & super domum eius, suscita vsq; in seculum, & fac secundum quod locutus es. Et magnificetur nomen tuum vsq; in seculum, dicendo: Dominus exercituum deus super Israel. Et domus serui tui Dauid erit stabilita coram te. Quia tu domine exercituum deus Israel reuelasti aurem serui tui, dicendo: Domum aedificabo tibi. Ideo inuenit seruus tuus cor suum, vt oraret ad te orationem hanc. Nunc ergo domine deus, tu es deus, & verba tua erunt veritas, & locutus es ad seruum tuū hō nūm hoc. Et nunc incipē, & benedic domui serui tui, vt sit in seculum coram te, quia tu domine deus locutus es, & benedictione tua benedicetur domus serui tui in seculum.

David uincit Pelitaeos, quos facit filii tributarios, instituit officarios. CAP. VIII.

ET fuit, post haec percussit Dauid Pelitum, & humiliavit eos. Tulitq; Dauid frenum aquaeductus de manu Pelitum. Et percussit Moab, & mensus est eos funiculo coaequādo terrae. Et mensus est duos funiculos ad mortificationem, & plenum funiculum ad viuificationem. Et fuerunt Moabitae ipsi Dauid serui, portantes munus. Et percussit Dauid Hadadhezer filium Rechob regem Sobah, quando proficiscebatur ad consituendum terminum suum in flumine Perath. Et coepit Dauid ex eis mille & septingentos equites, & viginti milia virorum peditum, & subneruauit Dauid omnem currum, & seruaui ex eis centum currus. Et venit Aram Dammese ad auxiliandum Hadadhezer regi Sobah, & percussit Dauid de Arā viginti, & duo milia virorum. Et posuit Dauid praesides in Aram Dammese, & fuerunt Aramaei ipsi Dauid serui portantes munus. Et seruauit dominus Dauid in omni loco quod perrexit. Tulitq; Dauid scuta aurea, quae erant super seruis Hadadhezer, & adduxit ea in Ierusalaim. Et de Bethach, & de Beerothai ciuitatibus Hadadhezer tulit rex Dauid aes multū valde. Audiuit autē Toi rex Chamath q; percussit Dauid omnē exercitum Hadadhezer, Misitq; Toi, Ioran filium suū ad regem Dauid, vt saluaret eum pacifice, & benediceret ei, q; pugnasset cum Hadadhezer, & percussisset eum. Gerebat enim bella Toi cum Hadadhezer. Et in manu eius erant vasa argentea, & vasa aurea, & vasa aerea, etiā ea sanctificauit rex Dauid dño eum argento & auro, quae sanctificauerat de vnuerfis gentibus, quas subegerat. De Aram, & de Moab, & de filiis Hammō, & de Relitum, & de Hamalec, & de spoliis Hadadhezer filij Rechob regis Sobah. Et fecit Dauid sibi nomen, cum reuertes de Aram, in valle salis, octo & decem milia. Et posuit in Edom praesides. In omni Edom posuit praesides. Et fuerunt omnes Edomaei serui Dauid, & seruauit dominus Dauid in omni loco, quod ambulauit. Regnauitq; Dauid super oēm

Et sic lex hominū. Et in eternū firmatur domus eius. Et uoluntate sua est deus super Israel.

Israel. Et Dauid faciebat iudicium & iustitiam omni populo suo. Ioab autē filius Seruiah erat sup exercitum: Iehosaphath verō filius Achilud erat a commentariis. Et Sadoc filius Achithub, & Achimelech filius Ebiathar sacerdotes, & Seruiah scriba. Benaiahu autem filius Iehoiadah, & Hacerethi, & Hapheselethi; & filij Dauid principes erant.

David filio Ionathan omnes Saulis agros restituit. CAP. IX.

Dixit autem Dauid: Num est adhuc qui remanserit de domo Saul, vt faciam cum eo misericordiam propter Ionathan? Et domui Saul, erat seruus, & nomen eius Sibah, & uocauerunt eum ad Dauid. Dixitq; rex ad eū: Tu ne es Sibah? Et dixit Seruus tuus suum. Dixitq; rex: Nūc est adhuc vir de domo Saul, vt faciam cum eo misericordiam dei? Dixitq; Sibah ad regem: Adhuc superest filius Ionathan claudus? Dixitq; rex: Vbi est? Et dixit Sibah ad regem: Ecce est in domo Machir filij Hamiel de Lodebar. Misitq; rex Dauid, & tulit eū de domo Machir filij Hammiel de Lodebar. Et venit Mephiboseth filius Ionathā filij Saul ad Dauid, & prostrauit se super faciem suam, & incuruauit se. Dixitq; Dauid: Mephiboseth, & dixit: Ecce seruus tuus. Dixitq; ei Dauid: Ne timeas, quia faciēdo faciā tecum misericordiam propter Ionathan patrem tuum, & reddere faciam tibi omnem agrum Saul patris tui, & tu comedes panem super mensam meā semper. Et incuruauit se, & dixit: Quid est seruus tuus, quia respexisti super canem mortuum, qui est sicut ego? Et uocauit rex Sibah puerum Saul, & dixit ad eum: Omne quod erat Sauli, & omni domui eius dedi filio dñi tui. Coles autē ei terrā tuā, & filij tui, & serui tui, & afferes, & erit filio dñi tui panis, & comedet ipse. Mephiboseth autem filius domini tui, comeder semper panem super mensam meam. Sibah verō erat quindecim filij, & viginti serui. Dixitq; Sibah ad regem: Iuxta omnia quae praecipit dominus meus rex seruo suo, sic faciet seruus tuus. Et Mephiboseth comedit super mensam meam veluti vnus de filiis regis. Mephiboseth autem erat filius paruus, & nomen eius Michah. Et omnis habitatio domus Sibah serui erant Mephiboseth. Mephiboseth autem manebat in Ierusalaim, quia super mensam regis semper comedeat. Ipse claudicabat duobus pedibus suis.

Nuncij Dauid ab Chanun rege Hammon barba rasi, & uellibus praecisis, ignominia afficiuntur, Dauid ululatur ignominiatum. CAP. X.

ET fuit post haec, mortuus est rex filiorum Hammon, & regnauit Chanun filius eius pro eo. Dixitq; Dauid: Faciam misericordiam cum Chanun filio Nachas, quē admodum fecit pater eius mecum misericordiam. Et misit Dauid ad consolandum eum per manum seruorum suorum super patre suo. Et uenerunt serui Dauid in terram filiorum Hammon. Dixēruntq; principes filiorum Hammon ad Chanun dñm suum: Num honorat Dauid patrem tuū in oculis tuis, quia misit ad te consolatores? Nōne vt inuestigaret ciuitatē, & exploraret eam, & euerat eā, misit Dauid seruos suos ad te? Et tulit Chanun seruos Dauid, & rasi dimidiū barbæ eorum, & praecidit vestes eorum per mediu vsq; ad nates eorum, & idem misit eos. Et nunciauerunt Dauid, & misit in occursum eorū. Erāt em̄ viri confusi valde. Dixitq; rex: Manete in Ierecho, vsq; quo germinet barba uestra, & reuertemini. Viderunt autē filij Hammon quod abominacionem fecerant Dauid, & miserunt filij Hammon, & mercede conduxerunt Aram Bethrechob, & Aram Sobah viginti milia peditum, & a rege Mahachah mille viros, & ab Ifob duodecim milia virorum. Et audiuit Dauid, & misit Ioab, & oēm exercitū robustorum. Egressi sunt autē filij Hammon, & disposuerunt bellū ad ostiū portae: & erant Aram Sobah, & Rechob, & Ifob, & Mahachah seorsum in agro. Et vidit Ioab, quod esset cōtra se facies belli ante, & retro, & elegit ex omnibus electis in Israel, & ordinauit se in occursum Aram. Residuum verō populi tradidit in manu Abisai fratris sui, & disposiuit se in occursum filiorum Hammon. Dixitq; Si robusti,

quod abominabile est esse ipsi Dauid.

Judic. 9. g.

Si robustior fuerit Aram me, eris mihi in salutem: Si verō filij Hammon robustiores fuerint te, ueniam ad seruandū te. Robora te, & esto robustus pro populo nostro, & pro ciuitatibus dei nostri. Dñs autē faciat quod bonū est in oculis suis. Et appropinquauit Ioab, & populus qui erat secum ad praesidiū cōtra Arā, & fugerūt a facie eius. Et filij Hammō uiderūt, quod fugeret Aram, & fugerunt a facie Abisai, & ingressi sunt ciuitatem. Reuersusq; est Ioab a filiis Hammon, & uenit in Ierusalaim. Viditq; Aram q; caelus esset coram Israel, & congregati sunt pariter. Et misit Hadadhezer, & eduxit Arā qui erat trās flumen, & uenerunt ad exercitū eorū, & Sobach princeps militie Hadadhezer, erat ante eos. Et nunciatus est Dauid, & congregauit oēm Israel, & transtulitq; Iarden & uenerit ad exercitū eorū, & ordinauerit se Arā in occursum Dauid, & pugnauerunt cū eo. Et fugit Aram a facie Israel, & interfecit Dauid de Aram septingentos currus, & quadraginta milia equitum, & Sobach principem exercitus eius percussit, & mortuus est tibi. Et uiderunt omnes reges serui Hadadhezer quod caeli essent corā Israel, & fecerunt pacem cum Israel, & seruierūt eis, timueruntq; Aramaei uenire ad seruandū vltra filios Hammon.

Abisai seruum Dauid cū Bathsebah uxore Vriah, Vriah subdole occidit. Bathsebah fit uxor Dauid. CAP. XI.

ET fuit, in reuersione anni, tempore quo egrediantur res ager, misit Dauid Ioab, & seruos suos cum eo, & omnem Israel, & uastauerunt filios Hammon, & obsederunt Rabbah. Dauid autē manebat in Ierusalaim. Et fuit, tempore uespertino surrexit Dauid de stratu suo, & deambulabat super tectū domus regiae, & uidit mulierē lauante se de tecto, & mulier erat decora aspectu valde. Misitq; Dauid, & requisit de muliere & dixit quidā: Nōne haec est Bathsebah filia Eliā, uxor Vriah Chittaei? Et misit Dauid nuncios, & tulit eam. Et ingressa est ad eū, & rem habuit cū ea, & ipsa purgabat se ab immunditia sua, & reuerfa est in domū suā. Et concepit mulier, & misit, & nunciatus Dauid, & dixit: Pregnas sum. Et misit dauid ad Ioab: Mitte ad me Vriah Chittaeū. Et misit Ioab Vriah ad Dauid. Et uenit Vriah ad eum. Et interrogauit Dauid de pace Ioab, & de pace populi, & de pace belli. Dixitq; Dauid ad Vriah: Descende in domū tuā, & laua pedes tuos. Et egressus est Vriah de domo regis. Et egressus est post eum donum regium. Et dormiuit Vriah ad ostium domus regis cū omnibus seruis domini sui, & non descendit in domū suam. Et nunciauerunt Dauid, dicendo: Nō descendit Vriah in domū suam. Dixitq; Dauid ad Vriah: Nōne de uia tu uenis? Quare nō descendisti in domū tuam? Dixitq; Vriah ad Dauid: Arca, & Israel, & Iehudah manent in tabernaculis, & dominus meus Ioab, & serui dñi mei in superficie agri manēt, & ego ingrediar domū meā, vt comedam, & bibam, & dormiā cum uxore meā: Per uita tuā, & uita animae tuae, nō faciam hoc. Dixitq; Dauid ad Vriah: Mane hic etiam hodie, & cras dimittam te. Et mansit Vriah in Ierusalaim die illa, & sequenti. Et uocauit eū Dauid, & comedere fecit ante se, & bibere, & inebriauit eū. Et egressus est uespere ad dormiendū in stratu suo cum seruis dñi sui, & in domum suam nō descendit. Et fuit, mane scripsit Dauid literas ad Ioab, & misit per manum Vriah. Et scripsit in literis, dicendo: Ponite Vriah in regione praesij fortis, & reuertimini ab eo, & percudatur, & moriatur. Et fuit, cum obseruaret Ioab ciuitatem, posuit Vriah in loco in quo cognouit q; essent uiri fortes. Et egressi sunt uiri ciuitatis, & pugnauerunt cū Ioab. Et mortui sunt de populo, de seruis Dauid, & mortuus est etiā Vriah Chittaeus. Misitq; Ioab, & nunciauit Dauid omnia gesta praesij. Et praecipit nuncio, dicendo: Cum cōpleueris vnuerfa gesta praesij loqui ad regem, erit, si ascenderit furor regis, & dixerit tibi, quare accessistis ad ciuitatē, vt praesiliarem ibi, nōne scitis quod proiciunt ē muro? Quis percussit D Abimelech, filium Ierubebel, nōne mulier projecit super eū fragmen molae de muro, & mortuus est in Tebes, vt quid accessistis ad murū, dices, etiā seruus tuus Vriah Chittaeus mor-

tuus est. Et abiit nunciatus, & uenit, & nunciauit Dauid omnia pro quibus miserat eum Ioab. Et dixit nunciatus ad Dauid: Pergreuerunt aduersum nos uiri, & egressi sunt aduersum nos in agrum, & fuimus contra eos, vsq; ad ostium portae. Et cecērūt iaculatores in seruos tuos de muro, & mortuus est seruis regis, & etiam seruus tuus Vriah Chittaeus mortuus est. Dixitq; Dauid ad nunciatum: Sic dices ad Ioab: Ne displiceat in oculis tuis hoc, quia hunc sicut illi consumit gladius. Robora bellū tuum contra uirum, & destrue eā, & tu conforta eum. Et audiuit uxor Vriah, quod mortuus est Vriah uir suus, & planxit super uirum suum. Transtulitq; luctus, & misit Dauid, & collegit eam in domum suam, & fuit ei uxor, & peperit ei filium. Displacuitq; quod fecit Dauid in oculis domini.

David arguit homicidij Vriah, ponitque mortuum infans, nati tum de Iehoiab. CAP. XII.

Misit autem dominus Nathan ad Dauid. Et uenit ad eum, & alter pauper. Diuiti erant oues & boues multi valde: Pauperi uero non erat quicquam praeter agnam unam paruum, quam emerat, & uictum praebuerat ei, & creuerat secū, & cum filiis suis pariter de bucella eius comedeat, & de calice eius bibeat, & in sinu eius dormiebat, & eratq; illi sicut filia. Et uenit uiator ad uirum diuitem, & peperit sumere de pecudibus suis, & de bobus suis ad parandum uiatori, qui uenerat ad eum, & tulit agnam uiri pauperis, & parauit eam uiro, qui uenerat ad eum. Et iratus est furor Dauid in uirū ualde. Dixitq; ad Nathan: Uiuat dominus, quia obnoxius mortuus est uir, qui fecit hoc. Et agnam restituet tibi quadruplicatam pro eo quod fecit hoc, & ei nō peperit. Dixitq; Nathan ad Dauid: Tu es uir. Sic dicit dominus deus Israel: Ego uixi te, vt eses rex super Israel, & erui te de manu Saul. Deditq; tibi domū domini tui, & uxores domini tui in sinu tuo, & tradidi tibi domum Israel, & Iehudah, & si parum est adiciam tibi similia & similia. Quare contempsisti uerbum domini faciēdo quod malum est in oculis eius: Vriah Chittaeum percussisti gladio, & uxorem eius accepisti tibi in uxorem, ipsam quoque occidisti gladio filiorum Hammon. Et nunc nō receder gladius de domo tua vsq; in seculum: id quod contempsisti me, & tulisti uxorem Vriah Chittaei, vt esset tibi uxor. Sic dicit dominus: Ecce ego confurgere facio aduersum te in illum de domo tua, & tollam uxores tuas in oculis tuis, & dabo proximo tuo, & dormiet cū uxoribus tuis in oculis solis huius. Tu em̄ fecisti abscondite, & ego faciam hoc coram omni Israel, & coram sole. Dixit autem Dauid ad Nathan: Peccaui domino. Dixitq; Nathan ad Dauid: Etiam dominus? transire fecit peccatum tuum, & nō morieris. Veruntamen, quia contemendo contemere fecisti inimicos domini, propter hoc, etiam filius qui natus est tibi moriendo morietur. Et abiit Nathan in domum suam. Percussit autem dominus puerum, quem pepererat uxor Vriah Dauidi, & doluit. Et rogauit Dauid deū pro puero, & ieiunauit Dauid ieiunium, & uenit, & pernoctauit, & iacuit super terram. Surrexerunt autem seniores domus eius ad eum, vt surgere facerent eum de terra, & noluit, neq; comedit cum eis panem. Et fuit, die septima mortuus est infans. Timueruntq; serui Dauid nunciare ei, quod mortuus esset infans, & dixerunt: Ecce cum esset infans uiuus, locuti sumus ad eum, & nō audiuit uocem nostram, & quomodo dicemus ei, mortuus est infans, vt faciat sibi malum? Et uidit Dauid quod serui sui nullarent, & intellexit Dauid, quod mortuus esset infans. Dixitq; Dauid seruis suis: Num mortuus est infans? Et dixerunt: Mortuus est. Surrexeruntq; Dauid de terra, & lauit se, & induit se, & comedit. Dixeruntq; serui eius ad eum: Quid est hoc quod fecisti? Pro puero uiuo ieiunasti, & fleuisti. Quādo autē mortuus est infans surrexisti, & comediti panem. Dixitq; Adhuc infante uiuente ieiunasti, & fleuisti. Dicit enim: Quis scit

Et miseretur mei dominus, & viuet infans: Nunc autem mortuus est, vt quid iam ieiunem? Num potero reducere cum amplius? Ego vado ad eum, & ipse non reuertetur ad me. Et consolatus est David Bathsebah uxorem suam, & ingressus est ad eam, & rem habuit cum ea. Et peperit filium, & vocauit nomen eius Selomoh, & dominus dilexit eum. Misit per manum Nathan prophetae, & vocauit nomen eius Iedidiah propter dominum. Pugnavit autem Iobab cum Rabbah filio Hammon: & cepit urbem regiam. Misit quoque Iobab nuncios ad David, dicens ad David: Dimicavi contra Gabbah, & etiam cepi urbem aquarum. Et nunc congrega residuum populi, & castrametare contra ciuitatem, & cape eam, ne forte capiam ciuitatem, & vocetur nomen meum super eam. Et congregavit David omnem populum, & abiit in Rabbah, & pugnavit contra eam, cepitque eam. Et tulit diademata regis eorum, & capite eius. (Et pondus eius erat talentum aurum, & lapis preciosus erat in eo) & fuit supra caput David, & praedam urbis eduxit multam valde. Et populum qui erat in ea eduxit, & posuit in terra, & i trahis ferreis, & in securibus transire fecit eos per fornacem. Et sic fecit omnibus ciuitatibus filiorum Hammon. Et reuersus est David, & omnis populus in Ierusalaim,

Incessus Amnon cum sorore sua Thamar, punitur Abfalom occiso Amnon fugit. C A P. XIII.

AET fuit post haec Abfalom filio David erat foror pulchra, & nomen eius Thamar. Et adamavit eam Amnon filius David. Et angustiss affectus est Amnon adeo, vt aegrotaret propter Thamar fororem suam. Virgo enim erat, & difficile erat in oculis Amnon facere ei quicquam. Et ipsi Amnon erat amicus, & nomen eius Ionadab filius Simhah fratris David (Ionadab autem erat vir sapiens valde.) Dixitque ei: Quare es sic infirmus filii regis singulo mane? Cur non indicas mihi? Dixitque ei Amnon: Thamar soror est Abfalom fratris mei adamo. Dixitque ei Ionadab: Cuba super lectum tuum, & aegrotare te simula, & veniet pater tuus ad videndum te, & dices ad eum: Veniat obsecro Thamar foror mea, & comedere faciat me panem, & faciat in oculis meis pulmentum, vt videam, & comedam de manu eius. Et accubuit Amnon, & aegrotare se simulavit. Et venit rex ad videndum eum. Dixitque Amnon ad regem: Veniat obsecro Thamar foror mea, et faciat lagana in oculis meis, duo lagana, & comeda de manu eius. Misitque David ad Thamar ad domum, dicens: Veni nunc in domum Amnon fratris tui, & fac ei pulmentum. Et iuit Thamar in domum Amnon fratris sui. (Ipse autem iacebat.) Et tulit farina, & miscuit, & fecit lagana in oculis eius, & coxit lagana. Et tulit sartaginem, & effudit coram eo. Et reuic comedere, Dixitque Amnon: Educite omnem virum a me. Et eduxerunt omnem virum ab eo. Dixitque Amnon ad Thamar: Asser pulmentum in cubiculum, & comeda de manu tua. Tulitque Thamar lagana, quae parauerat, & attulit ad Amnon fratrem suum in cubiculum. Et obtulit ei, vt comederet. Et apprehendit eam, dixitque ei: Veni, cuba mecum foror mea. Dixitque ei: Ne frater mihi, ne opprimas me. Non enim fit sic in Israel. Ne facias sultitiam hanc. Et ego quo pergere faciam probrum meum? Et tu eris veluti vnus est sultus in Israel. Et nunc loquere obsecro ad regem, quia non prohibebit me a te. Et noluit audire vocem eius, sed praualuit ei, & oppressit eam, & rem habuit cum ea. Et odio habuit eam Amnon odio magno valde. Maius enim fuit odium, quo odio habuit eam, amore quo dilexerat eam. Dixitque ei Amnon: Surge, vade. Dixitque ei: Ob haec causam malum maius est hoc quam aliud quod fecisti mecum, emittendo me. Et noluit audire eam. Et vocauit puerum suum ministrum suum, & dixit: Emitte nunc istam a me foras, & obsera ostium post eam. Et super eam erat tunica polymita. Sic enim induebantur filiae regis virgines tunicis. Et eduxit eam minister illius foras, & obseravit ostium post eam. Et tulit Thamar cinerem super caput suum, & tunicam polymitam quae erat super se, scidit, & posuit manum suam super caput suum, & ibat eundo, & clamabat. Dixitque ad eum Abfalom frater suus: Num Amnon frater tuus fugit te?

Amnon. Immutat enim nomen de speculo causi.

D cum: Et nunc foror mea tace. Frater tuus est. Ne ponas cor tuum ad hoc. Et mansit Thamar desolata in domo Abfalom fratris sui. Rex autem David audiuit omnia haec, & iratus est valde. Non est autem locutus Abfalom cum Amnon a malo vsque ad bonum. Odio habebat enim Abfalom Amnon, eo quod oppresserat Thamar sororem suam. Et fuit, post duos annos dierum tondebant pecudes ipsi Abfalom in Bahalchafor, quae erat iuxta Ephraim, & vocauit Abfalom oes filios regis. Et venit Abfalom ad regem, & dixit: Ecce nunc ronet pecudes seruo tuo. Veniat obsecro rex & serui eius cum seruo tuo. Et dixit rex ad Abfalom: Ne fili mi, ne quaeso veniamus omnes nos, ne grauemus te. Et coegit eum. Et noluit ire, sed benedixit ei. Dixitque Abfalom: An non veniet, quaeso, Amnon frater meus? Dixitque ei rex: Ad quid venie tecum? Et coegit eum Abfalom, & misit secum Amnon, & omnes filios regis. Praecipit autem Abfalom pueris suis, dicens: Videte obsecro, cum iocundum fuerit cor Amnon vino, & dixerit vobis, percutite Amnon, in terimite eum, ne timeatis. Nonne quia ego praecipui vobis? Confortamini, & esote filii fortes. Et fecerunt pueri Abfalom ipsi Amnon, quemadmodum praeeperat Abfalom. Surrexeruntque omnes filii regis, & equitauerunt quiscumque super mulum David, & fugerunt. Et fuit, ipsis existentibus in via, fama venit David, dicens: Percussit Abfalom omnes filios regis, & non remansit ex eis vnus. Surrexit autem rex, & scidit vestimenta sua, & iacuit in terra, & omnes serui eius assistebant scissis vestibus. Et respondit Ionadab filius Simhah fratris David, & dixit: Ne dicat dominus meus, omnes pueros filios regis interemerunt, quia Amnon tantum mortuus est quomodo in ore Abfalom erat positum: a die qua oppressit Thamar sororem suam. Et nunc ne ponat dominus meus rex super cor suum verbum, dicens: Omnes filii regis mortui sunt, quia Amnon solus mortuus est. Fugit autem Abfalom. Et eleuauit puer speculator oculos suos, & vidit, & ecce populus multus veniebat de via post montem ex latere montis. Dixitque Ionadab ad regem: Ecce filii regis veniunt, iuxta verbum serui tui, sic fuit. Et fuit, cum compleuisset loqui, ecce filii regis venerunt, & leuauerunt vocem suam, & fleuerunt. Et etiam rex, & omnes serui eius fleuerunt fletu magno valde. Abfalom vero fugit, & abiit ad Talmai filium Hamichud regem Ghesur. Et luxit David super filium suum omnibus diebus. Abfalom vero fugit, & abiit in Ghesur, & fuit ibi tribus annis. Et desiderauit anima David regis egredi propter Abfalom, quia consolatus fuerat super Amnon quod mortuus esset.

Abfalom mulierem Tecohah renouat Abfalom, & scribitur non dicitur capillorum eius. C A P. XIII.

A Cognouit autem Iobab filius Seruah quod cor regis esset ad Abfalom. Et misit Iobab in Tecohah, & tulit in demulierem sapientem, & dixit ad eam: Prae te seruulatum obsecro, & induc te quaeso vestimentis lugubribus, & ne vngas te oleo, & sis veluti mulier iam diebus multis lugens super mortuum. Et ingredieris ad regem, & loqueris ad eum iuxta verbum hoc. Et posuit Iobab verba in ore eius. Et dixit mulier Tecohitis ad regem, & cecidit super faciem suam in terram, & incurruauit se, & dixit: Serua rex. Dixitque ei rex: Quid est tibi? Et dixit: Profecto mulier vidua sum, & mortuus est vir meus. Et ancillae tuae erant duo filii, & rixati sunt ambo in agro, & non erant qui euert eos. Et percussit vnus alterum, & occidit eum. Et ecce surrexit tota familia contra ancillam tuam, & dixerunt: Da percussorem fratris tui, vt interficiamus eum propter animam fratris tui, quem occidit, & disperdamus etiam haeredem. Et extinguent prunam meam, quae relicta est, vt non ponam viro meo nomen, & reliquias super faciem terrae. Dixit autem rex ad mulierem: Vade in domum tuam, & ego iubebo pro te. Dixitque mulier Tecohitis ad regem: Super me domine mihi rex sit poena iniquitatis, & super domum patris mei. Rex autem rem, & thronus eius sit innocens. Dixitque rex Loquentem contra te adduc ad me, & non addet vltra, vt tangat te. Dixitque Recordetur obsecro rex domini dei tui, ne multiplicari faciat pro pinquum

C Recordetur obsecro rex domini dei tui, ne multiplicari faciat pro pinquum

propinquum sanguinis ad perdendum, & non disperdant filium meum. Et dixit: Viuit dominus, si ceciderit de capillo filij tui in terram. Dixitque mulier: Loquatur obsecro ancilla tua ad dominum meum regem verbum. Dixitque Loquere. Et ait mulier: Et quare cogitasti simile contra populum dei? Et loquatur rex verbum hoc tanquam delinquens, vt non reducat rex expulsum suum. Moriendum enim moritur, & veluti aquae, quae defluunt in terram, quae non congregantur, & non accipit deus animam. Sed cogitabit cogitationes, vt non expellat a se expulsum. Et nunc quod venerim, vt loquerer ad regem dominum meum verbum hoc causa est, quia terruerunt me populus. Et dixit ancilla tua: Loquar nunc ad regem. Forficem faciet rex verbum ancillae suae. Audiet enim rex, vt liberet ancillam suam de manu viri volentis perdere me, & filium meum pariter de haereditate dei. Et dixit ancilla tua: Sit obsecro verbum domini mei regis ad requiem. Sicut enim angelus dei, sic est dominus meus rex, vt audiat quod bonum est, & quod malum, & dominus deus tuus sit tecum. Et respondit rex, & dixit ad mulierem: Ne quaeso abscondas a me verbum quod ego interrogo te. Dixitque mulier: Loquatur obsecro dominus meus rex. Dixitque rex: Num consilium Iobab tecum est in his omnibus? Et respondit mulier, & dixit: Per vitam antematae tuae domine mi rex, non est qui possit declinare ad dexteram, vel sinistram ab his quae locutus est dominus meus rex. Seruus enim tuus Iobab ipse praecipit mihi, & ipse posuit in ore ancillae tuae omnia verba haec. Vt verterem faciem verbi, fecit seruus tuus Iobab verbum hoc. Dominus autem meus sapiens est secundum sapientiam angeli dei, vt cognoscat omnia quae sunt in terra. Dixit autem rex ad Iobab: Ecce nunc feci verbum hoc. Vade, reduc puerum tuum, & incurruauit se, & benedixit regi. Dixitque Iobab: Hodie cognouit seruus tuus, quod inueni gratiam in oculis tuis domine mi rex. Fecit enim rex verbum serui sui. Surrexit autem Iobab, & abiit in Ghesur, & adduxit Abfalom in Ierusalaim. Dixitque rex: Reuertatur ad domum suam, & faciem meam non videat. Et reuersus est Abfalom in domum suam, & faciem regis non vidit. Et sic fuit. Abfalom non erat vir pulcher in vniuerso Israel, qui valde ita splenderet. A planta pedis eius, vsque ad verticem eius, non erat in eo macula. Et quod debebat caput suum (erat autem a fine anni ad annum quo tondebat, quia graue erat ei, & tondebat illud) ponderabat capillos capitis sui ducentis seclis pondere regio. Nati sunt autem Abfalom tres filii, & filia vna, & nomen eius Thamar. Ipsa erat mulier pulchra aspectu. Mansitque Abfalom in Ierusalaim duobus annis dierum, & faciem regis non vidit. Misit autem Abfalom ad Iobab, vt mitteret eum ad regem, & noluit venire ad eum. Et misit adhuc secundo, & noluit venire. Dixitque seruis suis: Videte possessionem Iobab iuxta locum meum, & ei sunt ibi hordeae, & comburite ipsa igni. Et succenderunt serui Abfalom possessionem ignis: Surrexitque Iobab, & venit ad Abfalom in domum. Dixitque ad eum: Vt quid succenderunt serui tui possessionem, quae est mihi, igne? Dixitque Abfalom ad Iobab: Ecce misit ad te, dicens: Veni huc, & mittam te ad regem, vt dicas: Vt quid veni de Ghesur? Melius mihi erat, quod adhuc essem ibi. Et nunc videam faciem regis. Et si est in me iniquitas, interficere me faciat. Et venit Iobab ad regem, & indicauit ei. Et vocauit Abfalom, & venit ad regem, & incurruauit se ei super faciem suam ad terram coram rege, & osculatus est rex Abfalom.

Abfalom coniuat aduersus patrem suum, regnum occupat, pater fugit. C A P. XIV.

ET fuit post haec, fecit sibi Abfalom currus & equos, & congregauit quinquaginta viros currentes ante se. Et mane confurgit Abfalom, & stabat iuxta locum viae portae. Et erat, omnem virum, cui esset causa vt veniret ad regem pro iudicio, vocabat Abfalom, & dicebat: Ex qua ciuitate es tu? Et dice-

bat: Ex vna tribuum Israel seruus tuus est. Dicebatque ad eum Abfalom: Vide, sermones tui boni sunt, & recti, & qui te audiunt non est tibi a rege. Dicebatque Abfalom: Quis ponat me iudicem in terra, & ad me veniat omnis vir cui sit causa, & iudicium, & iustitiam faciam ei? Et erat quum appropinquabat quispiam, & incuruabat se ei, extendebat manum suam, & apprehendebat eum, & osculabatur eum. Et faciebat Abfalom hoc pacto vniuerso Israel, qui veniebat pro iudicio ad regem, & furabatur Abfalom cor virorum Israel. Et fuit, in fine quadraginta annorum, dixit Abfalom ad regem: Ibo obsecro, & reddam votum meum, quod voui domino in Chebron. Votum enim vouit seruus tuus, cum manerem in Ghesur in Aram, dicens: Si reducendo reduxerit me dominus in Ierusalaim, seruiam domino. Dixitque ei rex: Vade in pace. Et surrexit, & abiit in Chebron. Misit autem Abfalom exploratores in vniuersas tribus Israel, dicens: Cum audieritis sonitum buccinae, dicite: Regnavit Abfalom in Chebron. Cum Abfalom autem iuerunt ducenti viri de Ierusalaim inuitati, & ibant in simplicitate sua, nec sciebant quicquam. Misitque Abfalom ad Achithophel Ghilonitam consiliarium David de ciuitate sua de Ghiloh, dum immolaret victimas, & fuit coniuratio valde, & populus ibat, & augebatur cum Abfalom. Et venit nuncius ad David, dicens: Fuit cor viri Israel post Abfalom. Dixitque David omnibus seruis suis qui erant secum in Ierusalaim: Surgite, & fugiamus, quia non erit nobis cauisio a facie Abfalom. Festinate ire, ne forte acceleret, & apprehendat nos, & impellat super nos malum, & percutiat ciuitatem acie gladii. Discurruntque serui regis ad regem: Secundum omne, quod elegerit dominus meus rex, ecce serui tui. Et egressus est rex, & omnis familia eius pedibus suis. Et reliquit rex decem mulieres concubinas, vt custodirent domum. Et egressus est rex, & omnis populus pedibus suis, & steterunt in loco longinquo. Et vniuersi serui eius ambulabant iuxta manum eius, & omnes Cerechi, & omnes Pelethi, & omnes Chitraei sexcenti viri, qui venerant pede suo de Ghath, transibant ante faciem regis. Dixit autem rex ad Ithai Chitthaeum: Vt quid venis etiam tu nobiscum? Reuertere, & mane cum rege, quia alienigena es, & etiam vagus es ad locum tuum. Heri venire tuum fuit, & hodie mouere faciam te nobiscum ad eundem. Ego autem vado, quo vado. Reuertere, & reduc fratres tuos. Tecum sit misericordia, & veritas. Et respondit Ithai ad regem, & dixit: Viuit dominus & viuat dominus meus rex, nisi in loco in quo fuerit dominus meus rex, tam in morte quam in vita, ibi fuerit seruus tuus. Dixitque David ad Ithai: Veni, & transi. Et transiuit Ithai Chitthaeus, & oes viri eius, & ois paruulus qui erat secum. Et omnis terra flebat voce magna, & omnis populus transibat. Rex autem transibat per torrentem Chidron, et omnis populus transibat contra faciem viae ad desertum. Et ecce etiam Sadoc, & omnes Leuitae secum portantes arcam foederis dei, & stauerunt arcam dei. Et ascendit Ebiathar, donec finiret omnis populus transire de ciuitate. Dixitque rex ad Sadoc: Reduc arcam dei in urbem. Si inuenero gratiam in oculis domini reducet me, & ostendet mihi eam, & tabernaculum eius: Si autem sic dixerit, non complacui in te, ecce ego, faciat mihi quod bonum est in oculis tuis, dixitque rex ad Sadoc sacerdotem: Nonne videns es? Reuertere in ciuitatem in pace. Et Achimahas filius tuus & Ionathan filius Ebiathar, duo filij vestri sint uobiscum. Videte, ego moror in campetribus deserti, donec veniat verbum a vobis, vt nunciatis mihi. Et reduxit Sadoc, & Ebiathar arcam dei in Ierusalaim, & manserunt ibi. David autem ascendebat per ascensum oliuarum, ascendens, & flens, & caput ei operum erat, & incedebat discalceatus: & omnis populus qui erat secum, operuerunt vnusquisque caput suum, & ascendebant ascendendo, & flendo. Et Davidi nunciavit quispiam, dicens: Achithophel est in ciuitationibus cum Abfalom. Dixitque David: Infatua obsecro consilium Achithophel domine. Et fuit, David venit vsque ad verticem, vt incurru-

ret se tibi deo, & ecce in occursum eius Chufai Archites scissus tunica sua, & terra super caput suum. Dixitq; ei David: Si tranferis mecum, eris mihi oneri: Si autem in civitatem revertaris & dixeris ad Absalom, servus tuus sum rex, fui servus patris tui ex eo tempore, nunc ero servus tuus, dissipabis mihi consilium Achithophel. Et an non tecum est ibi Sadoc, & Ebiathar sacerdotes: Et erit, omne verbum, quod audieris de domo regis, indicabis Sadoc, & Ebiathar sacerdotibus. Ecce ibi sunt cum eis duo filij eorum, Achimahas ipsi Sadoc, & Ionathas ipsi Ebiathar, & mittetis per manum eorum ad me omne verbum quod audieritis. Et venit Chufai amicus David in civitatem, & Absalom ingressus est Ierusalaim.

Simhi maledixit fugienti David, Absalom consilio Achithophel concumbit cum concubinis patris sui. C A P. X V I.

DAuid autem transierat paululum de vertice montis, & ecce si ba puer Mephiboseth in occursum eius, & par affiniorum fratorum, & super eos erant ducunt panes, & centum ligaturae vaze passae, & centum massae ficuum, & vter vini. Dixitq; rex ad Siba: Quid haec tibi? Dixitq; Siba: A simi, p familia regis ad equitatum, & panis, & ficus, vter comedant pueri, & vinum, vter bibat, qui lassus fuerit in deserto. Dixitq; rex: Et ubi est filius domini tui? Er dixit Siba ad regem: Ecce manet in Ierusalaim. Dixit enim: Hodie restituer mihi domus Israel, regnum patris mei. Dixitq; rex ad Siba: Ecce tua sunt omnia quae sunt Mephiboseth. Et dixit Siba: Incurraui me, inveni gratiam in oculis tuis domine mi rex. Venit autem rex David vsque ad Bachurim. Et ecce inde vir egrediebatur de familia domus Saul, & nomen eius Simhi, filius Ghera. Egrediebatur egrediendo, et maledicebat. Et lapidabat lapidibus David, & omnes servos regis David. Et omnis populus, & omnes potentes erant a dextera eius, & a sinistra eius. Sic autem dicebat Simhi dum malediceret illi: Egredere, egredere vir sanguinum, & vir impie. Reddidit tibi dominus omnem sanguinem domus Saul, pro quo regnasti. Dedidit dominus regnum, in manu Absalom filij tui. Et ecce es in malo tuo, quoniam vir sanguinum es. Dixitq; Abisai filius Seruah ad regem: Vt quid maledicit canis mortuus hic domino meo regi? Transeam obsecro, & remouebo caput eius. Dixitq; rex: Quid mihi? vobis filij Seruah si maledicat: Et si dominus dixerit ei, maledic David & quis dicit, cur fecisti haec? Et dixit David, ad Abisai, & ad omnes servos suos: Ecce filius meus, qui egressus est de vtero meo, quaerit animam meam, quomodo magis nunc filius leminis? Sinite illum, & maledicat, quia dixit ei dominus. Forsitan respiciet dominus ad afflictionem meam, & reddet dominus mihi bonum pro maledictione eius de hac. Et ibat David, & viri eius per viam. Simhi autem ibat per latas montis ex aduerso ipsius cundo & maledicendo, laapedes mittebat contra ipsum, et iactabat puluerem. Et venit rex, & omnis populus qui erat cum eo, lassus, & requieuit ibi. Absalom autem, & omnis populus virorum Israel venerunt in Ierusalaim, & Achithophel cum eo. Et fuit, quando venit Chufai Archites amicus David ad Absalom, dixit Chufai ad Absalom: Viuat rex, viuat rex. Dixitq; Absalom ad Chufai: ista est misericordia tua ad amicum tuum? Vt quid non iussisti cum amico tuo? Dixitq; Chufai ad Absalom: Non, sed eius ero, quem elegerit dominus, & populus iste, & omnes viri Israel, illius ero, & cum eo manebo. Item, cui ego seruitur? sum? Nonne coram filio eius? Quemadmodum seruiui coram patre tuo, sic ero coram te. Dixit autem Absalom ad Achithophel: Dare consilium, quid faciamus. Dixitq; Achithophel ad Absalom: Ingrederere ad concubinas patris tui, quas dimisit ad custodiendam domum, & audiet omnis Israel, quod abominatio nem feceris in patrem tuum, & roborabuntur manus omnium qui sunt tecum. Et extenderunt ipsi Absalom tabernaculum super rectum, & ingressus est Absalom ad concubinas patris sui in oculis, omnis Israel. Consilium autem Achithophel quod consulebat in diebus illis, erat quemadmodum interrogaret

q. rem adeo fordam unum quao amplis il iococit hatus. Nam hoc populus urebarat.

quispiam verbum dei. Sic erat omne consilium Achithophel, etiam David, etiam ipsi Absalom.

Achithophel dissipato per Chufai consilio suo seipsum laqueo suspendit. C A P. X V I I.

Dixit autem Achithophel ad Absalom: Eligam nunc duodecim milia virorum, & confurgam, & persequar David nocte. Et veniam super eum. Ipse autem est laborans, & debilis manibus. Et terreo eum, & fugiet omnis populus, qui est secum, & percutiam regem solum. Et reducam omnem populum ad te, sicut redit omnis vir, quem tu quaeris, & omnis populus erit pacificus. Et rectum fuit verbum in oculis Absalom, & in oculis omnium seniorum Israel. Dixitq; Absalom: Voca obsecro etiam Chufai Architam, & audiemus quid ore suo etiam ipse loquatur. Et venit Chufai ad Absalom, & dixit Absalom ad eum, dicendo: Secundum verbum hoc locutus est Achithophel: Nunquid faciemus verbum eius, an non? Tuloquere. Dixitq; Chufai ad Absalom: Non est bonum consilium, quod consulit Achithophel vice hac. Dixitq; Chufai: Tu nosti patrem tuum, & viros eius, quod fortes sunt, & amanti animo sunt, sicut versus orbatus in agro, & pater tuus est vir bellicosus, & non pernoctabit cum populo. Ecce nunc abscondit se in vna de foueis, vel in vno de locis: & erit, cum ceciderit ex eis in principio, & audierit audiens, dicit: Fuit plaga in populo, qui erat post Absalom. Et ipse etiam vir fortis, cuius cor est sicut cor leonis, liquefuit. Scit enim omnis Israel, quod fortis est pater tuus, & filij fortes qui sunt cum eo. Sed consulo, vt congregando congregetur ad te omnis Israel a Dan vsque Bersebah tanquam arena, quae est iuxta mare in multitudine, & facies tua vadat in bellum. Et veniemus ad eum in vnum de locis in quo inuenietur, & castrametabimur aduersum eum quemadmodum cadit ros super terram, & non relinquere ex eo, & ex omnibus viris, qui sunt secum, etiam vnus. Et si in civitatem collegerit se, portabunt omnis Israel ad civitatem suam, & trahemus eam vsque in torrentem, vsque quo non iuueniatur ibi etiam lapis. Dixitq; Absalom, & omnis vir Israel: Melius est consilium Chufai Archite, consilio Achithophel. Dominus autem praeparat, vt destrueret consilium Achithophel, quod bonum erat, vt induceret dominus super Absalom malum. Dixit autem Chufai ad Sadoc, & Ebiathar sacerdotes: Sic, & sic consulit Achithophel Absalom, & senioribus Israel: & sic & sic consului ego. Et nunc mitte festinate, & nunciate David, dicendo: Ne moreris nocte in campestribus deserti, sed etiam transeundo transibis, ne forte deglutiat rex, & omnis populus qui est cum eo. Ionathan autem & Achimahas stabant in fonte Roghel, & abiit ancilla, & nunciavit eos, & ipsi abierunt, & nunciaverunt regi David. Non enim poterant videri ingredi urbem. Et vidit eos puer, & nunciavit Absalom. Et abierunt ambo festinanter, & venerunt ad domum viri in Bachurim, & eierat puteus in atrio suo, & descenderunt illuc. Et tulit mulier, & expandit velamen in superficie putei, & expandit super eum frumentum contusa, & non est agnita res. Et venerunt serui Absalom ad mulierem in domum, & dixerunt: Vbi est Achimahas, & Ionathan? Dixitq; eis mulier: Transierunt vadum aquae. Et quaesierunt, & non inveniunt, & reuersi sunt in Ierusalaim. Et fuit, postquam abierunt illi, ascenderunt de puteo, & abierunt, & nunciaverunt regi David. Dixeruntque ad David

Furgite, & transite festinanter aquam. Sic enim consuluit contra vos Achithophel. Et surrexit David, & omnis populus qui erat cum eo, & transferunt Iarden, donec illuceret mane vsque ad vnum. Non desuit qui non transiret Iarden. Achithophel autem vidit quod non esset factum consilium suum, & stravit alinum, & surrexit, & abiit in domum suam, & in civitatem suam, & praecepta dedit familiae suae, & strangulavit se, & mortuus est, & sepultus est in sepulchro patris sui. David autem venit in Machanaim, & Absalom transiit Iarden, ipse, & omnes viri Israel cum eo. Et Hamasam posuit Absalom pro

Ioab

Ioab super exercitum. Hamasa autem filius erat viri, & nomen eius Ithra Israelita, qui ingressus est ad Abigail filiam Nachas sororem Seruah matrem Ioab. Et castrametatus est Israel, & Absalom in terra Ghilhad. Et fuit, cum venisset David in Machanaim, Subi filius Nachas de Rabbah filiorum Hammon, & Machir filius Hammiel de Lodebar, & Barzillai Ghilhadites de Roghelim, lectum, & crateres & vasa figulina, & frumeta, & hordea, & farinam, & polentam, & fabas, & lentas, & polentam, & mel, & butyrum, & pecudes, & caseos vaccinos, obrulerunt David, & populo qui erat cum eo ad vscendum. Dixerunt enim: Populus famelicus, & lassus, & sitiens est in deserto.

Absalom praetio natus in quercu pendens, periturus proicitur in foueam. Dauid accepto iunio plangit. C A P. X V I I I.

Numeravit autem David populum qui erat secum, & posuit super eos tribunos, & centuriones. Et misit David populum, tertiam partem in manu Ioab, & tertiam partem in manu Abisai filij Seruah fratris Ioab, & tertiam partem in manu Ithai Ghilthaei. Dixitq; rex ad populum: Egrediendo egrediar etiam ego vobiscum. Dixitq; populus: Non egredieris. Si enim fugierit fugerimus, non ponent super nos cor, & si mortua fuerit medietas nostrum, non ponent super nos cor. Nunc enim tu es sicut nos decem milia. Et nunc bonum est quod sis nobis in civitate ad auxiliandum. Dixitq; ad eos rex: Quod bonum est in oculis vestris, faciam. Et stetit rex in loco portae, & omnis populus egrediebatur caeterum & milleni. Praeparavit autem rex Ioab, & Abisai, & Ithai, dicendo: Leniter ambulate propter me erga Absalom. Et omnis populus audierunt quod praeparavit rex omnibus principibus propter Absalom. Et egressus est populus in campum in occursum Israel coram seruium in saltu Ephraim. Et caesi sunt ibi populus Israel coram seruis David, & fuit ibi plaga magna in die illa viginti milium. Et fuit ibi praedium dispersum in superficie omnis terrae, et plures sylvae consumpsit de populo, & gladius in die illa. Et accidit vt occurreret Absalom ante seruos David, & Absalom equitabat super mulum. Et ingressus est mulus subter densam fraxinem quercus magnae, & tenuit se caput eius in quercu, & positus est inter coelum, & terram. Mulus autem, qui erat sub eo, transiit. Et vidit vir quispiam, & nunciavit Ioab, & dixit: Ecce vidi Absalom suspensum in quercu. Dixit Ioab viro nunciante sibi: Et ecce vidisti, & cur non percussisti eum ibi in terra, & mea interfuisset dare tibi decem argenteos, & balneum vinum? Dixitq; vir ad Ioab: Et si appenderem super manus meas mille argenteos huius rei gratia mihi exhibitos, non mitterem manum meam in filium regis, quia in auribus nostris praecipit rex tibi, & Abisai, et Ithai, dicendo: Cavete ne quis puerum tangat Absalom. Vel fecissem in animam meam mendacium, & omne verbum non absconditum esset a rege, & tu stares ex aduerso. Dixitq; Ioab: Non est bonum quod sic expectem coram te. Et tulit tria tela in manu sua, & infixit ea in corde Absalom adhuc ipso vivente in medio quercus. Et verterunt se decem iuvenes armigeri Ioab, & percusserunt Absalom, & occiderunt eum. Et claxit Ioab buccina, & stetit populus ne persequeretur Israel, quia prohibuit Ioab populum. Et tulerunt Absalom, & proiecerunt eum in saltum, in foueam grandem, & statuerunt super eum acerum lapidum maguum valde, & omnis Israel fugerunt vnusquisque in tabernacula sua. Absalom autem tulerat, & crexerat sibi in vita sua monumentum, quod erat in valle regia. Dixit enim: Non est mihi filius, faciam hoc vt memorare faciam nomen meum. Et vocavit monumentum nomen eius. Et vocatum est illud locus Absalom vsque ad diem hanc. Achimahas autem filius Sadoc dixit: Curram nunc et nunciabo regi, quod iudicauerit eum dominus de manu inimicorum suorum. Dixitq; ei Ioab: Non vir praemij eris die hac, sed nunciabis die altera. Die hac non nunciabis, sed filius regis mortuus est. Dixitq; Ioab ad Chufai: Vade, nuncia regi quod vidisti. Et incurrauit se Chufai ipsi Ioab, & cucurrit. Et addidit adhuc Achimahas filius Sadoc, & dixit ad Ioab: Et sic quicquid

fit. Curram nunc etiam ego post Chufai. Dixitq; Ioab: Vt quid tu curris fili mi, cum tibi merces non sit futura? Et sic quicquid sit, curram. Dixitq; ei: Curre. Et cucurrit Achimahas per viam planicie, & transiit Chufai. David autem sedebat inter duas portas, & iuit speculator super rectum portae, super murum, et eleuavit oculos suos, & vidit, & ecce vir currebat solus. Et clamauit speculator, & nunciavit regi. Dixitq; rex: Si solus est, nuncius est in ore eius. Et ibat eundo, & appropinquabat. Et vidit speculator virum alterum currentem, & clamauit speculator ad ianitorem, & dixit: Ecce vir currrens solus. Dixitq; rex: Etiam iste nunciat. Dixitq; speculator: Video cursum prioris veluti cursum Achimahas filij Sadoc. Dixitq; rex, vir bonus est hic, & cum nuncio bono venit. Et clamauit Achimahas, et dixit ad regem, pax. Et incurrauit se regi in faciem suam super terram, & ait: Benedictus dominus deus tuus, qui tradidit viros, qui leuauerunt manus suas contra dominum meum regem. Dixit autem rex: Pax ne est puero Absalom? Dixitq; Achimahas: Vidi tumultum magnum dum mitteret seruum regium Ioab, & me seruui tuum, & non noui aliquid. Dixitq; rex: Veritate, sta hic, & vertit se, & stetit. Et ecce Chufai venit, & ait Chufai: Nunciatur domino meo regi, quod iudicauit te dominus hodie de manu omnium insurgentium contra te. Dixit autem rex ad Chufai: Num est pax puero Absalom? Dixitq; Chufai: Sicut si cur puer inimici domini mei regis, & vnuerfi qui insurgunt contra te in malum. Et conturbatus est rex, & ascendit super thalamum portae, & fleuit, & sic dicebat, dum iret, fili mi Absalom, fili mi, fili mi Absalom, vnam mortuus essem pro te Absalom fili mi, fili mi.

David restituit regno, reducitur in Ierusalaim. C A P. X I X.

Nunciatum est autem Ioab: Ecce rex flet, & luger super Absalom. Et fuit salus in die illa in luctum omni populo. Audiuit enim populus in die illa, dicendo: Dolet rex super filio suo. Et instar furis se habuit populus in die illo ingrediendo urbem, quemadmodum instar furis se habet populus qui erubescunt, dum fugiunt de praetio. Rex autem operuit faciem suam, & clamauit rex voce magna, Fili mi Absalom, Absalom fili mi, fili mi. Et ingressus est Ioab ad regem in domum, & dixit: puere affecisti hodie vultus tuum hodie, & animam filiorum tuorum, & filiarum tuarum, & animam vxoris tuarum, & animam concubinarum tuarum. Ed quod diligis odio habentes te, & odio habes diligentes te. Indicasti enim hodie, quod non sunt tibi principes & serui. Noui enim hodie, quod si Absalom viueret, & oes nos hodie mortui essemus, quod tunc rectum fuisset in oculis tuis. Et nunc surge, egredere, et loquere ad cor seruorum tuorum. Per dominum enim iuravi, quod si non egressus fueris, non manebit quisquam tecum nocte. Et peius erit tibi hoc omni malo, quod venit super te ab adolescentia tua, vsque ad hoc tempus. Surrexitq; rex, & sedit in porta, & omni populo nunciauerunt, dicendo: Ecce rex sedit in porta, & venit omnis populus coram rege. Et Israel fugit vnusquisque in tabernacula sua. Et fuit, ois populus certabat in omnibus tribubus Israel, dicendo: Rex eruit nos de manu inimicorum nostrorum, & ipse eripuit nos de manu Pelisim, & nunc fugit de terra propter Absalom. Absalom autem, quem vniximus super nos mortuus est in praetio. Et nunc vt quid stertis in reducendu regem? Rex autem David misit ad Sadoc, & Ebiathar sacerdotes, dicendo: Logramini ad seniores Iehudah, dicendo: Vt quid eritis vltimi ad reducendu regem in domum suam? Siquidem verbum ois Israel venit ad regem in domum eius. Fratres mei estis, os meum, & caro mea estis, et vt quid eritis nouissimi ad reducendu regem? Et ad Hamasa dicebatis: Nunquid non os meum, & caro mea es? Sic faciat mihi deus, & sic addat, nisi princeps fueris exercitus coram me, omnibus diebus pro Ioab. Et inclinauit cor omnis viri Iehudah veluti viri vnus, & miserunt ad regem. Reuertere tu, & ois serui tui. Et reuersus est rex, & venit vsque ad Iarden, & Iehudah venit

i. v.

In Ghilgal, vt pergeret in occursum regis, vt transfere faceret regem in Iarden. Et festinavit Simhi filius Ghera filij Iemini, qui erat de Bachurim, & descendit cum viro Iehudah, in occursum regis David. Et mille viri erant eo de Biniamin, & Siba seruus domus Sauli et quodecim filij eius, & viginti serui eius secum, & eruperunt Iarden ante regem. Et transfuit scapha, vt tra-

Supra. 16. a.

3 Reg. 2. b.

Supra. 17. b.

Sebah filius Bichri separat Irael a David, Iobab de Ioseph interfecit Hamasa, & put Sebah nadiur Iobab, numeratur officij regis. C A P. X X.

Ibi autē casu erat vir impius & nomen eius Sebah filius Bichri vir Iemini, & claxit buccina, & dixit: Non est nobis pars David, neque hereditas nobis in filio Isai. Vnusquisque reuertatur ad tabernacula sua Irael. Et ascendit omnis vir Irael a David, post Sebah filium Bichri. Viri autem Iehudah adhaeruerunt regi suo a Iarden, vsque ad Ierusalaim. Et venit David in domum suam in Ierusalaim, & tulit rex decem mulieres concubinas, quas dimiserat ad custodiendam domum, & posuit eas in domo custodiae, & pavit eas, & ad eas non est in gressus. Et fuerunt custodiae vsque ad diem mortis suae in vidualitate vite. Dixit autem rex ad Hamasa: Congrega mihi viros Iehudah in tribus diebus, & tu hic sta. Et abiit Hamasa ad conuocandum Iehudah. Et mortuus est ultra tempus, quod constituerat ei. Dixitq; David ad Abisai: Nunc peius faciet nobis Sebah filius Bichri q; Abiatham. Tolle seruos domini tui, & persequere eum, ne forte inueniat sibi ciuitates munitas, & effugiat ex oculis nostris. Et egressi sunt post eum viri Iobab, & Cerechi, & Pelethi, & omnes fortes, & egressi sunt de Ierusalaim ad persequendum Sebah filium Bichri. Ipsi existentib; apud lapidem magnum, qui erat in Ghibhon, Hamasa venit ante eos. Iobab autem erat accinctus tunica vestimenti sui, & super eam cingulum gladij, coniuncti lumbis eius in vagina sua, & ipse egressus est, & cecidit gladius. Dixitq; Iobab ad Hamasa: Num salu es frater mi? Et tenuit manu dextra Iobab barbam Hamasa, vt oscularetur eum. Hamasa autem non obseruauit se a gladio, qui erat in manu Iobab. Et percussit eum illo in gnta costa, & effudit intestina eius in terram, & non iterauit ei, & mortuus est. Iobab autem, & Abisai frater eius, persecuti sunt Sebah filium Bichri. Et vir stetit iuxta Hamasa e pueris Iobab, & dixit: Qualis est q; voluit esse pro Iobab, & qualis qui voluit esse Dauidi post Iobab? Hamasa autem inuoluit sanguine erat in medio viae. Et vidit vir, quod subsisteret omnis populus, & amouit Hamasa de via in agrum, & proiecit super eum vestimentum, quum vidit, q; omnis qui veniebat ad eum, subsisteret. Quando autē amotus fuit, transfuit omnis vir post Iobab ad persequendum Sebah filium Bichri. Et transfuit per omnes tribus Irael in Abel, & in Bethmahachah, & omnia loca Berim, & congregati sunt, & venerunt post eum. Et venerunt, & obsecrunt eum in Abelah Bethmahachah, & diffusum extruxerunt aggerem iuxta ciuitatem. Et steterunt viri ciuitatis in antemurali. Et omnis populus qui erat cum Iobab conqueiebant murum, vt eum ruere facerent. Et clamauit mulier sapiens de ciuitate: Audite, audite. Dicite obsecro ad Iobab: Appropinqua huc, & loquar ad te. Et accessit ad eam, & dixit mulier: Num tu es Iobab? Et dixit: Sum. Et dixit ei: Audi verba ancillae tuae. Et dixit: Audio. Dixitq; dicendo: Loquendo loquebantur olim, dicendo: Interrogando interroget in Abel, & sic perfecta sunt. Ego Abelah sum inter pacificas & fideles Irael, tu queris interficere ciuitatem, & metropolim in Irael. Quare dissipas hereditatem domini? Et respondit Iobab, & dixit: Absit mihi, vt lubuertam, & dispe dam. Non ita se habet res, sed vir de monte Ephraim Sebah filius Bichri nomen eius, leuauit manum suam contra regem David. Tradite illum solum, et recedam a ciuitate. Dixitq; mulier: Ecce caput eius proiecitur ad te per murum. Et venit mulier ad omnem populum sapientia sua, & abscederunt caput Sebah filij Bichri, & proiecerunt ad Iobab. Et claxit buccina, et dispersi sunt ab vrbe vnusquisq; in tabernacula sua. Iobab au-

Supra. 9. d.

Fames trium annorum, Iulio scelerum Saulis, in septē filios eius exire suffocatos, Quatuor insignia bella Dauidi aduersus Pelisium. C A P.

AVit autē fames in diebus David tribus annis, anno post annum. Et requisituit David dñm, & dixit dominus: Propter Daul, & propter familiam sanguinariam, eo quod interfecit Ghibhonitas. Et vocauit rex Ghibhonitas, & dixit eis Ghibhonitae autem non de filiis Irael erant, sed de residuis Emororum, & filij Irael iurauerunt eis. Et quae Iuit Saul percutere eos, quando zelatus est pro Irael, & Iehudah. Dixitq; David ad Ghibhonitas: Quid faciam vobis, & quo expiabo peccatum, vt benedicatis haereditati domini? Dixeruntq; ei Ghibhonitae: Non est nobis quaestio super argento & auro cum Saul, & cum familia eius, & non est nobis voluntas quaequam interficendi in Irael. Et dixit: Quicquid dixeritis faciam vobis. Dixeruntq; ad regem: Virum qui consumpsit nos, & qui imputauit nobis, disperdemus, vt non fiet in omni termini no Irael. Dentur nobis septem viri e filiis eius, & affigem; eos domino in Ghibbah Saul decti domini. Dixitq; rex: Ego dabo. Et peperit rex Miphiboseth filio Ionathan filij Saul, propter iustitiam domini, quod fuit inter David, & Ionathan filij Saul. Et tulit rex duos filios Rispah filiae Aiah, quos peperit ipsi Saul Armoni, & Miphiboseth, & quinque filios Michal filiae Saul, quos peperit ipsi Hadriel filio Barzilai Meholatae, & dedit eos in manu Ghibhonitarum, & suspenderunt eos in monte coram domino. Et mortui sunt septem hi prater. Et occisi fuerunt in diebus messis, in primis diebus, in principio messis hordeaceae. Et tulit Rispah filia Aiah saccum & extendit eum sibi super petram e principio messis, donec stillaret aqua super eos e caelo, & non permisit aues coli requiescere super eos in die, nec bestia agri in nocte. Et nuntiatum est Dauid quod fecerat Rispah filia Aiah concubina Saul. Et abiit David, & tulit ossa Saul, & ossa Ionathan filij eius a maiorib; Iabes Gihhad, qui fuerat iuxta ea de platea Bethan, in qua suspenderant eos Pelisim, in die qua percusserunt Pelisum Saul in Ghibbah. Et ascendere fecit inde ossa Saul, & ossa Ionathan filij eius, & collegerunt ossa affixorum. Et sepelierunt ossa Saul, & Ionathan filij eius in terra Biniamin in Selah in sepulchro Chis patris eius. Et fecerunt omnia quae praeciperauere rex, & propitius est deus terrae post haec. Et fuit adhuc bellu Pelisim cum Irael, & descendit Dauid, & serui eius cum eo, & pugnauerunt cum Pelisim, & defecit Dauid. Et Isibebenob, q; erat de filiis Haraphah. (Podus autem ferri haste eius erat trecentorum seclorum ponderis aeris, & ipse erat accinctus ense nouo) cogitauit percutere Dauid. Et auxiliatus est ei Abisai filius Seruah, & percussit Pelisim, & interfecit eum. Tunc iurauerunt viri Dauid ei, dicens: Non egredieris ultra nobiscum in praesentium, ne extinguas lucernam Irael. Et fuit post haec, fuit adhuc bellu in Ghib eum Pelisim. Tunc percussit Sibbechai Chufathites Saph, qui erat de filiis Haraphah. Et fuit adhuc bellu in Ghib cum Pelisim, & percussit Elehanan filius Iahare Bethlachmites Gholiath Gittitaem, & lignu haste eius erat tala qua liciatoru texitu. Et fuit adhuc bellu in Ghat, et fuit ibi vir magne mesurae. Digiti autem manu eius, & digiti pedu eius sex, & sex, viginti & quatuor numero, & etia erat nat; de Haraphah. Et pbris affecit Irael, & percussit eum Ionathan, filius Simeon fratris David. Quatuor nati sunt ipsi Haraphah in Ghat, & mortui sunt p manu David & p manu seruoru eius.

Nonissima verba David, catalogus fortium eius. C A P. X X I I.

LOCutus est autē David domino verba cantici huius in die qua liberavit dominus eum de manu omnium inimicorum suoru, & de manu Saul. Et dixit: Dñs petra mea, & arx mea, & liberator meus mihi fuit. Deus fortitudo mea, sperabo in eo, sicut in meo, & cornu salutis meae, eleuator meus, & refugiu meum, saluator meus ab rapina saluū fecisti me. Laudabilem inuocabo dominum, & ab inimicis meis saluus ero. Circumdederunt etenim me contritiones mortis, torrentes impij terruerunt me. Dolo res inferi circumdederunt me, preueniunt me laquei mortis. In tribulatione mea inuocaui dñm, &

ad deū meum clamaui. Et exaudiuit de tēplo suo vocē meū, & clamor me; in aures eius. Et commota est, & contremuit terra, fundamēta caeli commota sunt, & commota sunt, quoniam iratus est ei. Acedit fum; in ira eius, et ignis de ore eius deuorabit, carbones succēsi sunt ab eo. Et inclinauit caelos, & descendit, & caligo sub pedibus eius. Et equitauit super Cherub, & volauit, & volando visus est super pennas vēti. Et posuit tenebras in circuitu suo tabernacula, colligantia aquaru nubes colorum. Prae fulgore in conspectu eius succēsi sunt carbonēs ignis. Tonauit de caelo dominus, & altissim; dedit vocē suam. Et misit sagittas & dispersit eos fulgur, & cōstruit eos. Et apparuerunt effusio nes maris, reuelata sunt fundamenta orbis, propter increpationē domini ab inspiratione spiritus irae eius. Misit de fumo, assumpsit me, traxit me de aquis multis. Et liberauit me ab inimico meo forti, ab odio habētib; meis, quoniam robu siores erant me. Praeueniunt me in die afflictionis meae. Et fuit dominus baculus mihi. Et eduxit ad latitudinem me, & liberauit me, quoniam complacuit in me. Retribuit mihi dominus secundum iustitiam meam, secundum munditiā manuū mearu, reddidit mihi. Quia custodiui vias dñi, & nō impiē egi a deo meo. Quia omnia iudicia eius in conspectu meo, & a statutis eius nō recessi. Et fui pfectus ei, & custodiui me ab iniquitate mea. Et restituit dñs mihi secundū iustitiā meā secundū munditiā meā in conspectu oculorū eius. Cū pio eris pius, cū viro pfecto pfectus eris. Cū mudo mūdus eris, & a peruer; te facies. Cū puer; puerus eris. Et populū pauperū saluū facies, & oculos tuos pones super excellos, humiliabis eos. Quia tu es lucerna mea dñe, & dñs illuminabit tenebras meas. In te enim cōstiti exercitū, in deo meo trāsitiū murū. De; pfecta est via, eloquium dñi sublimatū, sicut est omnibus sperantibus in se. Quis quis est deus praeter dñm, & quis fortis pter deū nostrū? Deus fortitudo mea in exercitū, soluit pfectā viā meā. Posuens pedes meos tanq; ceruaru, & sup excelsa mea statuit me. Docēs manus meas ad bellū, & contritus est arcus aereus brachijs meis. Et dedisti mihi sicutum salutis tuae, & in mansuetudine tua multiplicasti me. Dilatasti passum meū subter me, & nō declinauerūt tali mei. Persecutus sum inimicos meos, & disperdidi eos, et nō reuersus sum, donec cōsumpsi eos. Et cōsumpsi eos, & piodi eos, & non surgent, & ceciderūt sub pedibus meis. Et accinxisti me fortitudine ad praeliū, incuruaisti insurgētes mihi subtus me. Et inimicos meos dedisti mihi ceruicē, & odio habētes me excidisti. Aspexerūt, & nō fuit seruator, ad dominiū, & nō exaudiuit eos. Et cōrudi eos sicut puluerē terrae, sicut lutū platearu comminui eos, & distēdi eos. Eterusū me a cōtraditionibus populorū. Custodisti me in caput genuū: populus quē non noui, seruauit mihi. Filij alieni mentu sunt mihi. Ad auditū auris audiēt mihi. Filij alieni defluerūt, & cō tremuerunt a clausuris suis. Vixit dñs, & benedict; fortitudo mea, & exalter deus fortitudo salutis meae. Deus dans vindictas mihi, & deiiciēs populos sub me. Et educens me ab inimicis meis, & ab insurgētib; in me eleuabis me, a viro iniquo liberabis me. Propterea cōfitebor tibi dñe in gētib; & nominū tuo psallā. Magnificans salutes regis sui, & faciens misericordiam Christo suo David, & femini eius vsque in seculum.

Nonissima verba David, catalogus fortium eius. C A P. X X I I.

HAec autē sunt verba David nouissima. Dixit David filius Isai, & dixit vir qui cōstitutus est excelsus Christus filius Iacob, & dulcis carminibus Irael. Spiritus domini locutus est per me, & sermo eius fuit super linguam meam. Dixit deus Irael mihi, locutus est fortis Irael. Dominator hominū iustus sit, dominator cū timore dei. Et sicut lux matutina oriatur sol, mane absque nubibus, a splendore & a pluita herba de terra. Non enim sic domus mea cum deo, quia pactū est tērnū posuit mihi ritē dispositū in omnib;. Custoditū. Cū est enim salus mea, & omnis voluntas, quia non germinare faciet. Impij autem tanquā spinæ mouētur vniuersi, quia nō man-

peruer; te facies.

Deus bonus malitiam fortitudinis, & dirigit inegrū uiam mam.

Inclit; pdes. d. Hec est lux matutina oriens sicut nubes a splendore & pluita vniuersi per me de terra. At nō iustar geminis parum duris est dom; mea a deo. Et quidē cūda salū mea & omne deū deū meū est quod nō in- itar geminis sit. Impij uero sunt ut spū in tērnū eūūq; quae nō mancipia a quo-

nu capient. Et vir q tetigerit eas replebitur ferro, & ligno lan-
 ceae: & igne comburendo comburentur in habitaculo. Ista sunt
 nomina fortium qui erant ipsi David. Sedens in cathedra sa-
 piens caput magnorum, ipse Hadino Hefnita, q occidit octina-
 gentos viros vice vna. Et post eum Elhazar filius Dodo filij A-
 chochi inter tres fortes cu David, qn probris affecerunt Peli-
 staeos qui cōgregati erant illuc in praesidiū, & ed ascenderunt vis-
 ri Israel. Ipse surrexit & percussit Pelistim, donec deficeret ma-
 nus eius, & adhereret manus eius gladio. Et fecit dñs salutem
 magnam in die illa, & populus reuersus est post eum tantum
 ad spoliandum. Et post eum Samma filius Aghe Hararites. Et
 congregati sunt Pelistim in villa. & erat ibi possessio capi ple-
 na lenis, & populus fugerat a facie Pelistim. Et stetit in medio
 possessionis, & liberavit eum, & percussit Pelistim, fecitq dñs
 salutē magnā. Et descenderunt tres ex triginta principibus, &
 venerunt in melle ad David ad speluncā Hadullam, & castra
 Pelistim castrametata erāt in valle Rephaim. David aut tunc
 erat in praesidio, & praesides Pelistim, tunc erant in Bethlechem.
 Et desiderauit David, & ait: Vtinā quispiā propinaret mihi
 aquā de cisterna Bethlechem quae est in porta. Et irruerunt tres
 fortes in castra Pelistim, & hauserunt aquam de cisterna Beth-
 lechem, quae erat in porta, & portauerunt, & attulerunt ad Da-
 uid, & noluit bibere eam, sed libauit eā domino. Et dixit: Ab-
 sit mihi dñe, vt facia hoc. Num bibā sanguinem virorum, qui
 abierunt contra animas suas? Et noluit bibere eam. Haec fece-
 runt tres fortes. Absai aut frater Ioab filius Seruiah erat prin-
 ceptum & ipse suscitauit lanceā suā contra trecentos quos
 occidit. Et ei erat nomen inter tres. Tribus nonne gloriosior
 erat? Et erat eis princeps, sed vsque ad tres non puenit. Bena-
 iahu filius Ichoiadah, filius viri fortis, magnus opibus, de Gab-
 seel ipse percussit duos fortes vt leones Moab, & ipse descendit
 & percussit leonē in medio cisternae in die niuis. Et ipse percussit
 virū Aegyptiū virū aspectus, & in manu Aegyptij erat lācea,
 et descendit ad eum virga, & rapuit lanceā de manu Aegyptij,
 et interfecit eā lācea sua. Haec fecit Benaiah filij Ichoiadah, &
 ei erat nomen inter tres fortes, ipse triginta gloriosior, sed ad
 tres nō peruenit. Et posuit eum David ad auditū suū. Hafahel
 frater Ioab inter triginta. Elchanan filius Dodo de Bethlechem.
 Samma Charodites, Elia Charodites, Chales Patres, Hira
 filius Hicthes Tecolites, Abihezzer Hannethothites, Mehu-
 nai Chufathites, Salmon Achochites, Maharai Nethophatites,
 Chaled filius Bahanah Nethopharites, Irthai filius Ribai
 de Ghilbah filiorū Biniamin, Benaiah Pirhathionites, Hida-
 dai de torrente Ghahas, Abihahlon Harbathites, Hazmaueth
 Barchumites, Eliachba Sahalbonites, filij Isafen Iehonathā, Sa-
 mah Hararites, Achiam filius Sarar Ararites, Eliphelet filius
 Achabai filius Mahachathi, Eliah filij Achithophel Ghiloni-
 tes, Cheraim Charmelites, Paharai Ar bites, Ighal filius Nathā
 de Sobah, Bani Gadites, Selec Hāmonites, Nacharai Beero-
 thites armiger Ioab filij Seruiah, Hira Ithrites, Ghareh Ithri-
 res, Vriah Chitaeus. Omnes triginta, & septem.

Israel ob numerum populū a David percussit pēte, in eū aut viduo se-
 ptuaginta milia virorum. C A P. XXXIII.

AET addidit furor dñi irasci contra Israel, & concitauit Da-
 uid in eis dicendo: Vade, numera Israel, & Iehudah. Dixitq
 rex ad Ioab principem exercitus qui erat secū: Discurre
 nunc per omnes tribus Israel a dan vsq Beer Sebah, & nume-
 rate populū, vt scia numerū populū. Dixitq Ioab ad regē. Ad-
 dat dñs deus tuus populo sicut fuerit, & sicut sunt centū vici-
 bus, & oculi dñi mei regis videant: sed dominus meus rex, vt
 quid vult hoc? Praualuit autē verbum regis super Ioab, et su-
 per principes exercitus. Egressus est Ioab, & principes exer-
 citus a facie regis vt numerarent populum Israel. Et transierūt
 Iarden, & castrametati sunt in Haroher ad dexterā vrbis quae
 est in medio torrentis Ghad, & ad Iahazer. Et venerūt in Ghil-
 had, & in terram Tadmim Chodsi, & venerunt in Dan Ia-
 han, & circa Sidon. Et venerunt ad munitionē Tyri, & omes

Bvrbes Chiuuai, & Chenahanai, & egressi sunt ad meridiē Ie-
 hudah in Beer Debah. Et circueiūt omnem terrā, & venerūt
 in fine nouē mensium, & viginti diebū in Ierusalaim. Deditq
 Ioab numerū numerationis populū regi. Et fuit Israel octingē-
 ta milia virorū fortis euaginantiū gladium, & viri Iehudah
 quingenta milia virorū. Percussit autē cor David eum, postea
 quā numerauit populū. Dixitq David ad dñm: Peccauit val-
 de in eo quod feci. Et nunc domine fac trāsire quae lo iniquita-
 tem serui tui, quia stultē egi valde. Et surrexit David mane, &
 verbum dñi fuit ad Ghad prophetam videntē David, dicen-
 do: Vade & loquere ad David: Sic dixit dñs. Tria offero tibi,
 Elige tibi vnū ex his, & faciam tibi. Et venit Ghad ad David,
 & nūciavit ei. Dixitq illi: Nū vis, vt veniant tibi septem anni
 famis in terra tua, aut tribus mensibus fugere coram hostibus
 tuis, & ipse hostis psequatur te, aut q sit tribus diebus pestis
 in terra tua? Nūc cognosce, & vide quae respondeā mittenti
 me verbum. Dixitq David ad Ghad: Angustis afficior val-
 de. Incidamus obsecro in manū dñi, quia multae miseratio-
 nes eius, & in manū hominum ne incidā. Et dedit dñs pestē in
 Israel a mane vsq ad tēpus cōstitutū, & mortui sunt de poplo a
 Dan vsq ad Beer Sebah septuaginta milia virorū. Et misit ma-
 num suā angelus ad Ierusalaim, vt disperderet eam, & ponit
 tuit dñm super malo. Dixitq angelo disperdenti populū:
 Sufficit nunc: Quiescere fac manū tuam. Angelus autē domini
 erat iuxta arcē. Araunah Iebusei. Dixitq David ad dñm, cum
 vidisset angelū cedentē populū, & dixit: Ecce ego peccauit, &
 ego inique egi. Ipsi autem qui oues sunt, quid fecerunt? Veniat
 obsecro manus tua cōtra me, & cōtra domū patris mei. Ven-
 nit autē Ghad ad David in die illa, & dixit ei: Ascēde, erige do-
 mino altare in area Araunah Iebusei. Et ascendit David iux-
 ta verbū Ghad quae admodū praeceperat dñs. Et respexit A-
 raunah, & vidit regē & seruos eius trāsentes ad se, & egressus
 est Araunah, & incuruauit se regi sup facie suā super terrā. Dixitq
 Araunah: Cur venit dñs in te? rex ad eum: Seruum suū. Dixitq
 David: Vt emam a te arcē, vt aedificē altare dño, & restringa-
 tur plaga a poplo. Dixitq Araunah ad David: Accipiet, & of-
 ferat dñs meus rex quod bonū est in oculis suis. Vide boues
 pro holocausto, et plaustra, & instrumēta boū pro lignis. Oia
 dedit Araunah regi. Dixitq Araunah ad regē: Domine deus tuus
 cōplaceat tibi. Dixitq rex ad Araunah: Nequaquē, sed emē-
 do emam eam. Emam a te precio, & nō offeram dño, domi-
 no meo holocausta gratis. Et emit David arcem, & boues ar-
 gento Sechem quinquaginta. Et aedificauit David ibi altare
 domino, & obtulit holocausta, & pacifica. Et propitiatus est
 dominus terrae, & restricta est plaga ab Israel.

F I N I S.

Liber primus Melai-

chim, id est, Regum, qui apud nos dicitur
 III. Liber Regum: Inter
 prete Sante Pagnino,
 Lucensi.

Senti David queitur Abisag adolecentulū, Adonijū in inscio pa-
 tre occupat regem, iungitur Selomoh, fugit Adoniah.
 C A P V T I.

REX AVTEM DA-
 uid senuerat, venerat in dies, & optebat
 eum vestibus, & non erat calor ei. Dixit
 runcq ei serui eius: Querat dño meo re-
 gi puellam virginem, & stet coram rege
 & cum foueat, & dormiat in sinu tuo,
 & calefaciat dominum meum regem. Et
 quiesce

quaerunt puellā pulchram in omni termino Israel, & inu-
 nerunt Abisag Sunamitem, & adduxerunt eam ad regem.
 Puella autē erat pulchra valde, & regem fouebat, & ministrā-
 bat ei. Rex autem non cognouit eam. Adoniah autem filius
 Chagith eleuabatur, dicendo: ego regnabo. Et fecit sibi currū
 & equites, & quinquaginta viros currentes ante se. Et non do-
 lore affecte eum pater suus a diebus eius, dicendo: Cur sic feci
 fili? Et etiam iste decorus erat forma valde, & ipsum pepererat
 Mahachah post Absalom. Et fuerunt verba eius cum Ioab fi-
 lio Seruiah, & cum Ebiathar sacerdote, & adiuuabant sequē-
 res Adoniah. Sadoc verō sacerdos, & Benaiah filius Iehoi-
 dah, & Nathan propheta, & Simhi, & Rehi, & fortes qui erāt
 Davidi, non erant cum Adoniah. Et immolauit Adoniah
 boues, & pinguia iuxta lapidem Zocheleth, qui erat
 apud fontem Roghel, & inuitauit omnes fratres suos filios re-
 gis, & omnes viros Iehudah seruos regis. Et Nathan propheta,
 & Benaiah, & fortes, & Selomoh fratrem suum nō inui-
 tauit. Dixitq Nathan ad Bathsebah matrem Selomoh, dicen-
 do: Nōne audis q regnet Adoniah filius Chagith, & do-
 minus noster David nesciuit? Et nunc veni, consulam tibi ob-
 secro consilium, & erue animam tuam, & animam filij tui Se-
 lomoh. Vade, & ingredere ad regem David, & dices ei: Nōne
 tu nunc mi rex iurasti ancillae tuae, dicendo: Selomoh filius
 tuus regnaturus est post me, & ipse sedebit super solium meū.
 Et cur regnauit Adoniah? Ecce adhuc te loquente tibi cum
 rege, veniam post te, & cōplebo sermones tuos. Et ingressa est
 Bathsebah ad regem in cubiculum: Rex autē senuerat valde, &
 Abisag Sunamitis ministrabat regi. Et inclinauit se Bathse-
 bah, & incuruauit se regi. Dixitq rex: Quid est tibi? Dixitq ei:
 Domine mi, tu iurasti per dominum deum tuum ancillae tuae,
 Selomoh filius tuus regnabit post me, & ipse sedebit super so-
 lium meum. Et nunc ecce Adoniah regnauit. Et nunc do-
 mine mi rex nescisti. Et immolauit boues, & pinguia, & pecu-
 des in multitudinem, & inuitauit omnes filios regis, Ebiathar
 sacerdotem, & Ioab principem exercitus. Selomoh autē ser-
 uum tuum nō inuitauit. Et tu nosti domine mi rex, quod ocu-
 li omnis Israel super te sunt, vt indices eis, quis sessurus sit sup
 solium domini mei regis post ipsum. Et erit, cum dormierit
 dominus meus rex cum patribus suis, ero ego, & filius meus
 Selomoh peccato res. Et ecce adhuc ea loquente cū rege, Na-
 than propheta venit. Et nunciauerunt regi, dicendo: Ecce Na-
 than propheta venit. Et introiuit ante regem, & incuruauit se super
 faciem suam super terram. Dixitq Nathan: Domine mi rex, tu
 ne dixisti Adoniah regnabit post me, & ipse sedebit super
 solio meo? Descendit enim hodie, & immolauit boues, & pin-
 guia, & pecudes in multitudinē, inuitauitq omnes filios re-
 gis, & principes exercitus, & Ebiathar sacerdotem. Et ecce ipsi
 comedunt, & bibunt coram eo, atq dixerunt: Viuat rex A-
 doniah. Me autem qui sum seruus tuus, et Sadoc sacerdotē,
 & Benaiah filium Iehoiadah, & Selomoh seruum tuum nō
 inuitauit. Num a domino meo rege factum est verbum hoc
 & non scire fecisti seruos tuos, quis sessurus esset super solium
 domini mei regis post ipsum? Et respondit rex David, & dixit:
 Vocate ad me Bathsebah. Et ingressa est ante regem, & ste-
 tit coram rege. Et iurauit rex, & dixit: Viuit dominus, qui re-
 demit animam meam de omni angustia: quia quemadmodū
 iuravi tibi per dominum deum Israel, dicendo, q filius Se-
 lomoh regnabit post me, & ipse sedebit super solium meū pro-
 me, equidem sic faciam die hac. Et inclinauit se Bathsebah in
 faciem super terram, & incuruauit se regi, & dixit: Viuat domi-
 nus meus rex David in aeternū. Dixit autem rex David: Vocas-
 te ad me Sadoc sacerdotem, & Nathan prophetam, & Bena-
 iahu filium Iehoiadah. Et ingressi sunt ante regem. Dixitq rex
 eis: Tollite vobiscum seruos domini vestri, & equitare facite
 Selomoh filium meum super mulam quae est mihi, & descēde-
 re facietis eum in Ghichon. Et vnget eum ibi Sadoc sacerdos
 & Nathan propheta in regem super Israel, & claudetis bucci-

na, atq dicitis: Viuat rex Selomoh. Et ascēdetis post eum, et ve-
 niet & sedebit sup solium meū, & regnabit pro me, & ipsi p-
 cipia vt sit dux sup Israel, & super Iehudah. Respondit autē Be-
 naiahu filius Ichoiadah ad regem, & dixit Amen. Sic dicit do-
 minus deus domini mei regis: Quae admodū fuit dominus cū
 domino meo rege, ita sit cum Selomoh, & magnificet solium
 eius, plusq solium domini mei regis David. Et descendit Sa-
 doc sacerdos, & Nathan propheta, & Benaiah filius Iehoi-
 dah, & Cerethi, & Pelethi, & equitare fecerunt Selomoh sup
 mulam regis David, & irefecerunt eum in Ghichon. Tulitq
 Sadoc sacerdos cornu olei de tabernaculo, et vnxit Selomoh.
 Et clauerunt buccina, dixeruntq omnis populus: Viuat rex
 Selomoh. Et ascēderunt omnis populus post eum. Et popu-
 lus canebat tibiis, & laetabatur letitia magna. Et scindebatur
 terra a voce eorum. A uidiu autem Adoniah, & omnes in-
 uitati, qui erant secum, ipsi autem finierant comedere. Et audi-
 uit Ioab sonitum buccinae, & dixit: Cur vox ciuitatis tumul-
 tuantis? Adhuc eo loquente, ecce Ionathan filius Ebiathar sa-
 cerdotis venit. Dixitq Adoniah: Ingredere, quia vir fortis
 es & bonū nūciabis. Respondetq Ionathan, & dixit ad A-
 doniah: Profecto dominus noster rex David regnare fecit Se-
 lomoh. Et misit secum rex, Sadoc sacerdotem & Nathan pro-
 phetam, & Benaiah filij Ichoiadah, & Cerethi, & Pelethi, &
 equitare fecerunt eū super mulam regiam. Et vnixerunt eum
 Sadoc sacerdos, & Nathā propheta in regem in Ghichon. Et
 ascēderunt inde letantes, & tumultuauit ciuitas. Hic est soni-
 tus quem audistis. Et etiā sedit Selomoh super solium regni.
 Et etiam venerunt serui regis ad benedicendum domino deo
 stro regi David dicendo: Beneficiat deus nomini Selomoh
 magis q nomini tuo, & magnificet solium eius magis q solium
 tuum. Et incuruauit se rex super lectū. Et etiā sic dixit rex: Bene-
 dictus dominus deus Israel, qui de die hodie sedentē sup thro-
 num meum, & oculi mei vidēt. Et terribi sunt, & surrexerunt
 omnes inuitati qui erāt cū Adoniah, et abierūt vnusquisq in
 viam suā. Adoniah autē timens a facie Selomoh surrexit, & a-
 biiit, & tenuit cornua altaris. Et nūciatū est Selomoh dicens:
 Ecce Adoniah timens regē Selomoh, apprehēdit cornu alta-
 ris dicens: Iuret mihi hac die rex Selomoh, q non interficiet
 seruum suum gladio. Dixitq Selomoh: Si fuerit filius virtuosus,
 nō cadet de capillis eius super terrā. Si verō malū inuētum
 fuerit in eo, morietur. Et misit rex Selomoh, & descendere fe-
 cerunt cum ab altari, & venit, & incuruauit se regi Selomoh.
 Dixitq Selomoh: Vade in domum tuam.

Mortuus David, Adoniah perit Abisag concubina patris, occiditur. Ab is-
 thur priuatur sacerdotio. Simhi & Ioab interfecti. C A P. III.

Appropinquauerūt autē dies David, & ait: Viuat rex Selomoh. Pre-
 cepitq Selomoh filio suo dicendo: Ego vado p viam
 omnis terrae. Conforta te, & esto vir. Et custodi custodiam
 domini dei tui, vt ambules in viis eius, vt custodias decreta
 eius, praecepta eius, & iudicia eius, & testimonia eius sicut scri-
 ptum est in lege Moseh, vt secundet omnia quae feceris, & o-
 mnia ad quae te verteris: vt confirmet dñs verbum suū, quod
 locutus est mihi dicens: Si custodierint filij tui viā suā, & am-
 bulauerint corā me in veritate, toto corde suo, & tota anima
 sua, dicens: Nō abscederit tibi vir de solio Israel. Et etiā nosti
 quae fecerit mihi Ioab filius Seruiah, & quae fecerit duobus prin-
 cipibus exercitū Israel, Abner filio Ner, & Hamasa a filio Ie-
 ther, q occidit, & posuit sanguines belli in pace, & dedit san-
 guines belli in batho suo q erat in lūbis suis, & in calcamēto
 suo, quod erat in pedibus suis. Faciesq iuxta sopiētiam tuā, &
 nō descēdere facies carnicie eius pacifice ad sepulchrū. Filiis autē
 Barzillai Ghilhaditae facies misericordiae, & erit inter cōiuuas
 mēse tuae, quia sic accesserūt ad me dū fugerē a facie Absalom
 fratris tui. Et ecce tecum est Simhi filius Ghera filij Iemini de
 Bachurim qui maledixit mihi maledictione vehementi in die
 qua pgebā ad Machanaim & ipse descendit in occursum meū
 ad Iarden, & iurauit ei per dñm, dicens: Nō morietur tibi

gladio: Et nunc ne impune dimittas eum, quia vir sapiens est, & nosti quae faciat ei, & descendere facies canicie eius cum sanguine ad sepulchrum. Et dormiuit David cum patribus suis, & sepultus est in ciuitate Dauid. Dies autem in quibus regnauit super Israel fuere quadraginta anni. In Chebron regnauit septem annis, & in Ierusalaim regnauit triginta, et tribus annis. Selomoh autem sedit super solium Dauid patris sui, & firmatus est regnum eius valde. Venit autem Adoniahui filius Chagith ad Bathsebah matrem Selomoh. Et dixit Bathsebah: Nunc pacificus est ingressus tuus: Dixitque Pacificus. Et ait: Verbum mihi est ad te. Et dixit: Loquere. Et dixit: Tu nosti, quod meum erat regnum, & super me posuerunt omnis Israel facies suas, ut regnarem. Et verum est regnum, & fuit fratri meo. A domino enim fuerat ei. Et nunc petitionem vnam postulo a te: ne auertere facias faciem meam. Et dixit ad eum: Loquere. Et dixit: Dic obsecro Selomoh regi. (Non enim auertere faciet faciem tuam) ut det mihi Abisagham Sunamitam uxorem. Dixitque Bathsebah. Bene, ego loquar pro te ad regem. Et venit Bathsebah ad regem Selomoh, ut loqueretur ei pro Adoniahui. Et surrexit rex in occursum eius, & incurrauit se ei, & sedit super solium suum, & posuit solium matri regis, & sedit ad dexteram eius. Et ait: Petitionem vnam parua ego peto a te, ne auertere facias faciem meam. Dixitque ei rex: Petere mater mea. Non enim auertere faciam faciem tuam. Et ait: Detur Abisagham Sunamitis Adoniahui fratri tuo in uxorem. Et respondit rex Selomoh, & dixit matri suae: Et quare tu postulas Abisagham Sunamitam, pro Adoniahui? Petere pro eo regnum, ipse enim frater meus maior me est, & ei est Ebiathar sacerdos, & Iobab filius Seruiah. Et iurauit rex Selomoh per dominum dicens: Sic faciat mihi deus, & sic addat, quia contra animam suam locutus est Adoniahui verbu hoc. Et nunc viuunt dominus qui firmavit me, & sedere fecit me super thronum Dauid patris mei, & qui fecit mihi domum, sicut locutus est, quia hodie morietur Adoniahui. Et misit rex Selomoh per manum Benaiahu filij Iehoiadah, & iuruit in eum, & mortuus est. Et ad Ebiathar sacerdotem dixit rex: In Hanathoh vade ad agros tuos, quia vir obnoxius mortis est, & in die hac non interficiat te, quia portasti arcam domini dei ante Dauid patrem meum, & quia afflictus fuisti in omnibus in quibus afflictus fuit pater meus. Et eiecit Selomoh Ebiathar, ne esset sacerdos domini, ut impleretur verbum domini quod locutus fuerat super domum Iehoi in Siloh. Et fama venit vsque ad Iobab, quia Iobab declinauerat post Adoniahui, licet post Abisagham non declinauerat. Et fugit Iobab ad tabernaculum domini, & apprehendit cornu altaris. Et nunciatus est regi Selomoh, quod fugisset Iobab ad tabernaculum domini, & ecce est apud altare. Misitque Selomoh Benaiahu filium Iehoiadah dicens: Vade, interfice eum. Et venit Benaiahu ad tabernaculum domini, dixitque ad eum. Sic dicit rex: Egredere. Et dixit: Nequaquam, sed hic moriar. Et retulit Benaiahu regi verbum dicens: Sic locutus est Iobab, & sic respondit mihi. Dixitque ei rex: Fac sicut locutus est, & interfice eum, & sepe lies eum. Et remouebis sanguines gratis quos effudit Iobab a me, & a domo patris mei. Et reddet dominus sanguinem eius super caput eius, quia aggressus est duos viros iustiores, & meliores se, & occidit eos gladio, & pater meus Dauid nesciuit Abner videlicet filium Ner principem exercitus Israel, & Haman filium Iether principem militiae Iehudah. Et reuertentur sanguines eorum in caput Iobab, & in caput seminis eius in aeternum. Dauid autem & semini eius, & domui eius, & throno eius sit pax vsque in seculum a domino. Et ascendit Benaiahu filius Iehoiadah, & aggressus est eum, & interfecit eum. Sepultusque est in domo sua in deserto. Et posuit rex Benaiahu filium Iehoiadah pro eo super exercitum, & Sadoc sacerdos posuit rex pro Ebiathar. Et misit rex, & vocauit Simhi, dixitque ei: Aedifica tibi domum in Ierusalaim, & habitabis ibi, & non egredieris inde huc, & illuc. Et erit in die qua egressus fueris, & transieris torrentem Chidon, sciendo scias, quod moriendo morieris. Sanguis tuus erit in caput tuum. Dixitque Simhi ad regem, Bonum est verbum. Sicut locu-

tus est dominus meus rex, sic faciet seruus tuus. Et misit Simhi in Ierusalaim diebus multis. Et fuit, in fine trium annorum fugerunt duo serui Simhi ad Achis filium Mahachah regem Gath, & nunciauerunt Simhi dicens: Ecce serui tui sunt in Gath. Et surrexit Simhi, & frauit ad sinum suum, & abiit in Gath ad Achis, ut quiret seruos suos. Et abiit Simhi, & adduxit seruos suos de Gath. Nunciatum est autem Selomoh, quod iuisset Simhi de Ierusalaim in Gath, & reuersus esset. Et misit rex, & vocauit Simhi, dixitque ad eum: Nonne iuravi tibi per dominum, & reficere sum tibi dicens, in die qua egressus fueris, & abieris huc, & illuc, sciendo scias, quod moriendo morieris, & dixisti mihi bonum est verbum quod audiui? Et quare non custodisti iuramentum domini, & praecipuum quod praecipui tibi? Dixitque rex ad Simhi: Tu nosti omne malum, quod praecepit cor tuum, quod fecisti Dauid patri meo. Reddidit autem dominus malum tuum in caput tuum. Et rex Selomoh benedictus, & thronus Dauid sit stabilis coram domino vsque in seculum. Et praecipit rex Benaiahu filio Iehoiadah, & egressus est, & irruit in eum, & mortuus est. Et regnum confirmatum est in manu Selomoh.

¶ Selomoh ducit filiam Parthoh uxorem, apparet ei dominus, dat ei sapientiam, iudicium eius de duabus meretricibus. C A P. III.

ET affinitate coniunctus est Parthoh regi Aegypti & accessit ad eum. Epit filiam Parthoh, & adduxit eam in ciuitate Dauid, donec finiret aedificare domum suam, & domum domini, & murum Ierusalaim per circuitum. At tamet populus immolabat in excelsis, quia non erat aedificata domus nomini domini vsque ad dies illos. Dilexit autem Selomoh dominum, ambulando in praecipuis Dauid patris sui, tantum in excelsis immolabat, & suffebat. Et iuruit rex in Gihon, ut immolaret ibi, quia ipsum erat excelsum magnum. Milile holocausta obtulit Selomoh super altare illud. In Ghibhon visus est dominus Selomoh in somnis noctis, dixitque deus: Postula quicquid vis, & dabo tibi. Dixitque Selomoh: Tu fecisti cum seruo tuo Dauid patre meo misericordiam magnam, sicut ambulauit coram te in veritate, & in iustitia, & in rectitudine cordis tui, & custodisti misericordiam magnam istam, & dedisti ei filium sedentem super thronum eius secundum diem hanc. Et nunc dicit deus tu regnare fecisti me seruum tuum pro Dauid patre meo. Ego autem sum puer paruus, nec scio egredi, & ingredi. Et seruus tuus est in medio populi tui, quem elegisti, populi multi, qui non numerantur nec supputantur praecipua multitudinem. Dabisque seruo tuo cor intelligens, ut iudicet populum tuum, ut discernat inter bonum & malum. Quis non poterit iudicare populum tuum graue istum? Et placuit verbum in oculis domini, quod postulauerat Selomoh hoc. Dixitque deus ad eum: Pro eo, quod postulasti hoc, et non postulasti tibi dies multos, nec postulasti tibi diuitias, neque postulas tibi inimicorum tuorum, sed postulasti tibi intelligentiam ad audiendum iudicium. Ecce feci iuxta verba tua, ecce dedi tibi cor sapiens, & intelligens, ut similis tibi non fuerit ante te, nec post te surrecturus sit similis tibi. Et etiam quod non postulasti dedi tibi, etiam diuitias, etiam gloriam, ut non fuerit similis tibi quisquam inter reges omnibus diebus tuis. Et si ambulaueris in viis meis, ut custodias decreta mea, & praecipua mea, sicut ambulauit Dauid pater tuus, longos facias dies tuos. Et euigilauit Selomoh, & ecce somniatus. Et venit in Ierusalaim, & stetit coram altare foederis domini, & obtulit holocausta, fecitque pacifica, & fecit conuiuium vniuersis famulis suis. Tunc venerunt duae mulieres, meretrices ad regem, & steterunt coram eo. Dixitque mulier vna: Obsecro domine mi. Ego et mulier ista habitabamus in domo vna, & peperit apud eam in domo. Et sit, die tertia, qua peperit, peperit etiam mulier haec, et eram pariter. Non erat alius nobiscum in domo praeter nos duas in domo. Mortuus est autem filius mulieris huius nocte, quia dormiuit super eum. Et surrexit media nocte, & tulit filium meum, quia pepereram. Dixitque mulier altera: Nequaquam, sed filius meus viuuit, & filius tuus mortuus est. Haec autem dicebat: Non, sed

¶ Selomoh principes & praefecit apparatus ciborum, numerus equorum, & parabalarum, &c. C A P. IIII.

ET fuit rex Selomoh, rex super omnem Israel. Erit isti principes qui erant ei, Hazariahu filius Sadoc sacerdos eius, Elichoreph, & Achiah, & filij Sifa scribae, Iehosaphath filius Achilud a commentariis, Benaiahu filius Iehoiadah super exercitum, & Sadoc, & Ebiathar sacerdotes. Et Hazariahu filius Nathan super praefectos, & Zabud filius Nathan sacerdos amicus regis. Et Achisar super domum, & Adoniram filius Habadah super tributum. Et ipsi Selomoh erant duodecim praefecti super omnem Israel, & alebant regem, & domum eius, per mensuram in anno intererat vniuersi cuiusque ex eis alere. Et haec nomina eorum, filius Chur in monte Ephraim, filius Decher in Machas, & in Sahalim, & in Bathemes, & Elon de Bethchanan, filius Chesed in Aruboth. Et erat Sochoh, & omnis terra Chepher, filius Abinadab filius Hiddo in Machanaim. Achimahas in Naphthali. Etiam ipse accepit Bosmath filiam Selomoh uxorem Bahana filius Chufai in Aser, & in Haloth. Iehosaphath filius Paruachi Isachar, Simhi filius Elah in Beniamin. Et Geber filius Vrin in terra Ghillhad, terra Sicon regis Emorae, & Hogh regis Basan, & praefectus vnus qui erant in terra Iehudah, & Israel multi sicut arena quae est iuxta mare in multitudine comedentes, & bibentes, & lactantes. Selomoh autem dominabatur omnibus regnis a flumine terrae Pelisim vsque ad terminum Aegypti, offerentes munera, & seruientes Selomoh omnibus diebus vitae eius. Erat autem cibis praefectus Selomoh per singulos dies, triginta cori limillae, & sexaginta cori farinae. Decem boues pingues, & viginti boues pascuales, & centum pecudes, praeter ceruos, & capreas, & bubalos, & gallinaceos impinguaros. Ipse enim dominabatur omni loco trans flumen a Tiphach vsque ad Hazzah, omnibus regibus qui erant trans flumen, & pax erat ei ex omnibus lateribus eius in circuitu. Et habitauit Iehudah, & Israel confidenter, vnusquisque sub vite sua, & sub ficu sua a Dan vsque Beer Sebah omnibus diebus Selomoh. Et fuerunt ei XL milia praefecti equorum pro curribus eius, & duo decim milia equites. Et alebant praefecti isti regem Selomoh, & omnem qui appropinquabat ad mensuram regis Selomoh, vnusquisque in mense suo, non deficiebat in aliquo. Er hordea, & paleas pro equis, & mulis deferebant ad locum vbi erat vnusquisque secundum regulam suam. Dedit autem deus sapientiam Selomoh, & intelligentiam multam valde, & latitudinem cordis secundum arenam quae est iuxta littus maris. Et amplior fuit sapientia Selomoh, sapientia omnium filiorum orientaliu, & omni sapientia Aegyptiorum. Et sapientior fuit omni homine, Ethan Ezrachita, & Heman, & Chalchol, & Dardah filius Machol. Et fuit nomen eius in omnibus gentibus.

1. Par. 29. f.

2. Reg. 1. e.

¶ Et si gultus que sine causa erant Iobab remouebis a me.

2. Reg. 1. e. 1. Reg. 20. e.

id est Ty

2. Reg. 7. b. 1. Par. 2. e.

b firmamentum uitorum c summa

Matth. 6. Sapient. 7. b.

id est eue nit illi quod somnauerat caupone

D sed filius tuus mortuus est, & filius meus viuuit. Et loquebatur coram rege. Dixitque rex: Haec dicit, hic est filius meus qui viuuit & filius tuus mortuus est. Et haec dicit: Nequaquam, sed filius tuus mortuus est, & filius meus viuuit. Dixitque rex: Afferte mihi gladium. Et atulerunt gladium coram rege. Dixitque rex: Diuidite infan-tem viuui in duas partes, & date dimidium vni, & dimidium alteri. Dixitque mulier cuius filius viuus erat ad regem: (Comora enim sunt viscera eius super filio suo.) & dixit: Obsecro domine mi, date ei infantem viuui, & interficiendo ne interficiatis eum. Illa autem dicebat: Etiam mihi, etiam tibi non sit, diuidite. Et respondit rex, & dixit: Date ei infantem viuui, & interficiendo non interficiatis eum. Haec est mater eius, Et audierunt omnis Israel iudicium quod iudicauit rex, & timuerunt a facie regis, quia viderunt, quod sapientia dei esset in corde eius ad faciendum iudicium.

¶ Selomoh principes & praefecit apparatus ciborum, numerus equorum, & parabalarum, &c. C A P. IIII.

ET fuit rex Selomoh, rex super omnem Israel. Erit isti principes qui erant ei, Hazariahu filius Sadoc sacerdos eius, Elichoreph, & Achiah, & filij Sifa scribae, Iehosaphath filius Achilud a commentariis, Benaiahu filius Iehoiadah super exercitum, & Sadoc, & Ebiathar sacerdotes. Et Hazariahu filius Nathan super praefectos, & Zabud filius Nathan sacerdos amicus regis. Et Achisar super domum, & Adoniram filius Habadah super tributum. Et ipsi Selomoh erant duodecim praefecti super omnem Israel, & alebant regem, & domum eius, per mensuram in anno intererat vniuersi cuiusque ex eis alere. Et haec nomina eorum, filius Chur in monte Ephraim, filius Decher in Machas, & in Sahalim, & in Bathemes, & Elon de Bethchanan, filius Chesed in Aruboth. Et erat Sochoh, & omnis terra Chepher, filius Abinadab filius Hiddo in Machanaim. Achimahas in Naphthali. Etiam ipse accepit Bosmath filiam Selomoh uxorem Bahana filius Chufai in Aser, & in Haloth. Iehosaphath filius Paruachi Isachar, Simhi filius Elah in Beniamin. Et Geber filius Vrin in terra Ghillhad, terra Sicon regis Emorae, & Hogh regis Basan, & praefectus vnus qui erant in terra Iehudah, & Israel multi sicut arena quae est iuxta mare in multitudine comedentes, & bibentes, & lactantes. Selomoh autem dominabatur omnibus regnis a flumine terrae Pelisim vsque ad terminum Aegypti, offerentes munera, & seruientes Selomoh omnibus diebus vitae eius. Erat autem cibis praefectus Selomoh per singulos dies, triginta cori limillae, & sexaginta cori farinae. Decem boues pingues, & viginti boues pascuales, & centum pecudes, praeter ceruos, & capreas, & bubalos, & gallinaceos impinguaros. Ipse enim dominabatur omni loco trans flumen a Tiphach vsque ad Hazzah, omnibus regibus qui erant trans flumen, & pax erat ei ex omnibus lateribus eius in circuitu. Et habitauit Iehudah, & Israel confidenter, vnusquisque sub vite sua, & sub ficu sua a Dan vsque Beer Sebah omnibus diebus Selomoh. Et fuerunt ei XL milia praefecti equorum pro curribus eius, & duo decim milia equites. Et alebant praefecti isti regem Selomoh, & omnem qui appropinquabat ad mensuram regis Selomoh, vnusquisque in mense suo, non deficiebat in aliquo. Er hordea, & paleas pro equis, & mulis deferebant ad locum vbi erat vnusquisque secundum regulam suam. Dedit autem deus sapientiam Selomoh, & intelligentiam multam valde, & latitudinem cordis secundum arenam quae est iuxta littus maris. Et amplior fuit sapientia Selomoh, sapientia omnium filiorum orientaliu, & omni sapientia Aegyptiorum. Et sapientior fuit omni homine, Ethan Ezrachita, & Heman, & Chalchol, & Dardah filius Machol. Et fuit nomen eius in omnibus gentibus.

Recl. 47. c.

Recl. 47. c.

tibus per circuitum. Et locutus est tria milia parabolarum. Et fuerunt cantica eius quinque milia. Et locutus est super arboribus a cedro quae est in Lebanon vsque ad hyssopum, quae exgreditur de pariete. Et locutus est super animalibus, & super volatilibus, & super reptilibus, & super piscibus. Et veniebat ex omnibus populis ad audiendam sapientiam Selomoh de vniuersis regibus terrae, qui audierunt sapientiam eius.

¶ Mittuntur ab rege Chiram ad Selomoh ligna in aedificatione templi. Numerus artificum. C A P. V.

Misit autem Chara rex Sor seruos suos ad Selomoh. Auederat enim quod ipsum vniuersum in regem pro parte suo, quia dilexerat Chiram ipsum Dauid omnibus diebus. Misitque Selomoh ad Chiram, dicens: Tu nosti Dauid patrem meum non potuisse aedificare domum domini dei sui, propter bella quae circundederunt eum, donec posuit dominus eos sub platis pedum eius. Nunc autem requiem dedit dominus deus mihi in circuitu. Non est aduersarius, et non est occursum malus. Et ecce cogito aedificare domum nomini dei mei, sicut locutus est dominus ad Dauid patrem meum, dicens: Filius tuus quem dabo pro te super solium tuum, ipse aedificabit domum nomini meo. Et nunc praecipue, ut praedicant mihi cedros de Lebanon, & serui mei sint cum seruis tuis. Mercedem autem seruorum tuorum, dabo tibi secundum omnia quae dixeris. Tu enim nosti, quod non est inter nos vir sciens caedere ligna sicut Sidonij. Et fuit cum audisset Chiram verba Selomoh, laetatus est valde, & ait: Benedictus dominus hodie, qui dedit Dauid filium sapientem super populum multum hunc. Et misit Chiram ad Selomoh, dicens: Audiui quae misisti ad me. Ego faciam omnem voluntatem tuam in lignis cedrinis, & lignis abiegnis. Serui mei deponent de Lebanon ad mare. Ego autem ponam ea in rathus in mari vsque ad locum quem miseris ad me, et dissoluerem faciam ea ibi. Et tu tolles, & facies voluntatem meam praebendo cibum domui meae. Et Chiram dedit Selomoh ligna cedrina, & ligna abiegnia iuxta omnem voluntatem eius. Selomoh autem praebuit Chiram viginti milia coros tritici in cibum domui eius, & viginti coros olei coepressi. Sic dedit Selomoh ipsi Chiram per singulos annos. Dominus autem dedit sapientiam Selomoh, sicut locutus est ei. Et fuit pax inter Chiram & Selomoh, & percussissent foedus ambo. Et ascendere fecit rex Selomoh tributum ex omni Israele, & fuit tributum triginta milia viroorum. Et misit ex eis in Lebanon decem milia per mensem, vicissim per mensem erant in Lebanon, duobus mensibus in domo sua. Et Adoniram erat super tributum. Et fuerunt Selomoh septuaginta milia portantes onus, & octoginta milia caedentes ligna in monte. Praeter principes qui assistebant ipsi Selomoh, qui erant super opus tria milia, & trecenti, qui praerant populo, qui faciebat opus. Et praecipit rex, & proficisci fecerunt lapides grandes, lapides preciosos ad fundandum domum, lapides dolatos. Et dolauerunt cemetarii Selomoh, & cemetarii Chiram, & Ghiblim, & praeparauerunt ligna, & lapides ad aedificandam domum.

¶ Fabrica & forma templi, porticus altaris, oraculi. C A P. VI.

ET fuit, octogesimo anno, & quadringentesimo anno, quarto mense aprili. (Ipse est mensis secundus) quo regnauit Selomoh super Israel coepit aedificare domum domino. Domus autem quae coepit aedificare rex Selomoh domino, sexaginta cubitorum erat longitudo eius, & viginti latitudo eius, & triginta cubitorum altitudo eius. Et vestibulum erat ante templum domus, viginti cubitorum longitudo eius ante latitudinem domus, decem cubitorum latitudo eius ante domum. Et fecit domui fenestras laras extrinsecus, angustas intrinsecus. Et aedificauit iuxta parietem domus thalamum per circuitum iuxta parietes domus per circuitum templi, & oraculi, & fecit thalamos per circuitum: Thalami inferioris, quinque cubitorum erat latitudo, & medij sex cubitorum latitudo, & tertij septem

¶ Fabrica & forma templi, porticus altaris, oraculi. C A P. VI.

¶ Selomoh principes & praefecit apparatus ciborum, numerus equorum, & parabalarum, &c. C A P. IIII.

¶ Selomoh principes & praefecit apparatus ciborum, numerus equorum, & parabalarum, &c. C A P. IIII.

a efficit thalamorum, seu domiculam. triplex erat crassitudo muri, contractione extrinsecus ad cubitum bis facta pariete unus existit plano. Quae ratio fuit in thalamo.

B omni domo. Quinque cubitorum erat altitudo eius, & apprehēdebat domum cum lignis cedrinis. Fuit autem verbum domini ad Selomoh, dicendo: Domus ista quam tu aedificas, si ambu laueris in decretis meis, & iudicia mea feceris, & seraueris omnia mandata mea, ambulando in eis, statuam verbum meum tecum, quod locutus sum ad Dauid patrem tuum, & habitabo in medio filiorum Israel, & non derelinquam populum meum Israel. Et aedificauit Selomoh domum, & perfecit eam. Et aedificauit parietes domus intrinsecus tabulis cedrinis a pavimento domus usque ad parietes contignationis operuit ligno intrinsecus. Et obduxit pavementum domus tabulis abiegnis. Et aedificauit viginti cubitos a lateribus domus tabulis cedrinis a pavimento usque ad parietes. Et aedificauit id quod erat intra oraculum, ut esset sanctitas sanctitatum. Et quadraginta cubitorum erat domus. Ipsa est templi exterius quod est ante oraculum. Et tabulae cedrinae quibus tegebatur domus intrinsecus, sculptae erant sculpturis instar pomorum, & caelaturis instar florum. Omnia tabulis cedrinis tegebantur, nec lapis apparebat. Oraculum autem in medio domus intrinsecus parare fecit, ut poneret ibi arcam foederis domini. Et facies ipsius oraculi erat viginti cubitorum longitudo, & viginti cubitorum latitudo, & viginti cubitorum altitudo eius. Et operuit illud auro purissimo. Operuit autem altare cedrinis tabulis. Et textit Selomoh domum intrinsecus auro mundo. Et clausit pessulis aureis parietem, qui erat ante oraculum, & textit illi auro. Et totam domum operuit auro, donec perficeretur tota domus. Et totum altare, quod erat in pariete exteriori rotaculi, textit auro. Fecit autem in oraculo duos Cherubim de lignis piceis. Decem cubitorum altitudo eius. Et quinque cubitorum erat ala Cherub vna, & quinque cubitorum ala Cherub altera. Decem cubiti erant a summitatibus alae vnus, usque ad summitates alae alterius. Et decem cubitorum erat Cherub secundus. Mensura eadem, & incisio eadem erat duobus Cherubim. Altitudo Cherub vnus decem cubitorum, & similiter Cherub secundus. Et posuit Cherubim in medio domus interioris, & extendebant alas Cherubim. Et tangebant ala vna parietem, & ala Cherub secundus tangebant parietem secundum. Et reliquae eorum alae in medio domus tangebant se inuicem. Textit Cherubim auro. Et in omnibus parietibus domus per circuitum figurauit sculpturas seu caelaturas Cherubim, & palmarum, & caelaturas florum intrinsecus, & extrinsecus. Et pavementum domus textit auro intrinsecus, & extrinsecus. Et ostio oraculi fecit fores de lignis piceis: superliminare, & postes erant quinque laterum. Et duo ostia de lignis piceis, & caelauit in eis caelaturas Cherubim, & palmarum, & caelaturas florum, & textit auro. Et extendit super Cherubim, & super palmas aurum. Et sic fecit portam templi postes de lignis piceis quadrilateros, & duo ostia de lignis abiegnis, & duo latera ostij vnus rotunda, & duo latera ostij secundi rotunda. Et caelauit caelaturas, & Cherubim, & palmarum, & caelaturas florum. Operuitque auro directo quae erant sculptae. Et aedificauit atrium interius tribus ordinibus lapidum dolatorum, & ordine trabium cedrinarum. Anno quarto fundata est domus domini mense Aprili. Et anno vni decimo in mense octobri (ipse est mensis octauus) completa est domus secundum omnia ad eam pertinentia, & secundum omnes regulas suas, & aedificauit eam annis septem.

¶ Aedificatio domus Selomoh, domus eius, domus ista Parthoh, forma cor

b quae erat domus intrinsecus.

c Et traiecit uices aureos per superficies parietis ipsius oraculi & operuit, totum auro.

d ostiarum

e id est, tam in interno oraculo, quam in externa domo.

A Domum autem suam aedificauit Selomoh tredecim annis, & compleuit totam domum suam. Et aedificauit domum salus Lebanon. Centum cubitorum erat longitudo eius, & quinque cubitorum latitudo eius, & triginta cubitorum altitudo eius. Super quatuor ordines columnarum cedrinarum aedificauit eam. Trabes autem cedrinae erant super columnas. Et tecta est tabulis cedrinis desuper, trabes quae erant super columnas quadraginta & quinque, quindecim per ordinem singulis. Et fenestras erant tres ordines, & fenestra erat contra fenestram tripliciter. Et omnia ostia, & postes quadrata erant, & sic fenestella quae erat supra portam, & fenestra erat contra fenestram tripliciter. Porticum autem columnarum fecit. Quinquaginta cubitorum erat longitudo eius, & XXX. cubitorum altitudo eius. Et porticus erat ante columnas, & columnae aliae, & trabs ante eas. Et porticum solij in qua iudicaret, hoc est porticum iudicij fecit. Et tecta est cedrinis tabulis a pavimento usque ad pavementum. Et domus fuit in qua manebat atrium altum intra porticum, secundum opus istud erat. Et domum fecit filiae Parthoh, quam acceperat Selomoh secundum porticum hanc. Omnia haec erant ex lapidibus preciosis secundum mensuras de lapidibus dolatis, ferratis terra intrinsecus, & extrinsecus, & a fundamento, usque ad lapides super quos capita ponebantur trabium, qui erant ad mensuram palmi, & extrinsecus usque ad atrium maius. Et fundatur lapidibus preciosis, lapidibus magnis, lapidibus decem cubitorum, & lapidibus octo cubitorum. Et supra a fundamento erant lapides pretiosi secundum mensuras lapidum dolatorum, & cedrinae tabulae. Et atrio maiori per circuitum erant tres ordines de petris dolatis, & ordo trabium cedrinarum, & atrio domus domini interioris, & porticum domus. Et misit rex Selomoh, & tulit Chiram de Tyro. Filius mulieris viduae erat de tribu Naphthali. Pater vero eius vir prius faber aerarius. Plenusque erat sapientia, & intelligentia & scientia ad faciendum omne opus in aere, & venit ad regem Selomoh. Et fecit omne opus eius. Et formauit duas columnas aereas. Octo, & decem cubitorum erat altitudo columnae vnus, & filum duodecim cubitorum circumdabat columnam secundam. Et duo capitella fecit, ut poneret super capita columnarum fusa ex aere. Quinque cubitorum erat altitudo capitelli vnus. Et quinque cubitorum altitudo capitelli secundus. Retiacula opere retiaculi, coherentia opere catenarum capitellis, quae erant super caput columnarum. Septem erant capitello vno, & septem capitello secundo. Et fecit columnas, & duos ordines per circuitum super retiaculum vnus, ut tegerent capitella, quae erant super caput malgranatorum, & sic fecit capitello secundo. Capitella autem, quae erant super caput columnarum, erat opus lilij in porticu, quatuor cubitorum. Et capitella super duas columnas etiam desuper de regione loci medij, qui erat trans retiaculum. Malgranatorum autem CC. erant ordines per circuitum super capitellum secundum. Et statuit columnas in porticu templi. Et statuit columnam dexteram, & vocauit nomen eius Iachim, & statuit columnam sinistram, & vocauit nomen eius Bohaz. Et super caput columnarum erat opus lilij. Et perfectum est opus columnarum. Fecit autem mare fustum decem cubitorum a labro eius usque ad labrum eius rotundum in circuitu. Et quinque cubitorum erat altitudo eius, & filum triginta cubitorum ambiebat illud per circuitum. Et sphaerulae subter labium eius, per circuitum circumdantes illud, decem cubitis ambientes mare per circuitum. Duo ordines sphaerularum fularum erant in fustione eius. Stabat mare super duodecim boues. Tres respiciebant ad aquilonem, & tres respiciebant ad occidentem, & tres respiciebant ad meridiem, & tres respiciebant ad orientem. Et mare super eos desuper erat & oia posteriora eorum intrinsecus erant. Densitas eius erat palmus, & labium eius erat secundum opus labij calicis, in quo sculptus erat flos lilij. Duo milia baros comprehēdebat. Et fecit bases decem aereas, quatuor cubitorum longitudo basis vnus,

& quae

quatuor cubitorum latitudo eius, & trium cubitorum altitudo eius. Et hoc opus basis. Clausurae erant ipsis, & clausurae inter vestes, qui erant vt scalarum gradus. Et super clausuras qui erant inter vestes, erant leones, boues, & Cherubim, & super vestes basis desuper, & subter leones, & boues, copulationes opere extenso. Et quatuor rotae aereae erant basi singulae, et tabulae aereae, & quatuor angulis eius humeri erant, & subter concham humeri fusi erant ex latere cuiuslibet copulationum. Et os eius intra capitellum erat, & superius in cubito, & os eius erat rotundum opere basis cubitus, & dimidium cubiti. Et etiam super os eius erant caelaturae, & clausurae earum quadratae, non rotundae. Et quatuor rotae erant super clausuras, & cardines rotundarum in basi. Altitudo rotae vnus erat cubitus, & dimidium cubiti. Opus autem rotarum erat sicut opus rotae currus, & cardines earum, & radi earum, & canthi earum, & ligamina earum, omnia erant fusa. Et quatuor humeri super quatuor angulos basis vnus, ex base erant humeri eius. Et in summitate basis, dimidij cubiti altitudine, rotunditas erat per circuitum, & super vertice basis erant axes eius, & clausurae eius ex ea. Et caelauit super tabulis cardinum eius, & super clausuris eius Cherubim, leones, & palmas ex latere vnus, usque per circuitum. Secundum hoc fecit decem bases, fusturas vna, mensura vna incisio vna erat circumcisus ipsis. Et fecit decem cochas aereas. Quadraginta baros capiebat cocha vna. Quatuor cubitorum erat singulae conchae super basem vnam decem basibus. Et posuit bases quinque ad latus domus a dextera, & quinque ad latus domus a sinistra eius. Et mare posuit a latere domus dextero ad orientem contra meridiem. Fecit autem Chiram conchas, & scopas, & pelues, & compleuit Chiram facere omne opus quod fecit regi Selomoh in domo domini. Columnas duas, & vasa rotunda instar craterarum capitellorum, quae erant super caput columnarum duarum, & retiacula duo, ut operiret duo illa vasa rotunda, quae erant super caput columnarum. Et malgranata quadringenta duobus retiaculis. Duo ordines malgranatorum erant retiaculo vno ad operiendum duo illa vasa capitellorum, quae erant super faciem columnarum. Et bases decem, & conchas decem super bases. Et mare vnum, & boues duodecim subter mare, et lebetes, & scopas, & crateras, & omnia vasa haec quae fecit Chiram regi Selomoh in domo domini, erant ex gremiatis. In planicie Iarden fudit ea rex in argilla terra, inter Succoth & Sarthan. Et omisit Selomoh pondus vasorum, propter multitudinem nimiam non est exploratum pondus aeris. Et fecit Selomoh omnia vasa, quae erant in domo domini, altare aureum, & mensam super quam erant panes facierum aureae, & candelabra quinque a dextera, & quinque a sinistra ante oraculum ex auro purissimo, & flores, & lucernas, & forcipes ex auro. Et hydrias, & psalteria, & pelues, & cochlearia, & aceras ex auro puro. Et cardines ostijs domus interioris sanctitatis sanctitatum, ostijs domus templo aurei. Et perfectum est omne opus quod fecit rex Selomoh in domo domini, & intulit Selomoh sanctitates Dauid patris sui argentum, & aurum, & vasa posuit in thesauris domus domini.

¶ Relata in templum arca, nebula templum implet, benedicitur templum, maclatur uictima, ut ingens celebras. C A P. V I I I.

2. Pr. 52.

Ibidem.

A Tunc congregauit Selomoh seniores Israel, & oēs principes tribuum, principes patrum filiorum Israel ad regem Selomoh in Ierusalaim, ut ascendere facerent arcam foederis domini de ciuitate Dauid. Ipsa est Sion. Et conuerit ad regem Selomoh omnes viri Israel in mense septembri in solennitate. Ipse est mensis septimus. Et uenerunt omnes seniores Israel, & tulerunt sacerdotes arcam, & ascendere fecerunt arcam domini, & tabernaculum ecclesiae, & omnia vasa sanctitatis, quae erant in tabernaculo. Et ascendere fecerunt ea sacerdotes & Leuitae. Rex autem Selomoh, & omnis congregatio Israel, quae conuenerant ad eum, erant secum ante arcam immolantes oues, & boues, quae non enumerantur, nec supputabantur.

Et adduxerunt sacerdotes arcam foederis domini ad locum suum, ad oraculum domus, ad sanctitatem sanctitatum sub alas Cherubim. Nam Cherubim exindebant alas super locum arcae, & operiebant Cherubim arcam, & vestes eius desuper. Et elongare fecerunt vestes, & apparebant capita vestium de sanctitate coram oraculo, & non apparebant extrinsecus, fueruntque ibi usque ad diem hanc. Non erant in arca nisi duae tabulae lapideae, quas reposuerat ibi Moyses in Choreb, quando pepigit foedus cum filiis Israel, quando egressi sunt e terra Aegypti. Et fuit, cum exirent sacerdotes de sanctitate, nubes repleuit domum domini. Et non poterunt sacerdotes stare ad ministrandum propter nubem. Repleuerat enim gloria domini domum domini. Tunc dixit Selomoh: Dominus dixit, ut habitaret in caligine. Aedificatio aedificauit domum habitaculi tibi, habitaculum ut habitares in secula. Et uertit rex faciem suam, & benedixit omni congregationi Israel, omnis autem congregatio Israel stabat. Et ait: Benedictus dominus deus Israel, qui locutus est ore suo ad Dauid patrem meum, et potentia sua impleuit, dicendo: A die qua eduxi populum meum Israel ex Aegypto, non elegi ciuitatem ex vniuersis tribubus Israel ad aedificandum domum, ut esset nomen meum ibi. Sed elegi Dauid, ut esset super populum meum Israel. Et fuit in corde Dauid patris mei, ut aedificaret domum nomini dei Israel. Dixit autem dominus ad Dauid patrem meum: Pro eo quod fuit in corde tuo, ut aedificares domum nomini meo, benedixisti, quia fuit in corde tuo. Veruntamen tu non aedificabis domum, sed filius tuus qui egressus est de subis tuis, ipse aedificabit domum nomini meo. Firmauitque dominus uerbum suum quod locutus est, et surrexit pater Dauid meo, & sedit super thronum Israel, quemadmodum locutus est dominus, & aedificauit domum nomini domini dei Israel. Et posuit ibi locum arcae, in qua est foedus domini, quod pepigit cum patribus nostris, quando eduxit eos e terra Aegypti. Stetit autem Selomoh ante altare domini, coram omni congregatione Israel, & extendit palmas suas ad caelum, & dixit: Domine deus Israel, non est similis tibi deus in caelo desuper, nec super terram deorsum, custodiens pactum, & misericordiam seruis tuis, qui ambulat coram te toto corde suo. Qui seruasti seruo tuo Dauid patri meo, quae locutus es ei, & locutus es ore tuo, & potentia tua implesti secundum diem hanc. Et nunc domine Israel, custodi seruo tuo Dauid patri meo, quae locutus es ei, dicendo: Non excidetur tibi vir a facie mea sedens super thronum Israel: si tamen custodierint filij tui uiam suam, ut ambulent coram me, sicut ambulasti coram me. Et nunc deus Israel, stabiliatur obsecro uerbum tuum, quod locutus es seruo tuo Dauid patri meo. Num vere habitabit deus super terram? Ecce caeli, & caeli caelorum non continent te, quanto magis domus haec quam aedificauit: Sed respice ad orationem seruui tui, & ad deprecationem eius domine deus mihi: ut audias clamorem, & orationem quam seruus tuus orat coram te hodie: ut sint oculi tui aperti super domum istam nocte ac die, in loco de quo dixisti: Erit nomen meum ibi: ut audias orationem, quam orat seruus tuus in loco isto. Et exaudi deprecationem serui tui, & populi tui Israel, qui orauerunt in loco isto. Et exaudies de loco habitationis tuae de caelis, & exaudies, & parces. Cum peccauerit uir in proximum suum, & exegerit ab eo iuramentum, ut faciat iurare eum, & uenerit iuramentum ante altare tuum in domo hac: tu exaudies in caelo, & facies, & iudicabis seruos tuos, ut condemnes impium, dando uiam eui in caput eius, & iustifices iustum, dando ei secundum iustitiam eius. Cum caesus fuerit populus tuus Israel coram inimico, si peccauerint tibi, & reuersi fuerint ad te, & confessi fuerint nomen tuum, & orauerint, & deprecati fuerint te in domo hac. Tu exaudies in caelo, & parces peccato populi tui Israel, & reduces eos in terram quam dedisti patribus eorum. Cum clausum fuerit caelum, & non fuerit pluuia, eo quod peccauerint tibi, & orauerint in loco isto, & confessi fuerint nomen tuum, & a peccato suo auer si fuerint, quum affixeris eos: tu exaudies in caelo, & parces

Exo. 34. d.

a egredietur, qui tunc non erat notus Selomoh, si ceratij essent in m. 2. Sa. nu. 7.

2. Mac. 2. b.

2. Re. 7. b. c.

b capiunt.

k. 4.

peccato feruorum tuorum, & populi tui Israel. Docebis em eos viam bonam per quam ambulent, et dabis pluuiam super terram tuam, quam dedisti populo tuo in hereditatem. Fames si fuerit in terra, pestis si fuerit, ariditas, aerugo, locustia, bruchus cum fuerit, si obderit cum inimicus eius in terra portarum suarum, omnis plaga, omnis infirmitas: Omnis oratio, omnis deprecatio, que fuerit omni homini, omni populo tuo Israel, si cognouerit inuisibilis plagam cordis sui, & expanderit manum suam in domo hac, tu exaudies de celo, de loco habitationis tue, & parces, ac facies, dabisque unicuique secundum vias vias suas cuius cognouit cor. Tu enim nosti solus cor omnium filiorum hominum. Ut timeant te omnibus diebus quibus viuunt in superficie terrae, quam dedisti patribus nostris, Et etiam de alienigenis, qui non de populo tuo Israel sunt si uenerint de terra longinqua propter nomen tuum: si audierint nomen tuum magnum, & potentiam tuam validam, & brachium tuum extentum, & uenerint, & orauerint in domo hac, tu exaudies de celo, de loco residentiae tuae: Faciesque iuxta omnia pro quibus inuocauerint te alienigenae, ut sciant omnes populi terrae nomen tuum, ut timeant te sicut populus tuus Israel, & cognoscant quod nomen tuum inuocatum est super domum hanc quam aedificasti. Si egressus fuerit populus tuus ad bellum contra inimicum suum, per viam per quam miseris eos, & orauerint ad dominum in via ciuitatis quam elegeris, & domum quam aedificasti nomini tuo, exaudies de caelo orationem eorum, & deprecationem eorum, & facies iudicium eorum. Si peccauerint tibi (non est enim homo qui non peccet,) & iratus fueris contra eos, tradideris eos coram inimico, & captiuos duxerint ipsos, captiuos ducentes eos in terram inimici longinquam, vel propinquam, & reuersi fuerint ad cor suum in terra, in qua captiuus ductus fuerunt, & reuersi fuerint, & deprecati fuerint te in terra illorum, qui captiuos eos duxerunt, dicendo: peccauimus, & inique egimus, impie egimus, & reuersi fuerint ad te toto corde suo, & tota anima sua in terram inimicorum suorum, qui captiuos duxerunt eos, & orauerint ad te contra viam terrae, quam dedisti patribus eorum, ciuitatis quam elegeris, & domum quam aedificasti nomini tuo: exaudies de celo, de loco residentiae tuae orationem eorum, & deprecationem eorum, & facies iudicium eorum: Parceque populo tuo qui peccauerunt tibi, & omnibus praeparationibus eorum quibus praeparati sunt contra te. Et dabis eos in misericordiam coram eis, qui captiuos duxerunt eos, & miseribuntur eorum. Populus enim tuus & haereditas tua sunt, quos eduxisti ex Aegypto in medio fornacis ferreae: ut sint oculi tui aperti ad deprecationem serui tui, & ad deprecationem populi tui Israel, ut exaudias eos omni tempore quo inuocauerint te. Tu enim separasti eos tibi in hereditatem de uniuersis populis terrae, sicut locutus es per manum Moysi serui tui, quando eduxisti patres nostros ex Aegypto domine deus. Et fuit, cum compleuisset Selomoh orare ad dominum omni oratione, & deprecatione hac, surrexit a facie altaris domini, a genu flectendo super genua sua, & manibus suis, expansis ad caelum. Et stetit, & benedixit omni congregationi Israel, voce magna dicendo: Benedictus dominus qui dedit requiem populo suo Israel, iuxta omnia quae locutus est. Non cecidit verbum vnum ex omni verbo eius bono quod locutus est per manum Moysi serui sui. Sit dominus deus noster nobiscum, sicut fuit cum patribus nostris. Ne derelinquat nos, neque deserat nos, ut ad se inclinare faciat cor nostrum, ut ambulemus in uniuersis viis eius, & custodiamus praecipita eius, & decreta eius, & iudicia eius, quae praecipit patribus nostris. Et sint uerba mea haec, quibus deprecatur sum coram domino propinqua domino deo nostro per diem, & noctem, ut faciat iudicium serui sui, & iudicium populi sui Israel per singulos dies. Ut cognoscant omnes populi terrae, quod dominus deus noster, ut ambulent in decretis eius, & custodiant praecipita eius, secundum diem hanc. Rex autem, & omnis Israe-

cum eo sacrificabant sacrificium coram domino. Et sacrificauit Selomoh sacrificium pacificorum, quod sacrificauit dominus, boues viginti & duo milia, & oves centum viginti milia, & dedicauerunt domum domini rex, & omnes filii Israel. In die illa sanctificauit rex medium atrii quod erat ante domum domini. Fecit quippe ibi holocaustum, & sacrificium, & adipes pacificorum, quia altare aereum quod erat coram domino, erat paruum, ut non comprehenderet holocaustum, & sacrificium, & adipes pacificorum. Fecitque Selomoh in tempore illo festiuitatem, & omnis Israel cum eo congregatione magna ab introitu Chamath, usque ad torrentem Aegypti coram domino deo nostro septem diebus, & septem diebus, quatuordecim diebus. Die autem octauo dimisit populum, & benedixerunt regi, & abierunt in tabernacula sua. Ipsi quoque coram deo super omne bonum, quod fecerat dominus Dauid seruo suo, & Israel populo suo.

¶ Dominus apparet Selomoh secundo, dat oppida Chitram, aedificat ciuitates eius, & Chenahaneos tribuarius, mittit Chatham pro auro. C A P. I X.

ET fuit, cum compleuisset Selomoh aedificare domum domini, & domum regiam, & omne desiderium Selomoh quod voluit facere: apparuit dominus Selomoh secundum, sicut apparuerat ei in Ghibbon. Dixitque dominus ei: Exaudiu orationem tuam, & deprecationem tuam quam deprecatus es coram me. Sanctificasti domum hanc, quam aedificasti, ut ponerem nomen meum ibi usque in seculum. Et erunt oculi mei, & cor meum ibi omnibus diebus. Tu autem si ambulaueris coram me, sicut ambulauit Dauid pater tuus in perfectione cordis, & rectitudine, ut facias secundum omnia quae praecipit tibi, decreta mea, & iudicia mea seruaueris, firmabo thronum regni tui super Israel in seculum sicut locutus sum ad Dauid patrem tuum, dicendo: Non abscedet tibi vir a throno Israel, si auertendo auerit fuerit uos, & filii vestri a me, & non custodierit praecipita mea, & decreta mea quae dedi coram uobis, sed abierit, & seruerit diis alienis & incuruauerit uos eis, excidam Dauid de superficie terrae, quam dedi eis, & domum quam sanctificasti nomini meo, dimittam a facie mea, & erit Israel in parabolam, & in fabulam in omnibus populis. Et domus ista quae est altissima, omnis qui transierit iuxta eam, obstupescet, & libilabit, & dicet: Propter quid fecit dominus sic terrae huic, & domui huic? Et dicent: Eod quod dereliquerunt dominum suum, qui eduxit patres eorum de terra Aegypti, & apprehenderunt deos alienos, & incuruauerunt se illis, & seruerunt eis. Idcirco induxit dominus super eos omne malum hoc. Et fuit, in fine viginti annorum quibus aedificauit Selomoh duas domos, domum domini, & domum regiam, Chiram rex Tyri donauerat Selomoh ligna cedrina, & abiegna, & aurum secundum omnem voluntatem eius, tunc dedit rex Selomoh ipsi Chiram viginti vrbes in terra Galil. Et egressus est Chiram de Tyro, ut uideret vrbes quas tradiderat ei Selomoh, & non placuerunt in oculis eius. Et dixit: Quales sunt vrbes istae, quas dedisti mihi frater mi? Et appellauit eas terram Chabul, usque ad diem hanc. Misit autem Chiram ad regem centum, & viginti talenta auri. Et haec est res quam ascendere fecit rex Selomoh ad aedificandum domum domini, & domum suam, & Millo, & murum Ierusalaim, & Chasor, & Meghiddo, et Ghezer. Parhoh rex Aegypti ascendit, & cepit Ghezer, & succendit eam igni, & Chenahaneum qui habitabat in ciuitate interfecit, & tradidit eam pro muneribus filiae suae uxori Selomoh. Et aedificauit Selomoh Ghezer, & Bethchoron inferiorem, Et Bahalath, & Thamor in deserto in terra. Et omnes vrbes thesaurorum quae erant ipsi Selomoh, & ciuitates curruum, & ciuitates equitum, & desiderium Selomoh, quod desiderauit aedificare in Ierusalaim, & in Lebanon, & in omni terra domini sui. Omnem populum qui remanserat de Emoraeo, Chitaeo, Pe-

rioso, Chiuuao & Iebuzao, qui non de filiis Israel erant: filios scilicet eorum qui remanserant post eos in terra, quos non potuerunt filii Israel occidere, fecit Selomoh tributarios

Et hoc nomen est, quod accepit rex.

rios utque ad diem hanc. De filiis uero Israel non dedit Selomoh seruum, sed erant viri bellatores, & serui eius, & principes eius, & duces eius, & principes curruum eius, & equitum eius, isti sunt principes praefectorum, qui erant super opus Selomoh, quinquaginta, & quingenti, qui praerant populo qui facebat opus. Sed filia Parhoh descendit de ciuitate Dauid in domum suam, quam aedificauerat ei. Tunc aedificauit Millo. Obtulit autem Selomoh tribus vicibus in anno holocausta, & pacifica super altare quod aedificauerat domino, & adoleuit super illud quod erat coram domino, & perfecit domum. Et nauem fecit rex Selomoh in Hefiongheber, quae erat iuxta Eloth, iuxta ripam maris Suph in terra Edom. Misitque Chiram in nauis seruos suos viros nauas, gnaros maris cum seruis Selomoh. Et uenerunt in Ophir, & tulerunt inde aurum, quadringenta & viginti talenta, & adduxerunt ad regem Selomoh.

¶ De regina Seba, defecit aurum, de folio eburno, curruum, & equium Selomoh numerus. C A P. X.

Regina autem Seba audiens famam Selomoh in nomine domini uenit ut tentaret eum in enigmatibus. Et ingressa est Ierusalaim cum exercitu graui valde camelis portantes aromata, & aurum multum valde, & lapides preciosos. Venitque ad regem Selomoh, et locuta est ad eum omne quod erat in corde suo. Et indicauit ei Selomoh omnia uerba eius. Non fuit uerbum absconditum a rege quod non indicauerit ei. Et uisit regina Seba omnem sapientiam Selomoh, & domum quam aedificauerat, & cibos mensae eius, & habitacula feruorum eius, & alitentiam ministrorum eius, & vestimenta eorum, & pincernas eius, & gradus eius quibus ascendebant in domum domini, et non erat in ea ultra spiritus. Dixitque ad regem: Verum fuit uerbum quod audiui in terra mea, super rebus tuis & sapientia tua. Et non credidi uerbis, donec ueni, et uide-

runt oculi mei, & ecce non fuit nunciatum mihi dimidiatum. Ad didisti sapientiam, & bonum super famam quam audiui. Beati uiri tui, & beati serui tui, qui stant coram te, semper audientes sapientiam tuam. Sit dominus deus tuus benedictus qui complacuit in te, ut poneret te super folium Israel, eod quod dilexerit dominus Israel in seculum: & posuit te regem, ut faceres iudicium, & iustitiam. Deditque regi centum & viginti talenta auri, & aromata multa valde, & lapides preciosos. Non uenerunt talia aromata ultra in multitudine, quae dedit regina Seba regi Selomoh. Et etiam nauis Chiram quae portabat aurum ex Ophir, detulit ex Ophir coraliam multa valde, et lapides preciosos. Fecitque rex e coraliiis fulcimenta domus domini & domus regis, & cytharas, & lyras cantorum. Non uenerunt talia coraliam, nec uisa sunt usque ad diem hanc. Rex autem Selomoh dedit reginae Seba omnem voluntatem suam quam petiuit, praeter ea quae dedi ei manu regi Selomoh. Et uisit et abiit in terram suam, ipsa & serui eius. Erat autem pondus auri quod ueniebat ad Selomoh per annos singulos sexcentorum & sexaginta & sex talentorum auri. Praeter viros mercatores, & negotiationem aromatariorum, & oes reges Arabiae, & duces terrae, fecit autem rex Selomoh ducta scuta ex auro tracto. Sexetos aureos tradidit, p scutis singulis. Et trecetos clypeos ex auro tracto. Tres minas auri tradidit per singulos clypeos, & posuit eos rex in domo saltus Lebanon. Fecit autem rex folium eburneum grande, & operuit illud auro obrizo. Sex gradus erant folio, & summitas rotunda erat folio a parte posteriori apud loca. Et duodecim leones stabant ibi super gradus hinc & inde. Non fuit factum tale in omnibus regnis. Et omnia uasa potus regis Selomoh erant aurea, & omnia uasa domus saltus Lebanon erant aurea mundo: Non erat argentum, nec reputabatur in diebus Selomoh quicquam. Quia nauis Tharhis erat regi per mare cum nauis Chiram. Semel in tribus annis ueniebat nauis Tharhis, & portabat aurum, & argentum, dentes elephantum, & simias, & pauos. Et magnificatus est rex Selomoh praeter omnes regibus terrae in diuitiis, & sapientia. Et

Et hoc nomen est, quod accepit rex.

omnes habitatores terrae quaerebant faciem Selomoh, ut audirent sapientiam eius, quam posuerat deus in corde eius. Et afferebant unumquodque munus suum, uasa argentea, & uasa aurea, & uestes, & arma, & aromata, equos, & mulos per singulos annos. Et congregauit Selomoh currus, & equites. Et fuerunt ei mille, & quadringenti currus, & duodecim milia equites, & posuit eos in ciuitatibus curruum, & cum rege in Ierusalaim. Et dedit rex argentum in Ierusalaim tanquam lapides, & cedros dedit tanquam sycomoros, quae sunt in caepetri in multitudine. Et exitus equorum ipsi Selomoh erat ex Aegypto, & congregatio negotiatorum regis accipiebant argentum in praecium. Et ascendebat, & egrediebatur quadriga ex Aegypto pro sexcentis argenteis, equus uero pro quinquaginta & centum, & sic omnes reges Chittaeorum, & reges Aram per mare num eorum educebant.

¶ De septingentis uxoribus & trecentis concubinis Selomoh, & aduersariis ei succitatis, moritur Selomoh, regnat Rechabhan pro eo. C A P. X I.

Rex autem Selomoh adamauit mulieres alienigenas multas, & filiam Parhoh, Moabitidas, Hammonitidas, Edomaeas, Sidonias, & Chittaeas: de gentibus de quibus dixit dominus filiis Israel: non ingrediemini ad eos, & ipsi non ingredientur ad uos. Si quidem declinare facient cor uestrum post deos suos. Eis adhuc sit Selomoh amando. Et fuerunt ei uxores reginae septingentae, & concubinae trecentae. Et declinare fecerunt mulieres eius cor eius. Et fuit tempore senectutis Selomoh uxores eius inclinauerunt cor eius post deos alienos, & non erat cor eius perfectum cum domino deo suo, sicut cor Dauid patris sui. Et fuit Selomoh post Hastoroth deum Sidoniorum, & post Milchom abominationem Hammonitarum. Et fecit Selomoh malum in oculis domini, & non adimpleuit, ut iret post dominum sicut Dauid pater eius. Tunc aedificauit Selomoh excelsum ipsi Chemos abominationi Moab in monte qui est in regione Ierusalaim, & Molech abominationi filiorum Hammon. Et sic fecit omnibus uxoribus suis alienigenis: suffebant, & immolabant diis suis. Et iratus est dominus contra Selomoh, quia declinauerat cor eius a domino deo Israel, qui conspectus fuerat ei duabus vicibus. Et praeeperat ei super uerbo hoc, ut non iret post deos alienos, & non custodiret quod praecipit dominus. Dixit autem dominus ad Selomoh: Pro eo quod fuit hoc apud te, et non custodisti pactum meum, & decreta mea quae praecipit tibi, sciendam scindam regnum a te, & dabo illud seruo tuo. Ueruntamen in diebus tuis non faciam hoc propter Dauid patrem tuum. De manu filii tui scindam illud. Ueruntamen totum regnum non scindam. Tribum unam dabo filio tuo propter Dauid seruum meum, & propter Ierusalaim quam elegi. Succitauit autem dominus aduersarium ipsi Selomoh Hadad Edomaeum, de semine regio qui erat in Edom. Et fuit cum esset Dauid in Edom, quando ascendit Ioab princeps militiae ad sepeliendum interfectos & percussisset omnem masculum in Edom. Sex enim mensibus mansit ibi Ioab, & omnis Israel, donec exterminaret omnem masculum in Edom. Fugit Hadad ipse, & uiri Edomaei de seruis patris sui secum, ut ingrederentur Aegyptum: Hadad autem erat puer paruulus. Et surrexerunt de Midian, & uenerunt in Paran, & tulerunt viros secum de Paran, & ingressi sunt Aegyptum ad Parhoh regem Aegypti, & dedit ei domum et cibum iussit ut subministraret ei, & terram dedit ei. Et inuenit Hadad gratiam in oculis Parhoh, & dedit ei uxorem sororem uxoris suae, sororem Tachpenes reginae. Et peperit ei soror Tachpenes Ghenubath filium eius, & ablacrauit eum Tachpenes in medio domus Parhoh, et fuit Ghenubath in domo Parhoh inter filios Parhoh. Et Hadad audiuit in Aegypto, quod dormisset Dauid cum patribus suis, & quod mortuus esset Ioab princeps militiae, & dixit Hadad ad Parhoh: Dimitte me, & ibo ad terram meam. Dixitque ei Parhoh: Quo enim indiges mecum, ut queras ire ad terram tuam? Et dixit: Nullo, sed dimittendo dimitte me.

Et hoc nomen est, quod accepit rex.

2. Par. 6. g. 1. Ioh. 1. d. Eccl. 7. c.

a summan equorum praecio.

Recl. 47. c. Dan. 17. d. Exo. 34. b.

Supra. 9. b.

2. Reg. 9. d.

k. d.

uit Iarobhā XX. & duo anni fuere. Dormiuitq; cum patribus suis. Et regnauit Nadab filius eius pro eo. Rechabham autem filius Selomoh regnauit in Iehudah. Quadraginta & vni⁹ annorū erāt Rechabham qm̄ regnauit: & VII. & X. annis regnauit in Ierusalaim ciuitate, quam elegit dñs, vt poneret nomen suū ibi: ex omnibus tribubus Israel. Nomen autē matris eius fuit Nahamah Hāmōnitis. Fecitq; Iehudah malū in oculis domini. Et emulari fecerūt eum prae omnibus quae fecerūt patres eorū in peccatis suis quae peccauerunt. Et edificauerunt etiā sibi plī excelsa, & statuas, & Lucos super oēm collem excelsum, & subter omne lignū viride. Et etiā scortator erat in terra, fecerunt scēdū oēs abominaciones gentiū, quas eiecit dñs a facie filiorū Israel. Et fuit, anno quinto regis Rechabhā ascēdit Sisa rex Aegypti cōtra Ierusalaim. Et tulit thesauros domus dñi, & thesauros domus regiae, & omnia tulit. Et tulit omnia scuta aurea, quae fecerat Selomoh. Et fecit rex Rechabham pro eis scuta aerea, & cōstituit in manu principū cursorū, qui obseruabant ofitiū domus regiae. Et fuit, tēpore quo ingrediebatur rex domū dñi, portabat ea cursores, & reportabant ea ad thalamū cursorū. Residua autē verborū Rechabhā, & omnia quae fecit, nōnne scripta sunt in libro verborū dierū regū Iehudah? Et bellū fuit inter Rechabhā, & Iarobhā oibus diebus. Dormiuitq; Rechabhā cū patribus suis, & sepultus est cum patribus suis in ciuitate Dauid. Et nomen matris eius Nahamah Hāmōnitis. Et regnauit Abiam filius eius pro eo.

¹ Regnauit super Iehudam impius Abiam, succedit iustus Afa, bellum inter Afa, & Bahafā regem Irahel. Iehosaphath succedit Afa, Nadab succedit Iarobham, Bahafā occidit Nadab. C. A. P. X V.

AET anno octauo decimo regis Iarobham filij Nebath, regnauit Abiam super Iehudah. Tribus annis regnauit in Ierusalaim. Nomen autem matris eius fuit Mahachah filij Abfalom. Et ambulauit in omnibus peccatis patris sui, quae fecerat ante eū. Et non fuit cor eius perfectum cum dño deo suo sicut cor Dauid patris sui. Quia propter Dauid dedit dominus deus eius ei lucernā in Ierusalaim, vt suscitaret filium eius post eum, & stare faceret Ierusalaim. Quia fecit Dauid quod rectū erat in oculis dñi, & nō declinauit ab oibus q̄ precepit ei omnis

² Reg. 12. a. inter Rechabhā, & Iarobhā oibus diebus vitae eius. Residua autē verborū Abiam, & omnia quae fecit, nōnne scripta sunt in libro verborū dierum regum Iehudah? Et bellum fuit inter Abiam, & Iarobham. Et dormiuit Abiam cū patribus suis, & sepelierunt eum in ciuitate Dauid. Et regnauit Afa filius eius, pro eo. Anno autem vigesimo Iarobhā regis Israel, regnauit Afa super Iehudah. Et quadraginta & vno annis regnauit in Ierusalaim. Et nomen matris eius Mahachah filia Abfalom.

² Par. 13. a. Fecitq; Afa quod rectum erat in oculis dñi, sicut Dauid pater eius. Et trāsire fecit scorta mascula de terra, & abstulit vniuersa idola quae ferebat patres sui. Et etiam Mahachah matrē suā amouit, ne esset regina, quae fecerat idolū. Loco, & succidit Afa idolum eius, & cōbussit in torrente Chidron. Excelsa autem non abstulerūt. Veruntamen cor Afa erat perfectum cum domino omnibus diebus suis. Et intulit sanctificationes patris sui, & sanctificationes domus dñi, argentū, & aurū, & vasa. Bellum autem erat inter Afa, & Bahafā regem Israel, omnibus diebus eorum. Et ascendit Bahafā rex Israel aduersum Iehudah, & edificauit Ramah, vt nō permitteret egredientem, & ingrediētem Afa regi Iehudah. Et tulit Afa omne argentum, & aurum quae remanserāt in thesauris domus dñi, & thesauris domus regiae, & dedit ea in manu seruatorū suorū, militūq; ea rex Afa ad Benhadad filium Tabrimmon filij Chezion regē Aram qui habitabat in Dāmaec, dicens: Foedus fuit inter me, & te, & inter patrem meū, & patrem tuum. Ecce misi tibi munus argentū, & aurum. Vade irrita partem tuam cum Bahafā rege Israel. Et recedat a me. Et audiuit Benhadad regem Aram, & misit principes exercitus qui erant sibi contra vrbes Israel, & percussit Hion, & Dā, & Abelberith, mahachah, & vniuersam Chanaan

² Par. 14. a. Fecitq; Afa quod rectum erat in oculis dñi, sicut Dauid pater eius. Et trāsire fecit scorta mascula de terra, & abstulit vniuersa idola quae ferebat patres sui. Et etiam Mahachah matrē suā amouit, ne esset regina, quae fecerat idolū. Loco, & succidit Afa idolum eius, & cōbussit in torrente Chidron. Excelsa autem non abstulerūt. Veruntamen cor Afa erat perfectum cum domino omnibus diebus suis. Et intulit sanctificationes patris sui, & sanctificationes domus dñi, argentū, & aurū, & vasa. Bellum autem erat inter Afa, & Bahafā regem Israel, omnibus diebus eorum. Et ascendit Bahafā rex Israel aduersum Iehudah, & edificauit Ramah, vt nō permitteret egredientem, & ingrediētem Afa regi Iehudah. Et tulit Afa omne argentum, & aurum quae remanserāt in thesauris domus dñi, & thesauris domus regiae, & dedit ea in manu seruatorū suorū, militūq; ea rex Afa ad Benhadad filium Tabrimmon filij Chezion regē Aram qui habitabat in Dāmaec, dicens: Foedus fuit inter me, & te, & inter patrem meū, & patrem tuum. Ecce misi tibi munus argentū, & aurum. Vade irrita partem tuam cum Bahafā rege Israel. Et recedat a me. Et audiuit Benhadad regem Aram, & misit principes exercitus qui erant sibi contra vrbes Israel, & percussit Hion, & Dā, & Abelberith, mahachah, & vniuersam Chanaan

² Par. 14. a. Fecitq; Afa quod rectum erat in oculis dñi, sicut Dauid pater eius. Et trāsire fecit scorta mascula de terra, & abstulit vniuersa idola quae ferebat patres sui. Et etiam Mahachah matrē suā amouit, ne esset regina, quae fecerat idolū. Loco, & succidit Afa idolum eius, & cōbussit in torrente Chidron. Excelsa autem non abstulerūt. Veruntamen cor Afa erat perfectum cum domino omnibus diebus suis. Et intulit sanctificationes patris sui, & sanctificationes domus dñi, argentū, & aurū, & vasa. Bellum autem erat inter Afa, & Bahafā regem Israel, omnibus diebus eorum. Et ascendit Bahafā rex Israel aduersum Iehudah, & edificauit Ramah, vt nō permitteret egredientem, & ingrediētem Afa regi Iehudah. Et tulit Afa omne argentum, & aurum quae remanserāt in thesauris domus dñi, & thesauris domus regiae, & dedit ea in manu seruatorū suorū, militūq; ea rex Afa ad Benhadad filium Tabrimmon filij Chezion regē Aram qui habitabat in Dāmaec, dicens: Foedus fuit inter me, & te, & inter patrem meū, & patrem tuum. Ecce misi tibi munus argentū, & aurum. Vade irrita partem tuam cum Bahafā rege Israel. Et recedat a me. Et audiuit Benhadad regem Aram, & misit principes exercitus qui erant sibi contra vrbes Israel, & percussit Hion, & Dā, & Abelberith, mahachah, & vniuersam Chanaan

² Par. 14. a. Fecitq; Afa quod rectum erat in oculis dñi, sicut Dauid pater eius. Et trāsire fecit scorta mascula de terra, & abstulit vniuersa idola quae ferebat patres sui. Et etiam Mahachah matrē suā amouit, ne esset regina, quae fecerat idolū. Loco, & succidit Afa idolum eius, & cōbussit in torrente Chidron. Excelsa autem non abstulerūt. Veruntamen cor Afa erat perfectum cum domino omnibus diebus suis. Et intulit sanctificationes patris sui, & sanctificationes domus dñi, argentū, & aurū, & vasa. Bellum autem erat inter Afa, & Bahafā regem Israel, omnibus diebus eorum. Et ascendit Bahafā rex Israel aduersum Iehudah, & edificauit Ramah, vt nō permitteret egredientem, & ingrediētem Afa regi Iehudah. Et tulit Afa omne argentum, & aurum quae remanserāt in thesauris domus dñi, & thesauris domus regiae, & dedit ea in manu seruatorū suorū, militūq; ea rex Afa ad Benhadad filium Tabrimmon filij Chezion regē Aram qui habitabat in Dāmaec, dicens: Foedus fuit inter me, & te, & inter patrem meū, & patrem tuum. Ecce misi tibi munus argentū, & aurum. Vade irrita partem tuam cum Bahafā rege Israel. Et recedat a me. Et audiuit Benhadad regem Aram, & misit principes exercitus qui erant sibi contra vrbes Israel, & percussit Hion, & Dā, & Abelberith, mahachah, & vniuersam Chanaan

neroth cū omni terra Naphthali. Et fuit, cū audisset Bahafā, destitit edificare Ramah, & mansit in Tirsah. Rex autem Afa congregare fecit omnem Iehudah. Non fuit exemptus. Et tulerunt lapides Ramah, & ligna eius quae edificauerat Bahafā, & extruxit eis rex Afa Chiebah Biniamin, & Misphah. Residua autem omnium verborū Afa, & omne robur eius, et omne quod fecit, & vrbes quas extruxit, nōnne haec scripta sunt in libro verborū dierum regū Iehudah? Veruntamen tempore senectutis suae egrotauit pedibus suis. Dormiuitq; Afa cū patribus suis, & sepultus est cum patribus suis in ciuitate Dauid patris sui, regnauitq; Iehosaphath filius eius pro eo. Nadab autē filius Iarobham regnauit super Israel anno secundo Afa regis Iehudah, & regnauit super Israel duobus annis. Fecitq; malum in oculis dñi. Et ambulauit in via patris sui, & in peccatis eius quibus peccare fecit Israel. Et conspirauit aduersus eum Bahafā filius Achiah de domo Issachar, & percussit eum Bahafā in Ghibbethon, quae fuerat Pelisais. Nadab autem, & omnis Israel occidebant Ghibbethon. Interfecitque eum Bahafā anno tertio Afa regis Iehudah, & regnauit pro eo. Et fuit, cum regnasset, percussit omnem domū Iarobhā. Non reliquit omnem animā ipsi Iarobham, donec disperderet eum iuxta verbū domini, quod locutus fuerat per manū serui sui Achiah Silonita. Propter peccata Iarobham, q̄ peccauit, & peccare fecit Israel, propter irritationem eius, qua irritauit dominum deum Israel. Residua autem verborum Nadab, & omnia quae fecit, nōnne scripta sunt in libro verborū dierum regū Irahel? Et bellum fuit inter Afa, & Bahafā regem Israel omnibus diebus eorū. Anno tertio Afa regis Iehudah regnauit Bahafā filius Achiah super omnem Israel in Tirsah viginti, & quatuor annis. Fecitq; malum in oculis dñi, & ambulauit in via Iarobham, & in peccato eius, quo peccare fecit Israel.

¹ Iehu propheta contra Bahafā, occidit, eligit Homri, a quo obfessus Zimri, in causa domo, exiit sepulchrum. Eligitur Tibni, Homri succedit Achab, dicit in uxore Izebel dicitur, recedat a me. Ierechoh.

AET fuit autem verbum domini ad Iehu filium Chanaan contra Bahafā, dicens: Pro eo q̄ exaltauit te de puluere, & posui te ducē super populū meū Israel, & ambulasti in via Iarobham, & peccare fecisti populū meum Israel, vt irritares me peccato eorū. Ecce remoueo ego posteros Basā, & posteros domus eius. Et dabo domū tuam sicut domum Iarobhā filij Nebath. Eum qui mortuus fuerit ex Bahafā in ciuitate, comedent canes: qui verō mortuus fuerit ex eo in agro, comedent aues coeli. Residua autem verborū Bahafā, & quae fecit, & fortitudo eius, nōnne scripta sunt in libro verborū dierum regum Israel? Et dormiuit Bahafā cum patribus suis, & sepultus est in Tirsah, & regnauit Elah filius eius pro eo. Et etiā per manū Iehu filij Chanaan prophetae, verbum dñi fuit super Bahafā, & super domū eius, & super omne malū quod fecit in oculis dñi irritando eum opere manū suarū, vt esset sicut domus Iarobham, & pro eo quod percussit eum. Anno vigesimo, & sexto anno Afa regis Iehudah, regnauit Elah filius Bahafā super Israel in Tirsah duobus annis. Et coniurauit aduersus eum seruus eius Zimri, princeps medice partis currūm. Et ipso in Tirsah bibente, & ebrio existēte, in domo Arsa, qui erat super domū Tirsah, venit Zimri, & percussit eum, & occidit eum anno vigesimo, & septimo Afa regis Iehudah, & regnauit pro eo. Et fuit, cum regnaret, & federet super solū eius percussit omnē domum Bahafā. Non reliquit ex ea mingenstem ad parietem, & propinquos eius, & amicos eius. Et perdidit Zimri omnem domum Bahafā iuxta verbum dñi, qd̄ locutus fuerat super Bahafā, per manū Iehu prophetae. Propter omnia peccata Bahafā, & peccata Elah filij eius, qui peccauerunt, & peccare fecerunt Israel irritando dñm deū Israel, in vanitatibus suis. Residua autē verborū Elah, & oia quae fecit, nōnne haec scripta sunt in libro verborū dierū regū Irahel? An

² Par. 16. a. Fecitq; Afa quod rectum erat in oculis dñi, sicut Dauid pater eius. Et trāsire fecit scorta mascula de terra, & abstulit vniuersa idola quae ferebat patres sui. Et etiam Mahachah matrē suā amouit, ne esset regina, quae fecerat idolū. Loco, & succidit Afa idolum eius, & cōbussit in torrente Chidron. Excelsa autem non abstulerūt. Veruntamen cor Afa erat perfectum cum domino omnibus diebus suis. Et intulit sanctificationes patris sui, & sanctificationes domus dñi, argentū, & aurū, & vasa. Bellum autem erat inter Afa, & Bahafā regem Israel, omnibus diebus eorum. Et ascendit Bahafā rex Israel aduersum Iehudah, & edificauit Ramah, vt nō permitteret egredientem, & ingrediētem Afa regi Iehudah. Et tulit Afa omne argentum, & aurum quae remanserāt in thesauris domus dñi, & thesauris domus regiae, & dedit ea in manu seruatorū suorū, militūq; ea rex Afa ad Benhadad filium Tabrimmon filij Chezion regē Aram qui habitabat in Dāmaec, dicens: Foedus fuit inter me, & te, & inter patrem meū, & patrem tuum. Ecce misi tibi munus argentū, & aurum. Vade irrita partem tuam cum Bahafā rege Israel. Et recedat a me. Et audiuit Benhadad regem Aram, & misit principes exercitus qui erant sibi contra vrbes Israel, & percussit Hion, & Dā, & Abelberith, mahachah, & vniuersam Chanaan

² Par. 14. a. Fecitq; Afa quod rectum erat in oculis dñi, sicut Dauid pater eius. Et trāsire fecit scorta mascula de terra, & abstulit vniuersa idola quae ferebat patres sui. Et etiam Mahachah matrē suā amouit, ne esset regina, quae fecerat idolū. Loco, & succidit Afa idolum eius, & cōbussit in torrente Chidron. Excelsa autem non abstulerūt. Veruntamen cor Afa erat perfectum cum domino omnibus diebus suis. Et intulit sanctificationes patris sui, & sanctificationes domus dñi, argentū, & aurū, & vasa. Bellum autem erat inter Afa, & Bahafā regem Israel, omnibus diebus eorum. Et ascendit Bahafā rex Israel aduersum Iehudah, & edificauit Ramah, vt nō permitteret egredientem, & ingrediētem Afa regi Iehudah. Et tulit Afa omne argentum, & aurum quae remanserāt in thesauris domus dñi, & thesauris domus regiae, & dedit ea in manu seruatorū suorū, militūq; ea rex Afa ad Benhadad filium Tabrimmon filij Chezion regē Aram qui habitabat in Dāmaec, dicens: Foedus fuit inter me, & te, & inter patrem meū, & patrem tuum. Ecce misi tibi munus argentū, & aurum. Vade irrita partem tuam cum Bahafā rege Israel. Et recedat a me. Et audiuit Benhadad regem Aram, & misit principes exercitus qui erant sibi contra vrbes Israel, & percussit Hion, & Dā, & Abelberith, mahachah, & vniuersam Chanaan

² Par. 14. a. Fecitq; Afa quod rectum erat in oculis dñi, sicut Dauid pater eius. Et trāsire fecit scorta mascula de terra, & abstulit vniuersa idola quae ferebat patres sui. Et etiam Mahachah matrē suā amouit, ne esset regina, quae fecerat idolū. Loco, & succidit Afa idolum eius, & cōbussit in torrente Chidron. Excelsa autem non abstulerūt. Veruntamen cor Afa erat perfectum cum domino omnibus diebus suis. Et intulit sanctificationes patris sui, & sanctificationes domus dñi, argentū, & aurū, & vasa. Bellum autem erat inter Afa, & Bahafā regem Israel, omnibus diebus eorum. Et ascendit Bahafā rex Israel aduersum Iehudah, & edificauit Ramah, vt nō permitteret egredientem, & ingrediētem Afa regi Iehudah. Et tulit Afa omne argentum, & aurum quae remanserāt in thesauris domus dñi, & thesauris domus regiae, & dedit ea in manu seruatorū suorū, militūq; ea rex Afa ad Benhadad filium Tabrimmon filij Chezion regē Aram qui habitabat in Dāmaec, dicens: Foedus fuit inter me, & te, & inter patrem meū, & patrem tuum. Ecce misi tibi munus argentū, & aurum. Vade irrita partem tuam cum Bahafā rege Israel. Et recedat a me. Et audiuit Benhadad regem Aram, & misit principes exercitus qui erant sibi contra vrbes Israel, & percussit Hion, & Dā, & Abelberith, mahachah, & vniuersam Chanaan

no vi

no vigesimo, & septimo Afa regis Iehudah, regnauit Zimri septem diebus in Tirsah. Populus autē castrametati fuerat cōtra Ghibbethon quae fuerat Pelisais. Audiuitq; populus qui castrametati erāt, dicendo: coniurauit Zimri, & etiā percussit regem, & regem cōstituerunt omnem Israel Homri principē exercitus super Israel in die illa in castris. Ascēditq; Homri, & omnis Israel cum eo de Ghibbethon, & obsederunt Tirsah. Et fuit, cum vidisset Zimri, qd̄ capta esset ciuitas, venit ad palatium domus regiae, & cōbussit super se domū regiae igni, & mortuus est, ppter peccata sua, quibus peccauit, faciendo qd̄ malū est in oculis dñi, ambulando in via Iarobham, & in peccatis eius, quae fecit peccare faciendo Israel. Residua autē verborum Zimri, & coniuratio eius qua cōiurauit, nōnne sunt scripta in libro verborū dierum regum Israel? Tunc diuisus est populus Israel in duas partes, media pars populi erat post Tibni filij Ghinath, vt regnare faceret eū, & altera media pars erat post Homri. Praeualuit populus q̄ erat post Homri, populo qui erat post Tibni filium Ghinath, & regnauit Homri. Anno trigésimo, & vno anno Afa regis Iehudah regnauit Homri super Israel duodecim annis. In Tirsah regnauit sex annis. Emititq; mōtem Someron a Semer duobus talentis argenti, & edificauit mōtem, vocauitq; nomē ciuitatis quā edificauit nomine Semer domini montis Someron. Et fecit Homri malū in oculis domini, & peius fecit omnibus qui fuerūt ante se. Ambulauitq; in omni via Iarobham filij Nebath, & in peccato eius qui peccare fecit Israel irritando dominum deum Israel in vanitatibus suis. Residua autē verborū Homri, & omnia quae fecit, et fortitudo eius quam fecit, nōnne sunt scripta in libro verborum dierum regū Irahel? Dormiuitq; Homri cum patribus suis, & sepultus est in Someron, & regnauit Achab filius eius pro eo. Achab autem filius Homri regnauit super Israel anno trigésimo, & octauo Afa regis Iehudah. Regnauitq; Achab filius Homri super Israel in Someron XX. & duobus annis. Fecitq; Achab filius Homri peius in oculis dñi, omnibus qui fuerūt ante se. Et fuit, sibi leue, vt ambularet in peccatis Iarobham filij Nebath: Et tulit vxorē Izebel filiā Ethbahal regis Sidoniōrū, te abiit, et seruauit Bahal, incuruauitq; se ei. Et statuit altare ipsi Bahal in domo Baal, quod edificauerat in Someron. Fecitq; Achab Lucā, addiditq; Achab facere qui fuerat dñm deū Israel prae omnibus regibus Israel qui fuerūt ante eum. In diebus suis edificauit Chel Bethaelita Iericho. In Abiram primo genito suo fundauit eā, & in Seghub minimo suo statuit portas eius, iuxta verbum domini quod locutus fuerat per manū Iehosuah filij Nun.

¹ Iehu pascitur a coruis, mittitur ad mulierē in Sarphath, suscitatur filium eius. C. A. P. X V I I.

AET fuit autem verbum domini ad Iehu filium Chanaan contra Bahafā, dicens: Pro eo q̄ exaltauit te de puluere, & posui te ducē super populū meū Israel, & ambulasti in via Iarobham, & peccare fecisti populū meum Israel, vt irritares me peccato eorū. Ecce remoueo ego posteros Basā, & posteros domus eius. Et dabo domū tuam sicut domum Iarobhā filij Nebath. Eum qui mortuus fuerit ex Bahafā in ciuitate, comedent canes: qui verō mortuus fuerit ex eo in agro, comedent aues coeli. Residua autem verborū Bahafā, & quae fecit, & fortitudo eius, nōnne scripta sunt in libro verborū dierum regum Israel? Et dormiuit Bahafā cum patribus suis, & sepultus est in Tirsah, & regnauit Elah filius eius pro eo. Et etiā per manū Iehu filij Chanaan prophetae, verbum dñi fuit super Bahafā, & super domū eius, & super omne malū quod fecit in oculis dñi irritando eum opere manū suarū, vt esset sicut domus Iarobham, & pro eo quod percussit eum. Anno vigesimo, & sexto anno Afa regis Iehudah, regnauit Elah filius Bahafā super Israel in Tirsah duobus annis. Et coniurauit aduersus eum seruus eius Zimri, princeps medice partis currūm. Et ipso in Tirsah bibente, & ebrio existēte, in domo Arsa, qui erat super domū Tirsah, venit Zimri, & percussit eum, & occidit eum anno vigesimo, & septimo Afa regis Iehudah, & regnauit pro eo. Et fuit, cum regnaret, & federet super solū eius percussit omnē domum Bahafā. Non reliquit ex ea mingenstem ad parietem, & propinquos eius, & amicos eius. Et perdidit Zimri omnem domum Bahafā iuxta verbum dñi, qd̄ locutus fuerat super Bahafā, per manū Iehu prophetae. Propter omnia peccata Bahafā, & peccata Elah filij eius, qui peccauerunt, & peccare fecerunt Israel irritando dñm deū Israel, in vanitatibus suis. Residua autē verborū Elah, & oia quae fecit, nōnne haec scripta sunt in libro verborū dierū regū Irahel? An

² Par. 16. a. Fecitq; Afa quod rectum erat in oculis dñi, sicut Dauid pater eius. Et trāsire fecit scorta mascula de terra, & abstulit vniuersa idola quae ferebat patres sui. Et etiam Mahachah matrē suā amouit, ne esset regina, quae fecerat idolū. Loco, & succidit Afa idolum eius, & cōbussit in torrente Chidron. Excelsa autem non abstulerūt. Veruntamen cor Afa erat perfectum cum domino omnibus diebus suis. Et intulit sanctificationes patris sui, & sanctificationes domus dñi, argentū, & aurū, & vasa. Bellum autem erat inter Afa, & Bahafā regem Israel, omnibus diebus eorum. Et ascendit Bahafā rex Israel aduersum Iehudah, & edificauit Ramah, vt nō permitteret egredientem, & ingrediētem Afa regi Iehudah. Et tulit Afa omne argentum, & aurum quae remanserāt in thesauris domus dñi, & thesauris domus regiae, & dedit ea in manu seruatorū suorū, militūq; ea rex Afa ad Benhadad filium Tabrimmon filij Chezion regē Aram qui habitabat in Dāmaec, dicens: Foedus fuit inter me, & te, & inter patrem meū, & patrem tuum. Ecce misi tibi munus argentū, & aurum. Vade irrita partem tuam cum Bahafā rege Israel. Et recedat a me. Et audiuit Benhadad regem Aram, & misit principes exercitus qui erant sibi contra vrbes Israel, & percussit Hion, & Dā, & Abelberith, mahachah, & vniuersam Chanaan

illam, & moriamur. Dixitq; ad eam Eliahu: Ne timeas. Vade, fac secundum verbum tuum. Veruntamen fac mihi indefubacinericum panem paruum prius, & affer mihi. Tibi autem, et filio tuo facies postea. Sic enim dixit dominus deus Israel: Hydria farinae non consumetur, & lenticula olei nō deficiet, vsq; ad diem quo dabit dominus pluuiam super faciem terrae. Et iuit, & fecit secundum verbum Eliahu. Et comedit ipsa, & ipse, & familia eius per dies. Hydria farinae nō defecit, & lenticula olei non defecit, iuxta verbū domini quod locutus fuerat per manū Eliahu. Et fuit, post haec egrotauit filius mulieris dominae domus. Fuitq; infirmitas eius fortis valde, donec nō remaneret in eo halitus. Dixitq; ad Eliahu: Quid mihi & tibi vir dei? Venisti ad me, vt memorare faceres iniquitatē meam, & mori faceres filium meum? Et dixit ad eam: Da mihi filium tuum. Et tulit eum de sinu illius, & ascendere fecit eū in coenaculum in quo manebat, & iacere fecit eum super lectū suū. Et clamauit ad dominum, & dixit: Domine deus, num etiam viduae est qua habito malefecisti, vt interficeres filium eius? Et mensus est se super puerum tribus vicibus, & clamauit ad dominum, & dixit: Domine mi deus, reuertatur obsecro anima pueri huius ad interiora eius. Et exaudiuit dominus vocem Eliahu, & reuerfa est anima pueri ad interiora eius, & reuixit. Tulitq; Eliahu puerum, & deposuit eum de coenaculo in domum, & dedit illum matri suae. Dixitq; Eliahu: Vide, viuunt filii tuus. Dixitq; mulier ad Eliahu: Nunciam noui, quod vir dei es, et verbum domini in ore tuo est veritas.

¹ Eliahu mittitur ad Achab, sacrificat, occidit omnes prophetas Bahal, imperat pluuiam. C. A. P. X V I I.

ET fuerunt dies multi, & verbum domini fuit ad Eliahu anno tertio, dicens: Vade, ostende te ipsi Achab, & dabo pluuiam super faciem terrae. Et abiit Eliahu, vt ostenderet se Achab. Fames autē valida erat in Someron. Et vocauit Achab Hobadiahu, qui erat super domū. (Hobadiahu autē erat timens dñm valde.) Et fuit, cū excidere faceret Izebel prophetas dñi, tulit Hobadiahu centum prophetas, & abscondit eos quinquagenos singulos in spelunca, & pavit eos pace, & aqua. Dixitq; Achab ad Hobadiahu: Vade in terram ad vniuersos fontes aquarū, & ad oēs torrentes, si forte inueniam usherbā, & viuos referuemus equos, & mulos, & non excidere faciamus de iumentis. Diuiseruntq; sibi terrā, vt pertransirent eā.

BACHAB abiit per viā vnā solus, & Hobadiahu abiit per viā alterā solus. Et fuit, Hobadiahu existēte in viā, ecce Eliahu veniens occursum eius. Et agnouit eum, & proftrauit se super faciem suam, & dixit: Nōnne tu es dominus meus Eliahu? Dixitq; ei: Sum. Vade, dic dño tuo: Ecce Eliahu. Et dixit: Quid peccauit, qd̄ tradis seruum tuum in Manu Achab, vt interficiat me? Viuit dominus deus tuus, si est gens, & regnum ad quod non miserit dominus meus, vt quereeret te. Et dixerunt: Non est. Et adiurauit regnū, & gentem, quia non inuenit te. Et nunc dicit: Vade, dic domino tuo: Ecce Eliahu. Et erit, ego ibo a te, & spiritus domini tollet te ad locum quem non cognosciam, & veniam vt nunciam Achab, & nō inueniet te, & interficiet me. Seruus autem tuus timet dominum ab adolecentia sua. Nōnne indicatum fuit domino meo id quod feci, cum occideret Izebel prophetas dñi? Abscondi ex prophetis dñi, ceteri viros, quinquagenos, & quinquagenos viros in spelunca, & pavit eos pane, & aqua. Et nunc dicit: Vade, dic domino tuo: Ecce Eliahu, & interficiet me. Dixitq; Eliahu: Viuit dominus exercituum in cuius steti conspectu, quia hodie ostendam me ei. Et abiit Hobadiahu in occursum Achab, & nūciauit ei. Et iuit Achab in occursum Eliahu. Et fuit, cū vidit Achab Eliahu, dixit Achab ad eum: Nōnne tu es ille qui cōturbas Israel? Et dixit: Non turbauit Israel, sed tu & domus patris tui, cum reliqueris mandata domini, & ambulaueris post Behalim. Et nunc mitte, cōgrega ad me vniuersum Israel ad montem Carmel, & prophetas Bahal quadringentos, & quinquaginta, & k. iij.

² Par. 16. a. Fecitq; Afa quod rectum erat in oculis dñi, sicut Dauid pater eius. Et trāsire fecit scorta mascula de terra, & abstulit vniuersa idola quae ferebat patres sui. Et etiam Mahachah matrē suā amouit, ne esset regina, quae fecerat idolū. Loco, & succidit Afa idolum eius, & cōbussit in torrente Chidron. Excelsa autem non abstulerūt. Veruntamen cor Afa erat perfectum cum domino omnibus diebus suis. Et intulit sanctificationes patris sui, & sanctificationes domus dñi, argentū, & aurū, & vasa. Bellum autem erat inter Afa, & Bahafā regem Israel, omnibus diebus eorum. Et ascendit Bahafā rex Israel aduersum Iehudah, & edificauit Ramah, vt nō permitteret egredientem, & ingrediētem Afa regi Iehudah. Et tulit Afa omne argentum, & aurum quae remanserāt in thesauris domus dñi, & thesauris domus regiae, & dedit ea in manu seruatorū suorū, militūq; ea rex Afa ad Benhadad filium Tabrimmon filij Chezion regē Aram qui habitabat in Dāmaec, dicens: Foedus fuit inter me, & te, & inter patrem meū, & patrem tuum. Ecce misi tibi munus argentū, & aurum. Vade irrita partem tuam cum Bahafā rege Israel. Et recedat a me. Et audiuit Benhadad regem Aram, & misit principes exercitus qui erant sibi contra vrbes Israel, & percussit Hion, & Dā, & Abelberith, mahachah, & vniuersam Chanaan

D prophetas Luci quadringentos comederes in mensa Izebel. Misit autem Achab ad omnes filios Israel, & congregavit pro phetas in monte Carmel. Et accessit Eliahu ad vniuersum po pulum, & dixit: Viquequo claudicatis in duas cogitationes? ^a Si dominus est deus, & si Baal, sic post eum, & si Baal, sic post eum. Et non respondit ei populus verbum. Dixitq; Eliahu ad popu lum: Ego remansi propheta domini solus. Prophetæ autem Baal sunt quadringenti, & quinqueaginta viri. Denturq; no bis duo iuueni, & eligant sibi iuuenium vnũ, & in frustra con cidant eum, & ponant super ligna, ignem autem non suppo nant, & ego parabo iuuenium alterum, & ponã super ligna, & ignem non supponam. Inuocate autem nomen deorum vestrorum, & ego inuocabo nomen domini, & erit, de⁹ qui exaudierit per ignem, ipse sit deus. Responditq; omnis popu lus, & dixit: Bonum est verbum. Dixitq; Eliahu ad prophetas Baal: Eligite vobis iuuenium vnum, & parate primum, q̃a plures estis, & inuocate nomen deorum vestrorum, & ignem ne supponatis. Et tulerunt iuuenium, quem dederat eis, & fe cerunt, & inuocauerunt nomen Baal a mane vsq; ad meri diem, dicendo: Baal exaudi nos. Et non erat vox, nec erat res pondens. Transiitq; super altare, quod fecerant, & fuit, in meridie illud ab eis Eliahu, atque dicebat: Clamate voce magna. Si deo ipso esset sermo cum quopiam, vel si esset ap prehensio inimicorum, aut si esset iter ei, forsitan dormit, et ex citabitur. Clamabatq; voce magna, & incidebant se iuxta mo rem suum cultris, & lanceolis, vsquequo effunderetur sanguis super eos. Et fuit, cum transiisset merides, propheta b̃ar vsque quo offerent sacrificium, & non erat vox, neque respondens, nec attentio. Dixitq; Eliahu ad omnem populum: Accedite me. Et accesserunt omnis populus ad eum. Et curauit altare domini dirutum. Tulitq; Eliahu duodecim lapides, iuxta nu merum duodecim filiorum Iahacob, ad quem fuit verbum **F** domini, dicendo: Israel erit nomen tuum. Et edificauit ex lapi dibus altare in nomine domini. Fecitq; aqueductum secun dum locum duorum factorũ sementis in circuitu altaris. Et pa rauit ligna, & in frustra concidit iuuenium, & posuit super li gna, & dixit: Implete quatuor hydrias aqua, & fundite super holocaustum, & super ligna. Et dixit: Iterate, & iterauerunt. Et dixit: Tertio facite. Et tertio fecerunt. Et ibant aquę per circui tum altaris, & etiã aqueductum impleuit aqua. Et fuit, cũ of ferret sacrificium, accessit Eliahu propheta, & dixit: Dne deus Abraham, Iſaac, & Israel, hodie cognoscat qd tu es de⁹ in Israel, & ego seruus tuus, & q̃ in verbo tuo feci omnia hæc. Exaudi me domine, exaudi me, & cognoscat populus hic, q̃ tu es dominus deus, & tu conuertisti cor eorum retrorsum. Et cecidit ignis domini, & consumpsit holocaustum, & li gna, & lapides, & puluerem, & aquam quę erat in aqua ductu, lincit, & viditque omnis populus, & proftrauerunt se in facies suas, & dixerunt: Dominus est deus, & dominus est deus. Dixitque Eliahu ad eos: Apprehendite prophetas Baal. Nemo euadat ex eis. Et apprehenderunt eos. Et descen dere fecit eos Eliahu ad torrentem Chison, & iugulauit eos **G** ibi, Dixitq; Eliahu ad Achab: Ascende, comede, & hibe, quia sonus est multitudinis pluuię. Ascenditq; Achab, vt comede ret, & biberet. Eliahu vero ascendit in vertice Carmel, & pro strauit se in terra, & posuit facie suã inter genua sua. Et dixit ad puerum suũ, Ascende nunc, & respice ad viam maris. Et ascen dit, & respexit, & ait: Non est quicquam. Et dixit: Reuertere se prem vicibus. Et fuit, in septima dixit: Ecce nubes parua sicut vola viri ascēdit e mari. Et dixit: Ascende, dic Achab: Liga cur rum, & descende, ne remoretur te pluuia. Et fuit, vsque huc, & vsque illuc, & coeli contenebrati sunt nubibus & vento, & fuit pluuia magna. Et equitauit Achab, & abiit in Izrehel. Ma nus autem domini fuit super Eliahu, & accinxit lĩbos suos, & currebat ante Achab donec venias in Izrehel.

^a Eliahu fugiens Izebel, pascitur a domino per angelum, queritur sepeliturum solum iubeat unq; ere Chazazel, & Iehu, & Eliahu.

A Nunciavit autem Achab Izebel omnia quę fecerat Elia hu, & omnes quos occiderat, omnes prophetas gladio. Misitq; Izebel nuncium ad Eliahu, dicendo: Sic faciant di, & sic addant, nisi hoc tempore cras posuero animã tuam, sicut animam vnus ex illis. Viditq; & irruerit, & abiit secundũ ani mum suum, & venit in Beer Seba, quę erat ipsi Iehudah, & dimisit puerũ suum ibi. Ipse autē perrexit in desertum itinere diei, & venit, & sedit sub tus genistam vnam, & petiuit a nimã suã, vt moreretur, & dixit: Sufficit nunc domine, tolle animam meam. Non enim melior sum patribus meis. Et ac cubuit, dormiuitq; sub tus genistam vnam. Et ecce tempore illo angelus tetigit eum, & dixit ei: Surge, comede. Et respexit, & ecce ad caput suum panis inter prunas coctus, & scyphus aquę, & comedit, & bibit. Et reuersus est, & accubuit. Reuer sus est autem angelus domini secundũ, & tetigit eum, & dixit: Surge, comede: quia longẽ a te est via. Surrexitq; & comedit, & bibit, & abiit in fortitudine cibi illius quadraginta diebus, & quadraginta noctibus, vsque ad montem dei Choreb. Et ingressus est illic speluncam, & mansit ibi. Et ecce verbum do mini ad eum, dixitq; ei: Quid tibi hic Eliahu? Et dixit: Zelãdo zelatus sum pro domino deo exercituum. Dereliquerunt em pactum tuum filij Israel, altaria tua destruxerunt, & prophe tas tuos occiderunt gladio, & remansi ego solus, & quaerunt animam meam, vt auferant eam. Et ait: Egredere, & sta in mō te coram domino. Et ecce dominus tranlit, & ventus grãdis, & fortis subuertens montes, & confringens petras coram do mino. Non in vento dominus. Et post ventum commotio, Non in commotiõ domini. Et post commotionem ignis, Non in igne dominus. Et post ignem vox^a tacita tenuis. Et fuit, cum audisset Eliahu, operuit faciem suam pallio suo. Et egressus est, & stetit ad ostium speluncę. Et ecce ad eum vox, & dixit: Quid tibi hic Eliahu? Et dixit: Zelãdo zelatus sum pro domino deo exercituum, quia dereliquerunt pactum tuũ filij Israel. Altaria tua destruxerunt, & prophetas tuos occiderunt gladio, & remansi ego solus, & quaerunt animam meam, vt auferant eam. Dixitq; dominus ad eum: Vade, reuertere in viam tuam in desertũ Dammefec, & venies, et vnges Chazael in re gem super Aram. Et Iehu filium Nimĩ vnges in regem su per Israel, & Elisah filium Sapharĩ de Abelmeholalah vnges in prophetam pro te. Et erit, eum qui euaserit a gladio Chazael, interficiet Iehu: & qui euaserit a gladio Iehu, interficiet Elisah. Et remanere faciam in Israel septem milia, omnia genua quę non curuauerunt se ipsi Baal, & omne os quod nõ os sculatũ, est eum. Et abiit inde, & reperit Elisah filium Saphiath. Ipse autem arabat. Duodecim paria erant ante se, & ipse inter duodecim. Et transiit Eliahu ad eum, & proiecit palliũ suũ super eum. Et reliquit boues, & cucurrit post Eliahu, & dixit: Oculer obsecro patrem meum, & matrem meam, & veniam post te. Et dixit ei: Vade, reuertere. Quid enim feci tibi? Et re uersus est ab eo, & tulit par bouum, & mactauit illud, & instru mento bouum coxit eis carnem, & dedit populo, & comede runt. Surrexitq; & abiit post Eliahu, & ministrabat ei.

A B enhadad aut rex Aram congregauit omnem exercitum suum, & triginta & duo reges erant secũ, & equi, & cur rus. Et ascendit, obleditq; Someron, & pugnavit cum ea. Misitq; nuncios ad Achab regem Israel in ciuitatem, dixitq; ei: Sic dicit Benhadad: Argentum tuũ meum est, & aurum tuũ meũ est, & vxores tuę, & filij tui optimi mei sunt. Et respondit rex Israel, & dixit: Secundum verbum tuum domine mi rex, tuus sum, & oia quę sunt mihi. Et reuertit sunt nuncios, atq; dixerunt: Sic dicit Benhadad, dicendo: Quũ misero ad te dicẽdo: arge rum tuũ, & aurũ tuũ, & vxores tuas, & filios tuos mihi dabis. Nisi hoc tpe cras mittã seruos meos ad te, & scrutabũtur do num tuam, & domos seruorum tuorum. Et erit omne cõcu piscibile oculorum tuorum ponent in manibus suis, & tollẽt. Vocauit

^a placida si ue quera, & tranquillã: in q, erat deus. Indicant se placidum nec uelle ita ho mines pedes re, ut nos ali quando cupi mus. Luc. 9.

^a Reg. 9. a. Eccl. 4. 8. a. Rom. 11. a.

^b Quoniam milit ad te. Imo

B Vocauit autem rex Israel omnes seniores terrę, & ait: Cogno scite obsecro, & videte, quoniam malum iste quaerit. Misit em ad me pro vxoribus meis, & pro filiis meis, & pro argento meo, & pro auro meo, & non prohibui ei. Dixeruntq; ad eum omnes seniores, & omnis populus: Ne audias, neque acquie scas. Dixitq; nuncios Benhadad: Dicite domino meo regi: Omnia pro quibus misisti ad seruum tuum in initio faciam, rẽ autem hanc non possum facere. Et abiit rex nuncios, & retule runt ei rem. Misitq; ad eum Benhadad, & ait: Sic faciant mihi di, & sic addant, si suffecerit puluis Someron pugillis omnis populi, qui est in pedibus meis. Et respondit rex Israel, & di xit: Loquimini. Ne se laudet^a accinctus, sicut discinctus. Et fu it, cum audisset verbum hoc (bibebat autem ipse, & reges in tabernaculis) dixit seruis: Ponite instrumenta bellica. Et posue runt contra ciuitatem. Et ecce propheta vnus accessit ad Achab regem Israel, & dixit: Sic dixit dominus: Nõne vidisti omnem multitudinem magnam hanc? Ecce ego trado eam in manu tua hodie, & scies quod sum dominus. Dixitq; Achab: Per quem? Et ait: Sic dixit dominus: Per pueros principum prouinciarum. Et dixit: Quid incipiet bellum? Et dixit: Tu. Et recensuit pueros principum prouinciarum, & fuerunt ducen ti duo, & triginta. Et post eos recensuit omnem populum o mniũ filiorum Israel septem milia. Et egressi sunt meridie, Benhadad autem bibebat ebrius in tabernaculis, ipse & re ges triginta, & duo reges auxiliantes ei. Et egressi sunt pueri principum prouinciarum in initio, & misit Benhadad, & nõ ciauerunt ei, dicendo: Viri egressi sunt de Someron. Et ait: Si ue pro pace egressi fuerint, capite eos viuos, siue ad bellum e gressi fuerint, viuos capite eos. Et egressi sunt de vrbe: pueri principum prouinciarum, & exercitus qui erat post eos. Et percusserunt vnusquisque virum contra se venientem, & fuge runt Aram, & persecutus est eos Israel, & euasit Benhadad rex Aram super equo, & equites iridem euaserunt. Egressus est au tem rex Israel, & percussit equos, & currus, & percussit Aram plaga magna. Et accessit propheta ad regem Israel, & dixit ei: Vade, confortare, & scito, & vide quod facias. In reuertione enim anni rex Aram ascendit contra te. Serui autem regis A ram dixerunt ad eum: Dñi montium sunt dij eorum, idcirco præualuerunt nobis. Veruntamen pugnemus contra eos in campestris, & videbis quod præualebimus eis. Et verbum hoc fac: Fac recedere reges vnusquenque a loco suo, & pone dua ces pro eis. Tu autem numerabis tibi exercitum secundum ex ercitus qui cecidit a te, & equos sicut equos, & currus sicut currus, & pugnabimus cum eis in campestribus, & videbis quod præualebimus eis. Et audiuit vocem eorum, et fecit sic. Et fuit in reuertione anni, recensuit Benhadad Aram, & ascen dit in Apher ad bellum cum Israel. Filij autem Israel numerati sunt, & fuerunt omnes, & abiierunt in occursum eorum. Et ca strametati sunt filij Israel contra eos tanquam duo parui gre ges. Aramæi autem repleuerunt terram. Et accessit vir dei, & ait ad regem Israel, & ait: Sic dixit dominus: Pro eo quod di xerunt Aramæi, deus montium dominus, & non deus vallũ ipse est, dabo omnem multitudinem magnam hanc in manu tua, & scietis quod sum dominus. Et castrametati sunt isti con tra illos septem diebus. Et fuit, die septima appropinquauit prælium, & percusserunt filij Israel de Aram centum milia pe ditum die vna. Et fugerunt residui in Apher in ciuitatem, & ce cidit murus super viginti, & septem milia viroorum, qui remã serant. Benhadad autem fugit, & venit in ciuitatẽ de cubicu lo in cubiculum. Dixeruntq; ei serui sui: Ecce obsecro, audiuis mus quod reges domus Israel, reges misericordes sunt. Pona mus obsecro saccos in lĩbis nostris, & fuses in capite nostro, & egrediamur ad regem Israel: forsitan viuificabit animã tuã. Et accinxerunt saccos in lĩbis suis, & fuses in capitibus suis, & venerunt ad regẽ Israel, atq; dixerunt: Seruus tuus Benhadad dixit: Viuat obsecro anima mea. Et dixit: Si adhuc viuas, frater meus est. Et viri b̃ augurati sunt, & festinauerunt, & acceleraue runt ab eo, & dixerunt: Frater tuus Benhadad. Et dixit: Veni te & tollite eum. Et egressus est ad eum Benhadad, & ascende re fecit eum super currũ, dixitq; ad eũ: Ciuitates quas tulit pa ter me⁹ a patre tuo restituã, plateas pones tibi in Dammefec, sicut posuit pater meus in Someron: & ego cum fodere di mittam te. Et pepigit eum eo pactum, & dimisit eum. Vir au tem vnus de filiis prophetarum, dixit ad proximum suum in verbo domini: Percute me quãso. Et renuit vir percutere eũ. Dixitq; ei: Pro eo quod non audisti vocem domini, ecce rece dis a me, & percutiet te leo. Et abiit ab eo, & inuenit eum leo, & percussit eum. Et inuenit virũ alterũ, & dixit: Percute me ob secro. Et percussit eum vir percutiendo, & vulnerando. Et a biit propheta, & stetit in occursum regi iuxta viam, & muta uit se cum b̃ pileo super oculos suos. Et fuit, rege transeunte, clamauit ad regem, & ait: Seruus tuus ingressus est in medium prælij, & ecce vir recessit, & adduxit ad me virum, & dixit: Cu stodĩ virum istum, si deficiendo defecerit, erit anima tua pro anima ipsius, vel talentum argenti appendes. Et fuit, seruo tuo agente huc, & illuc ipse non fuit. Dixitq; ad eum: Rex Israel, hic est iudicium tuum. Tu definisti, & festinauit, & amouit^c pile um ab oculis suis, & agnouit eum rex Israel quod de prophe tis esset. Et dixit ad eum: Sic dixit dominus: Quia dimisisti vi rum obnoxium morti de manu, erit anima tua pro anima ipsius, & populus tuus pro populo ipsius. Et abiit rex Israel in domum suam tristis, & furibundus, & venit in Someron.

E T fuit post hæc, vinea erat Naboth Izrehelitę, quę erat in Izrehel apud aedem Achab regis Someron. Et locut⁹ est Achab ad Naboth, dicendo: Da mihi vineam tuam, & e rit mihi in hortum oleris. Est enim propinqua domui meę, & dabo tibi pro ea vineam meliõrẽ illa. Si placuerit in oculis tu is, dabo tibi argentũ precij ipsius. Dixitq; Naboth ad Achab: Ab sit mihi a domino, vt dem hæreditatem patrum meorum tibi. Venitq; Achab in domum suam tristis, & furibundus, propter verbum quod locutus fuerat sibi Naboth Izrehe li ta, qui dixit: Non dabo tibi hæreditatem patrum meorum, & iacuit super lectum suum, vertitq; faciem suam & non comedit panem. Et venit ad eum Izebel vxor eius, & locuta est ad eum: Vt quid spiritus tuus tristis est, & non comedis panem? Et locutus est ad eam: Quia locutus sum ad Naboth Izrehe li tam, dixitq; ei: Da mihi vineam tuam pecunia vel si cõplacue ris, dabo tibi vineam pro ea, & dixit: Non dabo tibi vineam meam. Dixitq; ei Izebel vxor eius: Tu nunc facies regnum su per Israel. Surge, comede panem, & iocundetur cor tuum: e go dabo tibi vineam Naboth Izrehelitę. Scripsitq; literas no mine Achab, & signauit eas anulo eius, & misit literas ad senio res, & optimates, qui erant in ciuitate ipsius, qui habitabant cum Naboth. Et scripsit in literis, dicendo: Predicite ieiunium & sedere facite Naboth in capite populi. Et stare facite duos viros impios contra eũ, & testificabuntur cõtra eum, dicẽdo: Benedixisti deo, & regi. Et educite eum, & lapidate eũ, & mo riarur. Feceruntq; viri ciuitatis ipsius seniores, & optimates qui habitabãt in ciuitate ipsius secundũ qd miserat ad eos Izebel, secundũ qd scripserat in literis quas miserat ad eos. Prædica uerunt ieiunium, & sedere fecerunt Naboth in capite populi. Vene runtq; duo viri impij, & sederunt cõtra eũ, & testificati sunt con tra eũ viri impij, videlicet cõtra Naboth, corã populo, dicen do: Benedixit Naboth deo, & regi. Et deduxerunt eũ extra ci uitatem, & lapidauerunt eum lapidibus, & mortuus est. Mi seruntq; ad Izebel, dicendo: Lapidatus est Naboth, & mor tuus est. Et fuit, cum audisset Izebel, quod lapidatus esset Na both, & mortuus esset, dixit Izebel ad Achab: Surge, posside vineam Naboth Izrehelitę, qui renuit dare tibi pro pecunia. Non enim Naboth viuus sed mortuus est. Et fuit, cum audis set Achab, q̃ mortuus esset Naboth, surrexit Achab, vt descẽ deret ad vineã Naboth Izrehelitę, vt possideret eã. Et fuit ver

^a Izebel ob vineam negãtã sub occidit Naboth, Eliahu increpat A chab, ille penitentiam agit. C A P. X X I.

A T fuit post hæc, vinea erat Naboth Izrehelitę, quę erat in Izrehel apud aedem Achab regis Someron. Et locut⁹ est Achab ad Naboth, dicendo: Da mihi vineam tuam, & e rit mihi in hortum oleris. Est enim propinqua domui meę, & dabo tibi pro ea vineam meliõrẽ illa. Si placuerit in oculis tu is, dabo tibi argentũ precij ipsius. Dixitq; Naboth ad Achab: Ab sit mihi a domino, vt dem hæreditatem patrum meorum tibi. Venitq; Achab in domum suam tristis, & furibundus, propter verbum quod locutus fuerat sibi Naboth Izrehe li ta, qui dixit: Non dabo tibi hæreditatem patrum meorum, & iacuit super lectum suum, vertitq; faciem suam & non comedit panem. Et venit ad eum Izebel vxor eius, & locuta est ad eum: Vt quid spiritus tuus tristis est, & non comedis panem? Et locutus est ad eam: Quia locutus sum ad Naboth Izrehe li tam, dixitq; ei: Da mihi vineam tuam pecunia vel si cõplacue ris, dabo tibi vineam pro ea, & dixit: Non dabo tibi vineam meam. Dixitq; ei Izebel vxor eius: Tu nunc facies regnum su per Israel. Surge, comede panem, & iocundetur cor tuum: e go dabo tibi vineam Naboth Izrehelitę. Scripsitq; literas no mine Achab, & signauit eas anulo eius, & misit literas ad senio res, & optimates, qui erant in ciuitate ipsius, qui habitabant cum Naboth. Et scripsit in literis, dicendo: Predicite ieiunium & sedere facite Naboth in capite populi. Et stare facite duos viros impios contra eũ, & testificabuntur cõtra eum, dicẽdo: Benedixisti deo, & regi. Et educite eum, & lapidate eũ, & mo riarur. Feceruntq; viri ciuitatis ipsius seniores, & optimates qui habitabãt in ciuitate ipsius secundũ qd miserat ad eos Izebel, secundũ qd scripserat in literis quas miserat ad eos. Prædica uerunt ieiunium, & sedere fecerunt Naboth in capite populi. Vene runtq; duo viri impij, & sederunt cõtra eũ, & testificati sunt con tra eũ viri impij, videlicet cõtra Naboth, corã populo, dicen do: Benedixit Naboth deo, & regi. Et deduxerunt eũ extra ci uitatem, & lapidauerunt eum lapidibus, & mortuus est. Mi seruntq; ad Izebel, dicendo: Lapidatus est Naboth, & mor tuus est. Et fuit, cum audisset Izebel, quod lapidatus esset Na both, & mortuus esset, dixit Izebel ad Achab: Surge, posside vineam Naboth Izrehelitę, qui renuit dare tibi pro pecunia. Non enim Naboth viuus sed mortuus est. Et fuit, cum audis set Achab, q̃ mortuus esset Naboth, surrexit Achab, vt descẽ deret ad vineã Naboth Izrehelitę, vt possideret eã. Et fuit ver

^a & respõdi Achab.

^b cinere

^c cinerem Iustia. 22. f.

^d Tu nõ re. gen agis sup Israel.

^e Malitissimi

Tribus regibus Israel Iehudah, & Edom pugnaturis contra Moab, deinde contraque, impetratur a domino per Elifaa, pugnatur contra Moab, rex eorum humolatur filium.

I Ehoram autem filius Achab regnavit super Israel in Someron anno octavo decimo Iehofaphath regis Iehudah, regnavitque duodecim annis. Feecitque quod malum est in oculis domini, veruntamen non sicut pater suus, & sicut mater sua. Et removit statum Bahal, quam fecerat pater suus. Veruntamen peccatis Iarobham filij Nebath q peccare fecit Israel, adhaesit, non recessit ab eis: Mesaa autem rex Moab habebat greges, & reddebat regi Israel centum milia agnos, & centum milia arietes cum lana. Et fuit, cum mortuus esset Achab defecit rex Moab contra regem Israel. Et egressus est rex Iehoram die illa de Someron, & recessit in universum Israel. Et abiit, & misit ad Iehofaphath regem Iehudah, dicendo: Rex Moab defecit contra me. Num venies mecum contra Moab in praesidium? Et dixit ei: Ascendam. Sicut ego, sic tu: sicut populus meus, sic populus tuus: sicut equi mei, sic equi tui. Et dixit: Per quam viam ascende mus? Et dixit: Per viam deserti Edom. Et abiit rex Israel, & rex Iehudah, & rex Edom. Et circumierunt per viam septem diebus, & non erat aqua castris, nec iumentis quae erant ad pedes eorum. Dixitque rex Israel: Aha, Vocavit enim dominus tres reges istos, vt traderet eos in manu Moab. Dixitque Iehofaphath: An non est hic propheta domini, vt inquiramus dominum ab eo? Responditque vnus e seruis regis Israel, & dixit: Hic est Elifaa filius Saphath, qui fundebat aquam super manum Eliahu. Dixitque Iehofaphath: Est ne secum vebum domini? Et descenderunt ad eum rex Israel, & Iehofaphath, & rex Edom. Dixitque Elifaa ad regem Israel: Quid mihi, & tibi? Vade ad prophetas patris tui, & ad prophetas matris tuae. Dixitque rex Israel: Nequaquam, quia conuocavit dominus tres reges istos, vt traderet eos in manu Moab. Dixitque Elifaa: Viuit dominus exercituum, in cuius steti conspectu, quia nisi faciem Iehofaphath regis Iehudah honorarem, si respexissem ad te, & si vidissem te, Et nunc tollite mihi pulsatorem, & fuit cum pulsatore, fuit super eum propheta domini. Et ait: Sic dixit dominus: Fac torrentem hunc fossas, fossas. Sic enim dixit dominus: Non videbitis ventum, neque videbitis pluuiam, & torrentis ipse implebitur aqua, & bibetis vos, & greges vestri, & iumenta vestra. Et leue est hoc in oculis domini. Dabitque Moab in manu vestra. Et percussit omnes ciuitatem munitam, & omnem ciuitatem electam, & omnem arborem bonam cadere faceret, cunctosque fontes aquarum obturabit, & omnem agrum bonum operiet lapidibus. Et fuit mane, quando offerretur sacrificium ecce aquae veniebant e via Edom, & repleta est terra aqua. Vniuersus autem Moab audierunt, quod ascendissent reges ad pugnandum aduersus eos, & congregauerunt se ab omni acincto cingulo, & supra et steterunt super terminum. Et surrexerunt mane, & sol ortus erat super aquas. Videruntque Moab e regione, aquas rubras sicut sanguis. Et dixerunt: Sanguis est. Digladiando gladiati sunt reges, & percussit vnusquisque proximum suum. Et nunc ad spolia Moab. Veneruntque ad castra Israel, Et surrexerunt Israel, & percussit Moabitas. Fugeruntque a facie eorum, & percussit eos, & percussit eum Moabitas. Et vrbes destruxerunt, & in omnem agrum optimum proiecerunt vnusquisque lapidem suum, & repleuerunt illum, & omnem fontem aquarum obturauerunt, & omnem arborem bonam cadere fecerunt, donec dimitterent lapides eius in pariete Chareseth, & circumdederunt fundibus lani, & percussit eam. Et vidit rex Moab, quod praevalesceret sibi bellum, & tulit secum septingentos viros euaginantem gladium, vt irrumperet ad regem Edom, & non potuerunt. Et tulit filium suum primogenitum, qui regnaturus erat pro eo, & obtulit illum holocaustum super murum. Et fuit ira magna super Israel, & profecti sunt ab eo, & reuersi sunt in terram.

2. Iohannem b. in ead. l. v. b. in suo loco castrorum. q. d. & ibi & in fuga percussit ferunt Moabitas. c. adeo ut non dimiserit nisi lapides in muro Chareseth, d. enim, res. g. Edom, quib. id. dignum est contra Israel. e. Am. 2.

Pauperculus vidit Elifaa dare oleum, hospita Sunamiti impetrat prolem quam mortuus suscipit, & dicitur putin eorum, multiplicat panes.

Mulier autem vna de vxoribus filiorum prophetarum clamavit ad Elifaa, dicendo: Seruus tuus vir meus mortuus est, & tu nosti, quod seruus tuus timebar dominum. Creditor autem venit, vt tollat duos natos meos sibi in seruos. Dixitque ad eam, Elifaa: Quid faciam tibi? Indica mihi, quid est tibi in domo? Et ait: Non est ancilla tuae quicquam in domo, nisi vas olei. Et dixit: Vade, pete tibi vasa ab iis qui foris sunt, ab omnibus vicinis tuis vasa vacua, non pauca petes. Et ingredieris, & claudes ostium super te, & super filios tuos, & fundes super omnia vasa haec. Et quod plenum fuerit, remouere facies. Iuitque ab eo, & clausit ostium super se, & super filios suos. Ipsi afferebant ad eam, & ipsa infundebat. Et fuit, cum impleuisset vasa, dixit ad filium suum: Affer mihi adhuc vas. Dixitque ad eam: Non est vltra vas. Et stetit oleum. Venitque, & indicavit viro dei, & ait: Vade, vade oleum, & redde creditor tuo. Tu autem cum filiis tuis viues de residuo. Et fuit dies, & transibat Elifaa in Sunem, & ibi erat mulier magna, & vim fecit ei, vt comederet panem. Et fuit, quando transiit, declinabat illuc, vt comederet panem. Dixitque viro suo: Ecce nunc noui quiddam viri dei sanctus est, transiens per nos iugiter. Faciamus nunc coenaculum, parietis paruum, ponamusque ei ibi lectum, & mensam, & sellam, & candelabrum. Et erit, quum venerit ad nos, declinabit illuc. Fuitque dies, & venit illuc, & declinavit in coenaculum, & requieuit ibi. Dixitque ad Ghechazi puerum suum: Voca Sunamitem hanc. Et vocauit eam, & stetit ante eum. Dixitque ei: Dic ad eam: Ecce sollicita fuisti pro nobis sollicitudine ista. Quid vis vt faciam tibi? Num est locus quidam tibi ad regem, vel ad principem exercitus? Et dixit: In medio populi mei habito. Et dixit: Et quid est faciendum ei? Et dixit Ghechazi: Equidem filius non est ei, & vir eius senex est. Et ait: Voca eam. Et vocauit eam, & stetit in ostio, & dixit: In tempore isto viuente te amplexaberis filium. Et ait: Ne domine mi viri dei, ne mentiaris ancillae tuae. Et concepit mulier, & peperit filium ad tempus ipsum iuxta tempus vitae quod locutus fuerat ei Elifaa. Et creuit puer. Et fuit, in die qua egressus est ad patrem suum, ad messores, dixit patri suo: Caput meum, caput meum. Dixitque ad puerum: Tolle eum ad matrem suam, tulitque eum, & adduxit eum ad matrem suam. Et sedit super genua eius vsque ad meridiem, & mortuus est. Et ascendit, & accumbere fecit eum super lectum viri dei, & os suum clausit super eum. Et egressa est, vocauitque virum suum, & ait: Mitte obsecro mihi vnum e pueris, & vnam allinam, & curram vsque ad virum dei, & reuertar. Et dixit: Cur vadis ad eum? Hodie non sunt Calendae, nec sabbatum. Et dixit: Pax. Et strauit allinam, dixitque puero: Duc, & vade, ne moreris equitan do, nisi dixerit tibi. Et fuit, & venit ad virum dei in montem Carmel. Et fuit, cum vidisset vir de illam ecedora, dixit ad Ghechazi puerum suum: Ecce Sunamitis illa. Nunc cur obsecro in occursum eius, & dic ei: Num est pax tibi? Num est pax viro tuo? Num est pax puero? Et dixit: Pax. Et venit ad virum dei in montem, & apprehendit pedes eius. Et accessit Ghechazi, vt expelleret eam. Dixitque viri dei: Dimitte eam, quia anima eius amara est ei, & dominus caelauit a me, & non indicauit mihi. Et ait: Nunquid petiui filium a domino meo? Nunquid non dixi, ne errare facias me? Dixitque ad Ghechazi: Accinge lumbos tuos, & tolle baculum meum in manu tua, & vade. Si inueneris quenquam ne salutes eum, & si salutauerit te quisquam, non respondebis ei, & pones baculum, meum super faciem pueri. Dixit autem mater pueri: Vult dominus, viuere anima, & si dimisero te. Et surrexit, & iuit post eam. Ghechazi autem transiit ante eos, & posuit baculum super faciem pueri, & non erat vox, nec attentio. Et reuersus est in occursum eius, & nunciavit ei, dicendo: Non surrexit puer. Ingressus est Elifaa in domum, & ecce puer mortuus positus erat super lectum eius. Et ingressus est, & clausit ostium super vtrumque, orauitque ad dominum, Et ascendit, & incubuit super puerum. Posuitque os suum

a. q. d. bene moxi agitur inter meos, nec est infirmus reb' ludigeo.

b. luitis

Luc. 10.

os suum super os eius, & oculos suos super oculos eius, & manus suas super manus eius, & incuruauit se super eum, & calesfacta est caro pueri. Et reuersus est, & deambulauit per domum semel huc, & semel illuc, & ascendit, incuruauitque se super eum. Et sternauiit puer vsque ad septem vices, & aperuit oculos suos. Vocauitque Ghechazi, & dixit: Voca Sunamitem hanc. Et vocauit, venitque ad eum. Et ait: Tolle filium tuum. Et venit, & prostrauit se ad pedes eius, & incuruauit se super terram, tulitque filium suum, & egressa est. Elifaa autem reuersus est in Ghilgal. Fames autem erat in terra, & filij prophetarum habitabant coram eo. Dixitque puero suo: Pone ollam grandem, & coque pulmentum filijs prophetarum. Et egressus est vnus in agrum, vt colligeret olera, & inuenit vitem agrestem, collegitque ex ea colocyntidas agrestes, plenum vestimentum suum, & venit, & concidit in ollam pulmenti, non enim cognouerant. Fuderunt autem viris, vt comederent. Et fuit, edentibus illis de pulmento, clamauerunt, atque dixerunt: Mors in olla viri dei. Et non potuerunt comedere. Et dixit: Tollite farinam. Et proiecit in ollam, & dixit: Funde populo. Et comederunt, & non fuit quicquam mali in olla. Vir autem venit de Baal Salisath, et detulit ad virum dei panes primitiarum, viginti panes hordeaceos, & spicas plenas, virides, in veste sua. Et dixit: Da populo, vt comedant. Et dixit minister eius: Quomodo dabo hoc coram centum viris? Et dixit: Da populo, & comedent. Sic enim dixit dominus: Comedent, & supererit. Et dedit coram eis, Et comederunt, & supererunt iuxta verbum domini.

Nahaman princeps militum regis Aram, per Elifaa, curatur a lepra.

Nahaman autem princeps militiae regis Aram erat vir magnus coram domino suo, & honorata persona. Per illum enim dedit dominus salutem Aram. Vir autem erat potens robore, sed leprosus. Et de Aram egressi fuerant exercitus & captiuam duxerant e terra Israel puellam paruum, & erat ante vxorem Nahaman. Dixitque ad dominam suam: Vtinam dominus meus esset coram propheta qui est in Someron, sic curasset eum a lepra sua. Et venit, & nunciavit domino suo, dicendo: Sic & sic locuta est puella, quae est e terra Israel. Dixitque rex Aram: Vade, ingredere, & mittam literas ad regem Israel. Et abiit, & tulit in manu sua decem talenta argenti, & sex milia aureos, & decem mutatoria vestimenta. Et detulit literas ad regem Israel, dicendo: Et nunc cum venerit epistola haec ad te, ecce misit ad te Nahaman seruum meum, & curabis eum a lepra sua. Et fuit, cum legisset rex Israel epistolam, scidit vestimentum suum, & ait: Num deus ego sum, vt mortificem, & viuificem: quia iste mittit ad me, vt curem virum a lepra sua? Eapropter scitotene nunc, & videte, quod occasionem quaerat contra me. Et fuit, cum audisset Elifaa viri dei, quod scidisset rex Israel vestimenta sua, misit ad regem, dicendo: vt quid scidisti vestimenta tua? Veniat nunc ad me, & sciat quod est propheta in Israel. Venitque Nahaman in equo suo, & in curru suo, & stetit ad ostium domus Elifaa. Misitque ad eum Elifaa nuncium, dicendo: Vade, & laua te septem vicibus in Iarden, & reuertetur caro tua tibi, & mundabitur. Et iratus est Nahaman, & abibat, & dicebat: Ecce cogitauit in me, Egreddietur egrediendo, & stabit & inuocabit nomen domini dei sui, & eleuabit manum suam ad locum, & mundabit leprosum. Nonne meliores sunt Amanah, & Parpar filij Dammese, omnibus aquis Israel? An non lauabo me, & mundabo me? Et vertit se, & ibat cum ira: & accesserunt serui eius, & locuti sunt ad eum, & dixerunt: Pater mi, si rem grandem vates locutus fuisset tibi, nonne fecisses? Et quanto magis, quum dixerit tibi, laua te, & mundus eris? Et descendit, & abluit se in Iarden septem vicibus, iuxta verbum viri dei, & reuersa est caro eius sicut caro pueri parui, & mundatus est. Et reuersus est ad virum dei ipse & omnis turba eius, & venit, stetitque ante eum, & dixit: Ecce nunc noui, quod non est deus in omni terra, nisi in Israel. Et nunc tolle obsecro benedictionem a seruo tuo, Et dixit: Viuit dominus

Luc. 4. c. 2. Abanah

cuius steti in conspectu, si accepero. Et cogebat eum, vt tolleretur, & renouit. Dixitque Nahaman: & non dabitur nunc seruo tuo onus parisi mulorum de terra: Non enim faciet vltra seruus tuus holocaustum, & sacrificium diis alienis, nisi domino. Pro re tamē hac parcat dominus seruo tuo: quando ingredietur dominus meus rex in domum Rimmon, vt adoret ibi, & ipse immixtus fuerit super manum meam, & adorauero in domo Rimmon in adoratione mea, in domo Rimmon, ignoscat dominus seruo tuo in re hac. Dixitque ei: Vade in pace. Et abiit ab eo quasi miliare terrae. Dixit autem Ghechazi puer Elifaa viri dei: Ecce prohibuit dominus meus Nahaman Aramaeum hunc, vt non acciperet de manu eius quae attulit. Viuit dominus, nisi cucurrero post eum, & accepero ab eo aliquid. Et securus est Ghechazi Nahaman. Viditque Nahaman currentem post se, & desiliit de curru in occursum eius, & dixit: Nunquid est pax? & dixit: Pax. dominus meus milit me, dicendo: Ecce, tempore hoc venerit ad me duo pueri de monte Ephraim de filijs prophetarum, da obsecro eis talentum argenti, & duo mutatoria vestimenta. Dixitque Nahaman: Complace, & tolle duo talenta: & coegit eum, & ligauit duo talenta argenti in duobus sacculis, & duo mutatoria vestimenta, & posuit super duos pueros suos, & portauerunt ante eum. Et venit ad munitionem, & tulit de manu eorum, et reposuit in domo, & dimisit viros, & abierunt. Ipse autem ingressus est, & stetit ante dominum suum. Dixitque ei Elifaa: Vnde Ghechazi? Et dixit: Non iuit seruus tuus huc, & illuc. Dixitque ad eum: Nonne cor meum iuit tecum, quum vertit se vir de curru suo in occursum tuum? An non noui tempus quo ibas ad accipiendum pecuniam, & ad accipiendum vestes, vt emereres oliueta, & vineas, & pecudes, & boues, & seruos, & ancillas. Et lepra Nahaman adhaerebit tibi, & seminat tuum in seculo. Et egressus est a facie eius leprosus sicut nix.

Elifaa seruum natam facti, Rex Aram inuadit Israel, Miliares fame urgente comedunt filios.

Dixerunt autem filij prophetarum ad Elifaa: Ecce nunc locus in quo habitamus coram te, angustus est nobis, ibimus nunc vsque ad Iarden, & tollemus inde vnusquisque tignum vnum, & faciemus nobis ibi locum in quo habitemus. Et dixit: Ite. Dixitque vnus: Complace obsecro, & veni cum seruis tuis. Et dixit: Ego veniam. Et abiit cum eis. Venitque ad Iarden, & caedebant ligna. Et fuit, vno cadere faciente trabem, ferrum cecidit in aquam, & clamauit, & dixit: Aha domine mi, et ipsum erat comodatum. Dixitque viri dei: Vbi cecidit? Et ostendit ei locum. Praedixitque lignum, & proiecit illud, & supernatare fecit ferrum. Et dixit: Tolle, & extendit manum suam, & tulit illud. Rex autem Aram pugnabat cum Israel. Et consiliatus est cum seruis suis, dicendo: In loco talis & talis erit mansio mea. Misit autem viri dei ad regem Israel, dicendo: Caue ne transeas ad locum illum. Illuc enim Aramaei descendunt. Et misit rex Israel ad locum quem dixerat ei viri dei, & monuerat eum, & obseruauit se ibi non semel, nec secundo. Et conturbatum est cor regis Aram propter hoc, & vocauit seruos suos, & ait eis: vt quid non indicatis mihi quis e nobis est regis Israel? Dixitque vnus e seruis eius: Non domine mi rex, sed Elifaa propheta, qui est in Israel, indicat regi Israel verba quae loqueris in penetrali cubiculi tui. Dixitque: Ite, & videte vbi sit, & mittam & tollam eum. Nunciatumque ei, dicendo: Ecce est in Dotham. Misitque illic equos, & currus, & exercitum grauem, & venerunt nocte, & circumdederunt ciuitatem. Surrexit autem mane minister viri dei, vt surgeret, & egressus est: & ecce exercitus circumdans ciuitatem, & equi, & currus. Dixitque puer eius ad eum: Aha domine mi, quomodo faciemus? Et dixit: Ne timeas, quia plures sunt qui nobis, quam qui cum eis. Orauit autem Elifaa, & ait: domine aperi obsecro oculos eius, & videat. Et aperuit dominus oculos pueri, & vidit, & ecce mos plenus eqs, & currus igneus in circuitu Elifaa. Et descenderunt ad eum. Orauitque Elifaa ad dominum, & ait: Percute obsecro gentem istam caecitibus. Et percussit

a. loci domi muniam in quo solent pre ciosa recedat.

Et eos cæcitantibus iuxta verbum Elifaa. Dixitq; ad eos Elifaa: Nō est hæc via, nec est hæc ciuitas. Venite post me, & ducam vos ad virum quem queritis. Et duxit eos in Someron, Et fuit, cum ingressi essent Somerō, dixit Elifaa: Domine aperi oculos istorum, & videant. Et aperuit dñs oculos eorum, et viderunt. & ecce in medio Someron. Dixit autem rex Israel ad Elifaa, cum vidisset eos: Nūq; percutiendū pater mi? Et ait: Non percuties. Num quos cepisti gladio tuo, & arcu tuo percussisti? Pone panem & aquā ante eos, & comedant, & bibant, & vadant ad dominum suum. Et preparauit eis apparatus magnū, Et comederunt, & biberunt. Et dimisit eos, & abierunt ad dominum suum, & non addiderunt ultra exercitus Aram vt venirent in terram Israel. Et fuit post hæc, congregauit Bethadad rex Aram omnia castra sua, et ascendit, & obfedit Someron. Fuitq; fames magna in Someron. Et ecce obfidebat eam, donec esset caput asini octoginta argenteis, & quartum cabi stercoreis volumbarum quinque argenteis. Et fuit, rege Israel transiente super murum, mulier clamauit ad eum, dicendo: Saluum me fac domine mi res. Et dixit: Non te saluam faciat dominus. Vnde saluam faciam te? Num de area, vel de torculari? Dixitq; ei rex: Quid est tibi? Et ait: Mulier hæc dixit mihi: Da filium tuum, & comedamus cum hodie. Filium autem meum comedimus cras. Et comimus filium meum, & comedimus eum. Dixitq; ad eam die altera: Da filium tuum, & comedemus eum, & abscondit filium suum. Et fuit, cū audisset rex verba mulieris, scidit vestimenta sua. Et eo transiente super murum, vidit populū, & ecce sacculus erat super carnem eius intrinsecus. Et ait: Sic faciat mihi deus, & sic addat, si steterit caput Elifaa filij Saphath super eum hodie. Elifaa autem sedebat in domo sua, & seniores sedebant secum. Misitq; rex virum ad faciem suam, Antequam veniret nuncius ad eum, dixit ad seniores: Num vidistis quoddā miserit filius hominidæ hu ius, vt auferre faciat caput meum? Videte, cum venerit nuncius, claudite ostium, & opprimit eum in ostio. Nōne sonitus pedum domini eius post eum est? Adhuc eo loquente cū eis, ecce nuncius descendebat ad eum & ait: Ecce hoc malum à domino est. Quid expectabo dominum amplius?

Elifaa prædicit habitatoribus Someron, abundantiam, fugatur exercitus regis Aram, opprimitur lux incredulus.

C A P. V I I.

Dixit autem Elifaa: Audite verbum domini. Sic dixit dominus iuxta tempus hoc cras fatum similia seculo, & duo sata hordei seculo in porta Someron. Et respondit dñs, cuius rex innitebatur super manum, ad virum dei, & ait: Si dñs faceret fenestras in celo, nunquid erit hoc? Et dixit: Ecce videbis oculis tuis, sed inde non comedes. Quatuor autē viri erāt leprosi ad ostiū portæ. Dixeruntq; vnusquisque ad proximū suum: Quid manemus hic, donec moriamur? Si dixerimus, in grediamur ciuitatē, fames est in ciuitate, & moriemur ibi, & si manserimus hic, moriemur. Et nunc venite, & transfugiamus ad castra Aram. Si viuificauerint nos, viuemus: & si mortifica uerit nos moriemur. Et surrexerunt in crepusculo, vt venirent ad castra Aram. Veneruntq; vsq; ad extremū castrorum Aram: & ecce non erat ibi quisq;. Dñs autē audiri fecerat in castris Aram sonitū curruū, & sonitum equorū, sonitū exercitus magni. Dixeruntq; vnusquisq; ad fratrem suum: Ecce mercede conduxit aduersum nos rex Israel reges Chittæorū, & reges Aegyptiorū, vt veniant cōtra nos. Et surrexerunt, & fugerunt in crepusculo, & reliquerunt tētoria sua, & equos suos, & asinos suos, castra secundūq; erant, & fugerūt pro anima sua. Et venerūt leprosi ij vsq; ad extremū castrorū, & venerūt ad tentoriū vnū, & comederunt, & biberunt. Tuleruntq; inde argentum, & aurū, & vestes, & abierunt, & absconderunt. Et reuerterunt, & venerunt ad tentoriū aliud, & tulerūt inde, & abierunt, & absconderunt. Dixeruntq; vnusquisq; ad proximum suum: Non recte facimus. Dies hæc dies boni nunciū est, & nos tacemus: Et si expectauerimus vsq; ad lucē matutinā inueniet

nos punito. Et nunc venite, & camus, & nunciemus in domo regis. Et venerunt, & clamauerunt ad portarium ciuitatis, & nunciauerūt eis, dicēdo: Venimus ad castra Arā, & ecce nō est ibi quisq;, nec vox hominis, nisi equi ligati & asini ligati, & tētoria secundū quod erāt. Et clamauerunt portarij, & nunciauerūt in domo regis intrinsecus. Surrexitq; rex nocte, & dixit seruis suis: Indicabo nunc vobis quod fecerūt nobis Aramæi. Sciuerūt q; famelici sumus, & egressi sunt ē castris, vt latitēt in agro, dicēdo: Cū egressi fuerint ē ciuitate, capiem⁹ eos viuos, & vrbē ingrediemur. Et respondit vnus ē seruis eius, & dixit: Tollatur nūc quinque ex equis, q; remaserūt in ea. Ecce ipsi sunt in vniuersa multitudine Israel, qui cōsumpti erant, & mittamus, & videamus. Et tulerunt duos curus equorū, & misit rex post castra Arā, dicēdo: Ite, & vi Jete. Et abierūt post eos vsq; ad Iardē. Et ecce omis via plena erat vestibus, & valis quæ proiecerūt Aramæi dñi festinarēt. Et reueri sunt nūcij, & indicauerūt regi. Et egressus est popul⁹, & diripuit castra Arā. Et fuit fatū similia seculo, & duo sata hordei seculo iuxta verbum dñi. Rex autē cōstituit ducē cuius innitebatur super manū sup portā, & conculcauit eū popul⁹ in porta, & mortu⁹ est sicut locutus fuerat vir dei, qui locutus est quādo descendit rex ad eū. Et fuit, secundū quod locutus est vir dei ad regē, dicēdo: duo sata hordei seculo, & fatū similia seculo erit secundū tempus istud cras in porta Someron. Et respondit dux ad virū dei, & ait: Et si faceret dñs fenestras in celo, nūquid erit hoc? Et dixit: Ecce tu videbis oculis tuis, sed inde non comedes. Et fuit ei sic, Et conculcauerunt eum popul⁹ in porta, & mortuus est.

Prædicit Elifaa mulieri Sunanitiid famem septem annorum, Suffocato Benhadad regnat Chazael in Aram, Regnat Ioram filius Iehosaphath super Iehudā, Edom recessit a Iehudā, Ioram succedit Achaziah filius suus ex Nabath.

C A P. V I I I.

Elifaa autem locutus est ad mulierem, cuius viuere fecerat filium, dicēdo: Surge, & vade, tu & familia tua, & peregrinare vbi poteris peregrinari. Vocauit enim dominus mulier, & fecit iuxta verbum viri dei. Et abiit ipsa, & familia eius, & peregrinata est in terra Pelistim septem annis. Et fuit, in fine septem annorum, reuerfa est mulier ē terra Pelistim. Et egressa est, vt clamaret ad regē pro domo sua, & pro agro suo. Rex autem Loquebatur ad Ghechazi puerum viri dei, dicēdo: Narra obsecro mihi omnia magna quæ fecit Elifaa. Et fuit, eo narrante regi quod viuere fecerat mortuum, ecce mulier cuius viuificauerat filium, clamabat ad regem pro domo sua, & pro agro suo. Dixitq; Ghechazi: Domine mi rex. Hæc est mulier, & hic est filius eius, quem viuificauit Elifaa. Et interrogauit rex mulierem, & narrauit ei. Deditq; ei rex euntuchum vnū, dicēdo: Restitue omnia quæ erant ei, & omnes fruct⁹ agri à die qua reliquit terram vsque ad hoc tempus. Et venit Elifaa in Dammec, Benhadad autem rex Aram egrotabat. Nunciatumq; ei, dicēdo: Venit vir dei huc vsq;. Et ait rex ad Chazael: Tolle in manu tua munus, & vade in occursum viri dei, & requires dominum ab eo, dicēdo: Nunquid viuam de infirmitate hac? Et abiit Chazael in occursum eius, & tulit munus in manu sua, & omne bonum Dammec, onus quadraginta camelorum, & venit, stetitq; coram eo, & ait: Filius tuus Benhadad rex Aram misit me ad te, dicēdo: Nunquid viuā de infirmitate hæc? Dixitq; ei Elifaa: Vade, dic ei: Viuendo viues. At ostendit mihi dominus, quod moriēdo morietur. Et stare fecit faciem suam, & posuit donec tardauit. Fleuitq; vir dei, Dixitq; Chazael: Quare dominus meus flet? Et ait: Quia noui, quod factur⁹ es filiis Israel malum. Munitiones eorum mittes in ignem, & iuuenes eorum gladio occides, & paruulos eorum allides, & prægnētes eorum diuides. Dixitq; Chazael: Quid est em seruis tuus canis, vt faciat rē magnam hanc? Dixitq; Elifaa: Quid tibi dñs te fore regē super Arā. Et recessit ab Elifaa, et venit ad dñm suū. Dixitq; ei: Quid dixit tibi Elifaa?

tibi Elifaa? Et ait: Dixit mihi: Viuendo viues. Et fuit, in crastino non tuli t pannū ē pills caprarū & intinxit in aquā & expandit super faciem eius, & mortuus est, et regnavit Chazael pro eo. Anno aut quinto Iorā filij Achab regis Israel, & Iehosaphath regis Iehudah regnavit Iehorā filius Iehosaphath rex Iehudah. Filius triginta, & duorū annorū erat qñ regnavit et octo annis regnavit i Ierusalaim. Et ambulauit p viā regū Israel, quæ admodū fecerūt dom⁹ Achab. Filia em Achab erat ei vxor. Fecitq; malum in oculis domini. Sed noluit dominus disperdere Iehudah propter Dauid seruum suū, quemadmodū dixerat ei, vt daret ei lucernam, & filius eius cunctis diebus. In diebus eius defecit Edom à potestate Iehudah, & regnare fecerunt super se regem. Et transiit Iorā in Sehir, & omnes currus cum eo. Et fuit, ipse surrexit nocte, & percussit Edom, qui circūderat eū, & principes curruū, fugitq; popul⁹ in tabernacula sua. Et defecit Edom à potestate Iehudah vsq; ad diem hanc. Tunc defecit Libnah in tēpore illo. Residua autē verborū Ioram, & omnia quæ fecit, nōnne sunt scripta in libro veborum dierū regum Iehudah: Dormiuitq; Ioram cū patribus suis, & sepultus est cū patribus suis in ciuitate Dauid, & regnavit Achaziah filius ei⁹ pro eo. Anno duodecimo Iorā filij Achab regis Israel regnavit Achaziah filius Iehorā regis Iehudah. Viginti & duorum annorum erat Achaziah, cum regnavit, & anno vno regnavit in Ierusalaim. Nōmē autē matris eius erat Hatiahua filia Homri regis Israel. Et ambulauit per viam domus Achab, Fecitq; malum in oculis domini, sicut domus Achab. Gener em domus Achab erat Et abiit cū Ioram filio Achab in præliū contra Chazael regē Aram in Ramoth Ghilhad, & percusserunt Aramæi Iorā. Et reuersus est Ioram rex, vt curaret se in Izehel à plagis quibus percussit eū Aramæi in Ramah, dum pugnaret contra Chazael regem Arā. Achaziah autem filius Iehoram rex Iehudah descendit, vt videret Ioram filium Achab in Izehel quia egrotabat.

Iehu rex super Israel dicitur Iehoram regem Israel, & Achaziah regem Iehudah, & Izebel e fecit utra præcipitiam quam comedierunt canes.

C A P. I X.

Elifaa autem propheta vocauit vnū ē filiis pherærum, dixitq; ei: Accinge sabbos tuos, & tolle lenticulam olei huius in manu tua, & vade in Ramoth Ghilhad. Et veniens illuc, vide Iehu filium Iehosaphath filij Nimli, & venies, & staves eum de medio fratrum suorum, & introduce eum in cubiculum ante cubiculum. Et rolles lenticulam olei, & fundes super caput eius, & dices: Sic dixit dominus: Vni te in regem super Israel. Et aperies ostium, & fugies, & non expectabis. Et abiit puer, puer prophete in Ramoth Ghilhad. Et venit, & ecce principes exercitus sedebant, & dixit: Verbum est mihi ad te d princeps. Dixitq; Iehu: Ad quem ex omnibus nobis. Et dixit: Ad te d princeps. Surrexitq; & ingressus est domum, & fudit oleū super caput eius, dixitq; ei: Sic dixit dominus deus Israel: Vni te in regem super populū domini, super Israel. Et percussit domum Achab domini tui, & vlciscar sanguinem seruorum meorum prophetarum, & sanguinem omnium seruorum domini de manu Izebel. Et peribit omnis domus Achab, & succidam de Achab mingentem ad parietem, & clausum, & derelictum in Israel. Et dabo domum Achab, sicut domum Iarobham filij Nebath, & sicut domum Bahafā filij Achiah. Izebel autem comedent canes in agro Izehel, & non erit sepeliens. Et aperuit ostium, & fugit. Iehu autē egressus est ad seruos domini sui. Dixitq; ei quidam: Est ne pax? Cur venit infanus ille ad te? Dixitq; ad eos: Vos nōstis virum, & eloquiū eius. Et dixerunt: Falsum est. Indica nunc nobis. Et dixit: Sic, & sic, dixit mihi, dicēdo: Sic dixit dominus: Vni te in regem super Israel. Et festinauerunt, & tulerunt vnusquisq; vestimentū suum, & posuerunt subter eum super fastigium graduum, & claxerunt tuba, atque dixerunt: Regnavit Iehu. Et coniuerauit Iehu filius Iehosaphath filij Nimli contra Ioram. Ioram autem obseruauerat: Ramoth Ghilhad, ipse, & omnis Israel à

facie Ghazael regis Aram. Et reuersus fuerat Iehoram rex, vt curaret se in Izehel à vulneribus, quibus vulnerauerant eum Aramæi, dum pugnaret cōtra Chazael regem Aram. Dixitq; Iehu: Si est voluntas vestra, ne egrediatu euafor ē ciuitate, vt vadat ad annunciandum in Izehel. Et equitauit Iehu, & abiit in Izehel. Ioram enim cubabat ibi, & Achaziah rex Iehudah descenderat ad videndum Ioram. Speculator autem stabat super turrem in Izehel, & vidit globum Iehu, eo ventente, & dixit: Globum video. Dixitq; Iehoram: Tolle equitatem, & mitte in occursum eorum, & dicat: Num est pax? Et abiit equitas equum in occursum eius, & dixit: Sic dixit rex: Est ne pax? Dixitq; Iehu. Quid tibi, & paci? Gyra post me. Et nunciauit speculator, dicēdo: Venit nuncius vsque ad eos, & non reuertitur. Misitq; equitatem equum secundum, & venit ad eos, & ait: Sic dixit rex: Num est pax? Et dixit Iehu: Quid tibi, et paci? Gyra post me. Nunciauitq; speculator, dicēdo: Venit vsque ad eos, & non reuertitur. Incessus autem est sicut incessus Iehu filij Nimli, quia furiosē incedit. Dixitq; Iehoram: Liga. Et ligauit currum eius. Et egressus est Iehoram rex Israel, & Achaziah hu rex Iehudah vnusquisq; in curru suo, & egressi sunt in occursum Iehu. Et inuenerunt eum in agro Naboth Izehelitæ. Et fuit, cum vidisset Iehoram Iehu, dixit: Num est pax Iehu? Et dixit: Quæ pax? Adhuc fornicationes Izebel matris tuæ, & veneficia eius multā sunt. Et conuertit Iehoram manus suas, & fugit. Dixitq; Achaziah: Dolus Achaziah. Iehu autem impleuit manum suam arcu, & percussit Iehoram inter brachia eius, & egressa est sagitta e corde eius, & incurruuit se in curru suo. Dixit autem ad Sidcar ducentum suum: Tolle, proice eum in partem agri Naboth Izehelitæ. Memini enim ego, & tu cū equitarem copulati post Achab patrem eius, quod dominus leuauit aduersus eum prophetiam hanc. Si non sanguine Naboth, & sanguinem filiorum eius, vidi heri nocte, dicit dominus. Reddam tibi in agro hoc, dicit dominus. Et nunc tolle, & proice eum in agrum, iuxta verbum domini. Achaziah autem rex Iehudah vidit, & fugit per viam domus horu. Persecutusq; est eum Iehu, & ait: Etiam hunc percute super currum. In ascensu Ghur quæ est iuxta Ibleham. Et fugit Meghiddo, & mortuus est ibi. Et equitare fecerunt eum serui eius in Ierusalaim, sepeliruntq; eum in sepulchro suo cum patribus suis in ciuitate Dauid. Anno autem vndecimo, anno Ioram filij Achab regnavit Achaziah super Iehudā. Venitq; Iehu in Izehel. Izebel autem audiuit, & posuit fucum in oculis suis, & decorauit caput suum, & respexit de fenestra. Et Iehu ingrediebatu per portam, & dixit: Num pax sunt ipsi Zimri occisori domini sui? Et leuauit faciem suam ad fenestram, & dixit: Quis est mecum, quis? Et respexerunt ad eum duo vel tres euntuchi. Et dixit: Deicite eam. Et deiecerunt eam. Et aspersus est de sanguine eius in parietem, & in equos. & conculcauit eam. Et venit, & comedit, & bibit, & dixit: Vitrate nunc male dictam illam, & sepelire eam, quia filia regis est. Et abierunt, vt sepelirent eam, & non inuenerunt ex ea, nisi caluariam, & pedes, & palmas manuum. Et reuersi sunt & nunciauerunt ei, Et dixit: Verbum domini est quod locutus est per manum serui sui Eliahu Tisbitæ, dicēdo: In agro Izehel comedent canes carnem Izebel. Et erit cadaver Izebel, sicut sterco super faciem argri in agro Izehel, vt nemo dicat, hæc est Izebel.

Iehu occidit septuaginta filios Achab, iugulat quadraginta duos fratres Achaziah, omnibus queque facerdotibus Bahafā filij Izebelis, ex eius templo latinas licit.

C A P. X I.

Achab autem fuerant septuaginta filij in Someron, scripsitq; Iehu literas, & misit in Someron ad principes Izehel seniores, & ad nutricos Achab, dicēdo: Et nunc cum venerit epistola hæc ad vos, (& vobiscum sunt filij domini vestri, & vobiscum sunt currus, & equi, & ciuitas munita, & arma.) Videte meliorem, & qui placet de filiis domini vestri, & ponite super solium patris sui, & pugnatē pro

domo domini vestri. Timueruntque vehementissime, atque dixerunt: Ecce duo reges non steterunt coram eo, & quo modo stabimus nos? Er miserunt qui erant super domum, & qui erant super ciuitatem, & seniores, & nutricij ad Iehu, dicēdo: Serui tui sumus, & omnia quae dixeris nobis, faciemus. Nō constituemus regem quenquam. Quod bonum est in oculis tuis, fac. Scripsit autem ad eos epistolam secundam, dicendo: Si mei estis, & voci meae obeditis, tollite capita virorum filiorum domini vestri, & venite ad me tempore hoc: Eras in Izrehel. Filij autem regis septuaginta viri, cum maioribus ciuitatis nutritibus eos, erant. Et fuit, cum venisset epistola ad eos, tulerunt filios regis & iugularunt septuaginta viros, & posuerunt capita eorum in cophinis, & miserunt ad eum in Izrehel. Venit autem nuncius, & indicauit ei, dicendo: Attulerunt capita filiorum regis. Et dixit: Ponite ea in duobus acervis ad ostium portae vsq; mane. Et fuit mane, & egressus est, & stetit & ait ad omnē populū: Iusti vos estis. Ecce ego coniuravi contra dominum meum, & interfeci eum, sed quis percussit omnes hos? Scitote nunc, quod non cecidit de sermone domini in terram, quem locutus est dominus contra domum Achab. Et dominus fecit quod locutus est per manus serui sui Eliahu. Percussitque Iehu omnes qui remanserant de domo Achab in Izrehel, & omnes optimates eius, propinquosque eius, ac sacerdotes eius, donec non reliquit ei superstitem. Et surrexit, & abiit in Someron ad domū constringē patrum in via. Et Iehu inuenit fratres Achaziah regis Iehudah, & dixit: Qui estis? Et dixerunt, fratres Achaziah sumus, & descendimus ad salutandum filios regis, & filios reginae. Dixitque: Comprehendite eos viuos, Et comprehenderunt eos viuos, & iugularunt eos in cisterna domus constringē, quadraginta & duos viros, & non reliquit eis quisquam. Et abiit inde, & inuenit Ichonadab filij Rechab in occursum sibi, & salutauit eum, & ait ei: Nunquid est cor tuum rectum, quemadmodum est cor meum cū corde tuo? Dixitque: Ichonadab: Est, & est. Da, inquit, manum tuam. Et dedit ei manum suam, Et ascendere fecit eum ad se in curru. Et dixit: Veni mecum, & vide zelum meum pro domino, Et equitare fecit eum in curru suo, Et venit in Someron, & percussit omnes qui remanserant de Achab in Someron, donec disperdidit ipsum, iuxta verbū domini, quod locutus fuerat ad Eliahu. Congregauit autem Iehu omnem populū, dixitque ad eos: Achab coluit Bahal-porum, Iehu colet eum multum. Et nunc omnes prophetae Bahal, omnes seruos eius, & omnes sacerdotes eius vocate ad me, Quisquam ne deficiat. Sacrificium enim grande est mihi erga Bahal. Omnis qui defecerit, non viuet. Iehu autē faciebat callidē, vt perderet cultores Bahal. Dixitque Iehu: Sanctificate corru pro Bahal, & vocauerunt, Misitque Iehu in omnem Israel, & venerunt omnes cultores Bahal, & non remansit quisquam qui non venerit. Et ingressi sunt domum Bahal. Et repleta est domus Bahal ab extremo vsq; ad extremum. Dixitque ei qui erat super thesauro vestium: Profer vestimentum omnibus cultoribus Bahal, Et protulit eis vestes. Ingressus est autem Iehu, & Ichonadab filius Rechab domū Bahal, dixitque cultoribus Bahal: Scrutamini, & videte ne forte sit hic vobiscum de seruis domini, nisi cultores Bahal soli, Et ingressi sunt, vt facerēt sacrificia, & holocausta. Iehu autem posuit sibi foris octoginta viros, & ait: Vir qui euaserit de hominibus quos ego adduco ad manus vestras, anima eius erit pro anima illi. Et fuit, cum compleuissent facere holocaustum, dixit Iehu cursoribus, & duobus: Ingremini, percutite eos, quisquam ne egrediatur. Et percusserunt eos acie gladij, & proiecerunt occisos ipsi cursores, & duces, Et ierunt vsq; ad ciuitatem domus Bahal. Et eduxerunt statuas domus Bahal, & combusserunt eam, & diruerunt statuas Bahal. Et diruerunt domum Bahal, & posuerunt eam pro latrinis vsque hodie. Et deleuit Iehu Bahal de Israel. Veruntamen à peccatis Iarobham filij Nebath, qui peccare fecit Israel, non declinauit Iehu, vitulis scilicet aureis qui erant

3. Re. 16. e.

3. Re. 16. e.

D in Bethel, & qui erant in Dan. Dixit autem dominus ad Iehu: Pro eo quod benefecisti, vt faceres quod rectum erat in oculis meis, iuxta omnia quae erant in corde meo, fecisti domui Achab, filij quartae generationis sedebunt tibi super solium Israel. Iehu autem non custodiuit, vt ambularet in lege domini dei Israel toto corde suo. Non declinauit à peccatis Iarobham, qui peccare fecit Israel. In diebus illis coepit dominus excidere in Israel. Et percussit eos Chazael in omni termino Israel. A Iarden ad ortum solis omnem terram Ghilhad Ghaditen, & Reubeniten, & Menassiten ab Haroher, quae est iuxta torrentem Arnon, & Ghilhad, & Basan. Residuum autem verborū Iehu, & omnia quae fecit, & omnis fortitudo eius, nonne sunt scripta in libro verborum dierum regum Israel? Dormiuitque Iehu cum patribus suis, & sepelierunt eum in Someron, & regnavit Iehoachaz filius eius pro eo. Dies autem quibus regnavit Iehu super Israel, fuerunt viginti, et octo anni in Someron.

^a Hathaliah interfecit omne semē regum, Iobab filius achaziah abcondit, Iobab filius rex, Hathaliah interfecit. C A P. X I I.

A Hathaliah autem mater Achaziah vidit quod mortuus esset filius suus, & surrexit, & perdidit omnem semen regum. Et tulit Iehoschab filia regis Ioram, soror Achaziah, Iobab filium Achaziah, & furata est eum in medio filiorum regis qui interficiebantur, ipsum, & nutricem eius in cubiculo lectorum. Et occultauerunt eum à facie Hathaliah, & non est interfecus. Fuitque secum in domo domini absconditus sex annis. Hathaliah autem regnabat super terram. Anno autem festimo misit Iehoiadah & tulit centuriones, duces & cursores, & introduxit eos ad se in domum domini, & percussit cū eis foedus, & iurare fecit eos in domo domini, & ostendit eis filium regis. Praecepitque eis, dicēdo: Hoc est quod facietis. Tertia pars ex vobis ingrediantur sabbato, & custodiāt custodiā domus regiae. Et tertia pars erit in porta Sur, & tertia pars in porta quae est post cursores, & custodieris custodiam domus à demolitione. Et due partes ex vobis, omnes egredientes sabbato custodiant custodiā domus domini circa regem. Et circa cundabit regem per circuitum vnusquisque & arma eius in manu eius. Qui venerit ad septem, interficiatur. Et estote cum rege, quando egreditur, & quando ingreditur. Et fecerunt centuriones iuxta omnia quae praeeperat Iehoiadah sacerdos, Et tulerunt vnusquisque viros suos ingredientes sabbato, cū egredientibus sabbato, & venerunt ad Iehoiadah sacerdotem. Deditque sacerdos centurionibus lanceas, & clypeos quae fuerant regis Dauid, quae erant in domo domini. Et steterunt cursores vnusquisque, & arma eius in manu eius, à latere domus dextero, vsq; ad latus domus sinistrum, ad ipsum altare & domum, iuxta regem per circuitum. Et eduxit filij regis, & posuit super eum diadema, & ornamentum, & regem constituerunt eum. Vixeruntque eum plauseruntque manu, atque dixerunt: Viuat rex. Audiuit autem Hathaliah sonitum currentium populorum, & ingressa est ad populum in domum domini. Et vidit, & ecce cerex stabat iuxta columnam secundum morem, & principes, & tubae ante regem, & omnis populus terrae lætus, & clangebant tubis. Et scidit Hathaliah vestimenta sua, & clamauit: Coniuratio, coniuratio, Et praecipit Iehoiadah sacerdos centurionibus praepositis exercitū, dixitque ad eos: Educite eam se septro, & qui secutus fuerit eam, interficiatur gladio. Dixerat enim sacerdos, ne moriatur in domo domini. Dederuntque ei locum, & venit per viam introitus equorum domus regiae, & interfecit eam. Percussit autem Iehoiadah foedus inter dominū, & regem, & populum, vt esset populus domini, & inter regē, & populum. Et ingressi sunt omnis populus terrae domū Bahal, & diruerunt illam, & aras eius, & imagines eius confregērunt bene, & Mattan sacerdotem Bahal occiderunt ante aras. Et posuit sacerdos praefectos super domum domini. Tulitque centuriones, & duces, & cursores, & omnem populum terrae & descendere fecerunt regem de domo domini, & venerunt per viam portae cursorum in domū regiam, & sedit super thronū regum. Et

Istis. 14. e.

2. Par. 22. d.

2. Par. 23. a.

2. Par. 23. a.

regum. Et lætatus est omnis populus terrae, & ciuitas requieuit. Hathaliah autem occiderunt gladio, in domo regiae.

^a Sacerdotibus non infamantibus templum Iehos anfert pecuniā, & in eius vltimū expendit iusticiā a duobus seruis suis, succedit Amaliahu filius suus. C A P. X I I.

A Septimo annorum erat Iehoas, quū regnavit. Anno septimo Iehu regnavit Iehoas, & quadraginta annis regnavit in Ierusalaim. Nomen autem matris eius Siblah de Beer Sebah. Fecitque Iehoas quod rectum est in oculis domini omnibus diebus suis quibus docuit eum Iehoiadah sacerdos: Veruntamen excelsa non remouerunt. Adhuc populus immolabat, & suffiebat in excelsis. Dixitque Iehoas ad sacerdotes: Omnē pecuniā sanctitatis quae intro ducitur in domum domini, pecuniā transeuntis viri, pecuniā animalium a estimationis eius, omnem pecuniā quae ascenderit super cor viri, vt adducant in domum domini, tollent sibi sacerdotes vnusquisque à noto suo, & fortificabunt rimas domus secundum omnes quae inuentae fuerint tibi, rimas. Et fuit, anno vigesimo, & tertio anno regis Iehoas non fortificauerunt sacerdotes rimas templi. Et vocauit rex Iehoas Iehoiadah sacerdotem, & sacerdos tes. Dixitque ad eos: Cur non fortificatis rimas templi? Et nunc accipiatis pecuniā à notis vestris, sed ad rimas domus tradite eam. Et morem gesserunt sacerdotes, vt non acciperent pecuniā à populo, neque fortificarent rimas domus. Et tulit Iehoiadah sacerdos arcam vnus, & perforauit foramen in ostio eius, & posuit eam apud altare in dextera, cum ingredietur vnusquisque in domum dñi, & posuerunt sibi sacerdotes, custodes vltimis, omnē pecuniā, quae adducebatur in domum domini. Et erat, quū videbāt, quod multa pecunia esset in arca, ascēdebat scriba regis, & sacerdos magnus, & ligabāt, & numerabant pecuniā, quae inueniebatur in domo dñi. Et tradebant pecuniā paratam per manus factitium opus qui praerant in domo dñi, & educebant eam ad fabros lignarios, & ad aedificatores qui operabantur in domo dñi: ad cementarios & caesores lapidum, & vt emerent ligna, & lapides dolatos, vt fortificarent rimas domus dñi: & ad omne quod egrediebatur super domum ad muniendum. Veruntamen non fiebant in domo domini craterae argenteae, psalteria, pelues, tubae, omnia vasa aurea, & omnia vasa argentea, ex pecunia quae inferebatur in domū dñi. Facientibus eam opus dabant eam, & fortificabant ex ea domū dñi. Et non rationē faciebant reddere homines per quorum manus dabant pecunias, vt darent facientibus opus, sed in fide faciebant. Pecunia pro delicto, & pecunia pro peccatis non inferebatur in domum domini. Sacerdotum erat. Tunc ascendit Chazael rex Aram, & pugnavit contra Ghath, cepitque eam. Et posuit Chazael faciem suā, vt ascenderet contra Ierusalaim. Tulit autem Iehoah rex Iehudah omnia sancti cetera quae sanctificauerant Iehosaphath, & Iehoaram & Achaziah patres eius reges Iehudah, & sanctificata sua, & omne aurum quod inuentum est in thesauris domus domini, & domus regis, & misit ad Chazael regem Aram, et ascendit à Ierusalaim. Residua autem Iehoas, & omnia quae fecit, nonne sunt scripta in libro verborum dierum regum Iehudah? Et surrexerunt serui eius, & coniurauerunt coniurationem, & percusserunt Iehoas in domo Millo, quae descendit in Silla. Iozachar autem filius Simbath, & Iehozabad filius Somer serui eius percusserunt eum, & mortuus est. Et sepelierunt eum cum patribus suis in ciuitate Dauid, & regnavit Amaliahu filius eius pro eo.

a in summa dunt

b matorum

e signat se nunciam.

^a Iehoachaz rex Israel, filius Iehu traditur in manus Aramgorum, moritur, succedit Iobab filius suus moritur Eliahu. C A P. X I I I.

A Anno vigesimo, & tertio anno Iobab filij Achaziah regis Iehudah regnavit Iehoachaz filius Iehu super Israel in Someron septem, & decem annis. Et fecit quod malum est in oculis domini, & ambulauit post peccata Iarobham filij Nebath, qui peccare fecit Israel, non declinauit ab eis Iratusque est furor domini contra Israel, & tradidit eos in manu Chazael

regis Aram, & in manu Benhadad filij Chazael omnibus diebus. Et deprecatus est Iehoachaz faciem domini, & exaudiuit eum dominus. Vidit enim oppressionem Israel, quia oppressit eos rex Aram. Et dedit dominus Israel seruatorē, & egressi sunt de potestate Aram, habitaueruntque filij Israel in tabernaculis suis sicut heri, & nudifertius. Veruntamen non recesserunt à peccatis domus Iarobham, qui peccare fecit Israel, per ea ambulauit, & etiam lucus stetit in Someron. Non enim dimisit ipsi Iehoachaz de populo, nisi quinque milia equites, & decem currus, & decem milia peditum. Disperdiderat enim eos rex Aram, & posuerat eos veluti puluerem ad triturandū. Residua autem Iehoachaz, & omnia quae fecit, & fortitudo eius, nonne sunt scripta in libro verborum dierum regum Israel? Dormiuitque Iehoachaz cum patribus suis, & sepelierunt eum in Someron, regnavitque Iobab filius eius pro eo. Anno trigesimo, & septimo anno Iobab regis Iehudah regnavit Iehoas filius Iehoachaz super Israel in Someron sedecim annis. Et fecit malum in oculis domini. Non declinauit ab omni peccato Iarobham filij Nebath, qui peccare fecit Israel, in eo ambulauit. Residua autem Iobab, & omnia quae fecit, & fortitudo eius, quae pugnavit cum Amaliahu rege Iehudah nonne sunt scripta in libro verborum dierum regum Israel. Eliahu autē agrotauit agro ratione sua de qua mortuus, & descendit ad eum Iohas rex Israel, & fleuit super faciem eius, & dixit: Pater mi, pater mi, currus Israel, & equites eius. Dixitque ei Eliahu: Tolle arcum & sagittas. Et accepit arcum, & sagittas. Dixitque ad regem Israel apprehende manu tua arcum, Et apprehendit manum suam, & posuit Eliahu manus suas super manus regis. Et dixit: Aperi fenestram ad orientem, Et aperuit. Dixitque Eliahu: Iace, Eriecit. Et ait: Sagitta salutis domini, & sagitta salutis contra Aram. Percutiesque Aram in Apher, donec consumas. Et ait: Tolle sagittas. Et tulit. Dixitque ad regem Israel: Percute terram. Et percussit tribus vicibus, & stetit. Et iratus est contra eum vir dei, & ait: Percutendum erat quinque vel sex vicibus, tūc percussisses Aram, donec consumpsisses. Nunc autem tribus vicibus percutes Aram. Eum mortuus est Eliahu, & sepelierunt eum. Castra autem Moab venerunt in terram sequenti anno. Et fuit, quibusdam sepelientibus virum, ecce viderunt castra, & proiecerunt virum in sepulchro. Eliahu, Et abiit, & terigit vir ossa Eliahu, & vixit, & surrexit super pedes suos. Chazael autem rex Aram oppressit Israel omnibus diebus Iehoachaz, & miseratus est dominus eis, & misertus est eorum, & conuersus est ad eos propter pactum suum cum Abraham, Ischac, & Iacob, & noluit disperdere eos, nec proiecit eos à facie sua, vsq; ad hoc tempus. Mortuus est autem Chazael rex Aram, & regnavit Benhadad filius eius pro eo. Et reuersus est Iehoas filius Iehoachaz, & tulit ciuitates de manu Iehoachaz patris sui in praedio. Tribus vicibus percussit eum Iobab, & reddidit ciuitates Israel.

^a Amaliahu rex Iehudah interfecit occisores patris, percussit Edom, captur a Ioa rege Israel, diripitur a Ioa regem domini, Iobab moritur, succedit Iarobham filius eius, occiditur Amaliahu in La chis, succedit Hazaraihu filius Ierobham uero in moruo, succedit Zechanah. C A P. X I I I.

A Anno secundo Iobab filij Iehoachaz regis Israel regnavit Amaliahu filius Iobab regis Iehudah. Viginti, & quinque annorum erat, quando regnavit, viginti autem & nouem annis regnavit in Ierusalaim. Nomen vero matris eius Iehoadan de Ierusalaim. Et fecit quod rectum erat in oculis domini. Veruntamen non sicut Dauid pater eius, iuxta omnia quae fecit Iobab pater eius, fecit. Veruntamen excelsa non abstulerunt. Adhuc populus immolabat, & suffiebat in excelsis. Et fuit, quū roboratum esset regnum in manu eius, percussit seruos suos, qui percusserant regem patrem suum. Filios autem percussorum non occidit, sicut scriptū est in libro legis Moyses, in quo

Eccl. 48. b.

2. Par. 23. a.

præcepit dominus dicendo: Non morientur patres pro filiis, & filij non morientur pro patribus, sed vnusquisque pro peccato suo morietur. Ipse percussit Edom in valle salis decem milia, & cepit Selah in bello, & vocauit nomen eius Ioctel vsq; ad diem hanc. Tunc misit Amaliahu nuncios ad Ioas filium Iehoachaz, filij Iehu regis Israel, dicendo: veni, videamus nos facie. Misitq; Iehoas rex Israel ad Amaliahu regem Iehudah, dicendo: Carduus qui est in Lebanon misit ad cedrum quæ est in Lebanon, dicendo: Da filiam tuam filio meo vxorem, & transtulit bestia agri, quæ est in Lebanon, & cõculcauit cariduum. Percutiedo percussisti Edom, & eleuauit te cor tuum. Gloriarere, & sede in domo tua. Et vt quid prouocas te in malum, vt cadas tu, & Iehudah tecum. Et nõ audiuit Amaliahu. Et ascendit Iehoas rex Israel, & viderunt se facie, ipse & Amaliahu rex Iehudah in Berthesemes, quæ est ipsi Iehudah. Et cæsus est Iehudah coram Israel, & fugerunt vnusquisque in tabernaculata sua. Amaliahu vero regem Iehudah filium Iehoas filij Achaziah, cepit Ioas rex Israel in Berthesemes, & venit in Ierusalaim. Et diruit murum Ierusalaim a porta Ephraim, vsque ad portam anguli quadringentis cubitis. Tulitq; omne aurum, & argentum, & vasa quæ inuenta sunt in domo domini, & in thesauris domus regis, & filios obfides, & reuersus est in Someron. Residua autem Iehoas quæ fecit, & fortitudo eius, & quomodo pugnavit cõ Amaliahu rege Iehudah, non sunt scripta in libro verborum dierum regum Israel. Dormiuitq; Iehoas cum patribus suis, & sepultus est in Someron cõ regibus Israel, & regnavit Iarobham filius eius pro eo. Vixit autem Amaliahu filius Ioas rex Iehudah postquam mortuus est Iehoas filius Iehoachaz regis Israel, quindecim annis. Residua autem Amaliahu, nõne sunt scripta in libro verborum dierum regum Iehudah: Et coniurauerunt aduersus eum coniurationem in Ierusalaim, & fugit in Lachis. Et miserunt post eum in Lachis, & occiderunt eum ibi. Et tulerunt eum in cauis, & sepultus est in Ierusalaim cum patribus suis in ciuitate Dauid. Tulerunt autem vnuerfus populus Iehudah Hazariahu. (Et erat sedecim annorum,) & regem constituerunt eum pro patre suo Amaliahu. Ipse ædificauit Elath, & restituit eam ipsi Iehudah postquam dormiuit rex cum patribus suis. Anno quindodecimo, Amaliahu filij Ioas regis Iehudah, regnavit Iarobah filius Ioas sup Israel in Somerõ quadraginta et vno annis. Et fecit malum in oculis domini. Nõ declinavit ab omnibus peccatis Iarobham filij Nebath, qui peccare fecit Israel. Ipse restituit terminum Israel ab introitu Chamath vsq; ad mare solitudinis, iuxta verbum domini dei Israel, quod locutus fuerat per manum serui sui Ionah filij Amichai prophete qui erat de Gathhachepher. Vidit enim dominus afflictionem Israel, & mutabilem valde. Et non erat clausus, nec derelictus, neq; auxilians Israeli. Et non est locutus dominus, vt deleteret nomen Israel, vt non esset sub celo. Et seruauit eos per manum Iarobham filij Ioas. Residua autem Iarobham, & omnia quæ fecit, & fortitudo eius qua pugnavit, & qua restituit Damesc, & Chamath ipsi Iehudah in Israel, nõne sunt scripta in libro verborum dierum regum Israel: Et dormiuit Iarobham cum patribus suis cum regibus Israel, & regnavit Zechariah filius eius pro eo.

Hazariahu leproso succedit Iothan Sallum interfecit Iarobham regem Israel, regnavit pro eo, deinde Menachem, Pechachiah, Pechach, Hozan. Mortuo Iothan rege Iehudah succedit Achaz filius eius. C A P. X V.

ANNO vigesimo, & septimo anno, Iarobham regis Israel, regnavit Hafariahu filius Amaliahu regis Iehudah. Sedecim annorum erat quando regnavit, & quinquaginta, & duobus annis regnavit in Ierusalaim. Et nomen matris eius Iecholiahu, de Ierusalaim. Et fecit quod rectum erat in oculis domini iuxta omnia quæ fecerat Amaliahu pater eius. Verumptamen excelsa non abstulerunt, adhuc populus immolabat, & suffiebat in excelsis. Percussit autem dominus regem, & fuit seprofus vsque ad diem quo mortuus est. Et habitauit in do-

mo libera. Iothan vero filius regis erat super domum iudicis populum terræ. Residua autem Hazariahu, & omnia quæ fecit, nõne sunt scripta in libro verborum dierum regum Iehudah. Et dormiuit Hazariahu cum patribus suis, & sepelierunt eum cum patribus suis in ciuitate Dauid, & regnavit Iothan filius eius pro eo. Anno trigesimo & octauo anno Hazariahu regis Iehudah regnavit Zechariahu filius Iarobham super Israel in Someron sex mensibus. Et fecit malum in oculis domini quemadmodum fecerunt patres eius. Non declinavit a peccatis Iarobham filij Nebath qui peccare fecit Israel. Et conitauerunt aduersus eum Sallum filius Iabes, & percussit eum coram populo, & occidit eum, & regnavit pro eo. Residua autem Zechariahu, ecce ipsa sunt scripta in libro verborum dierum regum Israel. Hoc est verbum domini quod locutus fuerat ad Iehu, dicendo: Filij quartæ generationis sedebunt super thronum Israel, sicut ipse. Sallum autem filius Iabes regnavit anno trigesimo & nono Hazariahu regis Iehudah, & regnavit per mensem dierum in Someron. Et ascendit Menachem filius Ghadi de Tirsah. Venitq; in Somerõ & percussit Sallum filium Iabes in Someron & interemit eum, regnavitq; pro eo. Residua autem Sallum & coniuratio eius qua coniuravit, ecce sunt scripta in libro verborum dierum regum Israel. Tunc percussit Menachem Tiphah, & omnes qui erant in ea, & terminos eius a Tiphah, quia non aperuerat, percussit, & omnes prægnantes eius scidit. Anno trigesimo & nono anno Hazariahu regis Iehudah regnavit Menachem filius Ghadi super Israel decem annis in Someron. Et fecit malum in oculis domini. Non recessit a peccatis Iarobham filij Nebath qui peccare fecit Israel omnibus diebus suis. Venit Pul rex Assur contra terram, & dedit Menachem ipsi Pul mille talenta argenti, vt esset manus eius secum ad roborandum regnum in manu eius. Et indixit Menachem argentum super Israel, super omnes potentes substantia, vt darent regi Assur quinquaginta scelos argenteos singuli. Et reuersus est rex Assur, & non stetit ibi in terra. Residua autem Menachem, & omnia quæ fecit, nõne sunt scripta in libro verborum dierum regum Israel: Et dormiuit Menachem cum patribus suis, & regnavit Pechachiah filius eius pro eo. Anno quinquagesimo anno Hazariahu regis Iehudah regnavit Pechachiah filius Menachem super Israel in Someron duobus annis. Fecitq; quod erat malum in oculis domini. Non recessit a peccatis Iarobham filij Nebath, qui peccare fecit Israel. Et conitauerunt aduersus eum Pechach filius Remaliahu dux eius, & percussit eum in Someron in palatio domus regis cum Argob, & cum Arieh, & cum eo quinquaginta viri de filiis Ghilhaditarum, & interfecit eum, regnavitq; pro eo. Residua autem Pechachiah, oia quæ fecit, ecce sunt scripta in libro verborum dierum regum Israel. Anno quinquagesimo, & secundo Hazariahu regis Iehudah regnavit Pechach filius Remaliahu sup Israel in Somerõ viginti annis. Fecitq; quod malum erat in oculis domini. Non recessit a peccatis Iarobham filij Nebath, qui peccare fecit Israel in diebus Pechach regis Israel venit Tiglathpileser rex Assur, & tulit Hion, et Abelbethmahachah, & Ianoach, & Chedes, & Chafor, & Ghilhad, & Galilah omnem terram Naphthali, & transtulit eos in Assur. Et coniuravit coniuratione Hofeah filius Elah contra Pechach filium Remaliahu, & percussit eum, & occidit eum, regnavitq; pro eo anno vigesimo Iothan filij Huzziahu. Residua autem Pechach, & omnia quæ fecit, ecce sunt scripta in libro verborum dierum regum Israel. Anno secundo Pechach filij Remaliahu regis Israel regnavit Iothan filius Huzziahu regis Iehudah. Filius viginti, & quinque annorum erat quando regnavit, & sedecim annis regnavit in Ierusalaim. Nomen autem matris eius Ierula filia Sadoc. Et fecit quod rectum erat in oculis domini. Iuxta omnia quæ fecit Huzziahu pater eius fecit. Verumptamen excelsa non abstulerunt. Adhuc populus immolabat, & suffiebat in excelsis. Ipse ædificauit portam domus domini superiorera. Residua autem Iothan, & omnia quæ fecit, nõne sunt

Supra. 20.

1. Par. 27.

ne sunt scripta in libro verborum dierum regum Iehudah. In diebus ipsis cepit dominus mittere in Iehudah Resin regem Aram, & Pechach filium Remaliahu, Dormiuitq; Iothan cõ patribus suis, & sepultus est cum patribus suis in ciuitate Dauid patris sui, regnavitq; Achaz filius eius pro eo.

Achaz rex Iehudah consecrat filium in igne, de patris eius aduersus regem Israel. De alati in Damesc, Mortuo Achaz succedit Chizchiah. C A P. X V I.

ANNO septimo decimo Pechach filij Remaliahu regnavit Achaz filius Iothan regis Iehudah. Viginti annorum erat Achaz quando regnavit, & sedecim annis regnavit in Ierusalaim. Et non fecit quod rectum est in oculis domini dei sui, sicut Dauid pater eius. Et abiit in via regum Israel, & etiam filium suum transire fecit per ignem secundum abominaciones gentium, quas expulit dominus a facie filiorum Israel. Et immolauit & suffiebat in excelsis, & collibus, & subter omne lignum viride. Tunc ascendit Resin rex Aram, & Pechach filius Remaliahu rex Israel in Ierusalaim in prælium, & obfiderunt Achaz, & non potuerunt expugnare. In tempore illo restituit Resin rex Aram Elath ipsi Aram, & extripauit Iehudæ os de Eloth, & Edomæi venerunt in Elath, & habitauerunt ibi vsq; ad diem hanc. Misit autem Achaz nuncios ad Tiglathpileser regem Assur, dicendo: Seruus tuus, & filius tuus sum. Ascende, & serua me de manu regis Aram, & de manu regis Israel, qui surrexerunt aduersus me. Et tulit Achaz argenti, & aurum quod inuentum est in domo domini, & in thesauris domus regis, & misit regi Assur munus. Et exaudivit eum rex Assur. Ascendit autem rex Assur in Damesc & cepit eam, & transfugare fecit in Chir, & Resin interemit. Perexitq; rex Achaz in occursum Tiglathpileser regis Assur in Damesc. Viditq; altare, quod erat in Damesc, & misit rex Achaz ad Vriah sacerdotem similitudinem altaris, & figuram eius scidit dũ omne opus eius. Extruxitq; Vriah sacerdos altare. Iuxta oia q̄ misit rex Achaz de Damesc, sic fecit Vriah sacerdos, donec venit rex Achaz de Damesc. Venit autem rex de Damesc, & vidit altare, & accessit ad altare, & obtulit sup illud. Et suffiebat holocausti suũ, & sacrificiũ suum, & libauit libamẽ suam, & sparsit sanguinem pacificorum, qui erat ei super altare. Altare autem æreum, quod erat coram domino, appropinquare fecit a facie domus inter altare, & domum domini, & posuit illud iuxta latus altaris ad aquilonem. Et præcepit rex Achaz Vriah sacerdoti, dicendo: Super altare maius suffi holocaustum matu rinum, & sacrificium vesperinum, & holocaustum regium, & sacrificium eius, & holocaustum vnuerfi populi terræ, & sacrificium eorum, & libamina eorum, & omnem sanguinem holocausti, & vnuerfum sanguinem victimæ super illud sparges. Altare vero æreum erit mihi ad querendum. Et fecit Vriah sacerdos iuxta omnia, quæ præcepit rex Achaz. Et abscondit rex Achaz clausuras basium, & remouit ab eis conchã, & mare deponi fecit de bobus æreis, qui erant sub eo. Et posuit eos super pavimentum lapideum. Et velum sabbati quod ædificauerant in domo, & ingressum regis extrinsecum circuire fecit domum domini propter regem Assur. Residua autem Achaz quæ fecit, nõne sunt scripta in libro verborum dierum regum Iehudah: Dormiuitq; rex Achaz cum patribus suis, & sepultus est cum patribus suis in ciuitate Dauid, & regnavit Chizchiah filius eius pro eo.

Hofeah rex captus, cum regno transferret in assyrios. C A P. X V I I.

ANNO duodecimo Achaz regis Iehudah, regnavit Hofeah filius Elah in Someron super Israel nouem annis. Fecitq; malum in oculis domini. Veruntamen non sicut reges Israel qui fuerunt ante eum. Aduersus eum ascendit Salma nifer rex Assur, et fuit ei Hofeah seruus. Reddebatq; ei munus. Et inuenit rex Assur in Hofeah coniurationem, quod misit nuncios ad So regem Aegypti, & non obtulit munus regi Assur annuatim. Et clausit eum rex Assur, & vinxit eum in domo car-

ceris & ascendit rex Assur in omnem terram. Et ascendit in Someron, & obfedit eam tribus annis. Anno autem nono Hofeah cepit rex Assur Someron, & transtulit Israel in Assur, & habitare fecit eos in Chelach, & in Chabor flumine Gozan, & ciuitatibus Medorum. Et fuit, cum peccassent filij Israel domino deo suo, qui ascendere fecit eos de terra Aegypti, ne essent sub potestate Parhoh regis Aegypti, timuerunt deos alienos. Et ambulauerunt in decretis gentium, quas eiecerat dominus a facie filiorum Israel, & regum Israel, quæ fecerunt. Et obcultate fecerunt filij Israel, verba non recta coram domino deo suo. Et ædificauerunt sibi excelsa in cunctis vrbibus suis a turre custodum, vsq; ad ciuitatem munitam. Et statuerunt sibi statuas, & Lucos super omnem collem eleuatum, & subter omne lignum viride. Et suffiebat ibi in omnibus excelsis sicut gentes quas transtulerat dominus a facie eorum, & fecerunt mala ad irritandum dominum. Et seruierunt idolis, de quibus dixit dominus: Non facietis hoc. Et testificari fecit dominus in Israel, & in Iehudah per manum omnium prophetarum omnem visionem, dicendo: Reuertimini a viis vestris malis, & custodite præcepta mea, & decreta mea, iuxta omnẽ legẽ quã præcepi patribus vestris, & quã misi ad vos per manus seruorum meorum prophetarum. Et non audierunt, & indurauerunt ceruicem suam iuxta ceruicem patrum suorum, qui nõ crediderunt domino deo suo. Et contempserunt decreta eius, & pactum eius quod pepigit cum patribus eorum, & testimonia eius, quibus restitutus est eis: Et ambulauerunt post vanitatem, & vani facti sunt, & post gentes quæ erant in circuitu eorum de quibus præcepit dominus, vt non facerent sicut illæ: Et dereliquerunt omnia præcepta domini dei sui, & fecerunt sibi conflata, duos vitulos, & fecerunt Lucũ, & incuruauerunt se vnuerse militie coeli, & seruierunt Bahl. Et transire fecerunt filios suos, et filias suas per ignem, & diuinauerunt diuinationes, & augura bantur: & tradiderunt se, vt facerent malum in oculis domini, vt irritarent eum. Et iratus est dominus valde contra Israel, & remouit eos a facie sua. Non remansit nisi tribus Iehudah sola. Etiam Iehudah non custodiuit præcepta domini dei sui, & ambulauerunt in decretis Israel quæ fecerunt. Et reprobatũ dominus omne semen Israel, & afflixit eos, & tradidit eos in manu diripientium, donec proiceret eos a facie sua. Quonia scidit se Israel a domo Dauid. Et regem constituerunt Iarobah filij Nebath, & expulit Iarobah Israel, ne iret post dominũ, & peccare fecit eos peccatum grande. Et ambulauerunt filij Israel in vnuerfis peccatis Iarobham quæ fecit. Non recesserunt ab eis. Donec remouit dominus a facie sua sicut locutus fuerat per manum omnium seruorum suorum prophetarum, & transfugare fecit Israel de terra sua in Assur vsq; ad diem hanc. Adduxitq; rex Assur de Babel, & de Chutha, & Hauuah, & Chamath, & Sepharuaim, & habitare fecit in ciuitatibus Somerõ pro filiis Israel. Et possederunt Someron, & habitauerunt in vrbibus eius. Et fuit, in principio, quo habitauerunt ibi, non timuerunt dominum, & misit dominus in eis leones, & occidebant ex eis. Dixeruntq; regi Assur, dicendo: Gentes quas transfugare fecisti, & habitare fecisti in vrbibus Someron, nesciunt iudicium dei terræ. Et misit in eos leones, & ecce interimunt eos, eo quod nesciunt iudicium dei terræ. Et præcepit rex Assur dicendo: Pergere facite illuc vnũ e sacerdotibus quos transfugare fecistis inde. Et pergat, & vadat illuc, & doceat eos iudicium dei terræ. Et venit vnus e sacerdotibus quos transfugare fecerant Someron, & habitauit in Bethel, & docebat eos quomodo timerent dominum. Et fecerunt singule gentes deos suos, & posuerunt in domo excelsorum, quæ fecerat Someronitæ, singule gentes in vrbibus suis in quibus habitabant. Et viri Babel fecerunt succoth Benoth. Viri autem Chuth fecerunt Nerghal, & viri Chamath Asimah. Hauuah autem fecerunt Nibchaz & Tartach. Sepharuaim autem comburebant filios suos igni Adamelech, & Hanamelech diis Sepharuorum. Et timebant dominum, & fecerunt sibi aliqui eorum sa-

ceremonijs seu palæstra sermones falsos super deo suo.

et obfiderunt eum, & dixerunt Iere. 25. b.

1. Reg. 12. c.

d abstraxit Iere. 25. b.

c ritum

REGVM II.

er dotes excellorum, & sacrificabant eis in domo excellorum, Dominum timebant, & diis suis seruebant iuxta iudicium ge...

Chizchiah rex Iehudah confregit serpentem areum, demolitur idola, Salmaneser capta Someron, transfert Iherusalem in Assyrios, Sancherib inuadit Iehudah, inuadit Chizchiah.

CAP. XVIII.

ET fuit anno tertio Hofeah filij Elah regis Israel, regnavit Chizchiah filius Achaz regis Iehudah, viginti, & quatuor...

fecerat Mosese, quia vsque ad dies illos filij Israel suffiebant ei, Et vocauit eum Nechustan, in domino deo Israel sperauit...

Et cepit dominus Mosese seruis domini, & non audierunt, nec fecerunt, Quarto decimo autem anno regis Chizchiah ascendit Sancherib rex Assur...

Assur in Lachis, dicendo: Peccauit, Recede a me, Quod imposueris mihi, feram, Et imposuit rex Assur Chizchiah regi Iehudah CCC. talenta argenti...

secro ad Chizchiah: Sic dicit rex magnus rex Assur, Quae est fiducia haec, cui filius es? Dixisti tantum verbum labiorum...

Angelus domini, occidit centum & octoginta quatuor milibus hominibus exercitum Sancherib, qui & ipse occiditur a propriis filiis.

ET fuit, cum audisset rex Chizchiah, scidit vestimenta sua, & operuit se sacco, ingressusque est domum domini...

An dicit usque verbo labiorum & fortium dicit bellum

b. teipsum d. bitor offer, seu septimum adinoge.

Syriace

contra Libna, b. Audierat enim, quod profectus erat de Lachis, Audieratque de Tirhacah rege Cnusi, dicens: Ecce egressus est...

verbum, quod locutus est dominus super eum: Contempsit te, subfannauit te virgo filia Sion, post te caput mouit filia Ierusalaim...

Pro eo quod iratus es aduersum me tumultus tuus ascendit in aures meas, & ponam hanum meum in naribus tuis, & ca...

Et addet, quae euasit familia Iehudah, quae remansit, radicem deorsum, & faciet fructum sursum, De Ierusalaim enim egredietur residuum...

Et fuit, nocte illa egressus est angelus domini, & percussit in castris Assur centum octoginta & quinque milia...

Et regnavit Elarchadon filius eius pro eo.

Tob. 1. d. Eccl. 9. d. Ista. 37. g. 1. Mac. 7. f. 2. Mac. 8. e.

Aegrotat Chizchiah, accipit signum sanitalis in horoscopo, recipit munera a rege Berodach, increpatur ab Iehaliahu ob offensas thesaurorum, moitur: facie...

CAP. XX.

IN diebus illis aegrotauit Chizchiah ad moriendum, Et venit ad eum Iehaliahu filius Amos, pphetes, dixitque ad eum...

Et fuit, Iehaliahu non egressus fuerat ad atrium medium, & verbum domini fuit ad eum, dicendo: Reuertere, & dic Chizchiah duci populi mei...

Leue est vmbra declinare decem gradibus, Et clamauit Iehaliahu propheta ad dominum, & reddidit vmbra per gradus quos descenderat...

Et defertur omne quod est in domo tua, & quae condiderunt patres tui vsque ad diem hanc in Babel, Non remanebit quicquam...

Et regnavit Menasseh filius eius pro eo.

Et regnavit Menasseh cum regnavit, & vnde venerit ad te: Dixitque Chizchiah: De terra longinqua venerunt, de Babel...

Ista. 39. a.

1. Par. 33. a.

2. Reg. 7. a.

etum. Et posuit sculptile Luci quod fecerat in domo, de qua dixerat dominus ad David, & ad Selomoh filium eius, in domo hac, & in Ierusalaim, quā elegi de cunctis tribubus Israel, ponam nomen meum in sempiternum. Et non addam, vt mo ueri faciam pedem Israel e terra, quam dedi patribus eorū, si tamen custodierint, vt faciant iuxta omnia quæ præcepi eis, et iuxta omnem legē quam præcepit eis seruus meus Mosē. Et non audierit, & errare fecit eos Menasseh, vt facerent peius q̄ gentes, quas deleuit deus à facie filiorū Israel. Locutusq; est do minus per manū seruorū suorum prophetarū, dicendo: Pro eo q̄ fecit Menasseh rex Iehudah abominaciones istas, facien do peius omnibus quæ fecerunt Emorrei, qui fuerunt ante e um, et peccare fecit etiā Iehudah in idolis suis. Idcirco dixit dñs deus Israel: Ecce ego inducā malum super Ierusalaim, & Iehu dah: adeo vt omnis audientis illud, tinniant ambæ aures. Et ex tendam super Ierusalaim ¹lineā Someron, & pondus domus Achab, & abstergam Ierusalaim, sicut abstergit quispiā scutela lam, & tersam vertit super faciem suam, Et derelinquā residua os hereditatis mee, & tradā eos in manu inimicorum eorū, eruntq; in rapinā, & in direptionem omnibus inimicis suis. Eo q̄ fecerunt malum in oculis meis, & irritauerūt me à die qua egressi sunt patres eorū ex Aegypto vsq; ad diē hanc. Et etiam sanguinem innoxii effudit Menasseh multū valde, donec im pleret Ierusalaim ²de latere ad latus, præter peccatū suū, quo peccare fecit Iehudah, vt faceret malū in oculis domini. Resi dua autem Menasseh, & vniuersa quæ fecit, & peccatum eius quod peccauit, nōne sunt scripta in libro verborū dierū re gum Iehudah: Dormiuitq; Menasseh cum patribus suis, & sep ultus est in horto domus sue in horto Huzza, regnauitq; A mon filius eius pro eo, Viginti, & duorū annorum erat Amō quando regnauit, & duobus annis regnauit in Ierusalaim. No men autem matris eius erat Mesulemeth filia Charus de Iorha bah: fecitq; malum in oculis domini, sicut fecerat Menasseh pa ter eius. Et ambulauit in omni viā per quā ambulauit pater suus. Seruiuitq; idolis quibus seruierat pater suus, & incurauit eis. Et dereliquit dñm deum patrū suorum, & non am bulauit in viā domini. Et coniuuauerunt serui Amon contra eum, & interfecerunt regem in domo sua. Et percussit popu lus terræ omnes qui coniuuauerant aduersum regem Amon, & regem constituit populus terræ Iosiahū filium eius pro eo. Residuū autē Amon quæ fecit, nōne sunt scripta in libro ver borum dierum regum Iehudah: Et sepeliuit eum in sepulchro suo in horto Huzza, regnauitq; Iosiahū filius eius pro eo.

¹ mensuram
² punitiois
Samarit, id
est, eadem
mensura pu
niam.

³ ab uno ex
tempo iūdi.

⁴ Iosiahū inuenta libro Deuteronomij, consulto dominum per Chil dah prophetā suū. C A P. X X I I.

A O r o annorum erant Iosiahū cum regnauit, & trigina ta, & vno anno regnauit in Ierusalaim. Nomen autem matris eius erat Iedidah, filia Hadaiah, de Bosath. Fecitq; q̄ rectum erat in oculis domini, & ambulauit in omni viā Da uid patris sui, & non declinauit ad dexterā, & sinistram. Et fuit octauo decimo anno regis Iosiahū, misit rex Sophan filium Afsiahū filij Mesulam scribam ad domum domini, dicendo: Ascende ad Chilchiahū sacerdotem magnū, & perficiat con flare pecuniam, quæ illata est in domum domini, quam colle gerunt custodes liminis à populo, & tradat eam facientibus opus præfectis in domo domini. Et tradant eam facientibus opus quod est in domo domini, ad ¹ roborandum rimas do mus, Fabris, & edificatoribus, cementariis, & ad emendum li gna, & lapides excisos, ad roborandum domum. Tantum nō supputetur cum eis argentum, quod datur ad manum eorum, sed in fide faciant. Dixit autē Chilchiahū sacerdos magnus ad Sophan scribam: Librum legis inueni in domo domini. Et dedit Chilchiahū librum ipsi Sophan, legitq; illum. Venit au tem Sophan scriba ad regem, & retulit regi rem, & dixit: Con flauerunt serui tui argentum quod inuentum est in domo, & dederunt illud manui facientium opus præfectis in domo do mini. Nunciavitq; Sophan scriba regi, dicendo: Librum dedit

⁵ ut cesset colligere

⁶ inflantem

⁷ pugnauit excelsa

⁸ Iere. 32. a. & 32. a.

C mihī Chilchiahū sacerdos, legitq; illum Saphan coram rege. Et fuit, cum audisset rex verba libri legis, scidit vestimenta sua. Præcepit autem rex Chilchiahū sacerdoti, & Achicham filio Saphan, & Hachbor filio Michaiah, & Saphan scribæ, & Ha saiah seruo regis, dicēdo: Ite inquirite dñm p̄ me & p̄ popu lo, & pro omni Iehudah super verba libri qui inuentus est hu ius, quia magna est ira domini, quæ successa est contra nos, eod quod non audierūt patres nostri verba libri huius, vt facerēt iuxta omne quod scriptum est nobis. Abiit autē Chilchiahū sacerdos, & Achicham, & Hachbor, & Saphan, & Hafaiah ad Chuldah prophetissam, vxorē Sallū filij Ticuah filij Charchā custodis vestium. Ipsa autē habitabat in Ierusalaim in domo doctrinæ, & locuti sunt ad eam. Dixitq; ad eos, sic dixit domi nus deus Israel: Dicite viro, qui misit vos ad me, sic dixit domi nus: Ecce ego adduco manum super locū istum, super habita tores eius, omnia verba libri quæ legit rex Iehudah. Pro eo q̄ dereliquerunt me, & suffierūt diis alienis, vt irritarē me in omni opere manuum suarū, successus est furor meus in loco isto, & non extinguetur. Ad regem autem Iehudah, qui misit vos ad requirendum dominum, sic dicetis, sic dixit dominus deus Israel: Quoniā propter verba quæ audisti, mollitum est cor tuum, & humiliatus es à facie domini, quādo audisti quæ locutus sum super locū istum, & super habitatores eius, vt sint in desolationem, & in maledictionē, & scidisti vestimenta tua, & fleuisti coram me: ego etiam audiui, dixit dominus. Idcirco ecce ego colligam te ad patres tuos, & colligeris ad sepulchra tua, in pace, & non videbunt oculi tui omne malum quod in duco super locum hunc. Et retulerunt regi verbum.

⁹ Iosiahū legit Deuteronomium coram populo, demolitū idola, & scidit eos, & cetera. Cetera Pelech, occidit in Meghiddo, & cetera. Cetera filius eius Iehoaiaz, quo capto, substituitur Iehoa chin, qui Bilchiam. C A P. X X I I.

M isit autem rex, & congregauerunt se ad eum omnes seniores Iehudah, & Ierusalaim. Ascenditq; rex in do mum domini, & omnis vir Iehudah, & omnes habitatores Ie rusalaim erant cum eo, & sacerdotes, & prophete, & omnis populus, à paruo vsq; ad magnum. I. egitq; in auribus eorū omnia verba libri fœderis, qui inuentus est in domo domini. Stetit autem rex super columnā, & pepigit fœdus coram do mino, vt ambularent post dominum, & custodirēt præcepta eius, & testimonia eius, decretaq; eius toto corde, & tota ani ma, vt fuscitarent verba fœderis huius, quæ scripta sunt in li bro hoc. Et stetit omnis populus in fœdere. Præcepit autē rex Chilchiahū sacerdoti magno, & sacerdotibus secundis, & cus todibus ¹ liminis, vt educerent de templo domini omnia vasa, quæ facta fuerant ipsi Bahal, & Luco, & vniuersæ mille tiae coeli. Et combussit ea extra Ierusalaim in valle Chidron, & tulit puluerem eorū in Bethel. Et cessare fecit sacerdotes, quos posuerant reges Iehudah, vt suffirent in excelsis, in vrbibus Ie hudah, & in circuitibus Ierusalaim, & cessare fecit sufficientes Bahal, soli, & lumæ, & lignis, & omni militiæ coeli. Et educere fe cit Lucum de domo domini extra Ierusalaim in valle Chidron, & combussit eum in valle Chidron. Et comminuit in pulue rem, & proiecit super sepulchrum filiorum populi. Et destruxit domos scortorum masculorum, qui erant in domo domi ni, in quibus mulieres texebant cortinas Luco. Et eduxit oēs sacerdotes de vrbibus Iehudah, & ² immunda esse declarauit excelsam, quibus suffiebant sacerdotes à Ghebah vsq; ad Beer Sebah, & destruxit excelsa portarum, quæ erant ad osiū por tæ Iehoaiah principis ciuitatis, quæ erant ad sinistram viri in porta ciuitatis. Veruntamen non ascendebāt sacerdotes excel sorum ad altare domini in Ierusalaim, sed comedebant infera mentata in medio fratrum suorum. Immundum locum esse declarauit Topheh, quod erat in valle filij Himnon, ne transi re faceret quisquā filium suum, & filiam suam per ignem ipsi Molech. Et cessare fecit equos quos posuerant reges Iehudah soli ab introitu domus domini ad cubiculum Neihanmelech eunuchi, quod erat in suburbanis, & curr³ solis combussit igni. Et aras

¹ Iosiahū legit Deuteronomium coram populo, demolitū idola, & scidit eos, & cetera. Cetera Pelech, occidit in Meghiddo, & cetera. Cetera filius eius Iehoaiaz, quo capto, substituitur Iehoa chin, qui Bilchiam. C A P. X X I I.

² Par. 34. a. & 34. a.

³ Iosiahū inuenta libro Deuteronomij, consulto dominum per Chil dah prophetā suū. C A P. X X I I.

⁴ Iere. 32. a. & 32. a.

⁵ Iere. 32. a. & 32. a.

⁶ Iere. 32. a. & 32. a.

Et aras quæ erant super tectum coenaculi Achaz, quas fecerāt reges Iehudah, & altaria quæ fecerat Menasseh in duobus atrijs domus domini destruxit rex, & currendo proficere fecit puluerem eorum in torrente Chidron. Excelsa autem, quæ erant coram Ierusalaim, quæ erant à dextris montis oliueti, quæ ædificauerat Selomoh rex Israel Hadoroth abominationi Sidoniorum, & Chemos abominationi Moab, & Milchom ab ominationi filiorum Hammon purgavit rex. Et contriuit sta tuas, & succidit Lucos, & repleuitq; locum eorum osibus homi num. Et etiam altare quod erat in Bethel, excelsum quod fece rat Iarobham filius Nebath, qui peccare fecit Israel, etiam ala tare ipsum, & excelsum destruxit, combussitq; excelsum, con truit in puluerem, & combussit Lucum. Et vertit se Iosiahū, & vidit sepulchra quæ erāt ibi in mōte. Et misit, & tulit ossa se pulchris, & combussit sup altare. Et ¹ immundū esse cēssit illud, iuxta verbū dñi q̄ prædicauerat vir dei, q̄ prædicauit hæc. Et ait: Quid titulus iste quem video? Dixerunt autem ad eum vi ri ciuitatis: Sepulchrum viri dei, qui venit de Iehudah, & præ dicauit hæc, quæ fecisti super altare Bethel. Et dicitur illi lum. Quisquam ne moueat ossa eius. Et eruerunt, ossa eius, ossa prophetæ, qui venerat de Someron. Et etiam om nes domos excelsorum, q̄ erāt in ciuitatibus Somerō, quas fecerant reges Israel ad irritandum, remouere fecit Iosiahū. Fe citq; eis iuxta omnia opera quæ fecerat in Bethel. Et iugulauit omnes sacerdotes excelsorum, qui erant ibi, super altaria, & combussit ossa hominum super ea, & reuerfus sit ad Ierusalaim. Præcepit autem rex omni populo, dicendo: Facite Pesach domino deo vestro, sicut scriptum est in libro fœderis huius. Non enim factum est sicut Pesach hoc, à diebus Iudicum, qui iudicauerunt Israel, & omnibus diebus regum Israel, & regū Iehudah. Sed octauo decimo anno regis Iosiahū factum est Pesach hoc domino in Ierusalaim. Et etiam Pythones, & ma gos, & simulachra, & idola Teraphim, & omnes abominaciones, quæ conspicebantur in terra Iehudah, & in Ierusalaim remouit Iosiahū, vt statueret verba legis scripta in libro quem inuenit Chilchiahū sacerdos in domo domini. Et sicut ipse non fuit ante eum rex qui reuerfus sit ad dominum tō tō corde suo, & tota anima sua, & tota validitate sua iuxta omnem legem Mosē, & post eum non surrexit sicut ipse. Ve rumtamen non est reuerfus dominus ab ira furoris sui mag ni, quo iratus est furor eius contra Iehudah propter irritaciones, quibus irritauit eum Menasseh. Dixit autem dominus: Etiam Iehudah remouebat à facie mea, sicut remouit Israel, & reprobato ciuitate hac, quam elegi Ierusalaim, & domum de qua dixi, erit nomen meum ibi. Residua autem verborum Iosiahū, & omnia quæ fecit, nōne sunt scripta in libro verbo rum dierum regum Iehudah: In diebus eius ascendit Parhoh Nechoh rex Aegypti contra regem Assur, iuxta flumen Pe rath, & abiit rex Iosiahū in occursum eius, & occidit eum in Meghiddo, cum vidisset eum. Et equitare fecerunt eum serui sui mortuum in Meghiddo, & adduxerunt eum in Ierusalaim, & sepelierunt eum in sepulchro suo. Tulitq; populus terræ Ie hoachaz filium Iosiahū, & vixerunt eum, & regem constitue runt eum pro patre suo. Viginti, & trium annorum erat Ie hoachaz, quando regnauit, & tribus mensibus regnauit in Ie rusalaim. Nomen autem matris eius, erat Chamuthal filia Ir meiahue de Libnah. Fecitq; malum in oculis domini, iuxta omnia quæ fecerunt patres sui. Et ligauit eum Parhoh Nechoh in Riblah in terra Chamath, dum regnaret in Ierusalaim, & imposuit multam super terram centum talenta argenti, & ta lentum auri. Et regem constituit Parhoh Nechoh Eliachim fi lium Iosiahū pro Iosiahū patre suo, & vertit nomen eius Ie hoachim: Iehoaiaz autē tulit, & venit in Aegyptū, & mortu us est ibi. Argentum autem, & aurū dedit Iehoaiaz ipsi Pa rhoh. Veruntamen æstimare fecit terram, vt daret argentum ad imperium Parhoh. Ab vno quoq; secundū æstimacionem suam exigebat argentū, & aurū à populo terræ, vt daret Pa

¹ Re. 12. g.

² Re. 12. g.

³ Re. 12. g.

⁴ Para. 34. a. & 34. a.

⁵ Para. 34. a. & 34. a.

⁶ Para. 34. a. & 34. a.

⁷ Para. 34. a. & 34. a.

⁸ Para. 34. a. & 34. a.

⁹ Para. 34. a. & 34. a.

rhoh Nechoh, Viginti, & quinque annorum erat Iehoaachim, quādo regnauit, & vndecim annis regnauit in Ierusalaim. No men autē matris eius erat Zebudah filia Pedaiah de Rumaah. Fecitq; malū in oculis dñi, iuxta omnia quæ fecerūt patres eius.

¹⁰ Moier Iehoaachim, succedit Iehoaachim, Ierusalaim oblidetur a Babilonis. Iehoaachim se tradidit regi Babilonio, transfertur in Babel, substituitur ei Mathaniah, qui & Sidchiahū. C A P. X X I I I.

I N diebus eius ascendit Nebuchadnefar rex Babel, & fuit ei Iehoaachim seruus tribus annis, & reuerfus est, & rebellauit contra eum. Misit autem dominus contra eum exercitus Cas dim, & exercitus Aram, & exercitus Moab, & exercitus filio rum Hammon, & misit eos in Iehudah, vt disperderet eum iuxta verbum domini, quod locutus fuerat per manum seruo rum suorum prophetarū. Veruntamen iuxta os domini fuit hoc contra Iehudah, vt remoueret eū à facie sua propter pec cata Menasseh, secundum omnia quæ fecit. Et etiam languinē innocentem quem effudit, & repleuit Ierusalaim cruore inno centi, & noluit dominus parcere. Residua autem Iehoaachim, & omnia quæ fecit, nōne sunt scripta in libro verborum die rum regum Iehudah: Dormiuitq; Iehoaachim cum pa tribus suis, & regnauit Iehoaachim filius eius pro eo. Et non ad didit vltra rex Aegypti, vt egredereur e terra sua. Tulerat etiā rex Babel à flumine Aegypti vsque ad flumen Perath, quic quid erat regis Aegypti. Octo, & decem annorum erat Ie hoachim, quando regnauit, & tribus mensibus regnauit in Ie rusalaim. Nomen autē matris eius Nechusia filia Elnathan de Ierusalaim. Fecitq; malum in oculis domini iuxta omnia quæ fecerat pater eius. In tempore illo ascenderunt serui Nebucha nefar regis Babel in Ierusalaim, & venit ciuitas in oblidione. Venitq; Nebuchadnefar rex Babel contra ciuitatem, & serui eius oblidiebant eam. Egredius est Iehoaachim rex Iehudah ad regem Babel ipse, & mater eius, & serui eius, & principes eius, & eunuchi eius. Et suscepit eum rex Babel anno octauo quo regnauit. Et eduxit inde omnes thesauros domus domi ni, & thesauros domus regis, & concidit vniuersa vasa aurea quæ fecerat Selomoh rex Israel in templo domini, sicut locu tus est dominus, & transfuit omnem Ierusalaim, & vniuersos principes, & omnes fortes viribus, decem milia in transmigra tionem, & omnem artificem, & ¹ in clusores non remanuit præ ter pauperes populi terræ. Et transfuit Iehoaachim in Babel, & matrem regis, & vxores regis, & eunuchos eius, & fortes ter ræ ire fecit in captiuitatem, de Ierusalaim in Babel. Et omnes viros exercitus, septem milia, & artifices, & ² in clusores mille omnes fortes facientes bellum, adduxitq; eos rex Babel in ca ptiuitatem in Babel. Et regem constituit rex Babel Mathaniah patrum eius pro eo, & vertit nomen eius in Sidchiahū. Viginti, & vnius anni erat Sidchiahū quādo regnauit, & vna decim annis regnauit in Ierusalaim. Nomen autem matris eius erat Chamuthal filia Irmeiah de Libnah. Et fecit malum in oculis domini, iuxta omnia quæ fecerat Iehoaachim. Quia fu ror domini erat contra Ierusalaim, & Iehudah, donec nroice re faceret eos à facie sua, & defecit Sidchiahū contra regē Babel.

¹ in clusores non remanuit præter pauperes populi terræ. Et transfuit Iehoaachim in Babel, & matrem regis, & vxores regis, & eunuchos eius, & fortes terræ ire fecit in captiuitatem, de Ierusalaim in Babel. Et omnes viros exercitus, septem milia, & artifices, & in clusores mille omnes fortes facientes bellum, adduxitq; eos rex Babel in captiuitatem in Babel. Et regem constituit rex Babel Mathaniah patrum eius pro eo, & vertit nomen eius in Sidchiahū. Viginti, & vnius anni erat Sidchiahū quādo regnauit, & vna decim annis regnauit in Ierusalaim. Nomen autem matris eius erat Chamuthal filia Irmeiah de Libnah. Et fecit malum in oculis domini, iuxta omnia quæ fecerat Iehoaachim. Quia fu ror domini erat contra Ierusalaim, & Iehudah, donec nroice re faceret eos à facie sua, & defecit Sidchiahū contra regē Babel.

² in clusores non remanuit præter pauperes populi terræ. Et transfuit Iehoaachim in Babel, & matrem regis, & vxores regis, & eunuchos eius, & fortes terræ ire fecit in captiuitatem, de Ierusalaim in Babel. Et omnes viros exercitus, septem milia, & artifices, & in clusores mille omnes fortes facientes bellum, adduxitq; eos rex Babel in captiuitatem in Babel. Et regem constituit rex Babel Mathaniah patrum eius pro eo, & vertit nomen eius in Sidchiahū. Viginti, & vnius anni erat Sidchiahū quādo regnauit, & vna decim annis regnauit in Ierusalaim. Nomen autem matris eius erat Chamuthal filia Irmeiah de Libnah. Et fecit malum in oculis domini, iuxta omnia quæ fecerat Iehoaachim. Quia fu ror domini erat contra Ierusalaim, & Iehudah, donec nroice re faceret eos à facie sua, & defecit Sidchiahū contra regē Babel.

³ in clusores non remanuit præter pauperes populi terræ. Et transfuit Iehoaachim in Babel, & matrem regis, & vxores regis, & eunuchos eius, & fortes terræ ire fecit in captiuitatem, de Ierusalaim in Babel. Et omnes viros exercitus, septem milia, & artifices, & in clusores mille omnes fortes facientes bellum, adduxitq; eos rex Babel in captiuitatem in Babel. Et regem constituit rex Babel Mathaniah patrum eius pro eo, & vertit nomen eius in Sidchiahū. Viginti, & vnius anni erat Sidchiahū quādo regnauit, & vna decim annis regnauit in Ierusalaim. Nomen autem matris eius erat Chamuthal filia Irmeiah de Libnah. Et fecit malum in oculis domini, iuxta omnia quæ fecerat Iehoaachim. Quia fu ror domini erat contra Ierusalaim, & Iehudah, donec nroice re faceret eos à facie sua, & defecit Sidchiahū contra regē Babel.

⁴ in clusores non remanuit præter pauperes populi terræ. Et transfuit Iehoaachim in Babel, & matrem regis, & vxores regis, & eunuchos eius, & fortes terræ ire fecit in captiuitatem, de Ierusalaim in Babel. Et omnes viros exercitus, septem milia, & artifices, & in clusores mille omnes fortes facientes bellum, adduxitq; eos rex Babel in captiuitatem in Babel. Et regem constituit rex Babel Mathaniah patrum eius pro eo, & vertit nomen eius in Sidchiahū. Viginti, & vnius anni erat Sidchiahū quādo regnauit, & vna decim annis regnauit in Ierusalaim. Nomen autem matris eius erat Chamuthal filia Irmeiah de Libnah. Et fecit malum in oculis domini, iuxta omnia quæ fecerat Iehoaachim. Quia fu ror domini erat contra Ierusalaim, & Iehudah, donec nroice re faceret eos à facie sua, & defecit Sidchiahū contra regē Babel.

⁵ in clusores non remanuit præter pauperes populi terræ. Et transfuit Iehoaachim in Babel, & matrem regis, & vxores regis, & eunuchos eius, & fortes terræ ire fecit in captiuitatem, de Ierusalaim in Babel. Et omnes viros exercitus, septem milia, & artifices, & in clusores mille omnes fortes facientes bellum, adduxitq; eos rex Babel in captiuitatem in Babel. Et regem constituit rex Babel Mathaniah patrum eius pro eo, & vertit nomen eius in Sidchiahū. Viginti, & vnius anni erat Sidchiahū quādo regnauit, & vna decim annis regnauit in Ierusalaim. Nomen autem matris eius erat Chamuthal filia Irmeiah de Libnah. Et fecit malum in oculis domini, iuxta omnia quæ fecerat Iehoaachim. Quia fu ror domini erat contra Ierusalaim, & Iehudah, donec nroice re faceret eos à facie sua, & defecit Sidchiahū contra regē Babel.

⁶ in clusores non remanuit præter pauperes populi terræ. Et transfuit Iehoaachim in Babel, & matrem regis, & vxores regis, & eunuchos eius, & fortes terræ ire fecit in captiuitatem, de Ierusalaim in Babel. Et omnes viros exercitus, septem milia, & artifices, & in clusores mille omnes fortes facientes bellum, adduxitq; eos rex Babel in captiuitatem in Babel. Et regem constituit rex Babel Mathaniah patrum eius pro eo, & vertit nomen eius in Sidchiahū. Viginti, & vnius anni erat Sidchiahū quādo regnauit, & vna decim annis regnauit in Ierusalaim. Nomen autem matris eius erat Chamuthal filia Irmeiah de Libnah. Et fecit malum in oculis domini, iuxta omnia quæ fecerat Iehoaachim. Quia fu ror domini erat contra Ierusalaim, & Iehudah, donec nroice re faceret eos à facie sua, & defecit Sidchiahū contra regē Babel.

⁷ in clusores non remanuit præter pauperes populi terræ. Et transfuit Iehoaachim in Babel, & matrem regis, & vxores regis, & eunuchos eius, & fortes terræ ire fecit in captiuitatem, de Ierusalaim in Babel. Et omnes viros exercitus, septem milia, & artifices, & in clusores mille omnes fortes facientes bellum, adduxitq; eos rex Babel in captiuitatem in Babel. Et regem constituit rex Babel Mathaniah patrum eius pro eo, & vertit nomen eius in Sidchiahū. Viginti, & vnius anni erat Sidchiahū quādo regnauit, & vna decim annis regnauit in Ierusalaim. Nomen autem matris eius erat Chamuthal filia Irmeiah de Libnah. Et fecit malum in oculis domini, iuxta omnia quæ fecerat Iehoaachim. Quia fu ror domini erat contra Ierusalaim, & Iehudah, donec nroice re faceret eos à facie sua, & defecit Sidchiahū contra regē Babel.

Liber qui Hebraicè dicitur, Dibre haiamin, id est, Verba dierum: Græcè, Paralipomenon, id est, Derelictorum. Interprete Sate Pagnino, Lucensi.

Brevis repetitio totius genealogie Adam, usque ad filios Heu & Israel. CAP. I.

DAM, SETH, ENOS, Chenan, Mahalalel, Jared, Chanoch, Methuselah, Lamech, Noach, Sem, Cham, & Iepeth. Filij Iepeth, Gomer, & maghog, & Madai, & Iauan, & Tubal, & Mefech, & Tiras. Filij autem Gomer, Achenaz, & Riphath, & Togharimah. Filij verò Iauan, Elifas, & Tarfis, Chitthim, & Dodaniam. Filij Cham, Ch' & Misraim, Puth, & Chenahan, Filij verò Chus, Seba, & Chaulah, & Satha, & Rahamah, & Sabthecha. Filij autem Rahamah, Seba, & Dedan. Chus autem genuit Nimrod, Ipse cepit esse potens in terra. Misraim verò genuit Ludim, & Hananim, & Lehabim, & Naphthuchim, & Parulim, & Chasluchim, & quibus egressi sunt Pelitim, & Capthorim, Chenahan autem genuit Sidu primogenitum suum, & Cheth. Et Iebulæ, & Emoraui, & Ghirghafæ, Et Chiuuæ, & Harchgu, & Sinæ, Et Aruadgu, & Semargu, & Chamathæ, Filij Sem, Helæ, & Assur, & Arpachfad, & Lud, & Aræ, & Hus, & Chul, & Chether, & Mefech. Arpachfad autem genuit Selach, Et Selach genuit Heber, Ipse autem Heber nati sunt duo filij, Nomen vnus Pelech, Quia in diebus eius diuisa est terra. Et nomen fratris eius Iofan. Iofan autem genuit Almoad, & Selep, & Chafaruaeth, & Ierach, Et Adoram, & Vzai, & Dielah, Et Hebal, & Abimael, & Seba. Et Ophir, & Chaulah, & Iobab. Oes isti filij Iofan. Et Arpachfad, Selach, Heber, Peleg, Rehu, Serugh, Nachor, Terach, Abram, ipse est Abraham. Filij Abraham, Ischac, & Ismael. Et hæc generationes eorum. Primogenitus Ismael, Nebaioth, & Chedar, & Adbeel, & Mibsam, Misnah, & Dumah, Massa, Chadad, & Tema, Iethur, Naphtis, & Chedmah. Isti sunt filij Ismael. Filij autem Chethurah cõ cubine Abraham, peperit Zimran, & Iochfan, & Medan, & Midian, & Isbach, & Suah. Et filij Iochfan, Seba, & Dedan. Et filij Midian Ephah, & Hephher, & Chanoch, & Habidah, & Eldahah. Omnes isti filij Cheturah. Genuit autem Abraham Ischac, Filij Ischac, Hefau, & Israel. Filij Hefau Eliphaz, Rehucl, & Iehus, & Iahalam, & Corach. Filij Eliphaz, Teman, & Omar, Sephi, & Ghahattham, Chenaz, & Timnah, & Hamalec. Filij Rehucl, Nachath, Zerach, Sammah, & Mizzah. Filij autem Sehir, Lothæ, & Sobal, & Sibhon, & Hanah, & Lison, & Eler, et Disan. Filij autem Lothan, Chori, & Homan, & soror Lothan, Timnah. Filij Sobal, Haliam, & Manachath, & Hebal, Sephi, & Onan. Filij autem Sibhon, Aia, & Hanah. Filij Hanah, Dison. Filij autem Dison, Chamran, & Esban, & Iethran, & Cheran. Filij Efer Bilham, Zabauan, & Iahacham. Filij Dison Hus, & Aram. Isti sunt autem reges qui regnauerunt in terra Edom, antequam regnaret rex super filios Israel: Belah filius Behor, & nomen ciuitatis eius Dinhabah. Et mortuus est Belah, & regnauit pro eo Iobab filius Zerach de Bosrah. Et mortuus est Iobab, & regnauit pro eo Chufam de terra Temani. Et mortuus est Chufam, & regnauit pro eo Hadad filius Bedad, qui percussit Midian in agro Moab. Et nomen ciuitatis Hauith. Et mortuus est Hadad, & regnauit pro eo Samlah, de Masrechah. Et mortuus est Samlah, & regnauit pro eo Saul de Rechoboth flumine. Et mortuus Saul, & regnauit pro eo Bahalchanan filius Hachor. Et mortuus est Bahalchanan, & re-

in campestribus Iericho. Et omnis exercitus eius dispersus est ab eo. Et comprehenderunt regem, & ascendere fecerunt eum ad regem Babel in Riblah, & locuti sunt cum eo iudicium. Filios autem Sidchiahui iugulauerunt in oculis eius, & oculos Sidchiahui cæcauit, & vinxit eum compedibus, & adduxit eum in Babel. Mense autem quinto, septima mensis (ipse est annus nonus decimus regis Nebuchadnefar regis Babel) venit Nebuzaradan magister laniorum, seruus regis Babel in Ierusalaim. Et combussit domum domini, & domum regiam, & omnes domos Ierusalaim, & omnem domum magnam combussit igni. Et muros Ierusalaim per circuitum destruxit omnis exercitus Calsdim, qui erat cum magistro laniorum. Relictum autem populi, qui remanserant in ciuitate, & transfugarum qui transfugerant ad regem Babel, & residuum multitudinis transfugerunt Nabuzaradan magister laniorum. Et de pauperibus terræ reliquit magister laniorum vinitores & agricolas. Columnas autem æreas, quæ erant in domo domini, & bases, & mare æreum, quod erat in domo domini, confregit Calsdim, & tulit eas eorum in Babel. Et ollas, & scopas, & psalteria, & cochlearia, & omnia vasa ærea, in quibus ministrabant, tulit. Et acerras, & pelues, Quæ aurea, aurea, & q̄ argentea, argentea, tulit magister laniorum. Columnas duas, mare vnum, & bases quas fecerat Selomoh in domo domini. Non erat pondus æris omnium vasorum horum. Octo & decem cubitorum erat altitudo columnæ vnus, & capitellum super eam æreum, & altitudo capitelli erat trium cubitorum, & retiaculum, & malogranata super capitellum per circuitum. Omnia ærea, & sicut ista erant columnæ secundæ super retiaculum. Et tulit magister laniorum, Seraiah sacerdotem primum, & Sephaniah sacerdotem secundum, & tres custodes vasorum. Et de ciuitate tulit eunuchum vnum, qui erat præfectus super viros bellatores, & quinque viros ex iis, qui videbant faciem regis, qui inuenti fuerunt in ciuitate. Et scribam principem militiæ, qui colligere faciebat populum terræ, & sexaginta viros de populo terræ, qui inuenti sunt in ciuitate. Et tulit eo Nebuzaradan magister laniorum, & ire fecit eos ad regem Babel in Riblah. Et percussit eos rex Babel, & interfecit eos in Riblah in terra Chamath, & translatus est Iehudah in terra suam. Populo autem qui remanserat in terra Iehudah, quem remanere fecerat Nebuchadnefar rex Babel, præfecit eis Ghedaliahu filium Achicham filij Saphan. Audierunt autem omnes principes exercituum ipsi, & viri, quod præfecisset rex Babel Ghedaliahu, & venerunt ad Ghedaliahu in Misphah, Ismahel filius Nethaniah, & Iochanan filius Careah, & Seraiah filius Tanchumeth Nethophathites, & Iazaniahu filius Mahachati, ipsi & viri eorum. Et iurauit eis Ghedaliahu, & viris eorum, dixitque eis: Ne timeatis. Seruire Chaldim. Manete in terra, & seruite regi Babel, & bene erit vobis. Et fuit, mense septimo venit Ismahel filius Nethaniah filij Elifamah de semine regni, & decem viri cum eo, percussitque Ghedaliahu, & mortuus est, et Iehudæos, & Chaldim, qui erant cum eo in Misphah. Et surrexit omnis populus a paruo vsque ad magnum, & principes exercituum, & ierunt in Aegyptum. Timuerunt enim a facie Calsdim. Et fuit, anno vigesimo, & septimo transmigrationis Iehoiachim regis Iehudah, duodecimo mense, vigesima, & septima mensis, leuauit Euilmerodach rex Babel anno quo regnauit, caput Iehoiachim regis Iehudah de domo carceris. Et locutus est ei bona, Et posuit thronum eius super thronum regum, qui erant secum in Babel. Et mutauit vestes carcerarias eius, & comedebat panem semper in conspectu eius omnibus diebus vitæ suæ. Portio autem eius, portio quotidiana dabatur ei à rege per lingulos dies omnibus diebus vitæ eius.

FINIS

nan, & regnauit pro eo Hadad, & nomen vrbis eius fuit Pahi, & nomen vxoris eius, Mehethabel filia Matred filie Mezahab. Et mortuus est Hadad. Et fuerunt duces Edom, dux Timnah, dux Haliah, dux Ietheth, Dux Aholibamah, dux Elah, dux Pimon, dux Chenaz, dux Teman, dux Mibfar, dux Magdiel, dux Hiran. Isti duces Edom.

Genealogia Iehudah, usque ad Isai patrem Dauid. CAP. II.

Sti filij Israel, Reuben, Simhon, Leui, & Iehudah Isachar, & Zebulun, Dan, Ioseph, & Binamin. Naphthali, Ghad, & Aser. Filij Iehudah, Her, & Onan, & Selah, tres nati sunt ei de Bathuah Chenahantiide. Et fuit Her primogenitus Iehudah malus in oculis domini, & occidit eum. Tamar autem nuptia eius peperit ei Peres, & Zerach. Omnes filij Iehudah, quinq; filij Peres, Chedron, & Chamul. Filij autem Zerach, Ximri, & Ethan, & Heman, & Chalchol, & Darah: omnes ij quinq; filij verò Charai, Hachar turbator Israel, qui præuaricatus est in anathemate. Filij autem Ethan Hazariah. Filij verò Cheron qui nati sunt ei Ierachmeel, & Ram, & Chelubai. Ram autem genuit Hamnadab; Hamnadab autem genuit Nachfon principem filiorum Iehudah; Nachfon autem genuit Salma; Salma autem genuit Bohaz; Bohaz autem genuit Hobed; Hobed autem genuit Isai; Isai autem genuit primogenitum suum Eliah & Abinadab II. et Simha III. Nethanel III. Raddai V. Osem VI. Dauid VII. Sorores autem eorum Seruah & Abighail. Filij autem Seruah, Abisai, & Iobab, & Hafabel tres: Abighail autem genuit Hamasa; Pater verò Hamasa fuit Iether Israhelita. Chaleb autem filius Chefon genuit Hazubah mulierem, et Ieriath, Et isti filij eius Ieter, & Sobab, & Ardon. Et mortua est Hazubah, & accepit sibi Chaleb Ephrath, & peperit sibi Chur. Chur autem genuit Viri: Viri autem genuit Belafel. Et postea ingressus est Cheron, ad filiam Machir patris Ghilhad. Et ipse accepit eam, & erat filius sexaginta annorum, & peperit sibi Segub. Segub autem genuit Iair, et fuerunt sibi viginti & tres ciuitates in terra Ghilhad. Et accepit Gheshur, & Aræ, & Chauuoth Iair ab eis: Chenath, & viculos eius sexaginta ciuitates. Omnes isti filij Machir patris Ghilhad. Et fuit vxor mortuus est Cheron in Chaleb Ephrata, & vxor Cheron Abithah peperit sibi Achur patrem Teoah. Fuerunt autem filij Ierachmeel, primogeniti Cheron, primogenitus Ram, & Bomah, et Orem, & Osem Achithah. Et fuit vxor altera ipsi Ierachmeel, & nomē eius Hacharah, ipsa est mater Onam. Et fuerunt filij Ram primogeniti Ierachmeel, Mahas & Iamin & Hecher. Fuerunt autem filij Onan Sammai, & Iadah. Filij verò Samai, Nadab, & Abifur. Et nomen vxoris Abifur Abighail, & peperit sibi Achban & Molid. Filij autem Nadab, Seled, & Appaim. Et mortuus est Seled absque filiis. Filij autem Appaim Ischi. Filij autem Ischi, Sefan. Et filij Sefan Achlai. Filij autem Iadah fratris Sammai, Iether, & Ionathan. Et mortuus est Iether absque liberis. Filij autem Ionathan, Peleth, & Zaza. Isti fuerunt filij Ierachmeel. Et non fuerunt ipsi Ierachmeel, sed filii eius. Et ipsi Sefan filium suum Iarchah seruo suo in vxore, & peperit sibi Hathai. Hathai autem genuit Nathan: Nathan autem genuit Zabadi; Zabadi autem genuit Eplal; Eplal autem, genuit Hobed; Hobed autem, genuit Iehu; Iehu autem, genuit Hazariah; Hazariah autem, genuit Chales; Chales autem, genuit Elhafah; Elhafah autem, genuit Sifmai; Sifmai autem, genuit Sallum; Sallum autem, genuit Iechamnah; Iechamnah autem, genuit Elifamah. Filij autem Chaleb fratris Ierachmeel, Mefah primogenitus eius. Ipse fuit pater Ziph. Et filij Marefah patris Chebron. Et filij Chebron Chorach & Tappuah & Rechem, & Semah, Semah autem, genuit Racham patrem Iorchoham; & Rechē, genuit Samai. Filius autem Samai, Mahon; Mahon autem, fuit pater Bethsur; Hephah autem, concubina Chaleb peperit Charam, & Mofa, & Ghazaz, & Charan, genuit Ghazez. Filij autem Iachdai Reghē, & Lothā & Chefan, & Peleth, & Hephah & Sahaph. Concubina Chaleb Mahachah, peperit Seber, & Tirchanah. Et pepe-

rit Sahaph patrē Madmannah, & Seuah patrē Machbenah, & patrem Ghibha, filia autem Chaleb Hachfach. Isti fuerunt filij Chaleb filij Chur primogeniti Ephratha Sobal pater Chiriathieharim. Salma pater Bethlehem, Charaph pater Bethghader. Et fuerunt filij Sobal patri Chiriathieharim, qui videbat dimidium requietionū. Et familie Chiriathieharim Ithreus, & Puræus, & Sumatæus, & Misraatæus. Ab istis egressi sunt Soratæus, & Isthaultæus. Filij Salma, Bethlechē, & Nethophathi coronæ domus Ioab, & dimidium requietionis Sorhi. Et familie scribarū habitantū in Iahabes Tirhatim Simhatim Suchatim. Isti sunt Chimim qui venerunt de Chamath patris domus Rechab.

Genealogia Dauid in Chebron, & Ierusalaim. CAP. III.

Isti autem fuerunt filij Dauid, qui nati sunt ei in Chebron. Primogenitus Ammon, de Achinohā Izrehelide, secundus Daniël, de Abighail Carmelitide. Tertius Absalom filius Mahachah filie Talmi regis Gheshur. Quartus Adoniah, filius Chagith. Quintus Sephathiah, de Habiral; Sextus Ithreham, de Heglah vxore sua. Sex nati sunt ei in Chebron. Et regnauit ibi septem annis & sex mensibus, & triginta, & tribus annis regnauit in Ierusalaim. Et isti nati sunt ei in Ierusalaim, Simha, & Sobab, & Nathan, & Selomoh quatuor de Bathuah filia Hammel. Et Ibchar, & Elifamah, Elipheleth, & Noglah, & Nephgh, & Iaphai, & Elifamah, & Elhadah, & Elipheleth, nouē. Omnes filij Dauid præter filios concubinarū, & Tamar sororē eorū. Et filius Selomoh, Rechabham, Abithah filius eius, Afa filius eius, Iehofaphath filius eius, Ioram filius eius, Achaziah filius eius, Ioas filius eius. Amaziah filius eius, Hazariahu filius eius, Iothā filius eius, Achaz filius eius, Chizchiah filius eius, Menasseh filius eius, Amon filius eius, Iosiah filius eius. Filij autem Iosiah primogenitus Iochanan, secundus Iehoiachim, tertius Sidchiahui, quartus Sallum. Filij autem Iehoiachim, Iechoniah filius eius, Sidchiah filius eius. Filij autem Iechoniah, Assir, Sealthiel filius eius, Et Malchiram, & Pedaiah, & Senafar, Iechamiah, Hofamah, & Nebadiah. Filij autem Pedaiah, Zerubbabel, & Simith; & filius Zerubbabel Mefullam, & Chananiah, & Selomith foror eorū. Et Ghafubah, & Ohel, & Berechiah, & Chafadiah, & Iufabcheled quinq; filius autem Chananiah, Pelathiah, & Iesahai: filij Rephaiah filij Arnam filij Obadiah filij Secheniah. Et filij Secheniah, Semahai. Filij autem Semahai, Chatus, & Ighal, & Bariah, & Nehariah, & Saphath sex. Filij autem Nehariah, Eliohenai, & Chizchiah, & Hazricā tres. Filij autem Eliohenai Hodaiachui, Elifab, & Pedaiah, & Haccub, & Iochanan, & Delaiah, & Hanani septem.

Filiorum Iehudah, & Simhon genealogia. CAP. IIII.

Filij Iehudah, Peres, Cheron et Charai, & Cur, & Sobal. Reaiah autem filius Soobal, genuit Iachath. Iachath autem, genuit Achumai, & Lahad. Istæ familie Sorhati. Et hæc paterterna successio Hethā, Isehel, & Isma, & Idbas, & nomen sororis eorū Selephoni. Penuel autem pater Chedor, & Hezer pater Chufah. Isti filij Chur primogeniti Ephratha patris Bethlechchem. Achur autem patri Teoah fuerunt duæ vxores, Chelah, & Naharah. Et peperit ei Naharah, Achuzam, & Chepher, & Temni, & Hahachastari. Isti filij Nacharah. Filij autem Chelah, Sereth, Iefohar, & Etnan. Chos autem genuit Hanub, & Hafobebah, & familias Acharchel filij Charum. Fuit autem Iahabes honorabilior fratribus suis. Et mater eius vocauit nomē eius Iahabes, dicēdo: Quia pepi cum dolore. Et inuocauit Iahabes deū Israel, dicēdo: Si bñdicēdo bñdixeris mihi, et multiplicaueris terminū meū, & fuerit manū tua meū, & feceris me cruce à malo, vt nō dolore afficiar. Et attulit deus quod petiit. Chelub autem frater Suchah, genuit Mechir. Ipse est pater Esthon. Esthon autem genuit Bethrapha, & Paleach, & Techinnah patrē vrbis Nachas. Isti viri Rechab: Filij autem Chénaz Hothniel, & Serayah filij autem Hothniel Chethath. Mehonothai autem genuit Hophrah. Seraiah autem genuit Ioab patrē vallis artificū, quia

Cifices fuerunt. Filij aut Chaleb filij Iephuneh, Hiru Elah & Naham. Filij autem Elah, Chenaz. Filij autem Iehalel Ziph, & Ziphah. Tiriah, & Afarel. Et filius Hezrah Iether, & Mered, & Hopher, & Ialon, & genuit Miriam, & Sammai, & Isbach pater Esthemoah. Et vxor eius Iehudiah peperit Iered patrem Gheedor, & Gheber patrem Socho, & Iechutiel patrem Zanoach. Et isti filij Bithlah filiae Parhoh, quae accepit Mered. Filij autem vxoris Hodia fororis Nachan patris Chehilah, Haghamib & Esthemoah Hamahachathi. Filij autem Simon, Aminon, & Rinah filius Chanan, & Tilon. Filij autem Ishi Zochoth, & Ben Zochoth, Filij Selah, filij Iehudah Her pater Lecua, & Lahad, pater Marefah. Et familia domus operis Byssim in domo Asbeah. Et Iochim, & viri Chozebah, et Ioas, et Saraph, qui dicitur in Moab, et habitatores Leche, et verba antiqua enarramus. Isti sunt siguli, & habitatores loci placationum, et matris cum regem in opere suo habitauerunt. Ibi: Filij Simho Nemuel, & Iamin, Iarib, Ierah, Saul, Salum filius eius, Mibsam filius eius, Mismah filius eius. Filij autem Mismah, Chameuel filius eius, Zacchar filius eius, Simhi filius eius. Ipsi Simhi fuerunt filij XVI, & filiae VI. Fratibus autem eius non fuerunt filij multi, et omnem familiam suam non multiplicauerunt vsque ad filios Iehudah. Habitauerunt autem in Beer Sebah, et Moladah, et Chafarfuah, & in Bilhah, & in Hefem, et in Tolad, et in Beheul, et in Chormah, et in Sichlah, et in Bethmarchaboth, et Chafarfufim, et in Bethbiri, et in Saharaim. Haec ciuitates eorum, donec regnauit Dauid. Et villae eorum Hetham, & Hain, Rimmon, & Tochen, & Hafan ciuitates quaeque. Et oves viculi earum quae erant in circuitibus ciuitatum istarum vsque ad Bahal. Haec habitatio eorum, & genealogia eorum ipsius. Et Mesobah, & Iamech, & Iofah filius Amasiah. Ioel, & Iehu filij Iofabiah filij Seraiah filij Hafiael. Et Eliohenai, & Iahacobah, Iefochiah, et Hafiaah, & Hadiel, & Iefimeel, & Benaiah. Et Ziza filius Siphhi filij Allō filij Iedaiah filij Simri filij Semahaiah. Isti sunt qui veniunt per nomina principes in familijs suis, & domo patrum suorum multiplicati sunt in multitudine. Et abierunt ad introitum Gheedor vsque ad orientem vallium, ut quaezerent pascuas pecoribus suis. Et inuenerunt pascuas pingues, & bonum, & terram latam locis, & quietam, & fertilem, quia de Cham fuerunt habitantes ibi ante. Et venerunt isti scripti per nomina in diebus Iechizchijahu regis Iehudah, & pcesserunt tabernacula eorum, & habitacula quae inuenerunt ibi, & interfecerunt eos vsque ad diem hanc, & habitauerunt pro eis. Quoniam pascuam pro pecoribus suis erat ibi, et ex eis de filijs Simhon abierunt in montem Sehir viri quingenti. Et Pelathiah, & Nehariah, & Rephaiah, & Huzziel filij Ishi in capite eorum. Et pcesserunt reliquum eorum qui eum acurrunt de Hamalec, & habitauerunt ibi vsque ad diem hanc.

Genealogia filiorum Reuben, Ghad, & dimidia tribus Menasseh. C A P. V.

A filij autem Reuben primogeniti Israel. Ipse enim fuit primogenitus, & cum violasset ipse torum patris sui, data est primogenitura eius filijs Ioseph filij Israel. Et non est, dum recenseretur generatio series in primogenitura. Quia Iehudah fortis fuit inter fratres suos, & dux ex eo, & primogenitura ipsi Ioseph data est. Filij Reuben primogeniti Israel, Chanoth et Pallu, Cherson, & Charmi. Filij Ioel Semahaiah filius eius. Gogh filius eius. Simhi filius eius. Michah filius eius. Reaiah filius eius. Bahal filius eius. Beerah filius eius. Quem transmigratione fecit Tigath Pilnefer rex Assur. Ipse princeps ipsi Reubenite. Et fratres eius per familias suas, dum recenseretur generatio series per generationes suas, caput Iehiel, & Zechariahu. Et Bethal filius Hazaz filij Semah filij Ioel. Ipse habitabat in Zaroher, vsque ad Nebo, & Bahalmō. Et ad orientem habitauit vsque ad ingressum deserti a flumine Perath: quia greges eorum multiplicati fuerant in terra Ghilhad. In diebus autem Saul fecerunt bellum cum Hagerim, & mortui sunt per manum eorum, & ha-

bitauerunt in tabernaculis eorum in omni facie orientis ad Ghilhad. Filij vero Ghad regis eorum habitauerunt in terra Basan vsque Salchah. Ioel dux & Sapham secundus. Iahanaui autem, & Saphath in Basan. Fratres vero eorum secundum domum patrum suorum Milchael, & Mesulam, & Sebah, & Iorai, & Iahachan, & Ziah, & Hebed septem. Isti filij Abichail, filij Churi, filij Iaroach, filij Ghilhad, filij Michael, filij Iesai, filij Iachdo, filij Buz. Achi filius Habdiel filij Gunni dux per domum patrum suorum. Et habitauerunt in Ghilhad, in Basan, & in viculis eius & in vniuersis suburbanis Saron vsque ad exitus eorum. Omnes hi recensiti sunt per seriem generationis in diebus Iotha regis Iudah, & in diebus Iarobham regis Israel. Filij Reuben & Ghaditae, & dimidia tribus Menasseh de filijs robustis, viris portatibus scuti, & gladii, & tendentibus arcum, & doctis bellum quadraginta & quatuor milia, & septingenti, & sexaginta egredientes ad pugnam. Et fecerunt bellum cum Hagerim, & Iethur, & Naphis, & Nodab. Et auxiliati sunt eis, traditi sunt in manu eorum Hagerim, & vniuersi qui fuerant cum eis, quia ad deum clamauerunt in bello, & exorabilis fuit eis, quia sperauerunt in eo. Et praedati sunt greges eorum camelos eorum quingenti milia, & pecudes ducetas & quinquaginta milia, & alinos duo milia, & animas hominum centum milia. Quia vulnerati multi corruerunt, quia deo fuit bellum, & habitauerunt pro eis vsque ad transmigrationem. Filij autem dimidia tribus Menasseh habitauerunt in terra a Basan vsque ad Bahal Chermom, & Senir, & montem Chermō. Ipsi multiplicati fuerunt. Et isti capita domus patrum eorum, & Hopher, & Ithi, & Eliel, & Hazriel, & Irmeiah, & Hodauiah, & Iachdiel viri fortes robore, viri nominati, capita domui patrum suorum. Et praeuicarij sunt in deum patrum suorum, & fornicarij sunt post deos populorum terrae, quos disperdere fecit deus a facie eorum. Et suscitauit deus Israelis spiritum Pul regis Assur, & spiritum Tiglath Pilnefer regis Assur: & transfudit eos Reubiten, & Ghaditen, & dimidia tribum Menasseh. Et adduxit eos in Chalach, & Chabor, & Harah, & fluuium Ghozan vsque ad diem hanc.

Genealogia filiorum Leui. C A P. VI.

A filij Leui Gherfon, Chehath, & Merari. Filij autem Chehar Hamram, Ithar, & Chebron, & Huzziel. Filij autem Hamram Aharon, & Moseh, & Miriam. Filij autem Aharon, Nadab, & Abihu Elhazar, & Ithamar. Elhazar genuit Pinechas, Pinechas genuit Abifuah: Abifuah autem genuit Bucchi. Bucchi autem genuit Huzzii: Huzzii autem genuit Zerachiah: Zerachiah autem genuit Meraioth, Meraioth genuit Amariah, Amariah autem genuit Achitub: Achitub autem genuit Sadoc: Sadoc autem genuit Achimahas: Achimahas autem genuit Hazariah: Hazariah autem genuit Iochanan, Iochanan autem genuit Hazariah. Ipse est qui sacerdotio functus est in domo, quia edificauit Selomoh in Ierusalaim. Genuit autem Hazariah, Amariah: Amariah autem genuit Achitub: Achitub autem genuit Sadoc: Sadoc autem genuit Sallum: Sallum autem genuit Chilchiah. Chilchiah autem genuit Hazariah: Hazariah autem genuit Seraiah: Seraiah autem genuit Iehofadac: Iehofadac autem, abijt dum transmigratione fecit dominus Iehudah, et Ierusalaim per manum Nebuchadnefar. Filij Leui Gherfon, Chehath, & Merari. Et haec nomina filiorum Cherson, Libni, et Simhi. Filij autem Chehath Hamra, & Ithar & Chebron, & Huzziel. Filij Merari Machaui, & Muli. Et istae familiae Leui per familias suas. Ipsi Gherfon Libni filius eius, Iachath filius eius, Zimmah filius eius, Ioach filius eius, Hiddo filius eius. Zerach filius eius. Ieathrai filius eius. Filij Cheath Hamminadab filius eius, Corach filius eius, Assir filius eius. Elchanah filius eius, et Ebiafaph filius eius, & Assir filius eius. Tachath filius eius, & Vriel filius eius, Huzziah filius eius, & Saul filius eius. Filij autem Elchanah, Hamafai, & Achimoth. Elchanah filij Elchanah Sophai filij eius, & Nachath filius eius. Eliab filius eius, Ierochah filius eius, Elchanah filius eius. Filij Semuel primogenitus Vafni, & Abiah, Filij Merari Machiah

chali Libni filius eius, Simhi filius eius, Hafiaah filius eius, Simha filius eius, Chachiah filius eius, Hafiaah filius eius. Isti sunt autem quos statuit Dauid in locis cantici domus domini a requie arcae. Et ministraverunt eorum habitaculo tabernaculi ecclesiae in cantico, donec edificauit Selomoh domum domini in Ierusalaim, & steterunt iuxta morem suum in ministerio suo. Isti sunt autem qui stabant, & filij eorum de filiis Cheathitarum: Hemā cantor filij Ioel filij Semuel, filij Elchanah, filij Ierochah filij Eliel, filij Tobach, filij Suph, filij Elchanah, filij Machath, filij Hamafai, filij Elchanah, filij Ioel, filij Hazariah, filij Sephanah. Filij Tachath filij Assir, filij Ebiafaph, filij Corach, filij Ishar, filij Chehath, filij Leui, filij Israel. Et frater eius Afsaph stabat ad dexteram eius Afsaph filij Berechiah filij Simha. Filij Michael, filij Bahafiah, filij Malchiah. Filij Ethni, filij Zerach, filij Hadaiah, filij Echan, filij Zimmah, filij Simhi, filij Iachath, filij Gherfon, filij Leui. Filij autem Merari fratres eorum ad sinistram, Ethā filius Chis, filij Abdi, filij Malluch, filij Chafabiah, filij Amasiah, filij Chulchiah. Filij Amli filij Bani, filij Semer. Filij Machali, filij Muli, filij Merari, filij Leui. Fratres autem eorum, & Leuitae dati sunt ad omne ministerium habitaculi domus dei. Aharon autem, & filij eius suffiebant super altare holocausti, & super altare suffimentum ad omne opus sancti sanctorum, & ad expansionem Israel secundum omnia quae praeeperat Moyses seruus dei. Isti sunt autem filij Aharon, Elhazar, Elhazar filius eius, Pinechas filius eius, Abifuah filius eius, Bucchi filius eius, Huzzii filius eius, Zerachiah filius eius, Meraioth filius eius, Amariah filius eius, Achitub filius eius. Sadoc filius eius, Achimahas filius eius. Ista sunt autem habitacula eorum per palatia eorum, in termino eorum, filij Aharon per familiam Chehathi ipsius erat fors. Dederunt autem eis Chebrō in terra Iehudah, & suburbana eius in circuitibus eius. Agros autem vrbis, & villas eorum dederunt Chaleb filio Iephuneh, filiis autem Aharon dederunt vrbes euasionis Chebron, & Libnah, & suburb. et Iathir, & Esthemoah, & suburb. eius. Et Chilē, & suburb. eius. Debit, & suburb. eius. Hafan, & suburb. eius. Et Bethfermes, & suburb. eius. De tribu autem Biniamin Ghebah & suburbana eius, & Hallemeth, & suburbana eius, & Hanathoth, & suburbana eius. Omnes vrbes eorum, & decem vrbes per familias eorum. Filij autem Chehath residui de familia tribus, de dimidia tribu, dimidij Menasseh in fortes vrbes decem. Filiis autem Gherfon per familias suas de tribu Isafchar, & de tribu Afer & de tribu Naphthali, et de tribu Menasseh in Basan ciuitates tredecim. Filiis Merari per familias suas de tribu Ruebē, & de tribu Ghad, & de tribu Zebulun in forte ciuitates duodecim. Dederunt autem filij Israel Leuitis ciuitates, & suburbana earum. Dederuntque per sortem filiorum Iehudah, & ex tribu filiorum Simho, & ex tribu filiorum Biniamin vrbes has quas vocabant per nomina. Et de familijs filiorum Chehath fuerunt vrbes termini sui de tribu Ephraim. Et dederunt eis vrbes euasionis Sechem, & suburbana eius in monte Ephraim, & Ghazer, & suburb. eius. Et Iochmcham, & suburbana eius, & Bethchoron, & suburbana eius. Et Aialō, & suburbana eius, & Ghathrimmon, & suburbana eius. Et ex dimidia tribu Menasseh, Haner, & suburbana eius, & Bilhā, & suburbana eius, familiae filiorum Chehath qui residui erant. Filiis Gherfon de familia dimidia tribus Zenasseh Gholan in Basan, & suburbana eius. Hahitaroth, & suburbana eius. Et de tribu Isafchar, Chedes, & suburbana eius. Dobrath, & suburbana eius. Et Ramoth, & suburbana eius, & Hane, & suburbana eius. Et de tribu Afer Masaf, & suburbana eius, & Abdon, & suburbana eius. Et Chuchch, & suburbana eius, & Recoh, & suburbana eius. Et de tribu Naphthali Chedes, in Galil, & suburbana eius, & Chammon, & suburbana eius, & Chiriathaim, & suburbana eius, Filiis Merari re fiduis de tribu Zebulun, Rimmon, & suburbana eius. Tabor, & suburbana eius. Et de iis quae erant trans Iarden Ierecho ad orientem Iarden de tribu Reubē Befer in deserto, & suburbana eius. Et Iahafah, & suburbana eius. Et Chedemoth,

Iohe. 21. b.

suburb. eius, & Mephahath, & suburbana eius. Et de tribu Ghad Ramoth in Ghilhad, & suburbana eius, et Machanaim, & suburbana eius. Et Chesbō, & suburbana eius, & Iahazer, & suburbana eius.

Genealogia filiorum Isafchar, Biniamin, Naphthali, Menasseh, Ephraim & Afer. C A P. VII.

A s autem Isafchar Tolah, & Purah, Iafub, & Simron quatuor. Filij autem Tolah Huzzi, & Rephaiah, & Ieriel, & Iachama. Et Isfam, & Semuel principes per domum patrum suorum. De Tolah fortes robore per generationes suas. Numerus eorum in diebus Dauid viginti duo milia, & sexcenti. Filij Huzzi Izrachiah. Filij autem, Izrachiah Michael, & Hoadiah, & Ioel. Iesiah quinque principes omnes ipsorum cum eis per generationes suas per domum patrum suorum millesex exercitus belli triginta, & sex milia. Quia multiplicauerunt vxores, & filios. Et fratres eorum per omnes familias Isafchar fortes viribus octoginta & septem milia recensiti sunt per seriem generationis eorum per omnes Biniamin Belah, & Becher, & Iedihael tres. Filij autem Belah Esbon, & Huzzi, & Huzziel, & Ieremoth, & Hiri, quinque principes domus familiarum potentes viribus, & recensiti sunt per seriem generationis eorum viginti, & duo milia, & triginta, & quatuor. Filij autem Becher Zemirah, & Iohas, & Bihazer, & Elhohe nai, & Homri, & Ieremoth, & Abiah, & Hanathoth, & Hallameth omnes isti filij Becher. Recensiti sunt per seriem generationis eorum per generationes suas principes domus familiarum suarum fortes robore viginti milia, & ducenta. Filij autem Iedihael Bilhan, filij vero Bilhan, Iehus, & Biniamin, & Ehud, & Chenahanah, & Zithā, & Tharfis, & Achifachar. Omnes isti filij Iedihael principes familiarum fortes viribus septem, & decem milia, & ducenti egredientes ad militiam ad bellum. Et Suphim, et Chuppim filij Hir Chulim filij Acher. Filij Naphthali Iachafel, & Gōni, & Ieser, & Sallum filij Bilhah. Filij Menasseh, Hafiel quem peperit concubina eius. Aramiah peperit Machir patrem Ghilhad. Machir autem accepit vxorem ipsi Chuppim et Suphim, & nomen fororis eius Mahachah. Nomen autem secundi Selophchad. Fueruntque ipsi Selophchad filiae. Et peperit Mahachah, vxor Machir filium, & vocauit nomen eius Peres, & nomen fratris eius Seres, filij autem eius Vlam & Rechem. Filij autem Vlam Bedan. Isti filij Ghilhad filij Machir, filij Menasseh. Soror autem eius Molecheth peperit Iehod, & Abiheber, & Machalah. Fuerunt autem filij Semidah, Achian, & Sechem, & Iechi, & Aniham. Filij autem Ephraim Suthelach, & Bered filius eius, & Tachath filius eius, & Elhadah filius eius, & Tachath filius eius. Et Zabab filius eius, & Suthelach filius eius, & Hezer, & Elhad. Et occiderunt eos viri Ghath qui nati erant in terra. Descenderunt enim ut acciperent greges eorum. Et luxit Ephraim pater eorum diebus multis, & vixerunt fratres eius ad consolandum eum. Et ingressus est ad vxorem suam, & concepit, & peperit filium, & vocauit nomen eius Berihah, propter masculum quod fuit in domo eius. Et filia eius Seerah. Et edificauit Bethchoron inferiorem, & superiorem, & Vzen Seerah. Et Rephach filius eius, & Reseph, & Telach alius eius, & Tachā filius eius Lahada filius eius. Hamiud filius eius, Elisamah filius eius. Non filius eius, Iehofuah filius eius. Possessio ante eorum, & habitationes eorum Bethel, & viculi eius ad orientem Naharā, & ad occidentem Ghezer, & viculos eius. Et iuxta loca filiorum Menasseh Bethseā, & viculos eius. Tahanach, & viculos eius. Meghiddo, & viculos eius Dor, & viculos eius. In his habitauerunt filij Ioseph filij Israel. Filij Afer Imnah, & Israh, & Isui, & Berihah, & Serach, foror eorum. Filij autem Beriah, Cheber, & Machiel. Ipse est pater Birzauich. Cheber autem genuit Iaphleth, & Somer, & Chothā, & Suha foror eorum. Filij autem Iaphleth Pasach, et Binuhah, et Hafuath. Isti filij Iaphleth, filij autem semer Achi et Rohaghah Iechubah,

Gene. 46. b.

Gene. 6. e.

2 id est, in malo, quia in malo cum pore suo fuit in domo eius.

b filius eius non non, nisi, proprii um.

Gene. 49. b.

& Aram, Filius ante Helem fratris eius Sophach, & Imnah, et Seles, et Hamai, filij Sophach, Suach, & Charnepher, et Suah, & Beri, & Imrah, Beker, & Hod, & Samna & Silah, & Ithran, & Beera, filij autem Iether Iephunneh, & Pifpha, & Ara, filij autem Hulla, Arach, & Channiel, & Rifiab. Omnes isti filij Afer principes domus familiarum electi, fortes viribus, capita principum, & recepti sunt per seriem generationis eorum ad militiam in bello, numerus eorum viri viginti, & sex milia.

¶ Alia Genealogia filiorum Biniamin. C A P . V I I I .

A Biniamin autem genuit Belah primogenitum suum, Asbelfe cundum, & Achrach tertium, Noehah quartum, & Rappah quintum, Et fuerunt filij ipsi Belah Adar, & Ghera, & Abud, Et Abifuah, & Nahaman, & Achoach, & Ghera, & Sephuphan, & Churā. Isti sunt autem filij Echud, Isti sunt principes familiarum habitantium in Ghebah, & transfugerunt eos in Manachath. Nahaman autem & Achitah, & Gherah, ipse trās fuit eos, & genuit Yuzzah, & Achitahud. Sacharaim autem genuit in agro Moab postquam dimiserat ipsos, & vxores eius erāt Chufim, & Baharah, Et genuit de Chodes vxore sua Iobah, B & Sibiah, & Mefa, & Malcham. Et Iehus, & Sachiah, & Miramah, Isti filij eius principes familiarum. De Chufim verò genuit Abichub, & Elphahal. Filij autem Elphahal, Heber, & Misahā, & Samed. Ipse edificauit Ono, & Lod, & villas eius. Et Berihah, & Semah. Isti principes familiarum habitantium in Aialon. Ipsi fugauerunt habitatores Ghath, Et Achio, Safac, & Ieremoh. Et Zebadiah, & Farad, & Hader, Et Michael, & Ispah, & Iocha filij Berihah. Et Zebadiah, & Mefullā, & Chizchi, & Cheber. Et Imerai, & Izliah, & Iobab filij Elphahal. Et Iachin, & Zichri, & Zabdū. Et Eliohnai, & Sillehah, & Elijel, Et Hadajah, & Berajah, & Simrhath filij Simhi, Ispahan autem & Heber, & Eitel, Et Habdon, & Zichri, & Chanan. Et Chananah, & Helam, & Hanthothiah. Et Iphdeiah, & Peniel filij Sa-

C fac. Samferai autem, & Sechariah, & Hachalali, Iaharesiah, & Elitah, & Zichri filij Ierocham. Isti principes familiarum per generationes suas. Principes isti habitauerunt in Ierusalaim. Et in Ghibhon habitauerunt Abighibhon. Et nomen vxoris eius Mahachah. Et filius eius primogenitus Habdon, & Sur, & Chis, & Bahal, & Nadab, & Ghedor, & Achio & Zecher. Et Michloth genuit Simah. Et etiā isti e regione fratrum suorū habitauerunt in Ierusalaim cum fratribus suis. Ner autem genuit Chis. Chis autem genuit Saul. Saul autem genuit Iehonathā & Malchifuah, & Abinadab, & Esbahal. Filius autem Iehonathā Meribbahal. Meribbahal autem genuit Michah. Filij verò Michah: Piton, & Melech, & Taareah, & Achaz. Achaz autem genuit Iehohadah, Iehohadah autem genuit Hallemeth, & Hazmaueh, & Zimri. Zimri autem genuit Mofa. Mofa autem genuit Binha, Raphah filius eius, Elhafah filius eius, Afel filius eius. Ipsi autem Afel fuerunt sex filij, Et ista nomina eorum. Hazricham primogenitus eius, & Ismahel, & Sechariab, et Hobadiah, & Chanan. Omnes isti filij Afel. Filij autem Hefech fratris eius, Vlam primogenitus eius Iehus secundus, & Elipheleth tertius. Fuerunt autem filij Vlam viri fortes robore tenentes arcum, & multiplicantes filios, & filios filiorum centū, & quinquaginta. Omnes isti de filiis Biniamin.

¶ De sacerdotibus, Leuitisq; & officiis eorum. C A P . I X .

A Omnis autem Israel recensiti sunt per seriem generationis. Et ecce ipsi scripti sunt in libro regum Israel & Iehudah, translatici sunt in Babel propter prauaricationē suā. Et qui habitabant primi qui erant in possessione sua in vrbibus suis Israel sacerdotes Leuitae, & Nethinim, Et in Ierusalaim habitauerunt de filiis Iehudah, & de filiis Biniamin, & de filiis Ephraim, & Menasseh. Huthai filius Hammihud filij Homri filij Imri, filij Bani de filiis Peres filij Iehudah. Et de Siloni Hafah primogenitus, & filij eius, Et de filiis Zerach Iehuel, & fratres eius sexcenti, & nonaginta. Et de filiis Biniamin in Sallu

filius Mefullam filij Hodauiah filij Hafennah. Et Ibnitah filij Ierocham, Et Elah filius Huzzi filij Michri, & Mefullam filij Sephadiah filij Rehucl, filij Ibnitah. Et fratres eorum per generationes suas nongenti, & quinquaginta, & sex. Omnes isti viri principes familiarum per domum patrū suorum. Et de sacerdotibus ledabiah, & Iehoiarib, & Iachin, Et Hazariah filius Chitichah, filij Mefullam, filij Sadoc, filij Meraioth, filij Achitub ducis domus dei. Et Adajah filius Ierochā, filij Paschur, filij Malchitah, & Mahafai filius Hachiel, filij Iachzerah, filij Mefullā, filij Mifilemeth filij Immer. Et fratres eorum principes per domū familiarū suarū mille, & septingenti, & sexaginta fortes robore in opere ministerij domus dei, Et de Leuitis Semahiah filius Chafub filij Hazricham, filij Chafabiah de filiis Merari. Et Bachbagar faber, & Ghalah, & Marchanah filius Michah, filij Zichri, filij Afaph. Et Hobadiah filius Semahatah, filij Ghelal, filij Ieduthan, & Berechiah filius Afaf, filij Echanah, q habitabat in villis Nethophathi. Ianitores autem Sallum, & Haccub, & Talmō, & Achiman, & fratres eorum Sallum princeps. Et huc vsq; in porta regis ad orientem ipsi ianitores per turbas filiorum Leui, Sallumq; filius Chorae, filij Ebiafaph, filij Corach & fratres eius per domum patris sui, Gorchitae super opus ministerij, custodes tabernaculi, & familiae eorum per turmas domini custodes introitus. Et Pinechas filius Elhazar dux erat super eos coram domino cum eo. Et Zechanah filius Mellelemiah ianitor ostij tabernaculi ecclesiae. Omnes ij electi ianitores in luminibus ducenti, & duodecim, ipsi cum villis suis recensiti sunt per seriem generationis. Ipsos fundauit Dauid, & Semuel vidēs in fide sua. Et ipsi, & filij eorum in portis domus domini in domo tabernaculi in vigiliis. Ad quatuor partes erant ianitores ad orientem, occidentem, aquilonem, & meridiem. Et fratres eorum in villis suis veniendo in septimo die de tempore ad tempus cum eis. In fide enim istorum quatuor potentium ianitorum erant Leuitae. Et erant super cubicula, & super thesauros domus dei. Et in circuitu domus dei manebant, quia super eos erat custodia. Et ipsi erant super apertione singulo mane. Et ex eis erant super vasa ministerialia. In numero enim interebat ea, & in numero educebant ea. Et ex ipsis constituti erant super vasa, & super omnia vasa sancta, & super simlam, & vinū, & oleum, & thus, & aromata. Et de filiis sacerdotum erāt vnguentarij vnguenti aromatici. Et Mathithiah de Leuitis ipse primogenitus Sallum Gorchitae in fide erat super opus sartaginum. Et quidam de filiis Chehathitarum, de fratribus eorum, erant super panem dispositionis, ad parandum singulis sabbatis. Et isti cantores principes familiarum Leuitarum in cubiculis dimissi liberi: quia die ac nocte super eos in opere. Isti capita familiarū Leuitis per generationes suas capita. Isti habitauerunt in Ierusalaim. Et in Ghibhon habitauerunt Abighibhō, Iehiel, & nomē vxoris eius Mahachah. Filius autem eius primogenitus Habdon, & Sur, & Chis & Bahal, & Ner, & Nadab. Et Ghedor, & Achio, & Zechariah, & Michloth. Michloth autem genuit Simam. Et etiā ipsi contra fratres suos habitauerunt in Ierusalaim cū fratribus suis. Ner autem genuit Chis. Chis autem genuit Saul. Saul autem genuit Ionathan & Malchifuah, & Abinadab, & Esbaal. Filius autem Ionathan Meribbahal. Meribbahal autem genuit Michah. Filij autem Michah Pitthon, & Melech & Tachreah. Achaz autem genuit Iaharah. Iaharah autem genuit Hallemeth, & Hazmaueh, & Zimbri. Zimbri autem genuit Mofah. Mofah autem genuit Binah, & Rephaiah filius eius, Elhafah filius eius, Afel filius eius. Ipsi autem Afel fuerunt sex filij, Et ista nomina eorum, Hazrichā primogenitus eius, & Ismahel, & Sahariah, & Hobadiah, & Chanā. Isti filij Afel.

¶ Pugnā Saul contra Pelistim, occiditq; quon filius suis. C A P . X .

Pelitim autem pugnaverunt cū Israel. Fugitq; vir Israel a facie Pelistim, & ceciderunt vulnerati in mote Ghilboah. Et persecuti sunt Pelitim Saul, & filios eius, & percellerunt Pelitim

A Reg. 22. Pelitim Ionathan, & Abinadab, & Malchifuah filios Saul. Et aggrauatum est bellum contra Saul, & inuenerunt eum iaciē res arcu, & vulneratus est a iaculatoribus. Dixitq; Saul ad armigeros suos: Euagina gladium tuum, & perfode me eo, ne forte veniant incircuncisi isti, & illudant mihi. Et noluit armiger eius. Timebat enim valde. Et accepit Saul gladium, & iactauit se super eum. Et vidit armiger eius quod mortuus esset Saul, & iactauit se etiam ipse super gladium, & mortuus est. Et mortuus est Saul, & tres filij eius, & omnis domus eius pariter mortui sunt. Et viderunt omnes viri Israel qui erāt in valle, q; fugissent, & quod mortui essent Saul, & filij eius, & dereliquerunt vrbes suas, atq; fugerunt. Et venerunt Pelitim, & habitauerunt in eis. Et fuit in crastino venerunt Pelitim ad expoliandum caesos, & inuenerunt Saul, & filios eius iacentes in monte Ghilboad. Et spolauerunt eum, & tulerunt caput eius, & arma eius, & miserunt in terram Pelitim per circuitū, vt nunciarent sculptilibus suis, atq; populo. Et posuerunt arma eius in domo dei sui, & caput eius suspendent in domo Daghon. Et audiverunt omnes viri Iabes Ghilbah omni a quē fecerunt Pelitim ipsi Saul. Et surrexerunt robustissimi quicq; & tulerūt corpus Saul, & corpora filiorum eius. Attuleruntq; ea in Iabes, & sepeluerunt corpora eorum cubiter quercum in Iabes, & ieiunauerunt septem diebus. Et mortuus est Saul propter prauaricationem suam qua prauaricatus est contra dominum, contra verbum domini quod non custodiuit. Et etiam quia interrogauit per pythonem ad querendū. Et nō quæsiuit dominum. Et interfecit eum, & conuertit regnū ad Dauid filium Isai.

A Reg. 22. Pelitim Ionathan, & Abinadab, & Malchifuah filios Saul. Et aggrauatum est bellum contra Saul, & inuenerunt eum iaciē res arcu, & vulneratus est a iaculatoribus. Dixitq; Saul ad armigeros suos: Euagina gladium tuum, & perfode me eo, ne forte veniant incircuncisi isti, & illudant mihi. Et noluit armiger eius. Timebat enim valde. Et accepit Saul gladium, & iactauit se super eum. Et vidit armiger eius quod mortuus esset Saul, & iactauit se etiam ipse super gladium, & mortuus est. Et mortuus est Saul, & tres filij eius, & omnis domus eius pariter mortui sunt. Et viderunt omnes viri Israel qui erāt in valle, q; fugissent, & quod mortui essent Saul, & filij eius, & dereliquerunt vrbes suas, atq; fugerunt. Et venerunt Pelitim, & habitauerunt in eis. Et fuit in crastino venerunt Pelitim ad expoliandum caesos, & inuenerunt Saul, & filios eius iacentes in monte Ghilboad. Et spolauerunt eum, & tulerunt caput eius, & arma eius, & miserunt in terram Pelitim per circuitū, vt nunciarent sculptilibus suis, atq; populo. Et posuerunt arma eius in domo dei sui, & caput eius suspendent in domo Daghon. Et audiverunt omnes viri Iabes Ghilbah omni a quē fecerunt Pelitim ipsi Saul. Et surrexerunt robustissimi quicq; & tulerūt corpus Saul, & corpora filiorum eius. Attuleruntq; ea in Iabes, & sepeluerunt corpora eorum cubiter quercum in Iabes, & ieiunauerunt septem diebus. Et mortuus est Saul propter prauaricationem suam qua prauaricatus est contra dominum, contra verbum domini quod non custodiuit. Et etiam quia interrogauit per pythonem ad querendū. Et nō quæsiuit dominum. Et interfecit eum, & conuertit regnū ad Dauid filium Isai.

¶ Mortuo Saul uiguit Dauid, Numerantur fortes eius. C A P . X I .

Et congregati sunt omnis Israel ad Dauid in Chebron, dicendo: Ecce os tuum & caro tua sumus. Etiam heri, etiam nudius tertius, etiam cum esset Saul rex, tu educebas, & introducebas Israel. Dixitq; dominus deus tuus tibi. Tu pascis populum meum Israel, & tu eris dux super populum meum Israel. Veneruntq; omnes seniores Israel ad regē in Chebron, & percussit cum eis Dauid foedus in Chebron coram domino. Vixeruntq; Dauid in regem super Israel iuxta verbū domini per manum Semuel. Et uixit Dauid, & omnis Israel in Ierusalaim. Ipsi est Iebus, & ibi Iebusei habitatores terrae Dixe runtq; habitatores Iebus ad Dauid: Non ingredieris huc. Et cepit Dauid arcem Sion. Ipsi est ciuitas Dauid. Dixitq; Dauid: Omnis qui percussit Iebuseum in primis erit dux & princeps. Et ascendit in primis Ioab filius Seruiah. Et fuit dux habitauit autem Dauid in arce. Idcirco uocauerunt eam ciuitatem Dauid. Aedificauitq; vrbes per circuitum a Millo vsque ad gyrum. Ioab autem reparauit residuū vrbis. Et abiit Dauid eundo, & crescendo, & dominus exercituum erat cum eo. Isti sunt autem duces fortium, qui erant ipsi Dauid, qui robusti erant cum ro in regno eius cum omni Israel. Vt regem constituerent eum iuxta verbum domini super Israel. Iste est autem numerus fortium qui erant ipsi Dauid. Iarobham filij Chachmoni princeps inter triginta. Iste suscitauit hastā suam contra trecentos quos vulnerauit vice vna. Et post eum Elhazar filius patris sui Achochitae. Ipse inter tres potentes. Iste fuit cum Dauid in Paddammim & Pelitim congregati erant ibi ad praelium. Et erat pars agri plena hordeo, & populus fugerat a facie Pelistim. Et steterunt in medio agri, & liberauerunt eum, & percusserunt Pelitim, & seruauit dominus salute magna. Et descenderunt tres e triginta principibus ad petrā ad Dauid, ad speluncam Hadullam, & castra Pelistim castrametabantur in valle Rephaim. Dauid autem tunc erat in arce. Et fratio Pelistim tunc erat in Bethlehem. Er desyderauit Dauid, & dixit: Vtinam quispiam propinaret mihi aquā de cisterna Bethlecham, quae est in porta. Et irruerunt tres per castra Pelistim, & hauserunt aquā de cisterna Bethlechē, quae erat in porta, & accepterunt & attulerunt ad Dauid. Et noluit Dauid bibere eam, sed libauit eā dño, & dixit: Absit mihi a deo meo, ne faciam hoc. Nunquid sanguinem virorum istorum biba cum discrimine animarū eorum? Quia cum discrimine vitae suae attulerunt eam, & noluit bibere eam. Haec fecerunt tres potentes. Et Absai frater Ioab ipse erat princeps trū. Et ipse suscitauit lanceam suam contra trecentos quos vulnerauit, & ei nomen inter tres. Ex tribus inter duos gloriosus, & fuit eis princeps, sed vsq; ad tres non peruenit. Benaiah filius Iehoiadah filij viri robusti magnt operibus de Cabseel. Ipse percussit duos fortes, vt leones Moab. Et ipse descendit, & percussit leonem in medio cisternae in die niuis. Et ipse percussit virum Aegyptium virum mensurę magnae quinq; cubitoꝝ. Et in manu Aegyptij erat sicut licitorum trecentium. Et descendit ad eum cum virga, & rapuit lanceam e manu Aegyptij, & occidit eum lancea eius. Haec fecit Benaiahu filius Iehoiadah. Et ei nomen inter tres potentes. Ex triginta ecce ipse inclutus est. Sed ad tres non peruenit. Posuit autem eum Dauid ad auditum suum. Potentes autem exercitū Hafah frater Ioab, Elcanan filius patris eius de Bethlechē. Sammoth Harodites, Cheles Pelonites. Hira filius Hicches Techonites, Abihezzer Hanthotites, Sibbechath Chufatites, Hilai Achochites, Meharai Nethophathites, Cheled filius Bahanah Nethophathites, Itchai filius Ribai de Ghibhath filiorum Biniamin, Benaiahu Pirhatonites, Churai de torrentibus Ghahas, Abiel Harbathites, Hazmaueh Bacharumites, Eliachba, Sahalbonites, Filij Sem Ghizonites Ionathan filius Saghe Hararites, Achiam filius Sachar Hararites, Eliphai filius Vr, Chepher Mecherathites, Achitah Pelonites Chesro Charmelites, Naharai filius Ezbai, Ioel frater Nathā, Mibchar filius Geri, Selech Hamonites, Nacharai Berothites armiger Ioab filij Seruiah, Hiram Ithraeus Gharch Ithraeus, Vriah Chitraeus, Zabad filij Achlai, Hadina filius Siza Reubenites, dux ipsi Reubenitae, & cum eo triginta. Chanā filius Mahachah, & Iehosaphath Mithnites, Huzziath Hasterathites, Samah, & Iehiel filij Chochā Haroherites, Iedihahel filius Simri, & Iocha frater eius Tifates Eliel Machanites, Ieribai, & Iosauiah filij Elnahan, & Ithamah Moabites, Eliel & Hobed, & Iahafiel Mefobahah.

¶ Qui transierunt ad Dauid, cum adhuc fugeret Saul. C A P . X I I .

His sunt autem qui venerunt ad Dauid in Sichlagh adhuc Helaium a facie Saul filij Chis. Et ipsi erant inter potentes auxiliares belli. Armati arcu dextra, & sinistra iacientes lapides & sagittas arcu de fratribus Saul de Biniamin. Dux Achiezer, & Ioas filij Semahah Ghibhathites, & Leziel, & Peleth, filij Hazmaueh, & Berachah, & Iehu Hanthothites. Et Iehoiadah Ghibhonites fortis inter triginta, & super triginta. Et Irmeiah & Iachaziel, & Iochanan, & Iozabab Ghedarathites, Elhuzai, & Ierimoth, & Behaliah, & Semariahu, & Sephathihu Charuphites, Echanah & Isiahu, & Hazarel & Iohazer, & Iafobham Chorchites, Iohelah, & Zebadiah filij Ierocham de Ghedor. Et de Ghadi diuisi sunt ad Dauid ad munitionem in deserto, fortes viribus viri militiae ad bellum, dispositi ad clypeum, & lanceam, facies autem leonis facies eorum. Et sicut caprae super montes ad festinandum. Hezer dux, Hobadiah secundus, Eliab tertius, Mafmannah quartus, Irmeiah quintus, Harthai sextus, Eliel septimus, Iochanan octauus, Elzabab nonus, Irmeiahu decimus, Machbanai vndecimus. Isti de filiis Ghad duces exercitus vnus persequatur centum minor, & maior mille. Isti sunt qui transierunt Iarden mense primo, & ipse repletus erat super omnes ripas suas, & fugauerunt omnes incolentes valles ad orientem, & occidentem. Et venerunt de filiis Biniamin, & Iehudah ad praesidium ad Dauid. Egressusq; est Dauid ante eos, & respondit, & dixit eis: Si pacifice venistis ad me, vt auxiliemini mihi, sit mihi sup vos cor pariter. Si autem ad decipiendum me, pro aduersariis meis absq; iniquitate in manibus meis, videat deus patrum nostrorum, & increpet. Spiritus verò induit Hamafai

His sunt autem qui venerunt ad Dauid in Sichlagh adhuc Helaium a facie Saul filij Chis. Et ipsi erant inter potentes auxiliares belli. Armati arcu dextra, & sinistra iacientes lapides & sagittas arcu de fratribus Saul de Biniamin. Dux Achiezer, & Ioas filij Semahah Ghibhathites, & Leziel, & Peleth, filij Hazmaueh, & Berachah, & Iehu Hanthothites. Et Iehoiadah Ghibhonites fortis inter triginta, & super triginta. Et Irmeiah & Iachaziel, & Iochanan, & Iozabab Ghedarathites, Elhuzai, & Ierimoth, & Behaliah, & Semariahu, & Sephathihu Charuphites, Echanah & Isiahu, & Hazarel & Iohazer, & Iafobham Chorchites, Iohelah, & Zebadiah filij Ierocham de Ghedor. Et de Ghadi diuisi sunt ad Dauid ad munitionem in deserto, fortes viribus viri militiae ad bellum, dispositi ad clypeum, & lanceam, facies autem leonis facies eorum. Et sicut caprae super montes ad festinandum. Hezer dux, Hobadiah secundus, Eliab tertius, Mafmannah quartus, Irmeiah quintus, Harthai sextus, Eliel septimus, Iochanan octauus, Elzabab nonus, Irmeiahu decimus, Machbanai vndecimus. Isti de filiis Ghad duces exercitus vnus persequatur centum minor, & maior mille. Isti sunt qui transierunt Iarden mense primo, & ipse repletus erat super omnes ripas suas, & fugauerunt omnes incolentes valles ad orientem, & occidentem. Et venerunt de filiis Biniamin, & Iehudah ad praesidium ad Dauid. Egressusq; est Dauid ante eos, & respondit, & dixit eis: Si pacifice venistis ad me, vt auxiliemini mihi, sit mihi sup vos cor pariter. Si autem ad decipiendum me, pro aduersariis meis absq; iniquitate in manibus meis, videat deus patrum nostrorum, & increpet. Spiritus verò induit Hamafai

duce triginta. Tui erimus inquit David, & tecum filij Isai erimus. Pax pax tibi, & pax vti iuuenus te, ga iuuaui te de tuus. Et suscepit eos David, & posuit eos principes turme. De Menasse ante transugerunt ad David, cum venisset cum Pelistim contra Saul in praelium. Et non iuuat eos, quia consilio dimiserunt eum principes Pelistim, dicendo: Cum capitis nostris transfugeret ad dnm suu Saul. Cum pergeret in Sichlagh transfugerunt ad eum de Menasse, Hadnah, & Iozabad, & Iedihael, & Michael, & Iozabad, & Elihu, & Silletai duces milium qui erant in Menasse. Et hi auxiliari sunt Davidi contra turmam. Quia fortes viribus erant omnes, & fuerunt principes in exercitu. Ad tempus enim de die in diem veniebant ad David, vt auxiliarentur ei vsque ad castra magna quasi, castra dei. Ipsi sunt autem numeri ducum expeditorum ad pugnam qui venerunt ad David in Chebron, vt conuerteret regnu Saul ad eum iuxta os duu. Filij Iehudah portantes clypeu, & hasta sex milia octingenti expediti ad pugna. De filiis Simhon fortes viribus ad pugnam septem milia, & centum de filiis Leui quatuor milia, & sexcenti. Et Iehoiadah dux de Aharon, & cu eo tria milia, & septingenti. Et Sadoc adolescens fortis viribus, & domus patris eius principes viginti, & duo. Et de filiis Biniamin fratris Saul tria milia. Et vsque adhuc multitudo eoru custodiebat custodiam domus Saul. De filiis vero Ephraim, viginti milia, & octingenti fortes robore viri nominati in domo familiarum suarum. Et ex dimidia tribu Menasse octo, & decem milia qui nominati sunt per nomina, vt veniret ad constituendum regem David. De filiis vero Isaschar, scientes intelligentia in temporibus vt sciret quid faceret Israel, principes eoru ducenti. Et oes fratres eoru ad sermonem eoru erat. De Zebulun egredientes ad pugnam dispositi ad bellu cum omnibus instrumentis bellicis quinquaginta milia, & ad disponendum in non corde, & corde. De Naphthali ante principes mille, & cii eis cu clypeo, & hasta viginti, & septem milia. De Danis preparati ad praelium viginti, & octo milia, & sexcenti. Et de Aser egredientes ad pugnam ad disponendum bellum quadraginta milia. Et trans Iarden de Reubenitis & Ghaditis, & dimidia tribu Menasse cum omnibus instrumentis pugnae bellicis centu, & viginti milia. Oes isti viri bellatores instructo res acie corde perfecto venerunt in Chebron ad constituendu regem David super vniuersum Israel, & etiam omne residuu Israel corde vno erant, vt regem constituerent David. Et fuerunt ibi cum David diebus tribus comedentes, & bibentes. Preparauerant enim eis fratres eorum. Et etiam propinqui eis vsque ad Isaschar, & Zebulun & Naphthali afferebant panem cum alinis & camelis, & mulis, & bobus, & eam farinam palatas, vasas passas, & vinum, & oleu, & boues, & oves in multitudine. Laetitia enim erat in Israel.

ad instrumendiam aciem abscq duplici corde.

Reducitur arca de Chirathieharam in Ierusalaim, Interit Huzzah.

Reg. 6. a. Et dixerunt oes coetus, vt faceret sic. Rectu em fuit verbum in oculis ois populi. Et congregauit David cunctu Israel a Nilo Aegypti vsq ad introitum Chamath, vt adducerent arcam domini de Chirathieharam, Et ascendit David, & omnis Israel Bahalathah in Chirathieharam, que est in Iehudah, vt ascendere faceret inde arcam dei domini sedentis super Cherubim, super quam inuocatum est nomen. Et vehere fecerunt arcam dei super plastrum nouum de domo Abinadab. Huzzah autem & frater eius ducebant plastrum. David autem, & omnis Israel iudebant coram deo omni fortitudine, & in cantibus, & in cytharis, & psalteriis, & tympanis, & cymbalis, &

& Achio ducebant.

rubis. Et venerunt vsque ad arcam Ghidon, & misit Huzzah manum suam, vt teneret arcam, quoniam declinabant boues. Et iratus est furor domini in Huzzah, & percussit eum ed quia commisit manum suam ad arcam, & mortuus est ibi coram deo. Et ira fuit ipsi David, quia diuisit dominus diuisionem in Huzzah, & vocauit locum ipsum Peres Huzzah, vsque ad diem hanc. Et timuit David deum in die illa, dicendo: Quomodo introducam ad me arcam dei? Et non declinare fecit David arcam ad se in ciuitatem David, sed declinare fecit ea ad domu Hobededom Ghittaei. Et mansit arca dei in domo Hobededom, in domo eius tribus mensibus. Et benedixit dominus domui Hobededom, & omnibus quae erant ei.

Chiram misit ligna & artifices, David accepit uxores gignit liberos, Bina uictoria David contra Pelistas. C A P. X I I I.

Milit autem Chiram rex Sor nuncios ad David, & magna cedrina, & artifices parietis, & artifices lignoru ad aedificandum ei domum. Cognouitq David quod confirmasset eum dominus regem super Israel, quodq eleuatum esset de super regnum eius propter populu suum Israel. Accipit autem David adhuc uxores in Ierusalaim. Et genuit David adhuc filios, & filias. Et ista nomina eorum qui nati fuerunt ei in Ierusalaim, Semmuah, & Sobab; Nathan, & Selomoh. Et Ibchar, & Elisuah, & Elipheleth. Et Nogah, & Nepegh, & Iaphiah. Et Elisamah, & Beheladah, & Elipheleth. Et audierunt Pelistim quod vnctus esset David rex super Israel. Et ascenderunt omnes Pelistim ad quaerendum David. Et audiuit David, & egressus est contra eos. Pelistim autem uenerunt, & diffusi sunt in valle Iephaim. Et consuluit David deum, dicendo: Num ascendam ad Pelistim, & trades eos in manu mea? Et dixit ei dominus: Ascende, & trade eos in manum tuam. Et ascenderunt Bahalperasim. Et percussit eos ibi David. Et dixit David: Diuisit deus inimicos meos per manum meam secundum diuisionem aquae. Idcirco vocauerunt nomen loci ipsius Bahalperasim. Dereliqueruntq ibi deos suos. Et dixit David, & combusserunt eos igne. Et addiderunt adhuc Pelistim, & diffusi sunt in valle. Consuluitq adhuc David deum: Et dixit ei deus: Non ascendes post eos. Circunda eos, & venies ad eos ex aduerso pyrorum. Et erit, cum audieris sonitum gressus in capite pyrorum, tunc egredieris in praelium. Egressus est enim deus ante te vt percutiat castra Pelistim. Et fecit David quemadmodum praecipit ei deus, & percussit castra Pelistim a Ghibhon vsque ad Ghazerah. Et egressum est nomen David in vniuersas terras. Et dominus dedit pauperem eius super omnes gentes.

Disperit secundum diuisionem aquae, unde nomen loco ager disperitionis. Saul, possit domum agri, seu possit locum signu eiu.

Leuitae reducit arcam, David salat, despicitur a Michal filia Saul. C A P. X V.

Et fecit sibi domos in ciuitate David, & parauit locum pro arca dei, & tetendit ei tabernaculum. Tunc dixit David: Non est fas vt portent arcam dei nisi Leuitae. Hos enim elegit dominus ad portandum arcam domini, & ad ministrandum ei vsq in seculum. Congregauitq David vniuersum Israel in Ierusalaim, vt ascendere faceret arcam domini in locu suum, quem parauerat ei. Et congregauit David filios Aharon, & Leuitas. De filiis Chehath, Vriel princeps, & fratres eius centu & viginti. De filiis Gherfon Iuel princeps, & fratres eius centum & triginta. De filiis Elisaphan Semahaiah princeps, & fratres eius ducenti. De filiis Chebron Eliel princeps, & fratres eius octoginta. De filiis Huzziel Hamminadab princeps, & fratres eius centum & duodecim. Vocauitq David Sadoc, & Ebiathar sacerdotes, & Leuitas. Vriel, Hafaiah, & Iuel Semahaiah, & Eliel, & Hamminadab. Et dixit eis: Vos estis capita familiaru Leuitaru. Sanctificamini, vos, & fratres vestri, & ascendere facietis arca dñi dei Israel ad locu, quae ei parauit. Quia em a principio vos non adfuitis, dispersionem fecit dñs de nri in nobis, ga no q̄sumus eu secudu ritu. Sanctificati sunt

capita parum, i. praeci pui patres i. pti Leuitas. Sup. a. 13. d.

sunt autem sacerdotes, & Leuitae, vt ascendere facerent arca domini dei Israel: & tulerunt filij Leui arcam dei, quemadmodum praecipit Moyses iuxta verbum domini humero suo in vetricibus super se. Dixitq David principibus Leuitarum, vt statuerent fratres suos cantores cum instrumentis musicis, psalteriis, & cytharis, & cymbalis, audire facientes, exaltando vocem in laetitia. Et statuerunt Leuitae, Heman filium Ioel & de fratribus eius Asaph filium Berechahu, & de filiis Merari fratribus eorum Ethan, filium Chufaiahu. Et cum eis fratres eorum secudi ordinis Zechariahu, Ben, & Iahaziel, & Semiramoth, & Iechiel, & Hunni, Eliab, & Benaiahu, & Mahafaiahu, & Mathithiahu, & Eliephalehu, & Michneiahu, & Hobededom, & Iehiel ianitores. Cantores autem Heman, Asaph, & Ethan in cymbalis aeneis, vt audire faceret. Et Zechariah, & Haziel, & Semiramoth, et Iechiel, & Hunni, & Eliab, et Mahafaiahu, et Benaiahu in psalteriis sup Halamoth. Et Mathithiahu, et Eliephalehu, & Michneahu, & Hobededom, & Iehiel, & Hazazaihu in cytharis super Hateminith Lenaleah. Chenaniahu autem princeps Leuitaru in prophetia, principatum tenebat in prophetia qui intelligens erat. Et Berechiah, & Elchanah ianitores arcae. Sebanaiahu autem & Iehosaphath, & Nethanel, & Hamafai, & Zechariahu, & Benaiahu, & Eliehezer sacerdos clagebant tubis cora arca dei: & Hobededom, & Iechiah ianitores arcae. Et fuit, David, et Seniores Israel, et tribuni ibat, vt ascendere facerent arca foederis dñi de domo Hobededom in Igitia. Et fuit, cu audiisset de Leuitas portantes arca foederis dñi, immolabant septē boues, & septē arietes. David aut amictus erat pallio bylino, & oes Leuitae portantes arca, & cantores, & Chenaniah princeps prophetiae, & cantores, & super David erat Ephod lineu. Et omnis Israel ascendere faciebant arcam foederis domini in iubilo, & sonitu buccinae, & tubis, & cymbalis audire facientibus in psalteriis, & cytharis. Et fuit, arca foederis domini veniente vsque ad ciuitatem David, Michal filia Saul aspiciebat per fenestram, & vidit regem David saltantem & ludentem, & despect eum in corde suo.

2. Reg. 6. c.

2. Re. 5. c. d.

Allata arca, David constituit ministros. Laudat dominum. C A P. X V I.

Et attulerunt arcam dei, & pertingere fecerunt eam in medium tabernaculi, quod tetenderat ei David, & obtulerunt holocausta, & pacifica coram deo. Et compleuit David offerre holocaustum, & pacifica, & benedixit populo in nomine domini. Et diuisit omni viro Israel a viro vsque ad mulierem, vnicuique placentam panis, & fructum carnis & pulae. Et posuit coram arca domini de Leuitis ministros, & ad recordandum, & ad constituendum, & ad laudendu dominum deum Israel. Asaph dux. Et secundus eius Zechariah, Iehiel, & Semiramoth, & Iechiel, & Mathithiah, & Eliab, & Benaiahu, & Hobededom, & Iehiel instrumentis psalteriorum & in cytharis, & Asaph in cymbalis audire facies sonitum. Et Benaiahu, & Iahaziel sacerdotes in tubis iugiter cora arca foederis dei. In die ipsa tunc posuit David ducem ad constituendum domini no per manum Asaph, & fratrum eius. Confitemini domino, inuocate nomen eius, notificare in populis opera eius. Cantate ei, psallite ei. Loquimini de omnibus mirabilibus ei. Laudamini in nomine sancto eius. Laetetur cor quaerentium dominum. Quaerite dominum, & fortitudinem eius, quaerite faciem eius semper. Recordamini mirabilia ei quae fecit, prodigiorum eius & iudiciorum oris eius. Semen Israel serui ei, filij Iahacob electi eius. Ipse dominus deus noster, in vniuersa terra iudicia eius. Recordamini in seculu pacti eius, verbi quod praecipit mille generationibus. Quod pepigit cum Abraham, & iuramenti sui ad Ischac. Et statuit illud ipse Iahacob in praecipitum, Israeli in pactum sempiternu, dicendo: tibi dabo terram Chenahan portionem hereditatis vestrae. Cum essetis viri numero pauci, quasi res exigua, & peregrinares in ea. Et am cubalauerunt de gente ad gentem, & de regno ad populum alterum. Non permisit homini, vt vim inferrent eis, & corri-

Psal. 104. b. Mai. 1. 2. a.

2. Gloriam. ni

capita parum, i. praeci pui patres i. pti Leuitas. Sup. a. 13. d.

puit pro eis reges. Ne tangatis Christos meos, & in prophetis meis ne malignemini. Cantate domino omnis terra, annunciate de die in diem salutare eius. Narrate in gentibus gloriam eius, in omnibus populis mirabilia eius. Quia magnus dominus, & laudabilis valde, & terribilis super omnes deos. Omnes enim dii populorum idola. Dominus autem caelos fecit. Consilio, & decor coram eo, fortitudo, & laetitia in loco eius. Afferte domino familiae populoru, afferte domino gloriam, & honorem. Afferte domino gloriam, nomini eius, leuate sacrificium, & venite in conspectu eius, incuruate vos domino in decore sanctitatis. Paueat a facie eius vniuersi habitatores terrae, etiam firmabit orbem, ne commoueat. Laetentur caeli, & exultet terra, & dicant in gentibus, dominus regnavit. Tonet mare, & plenitudo eius, exultet ager, & omne quod est in eo. Tunc exultabunt ligna syluae coram domino quia venit iudicare terram. Confitemini domino quoniam bonus, quoniam in seculum misericordia eius. Et dicite, serua nos deus salus nostra, & congrega nos, & erue nos de gentibus, vt constituteur nomini sancto tuo, vt laudemur in laude tua. Benedictus dominus deus Israel a seculo, & vsque in seculum. Et dicat omnis populus, Amen, & laudate dominum. Dereliquit autem ibi coram arca foederis domini Asaph, & fratres eius, vt ministrarent coram arca iugiter per singulos dies. Et Hobededom, & fratres eorum sexaginta & octo, & Hobededom filius Iedithum, & Chofah, & ianitores. Et Sadoc sacerdotem, & fratres eius sacerdotes coram tabernaculo domini in excelso quod erat in Gibhon. Vt offerret holocausta domino super altare holocausti iugiter mane, & vespere. Et iuxta omne quod scriptum est in lege domini quam praecipit Israeli. Et cum eis Heman, & Ieduthum, & residuum electorum, qui nominati sunt per nomina ad constituendum domino. Quoniam in seculum misericordia eius. Et cum eis Heman & Ieduthum cum tubis, & cymbalis, vt audire facerent, & instrumentis cantici dei. Filios autem Ieduthum ad portam. Et abierunt ois populus, vniuersusq in domum suam, & reuerfus est David ad benedicendum domui suae.

Prohibetur David aedificare domum domino, promittitur Christus. C A P. X V I I.

Et fuit, cum habitaret David in domo sua, dixit David ad Natha prophetam: Ecce habito in domo cedrina, & arca foederis domini est sub cortinis. Et dixit Nathan ad David: Omne quod est in corde tuo fac, quia deus tecu est. Et fuit nocte ipsa, fuit verbu dei ad Nathan, dicendo: Vade, & dic ad David seruu meu: Sic dixit dñs: Non aedificabis mihi domum ad habitandu. Non em habitau in domo a die qua ascendere feci filios Israel, vsq ad die hanc, sed fui de tabernaculo in tabernaculo, & de habitaculo ad habitaculu in omnibus in quibus ambulau cu omni Israel. Nunquid verbum locutus sum vni ex iudicibus Israel, quibus praeci vt pascere populu meum, dicendo: Vt quid non edificatis mihi domum cedrinam? Et nunc sic dices seruo meo David: Sic dixit dominus exereituu: Ego tuli te de regurio e pecudibus, vt esses dux sup populum meum Israel. Et fui tecu in omnibus ad quae perrexisti, & succidi omnes inimicos tuos a facie tua, & feci tibi nome iuxta nomen magnoru qui sunt in terra. Et posui locu populo meo Israel, & plantau eum, & habitabit in loco suo, & non commouebitur vitra, & non addent filij iniquitatis, vt atterant eu, quoadmodum in principio. Et a diebus in quibus praeci iudicibus super populum meu Israel, & humiliavi omnes inimicos tuos, & annunciaui tibi, Et domum aedificabit tibi dominus. Et erit, cum completi fuerit dies tui, vt eas cum patribus tuis, suscitabo semen tuum, post te, quod erit de filiis tuis, & stabiliam regnum eius. Ipse aedificabo mihi domum, & firmabo solium eius vsque in seculu. Ego ero in patre, & ipse erit mihi in filium. Et misericordia mea non remouebo ab eo, sicut remouit ab eo qui fuit ante te. Et statua eum in domo mea, & in regno meo vsque in seculum, & thronus eius

2. Re. 7. a.

erit firmus in seculum. Iuxta omnia verba haec, & iuxta vni-

uerfam visionem hanc, sic locutus est Natha ad David. Venit

aut rex David, & sedit coram domino, & dixit: Quis ego sum

domine deus, & quae est domus mea, quia fecisti me venire

hucusque: Et parum fuit hoc in oculis tuis deus, & locutus es tu

per domum serui tui ad longinquum, & vidisti me secundum

dispositionem hominis excellentis domine deus. Quid addet

vitra David erga te, ad glorificandum seruum tuum: Tu enim

seruum tuum noxisti. Domine propter seruum tuum, & secun-

misericordiam cum Chanun filio Nachas. Fecit enim pater

eius mecum misericordiam. Misisti David nuncios ad con-

solandum eum super patre suo. Et venerunt serui David in ter-

ram filiorum Hammon ad Chanun, vt consolarentur eum.

Et dixerunt principes filiorum Hammon ad Chanun: Num-

quid honorat David patrem tuum in oculis tuis, quia misit

ad te consolantes: Nonne propterea vt inquirant, & subuer-

rant, & explorent terram venerunt serui eius ad te: Et tulit Cha-

nun seruos David, & rasis eos, & praefecit tunicas eorum per

medium vsque ad nates, & dimisit eos. Et abierunt, & nuncia-

uerunt ipsi David per viros. Et misit in occursum eorum, (Erat

enim viri ignominia affectui valde.) Et dixit rex: Manete in Ieri-

cho, donec germinet barba vestra, & reuertemini. Et viderit

filij Hammon quod fecissent cum David. Et misit Chanun,

& filij Hammon mille talenta argenti, vt conducerent merce-

de sibi de Aram Naharim, & de Arammahachah, & de So-

bah currus & equites, & mercede conduxerunt sibi duo et tri-

ginta milia curruum, & regem Mahachah, & populum eius. Et

venerunt & castrametati sunt ante Medba. Et filij Hammon

congregati sunt de vrbibus suis, & venerunt ad bellum. Et au-

diuit David, & misit Ioab, & omnem exercitum fortium. Et

egressi sunt filij Hammon, & disposuerunt praedium ad portam

viribus, & reges qui venerunt scorsum erant in agro, & vidit

Ioab, & esset facies praehi contra se, ante & retro, & legit

ex omnibus electis Israel, & direxit aciem in occursum Aram. Re-

siduum vero populi dedit in manu Abfai fratri suo, & direx-

runt aciem in occursum filiorum Hammon. Dixitque: Si fortior

fuerit me Aram, eris mihi in salutem. Si vero filij Hammon fue-

rint fortiores te, seruabo te. Confortare, & confortemur pro

populo nostro, & pro vrbibus dei nostri. Dominus autem quod

bonum est in oculis suis faciat. Et appropinquauit Ioab, et pplis

qui erant cum eo contra Aram in praellium, & fugerunt a facie eius.

Filij autem Hamon viderunt quod fugisset Ara, & fugerunt etiam ipsi

a facie Abfai fratris eius & ingressi sunt ciuitatem. Et ingressus

est Ioab Ierusalaim. Et viderunt Aram, & ceteri essent coram

Israel, & miserunt nuncios, & eduxerunt Aram, qui erant

trans flumen. Et Sophach princeps exercitus Hadadhezer erat

ante eos. Et nuntiatum est David, & congregauit omnem Is-

rael, & transiit Iarden, & venit ad eos, & direxit aciem con-

tra eos. Et direxit aciem David in occursum Aram in praellium,

& pugnaverunt cum eo. Et fugit Aram a facie Israel. Et occi-

dit David de Aram septem milia curruum, & quadraginta mila

virorum pedum, & Sophach principem exercitus interemi-

it. Et viderunt serui Hadadhezer, quod essent coram Israel,

Raphah in Ghath. Et ceciderunt per manum David, & per ma-

num seruorum eius.

Ob numeratum populum David peste percutitur, quia interfecerunt septuaginta

milia hominum. C A P. X X I.

ET fecit aduersarius contra Israel, & incitauit David vt

numeraret Israel. Dixitque David ad Ioab, & ad principes

populi: Numerate Israel a Beer Sebah vsque ad Dan. Et affer-

te ad me, vt sciam numerum eorum. Dixitque Ioab, Addat do-

minus populo suo sicut sunt centum vicibus. Numquid non do-

mine mi rex omnes ipsi domino meo vicibus: Vt quid quaerit

hoc dominus meus: Vt quid erit ad delictum Israel: Ver-

bum autem regis praualuit ipsi Ioab. Et egressus est Ioab, & am-

bulauit p vniuersum Israel, & venit Ierusalaim. Deditque Ioab

numerum recentium populi ipsi David. Et fuit omnis Israel mil-

le milia, & ceterum milia virorum educendum gladio. Iehudah autem qua-

dringenta & septuaginta milia virorum educendum gladio. Le-

ui vero, & Biniamin non numerauit in medio eorum, quia

abominabile fuit verbum regis ipsi Ioab. Displeuit autem in

oculis dei propter verbum hoc, & percussit Israel. Dixitque Da-

uid ad deum: Peccaui valde, quia feci rem hanc, & nunc transire

fac obsecro iniquitatem serui tui, quia insipienter egi valde. Et

locutus est dominus ad Ghad videntem David, dicendo: val-

de & loquere ad David, dicendo: Sic dixit dominus: Tria ego

extendo super te, elige tibi vnum ex his, & faciam tibi. Et ve-

nit Ghad ad David, dixitque ei: Sic dixit dominus: Recipe tibi,

Aut tribus annis famem. Aut tribus mensibus deficiens esse a

facie hostium tuorum, & gladium inimicorum te attingentem.

Aut tribus diebus gladium domini, & pestem in terra, & angelum

domini vastantem in omni termino Israel. Et nunc vide quid respō-

deam mittenti me. Et dixit David ad Ghad: Angustia est mi-

hi vehemens. Incidam quae in manum domini, quia multae mi-

serationes eius valde, & in manum hominum ne incidam. Et

dedit dominus pestilentiam in Israel, & ceciderunt de Israel LXX.

milia virorum. Et misit deus angelum in Ierusalaim, vt perderet

eam, & cum vastaret, vidit dominus, & misertus est super malo. Et

dixit angelo vastanti: Sufficit. Nunc celsit manus tua. Ange-

lus autem stabat iuxta aream Ornani Iebusaei. Et leuauit Da-

uid oculos suos, & vidit angelum domini stantem inter terra-

& coelum, & gladium eius euaginatam in manu eius extendit

contra Ierusalaim. Et cecidit David, & seniores operati saccis,

super facies suas. Et dixit David ad deum. Nonne ego dixi, vt

numeraret populum: Et ego ipse sum qui peccaui. Et malefa-

a rendat

a Reg. 3.2.

b Syria c sedis loca

a pignores

c principes

a Reg. 10.3.

Prælia David contra Pelistim. C A P. X X I I.

ET fuit post haec, percussit David Pelistim, & humiliauit

eos. Et tulit Ghath, & villas eius de manu Pelistim. Et

percussit Moab, & fuerunt Moabitae serui David deferentes

munus. Et percussit David Hadadhezer regem Sobah in

Chamath, dum pergeret vt stateret potestatem suam in flu-

mine Perath. Et accepit David ab eo mille currus, & septem mi-

lia equites, & viginti milia virorum pedum. Subiervauitque

David omnem currum, & reseruauit ex eis centum currus. Et

venit Aram Darmelec vt auxiliaretur Hadadhezer regi So-

bah, & percussit David de Aram viginti & duo milia viro-

rum. Et posuit David in Ara Darmelec, & fuerunt Aramei

Davidis serui, deferentes munus. Et seruauit dominus David

in omnibus ad quae perrexit. Et tulit David clypeos aureos,

qui erant super seruis Hadadhezer. Et adduxit eos in Ierusa-

De insignibus aliis bellis David. C A P. X X.

ET fuit tempore reuersionis anni, tempore quo egrediu-

tur reges, duxit Ioab robur militiae, & vastauit terram fi-

liorum Hammon. Et venit, & obsedit Rabbah. David autem

manebat in Ierusalaim. Et percussit Ioab Rabbah, & destrua-

xit eam. Tulit autem David coronam regis eorum a capite

eius. Et inuenit in ea pondus talenti auri, & in ea lapidem pre-

ciosum. Et fuit supra caput David, & spolia vrbis eduxit mul-

ta valde. Et populum qui erat in ea, eduxit, & seruaui serra, &

carpentis ferreis, & ferris. Et sic fecit David vniuersis vrbibus

2. Reg. 17.

2. Reg. 21.4.

2. Reg. 21.4.

2. Reg. 21.4.

2. Reg. 21.4.

2. Reg. 21.4.

David prohibuit aedificare domum domino, commendat eam

Selomoh. C A P. X X I I.

Dixitque David: Haec est domus domini dei, & hoc altare

in holocaustum pro Israel. Et dixit David, vt congrega-

rent peregrinos qui erant in terra Israel. Et statuit latomos

ad caedendum lapides dolatos, vt aedificaret domum dei.

Et ferrum in multitudine ad clauos, ad ostia portarum, & ad

commissuras praeparauit David, & aes in multitudine absque

pondere. Et ligna cedrina absque numero, quia attulerunt

domini, & Sorim ligna cedrina in multitudine ad David. Et

dixit David: Selomoh filius meus puer est, & tenellus. Domus

autem aedificanda domino, ad magnificentiam ad excellentiam,

ad nomen, & gloriam, in omnibus terris: parabolo itaque nunc ei.

2. a Sidonij & Tyri

2. Reg. 7. b.

3. Reg. 5. a.

2. Reg. 6. a.

Supra. 6. a.

m. d.

Exo. 2. b. c. Hab. 5. b.

Et fuerunt domui patris in numeratione vna. Filij Chehath Hamram, Ishar, Chebron, & Huzziel quatuor. Filij Hamra Aharon, & Mofeh. Et separatus est Aharon, vt sanctificaret ipse sanctitatem sanctitatis ipse, & filij eius in seculum, vt sufficerent coram dno, vt ministraret ipse, & benediceret in nomine eius vsque in seculum. Mofeh autem viri dei filij vocabuntur in tribu Leui. Filij Mofeh Gherfon, & Elihezer. Filij autem Gherfon Sebuell primus. Et fuerunt filij Elihezer Rechabiah dux. Et non fuerunt ipsi Elihezer filij alij. Filij autem Rechabiah multiplicati sunt supra. Filij Ishar Selomith dux. Filij Chebron, Ieriah dux. Amariah secundus, Iechaziel tertius, & Iechaman quartus. Filij Huzziel, Michah primus. Iiah secundus, Filij Merari Machali, & Mufi. Filij Machali, Elhazar, & Achis. Et mortuus est Elhazar, & non fuerunt ei filij, sed filiae. Et acciperunt eas filij Chis fratres earum. Filij Mufi, Machali, & Heder, & Ieremoth tres. Isti filij Leui per domum familiarum suarum, principes familiarum cum numerationibus suis secundum numerum nominum per capita sua facientes opus ad ministerium domus domini a filio XX. annorum, & supra. Dixit enim David: Requiescere fecit dominus deus Israel populum suum, & habitauit in Ierusalaim vsque in seculum. Et etiam Leuitis non erit portare tabernaculum, & omnia vasa eius ad ministerium eius. Quia iuxta verba David nouissima fuit numerus filiorum Leui, a filio XX. annorum, & supra. Quia statim eorum ad manum filiorum Aharon in ministerio domus domini in atrijs, & in cubiculis, & in mundicia, in omni sanctitate, & opere ministerij domus dei, Et in pane ordinato, & in similia, & in sacrificio, & in lagenis infermentatorum, & in farragine, & in tosto, & in omni mensura, & mensura. Et ad statum singulo mane ad consistendum, & laudandum dominum, & sic vesperi. Et ad omne offerre holocaustorum domino, ad sabbata, ad Calendar, & ad solennitates, iuxta numerum, iuxta ordinem super eis iugiter coram dno. Et custodient custodiam tabernaculi, & foderis, & custodiam sanctuarij, & custodiam filiorum Aharon fratrum in ministerio domus domini.

Assignat David officia filijs Aharon. CAP. XXXIII.

De filiis autem Aharon partitiones eorum, erant filij Aharon Nadab, & Abihu, Elhazar, & Ithamar. Et mortuus est Nadab, & Abihu ante patrem suum, & filij non fuerunt eis. Et sacerdoti functi sunt Elhazar, & Ithamar. Et duxerunt eos David, & Sadoc de filiis Elhazar, & Achimelech de filiis Ithamar secundum numerationem eorum in ministerio eorum. Et inuenerunt filij Elhazar plures in capitibus virorum quam filij Ithamar. Et duxerunt eos. De filiis Elhazar duces per domum familiarum XXVI. & de filiis Ithamar per domum familiarum VIII. Et diuiserunt eos fortibus, istos cum istis, quia fuerunt principes sanctuarij, & principes dei, de filiis Elhazar, & de filiis Ithamar. Et descripsit eos Semahaiah filius Nethanel scriba, de Leui coram rege, & principibus, & Sadoc sacerdote, & Achimelech filio Abiathar, & principibus familiarum sacerdotum, & Leuitarum: domus patris vna adhaerit ipsi Elhazar, & propinqua alia adhaerit ipsi Ithamar. Exiit autem fors prima ipsi Iehoiarib, ipsi Iedahaiah secunda, Charim tertia, Schorim quarta, Malchiah quinta, Miamin sexta, Hacchos septima, Abiah octava, Iesuah nona, Sehaniah decima, Eliafih vndecima, Iachim duodecima, Cuppa decimatertia, Iesebab quartadecima, Bilghah quintadecima, Immer sextadecima, Chezir septimadecima, Pilles octauadecima, Pethachiah nonadecima, Iechezchel vigesima, Lachim vna & vigesima, Chamul secunda & vigesima, Deiahu tertia & vigesima, Mahaziah quarta & vigesima. Iste numerationes eorum in ministerio eorum, vt ingrediantur domum domini secundum ordinem suum per manum Aharon patris eorum, quemadmodum praecipit ei dominus deus Israel. Et filij Leui residui sunt. De filiis Haram, Subael. De filiis Subael, Iecheliah. De Rechabiah. De filiis Rechabiah, dux Iehiah. De Ishari Selomoth. De filiis Selomoth, Iachath, filij

autem eius Ieriah, Amariahu secundus, Iechaziel tertius, Iechama qrtus. Filij Huzziel Michah. De filiis Michah Samir, Frater Michah Ieriah. De filiis Ieriah Zechariahu. Filij Merari Machali, & Mufi. Filij Iehaziah, Beno, & Merari, de Iehaziah, Beno, & Soham, & Zacchur, & Hibri. De Machali Elhazar, & non fuerunt ei filij. Chis, filij Chis Ierachmeel, filij autem Mufi Machali, & Heder, & Ieremoth. Isti filij Leuitarum per domum familiarum suarum. Et proiecerunt etiam ipsi fortibus contra fratres suos filios Aharon ante David regem. Et Sadoc, & Achimelech, & principes familiarum sacerdotum, & Leuitarum familiarum dux contra fratrem suum minorem.

Ordinantur cantores, eorumque uices, & fortis. CAP. XXXV.

Et diuisit David, & principes exercitus, in ministerium filios Asaph, & Heman, & Ieduthun qui prophetabar in cytharis, in psalteris, & in cymbalis. Et fuit numerus eorum, qui erant viri operis ad ministerium suum. De filiis Asaph Zacchur, & Ioseph, et Nethaniah, & Afarelah. Filij Asaph ad iusionem Asaph, qui prophetabat ad iusionem regis. De Ieduthun, filij Ieduthun Ghedaliahu, & Seri, & Ielajah, Chafabiah, & Matthiahua sex ad iusionem patris eorum Ieduthun in cythara, qui prophetabat ad consistendum & laudandum dominum. De Heman filij Heman Bucchiahua, Matthaniahu, Huzziel, Sebuell, & Ieremoth, Chananiah, Chananai, Elhath, Ghiddalithi, & Romanthiezer, Iosbechafah, Moloth, Hothir, Machazioth. Omnes isti filij Heman videntis regis in verbis dei ad exaltandum cornu. Deditque deus Heman filios quatuordecim, & filias tres. Omnes isti ad iusionem patris sui, in cantico domus domini, in cymbalis, psalteris, & cytharis ad ministerium domus dei, ad iusionem regis, Asaph, & Ieduthun, & Heman. Et fuit numerus eorum cum fratribus suis doctis in cantico domini, omnis intelligens ducenti octoginta & octo. Et proiecerunt fortis, custodiam, contra custodiam. Sicut paruus sic magnus intelligere faciens cum dicente, Et egressa est fors prima ipsi Asaph. De Ioseph Ghedaliahu secunda ipse & fratres eius, & filij eius duodecim. Tertia Zacchur filij eius, & fratres eius duodecim. Quarta ipsi Ieri, filij eius, & fratres eius duodecim. Quinta Natthaniahu, filius eius, & fratribus eius duodecim. Sexta Bucchiahua filius eius, & fratribus eius duodecim. Septima Iesarelah filius eius, & fratribus eius duodecim. Octaua Iesaliahu filius eius, & fratribus eius duodecim. Nona Matthaniahu filius eius, & fratribus eius duodecim. Decima Simhi filius eius, & fratribus eius duodecim. Vndecima Hazarel filius eius, & fratribus eius duodecim. Duodecima Chafabiah filius eius, & fratribus eius duodecim. Tertiadecima Subael filius eius, & fratribus eius duodecim. Quartadecima Matthiahua filius eius, & fratribus eius duodecim. Quintadecima Ieremoth filius eius, & fratribus eius duodecim. Sextadecima Chananiahua filius eius, & fratribus eius duodecim. Septimadecima Iosbechafah, filius eius, & fratribus eius duodecim. Octauadecima Chananai filius eius, & fratribus eius duodecim. Nonadecima, Mallothi filius eius, & fratribus eius duodecim. Vigesima, Eliathah filius eius, & fratribus eius duodecim. Vna & vigesima, Hothir filius eius, & fratribus eius duodecim. Secunda & vigesima, Ghiddalithi filius eius, & fratribus eius duodecim. Tertia & vigesima, Machazioth filius eius, & fratribus eius duodecim. Quarta & vigesima, Romanthiezer filius eius, & fratribus eius duodecim.

Ordinantur ianitores templi, & quae porta cuiusq; sit obseruanda. CAP. XXXVI.

Diuisiones autem ianitorum haec sunt: De Chorchim Meselemiah filius, Core de filiis Asaph. Et de Meselemiah filij Zechariahu primogenitus, Iedihael secundus, Zebabiahu tertius, Iachiel quartus, Helam quintus, Iehochanan sextus, Elhohenai septimus. Et de Hobededom filij Semahaiah primogenitus, Iehozabad secundus, Ioach tertius, & Sachar quartus, & Nethanel quintus. Hammuel sextus, Iafchar septimus,

septimus, Pehullethai octauus, quia benedixit illi deus. Semahiah autem filio eius nati sunt filij dominantes domui patris sui. Erant enim strenui viri. Filij Semahiah Hozhni, & Rephael, & Hobed Elzabad, fratres eius filij fortitudinis. Elithu, & Semachiahu. Omnes isti de filiis Hobededom. Ipsi & filij eorum, & fratres eorum viri fortes in fortitudine ad ministerium sexaginta, & duo de Hobededom. Et de Meselemiah filij & fratres filij fortis octo & decem. Et de Chofah de filiis Merari filij Simri princeps. Non enim fuerat primogenitus, & posuit eum pater suus principem. Chilhiahua secundus, Thebaliu tertius, Zechariahu quartus. Omnes filij, & fratres Chofah tredecim. De istis diuisionibus ianitorum, de principibus virorum custodiarum contra fratres suos, ad ministrandum in domo domini. Et proiecerunt fortis: Sicut paruus, sic magnus per domum familiarum suarum ad singulas portas. Et cecidit fors ad orientem ipsi Selemiah: & Zechariahu filio eius consiliario cum intellectu proiecerunt fortis, & egressa est fors eius ad aquilonem. Ipsi Hobededom ad austrum, & filius eius domus consiliorum. Ipsi Suppim, & Chofah ad occidentem cum porta.

Isti facti sunt ianitores in portis super tres portas quae habent custodiam e regione fratrum suorum.

Suppim

Ad Suppim duo & duo. Ad Phabar uerfus occasum quatuor in aetate, & duo in Phabar.

quatur per viam ascensionis, custodia contra custodiam. Ad orientem Leuitae sex, ad aquilonem per diem quatuor, ad meridiem per diem quatuor, & ad conciliorum per singula loca duo. Ad domum instrumentorum ad occidentem quatuor pro via, duo per singulas domos. Iste sunt diuisiones ianitorum filiorum Chorcharum, & filiorum Merari. Et Leuitae Achiah super thesauros domus dei, & thesauros sanctitatis. Filij Lehadan filij Gersunitarum: De Lahadan principes familiarum. De Lahadan Gersunitarum Iechieli. Filij Iechieli Zetha, & Ioel fratres eius super thesauros domus domini. De Haroni, de Ishari, de Cherboni, & Hozzieli. Et Sabuel filij Gersom filij Mofeh dux super thesauros. Et fratres eius de Elhezer Rachabiah filius eius, & Iesabiah filij eius, & Ioram filij eius, & Zichri filius eius, & Selomith filius eius. Ipse Selomith & fratres eius super oes thesauros sanctificationum quae sanctificare fecit David rex, & principes familiarum, & tribuni, & centuriones, & principes exercitus. De bellis, & de spoliis sanctificatione fecerunt ad roborandum domum domini. Et super quod sanctificauit Semuel videns, & Saul filius Chis, & Abner filij Ner, & Ioab filij Seruiah. Omne quod sanctificauit ad iusionem Selomith, & fratrum eius. De Isbari Chenaniahu, & filij eius ad opus fornicis super Israel perfecti, & iudices. De Cherboni Chafabiah & fratres eius viri robusti, mille & septingenti super officium Israel trans Iarden ad occidentem. Ad omne opus domini, & ad ministerium regum. De Chebron Iediah dux ipsi Chebron secundum generationes eius per familias. Anno quadragesimo regni David quaeliti sunt, & inuenerunt in eis fortis viribus in Iahazer Ghilhad. Et fratres eius viri robusti mille, & septingenti principes familiarum. Et constituit eos David rex super Reubenitas, & Ghaditas, & dimidia tribum Menassitarum ad omnem rem dei, & rem regis.

De praefectis & principibus ministrantibus regi. CAP. XXXVII.

Filij autem Israel secundum numerum suum, principes familiarum, & tribuni, & centuriones, & praefecti eorum ministrantes regi secundum omnem rem diuisionum, quae ingrediebatur, & egrediebatur per menses singulos per omnes menses anni. Diuisio vna viginti & quatuor milium. Super diuisione prima in mense primo Ialobeham filius Zabdiel, & in diuisione eius viginti, & quatuor milia. De filiis Peres princeps cum eorum principum exercituum in mense primo. Et super diuisiones mensis secundi Dodai Achochites, & diuisio eius, & Micloth dux, et in diuisione eius viginti & quatuor milia. Princeps exercitus tertij mense tertio Benaiahu filij Iehoiadah sacerdotis princeps, & in diuisione eius viginti & quatuor milia. Ipse est Benaiahu fortis inter triginta, & super triginta, & in diuisione eius Hammitzadab filius eius. Quartum in mense quarto Hafael frater Ioab, & Zebadiab filius eius post eum. Et in diuisione eius viginti

& quatuor milia. Quintum in mense quinto princeps Samhuch Izrach. Et in diuisione eius viginti, & quatuor milia. Sextum in mense sexto Hiram filius Hiches, Techothites, & in diuisione eius viginti & quatuor milia. Septimum in mense septimo Chelus Pelonites de filiis Ephraim, & in diuisione eius viginti & quatuor milia. Octauum in mense octavo Sibbechai Chufathites de Zarchi, & in diuisione eius viginti & quatuor milia. Nonum in mense nono Abihezer Hanthorites de filiis Iemini, & in diuisione eius viginti & quatuor milia. Decimum in mense decimo Maharai Nethophathites de Zarchi, & in diuisione eius viginti & quatuor milia. Vndecimum in mense undecimo Benaiah Pirathonites de filiis Ephraim, & in diuisione eius viginti & quatuor milia. Duodecimum in mense duodecimo Cheldai, Nethophathites, de Hothniel, & in diuisione eius viginti & quatuor milia. Et super tribus Israel super Reubenitas dux Elhezer filius Zichri, super Simhonitas, Sephathiahu filius Mahachah. Super Leui Ghafabiah filij Chemuel. Super Aharon Sadoc. Super Iehudah Elihu de fratribus David. Super Iafchar Homri filius Michael. Super Zebulun Iimahaiahu filius Hobadiahua. Super Naphtali Ieremoth filius Hazriel. Super filios Ephraim Holeciah filius Hazaziahua. Super dimidium tribum Menasseh Iael filij Pedaiahu. Super dimidium Menasseh in Ghilhad Iddo filius Zechariahu. Sup Biniamin Iahaziel filius Abner. Sup Dan Hazarel filius Ierocham. Isti principes tribuum Israel. Et non leuauit David numerum eorum a filio viginti annorum, & infra: quia dixit dominus vt multiplicaret Israel veluti stellas caeli. Ioab filius Seruiah coepit numerare, & non compleuit. Et fuit propter hoc ira super Israel, & non ascendit numerus in numerum verborum dierum regis David. Super thesauros autem regis fuit Hazmauech filius Hadiel. Et super thesauros in regione, in viribus, & in villis, & in turribus fuit Iehonathah filius Huzziiahua. Et super facientes opus agri in cultura terrae Hezeri filius Chelub. Et super vineas Simhi Ramathites. Et super ea quae sunt in vineis super cellaria vini Zabdi Siphmites. Et super oliueta, & sicomoros quae sunt in campetribus Sabahacanah Ghederites, & super cellaria olei Iohas. Et super boues qui pascebantur in Saron Sithri Saronites. Et super boues in vallibus Saphath filius Hadlhai. Et super camelos Obil sinehelites, & super alinas Iecdeiahua Meronothites. Et super pecudes Iaziz Hagherites. Omnes isti principes substantiae quae erant regi David. Iehonathan autem pater uerus David consiliarius vir intelligens, & scriba ipse, & Iechiel filius Chachmoni cum filiis regis. Achitophel autem consiliarius regis, & Chufai Archites amicus regis. Et post Achitophel Iehoiadab filius Benaiahu, & Ebiathar, & princeps exercitus regis Ioab.

David prohibita sibi templi aedificatione, horumque populis, & Selomoh illum, ad id petendum. CAP. XXXVIII.

Et congregauit David omnes principes Israel, principes tribuum, & principes diuisionum ministrantium regi, & tribunos, & centuriones, & principes substantiae, & possessionis regis, & filiorum eius cum eunuchis & potentibus, & omnem fortem virum in Ierusalaim. Et surrexit David rex super pedes suos, & ait: Audite me fratres mei, & populi mei. In corde meo fuit, vt aedificarem domum quietis arcae foederis domini, & scabello pedum dei vestri, & praeparauit ad aedificandum. Deus autem dixit mihi: Non aedificabis domum nomini meo, quia vir bellorum es, & sanguinem effudisti. Et elegit dominus deus Israel me ex omni domo patris mei, vt essem rex super Israel in seculum. De Iehudah enim elegit ducem, & de domo Iehudah domum patris mei, & de filiis patris mei me voluit, vt regnarem super vniuersum Israel. Et ex omni tribu filij mei, vt sederet super thronum regni dui super Israel. Dixitque mihi: Selomoh filius tuus, ipse aedificabit domum meam, & aeterna mea. Elegi enim eum in filium, & ego ero illi in patre. Et firmabo regnum eius vsque in seculum, si robustus fuerit ad fa-

Reg. 7. b.

Sap. 9. b.

clendum præcepta mea, & iudicia mea secundum diem hæc. Et nunc in oculis omnis Israel corus domini, & in auribus dei nostri custodite, & querite cuncta mandata domini dei nostri, vt possideatis terram bonam, & hereditare faciatis filios vestros post vos vsque in seculum. Et tu Selomoh fili mi scito deum patris tui, & serui ei corde pfecto, & animo voluntario. Omnia enim corda seruantur dominis, & oem imaginatione cogitationu intelligit. Si quaeris eum, inuenietur tibi, et si dereliqueris eum, proficiet te in æternum. Vnde nunc quod dominus elegit te, vt ædifices domum sanctuario. Confortare, & fac. Dedit autem Dauid Selomoh filio suo similitudinẽ porticus, & domorum eius, & cellariorum eius, & coenaculorum eius, & cubiculorum eius intrinsecorum, & domus propriarioru. Et similitudinẽ omnis quod fuerat in spiritu cũ eo in atriis domus domini, & in thesauris sanctitatu. Et in diuisionibus sacerdotu, & Leuitaru, & in omni opere ministerij domus dñi. Et in omnibus valis ministerij domus dñi. In auro, in pödere auri, in omnibus valis singulorum ministeriorum; in omnibus valis argenteis in pödere, & in omnibus valis singuloru ministerioru. Pondus in candelabris aureis & lucernis eoru aureis, in pödere candelabri & candelabri & lucernaru eius; & candelabris argenteis in pondere pro candelabro & lucernis eius scütũ ministerium cuiuslibet candelabri. Et auri pondus pro mensis propositionis, pro singula mensa, & argentu pro mensis argenteis. Et pro fuscinulis, & crateribus, & acerris auri mundum, & pro crateribus aureis in pödere, pro singulo crateri. Et pro altari suffimentis aurum purificatu in pondere, & pro figura quadrigæ Cherubim auru, pro expandentibus & regentibus arcã foederis domini. Omnia in scriptura de manu domini super me, intelligere fecit omnia opera similitudinis. Dixitq; Dauid Selomoh filio suo: Confortare, & roborare, & fac, ne timeas, & ne pauas, quia dominus deus, deus meus tecum erit. Et non dimittet te, & non derelinquet te, donec perficias omne opus ministerij domus domini. Et ecce diuitioses sacerdotu, & Leuitaru in omne ministeriu domus dei, & tecu sunt in omni opere omni spontaneo in sapientia omni ministerio, & principes, & omnis populus omnibus verbis tuis.

¶ Quæ Dauid eiusque principes obtulerunt in templi ædificatione, moriæ Dauid, succedit Selomoh. C A P . X X I .

Dixit autem Dauid rex ad omnẽ coetum: Selomoh filiũ meum vnum, elegit deus puerum, & tenellum, Et op grande est. Non enim hominis est aces, sed domini dei. Totis autem viribus meis præparauĩ domini dei mei auri, & ad aurum; & argentum, ad argentum; & æs, ad æs; & ferrum, ad ferrum; & ligna, ad ligna; lapides onychinos, & gemmas, lapides subinos, & diuerforu coloru, & omnem lapidem preciosum, & lapides marmoreos in multitudine. Et adhuc ob meã erga domũ dei mei affectionẽ, est mihi peculiare aurũ, & argẽtum, qd dedi domui dei mei propter gradum, ex omnibus quæ præparauĩ domui sanctuarij: Tria milia scilicet talenta auri de auro Ophir, & septẽ milia talenta argenti purgati ad cõplanandũ parietes domoru. Aurũ, ad aurum; argẽtum, ad argentum, & ad omne opus per manu artificu: & quisquis spõte offert, consecret manũ suam hodie dño. Et spõte obtulerunt principes familiaru, & principes tribuum Israel, & tribuũ, & centuriones, & principes operis regis. Et dederunt ad ministerium domus dei, auri talenta quinque milia, & solidos decẽ milia, & argẽti talenta decẽ milia, & æris decẽ & octo milia talenta, & ferri centũ milia talenta: & cum quo inuenti sunt lapides, dederunt in thesaurũ domus dñi per manu Iechiel Gherunite. Et lætati sunt populus, cũ sponte offerrent ipsiq; cor de pfecto sponte obtulerunt dño: & etiã Dauid rex lætatus est lætitia magna. Et benedixit Dauid dño in oculis omnis congregacionis. Et ait Dauid: Benedictus es tu domine deus Israel patris mei a seculo vsq; in seculũ. Tibi dñe magnificẽtia, & po

a ad id quod aureum & c.
b lapides in plethroni, qui sunt in clauis implet aureum ciuitatem, & lucidos
c ob excellẽtiam

retia, & gloria, & victoria, & honor. Cuncta em quæ in celo sunt, & terra, tua sunt. Tu uis est dñe regnum & exaltatio super oem principẽ. Et diuitiæ, & gloria a facie tua, & tu dñaris omnibus. Et in potestate tua, virtus, & fortitudo. Et in potestate tua est magnificare, & confortare omnia. Et nunc deus noster cõfitemur, & laudamus nomẽ gloriæ tuæ. Quis em ego sum, & quis est populus meus, qd obtineamus potentiam ad sponte offerendum secundũ hoc. A te enim sunt oia, & de manu tua dedimus tibi. Peregrini enim sumus corã te, & aduenæ sicut oes patres nostri. Dies nostri sicut umbra super terrã. & nõ est expectatio. Dñe deus noster omnis copia hæc, quam parauimus ad ædificandum tibi domũ nomini sancto tuo, de manu tua est, & tua sunt oia. Noui aut deus mi, qd tu, pbas cor, & rectitudines uoles. Ego in rectitudine cordis mei sponte obtuli vniuersa hæc, & nunc populu tuum, qui reperit sunt hic, vidi cũ gaudio ad sponte offerendũ tibi. Dñe deus Abraham, Isaac, & Israel patru nostroru, custodi hoc in seculũ imaginationem cogitationu cordis populi tui, & para cor eoru tibi. Et Selomoh filio meo da cor pfectũ, vt custodiat præcepta tua, testimonia tua, & statuta tua, vt faciat omnia, & ædificet ædem quam pparauĩ. Et dixit Dauid vniuersis ecclesie Benedicite quaso domino deo vestro. Et benedixerunt omnis ecclesia dño deo patru suorum. Et inclinauerunt se, et genu flexerunt se domino, & regi. Immolaueruntq; victimas domino, & obtulerunt holocausta domino in crastino die illius tauros mille, arietes mille, agnos mille, & subamina eorum, & victimas in multitudine pro omni Israel. Et comederunt, & biberunt coram domino in die illa in lætitia magna, & regem constituerunt secundũ Selomoh filium Dauid, & vnerunt domino duces, & Sadoc sacerdotem. Sed itq; Selomoh super solium dñi rex pro Dauid patre suo, & prosperatus est. Et paruerunt ei omnis Israel. Et vniuersi principes, & potentes, & omnes filij regis Dauid dederunt manum sub Selomoh rege. Et magnificauit dñs Selomoh excellẽter in oculis omnis Israel. Et dedit illi gloriam regni, qualis nõ fuit omni regi ante eum super Israel. Dauid aut filius Isai regnauit sup vniuersum Israel. Et dies quibus regnauit super Israel quadraginta anni. In Chero regnauit septem annis, in Ierusalaim verò regnauit triginta & tribus annis. Et mortuus est in senectute bona, saturus diebus, diuitiis, & gloria, regnauitq; Selomoh filius eius pro eo. Res aut Dauid regis primæ & nouissimæ, ecce ipsæ scriptæ sunt in verbis Semuel videntis, & in libro Nathan propheta, & in verbis Ghad videntis: cum omni regno eius, & fortitudine eius, & temporum quæ transierunt super eum, & super Israel, & super vniuersum regem terrarum.

¶ Oblatio Selomoh in excelso Ghibion. Oraculum ad se diuinit, quo accipit sapientiam. Numerus curruntũ & equitum eius. C A P . X X I I .

FINIS. Liber Dibre haiaz

min: qui & Paralipomenon II, quã quam Hebreis est unus liber. Interpretate Sante Pagnino, Lucensi.

¶ Oblatio Selomoh in excelso Ghibion. Oraculum ad se diuinit, quo accipit sapientiam. Numerus curruntũ & equitum eius. C A P . X X I I .

ROBORAVIT SE autem Selomoh filius Dauid in regno suo, & dñs deus eius erat cũ eo, & magnificauit eum in sublime. Dixitq; Selomoh vniuerso Israel, tribubus, & ceterisq; & iudicib; & omni duci sup Israel principibus familiaru. Et iertũ Selomoh, & ois coetus in excelsum, qd erat in Ghibion. Ibi em erat tabernaculum

na culum foederis dei, qd fecit Moſh famulus dñi in deserto. Sed arcã dei ascẽdere fecerat Dauid de Chiriacchieharim, quã do pparauit ei locũ Dauid. Extendit em ei tabernaculu in Ierusalaim. Et altare æneũ quod fecit Besele filius Vri filij Chur, ibi corã tabernaculo dñi. Et regnauit illud Selomoh, & corã. Ascenditq; Selomoh illuc ad altare æneum corã dño, quod erat in tabernaculo foederis, & obtulit super illud holocausta mille. In nocte ipsa apparuit deus Selomoni. Dixitq; ei: Postula quod dem tibi. Dixitq; Selomoh deo: Tu fecisti cũ Dauid patre meo misericordia magnam, & regnare fecisti me pro eo. Nunc dñe deus stabiliatur verbũ tuum cũ Dauid patre meo. Tu enim regnare fecisti me super populu multum, sicut puluerem terræ. Nunc sapientia, & scientia da mihi, vt egrediar corã populo isto, & ingrediar. Quis em iudicabit populum tuum hunc magnũ? Dixit aut deus ad Selomoh: Pro eo qd fuit hoc in corde tuo, & nõ postulasti diuitias, substantias, et glam, & animas odio habentũ te, & etiã dies multos nõ postulasti, petisti aut tibi sapientia, & scientia, vt iudices populum meũ super quẽ regnare feci te. Sapientia, & scientia data est tibi. Diuitias aut & substantias, & gloriam dabo tibi, vt nõ fuerit sic in ter reges qui fuerunt ante te, & post te non erit sic. Et venit Selomoh ab excelso, quod erat in Ghibion, in Ierusalaim corã tabernaculo foederis, & regnauit super Israel. Et congregauit Selomoh currus, & equites. Et fuerunt ei mille quadringenti currus, & duodecim milia equites, & collocauit eos in vrbi bus curruũ, & cũ rege in Ierusalaim. Præbuitq; rex argentum & aurum sicut lapides, & cedros dedit sicut sycamoros, quæ sunt in cãpestribus in multitudine. Exiit quoq; equorum, qui erant Selomoni ex Aegypto: & Cheue negotiatores regis de Cheue accipiebant precio. Et ascendebat, & educebant ex Aegypto quadriga sexcentis argenteis, & equũ quinquaginta & centũ, & sic vniuersis regibus Chitrim & regibus Arã, per manum eorum educebant.

¶ Mittit Selomoh ad Chiram regẽ Sor pro lignis & artificibus. C A P . I I I .

Dixit aut Selomoh vt ædificaret domum nomini dñi, Et domũ regno suo. Et numerauit Selomoh septuaginta milia viroru portantium, & octoginta milia viroru cadentium in monte, & præpositos super eos tria milia & sexcentos. Et misit Selomoh ad Chiram regẽ Sor, dicendo: Sicut fecisti cum Dauid patre meo, & misisti ei cedros, vt ædificaret sibi domum ad habitandum in ea, ecce ego ædifico domũ nomini dei mei, ad sanctificandũ eam, & ad suffiendũ coram illo suffimentum aromaticum, & ad dispositionem iugem, & holocausta mane & vespere, sabbatis, & calendis, & solennitatibus dñi dei nostri in seculũ enim est hoc super Israel. Domus autẽ quam ædifico magna est. Magnus est enim deus noster præ omnibus diis. Et quis obtinebit vires ad ædificandum ei domum? Si cœlum, & cœli cœlorum non capiunt eum, quis ego sum, vt ædificem ei domum? Sed ad suffiendum corã eo, domum ædifico. Et nunc mitte mihi virum sapientem ad faciendũ in auro, & argẽto, & ære, & ferro, & purpura, & cocino, et hyacintho, & scientẽ cœlare cœlaturas cũ sapientibus q sunt mecũ in Iehudah, & in Ierusalaim, quos præparauit Dauid pater meus. Et mitte mihi ligna cedrina, abiogna, & alummim de Lebanon. Noui enim qd serui tui sciunt cœdere ligna Lebanon. Et ecce serui mei erunt cum seruis tuis ad parandũ mihi ligna in multitudine, quia domus quam ædifico magna est, & mirabilis. Et ecce cætoribus scidentibus ligna dedi triticorum percussorum seruis tuis coros viginti milia. Et hordeorum coros viginti milia, & vini batos viginti milia, et olei batos viginti milia. Dixit autem Chiram rex Sor per scripturã, & misit ad Selomoh: Pro eo qd dilexit dñs populum suũ, posuit te super eos regẽ. Dixitq; Chiram: Benedictus dominus deus Israel, qui fecit cœlũ, & terrã. Qui dedit Dauid regi filium sapientẽ, scientẽ intellectu, & intelligẽtia, vt ædificaret domũ dño, & domũ pro regia sua. Et nũc mihi virtũ sapientẽ, sciẽ

b congregati enim negotiatores coegregationem equoru accipiunt certo precio. vide 3. Reg. 10.

d iugem parum ordinatum

tem intelligentia, qui fuit ipse Chiram patris mei. Filii mulieris de filiabus Dan, & pater eius erat Soranus, scientẽ facere in auro, & argẽto, in ære, ferro, lapidibus, & lignis, in purpura hyacintho, & bysso, & cocino, & ad cœlandũ oem cœlaturã, & ad cogitandũ oem cogitationẽ, quæ dabitur ei cum sapientibus tuis & sapientibus dñi mei Dauid patris tui. Et nũc triticum, & hordeum, oleum & vinũ, quæ dixit dñs meo, mittat seruis suis, & nos cœdemus ligna de Lebanon, prout opus fuerit tibi, & afferemus ea tibi per rates ad mare Iappo: & tu ascendere facies eã in Ierusalaim. Et numerauit Selomoh omes viros peregrinos, qui erant in terra Israel, post dinumerationẽ quas dinumerauit eos Dauid pater suus, & inuenti sunt ceterũ, & quinquaginta milia, & tria milia & sexcenti. Fecitq; ex eis septuaginta milia baiulos, & octoginta milia cœlores in monte. Et tria milia & sexcenti erant sollicitatores ad faciendum operari populum.

¶ Aedificatur templum domini cum porticu, domo sacerdotũ, uelocoluminis. C A P . I I I I .

ET cepit Selomoh ædificare domũ in Ierusalaim in monte Moriã, qui monstratus fuerat Dauid patri suo, quã do parauit in loco Dauid in area Ornan Iebusæi. Et cepit ædificare mense secundo, die secundo, anno quarto regni sui. Et istæ dispositiones secundũ quas cõsultũ fuit Selomoh, vt ædificaret domũ dei. Longitudo cubitorũ erat, in mensura prima, cubitorũ in quã sexaginta, & latitudo cubitorũ viginti. Et porticus quæ habuit formã longitudinis, iuxta formã latitudinis domus, erat cubitorum viginti. Altitudo aut ceterũ & viginti, & textã eã intrinsecus auro mudo. Domum autẽ magnã textã lignis abiognis, & textã eã auro bono, & ascẽdere fecit usque per eã palmas, & catenas. Et textã domum lapide precioso ad gloria. Auri autẽ, erat aurũ ex loco Paruaim. Textãq; domũ, trabes, postes, & parietes eius, & ostia ei auro, & cœlavit Cherubim in parietibus. Fecitq; domũ sanctitatis sanctitatu, longitudo eius secundũ latitudinẽ domus, cubitorũ viginti, & latitudo eius cubitorũ viginti, & textã eã auro bono talentis sexcentis. Pondus aut clauoru secloru quinquaginta auri erat, & cœnacula textã auro. Fecitq; in domo sanctitatis sanctitatum Cherubim duos opere instar pueroru, & tæxerunt eos auro. Alarũ aut Cherubim longitudo erat cubitorũ viginti. Alayna cubitorũ quinq; rãgebat parietẽ domus, & ala altera cubitorũ quinq; rãgebat ala Cherub alterius. Et ala Cherub alterius cubitorũ quinq; rãgebat parietẽ domus, & ala altera cubitorũ quinq; iuncta erat alẽ Cherub alterius. Ala Cherubim istorum expansẽ erant per cubitos viginti, & stabant super pedes suos, & facies eorum versũ domũ. Fecitq; velum ex Hyacintho, & purpura, & cocco, & bysso, & aptauit ei Cherubim. Et fecit ante domum colũnas duas cubitorũ triginta & quinque in longitudine, & capitellũ, quod erat in summitate eius cubitorum quinq;que. Et fecit catenas in oraculo, & posuit super caput columnarum. Fecitq; malogranata centum, & posuit in catenis, & statuit columnas ante templum, vnam a dextera, & alteram, a sinistra. Vocauitq; nomen dexterae Iachim, & nomen sinistrae Bohaz.

¶ De altari æneo, mari fultu, concubis, candelabris, mensis, cochlearibus, atriũ sacerdotũ, &c. C A P . I I I I I .

Fecit autem altare æneũ, viginti cubitorũ longitudo eius, & viginti cubitorũ latitudo eius, & decẽ cubitorũ altitudo eius. Fecitq; mare fusile decẽ cubitorũ a labio eius, vsq; ad labium eius rotundũ in circuitu. Et quinque cubitorũ altitudo eius, & linea triginta cubitorũ circundabat illud per circuitum. Et imago bouum subter illud per circuitum circundatum illud decẽ cubitis ambiebant mare per circuitum. Duo ordines erant bouum futorũ secundũ fusurã illius. Stabant super duodecim boues. Tres respiciebant ad aquilonem, & tres respiciebant ad occidentẽ. Tres autem respiciebant ad meridiem, & tres respiciebant ad orientem, & mare super eos desuper. Omnia autem posteriora eoru erant intrinsecus. Porticus autẽ

Tyri

1. Reg. 6. a.

m dij.

et densitas eius erat palmi vnius, & labium eius sicut opus la-

B in seculum misericordia eius, dominus impleta est nube do-

mus domini. Et non poterant sacerdotes stare ad ministran-

dum propter nubem. Impleuerat enim gloria dñi domū dei.

Sermo Selomoh ad populum, eiusque precatio ad deum.

C A P. VII.

A Tunc ait Selomoh: Dominus dixit quod habitaret in ca-

ligine. Ego autem edificavi domum, habitaculum tibi, &

locū habitatiōni tuæ in seculo. Et conuertit rex faciem suam, et

benedixit vniuerso cœtui Israel. Omnis autem cœtus Israel ita-

bat. Et ait: Benedictus dominus deus Israel, qui locutus est ore

meo: & per manus eius compleuit dicendo:

A die qua eduxi populum meum de terra Aegypti, non elegi

ciuitatem de cunctis tribubus Israel ad edificandum domū, ut

esset nomen meum ibi, & non elegi virum, ut esset dux super

populum meum Israel. Sed elegi Ierusalaim, ut esset nomen

meum ibi, & elegi David ut esset super populum meū Israel.

Et fuit, in corde David patris mei, ut edificaret domum no-

mini domini dei Israel. Dixit autem dominus ad David patrē

meum: Pro eo quod fuit in corde tuo, ut edificares domum

nomini meo, benefecisti, quia fuit in corde tuo. Sed tu nō edi-

ficabis domum, sed filius tuus, qui egredietur de lumbis tuis,

ipse edificabit domum nomini meo. Et statuit dominus ver-

bum suum quod locutus fuerat, & surrexi pro David pa-

tre meo, & sedi super thronum Israel, sicut locutus est domi-

mus, & edificavi domum nomini domini dei Israel. Et po-

sui tibi arcam in qua est pactū domini, quod pepigerat cum

filiis Israel. Stetit autem coram altari domini contra omnem

cœtum Israel, & extendi manū suas. Fecit enim Selomoh sug-

gestum iuxta concham æneam, & posuit illud in medio atri,

quinque cubitorum longitudo eius, & quinque cubitorum

latitudo eius, & cubitorum trium altitudo eius. Stetitq; su-

per illud, & genu flexit se super genua sua contra omnem cœ-

tum Israel, & extendit palmas suas ad cœlum. Et ait: Domine

deus Israel, non est sicut tu deus in cœlo, & in terra custodiens

pactum, & misericordiam seruīs tuis ambulātib; coram te

toto corde suo. Qui custodisti seruo tuo patri meo quod lo-

cutus es ei, & locutus es ore tuo, & potentia tua implesti secū-

dum diem hanc. Et nunc domine deus Israel custodisti seruo tuo

David patri meo, quod locutus es ei, dicendo: Non excidetur

tibi vir a facie mea sedens super thronum Israel, tantū si custo-

dierint filij tui viam suam, ut ambulent in lege mea, quemad-

modum ambulasti coram me. Et nunc domine deus Israel fir-

metur verbum tuum, quod locutus es seruo tuo David. Sed

nūq; vere habitabit deus cum homine super terram: Ecce cœ-

lum & cœli cœlorum nō capiunt te, quanto magis domus hęc

quam edificavi? Et respicias ad orationem serui tui, & ad de-

precationem eius domine deus meus, ut audias clamorem, et

orationem, quam seruus tuus orat coram te. Ut sint oculi tui

aperti super domum istam die ac nocte, super locum in quo

dixisti q; poneres nomē tuū, ut audias orōnē quā orat seruus

tuus in loco isto. Et exaudias deprecationē serui tui & popu-

li tui Israel, quā orauerint in loco isto, & tu exaudies ei loco

habitatiōis tuę de cœlo, & exaudies, & parces. Si peccauerit q; sp̄s

in proximū suum, & exegerit ab eo iuramentum, ut faciat iu-

rare eum, & venerit iuramentum coram altari tuo in domo

ista. Tu audies de cœlo, & facies, & iudicabis seruos tuos,

reddendo impio, dando viam eius in caput eius, & iustifican-

do iustum, dando ei secundum iustitiam eius. Et si cæsus fue-

rit populus tuus Israel coram inimico, cum peccauerint tibi,

& conuersi fuerint, & confessi fuerint nomen tuum, & oraue-

rint, & deprecati fuerint coram te in domo hac. Tu audies de

cœlo, & parces peccato populi tui Israel, & reduces eos ad ter-

ram, quam dedisti eis, & patribus eorum. Cum clausum fue-

rit cœlum, & non fuerit pluuia, cum peccauerint tibi, & ora-

uerint in loco isto, & confessi fuerint nomen tuū, & a peccato

suo conuersi fuerint, cum affixeris eos. Tu exaudies de cœlo,

& parces peccato seruorum tuorum, & populi tui Israel. Do-

cebia

C rem Churam, lebetes, & scōpas, & pelues, & compleuit Chu-

ram facere opus quod fecit regi Selomoh in domo dei. Colū-

nas duas, & funiculos, & coronas super caput columnarum

duarum, & retacula duo ad operiendum duos funiculos co-

ronarum, qui erant super caput columnarum. Et malograna

ra quadringenta in duobus retaculis. Duo ordines malogra-

natorum erant retaculo vno ad operiendum duos funiculos co-

ronarum quę erant ante columnas. Bases fecit, & cōchas

fecit super bases. Mare vnū, & boues duodecim subter illud.

Et lebetes, & scōpas, & tridentes, & omnia vasa eorum fecit

Churā pater eius regi Selomoh in domo domini ex ære mū-

do. In regione Iarden fudit rex in argillosa terra, inter Suce-

coth & Seredathah. Et fecit Selomoh omnia vasa hæc in mul-

titudine grandi. Non enim inuestigabatur pondus æris. Et fe-

cit Selomoh omnia vasa quę erant domus dei. Et altare æreū,

& mensas, & super eas panes facierum. Et candelabra, & lucer-

nas eorū, ut arderent iuxta ordinem in oraculo ex auro pur-

gato. Et flores, & lucernas, & forcipes ex auro quod erat per-

fectum. Et psalteria, & pelues, & cochlearia, & acerras ex auro

mundo. Et ostiū domus, ostia eius interiora ipsi sanctitati san-

ctitatum, & ostia domus ipsi templo ex auro.

S Thesauris & arca introducta in templū, gloria domini templū

replet. C A P. VIII.

A ET perfectum est omne opus quod fecit Selomoh in do-

mo domini. Et intulit Selomoh sanctificationem David

patris sui. Et argentum, & aurum, & omnia vasa posuit in the-

sauro domus dei. Tunc congregauit Selomoh seniores Israel,

& omnes principes tribuum, principes familiarum de filiis Is-

rael in Ierusalaim, ut ascenderet faceret arcam fœderis domi-

ni de ciuitate David. Ipsa est Sion. Et cōgregati sunt ad regem

omnes viri Israel in solennitate, quę est mensis septimi. Et ve-

nerunt omnes seniores Israel, & portauerunt Leuitæ arcā. Et

ascendere fecerunt arcam et tabernaculū ecclesię, & omnia va-

sa sanctitatis, quę erant in tabernaculo ascendere fecerunt sa-

cerdotes Leuitę. Rex autem Selomoh, & omnis cœtus Israel,

qui conuenerant ad eum ante arcam, immolabant pecudes, et

boues, qui non numerabantur, & non numerabantur pro-

pter multitudinem. Et adduxerunt sacerdotes arcam fœderis

domini ad locum suum, ad oraculum templi, ad sanctitatem

sanctitatum, subter alas Cherubim. Et Cherubim expande-

bant alas super locum arcę, & tegebant Cherubim arcam, et

vecēs eius desuper. Et elongauerunt vecēs, & videbantur ca-

pita vectium arcę coram oraculo, & non apparebant forin-

secus. Et fuit ibi vsque ad diē hanc. Non erant in arca nisi duę

tabulę quas posuit Mosch in Choreb, quas excidit dñs cum

filij Israel egredierentur ex Aegypto. Et fuit, cum egressi essent

sacerdotes de sanctitate. (Omnes enim sacerdotes qui inuenti

sunt sanctificauerunt se.) Non erat obseruare distinctiones. Le-

uitę, cantores de omnibus ipsi, de Asaph, de Heman, de Iedu-

thun, & de filiis eorum, & de fratribus eorū, induti erant bys-

so, in cymbalis, & in psalteriis, & cytharis stātes ad oriētem al-

taris, et cum eis sacerdotes centum, & viginti clāgētes tubis,

et erant veluti vnus clangentibus, & cantantibus, ut audire fa-

cerent sonitum vnū, laudando & confitendo domino, cum

eleuarent vocem cum tubis, & cymbalis & instrumentis mu-

sicis, & cum laudarent dominum, quoniam bonus, quoniam

iustus, & misericors dominus deus noster.

2. Reg. 7. 8. 3. 3. a. b. d. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

1. Reg. 8. b.

2. Mac. 2. c.

2. Mac. 2. c.

2. Mac. 2. c.

2. Mac. 2. c.

2. Mac. 2. c.

2. Mac. 2. c.

2. Mac. 2. c.

2. Mac. 2. c.

2. Mac. 2. c.

2. Mac. 2. c.

2. Mac. 2. c.

2. Mac. 2. c.

2. Mac. 2. c.

2. Mac. 2. c.

cebis enim eos viam bonam per quā ambulent, & dabis plu-

uiam super terram, quam dedisti populo tuo in hereditate.

Fames si fuerit in terra, pestis si fuerit, ariditas, & rubigo, locu-

sta & bruchus cum fuerit: si obfuderit eū inimicus eius in ter-

ra intra portas suas, omnis plaga: omnisq; infirmitas: omni or-

ationē, omnēq; deprecationē, quę fuerit omni homini, & o-

mnī populo tuo Israel, si cognouerit vnusquisq; plagā suā,

& dolorem suum, & expandit manus suas ad domū istam:

tu exaudies de cœlo, habitaculo sessionis tuę, & parces, & da-

bis vniciūq; iuxta vias suas, quia nosci cor eius. Tu enim solus

nostri cor filiorum hominū. Ut timeant te, ut ambulent in viis

tuis omnibus diebus, quibus viuunt super facie terre, quam

dedisti patribus nostris. Et etiam alienigenam, qui non est de

populo tuo Israel ipse, & veniens est terra longinqua, ppter no-

men tuum magnū, & manum tuam robustam, & brachium

tuum extensum, & venerint & orauerint in domo ista. Tu ex-

audies de cœlo, habitaculo sessionis tuę. Et facies secundum

omnia, pro quibus inuocauerit te alienigena, ut sciant omnes

populi terrę nomen tuū, & timeant te sicut ppl̄s tuus Israel,

& cognoscant, q; nomen tuum inuocatum est super domum

hanc, quam edificavi. Si egressus fuerit populus tuus ad bel-

lum contra inimicos suos per viam quā miseris eos, & orau-

erit ad te in via ciuitatis huius, quam elegisti, & domus quam

edificavi nomini tuo, exaudies de cœlo orationē eorum, &

deprecationem eorum, & facies iudicium eorum. Si peccaue-

rint tibi (Non enim est homo qui non peccet) & iratus fueris

contra eos, & tradideris eos coram inimico, & captiuos du-

xerint eos, captiuos ducentes eos ad terram longinquam vel

propinquam: & redierint ad cor suum in terra, ad quam ca-

ptiuū ducti sunt, & conuersi fuerint, & orauerint ad te in terra

captiuitatis suę, dicendo: peccauimus, iniquē egimus, impiē

egimus: & cōuersi fuerint ad te toto corde suo & tota anima

sua in terra captiuitatis suę ad quam captiuos duxerunt eos,

& orauerint in via terrę eorum, quam dedisti patribus eorū

& ciuitatis quam elegisti, & domus quam edificavi nomini

tuo: Exaudies de cœlo, de habitaculo sessionis tuę, orationē

eorū, & deprecationē eorū, & facies iudicium eorum, & parces

ppro tuo, qui peccauerunt tibi. Nūc deus meus sint t̄q;so oculi

tui apti & aures tuę int̄tę ad orationē loci huius. Et nūc sur-

ge dñe deus in requiem tuam, tu & arca fortitudinis tuę. Sa-

cerdotes tui domine deus, induantur salute, & sancti tui læten-

tur in bono. Domine deus ne auertas faciem christi tui. Memē

to misericordiarum David serui tui.

S Ignis deuorat sacrificiū, sit ignis solennitas, dñs apparet Selomoh.

C A P. VIII.

A Vmēq; compleset Selomoh orare, ignis descendit e cœ-

lo, & consumpsit holocaustum, & victimas, & gloria

domini repleuit domum. Et non potuerunt sacerdotes ingre-

di domum domini, quia repleuit gloria domini, domum do-

mini. Et omnes filij Israel videbant, quando descēdebat ignis

& gloria domini super domum, & incurauerunt se facie-

mus in terram super pauimentum & adorauerunt: & confite-

bantur domino, quoniam bonus, quoniam in seculum mise-

ricordia eius. Rex autē, & omnis populus immolabant victi-

mam coram domino. Et immolauit rex Selomoh victimam

boues viginti & duo milia, & oues centum & viginti mi-

lia, & dedicauerunt donum dei rex, & vniuersus populus. Sa-

cerdotes autē in custodiis suis stabant, & Leuitæ cum instru-

mentis musicis domini, quę fecit David rex ad constituendū

dñō, quoniam in seculū misericordia eius, dum Laudaret Da-

uid per manum eorum, Sacerdotes autē clangebant cōtra eos,

& ois Israel stabāt. Sanctificauit præterea rex Selomoh mediū

atriū, quod erat ante domum dñi. Fecit enim ibi holocausta, &

adipes pacificorū, quia altare æneū, quod fecit Selomoh, non

poterat sustinere holocaustū, & victimā, & adipem. Et fecit Se-

lomon solennitatē in t̄pe illo septē diebus, & om̄s Israel cum

eo, cœtus magnus valde, ab ingressu Chamath vsq; ad torrē

tem Aegypti. Fecerunt etiā in die octauo collectam. Dedicā-

tionē em altaris fecerunt septē diebus, & solennitatē septē die-

bus. Die autē vigesima & tertia mensis septimi dimisit populu

ad tabernacula sua lætos, & iucundos corde super bono &

quod fecit dñs David, & Selomoh, & Israel populo suo. Cō-

pleuitq; Selomoh domum domini, & domū regiā, & omne

quod venit in cor Selomoh, ut feceret in domo domini, &

in domo sua prospere fecit. Apparuit autē dominus Selomoh

noctē, & ait ei: Audiui orationē tuā, & elegi locū istum mihi

in domum sacrificij, si clausero cœlum, & non fuerit pluuia,

& si præceperō locustę, ut deuoret terram, & si misero pesti-

in ministerio suo, & Leuitas in custodiis suis, vt laudarent, & ministrarent corā sacerdotibus per singulos dies, & ianitores in diuisionibus ad singulas portas. Sic em̄ erat præceptū Dauid viri dei. Et non declinauerūt à præcepto regis super sacerdotibus, & Leuitis in omni re, & in thesauris. Et præparauit omne opus Selomoh vsq; in diē, quā fundata est domus dñi, & donec compleuit perficere domū dñi. Tunc iuit Selomoh in Heliogheber, & in Eloah ad litus maris in terram Edom. Et misit autē Churam per manum seruorū suorum naues, & seruos gnaros maris. Et iuerunt cū seruis Selomoh, in Ophir Et rulerunt inde quadringenta & quinquaginta talenta auri, et attulerunt ad regem Selomoh.

Colloquium Selomoh & regine Seba, & munera mutuo collata, mors Selomoh. C A P . I X .

Regina autē Seba audiuit famā Selomoh, & venit ad tantandum Selomoh in ænigmatibus in Ierusalaim cum exercitu graui valde, & camelis portantibus aromata, & aurum in multitudine, & lapides preciosos, & venit ad regē Selomoh, & locuta est cum eo quicquid erat in corde suo. Et in dicitur ei Selomoh omnia verba eius, & non latuit quicquā à Selomoh, quod ipse non indicauerit ei. Et vidit regina Seba sapientiam Selomoh, & domū quā ædificauerat: & cibos mentis eius, & habitacula seruorū eius, & functionē ministrorū eius, & vestimenta eorū, & pincernas eius, & vestimēta eorum, & ascensum eius, per quē ascendebat in domū dñi, & non erat vitra in ea spiritus. Dixitq; ad regē: Verū est verbum quod audiui in terra mea de rebus tuis, & de sapientia tua. Et nō credebā verbis eorū, donec venirem, & viderent oculi mei. Et ecce non fuit indicatum mihi dimidium multitudinis sapientie tue. Ad didisti famē quā audiui. Beati viri tui, & beati serui tui isti, qui stant coram te semper, & audiunt sapientiam tuā. Sit dominus deus tuus benedictus qui voluit te, vt poneret te super thronum suū in regem dño deo tuo, propterea qd̄ dignit̄ deus tu? Israel, vt stare faciat eum in seculum, posuit te super eos regem ad faciendū iudicium, & iustitiā. Dedit autē regi centū, & viginti talenta auri, & aromata in multitudine valde, & lapides preciosos. Nō fuit vtiq; sicut aroma istud, quod dedit regina Seba regi Selomoh. Et etiā serui Churam, & serui Selomoh qui attulerunt aurum de Ophir, attulerunt ligna Algumim, & lapides preciosos. Et fecit rex de lignis Algumim tigna in domo dñi, & domo regia, & cytharas, & psalteria citharibus. Et non sunt visa sicut ipsa ante in terra Iehudah. Rex autē Selomoh dedit reginæ Seba oēm voluntatem eius, quam postulauit, præter id quod attulerat ad regē. Et reuersa est, & abiit in terrā suam ipsa, & serui eius. Erat autē pondus auri quod veniebat ad Selomoh annuatim sexcenta & sexaginta & sex talenta auri. Præter viros mercatores, & negociatores adducentes, & omnes reges Harab, & duces terræ adducentes aurum & argentum Selomoni. Et fecit rex Selomoh ducenta scuta ex auro ductili. Sexcenti aurei ductiles ascendebāt super scuto singulo. Et trecentos clypeos ex auro ductili. Trecenti aurei ascendebāt super clypeo singulo, & posuit eos in domo saltus Lebanon. Fecit autē rex solium eburneum grande, & rexit illud auro mundo. Et sex gradus erant solio, & gradus ex auro erant ipsi solio tenetes, & manus hinc & inde ad locū sessionis, & duo leones stantes iuxta manū. Et duodecim leones stabant iuxta sex gradus hinc & inde. Non est factū sic in vniuersis regnis. Et omnia vasa potus regis Selomoh aurea. Et omnia vasa domus saltus Lebanon ex auro mundo. Nō argentum reputabatur in diebus Selomoh, quicquā. Naues enim regis ibant in Tarsis cum seruis Churam semel in tribus annis, & deferebant naues Tarsis portantes aurum, & argentum, dentes elephantum, & simas, & pauos. Magnificatusq; est rex Selomoh præ omnibus regibus terræ in diuitiis, & sapientia. Et omnes reges terræ querebant faciem Selomoh, vt audirent sapientiam eius, quam dedit deus in corde eius. Et ipsi deferebant vniuersaque munus suum, vasa argentea, & vasa aurea, & vestes, arua & aromata, equos, & mulos annua-

3. Reg. 10. a. Mat. 12. d. Luc. 11. d.

2. Num. ex elido auro

h & c. abel. in aurei, ipse solio adhærentia. fulera

rim. Et fuerunt Selomoni quatuor milia præsepia equorum, & currum, & duodecim milia equitum. Et dimisit eos in vrbibus currum, quidam tamē erant cū rege in Ierusalaim. Et dominatus est omnibus regibus à flumine vsque ad terrā Pelisim, & vsque ad terminum Aegypti. Et præbuit rex argentum in Ierusalaim sicut lapides, & caedros præbuit quasi lycomoros, quæ sunt in campestribus in multitudine. Et eucebāt equos ex Aegypto ad Selomoh, & de cunctis terris. Reliqua autem Selomoh primorum, & nouissimorū, nōne sunt scripta in libro Nathan prophetae, & in prophetia Achiah Silonite, & in visionibus Iahaddi videntis contra Iarobham filiū Nebath: Et regnavit Selomoh in Ierusalaim super omnem Israel quadraginta annis. Et dormiuit Selomoh cum patribus suis. Et sepelierunt eum in ciuitate Dauid patris sui, regnavitq; Rechabham filius eius pro eo.

Temeras regis Rechabham, diuisio regni. C A P . X .

Abiit autem Rechabham in Sechem quia in Sechē venerant omnis Israel, vt regem constituerent eū. Et fuit, qui audivit Iarobham filius Nebath, qui erat in Aegypto, qui fugerat à facie Selomoh regis, reuersus est Iarobhā de Aegypto. Et miserūt, & vocauerunt eum, & venit Iarobham, & omnis Israel, & locuti sunt ad Rechabhā, dicēdo: Pater tu? aggrauauit iugū nostrum, & nūc alleuia de ieruitate patris tui dura, & de iugo eius graui, quod posuit super nos, & seruiemus tibi. Et dixit ad eos: Adhuc tres dies, & reuertimini ad me, & abiit populus. Et cōsultuit rex Rechabham senes qui steterant coram Selomoh patre eius, ipso viuentē, dicēdo: Quomodo cōsultis, vt respondeā populo huic verbum? Et locuti sunt ad eū, dicēdo: Si fueris in bono populo huic, & placueris eis, & locutus fueris ad eos verba bona, erunt tibi ierui omnibus diebus. Et reliquit cōsiliū senū, quod cōsulerūt ei. Et cōsultuit adolescentes qui nutriti erant secū qui stabant coram eo: Et dixit ad eos: Quid vos cōsultis, & respondebimus verbū populo huic, qui locuti sunt, dicēdo: Alleuia de iugo quod posuit pater tuus super nos. Et locuti sunt cū eo adolescentes, qui nutriti erant cum eo, dicēdo: Sic dices populo qui locuti sunt ad te, dicēdo: Pater tuus aggrauauit iugū nostrum, & tu alleuia à nobis, sic dices ad eos: Minor digit? me? grosior est lumbis patris mei. Et nunc pater meus onerare fecit super vos iugum graue, & ego addam iugo vestro, pater meus castigauit vos virgis, & ego scorpionibus. Et venit Iarobham, & ois ppl̄s ad Rechabham die tertio, quædam maduc locut? fuerat rex, dicēdo: Reuertimini ad me die tertio. Respōditq; eis rex dura, & dereliquit rex Rechabham cōsiliū senū. Et locutus est ad eos iuxta cōsiliū adolescentum, dicēdo: Pater meus aggrauauit iugum vestrū, & ego addam super iud. Pater meus castigauit vos flagellis, & ego scorpionibus. Et non audiuit rex populum. Erat enim causatū à deo, vt firmaret dominus verbum suum, quod locutus fuerat per manum Achiahu Silonite ad Iarobham filiū Nebath. Et omnis Israel viderunt qd̄ non audisset rex eos, & responderunt populus ad regem, dicēdo: Quæ nobis pars in Dauid? Et nō est hęc reditas in filio Isai. Vniuersi q; in tabernacula tua Israel. Nunc prouide domui tuæ Dauid. Et abiit omnis Israel in tabernacula sua. Super filios autem Israel habitantes in vrbibus Iehudah, regnavit Rechabham. Et misit rex Rechabham Hadorā quierat super tributum & lapidauerunt eū filij Israel lapide, & mortuus est. & rex Rechabham sategit ascendere currum ad fugiendum in Ierusalaim. Et præuaricati sunt contra domū Dauid vsq; ad diem hanc.

Rechabham uenatur pugnare contra Iarobham, de decē & octo uxoribus, sex igitur concubinis, uiginti octo filijs, & sexaginta filia eius. C A P . X I .

Venit autem Rechabham in Ierusalaim, & congregauit domum Iehudah, & Biniamin centum, & octoginta milia electorum facientium bellum, vt dimicaret cum Israel, vt re-

vt reduceret regnum ad Rechabham. Et fuit verbum domini ad Semahiah virum dei, dicēdo: Dic ad Rechabham filiū Selomoh regē Iehudah, & ad vniuersum Israel in Iehudah, & in Biniamin, dicēdo: Sic dixit dñs: Nō ascēdetis, & non pugnabitis cū fratribus vestris. Reuertimini vniuersi in domū suā quia à me factum est verbum hoc. Et audierunt verba dñi, & reuersi sunt, ne irent contra Iarobham. Et habitauit Rechabhā in Ierusalaim, & ædificauit vrbes ad munitionem in Iehudah. Et ædificauit Bethlechem, & Hethā & Techoah. Et Bethsur, & Socho, & Hadulam. Et Ghat, & Marefah, & Ziph, Et Adoraim, & Lachis, & Hazechah. Et Sorhaah, & Ajalon, & Chebron, quæ erant in Iehudah, & Biniamin vrbes munitas. Et roborauit munitas, & posuit in eis duces, & cellaria sibi, & olei, & vini. Et in singulis vrbus cura, & hastas, & roborauit eas multum valde. Et fuit sibi Iehudah, & Biniamin. Sacerdotes autem, & Leuitæ qui erant in vniuerso Israel, steterunt iuxta eum de cunctis finibus suis. Dereliquerūt enim Leuitæ suburbanā suā, & possessionem suā, & ierunt in Iehudah, in Ierusalaim, quia eiecit eos Iarobham, & filij eius ne ministrarent domino. Et constituit sibi sacerdotes pro excelis, & dæmonibus, & vitulis, quos fecit. Et post Leuitas ipsos de cunctis tribus Israel, qui ponebant cor suum, vt quererent dominum deum Israel, veniebant in Ierusalaim ad immolandum deo patrum suorum. Et roborauerunt regnū Iehudah, & confirmauerunt Rechabham annis tribus. Ambulauerunt enim in via Dauid, & Selomoh, annis tribus. Accepit autem sibi Rechabhā vxorem Machalath filiam Ierimoth filij Dauid? Abichā filiam Eliah, filij Isai. Et peperit ei filios Iehus, & Semariah, & Zaham. Et post eam accepit Mahachah filiam Abfalom, & peperit ei Abiah, & Harthai, & Ziza, & Selomith. Et amauit Rechabham, Mahachah filiam Abfalom præ omnibus vxoribus suis, & concubinis suis. Vxores enim octo & decem accepit, concubinas sexaginta. Et genuit viginti & octo filios, & sexaginta filias. Constituit autem Rechabhā in principem Abiah filium Mahachah, & in ducent inter fratres suos, vt regnaret eum. Et erudit faciebat, & dispergebat de omnibus filiis suis in cunctis terris Iehudah, & Biniamin. In cunctis vrbibus munitis posuit escam copiosā, & petiuit multitudinem vxorum.

3. Reg. 12. c.

2. filium Abi iud. hinc Isai

Sisac rex Aegypti spoliat templum domini, moritur Rechabham, succedit filius eius Abiah. C A P . X I I .

Et fuit, quom confirmasset regnum Rechabham, & cū roborasset illud dereliquit legem Domini, & omnis Israel cum eo. Et fuit, anno quinto regis Rechabham, ascendit Sisac rex Aegypti contra Ierusalaim. Præuaricati enim fuerant in dominum deum mille & ducentis curribus, & sexaginta milibus equitum. Et non erat numerus populi qui venerunt cum eo ex Aegypto Lubin, Succhiam, & Chulim. Et cepit vrbes munitas quæ erant in Iehudah, & venit vsque ad Ierusalaim. Semahiah autem propheta venit ad Rechabham, & ad principes Iehudah qui congregati erant in Ierusalaim à facie Sisac, & dixit ad eos: Sic dixit Dominus: Vos dereliquistis me, & ego etiam dereliqui vos in manu Sisac. Et humiliauerunt se principes Israel, & rex, & dixerūt: Iustus est dñs. Et cū videret dñs qd̄ humiliasset se, fuit verbum dñi ad Semahiah, dicēdo: Humiliati sunt, non disperdam eos, daboque eis paululum euasionis, & non stillabit furor meus contra Ierusalaim per manum Sisac. Sed erunt ei serui, & scient seruitutem meam, & seruitutem regno terrarum. Et ascendit Sisac rex Aegypti contra Ierusalaim, & tulit thesauros domus Domini, & thesauros domus regie, omnia tulit. Et tulit clypeos aureos, quos fecit rex Selomoh. Et fecit rex Rechabham pro eis clypeos æneos, & constituit ad manum principum cursorum, qui custodiebant ostium domus regie. Et erat, ingressō rege domum domini, veniebat cursores, & tollebant eos, & referebant eos ad thalamum cursorum. Et quia humiliavit se auersa est ab eo ira domini, & non fuit ad disperdendum ad consumptio-

nem. Et etiam in Iehudah fuerunt bona. Et roborauit se rex Rechabham in Ierusalaim, & regnavit, quia quadraginta, & vnus annorum erat Rechabham, cū regnavit. & septem, & decem annis regnavit in Ierusalaim vrbe quam elegit dominus, vt poneret nomen suum ibi ex omnibus tribubus Israel. Nomen autem matris eius erat Nahamah Hammonitis. Et fecit malum, quia non præparauit cor suum, vt quereret dominum. Verba autem Rechabham prima, & nouissima, nōne scripta sunt in verbis Semahiah prophetae, & Iddo videntis dum recenset seriem generationum? Et bella Rechabham, & Iarobham omnibus diebus. Et dormiuit Rechabham cum patribus suis, & sepultus est in ciuitate Dauid, & regnavit Abiah filius eius pro eo.

Vxoribus Abiah regis Iehudah, cōtra Iarobham, Abiah accepit sibi uxores quatuordecim, quibus suscepit uiginti & octo filios, & sedecim filias. C A P . X I I I .

Anno octauo decimo regis Iarobham, regnavit Abiah super Iehudah. Tribus annis regnavit in Ierusalaim. Nomen autem matris eius Michah, filia Vriel de Ghibhah. Et bellum fuit inter Abiah, & Iarobham. Et iunxit milia res ad bellum Abiah in fortitudine virorum bellicosorum quadraginta milium electorum. Et Iarobham disposuit cum eo bellum cum octingentis milibus viris electis, potentibus viribus. Et surrexit Abiah de monte Semaraim, qui erat in monte Ephraim, & dixit: Audite me Iarobhā, & omnis Israel. Nōne vestra interest scire quod dominus deus Israel dedit regnū Dauid super Israel in seculum, ipsi, & filiis eius pacto factis? Et surrexit Iarobham filius Nebath seruis Selomoh filij Dauid, & defecit contra dominum suum. Et congregauerunt se ad eum viri vacui, filij impij, & roborauerunt se contra Rechabham filium Selomoh. Rechabham autem erat puer, & tener corde, & non roborauit se ante eos. Et nunc vos dicitis roborari vos coram regno domini, quod est in manu filiorum Dauid. Estis autem multitudo magna, & vobiscum sunt vituli aurei, quos fecit vobis Iarobham pro diis. Nōne expulsi estis sacerdotes domini filios Aharon, & Leuitas, & fecistis vobis sacerdotes sicut populi terrarum? Omnis qui venit ad confectandum manum suam, cum tauro filio bouis, & arietibus seipem, erit sacerdos iis qui non sunt dñi. Nos autem sumus domini dei nostri, & non dereliquimus eum, sacerdosq; ministrant domino filij Aharon, & Leuitæ sunt in opere, & sufficient domini holocausta singulo mane, & singulo vesperi. Et sufficientum aromaticum, & propositio panis super mensam mundam, & candelabrum aureum, & lucerna eius, ad accendendum singulo vesperi. Custodimus enim custodiam domini dei nostri, & vos dereliquistis deum. Et ecce nobiscum producit deus, & sacerdotes eius, & tubæ vociferationis ad taratā tarizandum contra vos. Filij Israel, ne pugnetis cum domino deo patrum vestrorum, quia non prosperabimini. Iarobhā autem circūire fecit insidias, vt veniret à tergo, & essent ante Iehudah, & insidiæ à tergo eorum. Et respexerunt Iehudah, & ecce eis bellum ante, & retro, & clamauerunt ad dominum, & sacerdotes clangebant tubis. Et vociferati sunt viri Iehudah. Et fuit vociferante viro Iehudah, percussit dominus Iarobham, & vniuersum Israel coram Abiah & Iehudah. Fugeruntque filij Israel à facie Iehudah, & tradidit eos deus in manu eorum, & percusserunt eos, Abiah, & populus eius plaga magna. Et ceciderunt vulnerati ex Israel quinquaginta milia virorum electorum. Et humiliauerunt se filij Israel in tempore illo, & roborati sunt filij Iehudah, quia innixi, sunt domino deo patrum suorum. Et persecutus est Abiah Iarobham, & cepit ab eo ciuitates Bethel, & villas eius, & Iefanah, & villas eius, & Ephron, & villas eius. Et non retinuit amplius Iarobham fortitudinem in diebus Abiah. Et percussit eum dominus, & mortuus est. Et roborauit se Abiah, & accepit sibi vxores quatuordecim, & genuit viginti et duos filios, & sedecim filias. Reliqua autē Abiah, et viaru ei, et

3. Reg. 15. a.

ad est, corruptibilibi ut sal a corruptioe seruat

verborum eius scripta sunt in Midras prophetae Hido. Et dormiuit Abiah cum patribus suis, & sepelierunt eum in ciuitate Dauid, Et regnauit Afa filius eius pro eo. In diebus eius requieuit terra decem annis.

¶ Gesta Afa, & eius populi contra populum Aegyptium. C A P. XIIII.

A T fecit Afa quod bonum, & rectum est in oculis domini Dei sui. Et remouit altaria aliena, & excelsa, & confregit sttuas, & succidit lycos. Et dixit Iehudah, vt quæreret dominum deum patrum suorum, & faceret legem, & mandatū. Et remouit de cunctis vrbibus Iehudah excelsa, & simulachra, & requieuit regnum ante eum. Et ædificauit vrbes munitas in Iehudah, quia requieuit terra, & non fuit cum eo bellum an nisistis, quia requiescere fecit Dominus eum. Dixit autem ad Iehudah: Aedificemus ciuitates has, & vallemus muro, & turribus, portis, & vestibis, adhuc existente terra coram nobis, quia quæsiuimus dominum deum nostrum, quæsiuimus, & requiescere fecit nos vndique. Et ædificauerunt, & prosperati sunt. Fuit autem Afa exercitus portanscutum, & hastam de Iehudah trecenta milia, & de Biniamin portantium clypeum, & tendentium arcum, ducenta, & octoginta milia. Omnes isti viri robusti. Egredius est autem contra eos Zerach Aethiops eum exercitu mille millium, & curribus trecentis, & venit vsque ad Marefah. Et egredius est Afa contra eum, & disposuerunt bellum in valle Septhath iuxta Marefah. Et clamauit Afa ad dominum deum suum, & ait: Domine non est opus apud te vt auxiliaberis cum multis ei, cui non est fortitudo. A diu nos domine Deus noster. Tibi enim innitimus, & in nomine tuo venimus contra multitudinem hanc. Dominus deus noster tu es. Non præualeat contra te homo. Et percussit dominus Aethiopes coram Afa, & coram Iehudah, & fugerunt Aethiopes. Et persecutus est eos Afa, & populus, qui erat cum eo vsque ad Gherar, & ceciderunt Aethiopes donec non esset eis vita, quia contriti sunt coram domino, & coram castris eius. Et tulerunt spolia multa valde. Et percusserunt omnes ciuitates per circuitum Gherar, quia pauid dominus super eos. Et diripiuerunt omnes vrbes, quia præda multa erat in eis. Et etiam rabernacula gregum percusserunt, & ceperunt pecora in multitudine, & camelos, & reuersi sunt in Ierusalaim.

¶ Rex Afa mouit Hazariahu propheta, ablati idoli, facificauit domum, ablati matrem suam imperio &c. C A P. XV.

Sper Hafariahu autem filium Hoded, fuit spiritus dei. Et egredius est ante Afa, & dixit ei: Audite me, Afa, & omnis Iehudah, & Biniamin, Dominus vobiscum, ed quod fuis cum eo. Et si quæseritis eum inuenietur vobis: & si dereliqueritis eum derelinquet vos. Dies autem multi erunt Israeli absque deo, vero, & absque sacerdote doctore, & absque lege. Et reuertetur in angustia sua ad dominum deum Israel. Et quærent eum, & inuenietur eis. Et in temporibus illis non erit pax egredienti, & ingredienti, sed occisiones multæ in cunctis habitatoribus terrarum. Et concident gens gentes, & ciuitas ciuitatem, quia deus conturbauit eos in omni angustia. Vos autem confortamini, & ne debilitentur manus vestrae, quia est merces operi vestro. Et quæ audisset Afa verba hæc, & prophetiam Hoded prophetae, confortatus est, & transire fecit abominationes de omni terra Iehudah, & Biniamin, & de vrbibus quas cepit de monte Ephraim, & infaurauit alta re domini, quod erat ante porticum domini. Et cõgregauit vniuersum Iehudah, & Biniamin, & aduenas cum eis de Ephraim, & Menasseh, & Simhon, quia transfugerunt ad eum de Israel in multitudinem, quum viderent, quod dominus deus eius esset cum eo. Et congregati sunt in Ierusalaim, mense tertio, anno quinto decimo regni Afa. Et immolauerunt domino in die illo de spoliis quæ adduxerant, boues septingentos, & oves septem milia. Et venerunt in pactum, vt quærerent dominum deum patrum suorum toto corde suo, & tota anima sua. Et

a erga est q non est deus ueritatis, & erga est qui non est licet dos docting & erga eam que non est lex dei. b contuit c idola

omnis, qui non quæserit dominum deum Israel moriatur a paruo vsque ad magnum, a viro vsque ad mulierem. Iuraueruntq; domino voce magna, & in iubilo, & in tubis, & buccinis. Et lætati sunt omnis Iehudah super iuramento. Toto em corde iurauerunt, & tota voluntate sua quæserunt eum, & in uentus est eis, & requiem præstitit dominus eis per circuitū. Et etiam Mahachah matrem Afa rex remouere fecit ab impetio, quia fecit in loco simulachrum. Et excidit Afa simulachrum eius, cõtriuit, & combussit in torrente Chidron. Excelsa autem nõ remouerunt de Israel. Attū cor Afa fuit perfectū omnibus diebus suis. Et intulit sanctificationes patris sui, & sanctificatio nes suas, in domum dei, argentum, & aurum, & vasa. Et bellū non fuit vsque ad annum trigessimū & quintum regni Afa.

¶ Afa metu Bahafæ regis Israel, inuic fœdus cum Benhadad rege aram. C A P. XVI.

A Nno trigesimo & sexto regni Afa ascendit Bahafa rex Israel contra Iehudah, & ædificauit Ramah, vt non pmitteret egredientem, & ingredientem de Afa rege Iehudah. Et protulit Afa argentum, & aurum de thesauris domus domini, & domus regiae, & misit ad Benhadad regem Aræ, qui habitabat in Damasco, dicendo: Fœdus inter me & te est, & inter patrem meum & patrem tuum: ecce misi ad te argenti, & aurum. Vade, irrita fœdus tuum cum Bahafa rege Israel, & ascende fac a me. Et audiuit Benhadad regem Aræ, & misit principes exercituum qui erant sibi, ad vrbes Israel, & percusserunt Hion, & Dan, & Abelmaim, & omnes thesauros vrbium Naphthali. Et fuit, quum audisset Bahafa, desit ædificare Ramah, & cessare fecit opus suum. Afa autem rex assumpsit vniuersum Iehudah, & tulerunt lapides Ramah, & ligna eius, quibus ædificabat Bahafa, & ædificauit ex eis Ghebah, Misphah. In tempore autem illo venit Chanani videns ad Afa regem Iehudah. Et dixit ei: Quia innixus es regi Aram, & nõ innixus es domino deo tuo, idcirco euasit exercitus regis Aram, de manu tua. Nõne Aethiopes, & Lubin fuerunt in exercitu in multitudine, cum curribus, & equitibus, ad multiplicandum valde, & quum innixus fuisti domino, tradidit eos in manu tua? Quia domini oculi lustrant totam terram, vt roborent se qui sunt corde perfecto erga eum. Stulte egisti in hoc, quandoquidem ex hoc tempore erunt tecum bella, Iracundus est Afa aduersus videntem, & posuit eum in domo carceris, quia fuit in ira cum eo propter hoc: & oppressit Afa quosdam de populo in tempore illo. Et ecce verba Afa prima, & nouissima, ecce ipsa scripta sunt in libro regum Iehudah, & Israel. Et ægrotauit Afa anno trigesimo, & nõ regni sui, in pedibus vsque ad verticem fuit ægrotatio eius. Et estiam in infirmitate sua non quæsiuit dominum, sed sedit medicis. Et dormiuit Afa cum patribus suis. Et mortuus est anno quadragesimo primo regni sui. Et sepelierunt eum in sepulchro suo, quod foderat sibi in ciuitate Dauid. Et accumbere fecerunt eum in lecto quem impluerat aromatibus, & aromatibus confectis e diuersis speciebus aromatico opere, & combusserunt eum combustione magna vsque valde.

¶ Afa succedit Iehosaphath, is populo inuic timorem domini. C A P. XVII.

Regnauit autem Iehosaphath filius eius pro eo, & inuoluit contra Israel. Et posuit præsidia in terra Iehudah, & in vrbibus eius Ephraim, quas ceperat Afa pater eius. Et fuit domus cum Iehosaphath, quæ ambulauit in viis Dauid patris sui primis, & non quæsiuit Behalim. Sed deum patris sui quæsiuit, & in præceptis eius ambulauit, & non secundum opus Israel. Confirmauitque dominus regnum in manu eius, Et dederunt omnis Iehudah munerera ipsi Iehosaphath, & fuerit ei diuitiæ, & gloria copiosa. Et eleuauit cor suū in viis dñi, & adhuc remouere fecit excelsa, & lucos de Iehudah. Anno autem tertio q; regnauit misit principes suos Bèchail, & Hobadiah & Zechariah

Supra. 14. 2. Mac. 9. 2. Ioh. 7. 6.

Zechariah, & Nethanel, & Michaiahu, vt docerent in ciuitatibus Iehudah. Et cum eis Leuitas, Semaiahu, & Nethaniahu, & Zebadiah, & Hafael, & Semiramoth, & Iehonathan, & Adoniah, & Thobitahu, & Thobadoniahu, & Leuitas, & cum eis Elisamah, & Iehoram sacerdotes. Et docerunt in Iehudah. Et cum eis erat liber legis domini. Et circueiunt per vniuersas vrbes Iehudah, & docebant populum. Et fuit pauid domini super omnia regna terrarum quæ erant in circuiitu Iehudah, & non pugnauerunt cum Iehosaphath. Et de Pelistim ad ducebant ad Iehosaphath munus, & argenti vestigal. Etiam Harabes adducebant ei pecorum arietes septem milia, & septingentos, & hircos septem milia, & septingentos. Et ad Iehosaphath vadens, & crescens vsque ad sublime. Et ædificauit in Iehudah ædes, & vrbes thesaurorum. Et opus multum fuit in vrbibus Iehudah, & viri bellatores, potentes viribus erant in Ierusalaim. Et isti numeri eorum per domum patrum suorum. In Iehudah principes milium, Hadnah princeps, & cum eo potentes viribus trecenta milia. Et ad manū eius Iehochanan princeps, & cum eo ducenti, & octoginta milia. Et ad manū eius Hamafiah filius Zichri sponte oblatus domino, & cum eo ducenta milia potentium viribus. Et de filiis Biniamin, potens viribus Eliadah, & cum eo armati arcu & clypeo ducenta milia. Et ad manum eius Iehozabad, & cū eo centum & octoginta milia accincti ad militiam. Hi erant parati ad obsequium regis, præter eos quos ponebat rex in vrbibus munitis in omni Iehudah.

Dixitq; Iehosaphath: Num est hic propheta domini adhuc, vt requiramus ab eo. Et ait rex Israel ad Iehosaphath: Adhuc vir vnus est ad requirendum dominum ab eo. Sed ego odi eum, quia non vaticinatur mihi bonum, sed omnibus diebus suis malum. Ipse est Michaiehu filius Imlai. Dixitq; Iehosaphath: Ne dicat rex sic. Vocauitq; rex Israel eunuchum vnū, & dixit: Fe stina Michaiehu filium Imlai. Rex autem Israel, Iehosaphath rex Iehudah sedebat vnusquisq; super foliū suū, induti vestibus, & sedebant in area ad ostium portæ Someron, & omnes prophetae vaticinabantur coram eis. Et fecit sibi Sidchitahu filius Chenahahah cornua ferrea, & dixit: Sic dicit dominus: His ventilabis Aramæos, donec consumas eos. Et omnes prophetae vaticinabantur, sic dicendo: Ascende in Ramoth Ghilhad, & prosperaberis, & dabit dominus in manu regis. Nuncius autē qui perrexit ad vocandum Michaiehu, locutus est ad eum, dicendo: Ecce verba prophetarum ore vno bonum annunciant regi. Sicq; obsecro verbum tuum sicut vnus ex eis, & loquaris bonum. Dixitq; Michaiehu: Viuit dominus, quia quod dixerit deus meus, illud loquar. Et venit ad regem. Dixitq; rex ad eum: Michah num pergere debemus in Ramoth Ghilhad ad bellum, an quiescam? Et dixit: Ascendite, & prosperabimini: & tradetur in manu vestra. Et dixit ad eum rex: Vsque ad tot vices, ego adiuo te, vt non loquaris mihi nisi veritatem in nomine domini. Et ait: Vidi vniuersum Israel dispersos super montes, sicut oves quibus non est pastor. Et dixit dominus: Non sunt domini istis. Reuertatur vnusquisq; in domū suam in pace. Et ait rex Israel ad Iehosaphath: Nõne dixi tibi

¶ Achab consultis quadringentis pseudeprophetis, incarcerat Michaiehu: ipse moritur metu fugiæ. C A P. XVIII.

ET fuerunt ipsi Iehosaphath diuitiæ, & gloria copiosa, & affinitate iunctus est Achab. Descenditq; in fine annorū ad Achab in Someron, & mactauit ei Achab oues, & boues copiose, & populo qui erat cum eo, persuasitq; ei vt ascenderet in Ramoth Ghilhad. Dixitq; Achab rex Israel ad Iehosaphath regem Iehudah: Nunquid perges mecum in Ramoth Ghilhad? Et dixit ei: Sicut ego, sic tu: & sicut populus tuus, sic populus meus: & tecum ero in bello. Dixitq; Iehosaphath ad regem Israel: Consule obsecro hodie verbum domini. Et cõgregauit rex Israel prophetas quadringentos viros, & dixit ad eos: Num pergere debem? in Ramoth Ghilhad ad bellum an quiescere? Et dixerunt: Ascende, & tradet deus in manu regis. B Dixitq; Iehosaphath: Num est hic propheta domini adhuc, vt requiramus ab eo. Et ait rex Israel ad Iehosaphath: Adhuc vir vnus est ad requirendum dominum ab eo. Sed ego odi eum, quia non vaticinatur mihi bonum, sed omnibus diebus suis malum. Ipse est Michaiehu filius Imlai. Dixitq; Iehosaphath: Ne dicat rex sic. Vocauitq; rex Israel eunuchum vnū, & dixit: Fe stina Michaiehu filium Imlai. Rex autem Israel, Iehosaphath rex Iehudah sedebat vnusquisq; super foliū suū, induti vestibus, & sedebant in area ad ostium portæ Someron, & omnes prophetae vaticinabantur coram eis. Et fecit sibi Sidchitahu filius Chenahahah cornua ferrea, & dixit: Sic dicit dominus: His ventilabis Aramæos, donec consumas eos. Et omnes prophetae vaticinabantur, sic dicendo: Ascende in Ramoth Ghilhad, & prosperaberis, & dabit dominus in manu regis. Nuncius autē qui perrexit ad vocandum Michaiehu, locutus est ad eum, dicendo: Ecce verba prophetarum ore vno bonum annunciant regi. Sicq; obsecro verbum tuum sicut vnus ex eis, & loquaris bonum. Dixitq; Michaiehu: Viuit dominus, quia quod dixerit deus meus, illud loquar. Et venit ad regem. Dixitq; rex ad eum: Michah num pergere debemus in Ramoth Ghilhad ad bellum, an quiescam? Et dixit: Ascendite, & prosperabimini: & tradetur in manu vestra. Et dixit ad eum rex: Vsque ad tot vices, ego adiuo te, vt non loquaris mihi nisi veritatem in nomine domini. Et ait: Vidi vniuersum Israel dispersos super montes, sicut oves quibus non est pastor. Et dixit dominus: Non sunt domini istis. Reuertatur vnusquisq; in domū suam in pace. Et ait rex Israel ad Iehosaphath: Nõne dixi tibi

a Accedera

non vaticinabitur mihi bonum, sed malum? Et dixit: Ideo audite verbū domini. Vidi dominum sedentē super solium suum, & omnem exercitum cœli stantem iuxta dexteram eius, & sinistram eius. Et dixit dominus: Quis dicit Achab regem Israel, vt ascēdat, & corruat in Ramoth Ghilhad? Et isto dicente sic, egredius est spiritus, & stetit coram domino, & ait: Ego decipiam eum. Et dixit dominus ad eum: In quo? Et dixit: Egrediar, & ero spiritus mendax in ore omnium prophetarum eius. Et dixit: Decipies, & etiam præualebis. Egredere, & fac ita. Et nunc ecce dedit dominus spiritum mendacem in ore omnium prophetarum tuorum istorum, & dominus locutus est contra te malum. Et accessit Sidchitahu filius Chenahanah, & percussit Michaiehu in maxillam, & ait: Per quam viam transtulit spiritus domini a me, vt loqueretur tecum? Dixitq; Michaiehu: Ecce tu videbis in die illo quo ingredieris cubiculum per cubiculum vt abscondaste. Dixitque rex Israel: Tollite Michaiehu, & reducite eum ad Armon principem ciuitatis, & ad Ioas filium Hamalec. Et dicitis: Sic dixit rex: Pone hunc in domo carceris, & comedere facite eum panem arctum, & aquam afflictionis, donec reuertar in pace. Et dixit Michaiehu: Si reuertendo reuerfus fueris in pace, non est locutus dominus per me. Et ait: Audite populi vniuersi. Et ascendit rex Israel, & Iehosaphath rex Iehudah in Ramoth Ghilhad. Dixitq; rex Israel ad Iehosaphath: Mutabo me, & ingrediar prælium. Tu autem indue te vestibus tuis. Et prætuit se rex Israel. Et ingressi sunt prælium, Rex autem Aræ ceperat principibus curruum qui erant sibi, dicendo: Non pugnabitis cum magno, vel paruo, sed cum rege Israel tantū. Et fuit, cum vidissent principes curruum Iehosaphath, dixerunt: Rex Israel est. Et versi sunt contra eum ad pugnandum. Er clamauit Iehosaphath, & dominus auxiliatus est ei, & recedere fecit eos deus ab eo. Et fuit, cum vidissent principes curruum, quod non esset rex Israel, auersi sunt ab eo. Et vir traxit arcum in simplicitate sua, & percussit regē Israel inter iuncturas & inter lorica. Et ait aurige: Verte manum tuā, & educ me de castris, quia ægroto. Et ascendit bellum in die illo, & rex Israel stabat in curru contra Aram vsq; ad vesperam. Et mortuus est tempore quo occumbit sol.

Fuerit rex Iehosaphath rex Iehudah in domo pacis in pace in Ierusalaim. Et egredius est ante eum Iehu filius Chanani videns, & dixit ad regem Iehosaphath: Nūquid impio auxiliandus es, & odio habentes dominum diliges? Et propter hoc super te est ira a facie domini. Sed res bone inuenta sunt tecum, quia excidisti lucos de terra, & præparasti cor tuum, vt requireres dominum. Et habitauit Iehosaphath in Ierusalaim. Et reuerfus est, & egredius est cum populo a Beer Sebah vsque ad montem Ephraim, & reduxit eos ad dominum deum patrum suorum. Constituitq; iudices in terra, in cunctis ciuitatibus Iehudah munitis, ciuitate & ciuitate. Et dixit ad iudices: Videte quid facitis. Non enim homini iudicabitis, sed domino vt vobiscum sit secundum rem iudicij. Et nunc sit pauid domini super vos, custodite & facite, quia non est cum domino deo nostro iniquitas, & acceptio personarum, & acceptio muneris. Et etiam in Ierusalaim constituit Iehosaphath de Leuitis, & sacerdotibus, & de principibus familiarum Israel ad iudicium domini, & ad causam, & reuersi sunt Ierusalaim. Et præcepit eis dicendo: Sic ægetis in timore domini, in fide, & corde perfecto. Et omnem causam quæ venerit ad vos de fratribus vestris qui habitant in vrbibus suis inter sanguinē, & sanguinem inter legē & præceptum, & statuta, & iudicia, præmonebitis eos, & non peccabunt domino, & non erit ira super vos, & super fratres vestros, sic facietis, & non peccabitis. Et ecce Amariah sacerdos summus super vos, in omni re domini, & Zebadiah filius Imahel dux domus Iehudah in oī re regia, & magistri Leuitæ corā vobis. Cõfortamini, & facite, & erit dominus cū bono.

Gregauit rex Israel prophetas quadringentos viros, & dixit ad eos: Num pergere debem? in Ramoth Ghilhad ad bellum an quiescere? Et dixerunt: Ascende, & tradet deus in manu regis. B Dixitq; Iehosaphath: Num est hic propheta domini adhuc, vt requiramus ab eo. Et ait rex Israel ad Iehosaphath: Adhuc vir vnus est ad requirendum dominum ab eo. Sed ego odi eum, quia non vaticinatur mihi bonum, sed omnibus diebus suis malum. Ipse est Michaiehu filius Imlai. Dixitq; Iehosaphath: Ne dicat rex sic. Vocauitq; rex Israel eunuchum vnū, & dixit: Fe stina Michaiehu filium Imlai. Rex autem Israel, Iehosaphath rex Iehudah sedebat vnusquisq; super foliū suū, induti vestibus, & sedebant in area ad ostium portæ Someron, & omnes prophetae vaticinabantur coram eis. Et fecit sibi Sidchitahu filius Chenahahah cornua ferrea, & dixit: Sic dicit dominus: His ventilabis Aramæos, donec consumas eos. Et omnes prophetae vaticinabantur, sic dicendo: Ascende in Ramoth Ghilhad, & prosperaberis, & dabit dominus in manu regis. Nuncius autē qui perrexit ad vocandum Michaiehu, locutus est ad eum, dicendo: Ecce verba prophetarum ore vno bonum annunciant regi. Sicq; obsecro verbum tuum sicut vnus ex eis, & loquaris bonum. Dixitq; Michaiehu: Viuit dominus, quia quod dixerit deus meus, illud loquar. Et venit ad regem. Dixitq; rex ad eum: Michah num pergere debemus in Ramoth Ghilhad ad bellum, an quiescam? Et dixit: Ascendite, & prosperabimini: & tradetur in manu vestra. Et dixit ad eum rex: Vsque ad tot vices, ego adiuo te, vt non loquaris mihi nisi veritatem in nomine domini. Et ait: Vidi vniuersum Israel dispersos super montes, sicut oves quibus non est pastor. Et dixit dominus: Non sunt domini istis. Reuertatur vnusquisq; in domū suam in pace. Et ait rex Israel ad Iehosaphath: Nõne dixi tibi

Reuerfus est autem Iehosaphath rex Iehudah in domo pacis in pace in Ierusalaim. Et egredius est ante eum Iehu filius Chanani videns, & dixit ad regem Iehosaphath: Nūquid impio auxiliandus es, & odio habentes dominum diliges? Et propter hoc super te est ira a facie domini. Sed res bone inuenta sunt tecum, quia excidisti lucos de terra, & præparasti cor tuum, vt requireres dominum. Et habitauit Iehosaphath in Ierusalaim. Et reuerfus est, & egredius est cum populo a Beer Sebah vsque ad montem Ephraim, & reduxit eos ad dominum deum patrum suorum. Constituitq; iudices in terra, in cunctis ciuitatibus Iehudah munitis, ciuitate & ciuitate. Et dixit ad iudices: Videte quid facitis. Non enim homini iudicabitis, sed domino vt vobiscum sit secundum rem iudicij. Et nunc sit pauid domini super vos, custodite & facite, quia non est cum domino deo nostro iniquitas, & acceptio personarum, & acceptio muneris. Et etiam in Ierusalaim constituit Iehosaphath de Leuitis, & sacerdotibus, & de principibus familiarum Israel ad iudicium domini, & ad causam, & reuersi sunt Ierusalaim. Et præcepit eis dicendo: Sic ægetis in timore domini, in fide, & corde perfecto. Et omnem causam quæ venerit ad vos de fratribus vestris qui habitant in vrbibus suis inter sanguinē, & sanguinem inter legē & præceptum, & statuta, & iudicia, præmonebitis eos, & non peccabunt domino, & non erit ira super vos, & super fratres vestros, sic facietis, & non peccabitis. Et ecce Amariah sacerdos summus super vos, in omni re domini, & Zebadiah filius Imahel dux domus Iehudah in oī re regia, & magistri Leuitæ corā vobis. Cõfortamini, & facite, & erit dominus cū bono.

c cum fuit de bono

Admiranda victoria dei pro Iehosaphath contra Moab, Hammon & Aram.

ET fuit post haec, venerunt filij Moab, & filij Hammon, & cum eis de Hammonitis contra Iehosaphath ad praerium, Et venerunt, & nunciaverunt Iehosaphath, dicendo: Venit contra te multitudo magna de transmare, de Aram, & ecce sunt in Chafesontamar, ipsa est Henghedu. Et timuit, & posuit Iehosaphath faciem suam ad quaerendum dominum, & praedicaui te iuniorum uniuerso Iehudah, & congregati sunt Iehudah ad quaerendum dominum, etiam de uniuersis vrbibus Iehudah in coetu Iehudah, & Ierusalaim, in domo domini ante atrium nouum. Et ait: Domine deus patrum nostrorum, nonne tu ipse es deus in caelo, & dominaris cunctis regnis caelorum, & in manu tua est fortitudo, & potentia, & non est qui tibi possit resistere? Nonne tu deus nos ter expulisti habitatores terrae huius a facie populi tui Israel? & dedisti eam femini Abraham amici tui in saeculum: Et habitauerunt in ea, & edificauerunt tibi in ea sanctuarium nomini tuo, dicendo: Si uenerit super nos malum, gladius iudicij, & pestilentia, & fames, stabimus coram domo hac, & coram te, quia nomen tuum est in domo hac. Et clamabimus ad te in angustiis nostris, & exaudivis & saluos facies. Et nunc ecce filij Hammon, & Moab, & mons Ser, per quos non permisisti Israelitas transire, dum uenerint e terra Aegypti, sed declinauerunt ab eis, et non dispedierunt eos. Et ecce ipsi retribuunt nobis, ueniendo ad eiciendum nos de haereditate tua, qua haereditate accipere fecisti nos. Deus non ster, nonne iudicabis eos? Non enim est fortitudo in nobis coram multitudine magna hac, quae uenit contra nos. Nos autem nescimus quid faciamus, sed in te sunt oculi nostri. Et omnis Iehudah fabat coram domino, etiam paruuli eorum, uxores eorum, & filij eorum. Iachaziel autem filius Zechariah filij Benaiah filij Hiel, filij Mathaniah Leuitae de filiis A'saph, fuit super eum spiritus domini in medio coetus. Et ait: Attendite omnis Iehudah, & habitatores Ierusalaim, & tu rex Iehosaphath. Sic dixit dominus uobis: Vos ne timeatis, & ne pauceatis a facie multitudine magna huius, quia non uobis est bellum, sed deo. Cras descendite contra eos. Ecce ipsi ascendunt per gradum Sis, & inuenietis eos in fine torrentis contra solitudinem Ieruel. Non uobis pugnam est in hoc, fratre, & fratre, uide saluam domini uobiscum Iehudah & Ierusalaim, ne timeatis, & ne pauceatis. Cras egredimini contra eos, & dominus erit uobiscum. Et incurruunt se Iehosaphath in faciem in terram. Et omnis Iehudah, & habitatores Ierusalaim prostrauerunt se coram domino, incuruando se domino. Et surrexerunt Leuitae de filiis Chelathitarum, & de filiis Chorcharum, ad laudandum dominum deum Israel uoce magna in excelsum. Et surrexerunt mane, & egrediuntur per desertum Iecoah. Et quum egredierentur, stetit Iehosaphath, & dixit: Audite me, Iehudah, & habitatores Ierusalaim. Credite in dominum deum uestrum, & roborabimini, credite prophetis eius, & prosperabimini. Et constitutus est cum populo, & constituit cantores domini, & laudantes in decore sanctuarij, dum egredierentur ante accinctos ad praelium, & dicebant: Confitemini domino, quoniam in saeculum misericordia eius. Et in tempore quo coeperunt cum clamore, & laude, posuit dominus insidias contra filios Hammon, Moab, & montem Schir, qui uenerant contra Iehudah, & percusserunt se. Et steterunt filij Hammon, & Moab, contra habitatores montis Schir, ut interficerent, & disperderent. Et quum ipsi consumpsissent habitatores Schir, auxiliati sunt uenit ad speculam solitudinis, & respexerunt ad multitudinem, & ecce erant cad uera iacentia in terra, & non erat euasio. Et uenit Iehosaphath, & populus eius ad diripiendum spolia eorum. Inueneruntque in eis abundantiam, & substantiam, & caudera, & suppellectilia concupisibilia, & diripuerunt sibi abque pondera. Et diebus tribus praedati sunt spolia, quia multa

erant. Die autem quarta congregati sunt in ualle Berachah quia ibi benedixerunt domino. Idcirco uocauerunt nomen loci illius uallem Berachah, usque ad diem hanc. Et reuersi sunt omnis uir Iehudah in Ierusalaim, & Iehosaphath in capite eorum, ut reuerterentur in Ierusalaim cum uittis. Laetificauit enim eos dominus de inimicis suis. Et ingressi sunt Ierusalaim cum psalterijs, & cycharis, & tubis in domo domini. Et fuit pavor dei super omnia regna terrarum, quum audissent quod pugna fecerat dominus cum inimicis Israel. Quicunque regnum Iehosaphath, et rege fecerat deus suus uindictae, & regnauit Iehosaphath super Iehudah. Quinquaginta annorum erat cum regnauit, & uiginti, & quinquaginta annis regnauit in Ierusalaim, & nomen matris eius Hazubah filia Silchi. Et ambulauit in uia A'sa patris sui, & non declinauit ab ea faciendo rectum in oculis domini. Ueruntamen excelsam abstulerunt, & adhuc populus non praeparauerat cor suum deo patrum suorum. Residua autem Iehosaphath primorum, & nouissimorum, ecce sunt scripta in uerbis Iehu filij Chanani, quae transtulit in librum regum Israel. Et post hoc iuxit se Iehosaphath rex Iehudah cum Achaziah rege Israel. Ipse impietate fecit faciendo, & iuxit seipsum cum eo, ut faceret naues ad eundem in Tarsis. Et fecerunt naues in Hestronghaber. Vaticinatus est autem Eliezer filius Dadonahu de Marelah contra Iehosaphath, dicendo: Quia iunctus es cum Achaziah, interrupte dominus opera tua, & contrite sunt naues, & non ualuerunt ire in Tarsis.

Mortuus Iehosaphath, succedit Iehoram, is fratres suos occidit, a Pelissis opprimitur, & uentris fluxu interit.

Mortuus autem Iehosaphath cum patribus suis, & sepultus est cum patribus suis in ciuitate dauid. Et regnauit Iehoram filius eius pro eo. Et ei erant fratres filij Iehosaphath Hazariah, & Iechiel, & Zechariah, & Hazariah, & Michael, & Sephathiah. Omnes isti filij Iehosaphath regis Iehudah. Et dedit eis pater eorum dona multa argenti, & auri, & preciosorum, cum vrbibus munitis in Iehudah. Regnum autem dedit Iehoram, quia ipse erat primogenitus. Et surrexit Iehoram super regnum patris sui, & roborauit se, & occidit omnes fratres suos gladio, et etiam de principibus Israel. Triginta, & duorum annorum erat Iehoram cum regnauit, et octo annis regnauit in Ierusalaim. Ambulauitque per uiam regum Israel, quemadmodum fecerunt domus Achab. Filia enim Achab fuit ei uxor, & fecit malum in oculis domini. Et noluit dominus disperdere domum Dauid propter foedus, quod pepigerat cum Dauid, & quemadmodum dixerat, quod daret ei lucernam, & filijs eius omnibus diebus. In diebus eius defecit Edom, ne esset sub potestate Iehudah, & regnare fecerunt super se regem. Et transtulit Iehoram cum principibus suis, & omni curru cum eo. Et surrexit nocte, & percussit Edom, qui circum dederat eum, & principes curruum. Et defecit Edom, ne esset sub potestate Iehudah usque ad diem hanc. Tunc defecit Libnab in tempore ipso, ne esset sub potestate eius, quia dereliquit dominum deum patrum suorum. Etiam ipse fecit excelsa in montibus Iehudah, & fornicari fecit habitatores Ierusalaim, & compulsi Iehudah. Et uenit ad eum scriptura ab Eliah propheta, dicendo: Sic dixit dominus deus Dauid patris tui: Pro eo quod non ambulasti in uis Iehosaphath patris tui, & in uis A'sa regis Iehudah. Sed ambulasti in uia regum Israel, & fornicari fecisti Iehudah, & habitatores Ierusalaim, sicut fornicata est domus Achab, & etiam fratres tuos, familiam patris tui, meliores te occidisti, ecce dominus percudit plaga magna populum tuum, & filios tuos, & uxores tuas, & omnes substantias tuas: tu autem eris in infirmitatibus multis, in infirmitate uiscerum: tuorum, donec egrediantur in testina tua praefirmitate per singulos dies. Et suscitauit dominus contra Iehoram spiritum Pelissim, & Harabum qui erant iuxta terminum Aethiopiae. Et ascendit

4. Reg. 7. b.

Et ascenderunt in Iehudah, & sciderunt eam, & diripuerunt omnem substantiam, quae inuenta est in domo regiae, & etiam filios eius, & uxores eius, & non remansit ei filius, nisi Iehozabaz minor inter filios eius. Et post totum hoc percussit eum dominus in intestinis eius infirmitate, cui non erat medela. Et fuit ad dies ex diebus, & in tempore quo egressus est finis dierum annorum duorum, egressa sunt intestina eius cum infirmitate eius, & mortuus est infirmitatibus malis. Et non fecerunt ei populus eius combustionem secundum combustionem patrum suorum. Triginta & duorum annorum erat cum regnauit, & octo annis regnauit in Ierusalaim. Ambulauitque abscis desiderio. Et sepelierunt eum in ciuitate Dauid, sed non in sepulchris regum.

Iehoram succedit Achaziah, is interficitur a Iehu rege Israel, Ioas filius eius occiditur a rege.

ET constituerunt regem habitatores Ierusalaim Achaziah filium eius minimum pro eo. Omnes enim primos occiderat exercitus, qui uenit cum Harabibus ad castra. Et regnauit Achaziah filius Iehoram regis Iehudah. Quadraginta & duorum annorum erat Achaziah cum regnauit, & anno uero regnauit in Ierusalaim. Nomen autem matris eius Hathaliah filia Homri. Etiam ipse ambulauit in uis domus Achab. Mater enim eius consuluerat ei, ut impietate ageret. Et fecit malum in oculis domini, sicut domus Achab. Ipsi enim fuerunt ei consilij, postquam mortuus est pater eius ad perditionem eius. Etiam consilio eorum ambulauit. Et perrexit cum Iehoram filio Achab regis Israel, ad bellum contra Chazaie regem Aram in Ramoth Gihhad. Et percusserunt Aramaei Ioram, & reuersus est, ut curaret se in Izehel, quia plagae erant ei, quibus percussus erat eum in Ramah dum pugnaret cum Chazaie rege Aram. Et Hazariah filius Iehoram regis Iehudah descendit, ut uideret Iehoram filium Achab in Izehel, & aegrotabat. Ad eum autem erat conculcatio Achaziah, ut ueniret ad Iehoram. Et cum uenisset, egressus est cum Iehoram contra Iehoram filium Achab, & filios fratrum Achaziah ministrantes ipsi Achaziah, & interfecit illos. Et quaesiuit Achaziah, & adduxerunt eum ad Iehu, & interemit eum, & sepelierunt eum. Dixerunt enim filij Iehosaphath est, qui quaesiuit dominum toto corde suo, & non erat potentia domui Achaziah, ad obrinendum regnum. Athaliah autem mater Achaziah uidit, quod mortuus esset filius suus, & interfecit omne semen regium domus Iehosaphath. Et accepit Iehosaphath filia regis Ioas filium Achaziah, & furata est eum in medio filiorum regis, qui interficiebantur, & posuit eum & nutricem eius in cubiculo lectorum. Et abscondit eum Iehosaphath filia regis Iehoram, uxor Iehoiadah sacerdotis: (Ipsa enim erat soror Achaziah) a facie Hathaliah, & non interemit eum. Et fuit cum eis in domo dei absconditus sex annis. Hathaliah, autem regnabat super terram.

Ioas Achaziah filius constituitur rex, occiditur Hathaliah.

ANNO autem septimo confortatus est Iehoiadah, & assumpsit centuriones, Hazariah filium Ierocham, & Iehamahel filium Iehochaniam, & Hazariah filium Hobed, & Mahafiah filium Hadiah, & Elisaphath filium Zichri secum in foedere. Et circueiuit per Iehudah, & congregauerunt Leuitas de cunctis vrbibus Iehudah, & principes familiarum Israel, & uenerunt in Ierusalaim. Et percussit omnis coetus foedus in domo dei cum rege, dixitque ad eos: Ecce filius regis regnabit sicut locutus est dominus super filios Dauid. Hoc est quod facietis: Tertia pars ex uobis qui uenitis ad sabbatum eritis cum sacerdotibus, & Leuitis, & ianitoribus liminum. Et tertia pars in domo regis, & tertia pars in porta fundamenti, & omnis populus in atris domus domini. Et ne ingrediantur domum

4. Reg. 8. f.

4. Reg. 11. a.

domini nisi sacerdotes, & ministri de Leuitis: Ipsi ingrediantur quia sanctitas sunt. Et omnis populus obseruet custodiam domini. Et circudent Leuitae regem uindictam uindictae, & instrumenta sua in manu sua. Et qui ingressus fuerit domum, moriatur. Et estote cum rege, eo ingrediente, & egrediente. Et fecerunt Leuitae, & uniuersus Iehudah, iuxta omnia quae praecipit Iehoiadah sacerdos. Et assumperunt singuli uiros suos ueniens ad sabbatum cum egredientibus a sabbato. Non enim dimiserat Iehoiadah sacerdos diuisiones. Et dedit Iehoiadah sacerdos centurionibus lanceas, & clypeos, & peltas quae fuerant regis Dauid, quae erant in domo dei. Et constituit omnem populum, & singuli gladios habebant in manu sua, a latere domus dextero, usque ad latus domus sinistrum altaris, & domui, iuxta regem per circuitum. Et eduxerunt filium regis, & posuerunt super eum diadema, & testimonium. Et regem constituerunt eum, & uenerunt eum Iehoiadah, & filij eius, atque dixerunt: Uiuat rex. Et audiuit Hathaliah uocem populi currentium, & laudantium regem, & uenit ad populum in domum dei. Et uidit, & ecce rex sabbat super gradum suum in introitu, & principes, & tubae iuxta regem, & omnem populum terrae laetantem, & clangentem tubis, & cantores cum instrumentis musicis, & scientes laudare, scidit Hathaliah uesimenta sua, & dixit: Coniuratio, coniuratio. Egressus est autem Iehoiadah sacerdos ad centuriones, & perfectos exercitus, & dixit ad eos: Educite illam extra septa, & qui secutus fuerit eam, moriatur gladio. Dixit enim sacerdos: Non interficiatis eam in domo domini. Et imposuerunt ei manus, & uenit ad introitum portae equorum domus regiae, & interfecerunt eam ibi. Et perpigit Iehoiadah foedus inter se, & uniuersum populum, & regem, ut esset populus domini. Et ingressi sunt omnis populus domum Bahal, & destruxerunt eam, altaria eius, & simulachra eius confregerunt, & Matthan sacerdotem Bahal occiderunt ante altaria. Et posuit Iehoiadah praepositos domus domini per manum sacerdotum Leuitarum, quos distribuit Dauid in domo domini ad offerendum holocausta domino, sicut scriptum est in lege Moyses in laetitia, & cantico iuxta manum Dauid. Et constituit ianitores ad portas domus Domini, & non ingrediebatur immundus in qualibet re. Assumpsitque centuriones, & magnates, & dominantes populo, & omnem populum terrae. Et descendere fecerunt regem de domo domini, & introierunt per medium portae superioris in domum regiam, & sedere fecerunt regem super solium regni. Et laetati sunt omnis populus terrae, & urbs quae uicit. Hathaliah autem interfecerunt gladio.

Ioas uirio Iehoiadah seruis legibus, eo mortuo negligit, occidit Zechariah prophetam, interficitur a seruis suis, occidit ei Amasiah.

SEPTIMO annorum erat Ioas qui regnauit, & quadraginta & septem annis regnauit in Ierusalaim. Nomen autem matris eius Sibah de Beer Sebah. Et fecit Ioas rectum in oculis domini, omnibus diebus Iehoiadah sacerdotis. Accepit autem Iehoiadah ei uxores duas, & genuit filios, & filias. Et fuit post hoc fuit in corde Ioas, ut inuouaret domum domini. Et congregauit sacerdotes & Leuitas, & dixit eis: Egredimini ad ciuitates Iehudah, & cogregate de uniuerso Israel argentum ad roborandum domum dei nostri per singulos annos, & festinabitis re, & non festinauerunt Leuitae. Et uocauit rex Iehoiadah principem, & dixit ei: Cur non quaesisti a Leuitis, ut afferrent de Iehudah, & de Ierusalaim munus Moyses serui domini, & a cogregatione Israel in tabernaculo testimonij? Quia Hathaliah impia, & filij eius destruxerunt domum dei, & etiam omnes sanctificationes domus dei fecerunt ipsi Behalim. Et dixit rex, & fecerunt arcam unam, & posuerunt eam in porta domus domini foris, & dederunt uocem in Iehudah, & Ierusalaim, ut afferrent domum domini Moyses serui dei super Israel in deserto. Laetati sunt autem omnes principes, & omnis populus, & attulerunt, & proiecerunt in arcam, donec impleteret. Et erat tempore quo afferbant arcam ad praepositum regis per manum Leuitarum, quum uidebat, quod multum

apprehendit, respice. Non enim aperuit egressum Iehoiadah sacerdos dicitur curauit

iuxta dispositionem Dauid

primus autem Iehoiadah

fulsuscepit Iehoiadah, quum deseruisset Iehoiadah Iehoiadah suscepit Moyses

Stabilis fuit in domo deo uelto & stabilis in uelto

fulsuscepit dominum in iudicibus quos elum sup. hie

ueller, & ma delinera hila

effert argentum, ingrediebatur scriba regis, & prepositus sacerdotis primi: & effundebant arcam, & portabant eam & restituebant eam in loco suo. Sic fecerunt per singulos dies. Et congregauerunt argentum in multitudine. Et dedit illud rex, & Iehoiadah facienti opus ministerij domus domini. Et conduxerunt caelores, & artifices ad innoquandum domum domini, & etiam fabros ferri, & aeris ad fortificandum domum domini. Et fecerunt facientes opus, & obdura est cicatrix operis per manum eorum, & stare fecerunt domum dei, in dispositione sua, & roborauerunt eam. Et cum consummasset, aporterunt coram rege & Iehoiadah residuum argenti, & fecerunt ex eo vasa domus domini, vasa ministerij, & mortaria, & cochlearia, & vasa aurea & argentea. Et offerebant holocausta in domo domini iugiter cunctis diebus. Iehoiadah. Et semper Iehoiadah, & saturatus est diebus, & mortuus est. Censu & triginta annorum erat, quoniam mortuus est. Et sepelitus est in ciuitate Dauid cum regibus quia fecit bonum in Israel & cum deo, & domo eius. Postquam autem mortuus est Iehoiadah, venerunt principes Iehudah, & incurauerunt rege regi. Tunc obtemperauit rex eis. Et dereliquerunt domum domini dei patrum suorum, & seruerunt lucas, & sculpitibus. Et fuit ira contra Iehudah, & Ierusalaim propter delictum eorum hoc. Et misit ad eos prophetas, vt conuerterent eos ad Dominum, & testificati sunt eis, & non auscultauerunt. Spiritus autem dei induit Zechariah filium Iehoiadah sacerdotis, & stetit super populum, & dixit eis: Sic dixit deus: Vt quid transgredimini mandata domini: Et non prosperabimini. Quia dereliquistis dominum, derelinquet vos. Et coniuauerunt aduersum eum, & obruerunt eum lapidibus, iuxta preceptum regis in atrio domus domini. Et non est recordatus Ios rex misericordiae quam fecit Iehoiadah pater eius cum eo, & interfecit filium eius. Et cum moreretur, dixit: Videat dominus: & requirat. Et fuit, in reuolutione anni ascendit contra eum exercitus Aram, & venerunt in Iehudah, & Ierusalaim, & perdidit omnes principes populi & populo, & omnia spolia eorum miserunt ad regem Darmelec. Quia cum paucis viris venit exercitus Aram, & dominus tradidit in manu eorum exercitum in multitudine vehementi, quia dereliquerunt dominum deum patrum suorum, & cum Ios fecerunt iudicia. Et cum abirent ab eo, dereliquerunt eum in languoribus multis. Coniuauerunt contra eum serui sui propter sanguinem filiorum Iehoiadah sacerdotis, & occiderunt eum in lecto suo, & mortuus est, sepeluerunt eum in ciuitate Dauid, Et non sepeluerunt eum in sepulchris regum. Ipsi sunt autem qui coniuauerunt contra eum, Zebad filius Simhath Hammonites, & Iehozabad filius Simri Moabites. Porro filij eius, & multitudo donorum super eum, & fundamentum domus dei: ecce scripta sunt in Midras & in libro regum. Et regnavit Amasiah filius eius pro eo.

4. Reg. 14. a. Magna peccata sunt super eum, & in iudicio domus dei.

5. Vincit Amasiah Edom. Vincitur autem ipse, & capitur a Ios rege Israhel, & occidit. C A P . X X V .

Viginti & quinque annorum erat cum regnavit Amasiah. Et viginti & noue annis regnavit in Ierusalaim. Nomen autem matris eius Iehoadah de Ierusalaim. Fecitque rectum in oculis domini, veruntamen non corde perfecto: Et fuit, quum roboratum esset regnum sibi, occidit seruos suos, qui percusserunt regem patrem suum. Filios autem eorum non interfecit: quia sicut scriptum est in lege, in libro Moysi, vbi precepit dominus, dicendo: Non morientur patres pro filiis, & filij non morientur pro patribus, sed vnusquisque propter peccatum suum, morietur. Et congregauit Amasiah Iehudah, & constituit eos per domum familiarum tribunos, & centuriones in omni Iehudah, & Benjamin. Et recepit eos a filio viginti annorum et supra, inuenitque eos trecenta milia electorum egredientium ad pugnam tenentium hastas, & clypeum. Et conduxit mercede de Israhel centum milia fortium robore, & centum talentis argenti. Vir autem dei venit ad eum, dicendo: Rex ne veniat tecum exercitus Israhel, quia non est dominus cum Israhel, cum omnibus filiis Ephraim. Alioqui, ingredere, fac, roborare ad

Deu. 24. c. 4. Reg. 4. b. 2. Reg. 13. b.

bellum, & cadere faciet te deus coram inimico. Est enim fortitudo deo ad adiuuandum, & cadere faciendum. Dixitque Amasiah ad hominem dei: Et quid faciendum est de centum talentis quae dedi exercitui Israhel? Et dixit vir dei: Est domino ad dandum tibi multum valde. Separauit autem Amasiah exercitum qui venerat ad se de Ephraim, vt iret ad locum suum. Et iratus est furor eorum valde contra Iehudah, & reuersi sunt ad locum suum in ira furoris, Amasiah autem roboratus est, & eduxit populum suum, & abiit in vallem salis, & percussit de filiis Schir decem milia. Et decem milia viuos cepit filij Iehudah, & adduxerunt eos ad verticem petrae, & proiecerunt eos a vertice petrae, & omnes hi creperunt. Filij autem exercitus quem remisit Amasiah, ne iret secum ad bellum, diffusi sunt in vrbes Iehudah a Sumeron vsque ad Bethchoron, & percusserunt ex eis tria milia, & diriperunt praedam multam. Et fuit, postquam venit Amasiah a caedendo Edom, adduxit deos filiorum Schir, & statuit eos sibi in deos, & coram eis incuruauit se, & eis suffiuit. Et iratus est furor domini in Amasiah, & misit ad eum prophetam, & dixit ei: Vt quid quassisti deos populi qui non eruerunt populum suum de manu tua? Et fuit, eum loqueretur ad eum, dixit ei rex: Nunquid consiliarium regis posuerunt te? Cessa, vt quid percussisti te? Et cessauit propheta, & dixit: Noui, quod cogitauerit deus perdere te, quia fecisti hoc, & non audisti consilium meum. Et consiliatus est Amasiah rex Iehudah, & misit ad Ios filium Iehozabad filij Iehoiadah regem Israhel, dicendo: Veni videamus nos facie. Et misit Ios rex Israhel ad Amasiah regem Iehudah, dicendo: Carduus qui est in Lebanon, misit ad cedrum quae est in Lebanon, dicendo: Da filiam tuam filio meo uxorem. Et transiit bestia agri, quae erat in Lebanon, & conculcavit carduum. Dixitque: Ecce percussisti Edom, & leuauit te cor tuum ad honorificandum. Nunc sede in domo tua. Vt quid prouocas in malum vt cadas tu, & Iehudah tecum? Et non audiuit Amasiah, quia deo erat, vt traderet eos in manu, quia quaesierunt deos Edom. Et ascendit Ios rex Israhel, & viderunt se facie, ipse & Amasiah rex Iehudah in Bethemes, quae erat in Iehudah. Et egressus est Iehudah coram Israhel, & fugerunt vnusquisque ad tabernacula sua. Et Amasiah regem Iehudah filium Ios filij Iehozabad cepit Ios rex Israhel in Bethemes, & adduxit eum in Ierusalaim, & rupit murum Ierusalaim a porta Ephraim vsque ad portam anguli quadringentis cubitis. Et omne aurum, & argentum, & omnia vasa, quae inuenta sunt in domo dei apud Hobeddom, & in thesauris regis, & filios nobiles reduxit in Sumeron. Vixit autem Amasiah filius Ios rex Iehudah postquam mortuus est Ios filius Iehozabad rex Israhel, quinquaginta annis. Residua autem Amasiah primorum, & nouissimorum, nonne ecce scripta sunt in libro regum Iehudah, & Israhel? A tempore autem, quo recessit Amasiah a domino coniuauerunt contra eum coniurationem in Ierusalaim, & fugit in Lachis, & interfecerunt eum in ciuitate Iehudah.

5. Huzziah percussus supra mortuus, succedit Iothan. C A P . X X V I .

Tulerunt autem omnis populus Iehudah Huzziah (& ipse erat sedecim annorum) & regem constituerunt eum pro patre suo Amasiah. Ipse aedificauit Eloth, & restituit eam ipsi Iehudah, postquam dormiuit rex cum patribus suis. Sedecim annorum erat Huzziah cum regnavit, & quinquaginta, & duobus annis regnavit in Ierusalaim. Nomen autem matris eius Iehozah de Ierusalaim. Et fecit rectum in oculis domini iuxta omnia quae fecit Amasiah pater eius. Et fuit, vt quaereret deum in diebus Zechariah intelligentis visiones dei, & in diebus quibus quaesit dominum prosperari fecit eum deus. Et egressus est & pugnavit cum Pelistim, & rupit murum Ghath, & murum Iabneh, & murum Adod, & aedificauit vrbes in Adod & in Pelistim. Et adiuuit eum deus contra Pelistim, & contra Harabas qui habitabant in Gurbahal et Mehunim. Et dabant Hammonites

4. Reg. 14. c.

in Ierusalaim deo.

munus ipsi Hazariahu, & iuit nomen eius vsque ad introitum Aegypti, quia robustus fuit vsque in excelsum. Et edificauit Huzziah turrem in Ierusalaim super portam anguli, & super portam vallis, & super angulum, & roborauit eas. Extruxitque turrem in deserto, & fodit cisternas multas, quia grex multus erat ei, & in campestribus, & in planitie agricolae, & vitatores in montibus, & in Charnel, quia diligebat terram. Fuit autem ipsi Huzziah exercitus facientium bellum ingreditur ad pugnam in exercitu secundum numerum viri eorum per manum Iehiel scribae, & Mahafiah praefecti ad manum Chaniahu de principibus regis. Omnis numerus principum familiarum fortium viribus duo milia, & sexcenti. Et ad manum eorum exercitus militie trecentorum milium, & septem milium, & quingentorum facientium bellum cum fortitudine roboris, ad auxiliandum regi contra inimicum. Et praeparauit Huzziah cuncto exercitui clypeos, & hastas, & galeas, & loricas, & arcus, & lapides fundarum. Et fecit in Ierusalaim machinas arte artificis, vt essent in turribus, & in angulis ad iaciendum sagittas, & lapides grandes, egressumque est nomen eius procul, quia mirificauit eum deus auxiliando, quod nec roboratus est. Et cum roboratus esset, eleuatum est cor eius, ad corrumendum, & prauaricatus est contra dominum deum suum, & ingressus est templum domini, vt suffiret super altare suffimentum. Et ingressus est post eum Hazariahu sacerdos. Et cum eo sacerdotes domini octoginta filij robusti. Et steterunt contra Huzziah regem, & dixerunt ei: Non est tuum Huzziah suffire domino, sed sacerdotum filiorum Aharon (qui sanctificati sunt) est suffire. Egredere de sanctuario, quia prauaricatus es, & non erit tibi ad gloriam a domino deo. Iratusque est Huzziah, & in manu sua erat suffimentum vt suffiret. Et cum irasceret eum sacerdotibus, lepra orta est in fronte eius coram sacerdotibus in domo domini super altare suffimentum. Et respexit eum Hazariahu sacerdos lumens, & omnes sacerdotes, & ecce erat leprosus in fronte sua, & festinare fecerunt eum inde. Et etiam ipse festinauit egredi, quia percussit eum dominus. Et fuit Huzziah rex leprosus vsque ad diem quo mortuus est, & habitauit in domo separata leprosus, quia excisus fuerat a domo domini. Iothan autem filius eius erat super domum regis, & iudicabat populum terrae. Residua autem Huzziah, primorum, & nouissimorum, scriptis Iehozah filius Amos prophetae. Et dormiuit Huzziah cum patribus suis. Et sepelietur eum cum patribus suis in agro sepulchri, qui erat regibus. Dixerunt enim: Leprosus est. Et regnavit Iothan filius eius pro eo.

Zach. 4. a.

4. Reg. 15. a.

5. Hammonites inuenit, mortuusque Iothan, succedit ei Achaz filius. C A P . X X V I I .

Viginti & quinque annorum erat Iothan, cum regnavit & sedecim annis regnavit in Ierusalaim. Nomen autem matris eius, Ierusalaim filia Sadoc. Fecitque rectum in oculis domini iuxta omnia quae fecit Huzziah pater eius. Veruntamen non est ingressus templum domini, & adhuc populus peruersus agebat. Et ipse aedificauit portam domus domini excelsum, & in muro arcis aedificauit multum. Vrbesque aedificauit in monte Iehudah, & in saltibus aedificauit palatia, & turrem. Et ipse pugnavit cum rege filiorum Hammon, & anno secundo, & tertio. Et dederunt ei filij Hammon anno ipso centum talenta argenti, & decem milia coros tritici, & hordei decem millia. Hoc reddiderunt ei filij Hammon, & anno secundo, & tertio. Roboratusque est Iothan, quia praeparauit vias suas coram domino deo suo. Residua autem Iothan, & omnia bella eius & vicia eius, ecce sunt scripta in libro regum Israhel, & Iehudah. Viginti & quinque annorum erat cum regnavit, & sedecim annis regnavit in Ierusalaim Dormiuitque Iothan cum patribus suis, & sepelietur eum in ciuitate Dauid, & regnavit Achaz filius eius pro eo.

5. Impietates Achaz regis Iehudah, quo mortuo succedit Iechiziah. Achaz traiecit Aram, et ab eodem captiuit.

Viginti annorum erat Achaz cum regnavit, & sedecim annis regnavit in Ierusalaim, & non fecit rectum in oculis domini sicut Dauid pater eius. Abiit per vias regum Israhel, & etiam statuas fecit ipsi Behalim. Et ipse suffiuit in valle Benhinnom, & combussit filios suos igni iuxta abominationes Gentium, quas expulit dominus a facie filiorum Israhel. Et immolabat, & suffiebat in excelis, & super colles, & sub omni ligno viridi. Tradiditque eum dominus deus eius in manu regis Aram, & percusserunt eum, & ceperit ex eo praedam magnam, & adduxerunt Darmelec, & etiam in manu regis Israhel traditus est, & percussit eum plaga magna. Occidit autem Pelech filius Remaliahu in Iehudah centum & viginti milia die vno, omnes filios robustos, eod quod reliquissent dominum deum patrum suorum. Et occidit Zachari potes Ephraim Mahafiah filium regis, & Hazricham ducem domus, & Elchach secundum a regem. Ceperuntque filij Israhel de fratribus suis ducenta milia mulierum, filiorum, & filiarum, & etiam spolia multa diriperunt ab eis. Et adduxerunt spolia in Sumeron. Ibi autem erat propheta domini Hoded nomen eius, & egressus est coram exercitu qui veniebat in Sumeron, dixitque ei Ece propter iram dei patrum vestrorum contra Iehudah tradidit eos in manu vestra, & occidistis eos in furore, qui vsque ad coelum peruenit. Et nunc filios Iehudah, & Ierusalaim dicitis subicere in seruos, & ancillas vobis. Nonne verè vobiscum sunt delicta domino deo vestro? Et nunc audite me, & reducite captiuitatem quam captiuam duxistis de fratribus vestris, quia ira furoris domini est super vos, Et surrexerunt viri de principibus filiorum Ephraim Hazariahu filius Iechozahon, Berechiah filij Misilemoth & Iechiziah filius Sallum, & Hamaf filius Chadlai contra venientes eod pugna, & dixerunt eis: Non adducetis captiuitatem huc, quia delictum contra dominum est super nos. Vos dicitis addere super peccata nostra, & super delicta nostra. Magnum enim delictum est nobis, & ira furoris super Israhel. Et reliquit exercitus captiuitatem & praedam coram principibus, & omni coetu. Et surrexerunt viri qui expoliti fuerunt per nomina, & apprehenderunt captiuitatem, & omnes nudos eorum vestierunt de spoliis, & vestire fecerunt eos, calcare fecerunt eos, & comederunt fecerunt eos, ac bibere fecerunt eos, vixeruntque eos, & duxerunt eos in alinis oem infirmum, & adduxerunt eos Iericho ciuitatem palmarum apud fratres eorum, & reuersi sunt in Sumeron. In tempore illo misit rex Achaz ad reges Assur, vt auxiliarentur sibi. Et adhuc Edomauerunt, & percusserunt de Iehudah, & ceperunt captiuitatem. Pelistim autem diffuderunt se per vrbes planicie, & ad meridiem Iehudah. Et ceperunt Bethemes, & Aialon, & Ghederoth, & Socho, & villas eius, & Timnah, & villas eius, & Ghimzo, & villas eius, & habitauerunt ibi. Humiliauit enim dominus Iehudah propter Achaz regem Iehudah, quia viciis fecit de Iehudah, & prauaricatus est prauaricacionem in domo domini. Et venit ad eum Tiglath Pilneer rex Assur, & obfedit eum, & non roborauit eum, quamuis diueserit Achaz domum domini, & domum regis, & principum, & dedit regi Assur, & non fuit ad auxilium sibi. Et tempore quo erat angustis affectus addidit vt prauaricaretur in domum ipse Achaz, & immolauit diis Darmelec percipientibus eum. Et dixit quoniam dii regum Aram adiuuant eos, eis immolabo, & adiuuabunt me. Et ipsi fuerunt ei ad faciendum ruere eum, & omni Israhel. Et congregauit Achaz oia vasa domus dei, & conregit omnia vasa domus dei, & clausit ostia domus domini, & fecit sibi altaria in omni angulo in Ierusalaim. Et in singulis vrbus Iehudah fecit excelsa ad suffiendum diis alienis, & irasci fecit dominum deum patrum suorum. Residua autem eius, & omnia viarum eius, primorum & nouissimorum, ecce scripta sunt in libro regum Iehudah, & Israhel. Et dormiuit Achaz cum patribus suis, & sepelietur eum in ciuitate, in Ierusalaim, quia non adduxerunt eum ad sepuchra regum Israhel. Et regnavit Iechiziah filij eius pro eo.

4. Reg. 6. a.

a. afflicti est robore quam

Et echizchiahu conuicta a maioribus in templo domini neglecta inuenerunt. C A P. X X I X.

A Echizchiahu regnavit cum esset viginti & quinque anno rum, & viginti & novem annis regnavit in Ierusalaim. No men autē matris eius Abihah filia Zechariahu. Fecitq; rectum in oculis domini iuxta omnia quae fecerat David pater eius. In ple anno primo quo regnavit mensē primo, aperuit valvas domus domini, & roboravit eas. Adduxitq; sacerdotes, atq; Leuitas, & congregavit eos ad plateam orientalem. Dixitq; ad eos: Audite me Leuitae. Nunc sanctificate vos, & sanctificate domum domini patrum vestrorum, & educate immundiciā de sanctitate. Quia praevaricati sunt patres nostri, & fecerunt malum in oculis domini dei nostri, & dereliquerunt eum. Et verterunt facies suas a tabernaculo domini, & dederunt cervicem. Et iam clausurunt ostia porticus, & extinxerunt lucernas sufficientiumq; non suffierunt, & holocaustum non obtulerunt in sanctitate deo Israel. Et fuit ira domini super Iehudah, & Ierusalaim, tradiditq; eos in commotionem, in desolationem, & in sibilum, quemadmodum cernitis oculis vestris. Et en corrueunt patres nostri gladio, & filij nostri, & filiae nostrae, & uxores nostrae in captivitate propter hoc. Nunc in corde meo est percutere foedus cum domino deo Israel, & auertet a nobis irā furoris sui. Filij mei nūc ne erretis. Vos em elegit dñs, vt stetis coram eo ad ministrandū ei, & ei ministretis & sufficiatis. Et surrexerunt Leuitae Machath, filius Hamafai, & Ioel filij Hazariahu de filiis Chahari, & de filiis Merari Chis filius Habdi, & Hazariahu filij Iehalel, & de Gherfunitis Ioah filius Zimmah, & Heden filius Ioah. Et de filiis Selisaphan, Simri, & Iehiel, & de filiis Arah Zechariahu, & Mathaniahu. Et de filiis Heman Iehiel & Simhi, & de filiis Ieduthun, Semahai, & Huzziel. Congregaueruntq; fratres suos, & sanctificati sunt, & ingressi sunt iuxta mandatum regis, iuxta verba domini ad mundandum domum domini. Et ingressi sunt sacerdotes intra domum domini ad mundandum, & eduxerunt omnia immundicia, quam inuenerunt in templo domini, in atrio domus domini. Et tulerunt Leuitae, vt educerent ad torrentem Chidron foras. Coeperunt autem in vna mensis primi sanctificare, & die octava mensis ingressi sunt porticum domini, & sanctificauerunt domum domini diebus octo, & die sexdecima mensis primi perfecerunt. Et ingressi sunt interius ad Chizchiahu regem, & dixerunt: Mundauimus omnē domum domini, altare holocausti, & omnia vasa eius, & mensam dispositionis, & omnia vasa eius. Et omnia vasa quae elongare fecerat rex Achaz in regno suo, dum praevaricaretur: praeparata sunt, & sanctificata sunt, & ecce sunt coram altari domini. Et mane surrexit Iechizchiahu rex, & congregavit principes ciuitatis, & ascendit in domum domini. Et adduxerunt tauros septem, & arietes septem, & agnos septem, & hircos caprarum septem pro peccato, pro regno, & pro sanctitate, & pro Iehudah, dixitq; filij Aharon sacerdotibus, vt offerrent super altare domini. Et mactauerunt boues, & susceperunt sacerdotes sanguinem, & asperferunt super altare, & mactauerunt arietes, & asperferunt sanguinem super altare. Et applicuerunt hircos pro peccato coram rege, & coetu, impoferuntq; manus suas super eos. Et mactauerunt eos sacerdotes, & exspiauerunt sanguinem eorum super altare ad expiandum vniuersum Israel. Quia pro omni Israel iussit rex fieri holocaustum & sacrificium pro peccato. Et statuit Leuitas in domo domini cum cymbalis, psalterijs, & cytharis, iuxta praecipitum Dauid, & Ghad videns regis, & Nathan prophetae, quia per manum domini fuit praecipitum, per manum prophetarum eius. Steteruntq; Leuitae cum instrumentis musicis David, & sacerdotes cum tubis. Et dixit Chizchiahu, vt offerrent holocaustum super altare. Et in tempore quo coepit holocaustum, coepit canticum domini, & tubae, & per manus instrumentorum David regis Israel. Et omnis coetus adorabant, & cantici cantoris & tubae clangebant omnes donec perficerent holocaustum. Et cum perfecissent offerre, incurauerunt se, rex, & omnes qui inuenti sunt cum eo, & adorauerunt. Et dixit Iechizchiahu rex & principes Leuitas, vt laudarent dominum verbis David, & Asaph videns. Et laudauerunt vsq; ad laetitiam, & incuruati sunt, & adorauerunt. Et respondit Iechizchiahu, & dixit: Nunc implestis manum vestram domino. Accedite, & adducite victimas, & laudes in domo domini. Et attulerunt coetus victimas, & laudes in domo domini. Et de holocaustis. Et fuit numerus holocausti quod attulerunt coetus, & pecudes tria milia. Veruntamen sacerdotes erant pauci, & non poterant exorire holocausta, & iuauerunt eos fratres eorum Leuitae donec consummaretur opus, donecq; sanctificarent se sacerdotes. Leuitae enim erant recti corde, vt sanctificarent se pro praefacerdotibus. Et etiam holocaustum pro multitudine cum adhibitis pacificorum, & libaminibus ad holocaustum, & praeparatum est ministerium domus domini. Et letatus est Iechizchiahu, & omnis populus, eo quod praeparasset deus populo, quia repente fuit res.

De pefach per Iechizchiahu celebrato. C A P. X X X.

Misit autem Iechizchiahu ad omnes Israel, & Iehudah, & etiam epistolas scripsit ad Ephraim, & Menasseh, vt venirent ad domum domini in Ierusalaim, vt facerent pefach domino deo Israel. Et consiliatus est rex, & principes eius, & omnis coetus in Ierusalaim, vt facerent pefach mensē secundo. Non enim potuerunt facere illud tempore ipso, quia sacerdotes non erant sanctificati ad sufficiam, & populus non erat congregatus in Ierusalaim. Et placuit verbum in oculis regi, & in oculis omnis coetus, & statuerunt verbum, vt traherent vocem in vniuersum Israel ad Beer Sabah vsq; Dan, vt venirent ad faciendum pefach domino deo Israel in Ierusalaim, quia non propter multitudinem fecerunt, sicut scriptum est: Perre xeruntque cursores cum epistolis de manu regis, & principum eius in vniuersum Israel, & Iehudah, & iuxta praecipitum regis, dicebant: Filij Israel reuertimini ad dñm deum Abraham, Isaac, & Iehuda. Et reuertet ad eos, quia ualerit vobis e manu regis Assur. Et ne sitis sicut patres vestri, & fratres vestri, qui praevaricati sunt in dominum deum patrum suorum, & tradidit eos in desolationem, quemadmodum cernitis. Nunc ne induretis cervicem vestram, sicut patres vestri. Date manum domino, & venite ad sanctuarium eius, quod sanctificauit in seculum, & seruite domino deo vestro, & auertetur a vobis irā furoris eius. Quia cum reueri fueritis ad dominum, fratres vestri, & filij vestri misericordiam consequentur coram eis, qui captiuos duxerunt eos, vt reuertantur ad terram hanc, quia clemens, & misericors est dominus deus noster, & non remouebit faciem a vobis si reueri fueritis ad eum. Et cursores traherunt de ciuitate in ciuitatem per terram Ephraim, & Menasseh vsque ad Zebulun. Et iridebat eos, & subsannabant. At tamen viri de Asser, & Menasseh, & Zebulun humiliauerunt se, & venerunt in Ierusalaim. Etiam in Iehudah fuit manus dei, vt daret eis cor vnum ad faciendum praecipitum regis, et principum iuxta verbum domini. Congregatiq; sunt in Ierusalaim populus multus, vt facerent solennitatem infermentatorum mense secundo, coetus multus valde. Et surrexerunt, & remouerunt altaria, quae erant in Ierusalaim, & altaria suffimentorum remouerunt, & proiecerunt in torrentem Chidron. Et immolauerunt pefach quartadecima mensis secundi. Sacerdotes, & Leuitae, pudore erant affecti, & sanctificauerunt se, & adduxerunt holocausta in domum domini. Et steterunt in loco suo secundum morem suum, secundum legem Moyses viri dei sacerdotes spargebant sanguinem de manu Leuitarum. Quia multi erant in coetu, qui non sanctificauerant se, & Leuitae erant super immolatione Pefachim pro omni non mudo ad sanctificandum domino. Quia multitudo populi, multitudo de Ephraim, & Menasseh, Issachar, & Zebulun, non mundaauerunt.

dauerant se. Sed comederunt pefach, non secundum quod scriptum est. Sed orauit Iechizchiahu pro eis, dicendo: Dominus bonus expiabit eum. Quia omne cor suum parauit ad quaerendum deum, dominum deum patrum suorum, quamquam non secundum purificationem sanctitatis. Et exaudivit dominus Iechizchiahu, & sanauit populum. Feceruntq; filij Israel qui inuenti sunt in Ierusalaim, solennitatem infermentatorum septem diebus cum laetitia magna, & laudabant dominum per singulos dies Leuitae & sacerdotes cum instrumentis sonoris domino. Locutusq; est Iechizchiahu ad cor omnium Leuitarum intelligentium intellectum bonum domino, & comederunt per solennitatem septem diebus, immolantes victimas pacificorum, & confitentis domino deo patrum suorum. Et consilium inierunt omnis coetus, vt sic facerent septē diebus assilii, & fecerunt septem diebus cum laetitia. Quia Chizchiahu rex Iehudah sepouit coetu mille tauros, & septem milia ouium, Principes vero separauerunt coetu mille, & oves decem milia. Et sanctificauerunt se sacerdotes in multitudine. Et letati sunt omnis coetus Iehudah & sacerdotes, & Leuitae, & omnis coetus qui venerat de Israel. Et peregrini, qui venerunt de terra Israel, & habitantes in Iehudah. Et fuit laetitia magna in Ierusalaim, quia a diebus Selomoh filij David, regis Israel, non fuit similis in Ierusalaim. Surrexerunt autem sacerdotes, & Leuitae, & benedixerunt populo, & exaudita est vox eorum, & venit oratio eorum ad habitaculum sanctitatis eius ad coelum.

Iechizchiahu reuocato ad dominū populo, sacerdotes constituit, quibus partes dant iubet. C A P. X X X I.

Et cum perfecissent totum hoc egypti sunt omnis Israel qui inuenti sunt in vrbibus Iehudah, & fregerunt statuas, & succiderunt lucos, & demoliti sunt excelsa, & altaria de vniuerso Iehudah, & Biniamin, & in Ephraim, & Menasseh, donec consummerent. Reueri sunt omnes filij Israel, vnusquisq; ad possessionem suam, ad vrbes suas. Et statuit Iechizchiahu diuisiones sacerdotum, & Leuitarum in diuisionibus suis, vnumqueque secundum ministerium suum, sacerdotum, & Leuitarum ad holocaustum, & pacifica ad ministrandum, & confitentium, & laudandum in portis castrorum domini. Pars autem regis de substantia eius ad offerendum holocausta mane, & vespere, & holocausta sabbatis, & Calendis, & solennitatibus, sicut scriptum est in lege domini. Et dixit populo habitatoribus Ierusalaim, vt darent partem sacerdotum, & Leuitarum, vt confortarentur in lege domini. Et cum multiplicata esset res, multiplicauerunt filij Israel primitias frumenti, vini, & olei, & dactyli, & omnis fructus agri, & decimam omnium in multitudine adduxerunt. Et filij Israel, & Iehudah, qui habitabant in vrbibus Iehudah, etiam ipsi decimam bouum, & pecudum, & decimam sanctitatum, quae sanctificata erant domino deo suo adduxerunt, & posuerunt acruatim. Menseterio coeperunt acruos fundare, & mense septimo consummauerunt. Et venerunt Iechizchiahu, & principes, & viderunt acruos, & benedixerunt domino, & populo eius Israel. Et inquit: Iussit Iechizchiahu a sacerdotibus, & Leuitis de acruis. Et dixit ad eum Hazariahu sacerdos primus de domo Sadoc, & dixit: A tempore quo incoeperunt oblationes adducere ad domum domini comedimus, & saturati sumus, & superfluerunt vsq; ad multitudinem, quia dominus benedixit populo suo, & superesse fecit multitudinem hanc. Et dixit Iechizchiahu, vt pararent gazophylacia in domo domini. Et parauerunt. Et adduxerunt primitias, & decimas, & sancta fideliter. Et super ea erat dux Chananiahu Leuita, & Simhi frater eius secundus, Et Iehiel, & Hazariahu, & Nathath, & Hazabel, & Ierimoth, & Iofabad, & Eliel, & Ismachiahu, & Machath, & Benaiah ppositi de manu Chananiahu, & Simhi fratris eius secundum imperium Iechizchiahu regis, & Hazariahu ducis domus dei. Chore vero filius Imnah Leuites ianitor ad orientem erat situs per sponte oblata deo ad dandum eleuationem domino, & super sanctificationem sanctificationum. Et ad manū eius Heden

& Miniamin, & Iesuah, & Semahaihu, Amariahu, & Sechnia hu in ciuitatibus sacerdotum fideliter, vt darent fratribus suis secundum diuisiones, sicut magno sic paruo. Praeter progeniem eorum masculis a filio trium annorum, & supra, omnimodum ingrediendi domum domini, per singulos dies secundum ministerium eorum, secundum observationes eorum in diuisionibus suis. Et progeniem sacerdotum per domum patrum suorum, & Leuitarum, a filio viginti annorum, & supra, secundum observationes suas in diuisionibus suis, & progeniem in cunctis paruulis eorum, vxoribus eorum, & filiis eorum, & filiabus eorum, omnimodum cuncti: quia in fide eorum se sanctificabant in sanctitate. Et filij Aharon sacerdotibus in agro suburbano vrbium eorum, in singulis ciuitatibus, viri qui nominati sunt per nomina, darent partes omni masculo, tam de sacerdotibus, & omni progenie, quam de Leuitis. Et fecit simile Iechizchiahu in omni Iehudah. Et fecit brum, & rectum, & verum coram domino deo suo. Et omni opere, quod coepit in ministerio domus dei, & in praeepto, vt qugeret deum suum toto corde suo, fecit, & prosperatus est.

Sancherib inuatus Ierusalaim ab angelo profertur, moritur Iechizchiahu, succedit Menasseh. C A P. X X X I I.

Post haec, & veritatem horum, venit Sancherib rex Assur, & ingressus est Iehudah, & castrametatus est contra ciuitates munitas. Et dixit, vt diuideret eas ad se. Et vidit Iechizchiahu, & venit Sancherib, & q; facies eius esset ad bellum contra Ierusalaim, & consilium inuit cum principibus suis, & potentibus suis, vt obturarent aquas fontium, qui erant extra ciuitatem, & adiuerunt eum. Et congregati sunt populus multus, & clauerunt omnes fontes, & torrentem inundantem in medio terrae, dicendo: Vt quid venient reges Assur, & inuenient aquas multas? Et confortatus est, & aedificauit omnem murum dirutum, & reparauit turre, & fornicus murum altum, & roborauit Millo vrbē David, & fecit gladios in multitudine, & clypeos. Et posuit principes bellorum super populum, & congregauit eos ad se, ad plateam portae ciuitatis, & locutus est ad eos, dicendo: Confortamini & roboramini, ne timeatis, & ne pauceatis a facie regis Assur, & a facie vniuersae multitudinis, quae est cum eo, quia nobiscum plures sunt, q; cum illo. Cum ipso est brachium carnis, nobiscum vero est dñs deus noster, vt adiuuet nos, & pugnet bella nostra. Et confirmauit se populus propter verba Iechizchiahu regis Iehuda. Post hac misit Sancherib rex Assur seruos in Ierusalaim. (Et ipse erat contra Lachis, & ois potestas eius erat cum illo ad Iechizchiahu regem Iehudah, & ad omnem Iehudah qui erat in Ierusalaim, dicendo: Sic dixit Sancherib rex Assur: Cui fiditis, & manetis in obfisione in Ierusalaim? Nonne Iechizchiahu seducit vos, vt tradat vos ad moriendum fame, & siti, dicebat: Dñs deus noster eruet nos e manu regis Assur? Nonne ipse Iechizchiahu remouit excelsa eius, & altaria eius, & dixit ipsi Iehudah, & Ierusalaim, dicendo: coram altari vno adorabitis, & super illud sufficitis? Nonne cognoscitis, quid feci ego, & patres mei omnibus populis terrarum? Nunquid potentes potuerunt dij Gentium terrarum eruere terram suam e manu mea? Quis fuit inter vniuersos deos Gentium istarum, quas occiderunt patres mei, qui potuerit eruere populum suum e manu mea, vt possit de vester eruere vos e manu mea. Et nunc ne seducat vos Chizchiahu, & ne persuadeat vobis simile, & ne credatis ei. Si non potuit omnis deus, ois gens & regnum, eruere populum suum e manu mea, & e manu patrum meorum, quanto magis deus vester non eruet vos e manu mea? Et adhuc locuti sunt serui eius contra dominum deum, & contra Iechizchiahu seruum eius. Et epistolas scripsit vbris afficiendo dominum deum Israel, & dicendo contra eum, dicendo: Sicut dij Gentium terrarum, qui non eruerunt populum suum e manu mea, sic non eruet deus Iechizchiahu populum suum e manu mea. Et clamauerunt voce magna Iehudaice contra populum Ierusalaim qui erat super murum, vt

timere, & terrent eos, vt caperet ciuitatem. Et locuti sunt contra deum Israel, sicut contra deos populorum terre opus manuum hominis, Et orauit Iechizchiahu rex, & Iesahaihu filius Amos prophetae contra hoc, et vociferati sunt ad caelum. Et misit dominus angelum, & excidit omnem potentem exercitum, & ducem, & principem in castris regis Assur, reuerfusque est cum rubore vultus in terram suam, & ingressus est domum dei sui, & egressus est visceribus eius ibi interemerunt eum gladio, eum gladio. Seruauitque dominus Iechizchiahu, & habitatores Ierusalaim de manu Sancherib regis Assur, & de manu omnium, & portauit eos, vt non timerent ab iis qui erant in circuitu. Et multi afferbant munera domino in Ierusalaim, & preciosa Chizchiahu regi Iehudah, & exaltatus est in oculis omnium gentium posthac. In diebus illis aegrotauit Chizchiahu usque ad mortem, & orauit ad dominum, Et locutus est ei dominus, & signum dedit ei. Et non secundum retributionem sibi factam, reddidit Iechizchiahu, quia eleuatum est cor eius, & fuit contra eum ira, & contra Iehudah & Ierusalaim. Et humiliavit se Iechizchiahu ab elatione cordis sui, ipse, & habitatores Ierusalaim, & non venit super eos ira domini in diebus Iechizchiahu. Et fuerunt ipsi Iechizchiahu diuitiae, & gloria multa valde, & thesauros fecit sibi argenti, & auri, & lapidum preciosorum, & aromatum, & clypeorum, & omnium vasorum concupiscibilium. Et apothecas fructuum frumenti, & vini, & olei, & praesepia cuius iumento & iumento & ordines gregum ad caualas. Et vrbes fecit sibi, & greges pecudum, & boues in multitudinem. Dedit enim ei deus substantiam multam valde, Et ipse Iechizchiahu obturauit exitum aquarum Ghichon superiorem, & direxit eas subter ad occidentem vrbis Dauid, et prosperatus est Chizchiahu in omni opere suo. Et sic propter principes principum Babel missos ad eum, vt quererent de portento quod fuerat in terra, dereliquit eum deus, vt tentaret eum, vt scirent omnia quae erant in corde eius. Residua autem Iechizchiahu, & misericordiae eius, ecce scripta sunt in visione Iesahaihu filij Amos prophetae, in libro regum Iehudah, & Israel. Et dormiuit Iechizchiahu cum patribus suis, & sepelierunt eum in excelso sepulchro filiorum Dauid, & gloriam fecerunt ei mortuo ipso omnis Iehudah, & habitatores Ierusalaim. Et regnavit Menasseh filius eius pro eo.

A D Vodecim annorum erat Menasseh quum regnavit, et quinquaginta & quinque annis regnavit in Ierusalaim. Et fecit malum in oculis domini, iuxta abominaciones gentium, quas expulit dominus a facie filiorum Israel. Et conuersus est, & aedificauit excelsa quae diruerat Iechizchiahu pater eius. Et erexit aras ipsi Behalim, & fecit lucos, & incurauit se omni militiae caeli, & seruauit eis. Et aedificauit altaria in domo domini, de qua dixerat dominus: In Ierusalaim erit nomen meum in seculum, & aedificauit altaria cuncto exercitui caeli in duobus atrijs domus domini. Et transire fecit filios suos per ignem in valle filij Hinnom, & obseruabat tempora, & augurabatur & diuinationibus operam dabat, & fecit pythones, & magos multiplicauit, vt faceret malum in oculis domini ad irritandum eum. Et posuit sculpitulum, idolum quod fecerat in domo dei, de qua dixit deus ad Dauid, & ad Selomoh filium eius: In domo hac, & in Ierusalaim, quam elegi de cunctis tribubus Israel, ponam nomen meum in seculum. Et non addam remouere pedem Israel a terra quam statui patribus eorum, dumtaxat si custodierint, vt faciant omnia quae praecipis eis, omnem legem, & statuta, & iudicia per manum Moese. Et errare fecit Menasseh ipsum Iehudah, & habitatores Ierusalaim, vt facerent malum praegentibus, quas perdere fecit dominus a facie filiorum Israel. Locutus est autem dominus ad Menasseh, & ad populum eius, & non attenderunt. Et adduxit dominus super eos principes exercitus, qui erant regum Assur, & ceperunt Menasseh in abditis, & vinxerunt eum compedibus, & abire fecerunt

eum in Babel. Et cum angustis esset affectus, orauit faciem domini dei sui, & humiliavit se valde a facie dei patrum suorum. Et orauit ad eum, & exorabilis fuit ei, & exaudiuit deprecationem eius, & reduxit eum in Ierusalaim in regnum suum, & cognouit Menasseh quoddam dominum? ipse esset deus. Et post hoc aedificauit murum extra ciuitatem Dauid ad occidentem Ghichon in torrente, & ad introitum in porta piscium, & circumdedit muro arcem, & exaltauit eam valde, & posuit principes exercitus in cunctis ciuitatibus munitis in Iehudah. Et remouit deos alienos, & simulachrum de domo domini, & omnes aras quae aedificauerat in monte domus domini, & in Ierusalaim, & proiecit extra urbem. Et aedificauit altare domini, & immolauit super illud victimas pacificorum, et confessione nem, dixitque Iehudah, vt seruiret domino deo Israel. Attamen adhuc populus immolabat in excelsis, quanquam domino deo suo. Residua autem Menasseh, & oratio eius ad deum suum, & verba vatum quiloquebantur ad eum in nomine domini dei Israel, ecce sunt in verbis regum Israel. Et oratio eius, & quomodo exorabilis fuit ei deus, & omne peccatum eius, & praeruaricatio eius, & loca in quibus aedificauit excelsa, & statu it lucos, & sculpitula antequam humiliaret se, ecce scripta sunt in verbis Chozai. Dormiuitque Menasseh cum patribus suis, & sepelierunt eum in domo sua, & regnavit Amon filius eius pro eo. Viginti, & duorum annorum erat Amon quum regnavit, & duobus annis regnavit in Ierusalaim. Et fecit malum in oculis domini, quemadmodum fecerat Menasseh pater eius, & cunctis sculpitibus quae fecerat Menasseh pater eius immolauit Amon, & seruauit eis. Et non humiliavit se a facie domini, quemadmodum humiliauerat se Menasseh pater eius, sed ipse Amon multiplicauit delictum. Et coniuauerunt contra eum serui eius, & interfecerunt eum in domo sua. Et percusserunt populus terrae omnes qui coniuauerant contra regem Amon, & regnare fecerunt populus terrae Iosiahu filium eius pro eo.

Octo annorum erat Iosiahu quum regnavit, & triginta, & vno anno regnavit in Ierusalaim. Et fecit rectum in oculis domini, & ambulauit in viis Dauid patris sui, & non declinauit ad dexteram, & sinistram. Octauo autem anno quo regnavit, adhuc existens puer, cepit querere deum Dauid patris sui, & duodecimo anno cepit mundare Iehudah, & Ierusalaim ab excelsis, & lucis, & simulachris, & sculpitibus. Destruxeruntque coram eo aras Behalim, & simulachra quae erant super eis demoliri fecit, & lucos, & simulachra, & sculpitula contriuit, & comminuit, & sparsit in superficie sepulchrorum eorum qui immolabant eis. Et ossa sacerdotum combussit super altaria eorum, mundauitque Iehudah, & Ierusalaim. Sic in vrribus Menasseh, & Ephraim, & Simhon usque ad Naphthali, & malleis suis per circuitum. Demolitus itaque est altaria, & lucos, & simulachra contriuit comminueno, & omnia simulachra excidit in omni terra Israel, et reuersus est Ierusalaim. Anno autem octauodecimo quo regnavit, quo mundauit terram, & domum, misit Saphan filium Asaph, & Mahasiah principem ciuitatis, & Ioach filium Ioachaz a commentariis, ad roborandum domum domini dei sui. Et venerunt ad Chizchiahu sacerdotem magnum, & dederunt argentum illatum in domum dei, quod congregauerant Leuitae custodes liminis de manu Menasseh, & Ephraim, & de vniuerso residuo Israel, & ab omni Iehudah, & Biniamin, & habitatoribus Ierusalaim. Et tradiderunt manus facientium opus, qui praefecti erant in domo domini, & tradiderunt illud factores operis qui faciebant in domo domini, vt facerent, & roborarent domum. Et dederunt artificibus, & cementariis, vt emerent lapides excisos, & ligna ad commilluras, & ad contingendum domos, quas destruxerant reges Iehudah. Et viri faciebant fideliter in opere, & super eos constituti erant Iachath &

a. Quando sol retrocessit

b. pietates

c. in dignitate loci sepulchrorum

Menasseh du iur in capitulato, resclusus destruit idola, dicitur Amon, quo a feris occiso suo, edit Iosiahu. C A P. X X X I I I.

4. Reg. 21.4

2. Reg. 27. b.

1. Reg. 7. b.

2. Reg. 8. b.

Iosiahu idola subuertit, insaurat templum, reperit Deuteronomium, consulti Chulath prophetae. C A P. X X X I I I. 4. Reg. 22. a.

b. in iudicio desolationis eorum, id est, in excelsis & desolatio ca. undiq.

c. & reuersi sunt in Ierusalaim

ehath & Hobadiah Leuitae de filiis Merari, & Zechariah, & Messulam de filiis Chehathim ad vrgendum; & Leuitae ipsi omnes peritiam habentes instrumentorum musices. Et super baulos, & sollicitatores, omnem facientem opus in quolibet opere erant de Leuitis scribae, & praefecti, & Ianitores. Et cum educerent argentum, quod illatum fuerat in domum domini, reperit Chizchiahu sacerdos librum legis domini per manum Moese. Et respondit Chizchiahu, & dixit ad Saphan scribam: Librum legis reperi in domo domini. Et tradidit Chizchiahu librum ipsi Saphan. Et adduxit Saphan librum ad Leuegem, & reulit adhuc regi verbum, dicendo: Omne quod datum est in manu seruorum tuorum, faciunt. Et confluauerunt argentum quod inuentum est in domo domini, & tradiderunt illud manus praepositorum, & manus facientium opus. Et nunciavit Saphan scriba regi, dicendo: Librum dedit mihi Chizchiahu sacerdos; Elegit in eo Sapha coram rege. Et fuit qui audisset rex verba legis, scidit vestimenta sua. Et praecipit rex Chizchiahu, & Achicham filio Saphan, & Habdon filio Michah, & Saphan scribae, & Hasaiah seruo regis, dicendo: Ite, querite dominum pro me, & pro residuo in Israel, & in Iehudah super verbis libri qui reperit est, quia magnus furor domini, qui stillauit in nos, eo quod non custodierunt patres nostri verbum domini, vt facerent iuxta omne quod scriptum est in libro hoc. Et abiit Chizchiahu, & qui erat regis ad Chulath prophetem vxorem Sallum filij T ochhath, filij Chasrah, custodis vestium, & ipsa habitabat in Ierusalaim in secunda, & locuti sunt ad eam iuxta hoc. Et dixit eis: Sic dixit dominus deus Israel: Dicit viro qui misit vos ad me: Sic dixit dominus: Ecce ego adduco malum super locum istum, & super habitatores eius, omnia maledicta quae scripta sunt in libro, quem legerunt coram rege Iehudah. Pro eo quod dereliquerunt me, & suffuerunt diis alienis, vt irritarent me in cunctis operibus manuum suarum, & stillabit furor meus in loco isto, & non extinguetur. Et ad regem Iehudah, qui mittit vos ad inquirendum dominum, sic dicitis: Ita dixit dominus deus Israel ea verba quae audisti. At quia emollitum est cor tuum, & humiliasti te a facie dei, quum audires verba eius contra locum istum, & contra habitatores eius, & humiliasti te coram me, & scidisti vestimenta tua, & fleuisti coram me: Et etiam ego audiui, dixit dominus. Ecce ego colligam te ad patres tuos, & congregabis te ad sepulchrum tuum in pace, & non videbunt oculi tui omne malum quod ego adduco contra locum istum, & contra habitatores eius. Et reulerunt regi verbum. Et misit rex, & congregauit omnes seniores Iehudah, & Ierusalaim. Et ascendit rex in domum domini, & omnis vir Iehudah, & habitatores Ierusalaim, & sacerdotes, & Leuitae, & omnis populus, a magno usque ad paruum. Et legit in auribus eorum omnia verba libri foederis, qui repertus est in domo domini. Et stetit rex in loco suo, percussitque foedus coram domino, vt ambularet post dominum, & custodiret praecipia eius, & testimonia eius, & statuta eius toto corde suo, & tota anima mea, faceretque verba foederis, quae scripta sunt in libro hoc. Et stare fecit omnem qui reperit est in Ierusalaim, & Biniamin, & fecerunt habitatores Ierusalaim iuxta pactum dei, dei patrum suorum. Et remouit Iosiahu omnes abominaciones de vniuersis terris, quae erant filiorum Israel, & seruire fecit omnem qui reperit est in Israel, vt seruirent domino deo suo, cunctis diebus suis non recesserunt a tergo domini dei patrum suorum.

a. Quaequid operis impo sisti est seruus tuis, ipsi peccati sunt.

b. iam secunda

4. Reg. 23. a.

4. Reg. 23. c.

2. Reg. 1. a.

Iosiahu celebrat Pascha, congregat regem Aegyptio motum, a populo plangitur. C A P. X X X V.

Fecit autem Iosiahu in Ierusalaim Pascha domino, & immolauerunt Pascha quartadecima mensis primi. Et constituit sacerdotes in custodiis suis & confortauit eos in ministerio domus domini. Dixitque Leuitis intelligere facientibus vniuersum Israel, qui sancti erant domino: Ponite arcam sanctuarii in domo, quam aedificauit Selomoh filius Dauid rex Israel. Non erit vobis onus in humero. Nunc seruite domino

deo vestro, & populo eius Israel. Et praeparate vos per domum familiarum vestrarum in diuisionibus vestris, secundum quod scripsit Dauid rex Israel, & secundum scripturam Selomoh filij eius. Et stite in sanctuario secundum diuisionem domus patrum fratrum vestrorum filiorum populi, & diuisionem domus patris Leuitarum. Et immolate Pascha, & sanctificate vos, & praeparate fratres vestros, vt faciant iuxta verbum domini, per manum Moese. Et largitus est Iosiahu filiis populi gregem agnorum, & filios caprarum, omnia pro Pascham, omni, qui repertus est, secundum numerum triginta milia, & boum tria milia. Haec de substantia regis. Et principes eius sponte populo, sacerdotibus, & Leuitis largiti sunt. Chizchiahu, & Zechariah, & Iechiel duces domus dei, sacerdotibus dederunt pro Pascham duo milia, & sexcenta, & boues trecentos. Chonaniahu autem, & Semahiah, & Nehamel fratres eius, & Chasabiah, & Iehiel, & Iozabad principes Leuitarum, largiti sunt Leuitis pro Pascham quinque milia pecudes, & boues quingentos. Et praeparatum est ministerium, & steterunt sacerdotes in loco suo, & Leuitae in diuisionibus suis, iuxta praecipitum regis. Et immolauerunt Pascha, & aspersi sunt sacerdotes sanguine eorum, & Leuitae decortocabant ea. Sustuleruntque holocausta, vt darent ea secundum diuisiones domus familiarum filijs populi, vt offerrent domino sicut scriptum est in libro Moese. Et sic de bobus. Et coxerunt Pascha igne iuxta normam, & sancta coxerunt in ollis, & ahenis, & lebetibus, & currere fecerunt ad vniuersos filios populi. Et postea parauerunt sibi, & sacerdotibus. Nam sacerdotes filij Aharon in offerendo holocaustum, & adipem, fuerunt usque ad noctem, & Leuitae parauerunt eis, & sacerdotibus filiis Aharon. Et cantores filij Asaph erant in gradu suo, iuxta praecipitum Dauid, & Asaph, & Heman, & Ieduthun vatis regis, & Ianitores in singulis portis. Non erat eis recedendum a ministerio suo, quia fratres eorum Leuitae parauerunt eis. Et paratum est omne ministerium domini in die illa, vt facerent Pascha, & offerrent holocausta super altare domini iuxta praecipitum regis Iosiahu. Feceruntque filij Israel, qui reperti sunt, Pascha in tempore illo, & solennitatem infermentarium septem diebus. Et non est factum Pascha simile in Israel a diebus Semuel vatis. Et omnes reges Israel non fecerunt sicut Pascha, quod fecit Iosiahu, & sacerdotes, & Leuitae, & omnis Iehudah, & Israel, qui repertus fuerat, & habitatores Ierusalaim. Octauo decimo anno regni Iosiahu factum est Pascha hoc. Post totum hoc, quod praeparauit Iosiahu domum, ascendit Necho rex Aegypti, vt pugnaret in Charchemis, iuxta Perath, & egressus est in occursum eius Iosiahu. Et misit ad eos nuncios, dicendo: Quid mihi, & tibi rex Iehudah? Non contra te hodie, sed contra aliam domum est bellum meum, & deus dixit, vt festinarem. Desine a deo qui mecum est, vt non perdat te. Et non auertit Iosiahu faciem suam ab eo, sed, vt pugnaret cum eo, mutauit se. Et non audiuit verbis Necho ex ore dei. Et venit, vt pugnaret in campo Meghidoo, Et iaculis affecerunt sagittarum regem Iosiahu. Dixitque rex seruis suis: Transire facite me, quia vulneratus sum admodum. Et transire fecerunt eum serui eius de curru, & equitare fecerunt eum super currum secundum qui erat ei, & pergere fecerunt eum in Ierusalaim, & mortuus est, & sepultus est in sepulchris patrum suorum, & omnis Iehudah & Ierusalaim lugebant super Iosiahu. Et lamentatus est Irmeiah super Iosiahu. Et meminerunt omnes cantores & cantatrices in lamentationibus suis super Iosiahu usque hodie, & dederunt ea in statutum super Israel. Et ecce ipsa scripta sunt in lamentationibus. Residua autem Iosiahu, & pietates eius, sicut scriptum est in lege domini, & res eius primae & nouissimae, ecce scripta sunt in libro regum Israel, & Iehudah.

Ierusalaim destruitur, populus ductur in Babel, quem postea peragula annos remittit Chozai.

& pallum meum, & euulsi capillos capitis mei, & barbā meā, & sedi stupens. Et ad me congregabatur omnes pauidi in verbis dei Israel pro praeruaricatione transmigrationis, & ego, sedebam stupens vsq; ad sacrificiū vespertinum. Et in sacrificio vespertino surrexi de afflictione mea, & cū scidillem vestimētum meum, & palliū meum, curauī me super genua mea, & expā-

B di palmas meas ad dñm deū meum, & dixi: Deus mi pudore affectus sum, & erubui eleuare deus mi facie meam ad te, quā iniquitates nostrae multiplicatae sunt super caput, & delictum nostrum creuit vsq; ad coelum. A diebus patrum nostrorū sumus in delicto magno vsq; ad diem hanc. Et propter iniquitates nostras traditi sumus nos, reges nostri, et sacerdotes nostri, in manum regum terrarum, in gladium, in captiuitatem, & in rapinam, & in pudorem vultus, secundū diem hanc. Et nunc modico momento, fuit deprecatio a domino deo nostro, vt derelinqueret nobis euasione, & daret nobis clauū in loco sanctitatis ei⁹, vt illuminaret oculos nostros deus noster, & daret nobis vitā modicā in seruitute nostra. Quia serui sumus, & in seruitute nostra non dereliquit nos deus noster. Et inclinauit super nos misericordiā coram rege Paras, vt daret nobis vitam, vt exaltaret domum dei nostri, & stare faceret solitudines eius, & daret nobis sepem in Iehudah, & in Ierusalaim. Et nunc quid dicemus deus noster post hoc? Quia dereliquimus praecipua tua, quae praecipisti per manum seruorū tuorum prophetarū, dicēdo: Terra ad quam ingredimini, vt possideatis eam, terra immūda est iuxta immūdiciam populorū terrarū, secundū abominationes eorū, quibus repleuerūt eam ab ore ad os immūdicia sua. Et nunc filias vestras ne detis filiis eorū, & filias eorum ne accipiat filii vestris, & ne quaeratis pacē eorum, & bonum eorū vsq; in seculum, vt cōfortemini, & comedatis bonū terrae, & haereditate accipere faciat filios vestros vsq; in seculum. Et post omne quod venit super nos, ppter opa nostra mala, & ppter delictū nostrū magnū, quā tu deus noster phibuit ne essemus deorsum propter iniquitates nostras, & dedisti nobis euasione secundū hoc.

D Nunquid conuertemur ad dissipandū praecipua tua, & ad affinitatem contrahendam cum populis abominationum istarum? Nunquid non irascaris in nos vsq; ad consumptionem, vt non sit residuum, & euasio? Domine deus Israel iustus es tu, quoniam residui sumus & euasio secundū diem hanc. Ecce sumus coram te in delictis nostris, Non enim est stare coram te propter hoc.

Populus penitens, vxores alienigenas abiecit. C A P. X.

A T cum orasset Hezra, & fessus esset flens, & cecidisset coram domino dei, congregati sunt ad eum de Israel cœteris grandis valde virorū, & mulierū, & paruulorū, quī fleuit populus multo fleru. Et respondit Secheniah filius Iechiel, de filiis Helam, & dixit ad Hezra: Nos praeruaricati sumus in deū nostrum, & duximus vxores alienigenas de populis terrae, sed nūc est spes Israel super hoc. Nunc em percutiamus fœdus cum deo nostro, vt educamus omnes vxores, & natos ex eis secundū consiliū domini, & pauentium praecipitū dei nostri, & secundū legē fiat. Surge, quia ad te pertinet res, & nos erimus tecum, Cōfortare & fac. Et surrexit Hezra, & adiurauit principes sacerdotū, & Leuitarū, & omnem Israel, vt facerent secundum verbum hoc. Et iurauerunt. Et surgens Hezra a facie domus dei, abiit ad cubiculū Ichochanan filij Elialib. Et abiens illic, panē non comedit, & aquā non bibit. Lugebat em super praeruaricatione transmigrationis, Et transire fecerunt vocē per Iehudah, & Ierusalaim omnibus filiis transmigrationis, vt congregaretur in Ierusalaim. Et omēs qui nō venerit in tribus diebus iuxta consiliū principū, & seniorū, peribit omnis substantia eius, & ipse separabit a coetu transmigrationis. Et cōgregati sunt oēs viri Iehudah, & Binitamin in Ierusalaim intra tridui, Fratq; ipse mēlison, in vicesima mēlīs: & sederūt ois populus in platea domus tremētes propter rē, & propter pluuias. Et surrexit Hezra sacerdos, & dixit ad eos: Vos praeruaricati estis,

duxistis vxores alienigenas, vt adderetis delicto Israel. Et nūc date confessionē dño deo patrum vestrorū, & facite voluntatē eius, & separamini a populis terrae, & ab vxoribus alienigenis, Et ruderunt omnis coetus & dixerūt voce magna: Sic, secū dum verbū tuum nobis est faciendū. Sed populus multus & tēpus pluuiarū est, & nō est vis ad standū foris, & opus non est diei vnus, neq; duorū, quā multi sumus qui praeruaricati sumus in hoc. Stent obsecro principes nostri in vniuerso coetu, & omnis in vrbibus nostris qui duxit vxores alienigenas, veniat tēporibus statutis, & cum eis sint seniores lingularū ciuitatū, & iudices eius, vsq; ad auersionē furoris irē dei nostri a nobis propter hoc. Veruntamen Ionathan filius Hafai, & Iachaziah filius Tichuah constituti fuerunt super hoc, & Mesullam, & Sabbethai Leuitae adiuuerunt eos. Et fecerunt sic filij transmigrationis, & separati sunt Hezra sacerdos, & viri principes familiarū per domū patrum suorum, & vniuersi ipsi per nomina, & sederunt in die vna mensis decimi, vt quaererent rem. Et perfecerunt opus in omnibus viris, qui duxerūt vxores alienigenas vsq; ad diem primū mēlīs primi. Et inuēti sunt de filiis sacerdotū, qui duxerunt vxores alienigenas de filiis Iesua ah filij Iosadach, & fratru eius, Mahafai, & Elihezer, & Larib, & Ghedaliah. Et dederūt manū suā, vt educerent vxores suas. Et expiationē fecerunt in arietē pecorū pro delicto suo. Et de filiis Immer Chanani, & Zebadiah. Et de filiis Harim, Mahafai ah, & Eltah, & Semahai, & Iechiel, & Huzzi, & Larib, & Paschur, Eliohenai, Mahafai, Israhel, & Nethanel, Iozabad, & Elhafah. Et de Leuitis Iosabad, & Simhi, & Chelaliah, qui & Chelithab, Pethachiah, Iehudah, & Elihezer. Et de cantoribus Elialib, & de janitoribus Sallum, & Thelem, & Vri. Et de Israel de filiis Parhos, Ramiah, & Ieziah, & Malchiah, & Mithamin, & Elhazar, & Malchiah, & Benai, Et de filiis Helā, Mathaniah, Zechariah, & Iechiel, et Ieremoth, et Eliah, Et de filiis Zathu, Eliohenai, Elialib, Mathaniah, et Ieremoth, et Zabadi, et Haziza. Et de filiis Bebai, Ichochanā, Chnaniah, Zabbai et Hathai. Et de filiis Bani, Masullā, Meluch, et Hadai ah, Iasub, & Seal, Ieremoth. Et de filiis Pachathmoab, Hadna, et Chelal, Benai, Mahafai, Mathaniah, Beselel, & Binnui, & Menasseh. Et de filiis Harim, Elihezer, Israhel, Malchiah, Semahiah, Simhon, Binitamin Malluch, Semariah. De filiis Chasum, Marthanai, Marthathah, Zabad, Elipheleth, Jeremai, Menasseh, Simhi. De filiis Bani, Mahadai, Hamram, & Vei, Benai ah, Bediah, Cheluhu, Vaniah, Meremoth, Elialib, Mathaniah, Marti, Enai, & Iahafan, et Bani, et Binnui, Simhi, et Selemiah, & Nathan, & Hadaiah, Machnadebai, Safai, Sarai, Hazarel, & Selemiahu, Semariah, Salū, Amariah, Ioseph. De filiis Nebo, Iehiel, Mathithiah, Zabad, Zebinah, Iadai, et Ioel, Benai, Omnes hi acceperunt vxores alienigenas, & erant ex eis mulieres, & posuerunt filios.

Liber secundus Hezrae

rae, qui & Nechemiah dicitur: Interprete Sante Pagnino, Lucensi.

Nechemiah princeps regis Artachastae, pro populo afflictio, dum orat.

VERBA NECHEMIAH filij Chachaliah. Et fuit, in mēse Chisleu anno vigesimo eram in Sufan castro. Et venit Chonani, vnus de fratribus meis, & viri de Iehudah, & interrogauī eos de Iehudæorum statu, nepe de eorum euasione, qui remanserūt ex captiuitate, & de Ierusalaim. Et dixerunt mihi: Residui qui remanserūt de captiuitate, ibi in prouincia sunt in malo magno, & opprobrio &

capitulum, ibi in prouincia sunt in malo magno, & opprobrio &

brio, & murus Ierusalaim dirutus est, & portae eius combustae sunt igni. Et fuit, cum audissem verba haec, sedi, & fleui, & luxi per dies, Et ieiunauī, & orauī corā deo coeli. Et dixi: Quae so domine deus coeli, deus magne, & terribilis, custodiens pactum, & misericordiam diligentibus te, & custodientibus mā data tua, Sit quae so auris tua intendens, & oculi tui aperti, vt audias orationem serui tui, quam oro coram te hodie die ac nocte, pro filiis Israel seruis tuis. Et confiteor pro peccato filiorum Israel, quod peccaui tibi, & ego, & dom⁹ patris mei peccaui. Corruptio corrupti sumus tibi, & non custodimus praecipua tua, & statuta, & iudicia quae praecipisti Moysi seruo tuo, dicēdo: Vos praeruaricabimini, & ego dispergam vos in populos. Et si reueri fueritis ad me, et custodieritis praecipua mea, & feceritis ea, si fuerit expulsio vestra ad extremum coeli, inde cōgregabo vos, & adducam vos ad locum quē elegi, vt habitare facerem nomē meum ibi. Et ipsi serui tui, & populus tu⁹, quem redemisti in fortitudine tua magna, & in manu tua forti. Quae so dñe sit obsecro auris tua attendēs ad orōnem serui tui, & ad orōnem seruorū tuorū, qui volūt timere nomē tuum, & prospere fac quae so Ieruum tuū hodie, & da eum in miserationes corā viro isto. Ego verò eram pincerna regis.

Nechemiah imperatoris litera a rege Artachastae, venie Ierusalaim, adificatque muros eius. C A P. I.

ET fuit, in mēse Nisan, anno vigesimo Artachastae regis, vinum erat ante eum, & accepi vinū, & dedi regi, & non eram solitus esse tristis coram eo. Et dixi mihi rex: Quare vultus tuus est tristis, et non agrotas? Non est hoc nisi malū cordis. Et timui multum valde. Et dixi regi: Viat rex in aeternū. Quomodo non erit tristis vultus meus, quū ciuitas domus se pulchrorū patrum meorū deferta sit, & portae eius consumptae sunt igni? Et dixi mihi rex: Pro quo postulas? Et orauī ad deū coeli. Et dixi ad regem: Si regi bonū est, & si placet seruo tuo corā te, rogo vt mittas me in Iehudah, ad ciuitatē se pulchrorū patrū meorū, vt aedificē eā. Dixitq; mihi rex, et regina sedēs apud eū: Vsq; quo erit iter tuū, & quī reuerteris? Et placuit corā rege, & milit me, & constitui ei tēpus. Et dixi regi: Si regi est bonū, epistolae dent mihi scribae ad duces qui sunt trans flumen, vt traducant me, donec veniā in Iehudah. Et epistolā ad Asaph custodē pomarij qd est regi, vt det mihi ligna ad contignandū portas palati, quae erant domui, & muro ciuitatis, et domui in quā ingressus fuero. Et dedit mihi rex iuxta manū dei mei bonā super me. Et veni ad duces qui erant trans flumen, & dedi eis epistolae regis. Et misit me rex princeps exercitus, & equites. Et audiuit Sanballath Choronites, & Thobiah seruus Hammonites, & displicuit eis displicentia magna, quod venisset homo ad quaerendū bonū filiis Israel. Et veni in Ierusalaim, & fui ibi diebus tribus. Et surrexi nocte & viri pauci erāt meū, & nō indicauī homini, quid deus dedisset in cor meū, vt facerē in Ierusalaim. Et iumentū non erat meū, nisi iumentū super quod sedebā. Et egressus sum p portam vallis nocte, & ante fontē draconis, & ad portam stercoreum, & considerauī muros Ierusalaim qui erāt dirui, & portas eius quae cōsumptae erant igni. Et tranui ad portā fontis, & ad aquā ductū regis, & nō erat locus ad transeundū sub eo, & ascendi per torrentē nocte, & cōsiderauī murū, & reuersus sum, & veni ad portā vallis, & redi. Et magistratus nesciebāt quo abiissem, & quid facerē, & Iehudaeis, & sacerdotibus, & optimatibus, et magistratibus, & reliquis facientibus opus, eouitq; non indicauī. Et dixi eis: Vos videtis malum in quo sumus, quā Ierusalaim deserta est, & portae eius succēse sunt igni. Venite, & aedificemus murū Ierusalaim, & nō sumus vltra op probriū. Et indicauī eis manū dei mei, qd esset bona super me, & verba regis quae dixit mihi. Et dixerunt: Surgamus, & aedificemus. Et confortatae sunt manus eorū in bonū. Audiuit autē Sanballath Choronites, & Thobiah seruus Hammonites, & Ghesem Harbites, & subannauerūt nos, & depexerūt nos, et

dixerūt: Quid est hoc quod facitis? Nunquid contra regē rebellatis? Et reddidi eis verbum, dixiq; ad eos: Deus coeli, ipse prospera faciet nos, & nos serui ei⁹ sum⁹. Surgamus, & aedificemus, vobis autē nō est pars, & iustitia, & memoria in Ierusalaim.

Catalogus eorum qui muros aedificauerunt. C A P. I I I.

ET surrexit Elialib sacerdos magnus, & fratres eius sacerdotes, & aedificauerunt portam pecorum. Ipsi reparauerunt eam, & stauerunt ostia eius, vsq; ad turrim Meah, & reparauerunt eam vsq; ad turrim Chananel. Et iuxta locū ei⁹ aedificauerunt viri Ierecho, & iuxta locum ei⁹ aedificauit Zachur filius Imri. Et portam piscium aedificauerunt filij Hafen niah. Ipsi contignauerunt eam, & stauerunt valuas eius, et seras ei⁹, & vectes ei⁹. Et iuxta locū eorū instaurauit Meremoth filius Vriah filij Hachos. Et iuxta locū eorum instaurauit Mesullam filius Berechiah filij Mesezabel. Et iuxta locum eorum instaurauit Sadoc filius Bahana. Et iuxta locum eorum instaurauerunt Techohite: et maiores eorū non adduxerunt collū suum, in opere domini sui. Et portam veterē instaurauerunt Ioiadah filius Paseah, & Mesullam filius Besodeiah. Ipsi contignauerunt eam, & stare fecerunt valuas eius, & seras eius, et vectes eius. Et iuxta locum eorum instaurauit Malathiah Ghibhonites, & Iadon Meronites viri Ghibhon & Milpah, p folio ducis trans flumē. Et iuxta locū eius instaurauit Huzzi filius Charhoiah, qui erant aurifabri. Et iuxta locū eius instaurauit Chananiah filius Harachachim. Et instaurauerunt Ierusalaim vsq; ad murum latum. Et iuxta locum eorum instaurauit Replah filius Chur princeps mediae partis Ierusalaim. Et iuxta locū eorum instaurauit Iedaiah filius Charumaph contra domum suā. Et iuxta locum ei⁹ instaurauit Charth⁹ filius Chafabneiab. Mensuram secundā instaurauit Malchiah filius Charim, et Chafub filius Pachthmoab, et turrim fumorum. Et iuxta locum eius instaurauit Sallum filius Halloches, princeps dimidae partis Ierusalaim, ipse, & filiae eius. Portā vallis instaurauit Chanum, & habitatores Zanoach. Ipsi aedificauerunt eā, & stauerunt valuas eius, seras eius, et vectes ei⁹, & mille cubitos in muro, vsq; ad portā stercoreū. Et portā stercoreū aedificauit Malchiah filij Rechab princeps partis Bethachae rē. Ipse aedificauit eā, & stauit valuas ei⁹, seras ei⁹, & vectes ei⁹. Et portā fontis instaurauit Sallū filij Cholchozeh princeps regionis Mispah. Ipse aedificauit eā, et texit eā, & stauit valuas ei⁹, seras eius, & vectes ei⁹. Et murū piscinae pomarij iuxta hortū regis vsq; ad gradus descendētes de ciuitate David. Post eū instaurauit Nechemiah filius Habbuch princeps dimidae regionis Bethsur, vsq; contra sepulchra David, et vsq; ad piscinā factam, & vsq; ad domū forium. Post eum instaurauerunt Leuitae Rechum filius Bani, iuxta locum ei⁹ instaurauit Chaschabiah princeps dimidae regionis Chelilah in regione sua. Post eum instaurauerunt fratres eorū Baunai filius Chennadad princeps dimidae regionis Chelilah. Et instaurauit iuxta locum eius Hezer filius Iesuah princeps Mismah mensurā secundā e regione ascensus armorū angulū. Post eum excandescens instaurauit Baruch filius Zachai mensurā secundā ab angulo vsq; ad osium domus Elialib sacerdotis magni. Post eum instaurauit Meremoth filius Vriah filij Hachos mensurā secundā, ab ostio domus Elialib, vsq; ad pfectionē dom⁹ Elialib. Et post eum instaurauerunt sacerdotes viri planicie. Post eum instaurauit Binitamin, et Chafub contra domū suā. Post eum instaurauit Hazariah filij Mahafai filij Hananiah apud domum suam. Post eum instaurauit Binnui filius Chenadad mensurā secundā, a domo Hazariah, vsq; ad angulū, et vsq; ad angulū. Palal filius Vzai contra angulū, & turrim q egrediebatur e domo regis excessan, q erat in atrio carceris; post eū Pedai filij Parhos, et Nethinim q habitabāt in arce vsq; contra portā aquarū ad orientem, & turrim q egrediente. Post eū instaurauerunt Techohite mensurā secundā e regione turris magne egredientis, vsq; ad murū arcis. Super portā equorū instaurauerunt

at magister eorum curi. Cum fuerit nō induerit in fontē do. mitali.

o portione; quali paro. chig regione ubi, dea ulc.

e filius coll. hary.

in Sufg. p. latio

n. v.

n. v.

populi erant ad librum legis. Et stetit Hezra scriba super fugesum lignum, quod fecerunt propter verbum, & stetit iuxta eum Matthiah, & Semah, & Hananiah, & Vriah & Chihai, & Mahazeiah ad dexteram eius. A sinistra vero ei Pezai, Misael, Malchiah, Chafum, Chabadanah, Zechariah, & Mesullam. Et aperuit Hezra librum in oculis omni populi, quia supra omnem populum erat. Et cum aperuisset stetit omnis populus. Et benedixit Hezra domino deo magno. Et respondit omnis populus, Amen, Amen, cum exaltatione manuum suarum. Et incuruati sunt, & adorauerunt dominum proni in terra. Et Iesuah, & Bani, & Serebiah, Iamin, Hacub Sabbethai, Hodaiah, Mahafiah, Chelitha, Hazariah, Iozabad Chanah, Pelaiab, & Leuitae intelligere faciebant populum legem, populus autem erat in loco suo. Et legerunt in libro, in lege dei, & posuit est intellectus, & intellexerunt scripturam. Et dixit Nechemiah (ipse est Tirshata), & Hezra sacerdos scriba, & Leuitae qui intelligere faciebant populum, omni populo: Dies sanctus est domino deo nostro. Ne lugeatis, & ne fletis. Fiebat enim omnis populus, quum audiret verba legis. Et dixit eis: Ite comedite pinguis, & bibite dulcia, & mitte partes ei cui nihil est paratum, quia sanctus dies domino nostro, & ne contristemini, quia gaudium domini est fortitudo vestra. Leuitae autem silentium faciebant in omni populo, dicendo: Tace, quia dies sanctus est, & ne doleratis. Et abierunt omnis populus ad comedendum, & bibendum, & ad mittendum partes, & ad faciendum letitiam magnam, quia intellexerunt verba quae docuerant eos. Et in die secunda congregati sunt principes familiarum vniuersi populi, sacerdotes, & Leuitae, ad Hezra scribam, & ad intelligendum verba legis. Et in uenerunt scriptum in lege, quam praecipit dominus per manum Moseh, vt habitarent filij Israel in tabernaculis, in solennitate, in mense septimo, & vt audire facerent, & transire facerent vocem per vniuersas vrbes suas, & per Ierusalaim, dicens: Egredimini in montem & afferite frondes oliuae, & frondes arboris pinus, & frondes myrti, & frondes palmarum, et frondes arboris deniae, vt faciatis tabernacula sicut scriptum est. Et egressi sunt populus, & attulerunt, feceruntque sibi tabernacula vniuersaque in tecto suo, & in atris suis, & in atris domus dei, & in platea portae aquarum, & in platea portae Ephraim. Et fecerunt omnis coetus qui redierunt de captiuitate tabernacula, & habitauerunt in tabernaculis: quia non fecerant ad dies Iehosuah filij Nun, sic filij Israel vsque ad diem istum, & fuit letitia magna valde. Legit autem in libro legis dei per singulos dies a die primo vsque ad diem nouissimum. Et fecerunt solennitatem septem diebus, & die octauo collecta iuxta morem.

a alta nocte legerunt. b singula exponendo: & ita dato intellectu intellegere fecerunt sectionem.

c super tectis fauibus

d refectione reitio. Iacul hic populo.

Populus percipiens uoces alienigenas abiicit, Hezra beneficia domini, & peccata populi recentet. C A P. I X.

A In die autem vigesima, & quarta mensis huius congregati sunt filij Israel in ieiunio, & iacis, & terra super se. Et separauerunt se qui erant de semine Israel ab omnibus filiis alienigenis, & steterunt, & confessi sunt peccata sua, & iniquitates patrum suorum. Et iurauerunt in loco suo, & legerunt in libro legis dei sui, quater in die, & quater confessi sunt, & incuruauerunt se domino deo suo. Surrexit autem super gradum Leuitarum Iesuah, & Bani, Chadmiel, Sebaniah, Buni, Serebiah, Bani, Chenani, & clamauerunt voce magna ad dominum deum suum. Et dixerunt Leuitae Iesuah, & Chadmiel, Bani, Chafabneiah, Serebiah, Hodiiah, Sebaniah, Pethachiah, Surgite, benedicite domino deo nostro a seculo, & vsque in seculum. Et benedicat nomini gloriae tuae: & excelsio super omnem benedictionem, & laudem. Tu ipse domine solus, tu fecisti caelum, caelum colorum, & omnem exercitum eorum terrae, & vniuersa quae sunt in ea, maria, & vniuersa quae sunt in eis, & viuificas omnia haec, & exercitum caeli tibi se incuruant. Tu ipse domine deus elegisti Abram, & eduxisti eum de Ur Chaldim: & posuisti nomen eius Abraham. Et inuenisti cor eius fidele coram te, & percussisti eum coedem, vt dares terram Chenahanai, Chittai, Emorai, Perizai, Tebusai

e habite. frum in fide.

& Ghirghasei, vt dares semini eius. Et confirmasti verba tua, quia iustus es, & vidisti afflictionem patrum nostrorum, in Aegypto, clamoremque eorum audisti in mari Suph. Et dedisti signa, & portenta in Parholi, & in vniuersis seruis eius, & in omni populo terrae eius. Cognouisti enim, quod superbe egerant contra eos, & fecisti tibi nomen secundum diem hanc. Et mare diuisisti ante eos, & transierunt per medium maris in siccitate, & persecutores eorum proiecisti in profunda, tanquam lapidem in aquas validas. Et in columna nubis duxisti eos per diem, & in columna ignis per noctem, vt illicescere faceres eis viam per quam ambulaturi erant. Et super montem Sinai dedisti, & locutus es cum eis de coelo, & dedisti eis iudicia recta, & leges veras, statuta, & praecipita bona. Et sabbarum sanctum tuum notificasti eis, & praecipita, & statuta, & legem praecipisti eis per manum Moseh serui tui. Et panem de coelo dedisti eis in fame eorum, & aquam e petra eduxisti eis in siti eorum, & dixisti eis, vt ingrederebantur ad possidendum terram, super quam leuasti manum tuam, vt traderes eis. Et ipsi, & patres nostri superbe egerunt, & indurauerunt ceruicem suam, & non audierunt praecipita tua: Et reuertuntur ad possidendum recordati mirabilia tuorum, quae feceras cum eis. Et indurauerunt ceruicem suam, & posuerunt caput, vt reuertentur ad seruitutem suam, cum rebellione sua. Et tu deus propitius tuum clemens, & misericors, ioganimis, & multae misericordiae, non dereliquisti eos. Insuper quando fecerunt sibi vitulum conflatum, & dixerunt, iste est deus tuus, qui ascendere fecit te terra Aegypti, feceruntque blasphemias magnas. Tu propter misericordias tuas multas non dereliquisti eos in deserto, columna nubis non recessit ab eis per diem, vt duceret eos per viam, & columna ignis per noctem, vt lucere faceres eis, et viam per quam ambulaturi erant. Et spiritum tuum bonum dedisti ad audiendum eos, & manum tuam non prohibuisti ab ore eorum, & aquam dedisti eis in siti eorum. Et quadragesima annis pauisti eos in deserto. Non egerunt, vestimenta eorum non inueterauerunt, & pedes eorum non tumuerunt. Et dedisti eis regna, & diuisisti eos, vt essent ad angulum vnum, & possederunt terram Sichon, & terram regis Chesbon, & terram Hagh regis Basan. Et filios eorum multiplicasti sicut stellas caeli, et ad duxisti eos ad terram de qua dixerat patribus eorum, vt ingrederebantur ad possidendum. Et venerunt filij, & possederunt terram, & humiliasti coram eis habitatores terrae Chenahanaeorum, & dedisti eos in manu eorum, & reges eorum, & populos terrae, vt facerent in eis secundum voluntatem suam, & ceperunt vrbes munitas, & humum pinguem, & possederunt domos plenas omni bono, cisternas excisas, vineas, & oliuetas, & arbores fructiferas in multitudine. Et comederunt, & saturati sunt, & impinguati sunt, & delictis affluerunt propter bonitatem tuam magnam. Et irritauerunt, & rebellauerunt contra te, & proiecerunt legem tuam post tergum suum, & prophetas tuos occiderunt, qui testificabantur eis, vt conuerterent eos ad te, & fecerunt conuicia in deum magna. Et dedisti eos in manum hostium suorum, & afflixerunt eos. Et in tempore tribulationis suae clamauerunt ad te, & tu de coelo audisti, & secundum miserationes tuas multas dedisti eis seruatorem, & seruaerunt eos de manu hostium suorum. Et cum fuisset requies eis, reuersi sunt ad faciendum malum coram te, & dereliquisti eos in manu inimicorum suorum, & dominati sunt eis. Et conuersi sunt, & clamauerunt ad te, & tu de coelo exaudisti, & eruisi eos secundum miserationes tuas multis temporibus. Et testatus es eis, vt redirent ad legem tuam, sed ipsi superbe egerunt, & non audierunt praecipita tua, & in iudiciis tuis peccauerunt, quae faciet homo, & viuet in eis: & dederunt humerum recedentem, & ceruicem suam indurauerunt, & non audierunt, Et protraxisti super eos annos multos, & contestatus es eos spiritu tuo per manum prophetarum tuorum, & non aucltauerunt, & tradidisti eos in manum populorum terrarum. Et propter misericordias tuas multas

a ut testantur dies hec.

b constituerunt ducem, c manentes in rebellioe sua.

d erudientem

e et populos eos per singulos ius.

f frumentum

multas non fecisti eos in consumptionem, & non dereliquisti eos, quia deus clemens, & misericors es. Et nunc deus noster, deus magne fortis, & terribilis, custodiens pactum, & misericordiam, ne diminuat cor te omnis labor qui inuenit nos reges nostros, principes nostros, sacerdotes nostros, prophetas nostros, patres nostros, & omnem populum tuum a diebus regum Assur vsque ad diem hanc. Et tu iustus in omni quod venit super nos, quia veritatem fecisti, & nos impietate egimus. Et reges nostri, principes nostri, sacerdotes nostri, & patres nostri, non fecerunt legem tuam, & non attenderunt praecipita tuis, & testimoniiis tuis, quae testificauit es eis. Et ipsi in regno suo, & in bonitate tua multa quam dedisti eis, & in terra lata, et pingui, quam tradideras coram eis, non seruiert tibi, & non sunt conuersi ab operibus suis malis. Ecce hodie serui sumus, & in terra quam dedisti patribus nostris, vt comederent fructum eius, & bonitatem eius, ecce serui sumus. Et fructus eius multus regibus quos posuisti super nos propter peccata nostra, & cor poribus nostris dominantur, & iumentis nostris secundum voluntatem suam, & in tribulatione magna sumus. Et cum toto hoc percutimus fidelitatem, & scribimus, Et super signaturam sunt principes nostri, Leuitae nostri, & sacerdotes nostri.

Et super signaturas fuerunt Nechemiah Tirshata filij Chahai, & Sidchiah, Seraiah, Hazariah, Irmehai, Paschur Amariah, Malchiah, Et Chath, Sebaniah, Malluch, Charim Meremoth, Hobadiah, Daniel, Ghinnethon, Baruch, Mesullam, Abiiah, Mitamin, Mahaziah, Bilgai, Semaiah. Isti sacerdotes. Et Leuitae, & Iesuah filius Azaniah, Binui de filiis Chenadachmiel, Et fratres eorum Sebaniah, Hodiiah, Chelitha, Pelaiab, Adoniah, Biguai, Hadin, Ather, Chizchiah, Hazzur, Hodiiah, Chafum, Bessai, Chariph, Hanathoth, Nebai, Magpihas, Mesullam, Chezir, Mesezabel, Sadoc, Iadathai, Pelathiel, Chanah, Hananiah, Hofeah, Chananiah, Chafub, Haloches, Pelach, Sobech, Rechum, Chafabnah, Mahafiah. Et Achiah, Chanah, Hanan, Malluch, Charim, Bahanab. Et residuum populi, sacerdotes, Leuitae, ianitores, & cantores, Nethinum, & omnis diuisus a populo terrarum ad legem dei, & vxores eorum, filij eorum, & filiae eorum, omnis sciens, intelligens. Tenentes cum fratribus suis, opimates eorum, & venientes cum execratione, & iuramento, vt ambularent in lege dei quae data est per manum Moseh serui tui, & custodirent, & facerent vniuersa praecipita domini dei nostri, & iudicia eius, & statuta eius. Et quod non daremus filias nostras populis terrae, & filias eorum non acciperemus filios nostros. Et a populis terrae afferentibus mercibus, & omne venale in die sabbari, vt vendant, non accipiemus ab eis in sabbaro, & in die sancto, & dimittemus annum septimum, & exactionem vniuersae manus. Et statuimus super nos praecipita, vt imponatur nobis tertia pars Sechel in anno, ad opus domus dei nostri. Ad panem propositionis, & sacrificium iuge, & ad holocaustum iuge, sabbara, Caledas, ad solennitates, & ad sancta, & ad peccata, ad exorandum pro Israel, & omne opus domus dei nostri. Et fortes iecimus super oblationem lignorum, sacerdotes, Leuitae, & populi, vt afferant in domum dei nostri per domum patrum nostrorum per tempora determinata annuatim, vt arderent super altare dei nostri, sicut scriptum est in lege. Et afferemus primitiuam terrae nostrae, & primitiuam omnis fructus, omnis arboris annuatim in domum domus dei nostri (sicut scriptum est in lege) & primogenita bouum nostrorum, & pecorum nostrorum, vt afferant in domum dei nostri sacerdotibus ministrantibus in domo dei nostri. Et primitias pasturum nostrorum, & deuotionum nostrarum, & fructus omnis arboris, vini, & olei afferemus sacerdotibus ad cubacula domus dei nostri, & decimam terrae nostrae Leuitis, &

a Constituti

b Firmantes focos pro fratribus suis, opibus manibus suis.

c frumentum

Leuitae decimas accipient in omnibus vrribus operum nostrorum. Erunt autem sacerdotes filius Aharon cum Leuitis, quum decimam illi accipient, offerentque Leuitae decimam decimam in domo dei nostri ad cubiculum in domo thesauri. Ad cubacula enim deferent filij Israel, & filij Leui oblationem frumenti, vini, & olei, & ibi erunt vasa sanctuarum, & sacerdotes ministrantes, & ianitores, & cantores, & non dimittent domus dei nostri.

Qui in Ierusalaim habitauerunt in eis, & in ciuitatibus Iehudah. C A P. X I.

Habitauerunt autem principes populi in Ierusalaim. Residuum vero populi iecerunt sortes, vt adducerent vnum decem ad habitandum in Ierusalaim ciuitate sancta. Nouem vero partes in ciuitatibus. Et benedixerunt populus omnibus viris spontaneis ad habitandum in Ierusalaim. Et isti sunt principes prouinciae, qui habitauerunt in Ierusalaim, & in vrribus Iehudah. Habitauerunt vniuersique in possessione sua in vrribus suis, Israelitae sacerdotes, & Leuitae, & Nethinum, & filij seruorum Selomoh. Et in Ierusalaim habitauerunt de filiis Iehudah, & de filiis Biniamin. De filiis Iehudah, Hathaiah filius Huzziiah, filij Zechariah filij Amariah filij Sephathiah, filij Mahalalel, de filiis Peres. Et Mahafiah filius Baruch, filij Cholchozech, filij Chazaiab, filij Hadaiab, filij Iorab, filij Zechariah, filij Hasloni. Omnes filij Peres qui habitabant in Ierusalaim, quadringenti sexaginta & octo viri fortes. Erant filij Biniamin Sallu filius Mesullam, filij Iohed, filij Pedarab, filij Choleiaiah, filij Mahafiah, filij Ithiel, filij Iesahiah. Et post eum Ghababai, Sallai, nongenti viginti & octo. Et Ioel filius Zichri praepositus super eos, & Iehudah filius Senuah super ciuitate sancta. De sacerdotibus Iedath filius Ioarab, Iachin, Seraiah filij Chihai, filij Mesullam, filij Sadoc, filij Meraioth, filij Achathub principis domus dei. Et fratres eorum facientes opus in domo octingenti viginti, & duo. Et Hadaiah filius Ierochab, filij Pelaiab, filij Ami, filij Zechariah, filij Pascur, filij Malchiah. Et fratres eius principes patrum ducenti quadraginta, & duo, & Hamassai filius Hazarel, filij Achzai, filij Mellemoth, filij Immer. Et fratres eorum potentes robore centum viginti, & octo. Et praepositus super eos Zabdiel filius Haggedolim. Et de Leuitis Semahiah filius Chafub filius Hazzach, filij Chafabiah, filij Bunni. Et Sabbethai, & Iozabad super opus extrinsecum domus dei de principibus Leuitarum. Et Mathaniah filius Micha filij Zabdi, filij Asaph princeps principalis confitens in oratione. Et Babuchiah secundus de fratribus eius, & Hadda filius Samuah filij Ghalal, filij Ieduthum. Omnes Leuitae in ciuitate sancta ducenti octoginta, & quatuor. Et ianitores Hacchub, Talmon, & fratres eorum qui erant custodes in portis, centum septuaginta, & duo. Et residuum Israel sacerdotum, Leuitae in vniuersis ciuitatibus Iehudah, vniuersique in hereditate sua. Et Nethinum qui habitabat in arce, & Sicha, & Ghispa super Nethinum. Et praepositus Leuitarum in Ierusalaim Huzzi filius Bani, filij Chafabiah, filij Mathaniah, filij Michah, de filiis Asaph cantores super opus dei. Quia praecipitum regis super eos erat, & permanentia super cantores per singulos dies. Et Pethachiah filius Mesezabel de filiis Zerach filij Iehudah ad manum regis in omni re ad populum. Et ad villas in agris suis. De filiis Iehudah habitauerunt in Chiriattharbah, & in viculis eius, & in Dibon & viculis eius, & in Iecabeel, & viculis eius. Et in Iesuah, & Moladah, & in Bethpeeth. Et in Chafarluhal, & in Beer Sebah, & in viculis eius. Et in Siclagh, & in Mechoiah, & in viculis eius. Et in Henrimmon, & in Sorhah, & in Iarmuthi Zanoach, Hadullam, & in viculis eorum, Lachis, & agris eius, Hazzechah, & viculis eius. Et manserunt in Beer Sebah vsque ad Ghehinnom. Filij autem Biniamin in Mighabab, Micmas, & Haia, & Bethel, & viculis eius. Hanathoth, Nob, Hananiah, Chafor Ramah, Chittam, Chadid, Seboim, Nebalath, Lod, & Ono valle artificum. Et de Leuitis portiones Iehudah in Biniamin.

Numerauerunt sacerdotes, & Leuitae, qui cum Zerubabel venerunt Ierusalaim & cedebat.

Iti sunt autem sacerdotes, & Levitae, qui ascenderunt cum Zerubabel filio Sealthiel, & Iehosuah, Serajah, Irmeiah, Hezra, Amariah, Malluch, Chathus, Secheniah, Rechem, Meremoth, Hiddo, Ghinnetho, Abijah, Misiamin, Mahadiah, Bilghah, Semahiah, & Ioiarib, Iedahiah, Salu, Hamoch, Chichiah, Iedahiah, isti principes sacerdotum, & fratres eorum in diebus Iesuah. Et Levitae, Iesuah, Binnui, Chadmiel, Serebiah, Iehudah, Mathaniah super hymnos, ipse & fratres eorum. Et Bachuchiah, & Hunni fratres eorum coram eis in custodiis. Et Iesuah genuit Ioiachim, & Ioiachim genuit Eliafib, & Eliafib genuit Ieoiadah. Et Ieoiadah genuit Ionathah, et Ionathah genuit Iadduah. In diebus autem Ioiachim erant sacerdotes principes familiarum ipsi Serajah, Meraiah, ipsi Irmeiah Chananiah. Ipsi Hezra Mesullai, ipsi Amariah, Iehochanan. Ipsi Melichu Ionathan, ipsi Sebaniah, Ioseph, ipsi Charim, Adna, ipsi Meraioth Chichai. Ipsi Iddo Zechariah. Ipsi Ghinnethon, Mesullam. Ipsi Abijah Zichri. Ipsi Miniamin, ipsi Moadhiah Pithai. Ipsi Bilghah Sammuah, ipsi Semahiah Iehonathan. Et ipsi Ioiarib Matthanai, ipsi Iedahiah Huzzi, ipsi Sallai Challai, ipsi Hamoch Heber, ipsi Chichiah, Chafabiah, ipsi Iedahiah, Nethanel. Levitae in diebus Eliafib, Ieoiadah, & Iochanan, & Iadduah scripti principes familiarum, & sacerdotes usque ad regnum Dariae Persae. Filii Levi principes familiarum scripti in libro verborum dierum, usque ad dies Iochanan filii Eliafib. Et principes Levitarum Chafabiah, Serebiah, & Iesuah filius Chadmiel, & fratres eorum coram eis ad laudandum, ad consistendum, iuxta praecipitum David viri dei custodia coram custodiis, Mathaniah, & Bachuchiah, Hobadiah, Mesullai, Talmon, Haccub, custodes, ianitores in custodia in liminibus portarum. Hi in diebus Ioiachim filii Iesuah filii Iosadac, & in diebus Nechemiah ducis, & Hezra sacerdotis scribae. In dedicatione autem muri Ierusalaim quaesierunt Levitae de omnibus locis suis, ut adducerent eos in Ierusalaim, ut facerent dedicationem, & laetitiam, & in confessionibus, & in canticis, cymbalis, psalteriis, & cytharis, Et congregati sunt filii cantorum, & de planicie circa Ierusalaim, et de villis Nethophathi, Et domo Ghilgal, & de agris Ghebah, & Hazmauech, quoniam villas aedificaverunt sibi cantores, in circuitu Ierusalaim, & mundati sunt sacerdotes, & Levitae, & mundaverunt populum, & portas, & murum. Et ascendere feci principes Iehudah super murum, & statui duos choros, & ambulatores ad dexteram super murum ad portam stercoream. Et iuit post eos Hofaiah & dimidii principum Iehudah. Et Hazariah, Hezra, & Mesullam. Iehudah, & Biniamin, & Semahiah, & Irmeiah. Et de filiis sacerdotum cum tubis Zechariah filius Ionathan, filii Semahiah, filii Marthaniah, filii Michajah, filii Zacchur, filii Aaph. Et fratres eius Semahiah, & Hazarel, Millalai, Ghillalai, Mahai Nethanel, & Iehudah, Chanani cum instrumentis musicis David viri dei, & Hezra scriba ante eos. Et ad portam fontis, & contra eos ascenderunt super gradus civitatis David in ascensu ad murum super domum David, usque ad portam aquarum ad orientem. Et chorus secundus ibat ex adverso, & ego post eum, & dimidii populi super murum, super turrim furnorum usque ad murum latum. Et super portam Ephraim, & super portam veterem, & super portam piscium, & turrim Chananel, & turrim Meah, usque ad portam pecorum. Et steterunt in porta custodiam, steterunt duo chori in domo dei, & ego, & dimidium magistratum mecum, Et sacerdotes Eliachim, Mahafiah, Miniamin, Michajah, Eliohenai, Zechariah, Chananiah cum tubis, Et Mahafiah, & Semahiah, & Elhazar, & Huzzi, & Iehochanan, & Malchiah, & Helam, & Hezer. Et audire fecerunt cantores, & Izrahiah praepositi. Et immobilaverunt in die illa victimas magnas, & laetitia sunt. Deus enim laetificavit eos laetitia magna, & etiam vxores, & nativitates sunt. Et audita est laetitia Ierusalaim usque in longinquum. Et constituti sunt in die illa viri super cubacula super thesauros, super donata, super primitias, & super decimas, ad coaceruandum in ea ex agris civitatum partes legis sa-

cerdotibus, & Levitis. Laetitia enim Iehudah erat super sacerdotibus, & Levitis qui stabant. Et custodierunt custodiam dei sui, & custodiam expiationis. Et cantores, & ianitores iuxta praecipitum David, & Selomoh filii eius. Quia in diebus David, & Aaph ab exordio erant principes cantorum cantici, hymni, & confessionum deo. Et omnis Israel in diebus Zerubabel, & in diebus Nechemiah dabant partes cantorum, & ianitorum per singulos dies. Et sanctificabant Levitae, & Levitae sanctificabant filios Aharon.

Legitur Deuteronomium, separantur alienigenae. C A P. X I I.

In die illo lectum est in libro Moysi in auribus populi, & inventum est scriptum in eo, quod non ingrediantur Hammonites, & Moabites ecclesiam dei usque in seculum: quia non praeuenerunt filios Israel cum pane, & aqua, sed conduxit aduersus eum Bilham ad maledicendum ei. Et conuertit deus noster maledictionem in benedictionem. Et fuit, cum audissent legem, separauerunt omnem mixturam ab Israel. Et antehac Eliafib sacerdos fuerat praepositus cubiculo domus, domus dei nostri, praepositus ipsi Thobiah. Et fecit sibi cubiculum, & statui obseruantias sacerdotibus, & Levitis, vnicuique in opere suo. Et oblationi signorum in temporibus constituitis, & primitiuis. Recordare mei deus meus in bonum.

Legitur Deuteronomium, separantur alienigenae. C A P. X I I. In die illo lectum est in libro Moysi in auribus populi, & inventum est scriptum in eo, quod non ingrediantur Hammonites, & Moabites ecclesiam dei usque in seculum: quia non praeuenerunt filios Israel cum pane, & aqua, sed conduxit aduersus eum Bilham ad maledicendum ei. Et conuertit deus noster maledictionem in benedictionem. Et fuit, cum audissent legem, separauerunt omnem mixturam ab Israel. Et antehac Eliafib sacerdos fuerat praepositus cubiculo domus, domus dei nostri, praepositus ipsi Thobiah. Et fecit sibi cubiculum, & statui obseruantias sacerdotibus, & Levitis, vnicuique in opere suo. Et oblationi signorum in temporibus constituitis, & primitiuis. Recordare mei deus meus in bonum.

In die illo lectum est in libro Moysi in auribus populi, & inventum est scriptum in eo, quod non ingrediantur Hammonites, & Moabites ecclesiam dei usque in seculum: quia non praeuenerunt filios Israel cum pane, & aqua, sed conduxit aduersus eum Bilham ad maledicendum ei. Et conuertit deus noster maledictionem in benedictionem. Et fuit, cum audissent legem, separauerunt omnem mixturam ab Israel. Et antehac Eliafib sacerdos fuerat praepositus cubiculo domus, domus dei nostri, praepositus ipsi Thobiah. Et fecit sibi cubiculum, & statui obseruantias sacerdotibus, & Levitis, vnicuique in opere suo. Et oblationi signorum in temporibus constituitis, & primitiuis. Recordare mei deus meus in bonum.

In die illo lectum est in libro Moysi in auribus populi, & inventum est scriptum in eo, quod non ingrediantur Hammonites, & Moabites ecclesiam dei usque in seculum: quia non praeuenerunt filios Israel cum pane, & aqua, sed conduxit aduersus eum Bilham ad maledicendum ei. Et conuertit deus noster maledictionem in benedictionem. Et fuit, cum audissent legem, separauerunt omnem mixturam ab Israel. Et antehac Eliafib sacerdos fuerat praepositus cubiculo domus, domus dei nostri, praepositus ipsi Thobiah. Et fecit sibi cubiculum, & statui obseruantias sacerdotibus, & Levitis, vnicuique in opere suo. Et oblationi signorum in temporibus constituitis, & primitiuis. Recordare mei deus meus in bonum.

eorum, & si acceperitis de filiabus eorum filiis vestris, & vobis. Nonne propter istas peccauit Selomoh rex Israel? Et in gentibus multis non erat rex similis ei, & dilectus deo suo erat, & posuit eum deus regem super Israel. Etiam eum peccare fecerunt mulieres alienigenae. Et vobis nunquid obediemus, ut faciamus omne malum grande hoc, ut praeuaricemus in deum nostrum, ducendo vxores alienigenas? De filiis autem Ioiadah filij Eliafib sacerdotis magni, gener erat ipsi Samballath Chorinitae, & fugauit eum a me. Recordare eorum deus mi contra eos, qui pollunt sacerdotium, & pactum sacerdotum, & Levitarum. Et mundati eos ab omni alienigena, & statui obseruantias sacerdotibus, & Levitis, vnicuique in opere suo. Et oblationi signorum in temporibus constituitis, & primitiuis. Recordare mei deus meus in bonum.

FINIS

PROLOGVS BEATI Hieronimi presbyteri in librum Thobiah.

CHROMATIO, & Heliodoro episcopis Hieronimus presbyter in domino salute. Mirari non desino ex actionis vestrae instantiam. Exigitis enim, ut libri Chaldaeae sermonis conscriptum, ad Latinum stilum traham: libri vtiq; Thobiah, quem Hebraei de catalogo diuinarum scripturarum secantes: his quae Hagiographa memorant, mancipauerunt. Feci fatis desiderio vestro, non tamen meo studio. Arguunt enim nos Hebraeorum studia, & imputant nobis contra suum canonem Latinis auribus ista transferre. Sed melius esse iudicans Phariseorum displicere iudicio, et episcoporum iussibus deseruere, insitui ut potui. Et quia vicina est Chaldaeorum lingua sermoni Hebraico, vtriusque linguae peritissimum loquacem reperiens, vnius diei laborem arripui: & quicquid ille mihi Hebraicis verbis expressit, hoc ego accito notario, sermonibus Latinis expofuit: orationibus mercedem huius operis concipens, cum gratum vobis didicero, me quod iubere estis dignati complese.

FINIS.

Liber Thobiah, re-

cognitus per Santem Pagninum Lucensem, concionato- rem apostolicum.

Thobiah iustitia celebris etiam captiuus, eius in fratres adiutorium, Gabelli mutuum.

C A P V T I.

THOBIAH, EX TRIBU, & ciuitate Naphthali, quae est in superioribus Galilaeae, supra Nachson post viam quae ducit ad occidentem in sinistro habens ciuitatem Septh, cum captus esset in diebus Salmaneser regis Assur, in captiuitate tamen positus, viam veritatis non deseruit, ut omnia quae habere poterat, quotidie concipit fratribus qui erant ex eius genere impertiret. Cuius esset iunior omnibus in tribu Naphthali, nihil tamen puerile gefit in opere. Denique cum irent omnes ad vitulos aureos quos Iarobah fecerat rex Israel, hic solus fugiebat confortia omnium, & pergebat ad Ierusalaim ad templum domini, & ibi adorabat dominum deum Israel, omnia primitiua sua, & decimas suas fideliter offerens, ut in tertio anno profelytis, & aduenis ministraret omnem decimationem. Haec & his similia fecit legem dei puerulum obseruabat. Cum vero factus fuisset vir, accepit vxorem Channah, de tribu sua, genuitque ex ea filium, nomen suum imponens ei: quae ab infantia time-

re deum docuit, & abstineret ab omni peccato. Igitur dum per captiuitatem deuenisset cum vxore sua, & filio in ciuitate. Ninueh cum omni tribu sua, & cum omnes ederent ex cibis gentium: iste custodiuit animam suam, & nunquam comminatus est in cecis eorum. Et quoniam memor fuit domini in toto corde suo: dedit illi deus gratiam in conspectu Salmaneser regis, & dedit illi potestatem quocumque vellet iret habes libertatem quae cumque facere voluisset. Pergebat enim per omnes quae erant in captiuitate, & monita salutis dabat eis. Cum autem venisset in Reges ciuitatem Medorum, & ex his quibus honoratus fuerat a rege habuisset decem talenta argenti: & cum in multa turba generis sui Gabellu egentem videret, qui erat ex tribu eius, sub chirographo dedit illi memoratum pondus argenti post multum vero temporis, mortuo Salmaneser rege, cum regnaret Sancherib filius eius pro eo, & filios Israel ex osos haberet in conspectu suo, Thobiah quotidie pergebat per omnem cognationem suam, & consolabatur eos: diuidebatque vnicuique prout poterat de facultatibus suis. Esurientes alebat, nudisq; vestimenta praebat, et mortuis atque occisis sepultura sollicitus exhibebat. Denique cum reuerfus esset rex Sancherib fugiens a Iehudaea, ob plagam quam circa eum fecerat deus propter blasphemiam suam, & iratus multos occideret ex filiis Israel, Thobiah sepeliebat corpora eorum. At ubi nunciatum est regi, iussit eum occidi, & tulit omnem substantiam eius. Thobiah vero cum filio suo, & cum vxore fugiens nudus, latuit: quia multi diligebant eum. Post dies vero quadraginta quinq; occideret regem filium ipsius, Et reuerfus est Thobiah in domum suam, omnisque facultas eius restituta est ei.

Operibus misericordiae nihil prius habuit, tenuit caritate, ridentur ab omnibus, consilium tamen manet. C A P. I I.

Post haec vero cum esset dies festus domini & factus esset praedictum bonum in domo Thobiah, dixit filio suo: Vade & adduc aliquos de tribu nostra, timentes deum, ut epulentur nobiscum. Cuius abisset, reuerfus, nunciavit ei vnum ex filiis Israel iugulatum iacere in platea. Statimque exiens de accubitu suo reuertens praedictum, ieiunus peruenit ad corpus, tollensq; illud portauit ad domum suam occulte, ut dum sol occubuisset caute sepeliret eum. Cuius occultasset corpus, madaucauit panem cum lactu, & tremore memorans illum sermonem quem dixit dominus per Hamos prophetam: Dies festi vestri conuertentur in lamentationem, & luctum. Cum vero sol occubuisset, abiit, & sepeluit eum. Arguebant autem eum omnes proximi eius dicentes: Iam huius rei causa interficere iussus es, & vix effugisti mortis imperium, & iterum sepelis mortuos: Sed Thobiah plerumque timens deum regem, rapiebat corpora occisorum, et occultabat in domo sua, & mediis noctibus sepeliebat ea. Contigit autem, ut quadam die fatigatus a sepultura veniens domum, iactasset se iuxta parietem, & obdormisset, & ex nido hyrundinum dormienti illi calida stercore incidere supra oculos eius: stercoreq; caecus. Haec autem tetrationem, ideo permisit dominus euenire illi, ut posteris daretur exemplum patientiae eius, sicut & sancti Iob. Nam cum ab infantia sua semper deum timuerit, & mandata eius custodierit: non est contristatus contra deum quod plaga caecitatis eueniret ei: sed immobilis in dei timore permansit: agens gratias deo omnibus diebus vitae suae. Nam sicut beato Iob insulabatur reges: ita isti parietes & cognati eius iridebant vitam eius, dicentes: Vbi est spes tua, quae elemosynas et sepulturae faciebat? Thobiah vero increpabat eos, dicens: Nolite ita loqui quoniam filii sanctorum sumus & vitam illam expectamus: quia deus daturus est his qui fidem suam nunquam mutant ab eo. Channah vero vxor eius ibat ad opus texitrum quotidie, & de labore manuum suarum victum quem consequi potuisset, deserebat. Vnde factum est, ut hodie caprarum accipiens, demisset domum. Cuius cum voce balantis vir eius audisset, dixit: Videte ne forte furtiuus sit. Reddite enim dominis suis, quia non licet nobis aut edere ex furto aliquid, aut contingere. Ad haec vxor eius irata respondit: Manifeste vna vana facta est spes tua, & elemosynae tuae modo: apparuertit: atque his & aliis humiliter verbis exprobrabat ei.

Oratio Thobiah, & Sarah Reuelis filiae, qui de monium sepius viros occidit, simul excauitur.

A Tunc Thobiah ingemit, & cepit orare cum lacrymis dicens: Iustus es domine, & omnia iudicia tua vera sunt, & omnes viæ tuæ misericordia, & veritas, & iudicium. Et nunc domine memor esto mei, & ne vindictam sumas de peccatis meis, neque reminiscaris delicta mea, vel parentum meorum. Quoniam non obediimus præceptis tuis: ideo tradisti nos in dirptionem, & captiuitatem, & mortem, & in fabulam, & in improperium omnibus nationibus in quas dispersisti nos. Et nunc domine magna iudicia tua, quia non egimus secundum præcepta tua, & non ambulauimus sincere coram te. Et nunc domine secundum voluntatem tuam fac mecum, & præcipe in pace recipi spiritum meum. Expedi enim mihi mori magis quam viuere. Eadem itaque die contigit, vt Sarah filia Rehuclis in Rages ciuitate Medorum, & ipsa audiret improperium ab vna ex ancillis patris sui, quoniam tradita fuerat septem viris, & demoni nomine Asmodæus occiderat eos, mox vt ingressi fuissent ad eam. Ergo cum p culpa sua increparet puellam, respondit ei dicens: Amplius ex te non videamus filium, aut filiam super terram interfectis virorum tuorum. Numquid & occidere me vis, sicut etiam occidisti septem viros: Ad hanc vocem perrexit in superius cubiculum domus suæ, & tribus diebus, & tribus noctibus non manducauit neque bibit, sed in oratione persistens cum lacrymis deprecabatur deum, vt ab isto improperio liberaret eam. Factum est autem die tertia dum compleret orationem, benedicens dñm dixit: Benedictum est nomen tuum deus patrum nostrorum: qui cum iratus fueris misericordiam facies, & in tempore tribulationis peccata dimittis his qui inuocant te. Ad te domine faciem meam conuerto: ad te oculos meos erigo. Peto domine vt de vinculo improperij huius absolvas me: aut certe desuper terram eripias me. Tu scis domine, quia nunquam concupiui virum, & mundam seruauit animam meam ab omni concupiscentia. Nunquam cum ludentibus miscui me: neque cum his qui in leuitate ambulat participem me præbui. Virum autem cum timore tuo, non cum libidine mea consensisti suscipere. Et aut ego indigna fui illis: aut illi forsitan me non fuerunt digni: quia forsitan viro alij cõseruasti me. Non est enim in hominis potestate cõsiliu tuum. Hoc autem pro certo habet omnis qui colit te: quia vita eius si in probatione fuerit coronabitur: si autem in tribulatione fuerit, liberabitur: & si in corruptione fuerit, ad misericordiam tuam venire licebit. Non enim delectaris in perditionibus nostris, quia post tempestatem tranquillam facis, & post lacrymationem, & stetum exultationem infundis. Si nomen tuum deus Israel benedictum in secula. In illo tempore exaudite sunt preces amborum in conspectu gloriæ summi dei, & missus est angelus dñi sanctus Raphael, vt curaret eos ambos: quorum vno tempore sunt orationes in conspectu domini recitate.

B Erudit filium Thobiah, quomodo se mortuo uisus in itinere debeat, mutuum simul quod dicit Gabello ostendit.

C Erudit filium Thobiah, quomodo se mortuo uisus in itinere debeat, mutuum simul quod dicit Gabello ostendit.

A Tunc cum Thobiah putaret orationem suam exaudiri, vt mori putasset: vocauit ad se Thobiah filium suum, dixitque ei: Audi fili mi verba oris mei, & ea in corde tuo quasi fundamentum construe. Cum acceperit deus animam meam, corpus meum sepeli: & honorem habebis matri tuæ omnibus diebus vitæ eius. Memor enim esse debes quæ, et quanta pericula passa sit propter te in vtero suo. Cum autem et ipsa compleuerit tempus vitæ suæ: sepelias eam circa me. Omnibus autem diebus vitæ tuæ in mente habeto deum, & caue ne aliquando peccato consentias, & prætermittas præcepta dei nostri. Ex substatia tua fac eleemosynam: & noli auertere faciem tuam ab illo paupere. Ita enim fiet, vt nec a te auertatur facies domini. Quomodo poteris ita esto misericors. Si multum tibi fuerit, ab illi dante tribue: si exiguum tibi fuerit, etiam exiguum libenter impertiri stude. Præmium enim bonum tibi thesaurizas in die necessitatis: quoniam eleemosyna ab omni peccato & a morte liberat, & non patietur animam ire in tenebras. Fiducia

Eccl. 7. c.
Luc. 14. c.
Prov. 1. b.
Eccl. 4. 2. &
14. b.

magna erit coram summo deo eleemosyna omnibus faciens tibi eam. Attende tibi fili ab omni fornicatione: & præter vxorem tuam nunquam patiaris crimen scire. Superbiam nunquam in tuo sensu, aut in tuo verbo dominari permittas. In ipsa enim initium sumptis omnis perditio. Quicquid tibi aliquid operatus fuerit, statim ei mercedem restitue: et merces merceparij tui apud te omnino non remaneat. Quod ab alio oderis fieri tibi, vide ne tu aliquando alteri facias: Panem tuum cum esurientibus, & egentibus comede, & de vestimentis tuis nudos tege. Panem tuum, & vinum tuum super sepulchrum iustitiae constitue, & noli ex eo manducare, & bibere cum peccatoribus. Consilium semper a sapiente perquire. Omni tempore benedic deum: & pete ab eo, vt vias tuas dirigat, & Omnia consilia tua in ipso permaneant. Indico etiam tibi fili mi dedisti me decem talenta argenti, dum infantulus es, Gabello in Rages ciuitate Medorum: & chirographum tuum apud me habeo. Et ideo perquire quomodo ad eum peruenias, recipias ab eo supra memoratum pondus argenti, & restituas ei chirographum suum. Noli timere fili mi. Pauperem quidem vitam gerimus, sed multa bona habebimus, si timuerimus deum, & recesserimus ab omni peccato, & fecerimus bene.

S Raphael angelus comes in peregrinatione Thobiah iuniori pro monitione debuit.

Leuit. 19. c.
Deut. 24. c.
Math. 7. b.

A Tunc respondit Thobiah patri suo, & dixit: Omnia quecumque præcepisti mihi faciam pater. Quomodo autem pecuniam hanc requiram, ignoro. Ille me nescit, & ego est ignoro. Quod signum dabo ei: Sed neque viam per quam pergatur illuc, aliquando cognoui. Tunc pater suus respondit illi, & dixit: Chirographum quidem illius apud me habeo, quod dum illi ostenderis statim restituet. Sed perge nunc & inquirere tibi aliquem fidelem virum, qui eat tecum salua mercede sua dum adhuc viuo, vt recipias eam. Tunc egressus Thobiah inuenit iuuenem splendidum stantem præcinctum, & quasi paratum ad ambulandum. Et ignorans, quod angelus dei esset, salutauit eum, & dixit: vnde te habemus bone iuuenis: At ille respondit: Ex filiis Israel. Et Thobiah dixit ei: Nosti viam quæ ducit in regionem Medorum: Cui respondit: Noli, & omnia itinera eius frequenter ambulauit, & mansit apud Gabello fratrem nostrum qui moratur in Rages ciuitate Medorum: que posita est in monte Egbathanis. Cui Thobiah ait: Sustine me obsecro, donec hec ipsa nunciam stantem præcinctum, & quasi paratum ad ambulandum in Rages ciuitate Medorum: que posita est in monte Egbathanis. Cui Thobiah ait: Sustine me obsecro, donec hec ipsa nunciam stantem præcinctum, & quasi paratum ad ambulandum in Rages ciuitate Medorum: que posita est in monte Egbathanis. Cui Thobiah ait: Sustine me obsecro, donec hec ipsa nunciam stantem præcinctum, & quasi paratum ad ambulandum in Rages ciuitate Medorum: que posita est in monte Egbathanis.

C Et cum redieris restitua tibi mercedem tuam. Et dixit ei angelus: Ego ducam, & reducam eum ad te. Cui Thobiah respondit: Rogo te, Indica mihi de qua domo aut de qua tribu es tu: Cui Raphael angelus dixit: Genus quæris mercenarij, an ipsum mercenarium, qui cum filio tuo erat: Sed ne forte sollicitum te reddam: ego sum Hazariah Chananiah magni filius. Et Thobiah respondit: Ex magno genere es tu, Sed peto ne irascaris, quod voluerim cognocere genus tuum. Dixit autem illi angelus: Ego sanum ducam, & sanum tibi reducam filium tuum. Respondens autem Thobiah ait: Bene ambuletis, & sit dominus in itinere vestro, & angelus eius comitetur vobiscum. Tunc paratis omnibus, quæ erant in via portanda fecit Thobiah vale patri suo, & matri suæ: & ambulauerunt ambo simul. Cumque profecti essent, cepit mater eius flere, & dicere: Baculum senectutis nostræ tulisti, & transmisisti a nobis. Nunquam fuisset ipsa pecunia pro qua misisti eum. Sufficiebat nobis paupertas nostra, vt diuitias computaremus hic quod videbamus filium nostrum. Dixitque ei Thobiah: Noli flere Saluus pueniet filius noster, & saluus reuertetur ad nos, & oculi tui videbunt illum.

illum: Credo enim, quod angelus dei bonus comitetur ei, & bene disponat omnia quæ circa eum geruntur, ita vt cum gaudio reuertatur ad nos. Ad hanc vocem cessauit mater eius flere, & tacuit.

Piscis varios usus docet angelus, & marimonij sanctitatem, nuptiarumque Sarah persequitur.

A Profectus est autem Thobiah, & canis secutus est eum, & mansit prima mansione iuxta fluum Tigris. Et exiit vt lauaret pedes suos: Et ecce piscis immanis exiit ad deorandum eum. Quem expauescens Thobiah clamauit voce magna, dicens: Domine, inuadit me. Et dixit ei angelus: Apprehende brachiam eius, & trah eum ad te. Quod cum fecisset, attraxit eum in siccum, & palpitare cepit ante pedes eius. Tunc dixit ei angelus: Exentera hunc piscem & cor eius, & fel, & iecur repone tibi. Sunt enim hæc necessaria ad medicamentum vtiliter. Quod cum fecisset, affauit carnes eius, & secum sustulerunt in via: cetera, salierunt quæ suffecerunt eis quousque peruenirent in Rages ciuitatem Medorum. Tunc interrogauit Thobiah angelum, & dixit ei: Obsecro te Hazariah frater, vt dicas mihi quod remedium habebunt ista quæ de pisce seruari iussisti. Et respondens angelus, dixit ei: Cordis eius particulam si super carbonem ponas: fumus eius extricat omne genus demoniorum, siue a viro, siue a muliere: ita vt ultra non accedat ad eos. Et fel valet ad vngendos oculos in quibus fuerit albugo, & sanabuntur. Et dixit ei Thobiah: Vbi vis vt maneamus: Respondens angelus ait: Est hic Rehuel vir nomine, propinquus, de tribu tua: & hic habet filiam nomine Sarah, sed neque masculum neque foeminam villam habet aliam præter eam. Tibi debetur omnis substantia eius, & oportet eam te accipere coniugem. Pete ergo eam a patre eius, & dabit tibi eam in vxorem. Tunc respondit Thobiah, & dixit: Audio quia tradita est sepe viris, & mortui sunt. Sed hoc audiui, quia demonium occidit illos. Timeo ergo ne forte & mihi hæc eueniant, & cum sim vnicus paritibus meis, deponam senectutem illorum cum tristitia ad inferos. Tunc angelus Raphael dixit ei: Audi me, & ostendam tibi qui sunt quibus præualere potest demonium. Hi namque qui coniugij ita suscipiunt, vt deum a se, & a sua mente excutiant: & suæ libidini ita vacent sicut equus & mulus quibus non est intellectus, habet potestatem demonium super eos. Tu autem cum acceperis eam, ingressus cubiculum per tres dies continens esto ab ea: & nihil aliud nisi orationibus vacabis cum ea. Ipsa autem nocte incenso iecore piscis fugabitur demonium. Secunda vero nocte in copulatione sanctorum patriarcharum admittetis. Tertia autem nocte benedictionem consequeris, vt filij ex vobis procreentur incolomes. Transacta autem tertia nocte, accipies virginem cum timore domini: amore filiorum magis quam libidinis ductus: vt in semine Abraham benedictionem in filiis consequaris.

Rehuel Thobiah suscipit hospitio filiamque suam ipsi desponsat.

A Ingressi sunt autem ad Rehuel, & suscepit eos Rehuel cum gaudio. Intuensque Thobiah Rehuel, dixit Chanæ vxori suæ: Quam similis est iuuenis iste conobriuo meo. Et cum hæc dixisset, ait: Vnde estis iuuenes fratres nostri: At illi dixerunt: Ex tribu Naphthali sumus ex captiuitate Ninue: Dixitque illis Rehuel: Nostis Thobiah fratrem meum: Qui dixerunt: Nolumus. Cumque multa bona loqueretur de eo, dixit angelus ad Rehuel: Thobiah, de quo interrogas pater istius est. Et misit se Rehuel, & cum lacrymis osculatus est eum. Et plorans supra collum eius dixit: Benedictio sit tibi fili mi, quæ boni & optimi viri filius es. Et Chanah vxor eius, & Sarah ipsorum filia lacrymata sunt. Postquam autem locuti sunt, precepit Rehuel occidere arietem, & parari conuiuium. Cumque hortaretur eos discumbere ad prandium, Thobiah dixit: Hic hodie non manducabo, neque bibam, nisi prius petitionem meam confirmes: & promittas mihi dare Sarah filiam tuam. Quo audito verbo Rehuel expauescit, sciens quid eueniret illis se

ptem viris, qui ingressi sunt ad eam: & timere cepit, ne forte & huic similiter contingeret. Et cum nutaret, & non daret penitentiam illi responsum, dixit ei angelus: Noli timere dare eam illi, quoniam huic timetis deum debetur coniugis filia tua. Propterea alius non potuit habere illam. Tunc dixit Rehuel: Non dubito quod deus preces, & lacrymas meas in conspectu suo admiserit. Et credo quod ideo fecit vos venire ad me, vt & ista coniungeretur cognationi suæ, & secundum legem Moysi. Et nunc noli dubium gerere, quod tibi eam tradam. Et apprehendens dexteram filie suæ, dextera Thobiah, tradidit dicens: Deus Abraham, & deus Isaac, & deus Iacob vobiscum sit, & ipse coniungat vos, impleatque benedictionem suam in vobis. Et accepta charta fecerunt conscriptionem coniugij. Et post hæc es pulati sunt benedicentes deum. Vocauitque Rehuel ad se Chanah vxorem suam, & præcepit ei, vt præpararet alterum cubiculum. Et introduxit illuc Sarah filiam suam, & lacrymata est. Dixitque ei: Forti animo esto filia mea. Dominus coeli det tibi bi gaudium, pro tædio quod perpessus es.

Thobiah nuptæ concubiuus, doctrinam angelus seruat, fugato ergo de mone, & ipso incoluui permanente, orationes suas accingens gaudium.

Postquam verò conauerunt, introduxerunt iuuenem ad eam. Recordatur itaque Thobiah sermonum angelus, protulit de cauidili suo partem iecoris, posuitque eam super carbones viuos, Tunc Raphael angelus apprehendit demonium, & religauit illud in deserto superioris Aegypti. Tunc hortatus est virginem Thobiah, dixitque ei: Sarah exurge & deprecemur deum hodie, & cras, & secundum cras, quia his tribus noctibus de iungimur: tertia autem transacta nocte in nostro erimus coniugio. Filij quippe sanctorum sumus, & non possuimus ita coniungi sicut Gentes quæ ignorant deum. Surgentes autem pariter instanter orabant ambo simul, vt sanatas daretur eis. Dixitque Thobiah: Dñe deus patrum nostrorum benedicat te coeli, & terra, & mare, & fontes, & flumina, & omnes creaturæ tuæ quæ in eis sunt. Tu fecisti Adam de limo terræ, dedistique ei adiutorium Chauuam. Et nunc domine tu scis, quia non luxurie causa accipio fororem meam coniugem, sed sola posteritatis dilectione, in qua benedicatur nomen tuum in secula seculorum. Dixit itaque Sarah: Miserere nobis, dñe miserere nobis, & conseruamus ambo pariter sani. Et factum est circa pullo rum cantum accersiri iussit Rehuel seruos suos, & abierunt cum eo pariter, vt foderet sepulchrum. Dicebat enim ne simili modo eueniret ei, quo & ceteris aliis septem viris, qui sunt ingressi ad eam. Cumque parassent fossam, reuersus Rehuel ad vxorem suam, dixit ei: Mitte vnam ex ancillis tuis, & videat si mortua est, vt sepeliam eum antequam illucescat. At illa misit vnam ex ancillis suis. Quæ ingressa cubiculum reperit eos saluos, & incolomes, secum pariter dormientes. Et reuersa nunciavit bonum nuntium. Et benedixerunt dominum, Rehuel videlicet & Chanah vxor eius, & dixerunt: Benedicimus te dñe deus Israel, quia non contigit nobis quæ ad modum putabamus. Fecisti enim nobiscum misericordiam tuam, & excludisti a nobis inimicum persequentem nos. Miserus es autem duobus vniciis. Fac eos dñe plenius benedicere te, & sacrificium laudis tuæ, & suæ sanitatis offerre, vt cognoscat vnioersitas Gentium: quia tu es deus solus in vnioersa terra. Statimque præcepit seruis suis Rehuel, vt replerent terra fossam quæ fecerant, priusque illucesceret. Vxori autem suæ, dixit vt instrueret conuiuium: & præpararet omnia quæ in cibos erant iter agentibus necessaria. Duas quoque pingues vaccas, & quatuor arietes occidit, & parari epulas omnibus vicinis suis, cunctisque amicis, Et adiurauit Rehuel Thobiah, vt duas hebdomadas apud se moraretur. De omnibus autem quæ possidebat Rehuel dimidiam partem dedit Thobiah, & fecit hanc scripturam vt pars dimidia quæ supererat post obitum eorum Thobiah domino deueneret.

Angelus vadit in Rages, recepturus a Gabello ætatem.

A Tunc vocavit Thobiah angelum ad se, quem quidē hominē existimabat & dixit ei: Hazariah frater, peto vt aut scultes verba mea: Si me ipsum tradā tibi seruū, non ero con- dignus prouidentie tue. Tamen obsecro te, vt assumas tibi animalia siue feruitia, & vadas ad Gabellū in Rages ciuitatem Medorum: reddasq; & chirographū suum, & recipies ab eo pecuniam, & roges eū venire ad nuptias meas. Scis em̄ ipse, quā numerat pater meus dies. Et si tardauero vna dies plucon- tritatur anima eius. Et certe vides quomodo adiurauit me Re- huel, cuius adiuramentum spernere non possum. Tunc Ra- phael affumens quatuor exseruis Rehuelis, & duos camelos **C** in Rages ciuitatem Medorum perrexit. Et inueniens Gabellū, dedit ei chirographū suum, & recepit oēm pecuniam. Indie cauitq; ei de Thobiah filio Thobiae oia quae gesta sunt, fecit et eum secum venire ad nuptias. Cūq; ingressus esset domū Re- huelis, inuenit Thobiah discubentē: & exiliens osculati sunt se inuicem. Et fleuit Gabellus, benedixitq; deum, & dixit: Bene- dicit te deus Israel, qā filius es optimi viri, & iusti, & timentis **D** deum, & elemosynas facientis. Et dicitur benedictio sup̄ vxorē tuā, & super parentes vestros, & videatis filios vestros, & filios filiorum vestrorum vsque in tertā & quartā genera- tionem, & sit semen vestrum benedictū a deo Israel, q̄ regnat in secula seculorum. Cumq; omnes dixissent, amen: accesserūt ad conuiuium. Sed cum timore domini nuptiarum conuiuū exercebant.

¶ Tristatur parentes ex mora redditi filij, dimittitur a focero cum dote bonorum dimidiarum. C A P. X.

A Cvm verō moras faceret Thobiah, causa nuptiarū, soli- citus erat pater eius Thobiah, dicens: Putas quare mo- ratur filius meus, aut quare detentus est ibi? Putas ne Gabellus mortuus est, & nemo reddat tibi pecuniam? Coepit autem co- tristari nimis ipse & Channah vxor eius cum eo. Et coeperūt ambo simul flere, eo qd̄ die statuto minime reuertetur filius eorum ad eos. Flebat igitur mater eius irremediabilibus lac- chrymis, atq; dicebat: Heu me fili mi, vt quid te misimus pere- grinari, lumē oculorū nostrorū, baculū senectutis nostrae, sola- tiū vitae nostrae, spes posteritatis nostrae. Oia simul in te vno ha- bētes, te nō debum⁹ dimittere a nobis. Cui dicebat Thobiah: Tace, noli turbari. San⁹ est filius noster, satis fidelis est vir ille cū quo misimus eum. Illa autē nullo modo consolari poterat, sed quotidie exiliens circumspiciebat, & circumibat vias om- nes per quas spes remedi videbatur, vt procul videret eū, si fieri posset venientem. At verō Rehuel dicebat ad generum suum: Mane hic, et ego mitto nuncium salutis de te ad Thobiah patrem tuum. Cui Thobiah ait: Ego noui quia pater meus & mater mea modo dies computant, & cruciatur spiritus eo- rum in ipsis. Cumq; verbis multis rogaret Rehuel Thobiah, & ille eum nulla ratione vellet audire, tradidit ei Sarām & di- midiam partem omnīs substantiae suae in pueris, in puellis, in pec- cubus, in camelis, & in vaccis, & pecunia multa, & saluum atq; gaudētem dimisit eum a se, dicens: Angelus domini san- ctus sit in itinere vestro, perducatq; vos incolumes, & inueni- atis omnia recta circa parentes vestros, & videat oculi mei filios vestros priusquam moriar. Et apprehēdētes parentes filiā suam, osculati sunt eam, & dimiserunt ire, momentes eam ho- norare foceros, diligere maritum, regere familiam, gubernare domum, & seipsam irreprensibilē exhibere.

¶ Redit Thobiah domum patri reddidit illi, inde ingens bene ge- starum rerum est gaudium. C A P. X I.

A Cvmq; reuertentur, peruenerūt ad Charam quae est in medio itinere cōtra Ninuch vndecimo die Dixitq; an- gelus Thobiah frater, scis quemadmodum reliquisti patrem tuum. Si placet itaq; tibi precedamus, et lento gradu, insequā- tur iter nostrum familiē simul cū coniuge tua, & cum anima- libus. Cūque hoc placuisset vt irent, dixit Raphael ad Tho- biah: Tolle tecum ex felle piscis, erit enim necessarium. Tuli-

itq; Thobiah, ex felle illo, & abierunt. Channah autem sede- bat secus viam quotidie in supercilio montis, vnde respicere poterat delonginquo. Et dum ex eodem loco specularetur aduentum eius, vidit a longe, & illico cognouit venientem fla- lium suum, currēsq; nunciavit viro suo, dicens: Ecce venit filius tuus. Dixitq; Raphael ad Thobiah: At vbi introieris domum tuā, statim adora dñm deum tuum, & gratias agens ei, accede ad patrem tuum, & osculare eum. Stratimq; linito super ocu- los eius, ex felle isto piscis quod portas tecum: Scias enim quā- mox aperientur oculi eius, & videbit pater tuus lumen caeli, & in aspectu tuo gaudebit. Tunc praecurrit canis, q̄ simul fuerat in via, & quasi nūcius adueniēs blandimento suae caudae gaudebat. Et cōsurgēs cae⁹ pater coepit offendēs pedib⁹ cur- rere. Et data manu puero, occurrit obuiam filio suo. Et susci- piens osculatus est eum cum vxore sua. Et coeperunt flere pro gaudio. Cumq; adorassent deum, & gratias egissent, confede- runt. Tunc sumens Thobiah de felle piscis linituit oculos pa- tri suo. Et sustinuit quasi dimidiam ferē horam. Et coepit ab- hugo ex oculis eius quasi membrana ouigredi. Quod app- hendens Thobiah traxit ab oculis eius, statimq; visum rece- pit. Et glorificabant deum, ipse videlicet & vxor eius, & omēs qui sciebant eū. Dicebatq; Thobiah: Bñdico te domine deus Israel, quia tu castigasti me, & tu saluasti me. Et ecce ego video Thobiah filium meum. Ingressa est etiam post septem dies Sa- rah vxor filij eius, & omnis familia, & pecora lana, & cameli, & pecunia multa vxoris, sed & illa pecunia quam receperat a Gabello, & narrauit par- tibus suis omnia beneficia dei, quae fecisset circa eum per hominem qui eum duxerat. Venerūtq; Achior & Nabath consobrini Thobiae, gaudentes ad Tho- biam, & congratulantes ei de omnibus bonis quae circa illum ostenderat deus. Et per septem dies epulantes omnes cum gau- dio magno gauisi sunt.

¶ Angelo in precium dimidium bonorum constituitur, qui dōta ipso ue- nit, ex eorum oculis euasit. C A P. X I I.

A Tunc vocavit ad se Thobiah filium suum, dixitq; ei: Quid possumus dare viro isti sancto, qui venit tecum? Respon- dens Thobiah, dixit patri suo: Pater, quā mercedem dabimus ei, aut quid dignū poterit esse beneficis eius? Me dixit & reduxit sanum, pecuniam a Gabello ipse recepit vxorē ipse me habere fecit, & daemionum ab ea ipse compescuit, gaudium paren- tibus eius fecit, me ipsum a deuorandē piscis eripuit, te quoq; videre fecit lumen caeli, & bonis omnibus per eum repleti sumus. Quid illi adhuc poterimus dignum dare? Sed peto te pa- ter mi, vt roges eum, si forte dignabitur medietatē de omnibus quae allata sunt, sibi assumere. Et vocātes eum pater scilicet, & filius, tulerunt eum in partem, & rogare coeperunt, vt digna- retur dimidiam partem omnium quae attulerant, acceptā ha- bere. Tunc dixit eis occulte: Benedicite deum caeli, & corā om- nibus viuētib⁹ confitemini ei, quia fecit vobiscum misera- ricordiam suam. Etenim sacramentū regis abscondere bonū est opera autem dei reuelare & confiteri honorificū est. Bona est oratio cum ieiunio & elemosyna, magis q̄ thesauros auri re- condere. Quoniam elemosyna a morte liberat, & ipsa est quae purgat peccata & facit inuenire vitā aeternā. Qui autē faciunt peccatum & iniquitate, hostes sunt animae suae. Manifesto ergo vobis veritatem, & non abscondā a vobis occultū ser- monem. Quādo orabas cū lachrymis, & sepeliebas mortuos, & derelinquebas prandiū tuum, & mortuos abscondebas p- diem in domo tua, & nocte sepeliebas eos, ego obruli oratio- nē tuā dño. Et quia acceptus eras deo, necesse fuit, vt tentatio probaret te. Et nunc milit me dominus, vt curarem te, & Sa- rah vxorē filij tui a daemionio liberarem. Ego enim sum Ra- phael angelus, vnus ex septem qui astamus ante dñm. Cumq; haec audissent, turbati sum, & tremētes ceciderūt sup̄ terram in facie suam. Dixitq; eis angelus: Pax vobis. Nolite timere. Etenim cū essem vobiscū, p voluntatē dei erā, ipsum bñdicite et cāte illi. Videbar qdē vobiscū māducare & bibere, sed ego cibo

cibo inuisibili, & potu q ab hoibus videri nō pōt, vtor. Tps est ergo, vt reuertar ad eū q me misit, vos aut bñdicite deū, & narrate omnia mirabilia eius. Et cū haec dixisset, ab aspectu eo- rū ablatus est, & vltra eū videre nō potuerunt. Tunc pros- trati per horas tres in faciem, benedixerunt deum. Et exurgē- tes, narrauerunt omnia mirabilia eius.

¶ Prophetat Thobiah subuersionem & reedificationem Ierusa- lam. C A P. X I I I.

A Periens aut Thobiah senior os suū, benedixit dñm, & dixit: Magnus es dñe in aeternū, & in omnia secula reg- num tuum, quā tu flagellas, & saluas: deducis ad inferos et re- ducis, & nō est qui effugiat manum tuā. Confitemini duo filij Israel, & in cōspectu Gentū laudate eū, quā ideo dispersit vos, inter Gentes quae ignorant eū, vt vos enarretis mirabilia ei⁹, & faciatis scire eos, quia non est alius deus omnipotēs praeter eum. Ipse castigauit nos propter iniquitates nostras, & ipse sal- uauit nos propter misericordiā suam: Aspiciat ergo quae fecit vobiscū, & cū timore, & tremore confitemini illi, regemq; se- culorum exaltate in operibus vestris. Ego autē in terra captiui- tatis meae confitebor illi, quoniam ostendit maiestatem suam in gentem peccatricem. Conuertimini itaq; peccatores, & facite iustitiam coram dño, credētes qd̄ faciat vobiscū misericordiā suam. Ego autē & aia mea in eo laetabimur. Bñdicate dño omēs electi eius, agite dies laetitiae, & confitemini illi Ierusalaim ciuitas dei, castigauit te dñs in operibus manū tuarum. Cōfite- re dño in bonis tuis, & benedic deum seculorū, vt reedificet in- te tabernaculū suū, & reuocet ad te oēs captiuos, & gaudeas in omnia secula seculorum. Luce splendida a fulgebis, & oēs fi- nes terrae adorabūt te. Nationes ex longinquo ad te venient & munera deferentes adorabunt in te dñm, & terram tuam in sanctificatione habebunt. Nomen enim magnū inuocabūt in te. Maledicti erunt qui contempserint te, & cōdemnati erūt oēs qui blasphemauerint te, benedictiq; erunt qui aedificaue- rint te. Tu autē laetaberis in filiis tuis, quā omēs benedicentur, & congregabuntur ad dñm. Beati oēs qui diligunt te, & qui gaudent super pacē tuā. Anima mea benedic dñm, quoniam liberauit Ierusalaim ciuitatē suā a cunctis tribulationibus ei⁹, dñs deus noster: Beatus ero, si fuerint reliquiae feminis mei ad videndam claritatē Ierusalaim. Portae Ierusalaim, ex saphiro, & smaragdo aedificabuntur, & ex lapide pretioso omnis cir- cuitus murorum eius. Ex lapide candido, & mundo omnes plateae eius sternentur, & per vicos eius halleluia cantabitur. Benedictus dominus qui exaltauit eam, vt sit regnum eius in secula seculorum super eam, Amen.

¶ Prophetat subuersionem Ninueh, & Israelis reedificationem. C A P. X I I I I.

A ET cōsummati sunt sermones Thobiae. Et postq; illum in- natus est Thobiah, vixit annis quadraginta duobus, & vidit filios nepotū suorum. Cōpletis itaq; annis centū duob⁹ sepult⁹ est honorificē in Ninueh. Quinquaginta namq; & sex annorum lumen oculorum amisit, sexgenarius verō recepit. Reliquum verō vitae suae, in gaudio fuit, & cū bono profectu timoris dei perrexit in pace. In hora autē mortis suae vocauit **B** ad se Thobiah filium suum, & septem iuuenes filios eius nepo- tes suos, dixitq; eis: Prope erit interitus Ninueh. Nō enim ex- cidit verbū dñi, & fratres nostri qui dispersi sunt a terra Israel, reuertentur ad eā. Omnis autē deserta terra eius replebitur, & domus dei quae in ea incensa est, iterum reedificabitur, ibiq; reuertentur omnes timētes deū. Et relinquēt gentes idola sua, & venient in Ierusalaim, & inhabitabunt in ea, & gaudebunt **C** in ea omnes reges terrae adorantes deū Israel. Audite ergo filij mei, patrem vestrum. Seruite dño in veritate, & inquirete vt faciatis quae placita sunt illi, & filiis vestris mādate, vt faciāt iu- stitias & elemosynas, vt sint memores dei, & benedicant eū in omni tpe, in veritate & in tota virtute sua. Nunc ergo filij audite me, & nolite manere hic: sed quocunq; die sepelietis matrem, vestrā circa me in vno sepulchro, ex eo dirigite gress-

us vestros, vt exeat hinc. Video em̄ quia iniquitas ei⁹ finē da- bit ei. Factum est aut post obitū matris suae, Thobiah abfeca- lit ex Ninueh, cū vxore sua, & filiis & filiorum filijs, & reuer- sus est ad foceros suos. Inuenitq; eos incolumes in senectute bona, & curā eorum gessit, & ipse clausit oculos eorū, & oēm hereditatē domus Rehuelis, ipse percepit. Viditq; quāntā ge- nerationē filios filiorū suorum. Et cōmpletis annis nonaginta & nouē in timore dñi cū gaudio sepelierūt eū: Ois autē cogna- tio ei⁹, & ois generatio eius in bona vita, & in sancta cōuersa- tione permāsit, ita vt accepti essent tā deo q̄ hominib⁹, & cū- ctis habitantibus terrā.

FINIS.

PROLOGVS in librum Iehudith.

A Pud Hebraeos liber Iehudith inter hagiographa legi- tur: cuius autoritas ad roboranda illa quae in contē- tionem veniunt, minus idonea iudicatur. Chaldaeo tamen ser- mone conscriptus inter historias cōpuratur. Sed quia hunc li- brum synodus Nicena in numero sanctarū scripturarum le- gitur cōputasse, ac quieui postulationi vestre, imo exactioni, et sepulchris occupationibus, quibus vehementer arbarar, huic vnam lucubratiunculam dedi, magis sensum eū sensu, quā ex verbo verbū transferens. Multorum codicum varietatem ui- ciosissimam amputauit: sola ea, quae intelligentia integra in verbis Chaldaeis inuenire potui, Latinis expressi. Accipe Iehu- dith viduam castitatis exemplū, & triumphali laude perpe- tuis eam praecōnis declara. Hanc enim non solum fecimus, sed & viris imitabilem dedit, qui castitatis eius remunerator virtutem ei talem tribuit, vt inuictum omnibus hominibus vinceret, insuperabilem superaret.

Argumentum in librum Iehudith.

Iehudith vidua filia Merari de tribu Simhon magna nimis in gloria, & virtutum praestantior, quae in typo ecclesiae diabolium capite detroncauit, formidant pro- sultate populū mortem, nec fuorem regum trepidauit. Nam dormientem nequū prin- cipem, saluoque pudore suis ciuib⁹ triumphalem victoriam reportauit. Vixit annos centum quinque: sepulta in spelunca viri sui Manafeth, in Bethulia ciuitate, quae fuit in tribu Iehudah, inter Dothaim & Bahalaton.

Liber Iehudith, re- cognitus per Santem Pagninum, Lucensem.

¶ Nebuchadnesar superato Medorum rege potentissimo, eiam caeterorum regis inhiat. C A P. V T.

A R P A C H S A D ita- que rex Medorum, subiurgauerat mul- tas gentes impio suo, & ipse aedificauit ci- uitate potentissimā quā appellauit Egba- tanis. Ex lapidibus quadratis, & sectis, fe- cit muros eius in altitudine cubitorū se- ptuaginta, & in latitudine triginta: turres vero ei⁹ posuit in altitudine cubitorū centū. Per quadru verō earū, latus vtrūq; vicenorū pedum spatium redēbatur. Posuitq; portas eius in altitudine turriū, & gloriabatur quali potēs in portētia exercitus sui, & in gloria quadrigarū suarū. Anno igitur duodecimo regni sui Nebuchadnesar rex Assyriorū q̄ re- gnabat in Ninueh ciuitate magna; pugnauit cōtra Arpach- sad, & obtinuit eū in cāpo magno, q̄ appellatur Rigau, circa Euphratē, & Tigrim, & Iadalon, in cāpo Eioch regis Ellicorū. Tunc exaltatū est regnū Nebuchadnesar, & cor ei⁹ eleuatū est, & misit ad oēs q̄ habitabāt in Cilicia & Dāmesec & Libano, & ad gētes q̄ sunt in Carmelo, & Cedar, & inhabitātes Galil-

est qui adiuet cum prosteramur ante oculos eorum in siti, & in perditione magna. Et nunc congregate vniuersos qui in ciuitate sunt, vt sponte tradamus nos omnes populo Holofernis. Melius est enim vt captiui benedicamus dominum viuentis, qm moriamur, & simus opprobrium omni carni, cum videamus vxores nostras, & infantes nostros mori ante oculos nostros. Contestamur hodie coelum & terram & dei patrum nostrorum, qui vlciscitur nos secundum peccata nostra, vt iam tradatis ciuitatem in manu militie Holofernis, vt sit finis nosre breuis in ore gladij, qui longior efficitur in ariditate sitis. Et cum haec dixissent, factus est fleus, & ululatus magnus in ecclesia omnibus, & per multas horas vna voce clamauerunt ad deum, dicentes: Peccauimus cum patribus nostris, in iustis egimus, iniquitatem fecimus. Tu qui pius es miserere nos, in tuo flagello vindica iniquitates nostras, & noli tradere confidentes te populo qui ignorat te, vt non dicat inter gentes, vbi est deus eorum? Et quom fatigati his clamoribus, & his fleuibus lassati situlissent, exurgens Huzziah in fufus lacrymis dixit: Aequo animo estote fratres, & hos quinque dies expectemus a domino misericordiam. Forsitan enim indignationem suam abscindet, & dabit gloriam nomini suo. Si autem transactis quinque diebus non venerit adiutorium, faciemus haec verba quae locuti estis.

¶ Iehudith arguit populum stantem dei misericordiae terminum.

C A P. V I I I.

AET factum est, cu audisset haec verba Iehudith vidua, quae erat filia Merari filij Idox, filij Ioseph, filij Huzziah, filij Elai, filij Iannor, filij Iedeon, filij Raphoim, filij Achitob, filij Malchiah, filij Enan, filij Nathaniah, filij Sealthiel, filij Simho, filij Reuben. & vir eius fuit Menasseh, qui mortuus est in diebus mensis hordeaceae. Instabat enim super alligantes manipulos in campo, & venit aestus super caput eius, & mortuus est in Bethulia ciuitate sua, & sepultus est illic cum patribus suis. Erat autem Iehudith relicta eius vidua iam annis tribus, & mensibus sex. Et in superioribus domus suae fecit sibi secretum cubiculum, in quo cum puellis suis clausa morabatur, & habens super lumbos suos cilicium, ieiunabat omnibus diebus vitae suae praeter sabbata, & festa domus Israel. Erat autem elegantis aspectu nimis. Cui vir suus reliquerat diuitias multas, & familia copiosam, ac possessiones armentis bouum, & gregibus ouium plenas. Erat haec in omnibus famosissima, quoniam timebat dominum valde, nec erat qui loqueretur de illa verbum malum. Haec itaque, cum audisset, qm Huzziah promississet, qd transacto quinto die traderet ciuitatem, misit ad presbyteros Chabri, & Charai, Et venerunt ad illam, & dixit illis: Quod est hoc verbum in quo consensit Huzziah, vt traderet ciuitatem Assyriis, si intra quinque dies non venerit vobis adiutorium. Et qui estis vos qui tentatis dominum? Non est iste sermo qui misericordiam prouocet, sed potius qui iram excitet, & furor em accendat. Posuistis vos tempus miseracionis domini, & in arbitrium vestrum diem constituistis ei. Sed quae patiens dominus est in hoc ipso poeniteamus, & indulgentiam eius fufus lacrymis postulemus. Non enim quasi homo deus sic comminabitur, neque sicut filius hominis ad iracundiam inflammabitur. Et ideo humiliemus illi animas nostras, & in spiritu constituti humiliato seruientes illi dicamus stetes dno: vt secundum voluntatem suam sic faciat nobiscum cito misericordiam suam: vt sicut conturbatum est cor nostrum in superbia eorum, ita etiam de nostra humilitate gloriemur: quoniam non sumus secuti peccata patrum nostrorum, qd dereliquerunt deum suum, & adorauerunt deos alienos: pro quo scelere datus sunt in gladium, & in rapinam, & in confusionem inimicis suis. Nos autem alterum deum nescimus praeter ipsum. Expectemus humiles consolacione eius: & exquiret sanguine nostru de afflictionibus inimicorum nostroru: & humiliabit omnes gentes quaeunque insurgunt contra nos, & faciet illas sine honore dno deus noster. Et nunc fratres qm vos qui estis presbyteri in

populo dei, & ex vobis pendet anima illoru ad eloquium vestrum, corda eoru erigite, vt memores sint quia tetai sunt patres nostri, vt pbarentur si vere coleret deum suum. Memores esse debent quomodo pater noster Abraham tetaus est, & per multas tribulationes probatus dei amicus effectus est. Sic Isaac, sic Iacob, sic Moyses, & oes qui placuerit deo per multas tribulationes traserunt fideles, illi aut qui tetaiones non susceperunt cum timore dno: & impatientia sua, & improperium murmuracionis suae contra dnm protulerunt, exterminati sunt ab exterminatore, & a serpentibus perierunt. Et nos ergo non vlciscamur nos, pro his quae patimur, sed reputates peccatis nostris haec ipsa supplicia minor esse flagella dno, quasi serui qui corripimur ad emendationem, & non ad pditionem nostram euenisse credamus. Et dixerunt illi Huzziah & presbyteri. Oia quae locuta es vera sunt, & non est in sermonibus tuis vlla reprehensio. Nunc ergo ora pro nobis, qm mulier sancta es, & timens deum. Et dixit illis Iehudith: Sicut quod potui loqui, dei esse cognoscitis, ita quod facere disposui, pbate si ex deo est, et orate vt firmum faciat deus consilium meum. Stabitis vos ad portam nocte ista, & ego exibo cum Abra mea: & orate, vt sicut dixistis in diebus quinque respiciat dno populum suum Israel. Vos autem nolo vt scrutemini actum meum: & vsque dum renunciem vobis nihil aliud fiat, nisi oratio pro me ad dominum deum nostrum. Et dixit ad eam Huzziah princeps Iehudaeorum: Vade in pace, & dominus sit tecum in vltione inimicorum nostrorum. Et reuertentes abierunt.

¶ Oratio Iehudith.

C A P. I X.

QVibus ascendentibus, Iehudith ingressa est oratorium suu. Et induens se cilicio, posuit cinere super caput suu, & prosternens se domino clamabat ad dominum dicens: Domine deus patris mei Simhon, qui dedisti illi gladium in defensionem alienigenarum, qui violatores exterit in coinquinatione sua, & denudauerunt femur virginis in confusionem, et dedisti mulieres illoru in praedam, & filias illorum in captiuitatem, & omnem praedam in diuisione seruis tuis qui zelauerunt zeelum tuum: subueni (quae te dno deus meus) mihi viduae. Tu enim fecisti priora, & illa postilla cogitasti: & hoc factum est quod ipse voluisti. Omnes enim viae tuae paratae sunt, & tua iudicia in tua prouidentia posuisti. Respice castra Assyriorum nunc, sicut tu castra Aegyptiorum videre dignatus es, quae do post seruos tuos armati currebant, confidentes in quadrigis, & in equitatu suo, & in multitudine bellatorum. Sed alpe xisti super castra eorum, & tenebrae fatigauerunt eos. Tenuit pedes eorum abyssus, & aquae operuerunt eos. Sic fiant & isti domine, qui confidunt in multitudine sua, & in curribus suis, & in cotis, & sagittis suis, & in lanceis gloriantur, & nesciunt quae tu ipse es deus noster, qui coteris bella ab initio, & dno nomen est tibi. Erige brachium tuum sicut ab initio, & allide virtute eorum in virtute tua. Cadat virtus eorum in iracundia tua: qui promittunt se violare sancta tua, & polluere tabernaculum nominis tui, & deicere gladio suo cornu altaris tui. Fac dno, vt gladio proprio ei superbia amputetur. Capiatur laqueo oculorum suorum in me, & percutes eum ex labijs charitatis meae. Da mihi in animo constantiam, vt contemnā illum & virtutem vt euertam illum. Erit enim hoc memoriale nominis tui, cu manus foeminae deiecerit eum. Non enim in multitudine est virtus tua domine, neque in equorum viribus voluntas tua. Nec superbi ab initio placuerunt tibi: sed humilitu & mansuetorum semper tibi placuit deprecao. Deus coelorum creator aquarum, & dno totius creaturae: exaudi me miseram deprecanem, & de tua misericordia presumentem. Memeto dno testamtu tuu: & da verbum in ore meo, & in corde meo, cofilium corrobora, vt domus tua in sanctificatione permaneat: & omnes gentes agnoscant, quia tu es deus, & non est alius praeter te.

¶ Ingressa cu ancilla ciuitatem captiuam pulchritudine sua dum cursum capiti.

Factum

C A P. X.

AET factum est aut, cu cessasset clamare ad dnm, surrexit de loco in quo iacuerat prostrata ad dnm. Vocauitq Abram suam. Et descendens in domum suam abstulit a se cilicium, & exiit se vestimentis viduitatis suae. Et lauit corp suu, & vnxit se myro optimo, & discriminauit crine capitis sui, & imposuit mitram super caput suum, & induit se vestimentis iocunditatis suae. In dicitq sandalia pedibus suis, assumpsitq dextrariola, & lilia, & in aureas & anulos: & omnibus ornamentis suis ornauit se. Cui etia dno contulit splendore, qm omnis ista copositio non ex libidine, sed ex virtute pendebat, & ideo dno hanc illa pulchritudine amplauit: vt incomparabili decore omnium oculis appareret. Imposuit itaque Abra suae ascopam vini, & vas olei, & posuitq, & lapates, & panes, & caseu, & profecta est. Cumq venissent ad portam ciuitatis, inuenerit expectantem Huzziah, et presbyteros ciuitatis. Qui cum vidissent eam, stupetes mirati sunt nimis pulchritudine eius. Nihil tamen interrogates eam, dimiserunt transire, dicentes: Deus patris nostroru det tibi gratiam, & omne consilium tui cordis sua virtute corroboret, & gloriatur super te in Ierusalaim: & sit nomen tuu in numero sanctoru & iustoru. Et dixerunt hi qui illic erant omnes vna voce: fiat, fiat. Iehudith vero oras dnm, transiitq portas ipsa, & Abra eius. Factum est aut cu descendere montem circa ortum dei, occurrit ei exploratores Assyrioru, & tenuerunt eam, dicentes: Vnde venis, aut quo vadis? Quae respondit: Filia sum Hebraeorum. Ideo ego fugi a facie eoru, qm futuru agnouit qd dentur vobis in depraedatione: pro eo quod contempnentes vos noluerunt tradere seipos, vt inueniret misericordiam in conspectu vestro. Hac de causa cogitavi mecu dicens: Vadam ad faciem principis Holofernis, vt indicem illi secreta illoru, et ostendam illi quo aditu possit obtinere eos, ita vt non cadat vir vnus de exercitu eius. Et cum audissent viri illi verba eius considerabant facie eius, & erat in oculis eorum stupor, qm pulchritudinem eius mirabantur nimis. Et dixerunt ad eam: Cosequasisti animum tuu, eo qd tale reperisti consilium, vt descenderes ad dnm nostrum. Hoc autem scias, qm cum steteris in cospectu eius, bene tibi faciet, & eris gratissima in corde eius. Duxeruntq illa ad tabernaculum Holofernis nuntiantes ei de ipsa. Cumq intrasset ante facie eius, statim captus est in suis oculis Holofernes. Dixeruntq ad eu satellites eius: Quis contempnat populu Hebraeoru, qui tam decoras mulieres habent, vt non pro his merito pugnare contra eos debeamus? Videt itaque Iehudith Holoferne sedente in canopaeo, quod erat ex purpura, & auro, & smaragdo, & lapidibus pretiosis intextu: & cu in facie eius intedisset, adorauit eu pssternens se super terram, & eleuauerunt eam serui Holofernis iubente domino suo.

¶ Holofernes quae causa aduentus Iehudith, illius sapientiam, pulchritudinem, & promissa miratur.

C A P. X I.

ATunc Holofernes dixit ei: Aequo animo esto: & noli parere in corde tuo, qm ego nunc nocui viro qui voluit seruire Nebuchadnesar regi. Populus autem tuus si non coteris, pisset me, non alleuassent lancea meam super eum. Nunc autem dic mihi, quae ex causa recessisti ab illis, & placuit tibi vt venires ad nos? Et dixit illi Iehudith: Sume verba ancillae tuae, quoniam sificutus fueris verba ancillae tuae, perfecta re faciet dno tecum. Viuit enim Nebuchadnesar rex terrae, & viuit virtus eius quae est in te ad correptionem animaru errantium, quoniam non solum homines seruiet illi per te, sed & bestiae agri obtemperant illi. Nunciatur enim animi tui industria vniuersis gentibus: & indicatum est omni seculo, quonia tu solus bonus & potens es in omni regno eius, & disciplina tua omnibus punciis praedicatur. Nec hoc latet quod locutus es Achior, nec illud ignoratur quod ei iusseris euenire. Cofitatem deum nostrum sic peccatis offensum, vt madauerit per prophetas suos ad populu, qd traderet eum pro peccatis suis. Et quoniam sciunt se offendisse deum suum filij Israel: tremor tuus sup ipsos est. Insuper etiam manus inuasit eos, & ab ariditate aquae iam inter mortuos coputantur. Deniq hoc ordinat vt interficiat

pecora sua, & bibant sanguine eorum: & sancta dno sui qd praecipit deus non cotingit in trumento vino & oleo haec cogitauerunt impendere, & volunt consumere quae nec manibus deberent contingere. Ergo quoniam haec faciunt, certum est qd in perditionem dabuntur. Quod ego ancilla tua cognoscens fugi ab illis, & misit me dno haec ipsa nunciare tibi. Ego enim ancilla tua deum colo etiam nunc apud te, & exiet ancilla tua, & orabo deum, & dicit mihi: quando eis reddat peccatum suum, & veniens nunciabo tibi, ita vt ego adduca te per media Ierusalaim. Et habebis omnem populum Israel sicut oues quibus non est pastor, & non latrabit vel vnus canis contra te: qm haec mihi dicta sunt per prouidentiam dei. Et quoniam iratus est illis deus haec ipsa missa sum nunciare tibi. Placuerunt autem omnia verba haec coram Holoferne, & coram pueris eius, & mirabantur ad sapientiam eius, & dicebant alter ad alterum. Non est talis mulier super terram in aspectu, in pulchritudine, & in sensu verborum. Et dixit ad illam Holofernes: Benefecit deus qui misit te ante populum, vt desillum in manibus nostris. Et quonia bona est promissio tua, si fecerit mihi hoc deus tuus, erit & deus meus, & tu in domo Nebuchadnesar, magna eris, & nomen tuum nominabitur in vniuersa terra.

¶ Manet in castris, Iehudith manducans suu, porta patet, lauat, orat, ad coenam vocatur a duce remuleno.

C A P. X I I.

Tunc iussit eam introire vbi repositi erant thesauri eius, & iussit illic manere ea, & cofituit quid daretur illi de couiuio suo. Et respondit Iehudith, & dixit: Nunc non potero manducare ex his quae mihi praecipis tribui, ne veniat super me offensio. Ex his autem quae mihi detuli manducabo. Cui Holofernes ait: Si descenderit tibi ista quae recum detulisti, quid faciemus tibi? Et dixit Iehudith: Viuit anima tua domine mi, quoniam non expandet omnia haec ancilla tua: donec faciat deus in manu mea haec quae cogitavi. Et induerunt illam serui eius in tabernaculum, quo praecerat. Et petit dno introire, vt daretur ei copia nocte, & ante lucem egrediendi foras ad orationem, & deprecandi dominum. Et praecipit cubicularijs suis, vt sicut placeret illi exiret, & introiret ad orandum deum suum per triduum. Et exibat noctibus in vallem Bethuliae, & baptizabat se in fonte aquae, & vt alcedebat orabat ad dnm deum Israel, vt dirigeret viam eius ad liberationem populi sui. Et introiens munda manebat in tabernaculo vsq dum acciperet escam suam in vesperum. Et factum est quarto die Holofernes fecit coenam seruis suis, & dixit ad Vagao eunuchum: Vade & suade Hebraeam illam, vt sponte cofitentia habitare eam suam in vesperum. Et factum est quarto die introiit Vagao ad Iehudith, & dixit: Non vereatur bona puella introire ad dominum meum, vt honorificetur ante facie eius, & maducet cu eo, & bibat vinum in iocunditate. Cui Iehudith respondit: Quae ego sum, vt contradicam domino meo? Omne quod erit ante oculos eius bonum, & optimum, facia. Quicquid autem illi placuerit, hoc mihi erit optimum oibus diebus vitae meae. Et surrexit, & ornauit se vestimeto suo, & ingressa stetit ante facie eius. Cor autem Holofernis cofictum est. Erat enim ardens in concupiscentia eius, & dixit ad ea Holofernes: Bibenunc & accube in iocunditate, qm inuenisti gratia coram me. Et dixit Iehudith: Bibam dno, quonia magnificata est anima mea hodie pra omnibus diebus meis. Et accepit, & manducauit, & bibit coram ipso, ea quae paraerat illi ancilla eius: & iocundus factus est Holofernes ad eam, bibiteq vinum multum nimis, quantum nunquam biberat in vita sua.

¶ Caput ducis praecidit, redit & ostendit cubibus, laudibus deum effert, Achior obstupescit, eamq adorat.

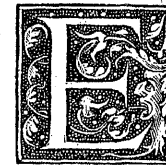
C A P. X I I I.

VT autem sero factum est, festinauerunt serui illius ad hospitia sua, & conclusit Vagao ostia cubiculi, & abiit. Erant autem omnes fatigati a vino, eratq Iehudith sola in cubiculo.

Liber Meghillath,

id est, uolumen Ester: Interprete Sante Pagn. Lucensi.

¶ Rex Achafuerus regium instituit conuuiuii, regina Vasthi eo uenire contemnit, quare & repudiat. C A P V T I.

ACHAFUROS in diebus Achafueros, ipse est Achafueros qui regnabat ab India usque ad Aethiopiā super septem & viginti & centum prouincias. In diebus illis cum sederet rex Achafueros super solium regni sui, quod erat in Susan regia, Anno tertio quo regnauit, fecit conuuiuium cunctis principibus suis, & seruis suis, exercitui Persico, & Medico, & principibus maioribus, & principibus prouinciarum, qui erant ante se. Ut ostenderet diuinitas gloriæ regni sui, & honorē gloriæ magnitudinis suæ diebus multis, octoginta & centum diebus. Et cum impleti fuissent dies ipsi, fecit rex omni populo qui inuentus est in Susan regia à maximo usque ad minimum conuuiuium septem dierum, in atrio horti palatii regis. Autem candidum, & uiride, coloris candidi, & hyacinthinum, tantum funibus byllynis, & purpureis in circulis argenteis, & columnis marmoreis, Lecti aurei, & argentei super pauimentum porphyreum, & marmoreum, & Parium, & hyacinthum lapidem. Et propinabant in uasis aureis, & uasa erant à uasis uariata, & uinum regium multum secundum potentiam regiam. Et potus erat secundum legem. Non erat qui cogeret, quia sic disposuerat rex cum omni magistro domus suæ, ut faceret secundum uoluntatē uini uicuiusque. Etia Vasthi regina fecit conuuiuium cunctis in domo regni quæ erat regis Achafueros. Die septimo cuncti iocundati esset cor regis propter uinum, dixit ad Mehuman et Biztha, Charbona, Bightha, Abagtha, Zethar, & Charchas, septem eunuchos, qui ministrabant ante faciem regis Achafueros, ut ducerent Vasthi reginam corā rege cum diadematē regni, ut ostenderet populis, & principibus pulchritudinem eius, quā decorata aspectu erat. Et renuit regina Vasthi uenire ad uerbum regis, quod fuerat per manum eunuchorum. Eratus est rex ualde, & ira eius succensa est in eo. Dixitque rex sapientibus, scientibus tempora: quia sic erat consuetudo regis erga scientes legem, & iudicium. Et propinquus ei Carfena, Sethar, Amatha, Tarsis, Meres, Marsena, Memuchan, septem principes Paras, & Madai uidentes faciem regis qui sedebat primi in regno. Secundum legem inquit quid agendum cū regina Vasthi, eo quod non fecit sermonem regis Achafueros per manum eunuchorum. Dixitque Memuchan coram rege & principibus: Non contra regē tantum peccauit Vasthi regina, sed contra omnes principes, & contra omnes populos, qui sunt in oibus prouinciis regis Achafueros. Egre dietur enim uerbum reginæ ad oēs mulieres, ut contēnant maritos suos in oculis suis, dum dicēt: Rex Achafueros dixit, ut ducerēt Vasthi reginā ante se, et non uenit. Et die hac dicent dominæ Paras, & Madai, quæ audierint uerbum reginæ ad omnes principes regis, & erit huius rei gratia abundas contēptus, & ira. Si regi bonū est, egrediatur uerbum regis ad faciem eius, & scribatur inter leges Paras, & Madai, & nō transgrediatur, quod non ingrediat Vasthi coram rege Achafueros, & regnū eius det rex alteri quæ melior sit illa. Et audietur uerbum regis, quod faciet in toto regno suo, quia magnū est, & oēs uxores exhibebunt honorē maritis suis, tū maiori quā minori. Et placuit uerbum in oculis regis, & principum. Fecitque rex iuxta uerbum Memuchan, Misitque epistola ad omnes prouincias regis ad singulas prouincias secundum scripturam suam, & ad singulos populos iuxta linguam eius, ut omnis uir domine tur in domo sua, & loquatur secundum linguam populi sui.

pulus: fiat, fiat. Per dies autem triginta, uix collecta sunt spolia Assyriorum à populo Israel. Porro autem uniuersa quæ Holofernis peculiariter fuisse probata sunt, dederunt Iehudith in auro, & argento, & uestibus, & gemmis, & omni supellectili, & tradita sunt omnia illi à populo. Et omnes populi gaudebant cum mulieribus, & uirginibus, & iuuenibus, in organis & chatharis.

¶ Canticum Iehudith, ac uita eius reliquum traduntur hoc capite. C A P X V I.

INCIPITE domino in tympanis, cantate domino in cymbalis, modulamini illi, psallam nouum, exultate & inuocate nomen eius. Dominus conterens bella, dominus nomen est illi. Qui posuit castra sua in medio populi sui, ut eriperet nos de manu inimicorum nostrorum. Venit Assur in montibus ab aquilone in multitudine fortitudinis suæ. Cuius multitudi obturauit torrentes, & equi eorum cooperuerunt ualles. Dixit se incensurum fines meos, & iuuenes meos occisurum gladio, infantes meos dare in prædam, & uirgines in captiuitatē. Dominus autem omnipotens nocuit, & tradidit eum in manus foeminae, & confudit eum. Non enim cecidit potens eorum à iuuenibus, nec filij titanum percusserunt eum, nec excel si gigantes, inoposuerunt se illi. Iehudith filia Merari in specie faciei suæ dissoluit eum. Exiit enim se uestimento uiduatatis, & induit se uestimento lætitiæ in exultatione filiorum Israel. Vixit faciem suam uergens, colligauit cincinnos suos intra ad decipiendum illum. Sandalia eius rapuerunt oculos eius, pulchritudo eius captiuam fecit animam eius: amputauit pugionem ceruicem eius. Horruerunt Persæ constantiam eius, & Medi audaciam eius. Tunc uolauerunt castra Assyriorum, quando apparuerunt humiles mei, arecentes in siti. Filij uel larum compunxerunt eos, & sicut ueros fugientes occiderunt eos, perierunt in prælio à facie domini dei mei. Hymnum cantemus domino, hymnum nouum cantemus deo nostro. Adonai domine magnus es tu, & præclarus in uirtute, & quæ superare nemo potest. Tibi seruiat omnis creatura tua: quia dixisti & facta sunt, misisti spiritum tuum, & creata sunt, & nō est qui resistat uoci tuæ. Montes à fundamentis mouebuntur cum aquis petreæ, sicut cæca liquefcent ante faciem tuam. Qui autem timent te, magni erunt apud te per omnia, erga gentes insurgentes super genus meum. Dominus enim omnipotens uindicabit in eis, in die iudicij uisitat illos. Dabit enim ignē, & uermes in carnes eorum, ut urantur, & sentiant usque in sempiternum. Et factum est post hæc: omnis populus post uictoriam uenit in Ierusalaim adorare dominum, & mox ut purificati sunt, obtulerunt omnes holocausta, & uota, & re promissiones suas. Porro Iehudith uniuersa uasa bellica Holofernis quæ dedit illi populus, & conopæum quod ipsa sustulerat, obtulit in anathema obliuionis. Erat autem populus iocundus secundum faciem sanctorum, & per tres menses gaudium huius uictoriæ celebratum est cum Iehudith. Post dies autem illos unusquisque rediit in sua, & Iehudith magna facta est in Bethulia, & præclarior erat uniuersæ terræ Israel. Erat etiam uirtuti castitas adiuncta, ita ut non cognosceret uirum omnibus diebus uitæ suæ, ex quo defunctus est Manassê uir eius. Erat autem diebus festis procedens cum magna gloria. Mansit autem in domo uiri sui annos centum quinque, & dimisit Abram suam liberam, & defuncta est ac sepulta cū uiro suo in Bethulia. Luxitque illam omnis populus diebus septem. In omni autem spatio uitæ eius, nō fuit qui perturbaret Israel, & post mortem eius annis multis. Dies autem uictoriæ huius festiuitatis ab Hebræis in numero sanctorum dierum accipitur & colitur à Iehudeis, ex illo tempore, usque in præsentem diem. F I N I S.

impetu: non ut descendatis deorsum, sed quasi impetum faciētes, Tunc exploratores necesse erit, ut fugiant ad principem suum excitandum ad pugnam. Cumque duces eorum concurrerint ad tabernaculum Holofernis: & inuenerint eum tricum in suo sanguine uolutatum: decidet super eos timor. Cumque cognoueritis fugere eos, ite post illos securi, quoniam dominus conteret eos sub pedibus uestris. Tunc Achior uidentem uirtutem, quam fecit deus Israel relicto gentilitatis ritu credidit deo, & circumcidit carnem præputij sui, & apposuit est ad populum Israel, & omnis successio generis eius usque in hodiernum diem. Mox autem, ut ortus est dies, suspenderit super muros caput Holofernis: accepitque unusquisque uir arma sua, & egressi sunt cum grandi strepitu, & uiulatu. Quod uident exploratores ad tabernaculum Holofernis cucurrerunt. Porro hi qui in tabernaculo erant uenientes, & ante ingressum cubiculi perstreptantes excitandi gratia, in quietudine arte moliebantur, ut non ab excitantibus, sed à sonantibus Holofernes euigilaret. Nullus enim audebat cubiculum uirtutis Assyriorum pulsando aut intrando aperire. Sed cū uenissent eius duces, ac tribuni, & uniuersi maiores exercitus Assyriorum, dixerunt cubicularijs: Intrate, & excitare illum: quoniam egressi mures de cavernis suis ausi sunt prouocare nos ad pugnam. Tunc ingressus Vagao cubiculum eius stetit ante cortinam. Et plausum fecit manibus suis. Suspicabatur enim illum cū Iehudith dormire. Sed cū nullum motum iactis sensu aurium caperet, accessit proximans ad cortinam. Et eleuans eam, uidensque cadauer absque capite Holofernis in suo sanguine tabefactum iacere super terram, exclamauit uoce magna cū flexu, & scidit uestimenta sua. Et ingressus tabernaculum Iehudith, nō inuenit eam. Et exiit foras ad populum, & dixit: Vna mulier Hebræa fecit confusionem in domo regis Nebuchadnesar. Ecce enim Holofernes iacet in terra, & caput eius nō est in illo, quod cū audissent principes uirtutis Assyriorum, sciderunt oēs uestimenta sua, & intolerabilis timor, & tremor cecidit super eos, & turbati sunt animi eorum ualde. Et factus est clamor incōparabilis in medio castrorum eorum.

¶ Hebræi hostes trepidos ac fugientes persequuntur, cædunt & spoliant, laus Iehudith canitur. C A P X V I.

CUMQUE omnis exercitus decollatum Holofernem audisset, fugit mens & cōsiliū ab eis, & solo tremore et metu agitati fugæ præsidium sumunt, ita ut nullus loqueretur cum proximo suo: sed inclinato capite relicto omnibus euadere festinabat Hebræos, quos armatos super se uenire audierant, fugientes per uias camporum & semitas collium. Videntes itaque filij Israel fugientes, secuti sunt illos. Descenderuntque clangentes tubis, & uiulantes post ipsos. Et quoniam Assyrii non adunati, in fugam ibant præcipites, filij autem Israel uo agmine persequentes, debilitabant omnes quos inuenire potuissent. Misitque Huzziah nuncios per omnes ciuitates, & regiones Israel. Ois itaque regio, oisque uirbs electa iuuenit arma tam misit post eos & plectui sunt eos in ore gladij, quousque peruenirent ad extremitatē finium suorum. Reliqui autem qui erant in Bethulia, ingressi sunt castra Assyriorum, & prædā quam fugientes Assyrii reliquerant, abstulerunt, & onustati sunt ualde. Hi uero qui uictores reuersi sunt ad Bethuliam, omnia quæ erant illorum, abstulerunt secum, ita ut non esset numerus in pecoribus, in iumentis, & uniuersis mobilibus eorum, ut à minimo usque ad magnum omnes diuites fierent de prædationibus eorum. Ioachim autem summus pontifex de Ierusalaim uenit in Bethuliam cum uniuersis presbyteris suis, ut uideret Iehudith. Quæ cum exisset ad illum, benedixerunt illam omnes una uoce, dicentes: Tu gloria Ierusalaim, tu lætitia Israel, tu honorificentia populi nostri, quia fecisti uiriliter & confortatum est cor tuum, eo quod castitatem amaueris, & post uirum tuum alteri uelceris: ideo & manus dñi confortauit te, & ideo cris benedicta in æternum. Et dixit omnis populus:

biculo. Porro Holofernes iacebat in lecto nimia ebrietate sopitus. Dixitque Iehudith puellæ suæ, ut stare foris ante cubiculum suum, & obseruaret. Stetitque Iehudith ante lectum oras cū lachrymis, & labiorum motu in silentio dicens: Cōfirma me domine deus Israel, & respice in hac hora ad opera manuum mearum: ut sicut promissisti, Ierusalaim ciuitatem tuam erigas: & hoc quod credens per te posse fieri cogitavi perficiam. Et cū hæc dixisset, accessit ad columnam quæ erat ad caput lectuli eius: & pugionem eius qui in ea ligatus pendebat exoluit. Cumque euaginasset illum apprehendit comam capitis eius, & ait: Cōfirma me domine deus in hac hora: & percussit bis in ceruicē eius, & abscidit caput eius. Et abstulit conopæum eius à columinis, & euoluit corpus eius truncum. Et post pusillum exiuit, & tradidit caput Holofernis ancillæ suæ, & iussit, ut mitte ret illud in peram suam. Et exierunt duæ secundum consuetudinem suam quasi ad orationem, & transferunt castra. Et gyrantes uallem uenerunt ad portam ciuitatis. Et dixit Iehudith à longe custodibus muros: Aperite portas quoniam nobiscum est deus, qui fecit uirtutē in Israel. Et factū est cum audissent uiri uocem eius, uocauerunt presbyteros ciuitatis. Et occurrerunt ad eam omnes à minimo usque ad maximum, quoniam sperauerant eam iam non esse uenturam. Et accendentes luminaria congrauerunt circa eam uniuersa. Illa autē ascendens in eminentiorem locum iussit fieri silentium. Cūque omnes tacuissent, dixit Iehudith: Laudate dominum deū nostrum qui non deseruit sperantes in se, & in me ancillam suam adimpleuit misericordiam suā, quam promissit domui Israel, et interfecit in manu mea hostē populi sui in hac nocte. Et proferens de pera caput Holofernis ostendit illis, dicens: Ecce caput Holofernis principis militiae Assyriorum. Et ecce conopæum illius in quo recumbebat in ebrietate sua: ubi & p marmoreum illius in perculsit illum dominus deus noster. Uixit autem ipse dominus: quoniam custodiuit me angelus eius, & hinc euntem & ibi commemorantem, & inde huc reuertentem: & nō permisit me dominus ancillam suam coinquinari: sed sine pollutione peccati reuocauit me, & uobis gaudentem in uictoria sua, in euasione mea, & liberatione uestra. Constitemi illi omnes, quoniam bonus: quoniam in seculū misericordia eius. Uniuersi autem adorantes dominum, dixerunt ad eam: Bene dixit te dominus in uirtute sua, quia per te ad nihilum redegit inimicos nostros. Porro Huzziah princeps populi Israel, dixit ad eam: Benedicta es tu filia à dño deo excelso, præ omnibus mulieribus super terram. Benedictus dominus, qui creauit cœlum & terram, qui te direxit in uulnera capitis principis inimicorum nostrorum: quia hodie nomen tuum ita magnificauit, ut non recedat laus tua de ore hominum: qui memores fuerint uirtutis domini in æternum pro quibus non percussit animæ tuæ propter angustias, & tribulationem generis tui, subuenisti ruinæ ante conspectum dei nostri. Et dixit omnis populus, fiat, fiat. Porro Achior uocatus uenit. Et dixit ei Iehudith: Deus Israel, cui tu testimonium dedisti, quod uictoriarum se de inimicis suis, & ipse caput omnium incredulorum incidit in hac nocte in manu mea. Et ut probes quia ita est, ecce caput Holofernis, qui in contēptu superbiæ suæ deū Israel contempserat, & tibi interitum minabatur, dicens: cum captus fuerit populus Israel, gladio perforari præcipiam latera tua. Videns autem Achior caput Holofernis, angustiatu pro dolore cecidit in faciem suam super terram, & æstuauit anima eius. Postea uero quam resumpto spiritu recreatus est, prociudit ad pedes eius, & adorauit eam, & dixit: Benedicta tu à deo tuo in omni tabernaculo Iahacob, quoniam in omni gente quæ audivit nomen tuum magnificabitur super te deus Israel.

¶ Caput suspenditur ordo sole in hostes sic impetus, qui animis confortantur, & trepidant necre cunctis. C A P X I I I I.

AUDITE autem Iehudith ad omnem populum: Audite me fratres: Suspendite caput hoc super muros nostros. Et erit cum exierit sol, accipiat unusquisque arma sua, & exite cū

P sal. 105. & 206.

Repudiata regina, quæ reuertitur regi puella, placet Hadafah (quæ est Ester) hæc ei regina, Mordochai prodit, regi suos inlicitiores.

Post hæc, cum quicquid sit ira regis Achafueros, recordat est ipsius Vasthi, & eorum quæ fecerat, & eius quod dispositum erat super eam. Dixeruntque pueri regis, ministri eius: Querant regi puellas virgines decoras aspectu. Et præficiat rex præfectos in omnibus provinciis regni sui, & congregent omnem puellam virginem pulchram aspectu in Susan regia in domum mulierum, in manu Hegem eunuchi regis, custodis mulierum, & det purificatoria earum. Et puella quæ placuerit in oculis regis, regnet pro Vasthi. Et placuit res in oculis regis, & fecit sic. Vir Iehudæus erat in Susan regia, & nomen eius Mordochai filius Iair, filius Simhi, filij Chis, vir Iemini. Qui transmigratus fuerat de Ierusalaim cum transmigratio ne quæ transmigrata est cum Iechoniah rege Iehudah, quam transmigrare fecerat Nebuchadnesar rex Babel. Et nutritiuit Hadafah (Ipsa est Ester) filiam patris sui. Non enim erat ei pater, & mater, & puella erat pulchra forma, & decora aspectu, Et quum mortuus fuisset pater eius, & mater eius, accepit eam Mordochai sibi in filiam. Et fuit, quum auditum esset verbum regis, & lex eius, & dum congregarentur puellæ multæ in Susan regia ad manum Hegai, sublata est Ester in domum regis per manum Hegai custodis mulierum. Et placuit puella in oculis eius, & suscepit misericordiam in conspectu eius, & accelerari fecit purificatoria eius, & partes eius, vt daret ei, & septem puellas dignas, vt daret ei de domo regis; & mutauit eam, & puellas eius in bonum domus mulierum. Non indicauit Ester populum suum, nec cognationem suam, quia Mordochai præceperat ei, vt non indicaret. Et quodidie Mordochai ambulabat ante atrium domus mulierum, vt cognosceret pacem Ester, & quid fieret de ea. Et quum appeteret tempus singularum puellarum, vt intrarent ad regem: Achafueros in fine cum essent ei secundum legem mulierum duodecim menses, quia sic implebantur dies purificationum earum: sex mensibus cum oleo myrrheo, & sex mensibus cum aromatibus, & purificationibus mulierum. Et in hoc puella veniebat ad regem. Omne quod dicebat, dabatur ei veniendo cum ea de domo mulierum vsque ad domum regis. Vespere intrabat, & mane reuertebatur ad domum mulierum secundam, ad manum Sahafgaz eunuchi regis custodis concubinarum. Non ingrediebatur amplius ad regem nisi voluisset eam rex, & vocaretur per nomen. Et cum aduenisset tempus Ester filiae Abichai, patris Mordochai, quam accepit sibi in filiam, vt ingrederetur ad regem, non requisitit aliquid, nisi quod dixerat Hegai eunuchus regis, custos mulierum. Et Ester suscepit gratiam in oculis omnium videntium eam. Et sublata est Ester ad regem Achafueros, ad domum regni eius, mense decimo (iple est mensis Thebeth) anno septimo regni eius. Et dilexit rex Ester præ omnibus mulieribus, & suscepit gratiam, & misericordiam coram eo præ omnibus virginibus, & posuit diadema regni in capite eius, & regnare fecit eam pro Vasthi. Fecitque rex conuiuium magnum omnibus principibus suis, & seruis suis, conuiuium Ester & requiem provincis fecit, & dedit dona secundum potentiam regiam. Et dum congregarentur virgines secundæ, Mordochai sedebat in porta regis. Nō Ester indicauerat progeniem suam, & populum suum secundum quod præceperat ei Mordochai, & sermonem Mordochai Ester faciebat, sicut erat dum nutritur secum. In diebus illis Mordochai sedente in porta regis, irati sunt Bigthan, & Teres duo eunuchi regis ex custodibus liminis, & quæsierunt mittere manum in regem Achafueros. Et innotuit res ipsi Mordochai, & nunciavit Ester reginæ. Et dixit Ester regi nomine Mordochai. Et quæstia est res, & inuēta, & suspensū sunt ambo super lignum, & scriptum est in libro verborum dierum coram rege.

Bxaltatus Haman macedo impetrat a rege, ut omnes ubique Iehudæi interficiantur.

est oratione

is a tempore quo incipit bat agi cu ea secundum mores mulierum erat duodecim menses, & petebat puella.

ad Hathach, & præcepit ei, vt diceret ad Mordochai: Omnes serui regis, & populus provinciarum regis sciunt, quod omnis vir, & mulier qui ingressus fuerit ad regem in atrium in terius, qui non fuerit vocatus, vna lex eius est, vt mori faciat, nisi extenderit ad eum rex virgam auream, & viuat, & ego nō sum vocata, vt ingrediar ad regem iam triginta diebus. Et nunciauerūt ipsi Mordochai verba Ester. Dixitque Mordochai, vt responderent ipsi Ester: Ne putes in animo tuo, vt eruas te in domo regis præ cunctis Iehudæis. Si enim silendo silueris in tempore isto, respiratio & euasio stabit Iehudæis ex loco alio, tu & domus patris tui peribitis. Et quis scit si in tempore simili attingere facta sis ad regnum? Dixitque Ester, vt responderet ipsi Mordochai: Vade, congrega omnes Iehudæos, qui reperiuntur in Susan, & ieiunare pro me, & ne comedatis, neque bibatis tribus diebus nocte, & die, & ego & puellæ meæ ieiunabo sic, & tunc ingrediar ad regem, quod non est secundum legem, & quomodo concupeream, peream. Et progressus est Mordochai, & fecit iuxta omnia quæ præcepit ei Ester.

nō ad oportunitatem eiusmodi accitā si ad regnum.

Ester ingressa ad regem illum simul & Haman ad conuiuium inuitat, Haman parat crucem Mordochai.

Est fuit, die tertio induit se Ester regis vestimento, & stetit in atrio domus regis interiori contra domum regis. Rex autem sedebat super solium regni sui in domo regni contra ostium domus. Et fuit, cum vidisset rex Ester reginam stantem in atrio, recepit gratiam in oculis eius, & extendit rex ad Ester virgam auream, quæ erat in manu sua, & accessit Ester, et tetigit summam virgæ. Dixitque ei rex: Quid tibi est Ester regina? Et quæ est petitio tua? Vsq; ad dimidium regni dabitur tibi. Dixitque Ester: Si regi placeat ingrediar rex, Et Haman hodie ad conuiuium quod feci ei. Dixitque rex: Festinate ipsum Haman, vt faciat verbum Ester. Et venit rex, & Haman ad conuiuium, quod fecerat Ester. Dixitque rex ad Ester in conuiuio: Quæ est petitio tua, & dabitur tibi, & quæ inquisitio tua? Vsq; ad dimidium regni pete, & fiet. Et respondit Ester, & dixit: Petitio mea, & inquisitio mea est. Si inueni gratiam in oculis regis, & si regi placeat, vt de petitionem meam, & faciat postulationem meam, veniat rex, & Haman ad conuiuium quod faciam eis, & cras faciam iuxta verbum regis. Et egressus est Haman die ipsa lætus, & iucundus corde. Et cum vidisset Hamam ipsum Mordochai in porta regis, & nō surrexisset nec se mouisset ab eo, repletus est Haman contra Mordochai. Et contumit se Haman, & venit ad domum suam, & misit & venire fecit amicos suos, & Zeres vxorem suam. Et narrauit eis Haman gloriam diuitiarum suarum, & multitudinem filiorum suorum, & omnia quibus magnificauerat eum rex, & quod euasisset eum super principes, & seruos regis. Dixitque Haman: Insuper non fecit venire Ester regina cum rege ad conuiuium quod feci mihi, & etiam cras vocatus sum ab ea cum rege. Et totum hoc non est vtile mihi, toto tempore quo video Mordochai Iehudæum sedentem in porta regis. Dixitque ei Zeres vxor eius, & omnes amici eius: Apert lignum altum quinquaginta cubitorum, & mane die regi, vt suspendant Mordochai super illud. Et ingredere cum rege ad conuiuium lætus, Et placuit res in oculis Haman, & aptari iussit lignum.

Rex annales reuoluens Mordochai ab Haman honorari iubet.

In nocte illa fugerat somnus regis, & dixit vt afferrent librū monumentorum verborū dierū, & fuerunt lecta coram rege. Et inuentum est scriptū, quod indicasset Mordochai de Bigthana & Teres duobus eunuchis regis ex custodibus liminis, qui quæsierunt mittere manū in regem Achafueros. Dixitque rex: Quid factū est honoris, & magnificentiæ ipsi Mordochai propter hoc? Et dixerunt pueri regis ministri eius: Non est factum cum eo quicquam. Dixitque rex: Quis est in atrio? Haman autem venerat in atrium domus regis exterioris, vt diceret regi quod suspenderet Mordochai super lignum, quod parari fecerat

rat ei. Dixeruntque pueri regis ad eum: Ecce Haman stat in atrio. Et dixit rex: Ingrediar. Et ingressus est Haman. Et dixit ei rex: Quid faciendum est viro cuius rex vult honorem? Dixitque Haman in corde suo: Cui vult rex facere honorem magis quā mihi? Et dixit Haman ad regem: Vir cuius vult rex honorem. Adducant vestem regiam, qua induit se rex, & equum super quo equitat rex, & detur diadema regium in capite eius. Et detur vestimentū, & equus per manū viri de principibus regis maioribus principibus, & induat virum cuius rex vult honorem, & equitare faciat eum per plateam ciuitatis. Et clamant ante eum. Sic fiet viro, cuius rex vult honorem. Dixitque rex ad Haman: Festina, tolle vestimentū, & equum, quem admodum locutus es, & fac ita Mordochai Iehudæo, qui sedet in porta regis. Ne cadere facias quicquam ex omnibus quæ locutus es. Tulitque Haman vestimentum, & equū, & induit Mordochai, & equitare fecit eum per plateam ciuitatis, & clamabant ante eum: Sic fiet viro cuius rex vult honorem. Et reuerfus est Mordochai ad ianuam regis. Haman vero compulsum est in domū suam lugens, & aperto capite. Et narrauit Haman Zeres vxori suæ, & omnibus amicis suis quicquid acciderat sibi. Dixeruntque ei sapientes, & Zeres vxor eius: Si de femine Iehudæorum est Mordochai, ante cuius cepisti cadere conspectum, nō proualebis ei, sed cadendo cades ante eum. Adhuc illis loquētibz cum eo, eunuchi regis peruenerunt, & festinauerunt, vt adducerent Haman ad conuiuium quod fecerat Ester.

Regina, rege, & Haman iterum inuitatis, orat pro se, & populo suo, accusat Haman, ille suspenditur.

Enit autem rex & Haman ad bibendum cum Ester regina. Dixitque rex ad Ester etiam die secunda in conuiuio vini. Quæ est petitio tua Ester regina, & dabitur tibi: Et quæ postulatio tua? Vsq; ad dimidium regni pete, & fiet. Et respondit Ester regina, & dixit: Si inueni gratiam in oculis tuis rex, & si regi placeat, detur mihi anima mea pro petitione mea, & populus meus pro postulatione mea. Quia vendit sumus ego, & populus meus ad delendum, ad occidendū, & ad perdendum. Et si in seruos, & ancillas venderemur tacuissim, quanquā hostis non recōpensaret damnum regis. Dixitque rex Achafueros, & dixit ad Ester reginā: Quis est hic, & qualis est hic qui repleuit cor suum, vt faceret sic? Et dixit Ester: Vir hostis, & inimicus est Haman malus hic. Et Haman tertius est a facie regis, & reginæ. Rex autem surrexit in furore suo, de conuiuio vini ad hortum palatii. Haman autem stetit, vt postularer pro anima sua ab Ester regina. Vidit enim quod, completum esset sibi malum a rege. Rex autem reuerfus est ab horto palatii ad domum conuiuij vini. Haman autem ceciderat super lectum, super quo erat Ester. Dixitque rex: Num etiam, & vt subagiter reginam me existente in domo? Verbum egressum est ex ore regis, & faciem Haman operuerunt. Dixitque Charbona, vnus de eunuchis ante regem: En lignum quod fecerat Haman pro Mordochai, qui locutus est bonum super regem, stat in domo Haman, altitudinis quinquaginta cubitorum. Dixitque rex: Suspendite eum in illo. Et suspendit Haman in ligno, quod parari fecerat pro Mordochai, & ira regis quiescit.

Interfecto Haman Mordochai exaltatur, literæ consolatorie mittuntur ad Iehudæos.

Illa dedit rex Achafueros Ester reginæ domum Haman hostis Iehudæorum. Mordochai autem ingressus est ante regem. Indicauit enim Ester, quid ipse sibi esset. Et remouere fecit rex anulum suum, quem tolli fecerat ab Haman, & dedit illum Mordochai. Et posuit Ester Mordochai in domo Haman. Addiditque Ester, & locuta est ante regem, & protraxit se ante pedes eius, & fleuit, & rogauit eum, vt transire faceret malitiam Haman Agagitæ, & cogitationem eius quæ cogitauit contra Iehudæos. Et extendit rex ad Ester virgam auream, & surrexit Ester, stetitque ante regem. Et dixit: Si regi placeat, & si inueni gratia ante eum, & conueniens est res ante regem, & placeo in oculis eius, scribatur, vt retractet literas

B cogitationis Haman filij Hamedatha Agagitæ, quas scripsit ad pendendum Iehudæos, qui erant in omnibus prouincijs regis. Quomodo enim potero videre malis quod inueniet populum meum? Et quomodo potero videre perditionem progeniei meæ? Dixitq; rex Achafueros ad Ester reginam, & ad Mordochai Iehudæum: Ecce domum Haman dedi Ester, & ipsum appenderunt in ligno, eo q; misit manū suam in Iehudæos. Vos autem scribite Iehudæis, sicut bonum est in oculis vestris nomine regis, & signate anulo regis. Scripturæ enim quæ scribuntur nomine regis, & signantur anulo regis nō retractabuntur. Et vocati sunt scribæ regis tempore illo mēse tertio. (Ipsæ est Suan) tertia, & vigesima eiusdem, & scripturæ est iuxta omnia quæ præcepit Mordochai ad Iehudæos, & ad principes & duces, & principes prouinciarum, qui erant ab India vsque ad Aethiopiā, septem & viginti & centum prouinciarum, singulis prouincijs iuxta scripturam earum, & singulis populis iuxta linguam eorum, & ad Iehudæos secundum scripturam eorum, & iuxta linguam eorū. Scripsitq; nomine regis Achafueros, & signauit anulo regis, & misit literas per manum cursorum in equis, equitantiū velocia animalia, & multos filios equarū. Quod dedit Iehudæis qui erant in singulis ciuitatibus est, vt congregarent se, & starent pro anima sua, vt disperderent, & occiderent, & perderet omne exercitū populū, & prouinciā qui opprimeret eos, paruulos & mulieres, & spolia eorū raperet. Die vna in omnib; prouincijs regis Achafueros tertiadecima mensis duodecimi. Ipse est mensis Adar. Exemplar scripturæ erat vt poneretur decretū in qualibet prouincia manifestū omnib; populis, & esset Iehudæi parati ad diem illū ad vindicandū se de inimicis suis. Cursores equitantes equos, velocissimos mulos egressi sunt accelerantes, & festinantes, ad verbum regis, & lex data est in Susā palatio. Mordochai autem egressus est à facie regis in veste regali hyacinthina, & candida, & corona aurea magna, & amictus bysso, & purpura, & ciuitas Susā exultauit, & lætata est. Iehudæis fuit lux, & lætitia, & gaudium, & honor. Et in qualibet prouincia, & in qualibet ciuitate, & loco, quod verbum regis attigit, fuit lætitia, & gaudiū Iehudæis, conuiuium, & dies iucundus: & multi ē populis terræ Iehudæos se faciebant, quia cecidit pavor Iehudæorum super eos.

¶ Iuxta regis interfectionem Iehudæi aduersarios suos, filij Haman suspenduntur, dies celebres instituntur.

C A P. I X.

A D uodecimo mēse (Ipsæ mēsis Adar) tertiadecima die eiusdem, qua peruenit verbum regis, & decretum ei, vt fieret in die, qua sperabant inimici Iehudæorum dominari eis, oppositum fuit, quia dominati sunt Iehudæi odio habentibus illos. Congregauerunt se Iehudæi in ciuitatibus suis in omnibus prouincijs regis Achafueros, vt mitterent manum in inquirentes malum suum. Et vir non stetit ante eos, quia cecidit pavor eorum super omnes populos. Et omnes principes prouinciarum, & principes magni, & duces, & facientes opus, quod erat regis, extollebant Iehudæos, quia cecidit pavor Mordochai super eos. Magnus enim erat Mordochai in domo regis, & fama eius ibat per omnes prouincias, quia vir Mordochai proficiebat, & crescebat. Et percusserunt Iehudæi omnes inimicos suos plaga gladij, & occisionis, & perditionis, & fecerunt contra odio habentes illos secundum voluntatem suam. Et in Susā regia occiderunt Iehudæi, & perdidit quingentos viros, & Parandatha, & Dalphon, & Aspatha, Et Porata, & Adalia, & Aridatha, Et Parmastha, & Arifai, & Aridai, & Vaizatha. Decem filios Haman filij Hamedatha hostis Iehudæorū occiderunt, sed in prædam non miserunt manū suam. Die ipsa venit numerus occisorū in Susā regia corā rege. Dixitq; rex ad Ester reginā: In Susā regia occiderunt Iehudæi, & perdidit quingētos viros, & decem filios Haman. In relijs quib; prouincijs regis quid fecerunt? Et quæ petitio tua, & dabitur tibi: Et quæ postulatio tua vltra, & fiet: Et dixit Ester: Si

regi placent, detur etiā cras Iehudæis in Susā, vt faciant secundum legem hodiernam, & decem filios Haman suspendant in ligno. Et dixit rex, vt fieret sic. Et data est lex in Susā, & decem filios Haman suspenderunt. Et congregati sunt Iehudæi, qui erant in Susā etiam die quartadecima mensis Adar, & interfecerunt in Susā trecentos viros, sed in prædā non miserunt manum suam. Reliqui autem Iehudæi, qui erant in prouincijs regis congregati sunt, & steterunt pro animabus suis, & quiescunt ab inimicis suis, & occiderunt de hostibus suis quinq; & septuaginta milia, sed in prædam nō miserunt manum suam. Die tertiadecima mensis Adar, & quiescunt quartadecima die eiusdem, & fecerunt eum diem cōiuuij, & lætitiæ. Iehudæi verò qui erant in Susā congregati sunt tertiadecima die eiusdem, & quartadecima die eiusdem, & quiescunt quintadecima die eiusdem, & fecerunt eum diē cōiuuij, & lætitiæ. Idcirco Iehudæi villici qui habitant in vrribus non maratis, faciunt diem quartadecimā mensis Adar lætitiæ, & conuiuij, & diē bonum, & missiōis partium vnusquisq; proximo suo. Et scripsit Mordochai verba hæc, misitq; literas ad omnes Iehudæos qui erant in omnibus prouincijs regis Achafueros propinquos, & remotos. Statuendo eis, vt facerent diē quartadecimā mensis Adar, & diem quintadecimā eiusdem per singulos annos. Secundum dies in quibus quiescunt Iehudæi ab inimicis suis, & mensē qui conuersus fuerat eis à dolore in lætitiā, & à luctu in diem iucundum, vt facerent eos dies conuiuij, & lætitiæ, & missiōis partium vnusquisq; proximo suo, & donorum pauperibus. Susceperunt autem Iehudæi quæ cōeperunt facere, & quod scripsit Mordochai ad eos. Quoniam Haman filius Hammedatha Agagites hostis Iehudæorum cogitauit contra Iehudæos, vt perderet eos, & proiecit pur (Ipsa est res) vt deleteret eos, & perderet eos. Et cum venisset ipsa ante regem, dixit rex cum epistola altera. Conuertatur cogitatio eius mala quam cogitauit contra Iehudæos in caput eius. Et suspēdant eum, & filios eius in ligno. Idcirco vocauerunt dies istos purim (id est fors) propter sortem. Ideo in omnibus verbis epistolæ huius, & quid viderunt super hoc, & quid cōrigit eis. Statuerunt, & receperunt Iehudæi super se, & super semen suum, & super omnes copulatos sibi, vt non transgrediat, vt facerent duos dies hos, iuxta scripturam eorum, & iuxta tempus eorum singulis annis. Et dies isti erunt memorati, & facti in omni generatione, & generatione, familia & familia, prouincia & prouincia, ciuitate & ciuitate, & dies purim isti non transibunt medio Iehudæorum, & memoria eorum non desinet à semine eorum. Et scripsit Ester regina filia Abichail, & Mordochai Iehudæus omni fortitudine, vt firmaret epistolam purim hanc secundo. Et misit literas ad omnes Iehudæos ad septem & viginti & cētum prouincias regni Achafueros verbis pacis, & veritatis. Ad confirmandum dies sortium istos iuxta tempora eorum, secundum quod statuit eis Mordochai Iehudæus, & Ester regina, & secundum quod firmauerunt super animam suam, & super semen suum verba Ieiuniorum, & clamoris sui. Et sermo Ester firmavit verba sortium istarum, & scriptum est in libro.

¶ Gloria & magnitudo Achafueri.

C A P. X.

A T posuit rex Achafueros tributum super terram, & inulas maris. Et omne opus fortitudinis eius, & potentie eius, & expositionem magnitudinis Mordochai, qua magnificauit eum rex, nōne scripta sunt in libro verborum dierum regum Madai, & Paras: Quomodo Mordochai Iehudæus fecundus regi Achafueros, & magnus Iehudæus, & acceptus multitudini fratrum suorum, quærens bonum populo suo, & loquens pacem omni semini suo.

F I N I S.

Liber

Liber Iob, interpretate

te Sante Pagnino Lucensi, concionatore apostolico.

¶ Sanctus Iob percussus a deo, amissione omnium bonorum, & filiorum suorum.

I R F V I T I N T E R a ra Huse, Iob nomen eius. Et erat vir ille perfectus, & rectus, & timens deum, & recedens à malo. Natiq; sunt ei septem filij, & tres filie. Et fuit possessio eius septem milia pecudum, et septem milia camelorum, & quingenta iuga bouum, & quingentæ alinæ, & famulitium valde multum. Eratq; vir ille maior omnibus filiis orientis. Et ibant filij eius & faciebant cōuiuium per diem vnusquisq; in die suo, & mittebant, vocabantq; tres sorores suas, vt comederent, & biberent cum eis. Et fuit cū reuoluti essent dies conuiuij, mittebat Iob, & sancti ficabat eos, surgebatq; mane, & offerebat holocausta secundū numerum omnium ipsorum. Dicebat enim Iob: Forsitan peccauerunt filij mei, & maledixerunt deo in cordibus suis. Sic faciebat Iob cunctis diebus. Et fuit dies, & venerunt filij dei, vt starent coram domino, & venit etiam sathan in medium eorum. Et dixit dominus ad sathan: Vnde venis? Et respondit sathan ad dominum, & dixit: A circueundo terram, & à perambulando eam. Dixitq; dominus ad sathan: Nunquid posuisti cor tuum super seruum meum Iob, quod non sit similis illi in terra, perfectus, & rectus, timens deum, & recedens à malo? Et respondit sathan domino, & dixit: Nunquid gratis timeret Iob deum? Nōne tu sepem posuisti circa eum, & circa domū eius, & circa omne quod est ei vndiq;? Operi manuum eius benedixisti, & possessio eius creuit in terra. Verum mitte nunc manum tuam, & tange eum quod est ei: nisi in faciem tuā maledixerit tibi. Et fuit dies, & filij eius, & filie eius comedebant & bibebant vinum in domo fratris sui primogeniti. Et nuncius venit ad Iob, & dixit: Boues arabant, & asinæ pascebantur iuxta loca eorum. Et irruerunt Sebei, & tulerunt eos, & pueros percusserunt acie gladij, & euasi tantum ego, solus ego vt nunciarem tibi. Adhuc illo loquente alius venit, & dixit: Ignis dei cecidit de celo, succensus est in pecoribus, & in pueris, & consumpsit eos, & euasi tantum ego, solus ego, vt nunciarem tibi. Adhuc illo loquente alius venit, & dixit: Chaldaej posuerunt tres duces, & grassati sunt super camelos, & tulerunt eos, puerosq; percusserunt acie gladij, & euasi tantum ego, solus ego, vt nunciarem tibi. Adhuc illo loquente, alius venit, & dixit: Filij tui, & filie tuæ vescebantur, & bibebant vinum in domo fratris eorum primogeniti. Et ecce ventus magnus venit à loco, qui est trans desertum, & percussit quatuor angulos domus, ceciditq; super pueros, & mortui sunt, & euasi tantum ego, solus ego, vt nunciarem tibi. Et surrexit Iob, & scidit pallium suum, rotunditq; caput suum, & prostrauit se in terram, & adorauit, ac dixit: Nudus egressus sum ex utero matris meæ, & nudus reuertar illuc. Dominus dedit, & dominus auulsiuit. Sit nomen domini benedictum. In omni hoc non peccauit Iob, nec tribuit aliquid infulsum deo.

Ecd. 5. c. i. Timo. 6. b. c. accepti d. nec potest colui, quid adscripti. eo

¶ Iob percussus ulcere pessimo, videtur ab uxore, ab amicis iniuitur, ac deplangitur.

C A P. I I.

A T fuit dies, & venerunt filij dei, vt starent coram domino, & venit etiam sathan in medium eorum, vt staret coram domino. Dixitq; dñs ad sathan: Vbi, Vnde venis? Et respondit sathan domino, & dixit: A circueundo terram, & perambulando eam. Dixitq; dominus ad sathan: Nunquid posuisti cor tuum super seruum meum Iob, quod non sit similis illi in terra, vir perfectus, & rectus, timens deum, & recedens à malo? Et respondit sathan domino, & dixit: Pererat dies in qua natus sum, & nox in qua quis dicit: conceptus est vir. Dies illa sit tenebræ. Non requirat illam deus desuper, nec lucere super eam faciat lucē. Polluant illam tenebræ, & caligo, habitet super illam nubes. Terreant illam æstus diei, Noctem illam tollat caligo, non sit vna inter dies anni, in numerum mensium non veniat. Ecce nox illa sit solitaria, non veniat laus in illa. Maledicant illi qui maledicunt diei, qui parati sunt suscitare luctum suum. Obtrebrentur stellæ crepusculi eius. Expectet lucem, & non sit, nec videat splendores auroræ. Eo qd non conclusit ostia veteri mei, abscondens dolorem ab oculis meis. Vt quid nō in vulua mortuus sum ex ventre egressus expirans? Cur preuenerunt me genua, & cur vbera, vt lactarer? Nunc enim dormirem, & quiescerem: dormirem, tunc requies fuisset mihi. Cum regibus, & consulibus terræ, qui ædificant desolata loca. Vel cum principibus quibus erat aurum, qui replebāt domos suas argento. Vel sicut abortiuus absconditus, non est sem, sicut paruuli qui non viderunt lucem. Ibi impj cessauerunt à fremitu, & ibi requieuerunt fessib; robore. Pariter veniet requieuerunt, non audierunt vocem exactoris. Paruus, & magnus ibi idem, & seruus libera domino suo. Vt quid dedit laboranti lucem, & vitam amaris animo? Qui expectant mortem, & non est, & inquirunt eam plusquam thesauros. Qui lætantur exultatione, gaudent cum inuenerint sepulchrum. Vt quid dedit lucem viro, cuius via abscondita est, & texit deus circa eum? Quia ante panem meum suspirium meum veniet, & effusi sunt sicut aqua rugitus mei. Quia timorem timui, & euenit mihi, & quod verebar euenit mihi. Non habui pacem, nec quietem, neque requieui, & venit pavor.

¶ Iob arguitur impatientia, iniustitia, & propria iustitia, gloriatione.

C A P. I I I.

A T respondit Eliphaz Temanites, & dixit: Nōne si tauerit quispiam loqui verbum ad te, ægrè feres? Sed prohibere sermones quis poterit? Ecce eruditissimi multos, & manus lassas roborasti, Cadentem exererunt sermones tui, & genua curuata roborasti. Quia nunc venit tibi quod timebas ægrè tulisti: tetigit te, & territus es. Nōne tibi mor tuus fuit ob spem tuam, & propter expectationē tuam, perfectio viarum tuarū? Recordare obsecro quis fuerit in nos cens qui perierit, & vbi recti succisi fuerint. Quemadmodum vidi, arantes iniquitatem, & seminātes peruersitatē, metēt illā. A flatu dei peribunt, & à spiritu furoris eius deficient. Rugia

¶ Nuditas super utilitatem, & est, & tenet pauore se ad quicquidque ne dant.

¶ Iob exaceratur huius vitæ miseriam.

¶ Iob exaceratur huius vitæ miseriam.

¶ Iob exaceratur huius vitæ miseriam.

¶ Iob exaceratur huius vitæ miseriam.

¶ Iob exaceratur huius vitæ miseriam.

us leonis, & vox leonis, & dentes leunculorum euulsi sunt. Leo maior perit, eo quod non est pda, & filij leonis separabuntur. Et a me verbum absconditum fuit, & suscepit auris mea parum de eo. In cogitationibus visionum nocturnarum, quando scedit sopor super homines. Pavor euenit mihi, & tremor, & multum ossa mea pauere fecit. Et spiritus coram me transiit, horripilare fecit pilos carnis mee. Stetit, & non agnoscebam aspectum eius. Imago coram oculis meis erat: tenuem & vocem audiu. Nunquid homo deo iustior erit, num factore suo mior ditor erit vir? Ecce seruus tuus non credit, nec in angelis suis ponet lumen. Quanto magis habitantes domos luteas, quorum est in puluere fundamentum, conterent, donec fuerit arcturus. A mane usque ad vespeream conterentur, quia non est qui ponat cor, in seculum peribunt. Nonne translata est dignitas eorum quae erat in eis? Morientur, & non in sapientia.

Exclusi sunt, iustitia dei. C A P. V.

A Lama nunc, si est qui respondeat tibi, & ad aliquem sanctorum verte te. Quia stultum occidit iracundia, & est qui inclinat cor suum ad ea quae videt, interficit inuidia. Vnde stultum radicantem, & maledixi habitaculo eius statim. Et longabuntur filij eius a salute, & conterentur in porta, & non erit eruens. Cuius messem famelicus comedit, & de spinis rollet eam, & absorbebit praedo diuitias eorum. Quia non egredietur de puluere iniquitas, nec de terra orietur peruersitas. Quia homo ad laborem natus est, & scintillae eleuabunt volatum. Veruntamen ego quaeram deum, & ad deum ponam eloquium meum. Qui facit magna, & non est inuestigatio, mirabilia absque numero. Qui dat pluuiam super faciem terrae, & mittit aquas super faciem platearum. Vt ponat humiles in excelso, & pullati eleuati sunt in salutem. Qui dissipat cogitationes callidorum, & non facient manus eorum quicquam. Qui apprehendit sapientes in calliditate eorum, et consilium praorum infaturum est. Per diem occurrent tenebrae, & veluti in nocte palpabunt in meridie. Et seruauit humiles a gladio, & ab ore eorum, & de manu fortis pauperis. Et fuit pauperis spes, & iniquitas clausit os suum. Ecce beatus homo quem increpauerit deus, & correctionem omnipotentis, ne spernas. Quia ipse dolere faciet, & alligabit, percutiet, & manus eius sanabunt. Sex angustis eruet te, & in septima non tanget te malum. In fame redimet te a morte, & in bello a manibus gladij. A flagello linguae abscondes te, & non timebis a vastitate cum venerit. In vastitate, & fame ridebis, & a bestia terrae non timebis. Quia eris ac si pepigisses cum lapidibus agri, pactum tuum, ne pedes tuos laederent, & bestia agris pacifica erit tibi. Et scies quod pacificum erit tabernaculum tuum, & visitabis habitaculum tuum, & non poenis afficeris pro peccato. Et scies quod multum erit semen tuum, & filij tui sicut herba terrae. Ingrederis in senectute sepulchrum sicut ascendit aceruus in aream in tempore suo. Ecce hoc inuestigauimus, & sic est. Audi, & tu nota tibi.

Poenam culpa esse grauiorem, se tamen in ea delectari. C A P. V I.

A T respondit Iob, & dixit: Vtinam appendendo appenderetur ira mea, & contritionem meam in scatera eleuarent pariter. Quia nunc arena marium grauior esset. Ideo verba mea absorpta sunt. Quia sagittae ortes mecum sunt, quarum venenum bibit spiritus meus. Terrones fortes ordinauerunt se contra me. Nunquid clamabit onager iuxta gramen? Num mugiet bos iuxta pabulum suum? Nunquid comederit insipidum quod est absque sale? Num est sapor in albumine vitellus? Quae renuit tangere anima mea, illa sunt veluti aegritudines carnis mee. Quis det vt veniat petitio mea, & expectationem meam det deus? Et vellet deus, & conterat me, soluat manum suam, & succidat me. Et erit adhuc consolatio mea, & calefaciam me in dolore, si non parcat, quia non abscondi eloquia sancti. Quae est fortitudo mea, si sperauiro, & quis finis meus, si prolongauiro vitam meam? Nunquid fortitudo lapidum for-

tristes rem perma nemem

h. uolentia meam det deus? Et vellet deus, & conterat me, soluat manum suam, & succidat me. Et erit adhuc consolatio mea, & calefaciam me in dolore, si non parcat, quia non abscondi eloquia sancti. Quae est fortitudo mea, si sperauiro, & quis finis meus, si prolongauiro vitam meam? Nunquid fortitudo lapidum for-

h. uolentia meam det deus? Et vellet deus, & conterat me, soluat manum suam, & succidat me. Et erit adhuc consolatio mea, & calefaciam me in dolore, si non parcat, quia non abscondi eloquia sancti. Quae est fortitudo mea, si sperauiro, & quis finis meus, si prolongauiro vitam meam? Nunquid fortitudo lapidum for-

h. uolentia meam det deus? Et vellet deus, & conterat me, soluat manum suam, & succidat me. Et erit adhuc consolatio mea, & calefaciam me in dolore, si non parcat, quia non abscondi eloquia sancti. Quae est fortitudo mea, si sperauiro, & quis finis meus, si prolongauiro vitam meam? Nunquid fortitudo lapidum for-

h. uolentia meam det deus? Et vellet deus, & conterat me, soluat manum suam, & succidat me. Et erit adhuc consolatio mea, & calefaciam me in dolore, si non parcat, quia non abscondi eloquia sancti. Quae est fortitudo mea, si sperauiro, & quis finis meus, si prolongauiro vitam meam? Nunquid fortitudo lapidum for-

h. uolentia meam det deus? Et vellet deus, & conterat me, soluat manum suam, & succidat me. Et erit adhuc consolatio mea, & calefaciam me in dolore, si non parcat, quia non abscondi eloquia sancti. Quae est fortitudo mea, si sperauiro, & quis finis meus, si prolongauiro vitam meam? Nunquid fortitudo lapidum for-

h. uolentia meam det deus? Et vellet deus, & conterat me, soluat manum suam, & succidat me. Et erit adhuc consolatio mea, & calefaciam me in dolore, si non parcat, quia non abscondi eloquia sancti. Quae est fortitudo mea, si sperauiro, & quis finis meus, si prolongauiro vitam meam? Nunquid fortitudo lapidum for-

h. uolentia meam det deus? Et vellet deus, & conterat me, soluat manum suam, & succidat me. Et erit adhuc consolatio mea, & calefaciam me in dolore, si non parcat, quia non abscondi eloquia sancti. Quae est fortitudo mea, si sperauiro, & quis finis meus, si prolongauiro vitam meam? Nunquid fortitudo lapidum for-

h. uolentia meam det deus? Et vellet deus, & conterat me, soluat manum suam, & succidat me. Et erit adhuc consolatio mea, & calefaciam me in dolore, si non parcat, quia non abscondi eloquia sancti. Quae est fortitudo mea, si sperauiro, & quis finis meus, si prolongauiro vitam meam? Nunquid fortitudo lapidum for-

h. uolentia meam det deus? Et vellet deus, & conterat me, soluat manum suam, & succidat me. Et erit adhuc consolatio mea, & calefaciam me in dolore, si non parcat, quia non abscondi eloquia sancti. Quae est fortitudo mea, si sperauiro, & quis finis meus, si prolongauiro vitam meam? Nunquid fortitudo lapidum for-

h. uolentia meam det deus? Et vellet deus, & conterat me, soluat manum suam, & succidat me. Et erit adhuc consolatio mea, & calefaciam me in dolore, si non parcat, quia non abscondi eloquia sancti. Quae est fortitudo mea, si sperauiro, & quis finis meus, si prolongauiro vitam meam? Nunquid fortitudo lapidum for-

h. uolentia meam det deus? Et vellet deus, & conterat me, soluat manum suam, & succidat me. Et erit adhuc consolatio mea, & calefaciam me in dolore, si non parcat, quia non abscondi eloquia sancti. Quae est fortitudo mea, si sperauiro, & quis finis meus, si prolongauiro vitam meam? Nunquid fortitudo lapidum for-

h. uolentia meam det deus? Et vellet deus, & conterat me, soluat manum suam, & succidat me. Et erit adhuc consolatio mea, & calefaciam me in dolore, si non parcat, quia non abscondi eloquia sancti. Quae est fortitudo mea, si sperauiro, & quis finis meus, si prolongauiro vitam meam? Nunquid fortitudo lapidum for-

h. uolentia meam det deus? Et vellet deus, & conterat me, soluat manum suam, & succidat me. Et erit adhuc consolatio mea, & calefaciam me in dolore, si non parcat, quia non abscondi eloquia sancti. Quae est fortitudo mea, si sperauiro, & quis finis meus, si prolongauiro vitam meam? Nunquid fortitudo lapidum for-

h. uolentia meam det deus? Et vellet deus, & conterat me, soluat manum suam, & succidat me. Et erit adhuc consolatio mea, & calefaciam me in dolore, si non parcat, quia non abscondi eloquia sancti. Quae est fortitudo mea, si sperauiro, & quis finis meus, si prolongauiro vitam meam? Nunquid fortitudo lapidum for-

h. uolentia meam det deus? Et vellet deus, & conterat me, soluat manum suam, & succidat me. Et erit adhuc consolatio mea, & calefaciam me in dolore, si non parcat, quia non abscondi eloquia sancti. Quae est fortitudo mea, si sperauiro, & quis finis meus, si prolongauiro vitam meam? Nunquid fortitudo lapidum for-

h. uolentia meam det deus? Et vellet deus, & conterat me, soluat manum suam, & succidat me. Et erit adhuc consolatio mea, & calefaciam me in dolore, si non parcat, quia non abscondi eloquia sancti. Quae est fortitudo mea, si sperauiro, & quis finis meus, si prolongauiro vitam meam? Nunquid fortitudo lapidum for-

h. uolentia meam det deus? Et vellet deus, & conterat me, soluat manum suam, & succidat me. Et erit adhuc consolatio mea, & calefaciam me in dolore, si non parcat, quia non abscondi eloquia sancti. Quae est fortitudo mea, si sperauiro, & quis finis meus, si prolongauiro vitam meam? Nunquid fortitudo lapidum for-

h. uolentia meam det deus? Et vellet deus, & conterat me, soluat manum suam, & succidat me. Et erit adhuc consolatio mea, & calefaciam me in dolore, si non parcat, quia non abscondi eloquia sancti. Quae est fortitudo mea, si sperauiro, & quis finis meus, si prolongauiro vitam meam? Nunquid fortitudo lapidum for-

titudo mea? Nunquid caro mea aenea est? Nonne auxilium meum est in me, & lex non expulsa est a me? Viro flagellis disto soluto, ab amico suo consentaneum est? Vt impendatur misericordia, alioqui timorem omnipotentis derelinquit. Fratres mei inuicti sunt contra me sicut torrens: sicut aqua cum impetu fluens transierit. Qui torrentes denigrantur propter glaciem, in eis occultatur nix. Tempore quo effluerint, excidentur, cum incaluerint extinguentur de loco suo. Declinabit ad alia loca semitae vigetorum, ascendent in nihilum, & peribunt. Respicit ad semitas. Tenuerunt, ad itinera Sebaeorum expeccate aquas. Pudore affecti sunt, quoniam sperauerunt, venerunt illuc, & pudore affecti sunt. Quia nunc estis similes torrentis praedicti, videtis fractionem, & timetis. Num dixi, affer te mihi, & de fructu vestro donate mihi? Et liberate me a manu hostis, & a manu robustorum redimite me. Docete me, & tacebo, & in quo erravi intelligere facite me. Quia roborata sunt eloquia referta. Et quid increpabit increpas ex vobis? Nonne ad increpandum sermones cogitatis, & in ventum eloquia mei desperatis? Etiam super pupillum proficitis laqueos, & seditis mendacia contra amicum vestrum. Et nunc velitis respicere ad me, & loqui an contra faciem vestram mentiar. Conuertimini nunc, ne sit iniquitas, & reuertimini adhuc vt iustitiae metis ab ea. Nunquid est in lingua mea iniquitas, nunquid palatum meum non intelligit contritiones?

Hanc vitam non esse nisi laborem. C A P. V I I.

Nonne est tempus determinatum homini super terram, & sicut dies mercenarij sunt dies eius? Sicut seruus respicit vmbra, & sicut mercenarius praefolatur mercedem operis sui. Sic haereditate accepi mihi menses mendaces, & noctes laboriosas constituerunt mihi. Si dormiero, dicam, quando surgam, & cor meum mensum est vespeream, & faturatus sum euagationibus usque ad crepusculum. Indura est caro mea vermicibus, & gleba pulueris. Cutis mea scidit se, & dissolut se. Dies mei velociores fuerunt, radio textoris, & defecerunt absque spe. Memento quod sicut vetus est vita mea. Non reuertetur oculus meus, vt videat bonum. Non aspiciet me oculus videns me, oculi tui in me & non ero. Sicut defecit nubes, & ambulat, sic descendens ad infernum, non ascendit. Non reuertetur vltra ad domum suam, & non cognoscat eum amplius locus eius. Etiam ego non prohibebo os meum, loquar in angustia spiritus mei, confabulabor in amaritudine animae meae. Nunquid mare ego sum aut ceterus, quia posuisti super me custodiam? Si dixerero, consolabitur me lectus meus, ardebit eloquium meo cubile meum. Et conteres me per somnia, & visionibus terribis me. Et elegit suspendium anima mea, mortem potius quam esse cum ossibus meis. Tadio affectus sum, non in seculum videtur sum, cessa quia vanitas sunt dies mei. Quid est homo, quod magnifices eum, & quod ponas super eum cor tuum? Et visites eum in matutinis? Ad memora probabis me. Quousque non recedis a me, non dimittis me, donec glutia saluam meam? Peccaui, quid operabor tibi custos hominum? Vt quid posuisti me in occursum tibi, & fui mihi oneris? Et cur non parces praearicationi meae, transire facies iniquitatem meam? Nunc enim in puluere accumbam, & quaeres me, & non ero.

Job poenam meruisse arguitur, hypocritas deservitur. C A P. V I I I.

A T respondit Bildad Suchites, & dixit: Vtique quo loqueris haec, & spiritus fortis erunt sermones oris tui? Nunquid deus perueret iudicium? Et num omnipotens perueriet iustitiam? Si filij tui peccauerunt ei, expulsi eos e mundo propter praearicationem eorum. Si mane quaesieris deum, & omnipotentem deprecatus fueris: Si mundus, & rectus fueris, quia nunc suscitabit super te bonum, & pacificum reddet habitaculum iustitiae tuae. Et erit principium tuum paruum, nouissimum vero tuum crescet valde. Interroga enim obscuro generationem pristinam, & praepara te ad inuestigationem patrum eorum. Quia heri fuimus, & nescimus quia velut vmbra sunt dies nostri super terram. Nonne ipsi docebunt te, dicent tibi, & e cor de sum

Job poenam meruisse arguitur, hypocritas deservitur. C A P. V I I I.

A T respondit Bildad Suchites, & dixit: Vtique quo loqueris haec, & spiritus fortis erunt sermones oris tui? Nunquid deus perueret iudicium? Et num omnipotens perueriet iustitiam? Si filij tui peccauerunt ei, expulsi eos e mundo propter praearicationem eorum. Si mane quaesieris deum, & omnipotentem deprecatus fueris: Si mundus, & rectus fueris, quia nunc suscitabit super te bonum, & pacificum reddet habitaculum iustitiae tuae. Et erit principium tuum paruum, nouissimum vero tuum crescet valde. Interroga enim obscuro generationem pristinam, & praepara te ad inuestigationem patrum eorum. Quia heri fuimus, & nescimus quia velut vmbra sunt dies nostri super terram. Nonne ipsi docebunt te, dicent tibi, & e cor de sum

Job poenam meruisse arguitur, hypocritas deservitur. C A P. V I I I.

A T respondit Bildad Suchites, & dixit: Vtique quo loqueris haec, & spiritus fortis erunt sermones oris tui? Nunquid deus perueret iudicium? Et num omnipotens perueriet iustitiam? Si filij tui peccauerunt ei, expulsi eos e mundo propter praearicationem eorum. Si mane quaesieris deum, & omnipotentem deprecatus fueris: Si mundus, & rectus fueris, quia nunc suscitabit super te bonum, & pacificum reddet habitaculum iustitiae tuae. Et erit principium tuum paruum, nouissimum vero tuum crescet valde. Interroga enim obscuro generationem pristinam, & praepara te ad inuestigationem patrum eorum. Quia heri fuimus, & nescimus quia velut vmbra sunt dies nostri super terram. Nonne ipsi docebunt te, dicent tibi, & e cor de sum

Job poenam meruisse arguitur, hypocritas deservitur. C A P. V I I I.

A T respondit Bildad Suchites, & dixit: Vtique quo loqueris haec, & spiritus fortis erunt sermones oris tui? Nunquid deus perueret iudicium? Et num omnipotens perueriet iustitiam? Si filij tui peccauerunt ei, expulsi eos e mundo propter praearicationem eorum. Si mane quaesieris deum, & omnipotentem deprecatus fueris: Si mundus, & rectus fueris, quia nunc suscitabit super te bonum, & pacificum reddet habitaculum iustitiae tuae. Et erit principium tuum paruum, nouissimum vero tuum crescet valde. Interroga enim obscuro generationem pristinam, & praepara te ad inuestigationem patrum eorum. Quia heri fuimus, & nescimus quia velut vmbra sunt dies nostri super terram. Nonne ipsi docebunt te, dicent tibi, & e cor de sum

Job poenam meruisse arguitur, hypocritas deservitur. C A P. V I I I.

A T respondit Bildad Suchites, & dixit: Vtique quo loqueris haec, & spiritus fortis erunt sermones oris tui? Nunquid deus perueret iudicium? Et num omnipotens perueriet iustitiam? Si filij tui peccauerunt ei, expulsi eos e mundo propter praearicationem eorum. Si mane quaesieris deum, & omnipotentem deprecatus fueris: Si mundus, & rectus fueris, quia nunc suscitabit super te bonum, & pacificum reddet habitaculum iustitiae tuae. Et erit principium tuum paruum, nouissimum vero tuum crescet valde. Interroga enim obscuro generationem pristinam, & praepara te ad inuestigationem patrum eorum. Quia heri fuimus, & nescimus quia velut vmbra sunt dies nostri super terram. Nonne ipsi docebunt te, dicent tibi, & e cor de sum

Job poenam meruisse arguitur, hypocritas deservitur. C A P. V I I I.

A T respondit Bildad Suchites, & dixit: Vtique quo loqueris haec, & spiritus fortis erunt sermones oris tui? Nunquid deus perueret iudicium? Et num omnipotens perueriet iustitiam? Si filij tui peccauerunt ei, expulsi eos e mundo propter praearicationem eorum. Si mane quaesieris deum, & omnipotentem deprecatus fueris: Si mundus, & rectus fueris, quia nunc suscitabit super te bonum, & pacificum reddet habitaculum iustitiae tuae. Et erit principium tuum paruum, nouissimum vero tuum crescet valde. Interroga enim obscuro generationem pristinam, & praepara te ad inuestigationem patrum eorum. Quia heri fuimus, & nescimus quia velut vmbra sunt dies nostri super terram. Nonne ipsi docebunt te, dicent tibi, & e cor de sum

Job poenam meruisse arguitur, hypocritas deservitur. C A P. V I I I.

A T respondit Bildad Suchites, & dixit: Vtique quo loqueris haec, & spiritus fortis erunt sermones oris tui? Nunquid deus perueret iudicium? Et num omnipotens perueriet iustitiam? Si filij tui peccauerunt ei, expulsi eos e mundo propter praearicationem eorum. Si mane quaesieris deum, & omnipotentem deprecatus fueris: Si mundus, & rectus fueris, quia nunc suscitabit super te bonum, & pacificum reddet habitaculum iustitiae tuae. Et erit principium tuum paruum, nouissimum vero tuum crescet valde. Interroga enim obscuro generationem pristinam, & praepara te ad inuestigationem patrum eorum. Quia heri fuimus, & nescimus quia velut vmbra sunt dies nostri super terram. Nonne ipsi docebunt te, dicent tibi, & e cor de sum

Job poenam meruisse arguitur, hypocritas deservitur. C A P. V I I I.

A T respondit Bildad Suchites, & dixit: Vtique quo loqueris haec, & spiritus fortis erunt sermones oris tui? Nunquid deus perueret iudicium? Et num omnipotens perueriet iustitiam? Si filij tui peccauerunt ei, expulsi eos e mundo propter praearicationem eorum. Si mane quaesieris deum, & omnipotentem deprecatus fueris: Si mundus, & rectus fueris, quia nunc suscitabit super te bonum, & pacificum reddet habitaculum iustitiae tuae. Et erit principium tuum paruum, nouissimum vero tuum crescet valde. Interroga enim obscuro generationem pristinam, & praepara te ad inuestigationem patrum eorum. Quia heri fuimus, & nescimus quia velut vmbra sunt dies nostri super terram. Nonne ipsi docebunt te, dicent tibi, & e cor de sum

Job poenam meruisse arguitur, hypocritas deservitur. C A P. V I I I.

A T respondit Bildad Suchites, & dixit: Vtique quo loqueris haec, & spiritus fortis erunt sermones oris tui? Nunquid deus perueret iudicium? Et num omnipotens perueriet iustitiam? Si filij tui peccauerunt ei, expulsi eos e mundo propter praearicationem eorum. Si mane quaesieris deum, & omnipotentem deprecatus fueris: Si mundus, & rectus fueris, quia nunc suscitabit super te bonum, & pacificum reddet habitaculum iustitiae tuae. Et erit principium tuum paruum, nouissimum vero tuum crescet valde. Interroga enim obscuro generationem pristinam, & praepara te ad inuestigationem patrum eorum. Quia heri fuimus, & nescimus quia velut vmbra sunt dies nostri super terram. Nonne ipsi docebunt te, dicent tibi, & e cor de sum

Job poenam meruisse arguitur, hypocritas deservitur. C A P. V I I I.

A T respondit Bildad Suchites, & dixit: Vtique quo loqueris haec, & spiritus fortis erunt sermones oris tui? Nunquid deus perueret iudicium? Et num omnipotens perueriet iustitiam? Si filij tui peccauerunt ei, expulsi eos e mundo propter praearicationem eorum. Si mane quaesieris deum, & omnipotentem deprecatus fueris: Si mundus, & rectus fueris, quia nunc suscitabit super te bonum, & pacificum reddet habitaculum iustitiae tuae. Et erit principium tuum paruum, nouissimum vero tuum crescet valde. Interroga enim obscuro generationem pristinam, & praepara te ad inuestigationem patrum eorum. Quia heri fuimus, & nescimus quia velut vmbra sunt dies nostri super terram. Nonne ipsi docebunt te, dicent tibi, & e cor de sum

Job poenam meruisse arguitur, hypocritas deservitur. C A P. V I I I.

A T respondit Bildad Suchites, & dixit: Vtique quo loqueris haec, & spiritus fortis erunt sermones oris tui? Nunquid deus perueret iudicium? Et num omnipotens perueriet iustitiam? Si filij tui peccauerunt ei, expulsi eos e mundo propter praearicationem eorum. Si mane quaesieris deum, & omnipotentem deprecatus fueris: Si mundus, & rectus fueris, quia nunc suscitabit super te bonum, & pacificum reddet habitaculum iustitiae tuae. Et erit principium tuum paruum, nouissimum vero tuum crescet valde. Interroga enim obscuro generationem pristinam, & praepara te ad inuestigationem patrum eorum. Quia heri fuimus, & nescimus quia velut vmbra sunt dies nostri super terram. Nonne ipsi docebunt te, dicent tibi, & e cor de sum

Job poenam meruisse arguitur, hypocritas deservitur. C A P. V I I I.

A T respondit Bildad Suchites, & dixit: Vtique quo loqueris haec, & spiritus fortis erunt sermones oris tui? Nunquid deus perueret iudicium? Et num omnipotens perueriet iustitiam? Si filij tui peccauerunt ei, expulsi eos e mundo propter praearicationem eorum. Si mane quaesieris deum, & omnipotentem deprecatus fueris: Si mundus, & rectus fueris, quia nunc suscitabit super te bonum, & pacificum reddet habitaculum iustitiae tuae. Et erit principium tuum paruum, nouissimum vero tuum crescet valde. Interroga enim obscuro generationem pristinam, & praepara te ad inuestigationem patrum eorum. Quia heri fuimus, & nescimus quia velut vmbra sunt dies nostri super terram. Nonne ipsi docebunt te, dicent tibi, & e cor de sum

Job poenam meruisse arguitur, hypocritas deservitur. C A P. V I I I.

A T respondit Bildad Suchites, & dixit: Vtique quo loqueris haec, & spiritus fortis erunt sermones oris tui? Nunquid deus perueret iudicium? Et num omnipotens perueriet iustitiam? Si filij tui peccauerunt ei, expulsi eos e mundo propter praearicationem eorum. Si mane quaesieris deum, & omnipotentem deprecatus fueris: Si mundus, & rectus fueris, quia nunc suscitabit super te bonum, & pacificum reddet habitaculum iustitiae tuae. Et erit principium tuum paruum, nouissimum vero tuum crescet valde. Interroga enim obscuro generationem pristinam, & praepara te ad inuestigationem patrum eorum. Quia heri fuimus, & nescimus quia velut vmbra sunt dies nostri super terram. Nonne ipsi docebunt te, dicent tibi, & e cor de sum

longiquitas

spes torrens

id est, nix

id est, nix

id est, nix

id est, nix

id est, nix

id est, nix

id est, nix

id est, nix

id est, nix

id est, nix

id est, nix

id est, nix

id est, nix

id est, nix

id est, nix

id est, nix

id est, nix

id est, nix

id est, nix

id est, nix

id est, nix

id est, nix

id est, nix

id est, nix

id est, nix

id est, nix

id est, nix

id est, nix

id est, nix

id est, nix

id est, nix

id est, nix

de suo profertur eloquia? Nunquid crescit iuncus absque luto, crescit gramen absque aqua? Adhuc eo existente in virore suo non succidetur, & ante omnem herbam arefcet. Sic semitae omnium obliuiscuntur dei, & spes impij peribit. Cuius succidetur spes, & domus araneae est fiducia eius. Inuitetur domus iustae, & non stabit, fulciet eam, & non permanebit. Viridis est ante solem, & in hortu suo ramus eius tener egredietur. Iuxta fontem radices eius complicabuntur, iuxta domum lapideam complicabitur. Si eradicauerit est loco suo, negabit eum, dicens: Non vidi te. Ecce illud est gaudium visae eius, & de terra alia germinabit. Ecce deus non reprobat perfectum, nec apprehendet manum malignorum. Donec impleat ritus os tuum, & labia tua vtilitate. Odio habentes te induentur pudore, & tabernaculum impiorum non erit.

Beneficia dei ostendit. C A P. X.

Et respondit Iob, & dixit: Verè noui quidda est, & modo iustificabit se homo cum deo? Si uoluerit contendere cum eo, non respondebit ei vnum ex mille. Sapiens corde est, & fortis robore, quis indurauit cor suum ei, & pacem habuit? Qui transfert montes, et non cognouerunt homines, qui subuertit eos furore suo. Qui commouet terram de loco suo, & columnae eius contremiscent. Qui dicit foli vt non oriatur, & non oriatur, & adhuc stellas, ne luceant signabit. Qui extendit caelos solus, & ambulat super excelsa maris. Qui facit arcum riu, oriona, & hyadas, & plagas australes. Qui facit magna absque inuestigatione, & mirabilia absque numero. Ecce transibit super me, & non videbo, & transibit, & non intelligam eum. Si rapuerit, quis restituere faciet ei? Quis dicit ei, quid facis? Deus non reuocabit iram suam, sub eo incurauerunt se freti superbia. Quanto magis respondebit ei, eligam verba mea cum eo: Qui si iustus fuero, non respondebo, eum qui me iudicare facit, orabo. Si inuocauero, & responderit mihi, non credam qu

entia, & fortitudo, ei est consilium, & intelligentia. Ecce diruet & non edificabitur, claudet virum, & non aperietur ei. Ecce prohibebit aquas, & arefcent, & emittet eas, & subvertent terram. Cum illo est fortitudo, & sapientia: eius est errans, & errare faciens. Ambulare facit consiliarios spoliatos, & iudices insanire facit. Vinculum regum soluit, & ligauit cingulum in renibus eorum. Ambulare facit principes spoliatos, & fortes subvertet. Remouet labium veracibus, & consilium senum tollet. Effundit despectionem super principes, & fortitudinem fortium debilitat. Qui reuelat profunda de tenebris, & educit ad lucem umbram mortis. Qui multiplicat gētes, & perdit eas, expandit locum gentibus, & ducit eas. Qui remouet cor ducum populi terrae, & errare facit eos in solitudine absque via. Palpabant tenebras, & non lucem, & errare fecit eos sicut ebrius.

¶ Iob ex propriis ipsorum verbis amicos rearguit, & hypocritam damnat. C A P. XIII.

A Ecce omnia vidit oculus meus, audiuit auris mea, & intellēxit sibi. Sicut noscitis vos, noui etiam ego. Non inferior sum vobis. A tramen ad omnipotentem loquar, & disputare cum deo vellem. Sed vere adhereret mendacio, medici vanae estis omnes vos. Vtinam tacendo raceretis, & esset vobis ad sapientiam. Audite quae loquor, & iudicatis laborum meorum attendite. Nunquid propter deum loquemini iniquitatem, & pro eo loquemini dolum? Nunquid faciem eius accipietis? Nunquid pro deo iudicabitis? Nonne bonum est, quod inquireret vos? An quemadmodum illudis homini illudens ei? Arguendo arguet vos, si in abscondito faciem accepertis. Nonne excellentia eius terrebunt vos, & pavor eius caderet super vos? Memoriae vestrae instar cineris, corporibus luteis assimilantur corpora vestra. Tacete de me, & loquar, & transeat super me, quicquid voluerit transire. Propter quod tollo carnem meam dentibus meis, & animam meam pono in manibus meis. Ecce occidet me, non sperabo. Veruntamen vias meas in conspectu eius arguam. Etiam ipse erit mihi in salutem, quia non in conspectu eius impius intrabit. Audite audiendo sermonem meum, & narrationem meam auribus vestris. Ecce nunc disposui iudicium, noui quodd ego iustificabo me. Quis est qui discepit mecum? Nunc enim si tacueris, moriar. Veruntamen duo ne facias mecum, & tunc a facie tua non abscondam me. Manum tuam a me elonga, & terror tuus ne terreat me. Et voca, & ego respondebo: vel loquar, & responde mihi. Quod sunt mihi iniquitates, & peccata? Prauaricationem meam, & peccatum meum fac me cognoscere. Vt quid faciem tuam abscondis, & reputas me pro inimico tibi? Nonne folium propulsatum conteris, & stipulam siccam persequeris? Scribis enim contra me amaritudines, & depauperare facis me propter iniquitates pueritiae meae. Et ponis in compede pedes meos, & custodis omnes semitas meas. Super talos pedum meorum imprimetur compes, & ipse homo in compedibus positus, vt lignum putridum veteraret, vt vestimentum quod comedit tinea.

¶ Homini vitam describit, propheta de refectionem. C A P. XIII.

A Homo natus est muliere, breues habens dies, & satureus ira. Sicut flos egressus est, & succissus est, & fugit velut umbra, & non stabit, Etiam super hunc aperuisti oculos tuos, & me adduces in iudicium tecum. Quis dabit mundum ex imo mundo? Nec vnus quidem dabitur. Si definiti sunt dies eius, numerus mensium eius tecum est, terminos eius fecisti, & non praeteribit. Recede ab eo, & desinet a malo suo, donec perficiat sicut mercenarius diem suum. Quia est arboris spes, si praeci fauerit, & adhuc expulsiabit. Et tener ramus eius non desinet, si tenuerit in terra radix eius. Et si in terra mortuus fuerit ramus eius, propter odorem aquae germinabit. Et faciet ramum, sicut plantatio. Et vir morietur, & excidetur. Et mortuus est homo, & vbi est? Abierunt aquae de mari, Et fluuius exiccabit.

Et arefcent, & vir dormiuit, & secundum naturam non resurget, donec non erit caelum non expurgentur. Et non suscitabuntur a somno suo. Vtinam in sepulchro abscondas me. Abscondas me donec quietat furor tuus, ponas mihi praecipium, & recorderis mei. Si mortuus fuerit vir, nūquid viuere? Cunctis diebus temporis mei expectabo, donec veniat mutatio mei. Vocabis, & ego respondebo tibi. Nunc opus manuum tuarum perdere desiderabis? Quia nunc gressus meos numerasti, non differas punitionem meam. Signata est ligamine forti poena prauaricationis meae, & addidisti poenam poenae meae. Et vere mons cadens desuet, & saxum transferetur de loco suo. Lapides contuderunt aquae, diluunt germina eius vsque ad puluerem terrae. Et expectationem hominis perdidisti, fortior eo fuisti in perpetuum, & ibit. Mutas faciem eius, & emittis eum. Et si diuites erunt filij eius, nesciet quicquam. Et si pauperes erunt non intelliget eos. Veruntamen caro eius in eo dolebit, & anima eius in semetipsa lugebit.

¶ Iob de sapientia, & munditia arrogantia arguitur. C A P. XIV.

Et respondit Eliphaz Temanites, & dixit: Nunquid sapiens respondebit scientiam veterum, & implebit eum venter suum? Num sapientis est disputare verbo quod non proderit, & sermonibus in quibus non erit utilitas? Etiam detruisti timorem, & prohibuisti orationem coram deo. Quia docuit iniquitas tua os tuum, & elegisti linguam verborum. Impium facit te os tuum, & non ego, & labia tua testantur contra te. Nunquid ante primum hominem natus es, & ante coelestia formatus es? Nunquid in secreto dei audisti, & diminuta est tibi sapientia? Quid nosciamus, quod non sciamus? Quid intellexisti, & non nobiscum est? Etiam canes, etiam decrepitus inter nos est. Major parte tuo diebus inter nos est. Nonne parum a te distant consolationes dei, & verbum absconditum est tecti? Quid extollit te cor tuum, & quid innuunt oculi tui? Quia respondit deo spiritus tuus, & protulisti ex ore tuo sermones. Quid est homo quod mundus sit, & quod iustificet se natus est mulier? Ecce sanctis tuis non credet, & caeli non sunt mundi in oculis eius. Quanto magis abominabilis, & contemptibilis, vir bibens sicut aquam iniquitatem? Narrabo tibi, audi me, & hoc quod vidi narrabo. Quod sapientes narrauerunt, & non absconderunt a patribus suis. Eis solis data est terra, & non transiuit alienus per medium eorum. Cunctis diebus suis impius dolere vt parturiens, & numerus annorum absconditus est forti. Sonitus timorum in auribus eius, in pace vastator veniet ei. Non credet redire a tenebris, & speculatur gladium, Vagatur ipse pro pane vbi que, nouit quod paratus est in manu sua diestenebrarum. Terrebut eum tribulatio, & angustia. Roborabitur contra eum sicut rex paratus ad praecellium. Quia extendit contra deum manum suam, & contra omnipotentem roborauit se. Deus curret contra eum, vt percutiat ipsum in collo, in densitate corporis scutorum eius. Quia operuit impius faciem suam adipe suo, & fecit lumbricos in illis. Et inhabitauit ciuitates desolatae, & domos, in quibus non habitabant, quae paratae sunt, vt sint tumuli. Non dicitur, & non stabit substantia eius, non crescit in terra perfectio eorum. Non recedet a tenebris, ramum tenerum eius succabit flamma, & recedet spiritu oris eius. Non credet verbo aequo, & recto qui errat, sed mendacium erit loco eius. In non die suo succidetur, & ramus eius non viruit. Perdet deus sicut vitis uuam acerbam eius, & proiciet tanquam olea florem eius. Congregatio enim impij erit desolata, & ignis deuorauit tabernacula e muneribus constructa. Concipere perueritatem, & parere mendacium, & veter eorum parabit fraudem.

¶ Iob sua praeparata calamitate, se citra iniquitatem pati ostendit. C A P. XV.

Et respondit Iob, & dixit: Audiui sicut haec multoties, Consolatores laboriosi estis oēs vos. Nunquid erit finis verbis ventosis? Aut quid roborabit te si responderis? Etiam ego sicut

sicut vos loquerer, vtinam esset anima vestra loco animae meae. Cumulare super vos sermones, & mouerem super vos caput meum. Roborarem vos ore meo, & narratio labiorum meorum prohiberet dolorem vestrum. Si locus fuero, non prohibebitur dolor meus, & si desiero, quid a me abibit? Veruntamen nunc laborare fecit me deus, desolasti omnem congregationem meam. Et rugare fecisti me, in tescum fuit, & surrexit contra me, macies mea in facie mea respondebit. Furor eius rapuit me, & odio habuit me, frenduit aduersum me de tibus suis. Hostis meus acuit oculos suos contra me. Aperuerunt aduersum me os suum, opprobrio percusserunt maxillas meas, simul aduersum me congregati sunt. Tradidit me deus mendaci, & per manus impiorum diuertere fecit me e via. Quiescens eram, & contriui me, & tenui ceruicem meam, & contrefregit me, & statuit me sibi in scopis. Circuierunt aduersum me iaculatores eius. Diuisti renes meos, & non peperit, effudit in terram fel meum. Dirupit me disruptione super disruptionem, cucurrit aduersum me sicut potens. Saccum consui super cutem meam, & inuolui in puluere caput meum. Facies mea foedata est luto propter fletum, & in palpebris meis apparuit umbra mortis. Et haec vni venerunt mihi, eo quod non fuit iniquitas in manibus eius, & oratio mea fuit munda. Et si verum est quod dicitis, terra ne operias sanguinem meum, & ne sit, locus clamori meo. Etiam nunc ecce in caelis est testis meus, & testis meus in excelsis. Rhetores amici mei sunt, ad deum stultitiam oculi mei. Et vtinam disputare posset vir cum deo, vt filius hominis cum amico suo. Quia anni numerabiles venient, & per semitam, vnde non reuertar ambulabo.

¶ Contabescendo se patienter praetolari. C A P. XVII.

Spiritus meus corruptus est. Dies mei succissi, sunt, sepulchra parata sunt mihi. Nec cum deo disputare optarem, nisi illuderes mecum essent, & in irritationibus eorum moraretur oculus meus. Pone queso pignus, fidei iussorem da mihi tecum. Quis est qui, manum meam tanges, polliceatur? Quia cor eorum abscondisti ab intelligentia, propterea non exaltabis eum. Qui blanda annunciauerit amicis, sed oculi filiorum eius consumentur. Et statuit me in parabolam populorum, et in igne gehennae antea ero. Et caligauit propter dolorem oculus meus, & cogitationes meae sunt sicut umbra vniuersae. Stupent recti super hoc, & innocens contra impium suscitabitur. Et tenebit iustus viam suam, & mundus manibus addet fortitudinem. Sed vere oēs reuertimini, & venite queso, & non inueniam inter vos sapientem. Dies mei transierunt, cogitationes meae euulsa sunt, cogitationes cordis mei. Non est in diem posuerunt, lucem propinquam a facie tenebrarum. Si expectaui sepulchrum quod est domus mea, in tenebris strauit lectum meum. Foveam vocaui, & dixi: pater meus es tu, matrem meam, & sororem meam vocaui vermem. Et vbi nunc est praetolatio mea? Et praetolationem meam quis videbit? In sepulchrum descendit. Num pariter in puluere erit requies?

¶ Bildad impij poenas enarrat. C A P. XVIII.

Et respondit Bildad Suchites, & dixit: Vtique quo ponetis fines sermonibus, intelligatis, & postea loquemur. Cur reputamur vt iumentum, sordidimus in oculis vestris? Tu qui es, vt vir qui rapit animam suam furore suo, nūquid propter te derelinquetur terra, & transferetur saxum e loco suo? Etiam lux impiorum extinguetur, & non splendet scintilla ignis eius. Lux obscurabitur in tabernaculo eius, & lucerna eius super eum extinguetur. Artabuntur gressus potentiae eius, & proiciet eum consilium suum. Quia missum est rete in pedibus eius, & super tere ambulabit. Apprehendet calcaneum laqueus, roborabit deus contra eum praedones. Abscondita est in terra pedica eius, & decipula eius super semitam. Vndique terrebunt eum terrores, & dispergent eum fugientem huc, & illic pedibus eius. Erit famelicum semen eius, & euentus malus parabitur lateri eius. Comedet membra cutis eius, comedet membra eius primogenitus mortis. Euelletur e tabernaculo

eius fiducia eius, & incedere faciet eum eius consilium ad regē terrorum. Habitabit habitabit in tabernaculo eius, non exite te in eo. Spargetur super habitaculum eius sulphur. Deorsum radices eius siccabuntur, & sursum excidetur ramus eius. Memoria illius peribit e terra, & non erit nomen ei in platea. Expellent eum de luce ad tenebras, & de orbe proficient eum. Non erit filius eius, & non erit nepos in populo eius: & non erit superstes in habitationibus eius. Super diem eius obstupescet nouissimus, & antiquos apprehendit pavor. Veruntamen haec sunt habitacula iniqui, & iste locus eius qui non nouit deum.

¶ Iob descripta sua calamitate, passionem Christi figurans, iuxta uersalem resurrectionem ut natiuitatem. C A P. XIX.

Et respondit Iob, & dixit: Vtique quo dolore afficietis animam meam, & atteretis me sermonibus? Iam decem vicibus pudore afficietis me. Non erubescitis subannare me. Et esto quod vere errauerim, mecum morabitur error meus. Si verò aduersum me magnificaueritis linguam vestram, & argueritis me esse impium propter opprobrium meum quod superuenit mihi. Scitote nunc quod deus perdidit me, & rete suum aduersum me circuire fecit. Si clamauero ad deum propter iniquitatem, non exaudiat. Si vociferauero non erit iudicium. Semitam meam sepius, & non transibo, & in semitis meis tenebras posui. Opibus meis me spoliare fecit, & remouit coronam capitis mei. Destruxit me vndique, & iui, & recedere fecit a me sicut ab arbore eradicata, & siccata, sicut meam. Et irasci fecit contra me furorem suum, & reputauit me sicut ac si essem vnus ex hostibus eius. Simul venerunt exercitus eius, & eleuauerunt super me viam suam, & castrametati sunt in circuitu tabernaculi mei. Fratres meos a me elongare fecit, & noti mei veruntamen alienati sunt a me. Desierunt visitare me propinqui mei, & noti mei oblitati sunt mei. Inquili domus meae, & ancillae meae vt alienum reputant me, vt extraneus fui in oculis eorum. Seruum meum vocaui, & non respondit mihi, & deprecabar illum. Halius meus alienus erat vxo-ri meae, & deprecabar illam propter filios vteri mei. Etiam iniqui despexerunt me. Assurgebam eis, & loquebantur contra me. Abominati sunt me omnes viri consilij mei, & hi quo diligebam, versi sunt contra me. Pellis meae, & carnis meae adhesit os meum, & euasi cum pelle dentium meorum. Miseremini mei, miseremini mei vos amici mei, quia manus domini tetigit me. Vt quid persequimini me, sicut deus, & carne mea non saturabimini? Vtinam nunc scriberetur sermones mei. Vtinam filo ferreo, & plumbico, vt sint in perpetuum, in petra sculperentur. Et ego noui redemptorem meum viuum, & nouissimum qui super terram surget. Et post pellem meam contritum vermes, contriuerunt hanc carnem, & de carne mea videbo deum. Quem ego visurus sum mihi, & oculi mei videbunt, & non alienus. Defecerunt renes mei in sinu meo. Quia vestra intererat vt diceretis: cur persequimur eum? & quaerax rei iniquae inuenta est in me. Timete vobis a facie gladij, quonia ira qua irasci facitis me est ex iniquitatibus, quae dignae sunt, vt gladio vlciscantur, vt sciatis quod est iudicium.

¶ Impij, hypocritae, avari, & calumniosos iniquitates breui sententias. C A P. XX.

Et respondit Sophar Nahamites, & dixit: Idcirco cogitationes meae respondere faciunt me, & quia sensus meus est in me. Num correctionem ignominiae meae audeam? Et spiritus intelligentiae meae respondebit mihi, quid tibi respondeam. Nonne hoc noscitis a seculo, ex eo tempore quo posuitus est homo super terram? Videlicet quod laus impiorum est de propinquo, & laetitia impij ad momentum erit. Si ascenderit in caelum sublimitas eius, & caput eius nubem attingerit. Velut sterquilinum in sempiternum peribit. Videntes eum dicent: Vbi est? Sicut somnium volabit, & non inueniet eum, & vagabitur sicut visio nocturna. Oculus qui vidit eum non addet, nec ultra intuetur eum locus eius. Filij eius co-

gentur placare pauperes, & manus eius reddet quod rapuit. Ossa eius repleta sunt peccatis adolescentie eius, & cum eo peccatum super terram requiescet. Quando dulcescebat in ore eius malum, abscondebat illud sub lingua sua. Parcebat illi, & non relinquebat illud, & prohibebat illud, ne manifestaretur aliis in medio palati sui. Panis eius quem comedit in viscibus eius vertetur in escam malam. Fel aspidum in interioribus eius. Substantiam quam deglutiuit, euomet, de ventre eius expellet eam deus. Venenum aspidum fuget, occidet eum lingua viperæ. Non videbit riuulos, flumina, torrentes, mellis, & butyri. Restituet laborem aliorum, & non deglutiet in substantia permutationis eius non exultabit. Quia confregit homines, dimisit eos pauperes, domum rapuit, & non edificabit eam. Quia non nouit qui prosperatur eos qui egressi sunt de ventre suo, secundum desiderium eius non euadet quicquam. Non erit ei superstes ad comedendum eum, propterea non multiplicabitur bonum eius. Cum repletus fuerit ad sufficiens am suam, angustia erit ei, omnis manus eius qui laborauit veniet ei. Quum fuerit ei ad replendum ventrem suum, mittet in

Gene. 30.

deum deus iram furoris sui, & plueret faciet ægritudines malas super eum in carne eius. Fugiet ab armis ferreis, pertransibit eum sagitta arcus aerei. Eduxit iaculator sagittam, & exiuit de corpore eius, & ferrum instar fulguris de felle eius exiuit. Iebunt super eum terrores. Omnes tenebræ absconditæ sunt in occultis eius, deuorabit eum ignis inextinguibilis. Affigetur superstes in tabernaculo eius. Reuelabunt cœli iniquitatem eius, & terra odio habebit eum. Migrabitur de loco suo fructus domus eius, & erit vt aqua fluens in die furoris eius. Hæc est pars hominis impij à deo, & hæreditas eloquij eius à deo.

Impiorum successus. C A P. X X I.

ET respondit Iob, & dixit: Audire audiendo sermonem meum, & sic hoc pro consolationibus erga me vestris. Ferte me, & loquar, & postquam locutus fuero subsanna. Num ego ad hominem tantum sermonem meum dirigo? Et cum videam plagas meas, cur non angustius afficietur spiritus meus? Respicite ad me, & obstupescite, & ponite manum super os. Et quando recordor, terrores, & apprehendit carnem meam tremor. Cur impij vixerunt, senuerunt, & roborati sunt substantia? Semen eorum stabile fuit coram eis cum eis, & germina eorum in oculis eorum. Domus eorum fuerunt in pace à timore, & non est virga dei super eos. Bos eius grauidauit, & non proiecit semen, peperit vacca eius, & non abortiuit. Emiserunt veluti pecudes paruulos suos, & nati eorum saltauerunt. Eleuabunt vocem in tympano, & cithara, & lætabuntur ad sonum organi. Consumunt in bono dies suos, & quiete ad sepulchrum descendunt. Et dixerunt deo, recede à nobis, & scientiam viarum tuarum nolumus. Quid est omnipotens, quod seruamus ei, & quid prodest quod oremus eum? En non est in manu eorum bonum eorum, consilium impiorum longe fuit à me. Quoties lucerna impiorum extinguetur, & veniet super eos contritio eorum, dolores diuidet eis deus in furore suo. Erunt sicut palea coram vento, & sicut gluma quam rapuit turbo. Deus seruauit filiis eius, dolorem eius reddet ei, & sciet. Videbunt oculi eius contritionem suam, & de furore omnipotentis bibet. Quid enim complacentie erit ei in domo sua post se? Et numerus mensium eius dimidiatus est. Nunquid deum docebit scientiam, qui excelsos iudicabit? Iste morietur in fortitudine perfectionis suæ, ac si esset totus quietus, & pacificus. Vbera eius plena sunt lacte, & medulla ossa eius irrigabuntur. Et iste morietur animo amaro, & non comedit bonum. Pariter super terram iacebunt, & vermis operiet eos.

Malac. 3. d.

En noui cogitationes vestras, & cogitationes quas aduersum me inique cogitatis. Quia dicitis, vbi est domus principis, & vbi tabernaculum habitaculorum impiorum? Nunquid non interrogatis de me transientes per viam? Et signa eorum que dixerunt vobis de iustitia mea non negabitis. Quia in die con-

tritionis prohibebitur malus, ne attingat eum contritio in die irarum, ad quem ducentur alij, ipse prohibebitur. Quis nunciabit coram eo viam eius malam? Et ipse fecit mala, & quis reddet ei secundum opera eius? Et ipse ad vnum est sepulchris ducetur, & in tumulo iugiter manebit. Dulcuerunt ei valles torrentis, vt ibi sepeliretur, & post se omnes homines trahet ad mortem, & eorum qui mortui sunt ante eum non est numerus. Et quomodo consolabimur me in vanum, & responsiones vestras, remanent mendacium.

Iob arguitur immiser cordia, penitentia bona promittuntur. C A P. X X I I.

Respondit autem Eliphaz Temanites, & dixit: Nunquid deo proderit vir? Sed proderit sibi ipse intelligens. Nunquid voluntas omnipotentis est, quod iustificeris? Et nunquid vtilitas est ei, quod perficias vias tuas? Nunquid timore tui disputabit tecum, veniet tecum in iudicium? Nonne malitia tua magna est, & non est finis iniquitatis tuis? Pignus enim accepisti à fratribus tuis gratis, & vestes nudorum spoliaristi. Non aquam lacto propinare fecisti, & à famelico prohibuisti panem. Et viro brachij est terra, & acceptor personarum sedebat in ea. Viduas dimisit vacuas, & brachia pupillorum contrita sunt à te. Propterea in circuitibus tuis non laquei, & terruit te timor subito. Vel tenebræ venerunt super te, vt non videas, & multitudo aquarum operuit te. Nonne deus sublimior est cœlo? Vide summitatem stellarum, quia excelsæ sunt. Et dixisti, quid nouit deus? Nunquid per caliginem iudicabit? Nunquid nubes sunt absconditio ei, vt non videat nos, & per lineam quæ circuit cœlum, ambulat? Nunquid semitam seculi obseruasti in corde tuo, quam calcauerunt viri iniqui? Qui successi sunt, & non erat tempus. Fluuius diffusus est in fundamento eorum. Qui dicunt deo, recede à nobis? Et quid operabitur omnipotens eis. Et ipse impleuit domos eorum bono, & consilium impiorum longe factum est à me. Videbunt iusti, & lætabuntur, & innocens subsannabit eos. Quando non succisa fuit substantia nostra, residuum impiorum deuorauit ignis. Assuesce quæso cum eo, & pacem habeto, per ea veniet tibi bonum. Accipe quæso ex ore eius legem, et pone eloquia eius in corde tuo. Si conuersus fueris ad omnipotentem, ædificaberis, elongabis iniquitatem à tabernaculo tuo. Et pones super terram munitionem, & instar petræ torrentium aurum Ophir. Erigetur omnipotens munio tua, & argentum erit in fortitudine tibi. Quia tunc super omnipotentem delectaberis, & eleuabis ad deum faciem tuam. Orabis ad deum, & exaudiet te, & vota tua reddes. Et decernes sermonem, & firmus erit tibi, & super vias tuas splendet lumen. Cum humiliauerint se impij, dices excelsus sum, & humilem oculis saluabit deus. Liberabit habitatores insulæ innocens, & liberabitur habitator insulæ mundicia manuum tuarum.

De potentiam, & sententiam iudicis vereri. C A P. X X I I I.

ET respondit Iob, & dixit: Etiam hodie in amaritudine est eloquium meum, plaga mea aggrauata est super gemitum meum. Vtinam scirem, & inuenirem eum, venirem vique ad locum eius. Disponerem coram eo iudicium, & os meum replerem argumentis. Scirem eloquia, quæ responderet mihi, & intelligerem quicquid diceret mihi. Nunquid multa potentia disceptabit mecum? Non. Veruntamen ipse ponet in me vires, vt stem coram eo. Ibi rectus disputat cum eo, & liberarer in perpetuum a iudicante me. Si ad orientem iero, non erit, & si ad occidentem, non intelligam eum. Si ad aquilonem quando operatur ipse, non videbo, abscondet se in meridie, & non videbo. Quia nouit viam quæ est mecum. Si probauerit me, sicut aurum egrediar. Gressum eius apprehendit pes meus. Viam eius seruauit, & non declinaui. A præcepto labiorum eius, & non recessi, more meo abscondi eloquia oris eius. Et ipse vnus est, & quis redire faciet eum retrorsum? Voluntas

a aurum

Prou. 29. d.

b anteriora, posteriora, si nitra, deorsu

c declinabo, d ipse in uno il est, in una mente idem tempore sibi constant.

luntas eius desiderat, & facit, & reddit quod statuerat mihi, & similia his multa sunt in eo. Idcirco à facie eius terrebore, intelligam, & timebo ab eo. Et deus emolliuit cor meum, & omnipotens terruit me. Quoniam non sum excisus propter tenebras, & à facie mea operuit caliginem.

Hominum iniquitates, & impiorum damnationem describit. C A P. X X I I I I.

Circa ab omnipotente non sunt occultata tempora, & scientes eum non viderunt dies eius. Terminos attingerunt alienos, gregem rapuerunt, & pauerunt. Asinum pupillorum duxerunt in domum suam, in pignus acceperunt bouem viduæ. Diuertere fecerunt pauperes de via, pariter latuerunt humiles terræ. Ecce vt onagri in deserto egressi sunt ad opus suum, mane surgentes ad rapinam, à deserto est sibi panis, & filii. In agro segetes suas melluerunt, & vineam, impij tarde vindemiauerunt. Nudum pemocitare fecerunt, pauperem abque vestimento, & non fuit operimentum in frigore. Ab inundatione montium madefacti sunt pauperes, & abscq operimento, amplexati sunt petram. Rapuerunt impij ab vberibus pupillum, & super pauperem pignus acceperunt. Nudum ambulare fecerunt abque vestimento, & à famelicis tulerunt manipulum. Inter muros suos fecerunt oleum, torcularia calcauerunt, & sitiuerunt. De vrbe viri clamant ad dominum, et anima eorum qui occiduntur clamat, & deus non prohibet eorum opera. Ipsi fuerunt inter rebelles luminis, non cognouerunt vias eius, nec steterunt in semitis eius. In luce surgit homicida, interficit pauperem, & egenum, & in nocte erit tanquam fur. Et oculus adulteri obseruauit crepusculum, dicens: Non aspiciet me oculus, & in abscondito faciem ponet. Foderunt in tenebris domos, quas in die signauerunt sibi, non cognouerunt lucem. Quia pariter mane erit eis, vt vmbra mortis. Cum agnouerit quilibet eorum terrores, vmbra mortis erunt eis. Leuis est, vt quod natus in superficie aquarum, maledicetur pars eorum in terra, non respiciet viam vinearum. Sicut ætus etiam calor rapiunt aquas nitias, sic sepulchrum eos qui peccauerunt. Obliscetur eius amicus, dulcedinem sentiet ex eo vermis. Adhuc non memorabitur, & confringetur, vt lignum iniquus. Qui confregit vxorem sterilem, ne pareret, & viduæ non benefecit. Et traxit fortes potentia sua, scit aduersum eos, & non credit vitæ suæ quispiam ex eis. Dabit ei munera, vt habitet confidenter, & innitetur ei ne sibi noceat, & tamen oculi eius erunt super vias eorum, vt eis insidientur. Recesserunt paululum, & non fuerunt coram eis, & paupertate conficiuntur, sicut omnes clauduntur, & sicut summitas spicæ succidentur. Et si non est vt dico nunc, quis mentiri faciet me, & ponet ad nihilum sermonem meum?

Coram deo neminem esse mundum. C A P. X X V.

ET respondit Bildad Suchites, & dixit: Dominium, & timor est cum eo, faciens pacem in excelsis suis. Nunquid est numerus militibus eius? Et super quem non stabit lux eius? Et quomodo iustificabitur homo cum deo? & quomodo mundus erit natus ex muliere? Ecce vsque ad lunam non illuminabit, & stellæ non sunt mundæ in oculis eius. Quanto magis homo vermis, & filius hominis vermis?

Nihil deo ab homine esse adiutorij. C A P. X X V I.

ET respondit Iob, & dixit: Cui auxiliatus es? Eine cui non est potentia? Saluasti brachio eum, cui non est fontitudo, cui consuluit? Eine cui non est sapientia, Et sapientiam multipliciter scire fecisti. Cui annuisti sermones, & anima cuius exiuit à te? Semina mortua formabuntur sub aquis, & quæ manent in eis. Nudus est infernus coram eo, & non est operimentum perditi. Extendens aquilonem super uacuum, suspendens terram super nihilum. Ligans aquas in nubibus suis, & non est scilla nubes sub eis. Tærens vultum solij, expandit super illud nubem suam. Terminum circumdedit superfl-

a Quare cū deus omnia sciat, tot eum uisum mala.

b & deus ut hūi ibi innotuat, nulli ibi interponit miraculi sine potentium.

c permanēdi rationem.

d abscondit

ciæ aquarum, vsque ad perfectionem lucis cum tenebris. Cœlum cœli contremiscit, & admirabuntur ab iniectione eius. Potentia eius diuisum est mare, & intelligentia sua percussit fortitudinem eius. Spiritus eius cœlos deuorauit, creauit manus eius serpentem vectem. Ecce hæc partes sunt viarum eius, & quam pusillum est quod audiuimus de eo, & tonitruus fortitudinum eius à quo intelligitur.

Constantiam Iob, pars hominis impij apud deum. C A P. X X V I I.

ET addidit Iob assumere parabolam suam, & dixit: Vt uir deus qui remouere fecit iudicium meum, & omnipotens qui amaritudine affecit animam meam. Quia omni tempore, quo fuerit anima mea in me, & spiritus dei in naribus meis: Si loquentur labia mea iniquitatem, & lingua mea si locuta fuerit dolum. Absit mihi, vt iustificem vos quouique abiero; non remouebo perfectionem meam à me. Iustitiam meam tenui, & non dimittam eam, non probis afficiet me cor meum à diebus meis. Erunt vt impius inimicus meus, et hostis meus, vt iniquus. Quæ enim spes impij si reconderit, si requiescere fecerit deus animam eius? Nunquid clamorem eius audiet deus, cum venerit super eum tribulatio? Nunquid super omnipotente delectabitur? Inuocabit deum omni tempore. Docebo vos quæ sunt in manu dei, & quod est cum omnipotente non abscondam. Ecce vos omnes vidistis, & propter quid vanitate vanescitis? Hæc est pars hominis impij cū deo, & hæreditas sortium quam ab omnipotente accipient. Si multiplicati fuerint filij eius, in gladium erunt, & liberi eius non saturabuntur pane. Superstes eius in morte sepelientur, & viduæ eius non flebunt. Si coaceruauerit vt terram argentum, & sicut lutum præparauerit vestimentum. Præparabit, & iustus induet se illo, & argentum innocens diuidet. Aedificauit sicut tinea domum suam, & sicut vmbra culum quod fecit custos. Dies dormiet, & non congregabitur, oculos suos aperuit, & non est. Apprehendent eum sicut aqua terrores, si

Pal. 49.

Dulciam sapientiam esse insecrabilem. C A P. X X V I I I.

Etenim argento exitus, & locus auro, in quo fundent. Ferrum est terra tolletur, & lapide fuso, & sars. Finem posuit tenebris, & omni perfectioni, quam ipse inquitur lapide caliginis, & vmbra mortis scit. Crescere fecit torrentem apud eum qui peregrinatur iuxta illum, & siccat torrentem quæ obliuioni traduntur a pede, eleuatae sunt præ homine, & de loco suo motæ sunt. Terra illa, vbi erat torrens, egredietur panis, & locus eius effectus est vt ignis. Locus sapphir lapides eius, & terræ habentes aurum sunt ei. Semina non cognouit auis, nec vidit eam oculus variæ auis. Non calcauerunt eam bestiæ rapaces, non declinauit iuxta eam leo. In silicem misit manum suam, & subuertit a radice montes. E silicibus riuos erumpere fecit, & omne preciosum vidit oculus eius. Ne stillarent flumina ligauit, & absconditum exire faciet in lucem. Sapientia vnde inuenitur? Et vbi est locus intelligentiæ? Nesciuit homo precium eius, & non inuenitur in terra viuentium. Vorago dixit non in me est, & mare dixit, non est mecum. Non dabitur aurum pro ea, & non ponderabitur argento precium eius. Non æstimabitur cum auro ophir cum onyce precioso, & sapphir. Non adæquabit eam aurum, & adamas, nec permutatio eius erit cum vase auro. Coralia, & ghabis preciosus lapis non commemorabitur, & pretiosior est sapientia margaritis. Non adæquabit eam smaragdus Aethopiæ, cum auro mundo non æstimabitur. Et sapientia vnde veniet? Et vbi est locus intelligentiæ? Et abscondit se ab oculis omnis viuentis, & volucris cœli occultata est. Perditio, & mors dixerunt, auribus nostris audiuimus famam eius. Deus

Sap. 7.

Intellexit viam eius, & ipse cognouit locum eius. Ipse enim ad fines terrae aspiciet, sub omni caelo videbit. Vt faciat vento pondus, & aquas appendat in mensura. Dum facit ipse pluuie statutum, & viam coruscationi, & tonitruis. Tunc vidit eam, & scripsit eam, praeparauit eam, & etiam inuestigauit eam. Et dixit homini: Ecce timor domini est sapientia, & recedere a malo intelligentia.

Phangia ad tempus pro peccatis. C A P. XXXIX.

ET rursus Iob assumpsit parabolam suam, & dixit: Vix nam essem iuxta mentes priores, iuxta dies quibus deus custodiebat me. Dum splendescere faciebat lucernam suam super caput meum. Ad lumen eius ambulabam in tenebris. Sicut eram in diebus adolescentiae meae in societate dei, in tabernaculo meo. Dum omnipotens mecum erat, in circuitu meo pueri mei erant. Quando lauabam vias meas butyro, & depesce trā fundebantur mihi riuuli olei. Quando egrediebar ad portam super ciuitatem, in platea parare faciebam cathedram meam. Videbant me pueri, & abscondebant se, et decrepiti surgebant, & stabant. Principes tardi erant in sermonibus, & manus ponebant ori suo. Ad vocem meam duces abscondebant se, & lingua eorum palato eorum adhaerebat. Quum auris au diebat, & beatificabat me, & oculus videbat, & magnificabat me. Quando liberabam pauperem vociferantem, & pupillum, & cui non erat adiutor. Benedictio perituri super me veniebat, & cor viduae letificabam. Iustitiam inducibam, & inducibat me tanquam pallium, & cidarim iudicium meum. Oculi eram caeco, & pedes claudum eram. Pater eram pauperibus, & causam quam non noueram, inuestigabam. Et contrebam molas iniqui, & de dentibus eius proicere faciebam praedam. Et dicebam in nido meo moriar, & sicut Phoenix multiplicabo dies. Radix mea aperta erit iuxta aquas, & ros morabitur in ramo meo. Gloria mea in nouabitur mecum, & arcus meus in manu mea in nouabitur. Mihi obediebant, & expectabant me, & tacebant ad consilium meum. Post verbum meum non iterabant, & super eos sillabat sermo meus. Et expectabant sicut pluuiam me, & os suum aperiebant ad imbrem serotinum. Ridebam ad eos, & non credebant, lucē vultus mei non cadere faciebant. Eligebam viam eorum, & sedebam in capite, & habitabam sicut rex cum exercitu, quem ad modum qui iam lugentes consolatur.

Præsentis temporis mala deplorat. C A P. XXXX.

ET nunc derident me iuniores me, propter dies quorum requiescem patres ponere cum canibus pecudum mearum. Etiam potentia manuum eorum propter quid mihi? Super ipsos perueniendum. Propter penuriam, & propter esuriam solitarii erant, qui fugiebant in solitudine locum tenebrosum, desolatum, & desertum. Qui succidebant herbam de virgulto, & radicem iuniperorum ad calefaciendum se. Medio virbū expellebantur, clamabant contra eos, sicut contra furem. In rimam torrentium ibant ad habitandum, in foramina terrae, et petras. Inter arbutia rugiebant, subter vriticam congregabantur. Filij viri stulti, etiam filij eius, qui erat absque nomine abiectiores erant quam terra. Nunc autem canticum eorum sum, & sum eis in sermonem. Abominati sunt me, elongauerunt se a me, & a facie mea non prohibuerunt sputum. Quia funem meum soluit, & afflixit me, & frenum a facie mea dimiserunt. Iuxta dexteram pueri steterunt, pedes meos impulerunt, & eleuauerunt super me semitas contritionis suae. Diruerunt semitam meam ad contritionem meam profecerunt, & non fuit adiutor eis. Sicut fractura aquarum lara venerunt aduersum me. Pro delatione voluerunt se aduersum me. Conuersi sunt aduersum me terrores, persecuti sunt sicut ventus spontaneam animam meam, & sicut nubes transiit salus mea. Et nunc contra me vertit se anima mea. Apprehederunt me dies afflictionis. Nocte perforauit dolor ossa mea super me, & pulsus mei non requieuerunt. Propter multam vim calor mutabatur vestimentum meum. Sicut ora tunicae meae cinxit me,

Projecit me in lutum, & assimulatus sum terrae, & cineri. Clamavi ad te, & non exaudisti me. Iliui, & non considerasti me. Veristi te in crudelem mihi. In fortitudine manus tuae odio habuisti me. Eleuasti me super ventum, equitare fecisti me super eum, & remouisti a me sapientiam. Noui enim quoddam mortem conuerti facies me, & ad domum congregationis omnium viuentis. Veruntamen non in tumulum sepulchri deus mittet manum, si in contritione eius que venit eis, erit clamor. Haec omnia mihi vsu veniant, si non fleui super habentem durum diem, dum contristata est anima mea super mendicium. Quando bonum expectaui, venit malum, & quando expectaui lumen, venit caligo. Viscera mea ferbuerunt, & non siluerunt, praueuerunt me dies afflictionis. Pullatus ambulabam que sole, ferreus, in multitudine clamauit. Frater sui draconis, & amicus filibus strutionis. Cuius mea denigrata est super me, et os meum vitulatum est ab aestu. Et versa est in luctum cithara mea, & organum meum in vocem flentium.

Recelesit ultra suae innocentiam. C A P. XXXI.

Foedus pepigi cum oculis meis, & quid consideravi in virgine? Et quae pars dei est mihi desuper, & haereditas omnipotentis de excelsis? Nonne contritio mea iniquo conueniebat, & alienatio operariis iniquitatis? Nonne ipse videt vias meas, & omnes gressus meos dinumerat? Si ambulavi cum mendacio, & festinaui ad dolum pes meus. Appendat me in statera iustitiae, & sciet deus perfectionem meam. Si declinaui gressus meus de via recta. Et post oculos meos abiit cor meum, & manibus meis adhaesi quicquam. Seram, & alius comedat, & filij mei eradicentur. Si seductum est cor meum super muliere, & iuxta ostium amici mei insidiatus sum. Molat alteri vxor mea, & super eam incurruentur alij. Quoniam adulterium scelus est, & est iniquitas iudicata. Quia ignis est qui vsque ad perditionem deuorat, & in cunctas fruges meas eradicat. Si abhorui iudicium serui mei, & ancillae meae, dum litigarent mecum. Et quid faciam cum surrexerit deus, & cum visitauerit, quid respondebo illi? Nonne qui in vtero fecit me, fecit eum, & disposuit nos in vulua vno actu? Si prohibui quod volebant pauperibus, & oculos viduae consumpsi. Et si comedi buccellam meam solus, & non comedit pupillus ex ea. Quia pupillus ab adolescentia mea creuit mecum, ac si fuisset cor patris, & viduam ab vtero matris meae ducere feci. Si videbam pereuntem absque veste, & non erat operimentum mendico. Si non benedixerunt mihi lumbi eius, & de vellere ouium mearum calefecit se. Si eleuavi contra pupillum manum meam, cum viderem in porta auxilium meum. Latus meum ab humero suo cadat, & brachium meum a canna sua confringatur. Quia pauor fuit mihi contritio a deo, & a celsitudine eius non potero erui. Si posui in auro spem meam, & auro dixi fiducia mea ea. Si laetatus sum quia multiplicata est substantia mea, & quia multum inuenit manus mea. Si videbam solem, quando resplendebat, & lunam honorifice incedentem. Et seduxit se in abscondito cor meum, & osculatum est manum meam os meum. Etiam hoc est iniquitas iudicata, si negavi deum desuper. Si laetatus sum in contritione odio habetis me, & exciravi me ad exultandum, quia inuenit eum malum. Et non dedi ad peccandum palatum meum, vt expeterem maledictionem anime illius. Si non dixerunt viri tabernaculi mei: Quis der de carne eius vt comedamus eum, & non saturemur? Foris nemo pernoctauit, ostia mea viatori aperui. Si operui vt homines praeruationes meas, vt absconderem diligente me iniquitatem meam. Si expaui multitudinem magnam, & vir contempibilis familiarum terruit me, & tacui, & non egressus sum de ostio. Vtinam haberem iudicem audientem me. Ecce signum meum est omnipotens, qui testificabitur pro me, & liber quem scripsit vir iudicij mei. Nisi super humero meo portem illum, si gem illum pro coronis mihi. Numerum gressuum meorum nunciabo illi, velut ducem appropinquare faciam eum. Si aduersum me terra mea clamet, & pariter sulci eius defleant. Si fructum

fructum eius comedi absque pecunia, & animam domini eius respicere a dolore affeci. Pro tritico egredietur spina, & pro hordeo lolium. Perfecta sunt verba Iob.

Et Iob tacensibus ceteris, arguit illos insipientes. C A P. XXXII.

ET cessauerunt tres viri isti respondere Iob, quia ipse erat iustus in oculis suis. Et iratus est furor Elihu filij Barachel Buzitae de familia Ram, in Iob iratus est furor eius, ed quoddam iustificaret animam suam, magis quam deum. Et in tres amicos eius iratus est furor eius, ed quoddam non inuenissent responsionem, & condemnauerunt Iob. Et Elihu expectauit ipsum Iob in verbis, quia seniores erant eo tempore. Et vidit Elihu quoddam non erat responsio in ore trium virorum, & iratus est furor eius. Et respondit Elihu filius Barachel Buzitae, et dixit: Junior sum tempore, vos autem decrepiti. Idcirco expaui, & timui indicare opinionem meam vobis. Dixi, dies loquētur, & multitudo annorum scire faciet sapientiam. Profectus spiritus est in homine, & inspiratio omnipotentis intelligere faciet ea. Non honorabiles sunt sapientes, nec senes intelligunt iudicium. Ideo dixi, audi me, indicabo opinionem meam etiam ego. Ecce expectaui verba vestra. Auscultaui vsque ad intelligentias vestras, donec inuestigaretis sermones. Et adhuc vos considerabam. Et ecce non est contra Iob disceptans, respondens sermonibus eius ex vobis. Ne forte diceretis, inuenimus sapientiam, deus propulsauit eum, non vir. Et non ordinauit Iob aduersum me sermones, et secundum sermones vestros non respondebo illi. Hi extimuerunt, non responderunt vltra, remouerunt a se eloquia. Et expectaui, sed non locuti sunt, sed steterunt, & non responderunt vltra. Respondebo etiam ego partem meam. Indicabo opinionem meam etiam ego. Plenus enim sum sermonibus, coartauit me spiritus vteri mei. Ecce venter meus tanquam vinum, quod non est apertum, sicut vites noui qui dirumpitur. Loquar, & respiratio erit mihi. Aperiam labia mea, & respondebo. Non nunc accipiam personam viri, & hominem non cognominabo. Non enim noui cognominare. In modico comparatur me factor meus, si cognominauero.

Quomodo deus loquitur ut erudit, increpet & comburat. C A P. XXXIII.

Proinde ad di quæso Iob eloquia mea, & omnia verba mea ausculta. Ecce nunc aperio os meum, loquitur lingua mea i palato meo. Rectitudo cordis mei sunt eloquia mea, & scientia labia mea pura loquuntur. Spiritus dei fecit me, & spiraculum omnipotentis viuificauit me. Si potueris, rēde mihi. Dispone coram me consite. Ecce ego secundum sermonem tuum respondebo pro deo, quamquam ex luto formatus sum & ego. Ecce formido mea non terreat te, & percussio mea super te non erit grauis. Veruntamen dixisti in auribus meis, & vocem sermonum audiuim. Mundus sum ego absque praeruatione, innocens sum, & non est iniquitas mihi. Ecce occasiones aduersum me inuenit, reputauit me vt inimicum sibi. Posuit in compede pedes meos, obseruauit omnes semitas meas. Ecce in hoc non fuisti iustus? respondebo tibi, quia maior est deus quam homo. Cur aduersum eum contendisti, quoddam omnia sua tibi non sit locutus? Quia vno modo loquitur deus, & duobus ei qui non videt illum. Per somnium visio nis nocturnae, quando cadit sopor super homines, per dormitiones super cubile. Tunc reuelabit aurem hominum, & in cubilo suo claudet. Vt remouere faciat hominem ab opere, & superbiam a viro regat. Prohibeat animam eius a corruptione, & vitam eius, ne transeat per gladium. Et increpabit in dolore super cubili eius, & in multitudine ostium eius erit fortis dolor. Et abominata est via eius panem, & anima eius cibum desiderabilem. Consumetur caro eius a visitu, & confringentur ossa eius, non videbunt. Et appropinquauit corruptio ni anima eius, & vita eius mortificabitur. Si fuerit pro eo angelus eloquens vnus ex mille, vt annunciet homini rectitudinem eius, & misertus fuerit eius, & dixerit: Redime eum, ne de-

scendat in corruptionem, inueni propitiationem. Tenuior efficitur caro eius carne pueritiae, reuertetur ad dies adolescentiae suae. Orabit ad deum, & propiciabitur ei, & videbit eius faciem in iubilo, & reddet homini secundum iustitiam eius. Prospiciet super homines, & quum quispiam ex eis dixerit, peccauit, & rectum peruerit, & non profuit mihi. Redemit animam meam, ne traiecit in corruptionem. Et vita eius lucem videbit. Ecce omnia ista operabitur deus, vicibus tribus cum viro. Vt conuertat animam eius a corruptione, vt illuminet luce viuendum. Attende Iob, Audi me, Tace, & ego loquar. Si sunt sermones, responde mihi. Loquere, quia volo iustificare te. Si non sunt, audi me. Tace, & docebo te sapientiam.

Laus dei equitatem, iustitiam, & ultionem considerantem. C A P. XXXIII.

ET respondit Elihu, & dixit: Audite sapientes sermones meos, & scientes auscultate me. Quia auris sermōes probat, & palatum gustat. Iudicium eligamus nobis, sciamus inter nos quid sit bonum. Dixit enim Iob: Iustificauit me, & deus remouere fecit iudicium meum. In iudicio meo metiar, infanabilis est sagitta plagae meae absque praeruatione. Quis vir sicut Iob, biberet sub iannationem, vt aquam? Et irer ad societatem cum operantibus iniquitatem, & ad deambulandum cum hominibus impiis? Dixit enim: Non proderit viro, quando current ipse per viam rectam cum deo. Ideo viri cordis audite me. Abiit a deo impietas, & ab omnipotente iniustitias. Quia opus hominis reddet ei, & iuxta viam viuificauit inuenire faciet ei. Insuper verē deus non impietate faciet, & omnipotens non peruertet iudicium. Quem praeposuit pro se super terram, & quis posuit orbem vniuersum? Si poneret super eum cor suum, spiritu eius, & flatum eius ad se congregaret. Obiret omnis caro simul, & homo in terrā reuertetur. Et si est intelligentia audi hoc, ausculta vocem eloquiorum meorum. Nunquid etiā odio habens iudicium dominabitur? Et nunquid iustum multum, impiū facies? Nunquid dicendum est regi, impius es, impius es principibus? Qui non accipit faciem principū, & non est ei agnitus diues corā paupere. Quia opus manuum eius omnes ipsi sunt. Subito morientur, & tempore noctem in partes aequales diuidentur commouebuntur populi, & transibunt, & remouebunt forte non vsque, sed dei voluntate. Quia oculi eius sunt super vias viri, & omnes gressus eius videt. Non sunt tenebrae, nec umbra mortis, vt lateat ibi operantes iniquitatem. Quia non super virum imponet necessitatem amplius, vt vadat ad deum in iudicium. Conteret fortes quorum non est inuestigatio, & stare faciet alios pro eis. Ideo cognoscere faciet opera eorum, et conuertet die in noctem, & conterentur. Loco ipsorum impios percussit in loco videntium. Quod eis vsu venit, quia recesserunt ab eo, & omnes vias eius non intellexerunt. Vt venire faceret ad eum clamorem patueris, & clamorem pauperum audiret. Ipse autem requiescere faciet quempiam, & quis contremiscere faciet? Et abscondet faciem, & quis intuebitur eum? Et super gentem, & super hominē pariter hoc eueniet. Ed quoddam regnat hoc impius, ed quoddam sunt laquei populi. Quia de deo consentaneum est, vt discatur, peperi, non destruaui. Praerit illud quod video doce me. Si iniquitatem operatus sum, non addam. Nunquid conuenit, vt a te egredietur praeruatione, ob quam reddat tibi deus malum, quia renuisti conuerti, quia elegisti viam hanc, & non ego. Et quod nosti loquere. Viri cordati dicant mihi, & vir sapiens audiat me. Iob non cum scientia loquitur, & verba eius non sunt cum intellectu. Deus pater mi probetur Iob vsque in seculum, propter responsiones ad viros iniquos. Quia addit super peccato suo praeruationem, inter nos plaudat, & multiplicat sermones suos ad deum.

Non deo sed homini, vel nocet impietas, vel prolefit pietas. C A P. XXXIV.

ET respondit Elihu, & dixit: Nunquid hoc putasti secundum iudicium? Dixisti iustus sum deo. Quia dixisti, Quid p...

Deute 10. d. 2. Para. 19. c. Sapient. 6. b. Eccl. 15. b. Roman. 2. b. Galata. 2. b. Ephese. 6. b. Collos. 3. d. Actus. 10. e. 1. Petri. 1. e. b. 13. est, me dia nocte

c. pro eo qd erant impii percussit eos.

d. Ne regnet homo impius.

c. semel loquitur deo, & se erudo idipsum non spectat.

d. ut videri nequeat, & prominebit ossa eius, que non apparebant. c. loqueq

proderit tibi, quid accipiam utilitatis de peccato meo? Ego respondebo tibi sermones, & amicus tuus tecum. Suspice coelum & vide, & intue coelos, qui altiores sunt te. Si peccaveris, quid operaberis contra eum? Et si multiplicatae fuerint praevagationes tuae, quid facies eis? Si iustus fueris, quid dabis ei, vel quid de manu tua accipiet? Viro sicut tu impietas tua nocebit, & filio hominis insuetudo tua proderit. Propter multitudinem eorum quibus vi auferunt bona, quos clamare faciunt, clamabunt ad deum propter brachium multorum. Et non dixit quisquam ex eis, ubi est deus factor meus, qui dat cantica in nocte? Qui docet nos praevagationes terrae, & praevagationes caeli coeli sapientes efficit nos. Ibi clamabunt, & non exaudiet, propter superbiam malorum. Veruntamen mendacium est, quod non audiat deus, & omnipotens non intueatur illud. Etiam quod dixeris, non videbis eum: fac iudicium coram eo, & spera in eo. Et nunc quia paululum viderat eum ira eius, non cognovit multitudinem valde peccatorum suorum. Et Iob vane aperuit os suum, absque scientia sermones multiplicavit,

A Ostendit enim quare deus flagellet, aut corripiat. **C A P. XXXVI.**
Et addidit Elihu, & dixit: Expecta me paululum, & indicabo tibi, quia adhuc pro deo sunt sermones. Summam scientiam meam a longinquo, & operatori meo dabo iustitiam. Verum enim non sunt mendacium sermones mei, deus perfectus scientis est tecum. Ecce deus fortis, & non abiiciet fortem potentia cordis. Non vivificabit impium, & iudicium pauperum tribuet. Non prohibebit a iusto oculos suos, & cum regibus in folio. Et collocabit eos in perpetuum, & exaltabuntur. Et si vincit fuerint compedibus, & capti fuerint funibus afflictionis: Nunciabit eis opus eorum, & praevagationes eorum, quia roboratae sunt: & revelabit aurem eorum propter correctiones, & dicit, quod reuertantur ab iniquitate. Si paruerint, & servierint ei, finient dies suos in bono, & annos suos in delectationibus. Et si non audierint, per gladium transibunt, & morientur absque cognitione. Et impij corde ponent furorē super se, non clamabunt, cum alligaverit eos. Morietur in adolescentia anima eorum, & vita eorum inter scortatores. Eruet pauperem a paupertate sua, & revelabit in opprobrio aurem eorum: Et etiam si remouit te ab ore angustiae ad latitudinem non angustiam pro eo. Et mappam, vasque mensae tuae replevit pinguedine. Iudicium autem impij implevit, causam, & iudicium sustentant impij. Quia ira est, ne forte de mundo remoueat te flagello, multitudo precij non declinare faciet te. Nunquid est imitabile diuitias tuas? Non aurum, nec omnes fortitudines potentiae: Ne cogites nocte excidere populos de loco ipsorum. Cauere aspicias ad iniquitatem, quia hanc elegisti propter afflictionem. Ecce deus eruet hominem potentia sua, quis sicut ipse docens: Quis constitutus est super eum, vt doceat eum viam suam? Et quis dixit, operatus es iniquitatem? Memoro vt magnifices opus eius, quod intuentur homines. Omnes homines viderunt illud, homo intuebitur a longe. Ecce deus magnus, & eum non sciemus. Numeri annorum eius non est investigatio. Quia prohibebit stillas aquarum, stillabunt nubes cum voluerit pluuiam ad vaporem eius. Quam stillabunt nubes, stillabunt super homines affluenter. Insuper nunquid intelliget differentias nubium, & non quia tabernaculi sui? Ecce extendit super nubes lumen suum, & radices maris operuit. Quia per ipsas iudicabit populos, dabit eam affluenter. Nubibus operuit lucem, & praecipit eis, vt pluant propter orationem. Annunciabit ei amicus eius, Tonitruus erit in nube ascensu dente.

B **E**t respondit dominus ipsi Iob de turbine, & dixit: Quis est iste tenebrafaciens consilium sermonibus absque scientia? Accinge nunc sicut vir lumbos tuos, & interrogabo te, & scire facies me. Vbi fuisti quando fundabam terram? Annuntia si nosti intelligentiam. Quis posuerit mensuram eius si nosti, vel quis extendit super eam lineam? Super quo bases eius submersae sunt, aut quae ceciderit lapidem angularem eius. Cum laudarent pariter stellae matutinae, & iubilarent filij dei: Et quis clausit ostium mare? Quando egreditur, veluti e vulua egreditur. Quando posuit nubem vt vestimentum eius, & caliginem velut fasciam eius. Et decreuit super eum decretum meum, & posuit vestem, & ostia. Et dixit: Hucusque venies, & non ades, vt transeas. Et hic pones elationem fluctuum tuorum. Nunquid a diebus tuis praecipisti diluculo, scire fecisti auroram locum suum? Vt apprehendat extrema terrae, & excutiatur impij ex ea. Vertet se terra sicut lutum sigilli, & stabunt sicut vestimentum. Et prohibebitur ab impiis lux eorum, & brachium exellum confringetur. Nunquid ingressus es vsque ad profunda maris, & in investigatione voraginis ambulasti? Nunquid detectae sunt tibi portae mortis, & portas vmbrae mortis vidisti? Nunquid intellexisti vsque ad latitudines terrae? Indica si nosti toram ipsam. Vbi est via in qua habitat lux, & tenebrarum vbi est locus? Num accepisti eam ad terminum suum, & intellexisti semitas domus eius? Num nosti quod tunc nasciturus esses, & numerum dierum tuorum multorum? Nunquid ingressus es thesauros niuis, & thesauros grandinis vidisti? Quas retinui ad tempus angustiae, ad diem belli, & praelij?

C **E**t respondit dominus ad Iob de turbine, & dixit: Accinge nunc sicut vir lumbos tuos, & interrogabo te, & scire facies me. Vbi fuisti quando fundabam terram? Annuntia si nosti intelligentiam. Quis posuerit mensuram eius si nosti, vel quis extendit super eam lineam? Super quo bases eius submersae sunt, aut quae ceciderit lapidem angularem eius. Cum laudarent pariter stellae matutinae, & iubilarent filij dei: Et quis clausit ostium mare? Quando egreditur, veluti e vulua egreditur. Quando posuit nubem vt vestimentum eius, & caliginem velut fasciam eius. Et decreuit super eum decretum meum, & posuit vestem, & ostia. Et dixit: Hucusque venies, & non ades, vt transeas. Et hic pones elationem fluctuum tuorum. Nunquid a diebus tuis praecipisti diluculo, scire fecisti auroram locum suum? Vt apprehendat extrema terrae, & excutiatur impij ex ea. Vertet se terra sicut lutum sigilli, & stabunt sicut vestimentum. Et prohibebitur ab impiis lux eorum, & brachium exellum confringetur. Nunquid ingressus es vsque ad profunda maris, & in investigatione voraginis ambulasti? Nunquid detectae sunt tibi portae mortis, & portas vmbrae mortis vidisti? Nunquid intellexisti vsque ad latitudines terrae? Indica si nosti toram ipsam. Vbi est via in qua habitat lux, & tenebrarum vbi est locus? Num accepisti eam ad terminum suum, & intellexisti semitas domus eius? Num nosti quod tunc nasciturus esses, & numerum dierum tuorum multorum? Nunquid ingressus es thesauros niuis, & thesauros grandinis vidisti? Quas retinui ad tempus angustiae, ad diem belli, & praelij?

D **E**t respondit dominus ad Iob de turbine, & dixit: Accinge nunc sicut vir lumbos tuos, & interrogabo te, & scire facies me. Vbi fuisti quando fundabam terram? Annuntia si nosti intelligentiam. Quis posuerit mensuram eius si nosti, vel quis extendit super eam lineam? Super quo bases eius submersae sunt, aut quae ceciderit lapidem angularem eius. Cum laudarent pariter stellae matutinae, & iubilarent filij dei: Et quis clausit ostium mare? Quando egreditur, veluti e vulua egreditur. Quando posuit nubem vt vestimentum eius, & caliginem velut fasciam eius. Et decreuit super eum decretum meum, & posuit vestem, & ostia. Et dixit: Hucusque venies, & non ades, vt transeas. Et hic pones elationem fluctuum tuorum. Nunquid a diebus tuis praecipisti diluculo, scire fecisti auroram locum suum? Vt apprehendat extrema terrae, & excutiatur impij ex ea. Vertet se terra sicut lutum sigilli, & stabunt sicut vestimentum. Et prohibebitur ab impiis lux eorum, & brachium exellum confringetur. Nunquid ingressus es vsque ad profunda maris, & in investigatione voraginis ambulasti? Nunquid detectae sunt tibi portae mortis, & portas vmbrae mortis vidisti? Nunquid intellexisti vsque ad latitudines terrae? Indica si nosti toram ipsam. Vbi est via in qua habitat lux, & tenebrarum vbi est locus? Num accepisti eam ad terminum suum, & intellexisti semitas domus eius? Num nosti quod tunc nasciturus esses, & numerum dierum tuorum multorum? Nunquid ingressus es thesauros niuis, & thesauros grandinis vidisti? Quas retinui ad tempus angustiae, ad diem belli, & praelij?

Etiam super hoc expauescit cor meum, & remouet se de loco suo. Audite audiendo cum tremore sonitum eius, & fulgur quod ex ore eius egreditur. Subter omne coelum directio eius, & fulgur eius super extrema terrae. Post ipsum rugiet sonitus. Tonabit sonitu magnitudinis suae. Et non tardabit ea cum auditus fuerit sonitus eius. Tonabit deus voce sua, mirabilia faciens, & nesciamus. Quia niti dicit, esto super terram, & imbrui pluuiae: sicut imbrui dicit, vt sit pluuia fortitudinis suae. Vehementia oes hoies claudet, vt sciant omnes homines, opus suum. Et ingreditur bestia latibulum, & in habitaculis suis habitabit. A meridie venit turbo, & a ventis aquilonibus qui dispergunt nubes venit frigus. A voluntate dei dabitur gelu, & latitudo aquarum in angusto loco. Etiam propter irrigationem terrae defatigabit deus nubem, & spargere faciet nubem pluuiam suam. Et ipsa in circuitu se voluit coeli filijs eius, vt operetur omnia quae praecipit ei super terram orbis in terra. Tum propter flagellum, tum propter terram suam, tum propter misericordiam inuenient faciet pluuiam. Aut sculta hoc Iob, ita & intellige mirabilia dei. Nunquid nosti quando deus posuit decretum super his, & illustrare fecit pluuiam nubis eius? Nunquid nosti differentias nubis, mirabilia perfecti scientis? Nunquid nosti cur vestimenta tua sunt calida, cum quietam ille reddiderit terram a meridie? Nunquid extendisti cum eo, coelos, qui sunt fortes sicut speculum fufum? Ostende nobis quid dicamus ei. Non proponemus verba propter tenebras. Nunquid narrabitur ei, quomodo locutus fuor? Num dixit quisquam quomodo perditus est? Et nunc non viderunt lumen lucidum in coelis, & ventus transiit, & purificauit eos. Ab aquilone serenitas vt aurum veniet, propter deum terribilem gloriosum. Omnipotens quem non inuenimus, magnus est potentia & iudicio, & magnae iustitiae & non affliget. Ideo timebunt eum homines. Non videbunt eum omnes sapientes corde.

A **E**t respondit dominus ipsi Iob de turbine, & dixit: Quis est iste tenebrafaciens consilium sermonibus absque scientia? Accinge nunc sicut vir lumbos tuos, & interrogabo te, & scire facies me. Vbi fuisti quando fundabam terram? Annuntia si nosti intelligentiam. Quis posuerit mensuram eius si nosti, vel quis extendit super eam lineam? Super quo bases eius submersae sunt, aut quae ceciderit lapidem angularem eius. Cum laudarent pariter stellae matutinae, & iubilarent filij dei: Et quis clausit ostium mare? Quando egreditur, veluti e vulua egreditur. Quando posuit nubem vt vestimentum eius, & caliginem velut fasciam eius. Et decreuit super eum decretum meum, & posuit vestem, & ostia. Et dixit: Hucusque venies, & non ades, vt transeas. Et hic pones elationem fluctuum tuorum. Nunquid a diebus tuis praecipisti diluculo, scire fecisti auroram locum suum? Vt apprehendat extrema terrae, & excutiatur impij ex ea. Vertet se terra sicut lutum sigilli, & stabunt sicut vestimentum. Et prohibebitur ab impiis lux eorum, & brachium exellum confringetur. Nunquid ingressus es vsque ad profunda maris, & in investigatione voraginis ambulasti? Nunquid detectae sunt tibi portae mortis, & portas vmbrae mortis vidisti? Nunquid intellexisti vsque ad latitudines terrae? Indica si nosti toram ipsam. Vbi est via in qua habitat lux, & tenebrarum vbi est locus? Num accepisti eam ad terminum suum, & intellexisti semitas domus eius? Num nosti quod tunc nasciturus esses, & numerum dierum tuorum multorum? Nunquid ingressus es thesauros niuis, & thesauros grandinis vidisti? Quas retinui ad tempus angustiae, ad diem belli, & praelij?

B **E**t respondit dominus ad Iob de turbine, & dixit: Accinge nunc sicut vir lumbos tuos, & interrogabo te, & scire facies me. Vbi fuisti quando fundabam terram? Annuntia si nosti intelligentiam. Quis posuerit mensuram eius si nosti, vel quis extendit super eam lineam? Super quo bases eius submersae sunt, aut quae ceciderit lapidem angularem eius. Cum laudarent pariter stellae matutinae, & iubilarent filij dei: Et quis clausit ostium mare? Quando egreditur, veluti e vulua egreditur. Quando posuit nubem vt vestimentum eius, & caliginem velut fasciam eius. Et decreuit super eum decretum meum, & posuit vestem, & ostia. Et dixit: Hucusque venies, & non ades, vt transeas. Et hic pones elationem fluctuum tuorum. Nunquid a diebus tuis praecipisti diluculo, scire fecisti auroram locum suum? Vt apprehendat extrema terrae, & excutiatur impij ex ea. Vertet se terra sicut lutum sigilli, & stabunt sicut vestimentum. Et prohibebitur ab impiis lux eorum, & brachium exellum confringetur. Nunquid ingressus es vsque ad profunda maris, & in investigatione voraginis ambulasti? Nunquid detectae sunt tibi portae mortis, & portas vmbrae mortis vidisti? Nunquid intellexisti vsque ad latitudines terrae? Indica si nosti toram ipsam. Vbi est via in qua habitat lux, & tenebrarum vbi est locus? Num accepisti eam ad terminum suum, & intellexisti semitas domus eius? Num nosti quod tunc nasciturus esses, & numerum dierum tuorum multorum? Nunquid ingressus es thesauros niuis, & thesauros grandinis vidisti? Quas retinui ad tempus angustiae, ad diem belli, & praelij?

C **E**t respondit dominus ad Iob de turbine, & dixit: Accinge nunc sicut vir lumbos tuos, & interrogabo te, & scire facies me. Vbi fuisti quando fundabam terram? Annuntia si nosti intelligentiam. Quis posuerit mensuram eius si nosti, vel quis extendit super eam lineam? Super quo bases eius submersae sunt, aut quae ceciderit lapidem angularem eius. Cum laudarent pariter stellae matutinae, & iubilarent filij dei: Et quis clausit ostium mare? Quando egreditur, veluti e vulua egreditur. Quando posuit nubem vt vestimentum eius, & caliginem velut fasciam eius. Et decreuit super eum decretum meum, & posuit vestem, & ostia. Et dixit: Hucusque venies, & non ades, vt transeas. Et hic pones elationem fluctuum tuorum. Nunquid a diebus tuis praecipisti diluculo, scire fecisti auroram locum suum? Vt apprehendat extrema terrae, & excutiatur impij ex ea. Vertet se terra sicut lutum sigilli, & stabunt sicut vestimentum. Et prohibebitur ab impiis lux eorum, & brachium exellum confringetur. Nunquid ingressus es vsque ad profunda maris, & in investigatione voraginis ambulasti? Nunquid detectae sunt tibi portae mortis, & portas vmbrae mortis vidisti? Nunquid intellexisti vsque ad latitudines terrae? Indica si nosti toram ipsam. Vbi est via in qua habitat lux, & tenebrarum vbi est locus? Num accepisti eam ad terminum suum, & intellexisti semitas domus eius? Num nosti quod tunc nasciturus esses, & numerum dierum tuorum multorum? Nunquid ingressus es thesauros niuis, & thesauros grandinis vidisti? Quas retinui ad tempus angustiae, ad diem belli, & praelij?

D **E**t respondit dominus ad Iob de turbine, & dixit: Accinge nunc sicut vir lumbos tuos, & interrogabo te, & scire facies me. Vbi fuisti quando fundabam terram? Annuntia si nosti intelligentiam. Quis posuerit mensuram eius si nosti, vel quis extendit super eam lineam? Super quo bases eius submersae sunt, aut quae ceciderit lapidem angularem eius. Cum laudarent pariter stellae matutinae, & iubilarent filij dei: Et quis clausit ostium mare? Quando egreditur, veluti e vulua egreditur. Quando posuit nubem vt vestimentum eius, & caliginem velut fasciam eius. Et decreuit super eum decretum meum, & posuit vestem, & ostia. Et dixit: Hucusque venies, & non ades, vt transeas. Et hic pones elationem fluctuum tuorum. Nunquid a diebus tuis praecipisti diluculo, scire fecisti auroram locum suum? Vt apprehendat extrema terrae, & excutiatur impij ex ea. Vertet se terra sicut lutum sigilli, & stabunt sicut vestimentum. Et prohibebitur ab impiis lux eorum, & brachium exellum confringetur. Nunquid ingressus es vsque ad profunda maris, & in investigatione voraginis ambulasti? Nunquid detectae sunt tibi portae mortis, & portas vmbrae mortis vidisti? Nunquid intellexisti vsque ad latitudines terrae? Indica si nosti toram ipsam. Vbi est via in qua habitat lux, & tenebrarum vbi est locus? Num accepisti eam ad terminum suum, & intellexisti semitas domus eius? Num nosti quod tunc nasciturus esses, & numerum dierum tuorum multorum? Nunquid ingressus es thesauros niuis, & thesauros grandinis vidisti? Quas retinui ad tempus angustiae, ad diem belli, & praelij?

Etiam super hoc expauescit cor meum, & remouet se de loco suo. Audite audiendo cum tremore sonitum eius, & fulgur quod ex ore eius egreditur. Subter omne coelum directio eius, & fulgur eius super extrema terrae. Post ipsum rugiet sonitus. Tonabit sonitu magnitudinis suae. Et non tardabit ea cum auditus fuerit sonitus eius. Tonabit deus voce sua, mirabilia faciens, & nesciamus. Quia niti dicit, esto super terram, & imbrui pluuiae: sicut imbrui dicit, vt sit pluuia fortitudinis suae. Vehementia oes hoies claudet, vt sciant omnes homines, opus suum. Et ingreditur bestia latibulum, & in habitaculis suis habitabit. A meridie venit turbo, & a ventis aquilonibus qui dispergunt nubes venit frigus. A voluntate dei dabitur gelu, & latitudo aquarum in angusto loco. Etiam propter irrigationem terrae defatigabit deus nubem, & spargere faciet nubem pluuiam suam. Et ipsa in circuitu se voluit coeli filijs eius, vt operetur omnia quae praecipit ei super terram orbis in terra. Tum propter flagellum, tum propter terram suam, tum propter misericordiam inuenient faciet pluuiam. Aut sculta hoc Iob, ita & intellige mirabilia dei. Nunquid nosti quando deus posuit decretum super his, & illustrare fecit pluuiam nubis eius? Nunquid nosti differentias nubis, mirabilia perfecti scientis? Nunquid nosti cur vestimenta tua sunt calida, cum quietam ille reddiderit terram a meridie? Nunquid extendisti cum eo, coelos, qui sunt fortes sicut speculum fufum? Ostende nobis quid dicamus ei. Non proponemus verba propter tenebras. Nunquid narrabitur ei, quomodo locutus fuor? Num dixit quisquam quomodo perditus est? Et nunc non viderunt lumen lucidum in coelis, & ventus transiit, & purificauit eos. Ab aquilone serenitas vt aurum veniet, propter deum terribilem gloriosum. Omnipotens quem non inuenimus, magnus est potentia & iudicio, & magnae iustitiae & non affliget. Ideo timebunt eum homines. Non videbunt eum omnes sapientes corde.

a I abstrusis rebus.
b contemplationi
c nubes coeli quis continet
d crederet

e vicius narium eius habet terrorem

f id est, se mel et iteu temere loquutus sum.

g Quia via distribuit lux & irruit orientalis ventus super terram.

h Quia via distribuit lux & irruit orientalis ventus super terram.

i Quia via distribuit lux & irruit orientalis ventus super terram.

k Quia via distribuit lux & irruit orientalis ventus super terram.

l Quia via distribuit lux & irruit orientalis ventus super terram.

m Quia via distribuit lux & irruit orientalis ventus super terram.

n Quia via distribuit lux & irruit orientalis ventus super terram.

o Quia via distribuit lux & irruit orientalis ventus super terram.

p Quia via distribuit lux & irruit orientalis ventus super terram.

q Quia via distribuit lux & irruit orientalis ventus super terram.

r Quia via distribuit lux & irruit orientalis ventus super terram.

s Quia via distribuit lux & irruit orientalis ventus super terram.

t Quia via distribuit lux & irruit orientalis ventus super terram.

u Quia via distribuit lux & irruit orientalis ventus super terram.

v Quia via distribuit lux & irruit orientalis ventus super terram.

re suo, & arceturum cum stellis minoribus veluti filiis suis duces? Nunquid nosti statuta coeli? Nunquid pones dominium eius in terra? Nunquid eleuabis ad nubem vocem tuam, vt multitudo aquarum operiat te? Nunquid emittes fulgura, & ibunt, & dicent tibi, ecce adsumus? Quis posuit in renibus sapientiam, aut quis dedit cordi intelligentiam? Quis numerabit caelos sapientia, & nubes plena aqua descendere faciet? Nunquid nosti dum roboraret terram in medio centri, & partes eius coniungerentur? Nunquid venari docebis leonem praedam, & congregationem leuulorum implebis? Quomodo incuruant se in habitaculis, manent in vmbra suo propter insidias. Quis parauit coruo escam eius, quando nati eius ad deum vociferant, aberrantes eam quod non sit esca.

g Rufus mirabilia domini quae facta in animalibus. **C A P. XXXIX.**

A Nunquid nosti tempus quo pariunt ibices petras inco-lentes, parere facientem ceruas obseruasti? Num numerasti menses quos impleuerunt, & nosti tempus quo pariunt? Incuruant se, fetus suos conterunt, dolores suos emittunt. Pinguescunt filij earum, multiplicat se foris, egrediuntur & non reuertuntur ad eas. Quis dimisit onagrum liberum, & vincula onagri quis soluit? Cuius posuisti in solitudine domum, & habitacula eius in fallugine? Deridebit multitudinem ciuitatis, clamores exactoris non audiet. Exploratio montium pacua eius, & postea omne vires perquiret. Nunquid volet Rhinoceros seruire tibi? Nunquid morabitur iuxta praesepia tua? Nunquid ligabis Rhinocerotam in sulco, fune suo? Nunquid agricolabit valles post te? Nunquid confides in eo, quia magna est fortitudo eius, & derelinquas ei laborem tuum? Nunquid credes illi quod reddat semen tuum, & ad aream tuam congreget? Alis pauo exultauit. Nunquid pennas struthionis, & plumas dedit? Quia derelinquet in terra oua sua, & super terram calefacit ea. Et obliuiscitur quod pes dispergat ea, & bestia agri conterat ea. Crudelis est pullis suis, ac si non essent sui. Inuauum est labor eius, est absque pauore. Negauit enim ei deus sapientiam, & non impartitus est ei intelligentiam. Tempore quo in altum eleuauerit se, deridebit equum, & ascensorem eius. Nunquid praebis equo fortitudinem? Nisi quid indues collum eius tremore? Nunquid terrebis eum sicut locustam? Sonitus narium eius terror. Effodiet in valle, & gaudebit in fortitudine, egredietur in occursum armorum. Deridebit pauorem, & non timebit, nec reuertetur a facie gladij. Super eum sonabit pharetra, ferrum lanceae, & hastae. Cum impetu, & ira effodiet terram, & non credit quod sit sonitus buccinae. Inter buccinas dicit euge, & a longe odorabitur bellum, commotionem principum, & clamorem. Nunquid propter intelligentiam tuam volabit accipiter, extendet alas suas ad austrum? Nunquid ad sermonem tuum eleuabitur acquila, & eleuabit nidum suum? In petra habitabit, & morabitur super dentem petrae, & turrim excelsum. Inde explorabit escam, in longinquum oculi eius aspicient. Et pulli eius abforbeunt sanguinem, & vbi fuerint occisi, ibi est. Et respondit dominus ad Iob, & dixit: Nunquid contendere cum omni potente est eruditio? Disputans cum deo, respondeat eis? Et respondit Iob domino, & dixit: Ecce contentibilis sum, quid respondebo tibi? Manum meam posui ori meo. Semel locutus sum, & non respondebo. Et secundo, & non addam.

g De Behemoth, eiusq; malitia. **C A P. XL.**

A Et respondit dominus ad Iob de turbine, & dixit: Accinge nunc sicut vir lumbos tuos, & interrogabo te, & scire facies me. Vbi fuisti quando fundabam terram? Annuntia si nosti intelligentiam. Quis posuerit mensuram eius si nosti, vel quis extendit super eam lineam? Super quo bases eius submersae sunt, aut quae ceciderit lapidem angularem eius. Cum laudarent pariter stellae matutinae, & iubilarent filij dei: Et quis clausit ostium mare? Quando egreditur, veluti e vulua egreditur. Quando posuit nubem vt vestimentum eius, & caliginem velut fasciam eius. Et decreuit super eum decretum meum, & posuit vestem, & ostia. Et dixit: Hucusque venies, & non ades, vt transeas. Et hic pones elationem fluctuum tuorum. Nunquid a diebus tuis praecipisti diluculo, scire fecisti auroram locum suum? Vt apprehendat extrema terrae, & excutiatur impij ex ea. Vertet se terra sicut lutum sigilli, & stabunt sicut vestimentum. Et prohibebitur ab impiis lux eorum, & brachium exellum confringetur. Nunquid ingressus es vsque ad profunda maris, & in investigatione voraginis ambulasti? Nunquid detectae sunt tibi portae mortis, & portas vmbrae mortis vidisti? Nunquid intellexisti vsque ad latitudines terrae? Indica si nosti toram ipsam. Vbi est via in qua habitat lux, & tenebrarum vbi est locus? Num accepisti eam ad terminum suum, & intellexisti semitas domus eius? Num nosti quod tunc nasciturus esses, & numerum dierum tuorum multorum? Nunquid ingressus es thesauros niuis, & thesauros grandinis vidisti? Quas retinui ad tempus angustiae, ad diem belli, & praelij?

B **E**t respondit dominus ad Iob de turbine, & dixit: Accinge nunc sicut vir lumbos tuos, & interrogabo te, & scire facies me. Vbi fuisti quando fundabam terram? Annuntia si nosti intelligentiam. Quis posuerit mensuram eius si nosti, vel quis extendit super eam lineam? Super quo bases eius submersae sunt, aut quae ceciderit lapidem angularem eius. Cum laudarent pariter stellae matutinae, & iubilarent filij dei: Et quis clausit ostium mare? Quando egreditur, veluti e vulua egreditur. Quando posuit nubem vt vestimentum eius, & caliginem velut fasciam eius. Et decreuit super eum decretum meum, & posuit vestem, & ostia. Et dixit: Hucusque venies, & non ades, vt transeas. Et hic pones elationem fluctuum tuorum. Nunquid a diebus tuis praecipisti diluculo, scire fecisti auroram locum suum? Vt apprehendat extrema terrae, & excutiatur impij ex ea. Vertet se terra sicut lutum sigilli, & stabunt sicut vestimentum. Et prohibebitur ab impiis lux eorum, & brachium exellum confringetur. Nunquid ingressus es vsque ad profunda maris, & in investigatione voraginis ambulasti? Nunquid detectae sunt tibi portae mortis, & portas vmbrae mortis vidisti? Nunquid intellexisti vsque ad latitudines terrae? Indica si nosti toram ipsam. Vbi est via in qua habitat lux, & tenebrarum vbi est locus? Num accepisti eam ad terminum suum, & intellexisti semitas domus eius? Num nosti quod tunc nasciturus esses, & numerum dierum tuorum multorum? Nunquid ingressus es thesauros niuis, & thesauros grandinis vidisti? Quas retinui ad tempus angustiae, ad diem belli, & praelij?

C **E**t respondit dominus ad Iob de turbine, & dixit: Accinge nunc sicut vir lumbos tuos, & interrogabo te, & scire facies me. Vbi fuisti quando fundabam terram? Annuntia si nosti intelligentiam. Quis posuerit mensuram eius si nosti, vel quis extendit super eam lineam? Super quo bases eius submersae sunt, aut quae ceciderit lapidem angularem eius. Cum laudarent pariter stellae matutinae, & iubilarent filij dei: Et quis clausit ostium mare? Quando egreditur, veluti e vulua egreditur. Quando posuit nubem vt vestimentum eius, & caliginem velut fasciam eius. Et decreuit super eum decretum meum, & posuit vestem, & ostia. Et dixit: Hucusque venies, & non ades, vt transeas. Et hic pones elationem fluctuum tuorum. Nunquid a diebus tuis praecipisti diluculo, scire fecisti auroram locum suum? Vt apprehendat extrema terrae, & excutiatur impij ex ea. Vertet se terra sicut lutum sigilli, & stabunt sicut vestimentum. Et prohibebitur ab impiis lux eorum, & brachium exellum confringetur. Nunquid ingressus es vsque ad profunda maris, & in investigatione voraginis ambulasti? Nunquid detectae sunt tibi portae mortis, & portas vmbrae mortis vidisti? Nunquid intellexisti vsque ad latitudines terrae? Indica si nosti toram ipsam. Vbi est via in qua habitat lux, & tenebrarum vbi est locus? Num accepisti eam ad terminum suum, & intellexisti semitas domus eius? Num nosti quod tunc nasciturus esses, & numerum dierum tuorum multorum? Nunquid ingressus es thesauros niuis, & thesauros grandinis vidisti? Quas retinui ad tempus angustiae, ad diem belli, & praelij?

D **E**t respondit dominus ad Iob de turbine, & dixit: Accinge nunc sicut vir lumbos tuos, & interrogabo te, & scire facies me. Vbi fuisti quando fundabam terram? Annuntia si nosti intelligentiam. Quis posuerit mensuram eius si nosti, vel quis extendit super eam lineam? Super quo bases eius submersae sunt, aut quae ceciderit lapidem angularem eius. Cum laudarent pariter stellae matutinae, & iubilarent filij dei: Et quis clausit ostium mare? Quando egreditur, veluti e vulua egreditur. Quando posuit nubem vt vestimentum eius, & caliginem velut fasciam eius. Et decreuit super eum decretum meum, & posuit vestem, & ostia. Et dixit: Hucusque venies, & non ades, vt transeas. Et hic pones elationem fluctuum tuorum. Nunquid a diebus tuis praecipisti diluculo, scire fecisti auroram locum suum? Vt apprehendat extrema terrae, & excutiatur impij ex ea. Vertet se terra sicut lutum sigilli, & stabunt sicut vestimentum. Et prohibebitur ab impiis lux eorum, & brachium exellum confringetur. Nunquid ingressus es vsque ad profunda maris, & in investigatione voraginis ambulasti? Nunquid detectae sunt tibi portae mortis, & portas vmbrae mortis vidisti? Nunquid intellexisti vsque ad latitudines terrae? Indica si nosti toram ipsam. Vbi est via in qua habitat lux, & tenebrarum vbi est locus? Num accepisti eam ad terminum suum, & intellexisti semitas domus eius? Num nosti quod tunc nasciturus esses, & numerum dierum tuorum multorum? Nunquid ingressus es thesauros niuis, & thesauros grandinis vidisti? Quas retinui ad tempus angustiae, ad diem belli, & praelij?

Etiam super hoc expauescit cor meum, & remouet se de loco suo. Audite audiendo cum tremore sonitum eius, & fulgur quod ex ore eius egreditur. Subter omne coelum directio eius, & fulgur eius super extrema terrae. Post ipsum rugiet sonitus. Tonabit sonitu magnitudinis suae. Et non tardabit ea cum auditus fuerit sonitus eius. Tonabit deus voce sua, mirabilia faciens, & nesciamus. Quia niti dicit, esto super terram, & imbrui pluuiae: sicut imbrui dicit, vt sit pluuia fortitudinis suae. Vehementia oes hoies claudet, vt sciant omnes homines, opus suum. Et ingreditur bestia latibulum, & in habitaculis suis habitabit. A meridie venit turbo, & a ventis aquilonibus qui dispergunt nubes venit frigus. A voluntate dei dabitur gelu, & latitudo aquarum in angusto loco. Etiam propter irrigationem terrae defatigabit deus nubem, & spargere faciet nubem pluuiam suam. Et ipsa in circuitu se voluit coeli filijs eius, vt operetur omnia quae praecipit ei super terram orbis in terra. Tum propter flagellum, tum propter terram suam, tum propter misericordiam inuenient faciet pluuiam. Aut sculta hoc Iob, ita & intellige mirabilia dei. Nunquid nosti quando deus posuit decretum super his, & illustrare fecit pluuiam nubis eius? Nunquid nosti differentias nubis, mirabilia perfecti scientis? Nunquid nosti cur vestimenta tua sunt calida, cum quietam ille reddiderit terram a meridie? Nunquid extendisti cum eo, coelos, qui sunt fortes sicut speculum fufum? Ostende nobis quid dicamus ei. Non proponemus verba propter tenebras. Nunquid narrabitur ei, quomodo locutus fuor? Num dixit quisquam quomodo perditus est? Et nunc non viderunt lumen lucidum in coelis, & ventus transiit, & purificauit eos. Ab aquilone serenitas vt aurum veniet, propter deum terribilem gloriosum. Omnipotens quem non inuenimus, magnus est potentia & iudicio, & magnae iustitiae & non affliget. Ideo timebunt eum homines. Non videbunt eum omnes sapientes corde.

Etiam super hoc expauescit cor meum, & remouet se de loco suo. Audite audiendo cum tremore sonitum eius, & fulgur quod ex ore eius egreditur. Subter omne coelum directio eius, & fulgur eius super extrema terrae. Post ipsum rugiet sonitus. Tonabit sonitu magnitudinis suae. Et non tardabit ea cum auditus fuerit sonitus eius. Tonabit deus voce sua, mirabilia faciens, & nesciamus. Quia niti dicit, esto super terram, & imbrui pluuiae: sicut imbrui dicit, vt sit pluuia fortitudinis suae. Vehementia oes hoies claudet, vt sciant omnes homines, opus suum. Et ingreditur bestia latibulum, & in habitaculis suis habitabit. A meridie venit turbo, & a ventis aquilonibus qui dispergunt nubes venit frigus. A volunt

os amicos tuos, quia non es locuti coram me rectum, sicut seruus meus Iob. Et nunc sumite septem vitulos, & septem arietes, & ite ad seruum meum Iob, & offerre holocaustum pro vobis. Et Iob seruus meus orabit pro vobis. Faciem enim eius suscipiam, vt non faciam vobiscum punitionem stultitiae vestrae, quia non es locuti coram me rectum, sicut seruus meus Iob. Et abierunt Eliphaz Temanites, & Bildad Suchites, & Sophar Nahamatites, & fecerunt sicut locutus est ad eos dominus, & suscepit dominus faciem Iob. Et dominus conuersus est ad conuersionem Iob cum oraret ipse pro amicis suis, & auxit omnia quae fuerat Iob in duplum. Et venerunt ad eum omnes fratres eius, & omnes sorores eius, & omnes qui nouerant eum prius, & comederunt cum eo panem in domo eius, & commotus fuit super eum, & consolati sunt eum super omne malum, quod adduxerat dominus super eum. Et dederunt ei vnusquisque pecudem vnam, & vnusquisque in aurem auream vnam. Et dominus benedixit nouissimo Iob magis quam principio eius, & fuerunt ei quatuordecim milia ouium, & sex milia camelorum, & mille iuga bouum, & milia alinae. Et fuerunt ei septem filij, & tres filiae. Et vocauit nomen vnus Iemimah, & nomen secundae Cheshiah, & nomen tertiae Cherenhaphuc. Et non inueniuntur mulieres speciosae sicut filiae Iob in omni terra, & dedit eis pater earum hereditatem in medio fratrum suorum. Et vidit Iob post hoc centum & quadraginta annos, & vidit filios suos, & filios filiorum suorum in quatuor generationes. Et mortuus est Iob senex, & saturus dierum.

F I N I S.

Liber Tehillim, id est, Laudum: Interprete Sante Patris Agnino, Lucenfi.

Psalmus I.

Beatus vir qui non ambulauit in consilio impiorum, & in via peccatorum non stetit, & in cathedra derisorum non sedit. Sed in lege domini voluntas eius, & in lege eius meditabitur die ac nocte. Et erit sicut arbor plantata secus riuus aquarum, quae fructum suum dabit in tempore suo, & folium eius non decidit, & omne quod faciet, prosperare faciet. Non sic impii, sed tanquam gluma, quam proficiet vetus. Ideo non stabunt impij in iudicio, neque impij in congregatione iustorum. Quia scit dominus viam iustorum, & via impiorum peribit.

Psalmus ij.

Vt quid congregabunt se gentes, & populi meditantur inane? Astabunt reges terrae, & principes consiliabuntur pariter, aduersus dominum, & aduersus Christum eius. Dirumpamus vincula eorum, & proiciamus a nobis funes eorum. Habitans in caelis ridebit, dominus subannabit eos. Tunc loquetur ad eos in furore suo, & in ira sua terret eos. Et ego constitui regem meum super Sion, montem sanctum meum. Narrabo ipsum decretum: dominus dixit ad me: filius meus es tu, ego hodie genui te. Postula a me, & dabo gentes hereditatem tuam, & possessionem tuam terminos terrae. Conteres eas virga ferrea, sicut vas figuli confringes eas. Et nunc reges prudenter agite, erudite vos iudices terrae. Seruite domino in timore, & exultate in tremore. Osculamini filium, ne forte irascatur, & pereatis in via, quum exarserit paue-

lulum furor eius: beati omnes qui sperant in eo.

Titulus psalmi iij. Canticum Dauid cum fugeret a facie Absalon filij sui. Psalmus iij.

Domine valde multiplicati sunt hostes mei, multi sunt aduersum me. Multi dicunt animae meae, non est salus ei in deo. Selah. Et tu domine clypeus es pro me, gloria mea, & exaltas caput meum. Voce mea ad dominum clamavi, & exaudiuit me de monte sanctitatis suae. Selah. Ego accubui, & dormiui, & euigilaui, quia dominus sustentauit me. Non timebo a decem millibus populis, qui circumquaque pugnant aduersum me. Surge domine, serua me deus mi, quia percussisti oes inimicos meos in maxilla, dentes impiorum confraxisti. Domine est salus, super populum tuum benedictio tua. Selah.

Titulus psalmi iij. Victori in psalmis Dauidi. Psalmus iij.

Quum inuocauero exaudi me deus iustitiae meae, in angustia dilatationem fecisti mihi, miserere mei, & audi orationem meam. Filij viri, vsquequo gloriam meam vertetis, in ignominiam? Diligetis inane, quaeritis mendacium. Selah. Et scitote, quod segregasti sibi dominus pium, dominus exaudiet, cum clamauero ad eum. Paueret, & ne peccetis: loquimini in corde vestro, super cubili vestro, et tacete. Selah. Sacrificate sacrificia iustitiae, & confidite in domino. Multi dicunt: quis videt faciem nos bonum? Eleua super nos lucem vultus tui domine. Desistat iactantia in corde meo, a tempore quo frumentum eorum & vinum nouum eorum multiplicata sunt. In pace pariter ac cubabo, & dormiam, quia tu dominus solus confidenter habitare facies me.

Titulus psalmi v. Victori super Hannechiloth Canticum Dauidi. Psalmus v.

Loqua mea auribus percipe domine, intellige locutionem meam. Attende voci clamoris mei, rex mi, & deus mi, quoniam ad te orabo. Domine mane audies vocem meam, mane praeparabo tibi orationem, & specularor. Quia non deus volens impietatem es, non habitabit iuxta te malus. Non stabunt iusti coram oculis tuis, odisti omnes operantes iniquitatem. Perdes loquentes mendacium, virum sanguinolentum, & fraudulentum abominabitur dominus. Et ego in multitudine misericordiae tuae, introibo domum tuam, incuruabo me templo sancto tuo in timore tuo. Domine duc me in iustitia tua, propter inimicos meos, dirige coram me viam tuam. Quoniam non est in ore eorum rectum, innumum eorum prauiates, sepulchrum patens guttur eorum, eorum lingua sua blandiuntur. Desolare fac eos deus, cadant a consilijs suis propter multitudinem praeruaricationum eorum, expellere fac eos, quoniam rebellauerunt coram te. Et laetabuntur omnes qui sperant in te, in seculum laudabunt, & operire facies eos, & exultabunt in te qui diligunt nomen tuum. Quia tu benedices iusto domino, vt scuto voluntate coronabis eum.

Titulus psalmi vi. Victori in psalmis super octauam canticum Dauidi. Psalmus vi.

Domine ne in furore tuo arguas me, neque in ira tua corripas me. Miserere mei, quoniam debilis sum sana me domine, quoniam territa sunt ossa mea. Et anima mea territa est valde, & tu domine vsquequo conteres me? Reuere domine, eripe animam meam, serua me propter misericordiam tuam. Quoniam non est in morte memoria tui, in sepulchro quis confitebitur tibi? Laboravi in gemitu meo, natate feci omni nocte lectum meo in lachrymis meis, stratum meum liquefecit. Caligauit praer ira oculus meus, inueterauit propter omnes inimicos meos. Recedite a me omnes operantes iniquitatem, quoniam audiuit dominus vocem fletus mei, audiuit dominus deprecationem meam, dominus orationem meam suscepit. Pudore afficientur, & terrebuntur valde omnes inimici mei, conuertentur, pudore afficientur subito.

Titulus

Titulus psalmi vij. Sighaion Dauid quod cecinit domino super verba Chus filij Lemini. Psalmus vij.

Domine deus meus in te speraui, serua me ab omnibus persequentibus me, & eripe me. Ne forte rapiat, vt leo animam meam: laceret, & non sit qui cruat. Domine deus si feci istud, si est iniquitas in manibus meis. Si retribuui pacifice de genti mecum malum, qui erui hostem meum gratis? Persequatur inimicus animam meam, & comprehendat, & conculet in terra vitam meam, & gloriam meam in puluerem colloquet. Selah. Surge domine in furore tuo, eleua te propter indignitates hostium meorum, & suscita te mihi in iudicio quod praecipisti. Et congregatio populorum circumdabit te, & propter eam in altitudinem reuertere. Dominus iudicabit populos: iudicabit me domine secundum iustitiam meam, & secundum perfectionem meam que est in me. Cofumet nunc malum impios, & stabiles iustitiam tuam qui probas corda, & renes deo iuste. Clypeus meus est deus, qui seruat rectos corde. Deus iudicabit iustum, & deus irascitur impio die omni. Nisi conuersus fuerit gladium suum acuit, arcum suum tendit, & parauit illum. Et ei parare fecit vas mortifera, sagittas suas persequentibus operatus est. Ecce parturuit iniquitatem, & concepit peruersitatem, & peperit mendacium. Cisternam fodit, & effodit eam, & cadet in foueam quam operatus est. Conuertetur peruersitas eius in caput eius, & super verticem eius, iniquitas eius descendet. Confitebor domino secundum iustitiam eius, & psallam nomini domini altissimi.

Titulus psalmi vij. Victori super Haglathith, psalmus Dauid. Psalmus vij.

Domine, domine noster, quod grade est nomen tuum in vniuersa terra, qui posuisti gloriam tuam super caelos. Ex ore paruulorum, & lactentium fundasti fortitudinem propter inimicos tuos, ad compescendum inimicum, & vitorem. Quoniam videbo caelos tuos, opus digitorum tuorum, Iusnam, & stellas quas praeparasti. Quid est homo: quod recorderis eius, & filius hominis, quod visites eum? Et deficere fecisti eum paululum ab angelis, gloria, & decore coronaturus eum. Domini nari facies eum operibus manuum tuarum: omnia posuisti sub pedibus eius. Pecudes, & boues, vniuersa ipsa, & etiam bestias agrestes, Volucres caeli, & pisces maris, transeuntem semitas marium. Domine, domine noster, quod grande est nomen tuum, in vniuersa terra.

Titulus psalmi ix. Victori Halmuth Labben. Canticum Dauid psalmus ix.

Confitebor domino toto corde meo, narrabo omnia mirabilia tua. Laetabor, & exultabo in te, cantabo nomini tuo altissime. Cum reuersi fuerint inimici mei retrorsum, impingent, & peribunt a facie tua. Quoniam fecisti iudicium meum, & causam meam, sedisti in folio qui iudicas iustitiam. Subuertisti gentes, perdidisti impium, nomen eorum delesti in seculum, & in sempiternum. Inimice finitiae sunt solitudines in seculum, & vrbium quas destruxisti, perit memoria cum ipsis. Et dominus in seculum permanebit, parauit ad iudicium solium suum. Et ipse iudicabit orbem in iustitia, iudicabit populos in rectitudine. Et erit dominus exaltatio pauperi, exaltatio in temporibus in angustia. Et sperabunt in te, scientes nomen tuum, quia non dereliquisti quaerentes te domine. Cantate domino qui habitat in Sion, annunciate in populis opera eius, quoniam quaerens sanguinem eius, recordatus est, non oblitus est clamoris pauperum. Miserere mei domine, vide afflictionem meam quae est ab iis qui odio habent me, qui exaltas me de portis mortis. Vt narrent omnes laudes tuas in portis filiae Sion, exultabo in salute tua. Demerite sunt gentes in foueam quam fecerunt in reti quod absconderunt, captus est pes eorum. Notus est dominus, iudicium fecit, in opere manuum

suarum illaqueatus est impius, meditatio in seculo est salus haec. Reuertantur impij ad sepulchrum, oes gentes quae oblitae sunt dei, quoniam non in seculo in obliuione erit pauper, expectatio pauperum non peribit in seculum. Surge domine non roboretur homo, iudicentur gentes coram te. Pone domine timorem eius, fiant gentes quae homines sunt, Selah.

Hic est finis psalmi secundum Hebraeos.

Vt quid domine manes in longinquo, abscondis te oportuno tempore in ipsa angustia? Propter superbiam impij persecutionem iustitiae capietur in cogitationibus quas cogitauerunt. Quoniam laudauit se impius super desiderium animae suae, & auaro benedixit, irasci fecit dominum. Impius propter superbiam quam facie praer se fert, non quaeret deum, nec erit deus in omnibus cogitationibus eius. Prosperabuntur viae eius omni tempore, in altitudine sunt iudicia tua coram eo, in omnes hostes suos sufflabit. Dixit in corde suo: non mouebo me a generatione in generationem, quia non eueniet mihi malum. Maledictio os eius plenum est, & dolis, & fraude: in lingua eius peruersitas, & iniquitas est. Manebit in insidijs villarum, in latibus occidet innocentem, oculi eius super pauperem aspiciet. Insidiabitur in latibulo, sicut leo in cubili suo, insidiabitur ad rapendum pauperem, rapet pauperem cum traxerit eum in rete suam. Contritum humilem se ostendet, & cadet cum fortibus eius congregatio pauperum. Dixit in ore de suo: oblitus est deus, occultauit faciem suam, ne videat in seculum, surge domine deus, eleua manum tuam, ne obliuiscaris pauperum. Propter quid irasci fecit impius? deum, dixit in corde suo, quod non quaeres. Sed tu vidisti peruersitatem, & iram asperxisti, & quia dedit seipsum in manu tua, tibi relinquit causam suam pauper, pupillo tu fuisti adiutor. Contere brachium impij, & mali, quaeres impietatem eius dixit quod non inuenies. Dominus rex in seculum, & in aeternum, perierunt gentes de terra eius. Desiderium humilium audies domine parare facies cor eorum, intendere facies aures tuas. Vt iudices pupillo, & pauperi, ne addat vltra impius vt conterat hominem terra.

Titulus psalmi x. Victori Dauidi. Secundum Hebraeos.

In domino speraui, quomodo didicisti animae meae, vt transigret a monte? Vestro sicut ausis? Quoniam ecce impij tenderunt arcum, parauerunt sagittam suam super chordam, vt iaciant in caligine in rectos corde. Quoniam retia destruentur, iustus quid operatus est? Dominus in templo sanctitatis suae, domini in caelis est solium, oculi eius videbunt, palpebrae eius probabunt filios hominum. Dominus iustum probabit, & impium, & diligenter iniquitatem odio habuit anima eius. Pluet super impios laqueos ignem, & sulphur, & spiritum procellarum, partem calcis eorum. Quoniam iustus dominus, iustitias dilexit, rectum videbit facies eius.

Psalmi xi. Titulus. Victori super octauam canticum Dauidi. Secundum Hebraeos.

Serua domine, quoniam defecit misericors, quoniam defecerunt fideles a filiis hominum. Mendacium loquetur vnusquisque cum proximo suo, labium blanditiarum in corde, & corde loquentur. Succidet dominus vniuersa labia blanda, linguam loquentem magna. Qui dixerunt, linguam nostram roboremus, labia nostra nobiscum, quis dominabitur nobis? Propter vastitatem pauperum, propter clamorem inopum, nunc surgam dicit dominus, ponam eum in salutem, ab eo qui deridendo suffrat in eum. Eloquia domini, eloquia mundi, argentum conflatum a domino terrae, defecatum septemplex ter. Tu domine seruabis eos, custodies eum a generatione hac in seculum. In circuitu impij ambulauit, cum exultant ipsi, vilitas est filius hominum.

in tempore A. Chitophelis consiliij iur. psalmi iur. occasio, sicut quinq; sequitur. b in cisterna non conuident, non stabunt erecti. d tumulabuntur. e excludam. a nobis complexus eorum, scilicet ne sit nobis cui est aliqua obnoxio. Hoc em Absalon cupiebat. f perdidit. g Ad dtem resurrectionis Christi uocet hodie, refert Paulus, sicut in die qua euasit ab hoste dicit D. uid hodie natus, et hodie deus natus fuit. i. Sa. 19. & psalmi 17. h Amplectimini purum.

Math. 7. d. Luca. 11. f.

e expectabo

d Doeg

e Achitophel

Infra. 13. Roma. 3. b.

f proteges

h scilicet tan. re. le. u. d. a. m. e. t. r. e. S. a. u. l. i. obliuiscit. Abacuc. 2. d. i. obliuiscit. nes haec certe dicitur: iustus qui fecit.

k habio a. dulatione, d. plici caues corde.

l pugnabit in elatione ad ipsam terram.

a Redibunt & uiscerum dei erit paua peri relaxa no ab eorum tyrannide.

b tanquam fr. est deo impij ob def. c auarus be. medicens irri. tal dominu. d non requit. nis, scilicet. corde, sed ore tantum lau. dar. Infra. 13. 17. Roman. 3. c. e. T. Terrore. alijs in. c. u. t. f. remora. f. f. i.

g terrore

& erubescunt quereutes animam meam, vertetur retrosum, & pudore afficientur cogitantes malum meum. Erunt sicut gluma ante ventum, & angelus domini impellet eos. Erunt via eorum tenebrae, & lubricitates, & angelus domini persequens eos. Quoniam gratis absconderunt mihi foueam, & rete suum gratis foderunt animam meam. Veniet ei contritio, quam non cognoscet, & rete ipsius quod abscondit, capiet eum: in contritionem cadet. Et anima mea exultabit in domino, gaudebit in salute eius. Omnia ossa mea dicent: domine quis sicut tu, eripiens pauperem a fortiore eo, & pauperem, & egenum a rapiente eum: Surgent testes mendaces, quae non cognouit interrogabunt me, reddent mihi malum pro bono, sterilitatem animae meae. Et ego aegrotantibus ipsis, vestimentum habebam ad sacco, affligebam in ieiunio animam meam, & oratio mea ad finem meum reuertebatur. Sicut pro amico, sicut pro fratre meo ambulabam tanquam lugens matrem, pullam hu miliabam me. Sed ipsi in claudicatione mea laetati sunt, & congregauerunt se, congregauerunt se aduersum me percussit, & non cognouit: cachinnati sunt, & non siluerunt. Cum impiis erant subfannatoribus qui indulgent ventri, fremendo contra me dentibus suis. Domine, quando videbis: eripe animam meam a desolationibus eorum, a leonibus vnicam meam. Confitebor tibi in coetu magno, in populo forti laudabo te. Ne laetentur inimici mei gratis, neque odio habentes me gratis annuat osculo. Quia non pace loquentur, & contra humiles terrae verba fraudulenta cogitabunt. Et dilatare fecerunt aduersum me os suum, dicentes: euge, euge: vidit oculus noster. Vidisti domine, ne taceas, domine ne elonges te a me. Sulcata te, & euigila ad iudicium meum: deus mi, & domine mi, ad causam meam, iudica me secundum iustitiam tuam domine deus mi, & ne laetentur de me. Ne dicant in corde suo, euge animae nostrae, ne dicant, & disperdamus eum. Pudore afficiantur, & erubescant pariter laeti malo meo, induantur pudore, & erubescant, magnificantes se aduersum me. Laudabunt, & exultabunt, qui voluerunt iustitiam meam, & dicent semper, magnificetur dominus, qui voluit pacem serui sui. Et lingua mea loquetur iustitiam tuam, omni die laudem tuam.

¶ Psalmi xxxv. titulus. ¶ Victori seruo dñi Davidi, ¶ Psalmus xxxv. Et secundum Hebraeos xxxv.

Dictum praeparationis impio est, in medio cordis mei: non est paor dei ante oculos eius. Quoniam lenitius non est peccatum in oculis eius, vt inueniat iniquitatem suam vt os habent bonum. Vbi a oris eius sunt iniquitas, & dolus desit intelligere, vt bene ageret. Iniquitatem cogitat in cubili suo, stat secus viam non bonam, & malum non abiicit. Domine in coelis misericordia tua, veritas tua vsque ad coelos. Iustitia tua sicut montes fortissimi, iudicia tua abyssi multa: hominem & animal seruabis. Quam preciosa est misericordia tua deus, & filij hominum, in ymbra alarum tuarum sperabunt. Inebriantur pinguedine domus tuae, & torrente deliciarum tuarum potum dabis eis. Quoniam tecum est vena vitae, & in lumine tuo videbimus lumen. Trahe misericordiam tuam ad scientes te, & iustitiam tuam ad rectos corde. Ne veniat mihi pes superbiae, & manus impiorum ne migrare faciat me. Ibi ceciderunt operarii iniquitatis, expulsi sunt, & non poterunt surgere.

¶ Psalmi xxxvi. titulus. Davidi, Hebraeos xxxvi.

Ne misceas te cum malignis, ne zelaueris facientes iniquitatem. Quoniam tanquam herba velociter succidantur, & sicut olus germinis decidit. Spera in domino, & fac bonum, habita terram, & pacse veritatem. Et delecta te in domino, & dabit tibi petitiones cordis tui. Deuolue ad dominum viam tuam, & spera in eo, & ipse faciet. Et educet lumen iustitiam tuam, & iudicia tua sicut meridiem. Face domine, & spera in eo, ne misceas te cum eo qui speratur in via sua, cum viro faciente abominaciones. Desine a furore, & a re-

linque iram, ne misceas te, veruntamen ad malefaciendum. Quoniam maligni excidentur, expectantes vero dñm ipsi habent reditatem. accipient terram. Et adhuc paululum, & non erit impius, & contempleris locum eius, & non erit. Et humiles haereditate capient terram, & delectabuntur in multitudine pacis. Cogitatus impius contra iustum, & tendit aduersus eum, deturbatus suis. Dominus ridebit ei, quia vidit, quod veniet dies eius. Gladius acuerunt impij, & tetenderunt arcum suum, vt ruere faciant pauperem, & inopem, vt iugulent rectos via. Gladius eorum ingreditur cor eorum, & arcus eorum confringentur. Mel est paululum iusto, quam diuitiae impiorum multae. Quia brachia impiorum confringentur, & sustentans iustos dominus. Scit dominus dies perfectorum, & haereditas eorum in seculum erit. Non pudore afficientur in tpe malo & in diebus famis fatiurabuntur. Quia impij peribunt, & inimici dñi erunt sicut preciosi agni, defecerunt, sicut fumus defecerunt. Mutui accipit impius, & non reddit, sed iustus donat, & dat. Quia benedicti ab eo haereditate accipient terram, & maledicti ab eo excidentur. A domino gressus hominis disponuntur, & via eius voluet. Cum ceciderit, non proicietur, quia dominus sustentat manum eius. Puer fui, etiam senui, & non vidi iustum derelictum, nec semen eius quaerens panem. Omni die domus, & mutuat, & semen eius erit in benedictionem. Recede a malo, & fac bonum, & habitabis in seculum. Quia dominus amat iudicium, & non derelinquet misericordes suos in seculum custodiatur, & semen impiorum succidetur. Iusti haereditate accipient terram, & habitabunt in seculum super eam. Os iusti loquetur sapientiam, & lingua eius loquetur iudicium. Lex dei ei in corde eius, non nutabunt pedes eius. Specularur impius iustum, & querit interimer eum. Dominus non derelinquet eum in manu eius, neque condemnabit eum cum iudicatus fuerit ipse. Expecta dominum, & custodi viam eius, & exaltabit te, vt haereditate capias terram: cum succis succurrat impij, videbis. Vidi impium fortem, & virecentem sicut laurus viridis. Et transtulit, & ecce non fuit: & quasi euu, & non est inuentus. Custodi perfectum, & vide rectum, quia merces vnicuique pax. Et praeparantes debentur pariter, merces impiorum succisa est. Et salus iustorum a domino, fortitudo eorum in tempore angustiae. A diuabit eos dominus, & eruet eos, eruet eos ab impiis, & seruabit eos, quia sperauerunt in eo.

¶ Psalmi xxxvii. titulus. ¶ Psalmus David ad commemorandum, Hebraeos xxxvii.

Domine ne in furore tuo arguas me, nec in ira tua corripas me. Quoniam sagittae tuae descenderunt in me, & descendit super manus tua. Non est sanitas in carne mea propter iram tuam, non est pax ossibus meis propter peccatum meum. Quoniam iniquitates meae pertransierunt caput meum, sicut onus graue grauioribus fuerunt me. Putruerunt, tabuerunt liuores mei, propter stultitiam meam. Incuruatus sum, & humiliatus vehementissime, omni die pullatus ambulauit. Quoniam illa mea plena fuerunt ardore, & non est perfectio in carne mea. Debilitatus sum, & attritus sum vehementissime: rugi propter rugitum cordis mei. Domine coram te est omnis desiderium meum, & suspirium meum a te non est absconditum. Cor meum circumiuit, dereliquit me fortitudo mea, & lumen oculorum meorum, & ipsi non sunt mecum. Qui dilexerunt me, & amici mei e regione plagae meae steterunt, & propinqui mei a longinquo steterunt. Et laqueos tetenderunt quaerentes animam meam, & quaerentes malum meum locuti sunt prauitates, & dolos omni die meditabantur. Et ego tanquam surdus non audiebam, & sicut mutus qui non aperit os suum. Et fui sicut vir, qui non audit, & non fuit in ore eius redargutio. Quia te dñe expectaui, & exaudies domine deus mi. Quia dixi, ne forte laetentur de me, nutante liquidum pede meo contra me magnifice egerunt. Quoniam ego ad claudicationem paratus sum, & dolor meus coram me est semper. Quorum

Quoniam iniquitatem meam annunciauam, timebam propter peccatum meum. Et inimici mei viuentes roborati sunt, & multiplicati sunt odio habentes me gratis. Et reddentes malum pro bono aduersabantur mihi, eoque sequebar bonum. Ne derelinquas me domine deus mi, ne elonges te a me. Festina ad auxilium meum, domine ad salutem meam.

¶ Psalmi xxxviii. titulus. ¶ Victori ipsi seduthun canticum David. ¶ Psalmus xxxviii. Hebraeos xxxix.

Domi, custodiam vias meas, ne peccem lingua mea: custodiam ori meo clausuram, quoadiu est impius iuxta me. Obmutui silentio, tacui a bono, & dolor meus irritatus est. Caluit cor meum in medio mei, in meditatione mea exarsit lingua: locutus sum lingua mea: Scire fac me domine finem meum, & mensuram dierum meorum quae sit, & temporalis sum. Ecce vt palmi mensuram posuisti dies meos, & tempus meum tanquam nihil coram te: vtique vniuersa vanitas omnis hominis stans. Selah. Vtique in imagine ambulabit vir, vtique in vanum tumultuabuntur: congregabit, & nesciet cui congregata. Et nunc quid expectaui domine? Spes mea in te est. Ex omnibus praeparationibus meis erue me, opprobrium stulti ne ponas me. Obmutui, non aperiam os meum, quia tu fecisti. Remoue a me plagam tuam, a bello manus tuae ego defeci. In reprobationibus propter iniquitatem corripuisti virum, et si quiescere fecisti vt timeam desiderium eius: vtique vanitas omnis homo. Selah. Audi orationem meam domine, clamorem meum auribus percipe, & ad lachrymam meam, ne vt furdum te exhibeas, quia peregrinus sum apud te, incola vt oes patres mei. Desine a me, & roborabor, antequam vadam, & non sum.

¶ Psalmi xxxix. titulus. ¶ Victori ipsi David, canticum. ¶ Psalmus xxxix. Hebraeos xl.

Expectando expectaui dñm, & inclinavi se mihi, & audiuit clamorem meum. Et ascendere fecit me cisterna fontus, & luto coeni, & statuit super petram pedes meos, dirigens gressus meos. Et posuit in ore meo canticum hoc nouum, laudem deo nostro. Videbunt multi, & timebunt, & sperabunt in domino. Beatus vir qui posuit dominum spem suam, & non respexit ad superbos, & declinantes ad mendacium. Multa fecisti tu domine deus meus mirabilia tua, & cogitationes tuas erga nos non est qui ordinet apud te: annuncio, & loquar: plura sunt, & vt narrentur. Sacrificium & oblatione nolui, aurem fodiisti mihi: holocaustum & sacrificium pro peccato non postulaui. Tunc dixi, ecce veni in volumine libri scriptum est super me. Vt facerem voluntatem tuam deus mi volui, & lex tua in medio viscerum meorum est. Annunciaui iustitiam in coetu multo, ecce labia mea non prohibui, domine tu sciuisi. Iustitiam tuam non operui in medio cordis mei, veritatem tuam, & salutem tuam dixi. Non abscondi misericordiam tuam in coetu multo. Tu domine ne phibeas misericordias tuas a me, misericordia tua & veritas tua semper custodiat me. Quoniam circumdederunt me mala innumera, comprehendunt me iniquitates meae, & non potui videre, multiplicatae sunt praecipites capitis mei, & cor meum dereliquit me. Complace domine, vt eruas me, dñe ad auxilium mei festina. Pudore afficientur, & erubescunt pariter quaerentes animam meam, vt perdant eam: reuertentur retrorsum, & pudore afficientur volentes malum meum. Defolabuntur in mercedem pudoris sui, qui dicunt de me: euge, euge. Gaudebit, & laetabuntur in te oes quaerentes te, & dicent semper, magnificetur dñs, qui diligit salutem tuam. Et ego pauper, & egenus, dñs cogitabit de me: auxilium meum, & liberator meus tu, deus mi ne tardaueris.

¶ Psalmi xl. titulus. ¶ Victori cantus David. ¶ Psalmus xl. Et secundum Hebraeos xli.

Beatus qui intelligit super pauperem, in die mala liberabit eum dominus. Dominus custodiat eum, & viuificet eum, beatificetur in terra: & ne tradas eum voluntati inimicorum eius. Dominus fulciat eum super lectum doloris eius, & omne cubile eius versasti in infirmitate eius. Ego dixi, dñe miserere mei, sana animam meam, quia peccavi tibi. Inimici mei dicent malum de me: quoniam morietur, & peribit nomen eius. Et si venerit ad videndum, mendacium loquetur cor eius, & congregabit iniquitatem sibi: egredietur foras, loquetur. Simul aduersum me murmurabunt omnes odio habentes me, aduersum me cogitabunt malum mihi. Verbum impium adhaerbit ei, & qui accubuit non addet vt surgat. Etiam vir pacis meae, cui fidebam, qui manducabat panem meum, magnifice cauit aduersum me calcaneum. Et tu domine miserere mei, & refuscitare fac me, & reddam eis. In hoc cognoui, quoniam complacebit in me, quia non iubilabit inimicus meus super me. Et ego in perfectione mea ambulavi, sustentasti me, & statuisi me coram te semper: Benedictus dominus deus Israel a seculo, & vsque in seculum, Amen, & Amen.

¶ Psalmi xli. titulus. ¶ Victori, intellectus filii Corach. ¶ Psalmus xli. Et secundum Hebraeos xlii.

Quia anima mea desiderat ad te deus. Situit anima mea ad deum, ad deum viuum, quando veniam & videbor coram deo: Fuit mihi lachryma mea panis die ac nocte, dum dicunt mihi omni die: vbi est deus tuus? Horum recordans effundo super me animam meam: quoniam transibit in numerum, incedens cum eis vsque ad domum dei in voce laudis, & confelsionis, multitudo tripudians. Cur humiliasti te anima mea, & personuisti in me: expecta deum, quia adhuc confitebor ei, nam salutes sunt in vultu eius. Deus mi in me anima mea humiliata est: in circo recordabor tui de terra Iarden, & de Chermonim monte paruo. Vorago voraginem vocat ad sonitum fistularum tuarum: omnes inundationes tuae, & fluctus tui super me transferunt. In die praecipiet dominus misericordiam tuam, & nocte canticum eius mecum, oratio deo vitae meae. Dicam deo, vt quid oblitus es mei, vt quid pullatus ambulabo propter oppressionem inimici? Vt occiso est in ossibus meis, quom probris afficiunt me inimici mei, dicentibus ipsis ad me omni die: vbi est deus tuus? Cur humiliasti te anima mea, & cur personuisti in me? Expecta deum, quia adhuc confitebor ei, qui est salutes vultus mei, & deus meus.

¶ Psalmus xlii. Hebraeos xlii.

Iudica me deus, & iudica iudicium meum de gente non misericordiae: a viro doloso & iniquo eripe me. Quia tu es deus fortitudinis meae, vt quid elongasti me, vt quid pullatus ambulabo propter oppressionem inimici? Mitte lucem tuam, & veritatem tuam: ipse ducent me, & introducent me ad montem sanctitatis tuae & ad tabernacula tua. Et introibo ad altare dei, ad deum laetitiae exultationis meae: & confitebor tibi in cithara, deus deus mi. Cur humiliasti te anima mea, cur personuisti in me? Spera in deo, quoniam adhuc confitebor ei, qui est salutes vultus mei, & deus meus.

¶ Psalmi xlii. titulus. ¶ Victori filii Corach intelligetia. ¶ Psalmus xlii. Et secundum Hebraeos xliii.

Deus auribus nostris audiuimus, patres nostri narrauerunt nobis: opus operatus es in diebus eorum, in diebus praestitimus. Tu manu tuas gentes expellere fecisti, & plantaueras eos: malefecisti populis, et emisisti eos. Quia non gladio suo posederunt terram, & brachium eorum non seruaui eos: sed dextera tua, & brachium tuum, & lux vultus tui, quia coplacuisti in eis. Tu ipse rex meus deus, praecipe salutes Iahacob. In te hostes nostros cornuperemus, in nomine tuo conculcabimus inimicos nostros. Quia non in arcu meo sperabo, & gladius meus non seruabit me. Quoniam seruare fecisti nos ab hostibus nostris, & odio habentes nos pudore affecisti. In deo laudamus omni

a Corans pro ipso.

b abscondi homines.

c Iohan. 1. d.

e id est, uultus in iudicio abscondit.

f detestatus est.

g id est, impietas ipsa quae in corde meo loquitur. Verbi hoc est, in corde meo loquitur. Verbi hoc est, in corde meo loquitur. Verbi hoc est, in corde meo loquitur.

h Ne tecum succedens propter malignum sit succellum nec incedens propter operantes iniquitatem. h. f. u. e. i. ne irriteris ob uultu sperantem uia sua & faciem uenturam.

a ne irriteris: certe erit hoc ad malefaciendum.

b preciositas agnoscit, id est ad se, qui facit absumit.

c Ecd. 2. c.

d pio.

e Iohan. 1. d.

f quia tandem erit tui utro pax. e. et posteritas impiorum succidetur.

h. e. b. d. o. d.

g id est, nolui interire. Saulen erit si multi id fuerunt.

h ut ex praesentibus non uideret, id est, praesentibus nequiem.

i respodens. i. sum certe disposui. in dorabit pedibus Davidi, fessis per deferta Iuglando.

a totum decus huius ueritas in infirmitate eius. In infirmitate totum eius morbum conuenit. b. h. qui ne credit ad inuicem. c. hoc. i. de me cogitabit dicitur: impletur opprobrium eius ne a morte boni fessit.

d transibit cum multitudine.

e Abyssi a byssi, id est, in terra afflicti omni inundatione afflicti sunt: quia si in sepe: canalis in me pluitas ajs est fundentur. f. praecipitabat olim. g. Quare te desisti a anima mea: & quare praecipit in me? h. mactatus. denigratus.

die, & nomini tuo in seculum confitebitur, Selah. Etiam elon- gasti, & erubescere fecisti nos, & non egredieris cum exerciti- bus nostris. Redire fecisti nos, diripuerunt sibi ipsi nos- tras opes. Posuisti nos vt pecudes cibi, & in gentes disperdisti nos. Vendisti populum tuum sine diuitiis, & non multiplicasti pro- pter precia eorum. Ponere fecisti nos opprobriū vicinis no- stris, subnationem, & derisionem his qui erant in circuitu- bus nostris. Ponere fecisti nos proverbium in gentibus, com- motionem capitis in populis. Omni die verecundia mea cor- ram me est, & pudor faciei meae operuit me. Propter vocem probris afficientis, & contumelias afficientis propter inimicū & vltorem. Totum hoc venit nobis, nec oblitus sumus tui, nec mentiti sumus in pacto tuo. Non vertit se retrorsum cor no- strum, neque declinauit pes noster de semita tua. Quoniam con- tristiuit nos in loco draconis, & operuisti nos vmbra mortis. Si oblitus sumus nominis dei nostri, & expandimus palmas no- stras ad deū alienū, nonne deus inuestigabit hoc? quia ipse scit abscondita cordis. Quoniam propter te occidimur quotidie aestimati fuimus, vt pecudes ad iugulandum parare, Sulcita te, vt quid dormies domine? Expergiscere, ne elonges te in se- culum. Vt quid faciem tuam abscondis, oblitusceris afflictio- nis nostrae, & oppressionis nostrae? Quia humiliata est vsq; ad puluerem anima nostra, adhæsit terræ venter noster, Surge ad auxiliū nobis, & redime nos propter misericordiā tuam.

¶ Psalmi xliij. titulus.

¶ Victori super solannim filius Corah intellectus, canticum amorum. Et secundum Hebræum xlv.

Eructauit cor meum verbum bonum, dico opera mea regi: lingua mea vt stilus scribæ velocis. Pulchra sunt præ filiis hominum diffusa est gratia in labiis tuis, ed q; bene dixit tibi deus in seculum. Accinge te gladio tuo super femur, & potens gloria tua & decore tuo. Et in decore tuo prospere, equita super verbum veritatis, & mansuetudinis, & iusti- tiæ, & docebit te terribilia dextera tua. Sagittæ tuæ acutæ, po- puli sub te cadent, in cor inimicorum regis cadet. Sedes tua deus in seculum, & vltra, virga æquitatis est virga regni tui. Dilexisti iustitiā, & odisti impietatem, propterea venit te do- minus deus tuus oleo lætitiæ præ participibus tuis. Vt myr- rha, aloë, & casia, omnia vestimenta tua, ex ædibus eburneis, ex quibus lætificauerunt te. Filia regum cum honorabilibus tuis: afficit conuinx ad dexteram tuam in diademate aureo. Audi filia, & vide, & inclina aurem tuam, & obliuiscere popu- li tui, & domus patris tui. Et cōcupiscet rex decorem tuum, quoniam ipse est dominus tuus, & incurua te ei. Et filia Tyri cum munere, vultum tuum deprecabuntur diuites populi. Tota inclyta est filia regis intrinsecus. Polymitis aureis induta cum vestibus phrygioticis adductur regi, virgines post eam concomitantes eam, ducentur ad te. Ducentur cum lætitis & exultatione, ingredientur palatium regis. Pro patribus tuis erunt filij tui, pones eos principes in vniuersa terra. Memorare faciam nominis tui in omni generatione, & generatione; propterea populi cōfitebuntur in seculum, & vltra.

¶ Psalmi xlv. titulus.

¶ Victori filius Chorah super Halamoh canticum. Et secundum Hebræum xlvj.

Deus nobis spes, & fortitudo, auxiliū in angustiis in- uenimus validum. Propterea non timebimus cū mu- tabit terram, & cum mouerit montes in cor maris. Sonabūt, turbabuntur aquæ eius, cōtergent montes propter suble- uationem eius, Selah. Fluminis eius riuus lætificabunt ciuitatē dei, sanctum locum habitaculorum altissimi. Deus in medio eius, non commouebitur: adiuuabit eam deus, respiciēte ma- rine. Sonuerūt gentes, mota sunt regna: dedit vocem suam, de- fluxit terra. Dominus exercitū nobiscum, eleuatio nobis de- i Iahacob, Selah. Venite, videte opera domini, quæ posuit so- lucidines in terra. Cessare facit bella vsque ad extremum terræ, arcum conteret, & concidet hastam, plaustra comburet igni,

Vacate, & scitote, q; ego sum deus: exaltabor in gentibus, ex- altabor in terra. Dominus exercituum nobiscum, eleuatio no- bis deus Iahacob, Selah.

¶ Psalmi xlvj. titulus. ¶ Victori filius Chorah cantus. Et secundum Hebræum xlvij.

Omnes populi plaudite manu, iubilare deo in voce lau- dis. Quoniam dominus altissimus, terribilis, rex magnus super omnem terram. Ducet populos subter nos, & tribus sub- ter pedes nostros. Eliget nobis hæreditatem nostram, gloria Iahacob, quem dilexit, Selah. Ascendit deus in iubilo, dominus in voce tubæ. Cantate deo, cantate regi nostro, cantate. Quo- niam rex omnis terræ deus, canite intelligibiliter. Regnavit deus super gentes, deus sedit super thronum sanctitatis suæ. Opti- mates populorum aggregati sunt populo dei Abraham, quo- niam ipsius dei sunt protectiones terræ, vehementer enim eleuatus est.

¶ Psalmi xlvij. titulus. ¶ Cantuū cantus Corach.

¶ Psalmi xlvij. Heb. xlvij.

Magnus dominus, & laudabilis valde in ciuitate dei no- stri, monte sanctitatis. Pulcher locus, & gaudium vni- uersæ terræ, mons Sion ad latera aquilonis, ciuitas regis ma- gni. Deus in ædibus eius notus est, ad eleuationem. Quoniam ecce reges congregati sunt, transferunt pariter. Ipsi viderunt, sic admirati sunt, territi sunt, festinauerunt. Tremor apprehēdit eos ibi, dolor tanquam parturientis. Vento orientali conte- res naues maris. Sicut audiuius, sic vidimus, in ciuitate dñi exercituum, in ciuitate dei nostri: deus fundauit eam vsque in seculum, Selah. Cogitauimus deus misericordiam tuā, in me- dio templi tui. Secundum nomen tuum deus, sic laus tua vsq; ad fines terræ, iustitia plena est dextera tua. Letetur mōs Sion, exultent filia Iehudah propter iudicia tua. Circundate Sion, & circuite eam, numerate turres eius. Ponite cor vestrum ad antemurale eius, roborate palatia eius, vt enarretis in proge- nie nouissima. Quoniam iste deus, deus noster in seculū, & vltra, ipse ducet nos vsque ad mortem.

¶ Psalmi xlvij. titulus. ¶ Victori filius Corach cantus.

¶ Psalmus xlvij. Heb. xlv.

Adire hoc omnes populi, aulcultate omnes habitato- res orbis. Etiam filij hominis, & filij viri: pariter diues & pauper. Os meum loquetur sapientias, & meditatio cor- dis mei intelligentias. Inclino ad parabola aurem meam, aperiam cum cithara ænigma meum. Vt quid timebo in die- bus malis, quando iniquitas calcaneorum meorum circunda- bit me? Sunt qui fidunt opibus suis, & in multitudine diuitia- rum suarum iactant se. Fratrem non redimēdo redimet quis- piam, neq; dabit deo propitiationem suam. Preciosa enim erit redemptio animæ eorum, vt quiescat quis in seculum. Et vi- uat adhuc in seculum, non visurus sepulchrum. At vide- bit sapientes mori, & q; stultus & insipiens simul peribunt, & relinquent alienis diuitias suas. Interiora eorum domus eor- um in seculum, tabernacula eorum in generatione, & gene- rationem, vocaueruntq; nominibus suis terras. Et homo in honore non permanebit, assimilatus iumentis quæ intereūt. Hæc via eorum stultitia ipsi, & posteri eorum secūdū ipsam ibunt. Sicut pecora in inferno ponentur, mors depalcat eos, & dominabuntur eis recti: mane: & figura eorum vt vete- rescat egredietur ad foueā, ab habitaculo quod erat sibi. Ve- runtamen deus redimet animam meam de potestate inferi, cum susceperit me, Selah. Ne timueris, cum ditatus fuerit vir, cum creuerit gloria domus eius. Quoniam non cum mortuo fuerit accipiet omnia, neque descendet post eum gloria eius. Quoniam animæ suæ in vita sua ille benedixit, & te laudabit. Si benefeceris tibi. Introibit vsque in progeniem patrum suo- rum, qui vsque in seculū nō videbūt lumen. Homo in hono- re, & non

re, & non intelliget: assimilatus est iumentis quæ pereunt.

¶ Psalmi xlix. titulus. ¶ Cantus ipsi Asaph. Secundum Heb. l.

Deus decorum locutus est, et aduocauit terrā, ab ortu so- lis vsque ad occasum eius. Ex Sion perfecti decoris de- stultit. Veniet deus noster, & nō silebit, ignis corā eo vorabit, & in circuitu eius tēpētas excitata est vehemēter. Aduocabit cœlos desuper, & terram, vt iudicet populum suum. Cōgre- gate mihi sanctos meos, qui pepigerunt pactum meū super sacrificium. Et nunciabunt cœli iustitiam eius: q; deus iudex est, Selah. Audi populus mi, & loquar. Israel, & testificari fa- ciam contra te; deus, deus tuus ego sum. Non super sacrificia tua arguam te, nec super holocausta tua, q; non fuerint corā me semper. Non accipiam de domo tua iuuenū, de septis tuis hircos. Quoniam mihi sunt ois bestia syluæ, & animalia in montibus mille. Cognoui omne volatile montium, & fera agri mecum est. Si esuriro non dicam tibi: quia meus est orbis, & plentudo eius. Nunquid comedam carnem taurorum, & sanguinem hircorum bibam? immola deo laudem, & hæc redde altissi- mo vota tua. Inuoca me in die angustiae, eruam te, & honorifi- ficabis me. Impio autem dixit deus: quid tibi, vt enarres sta- ta mea, & assumas pactum meum in ore tuos? Tu verò odisti disciplinam, proiecisti verba mea post te. Si videbas furem de lectabaris cum eo, & cum adulteris portio tua erat. Os tuum mittebas in malum, & lingua tua concinnabat dolium. Sede- bas contra fratrem tuum, loquebaris contra filiū matris tuæ, dabas probrum. Hæc fecisti, & tacuisti: eximasti, q; essendo es- sem sicut tu: sed arguam te, & ordinabo in oculis tuis iudiciū. Intelligite quæso hoc qui obliuiscimini dei, ne forte rapiam, & non lit qui eruat. Qui sacrificauerit confessionem, honorifi- scabit me, & component viam ostendam salutem dei.

¶ Psalmi l. titulus. ¶ Victori, Cantus ipsi David, quæ- do venit ad eū Nathan propheta, postq; intrauit ad Bathsebah. ¶ Psalmus l. Secundum Heb. li.

Miserere mei deus secundum pietatem tuam, secundum multitudinem miserationum tuarum, dele præuarica- tiones meas. Plurimum laua me ab iniquitate mea, & à pecca- to meo munda me. Quoniam præuaricationes meas ego ag- nosco, & peccatum meum corā me est semper. Tibi, soli tibi peccaui, & malum in oculis tuis feci: vt iustifices te, quom lo- cutus fueris, purifices te cum iudicaueris. Ecce cum iniquitate genui sum, & cum peccato calefacta est de me mater mea. Ec- ce veritatem voluisti in renibus, & in occulto sapientiam sci- re fecisti me. Purificabis me hyssopo, & mūdabor, lauabis me, & præ niue dealabor. Audire facies me gaudium, & lætitiā: exultabunt ossa, quæ contriuiisti. Absconde faciem tuā à pec- catis meis, & omnes iniquitates meas dele. Cor mundū crea in te occulta spiritus rectum in noua in vilceribus meis. Ne proicias me à facie tua, & spiritum sanctitatis tuæ ne capias à me. Redde mihi gaudium salutis tuæ, & spiritu voluntario cō- firma me. Docebo præuaricatores vias tuas, & peccatores ad te conuertentur. Erue me de sanguinibus deus, deus salutis meæ: laudabit lingua mea iustitiam tuam. Domine labia mea aperies, & os meum annuntiabit laudem tuam. Quoniam nō vis sacrificium, alioqui darem: et holocaustum non vis: sacrificia dei, spiritus contritus, cor contritum, & contractum: hæc deus non despicias. Benefac in voluntate tua ipsi Sion, ædifi- ca muros Ierusalaim. Tūc voles sacrificia iustitiæ, holocaustū & oblationem, tunc offerent super altare tuum vitulos.

¶ Psalmi li. titulus.

¶ Victori ipsi David intellectus, cum venit Doegh Edomeus, & nunciavit ipsi Saul, et dixit ei: Venit David in domū Achis melech. ¶ Psalmus li. Secundum Heb. li.

Curias te de malitia & potens, misericordia est dei o- mnī die. Cōtritiōes cogitauit lingua tua, sicut nouacula

acuta facieris dolum. Dilexisti malum magis q; bonum, men- dacium magis q; loqui iustitiā, Selah. Dilexisti omnino verba deoratoris, lingua dolosa. Etiam deus destruet te in seculū, tollet te: euellet te, & tabernaculo, & eradicabit te de terra viuē- tū, Selah. Et videbūt iusti, & timebūt, & super eū ridebūt. Ec- ce vir qui non posuit deum fortitudinem suam, sed fidit mula- titudini diuitiarum suarum, & roboratus est in prauitate sua. Ego autem sicut olea viridis in domo dei, speraui in misericor- dia dei in seculum, & vltra. Non fitebor tibi in seculum, quo- niam fecisti, & expectabo nomen tuum, quoniam bonum est coram misericordibus tuis.

¶ Psalmi liij. titulus. ¶ Victori super Machalath intellectus ipsi dauid, ¶ Psalmus liij. Secundum Heb. liij.

Dixit stultus in corde suo: non est deus. Corruerunt viam suam, & abominabilem fecerunt iniquitatem, & non est qui faciat bonum. Deus de cœlo prospexit super filios hominum, vt videat an sit intelligens, re quirens deum. Quo- rum quisque est, ipse retrorsis, pariter computruerunt: non est qui faciat bonum, non est etiam vnus. Nonne cognouerunt omnes operantes iniquitatem, deuorantes populum meum ac si comederent panem: deum non inuocauerunt. Ibi times- runt timore, vbi non fuit timor, quoniam deus dispersit ossa castrametantis contra te: pudore affecti, quoniam despre- uir eos. Quis dabit ex Sion salutes Israel, conuertente deo ca- ptiuitate populi sui, & exultabit Iahacob, & lætabitur Israel.

¶ Psal. liij. titulus.

¶ Victori in psalmis intellectus ipsi Dauid cum venissent Zia- phim, & dixissent ad Saul, nonne Dauid absconditus est apud nos? ¶ Psal. liij. Heb. liij.

Deus in nomine tuo saluū me fac, & in fortitudine tua iudica me. Deus audi orationem meam, aulcultate ser- mones oris mei. Quoniam alieni insurrexerūt aduersum me, & fortes quæserunt animam meam, non ponentes deum co- ram se, Selah. Ecce deus auxiliatur mihi, dominus est inter suste- ratores animæ meæ. Reddet malum inimicis meis, in veritate tua succide illos. Voluntarij sacrificabo tibi, cōfitebor nomi- ni tuo domine, quoniam bonum est. Quoniam ex omni an- gustia eripuit me, & in hostibus meis vidit oculus meus.

¶ Psalmi liij. titulus. ¶ Victori in psalmis intellectus ipsi Dauidi. ¶ Psalmus liij. Secundum Heb. liij.

A vrbus percipe deus orationem meam, & ne abscon- das te à deprecatione mea. Intēde mihi, & exaudi me; clamabo in sermone meo, & tumultuabor. A voce inimici, et à facie angustiae impij, quoniam extenderunt contra me men- dacium, & in furore aduersati sunt mihi. Cor meum doluit in medio mei, & terrores mortis ceciderunt super me. Timor, et tremor, venit super me, & operuit me tremor. Et dicit vtiā habere alas sicut colūba: volarem, & requiescerē. Ecce elon- garem me transmigrādo, & commorarer in deserto, Selah. festinarem eruere me à vento turbinis & tempestatis. Perde domine, diuide linguam eorum, quoniam vidi iniquitatem, & cōtradictionem in ciuitate. Die ac nocte circūdederunt es- am super muros eius, & iniquitas, & peruerfitas est in medio eius. Prauitates sunt in medio eius, & non recessit de platea eius fraus & dolus. Quia non inimicus probris affecit me, q; susti- nullem: nō odio habēs me aduersum me magnificauit os suū, q; abscondissem me ab eo. Sed tu homo secundū æqualitatē meā, dux meus, & notus me. Qui simul dulcescere faciebam? meā, dux meus, & notus me. Qui simul dulcescere faciebam? secretū, in domo dei ambulabamus cōiunctim. Exigat debi- tum mors ab eis, descēdant in infernū viuētes: quia mala in so- cietate eorum, in medio eorum. Ego ad deum clamabo, et dominus seruabit me. Vespere, & mane, & meridie loquar, et tumultuabor, & exaudiet vocē meam. Redimet in pace ani- mam meam à bello, quod est cōtra me: quoniam multi sunt

quar. Deus in sanctitate via tua. Quis deus magnus, sicut deus? Tu es, deus qui facis mirabile, scire fecisti in populis fortitudi...

Exod. 14. c.

Psalmus lxxvii. Intellectus ipsi Afaph. Heb. lxxvii. Vt scilicet populus mi legem meam, inclinata aurem vestram...

Mat. 13. c. a. Vnde colligitur...

quar enigmata a principio. Quae audiimus & cognouimus, & patres nostri narrauerunt nobis. Non abscondimus a filiis...

1. Para. 7. Exod. 14. c. 1. & 4. c.

Coram patribus eorum fecit mirabilia in terra Aegypti in agro Sohan. Rupit mare, & transire fecit eos, & stare fecit...

Psalm. 104. Exod. 19. b.

Et in lumine ignis. Scidit petras in deserto, & portu dedit eis in voraginibus magnis. Et duxit fluenta de petra, & descende...

Num. 11. a. Num. 10. b. 11. a.

Deum in corde suo, petendo cibum animae suae. Et locuti sunt contra deum, dicentes: Nunquid poterit deus parere mensam in deserto?...

Exod. 16. c. Num. 11. a. b. 1. Cor. 10. a. Num. 11. g.

Et mandauit coelis desuper, & ianuas caeli aperuit. Et pluit super eos Man ad comedendum, & triticum coeleste dedit eis. Panem fortium in comedendo...

Num. 11. g.

Et pluit super eos sicut puluerem carnem, & sicut arenam maris volatile alatum. Et cadere fecit in medium castrorum eius, circa habitacula eius...

b. ab eis spiritum & non redidit. Item...

Et reuertebatur, & querebant deum. Et recordati sunt, quia deus fortitudo eorum est, & deus excelsus, redemptor eorum est. Et blanditi sunt ei ore suo, & lingua sua mentiti sunt ei...

rum, & labor eorum locustae. Occidit gradine vites eorum, & ficomoros eorum, locusta & bruchus. Et tradidit gradini iumentum eorum, & possessiones eorum carbonibus. Militum eos iram in...

Exod. 12. d. & 14. c.

Et duxit eos confidenter, & non timuerunt & inimicos eorum operuit mare. Et adduxit eos ad terminum sanctitatis suae, in montem istum, quem acquisiuit dextera eius. Et eiecit a facie eorum gentes, & cadere fecit eas in portione...

1. Reg. 4. a.

Et tentauerunt, & acerbauerunt deum excelsum, & testimonia eius non custodierunt. Et auerterunt se, & praeuaricati sunt, sicut patres eorum, verli sunt vt arcus dolosus. Et irritauerunt eum in excelsis suis, et in sculptilibus suis aemulari fecerunt eum. Audiuit deus, & iratus est, & spreuit valde Israel. Et reliquit tabernaculum Siloh, tentorium quo habitauit inter homines. Et tradidit in captiuitate fortitudinem suam, & gloriam suam in manum hostis. Et tradidit gladio populum suum, & in hereditate sua iratus est. Iuuenes eius comedit ignis, & virgines eius non fuerunt nuptui traditae. Sacerdotes eius gladio ceciderunt, & viduae eius non fleuerunt. Et excitatus est tanquam dormiens dominus, tanquam potens clamans propter vinum. Et percussit hostes suos retrosum, opprobrium perpetui dedit eis. Et spreuit tentorium Ioseph, & tribum Ephraim non elegit. Elegit autem tribum Iehudah, montem Sion quem dilexit. Et edificauit sicut palatia excelsa sanctuarium suum, sicut terra quam fundauit in seculo. Et elegit David seruum suum, & tulit eum de caulis ouium. A sequendo fortas, adduxit eum, vt pasceret Iahacob populum suum, & Israel haereditate suam. Et pauit eos in simplicitate cordis sui, & intelligentis manu suam duxit eos.

b. 1. Stob.

Deus venerunt gentes in hereditate tua, polluerunt templum sanctitatis tuae, posuerunt Ierusalem in aceros. Dederit cadauera seruorum tuorum escam, volatilibus caeli, carnem sanctorum tuorum bestis terrae. Effuderunt sanguinem eorum tanquam aquam in circuitibus Ierusalem, & non erat qui sepeliret. Fumus probrum vicinis nostris, subannatio & derisio istis quae erant in circuitibus nostris. Vique quo dicit irascaris in seculo, ardebit velut ignis zelus tuus. Effunde iram tuam super gentes, quae non cognouerunt te, & super regna quae nomen tuum non inuocauerunt. Quia comederunt Iahacob, & habitaculum eius desolauerunt. Ne memineris contra nos iniquitatem priorum: festina, praerueniant nos misericordiae tuae, quia attenuatum sumus valde. Adiuua nos deus salutis nostrae propter gloriam nominis tui, & eruens nos, & propitiare peccatis nostris propter nomen tuum. Vt quid dicet gentes: ubi est deus eorum? Cognoscatur in gentibus, in oculis nostris, virtus sanguinis seruorum tuorum qui effusus est. Introeat coram te clamor victorum, secundum magnitudinem brachij tui: relinque filios mortui obnoxios. Et redde vicinis nostris septuplum in sinu eorum, probrum eorum qui probris affecerunt te dicit. Nos autem populus tuus, & oves pascuae tuae consistebimus tibi in seculo, in generatione & generationem narrabimus laudem tuam.

1. Reg. 10. d.

1. Reg. 4. d.

Psalmi lxxix. titulus. Victori super Sofannim te...

Vi pascis Israel ausculta, qui ducis tanquam pecudes Ioseph, qui sedes super Cherubim, illustrare fac. Coram Ephraim, & Binitamin, & Menasseh, suscita fortitudinem tuam, & veni ad salutem nobis. Deus conuertere nos, & illustra faciem tuam, & seruabimur. Domine deus exercituum, vique quo fumabis in oratione populi tui? Comedere fecisti eos panem lachrymarum, & propinare fecisti eis lachrymas in mensura. Posuisti nos contra traditionem vicinis nostris, & inimici nostri subannabunt apud se. Deus exercituum conuertere nos, & illumina faciem tuam.

c. coram his dixit, quia hi requirebant eam in praesidio ne calidum fieret fac uultum tuum.

tuam, & seruabimur. Vitem ex Aegypto proficisci fecisti, eiecit gentes, & plantasti eam. Euacuasti ante eam, & radicare fecisti radices eius, & impleuit terra. Operiti sunt montes vmbra eius, & rami eius vt cedri altissimi. Militum summities eius usque ad mare, & usque ad flumen propagines eius. Vt quid dirupisti macerias eius, & collegerunt eam omnes transeuntes per viam? Consumit eam aper syluestris, & aus agrestis depasta est eam. Deus exercituum reuertere obsecro, respice in caelum, & vide, & visita vitem istam. Et habitationem quam plantaui dextera tua, & super filium quem roborasti tibi. Incensa igni, succisa: propter increpationem irae tuae peribunt. Sit manus tua super virum dexterae tuae, & super filium hominis quem roborasti tibi. Et non retrocedemus a te: visitabis nos, & nomen tuum inuocabimus. Domine deus exercituum conuertere nos, illumina faciem tuam, & seruabimur.

a. & pulchritudine agri depascitur.

b. succulm propaginem.

Psalmi lxxx. titulus.

Victori super Hagithim ipsi Afaph. Heb. lxxx. Vociferare deo fortitudini nostrae, iubilare deo Iahacob. Sumite Psalmum, & date tympanum, citharam iucundam cum nebel. Clangite in Calendis tuba in tempore statuto, in die solennitatis nostrae. Quia statum Israel est, iudicium deo Iahacob. Testimonium in Iehoseph posuit illud, cum exiret ipse super terram Aegypti, linguam quam non noueram audivi. Subdixi ab onere humerum eius, manus eius ab alieno transferunt. In angustia inuocasti, & erui te, exaudiui te in abscondito tonitruum, probaui te apud aquam contradictionis Selah. Audi populum meum, & testificari faciam in te. Israel, si ausderis mihi. Non erit in deus alienus, nec incurabis te deo extraneo. Ego sum dominus deus tuus, qui ascendere feci te in terra Aegypti: dilata os tuum, & implebo illud. Et non paruit populus meus voci meae, & Israel noluit mihi obtemperare. Et dimisi eum in fortitudine cordis eorum, iurunt in consiliis suis. Vtinam populus meus obtemperasset mihi, Israel in viis meis ambulasset. Breui tempore inimicos eorum humiliasset, & contra hostes eorum vertisset manum meam. Odio habentes dominum negauerunt eum, et erit tempus eorum in seculo. Et cibauit eum adipe frumenti, & de petra melle saturauit te.

Gene. 41. f.

c. a. caldario opere. Exod. 17. f.

Exod. 20. a.

Actu. 14. c. Baruc. 3. b.

d. mendaces erga ipsi fuisse inuenti horum uero scriptis fuisse in seculo. Et cibasset ipsi. e. in medio deorum iudicet ager.

Psalmi lxxxj. titulus. Psalmus ipsi Afaph. Heb. lxxxj. Deus stat in congregatione dei, an medio iudicij iudicabit. Vique quo iudicabit iniquitatem, & facies impiorum suscipietis. Selah. Iudicate pauperi, & pupillo: pauperem, & egenum iustificate. Eripite pauperem, & egenum de manu impiorum eruite. Nesciuerunt, nec intellexerunt, in tenebris ambulauerunt, nutauerunt omnia fundamenta terrae. Ego dixi, dii estis, & filij excelsi omnes vos. Vere sicut homines mortemini, & sicut vnus est principibus cadetis. Surge, deus, iudica terram, quoniam tu haereditabis omnes gentes.

f. d. tur chiste deus, nostris his dijs ioge p. gl'at' r'cur' ge, uenit. g. o. tu chiste dens ne coti- neat te. h. strepuat

Psalmi lxxxij. titulus. Canticum. Cantus. Psalmus ipsi Afaph. Secundum Heb. lxxxij.

Deus ne taceas tibi, ne sileas, & ne quiescas deus. Quoniam ecce inimici tui sonuerunt, & odio habentes extulerunt caput. Super populum tuum callide egerunt consilium, & consiliati sunt super absconditos tuos. Dixerunt, venite, & succidamus eos de gente, & non memoretur nomen Israel ultra. Quoniam consiliati sunt corde pariter, contra te fecerunt peccigerunt. Tabernacula Edom, & Ismahelim, Moah & Hagarim, Ghebal, & Hammon, & Hamalec, Peleth cum habitatoribus Sor. Etiam Assur copularus est eis, fuerunt brachium filijs Loth, Selah. Fac illis sicut Midian, sicut Sifera, sicut Iabin in torrente Chifon. Dispererunt in Hendor, fuerunt, vt stercus terrae. Pone eos & duces eorum, sicut Horeb, & sicut Zeob, & sicut Zebach, & sicut Salmunnah omnes principes eorum. Qui dixerunt: possideamus nobis habitacula dei. Domini pone eos sicut rotam, sicut supulam coram vento. Sicut ignis quae ardet in sylua, & sicut flamma quae comburit moes. Ita perqueris eos in tepestate tua, & turbine tuo terrebis eos. Imple facies

1. Para. 20. i. p. gl'at' r'cur' Tyrrini. Iudicij. 7. f.

Iudicij. 4. d. & 7. g.

eorum ignominia, & quare non tuum dicit. Pudore afficiantur, & terreatur in seculo seculi, & erubescant, & pereant. Et cognoscat quod tu es, qui es nomen tuum domine, solus tuus, & altissimus super omnem terram.

Psalmi lxxxij. titulus. Victori super Hagithim filijs Corah cantus. Heb. lxxxij.

Quam dilecta tabernacula tua domine exercituum. Cupiuit, & etiam desiderauit anima mea atria domini, cor meum, & caro mea: exultabunt ad deum viuum. Etiam passer inuenit domum, & hirundo nidum sibi, in quo poneret pullos suos: alcaria tua domine exercituum rex mihi & deus mihi. Beati habitatores domus tuae in seculo laudabunt te, Selah. Beatus homo cui est fortitudo in te, via in corde eorum. Traiecentes per uallem Habbacha, fontem ponet eam, etiam piscinas operiet pluuia. Ibunt de exercitu ad exercitum, videbitur deus deorum in Sion. Domine deus exercituum exaudi orationem meam, ausculta deus Iahacob, Selah. Clypeum vide deus, & aspice faciem Christi tui. Quia melior est dies in atrijs tuis, quam mille legi esse in limine in domo dei mei, magis quam habitare in tabernaculis impietatis. Quia sol, & seuitus est dominus deus, gratiam, & gloriam dabit dominus, non prohibebit bonum ambulantes persecte. Domine exercituum, beatus homo qui sperat in te.

Psalmi lxxxij. titulus. Victori filijs Corah cantus. Heb. lxxxij.

Complacuiti domine terrae tuae, reduxisti captiuitatem Iahacob. Remissi sunt iniquitates populi tui, operuisti omne peccatum eorum, Selah. Abstulisti omnem iram tuam, reduxisti a furore faciem tuam. Conuertere nos deus salutis nostrae, & cessare fac iram tuam contra nos. Nunquid in seculo irascaris contra nos, extendes iram tuam in generationem, & generationem? Nonne tu conuerteris, uiuificabis nos, & populus tuus letabitur in te? Ostende nobis domine misericordiam tuam, & salutem tuam da nobis. Audiam quid loquetur dominus deus, quoniam loquetur pacem ad populum suum, & ad misericordes suos, & non conuertentur ad stultitiam. Vere prope est timendus eius salus eius, vt habitet gloria in terra nostra, Misericordia & veritas obtulerunt sibi, iustitia & pax osculatae sunt. Veritas est terra oriatur, & iustitia est caelo prospexit. Etiam dominus dabit bonum, & terra nostra dabit fructum suum. Iustitia ante eum ambulabit, & ponet in via pedes suos.

Psalmus lxxxv. Oratio ipsi Dauidi. Heb. lxxxv.

Inclina domine aurem tuam, exaudi me, quoniam pauper & egenus sum. Custodi animam meam, quoniam misericors sum, serua seruum tuum tu deus mihi sperate in te. Miserere mei domine, quoniam ad te clamabo omni die. Laetifica animam serui tui, quoniam ad te domine animam meam leuaui. Quoniam tu domine bonus, & propiciabilis, & multus misericordia omnibus inuocantibus te. Ausculta domine orationem meam, & intende voci deprecationum mearum. In die angustiae meae inuocabo te, quia exaudies me. Non est sicut tu inter deos domine, nec est secundum opera tua. Omnes gentes quas fecisti uenient, & genu flectet coram te, & glorificabunt nomen tuum. Quoniam magnus es tu, & facis mirabilia, tu es deus solus. Duce me domine viam tuam, ambulabo in veritate tua, vni cor meum, vt timeat nomen tuum. Confitebor tibi domine deus mihi toto corde meo, & glorificabo nomen tuum in seculo. Misericordia tua magna est super me, & eruisi animam meam ex inferno inferiori. Deus superbi surrexerunt aduerfum me, congregatio fortium quaesierunt animam meam, & non posuerunt te coram se. Et tu domine deus misericors, & clemens, iogus ad iram, & multus misericordia, & veritate. Respice ad me, & miserere mei, da fortitudinem tuam seruo tuo, & serua filium ancillae tuae. Fac mecum signum in bonitate, & videant odio habentes me, & pudore afficiantur: quoniam tu domine adiuuisti me, & consolatus es me. Psalmi lxxxv. titulus.

Filijs Corah cantus canticum. Heb. lxxxv.

Vndameta eius in montibus sanctis, Diligat dominus portas Sion, super omnia habitacula Iahacob. Gloriosa dicuntur de

te ciuitas dei, Selah. Memorare facia Aegypti, & Babel scitiam...

Domine deus salutis meae in die clamauit, in nocte coram...

Psalmi lxxxviiij. titulus.

Intellectus ipsi Ethan Ezrachitae. Heb. lxxxix. Misericordias dñi in seculum cantabo...

ponam eum, excelsum praerigib' terrae. In seculum custodia...

Liber quartus. Psalmi lxxxix. titulus.

Oratio ipsius Moyses viri dei. Heb. xc.

Domine habitaculum fuisi nobis in generatione & generatione...

Psalmus xc. Heb. xcj.

Qui habitat in abscondito altissimi, in vmbra omnipotentis...

& retributionem impiorum videbis. Quoniam tu es dominus...

Psalmi xcj. titulus. Catus catici in die sabbati. Heb. xcij. Bonum est confiteri domino...

Psalmus xcij. Hebr. xcij.

Domine regnauit gloria induit, induit dominus fortitudinem...

Psalmus xcij. Heb. xcij.

Deus vltionum domine, deus vltionum appare. Eleuante iudicans...

Psalmus xcviij. Heb. xcviij.

Antate domino canticum nouum, quia mirabilia fecit: seruauit eum...

meus petra fiduciae meae. Et reddet eis iniquitatem eorum...

Psalmus xcviij. Heb. xcviij. Venite laudemus dominum, iubilemus fortitudini salutis...

Antate domino canticum nouum, cantate domino omnis terra...

Psalmus xcviij. Heb. xcviij.

Domine regnauit, exultet terra, laetentur insulae multae. Nubes...

Psalmus xcviij. Heb. xcviij.

Antate domino canticum nouum, quia mirabilia fecit: seruauit eum...

Vertical marginal notes on the left side of the page, including references to other psalms and biblical figures.

Vertical marginal notes on the right side of the page, including references to other psalms and biblical figures.

Vertical marginal notes on the right side of the page, including references to other psalms and biblical figures.

in deserto in solitudine inuicabitatem habitacionis non inueniunt. Famelici etiam sitibundi: anima eorum in ipsis desecit. Et clamauerunt ad dominum in angustia sua, & de angustis eorum eruit eos. Et ambulare fecit eos per viam rectam, ut irent ad ciuitatem habitacionis. Constitute igitur domi no propter misericordiam eius, & mirabilia eius filiis hominum: Quia saturare fecit animam vacuum, & animam famelicam impleuit bono. Habitantes in tenebris, & caligine: vincos inopia, & ferro, quia mutauerunt eloquia dei, & consilium altissimi depexerunt. Et humiliati in labore eorum: impegerunt, & non erat auxiliator. Et clamauerunt ad dominum in angustia sua, & de angustis eorum seruauit eos. Eduxit eos de tenebris, & umbra mortis, & vincula eorum dirupit. Constitute igitur domino propter misericordiam eius, & mirabilia eius filiis hominum. Quia contriuit portas aereas, et vetes ferreos confregit. Stultus propter viam prauaricationis eorum, & propter iniquitates eorum afflicti fuerunt. Omne elcam abominata est anima eorum: & peruenerunt vsque ad portas mortis. Et clamauerunt ad dominum in angustia sua, & ab angustis eorum seruauit eos. Misit verbum suum, & sanauit eos, & eruit de perditionibus eorum. Constitute igitur domino propter misericordiam eius, & mirabilia eius filiis hominum. Et sacrificet sacrificia laudis, & narret opera eius in predicatione. Descendentes ad mare nauibus, facientes opus in aquis multis: ipsi viderunt opera domini, & mirabilia eius in profundo. Dixitque & stetit spiritus turbinis, & exaltauit fluctus eius. Ascenderunt vsque ad caelum, descendunt vsque ad abyssos: anima eorum in malo liquefecit. Tremuerunt, & mouerunt se sicut ebrius, & omnis sapientia eorum absorpta est. Et clamauerunt ad dominum in angustia sua, & de angustis eorum eduxit eos. Stare fecit turbinem in silentio, & siluerunt fluctus eorum. Et laetati sunt, quoniam am siluerunt: & duxit eos ad terminum voluntatis eorum. Constitute igitur domino propter misericordiam eius, & mirabilia eius filiis hominum. Et exaltent eum in ecclesia populi, & in cathedra seniorum laudent eum. Posuit flumina in desertum, & exitus aquarum in locum sitis. Terram fructiferam in saluaginem, propter multitudinem habitantium in ea. Posuit desertum in stagnum aquarum, & terram desertam in exitus aquarum. Et collocauit ibi famelicos, & praeprauerunt ciuitatem habitacionis. Et seminauerunt agros, & plantauerunt vineas, & fecerunt fructum & prouentum. Et benedixit eis, & multiplicati sunt valde, & iumenta eorum non minuit. Et rursus diminiti sunt, & humiliati sunt a potestate mala, & dolore. Effudit de sepectionem super principes, & errare fecit eos in solitudine absque via. Et subleuauit pauperem ab inopia, & posuit sicut gregem familias. Videbunt recti, & letabuntur: & omnis iniquitas claudet os suum. Quis sapiens, & custodiet haec: & intelliget misericordias domini?

Psalmi cvij. titulus. Canticum cantus ipsi Dauid. Heb. cvij. Paratum cor meum deus: cantabo, & canam etiam gloriam meam. Surge psalterium, & cithara, suscitabo me mane. Constitute tibi in populis domine, et canam tibi in nationibus: Quia magna est super caelos misericordia tua, & vsque ad caelos veritas tua. Exaltare super caelos deus, super omnem terram gloria tua. Ut liberentur dilecti tui: serua dextera tua, & exaudi me. Deus locutus est per sanctitatem suam: exultabo, diuidam Sechem, & vallem Succoth metabor. Meus est Ghilhad, meus est Menasseh, & Ephraim fortitudo capitis me: Iehudah legifer meus. Moab olla lotionis meae, super Edom proiciam calceamentum meum, super Peleseth taratarizabo. Quis deducet me ad ciuitatem munitam, quis educet me vsque ad Edom? Nonne deus elongasti nos, & non egredieris deus cum exercitibus nostris? Da nobis auxilium ab angustia: mendax enim salus hominis. In deo faciemus fortitudinem, & ipse conculcabit hostes nostros.

psalmi cvij. titulus. Canticum cantus ipsi Dauid. Heb. cvij. Paratum cor meum deus: cantabo, & canam etiam gloriam meam. Surge psalterium, & cithara, suscitabo me mane. Constitute tibi in populis domine, et canam tibi in nationibus: Quia magna est super caelos misericordia tua, & vsque ad caelos veritas tua. Exaltare super caelos deus, super omnem terram gloria tua. Ut liberentur dilecti tui: serua dextera tua, & exaudi me. Deus locutus est per sanctitatem suam: exultabo, diuidam Sechem, & vallem Succoth metabor. Meus est Ghilhad, meus est Menasseh, & Ephraim fortitudo capitis me: Iehudah legifer meus. Moab olla lotionis meae, super Edom proiciam calceamentum meum, super Peleseth taratarizabo. Quis deducet me ad ciuitatem munitam, quis educet me vsque ad Edom? Nonne deus elongasti nos, & non egredieris deus cum exercitibus nostris? Da nobis auxilium ab angustia: mendax enim salus hominis. In deo faciemus fortitudinem, & ipse conculcabit hostes nostros.

Psalmi cvij. titulus. Victori ipsi Dauid catus, Heb. cvj. Deus laudis meae, ne taceas. Quia os impij, & os dolosum super me aperuerunt: se locuti sunt mecum lingua mendaci. Et verbis odiosis circumdederunt me, & impugnaverunt me gratis. Pro dilectione mea aduersarij sunt mihi, & ego vir orationis era. Et posuerunt aduersum me malum pro bono, & odij pro dilectione mea. Constitute super eum impium, & Sathan ster ad dexteram eius. Cum iudicatus fuerit ipse, exeat impius, & oratio eius sit in peccati. Sint dies eius pauci, praestura eius accipiat alter. Sint filij eius pupilli, & vxor eius vidua. Et mouendo moueant se filij eius, & possulent: & quae rant de suis desertis. Illaqueet fornicator omnia quae sunt ei, & diripiant alieni laborum eius. Ne sit ei extendens misericordiam, & ne sit qui misereatur pupillis eius. Sit posteritas eius in exterminium: in generatione altera deleatur nomen eorum. Memoretur iniquitas patrum eorum domino, & peccatum matris eius ne deleatur. Sint coram domino semper, & succidat terra memoriam eorum. Pro eo quod non est recordatus facere misericordiam, & persecutus est virum pauperem, & mendicum, contritum corde ad interficiendum. Et dilexit maledictionem, & venit ei: & noluit benedictionem, et elongauit se ab eo. Et induit maledictionem sicut vestimentum suum, & intrauit sicut aqua interiora eius, & sicut oleum in ossa eius. Sit ei sicut vestimentum quod operit se, & sicut cingulum quo semper accingit se. Hoc opus aduersariorum meorum ad domino, & loquentium malum contra animam meam. Tu autem domine domine, fac mecum propter nomen tuum, quia bona est misericordia tua: aere me. Quia pauper & egenus ego sum, & cor meum abscessum est in viscibus meis. Sicut umbra cum declinat, ego pertraheo: instabilis factus sum, sicut locusta. Genua mea debilitata sunt a ieiunio, & caro mea macruit a pinguedine. Ego autem fui opprobrium eis: videntes me mouerunt caput suum. Adiuua me domine deus meus: serua me secundum misericordiam tuam. Et sciat quia manus tua hoc: tu dominus, fecisti hoc. Maledicent ipsi, & tu benedices: in supererunt, & pudore afficientur: seruus autem tuus letabitur. Induent se aduersarij mei pudorem, & operientur tanquam vestimento pudore suo. Constitute domino valde ore meo, & in medio multorum laudabo eum. Quoniam stabit ad dexteram pauperis, vt seruet eum a iudicibus anime eius.

Psalmi cx. titulus. Dauidis cantus. Heb. cx. Dixit dominus domino meo: sedes ad dexteram meam: donec ponam inimicos tuos scabellum pedibus tuis. Virgam fortitudinis tuae, mittet dominus ex Sion: dominare in medio inimicorum tuorum. Populus tuus sponte veniet in die fortitudinis tuae, in pulchritudinibus sanctitatis: ex vtero ab aurora fuit tibi ros natiuitatis tuae. Iurauit dominus, & non poenitebit eum: tu es sacerdos in seculum secundum more Melchisedech: Dominus qui est ad dexteram tuam, transfuit in die furoris sui reges. Iudicauit in gentibus, impleuit cadaueribus: transfuit caput super terram multam. De torrente in via bibet: propterea exaltabit caput.

Psalmi cx. titulus. Heb. cx. Halleluiah. Constitute domino toto corde, in secreto rectorum, & congregatione. Magna opera domini, quae supra omnibus volentibus ea. Gloria, & decor opus eius, & iustitia eius manet in seculo. Memoria fecit mirabilium suorum, clemens, & misericors dominus. Et cetera dedit timetibus se memor erit in seculo pacti sui. Fortitudinem operum suorum annunciauit populo suo, vt det eis haereditatem gentium. Opera manuum eius veritas, & iudicium: fidelia omnia: praeccepta eius. Firmata in seculum in seculum: facta in veritate, & rectitudine. Redemptio enim misit populo suo, praecipit in seculo pactum suum: sanctum & terribile est nomen eius. Principium sapientiae timor domini: intellectus bonus omnibus facientibus eam: laus eius permanet in seculum.

Psalmi cx. titulus. Halleluiah. Heb. cxij. Eatus vir qui timet dominum: mandata eius vult valde. Potens in terra erit semen eius: generatio rectorum benedicetur. Opes & diuitiae in domo eius: & iustitia eius manet in seculo. Ortum est in tenebris lumen rectis: clemens & misericors & iustus: Bonus vir donat, & commodat: meretur verba sua in iudicio. Quia in seculo non declinabit: in memoria aeterna erit iustus. Ab auditione mala non timebit: firmum est enim cor eius, fidens domino. Firmum cor eius non timebit, tempore quo intuebitur hostes suos. Disperit dedit pauperibus, iustitia eius manet in seculo: cornu eius exaltabitur in gloria. Impius videbit, & irascetur: dentibus suis frederet & contabescet: desiderium impiorum peribit.

Psalmus cxij. titulus. Halleluiah. Heb. cxij. Audate serui domini, laudate nomen domini. Sit nomen domini benedictum, ex hoc tempore, & vsque in seculum. Ab ortu solis vsque ad occasum eius, laudabile nomen domini. Excelsus super omnes gentes dominus: super caelos gloria eius. Quis sicut dominus deus noster, qui se eleuat ad habitandum, qui humiliat se ad videndum in caelo & in terra? Qui erigit de puluere inopem, de stercore eleuat pauperem: vt sedere faciat cum principibus, cum principibus populi sui. Qui ponis sterilem in familiam, & in matrem ob filios letantem. Halleluiah.

Psalmus cxij. Heb. cxij. Quum egredieretur Israel ex Aegypto, & familia Iahacob e populo barbaro: fuit Iehudah sanctificatio eius, Israel potestas eius. Mare vidit & fugit: Iarden conuersus est retrorsum. Montes exierunt sicut arietes, & colles sicut filij pecudum. Quid fuit tibi mare quod fugisti, & Iarden quod conuertisti retrorsum? Montes salauerunt sicut arietes, & colles sicut filij pecudum. A facie domini contremisce terra, a facie Iahacob. Qui conuertit petram in stagnum aquarum, silicem in fontem aquarum.

Hic incipit alius psalmus in Hebraeo. cxv. Non nobis domine, non nobis, sed nomini tuo da gloriam: propter misericordiam tuam, & propter veritatem tuam. Vt quid dicent gentes: vbi est vnus deus eorum? Deus autem non sicut est in caelo: omnia quae voluit, fecit. Simulachra eorum sunt ex argento, & auro, opus manuum hominum. Os est eis & non loquentur: oculi sunt eis, & non videbunt. Aures sunt eis, & non audient: nares sunt eis, & non odorabunt. Manus sunt eis, & non palpabunt: pedes sunt eis, & non ambulabunt, neque loquentur gutture suo. Sicut ipsa sint qui faciunt ea, omnis qui fidit in eis. Israel fide domino: auxilium eorum, & clypeus eorum ipse est. Domus Aharon fide domino: auxilium eorum, & clypeus eorum ipse est. Qui timetis dominum, fidite domino: auxilium eorum, & clypeus eorum ipse est.

Hic incipit alius psalmus in Hebraeo, in aliquibus codicibus. Dominus memor fuit nostri & benedictus, benedictus domui Israel: benedictus domui Aharon. Benedicet timentibus dominum, pusillus cum magnis. Adiciat dominus super vos, super vos & super filios vestros. Benedicite vos ad domino, qui fecit caelos & terram. Coelum coelum domino: terram autem dedit filiis hominum. Non mortui laudabunt dominum, nec omnes descendentes in sepulchrum. Et nos benedicemus domino ex hoc tempore, & vsque in seculum. Halleluiah.

Psalmus cxv. secundum Septuaginta, & Latinos: secundum Hebraeos est idem psalmus cum praecedenti. Redidi, quando locutus sum: ego depauperatus sum. Valde. Ego dixi cum pauperem: omnis homo mendax. Quid reddam domino pro omnibus retributionibus eius quae sunt super me? Calicem salutem accipiam, & nomen domini inuocabo. Vota mea domino reddam nunc coram omni populo eius. Preciosa in oculis domini mors misericordium eius. Obsecro domine, quia ego seruus tuus, ego seruus tuus filius ancillae tuae: soluisi vincula mea. Tibi sacrificabo sacrificium laudis, & nomen domini inuocabo. Vota mea domino reddam nunc coram omni populo eius. In atrijs domus domini, in medio tui Ierusalaim. Halleluiah.

Psalmus cxvij. Heb. cxvij. Audate dominum omnes gentes, laudate cum omnes populi. Quoniam roborata est super nos misericordia eius, & veritas domini in seculo. Halleluiah.

Psalmus cxvij. Heb. cxvij. Confitemini domino quoniam bonus, quoniam in seculo misericordia eius. Dicant nunc Israel: quoniam in seculo misericordia eius. Dicant nunc familiae Aharon: quoniam in seculo misericordia eius. Dicant nunc qui timeo dominum: quoniam in seculo misericordia eius. De angustia in uocauit dominum, & exaudiuit me in latitudine dominus. Dominus mecum est, non timebo quid faciat mihi homo. Dominus mecum est inter auxiliares meos: & ego videbo opto odio habentibus me. Melius est sperare in domino quam sperare in homine. Melius est sperare in domino, quam sperare in principibus. Omnes gentes circumdederunt me: in nomine domini: quoniam succidam eas. Circumdederunt me, etiam circumdederunt me: in nomine domini: quoniam succidam eas. Circumdederunt me sicut apes, & extinetae sunt sicut ignis spinarum: in nomine domini: quoniam succidam eas. Impulso impulisti me, vt caderem: & dominus adiuuit me. Fortitudo mea, & laus dominus: & fuit mihi in salutem. Vox laudis, & salutis in tabernaculis iustorum: dextera domini fecit fortitudinem. Dextera domini excelsa: dextera domini facit fortitudinem. Non Moriar, sed viuum, & narrabo opera domini. Corripiendo corripuit me, & morti non tradidit me. Aperite mihi portas iustitiae: ingrediar eas, & confitebor domino. Haec porta domini, iusti intrabunt per eam. Constitute tibi, quoniam exaudisti me & fuisti mihi in salutem. Lapis quem reprobauerunt edificantes, fuit in caput anguli. A domino fuit istud, & est mirabile in oculis nostris. Haec est dies quam fecit dominus, exultemus, & letemur in ea. Obsecro domine saluifica nunc, obsecro domine, prosperare fac nunc. Benedicite qui venit in nomine domini: benedicimus vobis de domino domini. Deus dominus, & illuxit nobis: ligate agnum fuit vobis vsque ad cornua altaris. Deus meus es tu, & constitute tibi: deus meus, & exaltabo te. Confitemini domino, quoniam bonus quoniam in seculo misericordia eius.

Psalmus cxvij. Heb. cxij. Propheta duabus & viginti ogdo adibus, id est, octonariis versusum distinxit, vniuersumque litterae Hebraicae elemento octonos versus tribuens, qui ab illis elementis incipiunt: vt omnes versus primae ogdoadis ab Aleph, secundae a Beth, & ita deinceps.

Statuta tua custodiam; ne derelinquas me nimis.

¶ Secunda Ogdoas incipit à Beth.

IN quo mundabit ad olefens semitam suam, vt custodiat iuxta verbum tuum. Toto corde meo exquiliui te; ne erre facias me à mandatis tuis. In corde meo abscondi eloquia tua, vt non peccem tibi. Benedictus es domine; doce me statuta tua. Labiis meis narraui omnia iudicia oris tui. In via testimoniorum tuorum gauisus sum, sicut super omnibus diuitiis. In praeceptis tuis meditabor, & aspiciam semitas tuas. In statutis tuis delectabor, non obliuiscar verborum tuorum.

¶ Tertia Ogdoas incipit à Chimal.

Reribue seruo tuo vt viuam; & custodiam verba tua. Reuela oculos meos, & aspiciam mirabilia de lege tua. Aduena ego sum in terra, ne abscondas à me praecepta tua. Confracta est anima mea ob desiderium, quod habet ad iudicia tua omni tempore. Disperdidisti superbos maledictos, errantes scilicet à praeceptis tuis. Deuolue à me opprobrium, & contempum; quia testimonia tua custodiui. Etiam sederunt principes, & contra me locuti sunt; seruus autem tuus meditabitur in statutis tuis. Etiam testimonia tua sunt delectationes meae & vi ri consilij mei.

¶ Quarta Ogdoas incipit à Daleth.

Adhaesi pulueri anima mea: viuifica me secundum verbum tuum. Vias meas narraui, & exaudisti me; doce me statuta tua. Viam praeceptorum tuorum fac me intelligere, & meditabor in mirabilibus tuis. Stillauit anima mea pro dolore; confirma me iuxta verbum tuum. Viam mendaciam moue a me, & legem tuam dona mihi. Viam veritatis elegi, iudicia tua posui coram me. Adhaesi testimoniis tuis; domine ne pudore afficias me. Viam mandatorum tuorum curram, & quum dilataueris cor meum.

¶ Quinta Ogdoas incipit ab He.

Doce me domine viam statutorum tuorum, et custodiā legē tuā et custodiā illam toto corde. Incedere fac me per semitam mandatorum tuorum; quia ipsam volui. Inclina cor meū ad testimonia tua, & non ad auaritiam. Transire fac oculos meos, vt non videant vanitatem; in viis tuis viuifica me. Confirma seruo tuo eloquium tuum, quod est ad timorem tuum. Transire fac opprobrium meum quod timui; quia iudicia tua bona. Ecce concupiui mandata tua; in iustitia tua viuifica me.

¶ Sexta Ogdoas incipit à Vau.

Et veniant mihi misericordiae tuae domine; salus tua secundum eloquium tuum. Et respondebo opprobriis afficienti me verbum: quod spes mea est in verbo tuo. Et ne remoueas de ore meo verbum veritatis vsq; valde; quia iudicia tua expectaui. Et custodiam legem tuam semper, in seculum & vltra. Et ambulabo in latitudine, quia mandata tua quaesui. Et loquar de testimoniis tuis coram regibus, & non pudore afficiar. Et delectabor in mandatis tuis, q̄ dilexi. Et leuabo palmas meas ad praecepta tua, quae dilexi; & meditabor in statutis tuis.

¶ Septima Ogdoas incipit à Zain.

Memento verbi seruo tuo, in quo sperare fecisti me. Haec est consolatio mea, in afflictione mea; quia eloquium tuum viuificauit me. Superbi deriserunt me vsq; valde; à lege vero tua non declinaui. Recordatus sum iudiciorum tuorum à seculo domine, & consolatus sum. Terror tenuit me propter impios, qui dererunt legē tuam. Cantus fuerunt mihi statuta, in domo peregrinationum mearum. Recordatus sum nocte nominis tui domine, & custodiui legem tuam. Hoc bonum fuit mihi quod praecepta tua custodiui.

¶ Octaua Ogdoas incipit à Cheth.

Portio mea domine, dixi, vt custodirem verbum tuum. Deprecaui faciem tuam toto corde; miserere mei secundum eloquium tuum. Cogitavi vias meas, & conuertit pedes meos ad testimonia tua. Festinaui, & non tardauit, vt custodirem mandata tua. Cateruae impiorum praedatæ sunt me; se-

gis autem tuae non sum oblitus. Media nocte surgam ad confidendum tibi, super iudicia iustitiae tuae. Socius sum omnibus qui timeant te, & custodientibus praecepta tua. Misericordiae tuae, domine, plena est terra: statuta tua doce me.

¶ Nona Ogdoas incipit à Theth.

Bonum fecisti cum seruo tuo domine, secundum verbum tuum. Bonum sermonem, & scientiam doce me, quia praeceptis tuis credidi. Priusquam humiliarer ego errabam; & nunc eloquium tuum custodiui. Bonus tu, & beneficus; doce me statuta tua. Applicuerunt mihi mendacium superbi, ego roto corde custodiam praecepta tua. Impugnauit se sicut adeps cor eorum; ego vero lege tua delectatus sum. Bonum fuit mihi quod afflicus fui, vt discam statuta tua. Melior est mihi lex oris tui, quam milia auri & argenti.

¶ Decima Ogdoas incipit à Iod.

Manus tuae fecerunt me, & disposuerunt me; fac me intelligere, & discam praecepta tua. Qui timeant te, vt debunt me, & laetabuntur; quia verbum tuum expectaui. Non ui domine quod iustitia sunt iudicia tua; et in veritate afflixisti me. Sit nunc misericordia tua ad consolandum me, secundum eloquium tuum seruo tuo. Veniat mihi misericordiae tuae, & viuam; quia lex tua delectatio mea est. Pudore afficiantur superbi, quoniam gratis peruertere voluerunt me; ego autem meditabor in praeceptis tuis. Conuertantur ad me qui timeant te, & sciunt testimonia tua. Sit cor meum perfectum in statutis tuis; vt non pudore afficiar.

¶ Undecima Ogdoas incipit à Chaph.

Dideraui salutem tuam anima mea; ad verbum tuum speraui. Defecerunt oculi mei ad eloquium tuum, dicens: quando consolaberis me? Quia sicut vter in fumo; statutorum tuorum non sum oblitus. Quot sunt dies serui tui? quando facies contra persequentes me iudicium? Foderunt mihi superbi foueas, quod non est secundum legem tuam. Omnia mandata tua veritas; gratis persecuti sunt me, adiuua me. Fere cōsumpserunt me in terra; & ego non dereliqui praecepta tua. Secundum misericordiam tuam viuifica me, & custodiam testimonium oris tui.

¶ Duodecima Ogdoas incipit à Lamed.

In seculum domine verbum tuum permanet in caelo. In generatione & generationem veritas tua; fundasti terram, & stabit. Ad iudicia tua facienda steterunt vsq; ad hanc diem, quia omnes tui. Nisi lex tua delectationes meae fuissent, tunc perissem in afflictione mea. In seculum non obliuiscar praeceptorum tuorum, quia in ipsis viuificasti me. Tuus ego sum, serua me; quoniam praecepta tua quaesui. Me expectauerunt impij ad perdendum me; testimonia tua intelligam. Omnis consummationis vidi finem; latum praeceptum tuum valde.

¶ Tertiadecima Ogdoas incipit à Mem.

Quam dilexi legem tuam: quotidie ipsa est meditatio mea. Prae inimicis meis sapienter effecisti me praeceptis tuis; quia lex tua in seculum est apud me. Prae oibus docētib; me intellexi; quia testimonia tua meditatio mea sunt. Prae senibus intellexi; quia praecepta tua custodiui. Ab omni semita mala prohibui pedes meos, vt custodiā verbum tuum. A iudiciis tuis non recessi, quia tu docuisti me. Quā dulcia fuerunt palato meo eloquia tua; praemelle ori meo. A praeceptis tuis mihi intelligentiam comparo; propterea odium omnem semitam mendacij.

¶ Quartadecima Ogdoas incipit à Nun.

Lucerna pedi meo verbum tuum, & lumen semitae meae. Iuravi, & mecum constitui, vt custodirē iudicia iustitiae tuae. Afflictus sum vehementissimē; domine viuifica me secundum verbum tuum. Voluntaria oris mei velis q̄o dñe, & iudicia tua doce me. Anima mea in manu mea semper; & legis tuae non sum oblitus. Posuerunt impij laqueum mihi; & à praeceptis tuis non erraui. Hicreditate accēpi testimonia tua in seculo; quia gaudium cordis mei sunt. Inclinaui cor meum ad faciendū statuta tua in seculo, vsq; in finē.

Quintadecima

a Ramos puros, a legis trunco diducos.

Sextadecima Ogdoas incipit à Samec. Vtuculos odio habui, & legem tuam dilexi. Latibulum meum, & securum meum es tu in verbum tuum speraui. Recedite à me maligni, & custodiam praecepta dei mei. Confirma me secundum verbum tuum, & viuam; & ne pudore afficias me ab expectatione mea. Confirma me, & seruabor, & delectabor in statutis tuis semper. Cōculcasti omnes errantes à statutis tuis; quia mendacium est dolus eorum. Vt scorias cessare fecisti omnes impios terrae; ideo dilexi testimonia tua. Horruit propter timorem tuum caro mea, & à iudiciis tuis timui.

¶ Decimasexta Ogdoas incipit ab Hain.

Feci iudicium, & iustitiam; ne derelinquas me opprimenibus me. Dirige seruum tuum in bonum, ne vim inferat mihi superbi. Oculi mei defecerunt ad salutem tuam, & ad eloquium iustitiae tuae. Fac cum seruo tuo secundum misericordiam tuam, & statuta tua doce me. Seruus tuus ego sum, fac me intelligere, & sciam testimonia tua. Tempus faciendi domino, dissipauerunt legem tuam. Ideo dilexi praecepta tua magis quam aurum, & obrizum. Propterea omnia praecepta, omnia inquam, recta censui, & omnem semitam mendacij odiui.

¶ Decimasextima Ogdoas incipit à Pe.

Mirabilia testimonia tua; ideo custodiuit ea anima mea. Aperit verborum tuorum illuminat, & intelligere facit simplices. Os meum aperui, & respiraui; quia praecepta tua desideravi. Aspice ad me, & miserere mei; secundum consuetudinem tuam erga diligentes nomen tuum. Gressus meos firma in eloquio tuo; & non dominabitur mihi omnis iniquitas. Redime ab oppressione hominum, & custodiam praecepta tua. Faciem tuam fac lucere seruo tuo, & doce me statuta tua. Riuus aquarum descenderunt ab oculi meis, propterea quod non custodierunt legem tuam.

¶ Decimasextima Ogdoas incipit à Sadi.

Iustus es domine, & rectum iudicium tuum. Precepisti nobis iustitiam testimonia tua, & veritate valde. Succidit me zelus meus, quia oblitus sum verborum tuorum hostes mei. Probatus est sermo tuus valde, & seruus tuus dilexit illum. Parulus sum, & despectus; praeceptorum tuorum non sum oblitus. Iustitia tua iustitia in seculum, & lex tua veritas. Afflictio, & angustia inuenierunt me; praecepta tua delectationes meae sunt. Iustitia testimoniorum tuorum in seculo; fac me intelligere, & viuam.

¶ Decimasextima Ogdoas incipit à Coph.

Clamauit roto corde, exaudi me domine; statuta tua custodiā. Clamauit ad te, serua me; & custodiā testimonium tuum. Praeueni crepusculo, & clamauit; verbum tuum expectaui. Praeueni oculi mei vigilas, ad meditandum in eloquio tuo. Vocem meam audi secundum misericordiam tuam domine; secundum iudicium tuum viuifica me. Appropinquauerunt sequentes malam cogitationem; à lege tua elongauerunt se. Prope es tu domine, et omnia praecepta tua sunt veritas. Antea noui de testimoniis tuis, quia in seculo fundasti ea.

¶ Vigesima Ogdoas incipit à Res.

Vide afflictionem meam, & erue me; quia legis tuae non sum oblitus. Iudicia iudicium meum, & redime me; propter eloquium tuum viuifica me. Longe est ab impijs salus, quia statuta tua non quaesierunt. Misericordiae tuae multae domine; secundum iudicia tua viuifica me. Multi sunt persequentes me, & hostes mei; testimonia autem tuis non declinaui. Vidi praeradicantes, & tædio affectus sum; quia eloquium tuum non custodierunt. Vide, quia praecepta tua dilexi; domine secundum misericordiam tuam viuifica me. Principium verbitui veritas; & in seculo omne iudicium iustitiae tuae.

¶ Vigesima prima Ogdoas incipit à Sin.

Princes persecuti sunt me gratis; & a verbo tuo timuit cor meum, & audio super eloquio tuo, sicut qui inuenit spolia multa. Mendacium odiui, & abominatus sum; legē tuam dilexi. Septies in die laudauit te, super iudicia iustitiae tuae.

Pax multa diligentibus legem tuam; & non est eis offensio. Expectaui salutem tuam domine, & praecepta tua feci. Custodiuit anima mea testimonia tua, & dilexit ea vehementer. Custodiui praecepta tua, & testimonia tua; quia omnes vię meae sunt coram te.

¶ Vigesima secunda Ogdoas incipit à Tau.

Appropinquet clamor meus corā te domine; secundum verbum tuum fac me intelligere. Veniat deprecatio mea coram te secundum eloquium tuum erue me. Eructabunt labia mea laudem, cum docueris me statuta tua. Loquetur lingua mea eloquium tuum; quia omnia mandata tua sunt iustitia. Sit manus tua ad auxiliandum mihi; quoniam praecepta tua elegi. Desideraui salutem tuam domine; & lex tua delectationes meae. Viuet anima, & laudabit te; & iudicia tua adiuuabunt me. Erraui sicut pecus perditum; quere seruum tuum; quia mandatorum tuorum non sum oblitus.

¶ Psalmus cxi. ¶ Canticum graduum. Heb. cxi.

Ad dominum in angustia mea clamaui, et exaudivit me. Domine erue animam meā à labio mendacij, et à lingua dolosa. Quid dabit tibi, & quid apponet tibi lingua dolosa? Sanguis potentis acutae, cum carbonibus iuniperorum. Heu mihi quia peregrinatus sum in Mesech, habitauit cum tabernaculo. Chedar, Multum habitauit sibi anima mea, cum odio habere pacē. Ego erā vir pacis, & cum loq̄bar, ipsi loq̄bant ad bellum.

¶ Psalmus cxii. ¶ Canticum graduum. Heb. cxii.

Leuabo oculos meos ad montes, vnde veniet auxilium meum. Auxilium meum à domino, qui fecit coelum & terram. Non permittet vt declinet pes tuus, neq; dormitabit qui custodit te. Ecce non dormitabit, neq; dormiet, qui custodit Israel. Dominus custos tuus, dominus umbra tua, super manum dexteram tuam. Per diem sol non percutiet te neq; luna per noctem. Dominus custodiet te ab omni malo, custodiet animam tuam. Dominus custodiet exitum tuum, & introitum tuum, ex hoc tempore & vsque in seculum.

¶ Psalmus cxiii. ¶ Canticum graduum. Heb. cxiii.

Laetatus sum cum dicentibus mihi in domum domini ibimus. Stantes fuerunt pedes nostri in portis ius Ierusalaim. Ierusalaim quae aedificatur, vt ciuitas, cui iuncta est simul. Quia illuc ascenderunt tribus tribus dñi, testimonium dñi ad confitendū nomini domini. Quia ibi sederunt sedes ad iudicium, sedes domui David. Postulate pacem Ierusalaim; prosperabuntur diligentes te. Sit pax in antemuralibus tuis, prosperitas in domibus tuis. Propter fratres meos, & proximos meos, loquar nunc pacem in te. Propter domum domini dei nostri, quæram bonum tibi.

¶ Psalmus cxiiii. ¶ Canticum graduum. Heb. cxiiii.

Ad te leuaui oculos meos, quia habitas in caelis. Ecce sicut oculi seruorum ad manum dominorum suorum, sicut oculi ancillae ad manum dominae suae, ita oculi nostri ad dominum deum nostrum, donec miseretur nostri. Miserere nostri domine, miserere nostri; quia multum satiati sumus despectione. Multum satiata est sibi anima nostra subsannatione abundantium, & despectione superborum.

¶ Psalmus cxv. ¶ Canticum graduum ipsi David. Heb. cxv.

Nisi esset dominus qui fuit nobiscum, dicat nunc Israel: Nisi esset dñs qui fuit nobiscum; quum surrexerunt aduersum nos homines: Tunc vitios deglutissent nos, quum irasceretur furor eorum in nos. Tunc aquae operuissent nos, & torrens transisset super animam nostram. Tunc transisset super animam nostram aqua superba. Benedictus dominus, qui non dedit nos in praedam dentibus eorum. Anima nostra sicut aqua euasit de laqueo venantium; laqueus contritus est, & noseuimus. Ad iutorum nostrum in nomine domini, qui fecit caelum & terram.

¶ Psalmus cxvi. ¶ Canticum graduum. Heb. cxvi.

Qui confidit in dño, erit sicut mōs Sion, quod non commouebit sed in seculo. mēabit. Ierusalaim mōtes habet in circuitu

b enarrabo e. Diabitur

d & in iustitia legis tuae gratificare mihi e quia dilataueris cor meum.

f merito aduerbium siue ob causam, nec abs re.

g erga seminum, quo scilicet uerbo regnum es in pollicibus

a intelligētia gustum.

b Concinnat super me superbi meum cūmat ego

c mendaciter, dolose.

d mendaciter

e hodie praesto sunt omnia quia ea oia tibi seruauit.

e Caput id est, precipui in sermone tuo est ueritas eius in iudiciis tuis multae; idq; semper.

a Arabie loca sunt.

b que confitetur sunt sedes sine solia palatii

ru suo, & dñs in circuitu populi sui, ex hoc tēpore, & vsque in seculum. Quia nō requiescet virga impietatis super fortem iustorum, ne mittant iusti ad iniquitatem manus suas. Benefac domine bonis, & rectis in cordibus suis. Declinantes autem in peruerlitas suas, ambulare faciet dominus cum operantibus iniquitatem: pax autem erit super Israel.

¶ Psalmus cxxvi. ¶ Canticum graduum. Heb. cxxvi.

a reuerſio

Quando redire fecit dominus captiuitatem Sion, sicut somnians. Tunc repletum est risu os nostrum, & lingua nostra laudet: tunc dixerunt inter gentes magnificauit dominus facere cum istis. Magnificauit dominus facere nobiscum: sicut somnians. Redire fac domine captiuitatem nostram, sicut torrentes in arido. Qui seminant cum lacrymis, cum laude metent. Eundo ibit, & flendo portans preciosum semen: veniendo veniet cum laude, portans manipulos suos.

¶ Psalmus cxxvi. ¶ Canticum graduum ipsi Solomoh. Hebr. cxxvi.

Si dominus non edificet domum, frustra laborant in ea qui edificat eam. Si dominus non custodiat ciuitatem, frustra vigilat custos. Frustra vobis est maturantibus surgere, tardantibus sedere, et edentibus panem dolorum: sic dabit dilecto suo somnum. Ecce hereditas domini, filij: merces, fructus ventis. Sicut sagittae in manu potentis, ita filij iuuentutum. Beatus vir qui impleuit pharetram suam ipsis: non pudore afficitur, quum locuti fuerint cum inimicis in porta.

¶ Psalmus cxxvii. ¶ Canticum graduum. Hebr. cxxvii.

Beatus omnis qui timet dominum, qui ambulat in viis eius. Quia laborem manuum tuarum comedet: beatus eris, & bonum tibi erit. Vxor tua erit sicut vitis fructificans in lateribus domus tuae, & filij tui sicut plantationes olearum, in circuitu mensae tuae. Ecce sic benedicetur vir, qui timet dominum. Benedicat tibi dominus ex Sion, & videas bonum Ierusalaim omnibus diebus vitae tuae. Et videas filios filijs tuis, pacemque super Israel.

¶ Psalmus cxxvii. ¶ Canticum graduum. Hebr. cxxvii.

Multum angustis affecerunt me ab adolescentia mea, dicit nunc Israel. Multum angustis affecerunt me ab adolescentia mea: verum non praeualuerunt mihi. Supra dorsum meum arauerunt arantes, & in longum protraxerunt sulcum suum. Dominus iustus concidit funes impiorum. Pueri dore afficientur, & credibunt retrorsum omnes qui odio habent Sion. Erunt sicut herba rectorum, quae antequam educatur, exaruit. Quia non impleuit manum suam qui metit, nec rachium suum qui congregat manipulos. Et de qua non dixerit transiētes: benedictio domini super vos: benediximus vobis in nomine domini.

¶ Psalmus cxxix. ¶ Canticum graduum. Heb. cxxix.

De profundis clamaui ad te domine. Domine audi vocem meam, & sine aures tuae intente ad vocem deprecationum mearum. Si iniquitates obseraueris domine, domine quis stabit? Si quidem apud te est remissio: ideo timeberis. Expectaui dominum, expectaui anima mea: & in verbo eius fiduciam habui. Anima mea ad dominum ante custodes matutinos, ante custodes inquam matutinos. Expecta Israel dominum, quia cum domino est misericordia, & multa cum eo redemptio. Et ipse redimet Israel, ex omnibus iniquitatibus eius.

¶ Psalmus cxxx. ¶ Canticum graduum ipsi Dauid. Hebr. cxxx.

Domine non est exaltatum cor meum, neque elati sunt oculi mei, neque ambulauit in magnis, neque in mirabilibus supra me. Nili posui, & illic feci animam meam, sicut ablactatum super matrem suam: sicut ablactatus est in me anima mea. Spera Israel in dño, ex hoc tempore, & vsque in seculum.

c excidit colligationes dirigendo sic licet eorum co federationes & ligas.

d Imo in gualitate sua posui, & cōtiui animam meam, ac si esset puer ablactatus, apud matrem suam quem sicut mater a lacte cohibet.

¶ Psalmus cxxxj. ¶ Canticum graduum. Heb. cxxxj.

Memento domine Dauid & vniuersae afflictionis eius. Qui iurauit domino, & vouit potenti Iahacob: Si introiero in tabernaculum domus meae, si ascendero super lectum strati mei: Si dederō somnum oculis meis, & palpebris meis dormitationem: Donec inueniam locum domino, & habitacula forti Iahacob. Ecce audiui me in Ephrathab: inuenimus eum in campis sylvae. Inhibimus in tabernacula eius, & incuruabimus nos scabello pedum eius. Surge domine ad requiem tuam, tu & arca fortitudinis tuae. Sacerdotes tui induant iustitiam, & pij tui cōiubilo cantent. Propter Dauid seruum tuum, ne auertas faciem Christi tui. Iurauit dominus ipsi Dauid veritatem, non auertetur ab ea: de fructu ventris tui ponā super solium tuum. Si custodierint filij tui pactum meum, & testimonium meum quae docebo, etiam filij eorum vsque in seculum sedebunt super solium tuum. Quoniam elegit dominus Sion, & desiderauit vt esset habitaculum sibi. Haec requies mea vsque in seculum. hic habitabo, quoniam desiderauit eam. Haec enim benedicendo benedicam, & pauperes eius saturabo pane. Sacerdotes autem eius induam salutem, & pij eius exultando cantabunt. Ibi vigere faciam cornu Dauid: parauit lucernam christo meo. Inimicos eius induam pudorem, & super eum florebit corona eius.

¶ Psalmus cxxxij. ¶ Canticum graduum ipsi Dauid. Hebr. cxxxij.

Ecce quam bonum & quam iocundum, habitare fratres etiam pariter. Sicut oleum optimū super caput, descendens super barbā, barbā Aharon: quod descendit super ora vestimentorum eius. Sicut ros Chermou qui descendit super montes Sion: quoniam ibi praecipit benedictionem, & vitam vsque in seculum.

¶ Psalmus cxxxij. ¶ Canticum graduum. Heb. cxxxij.

Eia benedicite domino omnes serui domini, qui statis in domo domini in noctibus. Leuate manus vestras ad sanctitatem, & benedicite domino. Benedicat tibi dominus ex Sion, qui fecit caelum & terram.

¶ Psalmus cxxxij. Halleluia. Heb. cxxxv.

Laudate nomen domini, laudare serui domini. Qui statis in domo domini, in atrijs domus dei nostri. Laudate dominum, quia bonus dominus: canite nomini eius, quia iocundum. Quoniam Iahacob elegit sibi dominum, Israel vt sit peculiaris sibi. Quia noui, quod magnus est dominus, & deus noster praes omnibus diis. Omnia quae voluit dominus fecit in caelo & in terra: in maribus, & omnibus voraginibus. Qui ascendere facit nubes ab extremo terrae, fulgura ad pluuiam facit: qui educit ventum de thesauris suis. Qui percussit primo genitā Aegypti, ab homine vsque ad iumentum. Misit signa & prodigia in medio tui Aegypti: in Parhoh & in omnes seruos eius. Qui percussit gentes multas, & occidit reges fortes: Sichon regem Emoraeum, & Hogh regem Basan, & omnia regna Chenahan. Et dedit terram eorum haereditatem, haereditatem Israel populo suo. Domine nomen tuum in seculum: domine memoria tua in generatione & generationem. Quia iudicium faciet dominus populo suo, & seruis suis ignoscat. Simulachra gentium, argentum & aurum, opus manuum hominis. Os est eis, & non loquentur: oculi sunt eis, & non videbunt. Aures sunt eis, & non auiscunt: etiam non est spiritus in ore ipsorum. Sicut ipsa sint facientes ea, & omnis qui fideat eis. Familie Israel benedicite domino: familie Aharon benedicite domino. Familie Leui benedicite domino: qui timeatis dominum benedicite domino. Benedictus dominus ex Sion, qui habitat in Ierusalaim. Halleluia.

¶ Psalmus cxxxv. Hebr. cxxxv.

Confitemini domino, quoniam bonus: quoniam in seculum misericordia eius. Confitemini deo deorum: quoniam in seculum misericordia eius. Confitemini domino dominorum: quoniam

2. Reg. 7. d.

2. Para. 6. g. Luc. 1. c. Act. 1. a.

Luc. 1. g. Mal. 3. c. Luc. 1. b.

Terem. 10. e.

Exodi. 12. d. Num. 11. g.

Iofue. 12. c.

Sapient. 13. d.

quoniam in seculum misericordia eius. Et qui fecit mirabilia magna solus: quoniam in seculum misericordia eius. Et qui fecit caelos intelligentia: quoniam in seculum misericordia eius. Et qui extendit terram super aquas: quoniam in seculum misericordia eius. Et qui fecit luminaria magna: quoniam in seculum misericordia eius. Solem ad dominum in die: quoniam in seculum misericordia eius. Lunam, & stellas ad dominum in nocte: quoniam in seculum misericordia eius. Et qui percussit Aegyptum cum primogenitis eorum: quoniam in seculum misericordia eius. Et qui educit Israel de medio eorum: quoniam in seculum misericordia eius. In manu forti, & brachio extenso: quoniam in seculum misericordia eius. Et qui diuisit mare Suph, in diuisiones: quoniam in seculum misericordia eius. Et transiit fecit Israel per medium eius, quoniam in seculum misericordia eius. Et exculsit Parhoh, & exercitū eius in mari Suph: quoniam in seculum misericordia eius. Qui ambulare fecit populum suum per desertum: quoniam in seculum misericordia eius. Et qui percussit reges magnos: quoniam in seculum misericordia eius. Et occidit reges fortes: quoniam in seculum misericordia eius. Sichon regem Emoraeum, quoniam in seculum misericordia eius. Et Hogh regem Basan, quoniam in seculum misericordia eius. Et dedit terram eorum in haereditatem: quoniam in seculum misericordia eius. Haereditatem Israel seruo suo: quoniam in seculum misericordia eius. Qui in humilitate nostra memor fuit nostri: quoniam in seculum misericordia eius. Et redemit nos ab hostibus nostris: quoniam in seculum misericordia eius. Qui dat panem omni carni: quoniam in seculum misericordia eius. Confitemini deo caeli: quoniam in seculum misericordia eius.

Exodi. 14. g.

Num. 21. c. Num. 11. g. Iofue. 12. c.

Iuxta flumina Babel ibi sedimus, etiam fleuimus, dum recordamur Sion. Super salices in medio eius, suspēdimus citharas nostras. Quia ibi postularunt à nobis, qui captiuos duxerunt nos, vt diceremus verba cantici, & citharis suspensis verba laetitiae: cantate nobis de cantico Sion. Quomodo cantabimus canticum domini, in terra alienigenae? Si oblitus fuero tui Ierusalaim, obliuiscatur mei dextera mea. Adhaereat lingua mea palato meo, si non meminero tui, si non ascendere fecero Ierusalaim, in capite laetitiae meae. Recordare domine filiorum Edō, diei Ierusalaim, qui dicunt: disce operite, disce operite vsque ad fundamentū in ea. Filia Babel vastata, beatus qui retribuit tibi retributionem, quam retribuisti nobis. Beatus qui apprehendet, & alidet paruulos tuos ad petram.

¶ Psalmi cxxxij. titulus. ¶ Ipsi Dauid. Hebr. cxxxij.

Confitebor tibi toto corde meo: coram angelis canā tibi. Incuruabo me templo sanctitatis tuae, & confitebor nomini tuo super misericordiam tuam, & super veritatem tuam: quoniam magnificasti super omnia nomen tuum, & eloquiū tuum in die qua inuocaui te, exaudisti me: roborasti me in anime meae fortitudine. Confiteantur tibi domine omnes reges terrae, quia audierunt eloquia oris tui. Et cantent in viis domini: quoniam magna est gloria domini. Quoniam excelsus dominus, & humilem videbit, & excelsus à longinquo cognosceret. Si ambulauero in medio angustiae viuificabis me, super iram inimicorum meorum mittes manum tuam, & seruabit me dextera tua. Dominus retribuet pro me, domine misericordia tua in seculum: opus manuum tuarum ne dimittas.

¶ Psalmi cxxxij. titulus. ¶ Victori ipsi Dauid psalmus. Hebr. cxxxij.

Domine inuestigasti me, & cognouisti. Tu cognouisti confessionem meam, & resurrectionem meam, intellexisti cogitationem meam à longe. Semitam meam, & accubitus meum ventilasti, & omnes vias meas intellexisti. Quia non est sermo in lingua mea: ecce domine tu nosti totum ipsum. Retrad, & ante formasti me, & posuisti super me manum tuam. Mirabilior est scientia tua, excelsa est, nō potero eam attingere. Quo ibo à spiritu tuo, & quo à facie tua fugiam? Si ascendero

1. Reg. 3. d.

in caelum, ibi es: & si stratum fecero in inferno, ecce tu es. Si assumpsero pennas luciferi, & habitauero in nouissimo occidente: etiam ibi manus tua ducet me, & tenebit me dextera tua. Et si dixerō: veruntamen tenebrae occultabunt me, & nox radiabit circa me. Etiam tenebrae non occultabunt aliquid à te, & nox sicut dies lucebit, tenebrae sicut lux, & lux sicut tenebrae. Quia tu possedisti renes meos, textisti me in utero matris meae. Confitebor tibi eo quod in terribilibus multis miraculatus sum mirabilibus operibus tuis: & anima mea cognoscit valde. Non fuit occultum corpus meum à te, quando factus fui in occulto: quando variè compactus sum in imis terrae. Embriorem meum viderunt oculi tui, & in libro tuo omnia scripta erant, quae per dies formata sunt: cum adhuc nullum eorum extaret. Quam preciosa mihi fuerunt cogitationes tuae deus, quam inualuerunt summæ earum: Dinumerabo eas, & prae arena multiplicabuntur: textisti mihi molestiam, adhuc tamen ego tecum sum. Si occideris deus impiū, & viros sanguinolentos: recedite à me. Qui dixerunt contra te abominatorem, assumpserunt in vanum nomen tuum hostes tui. Nōne odio habentes te odio habeo, & contra inimicos tuos te dico afficiat? Perfecto odio odi illos, pro inimicis fuerunt mihi. Inuestigame deus, & scito cor meum: proba me, & scito cogitationes meas. Et vide si via irrationis in me est: duc me per viam sempiternam.

¶ Psalmi cxxxix. titulus. ¶ Victori psalmus ipsi Dauid. Hebr. cxi.

Ripe me domine ab homine malo, à viro habente iniquitates custodi me. Qui cogitauerunt mala corde, omni die congregauerunt bella. Auerunt linguam suam, sicut serpens: venenit apud labijs eorum. Selah. Custodi me domine à manibus impij, à viro habente iniquitates custodi me: qui cogitauerunt impellere pedes meos. Abscōderunt superbi laqueum mihi, & funibus extenderunt rete in loco semitae: laqueos posuerunt mihi, Selah. Dixi domino: deus meus es tu: ausculta vocem deprecationum mearum. Domine, domine, fortitudo salutis meae, operi caput meum in die armorū. Ne tradas domine desideria sua impio, cogitationem eius ne pericias, ne exaltet se, Selah. Caput circumdantium me: mendacium laborum eorum operiet eos. Declinabit superbi laqueum meum, & in igne cadere facies eos: in foueas, ne refurgant. Vir lingue non firmabitur in terra, nec vir rapinae malus: venabitur ipsum haec res ad precipitia. Noui quod faciet dominus iudiciū pauperis, iudicium mendicorum. Veruntamen iusti confitebuntur nomini tuo: habitabunt recti cum vultu tuo.

¶ Psalmi cxi. titulus. ¶ Canus ipsi Dauid. Hebr. cxi.

Domine clamaui ad te, festina ad me: ausculta vocem meam cum clamauero ad te. Firmetur oratio mea sicut fundamentū in conspectu tuo: et eleuatio manuum mearum sit vt sacrificium vespertinum. Pone domine custodiam ori meo, custodi ostium laborum meorum. Ne inclines cor meum ad rem malam, ad faciendum opera in impietate cum viris operantibus iniquitatem: & non comedam cibum voluptatum eorum. Percutiam me iustus in misericordia, & increpet me, & oratio mea est, vt erat me à malis eorum. Derelicti sunt in locis petrosi iudices eorum, & audient verba mea, quoniam dulcuerunt. Sicut scindens, & findens ligna in terra, dispersa sunt ossa nostra in ore sepulchri. Quia ad te domine, domine oculi mei: in te speraui, ne effundas animam meam. Custodi me à locis laquei, quem ad illaqueandum tetenderunt mihi, & à tendiculis operantium iniquitatem. Cadent in retacula eius impij: simul ego in seculum transibo.

¶ Psalmi cxli. titulus. ¶ Intellectus ipsi Dauid, quum esset in spelunca oratio. Hebr. cxli.

Voce mea ad dominum clamabo: voce mea ad dominum deprecabor. Effundam in conspectu eius orationem

Supra 1. Roma. 2. b.

Sima eorum qui me circumdant, haec est.

d olei capiti meo ne laminae faciat caput meum id est, sublimis adulatori de latio ne mitti in laminae. c. Precipietur.

nem meam: angustiam meam in conspectu eius annuntiabo. Cum defecerit in me spiritus meus, & tu cognouisti semitam meam, in via qua ambulabam: absconderunt laqueum mihi. Dum aspicio ad dexteram, & video, non est qui me agnoscat: perit fuga a me: non est qui quaerat animam meam. Clamauit ad te domine, & dixit: spes mea: portio mea in terra uiuentium. Intende ad clamorem meum: attenuatus sum valde erue me a persequentibus meis: quoniam robustiores sunt me. Educ de clausura animam meam, ad laudandum nomen tuum; me coronabunt iusti, quum retribueris mihi.

¶ Psalmi cxlij. titulus. ¶ Cantus ipsi David. Heb. cxlij.

Domine audi orationem meam, aufer a me deprecationem meam: propter ueritatem tuam exaudi me, et propter iustitiam tuam. Et ne uenias in iudicium cum seruo tuo: quia non iustificabit te in conspectu tuo omnis uiuens. Quia perfectus est inimicus animam meam, confregit ad terram uitam meam: habitare fecit me in obscuris, sicut mortuos seculi. Et defecit in me spiritus meus: in medio mei desolabitur cor meum. Recordatus sum dierum qui fuerunt a principio, & meditatus sum in omni opere tuo: in opere manu tuarum meditabor. Expandi manus meas ad te: anima mea est sicut terra sitiens tibi, Selah. Velociter exaudi me domine, defecit spiritus meus: ne abscondas faciem tuam a me, ne assimiler descendibus in sepulchrum. Audi fac me mane misericordiam tuam, quia in te speraui, scire fac me uiam per quam ambulem quia ad te leuaui animam meam. Erue me ab inimicis meis domine: ad tuam protectionem me abscondi. Doce me facere uoluntatem tuam, quia tu es deus meus: spiritus tuus bonus diriget me in terram rectam. Propter nomen tuum domine uisificabis me: propter iustitiam tuam educes de angustia animam meam. Et propter misericordiam tuam disperdes inimicos meos, & perdes omnes hostes animae meae: quia ego seruus tuus sum.

¶ Psalmi cxlij. titulus. ¶ Ipsi David. Heb. cxlij.

Benedictus dominus fortis meus, qui docet manus meas ad praellum, & digitos meos ad bellum. Misericordia mea, & arx mea: eleuatio mea, & liberator meus mihi: scutum meum, & in ipso speraui: qui expandit populum meum sub me. Domine quid est homo, & cognouisti eum, filius hominis, & reputasti eum. Homo uanitati similis est: dies eius sicut umbra transiens. Domine inclina caelos tuos, & descende: range montes, & fumigabunt. Fulgura fulgur, & disperge eos: mitte sagittas tuas, & interfice illos. Mitte manum de caelo, redime me, & erue me ex aquis multitudine manu filiorum alienigenarum. Quorum os locutum est mendacium, & dextera eorum, dextera mendax. Deus canticum nouum cantabo tibi: in psalterio, in decachordo canam tibi. Qui dat salutem regibus, qui redimit David seruum suum de gladio malo. Redime me, & erue me de manu filiorum alienigenarum, quorum os locutum est mendacium: & dextera eorum, dextera mendax. Ut sint filii nostri sicut plantationes auctae in adolescentibus suis: filiae nostrae sicut anguli sculpti palatii. Anguli nostri pleni, & ducentes de specie ad speciem, & pecudes nostrae parientes mille, parientes decem milia in plateis nostris. Boues nostri ossi carni, non est sterilis, neque est quae uagetur: neque est clamor in plateis nostris. Beatus populus cui sic est: beatus populus cuius dominus est deus eius.

¶ Psalmi cxlij. titulus. ¶ Laus ipsi David. Heb. cxlv.

Exaltabo te deus meus rex, & benedicam nomini tuo in seculum, & in perpetuum. Omni die benedicam tibi, & laudabo nomen tuum in seculum & in perpetuum. Magnus dominus, & laudabilis ualde, & magnitudinis eius non est inuestigatio. Generatio generationi narrabit, laudabit opera tua, & fortitudines tuas annuntiabunt. Decorem gloriae potentiae tuae, & res mirabillum tuorum meditabor. Et fortitudinem terribillum tuorum dicet, & magnitudinem tuam nar-

abo. Memoriam multitudinis bonitatis tuae loquentur, & iustitiam tuam laudabunt. Clemens, & miserator dominus, longus furor, & magnus misericordia. Bonus dominus in ueritate, & misericordiae eius super omnia opera eius. Confiteantur tibi domine omnia opera tua, & misericordes tui benedicant tibi. Gloriam regni tui dicent, & fortitudinem tuam loquentur. Ut scire faciant filios hominum fortitudines eius, & gloriam decoris regni eius. Regnum tuum, regnum omnium seculorum, & dominatio tua in omni generatione, & generatione. Sustentat dominus omnes cadentes, & eriget omnes incuruatos. Oculi omnium in te sperant, & tu das eis escam eorum in tempore suo. A peris manum tuam, & saturare facis omne uiuentem ad uoluntatem. Iustus dominus in omnibus uis suis, & misericors in omnibus operibus suis. Proximus est dominus omnibus inuocantibus eum, omnibus qui inuocauerint eum in ueritate. Uoluntatem timentium se faciet, & clamorem eorum audiet, & saluabit eos. Custodit dominus omnes diligentes ipsum, & omnes impios perdere faciet. Laudem domini loquetur os meum, & benedicet omnis caro no-

¶ Psalmi cxlv. ¶ Halleluia. Heb. cxlvj.

Lauda anima mea dominum. Laudabo dominum in uita mea; canam deo meo dum adhuc fuero. Ne fidatis principibus, filio hominis, cui non est salus. Emigrabit spiritus eius, & reuertetur ipse in terram suam: in die illa peribit cogitationes eius. Beatus est is in cuius auxilio est deus Iahacob, & cuius spes est in domino deo suo. Qui fecit caelum & terram, mare & omnia quae in eis sunt: qui custodit ueritatem in seculo. Qui facit iudicium uolentia affectis, qui dat panem famelicis: dominus soluit uinctos. Dominus aperit oculos caecorum, dominus erigit curuatos, dominus diligit iustos. Dominus custodit aduenas, pupillum & uiduam eleuabit, & uiam impiorum subuertet. Regnabit dominus in seculo, deus tuus in generatione & generatione. Halleluia.

¶ Psalmi cxlvj. Heb. cxlvij.

Laudate dominum, quoniam bonum est canere deo nostro, quoniam dulcis, decora est laus. Aedificans Ierusalem dominus, electos Israel congregabit. Qui sanat contritos corde, & alligat dolores eorum. Qui numerat numerum stellarum, omnibus eis nomina uocans. Magnus dominus non ster, & multus fortitudinis: intelligentiae eius non est numerus. Eleuat mansuetos dominus; humiliat impios usque ad terram. Canite domino in confessione: canite deo nostro in cithara. Qui operit caelum nubibus, & parat terrae pluuiam; qui germinare facit montes herbarum. Qui dat iumentis escam suam, filiis coruorum quum clamauerint. Non in fortitudine equi complacebit, neque tibi uis uolet. Uult dominus timentes eum, sperantes in misericordia eius.

¶ Psalmi cxlvj. secundum codices Latinos, sed secundum Hebraeos est idem cum precedenti.

Lauda Ierusalem dominum, lauda deum tuum Sion: quoniam roborauit uerbes portarum; benedixit filiis tuis in medio tui. Qui posuit terminum tuum pacem, ad ipe frumentum saturare faciet te. Qui mittit eloquium suum terrae: donec velociter currit uerbum eius. Qui dat niuem sicut lanam, pruina sicut cinerem spargit. Proiecit glaciem suam sicut baccas: coram frigore eius quis stabit? Mitter uerbum suum, & liquefaciet eas: stabit spiritus eius, & fluent aquae. Qui annunciant uerbum suum ipsi Iahacob: statuta sua, & iudicia sua Israel. Non fecit sic omni genti, & iudicia non cognoscunt. Halleluia.

¶ Psalmi cxlvj. titulus. Halleluia.

Laudate dominum de caelis: laudate eum in excelsis. Laudate eum omnes angeli eius, laudate eum omnes exercitus eius. Laudate eum sol & luna, laudate eum omnes stellae luminosae, laudate eum caeli caelorum; & aquae quae super caelos sunt

los sunt. Laudent haec nomen domini: quia ipse praecipit, & creata sunt. Et stare fecit ea in perpetuum, in seculum: statum dedit, & non transibit. Laudate dominum de terra, dracones, & omnes voragines. Ignis & grando, nix & vapor; uentus turbis faciens uerbum eius. Montes & omnes colles: arbor fructifera & omnes cedri. Bestia & omne iumentum reptile & auis alata. Reges terrae & omnes populi; principes & omnes iudices terrae. Iuuenes & etiam uirgines; senes cum iunioribus. Laudent nomen domini, quia exaltatum est nomen eius super caelos: gloria eius super terram & caelum. Exaltauit cornu populo suo, laus omnibus misericordibus eius, filiis Israel, populo propinquo ei. Halleluia.

¶ Psalmi cxlix. Halleluia.

Cantate domino canticum nouum: laus eius in congregatione piorum. Letetur Israel in factore suo & filij. Sicut exultent in rege suo. Laudent nomen eius in choro: in tympano, & cithara canant ei. Quia complacebit dominus populo suo: glorificabit humiles in salute. Exultabunt misericordes in gloria: laudabunt in cubilibus suis. Exaltationes dei in gutture eorum, & gladius princeps in manibus eorum. Ad faciendum uindictam in gentibus, increpationes in populo. Ad alligandum reges eorum in compedibus; & nobiles eorum in uinculis ferreis. Ad faciendum in eis iudicium scriptum; decor hic erit omnibus misericordibus suis. Halleluia.

¶ Psalmi cxli. Halleluia.

Laudate deum in sanctitate eius, laudate eum in firmamento fortitudinis eius. Laudate eum in fortitudinibus eius: laudate eum in multitudine magnitudinis eius. Laudate eum in clangore buccinae: laudate eum in nebel & cithara. Laudate eum in tympano & choro: laudate eum in cordis & organo. Laudate eum in cymbalis balis honoris: laudate eum in cymbalis alte sonantibus. Omnis spiritus laudat dominum.

FINIS LAUDVM.

Liber qui Hebraice dicitur Misse, id est, Parabolae, uel Similitudines: Interprete Sancto Pagnino, Lucensi.

¶ Sapientiae commendatio. Neccebris peccatorum non acquiescunt. Sapientia cum deo ad se inuitat. C A P. I.

PARABOLAE SELOMOH filij David regis Israel. Ad sciendum sapientiam, & eruditionem, & ad intelligendum eloquia intelligentie. Item ad sciendum eruditionem intellectus, iustitiam, & iudicium, & rectitudines. Ad dandum simplicibus calliditate: puero scientiam, & cogitationem. Audier sapiens, & addet doctrinam: & intelligens consilia possidebit. Ad intelligentiam parabolam, & interpretationem: uerba sapientum, & aemigmata eorum. Timor domini principium est scientiae: sapientiam & eruditionem stulti despexerunt. Audi filij eruditionem patris tui, & ne dimittas legem matris tuae. Quia augmentum gratiae erunt capiti tuo, & torques gutturi tuo. Filij mihi incitauerint te peccatores, ne acquiescas. Si dixerint:

ueni nobiscum, insidiamur sanguini: abscondamus nos contra innocentem gratis. Deglutiamus eos sicut felipulum uiuentes, & integros sicut descendentes in foueam. Omnem substantiam preciosam reperiemus & implebimus domos nostras spoliis. Sortem tuam profice in medio nostrum: marsum unum erit omnibus nobis. Filij mihi, ne ambules in uia cuius prohibe pedem tuum a semitis eorum. Pedes enim eorum ad malum currunt, & festinant, ut effundant sanguinem. Quoniam frustra spargitur rete in oculis omnis auis. Et ipsi sanguini eorum insidiabuntur, abscondent se propter animas eorum. Sic semitae omnis auarum sectantis lucrum: animam dominorum illius capiet. Sapientia foris praedecabit, in plateis dabit uocem suam. In capite tumultuantium clamabit in ostiis portarum, in urbe eloquia sua dicit. Vtique quo simplices diligitis simplicitatem, & derisores derisionem desiderabunt, & stulti odio habebunt scientiam. Conuertimini ad increpationem meam. En loquar uobis spiritum meum, scire faciam uerba mea uos. Pro eo quod uocaui, et reuulsi estis: extendi manum meam, & non fuit qui attenderet. Cessare fecistis consilium meum, & increpationem meam nolulistis. Etiam ego in contritione uestrum ridebo: subsannabo, cum uenerit timor uester. Cum uenerit, inquam, sicut desolatio timor uester, & contritio uestra uelut turbo uenerit, cum uenerit super uos tribulatio, & angustia. Tunc inuocabunt me, & non exaudiam: quaerent me, & non inuenient me. Pro eo quod odiuerunt scientiam, & timorem dominum non elegerunt, nec uoluerunt consilium meum: spreuerunt omnem increpationem meam. Et comedent de fructu uiae suae & consiliis suis saturabuntur. Quia auerisio simplicium interficiet eos, & prosperitas stultorum perdet eos. Qui autem obediuerit mihi habitabit fiducialiter, & quietescet a timore malo.

¶ Amplectendam esse sapientiam, & declinandam a muliere adultera. C A P. I I.

Fili mihi susceperis eloquia mea, & mandata mea absconderis tecum. Ut attendere facias sapientiae aures tuas, & inclines cor tuum intelligentiae. Quia si ad intelligentiam clamaueris, & intelligentiae dederis uocem tuam. Si quaesieris eam tanquam argentum, & sicut thesauros scrutatus fueris eam. Tunc intelliges timorem domini, & scientiam dei inuenies. Quia dominus dat sapientiam: ex ore eius est scientia, & intelligentia. Et abscondet rebus essentiam, & proteget ambulantes simpliciter. Ad custodiendum semitas iudicij: & uiam misericordium eius custodiet. Tunc intelliges iustitiam, & iudicium: rectitudines, & omnem semitam bonam. Si intrauerit sapientia cor tuum, & scientia animae tuae dulcuerit: cogitatio custodiet te, intelligentia seruabit te. Ut eruat te a uia mala, a viro loquente peruersitates. Qui relinquunt semitas rectitudinis, ut ambulent per uias tenebrosas. Qui letantur facere malum & exultant in pueris: mali. Quorum semitae sunt, & peruersitates sunt in uis eorum. Ut eruat inquam te a muliere extranea, ab aliena quae eloquia sua molliat. Quae relinquit ducentem adolescentiae suae, & pacti dei sui oblita est. Quia inclinata est ad mortem domus eius, & ad mortuos semitae eius. Omnes ingredienti ad eam, non reuertentur, nec apprehendent, semitas uiae. Eapropter ambula per uiam bonorum, & semitas iustorum custodi. Quia recti inhabitabunt terram, & immaculati remanebunt in ea. Et impij de terra succidentur, & praearicatores destruentur ex ea.

¶ Diuina praeccepta seruanda, &c. C A P. I I I.

Fili mihi legis meae ne obliuiscaris, & praeccepta mea custodiat cor tuum. Quia longitudo dierum, & annos uita, & pacem apponent tibi. Misericordia, & ueritas ne deserat te, liga eas in gutture tuo: scribe eas in tabula cordis tui. Et inuenies gratiam, & intellectum bonum in oculis dei, & hominum. Fide domino toto corde tuo: & intelligentiae tuae ne inuitaris. In omnibus uis tuis scito eum, & ipse diriget semitas tuas. Ne sis sapiens in oculis tuis, time dominum, & recede a

a ut cognoscas eius quid sitis hominis, ut cognoscas de eorum

a quomodo decori decori est laus.

b optimo in dico, meum dullo.

a eruditione praedicta 2 qd dicit est praesentem. e inconstantibus animi propensionem. f apophthegmatis institutio nem.

a eruditione praedicta 2 qd dicit est praesentem. e inconstantibus animi propensionem. f apophthegmatis institutio nem.

a uani dilige tis uanitates seu tenes leui tatem. Iste: 39. b.

b oculi meos stantium. seu habentium uanum & leue caput. Et in uanis habit in otio quam labore occupati.

c dilatorum. rem, id est, diu eos absconditis seruabit.

d merium e gignat. f. ob fornicationem in tar tarum praecipit.

Iob. 13. d.

Deu. 3. et. 30.

Roma. 11. d. Thob. 4. b. c. Luca. 11. c.

malo. Sanitas erit ymbilico tuo, & medulla ossibus tuis. **H**o-
 mala. Sanitas erit ymbilico tuo, & medulla ossibus tuis. **H**o-
 nora dominum diuitiis tuis, & primitiis omnium frugum tua-
 rum. Et implebuntur horrea tua saturitate, & vino nouo cor-
 cularia tua te rumpent. Correctionem domini filii mi ne abii-
 cias, & ne tadio afficiaris propter increpationem eius. Quae
 em diligit dñs increpat, & veluti pater in filio cõplacebit. Bea-
 tus homo q̄ inuenit sapiẽtiã, & hõ q̄ eduxerit in lucẽ intelligẽ-
 tiã. Quia melior est negotiatio eius negotiatiõẽ argenti, & auro
 melior est fructus eius, preciosior est margaritis, & oia deside-
 rabilia tua non æquabuntur ei. Longitudo dierum est in dex-
 tera illius: in sinistra illius diuitiã, & gloria. Viã eius, viã dele-
 ctabiles, & omnes semitæ eius pacificæ. Lignum vitæ est ap-
 prehendentibus eam: & qui fulciunt eam beati. Dominus sa-
 pientia fundauit terram, & stabiluit cœlos intelligentia. Scientia
 eius abyssi rupti sunt, & cœli sublabunt rorem. Filii mi ne rece-
 dant hæc ab oculis tuis, & custodi legem, & cogitationem. Et
 erunt vita animæ tuæ, & gratia gutturi tuo. Tunc ambulabis
 fiducialiter in via tua, & pes tuus non impinget. Si dormieris,
 non timebis, & quiesces, & suauis erit somnus tuus. Non time-
 bis à timore repentino, & à desolatione impiorum quum ve-
 nerit. Quia dominus erit fiducia tua, & custodiet pedem tuum
 à captura. Ne prohibeas bonum ab eo qui debet illud habere,
 ne quum fuerit facultas manus tuæ ad faciendum. Ne dicas a-
 mico tuo: vade, & reuertere, & cras dabo, si quod petit est ap-
 pud te. Ne cogites contra amicum tuum malum, & ipse habi-
 tat fiducialiter tecum. Ne contendas cum homine gratis si nõ
 retribuit tibi malum. Ne æmuleris virum iniquum, & ne eligas
 omnes vias eius. Quia abominatio est domini peruersus: &
 cum rectis secretum eius. Maledictio domini erit in domo im-
 pi: habitaculo autem iustorum benedictio. Nonne illusores im-
 piẽ illuder, & humilibus dabit gratiam. ^b Gloriam sapiẽtis possi-
 debunt, & stultus exaltat quod est ignominiosum.

A Vdite filij eruditionem patris, & attendite, vt sciatis, in-
 telligentiam. Quia doctrinam bonam dedi vobis: legẽ
 meam ne derelinquatis. Quia filius fui patri meo, tener & vni-
 cus inter filios matris meæ. ^c Eripse docebat me, dicebatq̄ mi-
 hi: suscipiat eloquia mea cor tuum: custodi præcepta mea, & vi-
 ues. Eme sapiẽtiã, eme intelligentiã: ne obliuiscaris, neq̄ decli-
 nes ab eloquiis oris mei. Ne derelinquas eã, et custodiet te dili-
 ge eã & cõseruabit te. Principiũ sapiẽtiæ, eme sapiẽtiã: & omni
 substantia tua eme intelligentiã. Exalta eã, & exaltabit te: glo-
 rificabit te, cum amplexatus fueris eam. Dabit capiti tuo au-
 gmentum gratiæ, coronam decoris tradet tibi. Audi filii mi,
 & suscipe eloquia mea, & multiplicabuntur tibi anni vitæ. In
 viam sapiẽtiæ direxi te, calcare feci te semitas rectas. Cum am-
 bulaueris non ardebitur gressus tuus: & si cucurris, non im-
 pinges. Tene eruditionem, ne dimittas: custodi eam, quia ipsa
 est vita tua. Semitam impiorum ne ingrediaris, ne gradiaris
 in via malorum. Desere eam, ne transeas per eam: declina ab
 ea, & transi. Non enim dormiunt nisi malefecerint, nec rapitur
 somnus eorum, nisi ruere fecerint. Quia comedunt panem im-
 pietatis, & vinum rapinarum bibunt. Et semita iustorum ve-
 luti lux splendet: vadit, & illuminat, vñq̄ ad paratum diem.
 Via impiorũ sicut caligo: nesciunt in quid cadunt. Filii mi ver-
 bis meis attende: ad eloquia mea inclina aurem tuam. Ne rece-
 dant ab oculis tuis: custodi ea in medio cordis tui. Vita enim
 sunt inuenientibus ea, & vniuersæ carni eius sanitas. Omni cus-
 todia custodi cor tuum: quia ex ipso sunt exitus vitæ. Remoue
 à te peruersitatem oris, & peruersitatem labiorum elonga
 à te. Oculi tui ad rectum aspiciant, & palpebræ tuæ dirigant
 viam tuam coram te: Pondera semitam pedum tuorum, &
 omnes viæ tuæ stabilentur. Ne declines ad dexteram, neque
 ad sinistram: remoue pedem tuum à malo.

Fili mi sapientia meae intende, intelligentia meae inclina au-
 rem tuam. Vt custodias cogitationes, & scientiam labia
 tua conseruent. Quia fauum sullant labia extraneæ, & lentus o-
 leo est palatum eius. Nouissimum eius amarum sicut ab-
 syndhium, acutum veluti gladius biceps. Pedes eius descendet
 ad mortem, infernum gressus eius tenebunt. Semitam vitæ si
 forte ponderes: mobiles sunt viæ eius, & tu nescies. Et nunc si
 liij parete mihi, & ne recedatis ab eloquiis oris mei. Longe fac
 ab ea viam tuam, & ne appropinques ostio domus eius. Ne
 forte des alienis decorem tuum, & annos tuos crudeli. Ne for-
 te saturentur alieni, robore tuo, & labores tui sint in domo
 aliena. Et rugias in nouissimo tuo, cum consumpseris carnem
 tuam, & corpus tuum. Et dicas: quomodo odiui eruditionem,
 & increpationem spreui cor meum? Et non obtemperavi
 voci docentium me, & docentibus. Menon inclinaui aurem
 meam: Parum abiit, quin fuerim in omni malo, in medio ec-
 clesiae, & congregationis. Bibe aquam de cisterna tua, & fluẽ-
 ra de medio putei tui. Diuidant fontes tui foras, in plateis riuũ
 aquarum. Sint tibi soli, & non alienis tecum. Sit vena tua be-
 nedicta, & lætare de vxore adolescentiæ tuæ. Cerua amorum
 & ibix gratiæ, vbera eius inebriet te omni tempore, & in amo-
 re eius delesteris iugiter. Et vt quid delesteris fili mi cum alle-
 na, & amplexaris sinum extraneæ: Quia coram oculis domi-
 ni sunt viæ viri, & omnes semitas eius ponderat. Iniquitates
 suæ capient impius, & funibus peccati sui tenebitur. Ipse mo-
 rietur eo quod non audiuit eruditionem, & propter multitu-
 dinem stultitiæ suæ errabit.

Fili mi si spondidisti amico tuo, & defixisti alieno mani-
 tuam. Illaqueatus es verbis oris tui, captus es eloquiis o-
 ris tui. Fac hoc nunc fili mi, & erue te, quia venisti in manum
 amici tui. Vade, prosterne te, & roboram amicos tuos. Ne des
 somnum oculis tuis, & dormitionem palpebris tuis. Erue
 te tanquã cerua de manu, & sicut auis de manu aucupis. Va-
 de ad formicam piger, vide vias eius, & sapiens eris. Cui non
 est dux, nec præfectus, nec dominus. Parat tamen in aestate ci-
 bum suum, & congregat in messe escam suam. Vñque quo pi-
 ger dormies: Quãdo surges à forno tuo? Paruis somnis pui-
 dormitationibus, paruo amplexu manuũ ad dormiendũ cũ
 vxore opus est. Et veniet tanquam viator egestas tua, & defe-
 ctus tuus tanquam vir scurans. Homo impius vir iniquus,
 ambulat in peruersitate oris. Annuit oculis suis, loquitur pe-
 dibus suis, docet digitis suis. Perueritates sunt in corde eius,
 cogitat malum, omni tempore contentiones mitter inter fra-
 tres. Ideo extemplo veniet contritio eius: subito conteretur,
 & non erit sanitas. Sex sunt quæ odiuit dominus, & septẽ sunt
 abominationes animæ eius. Oculos sublimes, linguam mens-
 dacem, & manus effundentes sanguinem innocentis. Cor co-
 gitans cogitationes iniquas, pedes festinantes currere ad ma-
 lum. Eum qui loquitur mendacia testem mendacem, & mittẽ
 tem iurgia inter fratres. Cõserua fili mi præceptum patris tui,
 & ne dimittas legem matris tuæ. Liga ea in corde tuo semper,
 liga ea in gutture tuo. Cum ambulaueris ducas tecum, cum
 dormieris custodias tibi, & cum expergefactus fueris, ipsum
 alloquatur te. Quia vt lucerna est mandatum, & lex vt lux, &
 via vitæ sunt increpationes eruditionis. Vt custodiant te à
 muliere mala, à blanditiis linguæ extraneæ. Ne cõcupiscas pul-
 chritudinem eius corde tuo: & non capiat te splendoribus su-
 is. Quia propter mulierem meretricem mendicabit homo vs-
 que ad buccellam panis, & mulier animam viri preciosam ve-
 nabitur. Nunquid accipiet vir ignem in sinu suo, & vestimen-
 ta eius non cõburentur? Num ambulabit vir super prunas, et
 pedes eius non comburentur? Sic qui ingreditur ad vxorem
 amici sui: non erit innocens omnis qui tetigerit eam. Nõ sper-
 nent furem si furatus fuerit, vt impleat animam suam, quum
 eferierit.

esurierit. Et inuentus reddet septuplum, omnem substantiã do-
 mus suæ dabit. Qui autem adulterium committit cum mu-
 liere, deficit corde, corrumpit animam suam qui facit illud.
 Plagam & ignominiam inueniet, & opprobrium eius non de-
 lebitur. Quia zelus est furor viri, et non parces in die vindictæ.
 Non accipiet personam omnis satisfactionis: & non volet,
 quum multiplicaueris munera.

Fili mi custodi sermones meos, & præcepta mea reconde
 tecum. Custodi præcepta mea, & viue, & legem meam tã
 quam pupillam oculorum tuorum. Liga ea in digitis tuis, &
 scribe ea in tabula cordis tui. Dic sapientiã, foror mea es tu: &
 propinquam intelligentiam voca. Vt custodiat te à muliere
 aliena, ab extranea quæ sermones suos lenit. Equidem per fene-
 stram domus meæ, de cancello meo prospexi. Et vidi inter sim-
 plices, consideravi inter filios iuuenem deficientem corde. Tra-
 semtem per plateam apud angulum eius, & per viam domus
 eius gradiebatur. In crepusculo, in vespere diei, in nigredine
 noctis, & caligine. Et ecce mulier i occursum ei? In ornatu me
 retricio, & anxia corde. Que tumultuosa est, & peruersa, in
 domo sua non habitant pedes eius. Nunc foris, nunc in plate-
 is, & iuxta omnem angulum insidiatur. Et apprehendit eum;
 & osculata est eum: roborauit vultum suum, & dixit ei: Victi-
 mæ pacificorũ sunt mihi, hodie reddidi vota mea. Idcirco es
 gressa sum in occursum tuum, vt quærerem vultum tuum, & in-
 ueni te. Ornamentis ornaui lectum meum, eleuata sunt fune Aeg-
 yptio. Suffusi cubile meum myrrha, aloë, et cinnamomo. Ve-
 ni inebriemur amoribus vsq̄ mane, lætemur amoribus. Quia
 non est vir in domo sua, abiit via longinqua. Ligamen argen-
 ti tulit in manu sua, ad diem statutum venit ad domum suã.
 Declinare fecit cum multitudine dulcedinis sermonis sui, leni-
 tate labiorum suorum expulit eum. Vadit post eam statim,
 veluti bos ad victimam venit, & sicut compes ad castigatio-
 nem stulti. Donec scindat sagitta secur eius. Sicut festinat auis
 ad laqueum, & nescit quod contra animam suam est. Et nunc
 filij parete mihi, & attendite eloquiis oris mei. Ne declinet ad
 vias eius cor tuum, ne erres in semitis eius. Multos enim vul-
 neribus cadere fecit, & fortes, omnes ob eam occisos. Viã in-
 ferni domus eius, descendentes ad cubacula mortis.

Nonne sapientia clamat, & intelligentia dat vocem suã?
 In summitate locorum excellorũ, supra viam in loco
 semitarum stat. In loco portarum, in ostio ciuitatis, in ingressu
 ostiorum clamat. Ad vos viri clamo, & vox mea ad filios ho-
 minum. Intelligite simplices astutiam, et stulti intelligite corde.
 Audite quoniam magna loquar, & appertio labiorum meo-
 rum erit restitudo. Quia veritatem loquetur palatum meum, et
 abominatio labiorum meorum est impietas. In iustitia sunt
 eloquia oris mei, non est in eis prauum, nec peruersum. Vni-
 uersa ipsa recta sunt intelligenti, & recta inuenientibus scienti-
 am. Accipite eruditionem meam, & non argentum: & scientiam
 margaritis: & omnia desiderabilia non æquabuntur ei. Ego sa-
 pientia habitauit cum astutia, & scientiam cogitationum inue-
 ni. Timor domini est odio habere malum, superbiam & sup-
 bum, & viam malam: & os loquens peruersitates odiui. Meum
 est cõsiliũ, & lex: ego sum intelligentia, mea est fortitudo. Per me
 reges regnabũt, & principes decernent iustitiã. Per me prin-
 cipes habebũt principatũ, & principes oēs iudicat terrã. Ego di-
 ligentes me diligã, & quentes me inueniẽt me. Diuitiæ, & gloria
 meũ sunt, substantia multa, & iustitia. Melior est fructus
 auro, & obrizo, & fructus meus argento electo. Per semitam
 iustitiæ ambulare faciam, in medio semitarum iudicij. Heredi-
 tates tribuam iis qui amici mei sunt, & thesauros eorum re-
 plebo. Dominus possedit me principium viæ suæ, ante ope-
 ra sua ex eo tempore. A seculo principatum habui, à princĩ-

pio ante terram. Adhuc non erant voragine, quãdo forma-
 ta sum: adhuc non erant fontes aggrauati aquis. Anteq̄ mon-
 tes fundati essent ante colles formata sum. Anteq̄quam faceret
 terram, & plateas, & præcipuas terras orbis. Quando præpa-
 rabat cœlos ibi eram, quando describebat circũ superficiẽ
 voraginis. Quando firmabat cœlos desuper, quando roboraba-
 bat fontes voraginis. Quando ponebat mari statutum suum,
 vt aquæ non transirent litus suum: quando describebat fun-
 damenta terræ. Eram apud eum veluti nutricius, & erã in læ-
 titiis quocidie, & ludebam coram eo omni tempore. Lude-
 bam in orbe terræ eius, & delectationes meæ cum filiis homi-
 num. Et nunc filij obtemperate mihi: & beati qui vias meas cu-
 stodierint. Audite eruditionem, & sapientes estote, & ne post-
 ponatis eam. Beatus homo qui obtemperat mihi perseveran-
 do iuxta fores meas quocidie, custodiendo postes ostiorum
 meorũ. Quĩ qui inuenit me, inuenit vitã, & educet quod vo-
 luerit à domino. Qui autem peccauerit contra me, expoliat
 animam suam: omnes qui odio habent me, diligunt mortem.

Sapientia edificauit domum suam, excidit columnas suas
 septem. Immolauit victimam suam, miscuit vinum suum,
 etiam parauit mensam suam. Misit puellas suas, vocauit ad
 summitates excelsum ciuitatis: Quisquis est simplex, decli-
 net huc: deficienti corde dixit: Venite, comedite panem meum,
 & bibite vinum quod miscui. Relinquitẽ simplices viam ve-
 stram, & viuẽtis: & incedite per viam intelligentiæ. Corripies
 derisorem accipit sibi ipsi ignominiam: & increpans impium
 accipit maculam eius. Ne increpes derisorem ne forte odio ha-
 beat te, increpa sapientem & diliget te. Da sapienti increpationem,
 & sapiens erit amplius: scire faciendum, & addet doctri-
 nam. Principiũ sapiẽtiæ est timor domini, & sciẽtia sancto-
 rum intelligentia. Per me enim multiplicabuntur dies tui, &
 addentur tibi anni vitæ. Si sapiens fueris, sapiens eris tibi: & si
 illud fueris, solus lues pœnas. Mulier stulta tumultuatur, mu-
 lier simplex nescit quicquam. Et seder ad ostium domus suæ,
 super sedem in locis excelsum ciuitatis. Vt vocet transeuntes per
 viam, qui dirigunt semitas suas: Quisquis est simplex declinet
 huc, & deficienti corde dixit. Aquæ furatæ dulciores sunt, &
 panis in abscondito comestus magis sapit. Etiam non cognouit
 quod mortui sunt tibi: & quod in profundis inferi sunt
 inuitati ab ea.

Parabolæ Selomoh: Filius sapiens lætificat patrem, &
 stultus tristitia est matris suæ. Non proderunt the-
 sauri impietate acquisiti: iustitia eruet à morte. Non esurire
 faciet dominus animam iusti, & propter prauitatem impios
 deus expellet. Pauperem facit manus fraudulenta, & manus
 mercatorum sollicitorum ditabit eos. Qui congregat in aesti-
 te, filius intelligens est: qui dormit in messe, filius est confusus
 patrem suum. Benedictiones sunt super caput iusti: os autem
 impiorum operiet iniquitatem. Memoria iusti erit in benedi-
 ctionem, & nomen impiorum putrescet. Sapiens corde susci-
 piet præcepta & stultus propter labia puniet. Qui ambulat
 perfecte, ambulat confidens: & q̄ deprauauerit vias suas, cõ-
 teretur. Qui annuit oculo, dabit dolorem, & stultus propter
 labia punietur. Vt vena vitæ est os iusti: & os impiorum ope-
 riet iniquitatem. Odium suscitatur rixas, & vniuersas prauarica-
 tiones operiet charitas. In labiis intelligentis inuenietur sapien-
 tia: et virga erit corpori deficienti corde. Sapientes abscondet
 scientiam, & os stulti est contritio propinqua. Diuitiæ diuitis
 sunt vt vrbis fortitudinis eius: contritio pauperum est egestas
 eorum. Opus iusti est ad vitam: fructus vero impij est ad peccatum.
 Semita ad vitam custodiens correctionem: & qui relinquit
 increpationem, errat. Operiunt odium labia mendacia: &
 proferens detractionem est stultus. In multitudine ver-
 r

Hebr. n. b. Apoc. 3. d.

a. seruando cum isagallia te meum.

b. Gloriam grauem sapiẽtes hereditabunt, stultus autem euertit lenitas.

c. coram matre mea.

d. usq̄ ad plus diei ab solutionem.

Scortationem vitandam, uxorem diligẽtiam esse.

C A P. V.

Honorari ius & timendus deus, eiusq̄ mandata seruanda, adulteræ illecebræ fugiendæ. C A P. V I I.

a. cuncti

lob. 34. c.

Excitatur piger, arguitur scismaticus, commendantur dei præcepta, prohibetur fornicatio. C A P. V I I.

infra. 24. d.

Diuina sapiẽtiæ commendatio. C A P. V I I I.

Sapiens patrem lætificat, mensemq̄ reponit. Odium rixas, loquacitas vero peccatum parit. C A P. X.

Sententiæ Salomõnis:

Eccl. 17. c.

Petri. 4. b. Cor. 13. b.

r. iij.

horum non deerit praeuaticatio: prohibens autem labia sua intelligens est. Vt argentum electum est lingua iusti: cor verò impiorum parum est electum. Labia iusti paucum multos: stulti autem in defectu cordis moriuntur. Benedictio domini dicitur hominibus, & non affert dolorem secum. Velut ridere est stulto facere abominacionem: sapientia verò est viro intelligentia. Quod timet impius veniet ei: & quod desiderant iusti dabit deus. Sicut transire turbinis, sic non erit impius: iustus autem est vt fundamentum perpetuum. Sicut acetum densatibus, & sicut fumus oculis: sic piger mittit tibus illum. Timor domini apponet dies, & anni impiorum breuiabuntur. Expectatio iustorum letitia, & spes impiorum peribit. Fortitudo perfecta est via domini, & ipsa est pavor operantibus iniquitatem. Iustus in seculum non commouebitur: impij autem non habitabunt in terra. Os iusti loquetur sapientiam, & lingua loquens peruersitates succidetur. Labia iusti sciunt quod placitum est deo: & os impiorum peruersa loquitur.

¶ Aequitas, simplicitas, iustitia, sero gratia, odiosus inimicus, iusti & impij flagella. C A P. X I.

A Statera dolosa est abominatio domini, & pondus perfectum voluntas eius. Venit superbia, & venit ignominia: cum humilibus autem sapientia. Perfectio rectorum ducet eos, & peruersitas contemptorum perdet eos. Non proderit diuitiae in die irae: iustitia verò eruet à morte. Iustitia perfecti dirigit viam eius, & propter impietatem suam corrumpit impius. Iustitia rectorum eruet eos, & propter prauitatem prauaricatores capientur. Cum mortuus fuerit homo impius, peribit spes, & expectatio diuitiarum peribit. Iustus de angustia liberatus est, & venit impius in locum eius. Ore impius corrumpit amicum suum: at in scientia eruentur iusti. In bonitate iustorum letabitur ciuitas: & cum perierint impij erit exultatio. In benedictione rectorum exaltabitur ciuitas, & ore impiorum subuertetur. Despicit amicum suum, deficiens corde, vir autem intelligentiarum tacebit. Qui ambulat fraudulenter, reuelat secretum: fidelis autem spiritus operit verbum. Quum non fuerint consilia, corrumpit populus: salus autem est in multitudine consiliorum. Contritio conteretur homo cum fideiulle

C bar carnem suam: crudelis est. Impius facit opus mendax: seminanti autem iustitiam erit merces stabili. Rectus qui facit iustitiam, apprehendet vitam: & qui sequitur malum, mortem suam. Abominatio domini sunt peruersi corde: & qui placet ei sunt perfecti via. Mox mox non erit impunis vir malus: semen autem iustorum euasit. Sicut in auribus aurea, in naribus porci, sic mulier pulchra, & deficiens consilio. Desiderium iustorum est tantummodo bonum: praesolatio impiorum furor est qui dispergit & addit ei amplius: & est qui prohibet se ipsum à rectitudine, veruntamen ad defectum rerum suarum.

D Anima quae benedicit largiendo elemosinas, impinguabitur & qui faciat, etiam ipse satiabitur. Prohibenti frumentum maledicet populus: benedictio autem super caput venditoris. Qui quaerit bonum, quaerit quod placitum est deo: & qui quaerit malum, veniet ei. Qui fidit diuinis suis corrumpit: & tanquam folium iusti germinabunt. Qui conturbat domum suam, hereditatem accipiet ventum: & seruus erit stultus sapienti corde. Fructus iusti est vt lignum vitae: & qui docet animas, sapiens est. Ecce iusto in terra reddet, quanto magis impio, & peccanti:

¶ Laus erit dicens bono, bonaeque iustitiae. Nec unquam iusto tristitia, fraude tamen uenens non est iustus. C A P. X I I.

Qui diligit correctionem, diligit scientiam: & qui odio habet increpationem insipiens est. Bonus educet quod placitum est à domino: & virum malas habentem cogitationes condemnabit. Non erit stabilis homo in impietate: radix autem iustorum non commouebitur. Mulier fortis corona est viri sui: & veluti puredo est in oculis eius, quae suum vi-

rum pudore afficit. Cogitationes iustorum sunt ad faciendum iudicium: consilia verò impiorum ad faciendum dolum. Verba impiorum sunt ad insidiandum sanguini: & os rectorum eruet iustos. Verter deus impios & non erunt: domus autem iustorum stabit. Secundum intellectum suum laudabitur vir, & peruersus corde erit in contemptum. Melior est qui floccipendit se, & seruus est ei: quae qui glorificat se, & caret pane. Cognoscit iustus appetitum iumentis suis: miserationes autem impiorum crudeles. Qui colit terram suam saturabitur pane: & qui sequitur vacuos, deficiens est corde. Desiderauit impius rete malorum: radix autem iustorum dabit fructum suum. Propter praeuaticationem labiorum laqueus veniet super hominem malum: & egredietur de angustia iustus. De fructu oris quisque saturabitur bono: & retributio manuum hois reddetur ei. Via stulti recta est in oculis eius: & qui obtemperat consilio, sapiens est. Stulti in die cognoscetur ira: & qui operit ignominiam, callidus est. Iustus loquetur veritatem, annuntiabit iustitiam: & testis mendax dolum. Est qui profert verba quae sunt veluti consolaciones gloriolae: lingua autem sapientum est sanitas. Labium veracis firmum erit in perpetuum: & ad momentum lingua mendacis. Dolus est in corde cogitantium malum: & in corde consulentium pacem erit letitia. Non accidet iusto omnis iniquitas: impij autem repleti sunt malo. Abominatio domini sunt labia mendacis: at in facientibus veritatem est voluntas eius. Homo callidus operit scientiam: & cor stultorum praedicat stultitiam. Manus sollicitorum dominabitur, & dolosa erit tributaria. Pauor in corde viri humiliabit illud, & verbum bonum legitur illud. Abundantior est amico suo iustus: & via impiorum errare faciet eos. Non aduret vir dolosus venationem suam: & diuitiae hominis preciosa est sollicitudo. In semita iustitiae est vita, & in via semitae eius non est mors.

A Illius sapiens audit eruditionem patris, & delusor non audit increpationem. De fructu oris viri comedit bonus vir, & de fructu animae praeuicatorum comedit vir iniquus. Qui custodit os suum, custodit animam suam: aperient labia sua erit contritio. Concupiscit anima pigri, & non est ei quod optat: anima autem sollicitorum impinguabitur. Verbum mendax odio habebit iustus: impius autem putrefecere faciet opera sua, & pudore afficiet animum suum. Iustitia custodiet perfectum viam: impietas autem peruerteret viam peccatoris. Est qui se diuitem ostendit, & non est ei quicquam: est qui pauperem se ostendit, & diuitiae multae sunt ei. Redemptio animae viri sunt diuitiae eius, & pauper non audiuit increpationem. Lux iustorum laetificat: lucerna autem impiorum extinguetur. Vere vir superbus dabit litem: & cum consiliariis erit sapientia. Diuitiae, quae veniunt ex vanitate minuentur, & qui congregat diuitias manu multiplicabit eas. Spes quae protrahitur in firmatas est cordis, & vt lignum vitae est desiderium veniens. Contemnens aliquid corrumpetur propter contemptum ipsum: & timentis praeeceptum reddetur merces. Lex sapientis est vt vena vitae, ad recedendum à laqueis mortis. Intellectus bonus dabit gratiam: & via contemptorum est dura. Omnis callidus res suas faciet cum scientia: stultus autem manifestabit stultitiam. Nuncijs impius cader in malum: legatus autem verax, est sanitas. Paupertas, & ignominia erit elonganti se ab correctione: sed qui custodit increpationem, glorificabitur. Desiderium factum dulcescet anima: & abominatio stultorum, est recedere à malo. Qui graditur cum sapientibus, sapiens erit: sed qui est amicus stultis, conteretur. Peccatores sequetur malum: iustus autem deus reddet bonum. Bonus hereditare faciet filios filiorum: & referuatur iusto substantia peccantis. Multus cibus in agro magnatus: & est qui perit, eo quod non est ei iudicium. Qui prohibet virgam suam, odit filium suum: sed qui diligit eum, quaerere facit eum correctionem. Iustus comedit ad saturitatem animae suae: ventos autem impiorum deficiet.

¶ Sapiens

¶ Sapiens mulier fecit ades. Stulti os superbiae virga. Viam scit sapiens. Regis honor populus. C A P. X I I I.

Sapiens mulier edificauit domum suam: stulta autem in aedibus suis destruet eam. Qui ambulat in rectitudine sua, timet dominum: sed peruersus viis suis, despicit eum. In ore stulti est baculus superbiae, labia autem sapientum custodient eos. Cum non fuerint boues praesepe est vacuum, & multitudo frugum est in potentia bouis. Testis verax non mentietur, loquetur autem mendacia testis mendax. Quae sunt derisor sapientiam, & non fuit: & scientia intelligenti est leuis. Vade à iosege cum viro stulto, & nescies labia mendacia. Sapientia callidi est intelligere viam suam: & stultitia stultorum dolus. Stultus loquetur verba delicti, & inter rectos erit verba dilectionis.

Cor cognoscit amaritudinem animae suae, & in letitia ipsius non miscebitur alienus. Domus impiorum delectabitur, sed tabernaculum rectorum deus germinare faciet. Est via recta coram viro, & nouissimum viae mortis. Etiam in risu dolere cor, & nouissimum letitiae tristitia. Viis suis saturabitur auerlum cor, & ab eo recedet vir bonus. Simplex credet omni verbo: callidus autem intelliget gressum suum. Sapiens timet, & recedit à malo: sed stultus irascitur & fidit. Qui cito irascitur faciet stultitiam: & vir cogitabundus odio habetur ab eo. Haereditate acceperunt simplices stultitiam: callidi autem coronabuntur scientia. Incuruabunt se mali coram bonis, & impij ad portas iusti venient. Etiam amico suo odiosus erit pauper: sed qui diligunt diuitem, multi sunt. Qui contemnit amicum suum peccat: sed qui miseretur pauperum beatus erit. Nonne errant cogitantes malum, misericordia autem & veritas erit cogitantibus bonum. In omnibus quibus homo laborat est dignitas: sed verbum laborum superfluum vere impunitur ad defectum. Corona sapientum diuitiae eorum: stultitia stultorum stultitia. Erui animas testis verax: loquetur autem mendacia dolosus. In timore domini est fiducia fortitudo: & filius eius erit spes. Timor domini vena vitae, ad recedendum à laqueis mortis. In multitudine populis est gloria regis: & cum non fuerit populus, est contritio principis. Tardus ira est multus intelligentia: & vltor spiritu exaltat stultitiam. Vita carniuum, est cor sanum: & puredo officium inuidia. Qui vi auferit quippiam à paupere: probis afficit factorem eius: & honorat eum qui miseretur pauperis. Propter malitiam suam expelletur impius à mundo: sperat autem in morte sua iustus. In corde intelligentis requiescet sapientia: & in medio stultorum cognoscetur, iustitia exaltabit gentem: & ignominia erit populis peccatum. Amor regis est ad seruum intelligentem: & iustitia eius erit contra eum qui pudore eum afficit.

Responso mollis retrahere facit iram: & verbum dolosum afficiens ascendere faciet furorem. Lingua sapientum decorabit scientiam: & os stultorum loquetur stultitiam. In omni loco oculi domini contemplantur malos, & bonos. Sanitas linguae est vt lignum vitae, & peruersitas in ea est contritio in spiritu. Stultus contemnet correctionem patris sui, sed qui custodit increpationem, efficietur astutus. In domo iusti est abundantia magnae: & in fructu impij conturbatur. Labia sapientum spargent scientiam: cor autem stultorum non erit rectum. Sacrificium impiorum est abominatio domini: oratio autem rectorum voluntas eius. Abominatio domini est via impij: sequentem autem iustitiam diligit. Flagellum, malum est relinquenti semitam domini: & qui odio habet increpationem, morietur. Infernus & perditio sunt coram domino: quanto magis corda filiorum hominum. Non amabit illosur increpantem se: ad sapientes non ibit. Cor laetum decorabit faciem: & propter dolor cordis spiritus erit tristis. Cor intelligens quaerit scientiam: & os stultorum pascetur verbis stultitiae. Omnes dies pauperis mali: sed iocundus corde est ac si esset in conuiuio iugi. Melius est parum cum timore domini,

Inta. 17. a.

¶ Placet sermo bonus, contemplantur deus omnes. Cor, mens, os iusti pascitur hic oculis. C A P. X V.

¶ In prouerbio suo impius ipe conturbat: minus scilicet sapientis sperabat.

Inta. 17. d.

ni, quae thesaurus magnus, & contritio in eo. Melius est conuiuium oleris, vbi sit dilectio: quae hos qui diu fuit in praesepio, in quo sit odium. Vir iracundus miscebitur lites: & tardus ad iram quiescere faciet lites. Via pigri videtur sibi, ac si esset sepra spina: semita autem rectorum plana est. Filius sapiens laetificabit patrem: & stultus homo despicit matrem suam. Stultitia est letitia deficiente corde: & vir intelligens seipsum stringet ad ambulandum. Dissipabuntur cogitationes, quando non erit consilium: sed multitudine consiliorum firmabuntur. Letitia est viro in responsione oris sui: sed verbum dictum in tempore suo valde bonum est. Via vitae est desuper intelligentem, vt declinet ab inferno inferiori. Domum superborum demolietur dominus: & statuet terminum viduae. Abominatio domini sunt cogitationes viri mali: & munda sunt eloquia pulchra. Turbat domum suam qui inhiat auariciae: sed qui odio habet dona, viuet. Cor iusti meditabitur, quum respondendum fuerit: & os impiorum loquetur mala. Longinquus est dominus ab impijs: & orationem iustorum audiet. Lux oculorum laetificabit cor: fama bona impinguabit corpus. Auris quae audit increpationem vitae, in medio sapientum commorabitur. Qui desierit correctionem, spernit animam suam: sed qui audit increpationem, possidet cor. Timor domini, eruditio sapientiae, & antegloriam humilitas.

¶ Quando parat animam, linguam deus ipse gubernat. Reges diuiniati, est uia uita bona. C A P. X V I.

Hominis sunt praeparationes cordis, & à domino est responso linguae. Omnes viae viri munda sunt in oculis suis: sed qui ponderat spiritus est dominus. Vltor ad dominum opera tua, & firmabuntur cogitationes tuae. Omnia opera tua est dominus propter seipsum: & etiam impium quem ad ducet ad diem malum. Abominatio domini est omnis elatus corde, mox, mox non erit impunis. Misericordia & veritate redimetur iniquitas: timore domini declinat à malo. Cum placuerint domino viae viri: etiam inimicos eius pacabit cum eo. Melius est parum cum iustitia, quam multitudo frugum absque iudicio. Cor hominis cogitabit viam suam: dominus autem disponet gressum eius. Diuiniatio est in labijs regis, in iudicio non praeuicatur os eius. Statera & bilances iudicij domino, opus eius omnia pondera crumenae. Abominatio regum est facere impietatem: quia iustitia firmabitur solum. Beneuolentia regum erit in homine habente labia iusta: & loquentem recta diligit. Ira regis est vt nuncijs mortis: & vir sapiens placabit eam. Cum illuxerit facies regis erit vita: & beneuolentia eius erit veluti nubes serotinae pluuiae. Acquirere sapientiam multo melius est, quam acquirere aurum preciosum, & acquirere intelligentiam multo melius est, quam acquirere electum argentum. Via rectorum est declinare à malo: custodit animam suam qui custodit viam suam. Ante contritionem est superbia, & ante ruinam elatio spiritus. Melius est humiliari spiritu cum humilibus, quam diuidere spolia cum superbis. Intellegens rem, inueniet bonum: & confidens in domino beatus erit. Sapiens corde vocabitur intelligens: & dulcedo laborum addet doctrinam. Vena vitae est sapientia domini sui: & eruditio stultorum stultitia est. Cor sapientis intelligit os suum: & labijs suis addet doctrinam. Vt fauus mellis sunt eloquia dulcia: dulcedo animae, & sanitas corpori. Est uia recta coram uiro, & nouissimum eius viae mortis. Anima laborantis laborauit sibi: quia incuruauit se ei os suum. Vir impius fodit malum, & labijs suis est vt ignis ardens. Vir volubilis mittet litem, & susurrator diuidit duces. Vir iniquus seducet amicum suum: & ambulare faciet eum per viam non bonam. Claudis oculos suos ad cogitandum peruersitates: annuens labijs suis per fecit malum. Corona gloriae est canicis: in via iustitiae inuenietur. Melior est tardus ad iram, quam fortis: & qui dominatur spiritu suo, quam is qui capit verbum. In sinum proijcit fors: & à domino est omne iudicium eius.

Diligens mulier edificauit domum suam: stulta autem in aedibus suis destruet eam. Qui ambulat in rectitudine sua, timet dominum: sed peruersus viis suis, despicit eum. In ore stulti est baculus superbiae, labia autem sapientum custodient eos. Cum non fuerint boues praesepe est vacuum, & multitudo frugum est in potentia bouis. Testis verax non mentietur, loquetur autem mendacia testis mendax. Quae sunt derisor sapientiam, & non fuit: & scientia intelligenti est leuis. Vade à iosege cum viro stulto, & nescies labia mendacia. Sapientia callidi est intelligere viam suam: & stultitia stultorum dolus. Stultus loquetur verba delicti, & inter rectos erit verba dilectionis. Cor cognoscit amaritudinem animae suae, & in letitia ipsius non miscebitur alienus. Domus impiorum delectabitur, sed tabernaculum rectorum deus germinare faciet. Est via recta coram viro, & nouissimum viae mortis. Etiam in risu dolere cor, & nouissimum letitiae tristitia. Viis suis saturabitur auerlum cor, & ab eo recedet vir bonus. Simplex credet omni verbo: callidus autem intelliget gressum suum. Sapiens timet, & recedit à malo: sed stultus irascitur & fidit. Qui cito irascitur faciet stultitiam: & vir cogitabundus odio habetur ab eo. Haereditate acceperunt simplices stultitiam: callidi autem coronabuntur scientia. Incuruabunt se mali coram bonis, & impij ad portas iusti venient. Etiam amico suo odiosus erit pauper: sed qui diligunt diuitem, multi sunt. Qui contemnit amicum suum peccat: sed qui miseretur pauperum beatus erit. Nonne errant cogitantes malum, misericordia autem & veritas erit cogitantibus bonum. In omnibus quibus homo laborat est dignitas: sed verbum laborum superfluum vere impunitur ad defectum. Corona sapientum diuitiae eorum: stultitia stultorum stultitia. Erui animas testis verax: loquetur autem mendacia dolosus. In timore domini est fiducia fortitudo: & filius eius erit spes. Timor domini vena vitae, ad recedendum à laqueis mortis. In multitudine populis est gloria regis: & cum non fuerit populus, est contritio principis. Tardus ira est multus intelligentia: & vltor spiritu exaltat stultitiam. Vita carniuum, est cor sanum: & puredo officium inuidia. Qui vi auferit quippiam à paupere: probis afficit factorem eius: & honorat eum qui miseretur pauperis. Propter malitiam suam expelletur impius à mundo: sperat autem in morte sua iustus. In corde intelligentis requiescet sapientia: & in medio stultorum cognoscetur, iustitia exaltabit gentem: & ignominia erit populis peccatum. Amor regis est ad seruum intelligentem: & iustitia eius erit contra eum qui pudore eum afficit.

Responso mollis retrahere facit iram: & verbum dolosum afficiens ascendere faciet furorem. Lingua sapientum decorabit scientiam: & os stultorum loquetur stultitiam. In omni loco oculi domini contemplantur malos, & bonos. Sanitas linguae est vt lignum vitae, & peruersitas in ea est contritio in spiritu. Stultus contemnet correctionem patris sui, sed qui custodit increpationem, efficietur astutus. In domo iusti est abundantia magnae: & in fructu impij conturbatur. Labia sapientum spargent scientiam: cor autem stultorum non erit rectum. Sacrificium impiorum est abominatio domini: oratio autem rectorum voluntas eius. Abominatio domini est via impij: sequentem autem iustitiam diligit. Flagellum, malum est relinquenti semitam domini: & qui odio habet increpationem, morietur. Infernus & perditio sunt coram domino: quanto magis corda filiorum hominum. Non amabit illosur increpantem se: ad sapientes non ibit. Cor laetum decorabit faciem: & propter dolor cordis spiritus erit tristis. Cor intelligens quaerit scientiam: & os stultorum pascetur verbis stultitiae. Omnes dies pauperis mali: sed iocundus corde est ac si esset in conuiuio iugi. Melius est parum cum timore domini,

¶ Buccella foca est melior quam uiscera iugij amici ueri perpetuus amor. C A P. X I I I.

CANTICA: Canticum canticorū

Selomoh: Interprete Sante Patgino, Lucensi.

CAPVT I.

SCVLETVR ME ille ofculis oris sui, quia meliores sunt amores tui vino. Propter odorē vnguentorum tuorum optimorum, vt oleum effusum nomen tuum: ideo adolescentulæ dilexerunt te. Traheme, post te curramus. Introduxit me rex in cubacula sua, exultabimus, & lætābimur in te, memores amorum tuorum magis q̄ vini: recti dilexerunt te. Nigra sum & decora, filia Ierusalaim, sicut tabernacula Chedar, sicut cortinæ Selomohi. Ne respiciatis, q̄ paululum denigrata sum, q̄ aspexit me sol: filij matris meæ irati sunt in me: posuerunt me custodē vinearum, vineam meam quæ est mihi non custodiui. Nuncia mihi, quæ dilexit anima mea, vbi pascas, vbi cubare facias in meridie. Vt quid enim ero veluti declinans ad greges sodalium tuorum? Nisi cognoueris te, d pulchra inter mulieres, egredere tibi in vestigia pecudum, & pascē capellas tuas iuxta tabernacula pastorum. Equæ meæ in curribus Parthol alsimilauit te amica mea. Pulchræ sunt maxillæ tuæ propter margaritas, collum tuum propter torques, Margaritæ aureas faciemus tibi cum punctis argentis. Dum rex esset in accubitu suo, nardus mea dedit odorem suū. Fasciculus myrrhæ dilectus meus mihi, inter vbera mea commorabitur. Botrus cophor dilectus meus mihi, in vineis Henghedii. Ecce tu pulchra es amica mea, ecce tu pulchra: oculi tui columbarum. Ecce tu pulcher es dilectus mi, etiam dulcis: etiam lectus noster floridus. Tigna domorum nostrarum cedrina, laquearia nostra abiegna.

CAP. I.

Go rosa campi, & lilium conuallium. Sicut lilium inter spinas, sic amica mea inter filias. Sicut malus inter ligna syriæ, sic dilectus meus inter filios. In vmbra eius cōcupiui, & sedi, & fructus eius dulcis palato meo. Introduxit me in domū vini, & vexillum eius super me amor. Fulcite me phialis vitreis, stipate me malis, quia languens amore sum. Leua eius sub capite meo, & dextera eius amplexabitur me. Adiuo vos filia Ierusalaim per capreas, vel ceruos agri, si suscitaueritis, & si euigilare feceritis amorem, donec voluerit. Vox dilecti mei: ecce ipse venit transiens super montes, subsiliens super colles. Similis est dilectus meus capræ, vel hinnulo ceruorū. En iste stat post parietem nostrum, prospiciens ē fenestris, prospiciens ē cancellis. Locutus est dilectus meus, & dixit mihi: Surge tibi amica mea, speciosa mea, & veni tibi. Ecce enim hyems transiuit, humber pertransiuit, abit sibi. Flores apparuerunt in terra, tempus putationis aduenit, & vox turnuris audita est in terra nostra. Ficus dulcescere fecit grossos suos, & vites vitæ minutæ dederunt odorem. Surge tibi amica mea formosa mea & veni tibi. Columba mea in scissuris petræ, in abscondito gradus. Ostende mihi aspectum tuum, fac me audire vocē tuam. Vox enim tua dulcis, & aspectus tuus desiderabilis. Capite nobis vulpes, vulpes paruas, corrumpentes vineas: & vineę nostræ vitę minutæ. Dilectus meus est meus, & ego sum illius q̄ pascit inter lilia. Donec aspiat dies, & fugiat vmbra. Verte te, similis esto dilecti mi capræ, vel hinnulo ceruorum super montes Bethor.

CAP. III.

Incubili meo in noctibus quæsiui quem diligit anima mea. Quæsiui eum & non inueni eum, Surgam nunc, & circuibo per ciuitatem, per plateas, & per loca lata quæram, quem

diligit anima mea. Quæsiui eum, & non inueni eum. Inueniunt me custodes, qui circueunt ciuitatem. Num quem diligit anima vidisti: Quom paululum transiuissem ab eis, inueni quem diligit anima mea: apprehendi eum, & non dimittā eū, donec introducam eum in domum matris meæ, & in cubiculum genitricis meæ. Adiuo vos filia Ierusalaim p capreas, vel per ceruos campi, si suscitaueritis, & si euigilare feceritis amorem, donec voluerit. Quæ est ista quæ ascendit ē deserto, sicut columbæ fumū, suffita myrrha & thure, ex omni puluere pigmentarij. En lectus ipse qui est ipsi Selomoh, sexaginta portes in circuitu eius ex potentibus Israel. Omnes ipsi tenent gladium, docti bellatores. Vniuscuiusq̄ gladius super femur suum, propter timorē in noctibus. Aedificauit sibi rex Selomoh ex lignis Lebanon. Columnas eius fecit argenteas, stratum eius aureum, sellam eius purpuream, medium eius stratum amore, propter filias Ierusalaim. Egredimini, & videte filias Siion regem Selomoh cum corona, quæ coronauit eū mater eius in die deponationis eius, & in die lætitiæ cordis eius.

CAP. III.

Ecce tu pulchra es amica mea, ecce tu pulchra, oculi tui columbarum intra cincinnos tuos: capilli tui, vt grex caprarum, quæ aspiciunt de monte Ghilhad. Dentes tui, vt grex ouium tonsarum, quæ ascenderunt de lauacro, quæ oēs faciunt gemellos, & sterilis nō est inter eas. Sicut filum coccineum labia tua, & eloquium tuum decorum, sicut fragmen mali punici gena tua intra cincinnos tuos. Sicut curris David collum tuum, & edificata ad docendū transeuntes: mille clypei suspensi sunt in ea, omnes clypei potentium. Duo vbera tua, sicut duo hinnuli gemelli capræ, qui pascuntur inter lilia. Donec aspiat dies, & fugiant vmbra: ibo mihi ad montem myrrhæ, & ad collem thuris. Tota tu pulchra es amica mea, & macula nō est in te. Mecum de Lebanon sponfa, mecum de Lebanon venies: prospicies de vertice Amanah, de vertice Sernit, & Chermom: de habitaculis leonum, de montibus leopardum. Abstulisti cor meum foror mea sponfa, abstulisti cor meum vno ex oculis tuis, & vna torque colli tui. Quam pulchri sunt amores tui foror mea sponfa, q̄ boni sunt amores tui q̄ vinum, & odor vnguentorum tuorum præ cunctis aromatis. Fauum stillant labia tua sponfa, mel & lac est in lingua tua, & odor vestimentorum tuorum sicut odor Lebanon. Ortus obfirmatus Soror mea sponfa, fons obfirmatus, fons signatus. Plantationes tuæ paradisi malorum punicorum, cum fructibus dulcibus, cyperi cum nardis, Nardus, & crocus, calamus odoratus, & cinnamomum cum cæteris arboribus thuriferis. Myrrha, & aloes cum omnibus præcipuis aromatis. Fons horrorum puteus aquarum viuentium, & fluentium ad Lebanon. Surge aquilo, & veni auster, perfla hortum meum, fluant aromata illius: veniat dilectus meus ad hortum suum, & comedat fructum pomorum delicatorum suorum.

CAP. V.

Veni ego in hortum meū foror mea sponfa, collegi myrrham meam cum aromate meo, comedi fauū meum cum melle meo, bibi vinum meum cum lacte meo: comedite amici, bibite, & inebriate vos charissimi. Ego dormio, & cor meū vigilat. Vox dilecti mei pulsantis: Aperi mihi foror mea, & amica mea, colūba mea, jmmaculata mea, quia caput meū plenum est rore, cincinni mei guttis noctis. Expolui me tunicam meam, quomodo induā illam: Laui pedes meos, quomodo inquinabo illos: Dilectus meū misit manum suam per foramen ostij, & viscera mea sonuerunt in me. Surrexi ad aperendum dilecti meo. Et manus meæ stillauerunt myrrham, & digiti mei myrrham transeuntem ad cardines pessuli. Aperi ego dilecti meo: ar dilectus meus vertat se, transferat: anima mea egressa est, dum loqueretur ipse: quæsiui eum & nō inueni eum: vocaui eum, & non respondit mihi. Inueniunt me custodes qui circueunt ciuitatem, percusserunt me, vulnerauerunt

SAPIENTIA.

rationem me: tulerunt pallium meum quod erat super me: cistodes murorum. Adiuo vos filia Ierusalaim, si inuenieritis dilectum meū, quid narrabitis ei: quia lagueo amore. Quælis est dilectus præ dilectis pulcherrima inter mulieres: quid dilectus tuus habet præ dilectis, quia sic adiuo nos: dilectus meus candidus, & rubicundus, insignis præ decem milibus. Caput eius vt aurum obrizum, cincinni eius crispi, nigri velut coruus. Oculi eius sicut columbæ iuxta effusionem aquarum, lauantes se lacte, manentes iuxta plenitudinem. Maxillæ eius sicut linea sulci aromatis, vt flores aromatum: labia eius vt lilia distillantia myrrham transeuntem. Manus eius vt circuli aurei pleni lapidibus pretiosis instar hyacinthi. Venter eius vt candidum ebur, obductum saphiris. Crura illi vt columbæ marmoreæ fundatæ super bases auri obrizi. Aspectus eius vt Lebanon, electus vt cedri. Palatum eius dulcedines: & rotus ipse desideria. Iste est dilectus meus, & iste est amicus meus filia Ierusalaim. Quo abijt dilectus tuus pulcherrima inter mulieres: Quo declinauit dilectus tuus, & quæremus eū tecum.

CAP. VI.

Dilectus meus descendit ad hortum suum, ad lineas sulcorum aromatis, ad pascendum in hortis, & colligendum lilia. Ego dilecti meo, & dilectus meus mihi, qui pascit inter lilia. Pulchra es amica mea sicut Tirda decora sicut Ierusalaim, terribilis vt castra cum vexillis. Auerte oculos tuos ne sint coram me, quia fortiores fuerunt me. Plus tuus est sicut grex caprarum, quæ aspexerunt de Ghilhad. Dentes tui sicut grex ouium quæ ascenderunt de lauacro, quæ omnes sunt gemellis plenæ, & sterilis nō est inter eas. Sicut fragmen mali punici sunt tempora tua intra cincinnos tuos. Sexaginta sunt reginæ, & octoginta concubinae, & adolescentularum nō est numerus. Vna est columba mea, jmmaculata mea. Vna est matri suæ, electa est genitrici suæ. Viderunt eam filia, & beatam dixerunt eam reginæ, & concubinae, & laudauerunt eam. Quæ est ista quæ videtur veluti aurora, pulchra vt luna, electa vt sol, terribilis vt castra cum vexillis. Ad hortum nucis descendi ad videndum poma conuallis, ad videndum an floruisset vitis, floruisset mala punica. Nō noui, anima mea po sicut me, vt sint quadringenti populi mei spontanei. Reuertere, reuertere Sulamith: reuertere reuertere, et intuebimur te. Quid videbitis in Sulamith: Chorom castrorum.

CAP. VII.

Quam pulchri sunt pedes tui in calcamentis filia principis: Verberæ formorum tuorum sunt sicut monilia, opus manuū artificis. Vmbilicus tuus vt crater rotundus: nō indigebit temperamento: yenter tuus vt aceruus triticorum septus liliis. Duo vbera tua sicut duo hinnuli gemelli capræ. Collum tuum sicut turris eburnea. Oculi tui vt piscinæ in Chesbon, iuxta portā filia nobilitatis: facies tua, sicut turris Lebanon, speculans faciem Damefec. Caput tuū super te veluti coccinū, & coma capitis tui sicut purpura. Rex ligatus in canalibus. Quam pulchri vultus, & quæ dulcissimi dilecti mei: ista statura tua alsimilata est palmæ, & vbera tua botris. Dixit: ascendā in palmā, apprehendam ramos eius, & erūt nunc vbera tua sicut botri vitis: & odor nariū tuarum, sicut malorū. Et palatū tuum sicut vinū optimū vadens ad dilectū meū, propter bonitatem faciens loqui labia dormientium. Ego dilecti mei sum, & ad me est desiderium eius. Veni dilecti mi, egrediamur in agrū, comoremur in villis. Maturemus ad vineas, vidcamus an floruerit vitis, aperuerit se vna parua, & an fecerint flores mala punica: tibi dabo amores meos tibi. Man dragoræ dederunt odorem, & in portis nostris omnia dulcia, noua, & vetera, dilecti mi abscondi tibi.

CAP. VIII.

Vis det te vti fratrem mihi, fugentem vbera matris meę inueniā te foris, ofculabor te: vtiq̄ nō cōtinent e. Duca te, venire faciā te ad domū matris meę: docebis me:

bibere faciā te de vino aromatico, de vino dulci mali granati mei. Leua eius sub capite meo, & dextera illius amplexabitur me. Adiuo vos filia Ierusalaim, cur suscitatis, & cur euigilare facitis dilectam donec ipsa noluerit: Quæ est ista quæ ascendit de deserto innixa super dilectum suum: sub malo ex-citauit tibi peperit te mater tua, tibi concepit, genuit te. Pone me vt signaculum super cor tuum, vt signaculum super brachiū tuum: quia fortis est vt mors dilectio: dura sicut infernus æmulatio. Faces eius faces ignitæ, flamma vehemētis: limæ. A quæ multæ non potuerit extinguere dilectionem, & flumina non inundabunt illā. Si dederit vir omnē substantiam domus suæ pro dilectione, cōtēnendo cōtēnēt eam. Soror est nobis paruula, & vbera nō sunt ei. Quid faciemus forori nostræ in die qua fiet sermo cum ea: Si murus est, ædificem super eam palatium argenteū: & si ostium est, muniamus eam tabula cedrina. Ego sum murus, & vbera mea sunt sicut turres: restitit sui in oculis eius sicut reperiens pacē. Vinea fuit ipsi Selomoh in Bahalhamon: tradidit vineam custodibus, vt quæ adduceret pro fructu eius mille argenteos. Vinea mea, quæ est mihi coram me est: mille tibi d Selomoh, & ducetū cu stodiens fructum eius. O quæ habitas in hortis, socij attendunt vocē tuam, fac me audire. Fuge dilecti mi, & alsimilare capræ, vel hinnulo ceruorū super montes aromatum.

FINIS.

Prologus in librum Sapientia.

Libro Sapientia, apud Hebræos nusquam est. Vnde et ipse stilus Græcam magis eloquentiam redolet. Hunc Iehudæi Philonis esse affirmant. Qui proinde Sapientia nominatur: quia in eo Christi aduentus, qui est sapientia patris, et passio eius euidenter exprimitur.

LIBER Sapientia.

Index iustitiam accipit, bene sentit &c.

CAPVT I.

Diligite iustitiam, qui iudicatis terram. Sentite de dño in bonitate, & in simplicitate cordis quærite illū: qm̄ inuenitur ab his qui non tentat illū: apparet autē eis qui fidē habent in illum. Peruersæ enī cogitationes separant a deo, probata autē virtus corrumpit insipientes. Qm̄ in maleuolā animā nō introibit sapientia, nec habitabit in corpore subdito peccatis. Spiritus enim sanctus disciplina effugiet fictum, & aufert se a cogitationibus quæ sunt sine intellectu: & corripitur a superueniente iniquitate. Benignus est enim spiritus sapientia, & nō liberabit maledictū a labijs suis, qm̄ renū illius testis est deus, & cordis illius scrutator verus, et linguę eius auditor. Qm̄ spiritus dñi repleuit orbē terrarū: & hoc qd̄ cōtinet oia sciētia habet vocis. Propter hoc qui loquitur iniqua nō pōt latere: nec p̄teriet illū corripies iudicium. In cogitationibus enī impij interrogatio erit: sermō autē illius traditio ad deū veniet, & ad correptionē iniquitū illius. Qm̄ auris zelū audit oia, & tumultus murmuratiōnū nō abscondetur. Custodite ergo vos a murmuratiōe: q̄ nihil p̄dest, & a de tractatiōe parcite linguę. Qm̄ sermo obscurus in vacuum nō ibit: os autē quod mētitur occidit aiām. Nolite zelare mortem in errore vitæ vestræ, neq̄ acgratis perditionē in operib⁹ manū vestrarū. Qm̄ deus mortē nō fecit, nec lætatur in pditiōe viuorū. Creati enī vt essent oia, & sanabiles fecit nationes orbis terrarū: & nō est in illis medicamentū exterminij, nec infirmitas.

Ecclesiasticus.

A domino est sapientia, illius iustitiam timor domini.

CAPITULUM

QVONIAM SAPIENTIA

domino deo est, et cum illo fuit semper & est ante ævum. Arenam maris, & pluviam, guttas, & dies seculi quis dinumeravit? Altitudinem cœli, & latitudinem terræ, & profundum abyssi, quis dimensus est? Sapientiam dei præcedentem omnia quis inuestigavit? Prior omnium creata est sapientia, & intellectus prudentiæ ab ævo. Fons sapientiæ verbum dei in cellis, & ingressus illius madaata æterna. Radix sapientiæ cui reuelata est, & astutias illius quis cognovit? Disciplina sapientiæ cui reuelata est, & manifestata, & multiplicacionem ingressus illius quis intellexit? Vnus & altissimus creator omnium, omnipotens & rex potens & metuendus nimis, sedens super thronum illius, & dominans deus. Ipse creavit illum in spiritu sancto, & vidit, & dinumeravit, & mensus est. Et effudit illa super omnia opera sua, & super omnem carnem, secundum datum suum, & præbet illam diligentibus se. Timor domini gloria, & gloriatio, & lætitia, & corona exultationis. Timor dñi delectat cor, & dabit lætitiã, & gaudium in longitudine dierum. Timor domini bene erit in extremis, & in die defunctiois sue benedicetur. Dilectio dei honorabilis sapientia: quibus autem apparuerit in visu, diligunt eam, in visione, & in agnitione magnalium suorum. Initium sapientiæ timor dñi, & cum fidelibus in vulva cœreatur est, & cū electis foeminis graditur et cū iustis & fidelibus agnoscitur. Timor dñi scientiæ religiositas. Religiositas custodiet, & iustificabit cor, iocunditatem atq; gaudium dabit. Timor dñi bene erit, & in diebus consolatiois illius benedicetur. Plenitudo sapientiæ timere dei, & plenitudo ad fructibus illius. Omnem domum illius implebit ad generationibus, & receptacula ad thesauris illius. Corona sapientiæ timor dñi, germinans pacem, & salutis fructum: & vidit, & dinumeravit eam. Vtraque autem sunt dona dei. Scientiã, & intellectum prudentiæ, sapientia cõpartietur, & gloriã tenenti se exaltat. Radix sapientiæ est timere dei, & rami illius longui. In thesauris sapientiæ intellectus, & scientiæ religiositas, excreatio autem peccatoribus sapientia. Timor dñi expellit peccatũ. Nã qui sine timore est, nõ poterit iustificari: iracundia enim animositatis illius subversio illius est. Vt que in tps sustinebit patiens, & postea redditio iocunditatis. Bonus sensus vsq; in tēpus abscondet verba illius, & labia multorum enarrabunt sensum illius. In thesauris sapientiæ significatio disciplinæ: excreatio autem peccatori cultura dei. Fili cõcupiscēs sapientiã cõserua iustitiã, & de p̄bebit illa tibi. Sapientia em̄ et disciplina timor dñi: & qđ b̄nplacitũ est illi fides & m̄luetudo, & adimplebit thesauros illius. Cõtumax nõ sis, & incredibilis timori dei, & ne accesseris ad illũ duplici corde. Ne fueris hypocrita in cõspectu hoim, & non scãdãlizeris in labiis tuis. A tēde in illis ne forte cadas, & adducas animã tuã in honorationem, & reuelet deus absconsa tua, & in medio synagoga elidat te: qm̄ accessisti maligne ad dominum, & cor tuum plenum est dolo & fallacia.

Severus dei sit patiens labori, sicut dñm. Vñ maleficientibus. Timoris est dñus. C A P. I I I.

Accedens ad seruitutem dei, sta in iustitia, & in timore, & præpara animam tuam ad tentationem. Deprime cor tuum & sustine, & inclina aurem tuam, & suscipe verba intellectus, & ne festines in tēpus obductionis. Sustine sustentationes dei: cõiungere deo, & sustine, vt crescat in nouissimo vita tua. Omne qđ tibi applicitũ fuerit, accipe: & in dolore sustine, & in

nouam mortem inuenirent. Omnis creatura ad suum genus ab initio regurabatur deseruiens tuis præceptis, vt pueri cui stodirentur illis. Nam nubes castra corũ obumbrabat, & ex aqua quæ ante erat, terra arida apparuit, & in mari rubro via sine impedimēto, & campus germinans de profundo nimio; per quem omnis natio transiuit, quæ tegebatur tua manu, videntes tua mirabilia & monstra. Tanquam enim equi depaue runt escam, & tanq; agni exultauerunt, magnificantes te domine, qui liberasti illos. Memores enim erant adhuc eorũ quæ in incolatu illorum facta fuerant, quemadmodum pro natione animalium produxit terra muscas, & pro piscibus eructa vit fluui? multitudinem ranarum. Nouissimi autem viderunt nouam creaturam auium, quum abducti concupiscentia posculauerunt escas epulationis. In allocutione enim desiderij ascendit illis de mari ortygonetra, & vexationes peccatorib; superuenerunt, non sine illis quæ ante facta erant argumentis per vim fluminum. Iustẽ enim patebantur secundum suas nequitias. Et enim detestabiliorẽ in hospitalitatẽ instituerunt. Alij quidem ignotos non recipiebant aduenas; alij autem bonos hospites in seruitutem redigebant. Et non solum hæc, sed & alius quidem respectus illorum erat: quoniam iniuriã receperunt extraneos. Qui autem cõlætitia receperunt hos, qui eis de vli erant instituti, seuisimis affixerunt doloribus. Percussit sunt autem cõcitate, sicut illi in foribus iusti, cõsubitaneis cooperiti essent te nebris. Vnusquisque transitum ostij sui quærebat. In se enim elementa dum cõuertuntur sicut in organa qualitatis sonus immutatur, & omnia suum sonum custodiunt. Vnde delectari ex ipso visu certo potest. Agrestis enim in aquatica conuertebatur, & quæcũque erant natantia, in terra transibant. Ignis in aqua valebat supra suam virtutẽ, & aqua extinguens naturæ obliuiscēbatur. Flamme e contrario corruptibilium animalium nõ vexatũ carnes coambulantũ, nec dissoluebant, illam quæ facile dissoluebatur, sicut glaciẽ bonã escam.

In omnibus enim magnificasti populum tuum domine & honorasti, & non despectisti in omni tempore, & in omni loco absistens eis.

FINIS

Prologus libri Iesuah filij Sirach, qui Ecclesiasticus appellatur.

Multorum nobis & maguorũ per legem & prophetas, aliosq; qui secuti sunt illos, sapientia demonstrata est, in quibus oportet laudare israel doctrine & sapientiæ causa: quia non solum ipsos loquentes necesse est esse peritos, sed etiam extraneos posse & discen tes & scribentes doctissimos fieri. Auis meus iesuah postquam se amplius dedit ad diligentiam lectionis legis, & prophetarũ & aliorum librorum, qui nobis a parentibus nostris traditi sunt, voluit & ipse scribere aliquid horum quæ ad doctrinam & sapientiam pertinent, ut desiderates discere, & illorũ periti fieri, magis magisq; attendant animo, & confirmetur ad legitimam uitam. Hortor itaq; uenire uos cū beneuolentiã, & attentiori studio lectionem facere, & ueniam habere in illis in quibus uidemur, se quentes imaginem sapientiæ, & des ficere in uerborum cõpositione. Nam deficient uerba Hebraica quã do fuerint translata ad alteram linguam. Non autem solum hæc, sed & ipsa lex & prophete, ceteraq; aliorum librorum, non paruum habent differẽtiam quando inter se dicuntur. Nam in octauo & tricesimo anno, temporibus Ptolemei Euergetis regis postquam perueni in Aegyptum, & cum multum temporis ibi fuisset, inueni tibi libros relictos non paruẽ, neq; contemendẽ doctrine. Itaq; bonũ & necessarium putauit, & ipse aliquam addere diligentiam & laborem interpretandi librum istum & multa uigilia attuli doctrinam in spacio tēporis ad illa quæ ad finem dicunt, librum istum dare, & illi qui uolunt animam intendere & discere, quemadmodum oportet institueremores qui secundum legem domini proposuerunt uitam agere.

Nalli igit translati penitus fidei sum.

& in humilitate tua patientiam habebis: quoniam in igne probatur aurum & argentum: homines uero receptibiles in camino humilitationis. Crede deo & recuperabit te, & dirige uiam tuã & spera in illum. Serua timorem illius, & in illo ueterasce. Metuentes dominum sustinere misericordiam eius, & non despectatis ab illo, ne cadatis. Qui timetis dominũ credite illi, & non euacuabitur merces uestra. Qui timetis dominum sperate in illum, & in oblatione ueniet uobis misericordia. Qui timetis dominum diligite illum, & illuminabitur corda uestra. Respicite filij nationes hominum & scitote, quia nullus sperauit in domino, & confusus est. Quis enim permansit in mandatis eius, & derelictus est? Aut quis inuocauit eũ, & desepit illi? Quoniam pius & misericors est deus, & remittit in die tribulationis peccatũ, & protector est omnibus acquirentibus se in ueritate. Vnde duplici corde & labiis sceleratis, & manibus malefacientibus, & peccatori terram ingredienti duabus uis. Vnde dissolutis corde, qui non credunt deo, & ideo non conseruatur ab eo. Vnde his qui perdidit sustinentiam, & qui dereliquerunt uias rectas, & diuerterunt in uias prauas. Et quid facient, cum inspicere cõperit dominus? Qui timent dominum non erunt incredibiles uerbo illius, & qui diligunt illum conseruabunt uerbum illius. Qui timent dominum, inquirent quæ beneplacita sunt ei: & qui diligunt eum, replebuntur lege ipsius. Qui timent dominum præparabunt corda sua, & in conspectu illius sanctificabunt animas suas. Qui timent dominum custodiunt mandata eius, & patientiam habebunt vsq; ad inspectio nem illius dicentes: Si poenitentiam non egerimus, incidemus in manus domini, & non in manus hominum. Secundum enim magnitudinem illius, sic & misericordia illius cõ ipso est.

Patrem autem & uenerare, sicut humilis, sapiens corde, sobrie iamen impare eleemosynam. C A P. I I I I.

Filij sapientiæ ecclesia iustorum, & natio illorum obediens & dilectio. Iudiciũ patris audite filij, & sic facite, vt salui sitis. Deus enim honorauit patrem in filiis, & iudicium matris exquirens firmavit in filiis. Qui diligit deum exorabit pro peccatis, & continebit se ab illis, & in oratione dierũ exaudietur: & sicut qui thesaurizat, ita & qui honorificat matrem suam. Qui honorat matrem suã iocundabitur in filiis, & in die orationis suæ exaudietur. Qui honorat patrem suum, uita uis uet longiore: & qui obedit patri, refrigerabit matrem. Qui timet dominum honorat parentes: & quasi dominus seruiet his qui se genuerunt, in opere, & sermone, & omni patientia. Honorat patrem tuum, vt superueniat tibi benedictio a deo, & benedictio illius in nouissimo manet. Benedictio patris firmat domos filiorum, maledictio autem matris eradicat fundamenta. Ne glorieris in contumelia patris tui non enim est tibi gloria, sed cõfusio. Gloria enim hominis ex honore patris sui, & dedecus filij pater sine honore. Fili suscipe senectã patris tui, & non contristes eum in uita illius, & si defecerit sensu, ueniam da, & ne spernas eum in tua uirtute. Eleemosyna enim patris non erit in obliuionem. Nam pro peccato matris resituetur tibi bonum, & in iustitia edificabitur tibi, & in die tribulationis commemorabitur tui, & sicut in sereno glaciẽ soluentur peccata tua. Quã malæ famæ est qui derelinquit patrem, & est maledictus a deo qui exasperat matrem. Fili in mansuetudine opera tua perface, & super hominũ gloriã diligetis. Quanto magnus es humilia te in omnibus, & corã deo inuenies gratiam: qm̄ magna potentia dei solius, & ab humilibus honoratur. Altiora te ne querieris, & fortiora te ne scrutatus fueris: sed quæ præcepit tibi deus illa cogita semper, & in pluribus operibus eius ne fueris curiosus. Non est enim tibi necessarium ea quæ abscondita sunt videre oculis tuis. In superuacuis reb; noli scrutari multipliciter, & in pluribus operibus eius non eris curiosus. Plurima enim super sensum hominũ ostensa sunt tibi. Multos enim supplantauit suspicio illorum, & in uanitate detinuit sensus illorum. Cor durum habebit male in nouissimo, & qui amat periculũ in illo peribit. Cor ingrediens duas

Exod. 22. Deut. 32. Mat. 23. Alac. 7. b. Ephe. 6. a.

Pro. 25. d.

vias, non habebit successus, & parum cor in illis scandalizabitur. Cor nequam grauabitur in doloribus, & peccator adiciet ad peccandum. Sinagoge superbiorum non erit sanitas: fructus enim peccati eradicabitur in illis, & non intelligetur. Cor sapientiẽ intelligetur in sapientia, & auris bona audiet cõ omni concupiscentia sapientiam. Sapiens cor & intelligibile abstinebit se a peccatis, & in operibus iustitiæ successus habebit. Ignem ardentem extinguit aqua, & eleemosyna resitit peccatis, & deus prospector est eius qui reddit gratiam. Meminit in posterum, & in tempore casus sui inueniet firmamentum.

Opera fac misericordie, malumq; contere & protege iustitiam. C A P. I I I I.

Fili eleemosynam pauperis ne defraudes, & oculos tuos ne transternas a paupere. Animam elurientem ne despereris, & non exasperes pauperem in inopia sua. Cor in opis ne affixeris, & non protrahas datum angustianti. Rogationem contribulati ne abicias, & nõ auertas faciem tuam ab egeno. Ab inope auertas oculos tuos propter irã, & nõ relinquo querentibus tibi retro maledicere. Maledicentis enim tibi in amaritudine animæ exaudietur deprecatio illius, exaudiet autem eum qui fecit illum. Congregationi pauperum affabilem te facito, & presbytero humilia animam tuam, & magnati humilia caput tuum. Declina pauperi sine tristitia aurem tuam, & redde debitum tuum, & responde illi pacificẽ in mansuetudine. Libera eum qui iniuriam patitur de manu superbi, & nõ acide feras in anima tua. In iudicando esto pupillis misericors ut pater, & pro viro matri illorum, & eris tu uelut filius altissimi obediens, & miserabitur tui magis quã mater. Sapientia filiis suis uitam inspirat, & suscipit inquirentes se, & præbit in uia iustitiæ, & qui illã diligit, diligit uitã, & q vigilauerit ad illam complectentur placorem eius. Qui tenuerint illam, uitã hæreditabunt, & quod introibit benedicet deus. Qui seruiunt ei obsequetes erunt sancto, & eos qui diligunt illum diligit deus. Qui audit illam iudicabit gentes, & qui intuerit illam permanebit confidens. Si crediderit ei hæreditabit illam, & erunt in confirmatione creaturæ illorum, quoniam in tentatione ambulat cum eo, & in primis eligit eum. Timorem, & metum, & probationem inducet super illum, & cruciabit illum in tribulatione doctrine suæ, donec tentet eum in cogitationib; suis, & credat animẽ illius. Et firmabit illum, & iter ducet directum ad illum, & lætificabit illum, & denudabit absconsa sua illi, & thesaurizat super illum scientiam, & intellectum iustitiæ. Si autem oberrauerit derelinquet eum, & tradet eum in manus inimici sui. Fili conserua tempus, & deuita a malo. Pro anima tua ne confundaris dicere uerum. Est enim confusio adducēs peccatum, & est confusio adducens, gloriã, & gratiam. Ne accipias faciem aduersus faciem tuam: nec aduersus animam tuam mendacium. Ne reueraris proximum tuũ in casu suo: nec retineas uerbum in tempore salutis. Non abscondas sapientiam tuam in decore suo. In lingua enim sapientia dignoscetur, & sensus & scientia & doctrina in uerbo sensati, & firmamentum in operibus iustitiæ. Non contradicas uerbo ueritatis uilo modo, & de mendacio in eruditionis tuæ confundere. Non confundaris confiteri peccata tua, & ne subicias te omni homini pro peccato. Noli resistere contra faciem potentis, nec coneris cõtra iustitiam. Pro iustitia agonizare pro anima tua, & vsq; ad mortem certa pro iustitia, & deus expugnabit pro te inimicos tuos. Noli citatus esse in lingua tua, & inutilis, & remissus in operibus tuis. Noli esse sicut leo in domo tua, euerteris domesticos tuos, & opprimēs subiectos tibi. Nõ sit porrecta manũ tua ad accipiendũ, et ad dandũ collectã.

Iniquis ne fidas diluisti, sed uindictã dei tunc, conuerteris stulticia, esse faturo caue. C A P. V.

Noli attendere ad possessiones iniquas, & ne dixeris, est mihi sufficiens uita. Nihil enim proderit in tempore uindictæ & obductionis. Ne sequaris in fortitudine tua concupiscentiã cordis tui, & ne dixeris: Quomodo poruit aut quis

B me subiiciet propter facta mea: Deus enim vindicans vindica bit. Ne dixeris: Peccavi, & quid mihi accidit trister. Altissimus enim est patiens redditor. De propiciato peccato noli esse sine metu, neq; adicias peccatum super peccatum, & ne dicas: Misericordia domini magna est, multitudinis peccatorum meorum miserebitur. Misericordia enim & ira ab illo cito proximant, & in peccatore respicit ira illius. Non tardes conuerti ad dominum, & ne differas de die in diem. Subito enim venit ira illius, & in tempore vindictae disperdet te. Noli esse anxius in die iustitiae, non enim proderunt tibi in die obductionis, & vindictae. Non venies te in omnem ventum, & non eas in omnem viam. Sic enim omnis peccator probatur in duplici lingua. Esto firmus in via domini, & in veritate sensus tui, & scientia, & prosequatur te verbum pacis & iustitiae. Esto mansuetus ad audiendum verbum dei, vt intelligas, & cum sapientia proferes responsum verum. Si est tibi intellectus responde proximo, in autem sit manus tua super os tuum, ne capiaris in verbo indisciplinato, & confundaris. Honor & gloria in sermone sensati, lingua vero imprudētis subuersio est ipsius. Nō appelleris futurum in vita tua, & lingua tua ne capiaris, & confundaris. Super furem enim est confusio, & poenitentia, & denotatio pessima super bilinguem: suffurratori autem odium, et inimicitia, & contumelia. Iustificata pusillum, & magnū similitur.

Si non superbis, conuersas & parat amicos, sapientia ab incunte erate operam dabo. C A P. V I.

A Noli fieri pro amico inimicus proximo. Improprium enim & contumeliam malus haereditabit, & omnis peccator inuidus, & bilinguis. Non te extollas in cogitatione anime tuae velut taurus, ne forte elidatur virtus tua per stultitiam, & folia tua comedat, & fructus tuos perdat, & relinquaris velut lignum aridum in eremo. Anima enim nequam disperdet qui se habet, & in gaudiū inimicis dat illum, & deducet in fortem impiorum. Verbum dulce multiplicat amicos, & mitigat inimicos, & lingua eucharis in bono homine abundabit. Multi pacifici sunt tibi, & consiliarius sit sibi vnus de mille. Si possides amicum, in tentatione posside eum, & ne facile credas ei te ipsum. Est enim amicus secundum tempus suum, & non permanebit in die tribulationis. Et est amicus qui conuertitur ad inimicitiam, & est amicus qui odium & rixam & conuicia denudabit. Est autem amicus socius mensae, & non permanebit in die necessitatis. Amicus si permanerit fixus, erit tibi quasi coequalis, & in domesticis tuis fiducialiter agat. Si humiliauerit se contra te, & a facie tua absconderit se, vnamimē habebis amicitiam bonam. Ab inimicis tuis separare, & ab amicis tuis attende. Amicus fidelis protectio fortis: qui autem inuenit illum, inuenit thesaurum. Amico fideli nulla est comparatio, & non est digna ponderatio auri, & argenti contra bonitatem fidei illius. Amicus fidelis medicamentum vitae, & immortalitatis, & qui metuunt dominum inuenient illum. Qui timet Deum æquam habebit amicitiam bonam, quoniam secundum illum erit amicus illius. Fili a iuuentute tua excipe doctrinam, & vsque ad canos inuenies sapientiam. Qualis qui arat, & qui seminat accedet ad eam, & suscite bonos fructus illius. In opere enim ipsius exiguum laborabis, & cito edes de generationibus illius. Quam alpera est nimium sapientia indoctis hominibus, & non permanebit in illa excors. Quali lapidis virtus probatio erit illis, & non demorabuntur proficere illam. Sapientia enim doctrinae secundum nomen est eius, & non est multis manifesta. Quibus autem cognita est permanet vsque ad conspectum dei. Audi fili & accipe consilium intellectus, & ne abicias consilium meum. Inice pedem tuum in compedes illius, & in torques illius collum tuum. Subiice humerum tuum, & porta illam, & ne inimicis vinculis eius. In omniani mo tuo accede ad illam, & in omni virtute tua conserua vias eius. Inuestiga illam & manifestabitur tibi, & continens factus ne derelinquas eam. In nouissimis enim inuenies requiem in ea,

Si humiliatus fueris, erit contra te.

& conuertetur tibi in oblectationem. Et erunt tibi compedes eius in protectione fortitudinis, & baltes virtutis, & torques illius in stolam gloriae. Decor enim vitae est in illa, & vincula illius alligatura salutis. Stola gloriae indues eam, & coronā gratulationis impones tibi. Fili si attendis mihi dices eam, & si accommodaueris animum tuum, sapiens eris. Si inclinaueris aurem tuam excipies doctrinam: & si dilexeris audire, sapiens eris. In multitudine presbyterorum prudentium sta, & sapientiae illorum ex corde coniunge te, vt omnem narrationem dei possis audire, & proverbia laudis non effugiant a te. Et si videris sensatum euigila ad eum, & gradus officiorum illius extera rat pes tuus. Cogitatum tuum habe in præceptis dei, & in mandatis illius maxime assiduus esto: & ipse dabit tibi cor, & concupiscentia sapientiae dabitur tibi.

Fuge malum, iustificationem tuipius, mendaciam, iustificationem ne oderis, liberos colloca, deum honora, & memorate nouissima. C A P. V I I.

A Noli facere mala, & non te apprehendat: discede ab iniquo, & deficient mala abs te. Filii non femines mala in sulcis iniustitiae, & non metes ea in septuplum. Noli quaerere ab homine ducatum, neque a rege cathedram honoris. Non re iustifices ante deum, quoniam agnitor cordis ipse est, & pænes regem noli velle videri sapiens. Noli quaerere fieri iudex, nisi valeas virtute irrumperere iniquitates, ne forte extimescas faciem potentis, & pones scandalum in agilitate tua. Non pecces in multitudine ciuitatis, nec te immittas in populum, neq; alliges duplicia peccata. Nec enim in vno eris immunis. Noli esse pusillanimis in animo tuo exorare, & facere elemosynam ne despicias. Ne dicas in multitudine munerum meorum respiciet deus, et offerre me deo altissimo munera mea suscipiet. Non irideas hominem in amaritudine anime, est enim qui humiliat, & exaltat circumspexit deus. Noli amare mendacium aduersus fratrem tuum, neque in amicum similitur facias. Noli velle mentiri omne mendacium, assiduitas enim illius non est bona. Noli verbosus esse in multitudine presbyterorum, & non iteres verbum in oratione tua. Non oderis laboriosa opera, & rusticationem creatam ab altissimo. Non te reputes in multitudine indisciplinatorum. Memento irae, quoniam non tardabit. Humilia valde spiritum tuum: quoniam vindicta carnis impij, ignis & vermis. Noli præuaricari in amicum pecuniam differentem, ne forte incidas in laqueos illius. Cum salutariter ne assiduus sis, nec audias illam, ne forte pereas in efficacia illius. Virginem ne conspicias, ne forte scandaliseris in decore illius. Ne des fornicariis animam tuam in vilo, ne perdas te & haereditatem tuam. Noli circumspicere in viis ciuitatis, nec oberraueris in plateis illius. Auerte faciem tuam a muliere compta, & ne circumspicias speciem alienā. Propter speciem mulieris multi perierunt, & ex hoc concupiscentia quasi ignis exardescit. Omnis mulier quae est fornicaria, quasi stercus in via ab omnibus prætereuntibus conculcabitur. Specta mulieris alienae multi admirati reprobi facti sunt: colloquium enim illius quasi ignis exardescit. Cum aliena muliere nō sedas omnino, nec accumbas cum ea super cubitum, & non alterce ris cum illa in vino: ne forte declinet cor tuum in illam, & sanguine tuo labaris in perditionem. Ne derelinquas amicum antiquum, nouus enim non erit similis illi. Vinum nouum, amicus nouus. Veterascit, & cum suauitate bibas illud. Nō zeles gloriam & opes peccatoris, non enim scis quae futura sit illius subuersio. Non placeat tibi iniuria iustorum, sciens quoniam vsque ad inferos nō placebit impius. Lōge abesto ab homine potestatem habente occidendi, & non suspicaberis timorem mortis. Et si accesseris ad illum, noli aliquid committere, ne forte auferat vitam tuam. Communionem mortis scito, quoniam in medio laqueorum ingredieris, & super dolerium arma ambulabis. Secundum virtutem tuam caue te a proximo tuo, & cum sapientibus & prudentibus tracta. Viri iusti sint tibi conuiuiae, & in timore dei sit tibi gloriatio, & in sensu sit tibi cogitatus dei, & omnis enarratio tua in præceptis altissimi. In ma-

Non

Non litiges cum potente, dilute, & loquax, a senibus discere, nec omnibus tua consilia crede. C A P. V I I I.

A Noli litiges cum homine potente: ne forte incidas in manus illius. Non contendas cum viro locuplete, ne forte econtra constituat litem tibi. Multos enim perdidit aurum, & argentum, & vsq; ad cor regum extendit, & conuertit. Non litiges cum homine linguaro, & nō frues in ignem illius ligna. Non communices homini indocto: ne male de progeie tua loquatur. Ne despicias hominem auertentem se a peccato, neque improperes ei. Memento quoniam omnes in corruptio ne fumus. Ne spernas hominem in sua senectute, etenim ex nō bis senescit. Noli de mortuo inimico tuo gaudere: sciens quoniam omnes morimur, & in gaudium volumus venire. Ne despicias narrationem presbyterorum sapientium, & in pro uerbis eorum conuertare. Ab ipsis enim disces sapientiam & doctrinam intellectus, & seruire magnatis sine querela. Non te prætereat narratio seniorum, ipsi enim didicerunt a patribus suis. Quoniam ab ipsis disces intellectum, & in tempore necessitatis dabis responsum. Non incendas carbones peccatorum arguis eos, & ne incendaris flamma ignis peccatorum illorum. Ne contra faciem stes contumeliosus, ne sedeat quasi in diator ori tuo. Noli foenerari homini fortiori: te quod si foeneraueris, multum perditum habe. Non spondeas super virtutem tuam: quod si sponderis quasi restituens cogita. Non iudices contra iudicem, quoniam secundum quod iustus est iudicat. Cum audace non eas in via, ne forte grauet mala sua in te. Ipse enim secundum volentiam suā vadit, & simul cum stultitia ipsius peribis. Cum iracundo non facias rixam, & cum audace non eas in desertum: quoniam quasi nihil est ante illū sanguis, & vbi non est adiutorij elidit te. Cum fatuus consilium non habetas, non enim poterunt diligere, nisi quae eis placent. Coram extraneo ne facies consilium, nec scis enim quid pariet. Non omni homini cor tuum manifestes, ne forte inferat tibi gratiam falsam, & conuertetur tibi.

Mulier noli te credere, & ne deserito ueterem amicum, cominus habeto iustos viros. C A P. I X.

A Noli zelus mulieres sinus tuine ostendat super te malitia doctrinae nequam. Non des mulieri potestatem anime tuae, ne ingrediaris in virtute tua, & confundaris. Ne respicias mulierem multiuosam, ne forte incidas in laqueos illius. Cum salutariter ne assiduus sis, nec audias illam, ne forte pereas in efficacia illius. Virginem ne conspicias, ne forte scandaliseris in decore illius. Ne des fornicariis animam tuam in vilo, ne perdas te & haereditatem tuam. Noli circumspicere in viis ciuitatis, nec oberraueris in plateis illius. Auerte faciem tuam a muliere compta, & ne circumspicias speciem alienā. Propter speciem mulieris multi perierunt, & ex hoc concupiscentia quasi ignis exardescit. Omnis mulier quae est fornicaria, quasi stercus in via ab omnibus prætereuntibus conculcabitur. Specta mulieris alienae multi admirati reprobi facti sunt: colloquium enim illius quasi ignis exardescit. Cum aliena muliere nō sedas omnino, nec accumbas cum ea super cubitum, & non alterce ris cum illa in vino: ne forte declinet cor tuum in illam, & sanguine tuo labaris in perditionem. Ne derelinquas amicum antiquum, nouus enim non erit similis illi. Vinum nouum, amicus nouus. Veterascit, & cum suauitate bibas illud. Nō zeles gloriam & opes peccatoris, non enim scis quae futura sit illius subuersio. Non placeat tibi iniuria iustorum, sciens quoniam vsque ad inferos nō placebit impius. Lōge abesto ab homine potestatem habente occidendi, & non suspicaberis timorem mortis. Et si accesseris ad illum, noli aliquid committere, ne forte auferat vitam tuam. Communionem mortis scito, quoniam in medio laqueorum ingredieris, & super dolerium arma ambulabis. Secundum virtutem tuam caue te a proximo tuo, & cum sapientibus & prudentibus tracta. Viri iusti sint tibi conuiuiae, & in timore dei sit tibi gloriatio, & in sensu sit tibi cogitatus dei, & omnis enarratio tua in præceptis altissimi. In ma-

nu artificum opera laudabuntur, & principes populi in sapientia sermone sui: in sensu vero seniorum verbum. Terribilis est in ciuitate sua homo linguosus, & temerarius in verbo suo odibilis erit.

De sapiente iudice, auaritia, superbia, modestia, & gloria. C A P. X.

A Vdex sapiens iudicabit populum suum, & principatus sensati stabilis erit. Secundum iudicem populi, sic & ministri eius: & qualis rector est ciuitatis, tales inhabitantes in ea. Rex inlapiens perdet populum suum, & ciuitates inhabitabuntur per sensum prudentiū. In manu dei potestas terrae, & execrabilis omnis iniquitas gentium, & vitium rectorum suscitabit in tempore super illam. In manu dei potestas hominis, & super faciem scribae imponet honorem suum. Omnis iniuriae proximi ne memineris, & nihil agas in operibus iniurie. Odibilis coram deo est & hominibus superbia, & execrabilis ois iniquitas gentium. Regnum a gente in gentē transfertur, propter iniustitias, & iniurias, & contumelias: ad diuersos dolos. Auaro autē nihil est scelestius. Quid superbis terra & cinis: Nihil est iniquius qm̄ amare pecuniā. Hic enim & animam suam venale habet, qm̄ in vita sua proiecit intima sua. Omnis potestatis breuis vita: languor prolixior grauat medicum. Breuem languorem praedicat medicus, sicut & rethodie est, & cras morietur. Cum enim morietur homo, haereditabit serpentes, & bestias, & vermes. Initium superbiae hominis apostatare a deo, qm̄ ab eo qui fecit illum recessit cor eius, qm̄ initium omnis peccati est superbia. Qui timuerit illam adimplebitur maledictis, & subuertet eum in fine. Propterea exonorauit dñs conuentus malorum, & destruxit eos vsque in fine. Sedes duorum superborum destruxit deus, & sedere fecit mites pro eis. Radices gentium superbarū arefecit deus, & plauit humiles ex ipsis gentibus. Terras gentiū euertit dominus, & perdidit eas vsq; in fundamentum. Arefecit deus ex ipsis & disperdidit eos, & cessare fecit memoriā eorum a terra. Memoria superborum perdidit deus, & reliquit memoriā humilium sensu. Non est creata hominibus superbia, neq; iracundia nationi mulieris. Semen autē hoc exonorabitur quod præterit mandata dñi. In medio fratru rector illorum in honore, & qui timent dñm erunt in oculis illius. Gloria diuitem honoratorum, & pauperum timor dei est: nō despiciere hominē iustum pauperem, & nō magnificare virum peccatore diuitem. Magnus est iudex, & potes est in honore, & nō est maior illo qui timet deum. Seruo sensato liberi seruiens, & vir prudens & disciplinatus non murmurabit correptus, & incius non honorabitur. Noli extollere te in faciendo opere tuo, & noli cunctari in tempore angustiae. Melior est qui operatur, & abundat in omnibus, quam qui gloriatur, & eget pane. Fili in mansuetudine serua animam tuā, & da illi honorem secundum meritum suum. Peccatorem in animam suam, quis iustificabit: Et quis honorificabit exonorantē animā suam? Pauper gloriatur per disciplinam & timorem suū, & est homo qui honorificatur propter substantiam suam. Qui autem gloriatur in paupertate, quantomagis in substantia: Et qui gloriatur in substantia, paupertatem vereatur.

Sapientia est quae exultat, quae recte considerat, recte iudicat, ornata a domino, qui humilium exultat, superbumq; deprimat. C A P. X I.

A Sapientia humiliati exaltabit caput illius, & in medio magnatorum concedere illum faciet. Non laudes virum in specie sua. Neque spernas hominem in visu suo. Breuis in uoluntatibus est apis, & initium dulcoris habet fructus illius. In uersitu ne gloriaris vnquam, nec in die honoris tui extollaris. Quoniam mirabilia opera altissimi folius, & gloriosa, & absconsa, & inuisa opera illius. Multi tyranni federunt in throno, & insuspiciabilis porrauit diadema. Multi potentes oppressi sunt valde, & gloriosi traditi sunt in manus alterorum. Priusquam interroges, ne vituperes quenquam:

Prou. 7.2.

Prou. 11.2.

Iohan. 7.2.

Supra. 3. b.

Thob. 4. 2.

Leuit. 2. 2.

Math. 23. d.

& cum interrogaueris, corripere iustis. Priusquam audias, ne respondeas verbum, & in medio superiorum ne adicias loqui. De ea re quae te non molestat ne certaris, & in iudicio peccantium ne confistas, Fili ne in multis sint actus tui, & si diues fueris non eris immunitas a delicto. Si enim secutus fueris non apprehendes, & non effugies si praecurreris. Est homo laborans & festigans & dolens impius, & tanto magis non abundabit. Est homo marcidus egens recuperatione, plus deficiens virtute, & abundans paupertate, & oculus dei respexit illum in bono, & erexit eum ab humilitate ipsius, & exaltauit caput eius, & mirati sunt in illo multi, & honorauerunt deum, Bona & mala, vita et mors, paupertas & honestas a deo sunt, Sapientia disciplina & scientia legis apud dominum, dilectio & viae honorum apud ipsum. Error & tenebrae peccatoribus concreatae sunt: qui autem exultant in malis conescunt in malo. Datio dei permanet iustis, & profectus illius successus habebit in aeternum. Est qui locupletatur parce agendo, & haec est pars mercedis illius in eo quod dicitur: inueni requiem mihi, & nunc manducabo de bonis meis solus: & nescit quod tempus praetererit illum, & mors appropinquet, & relinquet omnia alius, & morietur. Sta in testamento tuo, & in illo colloquere, & in opere mandatorum tuorum veterasce. Ne manseris in operibus peccatorum. Confide autem in deo, & mane in loco tuo. Facile est enim in oculis dei, subito honorare pauperem, Benedictio dei in mercede iusti festinat, & in honore veloci processus illius fructificat. Ne dicas: Quid est mihi opus, & quae erunt mihi ex hoc bona? Ne dicas: Sufficiens mihi sum, & quid ex hoc pessimabor? In die bonorum ne immemor sis malorum, & in die malorum ne immemor sis bonorum: quoniam attende diligenter auditui tuo, quoniam cum subuersione tua ambulas. Audiens verum verba illa, quasi in somnis vide & vigilabis. Omnis vita tua dilige deum, & iuocacillum in salute tua. Omne animal diligit simile sibi, sic & omnis homo proximum sibi. Omnis caro ad similem sibi coniungitur, & omnis homo simili sui sociabitur. Sicut communicabit lupus agno aliquando, sic peccator iusto. Quae communicatio sancto homini ad canem, aut quae pars bona diuiti ad pauperem? Venatio leonis onager in eremo, sic & paucula diuitum sunt pauperes. Et sicut abominatio est supbia humilitas, sic & execratio diuitis pauper. Diues commotus confirmatur ab amicis suis, humilis autem cum ceciderit expelletur & a notis. Diuiti decepto multi recuperatores. Locutus est superba, & iustificauerunt illum. Humilis deceptus est, in superbo arguitur. Locutus est sensata, & non est datus ei locus. Diues locutus est & oes tacuerunt, & verbum illius usque ad nubes perducunt. Pauper locutus est, & dicunt: Quis est hic? Et si offenderit, subuertent illum. Bona est substantia cui non est peccatum in conscientia, & nequissima paupertas in ore impij. Cor hominis immutat faciem illius, siue in bona, siue in mala. Vestigium cordis boni, & faciem bonam difficile inuenies, & cum labore.

Prov. 18. c.

Luc. 2. c.

Infra. 1. d.

nebit. Si autem declinaueris, non supportabit. In labiis suis in dulcat inimicus, & in corde suo insidiat, ut subuertat te in fornam. In oculis suis lachrymatur inimicus, & si inuenerit tempus non satiabitur sanguine: & si incurrerint tibi mala, inuenies eum illic priorem: & quasi adiuuans, suffodiet plantas tuas. Caput suum mouebit & plaudebit manu, & multa susurrans commutabit vultum suum.

Societas cum similibus, non diuitibus & superbis inuenda. C A P. X I I I.

Qui tetigerit picem inquinabitur ab ea, & qui communicauerit superbo, induet superbiam. Pondus super se tollit, qui honestiori se communicat. Et ditiori te, ne focus fueris. Quid communicabit cacabus ad ollam? Quando enim se colliserint confringetur. Diues iniuste agit, & fremebit, pauper autem laesus tacebit. Si largitus fueris assumet te, & si non habueris derelinquet te. Si habes conuiuere tecum, & euacuabit te, & ipse non dolebit super te. Si necessarius illi fueris supplanabit te, & subridens spem dabit, narrans tibi omnia bona: & dicit: quid opus est tibi? & confundet te in cibis tuis, donec tibi exinaniat bis & ter, & in nouissimo deridebit te. Postea videns derelinquet te, & caput suum mouebit ad te. Humiliare deo, & expecta manus eius. Attende, ne seductus in stultitia humiliaris. Noli esse humilis in sapientia tua, ne humiliatus in stultitia seducaris. A duocatus a potentiore discede, ex hoc enim magis te aduocabit. Ne improbus sis, ne impingaris, & ne loquaris ab eo, ne eas in obliuionem. Ne retineas ex aequo loqui cum illo, ne credas multis verbis illius. Ex multa enim loquela tentabit te, & subridens interrogabit te de absconditis tuis. Immittis animus illius conseruabit verba tua, & non parceret de malitia, & de vinculis. Caue tibi & attende diligenter auditui tuo, quoniam cum subuersione tua ambulas. Audiens verum verba illa, quasi in somnis vide & vigilabis. Omnis vita tua dilige deum, & iuocacillum in salute tua. Omne animal diligit simile sibi, sic & omnis homo proximum sibi. Omnis caro ad similem sibi coniungitur, & omnis homo simili sui sociabitur. Sicut communicabit lupus agno aliquando, sic peccator iusto. Quae communicatio sancto homini ad canem, aut quae pars bona diuiti ad pauperem? Venatio leonis onager in eremo, sic & paucula diuitum sunt pauperes. Et sicut abominatio est supbia humilitas, sic & execratio diuitis pauper. Diues commotus confirmatur ab amicis suis, humilis autem cum ceciderit expelletur & a notis. Diuiti decepto multi recuperatores. Locutus est superba, & iustificauerunt illum. Humilis deceptus est, in superbo arguitur. Locutus est sensata, & non est datus ei locus. Diues locutus est & oes tacuerunt, & verbum illius usque ad nubes perducunt. Pauper locutus est, & dicunt: Quis est hic? Et si offenderit, subuertent illum. Bona est substantia cui non est peccatum in conscientia, & nequissima paupertas in ore impij. Cor hominis immutat faciem illius, siue in bona, siue in mala. Vestigium cordis boni, & faciem bonam difficile inuenies, & cum labore.

Beatus qui non labitur, sed constans manet in operibus iustitiae, Avarus nihil recte facit, omnis caro fornicum. C A P. X I I I I.

Beatus vir qui non est lapsus verbo ex ore suo, & non est stimulatrus tristitia delicti. Felix qui non habuit animi sui tristitiam, & non excidit a spe sua. Viro cupido & tenaci sine ratione est substantia, & homini liuido ad quid aurum? Qui aceruat ex animo suo iniuste, aliis congregat, & in bonis illius alius luxuriabitur. Qui sibi nequam est, cui alij bonus erit: Et non iocundabitur in bonis suis. Qui sibi inuidet, nihil est in illo nequius, & haec reddito est malitiae illius. Et si benefecerit, ignoranter & non volens facit, & in nouissimo manifestat malitiam suam. Nequam est oculus inuidi, & auertens faciem suam, & despiciens animam suam. Infatiabilis oculus cupidi in parte iniquitatis: non satiabitur donec consumat arefaciens animam suam. Oculus malus ad mala, non satiabitur pane indigens, & in tristitia erit super mensam suam. Fili si habes benefacere, & deo dignas oblationes offer. Memor esto quoniam mors non tardat, & testamentum inferorum, quia demonstratum est tibi. Testamentum enim huius mundi morte morietur. Ante mortem benefac amico tuo, & secundum vires tuas exporrigenas da pauperi. Non defrauderis a die bono, & particula bonae diei non te praeterat. Nonne aliis relinques dolores & labores tuos? In diuisione fortis da & accipe, & iustifica animam tuam. Ante obitum tuum operare iustitiam, quoniam non est apud inferos inuenire cibum. Omnis caro sicut foenum veterasce, & sicut folium fructificans in arbore viridi. Alia generantur, & alia deiciuntur, sic generatio carnis, & sanguinis alia finitur, & alia nascitur. Omne opus corruptibile in fine deficit, & qui illud operatur ibitur cum illo. Et omne opus electum iustificabitur, & qui operatur illud honorabitur in illo. Beat' vir qui in sapientia morabitur, & qui in iustitia sua meditabitur, & in sensu cogitabit circumspectionem dei: Qui excogitat vias illius in corde suo, & in absconditis suis intelligens, vadens post illum quasi inuestigator, & in viis illius consistens: Qui respicit per fenestras illius, & in ianuis illius audiens: Qui requiescit iuxta domum illius, & in parietibus illius figens palum. Statuet casulam suam ad manus illius, & requiescent in casula illius bona per aeternum. Statuet filios suos sub tegmine illius, & sub ramis eius morabitur. Protegetur sub tegmine illius a feruore, & in gloria eius requiescet.

Supra. 4. b. Tob. 4. b.

Infra. 40. b. Iacobi. 1. b. 1. Petri. 1. b.

Bonus perficit bona, bonus qd cibum a domino peccatoris ex ore forder laus dei. C A P. X V.

Qui timet deum faciet bona, & qui contempsit eius iustitiam apprehendet illam, & obuiabit illi quasi mater honorificata, & quasi mulier a virginitate suscipiet illi. Cibauit illum pane vite, & intellectus, & aqua sapientiae salutaris potauit illum. Et firmabitur in illo & non flectetur, & continebit illum, & non confunderet, & exaltabit illum apud proximos suos, & in medio ecclesiae aperiet os eius, & adimplebit eum spiritu sapientiae & intellectu, & stola gloriae vestiet illum. Iocunditatem & exultationem thesaurizabit super illum, & nomine aeterno haereditabit illum. Homines stulti non apprehendent illam, & homines sensati obuiabunt illi. Homines stulti non videbunt eam, longe enim abest a superbia & dolo. Viri mendaces non erunt illius memores, & viri veraces inuenientur in illa, & successum habebunt usque ad inspectionem dei. Non est speciosa laus in ore peccatoris, quia non est a domino missus, quoniam a deo profecta est sapientia. Sapientiae enim dei asstabit laus, & in ore fideli abundabit, & dominator dabit eam illi. Non dixeris per eum abest: quae enim odit ne feceris. Non dicas: ille me implanauit, non enim necessarij sunt ei homines impij. Omne execrumentum erroris odit dominus, & non erit amabile timentibus eum. Deus ab initio constituit hominem, & reliquit illum in manu consilij sui. Adiecit mandata & praecpta sua. Si volueris mandata conseruare, conseruabunt te, & in perpetuum fidem placitam seruare. Apposuit tibi aquam & ignem, ad quod volueris porrige manum tuam. Ante hominem vita, & mors: bonum, & malum. Quod placuerit ei, dabitur illi: quoniam multa sapientia dei & fortis in potentia, videns omnes sine intermissione. Oculi domini ad timentes eum, & ipse agnoscit omnem operam hominis. Nemini mandauit impie agere, & nemini dedit spacium peccandi. Non enim contempserit multitudinem illorum in iudicio, & inutilium.

Non est locum, anulum in illis impijs, de igne vitiois domini, si curia vno ita & in multis. C A P. X V I.

Ne iocunderis in filiis impijs si multiplicentur, nec oblecteris super ipsos si non est timor dei in illis. Non credas vitam illorum, & ne respexeris labores eorum. Melior est enim vnus timens deum, quam mille filij impij. Et vile est mori sine filiis, quam relinquere filios impios. Ab vno sensato inhabitabitur patria, & a tribus impijs deseretur. Multa talia vidit oculus meus, & fortiora horum audivit auris mea. In sy

Infra. 21. b.

nagoga peccantium ex ardebit ignis, & in gente incredibili ex ardebet ira. Non exorauerunt pro peccatis suis antiqui gigantes qui destructi sunt confidentes suae virtuti, & non pepercit peregrinationi illorum: sed percussit eos, & execratus est eos praeter superbia verbi illorum. Non misertus est illis gentem totam perdens, & extolentem se in peccatis suis. Et sicut sexcenta milia pedum, qui congregati sunt in duritia cordis sui: & si vnus fuisset ceruicatus, mirum si fuisset immunitus. Misericordia enim & ira est cum illo, potens est exoratio, & effundens iram. Secundum misericordiam suam, sic correatio illius, hominem secundum opera sua iudicat. Non effugiet in rapina peccator, & non retardabit sufferentia misericordiam facientis. Omnis misericordia facit locum vnique secundum meritum operum suorum, & secundum intellectum peregrinationis ipsius. Non dicas: A deo abscondat, & ex summo quis mei memora bitur? In populo magno non agnoscat. Quae est enim anima mea in tam immensa creatura? Ecce caelum & caeli caelorum, abyssi & vniuersa terra, & quae in eis sunt in conspectu illius commouebuntur: montes simul & colles & fundamenta terrae, & cum conspexerit illa deus, tremore concutientur. Et in omnibus his insensatum est cor, & omne cor intelligitur ab illo, & vias illius quis intelligit? Et procellam, quam nec oculus vidit hominis. Nam plurima illius opera sunt in absconditis: sed opera iustitiae eius quis enunciat, aut quis sustinebit? Longe enim est testamentum a quibusdam, & interrogatio hominum in consummatione est. Qui minoratur corde cogitat inania, & viri prudens & errans cogitat stulta. Audi me fili & disce disciplinam sensus, & in verbis meis attende in corde tuo, & dicam in aequitate disciplinam, & scrutabor enarrare sapientiam, & in verbis meis attende in corde tuo, & dico in aequitate spiritus: virtutes quas posuit deus in opera sua ab initio, & in veritate enuntio scientiam eius. In iudicio dei opera eius ab initio, & ab institutione hominum ipsorum distinxit partes illorum, & initia eorum in gentibus suis. Ornauit in aeternum opera illorum, nec est sursum, nec laborauerunt, & non defecerunt ab operibus suis. Vnusquisque proximum sibi non angustabit usque in aeternum. Non sis incredibilis verbo illius. Post haec deus in terram respexit, & impleuit illum bonis suis. Anima autem omnis vitalis denunciauit ante faciem ipsius, & in ipsa iterum reuersio illorum.

Deus creator omnium, dedit legem homini in agnitionem peccati, vter cognoscit peccatum, ut ageremus virtutes ante mortem. C A P. X V I I.

Deus creauit de terra hominem, & secundum imaginem suam fecit illum. Et iterum conuertit illum in ipsam, & secundum se vestit illum virtute. Numerum dierum, & tempus dedit illi, & dedit illi potestatem eorum quae sunt super terram. Posuit timorem illius super omnem carnem, & dominatus est bestiarum, & volatilium. Creauit ex ipso adiutorium simile sibi, consilium & linguam, & oculos, & aures, & cor dedit illis excogitandi, & disciplina intellectus repleuit illos. Creauit illis scientiam spiritus, & sensu impleuit cor illorum, & mala & bona ostendit illis. Posuit oculum ipsorum super corda illorum, ostendit illis magna opera suorum, ut nomen sanctificationis collaudent, & gloriantur in mirabilibus illius ut magna enarrant operum eius. Ad dedit illis disciplinam, & legem vitae hereditauit illos. Testamentum aeternum constituit cum illis, & iustitiam & iudicia sua ostendit illis. Et magna opera honoris eius vidit oculus eorum, & honore vocis audierunt aures illorum, & dixit illis: attendite ab omni iniquo. Et mandauit illis vnique de proximo suo. Vig illorum coram illo sunt semper, non sunt absconsa ab oculis ipsius. In vnamquamque gentem praeposuit rectorem, & pars dei israel facta est manifesta. Et omnia opera illorum velut sol in conspectu dei, & oculi eius sine intermissione inspicientes in viis eorum. Non sunt absconsa testamenta propter iniquitatem illorum, & omnes iniquitates eorum in conspectu dei. Eleemosyna viri quasi pupillam conseruam cum ipso, & gratiam hominis quasi pupillam conseruam

Gen. 1. d. 2. b. 5. d.

Gen. 2. d.

Gen. 2. d.

Infra. 29. c.

uabit, & postea resurget, & retribuet illis retributionem vni cuique in caput ipsorum, & conuertet in inferiores partes terrae. Poenitentibus autem dedit viam iustitiae, & confirmavit deficientes sustinere, & destinauit illis sortem veritatis. Conuertere ad dominum & relinque peccata tua: peccare faciem domini, & minue offendicula. Reuertere ad dominum, & auertere ab iniustitia tua, & nimis odito execrationem, & cognosce iustitias & iudicia dei, & sta in sorte propositionis, & orationis altissimi dei. In partes vade seculi sancti cum viuis & dantibus confessionem dei. Non demoreris in errore impiorum, ante mortem consistere. A mortuo quasi nihil perit confessio. Confiteberis viuens, viuis & sanus confiteberis, & laudabit deum, & gloriaberis in misericordibus eius. Quam magna misericordia domini, & propiciatio illius conuertentibus ad se. Nec enim omnia possunt esse in hominibus, quonia non est immortalitatis filius hominis, & in vanitate malitiae placuerunt. Quid lucidius sole? Et hic deficiet. Aut quid nequius quam quod excogitauit caro & sanguis? Et hoc arguetur. Virtutem altitudinis caeli ipse conspexit. Et omnes homines terra & cinis,

Virius & potentia dei consummata & inenarrabilis, misericordia eius immensa, contra illum non esse querendum aliquid, sed in omnibus prouident nobis esse prouidentium, gutta enim dies hois.

C A P. X V I I.

Qui viuunt in aeternum creauit omnia simul. Deus solus iustificabitur, & manet inuictus rex in aeternum. Quis sufficeret enarrare opera illius? Quis enim inuestigabit magna lia eius? Virtutem autem magnitudinis eius quis enunciat? Aut quis adiciet enarrare misericordiam eius? Non est minere neque addicere, nec est inuenire magnalia dei. Cum consummauerit homo, tunc incipiet, & cum quieuerit operabitur. Quid est homo, & quae est gratia illius? Est quid est boni, aut quid nequam illius? Numerus dierum hominum ut multum centum anni, quasi guttae aquae maris deputati sunt. Et sicut calculus arenae, sic exigui anni in die aui. Propter hoc patiens est deus in illis, & effudit super eos misericordiam suam. Vidit praesumptionem cordis eorum, quoniam mala est: & cognouit subuersionem illorum, quonia nequam est. Ideo impleuit propitiationem suam in illis, & ostendit eis viam acquiritatis. Misericordiam hominis circa proximum suum, misericordiam autem dei super omnem carnem. Qui misericordiam habet docet, & erudit quasi pastor gregem suum. Misericordiam excipiens doctrinam misericordiam, & qui festinat in iudiciis eius. Fili in bonis non des querelam, & in omni dato non des tristitiam verbi mali. Nonne ardorem refrigerabit ros? Sic & verbum melius quam datum. Nonne ecce verbum super datum bonum? Sed vtracumque cum homine iustificato. Stultus acriter improperabit, & daturus indignitati tabescere faciet oculos. Ante iudicium para iustitiam tibi, & antequam loquaris discere. Ante langorem adhibe medicinam, & ante iudicium interroga teipsum, & in conspectu dei inuenies propiciationem. Ante langorem humilia te, & in tempore infirmitatis ostende conuersionem tuam. Non impediaris orare semper, & ne verearis usque ad mortem iustificari, quoniam merces dei manet in aeternum. Ante orationem praepara animam tuam, & noli esse quasi homo qui tentat deum. Memento irae in die consummationis, & tempus retributionis in conuersatione facies. Memento paupertatis in tempore abundantiae, & necessitatem paupertatis in die diuitiarum. A mane usque ad vesperam immutabitur tempus, & haec omnia citata in oculis dei. Homo sapiens in omnibus metuit, & in diebus delictorum attendet ab inertia. Omnis astutus agnoscat sapientiam, & inuenienti eam dabit confessionem. Sensati in verbis & ipsi sapienter egerunt, & intellexerunt veritatem & iustitiam, & implorauerunt prouerbia & iudicia. Post concupiscentias tuas non eas, & a voluntate tua auertere. Si praestes animae tuae concupiscentias eius, faciet te in gaudium inimicis tuis. Ne oblecteris in turbis: nec in modicis. Assidua enim est commissio illorum. Ne fueris mediocris in contentione ex

Psalmo. 90.

domum si vidi

Luc. 9. a. Thesa. 4. d. Sup. d. n. c.

Roma. 13. d.

foenore, & non est tibi nihil in seculo, eris enim inuidus animae tuae.

Vinum & uenus egenos & stultos facit, secreta tenet, correptione uentor in proximum, prudentia mundi, stultitia apud deum.

C A P. X I X.

Operarius ebriosus non locupletabitur, & qui spernit modica paulatim decedit. Vinum & mulieres apostatare faciunt sapientes, & arguunt sensatos: & qui se iungit fornicariis erit nequam. Putredo & vermes haereditabunt illum, & extolletur in exemplum maius, & tolletur de numero animae eius. Qui credit cito leuis corde est, & minorabitur: & qui desinat in animam suam, in super habebitur. Qui gaudet in iniquitate denotabitur, & qui odit correptionem minuetur vita, & qui odit loquacitatem extinguit malitiam. Qui peccat in animam suam poenitebit, & qui iocundatur in malitia denotabitur. Ne iteres verbum nequam & durum, & non minoraberis. Amico & inimico noli narrare sensum tuum, & si est tibi delictum noli denudare. Audiet enim te, & custodiet te, & quasi defendens peccatum odiet te, & sic aderit tibi semper. Auidisti verbum aduersus proximum tuum, commoriatur in te, fidens quoniam non te dirumpet. A facie uerbi parturit fatuus, tanquam gemitus partus infantis. Sagitta infixae femori canis, sic verbum in corde stulti. Corripe amicum ne forte non intellexerit, & dicat: non feci, aut si fecerit, ne iterum addat facere. Corripe proximum, ne forte non dixerit, & si dixerit, ne forte iteret. Corripe amicum, sepe enim sit commissio, & non omni verbo credas. Est qui labit lingua sua, sed non ex animo. Quis est enim qui non deliquerit in lingua sua? Corripe proximum antequam commineris, & da locum timori altissimi: quia omnis sapientia timor dei, & in illa timere deum, & in omni sapientia dispositio legis. Et non est sapientia nequitiae disciplina, & non est cogitatus bonus peccatorum prudentia. Est prudentiae nequitia, & in ipsa execratio, & est insipiens qui minuitur sapientia. Melior est homo qui minuitur sapientia, & desiticiens sensu in timore Dei, quam qui abundat sensu, & transgreditur legem altissimi. Est solertia certa, & ipsa iniqua, & est qui emittit verbum certum enarrans veritatem. Est qui nequitur humilitate, & interiora eius plena sunt dolo, & est iustus qui se nimium submittit a multa humilitate, & est iustus qui inclinatur faciem suam, & fingit non videre se quod ignoraturum est. Et si ab imbecillitate uirtutum ueretur peccare: si inuenit tempus malefaciendi malefaciet. Ex visu cognoscitur uir, & ab occursum faciei cognoscitur sensatus. Amictus corporis & rufus dentium, & ingressus hominis enunciant de illo. Est correptio mendax in ira contumeliosi, & est iudicium quod non probatur esse bonum, & est tacens & ipse est prudens.

Leuit. 19. d. Matth. 18. b. Lucae. 17. a.

Iacob. 3. a.

Confessio aperta, bona. Sapientia est tacere ad tempus & loqui, futurum praestitit altitudo mendaciorum, uentum iudicium excusat.

C A P. X X.

Quam bonum est arguere quam irasci, & contentem in oratione non prohibere. Concupiscentia spadonis deuirginauit iuuenulam, sic qui facit per vim iudicium iniquum. Quam bonum est correptum manifestare poenitentiam, sic enim effugies uoluntarium peccatum. Est tacens qui inuenitur sapiens, & est odibilis qui proca: est ad loquendum. Est autem tacens, & non habens sensum loquelae, & est tacens sciens tempus apti temporis. Homo sapiens tacebit usque ad tempus, lasciuus autem & imprudens non seruabit tempus. Qui multis utitur uerbis laedet animam suam, & qui potestatem sibi sumit inuidetur. Est processio in malis uiro indisciplinato, & est inuentio in detrimentum. Est datum quod non est uile, & est datum cuius retributio duplex. Est propter gloriam minoratio, est qui ab humilitate leuabit caput. Est qui multa redimat modico precio, & restituens ea in septuplum, sapiens in uerbis seipsum amabilem facit, gratiae autem fatuorum effundentur. Datus insipientis non erit uilis tibi: oculi enim illius septemplexes sunt. Exigua dabit, & multa in properabit, & operatio oris illius inflammatio est. Hoc die foeneratur

die foeneratur quis, & cras expetit, & odibilis est homo huiusmodi. Fatuus non erit amicus, & non erit gratia in bonis illius.

Qui enim edidit panem illius, falsae linguae sunt. Quoties & quantum iridebunt eum? Nec enim quod habendum erat directo sensu distribuit, similiter & quod non erat habendum. Lapsus falsae linguae quasi qui in paupimento cadens, sic casus malorum festinanter ueniunt. Homo acharis quasi fabula uana, & in ore indisciplinatorum assidua erit. Ex ore fatui reprobabitur parabolae, non enim dicit illam in tempore suo. Et qui ueretur peccare praepropterea, & in requie sua stimulabitur. Est qui perdet animam suam praepropterea confusio, & ab imprudenti persona perdet eam, persona autem accensione perdet se. Est qui praepropterea confusione promittit amico, & lucratus est eum inimici gratias. Opprobrium nequam in homine mendacium, & in ore indisciplinatorum assidue erit. Potior sit quam assiduitas uiri mendacis, perditionem autem ambo haereditabunt. Mors hominum mendacium sine honore, & confusio illorum cum ipsis sine intermissione. Sapiens in uerbis producet seipsum, & homo prudens placet magnatis. Qui operatur terram suam in altabit aceruum frugum, & qui operatur iustitiam ipse exaltabitur, qui uero placet magnatis, effugiet iniquitatem. Xenia & dona excacant oculos iudicum, & quasi mutus in ore auertit correptiones eorum. Sapientia abscondit, & thesaurus inuisus, quae uilitas in uisusque. Melior est qui caelat insipientiam suam, quam homo qui abscondit sapientiam suam.

Prover. 17. b. 28. c. Eccl. 10. 2. a. Deut. 10. d. Intra. 41. c.

Non irritandum malum, uideat & temerarius haereticus, inops stultus & nas factum est, uerbi est, uerbi est factum.

C A P. X X I.

Fili peccasti, non adicias iterum, sed & de pristinis deprecare: ut tibi dimittantur. Quasi as facie colubri fuge peccata, & si accesseris ad illa suscipient te. Dentes leonis dentes eius, interficientes animas hominum. Sicut rompha bis acuta hominis iniquitas, plagae illius non est sanitas. Obiurgatio & iniuria annullabunt substantiam, & domus quae nimis locuples est annullabitur superbia, sic substantia superbi eradicabitur. De peccato pauperis ex ore usque ad aures perueniet, & iudicium festinato adueniet illi. Qui odit correptionem uestigium est peccatoris, & qui timet deum conuertetur ad cor suum. Notus a longe potes lingua audaci, & sensatus scit labi se ab ipso. Qui aedificat domum suam impendit alienis: quasi qui colligit lapides suos in hyeme. Stuppa collecta synagoga peccantium, & consummatio illorum flamma ignis. Via peccantium complanata lapidibus, & in finem illorum inferi & tenebrae & poenae. Qui custodierit iustitiam continebit sensum eius, consummatio timoris dei sapientia & sensus. Non erudietur qui non est sapiens in bono. Est autem insipientia quae abundat in malo, & non est sensus ubi amaritudo. Scientia sapientis tanquam inundatio abundabit, & consiliu illius sicut fons uitae permanet. Cor fatui quasi uas contractum, et oem sapientiam non tenebit. Verbum sapiens quodcumque audierit sciens laudabit, & ad se adiciet: audiuit luxuriosus, & displicet illi, & proiciet illud post dorsum suum. Narratio fatui quasi sarcina in uia. Nam in labiis sensati inuenitur gratia. Os prudentis quaeritur in ecclesia, & uerba illius cogitabunt in cordibus suis. Tanquam domus exterminata, sic fatuo sapientia, & scientia insensati inenarrabilia uerba. Compedes in pedibus doctrina stulto, & quasi uincula manuum super manum dexteram. Fatuus in risu exaltet uocem suam, uir autem sapiens uix tacite ridebit. Ornamentum aurei prudenti doctrina, & quasi brachia le in brachio dextro. Pes fatui facilis in domum proximi, & homo peritus confundetur a persona potius. Stultus a fenestra respiciet in domum, uir autem eruditus foris stabit. Stulticia hominis aufcultare per ostium, & prudens grauibitur contumelia. Labia imprudentium stulta narrabunt, uerba autem prudentium ista tera ponderabuntur. In ore fatuorum cor illorum, & in corde sapientium os illorum. Dum maledicit impius diabolum, maledicit ipse animam suam, Sulfurum coinquabit animam suam,

Iud. 1. c.

& in omnibus obedietur, & qui permanerit odiosus erit, tacitus, & sensatus honorabitur.

Piger iter, ore lapidatus, liber, honos & confusio parentum, qui eius praecandunt, quomodo fugendum, cum stultis paucis loquendum, amicitia uile seruanda, & beneuolentia.

C A P. X X I I.

In lapide luteo lapidatus est piger, & omnes loquentur supra per aspersionem illius. De stercore boui lapidatus est piger, & omnis qui tetigerit eum excutiet manus. Confusio patris est de filio indisciplinato, filia autem fatua in deminoratio ne fiet. Filia prudens haereditas uiro suo, na quae confundit, in contumeliam sit genitoris. Patrem & uirum confundit audax, & ab impiis non minorabitur, ab uisusque autem inhorabitur. Musica in lectu importuna narratio, flagella & doctrina in omni tempore sapientia. Qui docet fatuus, quasi qui coglutinat testam. Qui narrat uerbum non audienti, quasi qui excitat dormientem de grau somno. Cum dormire loquitur qui enarrat stulto sapientiam, & in fine narrationis dicit: Quis est hic? Supra mortuum plora, defecit enim lux eius, & supra fatuum plora: defecit enim sensus. Modicum plora super mortuum quam regere uis. Nequissimi enim nequissima uita supra mortem fatui. Luctus mortui septem dies, fatui autem & impij omnes dies uitae illorum.

Cum stulto ne multum loquaris, & cum insensato ne abieris. Serua te ab illo ut non molestiam habeas & non coinquaberis in peccato illius. Defecte ab illo & inuenies requiem, & non accidaberis in stultitia illius. Super plumbum quid grauius bitur? Et quod illi aliud nomen est fatuus? Arenam & sal et massam ferri facilius est ferre, quam hominem imprudentem. Est fatuus, & impius. Sicut loramentum ligneum colligatum fundamentum aedificij non dissoluetur, sic & cor confirmatum in cogitatione non consiliij. Cogitatus sensati in omni tempore vel metu non deprauabitur. Sicut palea in excelsis & cementa sine impensa posita contra faciem uenti non permanebunt sic et cor timidum in cogitatione stulti contra impetum timoris non resistet. Sicut ornatus arenosus in pariete limpido, sic & cor trepidum in cogitatione fatui in omni tempore non metuet, sed & quin praecceptis dei permanet semper. Pungens oculum ducit lacrymas, & qui pungit cor profert sensum. Mittens lapidem in uolantia deiciet illa, sic & qui conuiciatur amico dissoluit amicitiam. Ad amicum & si produxeris gladium non desperes, est enim regressus ad amicum. Si aperuerit os triste, non timeas. Est enim concordatio excepto conuicio & improperio, & superbia & mysterij reuelatione, & plaga dolosa. In his omnibus effugiet amicus. Fidem posside cum amico in paupertate illius, ut & in bonis illius laeteris. In tempore tribulationis illius permene illi fidelis, ut in hereditate illius cohaeres sis. Ante ignem camini vapor, & fumus ignis inalatur, sic & ante sanguinem maledicta & contumeliae & minae. Amicum salutare non confundaris. A facie illius non me abscondam, & si mala mihi euenierint per illum sustinebo. Omnis qui audierit cauebit se ab eo. Quis dabit ori meo custodiam, & super labia mea signaculum certum, ut non cadam in ipsis, & lingua mea perdat me?

Praecatio ad deum, non temere iurandum, tria genera peccatorum, timor domini, opulenta hominis.

C A P. X X I I I.

Domine pater & dominator uitae meae, ne derelinquas me in cogitatu & consilio eorum, nec sinas me cadere in illa exprobratione. Quis supponit in cogitatu meo flagella, & in corde meo doctrinam sapientiae, ut ignorantibus eorum non parcat mihi, & non appareant delicta eorum, & ne adincrescant ignorantiae meae, & multiplicentur delicta mea, & peccata mea abundant, & incidam in conspectu aduersariorum meorum, & gaudeat inimicus meus? Domine pater & deus uitae meae, ne derelinquas me in cogitatu illorum. Extollentiam oculorum meorum ne dederis mihi, & oem me desiderium auerte a me. Aufer a me uentris concupiscentias, & concupiscit concupiscentiae ne apprehendant me, & animae irreuerenti, & infrunitae ne tradas me. Doctrina

Inca. 13. b.

Supra. 12. c.

Pro. 17. a.

Psalmo. 140.

nam oris audire filij, & qui custodierit illam non perierit labijs suis, nec scandalizabitur in operibus nequissimis. In vanitate sua apprehendit peccator, & superbus & maledictus scandalizabitur in illis. Iuratio non affuecat os tuum, multi enim casus in illa. Nominatio vero dei non sit assidua in ore tuo, & nominibus sanctorum non admiscearis, quoniam non eris immunis ab eis. Sicut enim seruus interrogatus assidue a liuore non minuitur, sic ois iurans & nominans in toto a peccato non purgabitur. Vir multum iurans implebitur iniquitate, & non discedet a domo illius plaga. Et si frustrauerit fratrem, delictum illius super ipsum erit, & si dissimulauerit, delinquit dupliciter, & si in uacuum iurauerit, non iustificabitur. Repletur enim retributione domus illius. Est & alia loquela contraria morti, non inueniatur in hereditate Iahacob. Et enim a misericordibus omnia haec auferentur, & in delictis non uoluntabunt. Indisciplinosae loquela non affuecat os tuum; est enim in illa uerbum peccati. Memento patris & matris tuae, in medio enim magnatorum constitis, ne forte obliuiscatur te deus in conspectu illorum, & assidue tua infatuatus impropertis patiaris, & maluisse non nati, & diem natiuitatis tuae maledicas. Homo assuetus in uerbis impropertis, in omnibus diebus suis non eruditur. Duo genera ab operantibus peccatis, & tertium adducit iram & perditionem. Anima calida quasi ignis ardens non extinguitur, donec aliquid glutiat, & homo nequam in ore carnis suae non desinet, donec incendat ignem. Homini fornicario omnis panis dulcis, non satigabitur transgrediens usque ad finem. Omnis homo qui transgreditur lectum suum contentens in animam suam, & dicens: quis me uidet? tenebrae circumdant me, & parietes cooperiunt me, & nemo circumspicit me, que uere or, delictorum meorum non memorabitur altissimus; & non intellexit quomodo omnia uidet oculus illius, quoniam expellit a se timorem dei huiusmodi hominis timor, & oculi hominum timentes illum, & non cognouit: quoniam oculi domini multo plus lucidiores sunt super solem circumspicientes omnes uias hominum, & profundum abyssi, & hominum corda intuentes in absconditas partes. Domino enim deo antequam crearentur omnia sunt agnita, sic & post perfectum respicit omnia. Hic in plateis ciuitatis uindicabitur, & quasi pullus equinus fugabitur, & ubi non sperauit apprehendetur. Et erit dedecus omnibus, eo quod non intellexit timorem domini. Sic & mulier omnis relinquens uirum suum, & statuens hereditatem ex alieno matrimonio. Primo enim in lege altissimi incredibilis fuit, & secundo uirum suum dereliquit, tertio in adulterio fornicata est, & ex alio uiro filios statuit sibi. Hec in ecclesiam adducetur, & in filios respicietur. Non tradent filij eius radices, & rami eius non dabit fructum, derelinquet maledictum in memoria eius, & dedecus illius non derelictum. Et agnoscat qui derelictus fuit quomodo nihil melius est quam timor dei: & nihil dulcius quam respicere in mandatis domini. Gloria magna est sequi dominum, longitudo enim dierum assumet ab eo,

Sapientia excellens & ians. C A P. X X I I I I.

A Sapientia laudabit animam suam, & in deo honorabitur, & in medio populi sui gloriabitur, & in ecclesijs altissimi aperiet os suum, & in conspectu uirtutis illius gloriabitur, & in medio populi sui exaltabitur, & in plenitudine sancta admirabitur, & in multitudine electorum habebit laudem, & inter benedictos benedicetur dicens: Ego ex ore altissimi prodiui primogenita ante omnem creaturam. Ego feci in caelis ut oriatur lumen indeficiens, & sicut nebula texit omnem terram. Ego in altissimis habitauit, & thronus meus in columna nubis. Caelum circumui sola, & profundum abyssi penetraui, & in fluctibus maris ambulauit, & in omni terra steti. Et in omni populo, & in omni gente primatum habui, & omnium excellentiam & humilitatem corda uirtute calcaui. Et in his omnibus requie quiescui, & in hereditate domini morabor. Tunc praecipit & dixit mihi creator omnium, & qui creauit me requiescit in tabernaculo meo, & dixit mihi: In Iahacob inha-

bita & in Israel haereditare, & in electis meis mitte radices, ab initio & ante secula creata sum, & usque ad futurum seculum non desinam, & in habitatione sancta coram ipso ministravi. Et sic in Sion firmata sum, & in ciuitate sanctificata similiter requieui, & in Ierusalaim potestas mea. Et radicaui in populo honorificato, & in partes dei mei haereditas illius, & in plenitudine sanctorum detentio mea. Quasi cedrus exaltata sum in Lebanon, & quasi cypressus in monte Sion, quasi palma exaltata sum in Cades, & quasi plantatio roseae in Iericho. Quasi oliua speciosa in campis, & quasi platanus exaltata sum iuxta aquam. In plateis sicut cynamomum, & balsamum aromaticum odorem dedi. Quasi myrrha electa dedi suauitatem odoris, & quasi storax, & galbanus & vngula, & gutta. Quasi Lebanon non incisus, vaporauit habitationem meam, & quasi balsamum non mixtum odor meus. Ego quasi terebinthus extendi ramos meos, & rami mei honoris & gratiae. Ego quasi uitis fructificauit suauitatem odoris, & flores mei fructus honoris & honestatis. Ego mater pulchre dilectionis, & timoris, & agnitionis, & sanctae spei. In me gratia omnis uirtutis & ueritatis, in me omnis spes uirtutis & uirtutis. Transit ad me omnes qui concupiscitis me, & a generationibus meis adimplemini. Spiritus enim meus super mel dulcis, & haereditas mea super mel & fauam. Memoria mea in generatione seculorum. Qui edunt me adhuc esurient, & qui bibunt me adhuc sciant. Qui audit me non confundetur, & qui operatur in me non peccabit. Qui elucidant me uitam aeternam habebunt. Haec omnia liber uirtutis, & testamentum altissimi & agnitionis ueritatis. Legem mandauit Moyses, & in praeceptis iustitiarum & hereditatem domini Iahacob & Israel promissiones. Posuit Dauid puerum suo excitare regem ex ipso fortissimum, & in throno honoris sedem in sempiternum. Qui implet quasi Pison sapientiam, & sicut Tygris in diebus nouorum. Qui adimplet quasi Euphrates sensum. Qui multiplicat quasi sardem in tempore mellis. Qui mittit disciplinam sicut lucem, & allistens quasi Gluchon in die uindictae. Qui perfecit primus scire illam, & infirmior non inuestigabit eam. A mari enim abundabit cogitatio eius, & consilium illius in abyso magna. Ego sapientia effudi flumina, ego quasi trames aquae immensa de fluuio, ego quasi fluuius Doris, & sicut aqueductus exiui de paradiso. Dixi: Rigabo hortum plantationum, & inebriabo partus mei fructum. Et factus est mihi trames abundans, & fluuius meus appropinquauit ad mare. Quoniam doctrinam quasi antelucanum illuminatio omnibus, & enarrabo illam usque in longinquum. Pene trabo inferiores partes terrae, & inspiciam omnes dormientes, & illuminabo omnes sperantes in domino. Adhuc doctrinam quasi prophetiam effundam, & relinquam illam quatenus tibus sapientiam, & non desinam in progenies illorum usque in aeuum sanctum. Videte quoniam non solum mihi laborauit, sed omnibus exquirentibus ueritatem.

Tria eligit, & totidem odit deus, legem laudat, & nihil prius mouere dicit. C A P. X X V.

A In tribus placitum est spiritui meo, quae sunt probata coram deo & hominibus. Concordia fratrum, & amor proximorum, & uir & mulier sibi bene consentientes. Tres species odiuit anima mea, & aggrauior ualde animae illorum. Pauperem superbum, & diuitem mendacem, & senem fatuum & insensatum. Quae in iuuentute tua non congregasti: quomodo in senectute tua inuenies. Quam speciosum canonicum iudicium, & presbyteris cognoscere consilium. Quam speciosa ueteranis sapientia, & gloriosus intellectus & consilium. Corona senum multa peritia, & gloria illorum timor dei. Nouem inspicabilia cordis magnificauit, & decimum dicam in lingua hominibus. Homo qui iocundatur in filiis, uiuens & uidentibus uersionem inimicorum suorum. Beatus qui habitat cum muliere sensata, & qui lingua sua non est lapsus, & qui non seruiuit indignis se. Beatus qui inuenit amicum uerum, & qui enarrat iustitiam auri audienti. Quam magnus qui inuenit sapientiam & scientiam

& scientiam, sed non est super timentem dominum. Timor dei super omnia se superposuit. Beatus homo cui donatum est habere timorem dei. Qui timer illum, cui assimilabitur. Timor dei initium dilectionis eius, fidei autem initium agglutinandum est ei. Omnis plaga tristitia cordis est, & omnis malitia nequitia mulieris. Et omnem plagam, & non plagam uidebit cordis, & omnem nequitiam, & non nequitiam mulieris, & omnem obductum, & non obductum odietum, et omnem uindictam, & non uindictam inimicorum. Non est caput nequius super caput colubri: non est ira super iram mulieris. Commora ri leoni & draconi placebit, quam habitare cum muliere. nequam. Nequitia mulieris immutat faciem eius, & obsecabit uultum suum tanquam uersus, & quasi faciem ostendet in medio proximorum. Ingemuit uir eius, & audiens suspirauit modicum. Breuis omnis malitia super malitiam mulieris: fors peccatorum cadet super illam. Sicut ascensus arenosus in pedibus ueteranis, sic mulier lingua homini quero. Ne respicias in mulieris speciem, & non concupiscas mulierem in specie. Mulieris ira irruerentia, & confusio magna. Mulier si primatum habeat, contraria est uiro suo. Cor humile & facies tristis & plaga mortis, mulier nequam. Manus debiles & genera dissoluta, mulier quae non beatificat uirum suum. A muliere initium factum est peccati, & per illam omnes morimur. Non des aequae tuae exitum nec modicum: nec mulieri nequam uenam prodeundi. Si non ambulauerit ad manum tuam, confundet te in conspectu inimicorum. A caribus tuis abscede illam, ne semper te abutatur.

¶ Femina delectat bona, quatuor inde timentem, sed tres res contri stant, difficultate uirum. C A P. X X V I.

Mulieris bonae beatus uir: numerus enim annorum illorum duplex. Mulier fortis oblectat uirum suum, & annos uirtutis illius in pace implebit. Pars bona, mulier bona, in parte bona timentium deum, dabitur uiro pro factis bonis: diuitis autem & pauperis cor bonum, in omni opere uultus illorum hilaris. A tribus timuit cor meum, & in quarto facies mea metuit: Delaturam ciuitatis, et collectionem populi, & calumniam mendacem, super mortem omnia grauiora. Dolor cordis & luctus, mulier zelotypa. In muliere zelotypa flagellum linguae, omnibus communicans. Sicut boum iugum quod mouetur, ita & mulier nequam. Qui tenet illam, quasi qui apprehendit scorpionem. Mulier ebriosa ira magna, & contumelia, & turpitudinis illius non tegetur. Fornicatio mulieris in excellentia colorum, & in palpebris illius agnosceretur. In filia auertente se firma custodiam, ne inuenta occasione abutatur se. Ab omni irruerentia oculorum eius caue, & ne mireris si te neglexerit. Sicut uiator sitiens ad fontem os aperiet, & ab omni aqua proxima bibet, & contra omnem palum sedebit, contra omnem sagittam aperiet pharetram, donec deficiat. Gratia mulieris sedulae delectabit uirum suum, & ossa illius impinguabit. Disciplina illius datum dei est. Mulier sensata & tacita, non est immutatio eruditae animae. Gratia super gratiam mulier sancta & pudorata. Omnis autem ponderatio non est digna continentis animae. Sicut sol oriens mundo in altissimis dei, sic mulieris bonae species in ornamentum domus eius. Lucerna splendens super candelabrum sanctum, & species faciei super aetatem stabilem. Columnae aureae super bases argenteae, & pedes firmi super plantas stabilis mulieris. Fundamenta aeterna super petram solidam, sic mandata dei in corde mulieris sanctae. In duobus contristatum est cor meum, & in tertio iracundia mihi aduenit. Uir bellator deficiens per inopiam, & uir sensatus contemptus, & qui transgreditur a iustitia ad peccatum, deus parauit eum ad rompream. Duae species difficiles, & periculosae mihi apparuerunt. Difficile exiit negotians a negligentia, & non iustificabitur caupo a peccatis laborum.

¶ Gens delinquit inopiam, iustos tribulatione tentat, stultus mutatur, celandi arcana. C A P. X X V I I.

Propter inopiam multi deliquerunt, & qui quaerit locum completari auertit oculum suum. Sicut in medio compaginis lapidum palus figitur, sic & inter medium uenditionis & emptionis angustabitur peccatis. Conteretur cum delinquerit delictum: Si non in timore domini tenueris te instanter, cito subuertetur domus tua. Sicut in percussura cubri remanebit puluis, sic a porta hominis in cogitatu illius. Vasa figuli probat fornax, & homines iustos tentatio tribulationis. Sicut ruficatio delicto offendit fructum illius, sic uerbum ex cogitatu cordis hominis. Ante sermonem non laudes uirum, haec enim ratio est hominum. Si sequaris iustitiam apprehendes illum, & indues quasi poderem honoris, & inhabitabis cum ea, & proteget te in sempiternum, & in die agnitionis inuenies firmamentum. Volatilia ad sibi similia conueniunt, & ueritas ad eos qui operantur illam reuertetur. Leo uenationi insidiatur semper, sic peccata operantibus iniquitatem. Homo sensatus in sapientia manet sicut sol: nam sicut luna mutatur. In medio insensatorum serua uerbum tempori, in medio autem cogitantium assiduus esto. Narratio peccantium odiosa, & risu illorum in delictis peccat. Loquela multum iurans horripilationem capiti statuet, & irruerentia ipsius obdurat aurium. Effusio sanguinis in rixa superborum, & maledictio illorum auditis grauis. Qui denudat arcana amici fidem perdit, & non inuenit amicum ad animum suum. Dilige proximum & coniungere fide cum illo. Quod si denudaueris absconditum illius, non persequeris post eum. Sicut enim homo qui perdit amicum suum, sic & qui perdit amicitiam proximi sui. Et sicut qui dimittit auem de manu sua, sic qui reliquisti proximum tuum, & non eum capies. Non illum sequaris, quoniam longe abest. Effugit enim qualicunque de laqueo, quoniam vulnerata est anima eius. Ultra eum non poteris colligare, & maledictio est concordatio. Denudare autem amici mysteria desperatio est animae infelicis. Annus odierit fabricat iniqua, & nemo eum abiiciet. In conspectu oculorum tuorum coculcabit os suum, & super sermones suos admirabitur. Nouissimum autem peruerterit os suum, & in uerbis tuis dabit scandalum. Multa audiui, & non coaequauit ei, & dominus odierit illum. Qui in altum mittit lapidem, super caput eius cadet, & plaga dolosa dolosi diuidet uulnera. Et qui fouea fodit incidet in ea, & qui statuit lapidem proximo suo offendet in eo, & qui laqueum alij ponit, peribit in illo. Facienti nequissimum consilium super ipsum de uoluetur, & non agnoscat unde eueniet illi. Illudis & improperium superborum, & uindicta, sicut leo insidiabitur illi. Laqueo peribunt qui oblectantur casu iustorum: dolor autem confusio met illos antequam moriantur. Ira & furor utraque execrabilia sunt, & uir peccator continens erit illorum.

¶ Is qui non parci frustra, quaerit ipse medelam, uita lingue & eiusdem pericula. C A P. X X V I I I.

Qui uindicare uult a domino inueniet uindictam, & peccata illius seruas seruabit. Relinque proximo tuo nocentem te, & tunc deprecanti tibi peccata soluentur. Homo homini referuat iram, & a deo quaerit medelam. In hominem similem sibi non habet misericordiam, & de peccatis suis deprecatur. Ipse dum caro sit referuat iram & propiciationem petit a deo. Quis exorabit pro delictis illius: Memento nouissimorum, & delinque inimicari. Tabitudo enim & mors imminet in mandatis eius. Memorare timorem dei, & non irascaris proximo. Memorare testamentum altissimi, & despicere ignorantiam proximi. Absistite a lite, & minus peccata. Homo enim iracundus incedit litē, & uir peccator turbabit amicos, & in medio pacem habentium immittit inimicitiam. Secundum enim ligna syluae, sic ignis exardescit, & secundum uirtutem hominis sic iracundia illius erit, & secundum substantiam suam exaltauit iram suam. Certamen festinatum incendit ignem, & lis festinans effundit sanguinem, & lingua testificans adducet mortem. Si sufflaueris quasi ignis exardabit, & si expueris super illam extinguetur. Utraque ex ore proficiuntur, Sufurro & bilinguis maledictus: multos enim surbauit pacem habentes. Lingua tertia multos commouit, &

Intra 27 b.

Reg. 6 b.

Intra 28 c.

Iohan. 6 d.

Iosue. 3 c.

Intra 23 c.

Supra 25 b.

Prou. 10 d.

Prou. 26 d.

Eccl. 10 b.

Deut. 32 c.

Roma. 12 d.

Matth. 6 b.

Matth. 6 b.

dispersit illos de gente in gentem. Ciuitates muratas diuitem destruxit, & domos magnatorum effodit. Virtutes populorum concidit, & gētes fortes dissoluit. Lingua tercia mulieres viratas eiecit, & priuauit illas laboribus suis. Qui respicit illā non habebit requiem, nec habebit amicum in quo requiescat. Flagelli plaga liuorem facit, plaga autē lingue cōmūnet ossa. Multi ceciderunt in ore gladii, sed non sic quasi qui interierūt per linguam suā. Beatus qui tectus est à lingua nequā, qui in iracundia illius non transfuit, & non attraxit iugum illius, & in vinculis eius non est ligatus. Iugū enim illius iugum ferreū est, & vinculū illius vinculū aereū est. Mors illius mors nequissima & vnus potius inferus quā illa. Perseuerantia illius non pmanebit, sed obrinebit vias iniustorum. In flamma sua nō cōburet iustos. Qui derelinquant dñm incident in illā, & exardebit in illis, & non extinguetur, & immittetur in illos quasi leo, & quasi pardus laedet illos. Sepi aures tuas spinis, & linguam nequā noli audire, & ori tuo facito ostia, & seras auribus tuis. Aurū tuum, & argentum tuū conla, & verbis tuis facito stateram, & frenos ori tuo tectos, & attende ne forte labaris in lingua, & cadas in conspectu inimicorum infidantium tibi, & sit casus tuus insanabilis in mortem.

¶ Mutuum dan dum, & reddendum, elemosyna data exorat pro nobis, lapsus recuperatus, hospitalitas & frugalitas. C A P. XXXIX.

A Qui facit misericordiam coneratur proximo suo, et qui praeualt manum ad data seruat. Conerare proximo tuo in tempore necessitatis illius, & iterum redde proximo in tempore suo. Confirma verbū & fideliter age cum illo, & in omni tempore inuenies quod tibi necessarium est. Multi quasi inuentionem aestimauerunt fornus, & praestiterūt molestiā his qui se adiuuerunt. Donec accipiant osculantur manus dantis, & in promissionibus humiliant vocē suam, & in tempore redditionis postulatib tēpus, & loquetur verba tēdij, & murmuratio num, & tempus causabitur. Si aut potuerit reddere aduersabitur. Sedit vix reddet dimidium, & computabit illud quasi intentionē. Si autem fraudabit illum pecunia sua, & possidebit illum inimicū gratis, & conuicia, & maledicta reddet illi, & pro honore, & beneficio reddet illi contumeliā. Multi nō causa nequitiae, non conerati sunt, sed fraudari gratis timuerunt. Veruntamen super humilē animo fortior esto, & pro elemosyna non trahas illum. Propter mandatū assume pauperē, & propter inopiam eius ne dimittas eum vacuum. Perde pecuniam propter fratrem & amicū, & non abscondas illā sub lapide in perditionē. Pone thesaurum tuū in praecipis altissimi, & proderit tibi magis quā aurū. Conclude elemosynam in corde pauperis, & haec pro te exorabit ab omni malo. Elemosyna viri quasi sacculus cum ipso, & gratiā hominis quasi puillam conferuabit, & postea resurget, & retribuet illis retributionē vniciūq; in caput illorum. Super seutum potentis, & super lanceam aduersus inimicū tuum pugnabit. Vir bonus fidem facit proximo suo, & qui perdidit confusionē derelinquet sibi. Gratiā fidei uisoris ne obliuiscaris, dedit enim pro te animam suam. Repromissorem fugit, peccator & immūsdus. Bona repromissoris sibi ascribit peccator, & ingratus sensu dereliquit liberantē se. Vir repromittit de proximo suo, & cum perdidit reuerentiā derelinquet ab eo. Repromissio nequissima multos perdidit diligētes, & commouit illos quasi fluctus maris, viros potētes gyrens migrare fecit, & vagati sunt in gētibus alienis. Peccator transgrediens mādatum dñi incidit in promissionē nequā, & qui conatur multa agere, incidet in iudiciū. Recupera proximum secundū virtutem tuā & attende tibi ne incidas. Inuitū vitae hominis aqua & panis & vestimentum, & domus ptegens turpitudinē. Melior est victus pauperis sub tegmine allerum, quā epulae splendide in peregre sine domicilio. Super minimū & magnū placeat tibi, & impropertū peregrinationis nō audies. Vita nequā hospitādi de domo in domum, & vbi hospitabitur, non fiducialiter aget, nec aperiet

Thob. 4. b. supra. 17. c.

infra. 39. c.

os. Hospitabitur & pacet, & potabit ingratos, & adhuc amara audiet. Tasi hospes, & orna mēsam, & quae in manu habes ciba ceteros. Exi à facie honoris amicorū meorū: necessitudinē domus meae hospicio mihi factus es frater. Graua haec homini haberi sensum: correctio domus, & impropertium foeneratoris.

¶ Tunge flagella docens natum, si diligit ipsum, est auro melior, vera salus hominis. C A P. XL.

Qui diligit filium suū, afflidat illi flagella, vt laetetur in nouissimo suo, & non palpet proximorum ostia. Qui docet nūm suū laudabitur in illo, & in medio domesticorum in illo gloriabitur. Qui docet filiū suum in zelum mittit inimicum, & in medio amicorū gloriabitur in illo. Mortuus est pater eius, & quasi nō est mortuus. Similē em reliquit sibi post se. In vita sua vidit, & laetatus est in illo. In obitu suo nō est contristatus, nec cōfusus est cor à inimicis. Reliquit enim defensorē cōtra inimicos, & amicis reddentē gratiam. Pro animabus filiorū colligabit vulnera sua, & super oēm voem turbabuatur viscera eius. Equus indomitus euadet durus, & filius remissus euadet praecipis. Lacta filium tuū, & pauentem te faciet: lude cum eo, & contristabit te. Non corrideas illi, ne cōdoleas, & in nouissimo obstupescant dentes tui. Non des illi potestatem in iuuentute, & ne despicias cogitatus illius. Curua ceruicē eius in iuuentute, & tunde latera eius dū infans est, ne forte induret & non credat tibi, & erit tibi dolor animae. Doce filium tuū, & operare in illo ne turpitudinē illius offendas. Melior est pauper sanus, & fortis viribus, quā diues imbecillus, & flagellatus malitia. Salus animae in sanctitate iustitiae, & melior est omni auro & argento: & corpus validū, quā census immensus. Non est census super censum salutis corporis, & non est oblectamentū super cordis gaudium. Melior est mors, quā vita amara, & requies aeterna, quā languor per seuerans. Bona abscondita in ore clauso, quasi appositiones epularū circūpositae sepulchro. Quid proderit libatio idolo? Nec enim māducabit, nec odorabitur. Sic qui effugatur à domino, & portans mercedes iniquitatis. Videns oculis, & ingemiscens sicut spado, completens virginē & suspirās. Tristitia non des animē tuā, & non affligas temetipsum in cōsilio tuo. Iocunditas cordis haec est vita hominis, & thesaurus sine defecatione sanctitatis, & exultatio viri est longeuitas. Miserere animae tuae placens deo, & contine, & congrega cor tuum in sanctitate eius, & tristitiam longe expelle à te. Multos enim occidit tristitia, & non est vtilitas in illa, zelus & iracundia minuūt dies, & ante tēpus senectam adducet cogitatus. Splendidum cor bonum in epulis est, epulae enim illius diligenter fiunt.

Prov. 13. d. & 23. b.

Supra. 7. e.

Dani. 14. b.

¶ Luxum uigiliae frenant, iustus fugit aurum, uinumq; sobriae suauis. C A P. XL I.

Vigilia honestatis tabefacit carnes, & cogitatus illius auferet somnum. Cogitatus praescientiae auertit sensum, & infirmitas grauis sobriam facit animam. Laborauit diues in congregatione substantiae, & in quiete sua replebitur bonis suis. Laborauit pauper in diminutione victus, & in fine inops fit. Qui aurū diligit, non iustificabitur, & qui insequitur conumptionē replebitur ex ea. Multi dati sunt in auro, casus, & facta est in specie ipsius perditio illorū. Lignū offensiois est aurum sacrificantiū, vā illis qui sectantur illud, & omnis inprudens deperiet in illo. Beatus diues qui inuentus est sine macula, & qui post aurū non abiit: nec sperauit in pecunia & thesauro. Quis est hic, & laudabimus eū? Fecit em mirabilia in vita sua. Qui probatus est in illo, & perfectus inuentus est, & erit illi gloria aeterna. Qui potuit transgredi & non est transgressus, & facere mala, & non fecit. Ideo stabilita sunt bona illius in domino, & elemosynas illius enarrabit omnis ecclesia sanctorū. Super mensam magnā sedisti, nō aperias super illā faucem tuā prior, non dicas si multa sunt, quae super illā sunt. Memento quā malus est oculus nequā. Nequius oculo quid creatum est? Ideo ab

Luce. 6. d.

Ideo ab omni facie sua lachrymabitur, cum viderit. Ne extendas manū tuam prior, & inuidia contaminatus erubescas, nec comprimis in conuiuio vino. Intellige quae sunt proximi tui ex teipso. Vere quasi homo frugi his quae tibi apponuntur, vt non cum manducas multum, odio habearis. Cessa prior causa disciplinae, & noli nimius esse ne forte offendas: & si in medio multorum sedisti, prior illis ne extendas manū tuam, nec prior potas bibere. Quā sufficiens est homini erudito vinum exiguum, & in dormiendo nō laborabis ab illo, & non senties dolorem. Vigilia & cholera, & tortura viro infirmitas, somnus sanitas in homine parco. Dormiet vsq; mane, & anima illius cum ipso delectabitur. Et si coactus fueris in edendo multum, surge è medio & vome, & refrigerabit te, & non adduces corpori tuo infirmitatem. Audi me fili, & non spernas me, & in nouissimo inuenies verba mea. In omnibus operibus tuis esto velox, & omnis infirmitas non occurret tibi. Splendidum in panibus benedictis labia multorum, & testimonium veritatis illius fidele. In nequissimo pane murmurabit ciuitas, & testimonium nequitiae illius verum est. Diligētes in vino noli puocare, multos em exterminauit vini. Ignis probat ferrum durum, sic vinum corda superbiorum arguet in ebrietate potatum. Aequa vita hominū, vinū in sobrietate: si bibas illud moderate, eris sobrius. Quae est vita quae minuitur vino? Quid fraudat vitam? Mors. Vinum in iocunditatem creatum est, & non in ebrietatem ab initio. Exultatio animae & corporis, vinum moderate potatum. Sanitas est anima & corpori, sobrius potus. Vinum multum potatum, irritationem & iram & ruinas multas facit. Amaritudo animae, vinum multum potatum. Ebrietatis animositas imprudentis offensio, minorans virtutem & faciens vulnera. In conuiuio vini non arguas proximum, & non despicias eum in iocunditate illius. Verba impropertij non dicas illi, & non premas illum in repetendo.

Prov. 27. b.

¶ Potestas non te extollat, sed omnium curam gerat, omnibus facies praebendo aures, iuuenis tacens, querat. C A P. XLII.

Restorem te posuerit, noli extolli, esto in illis quasi vnus ex ipsis. Curam illorum habe, & sic considera, & omni cura tua explicita recumbe, vt laeteris propter illos, & ornamentum gratiae accipias coronam, & dignationem consequaris corrogationis. Loquere maior natu, decet enim te. Primum verbum diligentis scientiae, & non impediās musicam. Vbi auditus non est, non effundas sermonem, & importunē noli extolli in sapientia tua. Gemmula carbunculi in ornamento auri, & comparatio musicorum in conuiuio vini. Sicut in fabricatione auri signum est smaragdus: sic numerus musicorum in iocundo, & moderato vino. Audi tacens, & pro reuerentia accedet tibi bona gratia. Adolecens loquere in tua causa: vix cum necesse fuerit. Si bis interrogatus fueris, habeat caput responsum tuum. In multis esto quasi inficius, & audi tacens semul, & querens. In medio magnatorum loqui non praesumas, & vbi sunt senes non multum loquaris. Ante grandinē praegibit coruscatio, & ante verecundiam praegibit graua, & pro reuerentia accedet tibi bona gratia. Et hora surgendi non te trices. Praecurre autem prior in domum tuam, & illic aduocare, & illic lude, & age conceptiones tuas, & nō in delictis & verbo superbo. Super his omnibus benedictio dñi qui fecit te, & inebriantem te ab omnibus bonis suis. Qui timet deum accipiet doctrinā eius, & qui vigilauerint ad illū, inuenient benedictionē. Qui querit legē implebitur ab ea, & qui infidiose agit scandalizabitur ab ea. Qui timent deū inuenient iudiciū iustum, & iustitias quasi lumen accendent. Peccator homo vitabit correptionem, & secundū voluntatē suā inuenient cōparationē. Vir cōsiliū nō disperdet intelligentiā, alienus & superbus nō pertimescent timorē. Etiam postq; fecit cū eo sine consilio, & suis insectationibus arguerur. Filii sine cōsilio nihil facias, & post factū non poenitebis. In via ruinae non eas, & nō offendas in lapides, nec credas te viae laboriose ne ponas animae

tuae scandalum. Et à filiis tuis caue, & à domesticis tuis atrende. In omni opere tuo crede ex fide animae tuae, haec est enim conseruatio mādatorum. Qui credit deo attendit mandatis, & qui censidit in illo, non minoratus erit.

¶ Timor dñi cōseruat a malis, iustus ut rota est, ordo & oppositum omnium rerum, subdere te noli tuis, sed corripere & pacere eos. C A P. XLIII.

Timenti deum non occurrent mala, sed in tentatione deus illum conseruabit, & liberabit à malis. Sapiēs non odit mandata, & iustitias, & non illidetur quali in procella nauis. Homo sensatus credit legi dei, & lex illi fidelis. Qui in interrogationem manifestat parabit verbum, & sic deprecatur exaudietur, & cōseruabit disciplinā, & tunc respondebit. Praecordia facit quali rota carri, & quali axis verfacilis cogitatus illi. Equus emillarius: sic & amicus subannator sub oī supra sedē te hūmit. Quare dies diē superat, & iterū lux lucē & annus annum à sole ad solē: A domini scientia separati sunt, facto sole praecipit custodiēte per dei sapientia diuiditur. Et immutauit tempora, & dies festos ipsorū, & in illis dies festos celebrauerunt ad horā. Ex ipsis exaltauit & magnificauit deus, & ex ipsis posuit in numerum dierum, & omnes homines de solo, & ex terra vnde creatus est Adam. In multitudine disciplinae domini separauit eos, & immutauit vias eorū. Et ex ipsis benedixit & exaltauit, & ex ipsis sanctificauit, & ad se applicauit, & ex ipsis maledixit & humiliauit, & conuertit illos à separatione ipsorum. Quali lutū figuli in manu ipsius, plasmare illud & disponere. Oēs viā eius secūdū dispositionem eius, sic homo in manu illius qui se fecit, & reddet illi secundū iudicium suū. Contra malum bonū est, & contra vitā mors, sic & contra virtū iustum peccator. Et sic intueri in oīa opera altissimi. Duo cōtra duo & vnū contra vnū. Et ego nouissimus euigilauit, & quali qui colligit acinos post vindemiatores. In benedictione dei & ipse sperauit, & quali quū vindemiā repleui torcular. Respicite te qm non mihi soli laborauit, sed & omnibus exquirētib; di

Supra. 24. b.

sciplinā. Audite me magnates, & omnes populi, & rectores ecclesiae auribus percipite. Filio et mulieri, fratri & amico non des potestatem super te in vita tua, & nō dederis potestatem tuā, ne forte poeniteat te, & deprecetur pro illis. Dū adhuc superes & aspiras, nō immutabit te omnis caro. Melius est enim vt filij te rogent, q̄ te respicere in manus filiorū tuorum. In omnibus operibus tuis praecellens esto. Ne dederis maculā in gloria tuā in die consummationis dierū vitae tuae, & in tēpore exitus tui distribue haereditatē tuam. Cibaria & virga & ornus alino, panis & disciplina & opus seruo. Operatur in disciplina, & querit requiescere: laxa manus illi, & querit libertatē. Iugum & lorum curuant collum durum, & seruum inclinant operationes assidue. Seruo maliuolo tortura & compedes, mitte illum in operationem ne vacet. Multam enim malitiam docuit ociositas. In opera conseruauit eum, sic enim concedet illum. Quod si non obaudierit curua illum compedibus, & nō amplifces super omnem carnem, Verum sine iudicio nihil facias graue. Si est tibi seruus fidelis, sit tibi quasi anima tua, quasi fratrem sic eum tracta, quoniam in sanguine animae compaerasti illum. Si leseris eum iniuste, in fugam conuertetur, & si ex rollens discesserit, quē quaeras, & in qua via quaeres illū, necis.

¶ Mendacia, somnia, & auguria figienda, sapienti, expertus multa scit, spiritus rōi. Num deum querunt, dona impij ingratia deo. C A P. XLIII I.

Vana spes & mendaciū viro infensato, & somnia extollunt imprudētē. Quasi qui apprehēdit vmbra, & persequitur ventū: sic & qui attendit ad vīa mendacia. Secundū hoc visio somniorū. Ante faciē hominis similitudo alterius hominis. Ab immundo, quid mundificabitur? Et à mendace, quid verum dicetur? Diuinationis erroris & auguria mendacia, & somnia maleficiū vanitas est. Et sicut parturientis cor tuū phantasias patitur, nisi ab altissimo fuerit emissā visitatio: ne dederis in illis cor tuū. Multos enim errare fecerunt somnia, & exciderunt sperantes in illis. Sine mendacio consummabitur verus

ut.

ECCLESIASTICVS.

hum legis, & sapientia in ore fidelis complanabitur. Qui non est tentatus quid scit. Vir in multis expertus cogitabit multa, & qui multa didicit enarrabit intellectum. Qui non est expertus, pauca recognoscit. Qui autem in multis fatuus est multiplicat malitiam. Qui temperatus non est, qualia scit. Quis implanatus est, abundabit nequitia. Multa vidi enarrando, & plurimas verborum consuetudines. Aliquoties vsq; ad mortem periclitatus sum horum causa, & liberatus sum gratia dei: Spiritus timentium deum quaeritur, & in conspectu illius benedictur. Spes enim illorum in saluantes illos, & oculi dei in dilige gentes se. Qui timet dominum, nihil trepidabit, & non pauebit quoniam ipse est spes eius. Timentis dominum beata est anima eius. Ad quem respicit, & qui est fortitudo eius. Oculi domini super timentes eum, protector potentiae, firmamentum virtutis, regimen ardoris, & vmbraculum meridiani, de precatio offensionis & adiutorium casus, exaltans animam & illuminans oculos, das sanitatem & vitam & benedictionem. Immolantis ex iniquo, oblatio est maculata, & non sunt beneplacitae subannationes inuisitorum. Dominus solus sustinentibus se in via veritatis & iustitiae. Dona iniquorum non probat altissimus, nec respicit in oblationes iniquorum, nec in multitudinem sacrificiorum eorum propiciabitur peccatis. Qui offert sacrificium ex substantia pauperum, quasi qui victimat filium in conspectu patris sui. Panis egentium vita pauperis est, qui defraudat illum homo sanguinis est. Qui auert in sudore panem, quasi qui occidit proximum suum. Qui effundit sanguinem, & qui fraudem facit mercenario, fratres sunt. Vnus aedificans, & vnus destruens, quid prodest illi nisi labore. Vnus orans, & vnus maledicens, cuius vocem exaudiet deus. Qui baptizatur a mortuo, & iterum tangit mortuum, quid proficit lauatio illius. Sic homo qui ieiunat in peccatis suis, & iterum eadem faciens, quid proficit humiliando se. Orationem illius quis exaudiet.

Prover. 25.

Oratio & sacrificium praestantius oblatio hilaris, iudicij & pupilli, & humilitatis se, pro eis are sciantium ad dominum. C A P. XXXV.

Qui conseruat legem multiplicat orationem. Sacrificium salutare est attendere mandatis, & discedere ab omni iniquitate, & propitiationem litare sacrificiis super iniustitias, & deprecatio pro peccatis recedere ab iniustitia. Retribuet gratiam qui offert similitudinem, & qui facit misericordiam offert sacrificium. Beneplacitum est domino recedere ab iniquitate, & deprecatio pro peccatis recedere ab iniustitia. Non apparebis ante conspectum domini vacuus. Haec enim omnia propter mandata dei sunt. Oblatio iusti impinguat altare, & odor suauitatis est in conspectu altissimi. Sacrificium iusti acceptum est, & memoriam eius non obliuiscetur dominus. Bono animo gloria reddet deo, & non minus primitias manu tuarum. In omni dato hilarem fac vultum tuum, & in exultatione sanctifica decimas tuas. Da altissimo secundum donatum eius, & in bono oculo adinventionem facito manuum tuarum: quoniam dominus retribuens est, & septies tantum retribuet tibi. Noli offerre munera praua, non enim suscipiet illa. Et noli inspicere sacrificium iniustum, quoniam dominus vindex est, & non est apud illum gloria personae. Non accipiet dominus personam in pauperem, & deprecationem laesi exaudiet. Non despicit preces pupilli, nec vidua si effundat loquelam gemitus. Non nelachrymae viduae ad macillam descendunt, & exclamatio eius super deducentem eas. A maxilla enim ascendunt vsq; ad coelum, & dominus exauditor non delectabitur in illis. Qui adorat deum in oblatione suscipietur, & deprecatio illius vsq; ad nubes propinquabit. Oratio humiliantis nubes penetrabit, & donec propinquet non consolabitur, & non discedet donec altissimus aspiciat. Et dominus non elongabit, sed iudicabit iustos & faciet iudicium, & fortissimus non habebit in illis patientiam: vt contribulet dorsum ipsorum, & genubus reddet vindictam donec tollat plenitudinem superborum, &

Exod. 25. b. & 27. c. Dur. 16. d.

2. Cor. 9. b. Thob. 4. b.

Leui. 22. c. Deut. 15. d.

Roma. 1. b. Den. 20. b. 2. Par. 19. c. Job. 34. b. Gal. 6. b. Eph. 6. b. Gal. 6. d. Act. 10. e. 1. Petri. 1. c.

sepectra iniquorum contribulet donec reddat hominibus secundum actus suos, & secundum opera Adae, & secundum praesumptionem illius: donec iudicet iudicium plebis suae, & oblectabit iustos misericordia sua. Speciosa misericordia dei in tempore tribulationis, quasi nubes pluuiae in tempore siccitatis.

Quae te non quaerit, timeat gens, sed miserere nostri nosq; in vltima dirige iustitiae qui ecclesia sponsa delectatis, eius es colina. C A P. XXXVI.

Miserere nostri deus omnium, & respice nos, & ostende nobis lucem miserationum tuarum, & immitte timorem tuum super gentes: quae non exquisierunt te vt cognoscant quia non est deus nisi tu: vt enarrent magnalia tua. Alleua manum tuam super gentes alienas: vt videant potentiam tuam. Sicut enim in conspectu eorum sanctificatus es in nobis, sic in conspectu nostro magnificaberis in eis, vt cognoscant te sicut & nos cognouimus, quia non est deus praeter te dñe. Innoua signa, & immuta mirabilia. Glorifica manum & brachium dexterum. Excita furorem, & effunde iram. Extolle aduersarium, & afflige inimicum. Festina tempus & memeto finis, & enarrent mirabilia tua. In iram flammam deuoretur qui saluatur, & qui pessimam plebem tuam inueniant perditionem. Contere caput principum, & inimicorum dicentium: non est alius praeter nos. Congrega oes tribus Iahacob, & cognoscat quia non est deus nisi tu, vt enarrent magnalia tua, & haereditabis eos sicut ab initio. Miserere plebi tuae super quam inuocatum est nomen tuum, & Israel que coaequalis primogenito tuo. Miserere ciuitati sanctificationis tuae Ierusalem ciuitati requie tuae. Reple Sion inenarrabilibus virtutibus tuis, & gloria tua populum tuum. Da testimonium quia ab initio creaturae tuae sunt, & suscitaciones quas locuti sunt in nomine tuo prophetae priores. Da mercedem sustinentibus te: vt prophetae tui fideles inueniantur, & exaudierationes seruorum tuorum, secundum benedictionem Aharon, da populo tuo, & dirige nos in via iustitiae, vt sciant omnes qui habitant terram: quia tu es deus conspexeris seculorum. Oem escam aducabit venter, & est cibus cibo melior. Fauces contingit cibum, & cor insensatum verba mendacia. Cor prauum dabit tristitia, & homo peritus resistit illi. Oem masculum excipiet mulier, & est filia melior filia. Species mulieris exultat faciem viri sui, & super omnem concupiscentiam hominis superducat desiderium. Si est lingua curationis, est & mitigationis & misericordiae: non est vir illius secundum filios hominum. Qui possidet mulierem bonam inchoat possessionem, adiutorium secundum illum est, & columna vt requies. Vbi non est sepes, diripietur possessio, & vbi non est mulier ingemiscit egres. Cui credit qui non habet nidum: Et defectens vbique obscurauerit: quasi succinctus latro exiliens de ciuitate in ciuitatem.

Et nonne a ligno indulceta est aqua amara. Ad agnitionem hominum virtus illorum. Et dedit hominibus scientiam altissimi, & vnguentarius facit pigmenta suauitatis, & vnctio: nes conficiet sanitatis, & non consummabitur opera eius. Pax enim dei super faciem terrae. Fili in tua infirmitate non despicias te ipsum, sed ora dñm & ipse curabit te. Auerte a delicto, & dirige manus, & ab omni delicto munda cor tuum. Da suauitatem, & memoriam simlaginis, & impingua oblationem, & da locum medico. Et enim illum dñs creauit, & non discedat a te, quia opera eius sunt necessaria. Est etenim tempus quando in manibus illorum incurras, ipsi vero dñm deprecabunt, vt dirigat requiem eorum in sanitatem propter conuersionem illorum. Qui delinquit in conspectu eius qui fecit eum, incidet in manus medici. Fili in mortuum producat lachrymas, & quasi dira passus incipe plorare: & secundum iudicium contege corpus illius, & non despicias sepulcrum illius. Propter delaturam autem amare ser luctum illius vno die, & consolare propter tristitiam, & fac luctum secundum meritum eius vno die vel duobus propter detractionem. A tristitia enim festinat mors & cooperit virtutem, & tristitia cordis fleat ceruice. In abductione permanet tristitia, & substantia inopis secundum cor eius. Non dederis in tristitia cor tuum, sed repelle eam a te, & memento nouissimorum. Noli obliuisci, neq; enim est conuersio, & huic nihil proderis, & te ipsum pessimabis. Memor esto iudicij mei, sic enim erit, & tuum. Mihi heri, & tibi hodie. In requie mortui requiescere fac memoriam eius, & consolare illum in exitu spiritus sui. Sapientiam scribe in tempore vacuitatis, & qui minoratur actu sapientiam percipiet, quia sapientia replebitur. Qui tenet aratrum, & qui gloriatur in saculo, stimulo boues agitat, & conuersatur in operibus eorum, & narratio eius in filiis thesaurorum. Cor suum dabit ad versandos vulcos, & vigilia eius in iagina vaccarum. Sic omnis faber & architectus, qui

Emilio tolle.

Num. 6. d.

Exod. 15. d.

Sup. 22. b.

Prover. 15. b. & 17. d.

Omnis amicus dicit, & ego amicitiam copulaui, sed est amicus solo nomine amicus. Nonne tristitia inest vsq; ad mortem? Sodalis autem & amicus ad inimicitiam conuertitur. O praesumptio negligens, vnde creata es cooperire aridam malitiam, & dolo sitatem illius. Sodalis amico conuocatur dabitur in oblationibus, & in tempore tribulationis aduersarius erit. Sodalis amico condolet causa ventris, & contra hostem arripit scutum. Non obliuiscaris amici tui in animo tuo, & non immemor sis illius in operibus tuis. Noli consiliari cum focero tuo, & a zelantibus te absconde consilium. Omnis consiliarius prodit consilium: sed est consiliarius in semetipso. A consiliario serua animam tuam. Prius scito quae sit illius necessitas, & quid ipse in animo suo cogitabit. Neforte mittat suam in terram, & dicat tibi bona est via tua, & stet eccontrario videre quid tibi euentat. Cum viro irreligioso tracta de sanctitate, & cum iniusto de iustitia, & cum muliere de his que amulatur, cum timido de bello, cum negotiatore de tractatione. Cum emptore de venditione, cum viro liuido de gratis agendis. Cum impijs de pietate, cum inhonesto de honestate, cum operario agrario, de omni opere, cum operario anuali de consummatione anni, cum seruo pigro de multa operatione.

tionem. Non attendas his in omni consilio. Sed cum viro sancto affiduus esto, quem cumque cognoueris obseruantem timore dei cuius anima est secundum animam tuam. Quicumque titubauerit in tenebris, non condolebit tibi. Et cor boni consilij statur tecum. Non est enim tibi aliud plus illo. Anima viri sancti enunciat aliquando vera, plusquam septem circumspectores sedentes in excelsis ad speculandum. Et in his omnibus deprecare altissimum, vt dirigat in veritate viam tuam. Ante omnia opera verbum verax praecedat te, & ante omnem actum consilium stabile. Verbum nequam immutabit cor, ex quo partes quatuor oriuntur: bonum & malum, vita & mors, & dumtaxat illorum est affidua lingua. Vt peritus multos erudit, & animae suae suauis est. Qui sophistice loquitur odibilis est, in omni re defraudabitur. Non est enim illi data a domino gratia, omni enim sapientia defraudatus est. Est sapiens animae suae sapiens, & fructus sensus illius laudabilis. Vir sapiens plebem suam erudit, & fructus sensus illius fideles sunt. Vir sapiens implebitur benedictionibus, & videntes illum laudabunt. Vti viri in numero dierum, dies autem israel innumerabiles sunt. Sapiens in populo haereditabit honorem, & nomen illius erit viuens in aeternum. Fili in vita tua tenta animam tuam, & si fuerit nequam non des illi potestatem. Non enim omnia omnibus expediunt, & non omni animae omne genus placet. Non illi audis esse in omni epulatione, & non te effundas super omnem escam. In multis enim escis erit infirmitas, & auuiditas appropinquabit vsq; ad choleram. Propter crapulam multi obierunt, qui autem abstinentes est abiciet vitam.

Honora medicum propter necessitatem, etenim illum creauit altissimus. A deo est enim omnis medela, & a rege accipiet donationem. Disciplina medici exaltabit caput illius, & in conspectu magnatorum collaudabitur. Altissimus creauit de terra medicinam, & vir prudens non abhorrebit illam. Nonne a ligno indulceta est aqua amara. Ad agnitionem hominum virtus illorum. Et dedit hominibus scientiam altissimi, & vnguentarius facit pigmenta suauitatis, & vnctio: nes conficiet sanitatis, & non consummabitur opera eius. Pax enim dei super faciem terrae. Fili in tua infirmitate non despicias te ipsum, sed ora dñm & ipse curabit te. Auerte a delicto, & dirige manus, & ab omni delicto munda cor tuum. Da suauitatem, & memoriam simlaginis, & impingua oblationem, & da locum medico. Et enim illum dñs creauit, & non discedat a te, quia opera eius sunt necessaria. Est etenim tempus quando in manibus illorum incurras, ipsi vero dñm deprecabunt, vt dirigat requiem eorum in sanitatem propter conuersionem illorum. Qui delinquit in conspectu eius qui fecit eum, incidet in manus medici. Fili in mortuum producat lachrymas, & quasi dira passus incipe plorare: & secundum iudicium contege corpus illius, & non despicias sepulcrum illius. Propter delaturam autem amare ser luctum illius vno die, & consolare propter tristitiam, & fac luctum secundum meritum eius vno die vel duobus propter detractionem. A tristitia enim festinat mors & cooperit virtutem, & tristitia cordis fleat ceruice. In abductione permanet tristitia, & substantia inopis secundum cor eius. Non dederis in tristitia cor tuum, sed repelle eam a te, & memento nouissimorum. Noli obliuisci, neq; enim est conuersio, & huic nihil proderis, & te ipsum pessimabis. Memor esto iudicij mei, sic enim erit, & tuum. Mihi heri, & tibi hodie. In requie mortui requiescere fac memoriam eius, & consolare illum in exitu spiritus sui. Sapientiam scribe in tempore vacuitatis, & qui minoratur actu sapientiam percipiet, quia sapientia replebitur. Qui tenet aratrum, & qui gloriatur in saculo, stimulo boues agitat, & conuersatur in operibus eorum, & narratio eius in filiis thesaurorum. Cor suum dabit ad versandos vulcos, & vigilia eius in iagina vaccarum. Sic omnis faber & architectus, qui

noctem tanquam diem transigit, qui culpit signacula sculptilia, & affiduas eius variat picturam. Cor suum dabit in similitudinem picturae, & vigilans in a perficit opus. Sic faber ferrarius sedens iuxta incudem, & considerans opus ferri, vapor ignis vret carnes eius, & in calore fornacis concutatur. Vox mallei innoat aurem eius, & contra similitudinem vas occidit eius. Cor suum dabit in consummationem operum, & vigilia sua ornabit imperfectionem. Sic figulus sedens ad opus suum conuertens pedibus suis rotam, qui in sollicitudine positus est semper propter opus suum, & innumera est omnis operatio eius. In brachio suo formabit lutum, & ante pedes suos curuabit virtutem suam. Cor suum dabit vt consumet limitationem, & vigilia sua mundabit fornacem. Oes hi in manibus suis sperauerunt, & vnusquisque in arte sua sapiens est. Sine his omnibus non aedificatur ciuitas. Et non inhabitabunt, nec ambulabunt, & in ecclesiam non transient. Super sellam iudicis non sedebunt, & testamentum iudicij non intelligent, neq; palam facient iudicium, & disciplinam, & in parabolis non inueniuntur, sed creaturae aui confirmabunt, & deprecatio illorum in operatione artis, accommodantes animas suas, & conquiescentes in lege altissimi.

Sapientiam ex antiquis & prophetis inquit, sapiens omni laude dignus. C A P. XXXVII.

Sapientiam omnium antiquorum exquirat sapiens, & in prophetis vacabit. Narrationem virorum nominatorum conseruabit, & in versutias parabolarum simul introibit. Occulta prouerbiorum exquirat, & in absconditis parabolarum conseruabitur. In medio magnatorum ministrabit, & in conspectu preli dis apparebit. In terra alienigenarum gentium pertrahet. Bona enim & mala in omnibus tentabit. Cor suum tradet ad vigilandum diluculo ad dñm qui fecit illum, & in conspectu altissimi deprecabitur. Aperiet os suum in oratione, & pro delictis suis deprecabitur. Si enim dñs magnus voluerit, spiritu intelligentiae replebit illum, & ipse tanquam imbres emittet eloquia sapientiae suae, & in oratione conuertetur dño. Et ipse dirigit consilium eius, & disciplinam, & in absconditis suis consiliabitur. Ipse palam faciet disciplinam doctrinae suae, & in lege testamenti dñi gloriabitur. Collaudabunt multi sapientiam eius, & vsque in seculum non delebitur. Non recedet memoria eius, & nomen eius requiretur a generatione in generationem. Sapientiam eius enarrabunt gentes, & laudem eius enunciatibit ecclesia. Si permanserit nomen eius derelinquet plusquam mille: & si requieverit proderit illi. Adhuc consiliabor vt enarrem, vt furore enim repletus sum. Et in voce dicit: Obaudite me diuini fructus, & quasi rosa plantata super riuos aquarum fructificat. Quasi li banus odorem suauitatis habere. Florete flores quasi illi & date odorem, & frondete in gratiam, & collaudate ceterum, & benedicite dominum in operibus suis. Date nomini eius magnificentiam, & confitemini illi in vocaliorum vestrorum, & in canticis labiorum & citharis & sic dicetis in confessione.

Gene. 1. d. Marc. 6. d.

Operum domini vniuersa bona valde. In verbo enim eius stetit aqua sicut coegeris, & in sermone oris illius sicut exceptoria aquarum, quoniam in praecocepto illius placor fit, & non est minoratio in salute ipsius. Opera omnis carnis coram illo, & non est quicquam absconditum ab oculis eius. A seculo vsque in seculum respicit, & nihil est mirabile in conspectu eius. Non est dicere quid est hoc, aut quid est istud, omnia enim in tempore suo quaerentur. Benedictio illius quasi fluuius inundabit, et quomodo cataclysmus aridam inebriauit, sic ira ipsius gentes quae non exquisierunt eum haereditabit. Quomodo conuertit aquas in siccitatem, & siccata est terra, & viae illius viis illorum directae sunt, sic peccatoribus offensiones in ira eius. Bona bonis creata sunt ab initio, sic nequissimi bona & mala. Initium necessariae rei vitae hominum, aqua, ignis, & ferrum, sol, lac, & panis simlagineus, & mel, & botrus vuae, & oleum, & vestimentum. Haec omnia sanctis in bona, sic & impijs, & peccatoribus in mala conuertentur. Sunt spiritus qui ad vine

Gene. 1. d. Marc. 6. d.

Exo. 14. d.

Supra. 19. d.

dictam creati sunt, & in furore suo confirmauerunt tormenta sua. Et in tempore consummationis effundent virtutem, & furorẽ eius qui fecit illos confu...

Infra. 41. b.

Vita nostra stimulus, furor, timor, ira, fames, mors, omnia prætereunt, nihil inde remanet. C A P. XL.

Occupatio magna creata est omnibus hominibus, & iugum graue super filios Adam a die exitus de ventre matris eorum vsq; in diem sepulture in matre omnium.

Ab eo in somnis quasi in die respectus. Cõurbatus est in visu cordis sui tanquam qui euaserit in die belli. In tempore salutis fux exurrexit, & admirans ad nullum timorem, cum omni carne ab homine vsq; ad pecus, & super peccatores sepe...

Supra. 39. d. Gene. 7.

Infra. 41. a. Eccles. 1. b.

Non duplices sermonem auditis de reuelatione sermonis absconditi, & eris vere sine confusione, & inuenies gratiam in conspectu omnium hominũ.

Ubi manus multæ sunt, claude, & quodcunq; trades numeras & appende, datum verò & acceptum omne describe. De disciplina insensati, & fatui, & de senioribus qui iudicantur ab adolescentibus, & eris eruditus in omnibus, & probabilis in conspectu omnium viroꝝ.

Anxia mors præua, bona pauperibus (in busq; De illa non tam curandũ quam de nomine bono, coram quibus de quibus erubescendũ. C A P. XL I.

Mors quam amara est memoria tua homini pacẽ habenti in substantiis suis viro quieto, & cuius viæ directæ sunt in omnibus, & adhuc valenti accipere cibũ.

viribus defecto ætate, & cui de omnibus cura est, & incredibili qui perdit sapientiam. Noli metuere iudicium mortis. Memento quæ ante te fuerunt, & quæ superuenerunt tibi.

Non est enim in inferno accusatio vitæ. Filij abominationum sunt filij peccatorũ, & qui conuertantur secus domos impiorum. Filiorum peccatorum periet hereditas, & cum semine illorum assiduitas opprobrii.

De veritate dei & testamento, de discubitu in panibus, & obfuscatione dati & accepti, a salutaribus de silentio, a respectu mulieris fornicariæ, & ab auersione vultus cognati. Ne auertas faciem a proximo tuo, & ab auferendo partem, & non restituendo. Ne respicias mulierem alieni viri, & ne scruteris ancillam eius, neque steteris ad lectum eius.

Non duplex sermonem auditis de reuelatione sermonis absconditi, & eris vere sine confusione, & inuenies gratiam in conspectu omnium hominũ.

Ubi manus multæ sunt, claude, & quodcunq; trades numeras & appende, datum verò & acceptum omne describe. De disciplina insensati, & fatui, & de senioribus qui iudicantur ab adolescentibus, & eris eruditus in omnibus, & probabilis in conspectu omnium viroꝝ.

Ubi manus multæ sunt, claude, & quodcunq; trades numeras & appende, datum verò & acceptum omne describe. De disciplina insensati, & fatui, & de senioribus qui iudicantur ab adolescentibus, & eris eruditus in omnibus, & probabilis in conspectu omnium viroꝝ.

Ubi manus multæ sunt, claude, & quodcunq; trades numeras & appende, datum verò & acceptum omne describe. De disciplina insensati, & fatui, & de senioribus qui iudicantur ab adolescentibus, & eris eruditus in omnibus, & probabilis in conspectu omnium viroꝝ.

Supra. 40. b.

Supra. 20. d.

Leuit. 19. e. Deute. 1. c. 16. d.

Prou. 24. e. Iacobi. 2. a.

gavit, & in astutia eorum excogitauit. Cognouit enim dominus omnẽ scientiam, & insperxit in signum eius annuncias quæ præerierunt, & quæ superuentura sunt, reuelans vestigia occultorum.

Pergit commemorare mirabilia, virtutesq; dei memorabiles. C A P. XL III.

Altitudinis firmamentum, pulchritudo eius, species cœli in visione gloriæ. Sol in aspectu annuncians in exitu, vas admirabile opus excelis. In meridiano exurit terram, & in conspectu ardoris eius quis poterit sustinere?

Speciosus est in splendore suo. Gyrauit cœlum in circuitu gloriæ, manus excelis aperuerunt illũ. Imperio suo accelerauit nitem, & accelerat coruscationes emittere iudicij sui.

Delectus deo & hominibus Moyses, cuius memoria in benedictione est. Similem illũ fecit in gloria sanctorum, & magnificauit eũ in timore inimicorũ.

Delectus deo & hominibus Moyses, cuius memoria in benedictione est. Similem illũ fecit in gloria sanctorum, & magnificauit eũ in timore inimicorũ.

Delectus deo & hominibus Moyses, cuius memoria in benedictione est. Similem illũ fecit in gloria sanctorum, & magnificauit eũ in timore inimicorũ.

& in ea plantauit infulas.

Psalmo. 97.

Psalmo. 105.

Laus sanctorum, præsertim Chanoch, Noach, Abraham, Isaac, & Iacob. C A P. XL IIII.

Audemus viros gloriosos, & parentes nostros in generatione sua. Multam gloriam fecit dominus magnificencia sua a seculo.

Sapientiam ipsorum narrent populi, & laudem ipsorum nunciet ecclesia. Chanoch placuit deo, & translatus est in paradysum, vt det gentibus sapientiam.

Delectus deo & hominibus Moyses, cuius memoria in benedictione est. Similem illũ fecit in gloria sanctorum, & magnificauit eũ in timore inimicorũ.

Delectus deo & hominibus Moyses, cuius memoria in benedictione est. Similem illũ fecit in gloria sanctorum, & magnificauit eũ in timore inimicorũ.

Delectus deo & hominibus Moyses, cuius memoria in benedictione est. Similem illũ fecit in gloria sanctorum, & magnificauit eũ in timore inimicorũ.

Delectus deo & hominibus Moyses, cuius memoria in benedictione est. Similem illũ fecit in gloria sanctorum, & magnificauit eũ in timore inimicorũ.

Delectus deo & hominibus Moyses, cuius memoria in benedictione est. Similem illũ fecit in gloria sanctorum, & magnificauit eũ in timore inimicorũ.

Gene. 5. c.

Hebr. 11. a.

Ge. 6. b. 7. a.

Hebr. 11. b.

b exempli

ponentiæ

ipsi nationi-

bus.

Gene. 17. a.

Gene. 22. d.

Galat. 3. b.

C A P. XL V.

Exodi. 11. a.

Exo. 6. 7. 8.

16. c. 19. b.

Exodi. 4. d.

Exodi. 12. f.

Leuit. 8. b.

t. iij.

P sacerdotio & habere laudem, & glorificare populum suum in nomine suo. Ipsam elegit ab omni viuente offerre sacrificiū deo incensum, & bonum odorem, in memoriam placare pro populo suo, & dedit illis in praeceptis suis potestatem, in testamentis iudiciorum docere Iahacob testimonia, & in lege sua lucem dare Israel. Quia contra illum steterunt alieni, & propter inuidiam circumdederunt illum homines in deserto qui erant cum Dathan, & Abiron, & congregatio Corach, in iracundia. Vidit dominus deus & non placuit illi, & consumpti sunt in impetu iracundiae. Fecit illis monstra, & consumpsit illos in flamma ignis. Et addidit Aharon gloriam & dedit illi hereditatem, & primitias frugum terrae dimisit illi. Panem in primis parauit in satietatem, nam & sacrificia domini edent quae dedit illi & semini eius. Ceterum inter gentes non haereditabit, & pars non est illi in gente, ipse est enim pars eius & haereditas, Pinchas filius Elhazar, tertius in gloria imitandus eum in timore domini, & stare in reuerentia gentis, in bonitate & alacritate animae suae placuit deo Israel. Ideo statuit illi testamentum pacis, & principem sanctorum & gentis suae, ut sit illi, & semini eius sacerdotij dignitas in aeternum. Et testamentum David regis filij Iſai de tribu Iehudah, haereditas ipsi & semini eius ut daret sapientiam in cor nostrum iudicare gentem suam in iustitia, ne aboleretur bona ipsorum, & gloriam ipsorum, in gentem eorum aeternam fecit.

¶ Laus Iehozab, Caleb, & Semutis. C A P. XLVI.

Fortis in bello Iehozab binnum successor Moſeh in prophetis, qui fuit magnus secundum nomen suum, maximus in salutem electorum dei, expugnare insurgentes hostes, ut conſequeretur haereditatem Israel. Quam gloriam adeptus est in tollendo manus suas, & iactando contra ciuitates romphaeas. Quis ante illum sic refutit? Nam hostes ipse dominus percussit. An non in iracundia eius impeditus est sol, & vna dies facta est quasi duo? Inuocauit altissimum potentē in oppugnando inimicos vndiq, & audiuit illum magnus, & sanctus deus in saxis grandinis virtutis valde fortis. Imperum fecit contra gentem hosilem, & in descensu perdidit contrarios vt congnoscant gentes potentiam eius, quia contra deum pugnare non est facile, & secutus est a tergo potētes. Et in diebus Moſeh misericordiam fecit ipse & Caleb filius Iephunneh stare contra hostem & prohibere gentem a peccatis, & perfringere murmur malitiae. Et ipsi duo constituti a periculo liberati sunt a numero sexcentorum milium pedum, inducere illos in hereditatem in terram quae manat lac & mel. Et dedit dñs ipsi Caleb, fortitudinem, & vsq in senectutem permansit illi virtus, vt ascenderet in excelsum terrae locum, & semen ipsius obtinuit hereditatem. Et viderunt oēs filij Israel, quia bonum est obsequi sancto deo. Et iudices singulis suo noie quorū nō est corruptū cor, qui non auerli sunt a domino vt sit memoria illorū in benedictione. Et ossa eorū pullulant de loco suo, & nomē eorum permanet in aeternum; permanente ad filios illorum sanctorū viatorum gloria. Dilectus a domino deo suo. Semuel propheta domini, renouauit imperium, & vixit principes in gente sua.

In lege domini congregationem iudicauit, & vidit deum Iahacob, & in fide sua probatus est propheta. Et cognitus est in verbis suis fidelis, quia vidit deum lucis, Et inuocauit dominū omnipotentem in oppugnando hostes circumstantes vndiq, in oblatione viri inuolati, Et inuocuit de caelo dominus, & in sonitu magno audiat fecit vocem suam, & contriuit principes Tyrionum, & omnes duces Pelisim. Et ante tempus finis vitae & seculi testimonium praebuit in conspectu domini & Christi. Pecunias & vsque ad calceamenta ab omni carne non accepit, & non accusauit illum homo. Et post hęc dormiuit, & notum fecit regi, & ostendit illi finem vitae suae, & exaltauit vocem eius de terra in prophetia delere impietate gentis.

¶ Laude Nathā, David, Selomoh, ut superum Rechabham, & Iarobham. C A P. XLVII.

Post haec surrexit Nathan propheta in diebus David. Et quali adeps separatus a carne, sic David a filijs Israel. Cum leonibus luit quasi cum agnis, & in vris similiter fecit sicur in agnis ouium. In iuuentute sua nunquid non occidit gigantem, & abstulit opprobrium de gente? In tollendo manū in saxo fundae deiecit exultationē Gholiath, vbi inuocauit dominum omnipotentē. Et dedit in dextera eius tollere hoiem fortem in bello, & exaltare cornu gentis suae. Sic in decem milibus glorificauit eum, & laudauit eum in benedictionibus domini in offerendo illi coronam gloriae. Contriuit em inimicos vndiq, & extirpauit Pelisim contrarios vsq in hodiernum diem. Contriuit cornu ipsorum vsq in aeternum. In omni opere dedit confessionē sancto, & excelso in verbo gloriae. De omniscorde suo laudauit dominum, & dilexit eum qui fecit illum, & dedit illi contra inimicos potentiam. Et stare fecit cantores contra altare, & in sono eorum dulces fecit modos, & dedit in celebrationibus decus, & ornauit tempora vsq in consummationē vitae, vt laudarent nomen sanctū dñi, & amplificareant mane dei sanctitatem. Christus purgauit peccata ipsius, et exaltauit in aeternum cornu eius. Et dedit illi testamentū regni, & sedem gloriae in Israel. Post ipsum surrexit filius sensatus, & propter illum deiecit omnem potentiam inimicorū. Selomoh imperauit in diebus pacis, cui subiecit deus oēs hostes vt consideret domum in nomine suo, & pararet sanctitatem in sempiternum, quem admodum eruditus est in iuuentute sua. Et impletus est quasi flumen sapientia, & terram rexit anima sua. Et replesti in comparationibus aenigmata, ad insulas longe distulgatū est nomen tuum, & dilectus es in pace tua. In cantibus, & prouerbis, & comparationibus, & interpretationibus miratae sunt terrae, & in nomine domini dei, cui est cognomen deus Israel. Collegisti quasi auricalchum aurum, & vt plumbum complesti argentum. Et inclinasti femora tua mulieribus. Potestatem habuisti in corpore tuo. Dediti maculā in gloria tua, & prophanaisti semen tuum inducere iracundiam ad liberos tuos, & in caeteris stultitiam tuam, vt faceres imperium bipartitum, & ex Ephraim imperare imperium durum. De autem non derelinquet misericordiam suam, & non corrumpet nec debet opera sua, neq, perdet a stirpe nepotes electi sui, & semen eius qui diligit dominum non corrumpet. Dedit autem reliquū Iahacob & David de ipsa stirpe. Et finem habuit Selomoh cū patribus suis. Et dereliquit post se de femine suo genitū stultitiam, & imminutum a prouidentia Rechabham, qui auertit gentem consilio suo, & Iarobham filium Nabath, qui peccare fecit Israel, & dedit viā peccandi Ephraim, & plurima redundauerunt peccata ipsorum. Valde enim auertit illos a terra sua. Et quae fuit omnes nequitias vsq, dum perueniret ad illos defensio, & ab omnibus peccatis liberauit eos.

¶ Eliah, Elisah, Chizchiah, & Iefahaiā laudes. C A P. XLVIII.

Et surrexit Eliah propheta quasi ignis, & verbum ipsius quasi facula ardebat. Qui induxit in illos famem, & imitantes illum inuidia sua pauci facti sunt. Non em poterant sustinere praecepta domini. Verbo dñi continuit caelum, & deiecit a se ignē terrae. Sic amplificatus est Eliah in mirabilibus suis. Et quis potest similiter gloriarī tibi? Qui sustulisti mortuū ab inferis de sorte mortis in verbo dñi dei, qui deiecisti reges ad perniciem, & confregisti facile potentia ipsorū, & gloriosus de lecto suo. Qui audis in Sinai iudiciū, & in Choreb iudicia defensionis. Qui vngis reges ad poenitentiam, & prophetas facis successores post te. Qui receptus es in turbine ignis in curru equorū igneorū, qui in scriptis es in iudiciis teporum lenire iracundia domini, consiliare cor patris ad filium, & restituere tribus Iahacob. Beati sunt q viderūt, & in amicitia tua decorati sunt. Na nos vita viuimus tantū, post mortē aut non erit tale nomē nostrū. Eliah qui in turbine reclusus est, & in Elisah completus est spūs eius. In diebus suis nō perituit principē, & postea nemo vicit illū, nec superauit illū verbū aliquod, & morum pro-

B eatus in altitudine se extollens. In accipiendo ipsum stola gloriae, & vultu ei in consummatione virtutis, in ascensu altaris sancti gloriam dedit sanctitatis amicitia. In accipiendo autē partes de manu sacerdotū, & ipse stans iuxta aram. Circa illū corona fratrum, & quasi platiatio cedri in monte Lebanon, sic circa illum steterunt quasi rami palmae & omnes filij Aharon in gloria sua. Oblatio autē domini in manibus ipsorū eorum omni synagoga Israel, & consummatione fungens in Aram, amplifi- care oblationē excelsi regis porrexit manum suam in libatione, & libauit de sanguine vitae. Effudit in fundamento altaris odorem diuini excelsi principi. Tunc exclamauerunt filij Aharon, in tubis ductilibus sonuerunt, & audiam fecerūt vocem magnam in memoria corā domino. Tunc omnis populus simul properauerunt, & ceciderunt in faciem super terrā adorare dominum dei suū, & dare preces omnipotentī deo excelsi. Et amplificauerunt psallentes in vocibus suis, & in magna domo factus est sonus iuuatitatis plenus. Et rogauit populus dominum excelsū in prece vsq, deū perfectū est honor dñi, & munus suū perfecerunt. Tunc descendens manus suas extulit in oēm congregationem filiorum Israel, dare gloriam deo a labijs suis, & in nomine ipsius gloriarī. Et iterauit orationem suam volens ostendere virtutē dei. Et post rursum plus orauit deum oīm, qui magna fecit in omni terra, q audit dies nostros a ventre matris nostrae, & fecit nobiscum secundum suam misericordiam. Det nobis ocunditatem cordis, & fieri pacē in diebus nostris in Israel, per dies sempiternos, & credere Israel nobiscum esse dei misericordiam, vt liberet nos in diebus suis. Duas gentes odit anima mea, tertia autem non est gens quam oderim. Qui sedent in monte Sehir, & Pelisim, & stultus populus qui habitat in Sechem. Doctrina sapientiae & disciplinae scripsit in codice isto Iesuah filij Sirach, Ierosolymita, q renouauit sapientiam de corde suo. Beatus q in istis vultus- tur bonis. Qui ponit illa in corde suo sapienter semper. Stetit haec fecerit ad omnia valebit, quia lux dei vestigium eius est.

Citium pphetarū corp⁹ eius. In vita sua fecit monstra, & in morte mirabilia opatus est. In oibus istis nō poenituit ppis, & non recesserūt a peccatis suis vsq; dū abiecti sunt de terra sua, & di ipsi sunt in oēm terrā, & relicta est gens per pauca, & princeps in domo David. Quidā ipsorū fecerunt qd placeret deo, alij autē multa cōmiserūt peccata. Chizchiah munuit ciuitatē suā, & induxit in mediū eius aquā, & fodit ferro rupem, & aedificauit ad aquā puteū. In diebus ipsi⁹ ascendit Sancherib, & misit Rabſache, & sustulit manū suā contra illos, & extulit manū suā in Sion, & supbus factus est potētia sua. Tunc mota sunt corda & manus ipsorum, & doluerūt quasi parturientes mulieres. Et inuocauerunt dñm misericordē, & expādentes man⁹ suas extulerunt ad caelū, & sanct⁹ dñs deus audiuit cito vocē ipsorum. Nō est cōmemoratus peccatorū ipsorum, neque dedit illos inimicis suis, sed purgauit illos in manu Iefahaiā sancti pphetae. Deiecit castra Assur, & contriuit illos angelus dñi. Na fecit Chizchiah qd placuit deo, et fortiter iuit in via David patris sui, quā mādauit Iefahaiā ppheta magnus & fidelis in cōspectu dei. In diebus ipsius retro rediit sol, & addidit regi vitā. Spiritu magno vidit vltima & cōsolat⁹ est lugētes in Sion vsq in sempiternū. Ostēdit futura & abſcōdita antequā euirent.

4. Reg. 19. 1. Mac. 7. 1. Mac. 8. 6. 4. Reg. 22. 1. Mac. 4. 5. a.

¶ Inter omnes reges tres iusti reperit tantummodo Irmehai, Iehzechel, duodecim pphetarū, Zerubabel, Iefahai, Ioseph, Sē, & Seth, laudes. C A P. XLIX.

Memoria Iosiah in cōpositione odoris facta opus pingmētarij. In omni ore quasi mel indulcabitur ei⁹ memoria, & vt mulica in cōiuitio vini. Ipse est directus diuinitus in poenitētia gētis, & tulit abominatiōes impietatis. Et gubernauit ad dñm cor ipsius, & in diebus peccatorum corroborauit pietatē. Praeter David & Chizchiah, & Iosiah oēs reges peccatū cōmiserunt, nā reliquerunt legē altissimi reges Iehudah, & cōtēperunt timorē dei. Dederunt em regnū suū alijs, et gloria suā alienigenae gētī. Incēderunt electā sanctitatis ciuitatē, & desertas fecerunt vias ipsius in manu Irmehai. Nā male traierunt illum qui a ventre matris cōsecratus est ppheta euerere & eruere, & perdere, & iterū aedificare & renouare. Iehzechel q vidit cōspectum gloriae, quam ostēdit illi in curru Cherubim. Nā cōmemoratus est inimicorū in imbre, bñface loco suo. Nā corroborauerūt Iahacob, & redemerūt se in fide virtutis suae. Quomodo amplificemur Zerubabel. Nā & ipse quasi signū in dextera manu Israel. Et Iesuah filij Ioseph. Qui in diebus aedificauerunt domū, & exaltauerūt tēplū sanctū domino, paratū in gloria sempiternam. Et Nechemiah in memoria multi teporis, q erexit nobis muros eueros, & stare fecit portas & seras, qui erexit domos nostras. Nemo natus est in terra qualis Chanoch; nā & ipse receptus est a terra. Et Ioseph qui natus est homo princeps fratrum, firmamentū gētis, & post mortē prophetauerunt. Seth & Sē apud homines gloriam adepti sunt, & super omnem animā in origine Adam.

Simon Oniā filius sacerdos magnus, q in vita sua suffulsi domū, & in diebus suis corroborauit tēplū. Tēplū etiā altitudo ab ipso fundata est: duplex aedificatio & excelsi parietes tēpli. In diebus ipsi⁹ emanauerūt putei aquarū, & quali mare adimpleti sunt supra modū. Qui curauit gentē suā & liberauit eam a perditione. Qui praualuit amplificare ciuitatē, qui adeptus est gloria in cōuersione gētis, & ingressum dom⁹ & aetrij amplificauit. Quasi stella matutina in medio nebulae, & quasi luna plena in diebus suis luget. Et quasi sol refulgēs, sic ille efful sit in tēplo dei. Quasi arcus refulgens inter nebulas gloriae, & quasi flos rosarum in diebus vernis, & quasi lilia quae sunt in transitu aquae, & quasi thus redolens in diebus aestatis. Quasi ignis effulgens, & thus ardens in igne. Quasi vas auri solidum, ornatum omni lapide pretioso. Quasi oliua pullulans, & cypressus pressus in altitudine se extollens. In accipiendo ipsum stola glo-

4. Reg. 17. 1. Mac. 7. 1. Mac. 8. 6. 4. Reg. 22. 1. Mac. 4. 5. a.

¶ Luna sacerdotis, Simō magn⁹ bene fundat tēplū, qui quasi sol, luna, stellaue mica, Gētes quae amet uel oderit, autor libri gē fuerit. C A P. L.

Confitebor tibi dñe rex & collaudabo te deū saluatorē meū. Confitebor nomini tuo qm adiutor & protector factus es mihi, & liberaſti corpus meū a perditione, a laqueo linguae iniquae, & a labijs operantium mendacium, & in conspectu astantū factus es mihi adiutor. Et liberaſti me secundum multitudinē misericordiae nois tui a rugitibus pparatis ad esca, de manibus gēntiū aiam meā, & de portis tribulationum quae circumdederunt me a pressura flammae quae circumdedit me, & in medio ignis nō sum aestuatus. De altitudine vētris inferi, & a lingua cōinquinata, & a verbo mēdaci⁹ in lege iniquo, & a lingua iniusta. Laudabit vsq ad mortē aia mea dñm, & vita mea appropinquas erat in inferno deorsum. Circūdederunt me vndiq, & nō erat qui adiuuaret. Respicies erā ad adiutorū hominū & nō erat. Memorat⁹ sum mīae tug dñe, & coope ratiois tuae q a seculo sunt, qm eruis sustinētes te dñe, & liberaſti eos de manib⁹ gētium. Exaltaſti sup terram habitatiōem meā, & pro morte defluente deprecatus sum. Inuocauit dominum patrem domini mei, vt nō derelinquat me in die tribulatiōis meae, & in tempore superborū sine adiutorio. Laudabo nomen tuū alsidue, & collaudabo illud in cōfessione, & exaudita est oratio mea. Et liberaſti me de perditione, & eruisi me de tpe iniquo. Propterea cōfitebor & laudē dicam tibi, & bñdicam nomini dñi. Cum adhuc iunior sum priuſq oberrarem quaeſiui sapientiam palā in oratione mea. Ante tps postulebā pro illa, & vsque in nouissimis inquirā eam, & florebit tanquā ptecox vya. Latatum est cor meū in ea, ambulauit pes meus iter rectum, in iuuetute mea inuestigabā eā. Inclinaui modicē aurem meam, & excepi illam. Multa inueni in me ipso sapientiam, et multū profeci in ea. Danti mihi sapientia dabo gloria. Cōstitatus sum em vt facerē illā. Zelatus sum bonū, & non cōfundar. Colluctata est anima mea in illa, & in faciendo eā cōfirmatus sum. Manus meas extendi in altū, & in sapientia eius

Oratio Iesuah filij Sirach. Caput I. L.

t. v.

tangere fecit os meum, & dixit: Ecce tetigit hic labia tua, & res...

a id est, lecti...

Ararimae contra Ierusalim praedatorum, uenient, prophetarum uirgo...

AVit autem in diebus Achaz filij Iotham, filij Huziahu...

b si habilem...

Bram, et filij Remaliahu. Ed quod consilium inierit contra te...

c Butyrum...

C comederit butyrum, butyrum enim & mel comederit...

Delibatione terrae per Himmanuel, de lapide percussione, &...

ET dixit dominus ad me: Tolle tibi volumen grande, &...

AVe scribentibus decreta, antiqua, & scribere facientibus...

OPopulus qui ambulabat in tenebris, vidit lucem magnam...

B habitibus in terra umbræ mortis lux splenduit super...

C opulus qui ambulabat in tenebris, vidit lucem magnam...

quia Immanuel...

quia deus est...

quia deus est...

quia deus est...

quia deus est...

quia deus est...

quia deus est...

quia deus est...

quia deus est...

quia deus est...

quia deus est...

quia deus est...

quia deus est...

quia deus est...

quia deus est...

quia deus est...

quia deus est...

quia deus est...

quia deus est...

quia deus est...

quia deus est...

quia deus est...

quia deus est...

non est auerfus furor eius, sed adhuc manus eius extera. Et...

Exardescit...

Comminatur oppressoribus pauperum, & viduarum, prophetarum...

AVe scribentibus decreta, antiqua, & scribere facientibus...

C ut Dammelec fuit Someron: Quemadmodum inuenit manus...

E ritus fuit contra me: auerfus est furor tuus, & consolatio...

matio decisa inundat propter iustitiam. Quia consummationem...

recensit...

ad modum...

condensat...

Praedicit natiuitatem Christi, eiusque contra Antichristum...

ET egredietur virga de stirpe Isai, & germen de radicibus...

D bunt in humerum Pelisim ad occidentem, simul praedabunt...

Canticum ecclesiae pro deuotio regno mundi.

ET dices in die illa: confitebor tibi domine, quamquam...

obediencia...

undo nudus, & discalceatus. Dixit autem dominus: Quem admodum ambulavit seruus meus Iesaihu nudus & discalceatus...

C A P. X X I.

Prophetia deserti maris. Sicut turbines in austro ad transeuntem...

Prophetia Sor. Violate naues Tarfis, quia vastatio facta est, ut non sit domus introitus...

Prophetia vallibus visionis. Quid tibi nunc, quia ascendisti omnis tu in te...

C A P. X X I I.

Prophetia vallibus visionis. Quid tibi nunc, quia ascendisti omnis tu in te...

Prophetia vallibus visionis. Quid tibi nunc, quia ascendisti omnis tu in te...

Prophetia vallibus visionis. Quid tibi nunc, quia ascendisti omnis tu in te...

ues, & iugulando pecudes, comedendo carnem, & bibendo vinum...

C A P. X X I I I.

Prophetia Sor. Violate naues Tarfis, quia vastatio facta est, ut non sit domus introitus...

Prophetia vallibus visionis. Quid tibi nunc, quia ascendisti omnis tu in te...

Prophetia vallibus visionis. Quid tibi nunc, quia ascendisti omnis tu in te...

C A P. X X I I I I.

Prophetia vallibus visionis. Quid tibi nunc, quia ascendisti omnis tu in te...

Prophetia vallibus visionis. Quid tibi nunc, quia ascendisti omnis tu in te...

Prophetia vallibus visionis. Quid tibi nunc, quia ascendisti omnis tu in te...

mutuus, sic accipiens mutuus, quemadmodum foenerator, sic qui foenus accipit...

C A P. X X V.

Prophetia vallibus visionis. Quid tibi nunc, quia ascendisti omnis tu in te...

Prophetia vallibus visionis. Quid tibi nunc, quia ascendisti omnis tu in te...

Prophetia vallibus visionis. Quid tibi nunc, quia ascendisti omnis tu in te...

C A P. X X V I I.

Prophetia vallibus visionis. Quid tibi nunc, quia ascendisti omnis tu in te...

Prophetia vallibus visionis. Quid tibi nunc, quia ascendisti omnis tu in te...

Prophetia vallibus visionis. Quid tibi nunc, quia ascendisti omnis tu in te...

le. Aperite portas & ingredietur gens iuxta custodiens veritates...

C A P. X X V I I I.

Prophetia vallibus visionis. Quid tibi nunc, quia ascendisti omnis tu in te...

Prophetia vallibus visionis. Quid tibi nunc, quia ascendisti omnis tu in te...

Prophetia vallibus visionis. Quid tibi nunc, quia ascendisti omnis tu in te...

C A P. X X V I I I I.

Prophetia vallibus visionis. Quid tibi nunc, quia ascendisti omnis tu in te...

Prophetia vallibus visionis. Quid tibi nunc, quia ascendisti omnis tu in te...

Prophetia vallibus visionis. Quid tibi nunc, quia ascendisti omnis tu in te...

Indizi ab Assyris & Aegyptiis...

Id est, tempesta...

Triumphantis...

Si interrogatis...

Id est, tenuerunt...

Id est, fossam...

In fallacia...

Claves ille...

De regione...

Id est, Tyrus...

Id est, te...

Id est, rursus...

Id est, rursus...

Id est, rursus...

In fallacia...

Claves ille...

De regione...

Id est, Tyrus...

Id est, te...

Id est, rursus...

Id est, rursus...

Id est, rursus...

Aegypti, & incuruabunt se domino in monte sanctitatis in Ierusalaim.

Indignatio domini contra superbiam tribus Ephraim, & ebriosos sacerdotes. Item de uenturo Christo, typo Ezechiae.

Vae coronae superbiae, ebrijs Ephraim, & flori decidenti, desyderio gloriae eius, quae erant super verticem vallis pinguium, qui sunt confusi vino. Ecce dies validus est for...

Corona desyderij & sertum gloriae residuo populi sui. Et erit spiritus iudicij sedenti super thronum iudicij, & fortitudo detractantibus bellum ad portam. Et etiam ipsi propter...

Omnes enim mensae repletae sunt vomitu, & forde, vt non sit locus absque forde. Quem docebit talis scientiam, & quem intelligere faciet quod audiuit: pueri sunt ablati a lacte, auulli ab vberibus. Nam est eis praecipitum post praec...

Regula post regulam, parum ibi, parum ibi. Quia balbutientibus labijs, & lingua altera loquatur propheta ad populum istum. Ad quos dixit propheta: Haec requies est, requie p̄tate lassae, & haec requies: noluerunt audire. Et erit eis verbum domini, praecipitum post praecipitum, praecipitum post regulam, regula post regulam, parum ibi, parum ibi: vt vadant & cadant retrorsum, & conuertantur, & illaqueantur, et capiantur.

Propter hoc audite verbum domini viri illores, dominatores populi huius, qui est in Ierusalaim. Dixit enim: Percussimus foedus cum morte, & cum sepulchro fecimus pactum: pro phetae flagellum inundans cum tranierit non veniet nobis, quia posuimus mendacium spem nostram, & mendacio oculos...

Idcirco sic dixit dñs deus: Ecce ego fundo in Sion lapidem, lapidem munitionis, anguli precij, fundamentum fundati. Qui credit, non festinet, vt videat hoc. Et ponam iudicium sine, & iustitiam mensurae, & verret grandio spem mendacij, & occupationem aquae inundabunt. Et remouebitur foedus vestrum cum morte, & visio vestra cum sepulchro non stabit, Flagello iudanti cum tranierit, eritis in conculcationem. A tempore quo tranierit ipse tollet vos, quoniam singulo mane tranfibit, die & nocte. Et erit pauor intelligere famam eos: res vobis contingent. Breuis est enim stratus vt non possint se extendere in eo, & operimentum angustum est, vt seipos non possint colligere sub eo. Sicut enim in morte Perasim surget dominus, sicut in valle in Ghibhon irascetur, vt faciat opus suum. Extraneum est opus eius. Faciet in qua opus suum, et erit res suspenda. Et nunc ne deludatis vos, ne forte fortificentur vincula vestra, quia consumptionem & rem decidam audiui a domino deo exercituum super omnem terram. Auribus percipite et audite vocem meam, attendite & audite eloquium meum. Nunquid tota die arabit arans, vt serar? profcindet, & colet humum suam: Nonne si adaequauerit faciem eius: disperget nigellam, & cyminum sparget, & ponet triticum mensuratum, & hordeum signatum, & spelam in termino eius: Et erit dies satorem illum ad iudicium, deus eius docebit eum. Non enim tribula trituro abitur nigella, & rota plautini super cyminum circundabitur, sed, virga excutietur nigella, & cyminum baculo. Panis comminuetur, quia non in perpetuum trituro: ad trituro abitur illum, nec conteret rotam plautini eius, & dentibus eius non comminuet eum. Etiam hoc a domino exercituum exiit, manifestauit consilium, magnificauit sapientiam.

Vaticinium Ierusalaim, ab Assyris assilendam.

Vae Ariel Ariel ciuitas in qua mansit Dauid. Adde an num super annu, & agnos iugulent. Et coangustauit Ariel, & erit planctus, & luctus: & erit mihi iugum Ariel. Et castrametabor in circuitu tuo sicut pila rotunda contra te, & obli...

Debo te turri lignea & statuam contra te munitiones. Et humiliabis te, & humili voce, ac si exeret de terra, loqueris, & humile erit eloquium tuum. Et erit tenuis sicut pythons de terra vox tua: & ac si exeret de puluere eloquium tuum, garriet. Et erit sicut puluis tenuis multitudo hostium, & sicut gluma tras...

Somnium visionis nocturnae, multitudo omnium gentium quae dimicabunt contra Ariel, & omnes milicantes contra eam, & munitiones facientes contra ea, & angustias afflicientes eam. Et erit sicut qui somnari esuriens, & ecce comedit, & expersicetur, & vacua erit anima eius: & quemadmodum somnari sitiens, & ecce bibit, & expersicetur, & ecce erit lassus, & anima eius appetit: sicut multitudo omnium gentium, quae dimicabunt contra montem Sion. Tardi estote, & admiramini: ecce cecati sunt, & alios excaecant. Vt ebrij sunt, & non vino: moti sunt, & non potu inebriati. Quonia operuit vos dominus spiritu soporis, & clausit oculos vestros: prophetas, & principes vestros qui vident, operuit. Et facta est visio visio omnium prophetarum, sicut verba epistolae signatae, quae dabunt scienti literas dicendo: lege nunc istam: & dicit, non possum, quia signata est. Et dabitur epistola ei, qui nesciat literas, dicendo: lege nunc istam, & dicit: non noui literas. Et dixit dominus: Pro eo quod appropinquauit populus iste ore suo, & labijs suis honorauerunt me: Cor autem eius elongauit se a me, et fuit timor eorum quo timuerunt me, sicut mandatum hominum edoctum. Ideo ecce ego addo vt mira faciam in populo isto: vt mira faciam, & miraculum. Et peribit sapientia sapientium eius, & intelligentia intelligentium eius abscondet se. Vae istis qui profundi sunt a domino, vt abscondant consilium, & sunt in tenebris opera eorum, & dixerunt: Quis videt nos, & quis cognoscit nos: Subuersio uestra vere sicut lutum figuli reputabitur. Nu dicit opus factori suo: non fecit me: & hgmētū dicit fictori suo: non intellexit: Nonne adhuc breuissimo tempore conuertetur Lebanon in Charnel: & Charnel vt sylua reputabitur: Et audient in die illa qui modo sunt furdi verbalibri, & de caligine & de tenebris oculi caecorum videntur.

Et addent mites in domino latitiam, & mendici hominum in sancto Israel exultabunt. Quom defecerit fortis, & defecerit illufor, & succidentur omnes qui perueuerant in iniquitate: peccare facientes hominem in verbo, & increpant in porra laqueos tendentes, & declinare facientes inaniter iustum. Idcirco sic dixit dominus ad domum Iahacob, qui redemur Abraham: Non tunc pudore afflictor Iahacob, & non tunc facies eius albefcet. Quinimo cum viderit ipse natos suos, opus manuum mearum in medio eius, sanctificabunt nomen meum, et sanctificabunt sanctum Iahacob, & deum Israel timebunt. Et scient quod errabant spiritu intelligentiam, & qui murmurabunt discent legem.

Comminaturus qui in Aegyptum ab Assyris fugiebant.

Vae filiis declinantibus, dixit dominus, vt facerent consilium, & non ex me: & tegerent tegumentum, non ex spiritu meo: vt adderent peccatum super peccatum, qui ambulabant, vt descendant in Aegyptum, & os meum non interrogauerunt, vt seipos roborent in fortitudine Parhoh, & sperent in umbra Aegypti. Et erit vobis fortitudo Parhoh ad pudorem, & spes in umbra Aegypti ad ignominiam. Fuerit enim in Soham principes eius, & nuncijs eius Chanes attingent. Omnis pudore affectus est super populum: non proderunt eis:

eis: nec ad auxilium, neque ad faciendum vtilitatem, sed ad pudorem, & etiam ad opprobrium. Prophecia animalium Aegypti, quae est ad meridiem Israel in terra angustiae, & tribulationis leo: & tigris egredientur, ex eis vipera, & serpentes volas, Cernit super humerum pullorum diuitias suas, & super gibberum camelorum thesauros suos, populo qui non proderit. Et Aegyptij vane, & inaniter auxiliabuntur. Ideo vocaui hanc, fortitudo eorum mansio. Et nunc ingredere, scribe in tabula eis, & in libro scribe illud, & erit in die nouissimo in testamento usque in seculum. Populus enim rebellis est, filij mendaces, filij qui noluerunt audire legem domini. Qui dixerunt vobis dēbuis non videbitis, & aspicientibus non aspicientis nobis reserata. Loquimini nobis blanda, videte illusiones. Recedite de via, declinate de semita, cessare facite a facie nostra sanctum Israel. Propterea sic dixit sanctus Israel: Pro eo quod spreuistis verbum hoc, & sperastis in diuitijs ex rapina congregatis, & peruersitate, & innixi estis ei. Propterea erit vobis iniquitas haec sicut edificium cadens, locus tumens in muro excelso, cuius mox repente veniet contritio. Et conteret eum secundum contritionem, lagenae figulorum, conterendo. Non parceret & non inuenietur de fragmento eius testa ad capiendū ad igne de incendio, & ad hauriendum aquam de fouea. Sic em dixit dominus deus sanctus Israel: In quiete, & requie salui eritis. In quiete, et spe erit fortitudo vestra. Et noluitis. Sed dixistis: Nequaquam, sed super equum fugiemus. Ideo fugietis. Et super leuem equitabimus. Ideo leues erunt plequētes vos. Millenarius vnus a facie increpationis vni, a facie increpationis quinque fugietis, donec relinquamini sicut malus in vertice montis, & veluti signum super collem. Et propterea expectat dominus, vt miseretur vestri, & propterea exaltabit se, vt miseretur vestri: quia deus iudicij dñs, beati omnes qui expectant eum. Populus enim in Sion habitabit, & in Ierusalaim, plorando non plorabis: miserendo miserabitur tui. Ad vocem clamoris tui, cum audierit, respōndebit tibi. Dabit quidem vobis dominus panem angustiae, & aquam oppressionis: non elongabitur vitra doctor tuus. Et erunt oculi tui videntes doctor tuum. Et aures tuae audient verbum eius qui est post te, dicendo: Haec via, ambulate in ea si quando declinabit ad dexteram, vel ad sinistram. Et contaminabis operimentum sculpsitili argenti tui, & operimentum preciosum scutillit auri tui. Disperges ea sicut menstruum: egredere, dices ei. Et dabit pluuiam seminis tui, & vberitum. Pascet pecus tuam in die illa pascuum latum. Et boues & pulli operantes terram, migra mundum comedent, quod ventilatur pala, & ventilabro. Et erunt super oem montem excelsum, & super omnem collem eleuati riuus aquarum in die intersectionis multitudinis, cum ceciderint turres. Et erit lux lunae sicut lux solis, & lux solis erit septemplex: sicut lux septem dierum, in die qua alligauerit dominus contritionem populi sui, & percussuram plagae eius sanauerit. Ecce nomen domini, venit de longinquo, ardens furor eius, & grauitas oneris: labia eius repleta sunt ira, & lingua eius tanquam ignis confumens. Et spiritus eius erit velut torrens inundans, vltque ad collū dimidiabit, & veniet ad eleuandū gentes in cribro vanitatis, & frenum errare faciens in maxillis populorum. Cati cum erit vobis sicut in nocte sanctificatae solenitatis, & laetitia cordis sicut est pergenti cum tibia, vt intrerit in montem dñi ad fortem Israel. Et audire faciet dominus potentiam vocis suae, & descensionem brachij sui ostendet in ira furoris, et flama ignis confumentis dispersione, & turbine, & lapidibus grandinis. Quia a voce domini conteret Assur, virga percutionis. Et erit omnis transitus virgae ei affixae, quam requiescere faciet dominus in tympanis & citharis, & in bellis eleuationis pugnatum cum ea. Preparata est enim ab heri Topheth, etiam ipsi regi preparata est: profundam fecit eam deus, dilatavit. In pyra eius ignis, & ligna multa erunt, status domini sicut torrens sulphuris ardentis in ea.

Ideo hic clamando dixit fortitudo eorum manere. Et haec verba scribere iubetur propheta.

Cogitare aliquantulum.

Notabant credere prophetas suspensa de Assyris narranti.

praecipitum quod ab hominibus dicitur.

de factore.

in agrum humilem.

Vitio Ezechiele.

in agrum humilem.

in agrum humilem.

in agrum humilem.

in agrum humilem.

in agrum humilem.

in agrum humilem.

in agrum humilem.

in agrum humilem.

in agrum humilem.

in agrum humilem.

in agrum humilem.

in agrum humilem.

in agrum humilem.

in agrum humilem.

in agrum humilem.

in agrum humilem.

in agrum humilem.

in agrum humilem.

in agrum humilem.

in agrum humilem.

in agrum humilem.

in agrum humilem.

in agrum humilem.

in agrum humilem.

in agrum humilem.

in agrum humilem.

in agrum humilem.

in agrum humilem.

in agrum humilem.

in agrum humilem.

in agrum humilem.

in agrum humilem.

in agrum humilem.

in agrum humilem.

in agrum humilem.

in agrum humilem.

in agrum humilem.

in agrum humilem.

in agrum humilem.

in agrum humilem.

in agrum humilem.

in agrum humilem.

in agrum humilem.

in agrum humilem.

in agrum humilem.

in agrum humilem.

in agrum humilem.

in agrum humilem.

Relarguit eos qui magis ad modum, quam ad dei auxilium confidunt.

Vae descenditibus in Aegyptum pro auxilio. Equis innixi sunt, & sperauerunt in curribus, quia multiet in equitibus, quia praeualidi sunt valde, & non respexerunt ad sanctum Israel, & dominum non quaesierunt. Et etiam ipse sapiens, & adduxit malum, & verba sua non remouit, & stetit contra domum pessimorum, & contra auxilium operantium iniquitatem. Et Aegyptij homines sunt, & non deus, & equi eorum caro sunt, & non spiritus. Et dominus inclinabit manū suam, & corruet auxiliator, & cadet is cui est auxilio, & simul omnes ipsi deficient. Sic enim dixit dominus ad me: Quemadmodum rugiet leo, & catulus leonis super praedam suam, contra quem clamatur a congregatione pastorum, & a voce eorum non formidabit, & a multitudine eorum non humiliabitur: sic defendet dominus exercituum ad praeliandum super montem Sion, & super collem eius. Sicut aues volantes, sic proteget dominus exercituum Ierusalaim, protegendo & liberando, & transilient do & feruando. Conuertimini ad id a quo admodum declinastis filij Israel. In die enim illa abiicient vnusquisque idola argentea sua, & idola aurea sua, quae fecerunt vobis manus vestrae in peccatum. Et cadet Assur gladio, non viri, & gladius non hominis consumet eum: & fugiet a facie gladij, & iuuenes eius disoluti erunt. Et ad arcem suam praetimore transibit, & pauebit a vexillo principis eius, dixit dominus, cui est ignis in Sion, & cibus in Ierusalaim.

Christi ac Apostolorum eius aduentu.

Ecce ad iustitiam faciendam regnabit rex, & principes ad iudicium praerunt. Et erit vir ille sicut latibulum a venatoro, & sicut latibulum a turbine, sicut riuus aquarum in deserto, sicut umbra petrae grauis in terra sitienti. Et non caligabunt oculi videntium, & aures audientium attendent. Et cor stultorum intelliget scientiam, & lingua balborum festinabit loquacitudo. Non vocabitur vitra stultus liberalis, & auro non dicitur diues. Stultus enim stultitiam loquetur, & cor eius faciet iniquitatem, vt faciat impietatem, & loquatur contra dominum errorem, vt vacuam faciat animam esurientis, & potum sitientis deficere faciat. Et avari vasa mensurae mala sunt. Ipse cogitationes malas cogitavit ad perdendum pauperes eloquij mendacij, & dum alloqueret pauperem in iudicio, Et liberalis liberalia consuluit, & ipse propter liberalia stabit. Mulieres opulente surgite, audite vocem meam filiae confidentes, percipite auribus eloquij meū. Annū cū anno pauebitis, confidētes. Defecit enim vindemia, collectio non veniet. Pauete opulente, mouete vos confidētes, exuite vos, & nudeate vos, & accingite vos facis super lumbos, super vbera, plangentes super aegros desyderabiles super vitem fructificantē. Super humū populi mei spina & vepres ascendet, quia super oēs domos gauisus est, & ciuitatem exultantem ascendet. Palatium enim dimilium est, multitudo vrbis relicta est, & arx & munitio fuerunt in speluncas, vltque in seculum. gaudium onagrorum pascua fuerunt gregum. Donec effundatur super nos spiritus de excelso, & erit desertus vt Charnel, & Charnel vt sylua reputabitur. Et habitabit in solitudine iudicij, & iustitia in Charnel habitabit. Et erit opus iustitiae pax, & opus iustitiae requies vltque in seculum. Et habitabit populus meus in tabernaculo pacis, & in tabernaculis fiduciarum, & in requiebus opulentis. Grandinae autem grandio in sylua, & in loco humili humiliabit se ciuitas. Beati estis qui seritis super omnem locum aquosum, mitentes pedem bouis & asini ad pacendum in eum.

Prophecia aduersus Sancherib.

Vae praedanti, & tu non praedam passus, & spernanti, et non speruerunt te. Cum consummaueris praedans, praedam patieris: cum consummaueris contemneris, contemner te. Domine miserere nostri. Te enim expectauimus, esto brachium v.

eorum singulo mane, etiam falus nostra in tempore angustie. A voce multitudinis fugerunt populi, ab exaltationibus tuis...

C Acedite gentes ad audiendum, & populi attendite. Audi terra, & plenitudo eius, orbis, & omnia germina eius...

A Tunc dicit dominus deus israel, & dicit dominus deus israel, & dicit dominus deus israel, & dicit dominus deus israel...

A Tunc dicit dominus deus israel, & dicit dominus deus israel, & dicit dominus deus israel, & dicit dominus deus israel...

A Tunc dicit dominus deus israel, & dicit dominus deus israel, & dicit dominus deus israel, & dicit dominus deus israel...

A Tunc dicit dominus deus israel, & dicit dominus deus israel, & dicit dominus deus israel, & dicit dominus deus israel...

vocebunt, & omnes principes eius erunt nihil. Et ascendit in palatium eius spinæ, yrtica, & paliurus in munitionibus eius...

A Tunc dicit dominus deus israel, & dicit dominus deus israel, & dicit dominus deus israel, & dicit dominus deus israel...

A Tunc dicit dominus deus israel, & dicit dominus deus israel, & dicit dominus deus israel, & dicit dominus deus israel...

A Tunc dicit dominus deus israel, & dicit dominus deus israel, & dicit dominus deus israel, & dicit dominus deus israel...

A Tunc dicit dominus deus israel, & dicit dominus deus israel, & dicit dominus deus israel, & dicit dominus deus israel...

A Tunc dicit dominus deus israel, & dicit dominus deus israel, & dicit dominus deus israel, & dicit dominus deus israel...

dixit Rabfacheh: Nunquid ad dominum tuum, & ad te misit me dominus meus, ut loquerer verba ista? Nonne ad homines sedentes super muro, ut comedant fercus suum, & bibant...

F maui voce magna lehuaice, & dixit: Audite verba regis magni regis Assur. Sic dixit rex: Ne seducat vos Chizchiahu, quia non poterit erueri vos, et ne confidere faciat vos Chizchiahu...

A Tunc dicit dominus deus israel, & dicit dominus deus israel, & dicit dominus deus israel, & dicit dominus deus israel...

A Tunc dicit dominus deus israel, & dicit dominus deus israel, & dicit dominus deus israel, & dicit dominus deus israel...

A Tunc dicit dominus deus israel, & dicit dominus deus israel, & dicit dominus deus israel, & dicit dominus deus israel...

A Tunc dicit dominus deus israel, & dicit dominus deus israel, & dicit dominus deus israel, & dicit dominus deus israel...

A Tunc dicit dominus deus israel, & dicit dominus deus israel, & dicit dominus deus israel, & dicit dominus deus israel...

Et misit Iesahiahu filius Amos ad Chizchiahu, dicendo: Sic dixit dominus deus israel, pro quibus supplicasti mihi, p San cherib rege Assur: Hoc est verbum quod locutus est dominus...

A Tunc dicit dominus deus israel, & dicit dominus deus israel, & dicit dominus deus israel, & dicit dominus deus israel...

A Tunc dicit dominus deus israel, & dicit dominus deus israel, & dicit dominus deus israel, & dicit dominus deus israel...

A Tunc dicit dominus deus israel, & dicit dominus deus israel, & dicit dominus deus israel, & dicit dominus deus israel...

A Tunc dicit dominus deus israel, & dicit dominus deus israel, & dicit dominus deus israel, & dicit dominus deus israel...

A Tunc dicit dominus deus israel, & dicit dominus deus israel, & dicit dominus deus israel, & dicit dominus deus israel...

Luxi

obscuro

arbor

anathema

a aqua co...

b & Saron

c dicitur

b usque ad

e a latria

a omnes for...

c id quod as...

f Chizchiahu...

g Reg. 20. a...

v dij.

bor. Memorare fac me, sicut in iudicio simul. Narra tu, vt iu- stitias te. Pater tuus primus peccauit, & doctores tui praeua- ricati sunt contra me. Et occidam praecipuos sanctitatis: & da- bo in occisionem ipsum Iahacob, & Israel in opprobria.

¶ Promittit nouum baptisum, deestatur idola, uocat ad peniten- tiam. C A P. X L I I I.

A T nunc audi Iahacob serue mi, & Israel quem elegi. Sic dixit dominus factor tuus, & formator tuus ab vtero, qui & auxiliabitur tibi: Ne timeas serue mi Iahacob, & d' res- te quem elegi. Quia effundam aquas super sitientem, & fluen- ta super aridam. Effundam spiritum meum super semen tuum, & benedictionem meam super germina tua. Et germinabunt quasi inter herbam, & sicut salices iuxta riuulos aquarum. Iste dicit, domini ego sum, & iste inuocabit in nomine Iahacob. Et iste scribet manu sua domino, & nomine Israel cognomina- bit seipsum. Sic dixit dominus rex Israel, & redemptor eius do- minus exercituum: Ego primus, & ego nouissimus, & praeter me non est deus. Et quis sicut ego uocabit, annuntiabit hoc, & ordinabit illud mihi, a tempore quo constitui mihi popu- lum seculi: & quae breui futura, & quae postea ventura sunt, an- nuntiet eis. Ne timearis, & ne formidaris. Nonne ex eo tem- pore audire feci te, & annunciaui: & vos testes mei: an est de- praeter me est ne quis fortis, quem ego non nouerim? Artifi- ces sculpsit, omnes ipsi uanitas, & concupiscentia eorum, non proderunt. Et testes eorum ipsi sunt, quod non uidebunt, neque cognoscunt: atque ideo confundentur. Quis igitur formare aue- det deum, & sculpsit eum: ad nihilum certe proderit. Ecce omnes socij eius pudore afficientur, & artifices ipsi sunt ex ho- minibus: conuenient omnes ipsi, stabunt, pauebunt, & pudore afficientur simul. Faber ferrarius dolabra operabitur pru- nis, & malleis figurabit illud: & operabitur brachio, in fortitu- dine sua etiam famelicus, & donec non sint vires non bibet a- qua, & lassus erit. Faber lignarius extendit regulam, & effigie- dat ei filo phoenicis: faciet illud dolabris, & circino figurabit: & faciet illud ad imaginem viri seruudum gloriam hominis, ad inhabitandum domum. Ibit ad succidendum sibi cedros, & tollet silicem, & quercum, & roborabit se vt queraet melio- ra inter ligna syluae: plantabit pinum, & pluuia nutriet eam. Et erit homini ad comburendum, & fumer ex eis, & calcificet se, etiam succendet, & coquet panem: etiam operabitur deum, et incuruabit se: faciet illud sculpsit, & incuruabit se ei. Medium eius comburet igni, & super medium eius carnem comedit: assabit allaturam, & saturabitur, etiam calcificet se, & dicit: eu- ge, calefeci me, uidi focum. Residuum autem eius in deum faciet in sculpsit: faciet incuruabit se ei, et adorabit, et orabit eum, & dicit: libera me, quia deus meus es tu. Non cognouerunt, ne- que intellexerunt, quia (deus) complanauit, vt non uideant, oculos eorum, vt non intelligant corda eorum. Et non redit- cet praedicta ad cor suum, nec scientiam, neque intelligentiam habet, dicendo: Dimidium eius combusit igni, & etiam coxi super carbones eius panem. Assaui carnem, & comedi, & rela- quum eius pro abominatione faciam, trunco ligni incurua- bo me, & Passit cinerem, cor seductum declinare fecit eum, & non liberabit animam suam, nec dicit: Nonne est mendacium in dextera mea? Memento horum Iahacob, & Israel, quoniam seruus meus tu, formaui te, seruus meus es tu Israel, ne obliui- scaris mei. Deleui vt nubem praeruaricationem tuam, & uelut ti nubem peccata tua: reuertere ad me, quia redemi te. Lauda- re coeli, quoniam fecit dominus: tubilate inferiora terrae, cla- mate montes laudationem, sylua, & omnis arbor quae est in ea: quoniam redemit dominus Iahacob, & in Israel gloriabi- tur. Sic dixit dominus redemptor tuus, & plasmator tuus ex vtero: Ego dominus faciens omnia, extendens caelos solus, ex- pandens terram mea potentia. Dissipat deus signa medicum, & augures insaniter facit. Conuertit sapientes retrorsum, & sci- entiam eorum stultam facit. Sulcitat uerbum serui sui, & conse- cratum angelorum suorum complet. Qui dicit ad Ierusalaim,

habitat: ad ciuitates Iehudah edificabitur, & deserta eius suscitabo. Qui dicit: profundo, sicca te, & flumina tua siccare faciam. Qui dicit ad Chores, pastor meus, & omnem uolunta- tem meam complebit, dicendo ipsi Ierusalaim, edificabitur, et templo, fundabitur.

¶ De Cyro sub typo Christi, populum liberaturi. C A P. X L V.

Sic dixit dominus Christo suo Chores, cuius roborauit de- xteram, vt expandam coram eo gentes, & lumbos regu- dissoluam, vt aperiam coram eo ianuas, & portae non clauden- tur. Ego ante te ibo, & tortuosa dirigam, ianuas aereas conte- ram, & uerbes ferreas concidam. Et dabo tibi thesauros, qui sunt in locis tenebrosis, & thesauros absconditos, vt scias quod sum dominus, qui uoco nomen tuum, deus Israel. Idcirco pro- pter seruum meum Iahacob, & Israel electum meum: uocaui te nomine tuo, cognominauit te, & non cognouisti me. Ego do- minus, & non est amplius, praeter me non est deus. Accinxit te, & non cognouisti me. Vt sciat ab ortu solis, & ab occidente, quod non est praeter me. Ego dominus, & non est amplius. For- mans lucem, & creans tenebras, faciens pacem, & creans malum. Ego dominus faciens omnia haec. Stillate caeli desuper, & coe- li stillent iustitiam. A periat se terra, & fructificent salus & iusti- tia, quas germinare faciet terra simul: ego dominus creauit eum. Vae contententi cum plasmatore suo, testae cum testis terrae. Nunquid dicit lucum sigulo suo: quid facis? & operi tuo non sunt manus? Vae qui dicit patri, quid generas? & mulieri, quid parituris? Sic dixit dominus sanctus Israel, & plasmator eius: Quae uentura sunt in interrogate me, super filios meos, & super opus manuum mearum: praecipite mihi. Ego feci terram, & hominem super eam creauit ego. Manus meae tetenderunt coe- los, & omni exercituum eorum praecipit. Ego suscitauit eum in iustitia, & omnes uias eius dirigam. Ipse edificabit ciuitatem meam, & captiuitatem meam dimittet, non precio, nec munere, dixit dominus exercituum. Sic dixit dominus, labor Aegypti, & ne- gociatio Chus, & Sebaim, uiri mensurae magnae super te trans- ibant, & tui erant, post te ambulabant. In compedibus trans- ibant, & tibi incuruabant se, teque deprecabantur, dicentes: Ta- num in te est deus, & non est amplius praeter deum. Vere tu deus abscondens te, deus Israel saluator. Pudore afficientur, & etiam erubescunt omnes ipsi: simul abierunt cum pudore fa- bricatores sculpsit. Israel saluator est in domino salute secu- lorum. Non pudore afficiemini, neque erubescetis usque in se- cula seculi. Quia sic dixit dominus creans caelos: ipse deus for- mans terram, faciens eam, & ipse disponens eam: (non in uanu) creauit eam, ad habitandum formaui eam. Ego dominus, et non est amplius. Non in abscondito locutus sum, in loco ter- rae tenebrarum. Non frustra dixi semini Iahacob: quere me. Ego dominus loquens iustitiam, annuncians recta. Congrega- te uos, & uenite, & accedite simul: abieci gentium. Non co- gnouerunt qui effecerunt lignum sculpsit sui, & orant deum qui non seruat. Annunciate, & accedite facite, in super consiliami- ni simul. Quis audire fecit hoc ab initio, & ex eo tempore nun- ciauit illud: Nonne ego dominus: & non est vltra deus praeter me. Deus iustus, & saluans non est, praeter me. Conuertimini ad me, & salui eritis omnes fines terrae: quia ego deus, & non est amplius. Per me iurauit: egressum est de ore meo iustitiae uer- bum, & non reuertetur: quod mihi curuabitur omne genu, i- urabit omnis lingua. Vtque in domino est mihi, inquiet iustitia & fortitudo: & talis usque ad eum perueniet, at pudore affi- cientur omnes qui irascuntur ei. In domino iusti erunt & se glo- rificabunt omnes qui sunt semen Israel.

¶ Idolorum finis, Iehudaeorum increpatio, salus per Christum. C A P. X L V I.

Cruauit se Bel, incuruauit se Nebo: fuerunt simula- chra eorum super bestias & iumenta: quae portando graua-

gratiata erant onere usque ad lassitudinem. Curuauerunt se, incuruauerunt se simul, & non potuerunt saluare onus: & ani- ma eorum in captiuitatem iuit. Audite me domus Iahacob, & omne residuum domus Israel, qui portamini ab vtero, & qui gestamini a uulua. Et usque ad senectam ego ipse, & usque ad canicem ego portabo. Ego feci, & ego feram, & ego portabo, & euam. Cui assimilabitur me, & adaequabitur, & co- parabitur me, & assimilabor? Qui abire faciunt aurum de locu- lo, & argentum calamo ponderant, mercede conducunt au- rificem, & facient ex illo deum: proident, etiam incuruabunt se. Portabunt illum super humerum, gestabunt eum, & ponent illum in loco suo: & stabit, de loco suo non mouebit se. Insuper clamabit ad eum, & non respondit, de tribulatione eius non seruabit eum. Memorete huius, & roborate uos: reducite praer- uaricationes super cor. Recordamini priorum, quae sunt a se- culo: quoniam ego deus, & non est vltra deus, & non est sicut ego. Annunciens ab exordio nouissimum, & ab initio quae non sunt facta, dicens, consilium meum stabit, vt omnem uo- luntatem meam faciam. Vocans ab oriente ueniam, de terra longinqua uirum consilij mei: etiam locutus sum, etiam addu- cam illud: formaui, etiam faciam illud.

¶ Sermo contra Babylonem. C A P. X L V I I.

Audite me duri corde, qui longe estis a iustitia. Appro- pinquare feci iustitiam meam, non elongabit se, & salus mea non moram faciet: & dabo in Siion salutem, & Israel glo- riam meam. Descende, & sede super puluerem uirgo filia Ba- bel, sede in terra: non erit solum d' filia Chaldim, quia non ad- iicies vt uocent te teneram, & deliquitatem. Tolle moiam, & mo- le farinam. Denuda cincinnos tuos, disce operi plantas, detege crura, transi flumina. Reuelabitur turpitudine tua, etiam uide- bitur opprobrium tuum: uisionem capiam, & non occurrat tibi, sicut homines alij. Redemptor noster dominus exercituum: nomen eius, sanctus Israel. Sede, tace, & intra in tenebras filia Chaldim, quia non adicies, vt uocent te dominam regnoru, Iratus sui contra populum meum, cotaminauit haereditatem meam, & dedi eos in manu tua: non posuisti eis misericordias, super senem aggrauasti iugum tuum ualde. Et dixisti in seculum ero diuinae, vt non poneris haec super cor tuum, neque recorda- reris nouissimi huius: Et nunc audi hoc deliquata, quae habi- tas confidenter, quae dicis in corde tuo: Ego sum, & non est pre- ter me amplius. Non fidebo uirgine, nec cognosca orbitate. Et uenient tibi duo haec subito eodem tempore, sterilitas, & orbis- tas, secundo plenitudine suam uenient super te, propter mul- titudinem maleficiorum tuorum, propter fortitudinem incan- tatoru tuorum uehementem. Et fidisti malitiae tuae, dixisti: nemo uiderit te. Sapientia tua, & scientia tua auertit te. Et dixisti in cor- de tuo: ego sum, non est praeter me vltra. Et uenit super te dies mala, cuius diluculum ignoras, & cadet super te contritio, qua non poteris remouere: & uenit super te repete, desolatio, qua nescis. Stra nunc cum incantationibus tuis, & cum multitudine maleficorum tuoru, in quibus laborasti ab adolescentia tua, si forte possis proficere, si forte robores te. Laborasti in multitu- dine consiliorum tuoru. Stent nunc, & seruent te speculantes coeli, qui contempnunt stellas, cognoscere faciunt menses, ab iis quae uentura sunt super te. Ecce fuerunt tanquam stipula, ignis co- buisit eos. Non liberabunt animam suam de manu flammae. Non est pruna ad calefaciendum se, nec ignis ad sedendum co- rameo. Sic fuerit tibi in quibus laborasti. Negociatores tui ab adolescentia tua, vnusquisque ad latus suum errauerunt, non est qui seruet te.

¶ Reprehenduntur Iehudaei. Dicit uultus colli. C A P. X L V I I I.

Audite hoc domus Iahacob, qui uocatis uos nomine Israel, & qui de aquis Iehudah exierunt, qui iurant per nomen domini, & dei Israel recordari facient, non in ueritate, nec in iustitia. De ciuitate enim sanctitatis uocauerunt se, & deo Is- rael innixi sunt, dominus exercituum nomen eius. Priora ex eo re-

pore annunciaui, & ex ore meo exierunt, & audire feci ea. Re- pente feci, & uenerunt. Iam noui quod durus es, & vt ueritus ferreus ceuix tua, & frons tua vt aes. Et annunciaui tibi ex eo tempore, antequam ueniret audire feci te, ne forte diceres: idolum meum fecit ea, & sculpsit meum, & constabile meum praecipit ea. Audisti, uide totum hoc: & nonne uos alius annuntiabitis? Au- dire feci te noua ex hoc tempore, & conseruata apud me, & non sciuisti ea. Nunc creata sunt, & non ex eo tempore, & ante die huc non audisti eam forte diceres, ecce cognoui ea. Eua non audi- sti, etiam non cognouisti, etiam ex eo tempore non fuit aperta auris tua. Noui enim quod praeruaricatio praeruaricabis, & praeruarica- tor ab vtero uocatus es. Propter nomen meum elongabo furo- rem meum, & propter laudem meam prologabo ira meam tibi, vt non succidere facia te. Et ecce purgasti te, & non tanquam argen- tum, elegi te in camino afflictionis. Propter me, propter me fa- cia, alioqui enim esset pollutum nomen meum: & gloria meam alteri non dabo. Audi me Iahacob, & Israel uocatus a me. Ego ipse, ego primus, etiam ego nouissimus. Manus quoque mea fundauit terram, & dextera mea mensa est caelos. Voco eos, stabunt simul.

Congregate uos oes, & audite, quis inter eos annuntiauit ista? Dns dilexit eum, faciet uoluntatem eius in Babel, & brachium eius erit in Chaldim. Ego, ego locutus sum, etiam uocaui eum, ad- dixi eum, & prosperabitur uia eius. Appropinquate ad me, au- dite, hoc: non a principio in abscondito locutus sum: a tempore quo res euenit, tibi eram: & nunc dominus deus misit me, & spi- ritus eius. Sic dixit dominus redemptor tuus sanctus Israel. E- go dominus deus tuus docens te, vt profum tibi, faciens ambulare te in uia per quam ambulas. Vtinam attendisses ad mandata mea, & fuisset sicut flumen pax tua, & iustitia tua sicut fluctus maris. Et fuisset ueluti harena semen tuum, & filij ueri tui sicut lapilli eius. Non excideretur, & non dissiparetur nomen eius a facie mea. Egre dimini de Babel, fugite a Chal- dim, in uoce clamoris annunciate, audire facite hoc, efferte illud usque ad extremum terrae. Dicite: redemit dominus seruum suum Iahacob. Non stiterunt, per desertum ambulare fecit eos, aquas de petra fluere fecit eis, & scidit petram, & fluxerunt aquae. Non est pax (dixit dominus) impiis.

Audite infuantes me, & attendite populi de longe. Do- minus ab vtero uocauit me, de ventre matris meae me- morare fecit nomen meum. Et posuit os meum, sicut gladium acutum, in umbra manus suae abscondit me. Et posuit me vt fagittam terlam, in pharetra sua abscondit me. Et dixit mihi, seruus meus es tu Israel, quia in te gloriabor. Et ego dixi, in vacu- um laboraui: inaniter, & uane fortitudinem meam consumpsi: at iudicium meum est cum dno, & opus meum cum deo meo. Et nunc dixit dñs formans me ex vtero seruus sibi: vt reduca Iaha- cob ad eum, & Israel non congregabit se: & gloriosus ero in oculis dñi, & deus meus fuit fortitudo mea. Et dixit: leue est, vt sis mihi seruus ad suscitandum tribus Iahacob, & desolatos Is- rael ad conuertendum. & dedi te in lucem gentium, vt sis salus mea usque ad extremum terrae. Sic dixit dñs redemptor Israel, sanctus es- tus, ad contempnibilem animam, ad abominatam gentem, ad seruus dominoru: Reges uidebunt, & surgent principes, & incurua- bunt se propter dñm, quia fidelis est, sanctus Israel, & elegit te. Sic dixit dñs: In tempore placito exaudiuisti te, & in die salutis au- xiliatus sum tibi: conseruabo te, & dabo te in foedus populi, ad suscitandum terram, ad haereditate faciendum haereditates desolatas. Ad dicendum vincis: exite & his qui in tenebris sunt: manifestate uos. Super uias pascentur, & in omnibus locis: excelsis erunt pascula eorum. Non esuriunt, neque sitient, & non percutiet eos aestus, nec sol: quia miserator eorum ducet eos, & ad font- es aquarum ducet eos. Et ponam in omnibus montibus meis uiam, & semitae meae exaltabuntur. Ecce isti a longinquo ue- niunt, & excessi ab aquilone, & occidente, & isti de terra Sinis: Laudate coeli, & exulta terra, & cantrate montes laudem: quia consolatus est dominus populum suum, & pauperum suorum.

E rum miserebitur. Dixit Sion: Dereliquit me dominus, & do-

Intra 6. a. 2 in palmis...

b Hec ad litem...

c Obsecro...

Offici...

Matt. 6. g...

Psal. 107. 4...

ne scilicet...

defertum eius tamquam delicias, & solitudinem eius veluti hor-

4 14. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Intra 4. a. Supra 35. a.

b cum file...

at etiam...

h id est...

c id est...

4 14. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

uerterit dominus Sion. Caritate laudate simul deserta Ierusalem...

a scilicet Ba...

b Opus...

c Opus...

d Opus...

e Opus...

f Opus...

g Opus...

h Opus...

i Opus...

k Opus...

l Opus...

m Opus...

n Opus...

o Opus...

p Opus...

q Opus...

r Opus...

s Opus...

t Opus...

u Opus...

v Opus...

w Opus...

x Opus...

y Opus...

z Opus...

Contra te nec increpet te. Montes enim mouebunt se, & colles...

multorum...

m Ego...

n Ego...

o Ego...

p Ego...

q Ego...

r Ego...

s Ego...

t Ego...

u Ego...

v Ego...

Uos omnes sitiientes, venite ad aquas, etiam qui non habet...

Apoc. 22. d.

b Ego...

c Ego...

d Ego...

e Ego...

f Ego...

g Ego...

h Ego...

i Ego...

rent aquae Noach vltra super terram; sic iura vi non irasca...

uocant tempus

es enim vltionis in corde meo, annus redemptorum meorum venit. Et aspexit, & non erat auxiliator, admiratus sum, & non erat qui fulciret: & saluauit michi brachium meum, & iustitia mea ipsa fulcruit me. Et conculcabo populos in furore meo, & inebriabo eos in ira mea, & descendere faciam in terram fortitudinem eorum. Miserationes domini memorare faciam, laudes domini super omnibus quae reddidit nobis dominus: & multitudinem boni domui Israel, quod reddidit eis secundum misericordiam suam, & secundum multitudinem miserationum suarum. Et dixit: Verè populus meus sunt, filij qui non mentientur: & factus est eis saluator. In omni angustia eorum ei fuit angustia, & angelus faciei eius saluos fecit eos: propter dilectionem suam, & indulgentiam suam ipse redemit eos: tulit eos, & portauit cunctis diebus seculi. Ipsi autem rebelles fuerunt, & irasci fecerunt spiritum sanctitatis eius: & effectus est eis inimicus, ipse pugnavit contra eos. Et recordatus est dies seculi Moyses, & populi sui: Vbi est qui ascendere fecit eos de mari, cum pastoribus gregis sui? Vbi est qui posuit in medio eius spiritum sanctitatis suae? Qui ambulare eos fecit ad dexteram Moyses, brachio gloriæ suae: qui scidit aquas ante eos, vt faceret sibi nomen sempiternum? Qui ambulare fecit eos per abyssos, sicut equus ambulabat per desertum, nec impigerit: Veluti animal per vallem descendens, quem spiritus domini quietè ducit: sic duxisti populum tuum, vt faceres tibi nomen gloriæ. Aspice de caelo, & vide de habitaculo sanctitatis tuae, & gloriæ tuae: vbi sunt zelus tuus, & fortitudines tuae, multitudo viscerum tuorum, & miserationum tuarum: michi continu erunt? Tu enim pater noster: quia Abraham nesciuit nos, & Israel non agnouit nos. Tu domine pater noster, redemptor noster: a seculo est nomen tuum, Quare errare nos fecisti dñe de vijs tuis, indurare fecisti cor nostrum: a timore tuo. Conuertere propter seruos tuos, tribus hereditatis tuae. Ad breue tempus possederunt terram populus sanctitatis tuae: hostes nostri conculcauerunt sanctificationem tuam. Nos sumus tui a seculo tuo, non dominatus es eorum, nec inuocatus est nomen tuum super eos: vt inuam distrumpes caelos, descenderes, & sicut olim a facie tua montes defluerent.

Pergit propheta alloqui deum spectans praevaricatores & templum destructum. C A P. L X I I I.

A Ntar inflammantis ignis effluentes aquas erat deflagratio ignis tui, ad manifestandum nomen tuum hostibus tuis. A facie tua gentes formidabant. Cui faceres terribilia, non sperabamus: descendisti a facie tua, montes defluerunt. Et a seculo non audierunt, neque auribus perceperunt: oculis non viderunt deum praeter te, qui ita faciat expectanti ipsum. Occursum viderunt in te, & facienti iustitiam: in vijs tuis illi recordantur tui. Ecce, te irato, & nobis peccantibus, in eis seculum persistebat, & nos saluabamur. At nunc facti sumus vt polluerent omnes nos, & tanquam vestimentum in quatuor omnes iustitiae nostrae: & decidimus veluti folium omnes nos, & iniquitates nostrae tanquam ventus abstulerunt nos. Et non est qui inuocet nomen tuum, qui excitet se ad apprehendendum te. Abscondisti enim faciem tuam a nobis, & languidos nos fecisti, propter manum iniquitatum nostrarum. Et nunc domine, pater noster es tu: nos lutum, & tu fictor noster, & opus manuum tuarum omnes nos. Ne irascaris domine vsq; valde, & ne in seculo memineris iniquitatis: ecce, respice quæso, populus tuus sumus omnes nos. Ciuitates sanctitatis tuae fuerunt vt desertum, Sion vt desertum fuit, Ierusalem desolata. Domus sanctificationis nostrae, & gloriæ nostrae, in qua laudauerunt te patres nostri, fuit in exultationem ignis, & omne desiderabile nostrum fuit in desolationem. Nunquid super his continebis te domine, tacebis, & affliges nos vsque valde?

Respondet deus, infidelitas nouae Ierusalem. C A P. L X V.

O Butus factus sum iis qui non interrogauerant, inuertus ab iis qui non quaesierant me: dixi quæso, ecce ego, ecce ego, ad gentem que non inuocauerat nomen meum. Expandi enim manus meas tota die ad populum declinante, qui graditur per viam non bonam, post cogitationes suas. Populus qui irasci facit me coram me semper: sacrificant in hortis & suffire faciunt super dealbatos lateres. Qui manent in sepulchris, & in desertis pernoctant: qui comedunt carnem suillam, & ius prophanatum est in vasis suis. Qui dicunt: ista apud te, ne appropinques michi, quia sanctior sum te. Isti fumus in furore meo, ignis ardens tota die. Ecce scriptum est coram me: non tacebo, sed reddam, & reddam in sinu eorum. Iniquitates vestras, & iniquitates patrum vestrorum reddam simul dixit dominus: nam sustulerunt illi super montes, & super colles probris affecerunt me: & remeti opus eorum primum in sinu eorum. Sic dixit dñs: Quæadmodum cum inuenitur mustum in botro, & dicit quis: ne dissipes illud, quoniam benedictio est in illo: sic faciam propter seruos meos, vt non disperdam totum. Et educam de Iacob semen, & de Iehudah hereditate accipientem montes meos: & hereditate accipiet eam electi mei, & serui mei habitabit ibi. Et erit planities habitaculum pecorum, & vallis Na chor, locus accubitus armentorum populo meo qui requisierunt me. Vos autem qui derelinquistis dominum, qui obliuiscimini montes sanctitatis meae: qui paratis militiae caeli mentem, qui impletis planetis libamen. Numerabo quoque vos gladio, & oes vos iugulationi incuruabis vos eo, quod vocauit, & non respodistis. Locutus sum, & non audistis: & fecistis malum in oculis meis, & quæ nolui elegistis. Propterea sic dixit dominus deus: Ecce serui mei comedent, & vos esurietis. Ecce serui mei bibent, & vos sitietis. Ecce serui mei letabuntur, & vos pudore afficientur. Ecce serui mei clamabunt præ iocunditate cordis, & vos clamabitis præ dolore cordis, & præ contritione spiritus vultu labitis. Et dimittetis nomen vestrum in execratione electis meis, & interficiet vos dñs deus: & seruos suos vocabit nomine alio. Qui benedicit se in terra, benedictet se in deo Amen. Et qui iurat in terra, iurabit in deo Amen: quia obliuioni tradita sunt angustiae priores, & quia abscondit se ab oculis meis.

Ecce enim ego creo caelos novos, & terram nouam: & non morabuntur priores, nec ascendent super cor. Sed gaudete & exultate in seculo seculi in his quæ ego creo. Quia ecce ego creo Ierusalem exultationem, & populum eius gaudium. Et exultabo in Ierusalem, & gaudebo in populo meo, & non audietur in ea vltra vox fletus, & vox clamoris. Non erit tunc vltra infans dierum, neque senex, qui non impleuerit dies suos. Quoniam puer centenarius morietur, & peccator centenarius maledicetur. Et aedificabunt domos, & habitabunt, & plantabunt vineas, & comedent fructum earum. Non aedificabunt, & alius habitabit, non plantabunt, & alii comedent: secundum enim dies durationis arboris, erunt dies populi mei, & opus manuum suarum inueterabunt electi mei. Non laborabunt inuacuum, nec generabunt cum terrore, quia semen benedictorum a domino sunt, & filij eorum cum eis. Et erit, antequam clamet, exaudiam: adhuc ipsis loquentibus, audiam. Lupus & agnus pascentur simul, & leo sicut bos comedit paleam, & serpentis pulvis panis erit: non nocebunt, nec occident in omni monte sanctitatis meae, dixit dominus.

Materialis templi & carnalis sacrificij reprobatio, nouae Ierusalem felicitas, iudicium domini per secundum aduentum. C A P. L X V I.

Sic dixit dominus: caelum & solum meum, & terra scabellum pedum meorum: vbi igitur domus ista quam aedificabitis michi, & vbi locus ille quietis meae? Omnia etiam haec manus mea fecit, & fuerunt omnia haec antequam esset templum, dixit dominus. Et cum toto hoc ad afflictum ipsum ego posui specto ad contritum spiritu, & tremementem super verbum meum. Qui immolat bouem est ac si interficeret virum, qui immolat pecora: perinde est ac si decericaret canem, qui offert oblationem est ac si offerret sanguinem suillum, qui suffire facit thus est ac si bñdiceret idolo: etiam haec elegerunt in vis suis, & abominati sunt vis suis.

Pron. 1. 6. Ecce 7. c. c. Saron. no. men proprium loci paucissimi pro. o. uibus, sicut cur Nachor pro bobus. Carnalis est populus in his rebus fidelitatem exercitio cō meatum ut ni modum iuxta numerum militum. Numerabo quos in gloria dico.

L I B E R
Irmeiah, inter-

prete Sante Panigno, Lucensi.

Sanctificatur, militumq; Irmeiah ad prophetandum. C A P. V.

VERBA IRMEIAHV filij Chilchiah de sacerdotibus qui fuerunt in Hanathoth in terra Benjamin. Quod fuit verbum domini ad eum in diebus Iosiah filij Amon regis Iehudah, tertio decimo anno quo regnavit. Et fuit in diebus Iehoiachim filij Iosiah regis Iehudah, vsq; ad consummationem vnde ceteri anni. Sidchiah filij Iosiah regis Iehudah, vsq; ad transfigrationem Ierusalem in mense quinto. Et fuit verbum domini ad me dicendo: Priusquam reformarem in vtero, noui te: & antequam exires de vulua, sanctificauit te, & prophetam gentibus dedi te. Et dixit: Ahab domine deus. Ecce non noui loqui, quia puer sum. Et dixit dominus ad me: Ne dicas puer sum quia ad oia ad quæ mittam te, ijs: & vniuersa quæ præcipiam tibi, loqueris. Ne timeas a facie eorum: quia tecum sum, vt eripiam te, dixit dominus. Et misit dominus manum suam, & tetigit os meum, & dixit dominus ad me: Ecce dedi verba mea in ore tuo, vide, constitui te die hac super gentes, & super regna, vt euellas, & diruas, & disperdas, & destruas: vtq; edifices, & plantes. Et fuit verbum domini ad me dicendo: Quid tu vides Irmeiah? Et dixit: Virgam amygdalinam maturem florescentem ego video. Et dixit dominus ad me: Rectè vidisti: nam maturo ego super verbum meum, vt faciam illud. Et fuit verbum domini ad me dicendo: Quid tu vides? Et dixit: Olla bullientem video, & aspectus eius a facie aquilonis. Et dixit dominus ad me: Ab aquilone pandetur malum super omnes habitatores terræ. Quia ecce ego voco omnes cognationes regno rum aquilonis dixit dominus: & venient, & ponent vniuersum que solum suum in introitu portarum Ierusalem, & super omnes muros eius in circuitu, & super vniuersas vrbes Iehudah. Et loquar iudicia mea cum eis super omnem malitiam eorum qui dereliquerunt me, & suffuerunt dijs alienis, & incuruauerunt se operibus manuum suarum. Tu autem accinges lumbos tuos, & surges, & loqueris ad eos omnia quæ ego præcipiam tibi: ne paucas a facie eorum, ne forte contere te faciam ante eos. Et ego ecce dedi te hodie vt ciuitatem munitam, & columnam ferream, & murum æreum super omnem terram, regibus Iehudah, principibus eius, sacerdotibus eius, & populo terræ. Et bellabunt contra te, & non praeualebunt tibi quia tecum sum ait dominus, vt liberem te.

Bus suis anima eorum delectata est. Vnde & ego eligam illi filios eorum, & quæ timent adducam eis, sed quod vocauit, & non erat qui responderet, locutus sum, & non audierunt: feceruntque malum in oculis meis, & quæ nolui elegerunt. Audite verbum domini, qui tremitis ad verbum eius: dixerunt fratres vestri odio habentes vos, abominantes vos propter nomen meum: glorificet dominus: ac conspicietur in lætitia vestra, & ipsi pudore afficientur. Vox sonitus de ciuitate, vox de templo, vox domini reddentis retributionem inimicis suis. Antequam parturiret, peperit: antequam veniret dolor ei, peperit masculum. Quis audiuit tale, & quis vidit huic similitudinem? Quia est terra die vna: num parietur gens vice vna: quia parturuit, etiam peperit Sion filios suos. Num mulierem venire faciam ad partum, & non parere faciam, dixit dominus? Nū ego qui generare facio, & ero prohibitus, dixit deus tuus? Latamini cum Ierusalem, & exultate in ea omnes qui diligitis eam: gaudete cum ea gaudio vniuersi qui iugatis super eam. Vt scilicet fugatis, & saturemini ab vberibus consolationum eius: vt mulgeatis, & delectemini propter splendorem gloriæ eius. Sic enim dixit dominus: Ecce ego declino ad eam tanquam fluuuium, pacè, & tanquam torrente inuadente gloriæ gentium, & sugentibus per latus portabimini, & super genua riu afficiemini. Sicur vir qui mater sua consolatur, sic ego consolabor vos, & in Ierusalem consolatiōe accipietis. Et videbitis, et gaudebit cor vestrum, & ossa vestra tanquam herba germinabunt: & cognoscetur manus dñi erga seruos suos, & irascetur inimicis suis. Quia ecce dominus in igne veniet, & tanquam turbo quadrigæ eius, vt redat in ira furorem suum, & increpationem suam in flamma ignis. Quia in igne dominus iudicabit, & in gladio suo omnem carnem: & multi erunt interfecti a domino. Qui sanctificant se, & qui purificant se in hortis post peculiarem in medio: comedentes carnem suillam, abominationem, & murem: simul consumuntur, dixit dominus. Ego visitabo opera eorum, & cogitationes eorum, quando veniet tempus, vt cōgregem omnes gentes, & linguas, & venient, & videbunt gloriam meam. Et ponam in eis lignum, & mirram eis qui euaserint, ad gentes Tarlis, Pul, & Lud, trahentes arcum, Tubal, et Iauan, ad insulas longinquas, quæ non audierunt auditum meum, & non viderunt gloriam meam: & annunciant gloriam meam in genibus. Et adducent omnes fratres vestros de cunctis gentibus donum domino in equis, & in quadrigis, & in lecticis, & in mulis, & in carrucis ad montem sanctum meum Ierusalem dixit dominus: quemadmodum cum adducit filij Israel manus in vase mundo, in domum domini. Et etiam ex eis assumam in sacerdotes, & in Leuitas, dixit dominus. Quia sicut caeli noui & terra noua, quos ego facio, stant coram me, dixit dominus: sic stabit semen vestrum, & nomen vestrum. Et erit de mense in mensem eius, & de sabbato in sabbatum eius: venietque omnis caro, vt incuruet se coram me, dixit dominus. Et egredientur, & videbunt cadauera virorum præuari cantium in me: quoniam vermis eorum non morietur, & ignis eorum non extinguetur, & erunt opprobrium omni carni.

F I N I S.

A ET fuit verbum domini ad me dicendo: Vade, & clama in auribus Ierusalem dicendo: Sic dixit dominus: Recordatus sum tui, pietatis adolescentiæ tuæ, charitatis desponsationis tuæ, quando ambulabas post me in deserto in terra non sara. Sanctitas fuit Israel domino, primitiæ frugum eius: omnes deuorantes eum desolabuntur, & malum veniet super eos dixit dominus. Audite verbum domini domus Iacob, & oes cognationes domus Israel. Sic dixit dñs: Quid inuenerunt patres vestri in me iniquitatis, quia elongauerunt se a me: & ambulauerunt post vanitatem, & vani sunt. Et non dixerunt: vbi est dominus qui ascendere fecit nos a terra Aegypti: qui am-

Inuehitur in sacerdotes & pastores, increpatur Ierusalem ob idolatriam, & inobedientiam, fornicationemq; cum idolis. C A P. I.

loquitur propheta. Scilicet deo minus. ad memoriam reducit. Cui deus ad memoriam reducere priora, ad eum propheta ista exclamant: Vbi? Deute. 32. d. Baruc. 2. d. Vm ne si fecerunt erga me, licet cohiberet ne descederet ad me. diffinitus aquas, id est, populos. Mat. 7. b. Non est iustus in uis quidem Ro. 3. & c. Mich. 7. h id est, non videt populum etiam in me non cogitare a Babylone redierit: nos uero peccatis uerteratos peccate sinam.

eter, & sacerdotes accipiebant munera ad manus suas. Et populus meus ita voluerunt: & quid vltra facietis post hæc?

Prænuñciat aduentum Nebuchadnesar, populique captiuitatem ob faciendo auritiam. C A P. V I I.

A **F**vgite filij Biniamin de medio Ierusalaim, & in Tecoa clangite buccina, & super Bethacherem eleuate turrim: quia malum vultum est ab aquilone, & contritio magna. Mulieri quiete habitanti in tabernaculo, & delicatæ allimilau filiam Sion. Ad eam venient pastores, & greges eorum fixerunt in ea: rectoria per circuitum, pauerunt vnusquisq; in loco suo. Præparate aduersus eam bellum, surgite, & ascendamus in meridie. **B** **V**æ nobis, quia declinauit dies, quia extenderunt se vmbrae vespertinae. Surgite, & ascendamus noctu, & dissipemus ædes eius. Sic enim dixit dominus exercituum: Succidite arbores, & effundite iuxta Ierusalaim aggerem. Hæc est ciuitas quæ visita ta est, in tota ciuitate oppressor est in medio eius. Quæ admodum scaturire facit puteus aquam suam, sic scaturire fecit maliti am suam. Direptio & vastitas auditis in ea coram me semper infirmitas & percussio. Erudi te ipsam Ierusalaim, ne forte rece dat anima mea à te, ne forte ponam te desertam, terram non habi tabilem. Sic dixit dominus exercituum, vindemiator peracta vindemia qui remanserant colligit racemos, ita ij colligendo colligent reliquij Israel. Conuerte manum tuam sicut vindemia tor ad canistros, cui loquar, & quem monebo, & audient: Ecce incircumcisa auris eorum, & non poterunt attendere. **E**cce verbum domini fuit eis in opprobrium, & non volent illud. Et ira domini plenus sum, laboraui ad continendum me, ad es sendum eam super paruulos foris, & super congregationem iuuenum pariter: quia etiam maritus cum vxore capientur, se nex cum pleno diebus. Et vententur domus eorum ad alteros, agri, & vxores pariter: quia extendam manum meam super habitantes terræ dicit dominus. A paruo enim eorum vsq; ad magnum eorum omnis ipse auare scaturit avaritiam, à propheta vsq; ad sacerdotem, omnis ipse facit mendacium. Et curabat coru tritionem filia: populi mei, leui sermone dicit dominus: pax, pax, & non erat pax. Num pudore affecti sunt, quod abominationem fecerunt: etiam pudore non sunt suffulti, etiam erubescere nescierunt. Quamobrem cadent inter ruentes, in tempore quo visitabo eos, corruent dicit dominus. Sic dixit dominus: State super vias, & videte, & interrogate de semitis antiquis, quæ sit via bona, & ambulare in ea, & inuenietis requiem animæ vestrae: & dixerunt: non ambulabimus. Et constitua super vos speculatores, intendite voci buccinae: & dixerunt non intendemus. Ideo audite gē res, & cognosce congregatio iniquitates q; sunt in eis. Audi terra: Ecce ego adduco malum super populum istum, fructum cogitatio num eorum: quia verbis meis non intendunt, & legem meam reprobauerunt. Vt quid iam mihi thus de Seba veniet, & calamus odoratus optimus de terra longinqua? Holocaustoma ta vestra non sunt ad beneplacitum, & sacrificia vestra non dulauerunt mihi. Propterea sic dixit dominus: ecce do populo huic ruinas, & ruent in eis patres, & filij pariter, vicinus, & amicus eius peribunt. Sic dixit dominus: Ecce populus venit de terra aquilonis, & gens magna confluet à lateribus terræ. Arcum, & scutum arripient crudeles sunt, & non miserebuntur. Vox eorum tanquam mare sonabit, & super equos equitabunt, parati tanq; vir ad prælium aduersum te filia Sion. Audiuius famam eius, debilitatae sunt manus nostræ, tribulatio apprehendit nos, dolor, vt parurientis. Ne exeat ad agrum, & per viam ne ambulet: qm gladius inimici, pauor est in circuitu. Filia populi mei accinge te sacco, volue te in cinere, luctum vnici fac tibi, plantam amaritudinis: quia repetè veniet vastator super nos. Munitionem dedi te in populo meo, munitionem, & scies & probabis viam eorum. Omnes ipsi principes declinantes, ambulantes fraudulenter, & ferrum: omnes ipsi corruptores sunt. Conuulsus est sufflatorium ab igne, consumptum est plumbum, & confluuit confluens, & mali non sunt auulsi. Argentum reprobatum vocate eos, quia reprobauit dominus eos.

a super domum vineæ eleuare signum: ut faciunt uiridiores ingrediente latitudo.

Infra. 4. d. Egi. 36. d.

Egi. 1. d.

A **V**erbum quod fuit ad Irmeiahum à dño, dicendo: Sta in porta domus dñi, & prædica tibi verbum istud, & dicit: Audite verbum dñi omnis Iehudah, qui ingredimini per portas has, vt incuruetis vos dño. Sic dixit dñs exercituum deus Isra el: Bonas facite vias vestras, & opera vestra, & habitare faciam vos in loco isto. Ne fidatis verbis mēdaci, dicit dominus: Templum dñi, templum dñi, templum dñi sunt. Qm si bonas faciedo bonas feceritis vias vestras, & opa vestra, & faciendo feceritis iudiciū inter virū & amicū eius, Peregrinum, pupillū, & viduā nō oppresseritis, & sanguinem innocentē nō effuderitis in loco isto, & post deos alienos non ambulaueritis in malum vobis: Habitare faciā vos in loco isto, in terra quæ dedi patribus vestris à seculo vsq; in seculū. Ecce vos fidistis in verbis mēdaci, quod nō prodest. Nunquid est furandū, occidendū, & adulterandū, & iurandū mendaciter, & adolendū Bahal, & eundem post deos alienos, quos non noistis: Et venistis, & stetitistis corā me in domo hac, in qua inuocatu est nomē meum, & dixistis: liberati sumus: idq; faciendo omnes abominationes istas. Nunquid vt spelunca latronū fuit domus hæc, in qua inuocatu est nomen meū in oculis vestris: Etia ego ecce vidi dixit dñs. Sed ite nunc ad locū meū, qui est in Siloh, vbi habitare feci nomen meum in principio: & videte quæ fecerim ei propter malitiā populi mei Israel. Et nūc quæ fecistis oia opera hæc dixit dñs, & locutus sum ad vos mane surgendo, & loquēdo, & non audistis: & vocaui vos, & nō respondistis: Faciā domui huic, in qua inuocatum est nomen meū, cui fidistis, & loco quē dedi vobis, & patribus vestris, sicut feci Siloh. Et proiciā vos à facie mea, sicut proieci oēs fratres vestros, vniuersum semen Ephraim. Tu autē ne ores pro populo isto, & ne assumas pro eis laudē, & orationē, & ne depreceris me, quia nō ex audiat te. Nōne vides quid isti faciunt in ciuitatibus Iehudah, & in plateis Ierusalaim: Filij colligunt ligna, & patres succendunt ignē, & mulieres impastant pasta, vt faciāt placetas stellæ coeli, & libet libamina diis alienis, vt me irasci faciāt. Nōne me ipsi irritat dixit dñs: an nō seipfos potius ad pudorē vultus eorum? Ideo sic dixit dñs deus: Ecce furor meus, & ira mea effunditur in locū istum super homines, & super animalia, & super arbores agri, & super fructus terræ, & succēdetur, & nō extinguetur. Sic dixit dñs exercituum deus Israel: Holocausta vestra addite victimis vestris, & comedite carnē. Quia non sum locutus cum patribus vestris, nec præcepi eis in die qua eduxi eos à terra Aegypti super ver bis holocausti, & victimæ. Sed verbū hoc præcepi eis dicit dominus: Obtemperate voci meæ, & ero vobis in deū, & vos eritis mihi in populum, & ambulare in omni via quæ præcepi vobis, vt bene sit vobis. Et non paruerunt nec inclinauerunt aurē suam, sed aberunt in consiliū, in duritia cordis sui mali, & retrocesserunt, & non progressi sunt. A die qua egressi sunt patres vestri à terra Aegypti vsq; ad diē hanc, & mihi ad vos omnes seruos meos prophetas per diē surgendo mane, & mittendo. Et non obaudierunt mihi, nec inclinauerunt aurē suam, sed indurauerunt ceruicem suā, & peius faciunt q; patres eorum. Et loqueris ad eos omnia verba hæc, & non obaudiēt tibi: & vocabis eos, & nō respondebunt tibi. Et dices ad eos: Hæc est gens quæ non obtemperauit voci domini dei sui, nec recepit disciplinam: perit veritas, & abscessa est de ore ipsorum. Tonde v caesariem tuam, & prædicte, & sume super loca excelsa plantam, quia proiecit dominus, & reliquit generationē furoris sui. Quia fecerunt filij Iehudah malum in oculis meis, dixit dominus: posuerunt abomina tiones suas in domo, in qua inuocatum est nomen meū, vt polluerent eā. Et ædificauerunt excelsa Topheth, quæ est in valle filij Hinno, vt incenderent filios suos & filias suas igni: quod non præcepi nec ascendit super cor meum. Ideo ecce dies veniunt dicit dominus, & nō dicetur vltra Topheth, & vallibus filij Hinno, sed vallibus interfectionis: & sepelietur in Topheth ed quod non erit locus. Erunt mortuorum populi huius in cibum

b nazareum, id est, cōsecrationem, quia nazareus comam non triebant. c. in memoriam illius. d. spirituum combustionis. e. sicq; in Topheth, quæ Baalid esse dicitur, ædificauerunt eius numini regitū idoli et altare filios suos per ignē ibi traducunt. 4. Reg. 23. E. 1. 30. & infra. 19. & 32.

cibum volatilibus coeli, & animalibus terræ, & non erit qui exterrat. Et cessare faciam de vrbibus Iehudah, & de plateis Ierusalaim vocem gaudij, vocem letitiæ, vocem sponsi, & vocem sponsæ. Nam in desolationem erat terra.

Comminatur residua de captiuitate, reprehenduntur scribæ mendaces. C A P. V I I I.

Exec. 16. c.

A **I**n tempore illo ait dominus: educent ossa regum Iehudah, & ossa principum eius, & ossa sacerdotum, & ossa prophetarum, & ossa habitantium Ierusalaim, de sepulchris suis. Et expandent ea ad solem, & lunam, & omnem exercitū cœli, quæ dilexerunt, & quibus seruerunt, & post quæ ambula uerunt, & quæ quesierunt, & quibus incuruaerunt se, non colligentur, nec sepellentur, in sterquilinum super faciem terræ erūt. Et eligetur mors magis quàm vita ab omni residuo, qui residuerunt de familia mala hac in vniuersis locis, quæ residua erunt ad quæ deiciam eos, dicit dominus exercituum. Et dices ad eos: Sic dixit dominus: Nunquid cadent, & non resurgent? Nunquid auerterent, & non conuertentur? Quare rebellis est populus iste Ierusalaim rebellionē fortis? Apprehēderunt dolum, reuerunt reuertit, & audiui, non reditum loquentur, non est quisquam quem poeniteat mali sui, dicit dominus: Quis fecit? Omnis ipse conuersus est in cursum suum, tanquam equus impetu vadens in prælium. Inueni ciconia in cœlo cognouit tempus suum, & turtur, & grus, & hirundo custodierunt tempus aduentus sui, populus autem meus non cognouit iudicium domini. Quomodo dicitis sapientes sumus, & lex domini est nobiscum? Verè ecce mendacium fecit filius, frustra sunt scribæ. Pudore affecti sunt sapientes, perterriti sunt, & capti sunt, verbum domini reprobauerunt, & sapientia quid est eis? Propterea dabo vxores eorum aliis, agros eorum hæredibus, quia à paruo vsq; ad magnū omnes auari sciantur avaritiam, & à propheta vsq; ad sacerdotem omnes faciunt mendacium. Et sanabant contritionem filia: populi mei leni verbo dicendo, pax, pax, & non erat pax. Nū pudore affecti sunt, quoniam abominationem fecerunt? Etia pudore non sunt pudore affecti, & erubescere nescierunt. Idcirco cadent inter corruentes, in tempore visitationis suæ cadent dicit dominus: Consumendo consumam eos dicit dominus. Non fuit vix in vite, nec fuit ficus in ficu, & folium cecidit, & dedi eis fructus, qui transierunt ab eis. Propter quod manemus: Congregate vos, & ingrediamur ciuitates munitas, & deficiemus ibi, quia dominus deus noster defecere nos fecit, & potum dedit nobis aquam fellis. Peccauimus enim domino. Expectate pacem, & non erit bonum, tempus me deleget ecce terror. A Dan auditus est fremitus equorum eius, à sonitu hincituum equorum fortium eius tremuit omnis terra. Et venerunt, & deuorauerunt terram, & plenitudinem eius, vrbem, & habitantes in ea. Quia ecce ego mitto in vos serpentes regulos, quibus non est incantatio, & mordebunt vos ait dominus. Quis volo confortari super dolore meū, non possum, quia in me cor meum est infirmum. Ecce vox clamoris filia: populi mei de terra longinqua. Nunquid dominus non est Sion, rex eius non est in ea? Quare irasci fecerunt me, sculpilibus suis, vanitatib; dei alieni? Transiit mensis, finita est ætas, & non sumus saluati. Super contritionem filia: populi mei contritus sum, obtenebratus sum, stupor obtinuit me. Nunquid theriaca nō est in Ghilhad, num mendicus non est ibi? Sed cur non est curata medicina filia: populi mei?

Planctus prophete super populi malitiam. C A P. I X.

Quis det, vt caput meum sit aqua, & oculus meus vena lachrymarum, & flebo die ac nocte intersectos filia: populi mei? Quis det mihi in solitudine diuersorum viatorum, & derelinquam populum meum, & recedam ab eis, quia vniuersi sunt adulteri, coetus prauaricatorum. Et tenere fecerunt linguam suam, arcum suum mendacium, & nō

veritatem roborauerunt se in terra, quia de malo ad malum egressi sunt, & me non cognouerunt dicit dominus. Vnusquisque ab amico suo caute, & omni fratri ne fidatis, quia omnis frater supplantando supplantabit, & omnis amicus fraudulenter incedet. Et vnusquisq; amicum suum circumueniet, & veritatem non loquentur. Docuerunt linguam suam loqui mendacium vt prauè agerent, laborauerunt. Habitatio tua est inter dolosos, dolose reuertentur scire me, dicit dominus. Propterea sic dixit dominus exercituum: Ecce ego fundo eos, & probabo eos. Quomodo enim faciam, vt non fundem eos propter filiam populi mei. Sagitta excelsa lingua eorum, dolum locuta est. Ore suo pacem cum amico suo loquentur, & in corde suo ponent insidias suas. Nunquid super his non visitabo in eis dicit dominus? Nunquid in genere, quæ est sicut hæc, non videretur anima mea? Super motes assumam fletum, & lamentū, & super habitacula deserti plantam quoniam incensa sunt, vt non sit quisquam qui transeat. Et non audierunt vocem pecudum, à volucris coeli, vsq; ad animalia transiugrauerunt, abierunt. Et ponam Ierusalaim in acruos, habitaculum draconis, & ciuitates Iehudah ponam desolationem, vt non sit habitator. Quis est vtr sapiēs & intelligit hoc, & ad quem locutum est os domini, & nunciabit illud? Propter quid perit terra, exulta est, veluti desertum, vt nō sit transiens? Dixit autem dominus: Eo quod dereliquerunt legem meam, quæ dedi coram eis, & non audierunt voci meæ, nec ambulauerunt in ea. Et abierunt post duritiem cordis sui, & post Behaim, quos docuerunt patres eorum. Idcirco sic dixit dominus exercituum deus Isra el: Ecce ego cibo populum hunc absynthio, & potum dabo eis aquam fellis. Et dispergā eos in gētes, quas non nouerūt ipsi, & patres eorum, & mittam post eos gladium, donec consumam eos. Sic dixit dominus exercituum: contemplantini, & vocate lamentatrices, & veniant, & ad sapientes mulieres mit tite, & veniant, et festinent, & assumant super nos planctum & deducant oculi nostri lachrymas, & palpebræ nostræ de fluat aq;. Quia vox lamentationis audita est de Sion. Quomodo vastati sum? pudore affecti sum? vehementer, quia derelin quim? terra, & quæ peccerūt nos habitacula nostra. Sed audite mulieres verbum domini, & assumat auris vestra verbum oris eius, & docere filias vestras lamentum, & vnaquq; amicum suum plantam. Quia ascendit mors per fenestras nostras, & intrauit palatia nostra vt disperdat paruulum de platea, iuuenes de plateis. Loquere sic dixit dominus, & cadet mortuiciniū hominis tanq; iterus in superficie agri, & veluti manipulus post metentem, & non erit qui colligat. Sic dixit dominus: Ne laudet se sapiēs in sapientia sua, nec laudet se potēs in potentia sua, nec laudet se diues in diuitiis suis. Sed in hoc laudet se, qui laudat se, quod intelligit, & cognoscit me, quia ego dñs facio misericordiam, iudiciū, & iustitiā in terra. Hæc enim volo, dicit dominus, ecce dies veniunt, dicit dominus, & visitabo omnē circumcisum, & habentem præputium. Aegyptum, & Iehudah, & Edom, & filios Hammon, & Moab, & oēs habitates in extremo angulo mūdi, qui habitati in deserto, quia oēs gentes habent præputiū, & ois domus Isra el præputiū habet cordis.

Non esse mentes siderum constellationes. C A P. X.

A **V**dite verbum, quod locutus est dñs super vos domus Isra el. Sic dixit dñs: Vt gētiū ne discatis, & à signis cœli ne metuat, sed metuāt gētes ab eis. Quia statuta populorū vanitas sunt, quia lignū de sylua p̄cidit opus manuū artificis ascia, Argēto, & auro decorauit illud. Clauis & malleis coforauerūt illud, & nō egrediet e loco suo. Sicut palma æqualis est, & nō loquetur, portado portabit, quia nō incedit. Ne ita meas ab eo, quia nō malefaciet, & etiā benefaciet nō est in eo facultas. Nō est sicut tu dñe. Magn⁹ es, & magnū nomē tuū in fortitudine. Quis nō timebit te rex gentiū? Quia tibi cōuenit regnū quia inter oēs sapiētes gētiū, & inter oia regna cœli

Pal. 17. 2. Sup. 5. 2. Oke. 14. d.

Infra. 14. d.

Co. 10. d.

rum. Adduxit in eos super congregacionem iuuenum, vasta...

torum meridie, cadere feci super eam repente desolationem...

Conque- tunc terent as, quod ob prophetiam...

Si non tibi quid super erit in bonis...

Si non tibi quid super erit in bonis...

Si non tibi quid super erit in bonis...

Si non tibi quid super erit in bonis...

Si non tibi quid super erit in bonis...

Si non tibi quid super erit in bonis...

Si non tibi quid super erit in bonis...

Si non tibi quid super erit in bonis...

Si non tibi quid super erit in bonis...

Si non tibi quid super erit in bonis...

qui ascendere fecit filios Israel terra Aegypti. Sed, viuit domi...

qui ascendere fecit filios Israel terra Aegypti. Sed, viuit domi...

qui ascendere fecit filios Israel terra Aegypti. Sed, viuit domi...

qui ascendere fecit filios Israel terra Aegypti. Sed, viuit domi...

qui ascendere fecit filios Israel terra Aegypti. Sed, viuit domi...

qui ascendere fecit filios Israel terra Aegypti. Sed, viuit domi...

qui ascendere fecit filios Israel terra Aegypti. Sed, viuit domi...

qui ascendere fecit filios Israel terra Aegypti. Sed, viuit domi...

qui ascendere fecit filios Israel terra Aegypti. Sed, viuit domi...

qui ascendere fecit filios Israel terra Aegypti. Sed, viuit domi...

qui ascendere fecit filios Israel terra Aegypti. Sed, viuit domi...

qui ascendere fecit filios Israel terra Aegypti. Sed, viuit domi...

qui ascendere fecit filios Israel terra Aegypti. Sed, viuit domi...

audiendo audieritis me dixit dominus, vt non inferatis onus...

audiendo audieritis me dixit dominus, vt non inferatis onus...

audiendo audieritis me dixit dominus, vt non inferatis onus...

audiendo audieritis me dixit dominus, vt non inferatis onus...

audiendo audieritis me dixit dominus, vt non inferatis onus...

audiendo audieritis me dixit dominus, vt non inferatis onus...

audiendo audieritis me dixit dominus, vt non inferatis onus...

audiendo audieritis me dixit dominus, vt non inferatis onus...

audiendo audieritis me dixit dominus, vt non inferatis onus...

audiendo audieritis me dixit dominus, vt non inferatis onus...

audiendo audieritis me dixit dominus, vt non inferatis onus...

audiendo audieritis me dixit dominus, vt non inferatis onus...

audiendo audieritis me dixit dominus, vt non inferatis onus...

Si dixit dominus ad me: Vade, & eme vasculum figuli...

Si dixit dominus ad me: Vade, & eme vasculum figuli...

Si dixit dominus ad me: Vade, & eme vasculum figuli...

Si dixit dominus ad me: Vade, & eme vasculum figuli...

Si dixit dominus ad me: Vade, & eme vasculum figuli...

Si dixit dominus ad me: Vade, & eme vasculum figuli...

Si dixit dominus ad me: Vade, & eme vasculum figuli...

Si dixit dominus ad me: Vade, & eme vasculum figuli...

Si dixit dominus ad me: Vade, & eme vasculum figuli...

Si dixit dominus ad me: Vade, & eme vasculum figuli...

Si dixit dominus ad me: Vade, & eme vasculum figuli...

Si dixit dominus ad me: Vade, & eme vasculum figuli...

Si dixit dominus ad me: Vade, & eme vasculum figuli...

Supra. 52.

Infra. 38.2.

Infra. 38.2.

Infra. 38.2.

Infra. 38.2.

Infra. 38.2.

Supra. 52.

Supra. 52.

Supra. 52.

Infra. 38.2.

Infra. 38.2.

fic dixit dominus exercituum: Pro eo quod non parvifis verbis meis: Ecce mittam, & assumam vniuersas cognationes aquilonis, ait dominus: et ad Nebuchadnesar regem Babel seruum meum, & adducam eos ad terram istam, & ad habitatores eius, et ad omnes nationes istas in circuitu: & interficere faciam eos, & ponam eis in stuporem, & in sibilum, & in solitudines sempiternas. Perdereque faciam ex eis vocem gaudij, & pocnitentiae, vocem sponsi, & vocem sponsae, vocem molarum, & lumen lucernae. Et erit vniuersa terra haec in solitudinem, & in stuporem, & seruiet gentes istae regi Babel septuaginta annis. Et erit, cum impleti fuerint septuaginta anni, visitabo regem Babel, & gentem ipsam dixit dominus, iniquitatem eorum, & terram Chaldim, & ponam illam in solitudines sempiternas. Et adducam super terram ipsam omnia verba mea, quae locutus sum contra eam, omne quod scriptum est in libro hoc, quod prophetauit Irmeiah aduersum omnes gentes. Quia faciet in eis etiam ipsae gentes multae, & reges magni, & reddam eis secundum opus eorum, & iuxta opus manuum eorum. Quia sic dixit dominus deus Israel: Sume calicem vini furoris huius de manu mea, & propinare facies illum omnibus gentibus ad quas mitto te, et bibent, & tremant, & insanient a facie gladij, quem mitto inter eos: Et accepti calicem de manu domini, & propinare feci, omnibus gentibus ad quas misit me dominus. Nempe Ierusalaim, & ciuitates Iehudae, & regibus eius, & principibus eius, vt ponerem eas in solitudinem in stupore, & in sibilum, & in maledictionem secundum diem hanc. Paruoh quoque regi Aegypti, & seruis eius, & principibus eius, & omni populo eius. Et omnibus populis misisti, & omnibus regibus terrae Hus, & omnibus regibus terrae Pelitum, Achaloe, & Hazzah, & Hecron, & residuo Afsod, Edom, & Moab, & filiis Hammon: Omnibus regibus Sor, & vniuersis regibus Sidon, & omnibus regibus insularum qui sunt trans mare, Et Dedan, & Tema, & Buz, & vniuersis terminis anguli mundi, Et cunctis regibus Harabiae, hoc est, omnibus regibus Harabiae qui habitant in deserto. Et cunctis regibus Zimri, & vniuersis regibus Helam, & omnibus regibus Madai. Et cunctis regibus aquilonis propinquis, & remotis alteris ab alteris, & omnibus regibus terrae, quae sunt in superficie terrae: & rex Sefach bibet post eos. Et dices ad eos: Sic dixit dominus exercituum deus Israel: Bibite, & inebriamini, et vomite, et cadite, et non relurgatis a facie gladij, quem ego mitto inter vos. Et erit, si renuerint accipere calicem de manu tua, vt bibant, dices ad eos: Sic dixit dominus exercituum: Bibendo bibetis, Quia ecce ciuitati super quam inuocatum est nomen meum incipio male facere, & vos penitus eritis innoxij: Non eritis innoxij. Gladium uocabo super omnes habitatores terrae, dixit dominus exercituum: Et tu prophetaabis super eos omnia verba haec, & dices ad illos: Dominus de excelso rugiet, & de habitaculo sancto suo dabit uocem suam. Rugiendo rugiet super habitaculum suum, celusum ueluti calcantium, concinetur omnibus habitatoribus terrae. Venit sonitus usque ad extremum terrae, quia iudicium est domino cum gentibus, iudex est ipse omnis carnis: impios traderet gladio, dixit dominus. Sic dixit dominus exercituum. Ecce malum egreditur a gente in gentem, & turbo magnus suscitabitur a lateribus terrae, et erit interfecti a domino in die illa ab extremo terrae, usque ad extremum terrae: Non plangentur, nec colligentur, neque sepelientur, ueluti sterquilinum in superficie terrae erit. Vultate pastores, & clamate, & inuoluite vos in puluere maiores pecudum: quia copleti sunt dies vestri, ad iugulandum, alter alterum, & copletae sunt dispersiones vestrae, & cadens, ueluti uas de syderabile. Et peribit fuga a pastoribus, & euasio a maioribus pecudum. Vox clamoris pastorum, & ululatus maiorum pecudum: quia vastauit dominus pascua eorum. Et succisa sunt pascua pacifica propter iram furoris domini. Dereliquit ranquam leuculus tabernaculum suum, quia fuit terra eorum in desolatione propter iram inimici opprimentis, & iram furoris eius.

Sacerdotes prophetiam iustificare conantur.

Quia seruiet gentes Chaldaei, et ipsi uiceuersa seruiet eis: gentes iniquitatis.

Canonica.

A In principio regni Iehoiachim filij Iosiahu regis Iehudah, fuit uerbum istud a domino, vt diceret. Sic dixit dominus: Ita in anno domus domini, & loquere ad oes ciuitates Iehudah de quibus ueniunt, vt incuruet se in domo domini, vniuersa uerba quae praecipecti tibi, vt loquaris ad eos, ne prohibeas uerbum. Si forte audiant, & conuertantur uultusque a uia sua mala, & poeniteat me mali, quod cogito facere eis propter malitiam operum eorum. Et dices ad eos: Sic dixit dominus: Si non paruieris mihi, vt ambuletis in lege mea, qua dedi coram uobis. Vt obtuleretis uerbis seruorum meorum prophetarum, quos mitto ad uos mane surgendo, & mitendo, & non paruifis. Et dabo domum istam sicut Siloh, & urbem hanc dabo in maledictionem cunctis gentibus terrae. Et audierunt sacerdotes, & prophetae, & omnis populus Irmeiah loquentem uerba haec in domo domini. Et fuit, cum consummasset Irmeiah loqui omnia quae praecipectat dominus, vt loqueretur ad oem populum, apprehenderunt eum sacerdotes, & prophetae, & omnis populus dicendo: moriendo morieris. Quare prophetaisti in nomine domini, dicendo: sicut Siloh erit domus ista, & urbs ista desolabitur, vt non sit habitator? Et congregatus est omnis populus aduersum Irmeiah in domo domini. Et audierunt principes Iehudah haec, & ascenderunt de domo regis in domum domini, & sederunt in ostio portae domus nouae. Et dixerunt sacerdotes, & prophetae ad principes, & ad omnem populum dicendo: iudicium mortis est uiro huic, quia prophetauit contra ciuitatem istam, sicut audistis auribus uestris. Et ait Irmeiah ad omnes principes, & ad uniuersum populum dicendo: Dominus misit me, vt prophetaerem contra domum istam, & contra ciuitatem hanc oia uerba quae audistis. Et nunc bonas facite uias uestras, & opa uestra, & obaudite uocem domini dei uestri, & poenitebit dominus mali, quod locutus est aduersum uos. Ego autem ecce sum in manu uestra: facite mihi sicut bonum est, & sicut rectum est in oculis uestris. Veruntamen sciendo sciatis, quia si occideris me, sanguinem innocentem tradidisti super uos, & super ciuitatem istam, & super habitatores eius. In ueritate enim misit me dominus ad uos, vt loquerer in auribus uestris oia uerba haec. Et dixerunt principes, & omnis populus ad sacerdotes, & prophetas: non est uiro huic iudicium mortis, quia in nomine domini dei nostri locutus est ad nos: Surrexeruntque uiri de senioribus terrae, & dixerunt ad omnem coetum populi dicendo: Michah Morasites uaticinatus est in diebus Chizchiahu regis Iehudah, & ait ad oem populum Iehudah dicendo: Sic dixit dominus exercituum: Sion sicut ager arabitur, & Ierusalaim ut tumuli erit, & mons domus uestra excelsa sylvae. Nunquid interficiendo interfecit eum Chizchiahu rex Iehudah, & ois Iehudah? Nonne timuit dominum, & poenituit dominum mali, quod locutus fuerat aduersum eos? Et nos facimus malum grande contra animas nostras, et etiam uir uaticinatus est in nomine domini, Vriah uelut Semahiah de Chiriathieharim, & prophetauit aduersum ciuitatem istam, & uersus terram hanc iuxta omnia uerba Irmeiah. Et audiuit rex Iehoiachim, & omnes potentes eius, & omnes principes uerba eius, & quae sicut rex interficere eum: & audiuit Vriah, & timuit, fugitque, & ingressus est Aegyptum. Et misit rex Iehoiachim viros in Aegyptum, Elnathan filium Hachbor, & viros cum eo in Aegyptum. Et eduxerunt Vriah de Aegypto, & adduxerunt eum ad regem Iehoiachim, & percussit eum gladio, & proiecit cadauer eius in sepulchra filiorum populi. Itaque man? Achicam filij Saphan erat cum Irmeiah, vt non traderet eum in manu populi ad interficiendum eum.

Iussu domini Irmeiah regibus misit uincula, quibus mouetur subiecti Nebuchadnesar.

A In principio regni Iehoiachim filij Iosiahu regis Iehudah, fuit uerbum istud ad Irmeiah a domino dicendo: Sic dixit dominus ad me: Fac tibi uincula, & uetes, & pones ea super collum tuum. Et mittes ea ad regem Edom, & ad regem Moab, & ad regem filiorum Hammon, & ad regem Sor, & ad regem

Vndem rito quasi noui Ezechiae sculo parat salutem uaticinatur Biaz.

id est, publici, uel sepulchra pauperum.

regem Sidon per manum nunciorum qui ueniunt in Ierusalaim ad Sidchiahu regem Iehudah. Et praecipies eis, vt dominis suis dicant: Sic dixit dominus exercituum deus Israel: Sic dicetis dominis uestris: Ego feci terram, hominem, & animalia quae sunt in superficie terrae: potentia mea magna, & brachio meo exerto. Et dedi ea cui placuit in oculis meis. Et nunc dedi oes terras has in manu Nebuchadnesar regis Babel serui mei, & etiam bestias agri dedi ei, vt seruiat ei. Et seruiet ei oes gentes, & filio eius, & filio filij eius, donec ueniat tempus terrae eius, etiam ipsius, & seruiet ei gentes multae, & reges magni. Et erit, gens & regnum quae non seruiert Nebuchadnesar regi Babel, & qui non posuerit collum suum sub iugo regis Babel, gladio & fame & peste visitabo gentem illam ait dominus, donec consumam eos per manum eius. Et uos ne audiatis prophetas uestrorum, & diuinos uestrorum, & somnia uestra, & augures uestrorum, & maleficos uestrorum, qui dicunt uobis dicendo: Non seruietis regi Babel. Quia mendacium ipsi prophetaunt uobis, vt longe faciat uos a terra uestra, & eiciant uos, & per earis. Gens autem quae introduxerit collum suum in iugum Regis Babel, & seruiert ei, dimitti faciam eum in terra sua dixit dominus, & colet eam, & habitabit in ea. Et ad Sidchiahu regem Iehudah locutus sum secundum omnia uerba haec dicendo: introduce colla uestra in iugum regis Babel, & seruite ei, & populo eius, & uiuetis. Vt quid mortemini tu, & populus tuus gladio fame & peste, quem admodum locutus est dominus ad Gentem, quae non seruiert regi Babel? Et ne audiatis uerba prophetarum dicentium uobis dicendo: non seruietis regi Babel: quia mendacium prophetaunt uobis. Quia non misit eos, ait dominus: & ipsi prophetaunt in nomine meo mendaciter, vt eicere faciam uos, & pereatis uos, & prophetae, qui uaticinantur uobis. Et ad sacerdotes, & ad omnem populum istum locutus sum, dicendo: sic dixit dominus: ne audiatis uerba prophetarum uestrorum, qui prophetaunt uobis, dicens: quia mendacium prophetaunt uobis. Ne audiatis eos, seruite regi Babel, & uiuetis. Vt quid erit ciuitas haec solitudo? Et si prophetae sunt, & est uerbum domini cum eis, orent nunc dominum exercituum, vt non eant uasa quae remanent in domo domini, & in domo regis Iehudah, & in Ierusalaim, in Babel. Quia sic dixit dominus exercituum ad collinas, & ad mare, & ad bases, & ad residuum uasorum quae remanent in urbe hac, Quae scilicet non tulit Nebuchadnesar rex Babel, cum transfirare fecit Iechoniah filium Iehoiachim regem Iehudah de Ierusalaim in Babel, et omnes optimates Iehudah, & Ierusalaim, Quia sic dixit dominus exercituum, deus Israel: ad uasa quae relicta sunt in domo domini, & domo regis Iehudah, & Ierusalaim. In Babel adducentur, & ibi erunt usque ad diem, quo visitabo eos dixit dominus, & alcendere faciam ea, & redire faciam ea ad locum hunc.

Chananiah uisum lassa propheta C A P. X X V I I.

Et fuit, in anno ipso in principio regni Sidchiah regis Iehudah, anno quarto, mense quinto, dixit ad me Chananiah filius Hazur propheta, qui erat de Ghibhon, in domo domini in oculis sacerdotum, & omnis populi, dicendo: Sic dixit dominus exercituum deus Israel, dicendo: confregi iugum regis Babel. Tempore duorum annorum dierum redire faciam ad locum hunc omnia uasa domus domini, quae tulit Nebuchadnesar rex Babel de loco isto, & adduxit ea in Babel. Et Iechoniah filium Iehoiachim regem Iehudah, & omnem transfirationem Iehudah, qui ingressi sunt in Babel, redire faciam ad locum istum, ait dominus: conteram enim iugum regis Babel. Et dixit Irmeiah propheta ad Chananiah prophetam in oculis sacerdotum, & in oculis omnis populi, qui stabant in domo domini. Et ait Irmeiah propheta: Ame. Sic faciat dominus: suscitet dominus uerba tua quae prophetaisti, vt redire faciat

uasa domus domini, & omnem transfirationem de Babel ad locum istum. Veruntamen audi nunc uerbum hoc quod loquor in auribus tuis, & in auribus uniuersi populi. Prophetae qui fuerunt ante me, & ante te a seculo, & prophetauerunt super terras multas, & regna magna de praedio, afflictione, & peste. Propheta qui uaticinatus est de pace, cum uenerit uerbum prophetae, scietur propheta quem misit dominus in ueritate. Et tulit Chananiah propheta uetrem de collo Irmeiah prophetae, & confregit eum. Et ait Chananiah in oculis omnis populi, dicendo: Sic dixit dominus: Sic confringam iugum Nebuchadnesar regis Babel infra duos annos dierum, de collo omni gentium: & abiit Irmeiah propheta in uiam suam. Et fuit uerbum domini ad Irmeiah, postquam confregit Chananiah propheta uetrem de collo Irmeiah, prophetae dicendo: Vade, & dic ad Chananiah dicendo: Sic dixit dominus: uetes lignos confregisti, & facies per eis uetes ferreos. Quia sic dixit dominus exercituum deus Israel: iugum ferreum posui super collum cunctarum gentium istarum, vt seruiant Nebuchadnesar regi Babel, & seruiant ei, & insuper bestias agri dedi ei. Et dixit Irmeiah propheta ad Chananiah prophetam: Audi nunc Chananiah: Non misit te dominus. Et fidere fecisti populum istum in mendacio. Idcirco sic dixit dominus: Eace mitto te a facie terrae: hoc anno morieris, quia praeruaricationem locutus es contra dominum. Et mortuus est Chananiah propheta anno ipso, mense septimo.

Describit populi transfirationem, eiusque post LXX annos reditum, monet caueudum a falsis prophetis. C A P. X X I X.

Et haec sunt uerba literarum quas misit Irmeiah propheta de Ierusalaim ad residuum seniorum transfirationis, & ad sacerdotes, & ad prophetas, & ad omnem populum quem transfirare fecerat Nebuchadnesar de Ierusalaim in Babel. Postquam scilicet egressus est Iechoniah rex, & regina, & eunuchi, principes Iehudah, & Ierusalaim, & artifices, & inclusores de Ierusalaim. Per manum Elhafah filij Saphan, & Ghemariah filij Chilchiah (quos misit Sidchiah rex Iehudah ad Nebuchadnesar regem Babel in Babel) dicendo: Sic dixit dominus exercituum deus Israel, omni transfirationi, quam transfirare feci de Ierusalaim in Babel: Aedificate domos, & habitate, & plantate hortos, & comedite fructus eorum. Accipite uxores, & ginate filios, & filias, & accipite filios uis uxores, & filias uis date uis, & pariant filios, & filias: & multiplicare uos ibi, & non diminuatis uos. Et querite pacem ciuitatis, ad quam transfirare feci uos, & orate pro ea ad dominum: quia in pace illius, erit uobis pax. Sic enim dixit dominus exercituum deus Israel: Ne seductionem faciant uobis prophetae uestri, qui sunt in medio uestri, & diuini uestri: & ne audiatis somnia uestra, quae somniant. Quia falsum ipsi prophetaunt uobis in nomine meo: non misit eos dixit dominus. Sic enim dixit dominus deus? Postquam impleti fuerint in Babel septuaginta anni, visitabo uos, & suscitabo super uos uerbum meum bonum, vt reducam uos ad locum istum. Ego enim noui cogitationes, quas cogitatis super uos dixit dominus: cogitationes pacis, & non mali, vt dem uobis nouissimum, & spem. Et inuocabitis me, & ibi b

caeterum

posterioritate

non audierunt verba mea dixit dominus: quae nisi ad eos p...
E seruos meos prophetas mane surgendo, & mittendo, & non...
audistis dixit dominus. Vos autem audite verbum domini...
omnis transmigrationem quam emisi de Ierusalaim in Babel. Sic...
dixit dominus exercituum deus Israel ad Achab filium Cho-

laiah, & ad Sidchiahum filium Mahafiah, qui prophetant vos...
bis in nomine meo mendaciter: Ecce trado eos in manu Ne-...
buchadnesar regis Babel, & percutiet eos in oculis vestris. Et...
assumentur ex eis maledictio ab omni transmigratione Iehudah,

quae est in Babel, dicendo: Ponat te dominus, sicut Sidchias...
hu, & sicut Achab, quos combussit rex Babel igni pro eo qd...
fecerunt nephas in Israel, & adulterium commiserunt cum ve-

xoribus amicorum suorum, & locuti sunt verbum in nomi-...
ne meo mendaciter, quod non praecepi eis: id quod ego co-

tibi. Propterea omnes deuorantes te, deuorabuntur, & vni-...
uersi hostes tui vnuerfi ipsi in captiuitatem ibunt, & erunt di-...
ripientes te in direptione, & cunctos praedates te dabo in pre-

dam. Curabo enim sanitatem tuam, & a plagis tuis sanabo te.
dixit dominus, quia eiecitum vocauerunt te: Sion ipsi (aiunt)
qui requirat non est. Sic dixit dominus: ecce conuerto conuer-

sionem tabernaculorum Iahacob, & habitaculorum eius mis-...
erebor, & aedificabitur ciuitas super cumulum eius, & pala-

tium iuxta dispositionem eius habitabitur. Et egredietur ex...
eis vox gratiarum actionis, & vox gaudentium: & multipli-

care faciam eos, & non minuentur, & honorabo eos, & no-...
n at tenuabuntur. Et erunt filij eius sicut prius, & coetus eius cora-

foriore.
ge Perann
fuit Zrubab
hel, sicut in
mens dei spu-
ritu, Z. ch. 4.
typo vero Ie-
su Christi, qd
solus deo pa-
tri haeret ar-
gillime.

Disperum Iehulam in terram suam, ad baptismum ducendum, Rachel plorat, & nouam legem in cordibus scribendam.

scilicet
deurido a
Babylone,
Ezech. 40. &
Ezech. 44.
a remoto
loco.

d vindictam
bunt.

infra 49. g.
14. 44.

a de loco re
moto,

b nec te ut
inno: e enim
habeb.

Nonne filius preciosus est mihi Ephraim: nonne puer dele-...
ctabilis: Quia ex eo tempore quo locutus sum cum eo, recor-...
dado recordabor ei? adhuc, idcirco sonuerunt viscera mea, p-...
pter eum miserando miserabor ei? ait dñs. Statue tibi lapide e re-

cti ad agnoscedu viam, pone tibi cumulos altos, pone cor tuu...
ad semitam, via p qua ambulasti. Reuertere virgo Irl, reuertere...
ad ciuitates tuas. Vique quo vertes te huc, & illuc filia rex...

bellis: Quia creabit dñs nouu terra, & cuncta circudabit vru...
Sic dixit dñs exercituum deus Israel: Adhuc dicet verbu istud in...
terra Iehudah, & in vrbibus eius, quum conuerto captiui-

tatem eorum, benedicat tibi dñs habitaculum iustitiae, mons...
sanctus. Et habitabunt in ea Iehudah, & omnes ciuitates eius...
simul, agricolae, & proficiscuntur gregatim. Quia inebriare se-

ci animam lassam, & omnem animam trisit impleui. Propter hoc...
expergefactus sum, & vidi & somnus meus dulcis fuit mihi.

Ecce dies veniunt, dicit dñs, & seminabo domum Israel, & do-...
mum Iehudah femine hominis, & femine animalis. Et erit que-

admodum sollicitus sui super eos ad euellendu, & diruendu. &...
excutiendu, & perdendu, & malefaciedum, sic sollicitus ero...
super eos ad aedificandum, & plantandum dicit dñs. In die-

bus illis non dicet vltra: Patres comederunt vna acerbam,
& dentes filioru obstupuerunt. Sed vnusquisq ppter iniquitatem
suam morietur. Ois hois, qui comederit vna acerba, obstupescet
detes. Ecce dies veniunt dicit dñs, & serua cu domo Irl, & cum

domo Iehudah foedus nouu: no secundu foedus quod pepi-...
gi cum patribus eorum, in die qua apprehendi manum coe-

rum, vt educeret eos e terra Aegypti, quia ipsi irritum, fecer-...
unt pactu meum, & dñatus sum eis dicit dominus. Sed hoc erit...

foedus quod serua cu filijs Irl post dies ipsos dicit dominus. Da...
bo legem meam in medio eoru, & in corde eorum scriba eam, &...

ero eis in deum, & ipsi erunt mihi in populu. Et non doce-...
bunt vltra vnusquisq amicu suu, & vnusquisq fratru suu di-

cendo: Cognoscite dominum, omnes enim cognoscet me a mi-...
nimo eoru vsq ad maximu eoru, dicit dominus, quia propi-

Dxo. 34.

Supt. 2. f.
Surt. 7. b.

Prophetat Irmeiahu in carcere, &c.

C A P. X X X I.

Verbum quod fuit ad Irmeiahu a domino anno deci-...
mo Sidchiahu regis Iehudah. Ipse est annus octauus...
decimus anni Nebuchadnesar. Et tunc exercitus regis Babel...

tu? venit ad te dicendo: E me agru mess, qui est in Hanathoth...
quia tuus est iudicio redemptionis, vt emas, et venit ad me...
Chanamel filius patru mei iuxta verbum domini ad atriu cu...

Supt. 2. f.
Surt. 7. b.

preceptis eius, nec ascendit in cor meum, ut facerent abominatio-
nem hanc, ut peccare facerent Iehudah. Et nunc propterea sic
dixit dominus deus Israel ad civitatem hanc de qua vos dicitis: Trade-
tur in manu regis Babel gladio, & fame, & peste. Ecce congrega-
go eos de vniuersis terris ad quas eieci eos in furore meo, &
in ira mea, & in ira gradus, & redire facia eos ad locum istum,
& habitare faciam eos confidenter. Et erunt mihi in populum,
& ego ero eis in deum. Et dabo eis cor vnum, & viam vnam,
ut timeant me omnibus diebus, ut bene sit eis, & filiis eorum
post eos. Et feriam cum eis pactum sempiternum, quia non
reuertar a tergo eorum, ut benefaciam eis, & timorem meum
dabo in corde eorum, ut non recedant a me. Et gaudebo super
eos benefaciendo eis, & plantabo eos in terra hac in veri-
tate, corde meo, & tota anima mea. Quia sic dixit dominus: Sicut
adduxi in populum istum omne malum grande hoc, sic adducam
super eos omne bonum, quod loquor super eos. Et posside-
bitur ager in terra ista, de qua dicitis quod deserta est, ut non
sit homo, & iumentum, data est in manu Chaldam. Agros
argento ement, & scribet in libro, & signabit & testificari fa-
ciet testes in terra Benjamin, & in circuitu Ierusalaim, & in ci-
uitatibus Iehudah, & in ciuitatibus montanis, & in ciuitatibus
campestribus, & in ciuitatibus quae sunt ad austrum, quia redire
faciam captiuitatem eorum dixit dominus.

De conuersione Iehudah, & Ierusalaim, desolando verbo dei & Christo nasci-
turo. C A P. XXXIII.

A Fuit verbum domini ad Iermeiam secundo. (Et ipse
adhuc erat clausus in atrio custodiae) dicendo: Sic dixit
dominus qui magnificat Ierusalaim, dominus qui format
illam ut stabili faciat illam dominus nomen eius: Clama
ad me, & respondebo tibi, & annuntiabo tibi grandia,
& fortia, & quae non cognouistis. Sic enim dixit dominus deus Israel
ad domus vrbis huius, & ad domos regum Iehudah, quae de-
structae sunt arietibus, & securibus. Eo quod habitatores earum
ibant ad imicandum cum Chaldam ad impedendum eas
domos cadaueribus hominum, quos percute feci in furore
meo, & ira mea. Et cur abscondi faciem meam a ciuitate hac
propter omnem iniquitatem eorum. Ecce ego curo ipsi Ierusalaim
sanitatem, & medicinam, & curabo eos, & reuelabo eis multum
dilectam pacis, & veritatis. Et redire facia captiuitatem Iehudah,
& captiuitatem Israel, & aedificabo eos sicut in principio. Et
emundabo illos ab omni iniquitate sua, qua peccauerunt con-
tra me, & quibus praeuaricauerunt contra me. Et erit
mihi in nomen gaudium, laudem, & gloriam cunctis gentibus
terrae, quae audierint omne bonum, quod ego faciam eis, &
pauent, & tremunt super omni bono, & super omni pace
quam ego faciam eis. Sic dixit dominus: Adhuc audietur in loco
hoc de quo dicitis quod deserta est, ut non sit homo, nec
animal in ciuitatibus Iehudah, & in plateis, quae desolatae sunt,
ut non sit homo, nec habitator, nec animal. Vox gaudij, &
vox letitiae, vox sponsae, & vox sponsae, vox dicentium: Con-
fitemini domino exercituum, quoniam bonus dominus, quoniam
in seculum misericordia eius, adducuntur confessionem in do-
mum domini, quia reducere facia captiuitatem terrae, sicut in prin-
cipio dixit dominus. Sic dixit dominus exercituum: Adhuc erit in loco
isto deserto absque homine, usque ad animal, & in cunctis ciuita-
tibus eius, habitaculum pastorum, & accubantium pecorum. In ci-
uitatibus montanis, in ciuitatibus campestribus planticiae, & in
ciuitatibus quae sunt ad austrum, & in terra Benjamin, & in cir-
cuitu Ierusalaim, & in ciuitatibus Iehudah, adhuc transibunt
pecora ad manum numerantis, dixit dominus. Ecce dies veniunt, dixit
dominus, & constitutabo verbum bonum, quod locutus sum ad domum Israel,
& ad domum Iehudah. In diebus illis, & in tempore illo germinare fa-
ciet ipsi Dauid germen iustitiae, & regnabit rex, & prosperabit,
& faciet iudicium, & iustitiam in terra. In diebus illis seruabit Iehu-
dah, & Ierusalaim habitabit confidenter, & iste qui vocabitur caeser

dominus iustus noster. Quia sic dixit dominus: Non excidet ipsi Dauid vir
sedes super solium domus Israel. Et facerentibus Leuitis non excidet
vir a facie mea, offerens holocaustum, & adolens sacrificium, & fac-
iens sacrificium, omnibus diebus. Et fuit verbum domini ad Iermeiam di-
cendo: Sic dixit dominus: Si irritare potestis pactum meum diei, & pactum
meum noctis quod pepigi cum Noach, ut non sit dies, & nox in
tempore suo. Et si pactum meum irritari poterit cum Dauid seruo meo,
ut non sit ei filius regnans super thronum eius, & cum Leuitis facerentibus
bus ministris meis. Quae modum non potest numerari exercitus
caeli, nec mensurari potest arena maris, sic multiplicabo semen
Dauid serui mei, & Leuitas ministrantes mihi. Et fuit verbum
domini ad Iermeiam dicendo: Nonne vidisti quod populus iste locutus est
dicendo: Duas familias quas elegerat dominus, abiecit, & populum
meum filij eorum deseruerunt, ut non sit ultra gens coram eis. Sic dixit
dominus: Si non erit pactum meum cum die, & nocte, statuta caeli, & terra
non posui. Et non semine Iahacob, & Dauid serui mei abiiciam,
ut non assumam de semine eius dominantes semini Abraham, Iseac
& Iahacob. Reducam enim captiuitatem eorum, & miserabor eorum.

Ministrantes autem ciuitatem: Incepantur qui fratres libertate donatos
reuerunt in Seruitutem. C A P. XXXIII.

Verbum quod fuit ad Iermeiam a domino. Et nebuchadne-
sar rex Babel, & ois exercitus eius, vniuersaeque regna terrae
potestatis manus eius, & ois populus bellabant contra Ierusalaim, &
contra ois vrbes eius dicendo: Sic dixit dominus deus Israel: Va-
de, & dic ad Sidchiahum regem Iehudah, & dic ad eum: Sic dixit
dominus: Ecce do ciuitatem hanc in manu regis Babel, succendet
eam igni. Et tu non euades de manu eius, sed comprehendes
do comprehendens, & in manu eius tradens, & oculi tui oculos
regis Babel videbunt, & os eius os tuum alloquetur, & Babel in-
tra oibis. At tamen audi verbum domini Sidchiahum rex Iehudah,
Sic dixit dominus ad te: Non morieris gladio. In pace morieris, & se-
cundum combustiones patrum tuorum regum priorum, qui fuerunt ante
te, sic comburent te, & vae domine plangent te, quia verbum locutus
sum dixit dominus. Et locutus est Iermeiam propheta ad Sidchiam
hu regem Iehudah vniuersa verba haec in Ierusalaim. Et exercitus
regis Babel pugnabat contra Ierusalaim, & contra ois ci-
uitates Iehudah, quae remanserunt contra Lachis, & contra Hazekah.
Iste enim remanserunt de ciuitatibus Iehudah, vrbes munitae.
Verbum quod fuit ad Iermeiam a domino postquam percussit rex Sid-
chiahum foedus cum omni populo in Ierusalaim predicando seruis &
ancillis libertatem. Ut dimitteret vnusquisque seruum suum, & vnus-
quisque ancillam suam, Hebraeam & Hebraeam, liberos, ut non vteretur eis
delicta Iehudaeo fratre suo vnusquisque. Et audierunt ois principes
populi, & vniuersus populus, qui venerat in pactum, ut dimitteret vnus-
quisque seruum suum, & vnusquisque ancillam suam, liberas, ut non vteretur
eis amplius, & audierunt, & dimiserunt. Et conuersi sunt deinceps,
& redierunt seruos, & ancillas, quos dimiserat liberos, & sub-
iugauerunt eos in seruos, & in ancillas. Et fuit verbum domini ad Ier-
meiam a domino dicendo: Sic dixit dominus deus Israel: Ego percussit foedus
cum patribus vestris, in die qua eduxi eos de terra Aegypti de do-
mo seruorum dicendo: In fine septem annorum dimittetis vnusquisque
fratrem suum Hebraeam, qui vendidit se tibi, & seruet tibi sex an-
nis, & dimittes eum liberum a te, & non audierunt patres vestri
me, nec inclinauerunt aurem suam. Et conuersi estis hodie, & fecistis
rectum in oculis meis, ut praedicaretis libertatem vnusquisque
que amico suo, & in istis pactum in conspectu meo in domo super
quam inuocatum est nomen meum. Et reuersi estis, &
maculastis nomen meum, & redixistis vnusquisque seruum
suum, & vnusquisque ancillam suam, quos dimisistis liberos, in
animam suam, & subiugastis eos ut sit vobis in seruos, & an-
cillas. Propterea sic dixit dominus: Vos non obedistis mihi,
ut praedicaretis libertatem vnusquisque fratri suo, & vnusquisque
que amico suo. Ecce ego praedico vobis libertatem dixit do-
minus, ad gladium, & ad pestem, & ad famem, & dabo vos
in commotionem cunctis regnis terrae. Et dabo viros
qui transgressi sunt pactum meum, qui non statuerunt

runt verba foederis, quod percusserunt in conspectu meo: qui
vitulum conciderunt in duas partes, & transferunt inter di-
uisiones eius. Principes Iehudah, & principes Ierusalaim, eunu-
chos, & sacerdotas, & omnem populum terrae, qui transferunt
inter diuisiones vituli: Dabo eos in manum inimicorum eorum,
& in manu quaerentium animam eorum, & erit morticinium
eorum in escam volatilibus caeli, & animalibus terrae. Et Sid-
chiahum regem Iehudah, & principes eius dabo in manum ini-
micorum eorum, & in manum quaerentium animam eorum,
& in manum exercitus regis Babel, qui ascenderunt a vobis.
Ecce praecipio, dixit dominus, & reducam eos ad ciuitatem
hanc, & praeliabuntur aduersus eam, & capient eam, & incen-
det eam igni: & ciuitates Iehudah dabo in solitudinem, ut non
sit habitator.

Iehuda & Ierusalaim inobedientia increpatur.
C A P. XXXV.

Verbum quod fuit ad Iermeiam a domino, in diebus Ie-
hoiachim filij Iosiahum regis Iehudah, dicendo: Vade ad
domum Rechabitarum, alloquere eos, & introduce eos in do-
mum domini, in vnum cubiculum, & propinabis eis vinum.
Et assumpsi Iazaniah filium Iermeiam filij Chabassiniah, et fra-
tres eius, & omnes filios eius, & vniuersam domum Rechabi-
tarum. Et introduxi eos in domum domini in cubiculum fi-
liorum principum, quod erat supra cubiculum Mahaseiah fi-
lij Salum custodis liminis. Et posui coram filiis domus Re-
chabitarum cyphos plenos vino, & calices, & dixi ad eos: Bi-
bite vinum. Et dixerunt: Non bibemus vinum, quia Iehona-
dab filius Rechab pater noster praecipit nobis dicendo: Non
bibetis vinum vos, & filij vestri vsque in seculum. Et domum
non aedificabitis, & sementem non seretis, & vineam non plan-
tabit, nec erit vobis. Sed in tabernaculis habitabitis cunctis
diebus vestris, ut viuatis diebus multis, in superficie terrae in
qua peregrinamini. Et obediimus voci Iehonadab filij Re-
chab patris nostri in omnibus quae praecipit nobis, ut non bi-
beremus vinum cunctis diebus nostris, nos, uxores nostrae, fi-
lij nostri, & filiae nostrae. Neque aedificare domos pro ha-
bitatione nostra, & vinea, & ager, & sementis non fuit nobis.
Sed habitauimus, in tabernaculis, & obediimus, & fecimus
iuxta omnia quae praecipit nobis Iehonadab pater noster. Et
fuit, cum ascenderet Nebuchadnesar rex Babel ad terram, dixi-
mus: Venite, & ingrediamur Ierusalaim a facie exercitus Chaf-
dim, & a facie exercitus Aram, & mansimus in Ierusalaim. Et
fuit verbum domini ad Iermeiam dicendo: Sic dixit dominus
exercituum, deus Israel: Vade, & dic viris Iehudah, & habitato-
ribus Ierusalaim: Nonne recipietis disciplinam, ut obediat ver-
bis meis dixit dominus? Firmatum est verbum Iehonadab
filij Rechab, quod praecipit filiis suis, ut non biberent vinum,
& non biberunt vsque ad diem hanc, quia paruerunt praece-
pto patris sui: ego autem locutus sum ad vos mane surgendo,
& loquendo, & non obedistis mihi. Nihilque ad vos omnes ser-
uos meos prophetas mane surgendo, & mittendo, dicens: Con-
uertimini obsecro vnusquisque a via sua mala, & bona facite
opere vestra, & ne ambuletis post deos alienos, ut seruiatis eis,
& habitabit in terra quam dedi vobis, & patribus vestris: &
non inclinastis aurem vestram, nec obedistis mihi. Quia firmaue-
runt filij Iehonadab, filij Rechab, praecipit patris sui, quod
praecipit eis: populus autem iste non obedierunt mihi. Idcirco
sic dixit dominus deus exercituum deus Israel: Ecce addu-
co super Iehudah, & omnes habitatores Ierusalaim, omne ma-
lum quod locutus sum super illos, pro eo quod locutus sum
ad eos, & non audierunt, vocaui illos, & non responderunt. Do-
mum autem Rechabitarum dixit Iermeiah: Sic dixit dominus exer-
citus deus Israel: Pro eo quod obedistis praecipit Iehonadab pa-
tris vestri, & custodistis omnia mandata eius, & fecistis iuxta
omnia quae praecipit vobis. Propterea sic dixit dominus exer-
citus deus Israel: Non excidetur vir de Iehonadab filio Re-

chab stans in conspectu meo cunctis diebus.
Libri Ieremiahu coram populo lectus, per regem Iehoiachim exiit.
C A P. XXXVI.

Et fuit, anno quarto Iehoiachim filij Iosiahum regis Iehu-
dah fuit verbum hoc ad Iermeiam a domino dicendo:
Tolle tibi volumen libri, & scribe in eo omnia verba, quae locu-
tus sum tibi, aduersum Israel, & Iehudah, & aduersum ois
gentes a die qua locutus sum ad te, a diebus Iosiahum vsque ad
diem hanc. Si forte audiant domus Iehudah omne malum quod
cogito facere eis, ut reuertantur vnusquisque a via sua mala, et
propitius ero iniquitati eorum et peccato eorum. Et vocaui
Iermeiam Baruch filium Neriah: & scripsit Baruch ex ore Ie-
meiah, omnia verba domini, quae locutus est ad eum in vo-
lamine libri. Et praecipit Iermeiah Baruch dicendo: Ego sum
deuentus, non possum ingredi domum domini. Ingredere tu,
& lege in volumine, quod scripsisti ex ore meo, verba domini in
auribus populi in domo domini in die ieiunij: & etiam in au-
ribus omnis Iehudah, qui veniunt de ciuitatibus suis leges ea.
Si forte cadat oratio eorum in conspectu domini, & reuertan-
tur vnusquisque a via sua mala, quia magnus est furor, & ira
quam locutus est dominus super populum hunc. Et fecit Ba-
ruch filius Neriah iuxta omnia quae praecipit ei Iermeiah pro-
pheta. Jeggendo in libro vsque ad diem in domo domini. Et fuit,
anno quinto Iehoiachim filij Iosiahum regis Iehudah mensis no-
no, praedicauerunt ieiunium in conspectu domini omni populo
in Ierusalaim, & vniuerso populo qui veniebat oia vrbibus Ie-
huda in Ierusalaim. Legitque Baruch in libro verba Iermeiah,
in domo domini, in cubiculo Ghemariahu filij Saphan scri-
bae, in atrio superiori ostij portae domus domini noae, in au-
ribus omnis populi. Et audiuit Michaihu filius Ghemariahu
filij Saphan oia verba domini ex libro. Descenditque in domum regis
ad cubiculum scribae, & ecce ibi ois principes sedebat: Elisamah
scriba, & Delaiahu filius Semahiahu, et Elnathan filius Hachbor
& Ghemariahu filij Saphan, & Sidchiahum filij Chananiahu,
et vniuersi principes. Et nunciavit eis Michaihu oia quae au-
diuit, legente Baruch in libro in auribus populi. Et miserunt om-
nes principes ad Baruch, Iehudi filium Nethaniahu filij Se-
lemiahu filij Chusi, ut diceret: Volumen in quo legis in auribus
populi, sume in manu tua, & veni: Et tulit Baruch filius
Neriah volumen in manu sua, & venit ad eos. Et dixerunt ad
eum: Sede nunc, & lege illud in auribus nostris: & legit Baruch
in auribus eorum. Et fuit, quum audissent omnia verba dei,
expauerunt vnusquisque ad amicum suum, & dixerunt ad Ba-
ruch: Nunciando nunciabimus regi omnia verba haec. Et Ba-
ruch interrogauerunt dicendo: Nuncia nunc nobis quomodo
descripsisti omnia verba haec ex ore eius? Dixit autem eis Baruch:
Ore suo legebat mihi omnia verba haec, & ego scribebam in
libro atramento. Et dixerunt principes ad Baruch: Vade ab-
scinde te tu, & Iermeiah, & nemo sciat vbi sitis. Et ingressi sunt
ad regem in atrium. Volumen autem commendauerunt in cubicu-
lo Elisamah scribae. Et nunciauerunt in auribus regis omnia
verba haec. Et misit rex Iehudi, ut caperet volumen. Et tulit il-
lud de cubiculo Elisamah scribae, & legit in ipso in auribus
regis, & in auribus omnium principum, qui stabant iuxta re-
gem. Rex autem sedebat in domo hyemali mense nono, & a-
rula coram eo ardebat. Et fuit, cum legisset Iehudi tres pagel-
las, & quatuor, scidit illud nouacula scribae, & proiecit in ignem
qui erat in arula, donec consumeretur omne volumen super
ignem qui erat in arula. Et non timuerunt, nec sciderunt vestimen-
ta sua, rex, & omnes serui eius, qui audiebant omnia verba ista.
Et etiam Elnathan, & Delaiahu, & Ghemariahu deprecati sunt
regem, ne combureret volumen: & non audiuit eos. Et praecipit rex
Ierachmeel filio Melech, & Seraiah filio Hazriel, & Selmiahu
filio Habdeel, ut tollerent Baruch scribam, & Iermeiam pro-
pheta. Abscondit autem eos dominus. Et fuit verbum domini ad Iermeiam:
postquam combusserat rex volumen, & verba quae scripsit Ba-
ruch ex ore Iermeiah, dicendo: Reuertere, tolle tibi volumen

n vitus hic
erat inueni-
fuerit, ut
genus.

b differenti-
pu gnantur co-
tra Aegypti-
os.

c calicum,
feu crateri.

d Hresio
fata est, seu
executio data
verbis Ieho-
nadae.

Supra. 18. b.
& 13. b.

Exo. 22.
Deu. 13. d.

runt

alterum, & scribe in eo omnia verba priora, quae erant in volumine priori, quod cōbulsit Iehoiachim rex Iehudah. Et ad Iehoiachim regem Iehudah, dices: sic dixit dominus: Tu combulsisisti volumine istud, dicendo: Quare scripsisti in eo, dicendo: Veniendo veniet rex Babel, & vastare faciet terram hanc, & cessare faciet ex ea homines & animalia: Propterea sic dixit dominus ad Iehoiachim regem Iehudah: Non erit ei sedens super solio David, & cadaver eius erit proiectum ad aëstum in die, & ad gelu in nocte. Et visitabo super eum, & semen eius, & seruos eius, in quietate eorum: & adducam super eos, & super habitatores Ierusalaim, & viros Iehudah, omne malum quod locutus sum ad eos, & non audierunt. Irmeiahu autem tulit volumen alterum, & dedit illud Baruch filio Neriahui scribae. Et scripsit in eo ex ore Irmeiahu omnia verba libri, quem cōbulsit Iehoiachim rex Iehudah igni, & adhuc super ea ad dita sunt verba multa similia.

Irmeiahu urbis excelsium praedicens, a Sidchiahu rege mittitur in carcerem. C A P. X X X V I I.

A T regnavit rex Sidchiahu filius Iosiahui pro Choniahu filio Iehoiachim, quem regem constituit Nebuchadrefar rex Babel in terra Iehudah. Et non obedivit ipse: & serui eius, & populus terrae, verbis domini, quae locutus est per Irmeiahu prophetam. Et misit rex Chidchiahu Iehuchal filium Selemlah, & Sephaniah filium Mahafiah sacerdotem, ad Irmeiahu prophetam, vt dicerent: Ora quae pro nobis ad dominum deum nostrum. Et Irmeiahu venit, & egressus est in medium populi, & non posuerunt eum in domum carceris. Exercitus autem Parhoh egressus est de Aegypto: & audierunt Chaldim, qui obidebant Ierusalaim, auditum eorum, & ascenderunt ab Ierusalaim. Et fuit verbum domini ad Irmeiahu prophetam, dicendo: sic dixit dominus deus Israel: Sic dicetis ad regē Iehudah, qui misit vos ad me, vt inquiratis me: Ecce exercitus Parhoh, qui egressus est vobis in auxiliū, reuersus est in terram suam in Aegyptum. Et redibunt Chaldim, & bellabūt cōtra ciuitatem hanc, & capient eam, & succendent eam igni. Sic dixit dominus: Ne decipiatis animas vestras, dicendo: Eundo ibunt a nobis Chaldim: quia non ibunt. Imo si percuteritis omnem exercitum Chaldim, qui praeliantur vobiscum, & remaneant ex eis viri transfugi, vnusquisque in tentorio suo confurgent, & incendēt ciuitatem hanc igni. Et fuit, cū ascendisset exercitus Chaldim ab Ierusalaim propter exercitū Parhoh: Egressus est Irmeiahu de Ierusalaim, vt iret in terrā Biniamin, vt diuideret seipsum inde, quia erat in medio populi. Et fuit in porta Biniamin, & ibi erat praepositus, & nomen eius Iriah, filius Selemlah filij Chananiah: & apprehendit Irmeiahu prophetam, dicendo: Ad Chaldim tu dilaberis. Dixitq; Irmeiahu: falsum est, non dilabor ad Chaldim. Et non audiuit eum, sed cōprehendit Iriah Irmeiahu, & adduxit eū ad principes. Et irati sunt principes contra Irmeiahu, & percutere fecerunt eum, & posuerunt eum in domū carceris, in domum Iehonathan scribae: ipsam enim fecerunt domū carceris. Cū ingressus esset Irmeiahu in domum laei, & in locū vbi manebant detenti, mansit ibi Irmeiahu diebus multis. Et misit rex Sidchiahu, & tulit eum, & interrogauit eum rex in domo sua absconditē, & dixit: Num est verbum a domino? Et dixit Irmeiahu: Est. Et dixit: In manum regis Babel traderis. Et dixit Irmeiahu ad regem Sidchiahu: Quid peccaui tibi, & seruis tuis, & populo huic, quia posuisti me in domum carceris? Et vbi sunt prophetae vestri, qui prophetauerunt vobis, dicendo: Non veniet rex Babel contra vos, & contra terram hanc? Et nunc audi obsecro domine mi rex: Cadat obsecro deprecatio mea in conspectu tuo, & ne redire facias me in domum Iehonathan scribae, ne moriar ibi. Et praecipit rex Sidchiahu, & commendauerunt Irmeiahu in atrio custodiae. Et dedit ei rotam panis per diem de platea pistorum, donec consumeretur omnis panis de ciuitate: & mansit Irmeiahu in atrio custodiae.

Supra. 10. a.

Principes petunt Irmeiahu occidit, mittitur in locum, per Hebedmelech eunuchum extrahitur. C A P. X X X V I I I.

A Vditur autem Septhathiah filius Matthan, & Ghedaliahu filius Paschur, & Iuchal filius Selmeiah, & Paschur filius Malchiah, verba quae Irmeiahu loquebatur ad omnem populum, dicendo, sic dixit dominus: Qui manserit in ciuitate ista, morietur gladio, fame, & peste: qui autem exierit ad Chaldim, viuet, & erit ei anima eius in spoliū. Sic dixit dominus: Tradendo tradetur ciuitas haec in manū exercitus regis Babel, & capiet eam. Et dixerunt principes ad regem: Moriatur quae sumus vir iste: vt quid enim debilitat manus virorum belli, qui remanserunt in ciuitate hac, & manus vnuerſi populi, loquendo ad eos secundum verba haec: quia vir iste non querit pacem populo huic, sed malum. Et dixit rex Sidchiahu: Ecce est in manibus vestris. Non enim est consentaneum, vt rex possit facere aliquid contra vos. Et tulerunt Irmeiahu, & proficere fecerunt in cisternam Malchiah filij Melech, qui erat in atrio custodiae, & submiserunt Irmeiahu funibus: in cisterna autem non erat aqua, sed lutum, & defixus est Irmeiahu in coenium. Et audiuit Hebedmelech Aethiops vir eunuchus, (& ipse erat in domo regis) q̄ posuissent Irmeiahu in cisternam: (& rex sedebat in porta Biniamin.) Et egressus est Hebedmelech de domo regis, & locutus est ad regem, dicendo: Domine mi rex, male fecerunt viri isti omnia quae fecerunt in Irmeiahu prophetam, quem proficere fecerunt in cisternam: & morietur in loco ipso propter famem: non enim est panis vltra in ciuitate. Et praecipit rex Hebedmelech Aethiopi, dicendo: Tolle in manu tua hinc XXX. viros, & ascende fac Irmeiahu prophetam de cisterna, antequam moriatur. Et allumpſit Hebedmelech viros qui erant in potestate sua, & ingressus est domum regis sub thesaurum, & tulit inde veteres pannos, & antiq̄s deuaſtatos, & misit eos ad Irmeiahu in cisternā p̄ funes. Et dixit Hebedmelech Aethiops ad Irmeiahu: Pone nunc veteres pannos deuaſtatos sub axillis manū tuarum subter funes: & fecit Irmeiahu sic. Et extraxerunt Irmeiahu funibus, & ascendere fecerunt eum de cisterna: & mansit Irmeiahu in atrio custodiae. Et misit rex Sidchiahu, & tulit Irmeiahu prophetam ad se, ad introitū tertium, qui erat in domo domini: & dixit rex ad Irmeiahu: Interrogo te verbum, ne abscondas a me quicquam. Dixit autem Irmeiahu ad Sidchiahu: Si annunciauero tibi, nonne mori faciedo, mori facies me? Et si consuluero tibi, non parebis mihi. Et iurauit rex Sidchiahu ipsi Irmeiahu clam, dicendo: Viuit dominus qui fecit nobis animam hanc, si occidero te, & si tradidero te in manū virorum istorum, qui quaerunt animum tuum. Et dixit Irmeiahu ad Sidchiahu: sic dixit dominus deus exercituum deus Israel: Si exeundo exieris ad principes regis Babel, viuet anima tua, & ciuitas haec non succendetur igni, & viues tu, & familia tua. Si autem non exieris ad principes regis Babel, tradetur ciuitas haec in manum Chaldim, & succendent eam igni, & tu non effugies de manu eorum. Et dixit rex Sidchiahu ad Irmeiahu: Timeo propter Iehudgos, qui transfugerūt ad Chaldim, ne forte dent me in manum eorum, & illudāt mihi. Et dixit Irmeiahu: Non tradent. Audi quaeſo vocem domini qua loquor ad te, & bene erit tibi, & viuet anima tua. Si autem reuerſeris exire, hoc est verbum, quod ostendit mihi dominus. Et ecce omnes mulieres quae remanserunt in domo regis Iehudah, educūtur ad principes regis Babel: & ipſae dicunt: suaserunt tibi, & praualuerunt tibi viri pacis tuae: inſiſti sunt in coeno pedes tui, conuerſi sunt retrorsum. Et omnes vxores tuas, & filios tuos educent ad Chaldim, & tu non euades de manu eorum. Sed in manu regis Babel capieris, & ciuitatem hanc comburere facies igni. Dixit autem Sidchiahu ad Irmeiahu: Nemo sciat verba ista, & non morieris. Si autē audierint principes, q̄ locutus sum tecum, & venerint ad te, & dixerint tibi, indica nunc nobis quid locutus es ad regem, ne cōtes a nobis, & non interficiemus te, & quid locutus est ad te rex: Dices ad eos:

Infra. 21. a. 4. Regū. 25. a.

a. scariotū.

Infra. 43. b.

Gen. 13. b.

eos: Cadere feci deprecationem meam coram rege, ne reduceret faceret me in domū Iehonathan, ne moriar ibi. Venerūtq; omnes principes ad Irmeiahu, & interrogauerunt eum, & nūcrauit eis iuxta omnia verba haec, quae praecipit rex: & tacuerunt ab eo, quia non est auditum verbum. Et mansit Irmeiahu in atrio custodiae vsque ad diem quo capta est Ierusalaim: et factum est, vt caperetur Ierusalaim.

Capitur ciuitas, Sidchiahu fugit, comprehenditur, ex oculatur. Irmeiahu & Hebedmelech liberantur. C A P. X X X I X.

A Nno nono Sidchiahu regis Iehudah, mēse decimo, venit Nebuchadrefar rex Babel, & omnis exercitus eius in Ierusalaim, & obſederunt eam. Vndecimo autem anno Sidchiahu, mēse quarto, nona mensis contraſta est ciuitas. Et ingressi sunt omnes principes regis Babel, & sederunt in porta media Nergalſareſer, Sangharnabo, Sarſechim, Rabſaris, Narghalſareſer, Rabmagh, & omnes reliqui principes regis Babel. Et fuit, cum vidisset eos Sidchiahu rex Iehudah, & oēs viri bellatores, fugerunt, & egressi sunt nocte de ciuitate p̄ viā horti regis, per portam quae erat inter duos muros: & egressus est per viam defertū. Et percutus est exercitus Chaldim, & comprehenderunt Sidchiahu in defertis Ierecho, & tulerunt eum, & ascendere fecerunt eum ad Nebuchadrefar regē Babel in Riblah, quae est in terra Chamath: & locutus est cum eo iudicia. Et iugulauit rex Babel filios Sidchiahu in Riblah in oculis eius: & omnes nobiles Iehudah iugulauit rex Babel. Et oculos Sidchiahu caecauit, & vinxit eum in compedibus, vt adduceret eum in Babel. Domumq; regis, et domos populi succenderunt Chaldim igni, & muros Ierusalaim diruerūt. Residuum autem populi, qui remanserat in ciuitate, & transfugas qui transfugerant ad eum, & residuum populi, q̄ remanserat, transfugit Nebuzaradan magister laniorum in Babel. Et de plebe pauperum quibus non erat quicquam, remanere fecit Nebuzaradan magister laniorum in terra Iehudah, et de die eis vineas, & agros in die illa. Praecepit autē Nebuchadrefar rex Babel super Irmeiahu, per manū Nebuzaradan magistri laniorum, dicendo: Tolle illum, & oculos tuos pone super illum, & ne facias ei quicquam mali, sed secundum quod loqueretur ad te, sic facies cum eo. Misitq; Nebuzaradan magister laniorum, & Nebuzabban, Rabſaris, & Nergalſareſer, Rabmagh, & omnes magistri regis Babel. Et miserunt, & tulerunt Irmeiahu de atrio custodiae, & tradiderunt eum Ghedaliahu filio Achicam filij Saphan, vt educerent eum ad domum, & habitaret in medio populi. Ad Irmeiahu autem fuerat verbū domini, cum esset clausus in atrio custodiae, dicendo: Vade, & dic ad Hebedmelech Aethiopem, dicendo: Sic dixit dominus exercituum deus Israel: Ecce adduco verba mea super ciuitatem hanc in malum, & non in bonum, & erunt in conspectu tuo in die illa. Et liberabo te in die illa, dixit dominus, & non trade ris in manum virorum a quorum tu formidas facie. Sed erue do eruam te, & gladio non cades: & erit tibi anima tua in spolio tuo, quia fidisti mihi, ait dominus.

Irmeiahu datur libertas proficiendi quo uelit, Iohathan dicit Ghedaliahu dicit eadem suam. C A P. X L.

conſpectu tuo est: ad locum qui bonus, & rectus est in oculis tuis, vt vadas, vade. Et adhuc eo quoquam non reuertente, reuertere ait, ad Ghedaliahu filium Achicam filij Saphan, quem praeposuit rex Babel ciuitatibus Iehudah, & habita cum eo in medio populi: vel ad omnem locum, qui rectus est in oculis tuis, vt vadas, vade. Et dedit ei magister laniorū portionem, & munus, et dimisit eum. Venit autem Irmeiahu ad Ghedaliahu filium Achicam in Miſpah, & habitauit cum eo in medio populi, qui remanserant in terra. Et audierunt omnes principes exercituum, qui per regionem erant, & viri eorū, quod praefecisset rex Babel Ghedaliahu filium Achicam terrae, quodq; commendasset ei viros, & mulieres, & paruulos, & pauperes terrae, & eos q̄ non fuerat translatus in Babel. Et venerūt ad Ghedaliahu in Miſpah: Iſmahel filius Nethaniahu, & Iochanan, & Ionathan filij Chareah, & Seraiah filius Tanchumeth, & filij Hepliai Nethophatites, & Iezaniahu filius Mahachati, ipsi, & viri eorū. Et iurauit eis Ghedaliahu filij Achicam filij Saphan, & viris eorum, dicendo: Ne timeatis seruire, Chaldim: habitate in terra, & seruite regi Babel, & bene erit vobis. Ego ecce habito in Miſpah, vt ſtem corā Chaldim, qui venient ad nos: vos autē colligite vinum, & fructum, & oleum, & ponite in vasculis vestris, & manete in vrribus vestris quas apprehendistis. Et etiam omnes Iehudaei, qui erāt in Moab, & inter filios Hamon, & in Edom, & qui erant in vnuerſis terris, audierunt q̄ dedisset rex Babel residuum in Iehudah, & q̄ praeposisset tu per eos Ghedaliahu filij Achicam filij Saphan. Et reuerſi sunt omnes Iehudaei de vnuerſis locis ad quae expulsi fuerat, et venerunt in terram Iehudah ad Ghedaliahu in Miſpah: & collegerunt vinum, & fruges multas valde. Iochanan autem filius Chareah, & omnes principes exercituum, qui erāt per regionem, venerunt ad Ghedaliahu in Miſpah. Et dixerunt ei: Nonne cognoscendo cognoscēs, q̄ Bahalis rex filiorum Hammō misit Iſmahel filium Nethaniah, vt faciat percutere te in anima? Non credidit eis Ghedaliahu filius Achicam. Iochanan autem filius Chareah dixit ad Ghedaliahu clam in Miſpah, dicendo: Ibo nunc, & percutiam Iſmahel filium Nethaniah, & nemo sciet. Quare percutiet te in anima, & dispergentur oēs Iehudaei, qui congregati sunt ad te, & peribit residuum Iehudah. Et dixit Ghedaliahu filij Achicam ad Iochanan filij Chareah: ne facias verbū hoc: falsum em tu loqueris de Iſmahel.

Iſmahel occidit Ghedaliahu, Iohanan persequitur Iſmahel. C A P. X L I.

E T fuit, mēse septimo venit Iſmahel filius Nethaniah de femine regio, & optimates regis, & decem viri cum eo, ad Ghedaliahu filium Achicam in Miſpah, & comederūt ibi panem simul in Miſpah. Surrexit autem Iſmahel filius Nethaniah, & decem viri qui erant cum eo, & percusserunt Ghedaliahu filium Achicam filij Saphan gladio, & interfecit eū, quē praefecerat rex Babel terrae. Et omnes Iehudaeos, qui erāt cum Ghedaliahu in Miſpah, & Chaldim qui inuenti sunt ibi, et viros bellatores percussit Iſmahel. Et fuit, die secunda, qua occidit Ghedaliahu nemo id nouerat. Venerūtq; viri de Seche, de Silo, & de Someron, octoginta viri rasi barbati, & scilicet vestibus, & lacerati, & munita & thus erant in manu eorū, vt adducerent in domum domini. Et egressus est Iſmahel filij Nethaniah in occursum eorum de Miſpah vadens eundo, & flens. Et fuit, cum occurrisset eis, dixit ad eos: Venite ad Ghedaliahu filium Achicam. Et fuit, cum venissent ad medium ciuitatis, iugulauit eos Iſmahel filius Nethaniah ad medium cisternae ipſe, & viri qui erāt cū eo. Et decem viri reperiti sunt in ter eos, & dixerunt ad Iſmahel: Ne occidas nos, quia sunt nobis thesauri in agro frumentorū, & hordeorū, & olei, & mellis: & cessauit, & non interfecit eos in medio fratru eorū. Cistera autē in qua proficere fecerat Iſmahel oia cadauera virorum, quos percussit p̄ter Ghedaliahu, ipsa est quae fecit rex Aſa propter Bahalah regem Israel: ipsam repleuit Iſmahel filius Nethaniah.

niah occisis. Et captiuum duxit Ismahel omne residuum populi...

ad lochanam filium Chareach. Ismahel autem filius Nethaniah...

Et accesserunt omnes principes exercituum, & lochanah...

Et dixit dominus deus tuus, pro omni residuo isto...

Et dixit dominus deus israel, ad quem misisti me, ut cadere facerem...

Et dixit dominus deus israel, ad quem misisti me, ut cadere facerem...

for a facie mali, quod ego adduco super eos. Sic enim dixit dominus...

Reclamante Irmeiahu, lochanan abduxit reliquias populi in aegyptum...

Et fuit, quum compleisset Irmeiahu loqui ad omnem populum...

Et dixit dominus deus israel, ad quem misisti me, ut cadere facerem...

Et dixit dominus deus israel, ad quem misisti me, ut cadere facerem...

Et dixit dominus deus israel, ad quem misisti me, ut cadere facerem...

Irmeiahu arguit populum reliquias idololatricas, & inobedientes...

Verbum quod fuit ad Irmeiahu erga omnes Iehudaeos...

Et effusa est ira mea, & furor meus, & succensa est in ciuitatibus...

Et dixit dominus deus israel, ad quem misisti me, ut cadere facerem...

Et dixit dominus deus israel, ad quem misisti me, ut cadere facerem...

Et dixit dominus deus israel, ad quem misisti me, ut cadere facerem...

Et dixit dominus deus israel, ad quem misisti me, ut cadere facerem...

Et dixit dominus deus israel, ad quem misisti me, ut cadere facerem...

Et dixit dominus deus israel, ad quem misisti me, ut cadere facerem...

Et dixit dominus deus israel, ad quem misisti me, ut cadere facerem...

oēs viri Iehudah, qui sunt in terra Aegypti, gladio, & fame...

Baruch increpauit ab Irmeiahu pusillanimitatis...

Verbum quod locutus est Irmeiahu propheta ad Baruch...

Predicit cladem Aegypti, & liberationem israelis...

Quod fuit verbum domini ad Irmeiahu prophetam contra...

Et dixit dominus deus israel, ad quem misisti me, ut cadere facerem...

Et dixit dominus deus israel, ad quem misisti me, ut cadere facerem...

Et dixit dominus deus israel, ad quem misisti me, ut cadere facerem...

Et dixit dominus deus israel, ad quem misisti me, ut cadere facerem...

Sep. 21. a. & infra eod.

Irmeiahu monet reliquias populi, ut proficiantur in aegyptum...

Reclamante Irmeiahu, lochanan abduxit reliquias populi in aegyptum...

Supra. 40. a.

Amos. 9. infra eod.

a execrationem.

b regina.

c id est, totam secum deferet.

d Heliopolis.

Irmeiahu arguit populum reliquias idololatricas, & inobedientes...

Baruch increpauit ab Irmeiahu pusillanimitatis...

Predicit cladem Aegypti, & liberationem israelis...

Et dixit dominus deus israel, ad quem misisti me, ut cadere facerem...

Et dixit dominus deus israel, ad quem misisti me, ut cadere facerem...

Et dixit dominus deus israel, ad quem misisti me, ut cadere facerem...

Et dixit dominus deus israel, ad quem misisti me, ut cadere facerem...

Et dixit dominus deus israel, ad quem misisti me, ut cadere facerem...

Et dixit dominus deus israel, ad quem misisti me, ut cadere facerem...

Et dixit dominus deus israel, ad quem misisti me, ut cadere facerem...

y. iij.

Et succidio ab aquilone venit, venit inquam. Etiam milites eius mere...

Securis venerunt ei, tanquam caesores lignorum. Succidite sylva...

Meas serue mi Iahacob, & ne pauas Israel, quia ecce saluum fa...

Qvod fuit verbum domini ad Irmeiahum prophetam super Pe...

Ad Moab, sic dixit dominus exercituum deus Israel: Vae...

Ad filios Hamon, sic dixit dominus: Numquid filii non sunt ipsi...

Propinqua est contritio Moab, ut veniat, & malum eius festina...

Ego non, ait dominus, indagationem eius non recitabo, quia quae...

Ad Moab, sic dixit dominus exercituum deus Israel: Vae...

Sermo domini contra Hamon, Idumaeam, Dammelec, Chedor, & Helam.

Ad filios Hamon, sic dixit dominus: Numquid filii non sunt ipsi...

succedentur, & haereditate accipiet Israel, eos qui se haereditate...

Ego non, ait dominus, indagationem eius non recitabo, quia quae...

Ad Moab, sic dixit dominus exercituum deus Israel: Vae...

Ad filios Hamon, sic dixit dominus: Numquid filii non sunt ipsi...

rum in spolia: & dispergite eos in omne latus, in angulos terrae...

Verbum quod locutus est dominus super Babel, & super...

Ad Moab, sic dixit dominus exercituum deus Israel: Vae...

Ad filios Hamon, sic dixit dominus: Numquid filii non sunt ipsi...

Perperat...

Succide...

Sermo...

Sermo...

Supra...

Ad...

Ad...

conculit...

Ego non...

ultula...

Ad...

Ad...

Ad...

Helam...

Prole...

Quam...

Quam...

Quam...

Quam...

Quam...

Quam...

Quam...

Quam...

Quam...

Quam...

Quam...

Quam...

Vertical text in the left margin.

Vertical text in the right margin.

& pueri in lignum impeerunt, Senes de porta cessauerunt, iuuenes, a cantico suo, Cessauit gaudium cordis nostri, versus est in luctum chorus noster. Cecidit corona capitis nostri, Vae nunc nobis, quia peccauimus. Propter hoc fuit mœstum cor nostrum, propter ista obrebrat sunt oculi nostri. Propter montem Sion, quia desolatus est, vulpes ambulauerunt in eo. Tu domine in seculum permanebis, solium tuum in generati onem & generationem. Vt quid in perpetuum obliuisceris nos, dereliques nos in longitudinem dierum? Cœuerte nos domine ad te, & conuertemur, innoua dies nostros sicut ab initio, Sed reprobando reprobasti nos, iratus es contra nos, ve hementissime,

F I N I S,

Prefatio in librum Baruch prophetae.

Liber iste qui Baruch nomine prouocatur, in Hebreo canone non habetur, sed tantum in uulgata editione, similiter epistola Ieremias. Propter notitiam autem legentium hic scripta sunt, quia multa de Christo nouissimisq; temporibus indicant.

Libert Baruch pro: PHETAE.

Baruch legit librum suum ad aures capti populi, Qui cum libro & pecunia in Ierusalaim mittitur, ut oreter pro ipis.

A T H A E C V E R B A Libri quae scripsit Baruch filius Neriah filij Mahasiah filij Sidchiah filij Sedechie filij Chelchiah in Babel in anno quinto & in septimo die mensis, in tempore quo ceperunt Chaldaei Ierusalaim, & succederunt ea igni, Et legit Baruch verba libri huius ad aures Iechonias filij Iehoiachim regis Iehudae, & ad aures vnuerfi populi venientis ad Librum, & ad aures potentium filiorum regum, & ad aures presbyterorum, & ad aures populi a minimo vsq; ad maximum eorum omnium habitantium in Babel ad flumen Sodi. Qui audientes plorabant, & ieiunabant, & orabant in conspectu domini. Et collegerunt pecuniam secundum quod potuit vnusquisq; manus. Et miserunt in Ierusalaim ad Iehoiachim filium Chelchiah filij Salon sacerdotem, & ad reliquos sacerdotes, & ad omnem populum, qui inuenti sunt cum eo in Ierusalaim, cum acciperet vasa templi domini quae ablata fuerant de templo reuocare in terram Iehudah decima die mensis Sibani, vasa argentea quae fecit Sidchiah filius Iosiae rex Iehudah, postea cepit set Nebuchadnesar rex Babel Iechoniam & principes & cunctos potentes & populum terrae ab Ierusalaim, & duxit eos viuentos in Babel. Et dixerunt, Ecce misimus ad vos pecunias de quibus emitte holocaustomata, & thus & facite manna, & offerrete pro peccato ad aram domini dei nostri. Et orate pro vita Nebuchadnesar regis Babel, & pro vita Belthesasar filij eius, vt sint dies eorum sicut dies caeli super terram, & vt det dominus virtutem nobis, & illuminet oculos nostros, vt viam? sub vmbra Nebuchadnesar regis Babel, & sub vmbra Belthesasar filij eius, & seruiamus eis multis diebus, & inueniamus gratiam in conspectu eorum. Et pro nobis ipsi orate ad dominum deum nostrum, quia peccauimus domino deo nostro, & non est auersus furor eius a nobis vsq; in hunc diem. Et legite librum istum quem misimus ad vos recitari in templo domini in die solenni, & in die opportuno. Et dicetis: Domino deo nostro iustitia, nobis autem confusio faciei nostrae sicut est dies haec omni Iehudah, & habitantibus in Ierusalaim regibus nostris, & principibus nostris, & sacerdotibus nostris, & prophetis nostris, & patribus nostris. Peccauimus ante dominum deum nostrum, & non credidimus diffidentest in eum, & non fuimus subiectibiles illi, & non audiuiamus

vocem domini dei nostri, vt ambularem in mandatis eius quae dedit nobis. A die qua eduxit patres nostros de terra Aegypti vsq; ad diem hanc eramus incredibiles ad dominum deum nostrum, & dissipati recessimus ne audiremus vocem ipsius. Et adhaerent nobis multa mala & maledictiones quas constituit dominus Moyses seruo suo, qui eduxit patres nostros de terra Aegypti dare nobis terram fluentem lac & mel, sicut hodierna die. Et non audiuiamus vocem domini dei nostri secundum omnia verba prophetarum quos misit ad nos & ad iudices nostros, & abiuiimus vnusquisq; in sensum cordis nostri maligni operari diis alienis, facientes mala ante oculos domini dei nostri,

Verba dei statuta propter peccata populi, poenitentium uox, & fides in testamentum aeternum, scilicet nouum. C A P. I I.

A Propter quod statuit dominus deus noster verbum suum quod locutus est ad nos, & ad iudices nostros qui iudicauerunt in Ierusalaim, & ad reges nostros & ad principes nostros, & ad omnem Israel & Iehudam, vt adduceret dominus super nos mala magna quae non sunt facta sub caelo, quae admodum facta sunt in Ierusalaim secundum quae scripta sunt in lege Moyses, vt manducaret homo carnes filij sui & carnes filiae suae. Et dedit eos sub manu regum omnium qui sunt in circuitu nostro, in improprium & in desolationem, & in omnibus populis in quibus nos dispersit dominus. Et facti sumus sicut canes in terra, & non supra, quia peccauimus domino deo nostro non obediendo voci ipsius. Domino deo nostro iustitia, nobis autem & patribus nostris confusio faciei, sicut est dies haec. Quia locutus est dominus super nos omnia mala haec, quae uenerunt super nos, & non sumus deprecati faciem domini dei nostri, vt reuerteremur vnusquisq; nostrum a viis nostris pessimis. Et vigilauit dominus in malis, & adduxit ea super nos, quia iustus est dominus in omnibus operibus suis quae mandauit nobis, & non audiuius? vocem ipsius, vt iremus in preceptis domini, quae dedit ante faciem nostram. Et nunc domine deus Israel, qui eduxisti populum tuum de terra Aegypti in manu valida, & in signis, & in virtute tua magna, & in brachio excelso, & fecisti tibi nomen sicut est dies iste, peccauimus, impii egimus, inique gessimus domine deus noster in omnibus iustitiis tuis. Auertatur ira tua a nobis quia derelicti sumus pauci inter gentes, vbi dispersisti nos. Exaudi domine preces nostras, & orationes nostras, & educ nos propter te, & da nobis inuenire gratiam ante faciem eorum qui nos abduxerunt, vt sciat omnis terra, quia tu es dominus deus noster, & quia nomen tuum inuocatum est super Israel, & super genus ipsius. Respice domine de domo sancta tua in nos, & inclina aurem tuam, & exaudi nos. Aperi oculos tuos, & vide, quia non mortui qui sunt in inferno, quorum spiritus acceptus est a visceribus suis, dabunt honorem & iustificationem domino: sed anima quae tristis est super magnitudinem mali & incedit curua, & infirma, & oculi deficientes, & anima esuriens dat tibi gloriam, & iustitiam domino, quia non secundum iustitias patrum nostrorum nos fundimus preces & petimus misericordiam ante conspectum tuum domine deus noster: sed quia misisti iram tuam, & furorem tuum super nos, sicut locutus es in manu puerorum tuorum prophetarum, dicens: Sic dixit dominus: Inclinate humerum vestrum, & ceruicem vestram, & opera facite regi Babel, & sedebitis in terra quam de di patribus vestris. Quod si non feceritis nec audieritis vocem domini dei vestri, operari regi Babel, defectionem vestram faciam de ciuitatibus Iehudah, & a foris Ierusalaim, & aueram a vobis vocem iocunditatis, & vocem gaudij, & vocem sponsae, & vocem sponsae, & erit omnis terra sine vestigio ab inhabitantibus eam. Et non audierunt vocem tuam, vt operarentur regi Babel, & statuisi verba tua quae locutus est in manibus puerorum tuorum prophetarum vt transferrentur ossa regum nostrorum & ossa patrum nostrorum de loco suo. Et ecce proiecta sunt in calore solis, & in gelu noctis, & mortui sunt in dorsibus

Deut. 28. b.

Deut. 28. f.

Supra. 10.

Daniel. 9. d.

Deut. 28. d. Ierem. 63. d. Psalmo. 117.

Iere. 29. b.

Leuit. 26. b.

Deut. 28. b.

loribus pessimis, in fame, & in gladio, & in emissione. Et posuit templum in quo inuocatum est nomen tuum in ipso, sicut haec dies propter iniquitatem domus Israel, & domus Iehudah. Et fecisti in nobis domine deus noster secundum omnem bonitatem tuam, & secundum omnem misericordiam tuam illam magnam, sicut locutus es in manu pueri tui Moyses in die qua praecipisti ei scribere legem tuam coram filiis Israel, dicens: Si non audieritis vocem meam, multitudo haec magna conuertetur in minimam gentem, quoniam ego eos dispergam, quia scio quod me non audiet populus. Populus est enim dura, ceruice. Et conuertentur ad cor suum in terra captiuitatis suae, & scient quia ego sum dominus deus eorum, & dabo eis cor & intelligent, & aures, & audient, & laudabunt me in terra captiuitatis suae, & memores erunt nominis mei. Et auertent se a dorso suo duro, & a malignitatibus suis, quia reminiscuntur viam patrum suorum quae peccauerunt in me. Et reuocabo illos in terram, quam iuravi patribus eorum Abraham Iſaac, Iacob, & dominabuntur eis. Et multiplicabo eos, & non minorabitur. Et statuum illis testamentum alterum sempiternum, vt sim illis in deum & ipsi erunt mihi in populum. Et non mouebo amplius populum meum filios Israel a terra quam dedi eis.

A Nunc domine omnipotens deus Israel anima in angustiis, & spiritus anxius clamat ad te. Audi domine & miserere, quia deus es misericors: & miserere nostri, quia peccauimus ante te. Quia tu sedes in sempiternum, & nos peribimus in aeuum. Domine omnipotens deus Israel audi nunc orationem mortuorum Israel, & filiorum ipsorum qui peccauerunt ante te, & non audierunt vocem domini dei sui, & agglutinata sunt nobis mala. Noli meminisse iniquitates patrum nostrorum, sed memento manus tuae & nominis tui in tempore isto, quia tu es domine deus noster, & laudabimus te domine, quia propter hoc dedisti timorem tuum in cordibus nostris, & vt inuocemus nomen tuum, & laudemus te in captiuitate nostra, quia conuertimur ab iniquitate patrum nostrorum qui peccauerunt ante te. Et ecce nos in captiuitate nostra sumus? hodie quo nos dispersisti in improprium, & in maledictum, & in peccatum, secundum omnes iniquitates patrum nostrorum, qui discesserunt a te domine deus noster. Audi Israel mandata vitae, auribus percipe vt scias prudentiam. Quid est Israel quod in terra inimicorum es? Inueterasti in terra aliena, coinquinas es cum mortuis. Deputatus es cum descendentibus in infernum, dereliquisti fontem sapientiae. Nam si in via dei ambulasses, habitasses vtique in pace super terram. Dices vbi sit prudentia, vbi sit virtus, vbi sit intellectus vt scias simul, vbi sit longiturnitas vitae & victus, vbi sit lumus oculorum & pax. Quis inuenit locum eius? Et quis intrauit in thesauros eius? Vbi sunt principes gentium, & qui dominantur super bestias quae sunt super terram? Qui in aubus caeli ludunt, qui argentum thesaurizant, & aurum in quo consistunt homines, & non est finis acquisitionis eorum? Qui argentum fabricant & solliciti sunt, nec est inuentio operum illorum? Exterminati sunt & ad inferos descenderunt, & alij loco eorum exurrexerunt. Iuuenes viderunt lumen, & habitauerunt super terram. Viam autem disciplinae ignorauerunt, neque intellexerunt semitas eius, neque filij eorum susceperunt eam. A facie ipsorum longe facta est. Non est audita in terra Chenahan, neque visa est in Teman. Filij quoque Hagar qui exquisierunt prudentiam quae de terra est, negotiatores terrae, & Teman, & fabulatores & exquisitores prudentiae & intelligentiae: viam autem sapientiae nescierunt, neque commemorati sunt semitas eius. O Israel quam magna est domus dei, & ingens locus possessionis eius. Magnus est, & non habet finem, excelsus & immensus. Ibi fuerunt gigantes nominati, illi qui ab initio fuerunt statura magna scientes bellum. Non hos elegit dominus, neque via disciplinae inuenerunt, pro-

pterea perierunt. Et quoniam non habuerunt sapientiam inuenerunt propter suam insipientiam. Quis ascendit in caelum & accepit eam, & eduxit eam de nubibus? Quis transfretauit mare & inuenit illam, & attulit illam super aurum electum? Non est qui possit scire vias eius, neque qui exquisit semitas eius. Sed qui scit vnuerſa, nouit eam, & adiuuauit eam prudentia sua. Qui praeparauit terram in aeterno tempore, & repleuit eam bipedibus & quadrupedibus. Qui emittit lumen & vadit, & vocatur illud, & obedit illi in tremore. Stellae autem dederunt lumen in custodiis suis, & laetatae sunt. Vocatae sunt, & dixerunt: Adiuuamus. Et luxerunt ei cum iocunditate qui fecit illas. Hic est deus noster, & non aestimabitur alius aduersum eum. Hic adiuuauit omnem viam disciplinae, & tradidit illam Iacob puero suo, & Israel dilecto suo. Post haec in terris visus est, & cum hominibus conuersatus est.

Lex data uitam & mortem, ecclesiae uox in tribulationibus consistit.

C A P. I I I.

A Lex dedit mandatorum dei, & lex quae est in aeterno. Omnes qui tenent eam, peruenient ad vitam: qui autem dereliquerunt eam, in mortem. Cœuere Iacob & apprehende eam, ambula per viam ad splendorem eius contra lumen eius, Ne tradas alteri gloriam tuam, & dignitatem tuam genti alienae. Beati sumus Israel, quia quae deo placent maneta sunt nobis. Anima quor est populus dei memorabilis Israel. Venundati estis gentibus, non in perditionem, sed propter quod in ira dei ad iracundiam prouocatus dominus, tradiditque estis auerſariis. Exacerbatus est enim cum qui fecit vos deum aeternum, immolantes daemones & non deo. Obliti estis eum qui nutriuit vos, & contristatis nutriticem vestram Ierusalaim. Vnde enim cunctia a deo venient vobis, & dixit: Audite confines Sion. Adduxit enim mihi deus luctum magnum. Vidi enim captiuitatem populi mei filiorum meorum, & hilarum quem superduxit illis aeternus. Nutriui enim illos cum iocunditate, dimisi autem illos cum fletu & luctu. Nemo gaudeat super me vidua & delolata: tam a multis derelicta sum propter peccata filiorum meorum, quia declinauerunt a lege dei. Iustus autem ipse inuenit, nec ambulauerunt per vias mandatorum dei, neque per semitas veritatis eius cui iustitia ingressi sunt. Veniant cœntes Sion, & memorentur captiuitatem filiorum & filiarum mearum, quam superduxit illis aeternus. Adduxit enim super illos gentem de longinquo, & inuenerunt improbam & alterius linguae, qui non sunt reuerſi tenent, neque puero rum miseri sunt. Et adduxerunt dilectos viduae, & a iulis vnicam desolauerunt. Ego autem quid possum adiuuare vos? Qui enim adduxit super vos mala, ipse vos eripiet de manibus inimicorum vestrorum. Ambulate filij ambulate, ego enim derelicta sum sola. Exui me stola pacis, indui autem me sacco obsecrationis, & clamabo ad altissimum in diebus meis. Anima quores etote filij, clamate ad dominum, & eripiet vos de manu principum inimicorum. Ego enim speravi in aeterna salute vestram, & venit mihi gaudium a sancto super misericordiam, quae veniet vobis ab aeterno salutari nostro. Emisi enim vos cum luctu & ploratu, reducer autem vos mihi dominus cum gaudio & iocunditate in sempiternum. Sicut enim viderunt vicinae Sion captiuitatem vestram a deo, sic videbitur & in celeritate salute vestram in deo, quae superueniet vobis cum honore magno & splendore aeterno. Filij patienter sustinete iram quae superueniet vobis. Persecutus est enim te inimicus tuus, sed cito videbis perditionem ipsius, & super ceruices ipsius ascendes. Delicatae mei ambulauerunt vias asperas, ducti sunt enim vt grex direptus ab inimicis. Anima quores etote filij, & proclamate ad dominum. Erit enim memoria vestra ab eo qui duxit vos. Sicut enim fuit sensus vester vt erraretis a deo decies, tamen iterum conuertentes requiretis eum. Qui enim induxit vobis mala, ipse rursum adducet vobis sempernam iocunditatem cum salute vestra. Anima quores etote Ierusalaim. Exhortatur enim te qui te nominauit. Nocentes peribunt qui te vexauerunt, & qui gratulati sunt in tua ruina punientur. Ciuitates quibus seruerunt filij tui punientur, & quae

Infra. 2. ab.

Daniel. 9. a.

G accepit filios tuos, Sicut enim gauisa est in tuarum, & letata est in casu tuo, sic contristabitur in sua desolatione. Et amputabitur exultatio multitudinis eius, & gaudimonium eius erit in luctum.

A Circumspice Ierusalaim ad orientem, & vide iocunditatem a deo tibi venientem. Ecce enim veniunt filii tui quos dimissisti dispersos, veniunt collecti ab oriente vsq[ue] ad occidentem in verbo sancto gaudentes in honorem dei.

PROPTER peccata quae peccastis ante deum abducemini in Babel captiu[m] a Nebuchadresar rege Babel. Ingressi itaque in Babel eritis ibi annis plurimis & temporibus longis vsq[ue] ad generationes septem.

AURUM etiam quod habent ad specimen, nisi aliquis exterferit aeruginem, non fulgebunt. Neq[ue] enim dum conflarentur sentiebant. Ex omni precio empta sunt, in quibus spiritus non est in ipsis.

SENTEBANT. Ex omni precio empta sunt, in quibus spiritus non est in ipsis. Sine pedibus in humeris portantur, ostentant in agnoscitatem suam hominibus.

D IN caeno mortui. Vestimenta eorum auferit sacerdos, & vestiunt vxores suas, & filios suos. Neque si quid mali patiuntur ab aliquo, neque si quid boni poterunt retribuere, neq[ue] regem constituere possunt neque auferre.

F UT dicitur in medio nubis inuolvens se & splendor erat ei per circuitu[m]. De medio eius veluti color electri de medio ignis, de medio eius similitudo quatuor animalium.

hem, perficiunt quod imperatum est eis. Ignis etiam missus desuper vt consumat motes & sylvas facit quod praecipuum est ei. Haec autem neq[ue] speciebus, neq[ue] virtutibus vni eorum similia sunt.

id est, statua ad deos seculas aues.

OR latera sua, dum irent ipsa, ibant, non reuertebantur quando ambulabant. Et dorsa erant eis, & altitudo erat eis, & pauor erat propter eas.

ET dixit ad me: Fili hominis, sta super pedes tuos, & loquar tecum. Et ingressus est in me spiritus, quando locutus est mihi, & statuit me super pedes meos, & audiui dictum ad me.

ET dixit ad me: Fili hominis, quod inueneris, comede, & comedere fecit me volumen illud. Et dixit ad me: Fili hominis, ventrem tuum comedere fac, & viscera tua imple volumine isto, quod do tibi.

Liber Iechezchel:

Interprete Sante Pagnino, Lucensi.

Vlso quatuor animalium, rotarum throni dei, & imaginis super throno.

T B F V I T, T R I G E

Mirabile hic nota igne am quadrigam exrenouata uerum et factum in Babylonē celestier deuolutio, ut exponitur capitulo.

Ni ad Iechezchel filium Buzi sacerdotem in terra Chalsdim, fecus flumen Chebar: & fuit super eum ibi prophetia domini. Et uidi, & ecce uetus turbis ueniebat ab aquilone, nubes magna, & ignis in medio nubis inuolvens se & splendor erat ei per circuitu[m].

Propheta paltus uolumine, & frontem filiois accipiens ad Israel in transmigracione mittitur, ullo glorie dei, increpato paltoris no castigans peccatorem.

Propheta erat apertus est li. dicitur ad populi multitudine equabat eis. animalio factus, & uox in prophetam. do, apoc. 10.

Dulce erat propheta hunc re. oracula dicit: ad populi multitudine equabat eis. animalio factus, & uox in prophetam. do, apoc. 10.

igne ipso inter animalia. scriptu[m] dicitur et tunc igni splendor, e ab igne fulgur egredietur.

Propheta erat apertus est li. dicitur ad populi multitudine equabat eis. animalio factus, & uox in prophetam. do, apoc. 10.

puli mei, & scietis quod sum dominus. Et propheta cum sedu- ctus fuerit, & locutus fuerit verbu, ego dominus seduxi pro- phetam illum: & extendam manum meam super eum, & de- lere faciam eum in medio populi mei Israel. Et luent poenam ini- quitatis sue. Sicut est poena iniquitatis quaerentis, sic poena ini- quitatis prophetae erit. Vt non errent vltra domus Israel, non euntes post me non polluantur vltra in vniuersis praeuarica- tionibus suis. Et erunt mihi in populum, & ego ero eis in dei, dixit dominus deus. Et fuit verbum domini ad me, dicendo: Fili hominis, terra cum peccauerit mihi praeuaricando prae- uaricationem, extendam manum meam super eam, & conte- ram ei virgam panis, & mittam in eam famem, & succidere faci- am ea ex homines, & iumenta. Et si fuerint tres viri isti in me- dio eius Noach, Daniel, & Iob, ipsi iustitia sua liberabunt ani- mam suam, dixit dominus deus. Si bestiam malam transire fecero in terram, & orbauerit ea, & fuerit desolata absq; trans- eunte propter bestiam: & tres viri isti fuerint in medio eius, viuo ego, dixit dominus deus, neq; filios, neq; filias liberabu- nt: ipsi soli liberabuntur, terra autem erit desolata. Vel si gladiu induxero super terram ipsam, & dixerò gladio, transcas per ter- ram, & succidere fecero ex ea homines & iumenta: Et tres viri isti fuerint in medio eius, viuo ego, dixit dominus deus, non li- berabunt filios, & filias, ipsi soli liberabuntur. Vel si pestilentia am immiserò super terram istam, & effudero iram meam su- per eam in sanguine, vt succidere faciam ea ex homines, & iu- menta: Et Noach, & Daniel, & Iob fuerint in medio eius: vi- uo ego, dixit dominus deus, si filium, si filiam liberabunt: ipsi iustitia sua liberabunt animam suam. Sic dixit dominus deus: pe- fecto quod quatuor iudicia mea mala, gladium, & famem, & bestiam malam, & pestilentiam mihi super Ierusalaim, vt succi- dam ea ex homines, & iumenta. Et ecce remanebit in ea euasio eductorum filij & filiae. Ecce ipsi egredientur ad vos, & vide- bitis viam eorum, & opera eorum, & consolabimini super ma- lo quod induxi super Ierusalaim cum omnibus quae induxi super eam. Et consolabuntur vos cum videritis viam eorum, & opera eorum: & scietis quod non frustra feci omnia quae fe- ci in ea, dixit dominus deus.

A ^{Contra Ierusalaim uitam infra tuosum. C A P. X V.} T fuit verbum domini ad me, dicendo: fili hominis, quid erit lignum vitis magis q; aliud quoduis lignum: labrus- sca scilicet, quae fuit inter ligna syluae: Nunquid tolletur ex eo lignum ad faciendum opus: Num tollent ex eo paxillum, vt dependeat in illo omne vas: Ecce igni datum est ad consumen- dum. Duas fummitates eius consumpsit ignis, & media pars eius exusta est. Nūquid prosperabitur ad opus: Ecce cum esset integrum, non erat aptum operi, quanto magis quum ignis deuorauerit illud, & combustum sit, non erit aptum vltra os- perit: Propterea sic dixit dominus deus. Quemadmodu lignu vitis inter ligna syluae quod dedi igni ad consumendum, sic tradi- didi habitatores Ierusalaim. Et dabo faciem meam contra eos. De igne egressi sunt, & ignis consumet eos. Et scietis quod sum dominus, cum posuero faciem meam contra eos. Et dabo ter- ram desolatam, eo quod praeuaricati sunt praeuaricationem, dixit dominus.

A ^{Egregia descriptio fornicatricis, Ierusalaim. C A P. X V I.} T fuit verbum domini ad me, dicendo: Fili hominis no- tas fac Ierusalaim abominaciones suas. Et dic: Sic dixit dñs deus super Ierusalaim: Opera tua sunt ac si habitatio- nes tuae, & natiuitates tuae fuissent de terra Chenahanæ: pa- ter tuus fuisset Emoræus, & mater tua Chitæa. Natiuitates tuae ac si in die qua natus es, non fuisset præcisus vmbilicus tu- us, & aqua non fuisset lota ad nitorem, & salenon fuisset salita, & inuoluendo non fores inuoluta. Non peperit tibi oculus, vt faceret tibi vnum ex his, vt miseretur tui, & proiecta es su- per facie agris, in abiectioe animæ tuæ, in die qua nata es. Et erant iuxta te, & vidi te conculcatam in sanguine tuo, & di- xi tibi: In sanguine tuo viues, & dixi in sanguine tuo viues. De

cem milia veluti germen agri dedi te, & multiplicata es, & ma- gnificata es & ingressa es in ornamento ornamentorum, vbera intumuerunt, & pilus tuus germinauit, & tu eras nuda, & dis- scooperta. Et transiui iuxta te, & vidi te, & ecce tempus tuum tempus annorum, & expandi amictu meum super te, operui ignominiam tuam, & iuravi tibi, & ingressus sum in pactum te- cum, ait dominus deus, & fuisi mea. Et laui te aqua, & laui san- guinem tuu qui erat in te, & vnixi te oleo. Et vestiui te discolori- bus, & calcaui te hyacinthino, & cinxi te bysso, vt operui te se- rico. Et ornauit te ornamento, & dedi armillas manibus tuis, & torquem gutturi tuo. Et dedi circulum naribus tuis, & in- aures auribus tuis, & coronam gloriæ capiti tuo. Et ornata es auro, & argenteo, & vestis tua fuit byssus, & sericum, & polyimi- tum. Similam, & mel, & oleum comedisti, & decora facta es vehemeter nimis & prosperata es in regnum. Et egressus est tibi nomen in gentes propter speciem tuam, quia perfecta erat in decore meo, quae posueram super te, dixit dñs deus. Et fidisti pulchritudini tuae, & fornicata es propter nomen tuu. Et eras dñs fornicationes tuas super oem transiunt. Erga eum erat desideriu tuum. Et sumpsisti de vestimentis tuis, & fecisti tibi ex- celsa multicoloria, & fornicata es in eis. Non futura sunt simi- lia, & non erit populus qui talia faciat. Et tulisti vasa gloriæ tuæ de auro meo, & de argento meo, quae dedi tibi, & fecisti tibi imagines maculinas, & fornicata es cum eis. Et sumpsisti vestu- menta discoloria, & operuisti eas: & oleum meum, & suffimen- tum meū posuisti coram eis. Et panem meū quem dedi tibi, si- milam, & olei, & mel, quae comedere feci te, posuisti corā eis, in odore quietis: & fuit ita ait dñs deus. Et tulisti filios tuos, & filias tuas quos generasti mihi, & immolasti illos eis ad consu- mendum. Nunqd parū est tibi de fornicationibus tuis: Et im- molasti filios meos, & dedisti eos, vt transire faceres eos per i- gnem illis. Et cū omnibus abominationibus tuis, & fornicati- onibus tuis non es recordata dierum adolescentiæ tuæ, quādo eras nuda, discooperta, & conculcata in sanguine tuo. Et fuit, post oem malitiā tuā, vae vae tibi, dixit dñs deus. Aedificasti tibi ex- celsum, & fecisti tibi excelsum in omni platea, ad oem caput vig- edificasti excelsum tuū, & abominata es decorē tuū, & aperu- isti pedes tuos omni transeunti, & multiplicasti fornicationes tuas. Et fornicata es cū filiis Aegypti, vicinis tuis magnorum membroru, & multiplicasti fornicationē tuam ad irritandum me. Et ecce extendi manū meā super te, & diminui statutū ci- bum tibi, & dedi te secundū voluntatem odio habentiu te filia- rum Pelisim, quae erubescunt de via tua turpi. Et fornicata es cum filiis Assur, eo quod non esset tibi saturitas: & fornicata es cum eis, eo quod non eras saturata. Et multiplicasti fornicati- onem tuā in terra Chenahan, terrae Chaldim assimilata, & es- tiam in hoc non es satiata. Quā in infirmatū est cor tuum dixit dominus deus, cū facias omnia ista opus mulieris meretricis domini sui habentis: Cū aedificaueris excelsum tuū in capite ois viae, & excelsum fecisti in omni platea, & non fuisti tanquā meretrix spernēdo mercedē (a fornicante sibi datā). Mulier a- duitera pro viro suo suscipiet alienos. Omnibus meretricib; fornicātes mercedē dabunt, sed tu dedisti dona tua cunctis a- matoribus tuis, & remunerabas illos, vt intrarent ad te vndi- que in fornicationibus tuis. Et fuit in te oppositum mulierum in fornicationibus tuis. Et post te non fuit sic fornicatū, & quū dederis mercedē, & merces non sit data tibi, fuisi alius contra- ria. Propterea meretrix audi verbum domini. Sic dixit domi- nus deus: Pro eo quod effusa est turpitudine tua, & reuelata est foeditas tua, in fornicationibus tuis super amatores tuos, & su- per omnia idola abominationum tuarū, & iuxta sanguinē fi- liorum tuorū quos dedisti eis. Ideo ecce congrego oēs amato- res tuos cū quibus iocundata es, & oēs quos dilexisti, cū vni- uersis quos odio habebas, & congregabo eos aduersus te vndi- que, & reuelabo foeditatem tuam eis, & videbunt omnē tur- pitudinē tuam. Et iudicabo te iudiciis adulterarū, & effunden- tum sanguinem, & dabo te in sanguinē iræ, & zeli. Et dabo te in manum

in manum eorum, & destruent excelsum tuum, & confringent excelsa tua, & nudare faciā te vestimentis tuis, & auferent vasa gloriæ tuæ, & dimittēt te nudā, & discoopertam. Et ascendere facient super te coetum, & lapidabunt te lapide, & perfodient te gladiis suis. Et comburent domos tuas igni, & facient in te iudicia in oculis mulierum plurimarū, & cessare faciā te, ne sis meretrix, & etiam mercedē non dabis vltra. Et requiescere faci- am irā meam in te, & recedet zelus meus a te, & quiescam, & non irascar amplius. Pro eo quod non fueris recordata dierū adolescentiæ tuæ, & prouocaueris me in omnibus his: & etiā ego ecce viam tuam in caput dedi, dixit dominus deus. Et nō fecisti cogitationē super omnibus abominationibus tuis. Ecce omnis qui cōponit parabolas super te, cōponet parabo- las dicendo. Sicut mater, sic filia eius. Filia matris tuę es tu, quę abominabatur virum suū, & filios suos, & foror fororis tuę es tu, quę abominatæ sunt viros suos, & filios suos. Mater ve- stra Chitæa, & pater vester Emoræus. Et foror tua maior So- meron ipsa est, & villæ eius, quæ habitat ad sinistrā tuam. So- ror autē minor te, quæ habitat a sinistris tuis est Sedom, & vil- læ eius. Et non in viis earum ambulasti, nec secundū abomina- tiōes earū fecisti, velut paululum, paxillulumq; foret, sed cor- rupta es præ illis in omnibus viis tuis. Viuo ego, dixit domi- nus deus. Si fecit Sedom foror tua, & villæ eius, sicut fecisti tu, & villæ tuæ. Ecce ista fuit iniquitas Sedom fororis tuę super- bia, saturitas panis, & abundantia ocij: hoc fuit ei, & villis eius, & manum egeni, & pauperis non tenuit. Et eleuatae sunt, & fe- cerunt abominationem coram me, & remouere feci eas sicut vidi. Et Someron secundum dimidium peccatorum tuorum non peccauit, & multiplicasti abominationes tuas præ illis, & iustificasti forores tuas in omnibus abominationib; tuis quas fecisti. Etiam tu porta pudorem tuum quæ iudicasti fororem tuam in peccatis tuis quibus abominationes fecisti præ eis, tu- stiticatae sunt præ te. Etiam tu erubescet, & porta ignominia tu- am, cum iustificaueris forores tuas. Et conuertam captiuitatē earum, captiuitatem Sedom, & villarum eius, & captiuitatem Someron, & villarum eius, & captiuitatem captiuitatum tua- rum in medio earum. Vt portes ignominiam tuam, & erube- scas de omnibus quae fecisti, cum consolata fueris eas. Et foror tua Sedom, & villæ eius reuertentur ad antiquitatē suam, Et Someron, & villæ eius reuertentur ad antiquitatem suam, & tu & villæ reuertentur ad antiquitatem vestrā. Et non fuit Se- dom foror tua in auditu in ore tuo in die superbarum tua- rum. Antequam reuelaretur malitia tua, sicut tempore b pro- brii villarum Aram, & cunctarum villarū Pelisim, quæ sunt in circuitu & quæ te spernunt vndiq; Turpitudinem tuam, et abominationes tuas portasti, dixit dominus. Quia sic dicit do- minus deus: Faciam tecum sicut fecisti, quæ contempsisti iura- mentum, vt irritum faceres pactum. Et recordabor pacti mei quod pepigi tecum in diebus adolescentiæ tuæ, & firmabo tibi pactum sempiternum. Et recordaberis viarum tuarum, & erubesces, cum susceperis forores tuas maiores te cum minori- bus te. Et dabo eas tibi in filias, & non ex pacto tuo. Et confir- mabo pactum meum tecum, & scies quod sum dominus. Vt recorderis & pudore afficiaris, & non sit tibi vltra excusatio propter pudorem tuum, cum placatus fuero tibi in omnibus quæ fecisti, dixit dominus deus.

A ^{Prædicat regem Babilonis visitatum Ierusalaim, eiusq; regem abducu- tum, prophetat de Christo. C A P. X V I I.} T fuit verbum domini ad me, dicendo: Fili hominis. Ae- nigmaticē loquere ænigma, & parabolicē loquere para- bolam ad domū Israel. Et dic: Sic dixit dominus deus: Aquis- la grandis, gradium alarum, longis alis, plena plumis, quibus erat varietas, venit ad L. ebanon, & tulit summitatem cedri, Summitatem nouellarum plantationum eius auulsi, & addu- xit illam ad terram Chenahan. In vrbe negotiatorum posuit illam: & tulit de semine terræ, & posuit illud in agro feminis. Tulit illud iuxta aquas multas, veluti ponē falx posuit illud,

Et germinauit, & effectū est vitis luxurians humili statura, vt respiciant rami eius ad eam, & radices eius sub ea sint. Et effe- cta est vitis, & fecit palmites, & emisit propagines. Et fuit aqui- la vna grandis magnarū alarū, & multarum plumarū. Et ecce vitis hæc aggregabat radices suas ad eam, & ramos suos extē- debat ad eam, vt irrigaret eā de lignis fulcorū plationis sue. In agro bono iuxta aquas multas plātata est, vt faciat frōdes, & ferat fructū & efficiatur vitis grandis. Dic: Sic dixit domi- nus deus: Num prosperabitur? Nonne radices eius euellet, & fructum eius excidet, & siccabit, oēs frōdes germinis eius sicca- bit, & non erit opus brachio grādi, & populo multo, ad euē- lendum eam a radicibus suis: Ecce plantata est. Nunquid pro- sperabitur? Nonne cum tetigerit eam ventus orientalis sicca- bitur siccando? In lineis germinis sui arefcet. Et fuit verbum domini ad me, dicēdo: Dic nunc ad domū rebellē: Nonne cog- nouisti quid hæc sunt? Dic: Ecce venit rex Babel in Ierusalai- m, & tulit regem eius, & principes ei; & adduxit eos ad se in Babel. Et tulit de semine regni, & percussit eū eo foedus, & in- duxit eū in iusturandū, & fortes terræ sustulit. Vt sit regnū hu- mile, ne eleuet se, vt custodiat pactū eius, vt stet in eo. Et rebel- lauit contra eum mittendo nuncios suos ad Aegyptū, vt da- ret sibi equos, & populum multum: nunquid prosperabitur, nunquid euadet qui facit hæc: & irritauit pactum, & effugiet. Viuo ego, dixit dominus deus, nisi in loco regis, q; regnare fa- cit eū, cuius spreuit iuramentū, & cui? irritauit pactū cum eo, in medio Babel morietur. Et nō exercitu grandi, & coetu mul- to faciet cū eo Parho in prelio, cum effuderit aggerem, & extruxerint vallū, vt succidat animas multas. Et spreuit iuramē- tum, vt irritaret pactū: & ecce dedit manū suam, & omnia hæc fecit, num euadet? Propterea sic dixit dñs deus: Viuo ego, nisi iuramentū meū quod spreuit, & foedus meū quod irritauit, dederò in caput eius. Et expandā super eum rete meū, & com- prehendetur fagina mea: & adducere faciam eum in Babel, & iudicabor cū eo ibi propter praeuaricationē suā, quā praeuari- catus est contra me. Et omnes profugi eius, cum omnibus ex- ercitijs suis gladio cadent: residui autē in omne ventū disper- getur: & scietis quod ego dñs locutus sum. Sic dixit dñs deus: Et sumā de summitate cedri sublimis, & ponam de vertice no- uellarum plantationū eius, tenerū excidam, & plātabo super montem excelsum, & instar cumuli eleuatū. In monte sublimi Israel plātabo illud, & eleuabit ramū, & faciet fructum, & effe- cietur cedrus magna. Et habitabunt sub ea omnes aues, omne ala- tum in vmbra ramorum eius habitabit. Et scient omnia ma- gna agri, quod ego dominus humiliare feci lignū sublime, & sublimare feci lignum humile. Siccare feci lignum viride, & flo- rere feci lignum aridum. Ego dominus locutus sum, & feci.

A ^{Vnumquē iuxta proprij operationem vere iudicandum. C A P. X V I I I.} T fuit verbum domini ad me, vt dicerem: Quid vobis vt parabolicē loquamini parabolā hanc super terrā Isra- el, dicēdo: Patres comedent vā acerbā, & dentes filiorū ob- stupefcent: Vno ego dixit dominus deus, si erit vobis vltra vt parabolicē loquamini parabolam istam in Israel. Ecce oēs animæ mæe sunt. Sicut anima patris, sic & anima filij, mæe sunt: anima quæ peccauerit ipsa morietur. Et vir si fuerit iustus, & fecerit iudiciū, & iustitiam. Super montes scilicet nō come- derit, & oculos suos non leuauerit ad idola domus Israel, & vx- xorem proximi sui non violauerit, & ad mulierem menstrua- ram non accessit. Et quempiam nō opprēsserit, pignus suum debitori reddiderit, aliena non rapuerit, panem suum esurien- ti dederit, & nudum operuerit vestimento. Cum vsura non dederit, & amplius non acceperit. Ab iniquitate redire fecerit manum suam, iudiciū verum fecerit inter virum & virum. In præceptis meis ambulauerit, & iudicia mea custodierit, vt faciat veritatē: iustus est, viuendo viuet, dixit dominus deus. Et si genuerit filium grassatorē, effunderent sanguinē, & fecerit va- num aliquod ex istis. Et omnia hæc non fecerit, sed etiā super

z vij

a id est, nō meminitis punitiōnis eius, cum tu simili morbo laborares. b tempore quo opprobrio fuisi Aegyptiis et Palistinis, ab eis in captiuitate abductus, sicut lo & Samaritana. c opem hanc ret. d decerpā.

B pefunt, & quæ longe sunt à te, ridebunt de te: fordidam nomine multæ contritionis. Ecce duces Israel, vnusquisq; secundum brachium suum fuerunt in te, vt effunderent sanguinem. Patrem & matrem spreuerunt in te, aduenæ fecerunt quicquid fecerunt cum oppreffione in medio tui, pupillum & viduam opprefferunt in te. Sanctuaria mea spreuisti, & sabbata mea polluisti. Viri fraudulentii fuerunt in te, vt effunderent sanguinem. Et super montes comederunt in te, fœdâ fecerunt in medio tui. Turpitudinem patris reuelauerunt in te, immundam mensuram affixerunt in te. Et vnusquisq; cum vxore proximi sui fecit abominacionem, & vnusquisq; nurum suum polluit turpiter: et vnusquisq; sororem suam filiam patris sui humiliavit in te. Munera acceperunt in te, vt effunderent sanguinem. Vsuram & superabundantiam accepisti, & fraudabas proximos tuos cum oppreffione: & mei oblita es, dixit dominus deus. Et ecce, percussit manum meam super auaritiam tuam, quam fecisti, & super sanguinem tuum, qui fuit in medio tui. Nunquid stabit cor tuum? Num præualebunt manus tuæ in diebus, quos facio tecum? Ego dominus locutus sum, & faciam. Et dispergere faciam te in gentes, & ventilabo te in terras, & defecere faciam immunditiam tuam à te. Et eris captiuis hereditatem in te, in oculis gentium, & scies quod sum dominus. Et fuit verbum domini ad me, dicendo: Fili hominis fuerunt mihi domus Israel vt gloria. Omnes isti vt res, & stannum, & ferrum, & plumbum in medio fornacis, vt foris argenti fuerunt. Propterea sic dixit dominus deus: Pro eo quod fuistis omnes vos vt lecoria, propterea ecce congreco vos in medium Ierusalaim, congregacione argenti, & æris, & ferri, & plumbi, & stagni ad medium fornacis ad sufflandum in ea ignem, ad fundandum. Sic congregabo in furore meo, & in ira mea, & requiescere faciam, & fundere faciam vos. Et congregabo vos, & sufflabo in vobis, in igne furoris mei, & eritis sili in medio eius. Vt funditur argentum in medio fornacis, sic fusti eritis in medio eius, & scietis quod ego dominus effudi iram meam super vos. Et fuit verbum domini ad me, dicendo: Fili hominis dic tu: Terra quæ non munda es, nec compluta in die furoris. Coniuratio prophetarum eius in medio eius. Sicut leo rugiens, rapiens rapinam: animam comederunt, opes & gloriam acceperunt, vt duas eius multiplicauerunt in medio eius. Sacerdotes eius contempserunt legem meam, & polluerunt sanctuaria mea, inter sanctum, & prophanum non fecerunt distinguere, & inter immundum & mundum non fecerunt scire. Et à sabbatis meis occultauerunt oculos suos, & coinquinabar in medio eorum. Principes eius in medio eius, tanquam lupi rapientes rapinam, ad effundendum sanguinem, ad perdendum animas, vt auare fecerunt auaritiam. Prophetæ autem complanabant eos iusto absq; firmitate, videntes vanum, & diuinantes eis mendacium, dicentes: sic dixit dominus deus: & dominus non est locutus. Populum terræ opprimebant oppreffione, & rapiebant rapinam, & egenum, & pauperem populabatur, & aduenam opprimebant absque iudicio. Et quasi ex eis virum sepiens rem sepe, & stantem in fractura coram me pro terra, ne disti parem eam, & non inueni. Et effudi super eos iram meam, in igne iræ meæ consumpsi eos. Viam eorum in caput eorum dedi, dixit dominus deus.

De adulterio, hoc est, idololatria Samaritæ & Ierusalaim. C A P. X X I I I.

A ET fuit verbum domini ad me, dicendo: Fili hominis. Dux mulieres filie matris vnus fuerunt, Et fornicatæ sunt in Aegypto, in adolescentia sua fornicatæ sunt. Ibi cõpressa sunt vbera earum, & ibi contuderunt mamas virginittatis earum. Et nomina earum Aholah maior, & Aholibah foror eius, & fuerunt meæ, & pepererunt filios, & filias: & nomina earum Someron Aholah, & Ierusalaim Aholibah. Et fornicata est Aholah sub me, & adamauit amatores suos, Assur propinquos. In duos hyacintho, duces, & principes magnos, iuuenes desiderabiles vnuerfos ipsos equites equitantes equos. Et dedit for-

nicationes suas cum eis, electis filiorum Assur vnuerfis ipsis. Et omnes quos adamauit, in cunctis idolis eorum polluit se. Et fornicationes suas quas didicit ab Aegypto, non dereliquit. Nam cum ea dormierunt in adolescentia sua, & ipsi compresserunt vbera virginittatis eius, & effuderunt fornicacionem suam super eam. Propterea tradidi eam in manum amatorum suorum, in manu filiorum Assur quos adamauit. Ipsi disceperunt ignominiam eius, filios eius, & filias eius tulerunt, & ipsam gladio occiderunt: & fuit nomen mulieribus, & iudicia fecerunt in ea. Et vidit foror eius Aholibah, & corripuit se amore suo præ illa, & fornicationes suas præ fornicacionibus fororis suæ. Filios Assur adamauit, duces, principes magnos, propinquos, indutos oî genere pulcherrum vestitus, equites equitantes super equos, adolescentes desiderabiles, vnuerfos ipsos. Et vidi quod polluerat se eodẽ modo ambæ. Et addidit super fornicaciones suas, & vidit viros depictos in pariete, imagines Chaldim depictos sinopide. Accinctos baltheo lumbos suos & thiaras tinctas in capitibus eorum aspectu habentes ducti vnuerfi ipsi, similitudinem filiorum Babel, hoc est, Chaldim secundum morem terræ natiuitatis eorum. Et adamauit eos ad aspectum oculorum suorum, & misit nuntios ad eos in terrâ Chaldim. Et venerunt ad eam filij Babel ad cubile amorum, & polluerunt eam fornicacione sua, & polluit se cum eis, & recessit anima eius ab eis. Et denudauit fornicaciones suas, & disceperuit ignominiam suam, & recessit anima mea ab ea, sicut recesserat anima mea à forore eius. Et multiplicauit fornicaciones suas, vt commemoret dies adolescentiæ suæ quibus fornicata est in terra Aegyp̃ti. Et adamauit seruos eorum, quorum membra alienorum sunt, & vt fluxus equorum, fluxus eorum. Et recordata es fœditatis adolescentiæ tuæ, quoniam cõpresserunt in Aegypto vbera tua, propter cõpressionem vberum tuorum. Propterea Aholibah, sic dixit dñs deus: Ecce fuscito amatores tuos contra te, à quibus recessit anima tua, & venire faciam eos aduersum te vnuerfos. Filios Babel, & ocs Chaldim, præfectus, & principes, & duces omnes filios Assur cum eis, iuuenes desiderabiles, duces, & principes, vnuerfos ipsos, principes & maiores alectores equorum. Et veniet super te in rhedis, curribus, & rotis, et cœtu pulorum, scutum, & clypeum, & galæa ponent contra te vnicuique. Et dabo corâ eis iudicium, & iudicabunt te iudiciis suis. Et dabo Zelum meum contra te, & faciet tecum in furore: nam tuum, & aures tuas remouebunt, & nouissimum tuum gladio cadet. Ipsi filios tuos, & filias tuas capiet, & nouissimum tuum deorabitur igni. Et exuere faciet vestimentis tuis, & tollet vasâ gloriæ tuæ. Et cessare faciet fœditatẽ tuam à te, & fornicacionẽ tuam de terra Aegyp̃ti, & non leuabis oculos tuos ad eos, & Aegyp̃ti non reoraberis amplius. Sic enim dixit dñs deus: Ecce trade te in manum eorum quos odisti, in manu eorum à quibus recessit anima tua. Et ager tecum cum odio, & tollet oem laborẽ tuum, & dimittet te nudam, & disceperit, & reuelabitur turpitudofornicationũ tuarum, & fœditas tua, & fornicaciones tuæ. Faciendo faciam ista tibi, eo quod fornicata es post gētes, cum quibus polluisti te, in idolis earum. In via fororis tuæ ambulasti: & dabo calicẽ eius in manu tua. Sic dixit dñs deus: Calicẽ fororis tuæ bibes profundum, & latueris vt derideat, & subannet te gētes ed quod sit calix magnus, et multum capiat vini. Ebrietate, & dolore repleris, calice solitudinis, & desolatiõis, calice fororis tuæ Someron. Et bibes illud, & exhaustis, & testas eius cõfringes, & vbera tua euelles, quia ego locutus sum, dixit dñs deus. Propterea sic dixit dñs deus: Pro eo quod oblita es mei, & proiecisti me post corpus tuum, & etiã tu porta fœditatẽ tuam, & fornicaciones tuas. Et dixit dñs ad me: Fili hominis nõne iudicabis Aholah, & Aholibah? Et nuncia eis abominaciones earum. Quia adulteratæ sunt, & sanguis est in manibus earum, & cum idolis suis fornicatæ sunt, & etiã filios suos, quos genuerunt mihi, transire fecerunt eis ad consumendum. Amplius hoc fecerunt mihi, polluerunt sanctuariũ meum in die illa, & sabbata mea prophanaucrunt. Et cum immolarent filios suos idolis suis, ingrediebantur sanctua-

tur sanctuarium meum in die illa, vt pollueret illud: & ecce fecerunt in medio domus meæ. Et vtique etiã miserunt ad viros venientes à lōge, ad quos nuntius missus est: & ecce illi venierunt, propter quos te lauisti, decorasti oculos tuos stibio, & ornasti te ornamento. Et sedisti super lectum honorabilem, & mensa parata est ante lectum ipsum. Et thymiama meum, & vnguentum meum posuisti super eam. Et vox multitudinis pacifice audita est in ea: & cum viris, vt multiplicaret hoies, adducti sunt Aethiopicæ Sabæi, & deserto. Et posuerunt armillas super manearum, & coronã gloriæ super capita earum. Et dixi inueteratæ in adulteriis: Nunc desinet fornicaciones eius cum ea. Et ingressi sunt ad eam. Sicut ingreditur quispiã ad mulierẽ meretricem, sic ingressi sunt ad Aholah, & Aholibah mulieres fœdas. Et viri iusti iudicabunt eas iudicio adulterarum, & iudicio effusionis sanguinis, quia adulteratæ sunt, & sanguis est in manibus earum. Sic enim dixit dñs deus: Ascendere faciã ad eas cœtum, & dabo eas in cõmotionẽ, & rapinã. Et lapidabit eas lapide multo, & succident eas gladii suis, filios earum interficiet, & domos earum igni cõburent. Et cessare faciet fœditatẽ terra, & erudientur omnes mulieres, & nõ facient secundum fœditatẽ vestram. Et ponet fœditatem vestram super vos, & poenas propter idolâ vestra luetis, & scietis quod sum dominus.

Incensium Ierusalaim, populis captiuitatem per ollã liquefactã significat. C A P. X X I I I.

A ET fuit verbum dñi ad me anno nono, mense decimo, decima die mensis, dicendo: Fili hominis. Scribe tibi nomen diei, ipsummet die, quo appropinquauit rex Babel Ierusalaim, ipsummet die hoc. Et parabolice loquere ad domum rebellionis, & dic ad eos: Sic dixit dñs deus: Pone ollã, pone, & etiã funde in eam aquã. Congere frusta eius in eã, omne fructum bonum, femur & humerũ electis ossibus imple. Electum pecus assume, & etiam incende ossa sub ea, ebullire fac bullitiones eius. Etiam coquite ossa eius in medio eius. Propterea sic dixit dominus deus: Vx ciuitatis sanguinũ, ollæ cuius spuma est in ea, & spuma eius non exiit ex ea: frustatum frustatum educ eam, non cadat super illã fors. Sanguis enim eius in medio eius fuit, super eminentem petram posuit eam. Non effudit illud super terrã ad operiendum illi puluere. Vt ascendere faceret irã ad vlciscendum vltionẽ. Posui sanguinẽ eius super eminentem petram, ne operiretur. Propterea sic dixit dominus deus: Vx ciuitatis sanguinũ. Et etiã ego grandẽ faciã pyrã. Multiplica ligna, succede ignẽ, consume carnẽ, & cõdi condimentũ aromãibus, & ossa comburantur. Et statue eã super prunas eius vacuã, vt incalescat, et comburatur fundũ eius, & fundet in medio eius ingnamentũ eius, cõsumetur spuma eius. Mendacia faciendo laborare fecit seipsam, & non exiit de ea multa spuma eius. Igni cõsumetur spuma eius. In immundicia tua es, quæ est fœditas. Pro eo quod nulli vt mundares te, & non mundasti te ab immundicia tua, non mundabis te amplius, donec quiescere faciam irã meã in te. Ego dñs locutus sum: Venit quod decreui & feci. Non recedam, & non parca, & non poenitebit me, iuxta vias tuas, & opera tua iudicabunt te, dixit dñs deus. Et fuit verbum dñi ad me, dicendo: Fili hominis, ecce tollo à te vxorẽ quæ est desiderium oculorum tuorum, percussione. Ne plangas, nec plores, neq; veniat lachryma tua. A clamãdo tace, mortuorum luctum ne facias, thiarã tuã liga super te, & calceamenta tua pone in pedibus tuis, & ne operias labrum superius, & panẽ hominum lugentium ne comedas. Et locutus sum ad populum mane, & mortua est vxor mea vesperi, sicut mane sicut iustum fuit mihi. Et dixit ad me populus: Nõne indicabis quid ista portentat nobis? Et dixi ad eos: Verbum domini fuit ad me dicẽdo: Dic domui Israel: Sic dixit dominus deus. Ecce polluo sanctuarium meum, superbiam fortitudinis vestræ, desiderabile oculorum vestrorum, indulgentiam animæ vestræ: sicut vestri, & filie vestræ, quas reliquistis, gladio cadent. Et facietis quemadmodum feci, labrum superius non operietis, & panem hominum non comedetis. Et thiaræ vestræ erunt super capita

concordia in concilio multum iudicium.

propria vera adolecti iuxta.

Multiplicatio luctus deo.

Solum capitulum regum meorum.

vestra, & calceamenta vestra in pedibus vestris. Non plangeatis, neq; flebitis, & tabescetis propter iniquitates vestras, & gemetis, alter cum altero. Et sic Iechezchel vobis in portentum: omnia quæ fecit, facietis, cum venerit istud, & scietis, quod sum dominus deus. Et tu fili hominis, nõne in die qua tollam ab eis fortitudinem eorum gaudium gloriæ eorum, desiderium oculorum eorum, & eleuationem animæ eorum, filios eorum, & filias eorum? In die ipsa appropinquabit euasor ad auditum auris. In die illa aperietur os tuum cum euasore, & loqueris, & non eris mutus vltra. Et eris in portentum, & scietis quod sum dominus.

Sermo domini contra Hammon, Moab, Sehir, & Palistin. C A P. X X V.

ET fuit verbum domini ad me dicẽdo: Fili hominis, pone faciem tuã super filios Hammon, & propheta super eos. Et dic filiis Hammon: Audite verbum domini dei. Sic dixit dominus deus: Pro eo quod dixisti, euge super sanctuarium meum, quia pollutum est, & super terram Israel, quia desolata est, & super domum Iehudah, quoniam abierunt in captiuitatẽ. Idcirco ego do te filiis orientis in hereditatem, & inhabitare facient habitaciones suas in te, & ponent in te habitacula sua: ipsi comedent fruges tuas, & bibent lac tuum. Et dabo Rababath, in habitaculum camelorum, & filios Hammon in cubile pecorum, & scietis quod sum dominus. Quia sic dixit dominus deus. Pro eo quod plauisti manu, & percussisti pede, & gaulas es, cum omni contemptu tuo animo super terram Israel. Idcirco, ecce extendi manum meã super te, & tradam te in direptionem gentibus. Et succidere faciam te è populis, contemtere faciam te, & scies quod sum dominus. Sic dixit dominus deus: Pro eo quod dixit Moab, & Sehir: ecce sicut omnes gentes domus Iehudah. Idcirco ecce aperio latus Moab, latus ciuitatum eius quæ sunt in extremo eius, desiderabiles terras Bethhaesimoth, Bahalmehon, & Chiriathaimah. Filios orientis vocabo vt veniant contra filios Hammon, & dabo eã in hereditatẽ vt nõ memorent filij Hammon inter gētes. Et in Moab faciam iudicia, & scietis, quod sum dominus. Sic dixit dñs deus: Pro eo quod fecit Edom, quando vltra est vltionem, contra domum Iehudah, & deliquerit delinquẽdo, & vlti sunt de eis. Idcirco sic dixit dominus deus: Et extendam manum meã super Edom, & succidam ea homines, & lumentã, & ponam eam in desolationem: à Teman & Dedan gladio cadent. Et dabo vltionem meam in Edom per manum populi mei Israel, & facient in Edom iuxta furorem meum, & iuxta iram meam, & scietis vindictam meam, dixit dominus deus.

Hic est dimidium Libri.

Sic dixit dominus deus: pro eo quod fecerunt Pelistim propter vindictam, & vlti sunt vltionem cum contemptu in animo ad vastationem inimicitis perpetuis. Propterea sic dixit dominus deus: Ecce extendo manum meam super Pelistim, & succidere faciam Cheretæos, & perdere faciam residuum portus maris. Faciamq; in eis vltiones magnas cum increpationibus iræ. Et scietis quod sum dominus, cum dedero vindictam meam in eis.

Prædicit vastationem Sor, id est, Tyri. C A P. X X V I.

ET fuit vndecimo anno, vna mensis fuit verbum domini ad me, dicendo: Fili hominis. Pro eo quod dixit Sor super Ierusalaim, euge, contra facta est porta populorum, conuertite ad me, replebo me, deserta est. Propterea sic dixit dñs deus: Ecce venio contra te Sor, & ascendere faciam contra te gentes multas, sicut ascendit mare fluctibus suis. Et dissipabit muros Sor, & destruent turre eius, & detraham puluerẽ eius ex ea, & ponam eam vt est summitas petræ. Extensio sagenarum erit in medio maris. Quia locutus sum, dixit dominus deus, & erit in direptionem gentibus. Et habitatores villarum eius quæ sunt in agro, gladio occidentur, & scietis quod sum dominus. Sic enim dixit dominus deus: Ecce adduco aduersum Sor Nebuchadrefar regẽ Babel ab aquilone, regẽ regum, cum equis,

per quã, i. tot populi in grege, i. i. b. reducta est ad me, et implebor ego ipsa destrata.

z. iij.

Et curribus, & equitibus, et coetu, populoq; multo, Habitatores villarum tuarum, quae sunt in agro, gladio interficiet, & ponet contra te munitionem ligneam. Et effundet contra te aggerem, & confurgere faciet contra te securum. Et balistas contra te ponet contra muros tuos, & turres tuas destruet malicis suis. Propter multitudinem equorum eius operiet te pulvis eorum. A fonitu equitum, & rotarum, & curruum movebuntur muri tui, cum ingressus fuerit portas tuas, tanquam intronius civitatis dissipata. Ungulis equorum suorum concalcabit omnes plateas tuas, populi tui gladio occidet, & staturae fortitudinis tuae in terram descendent. Et praedabuntur opes tuas, & diripient negotiationem tuam, & destruent muros tuos, & domos desiderabiles tuas destruent, & lapides tuos, & ligna tua, & pulverem tuum in medio aquarum ponet. Et cessare faciam multitudinem canticorum tuorum, & sonitus cithararum tuarum non audietur amplius. Et ponam te ut summitas petrae, expansio saenarum erit, nec aedificaberis ultra, quia ego dominus locutus sum, dixit dominus deus. Sic dixit dominus deus ipsi Sor: Nonne a fonitu ruinae tuae, cum clamaverit vulneratus, cum occisus fuerit occisione in medio tui, commovebitur insulae? Et descendet de solis suis omnes principes maris, & removebunt pallia sua, & vestimenta discoloria sua exuent, stuporibus induentur, super terram sedebunt, & obtusae neq; ad momenta, & admirabuntur super te. Et assument super te lametum, & discent super te: Quomodo peristi habitata a negotiatoribus venientibus a maribus, vrbis quae ladabaris: Quae fuit fortis in mari. Ipsa, & habitatores eius fortes erant, qui dabant terrorem suum omnibus habitatoribus eius. Nunc pauebunt insulares in die ruinae tuae, & terrebuntur insulares qui sunt in mari in exitu tuo. Quia sic dixit dominus deus: Cum posuero te vrbem desolatam, sicut civitates quae non habitantur, cum ascendere fecero super te voragine, & operuerint te aquae multae, Et descendere fecero te cum descendentibus in sepulchrum, ad populum seculi, & collocare fecero te in terra inferiori, sicut solitudines quae fuerunt a seculo cum descendentibus in sepulchrum, ut non habiteris: & dedero gloriam in terra viventium. Consummationem ponam te, & non eris, & si requisita fueris, non inuenieris ultra in seculo, dixit dominus deus.

Prophetia super egressionem Sor. C A P. X X V I I.

Et fuit verbum domini ad me, dicendo: Et tu fili hominis, assume super Sor lamentum, Et die Sor, quae habitat in ostiis maris, negotiatrici populorum ad insulas multas. Sic dixit dominus deus: Sor, tu dixisti: Ego perfecti decoris sum. In medio marium sunt termini tui. Aedificatores tui perfecerunt decorem tuum. Cum abietibus de monte Senir aedificaverunt tibi naues cum omnibus tabulis: cedros de Lebanon tulerunt, ut facerent malum tibi, E pinis Bafan fecerunt remos tuos, tabulatum tuum fecerunt eburneum, congregatio Assurim, & de insulis Chithim. E bysso opere phrygionico texta de Aegypto fuit cortina tua, ut esset tibi in velum. Ex hyacintho, & purpura de insulis Elisah fuit operimentum tuum, Habitatores Sidon, & Arvad fuerunt remiges tibi. Sapientes tui Sor, fuerunt in te ipsi nautae tui. Senes Ghebal, & sapientes eius instauraverunt in te rimas tuas. Omnes naues maris & remiges earum fuerunt in te ad negociandum negotiationem tuam. Paras, & Lud, & Puth, fuerunt in exercitu tuo viri bellatores tui. Scuta, & galeas suspenderunt in te. Ipsi dederunt decorem tuum. Filij Arvad cum exercitu tuo super muros tuos per circuitum, & Pygmei in turribus tuis fuerunt. Scuta sua suspenderunt super muros tuos per circuitum. Ipsi perfecerunt pulchritudinem tuam. Tarsis negotiator tuus, multitudinem cithararum diuitiarum, in argento, ferro, stanno, plumboq; dederunt in nudinis tuis. Iaua, Tubal, & Mefech, ipsi insutores tui in animabus hominum, & vasa aurea dederunt in negociatione tua. De domo Togharmah equos, & equites, & mulos dederunt in foro tuo. Filij Dedan negoti-

a dabo unice gloriam tuam, te destrueti patietur gloria tua.

b tabulata duplicia, c arborem pauli.

atores tui, insulae multae negociatio manus tuae. Cornua eburnea, & pavones reddiderunt in donum tuum. Aram negotiatrici tua propter multitudinem operum tuorum, cum carbunculo purpura, & vestibus diuersorum coloru, & bysso, & coralilis. Et vniones dederunt in nudinis tuis. Iehudah, & terra Israel, ipsi insutores tui, cum frumentis terrae Minnith, & Pan-nagh, & mel, & oleum, & theriacum dederunt in negociatione tua. Dammefec negotiatrici tua in multitudine operum tuorum, propter multitudinem vniersarum opum in vino loci Chelbon, & lana alba. Dan autem, & Iauan, Meuzal in nudinis tuis dederunt ferrum purum: Calia, & calamus aromaticus in negociatione tua fuit. Dedan negotiatrici tua in panis preciosis pro curribus. Harab, & vnuerfi principes Chedar, ipsi negotiatores manus tuae cum agnis, & arietibus, & hircis negotiatores tui. Negotiatores Harabicae Seba, & Rahamah, ipsi negotiatores tui. Praecipua inter vniersa aromata, & omnem lapidem preciosum, & aurum dederunt in negociationibus tuis. Charam, & Channeh, & Heden negotiatores Sebah Harabicae, Assur Chilmad negotiatrici tua. Ipsi negotiatores tui in omnibus generibus, in palliis hyacinthinis, & polymitis, & in capis preciosorum vestitu funibus iustarum, & torquibus in negociatione tua. Naues Tarsis praecunctis ad te in negociatione tua, & repleta es, & glorificata es valde in medio marium. In aquas multas adduxerunt te remiges tui. Ventus orientalis contriuit te in medio marium, Diuitiae tuae, nundinae tuae, negociatio tua, nautici tui, gubernatores tui, instauratores fissurarum tuarum, & negotiatores negotiorum tuorum, & omnes viri bellatores tui, qui erant in te, & cum omni coetu tuo, qui est in medio tui, cadent in medio marium, in die ruinae tuae. Ad fonitum clamoris nauarum tuorum contremiscent suburbana. Et descendet de nauibus suis oes tenentes remum, nautici, omnes gubernatores maris super terram stabunt. Et audire facient super te vocem suam, & clamabunt amare: & ascendere facient super te vocem suam, & accingent se facis: & plangent super te, in amaritudine animae, ploratu amaro. Et assument super te in lamentationibus suis, lamentum, & plangent super te: Quae fuit sicut Sor, sic fucis in medio maris: Quando egrediebantur negociationes tuae de maribus saturabas populos multos, multitudine diuitiarum tuarum & negociationum tuarum ditasti reges terrae. Tempore quo eris contrita a maribus, in profundis aquarum erit negociatio tua, & omnis coetus eius in medio tui cadent. Vniuersi habitatores insularum, obstupuerunt super te, & reges earum formidauerunt formidine, indignati sunt vultu. Negotiatores in populis sibilauerunt super te. Terror fuit, & non erit vsque in seculo.

Minatur principibus Tyri, ac etiam Sidoni, promittit se congregaturum filios Israel. C A P. X X V I I I.

Et fuit verbum domini ad me, dicendo: Fili hominis. Dic principi Sor: Sic dixit dominus deus: Pro eo quod eleuatum est cor tuum, & dixisti, deus ego sum, in cathedra dei sedisti, in medio marium: tu autem es homo, & non deus: & posuisti cor tuum tanquam cor dei. Et ecce sapientior es tu Daniel: Omne absconditum non est absconditum a te. Sapientia tua, & intelligentia tua congregasti tibi opes, & acquisisti aurum, & argentum in thesauris tuis. Multitudine sapientiae tuae, negociatione tua, multiplicasti opes tuas, & eleuatum est cor tuum propter opes tuas. Propterea sic dixit dominus deus: Pro eo quod posuisti cor tuum sicut cor dei. Idcirco ecce adduco super te alienos, robustos gentium, & euaginabunt gladios suos super pulchritudinem sapientiae tuae, & pollutent splendorem tuum. Ad foueam descendere facient te, & morieris moribus occisorum in medio marium. Nunquid dicendo dices, deus ego sum, coram occidente te? Tu autem homo es, & non deus, in manu interficientis te. Morte incircuncisorum morieris in manu alienorum. Quia ego locutus sum, ait dominus deus,

balistum

praedites

nus deus. Et fuit verbum domini ad me, dicendo: Fili hominis. Leua planctum super regem Sor, & dic ei: Sic dixit dominus deus: Tu sigillas summam, plenus sapientia, & perfectus decore. In Heden horti dei fuit. Omnis lapis preciosus operimentum tuum, sardius, topalius, & iaspis, chrisolitus, onix, & beryllus, saphyrus, carbunculus, & smaragdus, & aurum opus tympanorum, & thibiarum tuarum in te, in die qua creatus fuit, praeparata fuerunt. Tu Therub vnctus, protegens: & posui te in tali dignitate. In more sancto dei fuit, in medio lapidum ignitorum ambulasti. Perfectus fuit in viis tuis, a die qua creatus es, donec inuenta est iniquitas in te. Multitudine negociationis tuae repleuerunt cor tuum iniquitate, & peccasti, & prophana te de monte dei, & perdam te & Cherub protector, de medio lapidum ignitorum. Eleuatum est cor tuum propter decorem tuum. Perdisti sapientiam tuam propter splendorem tuum, in terram proficiam te, ante reges ponam te, ut videant te. Prae multitudine iniquitatis tuae, iniquitate negociationis tuae polluisi sanctificationem tuam. Et producam ignem de medio tui, qui consumat te, & ponam te in cinerem super terram, in oculis omnium videntium te. Omnes qui videbunt te in populis, obstupescunt super te. Terror fuit, & non erit vsq; in seculo. Et fuit verbum domini ad me, dicendo: Fili hominis pone faciem tuam super Sidon, & propheta super eam. Et dic: Sic dixit dominus deus: Ecce venio ad te Sidon, & glorificabo me in medio tui, & scient quod sum dominus, quum fecero in ea iudicia, & sanctificauero me in ea. Et mittam in eam pestilentiam, & sanguinem in plateis eius, & corruent interfecti in medio eius gladio super eam vndeq; & scient quod sum dominus. Et non erit vltra domui Israel spina pungens, & spina dolore inferens ex omnibus circuitibus eorum, qui spernunt eos, & scient quod sum dominus deus. Sic dixit dominus deus: Quando congregabo domum Israel de populis, in quos dispersi sunt, & sanctificabo me in eis in oculis gentium, habitabunt super terram meam, quam dedi seruo meo Iahacob: & habitabit super eam confidens, & aedificabunt domos, & plantabunt vineas, habitabunt confidenter, cum fecero iudicia in omnibus qui spernunt eos in circuitibus eius, & scient quod sum dominus deus eorum.

a multitudine iustarum suarum.

b ego melior sum ad orientem.

Prophetia contra Parhoh, & Aegyptum. C A P. X X I X.

Anno decimo, mense decimo, duodecimo die mensis, fuit verbum domini ad me, dicendo: Fili hominis, pone faciem tuam contra Parhoh regem Aegypti, & propheta super eum, & super Aegyptum totam. Loquere, & dic: Sic dixit dominus deus: Ecce venio ad te Parhoh rex Aegypti, draco magnus, qui cubat in medio fluminum suorum: qui dixit: meus est, fluuius meus, & ego feci me. Et dabo hamum in maxillis tuis, & agglutinare faciam pisces fluminum tuorum scamis tuis, & ascendere faciam te de medio fluminum tuorum, & omnes pisces fluminum tuorum squamis tuis adhaerebunt. Et derelinquam te in deserto, te & omnes pisces fluminum tuorum, in superficie agri cades non colligeris, nec congregaberis: bestis terrae, & volatilibus caeli dedi te pro esca. Et scient omnes habitatores Aegypti quod sum dominus. Pro eo quod fuerunt baculus harundinis domui Israel. Cum apprehenderint te manu confringeris, & lacerabis eis omnem humerum, & dum innixi fuerunt tibi, contereris, & stare facies eos super lumbos. Propterea, sic dixit dominus deus: Ecce adduco super te gladium, & succidere faciam de te homines, & iumenta. Et erit terra Aegypti in desertum, & solitudinem, & scient quod sum dominus. Pro eo quod dixi, fluuius meus est, & ego feci. Idcirco ecce venio ad te, & ad flumina tua, daboq; terram Aegypti in solitudines solitudinis desolationis a turre Seue-neh vsq; ad terminum Chus. Non transibit per eam pes hominis, nec pes iumentum. Non transibit per eam, neque habitabitur quadraginta annis. Daboq; terram Aegypti in desolationem in medio terrarum desolarum, & ciuitates eius in medio ciuitatum destructarum erunt in desolationem quae

draginta annis, & dispergere faciam Aegyptios in gentes, & ventilabo eos in terra. Sic enim dixit dominus deus: In fine qua draginta annorum congregabo Aegyptios de populis in quos dispersi fuerunt. Et reducam captiuitatem Aegyptiorum, & reducere faciam eos in terram Pathros, in terram habitationis eorum, & erunt ibi regnum humile. Prae regnis erit humile, & non eleuabitur vltra super gentes, & imminuere faciam illud, ut non dominetur gentibus. Et non erit vltra domui Israel in confidentiam commonefactorum iniquitatis, cui respexerunt post eos, & scient quod sum dominus deus. Et fuit, vigesimo & primo anno, primo mense, prima die mensis, fuit verbum domini ad me, dicendo: Fili hominis, Nebuchadrex rex Babel seruire fecit exercitum suum seruitute magna aduersus Sor. Omne caput decaluatum est, & omnis humerus depilatus est, & merces non fuit ei, & exercitui eius de Sor propter seruitutem quam seruauit aduersus eam. Propterea sic dixit dominus deus: Ecce do Nebuchadrex regi Babel terram Aegypti, & accipiet multitudinem eius, & spoliabit spolia eius, & praedabitur praedam eius, & erit merces exercitui eius. Propter opus eius quo seruauit dedi ei terram Aegypti propter malum quod fecerunt contra me. In die illa germinare faciam cornu domus Israel, & tibi dabo apertionem oris in medio eorum, & scient quod sum dominus.

Planctus super egressionem Aegypti. C A P. X X X.

Et fuit verbum domini ad me, dicendo: Fili hominis propheta, & dic: Sic dixit dominus deus: Vlutate, vae dici, quia iuxta est dies, & iuxta est dies domini, dies nubis, & tempus gentium erit. Et veniet gladius in Aegyptum, & erit dolor in Chus cum ceciderint vulnerati in Aegypto, & tollent multitudinem eius, & destruentur fundamenta eius. Chus, & puth, & Lud, & omne vulgus, & Chub & filij terrae foederis cum eis gladio cadent. Sic dixit dominus deus: Cadent fulcrae Aegypti, & descendet super perbia fortitudinis eius a turre Seue-neh gladio cadet in ea, dixit dominus deus. Et desolabitur in medio terrarum desolarum, & vrbes eius in medio terrarum desertarum erunt. Et scient quod sum dominus, cum dederit ignem in Aegypto, & attriti fuerint oes auxiliatores eius. In die illa egredietur nuncijs ad faciem meam in nauibus ad terrendum Chus habitantem confidenter, & erit dolor in eis in die Aegypti, quia ecce venit tempus eorum. Sic dixit dominus deus: Et cessare faciam multitudinem Aegypti per manum Nebuchadrefar regis Babel. Ipse, & populus eius cum eo, fortes gentium adducuntur ad disperdendum terram, & euaginabunt gladios super Aegyptum, & implebunt terram interfectis. Et dabo flumina in siccitatem, & vendam terram in manu malorum, & dissipabo terram, & plenitudinem eius in manu alienorum. Ego dominus locutus sum. Sic dixit dominus deus: Et perdere faciam simulachra, & cessare faciam idola de Noph, & dux de terra Aegypti non erit vltra, & dabo ignem in Sohan, & faciam iudicia in No. Et effundam iram meam super Sin robur Aegypti, & succidam multitudinem No. Et dabo ignem in Aegypto, dolendo dolebit Sin, & No erit vltra datur: & ipsi Noph veniet angustia per dies. Iuvenes Auen, & Pibeseh gladio cadent, & vxores eorum in captiuitate ibunt, & in Techaphneches prohibuit dies luce sua, cui conuicio ibi vedes Aegypti, & cessabit in ea superbia fortitudinis eius: ipsam nubes operiet, & habitatores villarum eius in captiuitate ibunt. Et faciam iudicia in Aegypto, & scient quod sum dominus. Et fuit, vnde decimo anno, primo mense, septima die mensis fuit verbum domini ad me, dicendo: Fili hominis, brachium Parhoh regis Aegypti confrange, & ecce non est alligatum, ad ponendum medicamina, ad ponendum fasciam, ad alligandum eum, ad roborandum eum, ad tenendum gladium. Propterea, sic dixit dominus deus: Ecce venio ad Parhoh regem Aegypti, & conteram brachia eius ac fortitudinem, & erit confractum, & cadere faciam gladium de manu eius. Et dispergere faciam Aegyptios in gentes, & ventilabo eos in terras. Et conforabo brachia regis Babel, daboq; gladium meum in man-

tua deiciam. Super montes Israel cades tu, & omnia agmina tua, & populi qui erunt tecum. Volucris, volatilibus, omni alato, & bestis agri dedi te ad deuorandum. Super faciem agri cades, quia ego locutus sum, dixit dominus deus. Et mittam ignem in Maghogh, & in habitantibus insulas confidenter, & scient quod sum dominus. Et nomen sanctitatis meae scire faciam in medio populi mei Israel, & non sinam polluere nomen sanctum meum ultra, & scient gentes quod sum dominus sanctus Israel. Ecce venit, & factum est, dixit dominus deus: Hec est dies, de qua locutus sum. Et egredientur habitatores ciuitatum Israel, & succendent, & comburent arma, & scuta, & clypeos, arcus, & sagittas, & baculos manus, & lanceas, & succendent ea igni septem annis. Et non portabunt ligna de agro, nec succendent de syluis, quoniam arma succendent igni, & spoliabunt, qui spoliauerunt eos, & praedabuntur praedatores suos, dixit dominus deus. Et erit in die illa, dabo ipsi Ghogh locum sepulchri ibi in Israel, vallem transeuntium ad orientem maris, & obturare faciet ipsa transeuntis nares suas: & sepelient ibi Ghogh, & omnem multitudinem eius, & vocabunt eam vallem Hamon, (id est multitudinis) Ghogh. Et sepelient eos domos Israel, ut mudent terram septem mensibus. Et sepelient eos omnis populus terrae, & erit eis in nomen in die qua glorificabo me, dixit dominus deus. Et viros quotidianos seliget transeuntis per terram, sepelientes cum transeuntibus remanentes in superficie terrae, ut emudent eam: vsque ad finem septem mensium in quarent. Transibunt transeuntis per terram, & videbit quod os hominis, & aedificabit iuxta illud signum, donec sepeliant illud, sepelientes in valle Hamon Ghogh, & etiam nomen ciuitatis Hamonah, & mundabunt terram. Et tu fili hominis, sic dixit dominus deus: Dic volucris omni alato, & omni bestiae agri: Congregate vos, & venite. Congregate vos vndique ad sacrificium meum, quod sacrifico vobis, sacrificium grande super montes Israel, & comedetis carnem, et bibetis sanguinem. Carnem fortium comedetis, & sanguinem principum terrae bibetis, arietum, agnorum, & hircorum, bouum, bubalorum, Basan cunctorum eorum. Et comedetis adipem ad saturitatem, & bibetis sanguinem ad ebrietatem de sacrificio meo quod sacrificauis vobis. Et saturabimini super mesam meam, & quis, & curribus, fortibus, & omnibus viris bellatoribus, dixit dominus deus. Et dabo gloriam meam in gentibus, & videbunt omnes gentes iudicium meum, quod feci, & manum meam, quam posui in eis. Et scient domus Israel, quod sum dominus deus eorum a die illa, & deinceps. Et scient gentes, quod propter iniquitatem suam captiui ducti sunt domus Israel: propterea quod praeparati sunt in me, abscondi faciem meam ab eis, & tradidi eos in manum hostium eorum, & ceciderunt gladio vniuersi hii. Secundum immunditiam eorum, & secundum praeparationes eorum feci cum eis, & abscondi faciem meam ab eis. Propterea sic dixit dominus deus: Nunc redire faciam captiuitatem Iahacob, & miserebor omnis domus Israel, & zelabo pro nomine sancto meo. Et portabunt ignominiam suam, & omnem praeparationem suam, qua praeparati sunt in me, cum habitarent super terram suam confidenter, & non esset qui exterreret. Cum redire fecero eos ad populum, & congregaui eos a terris inimicorum suorum, & sanctificatus fuero in eis in oculis gentium plurimarum. Et scient quod sum dominus deus eorum, cum captiuare fecerim eos in gentes, & congregaui eos super terram suam, & non relinquam ultra ex eis ibi. Et non abscondam ultra faciem meam ab eis, quia effudi spiritum meum super domum Israel, dixit dominus deus.

Vltimo descriptio ciuitatis reaedificatae. C A P. X L.

Vigesimo & quinto anno transmigrationis nostrae, in exordio anni, decima mensis, quartodecimo anno postquam percussa est ciuitas, in ipsa die, fuit super me prophetia domini, & adduxit me illuc. In visionibus dei adduxit me in terram Israel. Et dimisit me super montem excelsum nimis, et super eum erat tanquam aedificium ciuitatis a meridie, Et addu-

xit me illuc. Et ecce vir, cuius aspectus erat super aspectum aeris, & filum lineum erat in manu eius, & calamus mensurae, et stabat in porta. Et locutus est ad me vir: Fili hominis, vide oculis tuis, & auribus tuis audi, & pone cor tuum omnibus, quae ostendo tibi, quia ut ostendantur tibi, adductus es huc. Annuncia omnia quae vides domui Israel. Et ecce murus extra domum per circuitum & in manu viri erat calamus mensurae. VI. cubitorum communiu, & III. digitorum. Et mensura est latitudo aedificij calamo vno, & altitudo calamo vno. Et venit ad portam cuius facies erat ad viam orientalem, & ascendit per gradus eius, & mensura est limen exterioris portae calamo vno in latitudine, & limen alterum calamo vno in latitudine. Et thalamum calamo vno in latitudine, & calamo vno in latitudine, & parietem qui erat inter thalamos V. cubitis in latitudine, & limen portae quod erat apud vestibulum portae interioris calamo vno. Et mensura est vestibuli portae VIII. cubitis, & postes eius duobus cubitis. Et vestibulum portae erat intrinsecus, Et thalami portae ad viam orientalem, tres hinc, & tres erant inde, mensura vna erat trium ipsorum, & mensura vna postibus hinc, & inde. Et mensura est latitudinem ostij portae X. cubitis, longitudinem portae XIII. cubitis. Et terminum ante thalamos cubito vno, et cubito vno terminum hinc, & thalamus VI. cubitorum hinc, & VI. cubitorum inde. Et mensura est portam a tecto thalami vsque ad tectum ipsius portae latitudinem XX. & V. cubitis, ostium erat contra ostium portae interioris. Et fecit postes a limine quod erat ante portam exteriorem, per quam intrabant LX. cubitorum, & vniciusque postis atrij & portae per circuitum eadem erat mensura. Et extrinsecus laterae, & intrinsecus strictae erant vsque ad testudinem quae erat ante vestibulum portae interioris, erat L. cubiti. Et fenestrae in thalamis, & in postibus eorum intra portam per circuitum. Et sic in testudinibus, & fenestrae erant per circuitum intrinsecus, & vniciusque postis palmae. Et adduxit me ad atrium exterius mulierum, & ecce cubacula, & pauimentum factum atrio circum circa, XXX. cubacula erant in pauimento. Et pauimentum erat iuxta lateras portarum a regione longitudinis portarum pauimentum inferius. Et mensura est latitudinem a limine portae inferioris vsque ad limen atrij interioris, extrinsecus, C. cubitos ad orientem, & aquilonem. Et portae, cuius facies erat ad viam aquilonis atrio exteriori, mensura est longitudinem, & latitudinem eius. Et thalami eius tres hinc, & tres inde, & postes eius, & testudines eius erant secundum mensuram portae primae. L. cubitorum longitudo eius, & latitudo V. & XX. cubitorum. Et fenestrae eius, & testudines eius, & palmae eius secundum mensuram portae, cuius facies est ad viam orientis, & per gradus VII. ascendit per ea, & testudines eius ante ipsos gradus. Et porta atrij interioris erat contra portam aquilonarem, & orientalem, & mensura est a porta ad portam C. cubitos. Et peger fecit me ad viam meridianam, & ecce porta ad viam meridianam, & mensura est postes eius, & testudines eius iuxta mensuras has. Et fenestrae eius, & testudines eius circum circa sicut fenestrae istae, L. cubitorum erat longitudo V. & XX. cubitorum. Et gradus VII. gradus eius, et testudines eius ante eos. Et palmae eius erant, vna hinc, & altera inde in poste eius. Et portam atrij interioris ad viam meridianam mensura est a porta ad portam ad viam meridianam C. cubitos. Et introduxit me in atrium interius portae meridianae, & mensura est portam meridianam secundum mensuras has. Et thalami eius, & testudines eius erant secundum mensuras istas, & fenestrae eius, & testudines eius circum circa, L. cubitorum longitudo eius, & latitudinis viginti & quaeque cubitorum. Et testudines circum circa longitudo eius quaeque & viginti cubitorum, & latitudinis quinque cubitorum. Et testudines eius atrio exteriori, & palmae postis eius, & gradus octo erant gradus eius. Et introduxit me in atrium interius per viam orientalem, & mensura est portam secundum mensuras has. Et thalamos eius, & postes eius, & testudines eius secundum mensuras istas, & fenestrae eius, & testudines eius circum circa longitudo eius quinquaginta cubitorum, & latitudinis quinque, & viginti cubitorum. Et testudines eius atrio exteriori,

*Christus
fructus celestis ciuitatis
in excelsis
re. Sicut, quam
re in umbra
hic delinat.
b in cubito
et palmo. I
regula illa me
tota edificat
bat sex ma
gnos cubitos
quos uocant
sacros cubi
tos, seu cubi
tos in cubito
et palmo: nam
quod face
cubitus conti
net uulgarem
cubito et par
m. I. sex par
mos, et uul
gares cubitos
ter folii quia
que
fronte.*

riori, & palmae in poste eius hinc, & inde, & octo gradus, gradus eius. Et introduxit me in portam aquilonarem, & mensura est secundum mensuras istas. Thalamos eius, & postes eius, & testudines eius, & fenestrae eius circum circa, longitudo L. cubitorum, & latitudinis V. & XX. cubitorum. Et postes eius atrio exteriori, & palmae in postibus eius hinc, & inde, & VIII. gradus, gradus eius erant. Et cubiculum, & ostium eius in postibus portarum. Ibi laudabunt holocaustum. Et in vestibulo portae duae mensurae hinc, & duae mensurae inde ad immolandum super eas holocaustum, & sacrificium pro peccato, et pro delicto. Et ad lateras extra gradum, ad ostium portae aquilonaris duae mensurae, & ad lateras alterum, quod erat in vestibulo portae duae mensurae, Quatuor mensurae hinc, & quatuor mensurae inde ad latus portae, VIII. mensurae, super eas immolabunt. Quatuor autem mensurae ad holocaustum ex lapidibus leuigatis longitudo cubiti vni, & dimidij, & latitudinis cubiti vni, & dimidij, latitudinis cubiti vni. Super eas ponent vasa in quibus immolabunt holocaustum, & sacrificium. Et vniciusque ferri ad suspendendum carnem mensurae quatuor digitorum praeparati intrinsecus circum circa. Super mensuras autem caro oblationum. Et extra portam interiorem cubicula cantorum in atrio interiori, quod erat ad lateras portae aquilonaris, & facies eorum ad viam meridianam, vnium cubiculum erat ad lateras portae orientalis, cuius facies erat ad viam aquilonarem. Et locutus est ad me: Hoc cubiculum cuius facies est ad viam meridianam, est sacerdotum custodiendum custodiam domus. Et cubiculum cuius facies est ad viam aquilonarem est sacerdotum custodiendum custodiam altaris. Ipsi sunt filij Sadoe, qui accedunt de filiis Leui ad domum, ut ministrarent ei. Et mensura est atrij, longitudo erat Cubitorum, & latitudo C. cubitorum. Quadratum erat. Et alta re mensura est quod erat ante domum. Et introduxit me in vestibulum domus, & mensura est postem vestibuli, V. cubitorum hinc, & quinq; cubitorum erat inde, & latitudo portae trium cubitorum hinc, & trium cubitorum erat inde. Longitudo vestibuli vnginti cubitorum, & latitudo erat vndecim cubitorum, & in gradibus quibus ascendit ad illud, & colunae erant iuxta postes, vna hinc, & altera inde.

Dispositio reaedificandi templi, & ad id pertinentium. C A P. X L I.

Et introduxit me in templum, & mensura est postes portae templi. Sex cubitorum erat latitudo hinc, & sex cubitorum latitudo inde, latitudo tabernaculi. Et latitudo ostij X. cubitorum erat, & latera ostij V. cubitorum hinc, & V. cubitorum inde. Et mensura est longitudo templi XL. cubitis, et latitudinem XX. cubitis. Et ingressus est intrinsecus, & mensura est postem ostij duobus cubitis, & ostium sex cubitis, & latitudinem ostij VII. cubitis. Et mensura est longitudo eius XX. cubitis, & latitudinem XX. cubitis ante templum, & dixit ad me: Hoc est sanctitas sanctitatum. Et mensura est parietem domus sex cubitis, & latitudinem thalami quatuor cubitis, circum circa domum per circuitum. Et thalami, thalamus super thalamum, & triginta pedum, & capita trabium ingrediebantur interstitium parietis domus per thalamos circum circa, ut tenerentur in eo interstitio, et non teneret parietem domus. Et dilatabatur interstitium muri, super quod erant capita trabium, & circuibat desuper, desuper thalamos, quae instar cochleae erat domus desuper, desuper per circuitum domus. Idcirco latitudo domus erat superius. Et sic inferius ascendebat ad superius per medium. Et vidi domus altitudinem vndique, & fundamenta thalamorum pleno calamo sex cubitorum magnorum erant. Latitudo autem parietis qui erat thalamo forinsecus V. cubitorum erat. Et interstitium derelictum domus thalamorum quod erat intrinsecus. Et inter cubacula erat latitudo XX. cubitorum in circuitu domus circum circa. Et ostium thalami loco derelicto ostium vnium ad viam aquilonis, & ostium alterum ad meridiem. Et latitudo loci derelicti V. cubitorum erat circum circa. Et aedificium quod erat coram solario ad angulum viae occidentis erat latitudinis LXX. cubitorum. Paries autem aedificij V. cubito-

rum latitudinis per circuitum, & longitudo eius XC. cubitorum. Et mensura est domus, longitudo erat C. cubitorum, & solarium, & aedificium, & parietes eius in longitudine erat C. cubitorum. Latitudo autem facie domus, & solaris ad orientem erat C. cubitorum. Et mensura est longitudo aedificij contra faciem solaris quod erat post ipsum, & thalamos hinc, & inde C. cubitis; & templum interius, & vestibula atrij, limina, & fenestras extrinsecus lateras, & intrinsecus strictas, & thalamos in circuitu trium ipsorum, contra limen operum ligneis tabulis circum circa. Et terra vsque ad fenestras, & fenestrae erant operatae. Illi quod erat super ostium vsque ad domum interiori, et forinsecus, & omni pariete circum circa, in domo interiori, et domo exteriori mensuras viderit. Et paries erat factus cum pictura Cherubim, & palmarum, & palma erat inter Cherubim, & Cherubim, & duae facies erant Cherubim. Et facies hominis erat iuxta palmam hinc, & facies catuli leonis iuxta palmam inde, factum est omni domui circum circa. A terra vsque ad parietem, qui erat super ostium erant Cherubim, & palmae factae, & vsque ad parietem templi. Templi vterque postis ostij erat quadrangulus. Et aspectus vtriusque postis ostij sanctitatis erat, sicut aspectus postis templi. Altaris lignei trium cubitorum erat altitudo, & longitudo eius duorum cubitorum, & anguli eius ei, & longitudo eius, & parietes eius lignei; & locutus est ad me: Haec est mensura quae fuit coram domino. Et duo ostia erant templo & sanctitati. Duo ostia erant ostia portae templi, & sanctitatis. Duo versatilia ostia. Duo ostia erant ostia vni, & duo ostia alteri. Et factae erant in ostiis templi figurae Cherubim, & palmarum, quemadmodum factae erant parietibus, & trabes lignae posita erat coram vestibulo forinsecus. Et fenestrae extrinsecus laterae, & intrinsecus strictae, & palmae hinc & inde in lateribus vestibuli, & cubacula domus, & tigna.

De gazophylaciis caeterisque ad sacrorum usum reaedificandis. C A P. X L I I.

Et duxit me ad atrium exterius per viam, viam aquilonarem, & ingredi fecit me cubiculum quod erat contra solarium, & quod erat contra aedificium ad aquilonem. Ante longitudinem erat paries cubitorum C. ante ostium aquilonarem, & latitudinis L. cubitorum. Ante XX. cubitorum, qui erat atrio interiori, & ante pauimentum quod erat atrio exteriori cubiculum contra faciem cubiculi in tertius cubiculis inferiori, medio & superiori. Et ante cubacula erat deambulatorium X. cubitorum latitudinis, interioribus viae cubiti vnium, & aperturam eorum ad aquilonem. Et cubacula superiora erant breuiora aliis, quia capiebant cubacula ex ipsis, hoc est, ex inferioribus, & mediis aedificij. Quia tertia erant, & non erant eis colunae, sicut colunae atriorum, propterea angustiora erant inferioribus, & mediis a terra. Et parietis quae erat forinsecus contra cubacula in via atrij exterioris regione cubiculorum, longitudo erat L. cubitorum. Quia longitudo cubiculorum, quae erant atrio exteriori, L. cubitorum erat. Et ecce ante faciem templi C. cubitorum erat longitudo. Et subter cubacula ista erat introitus ab oriente, dum ingrediebatur quispiam in ea ab atrio exteriori. In latitudine parietis atrij viae orientalis coram solario. Et coram aedificio erant cubacula. Et via erat ante ea secundum aspectum cubiculorum, quae erant in via aquilonis secundum longitudinem eorum, sic erat latitudo eorum, & omnes exitus eorum, & secundum modos eorum, & secundum ostia eorum. Et secundum ostia cubiculorum, quae erant in via meridianam erat ostium in capite viae, videlicet quae erat coram pariete directe per viam orientalem, ingredientibus ipsa. Et dixit ad me: Cubacula aquilonaria, cubacula meridianam quae sunt ante solarium, haec sunt cubacula sanctitatis, in quibus comedent sacerdotes, qui appropinquant domino, sanctificatione sanctificationum. Ibi ponent sanctificationem sanctificationum, & oblationem, & sacrificium pro peccato, & pro delicto: locus enim sanctus est. Cum ingresserint ipsa sacerdotes, non egredientur de sanctitate in atrium exterius. Et ibi reponent

triplicem

vestimenta sua, in quibus ministrabunt, quia sanctitas sunt, ve...

¶ Vltio diuitatis dei, ostensio figuræ domus, ritus offerendorum holocaustorum.

A T ambulare fecit me ad portam, portam videlicet quæ respiciebat ad viam orientalem...

B ecce repleuit gloria domini domum. Et audiui dictum ad me de domo, & vir stabat iuxta me...

C Quia vero hoc illi non presertim, ideo etiam negligit deus...

D Huiusmodi in cubitis, cubitus hic est cubiti, & cubiti latitudo, & clausuræ cubiti illius altitudo...

& pones in quatuor cornibus eius, & in quatuor angulis loci ubi offerunt, & in clausura quæ est in circuitu...

¶ De porta clausa, de alienigenis non intrantibus templum, de sanctitate & hereditate Levitarum.

A T redire fecit me ad viam portæ sanctuarij exterioris respicientem ad orientem, & erat clausa...

B Et dices ad rebellem ad domum Israel, dicit dominus deus: Sufficiat vobis de omnibus abominationibus vestris domus Israel...

C Omnis filius alienigenæ incircuncisus corde, & incircuncisus carne, non ingredietur sanctuarium meum...

D Et dabo eos custodes custodiæ domus in omni ministerio eius, & in omni quod fiet in eo...

E Et dabo eos custodes custodiæ domus in omni ministerio eius, & in omni quod fiet in eo...

in loco fudo...

dientur ad atrium exterius, ad atrium exterius ad populum; exuent se vestimentis suis quibus ministraverant...

G rorem, quæ non fuerit viro, cõtaminabit se. Et postquam mûdatus fuerit ipse, septem dies numerabit sibi...

¶ Descriptio quantitatis loci sanctificandi, de equitate ponderis, & mensuræ, de duabus festiuitatibus, quas lex non præcepit.

A E T quando diuideris terram in hæreditatem, offeretis oblationem domino, sanctitatem de terra...

B non oppriment vltra principes populum meum, & terram domui Israel per tribus eorum...

C iudicium & iustitiam facite. Auferte angarias vestras a populo meo, dixit dominus deus...

E bisulata est oblatio quam offeretis, sextam partem Ephah de chomer frumenti, & sextam partem offeretis Ephah de chomer hordei...

mer frumenti, & sextam partem offeretis Ephah de chomer hordei. Et præceptum olei, & batum olei decimum bati...

¶ De sacrificiis sabbati & neomeniarum, per quas ponas in templum iurandum, de holocausto principis, de coquina sacerdotum.

A S I c dixit dominus deus: Porta atrij interioris quæ respicit ad orientem erit clausa sex diebus operis...

A J

cui de filiis suis in hereditate ei, ipsum quod donauit, filiorum eius erit in possessionem eorum, hoc est, in hereditate. Si autem de hereditate domus de hereditate sua vni de seruis, erit illius vsq; ad annum libertatis, & reuertetur ad principem. Sed hereditas filiorum eius, hereditas eorum erit. Et non accipiet princeps de hereditate populi, vt opprimat eos, de possessione eorum. De possessione sua hereditatem dabit filiis suis, vt non dispergantur populus meus, vnusquisq; a possessione sua. Et introduxit me per ingressum qui erat ex latere portae in cubacula sanctitatis quae erant sacerdotum, quae respiciebant ad aquilonem, & ecce ibi erat locus in lateribus ad occidentem. Et dixit ad me, iste est locus in quo coquent sacerdotes oblationem pro delicto, & pro peccato, in quo coquent sacrificium, vt non effiant in atrium exterius, ad sanctificandum populum. Et eduxit me in atrium exterius, & transire fecit me per quatuor angulos atrij; & ecce in singulis quatuor angulis erat atrium, hoc est, cubiculum. In quatuor angulis atrij erant atria ligata quadraginta cubitorum in longitudine, & triginta in latitudine. Mensura vna erat quatuor, ipsis habentibus angulos, et paries erant in circuitu ipsorum cubiculorum per circuitum quatuor ipsorum & culinae factae erant subter parietes per circuitum. Et dixit ad me, istae sunt domus coquentium, aqua coquent ibi ministrum domus victimam populi.

Visto aquarum profuentium de templo, de diuisione terrae, de portis ciuitatis. C A P. XLVII

ET conuertit me ad ostium domus, & ecce aquae egrediebantur de loco, qui erat sub limine domus ad orientem. Facies enim domus erat ad orientem. Aquae autem descende- bant de loco qui erat sub latere domus dextro a meridie altaris. Et eduxit me per viam portae aquilonaris, & conuertit me ad viam extra portam extrinsecus ad viam respicientem ad orientem. Et ecce aquae egrediebantur a latere dextro. Cum egrederetur vir ad orientem, filium lineum erat in manu eius. Et mensus est mille mensuras, & transire fecit me per aquas, aquas pertingentes ad talos. Et mensus est mille, & transire fecit me per aquas, aquas vsque ad genua pertingentes. Et mensus est mille, & transire fecit me aquas, aquas vsque ad renes. Et mensus est mille, & ecce torrentem, quem non poteram transire; quoniam eleuauerant se aquae, aquae natales torrentis, qui non poterat transiri. Et dixit ad me, Nonne vidisti filium hominis? Erat ire fecit me, & conuertit me ad ripam torrentis. Cum vertissem me, ecce in ripa torrentis erant ligna multa valde, hinc & inde. Et dixit ad me, A quae istae quae egrediuntur ad terminum orientalem, descendunt per planiciem, & intrabunt mare orientale, & ad mare occidentale educuntur, & sanabuntur aquae. Et erit, omnis anima viuens quae serpit, quocumque ingressi fuerint in duo torrentes, viuet. Et erunt pisces multi valde, quia intrauerunt aquae istae illuc, sanabuntur, & viuet quicquid intrauerit illuc ubi erat torrens. Et erit, stabunt in eo piscatores, Ab Henghedi, vsque Heghlaim, extensiones retium erunt. In specie sua erunt pisces eorum, sicut piscis maris, magni, multi valde, ceterosola eius, & paludes eius non sanabuntur, in salinas caduntur. Et iuxta torrentem ascendet, iuxta ripam eius hinc, & inde omnis arbor fructus comestibilis. Non defluet solum eius, nec consumetur fructus eius. Mensibus suis maturabit, quae aquae eius de sanctuario egreduntur. Et erit fructus eius in cubum, & solum eius ad fractionem sanandam vile. Sic dixit dominus deus: Hic est terminus in quo hereditatem diuidetis terram duodecim tribubus Israel. Ioseph partes duae erunt. Et hereditate accipietis eam, vnusquisque sicut frater suus accipiet, super quam leuauit manum meam, vt darem eam patribus vestris. Et cadet terra haec vobis in hereditatem. Hic autem est terminus terrae ad plagam aquilonarem, a mari magno via Chethlon, ad veniendum in Sedad, Chamath, Berothath, Sibrain quae est inter terminum Dammelec, & terminum Chamath, Chafar Hathichod, quae est in termino Chauran. Et erit terminus a mari Chafar, Henon, terminus Dammelec, & terminus aquilonaris terrae Israel,

& ad aquilonem mundi, & terminus Chamath, & plagam aquilonarem. Et plagam orientalem inter Chauran, & Dammelec, & inter Ghilhad, & terram Israel, Iarden a termino vsque ad mare orientale metiemini, & plagam orientalem. Et plagam meridianam ad meridiem, & plagam meridianam a Tamar, vsque ad aquas contradictionis Cades, torrentem vsque ad mare magnum, & haec est plaga meridiaua australis. Et plagam occidentalem mare magnum a termino vsque contra ingressum Chamath. Haec est plaga occidentalis. Et diuidetis terram hanc vobis tribubus Israel. Et erit fortissimi nam in hereditate vobis, & peregrinis, qui peregrinantur in medio vestrum, qui genuerint filios in medio vestrum. Et erunt vobis sicut indigena inter filios Israel, vobiscum cadet in hereditate in medio tribuum Israel. Et erit, in tribu in qua peregrinatur peregrinus dabitur hereditatem eius, dixit dominus deus.

De descriptione diuisionis terrae, quantum ad intraneos. C A P. XLVIII

ET haec nomina tribuum. A fine ad aquilonem ad latus viae Chethlon veniendo Chamath, Chafar, Henon, terminus Dammelec, ad aquilonem ad latus Chamath. Et erunt ei plaga orientalis mare Dan vna. Et iuxta terminum Dan a plagam orientalem vsque ad plagam maris Afer vna. Et iuxta terminum Afer a plagam orientalem vsque ad plagam occidentalem Naphthali vna. Et iuxta terminum Naphthali a plagam orientalem vsque ad plagam occidentalem Menasseh vna. Et iuxta terminum Menasseh, a plagam orientalem vsque ad plagam occidentalem Ephraim vna. Et iuxta terminum Ephraim a plagam orientalem vsque ad plagam occidentalem Reuben vna. Et iuxta terminum Reuben a plagam orientalem vsque ad plagam occidentalem Iehudah vna. Et iuxta terminum Iehudah a plagam orientalem vsque ad plagam occidentalem, erit oblatio spontanea, quam offeretis, quinque & viginti milium latitudinis & longitudinis, sicut vna est partibus a plagam orientalem, vsque ad plagam occidentalem. Et erit sanctuarium in medio eius. Oblatio quam offeretis domi no, longitudo quinque & viginti milium, & latitudo decem milium. Et istis erit oblatio sanctitatis sacerdotibus ad aquilonem quinque & viginti milia, & ad occidentem latitudinis decem milia, & ad orientem latitudinis decem milia, & ad meridiem longitudinis quinque & viginti milia. Et erit sanctuarium domini in medio eius. Sacerdotibus sanctificatis de filiis Sadoc, qui custodierunt custodiam meam, qui non errauerunt, cum errarent filij Israel, sicut errauerunt filij Leuitae. Erunt eis oblatio de oblatione terrae, sanctitas sanctitatum iuxta terminum Leuitarum, & Leuitae contra terminum sacerdotum quinque et viginti milium longitudinis, & latitudinis decem milium. Omnis longitudo quinque & viginti milium, & latitudo decem milium. Et non venundabunt ex eo, nec pmutabunt, neque transferent primitias terrae, quia sanctitas est domino. Et quinque milia quae super sunt in latitudine contra quinque, & viginti milia erunt prophana ciuitatis in habitaculo, & in suburbanis, & erit ciuitas in medio eius. Et haec mensura eius, plaga aquilonaris quingentorum & quatuor milium, & plaga australis quingentorum & quatuor milium, & plaga meridiaua quingentorum & quatuor milium, & plaga occidentalis quingentorum & quatuor milium. Et erit suburbanum ciuitatis ad aquilonem quinquaginta & ducentorum, & ad meridiem quinquaginta ducetorum, & ad orientem quinquaginta & ducentorum, & ad occidentem quinquaginta & ducetorum. Quod autem reliquum fuerit in longitudine e regione oblationis sanctitatis, decem milia ad orientem, & decem milia ad occidentem, & erit e regione oblationis sanctitatis, & erit fructus eius in panem seruitoribus ciuitatis. Et seruitores ciuitatis seruiet ei ex omnibus tribubus Israel. Omnis oblatio quinque, & viginti milium cum quinque, et viginti milibus per quartam partem offeretis oblationem sanctitatis in possessione ciuitatis. Quod autem reliquum fuerit principis erit hinc, & inde ad oblationem sanctuarii, & ad possessionem ciuitatis ante quinque, & viginti milia oblationis vsque ad terminum orientalem, & ad occidentem ante quinque & viginti milia vsque ad terminum occidentalem contra partes principis, & erit oblatio

Isti hic intelliguntur, in quos transferendū dicitur Leuiticū sacerdotum.

Sacra haec nec permittantur, nec relinquatur.

tio sanctitatis, & sanctuarium domus in medio eius. De possessione autem Leuitarum, & de possessione ciuitatis in medio quod principis erit inter terminum Iehudah, & terminum Biniamin principis erit. Et residuum tribuum, a plagam orientalem vsque ad plagam occidentalem Biniamin vna. Et iuxta terminum Biniamin a plagam orientalem vsque ad plagam occidentalem Simhon vna. Et iuxta terminum Simhon a plagam orientalem vsque ad plagam occidentalem Isachar vna. Et iuxta terminum Isachar a plagam orientalem vsque ad plagam occidentalem Zebulun vna. Et iuxta terminum Zebulun a plagam orientalem vsque ad plagam occidentalem Ghad vna. Et iuxta terminum Ghad ad plagam australem in meridie, & erit terminus a Tamar aquae contradictionis Cades hereditas contra mare magnum. Haec est terra quam fortissimi de hereditate tribubus Israel, & haec portiones earum, dixit dominus deus. Et ingressus ciuitatis a plagam aquilonari quingentorum & quatuor milium in mensura, & portae tres, porta Simhon vna, porta Isachar vna, porta Zebulun vna. Et ad plagam occidentalem quingentorum & quatuor milium, portae tres, portae Ghad vna, porta Afer vna, porta Naphthali vna. Per circuitum octo & decem milia, & nomen ciuitatis ex eo die: Dominus ibidem.

F I N I S

Daniel propheta,

Interprete Sante Pagnino, Lucensi.

De Daniele, Chananiah, Hazariah, & Misael, electis per regem Nebuchadnefar, ut staret coram rege, & essent in Chaldaeorum litera.

C A P V T I

A scilicet copioso. Nam quartus Iehoiachim regis fuit Nebuchadnefar, Iehoiachim 25.

ANNO TERTIO regni Iehoiachim regis Iehudah, venit Nebuchadnefar rex Babel Ierusalim, & obsedit eam. Et dedit dominus in manu eius Iehoiachim regem Iehudah, & partem vasorum domus dei, & adduxit ea in terra Sinhar, in domum dei sui. Dixitque Rex ad Aspenaz principem eunuchorum suorum, vt introduceret de filiis Israel, de semine regni, et de principibus: Pueros in quibus non esset macula, decoros aspectu, & eruditos omni sapientia, & scientes scientiam, & intelligentes cogitationem, & in quibus essent vires, ad standum in palatio regis, & vt doceret eos literas, et linguam Chaldaeam. Et constituit eis rex per singulos dies portionem escarum regiarum, & de vino potus sui, & vt nutret eos annis tribus, & aliquid eorum starent coram rege. Et fuerunt inter eos de filiis Iehudah, Daniel, Chananiah, Misael, & Hazariah. Et imposuit eis princeps eunuchorum nomina, Danieli quidem Belthelassar, & Chananiah, Sadrach, & Misael, Mesach, & Hazariah, Habednego. Et proposuit Daniel in corde suo, vt non pollueret se in portione escarum regiarum, & in vino potus eius, & requisit a principe eunuchorum, vt non pollueret se. Et dedit deus Danieli in misericordia, & in misericordia coram principe eunuchorum. Dixitque princeps eunuchorum ad Danieli: Timeo dominum meum regem, quia constituit escam vestram, & potum vestrum, quia si viderit vultus vestros macilentiores pueris

ris qui sunt secundum similitudinem vestram, condemnabit caput meum regi. Et dixit Daniel ad Melsar, quae constituerat princeps eunuchorum super Daniel, Chananiah, Misael, & Hazariah. Tenta obsecro seruos tuos dies decem, & det nobis de leguminibus, & comedemus, & aquam, & bibemus. Et videantur coram te aspectus nostri, & aspectus puerorum qui vescuntur parte cibi regij, & sicut videris fac cum seruis tuis. Et morere gessit eis in hoc, & tenuit eos diebus decem. Et in fine dierum decem visus est aspectus eorum melior, & pinguior carne visum sunt praeter omnibus pueris qui vescantur portione cibi regij. Et fuit, Melsar tollebat portionem cibi eorum, & vinum potus eorum, & dabat eis legumina. Et pueris istis, quatuor ipsis, dedit deus scientiam, & intellectum in omni libro, & sapientiam. Daniel autem intelligere fecit omnem visionem, & somnia. Et in fine dierum quibus dixit rex, vt introduceret eos, introduxit eos princeps eunuchorum coram Nebuchadnefar. Et locutus est cum eis Rex, & non est inuentus de vnuer- sis illis sicut Daniel, Chananiah, Misael, & Hazariah. & steterunt coram rege. Et omne verbum sapientiae, intelligentiae, quod sciscitatus est ab eis rex, inuenit eos decem partibus super omnes gentes Chaldaeos, astrologos, qui erant in regno suo. Et fuit Daniel vsque ad annum primum Chores regis.

Somnia Nebuchadnefar, sapientes somnium exponere nequeunt Daniel exponit. C A P. I

id est, 70 annos egit in Babilone.

ANNO autem secundo regni Nebuchadnefar somniavit Nebuchadnefar somnia, & constitutus est spiritus eius, & somnus eius fractus est ei: Et dixit rex vt vocaret gentes Chaldaeos, & astrologos, & maleficos, & Chaldaeos, vt indicaret regi somnia sua, & venerunt, & steterunt coram rege. Dixitque ad eos rex: Somnia do somniaui, & constitutus est spiritus meus, vt nesciam somnia. Et locuti sunt Chaldaei ad regem Syriace: Rex in aeternum viue. Dic somnia seruis tuis, & interpretationem indicabimus. Respondit rex, et dixit ad Chaldaeos: Res a me recessit. Si non scire feceritis me somnia, & interpretationem eius, in frustra steterunt. Et vestrae in latrinas ponentur. Et si somnia, & interpretationem eius indicaueritis, dona & munera et honorem magnum recipietis a facie mea; propterea somnia, & interpretationem eius indicate mihi. Respondit secundo, & dixerunt: Rex somnia dicat seruis suis, & interpretationem eius indicabimus. Respondit rex, & dixit: Certe cognosco, quia tempus emittis, quia videatis quae recesserit verbum a me. Sed si somnia non feceritis me scire, vna est lex vestra, & sermone mendacem, & corruptum preparatis ad dicendum coram me, donec tempus mutetur; propterea somnia dicite mihi, & sciam quae interpretationem eius indicabitis mihi. Respondit Chaldaei coram rege, & dixerunt: Non est homo super arida, qui sermone regis possit indicare. Ceterum omnis rex, princeps, & potestas, aliquid simile non interrogat gentes Chaldaeos, & astrologos, & Chaldaeos. Et sermo quem rex postulat, grauis est, & alius non est qui indicet coram rege praeter deos, quorum habitatio cum carne non est. At Rex in ira & furore magno dixit, vt pederet omnes sapientes Babel, & lex egredia est, & sapientes interficiebantur, & quaesierunt Daniel, & locos eius, vt interficerentur. Tunc Daniel redire fecit coram rege, & statuit ad Arioch principem occidentium, quae Rex exire secerat ad interficiendum sapientes Babel. Respondit, & dixit ad Arioch praefectum regis, propter quid lex festinat a facie regis? Tunc sermonem indicauit Arioch Danieli. Et Daniel ingressus est, & quaesit a rege, vt tempus daretur sibi, & interpretationem indicaret Regi. Tunc Daniel in domum suam perrexit, & Chananiah, Misael, & Hazariah sociis suis sermonem notificauit. Et vt misericordias quaerent a facie dei coeli super secreto isto, vt non periret Daniel, & socij eius cum alijs sapientibus Babel. Tunc Danieli in visione noctis secretum reuelatum est: tunc Daniel benedixit deo coeli. Locutus est Daniel, & dixit, vt esset nomen dei benedictum a seculo, & vsque in seculum, quia sapientia & fortitudo eius est. Et ipse mutat tempora, & aetates, remouet reges, & stare facit reges; dat sapientiam sapientibus, & scientiam scientibus intelligentiam. Reuelat profundum, nouit illud quod est in tenebris, & lux cum eo manet. Tibi deus patris mei con-

A

Brigitur a rege status aurea, tres pueri adorare contentissimi, munitur in formam ab igne inacti cantantur liberantur, a rege exaltantur.

CAP. III.

Nebuchadnesar rex fecit imaginem auream, altitudo eius erat cubitorum sexaginta, latitudo eius cubitorum sex...

et licet ut cruciet

optimat

fitior, & te laudo nunc, quia sapientiam & fortitudinem dediisti mihi, & nunc scire fecisti me, quod quaesivimus a te, quia ser...

Elas...

Quia ipse...

optimaibus suis. Nonne viros tres projecimus in medium ignis ligatos: Responderunt, & dixerunt regi: Verè rex...

Rex iterum somniat, Daniel interpretatur, amissum silicet sui regnum...

thefasar, siluit hora vna, & cogitationes eius terrebant eum. Locutus est rex, & dixit: Belthefasar somnium, & interpretatio...

Infra 7.4.

Rex Belthasar filius Nebuchadnesar, videt manum scribentem ad parietem...

Belthasar rex fecit conivitium grande principibus suis mille, & coram mille vinum bibebat. Belthasar dixit in dulce...

Aspeca...

Infra 3.6.

Id eum erit...

factus est...

Infra 7.4.

runt dies visitationis, venerunt dies retributionis, scient Israel...
Circumdederunt me mendacio Ephraim, & dolo domus Israel.

adulterio. nephando. Iudic. 19.

Apoc. 8. d. Luca. 23. a.

b sicut coll. gaurant scilicet suis. i. eos in Ghibbah...

c scilicet. por puli Israel. po Iesu Chri...

d trahet. si licet esse vni la venis. ego tamen allicie...

erit rex eius, quoniam noluerunt conuerti ad me. Et cadet, & manebit gladius in vrbibus eius...

Circumdederunt me mendacio Ephraim, & dolo domus Israel. Iehudah autem adhuc dominatur cum deo...

Quando locutus est Ephraim, tremor fuit audienti, eleuauit caput suum in Israel...

Via puer Israel, & eum dilexi, & ex Aegypto vocaui filium meum. Vocauerunt eos prophetae...

a non uenit in ciuitate, ut ea inlar de. domus in iudicium redit...

b tenuit pta in fractis suis. Gene. 27. & 32. c loquebat angelus no-

Geno. 28. a.

d Idololatriam Ephraim persequitur dominus, de redemptione nostra per Christum...

e Quia fuit rex ieroboam de tribu Ephraim. Iai. 43. b.

f Pro. 17. b.

g lacerabo cor eorum. i. Reg. 3. a. g Perma- bo ego at rex...

ditra est poena peccati eius. Dolores parturientis venient eius. Dipse filius fuit non sapiens...

Desolabitur Someron, quia rebellauit in deum suum. gladio cadent viri eius, & paruuli eorum allidentur...

Ioel propheta, interprete Sante Pagnino, Lucensi.

Prophetat contra Israel, plangitq; multiplicem uasitatem terre suae.

C A P V T I.

ERBVM DOMINI quod fuit ad Ioel filium Petuel. Audite hoc senes, & auribus percipite oes habitatores terrae...

congregate fenēs, omnes habitatores terrae in domum domini dei vestri, & clamate ad dominum: Aha! diei, quia prope est dies domini...

Langite tuba in Sion, & tarantantizate in monte sancto meo. Contremiscant omnes habitatores terrae...

Desolabitur Someron, quia rebellauit in deum suum. gladio cadent viri eius, & paruuli eorum allidentur...

a non uenit in ciuitate, ut ea inlar de. domus in iudicium redit...

b tenuit pta in fractis suis. Gene. 27. & 32. c loquebat angelus no-

d Idololatriam Ephraim persequitur dominus, de redemptione nostra per Christum...

e Quia fuit rex ieroboam de tribu Ephraim. Iai. 43. b.

f Pro. 17. b.

g lacerabo cor eorum. i. Reg. 3. a. g Perma- bo ego at rex...

A ET fuit verbum domini ad Ionah secundò, dicendo: Surge, vade in Nineveh civitatem magnam, & prædica in ea prædicationem, quam loquor ad te. Erigressus est Ionah, & abiit in Nineveh iuxta verbum domini, & Nineveh erat civitas magna valde, itinere trium dierum. Et cepit Ionah introire civitatem itinere diei vnius, & clamavit, & dixit: Adhuc quadraginta dies, & Nineveh subvertetur. Et crediderunt viri Nineveh deo, & prædicaverunt ieiunium, & vestiti sunt facis à maiore eorum vsq; ad minorem eorum. Et pervenit verbum ad regem Nineveh, & surrexit de solio suo, & traxit vestimentum suum à se, & operuit se sacco, & sedit super cinerem. Et proclamare fecit ac dicere in Nineveh decreto regio, & maiorum eius dicendo: Homines, & iumenta, boves, & pecudes non gustent quicquam, nec pascantur, & aqua non bibant. Et operiantur facis homines & iumenta, & clament ad deum fortiter. Et conuertatur vnusquisque à via sua mala, & ab iniquitate quæ est in manibus suis. Quis scit si forte conuertatur, & ponatur deum, & auertatur à furore ire sue, & non peribimus? Et vidit deus opera eorum, quia conuersi sunt à via sua mala, & conuertit deum mali quo locutus fuerat ut faceret eis, & non fecit.

¶ Dolens Ionah seruatam Nineveh, sibiq; abibat hederam, atque gemitu a domino impatiens, & immiseratior. C A P. I I I I.

A ET displicuit Ionæ displicentia magna, & iratus est. Et oravit ad dominum, & dixit: Obsecro domine, nōne hoc est verbum meum, quum adhuc essem in terra mea? Ideo præoccupavi ut fugerem in Tarsis: quia noui quod tu es deus clemens, & misericors, longanimis, & multæ misericordie, & patientis super malo. Et nunc domine tolle quæso animam meam, quia meliore est mors mea, quam vita mea. Et dixit dominus: Nōne vehemens ira est tibi? Egressus est Ionah de ciuitate, & sedebat subter illud in vmbra, donec videret quid futurum esset ciuitati. Et præparauit dominus deus cucurbitam, & ascendit super Ionah, vt esset vmbra super caput eius, vt euerteret eum à malo eius: & iratus est Ionah super cucurbitam lætitia magna. Et præparauit deus vermem ascendente auro-ra in crastino: & percussit cucurbitam, & aruit. Erat, oriente sole præparauit deus ventum orientalem, vehementem, & percussit fol super caput Ionah, & æstuat: & petiuit animæ sue, vt moreretur, & dixit: Melius est mors mea quam vita mea. Et dixit deus ad Ionah: Nōne vehemens ira est tibi contra cucurbitam? Et dixit: Vehemens ira est mihi vsque ad mortem. Et dixit dominus: Tu peperisti cucurbitam in qua non laborasti, nec fecisti crescere eam, quæ vna nocte fuit, & vna nocte perit. Et ego nō parcam Nineveh ciuitati magnæ, in qua sunt pluresquam duodecies decem milia hominum, qui nesciunt inter dexteram suam, & sinistram suam, & animalia multa.

F I N I S.

Michah propheta,

Interprete Sante Pagnino, Lucensi.

¶ Samariam prædicit subuertendam ob idololatriam, & Ierusalem assidendam per Assyrios. C A P. V T I.

VERBUM DOMINI quod fuit ad Michah Morasthiten, in diebus Iotham, Achaz, & Iechizchiah regum Iehudah, quod vidit super Someron, & Ierusalem. Audite populi omnes: Atrēs de terra, & plenitudo eius, & sit dominus deus vobis in testem, dominus de templo sancto suo. Quia ecce dominus egredietur de loco suo, & descendet, & calcabit super excelsa terræ. Et liquefcent montes subtus eum, & valles scindent sicut cera à facie ignis, sicut aquæ effuse in præceps. Propter præuaricationem Iahacob totum hoc accidit, & propter pactum domus Israel. Quis fuit causa præuaricationis Iahacob? Nōne Somerō? Et quis fuit causa excelsorum Iehudah, nōne Ierusalem? Et ponam Someron in aceruū agri in plantationem vineæ, & dispergere faciam in vallē lapides eius, & fundamenta eius reuelabo. Et oia sculpilia eius confringentur, & omnes mercedes eius cōburentur igni, & oia idola eius ponā in desolationem, quia de mercede meretricis quæ habet congregauit, & vsque ad mercedē meretricis reuertentur. Super hoc plangam, & vlulabo: vadā spoliatus, & nudus: faciam plantum velut draconis, & veluti veluti, sicut struthionis. Quia desperatæ sunt plagæ eius, quæ venit vsque ad Iehudah, peruenit vsque ad portam populū mei, vsque ad Ierusalem. In Gath ne annuntietis, siendo ne fleueris: propter domos Haphrah puluere inuolue te ipsam. Transi habitatrix Sappir nuda pudore. Non est egressa habitatrix Saanan ad plantum Bethaefel: inimicus accipiet à vobis, qui stetit in oblatione vestri. Equidem doluit propter bonum quo priuata est habitatrix Maroth, quia descendit malum à domino ad portā Ierusalem. Liga quadrigas ad equos velocissimos habitatrix Lachis, & principium peccati ipsa fuit filia: Sion, quia in te inuenti sunt præuaricatores Israel. Propterea dabis dona ipsi Morefeth Gath, domus Achzib erunt in mendacium regibus Israel. Adhuc hæredem adducam tibi habitatrix Marefah: vsque ad Hadulam veniet hæres gloriæ Israel. Decalua te ipsam, & tonde temetipsam super filios delictarum tuarum, dilata caluitium tuum sicut aquila, quia transmigrauerunt à te.

¶ Minatur, hortatur ut respiciant, prædicit aduentum Christi. C A P. I I I.

VAc cogitantibus iniquitatem, & operantibus malum in cubilibus suis, quum illuxerit mane facient illud, quum est facultas in manu eorum ad opprimendū. Et cōcupierunt, & agros, et rapuerunt domos, & tulerunt, & oppreserunt virū & domum eius, virum et hæreditatem eius. Idcirco sic dixit dominus: Ecce cogito super familiam hanc malum, à quo non remouebitis colla vestra, et non ambulabitis superbe quoniam tempus malum est. In die illa sumet lamentator super vos parabolā, et lamētābiē lamentū, lamentū dixit: Penitus vastati sumus, patrem populū mei mutauit: quomodo remouit à nobis quos sperabamus nobis restitui, agros nostros hostis diuisi sunt sibi: Idcirco non erit tibi qui proiciat sortem in cœtu domini. Ne stilletis, stillabunt: non stillabunt istis, non comprehendet ignominia. O dicta domus Iahacob, nunquid abbreviatas est spiritus domini? Nōne hæc sunt opera eius? Nōne verba mea beneficient recte ambulanti? Equidem et heri populus

C populus meus vt inimicus stabat alter contra alterum, ex aduerso tunicam & pallium exspoliabant à transeuntibus, confisterent, quasi reuenterentur de prelio. Vxorēs populū mei pauperes eiecerunt faciebatis de domo maritorum in qua erant delectationes eorum, à parulis earum tollebatis coniunctionem mariti & vxoris, quæ est honor meus in seculum. Surgite, & ite, quia non est hæc ciuitas requies: & quia est immunda, corrumpet corruptione forti valde. Si fuerit quispiam qui ambulat per viam venti, & mendacium mentitus fuerit, dicēdo: stillabo tibi pro vino & fechar: hic erit vates populo isti. Cōgregando congregabo Iahacob per totum, congregando congregabo residuum Israel: pariter ponam illum veluti pecus Bosrah, tanquam gregem in medio caule suæ, tumuluaabunt præ hominibus. Ascendit a diffector ante eos, diuiserunt, & transferunt portam, & egressi sunt per eam. Et trāsruit rex eorum ante eos, & dominus in capite eorum.

¶ Contra tyrannidem principum, falsosq; prophetas, & primatum sceleris. C A P. I I I.

A ET dixit: Audite quæso capita domus Iahacob, & duces domus Israel. Nōne vestrum est scire iudicium: Qui odio habetis bonum, & diligitis malum, qui rapitis pellem eorum ab eis, & carnem eorum ab ossibus eorum. Et qui comederunt carnem populū mei, & pellem eorum ab eis nudauerunt, & ofsa eorum confringerunt & conciderunt sicut in lebere, & sicut carnem in medio ollæ. Tunc clamabant ad dominum, & non excauerunt eos, & absconderunt faciem suam ab eis in tempore illo, sicut mala fecerunt opera sua. Sic dixit dominus super prophetas, qui errare faciunt populum meum, qui mordent dēribus suis, & prædicant pacem: & contra eum qui non dedit in ore eorum, præparant bellum. Propterea nox erit vobis ex visione, & tenebræ erunt vobis ex diuinatione: & occumbet sol super prophetas, & obtenebrescet super eos dies. Et pudore afficientur videntes, erubescēt diuini, & operient labrum vniuersi ipsi, quia non est verbum dei. Et verè repletus sum fortitudine spiritus domini, iudicio, & fortitudine, vt annuntiem Iahacob præuaricationem suam, & Israel peccatum suum. Audite quæso hoc capita domus Iahacob, & duces domus Israel, qui abominandum facitis iudicium, & omne rectum perueritis. Qui ædificatis in Sion domos sanguine, & in Ierusalem in iniquitate. Principes eius muneribus iudicabāt, & sacerdotes eius precio docebant, & prophete eius argento diuina bant: & domino innitebantur, dicēdo: nōne dñs est in medio nostrum? non veniet super nos malum. Idcirco propter vos Sion vt arabitur, & Ierusalem vt acerui erit, & reliquos templi vt excelsa sylvæ.

¶ De Christi aduentu, gentium fide, ac de Israelis conuersione. C A P. I I I I.

ET erit, in nouissimo dierum erit mons domus domini præparatus in vertice montium, & altior erit collibus, & fluent ad eum populi. Et ibunt gentes multæ, & dicent: Venire, & ascendamus ad montem domini, & ad domum dei Iahacob, & docebit nos vias suas, & ambulabimus in semitis eius: quia de Sion egredietur lex, & verbum domini de Ierusalem. Et iudicabit inter populos multos, & corripiet gentes fortes vsq; in longinquum: & concident gladios suos in ligones, & hastas suas in falces, & non sumet gens cōtra gentem gladium, nec discēt vltra bellum. Et manebunt vnusquisq; subrus vitem suam, & subrus ficum suam, & non erit qui deterreat: quia os domini exercituum locutum est. Quia omnes populi ambulabunt vnusquisque in nomine dei sui, nos autem ambulabimus in nomine domini dei nostri in seculū & vltra. In die illa, dixit dominus, congregabo claudicantem, & ciectam, & quam affixi. Et ponam claudicantem in residuum, & ciectam in gentem robustam, & regnabit dominus super eos in monte Sion ex eo tempore, & vsque in seculum. Ad te autem turris gregis, turris filia Sion, vsque ad te veniet: & veniet et dominium primum, regnum filie Ierusalem. Nūc vt quid

vociferabis vociferationem? Nunquid rex non est in te? Num consiliarius tuus perit, quia apprehendit te dolor tanquam parturientis? Dole, & ingemisce filia Sion veluti parturientis: quia nunc egredieris de ciuitate, & habitabis in agro, & venies vsque ad Babel: ibi erueris, ibi redimet te dominus de manu inimicorum tuorum. Et nunc congregauerunt se super te gentes multæ, quæ dicunt: peccauit, & aspiciet in Sion oculus noster. Ipse autem non cognouerunt cogitationes domini, nec intellexerunt consilium eius: quia congregauit eas veluti manipulum ad aream, surge, & triturata filia Sion quia coram tuum ponam ferreum, & vngulas tuas ponam areas, & conteres populos multos: & interficere faciam domino desiderium earum, & fortitudinem earum domino vniuersæ terræ. Nunc turris cingeris filia turmæ: oblationem posuit aduersum nos, virga percussit maxillam iudicis Israel.

¶ De Christo nascituro ex Bethlechem. C A P. V.

ET tu Bethlechem Ephrata parvulus es vt sis in milibus Iehudah. Ex te mihi egredietur, vt sit dominator Israel, & egressiones eius ab antiquo, à diebus seculi. Propterea dabit eos vsq; ad ipsos, quo parturient peperit, & residui fratres eius, quum apud filios Israel, reuertetur. Et stabit, & pascet in fortitudine dñi, in sublimitate nominis domini dei sui, & manebit quia nunc magnificabitur vsque ad terminos terræ. Et erit iste paxicum enim Assur venerit in terram nostram, & cū calcaverit in aedibus nostris, statuemus aduersus eum septem pastores, & octo principes homines. Et confringent terram Assur gladio, & terram Nimrod gladiis suis: & eruet ab Assur, cum venierit in terram nostram, & cum calcaverit in finibus nostris. Et erit residuum Iahacob in medio populorum multorum sicut ros à domino, tanquam imbres super herbam, quæ non expectat virum, nec prætolatur filios hominum. Et erit residuum Iahacob in gentibus, in medio populorum multorum, sicut leo inter iumenta sylvæ, & catulus leonis inter pecora: qui si transierit, & conculcauerit, & rapuerit, non est qui eruat. Exaltabitur manus tua super hostes tuos, & omnes inimici tui succidentur. Et erit, in die illa, dixit dominus, succidere faciam te quos tuos de medio tui, & perdere faciam quadrigas tuas. Et succidere faciam vrbes terræ tuæ, & diruam omnes munitiones tuas. Et succidere faciam maleficia de manu tua, & diuinationes non erunt tibi. Et succidere faciam sculpilia tua, & statuas tuas de medio tui, & non incuruabis te vltra ad operi manuum tuarum. Et euellam lucos tuos de medio tui, & debebo ciuitates tuas. Et faciam in furore & ira vltionem de gentibus, quæ non audierunt.

¶ Disceptat dominus cum populo de peccatis eorum, post tanta beneficicia. C A P. V I I.

AVDITE quæso quod dominus dicit: Surge, ostende iudicium montibus, & audient colles vocem tuam. Audite montes iudicium domini, & fortia fundamenta terræ: quia iudicium est domino cum populo suo, & cum Israel disputare vult. Popule mi quid feci tibi, & in quo laborare feci te? Loquere contra me. Quia ascendere feci te à terra Aegypti, & de domo seruorum redemi te, & misi ante faciem tuam Moſeh, Aharon, & Miriam. Popule mi, memento nunc quid cogitauerit Balac rex Moab, & quid responderit ei Bilham filius Behor de Sichim vsque ad Ghilgal, vt scias iustitias domini. Quo præoccupabo dominum, curuabo me deo excelsi. Nūquid præoccupabo eum holocaustis, & vitulis anniculis? Nūquid volet dominus milia arietum, & decem milia torrentium olei? Nunquid dabo primogenitum meum pro præuaricatione mea, fructum ventris mei pro peccato animæ meæ? Indicat tibi homo quid sit bonum, & quid dominus requirit à te: vtique facere iudicium, & diligere misericordiam, & humiliare se ambulando cum deo tuo. Vox domini ad ciuitatem clamat, & vir constans timebit nomen tuum. Audite virgam: Et quis constituit eam? Adhuc nōne sunt in domo impij the-

De die aduersus Chirisi, de uictorio Eliah. CAP. I. III.

Ecce enim dies uenit ardens tanquam cilibanus. Et erunt omnes superbi, et omnes facientes impietatem...

FINIS.

LIBER

PRIMVS MAC

cabæorum.

Alexandro Magno mortuo, rex Antiochus Aegyptum, et Ierusalim, suæ subiecit ditiori, et Ierusalim exuisti, proprias leges coëdit, et dei legem seruari uerit.

postquam percussit Alexander Philippi rex Macedo, qui primus regnauit in Graecia, egressus de Chetium, Dariu regem Pararum, et Medorum, constituit præstolia multa, et obtinuit omnium munitio-

Malachi propheta,

Interprete Sante Pagnino, Lucensi.

Eligitur Iahacob, reprobat Iehafab, dominus non fide nisi colit, iuuatur in sacerdotibus. CAP. I.

PROPHETIA uerbo domini ad Israel per manum Malachi. Dilexi uos, dixit dominus. Et dixistis: In quo dilexisti nos? Nonne frater erat Iehafab Iahacob, dixit dominus?

ad id est, angelus mei.

Infra. 2. e. Psl. 134. Psal. 134.

h. Etia agite uiuacitate, orate, pollicui facere dei, ut miserereat uos. A uobis heri forte iudicatio.

Nullum illi officium reholo dei exhibere bas sine mercede.

id est, pro corde, et tra lapideum templum.

Id est, seu prouentus eius, qui & cibis eius est, obsequibile est.

Id est, fuit excogitatio, et excogitatio. Magno nihilu se multu proca, oblatione laborante offitabantur in nil ualere.

g. eam, id est, in ditione uobis impiecatum.

Et etiã ego dedi uos contemptibiles, et humiles omni populo, secundum quod non seruastis uias meas...

frangit quod a hanc iuo.

agentis & colentem, et eus pro orantem.

ne quod id ius se dicit, uel an illi supellex ipsi, & quid unum ad bra ha fecerit, bar ille tunc premillium fili a deo emittit non propretia in uia uxor a hanc superinducti.

d. & opier ut iniquamentum te quo, id est, non distantibus, ut eum uxor a hanc distabantibus.

Id est, uos me munitibus, q. contra punit in paru uos obsequia.

Id est, uos me munitibus, q. contra punit in paru uos obsequia.

Id est, uos me munitibus, q. contra punit in paru uos obsequia.

Id est, uos me munitibus, q. contra punit in paru uos obsequia.

Id est, uos me munitibus, q. contra punit in paru uos obsequia.

Id est, uos me munitibus, q. contra punit in paru uos obsequia.

De

ceruicibus per vniuersas domos eorum, & eos qui circunde-

§ Matthiah & filiorum dolor propter afflictionem Israel, et studium zelus in sacrificium idolis, &c. C A P. I L

IN diebus illis surrexit Matthiah filius Iochanā filij Simō sacerdos ex filiis Ioarim ab Ierusalaim, & conscendit in mō-

Et concitauerunt aduersus eos pugnam. Et non responderunt eis, nec lapidem miserunt in eos: nec oplauerūt loca occulta,

E

F

G

D

A

Gene. 22. 4. Num. 35. 4. Iose. 1. 4. Num. 14. 4. Num. 25. 4. 1. Reg. 24. 4. 4. Reg. 2. Daniel. 3. 4. Daniel. 6. 4.

§ Iehudas Iehudæ præfatus, Apollonium, Seronem Syriæ principem interfecti, & contra Lysiam ab Antiocho exercitui præfici pugnare statuit. C A P. I I L

ET surrexit Iehudah, qui vocabatur Maccabæus filius eius pro eo, & adiuuabant eum omnes fratres eius, & vniuersi

populum suum, eos succendit flammis, Et repulsi sunt inimici eius præ timore eius. Et omnes operarij iniquitatis con-

B

C

D

E

ra campeltri, Et audierunt mercatores regionum nomen eorum, & acceperunt argentum, & aurum multum valde, & pu-

F

G

A

B

§ Gorgias & Lysias exercitus profertuntur, Iehudas septem purificat, athena dedit, & templum exornat. C A P. I I I.

ET assumpsit Gorgias quinque milia virorum, & mille eques electos, Et mouerunt castra nocte ut applicarent ad ca-

Exod. 4. g.

spolia: quia bellum contra nos est & Gorgias et exercitus eius prope nos in montibus: sed state nunc contra inimicos nostros & expurgate eos & sumetis postea spolia securi. Et adhuc loquente Iehudah hæc, ecce apparuit pars quedam prospiciens de monte. Et vidit Gorgias quod in fugam conuersi sunt sui, & successa sunt castra. Fumus enim qui videbatur declarabat quod factum est. Quibus ille conspectis timuerunt valde aspicientes simul, & Iehudam & exercitum in campo paratum ad prælium. Et fugerunt omnes in campo alienigenarum, & Iehudah reuerlus est ad spolia castrorum. Et acceperunt aurum multum, & argentum, & hyacinthum & purpuram marinam, & opes magnas, & conuersi hymnum canebant, & benedicebant deum in cœlum quoniam bonus est, quoniam in seculum misericordia eius. Et facta est salus magna in Israel in die illa.

Quicumque autem alienigenarum euaserunt, venerunt, & nunciauerunt Lyfias viuiuersis quæ acciderant. Quibus ille auditis consternatus animo dicebat quod non qualia voluit, talia contigerunt in Israel, & qualia madauit rex. Et sequenti anno congregauit Lyfias viroorum electorum sexaginta milia, et equitum quinque milia ut debellaret eos. Et venerunt in Iehudam, & castra posuerunt in Bethchoron. Et occurrit illis Iehudah, cum decem milibus viris. Et viderunt exercitum forem, & orauit, & dixit: Benedictus es saluator Israel qui contra iusti impetum potentis in manu serui tui Dauid, & tradidisti castra alienigenarum in manu Ionathæ filij Saul, & armigeri eius, concludit exercitum istum in manu populi tui Israel, et confundatur in exercitu suo, & equitibus. Da illis formidinem & rabefac audaciam virtutis eorum, & commoueatur cõtritiõne sua. Deice illos gladio diligetium te, & collaudent te omnes qui nouerunt nomen tuum in hymnis. Et commiserunt prælium, & ceciderunt de exercitu Lyfias quinque milia viroorum.

Videns autem Lyfias fugam suorum, & Iehudæorum audaciam, & quod parati sunt viuere aut mori fortiter, abiit Antiochiam, & elegit milites ut multiplicati rursus veniret in Iehudæam: Dixit autem Iehudah, & fratres eius: Ecce contriti sunt inimici nostri, ascendamus nunc mundare sancta, & renouare. Et cõgregatus est omnis exercitus, & ascenderunt in montem Sion. Et viderunt sanctificationem desertam, & altare pphanatum, & portas exustas, & in atrijs virgulta nata sicut in saltu vel in montibus, & pastophoria diruta. Et sciderunt vestimenta sua, et planxerunt planctu magno. Et imposuerunt cinerem super caput suum, & ceciderunt in faciem super terram, & clamauerunt tubis signorum, et clamauerunt in cœlum. Tunc ordinauit Iehudah, viros ut pugnant aduersus eos qui erant in arce, donec emundarent sancta. Et elegit sacerdotes sine macula voluntatem habentes in lege dei, & mundauerunt sancta, & tulerunt lapides contaminationis in locum immundum. Et cogitauit de altari holocaustorum quod prophanatum erat, quid de eo faceret. Et incidit in consilium bonum ut destrueret illud, ne forte illis esset in opprobrium quia contaminauerunt illud gentes. Et demoliti sunt illud, & reposerunt lapides in monte domus in loco apto quoad veniret propheta & responderet de eis. Et acceperunt lapides integros secundum legem, & edificauerunt altare nouum secundum illud quod fuit prius, & edificauerunt sancta & quæ intra domum erant intrinsecus, & aedem & atria sanctificauerunt, & fecerunt vasa sancta noua, & intulerunt candelabrum & altare incensorum & mensam in templum. Et incensum posuerunt super altare, & accenderunt lucernas quæ super candelabrum erant, & lucebãt in templo. Deposuerunt super mensam panes, & appenderunt velamina, & consummauerunt omnia opera quæ fecerant. Et ante matutinum surrexerunt quinta & vigesima die mensis noni, hic est mensis Casleu centesimo quadragesimo octauo anni, & obtulerunt sacrificium secundum legem super altare holocaustorum nouum quod fecerunt. Secundum tempus & secundum diem in qua contaminauerunt illud gentes: in ipsa renouatum est in canticis et citharis & cymbaris & cymbalis. Et cecidit omnis

a. Reg. 7. f.
a. Reg. 4. b.

populus in faciem, & adorauerunt & benedixerunt in cœlum eum qui prosperauit eis. Et fecerunt dedicationem altaris diebus octo: & obtulerunt holocausta: cum læticia, & salutaria laudibus. Et ornauerunt faciem templi coronis aureis & scutulis, & dedicauerunt portas & pastophoria, & imposuerunt eis ianuas. Et facta est læticia in populo magna valde, et auersum est opprobrium gentium. Et stauit Iehudah, & fratres eius, et vniuersa ecclesia Israel: ut agatur dies dedicationis altaris in temporibus suis, ab anno in annum per dies octo, a quinta et vice sima die mensis Casleu: cum læticia & gaudio. Et edificauerunt in tempore illo montem Sion, & per circuitum muros altos & turres firmas: ne quando venirent gentes & conculcarerent eum, sicut antea fecerunt. Et collocauit illic exercitum ut seruiarent eum, & muniuit eum ad custodiendam Bethsuram: ut haberet populus munitionem contra faciem Edomææ.

Iehudas gentem ciuitatis extractionem uolentem impedire, suppressit: & Timotheus sentit arq. iterum deuictis. Iosephus gloria cupidus, vincitur a Gorgia. Iehudas adhortatur Simonem fratrem suum ut copias pararet, quibus liberet fratres in Galil. C A P. V.

Et factum est ut audierunt gentes in circuitu quia edificatum est altare & sanctuarium sicut prius: iratae sunt valde, & cogitabant tollere genus Iacob, qui erant inter eos. Et ceperunt occidere de populo, & persequi. Et debellabat Iehudah filios Hefau in Edomæa, & eos qui erant in Arabathæne quia circumfedebarat Israelitas, & percussit eos plaga magna. Et recordatus est malsciam filiorum Beai: qui erant populo in laqueum, & in scandalum insidiantes ei in via. Et conclusi sunt ab eo in turribus. Et applicuit ad eos & anathematizauit eos, & incendit turres eorum igni cum omnibus qui in eis erant. Et transiit ad filios Hammon & inuenit manum fortem & populum copiosum, et Timotheum ducem ipsorum. Et commisit cum eis prælia multa, & contriti sunt in conspectu eorum, et percussit eos, & cepit Ghezer ciuitatem & filias eius, et reuerlus est in Iehudæam. Et congregatae sunt quæ tunc in Ghilhad aduersus Israelitas qui erant in simibus eorum ut tollerent eos, & fugerunt in Datheman munitionem, & miserunt literas ad Iehudam, & fratres eius, dicentes: Congregate sunt aduersum nos gentes per circuitum ut nos auferant, & parant venire & occupare munitionem in quam confugimus, & Timotheus est dux exercitus eorum. Nunc ergo veni & eripe nos de manibus eorum: quia cecidit multitudo de nobis. Et omnes fratres nostri qui erant in locis Tubin interfecti sunt, & captiuas duxerunt uxores eorum & natos & spolia, & peremerunt illic fere mille viros. Et adhuc epistole legebantur, & ecce alij nuntij venerunt de Galil, concisissis tunicis nuntiantes secundum verba hæc, dicentes conuenisse aduersum se a Prolomaidis & Tyro & Sidone, & repleta est omnis Galil alienigenis, ut nos consumant. Ut audiuit autem Iehudah, & populus sermones istos: conuenit ecclesia magna cogitare quid faceret fratribus suis qui in tribulatione erant & expugnabantur ab eis. Dixitque Iehudah Simoni fratri suo: Elige tibi viros et vade et libera fratres tuos in Galil, ego autem & frater meus Ionathas, ibimus in Ghilhaditum. Et reliquit Iosephum filium Zechariae & Hazariam duces populi cum residuo exercitu in Iehudæa ad custodiam, & præcepit illis dicens: Præsertote populo huic et nolite bellum committere aduersum gentes donec reuertamur. Et dati sunt Simoni viri tria milia ut iret in Galil, Iehudæ autem octo milia in Ghilhaditum. Et abiit Simhon in Galil, & commisit prælia multa cum gentibus, & contritae sunt gentes a facie eius, et persecutus est eos usque ad portam Prolomaidis. Et ceciderunt de gentibus fere tria milia viroorum, & accepit spolia eorum, et assumpsit eos qui erant in Galil, et in arbatis cum vxoribus natis, et omnibus quæ erant illis, et adduxit in Iehudæam cum læticia magna. Et Iehudah Maccabæus, et Ionathas frater eius transferunt Iarden, et abierunt viam trium dierum in desertum. Et occurrerunt eis Nabuthæi, et susceperunt eos pacifice, et narrauerunt eis omnia quæ acciderant fratribus eorum in Ghil

in Ghilhaditide & quia multi ex eis comprehensi sunt in Barasa, & Besei & in Alimis & in Chaphor & Mageth & Carnaim. Hæc omnes ciuitates munitæ & magnæ. Sed & in caeteris ciuitatibus Ghilhaditis tenentur comprehensi. Et in crastinum constituerunt admouere exercitum ciuitatibus his, & comprehendere & tollere eos in vna die. Et conuertit Iehudah, & exercitus eius via in desertum Besei repente, & occupauit ciuitatem & occidit omnem masculum in ore gladij, & accepit omnia spolia eorum et succendit eam igni. Et surrexerunt inde nocte: & ibant usque ad munitionem. Et factum est diluculo cum eleuassent oculos suos, & ecce populus multus cuius non erat numerus portantes scalas & machinas ut comprehenderent munitionem & expugnarent eos. Et vidi Iehudah quia cepit bellum, & clamor belli ascendit ad cœlum sicut tuba, & clamor magnus de ciuitate. Et dixit exercitui suo: Pugna hodie pro fratribus vestris. Et venit tribus ordinibus post eos, & exclamauerunt tubis & clamauerunt in oratione. Et cognouerunt castra Timothei, quia Maccabæus est, & refugerunt a facie eius. Et percusserunt eos plaga magna, & ceciderunt ex eis in die illa fere octo milia viroorum. Et diuertit Iehudah in Misphah & expugnauit & cepit eam: & occidit omnem masculum eius, & sumpsit spolia eius, & succendit eam igni. Inde perrexit, & cepit Chasbon & Maged, & Besei, & reliquas ciuitates Ghilhaditis. Post hæc autem verba congregauit Timotheus exercitum alium & castra posuit contra Raphon trans torrentem. Et misit Iehudah speculari exercitum. Et renunciauerunt ei dicentes: ga conuenerunt ad eum omnes gentes quæ in circuitu nostro sunt, & exercitus multus nimis. Et Arabas cõduxerunt in auxiliu sibi, & castra posuerunt trans torrentem parati ad te venire in prælium. Et abiit Iehudah obuius illis. Et ait Timotheus principibus exercitus: Cui appropinquauerit Iehudah & exercitus eius ad torrentem aquæ: si transierit ad nos prior, non poterimus sustinere eum: quia potens poterit aduersum nos. Si vero transierit transire & posuerit castra extra flumen, transfretemus ad eos & poterimus aduersum illum. Vt autem appropinquauit Iehudah ad torrentem aquæ, statuit scribas populi secus torrentem, & mandauit eis dicens: Neminem hominum reliqueritis, sed veniant omnes in prælium. Et transfretauit ad illos prior, & omnis populus post eum. Et cõtritae sunt omnes gentes a facie eorum, & proiecerunt arma sua, & fugerunt ad phanum quod erat in Carnaim. Et occupauit ipsam ciuitatem, & phanum succendit igni cum omnibus quæ erant in ipso. Et oppressa est Carnaim, & non potuit sustinere contra faciem Iehudæ: Et congregauit Iehudah vniuersos Israelitas qui erant Ghilhaditide a minimo usque ad maximum, & vxores eorum, & natos, & exercitum magnum valde ut veniret in terram Iehudam, & venerunt usque Ephron, & hæc ciuitas magna in ingressu posita munita valde. Et non erat declinare ab ea dextera vel sinistra, sed per medium iter erat. Et incluserunt se qui erant in ciuitate, & obstruxerunt portas lapidibus. Et misit ad eos Iehudah verbis pacificis dicens: Transeamus per terram vestram ut eamus in terram nostram, & nemo vobis nocebit, tantum pedibus transibimus. Et noluerunt eis aperire. Et præcepit Iehudah predicari in castris, ut applicarent vnusquisque in quo erat loco. Et applicuerunt se viri virtutis, & oppugnauit ciuitatem illam tota die, & tota nocte. Et tradita est ciuitas in manu eius. Et peremerunt omnem masculum iu ore gladij, & eradicaui eam, & accepit spolia eius, & transiit per totam ciuitatem super interfectos. Et transgressi sunt Iarden in campo magno contra faciem Bethsan. Et erat Iehudah congregans extremos, & exhortabatur populum per totam viam donec venirent in terram Iehudam. Et ascenderunt in montem Sion cum læticia & gaudio, & obtulerunt holocausta, quod nemo ex eis cecidisset donec reuerterentur in pace. Et in diebus quibus erat Iehudah, & Ionathas in terra Ghilhad, & Simon frater eius in Galil contra faciem Prolomaidis, audiuit Iosephus Zecharie filius, & Hazariah princeps virtutis rex bene gestas, & prælia quæ facta sunt, & dicit: Faciamus

& ipsi nobis nomen, & eamus, pugnare aduersus gentes quæ in circuitu nostro sunt. Et precepit his qui erant in exercitu suo, & abierunt Sabniam. Et exiit Gorgias de ciuitate, & viri eius obuiam illis in pugna. Et fugati sunt Iosephus, & Hazariah usque in fines Iehudææ, & ceciderunt illa die de populo Israel ad duomilia viri. Et facta est plaga magna in populo, quia non audierunt Iehudam & fratres eius existimantes fortiter se facturos. Ipsi autem non erant de semine viroorum illorum: per quos salus facta est in Israel. Et viri Iehudam magnificati sunt valde in conspectu omnis Israel, & gentium omnium ubi audiebatur nomen eorum. Et conuenerunt ad eos fausta acclamantes. Et exiit Iehudah, & fratres eius, & expugnabant filios Esau, in terra quæ ad austrum est. Et percussit Chebron & filias eius, & muros eius, & turres eius succendit igni in circuitu. Et mouit castra ut iret in terram alienigenarum, & perambulabat Samariam: in illa die ceciderunt sacerdotes in bello dum voluit fortiter facere, dum sine consilio exiit in prælium. Et declinauit Iehudah in Azdod in terram alienigenarum, & diruit aras eorum, & spolia eorum suorum succendit igni, & cepit spolia ciuitatum, & reuerlus est in terram Iehudam.

Antiochi mors, eiusque filij successio, qui mittens exercitum pro Iehudah debellanda iunctur: & pacem dolo dans, eandem uiolat. C A P. VI.

Et rex Antiochus perambulauit superiores regiones. Et audiuit esse ciuitatem Ellmaidem in Perside nobilissimam et copiosam in argento & auro: templumque in ea locuplex valde. Et illic velamina aurea & loricæ, & scuta: quæ reliquit Alexander Philippi rex Macedo, qui regnauit primus in Græcia. Et venit & quærebatur capere ciuitatem & deprædari eam. Et non potuit: quia innotuit sermo his qui erant in ciuitate. Et insurrexerunt in prælium. Et fugit inde, & abiit cum tristitia magna, & reuerlus est Babyloniã. Et venit qui nunciaret ei in Perside: quia fugata sunt castra quæ erant in terra Iehudam, & quia abiit Lyfias cum virtute forti in primis & fugatus est a facie Iehudæorum, & inualuerunt armis, & viribus, & spoliis multis quæ ceperunt de castris quæ exciderunt, & quia diruerunt abominacionem quam edificauerant super altare: quod erat in Ierusalaim, & sanctificationem sicut prius circundederunt muris excelsis, sed & Bethsuram ciuitatem suam. Et factum est ut audiuit rex sermones istos expauit & cõmotus est valde. Et decidit in lectum & incidit in languore præ tristitia, quia non est factus sicut cogitabat. Et erat illic per dies multos, quia renouata est in eo tristitia magna. Et arbitratus est se mori, vocauit omnes amicos suos, & dixit illis: Recessit somnus ab oculis meis, & cõcidi & corruui corde præ sollicitudine. Et dixi in corde meo: In quantam tribulationem deueni, & in quos fluctus tristitiæ, in qua nunc sum qui iocundus eram, & dilectus in potestate mea? Nunc vero reminiscor malorum: quæ feci in Ierusalaim, vnde & abstuli omnia spolia aurea & argentea quæ erant in ea, & misi auferre habitantes Iehudæam sine causa. Cognoui ergo quia propter ea inuenerunt me mala ista. Et ecce pereo, tristitia magna in terra aliena. Et uocauit Philippum vnum de amicis suis, & præposuit eum super vniuersum regnum suum. Et dedit ei diadema, & stolam suam, et annulum: ut adduceret Antiochum filium suum, & nutrirer eum & regnaret. Et mortuus est illic Antiochus rex, anno centesimo quadragesimo nono. Et cognouit Lyfias quoniam mortuus est rex, & constituit regnare Antiochum filium eius quem nutriuit adolescentem, & vocauit nomen eius Eupatorem. Et hi qui erant in arce cõcluserunt Israel in circuitu sanctorum, & quærebant eis mala semper ad firmamentum gentium. Et cogitauit Iehudah disperdere eos. Et conuocauit vniuersum populum ut obsederent eos. Et conuenerunt simul, & obsederunt eos anno centesimo quinquagesimo, & fecerunt balistas & machinas. Et exierunt quidam ex eis qui obsidebantur, & adiunxerunt se illis aliquid impugnet Israel, & abierunt ad regem & dixerunt: Quousque non facis iudicium, & vindicas fratres nostros. Nos decretimus seruire patri tuo & ambulare in præceptis eius, & obse-

C 11

erant, & contriti sunt ab eo, & fugerunt. Et qui dispersi sunt per campum fugerunt in Asdod, & intraverunt in Bethdagon idolum suum ut ibi se liberarent. Et succendit Ionathas Asdod, et civitates quae erant in circuitu eius, & accepit spolia eorum, & templum Dagon, & omnes qui fugerunt in illud succedit igni. Et fuerunt qui ceciderunt gladio cum his qui successi sunt; fere octo milia virorum. Et movit inde Ionathas castra, & applicuit ea Aschalonom. Et exierunt de civitate obuiam illi in magna gloria. Et reuerfus est Ionathas in Ierusalaim cum suis habentibus spolia multa. Et factum est ut audiuit Alexander rex sermone istos addidit adhuc glorificare Ionathan. Et misit ei filiam auream sicut consuetudo est dari cognatus regum, & dedit ei Hecron, & omnes fines eius in possessionem.

Disidit inter Ptolomaeum & Alexandrum generum suum, Ptolomaeus mortuo regnat Demetrius, qui cum Ionatha foedus confirmatum tandem rupit. C A P. X I.

AET rex Aegypti congregavit exercitum sicut harenam quae est circa oram maris, & naues multas, & querebat obtinere regnum Alexandri dolo, & addere illud regno suo. Et exiit in Syriam verbis pacificis. Et aperiebantur ei civitates, & occurrerant ei, quia mandauerat Alexander rex exire ei obuiam, eo quod foveret suus effect. Quum autem intraret civitatem Ptolomaeus ponebat custodias militum in singulis civitatibus. Et ut appropinquavit Asdod ostenderunt ei templum Dagon sicut censum, & Asdod, & caetera eius, demolita, & corpora proiecta, & eorum qui caeserant in bello tumulos quos fecerant secus viam. Et narrauerunt regi quia haec fecit Ionathas, ut intuidiam faceret ei. Et tacuit rex. Et occurrit Ionathas regi in Ioppen cum gloria, & inuicem se salutauerunt, & dormierunt illic. **B** Et abiit Ionathas cum rege usque ad fluvium qui vocabatur Eleuterus, & reuerfus est in Ierusalaim. Rex autem Ptolomaeus obtinuit dominium civitatum, usque Seleuciam maritimam, et cogitabat in Alexandriam consilia mala. Et misit legatos ad Demetrium, dicens: Veni componamus inter nos pactum, & dabo tibi filiam meam quam habet Alexander, & regnabis in regno patris tui. Poneret enim me quod dederim illi filiam meam. Quasi enim me occidere. Et vituperavit eum, propterea quod concupierat regnum eius. Et abstulit filiam suam, & dedit eam Demetrio, & alienavit se ab Alexandro, & manifestatae sunt inimicitiae eius, & intrauit Ptolomaeus Antiochiam, & imposuit duo diademata capiti suo, Aegypti & Asiae. Alexander autem rex erat in Cilicia illis temporibus, quia rebellabant ei in locis illis. Et audiuit Alexander, & venit ad eum in bellum. Et produxit Ptolomaeus rex exercitum, & occurrit ei in manu valida, & fugavit eum. Et fugit Alexander in Arabiam: ut tibi protegeretur. Rex autem Ptolomaeus exaltatus est. Et abstulit Zabdiel Arabs caput Alexandri, & misit Ptolomaeo. Et rex Ptolomaeus mortuus est in die tertia, & quierant in munitonibus perierunt ab his qui erant intra castra. Et regnavit Demetrius anno centesimo septuagesimo septimo. In diebus illis congregavit Ionathas eos qui erant in Iehudaea, ut expugnarent arcem quae est in Ierusalaim, & fecerunt contra eam machinas multas. Et abierunt quidam qui oderant gentem suam viri iniqui ad regem Demetrium, & renunciauerunt ei quod Ionathas obsideret arcem. Et ut audiuit iratus est. Et statim venit Ptolomaidam, & scripsit Ionathae ne obsideret arcem, sed occurreret sibi ad colloquium festinato. Ut audiuit autem Ionathas, iussit obsidere. Et elegit de senioribus Israel, & de sacerdotibus, & dedit se periculo. Et accepit aurum, & argentum, & vestem, & alia xenia multa, & abiit ad regem Ptolomaidam, & inuenit gratiam in conspectu eius. Et interpellabant aduersus eum quidam iniqui ex gente sua. Et fecit ei rex, sicut fecerant ei ante eum fuerant. Et exaltavit eum in conspectu omnium amicorum suorum, & statuit ei principatum sacerdotum, & quaecumque alia habuit prius preciosa, & fecit eum principem amicorum. Et postulavit Ionathas a rege ut immunem faceret Iehudaeam, & tres toparchias, id est Samariam, & confines eius, & promisit ei talenta

trecenta. Et consensit rex, & scripsit Ionathae epistolas de his omnibus hunc modum continentes. Rex Demetrius fratri Ionathae salutem, & genti Iehudaeorum. Exemplum epistolae quam scripsimus Latheni parenti nostro de vobis, misimus ad vos ut sciretis. Rex Demetrius, Latheni parenti salutem. Genti Iehudaeorum amicis nostris, & conseruantibus quae iusta sunt apud nos decreuimus benefacere propter benignitatem ipsorum quam erga nos habent. Statuimus ergo illis omnes fines Iehudaeae, & tres civitates Lyda, & Ramathae quae additae sunt Iehudaeae ex Samaria, & omnes confines earum sequestrari omnibus sacrificantibus in Ierusalaim, pro his quae ab eis prius accipiebant rex per singulos annos, & pro fructibus terrae, & pomorum. Et alia quae ad nos pertinebant decimarum & tributorum ex hoc tempore remittimus eis, & areas salinarum, & coronas quae nobis deferebantur oia ipsis concedimus, & nihil horum irritum erit ex hoc, & in omne tempus. Nunc ergo curate facere horum exemplum, & detur Ionathae, & ponatur in monte sancto, & in loco celebri. Et videt Demetrius rex quod sicut terra in conspectu suo, & nihil ei resistit, dimisit totum exercitum suum vnumquemque in locum suum excepto peregrino exercitu, quem traxit ab in suis gentium, & inimici erant ei omnes exercitus patrum eius. Triphon autem erat quidam partium Alexandri prius, & vidit quomodo omnis exercitus murmurauit contra Demetrium, & iussit ad Emalchuel Arabem qui nutrebat Antiochi filium Alexandri, & absidebat ut traderet eum ipsi, ut regnaret loco patris. Et enunciauit ei quanta fecit Demetrius, & inimicitias exercituum eius aduersus illum. Ex mansit ibi diebus multis. Et misit Ionathas ad Demetrium regem ut eiceret eos qui in arcem erant in Ierusalaim, & qui in praesidiis erant, quia impugnabant Israel. Et misit Demetrius ad Ionathan, dicens: Non hoc tantum faciam tibi, & genti tuae, sed gloria illustrabo te, & gentem tuam cum fuerit opportunum. Nunc ergo recte feceris si miseris in auxilium mihi viros, quia discessit omnis exercitus meus. Et misit ei Ionathas tria milia virorum fortium Antiochiam. Et venerunt ad regem, & delectatus est rex in aduentu eorum. Et conuenerunt qui erant de civitate, centum viginti milia virorum, & volebant interficere regem. Et fugit rex in aulam, & occupauerunt qui erant de civitate itinera civitatis, & ceperunt pugnare. Et vocauit rex Iehudaeos in auxilium, & conuenerunt omnes simul ad eum, & dispersi sunt omnes per civitatem, & occiderunt in illa die centum milia hominum, & succenderunt civitatem, & ceperunt spolia multa in illa die, & liberauerunt regem. Et viderunt qui erant de civitate quod obtinuerunt Iehudaeam sicut volebant, & infirmitati sunt mente sua. Et clamauerunt ad regem cum precibus, dicens: Da nobis dexteras, & cessent Iehudaei oppugnare nos, & civitatem. Et proferunt arma sua, & fecerunt pacem. Et glorificati sunt Iehudaei in conspectu regis, & in conspectu omnium qui erant in regno eius, & nominati sunt in regno. Et regressi sunt in Ierusalaim habentes spolia multa. Et sedit Demetrius rex in sede regni sui, Et sicut terra in conspectu eius. Et mentitus est omnia quaecumque dixit, & abalienavit se a Ionatha, & non retribuit ei secundum beneficia quae sibi tribuerat, & vexabat eum valde. Post haec autem reuerfus est Triphon, & Antiochus cum eo puer adulescens, & regnavit & imposuit sibi diademata. Et congregati sunt ad eum omnes exercitus quos disperserat Demetrius, & pugnaverunt contra eum. Et fugit, & terga vertit. Et accepit Triphon bestias, & obtinuit Antiochiam. Et scripsit Antiochus adulescens Ionathae dicens: Constituo tibi sacerdotium, constituo te super quatuor civitates ut sis de amicis regis, & misit illi vasa aurea in ministerium, & dedit ei potestatem bibendi in auro, & esse in purpura, & habere fibulam auream, & Simonem fratrem eius constituit ducem a terminis Tyri usque ad fines Aegypti. Et exiit Ionathas, & perambulabat trans flumen civitatis. Et congregatus est ad eum omnis exercitus Syriae in auxilium. Et venit Aschelom, & occurrerunt ei honorifice de civitate. Et abiit inde Hazzan, & concluserunt se qui erant Hazzan, & obsedit eam,

eam, & succendit quae erant in circuitu civitatis, & praedatus est ea. Et rogauerunt Hazzanes Ionatham, & dedit illis dexteram, & accepit filios eorum obfides. Et misit illos in Ierusalaim. Et perambulavit regionem usque ad Dammelec. Et audiuit Ionathas, quia paravit autem principes Demetrii in Cades quae est in Galilaea, cum exercitu multo volentes eum removere a negotio regni, & occurrit illis, fratrem autem suum Simonem reliquit intra provinciam. Et applicuit Simon ad Bethsuram, & expugnabat eam diebus multis, & conclusit eos. Et postulauerunt ab eo dexteram accipere, & dedit illis. Et eiecit eos inde, & cepit civitatem, & posuit in ea praesidium. Et Ionathas, & castra eius applicuerunt ad aquam Genesar, & ante lucem vigilauerunt in campo Asor. Et ecce castra alienigenarum occurrerunt in campo, & tendebant ei insidias in montibus. Ipse autem occurrerit ex aduerso. Insidie vero exurrexerunt de locis suis, & commiserunt praedium. Et fugerunt qui erant ex parte Ionathae omnes, & nemo relictus est ex eis, nisi Matthiah filius Absolomi, & Iehudah filius Casphi, princeps militiae exercitus. Et scidit Ionathas vestimenta sua, & posuit terram in capite suo, & oravit. Et reuerfus est Ionathas ad eos in praedium, & conuersit eos in fugam, & pugnaverunt. Et viderunt qui fugiebant partis illius, & reuerfi sunt ad eum, & insecuebantur cum eo omnes usque Cades ad castra sua. Et peruenerunt usque illuc, & ceciderunt de alienigenis in die illa tria milia virorum, & reuerfus est Ionathas in Ierusalaim.

Contaminandi foederis gratia legatos Romam, et Spartam mittit Ionathas, quem Triphon dolo circumuenit, interfecto. C A P. X I I.

AET vidit Ionathas quia tempus eum iuuat, & elegit viros, & misit eos Romam statueret, & renouare cum eis amicitiam, & ad Spartiatis, & ad alia loca mitti epistolas secundum eandem formam. Et abierunt Romam, & intraverunt curiam, & dixerunt: Ionathas summus sacerdos, & gens Iehudaeorum miserunt nos, ut renouaremus amicitiam, & societatem secundum pristinum, & dederunt illis epistolas ad ipsos per loca: ut deducerent eos in terram Iehudam cum pace. Et hoc est exemplum epistolarum: quas scripsit Ionathas Spartiatis, Ionathas summus sacerdos, & seniores gentis, & sacerdotes, & reliquos populus Iehudaeorum Spartiatis fratribus salutem. Iam pridem misisse erant epistolae ad Oniam summum sacerdotem a Dario qui regnabat apud vos, quoniam estis fratres nostri, sicut scriptum conuenit quod subiectum est. Et suscepit Onias virum qui missus fuerat cum honore, & accepit epistolas in quibus significabatur de societate & amicitia. Nos enim cum nullo horum indigemus habentes solatio sanctos libros qui sunt in manibus nostris maluimus mittere ad vos renouare fraternitatem, & amicitiam, ne forte alieni efficiamur a vobis. Multa enim tempora transierunt ex quo misistis ad nos. Nos ergo in omni tempore sine intermissione in diebus solennibus, & caeteris quibus oportet memores sumus vestri in sacrificiis quae offerimus, & in obseruationibus, sicut fas est, & decet meminisse fratrum. Laetamur itaque de gloria vestra. Nos autem circundederunt multas tribulationes & multa praedia, & impugnaverunt nos reges qui sunt in circuitu nostro. Nolumus ergo vobis molesti esse: neque caeteris sociis, & amicis nostris in his praediis. Habuimus enim de coelo auxilium, & liberati sumus nos, & humiliati sunt inimici nostri. Elegimus itaque Neumenium Antiochiam, & Antipatrem Iasonis filium, & misimus ad Romanos renouare cum eis amicitiam, & societatem pristinam. Mandauimus itaque eis ut veniant etiam ad vos, & saluent vos, & reddant vobis epistolas nostras de innoouatione fraternitatis nostrae. Et nunc benefacietis respondentes nobis ad haec. Et hoc rescriptum epistolarum quod misit Onias. Rex Spartiarum Onias. Ionathae sacerdoti magno salutem. Inuentum est in scriptura de Spartiatis, & Iehudaeis, quoniam sunt fratres, & quia sunt de genere Abrahamae, & nunc ex quo haec cognouimus: benefacietis scribentes nobis de pace vestra. Sed & nos rescripsimus vobis. Pecora non dicitur, et possessiones nostrae, vestrae sunt, & vestrae, nostrae. Man-

dauius itaque haec nunciari vobis. Et audiuit Ionathas, quoniam regressi sunt principes Demetrii cum exercitu multo supra quam prius pugnare aduersus eum, & exiit ab Ierusalaim, & occurrit eis in Amathite regione. Non dederat eis spacium ut ingrederentur regionem eius. Et misit speculatores in castra eorum. Et reuerfi renunciauerunt quod constituerat superuenire illic nocte. Cum occidisset autem sol, praecipit Ionathas suis vigilare, et esse in armis paratos ad pugnam tota nocte. Et posuit custodes per circuitum castrorum. Et audierunt aduersarii quod paratus est Ionathas cum suis in bello, & timuerunt, & formidauerunt in corde suo, & accenderunt focos in castris suis. Ionathas autem, qui cum eo erant non cognouerunt usque mane. Videbant autem luminaria ardentia, & secutus est eos Ionathas, & non comprehendit eos. Transterunt enim flumen Eleutherum. Et diuersit Ionathas ad Arabas, qui vocabatur Zabadei, & conuersit eos, & accepit spolia eorum. Et iunxit, & venit Dammelec, & perambulabat omnem regionem illam. Simon autem exiit, & venit usque Aschelom, & ad proxima praediam, & declinauit in Ioppen, & occupauit eam. Audiuit enim quod vellet praedium tradere patribus Demetrii, & posuit tibi custodes ut custodirent eam. Et reuerfus est Ionathas, & conuocauit seniores populi, & cogitavit cum eis edificare praedia in Iehudaea, & edificare muros in Ierusalaim, & exaltare altitudine magna inter medium arcis, & civitatis, ut separaret eam a ciuitate ut esset scripta singulariter, & neque emanet neque vendatur. Et conuenerunt ut edificarent ciuitatem, & cecidit murus qui erat super torrentem ab ortu solis & reparauit eum qui vocatur Caphereta. Et Simon edificauit A diada in Sephela, & muniuit eam, & imposuit portas & seras. Et cum cogitasset Triphon regnare Asiae, & alumere diademata, & extendere manum in Antiochum regem, timens ne forte non permitteret eum Ionathas, sed pugnaret aduersus eum: querebat comprehendere eum, & occidere. Et exurgens abiit in Bethsan. Et exiit Ionathas obuiam eum quae draginta milibus virorum electorum in praedium, & venit Bethsan. Et vidit Triphon quia venit Ionathas cum exercitu multo, ut extenderet in eum manus, & timuit. Et excepit eum cum honore, & commendauit eum omnibus amicis suis, & dedit ei munera. Et praecipit exercitibus suis, ut obedirent ei sicut sibi. Et dixit Ionathae: Ut quid vexasti vniuersum populum, quum bellum nobis non sit? Et nunc remitte eos in domos suas. Elige autem tibi viros paucos qui tecum sint, & veni mecum Ptolomaidam, & tradam eam tibi, & reliqua praedia & exercitum, & vniuersos praepositos negotiorum, & conuerlus abibo. Propterea enim veni. Et credidi ei, & fecit sicut dixit, & dimisit exercitum, & abierunt in terram Iehudam. Retinuit autem secum tria milia virorum ex quibus remittit in Galilaea duo milia: mille autem venerunt cum eo. Ut autem intrauit Ptolomaidam Ionathas, clauserunt portas civitatis Ptolomenfes, & comprehenderunt eum, & omnes qui cum eo intrauerunt gladio interfecerunt. Et misit Triphon exercitum, & equites in Galilaea, et in campum magnum, ut perderent omnes socios Ionathae. At illi quum congouissent: quia comprehensus est Ionathas & perit, & omnes qui cum eo erant: horraui sunt semetipsos, & exierunt parati in praedium. Et videtes hi qui insecuti fuerant: quia pro anima res est illis, reuerfi sunt. Illi autem venerunt omnes cum pace in terram Iehudam. Et planxerunt Ionathan, & eos qui cum ipso erant valde. Et luxit Israel luctu magno. Et quiescerunt omnes gentes quae erant in circuitu eorum conterere eos. Dixerunt enim: Non habent principem, & adiuuantem. Nunc ergo expugnemus illos, & tollamus de hominibus memoriam eorum.

Capto Ionatha, Simo dux eligi, a quo Triphon, p. Ionathae redemptioe liberatus, & argentum accipies, ip. om. ut liberis interuenit. C A P. X I I I.

AET audiuit Simon quod congregauit Triphon exercitum copiosum, ut veniret in terram Iehudam, & attereret eam. Et videt quia in tremore populus est, & in timore: accedit Ierusalaim, & congregauit populum & adhortans dixit: Vos scitis quanta ego & fratres mei, & domus patris mei fecim? p. legibus, &

liberarentur, & propter veterem viri amicitiam hanc in eo faciebant humanitatem. At ille cogitare coepit...

Contigit autem septem fratres vna cum matre sua apprehensos compelli a rege edere contra fas...

deum pugnare tentaueris. Supra modum autem mater mirabilis & bonorum memoria digna...

Iehudah vero Maccabaeus, & qui cum illo erant introibant latenter in castella, & conuocantes cognatos...

venire, ac frequentius reserere cedere prospere, ad Ptolomaeum ducem Coelestriae & Phoenicis scripsit...

iulnherabiles esse: eo quod sequerentur leges ab ipso constitutas. Odem tempore Antiochus inhoneste reuertebatur...

4. Reg. 16. g. Intra 15. g.

Iehudas Maccabaeus regis edictum seruare recusans, collectio exercitus Nicanorem profligat. C A P . V I I I .

NOVVM TE- stamentum.

VITA SANCTI

Matthæi per diuum Hieronymum.

MATTHÆVS, qui & Leui, ex publi-
cano apostolus, primus in Iehudæa propter eos qui ex circūcisio-
ne crediderant, euangelium Christi Hebraicis literis uerbisq;
cōposuit. Quod quis postea in Græcū translulerit, non satis cer-
tum est. Porro ipsum Hebraicū habetur usque hodie in Cæsariensi bibliotheca:
quam Pamphilus martyr studiosissime confecit. Mihi quoque a Nazaræis, qui in
Bersœa urbe Syriæ hoc uolumine utuntur, describendi facultas fuit. In quo ani-
maduertendū, quod ubicumq; Euangelista, siue ex persona sua, siue ex persona do-
mini Saluatoris, ueteris scripturæ testimoniis utitur, nō sequatur septuaginta trans-
latorum auctoritatem, sed Hebraicam: e quibus illa duo sunt, Ex Aegypto uo-
cavi filium meum. Et, Quoniam Nazaræus uocabitur.

D. i.

E L E N C H V S C A P I T V M
Euangelij secundum Matthæum.

- 1 Genealogia Christi.
- 2 De magis, & pueris interfectis.
- 3 Primus Iohan. prædica. reg. coelorum.
- 4 De tentatione Christi.
- 5 De vocatione Petri, Andreae, & filiorum Zebadiah.
- 6 De beatitudinibus.
- 7 De contemnenda terrenorum cura.
- 8 De elemosyna, oratione, ieiunio.
- 9 Quomodo nullum condem. liceat.
- 10 De leproso.
- 11 De centurione.
- 12 De foetu Petri.
- 13 De demoniacis curatis.
- 14 De adolescente sequi iussu.
- 15 De sedata tempestate maris.
- 16 De demoniis in porcos eiectis.
- 17 De paralytico.
- 18 De Mattheo.
- 19 De Christo cum publico, sumente cibum.
- 20 De filia archisynagogi.
- 21 De muliere sang. profusa laborante.
- 22 De duobus cæcis.
- 23 De mutuo demoniaco.
- 24 Instruit duodecim apostolos, dans illis potestatem curandi.
- 25 De discipulis à Iohanne missis.
- 26 De discipulis sabbato vellentibus spicas.
- 27 De sanata manu arida.
- 28 De demoniaco, cæco, & mutuo.
- 29 De requirentibus signum.
- 30 De matre & fratribus.
- 31 Parabolæ seminantis, & reg. coelo.
- 32 De Iohanne & Herode.
- 33 De quinque panibus & duobus pisc.
- 34 De ambulante Iesu super mare.
- 35 De transgressi. præcep. dei propter constitu. hum.
- 36 De Cananæa.
- 37 De turbis sanatis.
- 38 De septem panibus.
- 39 De fermento pharisæorum.

- De interrogatione apud Cæsaream.
- De dehorta. Petri, ne Iesus &c.
- 17 De transformatione Christi.
- De lunatico.
- De exigentibus, didrachma.
- 18 De quærentibus, quis maior?
- De officulo abiiciendo.
- De centum oibus parabola.
- De correptione proximi.
- De potestate ligandi, soluendiq.
- De eo qui debebat decem milia talenta.
- 19 De interrogantibus an liceret diuortium facere.
- De diuite interrogante Iesum.
- 20 De mercede conductis operariis.
- De filiis Zebadiah.
- De duobus cæcis.
- 21 De asina & pullo.
- De cæcis & claudis.
- De sicu quæ exaruit.
- De princip. sacerdotum interrogantibus dominum.
- De duobus filiis parabola.
- De vinea.
- 22 De vocatis ad nuptias.
- De censu Cæsaris.
- De Sadducæis.
- De legislatore Christum interrogante.
- De quæstione domini.
- 23 Deploratio scribarum & pharisæorum.
- 24 De consummatione, die & hora.
- 25 De decem virginibus.
- De his qui talenta acceperunt.
- De aduentu Christi.
- 26 De ea quæ vnxit dominum.
- De paschate.
- De typo mystico.
- De prodicione Iudæ, Caipha.
- Negatio Petri.
- 27 De præfide Pilato.
- De poenitentia Iudæ.
- De tormentis & poenis Iesu, & morte eius.
- De petitione corporis dñi & sepulchri custodibus.
- 28 De Christi resurrectione.
- De sepulchri custodibus, testibus resurrectionis.
- Quomodo se præbuit Iesus videndum mulieribus & apostolis in Galil.

F I N I S.

M A T T H A E V S.
E V A N G E L I U M
Secundum

Matthæum: Interprete
Sante Pagnino,
Lucensi.

Quibus parentibus seu maioribus Christus progenitus sit, Angelus Iosephi suspicionem de uirgine eximit.

Luc. 3. e.
Gen. 21. e. &
Gen. 29. g. &
35. g.
1. Para. 2. a.
Ruth. 4. d.
2. Reg. 12. f.
1. Para. 3. a.

2. Pa. 36. b.

1. Para. 3. c.

Luc. 2. c.

1. Para. 7. c.

I B E R generationis Iesuah Christi filij Dauid, filij Abraham, Abraham genuit Ischac, Ischac autem genuit Iahacob, Iahacob autem genuit Iehudah, & fratres eius. Iehudah autem genuit Peres, & Zerach, & Thamar, Peres autem genuit Cheson, Cheson autem genuit Aram, Aram autem genuit Haminadab, Haminadab autem genuit Nachfon, Nachfon autem genuit Salmon, Salmon autem genuit Bohaz, Bohaz autem genuit Hobed, Hobed autem genuit Isai, Isai autem genuit Dauid regem, Dauid autem rex genuit Selomoh ex ea quæ fuerit Vriah, Selomoh autem genuit Rechabbam, Rechabbam autem genuit Abiiah, Abiiah autem genuit Asa, Asa autem genuit Iehosaphath, Iehosaphath autem genuit Iehoram, Iehoram autem genuit Huzziah, Huzziah autem genuit Iothan, Iothan autem genuit Achaz, Achaz autem genuit Chizchiah, Chizchiah autem genuit Menasch, Menasch autem genuit Amon, Amon autem genuit Iosiah, Iosiah autem genuit Iechoniah, & fratres eius in transmigratione Babel, Post transmigrationem verò Babel Iechoniah genuit Sealthiel, Sealthiel autem genuit Zerubabel, Zerubabel autem genuit Abihud, Abihud autem genuit Eliachim, Eliachim autem genuit Hazor, Hazor autem genuit Sadoc, Sadoc autem genuit Achim, Achim autem genuit Elihud, Elihud autem genuit Elhazar, Elhazar autem genuit Matthan, Matthan autem genuit Iahacob, Iahacob autem genuit Ioseph, virum Miriam, ex qua genitus est Iesuah, qui dicitur Malsiach (id est Christus.) Omnes igitur generationes à Abraham vsq. ad Dauid, generationes quatuordecim: & à Dauid vsq. ad transmigrationem Babel, generationes quatuordecim: & à transmigratione Babel vsq. ad Christum generationes quatuordecim. Iesuah verò Christi generatio sic erat, Desponsata enim matre eius Miriam Ioseph, antequam conuenissent, reperta est in utero habens spiritum sancto. Ioseph autem vir eius, iustus existens, & nolens eam vituperare, voluit clam dimittere eam. Hæc autem cum animo cogitaret, ecce angelus domini in somnis apparuit illi, dicens: Ioseph fili Dauid, ne timeas assumere Miriam uxorem tuam. Quod enim in ea natum est, spiritum sancto est. Pariet autem filium, & vocabis nomen eius Iesuah. Ipse enim saluum faciet populum suum à peccatis eorum. Hoc autem totum factum est, vt impleretur, quod dictum fuerat à domino per prophetam, dicentem: Ecce virgo in utero habebit, & pariet filium, & vocabunt nomen eius Himmanuel, quod est interpretatum, nobiscum deus. Excitatus autem Ioseph à somno fecit sicut madauit sibi angelus domini, & assumpsit uxorem suam, & non cognouit eam, donec peperit filium suum primogenitum, & uocauit nomen eius Iesuah.

Magi quomodo cum muneribus ad Christum natum peruenierint. De Herodis in infans caesa, & Christi exilio.

Q Vum autem natus esset Iesuah in Bethlechem Iehudah in diebus Herodis regis, ecce magi ab oriente adueniunt Ierusalaim, dicentes: Vbi est qui natus est rex Iehudæorū? vidimus enim illius stellam in oriente, & uenimus vt adoremus eum. Cum audisset autem Herodes rex turbatus est, & tota Ie-

rusalaim cum illo. Et cum congregasset omnes principes sacerdotum, & scribas populi, percontatus est eos vbi Christus natus esset. Illi autem dixerunt ei: In Bethlechem Iehudah. Sic enim scriptum est per prophetam. Et tu Bethlechem terra Iehudah, nequaquam minima es inter duces Iehudah. Ex te enim mihi egredietur dux, qui reget populum meum Israel. Tunc Herodes clam cum vocasset magos, diligenter cognouit ab illis tempus, quo apparuit stella. Et cum misisset eos in Bethlechem, dixit: Profecti diligenter cognoscite de puerulo. Vbi vero inueneritis, renunciate mihi, vt & ego profectus, adorem illum. Illi autem cum audissent regem, profecti sunt, & ecce stella quam viderunt in oriente, præcedebat eos, donec progressa staret supra locum vbi erat puerulus. Cum autem vidissent stellam, gauisi sunt gaudio magno valde, & ingressi domum, inuenerunt puerulum cum Miriam matre eius, & prostrati adorauerunt illum, & cum aperuissent thesauros suos obtulerunt ei munera, aurum, thus, & myrrham, & oraculo admoniti in somnis, ne redirent ad Herodem, per aliam viam reuersi sunt in regionem suam. Digressis autem illis, ecce angelus domini apparet in somnis Ioseph, dicens: Experrectus assume puerulum & matrem illius, & fuge in Aegyptum, & esto illic donec dixerō tibi. Futurum est enim vt Herodes quærat puerulum & matrem eius, ille verò experrectus, assumpsit puerulum & matrem eius noctu, & secessit in Aegyptum, & fuit illic vsq. ad obitum Herodis, vt impleretur quod dictum fuerat à domino per prophetam dicentem: Ex Aegypto vocaui filium meum. Tunc Herodes vbi vidit quod illusus fuisset à magis, iratus est valde, & cum misisset ministros interficere omnes pueros qui erant in Bethlechem à bimatu, & infra, iuxta tempus quod diligenter cognouerat à magis. Tunc impletum est quod dictum fuerat ab Imeiah propheta, dicente: Vox in Ramah audita est, lamentatio, ploratus, & luctus multus Rachel plorans filios suos, & noluit consolationem admittere propterea quod non sunt. Defuncto autem Herode, ecce angelus domini in somnis apparet Ioseph in Aegypto dicens: Excitatus assume puerulum, & matrem eius, & vade in terram Israel, defuncti sunt enim qui quærebant animam pueruli. Excitatus autem assumpsit puerulum, & matrem eius, & venit in terram Israel. Verum cum audisset quod Archelaus regnaret in Iehudah pro Herode patre suo timuit illuc abire, sed oraculo admonitus in somnis, secessit in partes Galilæ, & profectus habitauit in ciuitate quæ vocatur Nazareth, vt impleretur quod dictum fuerat per prophetas, quod Nazareus vocaretur.

De uis. baptismo, & prædicatione Iohannis, atq. Christi baptizati coelitus commendatione.

I N diebus autem illis accedit Iohannes Baptista prædicans in deserto Iehudah ac dicens: Poenitentiam agite, appropinquauit enim regnum coelorum. Hic enim est qui dictus est à Iesahiah propheta dicente: Vox clamantis in deserto, parate viam domini, rectas facite semitas eius. Ipse verò Iohannes habebat indumentum suum de pilis cameli, & zonam pelliceam circa lumbos suos. Cibum autem eius erant locustæ, & melsyluestre. Tunc egrediebatur ad illum Ierusalaim, & tota Iehudah, totaq. regio quæ erat circum Iarden, & baptizabantur in Iarden ab illo confitentes peccata sua. Cum vidisset autem multos ex Pharisæis, & Sadducæis venientes ad baptismum suum, dixit illis: Progenies viperarum quis vobis submonstrauit, vt fugeritis à ventura ira? Facite igitur fructum dignum poenitentia, & ne sitis illius opinionis, vt dicatis intra volipfos: Patrem habemus Abraham. Dico enim vobis, quod possit deus ex lapidibus his suscitare filios ipsi Abraham. Iam verò, & securis ad radicem arboris posita est. Omnis igitur arbor quæ non facit fructum bonum exciditur & in ignem mittitur. Ego quidem baptizo vos aqua ad poenitentiam, sed ille qui post me uenturus est, fortior me est, cuius non sum idoneus, vt calcementa portet, ipse vos baptizabit spiritu sancto & igne, cuius ventilabrum in manu ipsius, & permudabit aream suam, &

D .ij.

congregabit triticum suum in horreum, paleas autem exuret in ignem...

Marc. 1. b. Luc. 3. d.

Christus ter tentatus, & Iohanne capto...

Uinc Iesuah reductus fuit in desertum a spiritu, ut tentaretur a diabolo...

Marc. 1. b. Luc. 4. d.

Palm. 90. Deut. 6. b.

Dixit illi Iesuah: Rursum scriptum est: Non tentabis dominum deum tuum...

Deut. 6. c. & 16. c.

Uinc Iesuah reductus fuit in desertum a spiritu, ut tentaretur a diabolo...

Marc. 4. c. Luc. 4. c. Ioh. 4. f. Mat. 9. a.

Dixit illi Iesuah: Rursum scriptum est: Non tentabis dominum deum tuum...

Marc. 1. a. Luc. 7. a.

De beati Iudithis, sale, & lucerna...

Luc. 6. d.

Uinc vidisset autem turbas, ascendit in montem, & cum sedisset ipse...

lij dei vocabuntur. Beati qui persecutionem patiuntur propter iustitiam...

Gaudete, & exultate, quoniam merces vestra multa est in caelis...

1. Petri. 3. c.

Ad nihil valet ultra nisi ut proiciatur foras, & conculetur ab hominibus...

Marc. 9. g. Luc. 14. g. Math. 14. c. Luc. 8. c. & c. n. e. Luc. 16. d.

Uinc Iesuah reductus fuit in desertum a spiritu, ut tentaretur a diabolo...

Exod. 1. c. Deut. 1. b.

Dixit illi Iesuah: Rursum scriptum est: Non tentabis dominum deum tuum...

Luc. 12. g.

Dixit illi Iesuah: Rursum scriptum est: Non tentabis dominum deum tuum...

Deut. 14. a. Iust. 19. b. Mar. 16. b. Luc. 16. d. 1. Cor. 7. b. Luc. 19. c. Exo. 20. b. Deut. 5. b. Iacob. 5. c.

Gaudete, & exultate, quoniam merces vestra multa est in caelis...

Exo. 21. c. Deut. 10. d. Luc. 2. d. 1. Cor. 6. b. Luc. 19. d. Luc. 6. d.

in caelis, quia solem suum oriri facit super malos, ac bonos, & pluit super iustos...

Non operibus exterioribus, nempe elemosina, oratione, & ieiunio...

At tendite ne elemosynam vestram faciatis coram hominibus...

Uinc Iesuah reductus fuit in desertum a spiritu, ut tentaretur a diabolo...

Dixit illi Iesuah: Rursum scriptum est: Non tentabis dominum deum tuum...

Dixit illi Iesuah: Rursum scriptum est: Non tentabis dominum deum tuum...

Dixit illi Iesuah: Rursum scriptum est: Non tentabis dominum deum tuum...

Dixit illi Iesuah: Rursum scriptum est: Non tentabis dominum deum tuum...

& haec omnia adiciuntur vobis. Ne sitis igitur solliciti in crastinum...

Non condemnandum, quomodo petendum, de diebus portis, pleudo prophetis...

Ne iudicetis, ut non iudicemini. Quo enim iudicio iudicatis, eo iudicabimini...

Uinc Iesuah reductus fuit in desertum a spiritu, ut tentaretur a diabolo...

Dixit illi Iesuah: Rursum scriptum est: Non tentabis dominum deum tuum...

Dixit illi Iesuah: Rursum scriptum est: Non tentabis dominum deum tuum...

Uinc descendisset autem de monte, secutus sunt eum turbae multae...

De leproso & centurione, de focu Petri & de demoniacis...

Uinc descendisset autem de monte, secutus sunt eum turbae multae...

V I T A S A N C T I
Marci per diu Hieronymum.

MARCUS DI-

scipulus & interpret Petri, iuxta quod Petrum referentem au-

derat, rogatus Romae a fratribus, breue scripsit Euangelium. Quod cum Petrus audisset, probauit, & ecclesiae legendum sua auctoritate edidit: sicut clemens in sexto innotuit libro scribit. Et Papias Hierosolymitanus episcopus meminit huius Marci, & Petrus in epistola prima, sub nomine Babylonis figuratiter Romanam significans. Salutat uos quae in Babylone cum electis, & Marcus filius meus. Assumpto itaque euangelio, quod ipse confecerat, prexit Aegyptum: & primus Alexandriae Christum annuncians, constituit ecclesiam, tantae doctrinae & uitae continentia, ut oēs sectatores Christi ad exemplum sui cogeret. Denique Philo disertissimus Iudaeorum, uidentem Alexandriae primam ecclesiam adhuc Iudaeorum, uidentem, quasi in laudem gentis suae librum super eorum conuersatione scripsit: & quomodo Lucas narrat Hierosolaim credentes omnia habuisse communia, sic ille quod Alexandriae sub Marco fieri doctore cernebat, memorie tradidit. Mortuus est autem octavo Neronis anno, & sepultus Alexandriae, succedente sibi Amano.

E d

conculsi sunt custodes, & facti sunt uelut mortui. Respondens autem angelus, dixit mulieribus: Ne timeatis uos. Scio enim quod Iesuah, qui crucifixus est, quaeritis: Non est hic. Surrexit enim sicut dixit. Venite, uideate locum ubi positus erat dominus. Et cito profectae, dicite discipulis eius, quod surrexit a mortuis, & ecce praecedit uos in Galiliam. Illic eum uidebitis: ecce dixi uobis. Et digressae celeriter ad monumento cum timore & gaudio magno, currebant ut renunciarer discipulis eius. Cum autem essent ad renunciandum discipulis eius, ecce Iesuah occurrit illis, dicens: Aucte. Ille autem profectae, tenuerunt pedes eius, & adorauerunt eum. Tunc ait illis Iesuah: Ne timeatis. Ite renunciate fratribus meis ut eant in Galiliam, & ibi me uidebunt. Quae cum abissent, ecce quidam e custodibus uenerunt in ciuitatem, ac renunciauerunt principibus sacerdotum omnia quae acciderant, & congregati cum senioribus, consilio habito, pecuniam copiosam dederunt militibus dicens: Dicite: Discipuli eius nocte profecti furati sunt eum nobis dormientibus. Et si hoc auditu fuerit ad praeside, nos per uadebimus ei, & securos uos faciemus. At illi accepta pecunia, secerunt sicut erant edocti, et diuulgatus est hic sermo apud Iudaeos usque in hodiernum diem. Undecim autem discipuli abierunt in Galiliam, in monte ubi constituerat illis Iesuah. Et cum uiderent illum, adorauerunt eum: quidam autem dubitauerunt. Et accedens Iesuah locutus est eis, dicens: Data est mihi omnis potestas in caelo & in terra. Profecti docete omnes gentes, baptizantes eos in nomine patris, & filij, & spiritus sancti: docentes eos seruare omnia quaecunque praeci uobis. Et ecce ego uobiscum sum oibus diebus usque ad consummationem saeculi. Amen.

EVANGELII SECVNDVM MATTHAEVM
FINIS

G à dextris virtutis, & uenientem in nubibus caeli. Tunc princeps sacerdotum discidit uerba sua, dicens: Blasphemauit. Quid insuper egemus tibi? Ecce nunc auditis blasphemiam eius. Quid uobis uidetur? At illi respondentes dixerunt: Reus est mortis. Tunc expuerunt in facie eius, & colaphis eum caeciderunt. Alij autem palmas, in faciem eius dederunt, dicens: Vatininare nobis Christe, quis est qui te percussit? Petrus uero se debat foris in atrio, & accessit ad eum una ancilla, dicens: Et tu cum Iesuah Galilaeo eras. At ille negauit coram omnibus, dicens: Nescio quid dicas. Cum autem exisset in vestibulum, uidit eum altera ancilla, & ait his qui erant ibi: Et hic erat cum Iesuah Nazareno. Et iterum negauit cum iurando, quod non nouisset hominem. Et post pusillum accesserunt qui stabant, & dixerunt Petro: Vere & tu ex illis es? Nam & loquel tua te manifestum facit. Tunc coepit execrari, & iurare, quod non nosset hominem. Et continuo gallus cantauit, & recordatus est Petrus uerbi Iesuah, qui dixerat ei: Prius quam gallus cantet, ter me negabis. Et egressus foras, fleuit amare.

Christus ante Pilatum sedit, Iehudah facti poenitent, Christus illatus mortu ad dicitur, crucifigitur, ac sepellus custoditur.

C A P. XXVII

Mane autem factum, consilium inierunt omnes principes sacerdotum, & seniores populi aduersus Iesuah, ut eum morti traderent. Et uinctum eum adduxerunt & tradiderunt Pontio Pilato praefidi. Tunc uidens Iehudah, qui eum prodiderat, quod damnatus esset, poenitentia ductus, retulit triginta argenteos principibus sacerdotum, & senioribus, dicens: Peccaui, quum prodidi sanguinem innoxium. At illi dixerunt: Quid ad nos? Tu uideris. Et proiectis argenteis in templo, recessit: & abiens, laqueo se suspendit. Principes autem sacerdotum acceptis argenteis, dixerunt: Non licet eos mittere in carbonam, quia precium sanguinis est. Consilio autem inuito, emerunt ex illis agrum figuli in sepulturam peregrinorum. Quapropter uocatus est ager ille, ager sanguinis usque in hodiernum diem. Tunc implerunt est quod dictum est per Ieremiam prophetam, dicentem:

B Et acceperunt triginta argenteos precium appreciati, quem appreciauerunt a filiis Israel, & dederunt eos in agrum figuli: sicut constituit mihi dominus. Iesuah autem stetit ante praesidem. Et interrogauit eum praeses, dicens: Tu es rex Iudaeorum? Dicit illi Iesuah: Tu dicis. Et cum accusaretur a principibus sacerdotum, & senioribus nihil respondit. Tunc dicit illi pilatus: Non audis quod multa aduersum te testificantur? Et non respondit ei ad uillum uerbum, ita ut miraretur praeses uehementer. In festo autem consuuerat praeses turbam dimittere unum uinctum quem uoluissent. Habebat autem tunc uinctum insignem, quod dicebatur Barabbas. Congregatis ergo illis, dixit eis Pilatus: Vtrum uultis dimittam uobis Barabbam, an Iesuah qui dicitur Christus? Sciebat enim quod propter inuidiam tradidissent eum. Sedente autem illo pro tribunali, misit ad eum uxor eius, dicens: Nihil tibi cum iusto illo. Multa enim passa sum hodie in somnis propter eum. Principes autem sacerdotum & seniores persuaserunt turbis, ut peterent Barabbam. Iesuah uero perderent. Respondens autem praeses, ait illis: Vtrum uultis uobis e duobus dimittam? At illi dixerunt: Barabbam. Dicit illis Pilatus: Quid igitur faciam Iesuah, qui dicitur Christus? Dicunt ei omnes: Crucifigatur. Praeses autem ait: Quid enim mali fecit? At illi magis clamabant, dicens: Crucifigatur. Uidens autem Pilatus quod nihil proficeret, sed magis tumultus fieret, accepta aqua, abluit manus coram populo, dicens: Innocens ego sum a sanguine huius iusti, uos uideritis. Et respondens uniuersus populus dixit: Sanguis eius super nos, & super filios nostros. Tunc dimisit illis Barabbam. Iesuah autem quem flagellauerat, tradidit, ut crucifigeretur. Tunc milites praesidis suscipientes Iesuah in praetorio, congregauerunt ad eum uniuersam cohortem: & cum exuissent eum, circumdederunt ei Chlamidem coccinam, & coronam de spinis contexam imposuerunt super caput eius, & harundinem in dextera eius, & genu flexo ante eum,

illudebant ei, dicens: Aue rex Iudaeorum. Et cum expulissent in eum, acceperunt harundinem, & percutiebant caput eius. Et postquam illulissent ei, exuerunt eum Chlamydem, & induerunt eum uesimentis suis, & abduxerunt eum, ut crucifigeret. Exiuerunt autem inueniunt hominem Cyrenaeum, nomine Simonem, hunc coegerunt, ut tolleret crucem eius. Et profecti in locum, qui dicitur Gulgoth, quod est caluariae locus. Et dederunt ei bibere acetum cum felle mixtum, & cum gustasset, noluit bibere. Postquam autem crucifixerunt eum, diuiserunt uesimenta eius, fortem mittentes, ut impleretur quod dictum est per prophetam: Diuiserunt uesimenta mea sibi, & super uesimentum meum miserunt fortem. Et sedentes seruabant eum ibi. Et imposuerunt super caput eius, causam ipsius scriptam: Hic est Iesuah rex Iudaeorum. Tunc crucifiguntur cum eodem latrone, unus a dextris, & alter a sinistris. Praetereuntes autem blasphemabant eum, mouentes capita sua, dicens: Tu qui destruis templum, & in triduo edificas, serua te metipsum: Si filius dei es, descende de cruce. Similiter & principes sacerdotum illudentes eum scribis, & senioribus dicebant: Alios serua uit, seipsum non potest seruire. Si rex Israel es, descendat nunc de cruce, & credemus ei. Confusus est in deo, liberet eum nunc, si uult eum: dixit enim, filius dei sum. Id ipsum autem & latrones, qui crucifixi erant cum eo, exprobrant ei. A sexta autem hora tenebrae factae sunt super uniuersam terram usque ad horam nonam, & circa horam nonam clamauit Iesuah uoce magna, dicens: Eli Eli Lamah hazabthani: hoc est, Deus meus, deus meus, cur dereliquisti me? Quidam autem illic stantium, eum audissent, dicebant: Eliah uocat iste. Et continuo currens unus ex eis, cum acceptam spongiam impleisset aceto, imposuit harundini, dabatque ei ut biberet. Caeteri uero dicebant: Sine, uideamus an ueniat Eliah liberaturus eum. Iesuah autem cum iterum clamasset uoce magna, emisit spiritum. Et ecce uelum templi scissum est in duas partes, a summo usque ad imum, & terra mota est, & petrae scissae sunt, & monumenta aperta sunt, & multa corpora sanctorum qui dormierant, surrexerunt: & egressi e monumentis post resurrectionem eius, uenerunt in sanctam ciuitatem, & apparuerunt multis. Centurio uero, & qui cum eo erant, custodientes Iesuah uiso terrae motu, & his quae facta fuerant, timuerunt ualde, dicens: Vere filius dei erat iste. Erant autem ibi mulieres multae, e longinquo spectantes, quae secutae fuerant Iesuah a Galiliam, ministrantes ei, inter quas erat Miriam Magdalene, & Miriam Iacobi, & Ioseph mater, & mater filiorum Zebedaei. Cum autem uespera facta esset, uenit homo diues ab Arimathea nomine Ioseph, qui & ipse discipulus fuerat Iesuah. Hic profectus ad Pilatum, postulauit corpus Iesuah. Tunc Pilatus iussit reddi corpus. Et cum accepisset corpus Ioseph, inuoluit illud sindone munda, posuitque illud in monumento suo nouo, quod exciderat in petra, & aduoluto saxo ingenti ad ostium monumenti, abiit. Erat autem ibi Miriam Magdalene, & altera Miriam sedentes contra sepulchrum. Postero autem die quae sequitur parasceuen, conuenerunt principes sacerdotum & Pharisei, ad Pilatum dicens: Domine, recordati sumus, quod seductor ille dixit adhuc uiuens: post tres dies resurgo. Iube ergo muniri sepulchrum usque in diem tertium, ne quando ueniant discipuli eius, & furentur eum, dicantque plebi: surrexit a mortuis, & erit nouissimus error peior illo priore. Ait illis Pilatus: Habetis custodiam: Ite munite sicut scitis. Illi autem profecti, munierunt sepulchrum, ob signato lapide, cum custodiis.

De resurrectione Christi, quomodo mulieribus apparuerit, de testimonio militum redempto, discipulorum resurrectione.

C A P. XXVIII

Vespera autem sabbatorum, quae lucebat in uera sabbatorum, uenit Miriam Magdalene, & altera Miriam, ut uideret sepulchrum: Et ecce terrae motus factus est magnus. Angelus enim domini descendit de caelo: & accedens deuoluit lapidem ab ostio, sedebatque super eum. Erat autem species eius sicut fulgur, & uesimentum eius candidum sicut nix. Praeterea timore autem eius conculsi

Marci 16. b. Ioh. 20. c.

Marci 16. b. Ioh. 20. c.

E L E N C H V S C A P I T V M
Euangelij secundum Marcum.

- 1 De Iohanne baptista Christum baptizante in Iarden.
De vocatione Petri, Andreæ, & filiorum Zebadiah.
De daemónico.
De socru Petri.
De curatis à variis morbis.
De leproso.
- 2 De paralytico.
De publicano filio Alphæi.
De Iesuah conuulso publicanis.
De discipulis vellentibus præ famæ spicas sabbato.
- 3 De habente manum aridam.
De apostolorum electione, data illis varia potestate.
De matre & fratribus.
- 4 De semine parabola.
De increpatione aquarum.
- 5 De legione daemioniorum.
De filia archisynagogi.
De muliere sanguinis profluuii laborante.
- 6 Quomodo Christus misit apostolos curatum varios morbos.
De Herode & Iohanne.
De quinque panibus & duobus piscibus.
De ambulatione in mari.
- 7 De discipulis illotis manibus prandentibus.
De transgressionem præcepti dei.
De Syrophœnissa.
De sabbato.
- 8 De septem panibus.
De quærentibus signum.
De fermento Phariseorum.
De caeco.
De interrogatione in Cæsarea.
De dehortatione Petri.
- 9 De transformatione domini.
De lunatico.
De disputatione quis esset maior.
- 10 De offenculo tollendo.
De diuortio.
De diuite interrogante Iesum.
De filiis Zebadiah.
De Bartimæo.
- 11 De pullo.
De ficu quæ exaruit.
De electis è templo nummulariis.
De fiducia erga deum.
De obliuione iniuriarum.
De principibus & senioribus sacerdotum qui dominum interrogabant.
- 12 De vinea.
De censu dando Cæsari.
De Saducæis.
De scriba.
De interrogatione domini.
Cauendos esse hypocritas.
De vidua paupercula.
- 13 De consummatione.
De die & hora.
- 14 De ea quæ dominum vixit unguento.
De pefach.
Christi captiuitas.
Negatio Petri.
De his quæ domino Iesuah apud summum sacerdotem irrogata sunt.
- 15 De his quæ sub Pilato præside passus est.
De morte.
De petitione corporis domini.
De sepultura.
- 16 De Christi resurrectione.
Quibus post mortem apparuit viuus.
Quomodo discipulis commisit euangelij prædicationem.

F I N I S.

S E C V N D V M M A R C V M.
E V A N G E L I U M S E C U N D U M

Marcum: Interprete Sante Pagnino Lucensi.

Iohannes prædicat & baptizat, Christus baptizatus tentatur, prædicat, discipulos vocat, spiritus immundos eicit, socrum Petri, aliosq; curat.

G A P V T I.

A
Math. 3. a.

Mat. 3. a.
Luc. 4. a.
Iohan. 1. c.
Luc. 3. a.

Math. 3. a.

Mat. 3. c.
Luc. 3. c.
Iohan. 1. d.
Act. 1. a. 2. a.
1. c. & 19. a.

Mat. 3. d.
Luc. 3. d.
Iohan. 1. e.

Mat. 4. a.
Luc. 4. a.
Math. 4. e.
Luc. 4. e.
Iohan. 4. f.
Mat. 4. c.
Luc. 5. a.

Math. 4. b.
Luc. 4. e.
Math. 7. d.
Luc. 4. e.
Luc. 4. e.

Mat. 8. b.
Luc. 4. f.

INITIVM Euangelij Iesuah Christi filij dei, sicut scriptum est in prophetis: Ecce ego mitto nuncium meum ante faciem tuam, qui præparabit viam tuam ante te. Vox clamantis in deserto: Parate viam domini, rectas facite semitas eius. Fuit Iohannes baptizans in deserto, & prædicans baptismum poenitentiae in remissionem peccatorum. Et egrediebatur ad eum tota Iehudæa regio, ac Ierusalimitæ, & baptizabantur omnes ab illo in Iarden flumine, & zona pellicea circa lumbos suos, vescebaturq; locustis, ac melle syluestri, & prædicabat, dicens: Venit is, qui fortior est me, post me: cuius non sum idoneus, vt procumbens solum corrigiam calceamentorū. Ego quidem baptizavi vos aqua, ille vero baptizabit vos spiritu sancto. Et factum est in diebus illis, venit Iesuah à Nazareth Galilæ, & baptizatus est à Iohanne in Iarden. Et statim cum ascenderet ex aqua, vidit diffindi cœlos, & spiritum tanquam columbam descendentem super illū. Et vox facta est de cœlis: Tu es ille filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui. Et continuo spiritus illum expellit in desertum: & erat illic in deserto dies quadraginta, & tentabatur à Sathan, eratq; cum feris, & angeli ministrabant illi. Postquā autem comprehensus esset Iohannes, venit Iesuah in Galilæ, prædicans euangelium regni dei, & dicens: Impletum est tempus, appropinquauitq; regnum dei, poenitentiam agite & credite euangelio. Cum ambularet autem iuxta mare Galilæ, vidit Simonem, & Andream fratrem eius, iaciētes retia in mare. Erāt enim piscatores, & dixit eis Iesuah: Venite post me, & faciam vt vos efficiamini piscatores hominum. Ac protinus relictis retibus suis, secuti sunt eum. Et progressus illinc pusillum, vidit Iacobum filium Zebadiah & Iohannem fratrem eius, qui & ipsi in nauī sarciebant retia: statimq; vocauit illos. Et illi relicto patre suo Zebadiah in nauī cum mercenariis, abierūt post eum. Et ingrediuntur Capernaum, & statim sabbatis ingressus in synagogam docebat. Et stupebant super doctrina eius. Erat enim docens eos tanquam potestatem habens, & non sicut scribæ. Et erat in synagoga eorum homo cum spiritu immundo, & exclamauit, dicens: Ah, quid nobis tecum est Iesuah Nazarenus? Venisti ad perdendum nos: Noui te qui sis, nimisrum ille sanctus dei. Et increpauit illum Iesuah, dicens: Obmutescere, & exi ab eo. Et cum discerpisset eum spiritus immundus, exclamauitq; voce magna, exiit ab eo. Et obstupuerunt oēs, ita vt inquirerent inter se dicentes: Quid est hoc? Quæ doctrina noua hæc? quia cum potestate etiam spiritibus immundis imperat, & obediunt ei? Egredia est autem fama eius statim in totam vndiq; regionem Galilæ finitimam. Et protinus è synagoga egrediens, venerunt in domum Simonis & Andreæ, cum Iacobo & Iohanne. Socrus autem Simonis decumbebat febricitans, & continuo dicit ei de illa. Et accedens crexit eam, apprehensa manu eius: & reliquit eam febris illico, ac ministrabat eis. Vespere autem facta cum occidisset sol, afferebant ad eum omnes male habentes, & qui à daemone agitabantur.

Et ciuitas tota congregata erat ad ostium, & sanauit multos male habentes variis morbis, & daemona multa eiciebat, & non sinebat loqui daemona, quia ipsum nolent. Et mane multa nocte cum surrexisset, egressus est, & abiit Iesuah in desertum locum, ibiq; orabat: & persecutus est eum Simon, & qui cum illo erant: & cum inuenissent eum, dicunt ei: Omnes te querunt. Et ait illis: Eamus in proximos vicus, vt & ibi prædicem. Ad hoc enim egressus sum. Et prædicabat in synagogis eorum, in tota Galilæ, & daemona eiciebat. Et venit ad eum leprosus, deprecans eum, cuiq; genua flectens, ac dicens illi: Si vis potes me mundare. Iesuah autem misertus, protensa manu tetigit illum, & dicit ei: Volo, mundus esto. Et cum dixisset, statim discessit ab eo lepra, & mundatus est: & interminatus ei, statim emisit illum, dicens ei: Vide ne cui quicquā dicas, sed abi, te ipsum ostende sacerdoti, & offer pro emundatione tua, quæ præcepit Moyses in testimonium illis. At ille egressus coepit prædicare multa, & diulgare sermonem. Ita vt iam non posset Iesuah manifeste introire in ciuitatem sed foris in desertis locis erat, et veniebant ad eum vndique.

Iesuah in paralytico sanato, ostendit sibi esse potestatem dimittendi peccata contra blasphemiam, vocat Mattheum, manducans cum publicanis & peccatoribus, discipulos non ieiunantes spicas sabbato colligentes excusat.

G A P I I.

ET iterum intravit Capernaum per dies aliquot, & auditū est quod in domo esset, & protinus congregati sunt multi, adeo vt iam non caperent eos, nec illa loca quæ erant circa ianuam, & loquebatur eis sermonem. Et veniunt ad eum feretres paralyticus, qui à quatuor portabatur: & cum non possent appropinquare illi præ turba, nudauerunt tectum vbi erat: Et cum perfodissent tectum funibus demittunt grabbatum, in quo paralyticus decumbebat. Cū autē vidisset Iesuah fidem illorum, ait paralytico: Fili, remittantur tibi peccata tua. Erant autem illic quidam describis sedentes, & cogitantes in cordibus suis: Quid hic sic loquitur blasphemias? Quis potest remittere peccata, nisi solus deus? Et protinus vbi cognouisset Iesuah spiritum suo, quod sic cogitaret intra sese, dicit illis: Quid ista cogitatis in cordibus vestris? Vtrum est facilius dicere paralytico, remittantur tibi peccata: an dicere, surge, & tolle grabbatum tuum, & ambula? Vt autē sciatis, quod filius hominis habet potestatem in terra remittendi peccata, ait paralytico: Tibi dico, surge, ac tolle grabbatum tuum, & abi in domū tuā. Et statim surrexit, sublatoq; grabbato, egressus est in conspectu omnium, adeo vt stupecerent omnes, & glorificarent deum, dicentes: Nunquam sic vidimus. Et egressus est rursus ad mare omnisq; turba veniebat ad eum, ac docebat eos. Et cū præteriret Iesuah vidit Leui, Alphæi filium, sedentem ad teloniū, & ait illi: Sequere me. Isq; surgens, secutus est eum. Et factū est cum accumberet in domo illius, multi etiam publicani, & peccatores simul decumbebant cū Iesuah, & discipulis eius. Erāt enim multi, & secuti sunt eum. Et scribæ, ac Pharisei cum vidissent eum edentem cum publicanis, & peccatoribus, dicebant discipulis eius: Quid est quod cum publicanis & peccatoribus edit, ac bibit? Hoc audito Iesuah ait illis: Non oportet habent qui valent medico, sed qui male habent. Non veni ad vocandum iustos, sed peccatores ad poenitentiam. Et discipuli Iohannis ac Phariseorum ieiunabant, veniuntq; & dicunt illi: Quare discipuli Iohannis & Phariseorum ieiunant, tui autē discipuli non ieiunant? Et ait illis Iesuah: Num possunt filij thalami nuptialis in quo sponsus cum illis est ieiunare? Quandiu habent secum sponsum, non possunt ieiunare. Veniet autem dies, cum auferetur ab eis sponsus, & tunc ieiunabunt in illis diebus. Et nemo assumentum panni rudis assuit vestimento veteri, alioquin auferet supplementum eius nouum à veteri, & peior scissura fit. Et nemo mittit vinum nouum in vtres veteres, alioquin dissipat vinū nouū vtres, & vinum effunditur, & vtres pereunt: sed vinū nouū in vtres nouos mitti debet. Et accecidit vt transfret sabbatis per fara, & coeperūt discipuli eius iterum.

eos, conueneruntque ad illum. Et egressus vidit turbam multam...

Matth. 14. b. Luc. 9. b. Iohan. 6. c.

F pit illis ut accumbere facerent omnes distributos per cotiuia...

Matth. 16. c. Iohan. 6. b.

G tim coegit discipulos suos condescendere nauim, ut praeceperet...

Matth. 14. d.

Matth. 14. d. duo agnouerunt eum, ac percurrentes totam vndique regionem...

De septem panibus, de fermento Pharisaeorum, de cetero: Petrus Iesuah esse Christum etc. exnotatio ad cauc. C A P. V I I I.

A Et conueniunt ad eum Pharisei, & quidam de scribis qui uenerant Ierusalaim...

Matth. 15. a.

B docentes doctrinas praecepta hominum. Nam omisso praecepto dei...

Exo. 20. c. Deut. 5. b. Ezech. 10. a. Ezech. 21. c. Leuit. 20. b. Prou. 20. c.

Matth. 16. a. Bene relictis praeceptum dei, ut traditionem uestram seruatis...

tra hominem introiens in eum, quod possit eum inquinare...

Matth. 23. c.

D faturari filios. Non est enim honestum, sumere panem filiorum...

Matth. 23. c.

Matth. 23. c. Et cum expulisset, tetigit linguam eius, ac suspiciens in caelum...

Matth. 23. c. Bene omnia fecit: & surdos facit audire, & mutos loqui...

Matth. 23. c. Bene omnia fecit: & surdos facit audire, & mutos loqui...

A In diebus illis, cum turba ad modum multa esset, nec haberent quod comederent...

Matth. 15. d.

B sputare cum illo, quarentes ab eo signum ex caelo, tentantes eum...

Matth. 16. a. Luc. 12. g.

Matth. 16. a. Et oblit fuerant sumere panes, nec praeter vnum panem habebant...

Matth. 16. a.

C eum. Et interrogauit scribas: Quid disputatis inter vos? Et respondens vnus...

Matth. 16. a.

is plenus sustulit: Dicit ei: Duodecim. Cum autem septem in quatuor milia...

Matth. 16. b. Luc. 9. c.

D autem Petrus, dicit illi: Tu es ille Christus. Et interminatus est eis...

Matth. 16. b. Ioh. 10. d. Luc. 9. c. Ioh. 11. d.

Matth. 16. b. Ioh. 10. d. Luc. 9. c. Ioh. 11. d. Quisquis uoluerit animam suam perdere...

Matth. 10. d. Luc. 6. c. Iud.

Matth. 10. d. Luc. 6. c. Iud. Quisquis uoluerit animam suam perdere...

Matth. 10. d. Luc. 6. c. Iud. Quisquis uoluerit animam suam perdere...

De transfiguratione domini, de lumine, & ambitione discipulo rum, de ostendendo. C A P. I X.

A Et dicebat illis: Amen dico uobis: Sunt quidam ex his qui hic sunt...

Matth. 16. d. Luc. 9. d.

B se, & faciamus tabernacula tria, tibi vnum, & Moyses vnum, & Eliaha vnum...

Matth. 17. b.

Matth. 17. b. Et repente cum circumspexissent, non amplius uiderunt quemquam...

Matth. 17. c. Luc. 9. c.

Matth. 17. c. Luc. 9. c. Et cum uenisset ad discipulos suos, uidit turbam multam...

Matth. 17. c. Luc. 9. c. Et cum uenisset ad discipulos suos, uidit turbam multam...

ad te, habentem spiritum mutum, & quando conque eum corripuerit...

Matth. 17. d. Luc. 9. c.

D exiit: & factus est tanquam mortuus, adeo ut multi dicerent...

Matth. 17. d. Luc. 9. c.

Matth. 17. d. Luc. 9. c. Quisquis uoluerit animam suam perdere...

Matth. 18. e. Luc. 9. f.

Matth. 18. e. Luc. 9. f. Quisquis uoluerit animam suam perdere...

Matth. 18. e. Luc. 9. f.

Matth. 18. e. Luc. 9. f. Quisquis uoluerit animam suam perdere...

Matth. 10. d. Matth. 18. a. Luc. 17. a. Matth. 18. b.

Matth. 10. d. Matth. 18. a. Luc. 17. a. Matth. 18. b. Quisquis uoluerit animam suam perdere...

Matth. 18. e. Luc. 9. f.

Matth. 18. e. Luc. 9. f. Quisquis uoluerit animam suam perdere...

Matth. 18. e. Luc. 9. f.

Matth. 18. e. Luc. 9. f. Quisquis uoluerit animam suam perdere...

Matth. 18. e. Luc. 9. f.

Matth. 18. e. Luc. 9. f. Quisquis uoluerit animam suam perdere...

Matth. 18. e. Luc. 9. f.

LUCAS ME
dicus Antiochenſis, ut eius ſcri
pta indicant, Græci ſermonis nō
ignarus fuit, ſeclator apoſtoli
Pauli, & omnis peregrinationis
eius comes: ſcripſit Euāgelii, de quo idē Paulus: Mi
ſimus, inquit, cum illo fratrem, cuius laus eſt in euāge
lio per omnes eccleſias. Et ad Coloffenſes: Salutat
uos Lucas medicus chariſſimus. Et ad Timotheū:
Lucas eſt mecum ſolus. Aliud quoque edidit uolu
men egregium, quod titulo πρῶτος ἀποστόλων πρῶτος
tatur, cuius hiftoria ſue ad biennium Romæ cōmo
rantis Pauli peruenit, id eſt, uſque ad quartum Ne
ronis annum. Ex quo intelligimus in eadē urbe libri
eſſe compoſiti. Igitur πρῶτος Pauli & Theclæ,
& totā baptizati Leonis fabulam, inter apocryphas
ſcripturas cōputamus. Quale enim eſt, ut indiuiduus
comes apoſtoli, inter cæteras eius res hoc ſolum igno
rauerit? Sed & Tertullianus uicinis eorum tempo
rum, refert preſbyterum quēdā in Aſia σπουδαſτῆν
apoſtoli Pauli, conuictum apud Iohānem, quod au
thor eſſet libri, & confeſſum ſe hoc Pauli amore fe
ciſſe: & ob id excidiſſe quidam ſuſpicantur, quoties
cūque in epiftolis ſuis Paulus dicit, iuxta euāgelium
meum, de Lucæ ſignificare uolumine. Et Lucam non
ſolum ab apoſtolo Paulo didiciſſe euāgelium, qui cū
domino in carne non fuerat: ſed à cæteris apoſtoliſ,
quod ipſe quoque in principio ſui uoluminis declarat,
dicens: Sicut tradiderunt nobis qui à principio ipſi ui
derunt, & miniſtri fuerunt ſermonis. Igitur euāge
lium, ſicut audierat, ſcripſit. Acta uerò apoſtolorū,
ſicut uiderat compoſuit. Vixit octoginta & quatuor
annos, uxorem non habens. Sepultus eſt Conſtantino
poli, ad quam urbem uiceſimo Conſtantij anno: oſſa
eius cum reliquijs Andree apoſtoli translata ſunt
de Achaia.

- 1 De parentibus Iohannis baptiſtæ, eiusq; natiuitate.
Salutatur Miriam ab angelo.
Viſitatur Eliſabeth à Miriam.
- 2 De cenſu.
De partu Miriam.
De paſtoribus.
De Simhon.
De Channah prophetiſſa.
Ieſuah inuentus eſt in medio doctorum.
- 3 Ioan. prædicat baptiſmum poenitentia.
De his qui Iohan. interrogabant.
De Herode & Iohanne.
De baptiſmo Chriſti.
Genealogia Chriſti.
- 4 De ieiunio, & tentatione Chriſti.
Ieſuah ductus in montem, ſubtrahit ſe Iehudæorum con
ſpectui.
De dæmoniaco.
De ſocrū Petri.
De curatis à variis morbis & dæmonis.
5 Decaptura piſcium.
De leproſo.
De paralytico.
De Leui publicano.
De Ieſuah prandente cum publicano.
Cur diſcipuli Iohannis ieiunant, Chriſti uerò non.
- 6 Diſcipuli ſpicæ vellunt ſab. præſa.
De habente manum aridam.
De apoſtolorum electione.
De beatitudinibus.
Diligendos eſſe inimicos.
Cum proximo non contendendum.
Quod proxi. condem. non liceat.
- 7 De ſeruo Centurionis.
De filio uiduæ.
De diſcipulis miſiſ à Iohanne.
De ea quæ vnxit dominum vng.
- 8 De eo qui ſementem faciebat para.
De matre & fratribus.
De increpatione aquarum.
De legione.
De filia archiſyna.
De muliere ſang. proflu. laborante.
- 9 De duodecim apoſtoliſ & potestate illis data.
Audiuit Herodes de Ieſuah.
De quinque panibus, & duobus piſci.
De interrogatione domini.
De transformatione Chriſti.
De lunatico.
De diſputatione quis eſſet maior.
De eo qui prohibitus fuit ab apoſtoliſ eicere dæmonia.
Prohibet, ne perant vindictā ob id q; nō recepti ſint hoſpi.
- 10 De designatis ſeptuaginta.
De quaſtione legis periti.
De eo qui incidit in latrones.
De Martha & ſorore eius Magdale.
- 11 De oratione.
De habente dæmonium mutum.
De muliere quæ de turba uocem extulit.
De his qui petebant ſignum.
De Phariſæo qui dominum inuit.
De ploratione ſcribarum.
- 12 De fermento Phariſæorum.

De eo

EVANGELIUM
Secundum

Lucam: Interprete Sante Pa
gino Lucenſi.

QVANDO QVI
dem complures aggreſſi ſunt digere
re narrationem earum, quæ inter nos
pleniffimæ fidei ſunt rerum, ſicuti tra
diderūt nobis hi, qui ab initio ipſi vi
derant, ac miniſtri fuerant ſermonis,
uifum eſt, & mihi ſubſecuto ab initio
cuncta diligenter, deinceps tibi ſcribe
re optime Theophile, ut agnoſcas eorum, & quibus edoctus
fueras, ſermonum certitudinem.

De Zechariah & Eliſabeth, quomodo Iohannem Baptiſtam genuerit,
angel ad Miriam ſalutato, Miriam ſalutato, et uſdemq; & Zechariah
canta. C A P. I.

AERAT in diebus Herodis regis Iehudææ, ſacerdos quidā
nomine Zechariah, de vice Abiiah: & vxor illius de ſita
bus Aharon, & nomen eius Eliſabeth. Erat autem iuſti ambo
coram deo, verſantes in omnibus præceptis, & iuſtificationi
bus domini irreprehenſibiles, nec erat illis proles, eò quod eſ
ſet Eliſabeth ſterilis, & ambo proceſſiſſent in diebus ſuis. Fa
ctum eſt autem, cum ſacerdotio fungeretur ipſe in ordine uia
cis ſuæ coram deo, ſecundum conſuetudinem functionis ſacer
dotalis, ſortitus eſt, ut ſufficeret ſuffimentū ingreſſus in tēplum
domini, & omnis multitudo populi precabatur foris tempo
re ſuffimenti. Viſus eſt autem illi angelus domini, ſtans à
dextris altaris ſuffimenti. Et turbatus eſt Zechariah conſpi
catus, ac timor irruit ſuper eum. Ait autem ad illum angelus:
Ne timeas Zechariah, quoniam exaudita eſt deprecatio tua.
Vxorq; tua Eliſabeth pariet tibi filium, & uocabis nomē eius
Iohannem: & erit gaudiū tibi & exultatio, & multi ſuper eius
natiuitate gaudebunt. Erit enim magnus coram domino, &
vinum inebriatumq; nō bibet. Et ſpiritu ſancto replebitur
iam inde ab utero matris ſuæ, multoſq; filiorum Iſrael conuer
ret ad dominum deum ipſorum. Et ipſe præcedet ante illum
in ſpiritu & uirtute Eliiah, ut conuertat corda patrū in filios,
& inobedientes ad prudentiam iuſtorum, ut pareat domino
plebem apparatus. Et dixit Zechariah ad angelum: Per quid
iſtud cognoscam? Ego enim ſum ſenex, & vxor mea proceſſit
in diebus ſuis. Ac reſpondens angelus, dixit ei: Ego ſum Ga
briel, qui aſtitū in conſpectu dei: miſiſ ſum ut loquar ad te,
& bona annunciem tibi hæc. Ecce eris tacens, neq; ualens lo
qui ad eum uſq; diem quo hæc ſiant: eò quod non credidiſtis
uerbis meis, quæ implebuntur in tempore ſuo. Et erat popu
lus expectans Zechariah: & mirabantur quod moraretur in
templo. Egreſſus autem non poterat loqui illis. Et cognoue
rūt, quod uisionē uidiſſet in templo. Et ipſe innuebat illis, per
manitūq; mutus. Et accidit, ut impleti ſunt dies officij ei, abiit
in domū ſuam. Poſt hos autem dies concepit Eliſabeth vxor eius,
& occultabat ſe menſibus quinque, dicens: Sic fecit mihi domi
nus in diebus quibus me reſpexit, ut auferret proprium meū
inter homines. In menſe autē ſexto miſſus eſt angelus Gabriel
à deo in ciuitatē Galil, cui nomen Nazareth, ad uirginem de
ſponſatam uiro, cui nomē erat Ioseph, de domo David: ac no
men uirginis Miriam. Et ingreſſus angelus ad eam dixit: Ave
gratia acta, dominus tecū: benedicta tu inter mulieres. Illa
uero cū uidiſſet, turbata eſt ſuper oratione eius: & cogitabat
qualis eſſet illa ſalutatio. Et ait Angelus ei: Ne timeas Miriam: Na
cta eſt enim gratiam apud Deū. Ecce cōcipies in utero, & paries

F I N I S.

Lucæ. 7. 6.

do ista futura sint: At ille dixit: Videte ne seducamini. Multi enim...

Dixit autem vobis in testimonium. Pone igitur in cordibus vestris...

Erit enim afflictio magna super terram, & ira in populo hoc...

Et tunc videbunt filium hominis venientem in nube cum potestate...

Uere autem vobis, ne quando grauentur corda vestra crapula...

De pefach, & eius agni, discipulorum contentio, Christus capitur, ac praedicat...

Appropinquabat autem dies festus fermentatorum qui dicitur Pefach...

Profecti parate nobis pefach, vt edamus. At illi dixerunt ei: Vbi vis parare...

dixerat illis, & parauerunt pefach. Et cum iam esset hora, accubuit...

Veruntamen ecce manus prodentes me, mecum est in manibus...

Et cum iniquis deputatus est, et cum iniquis deponatur, et cum iniquis...

Et cum iniquis deponatur, et cum iniquis deponatur, et cum iniquis...

Et cum iniquis deponatur, et cum iniquis deponatur, et cum iniquis...

Et cum iniquis deponatur, et cum iniquis deponatur, et cum iniquis...

Et cum iniquis deponatur, et cum iniquis deponatur, et cum iniquis...

Et cum iniquis deponatur, et cum iniquis deponatur, et cum iniquis...

dicens: Mulier, non noui illum. Et post pusillum alius videns eum...

Et quum surrexisset vniuersa multitudo eorum, duxit illum ad Pilatum...

Et cum iniquis deponatur, et cum iniquis deponatur, et cum iniquis...

Et cum iniquis deponatur, et cum iniquis deponatur, et cum iniquis...

Et cum iniquis deponatur, et cum iniquis deponatur, et cum iniquis...

Et cum iniquis deponatur, et cum iniquis deponatur, et cum iniquis...

Et cum iniquis deponatur, et cum iniquis deponatur, et cum iniquis...

bantur eum. Conuersus autem ad illas Iesuah dixit: Filiae Ierusalaim...

Et tunc incipient dicere vobis: Cadite super nos, & collibus operite nos...

Et tunc incipient dicere vobis: Cadite super nos, & collibus operite nos...

Et tunc incipient dicere vobis: Cadite super nos, & collibus operite nos...

Et tunc incipient dicere vobis: Cadite super nos, & collibus operite nos...

Et tunc incipient dicere vobis: Cadite super nos, & collibus operite nos...

Et tunc incipient dicere vobis: Cadite super nos, & collibus operite nos...

Et tunc incipient dicere vobis: Cadite super nos, & collibus operite nos...

Matt. 24. b. Marc. 13. b. Daniel. 9. g.

Matt. 24. c. Marc. 13. c. Mat. 13. d. Ez. 38. 32. b. Ioel. 3. c.

Roma. 8. d.

Roma. 13. d.

Matt. 23. a. Marc. 14. a.

Matt. 26. b. Marc. 14. b.

Matt. 26. b. Marc. 14. b.

Matt. 26. b. Marc. 14. b. 1. Cor. 1. c.

Matt. 26. b. Marc. 14. b. 1. Cor. 1. c. Phil. 4. d.

Matt. 20. d. Marc. 14. c.

Matt. 26. e. Marc. 14. c.

Mat. 26. e. Marc. 14. c.

Matt. 26. e. Marc. 14. c. Ioan. 8. b.

Matt. 26. e. Marc. 14. c. Ioan. 8. b.

Matt. 26. e. Marc. 14. c. Ioan. 8. b.

Matt. 27. a. Marc. 15. d. Ioan. 18. c.

Matt. 27. c. Marc. 15. d. Ioan. 18. c.

Matt. 27. b. Marc. 15. d. Ioan. 18. c.

Matt. 27. c. Marc. 15. d. Ioan. 18. c.

Matt. 27. d. Marc. 15. d.

Mat. 26. e. Marc. 14. c. Ioan. 8. b.

Matt. 27. d. Marc. 15. b. Ioan. 19. d.

Palmo. 30.

Matt. 27. g. Marc. 15. d. Ioan. 19. g.

Matt. 26. a. Marc. 14. a.

Matt. 17. d. Marc. 9. e.

Marc. 16. b.

Quomodo mulieres sepulchrum domini frustra quaesierint. De Petro eodem...

Quomodo mulieres sepulchrum domini frustra quaesierint. De Petro eodem...

E V A N G E L I V M

quicquam, nec cogitatis quod expedit vobis...

De muliere ungenite, & asetha, gentiles interrogant...

C A P. XII.

Iesus ergo ante sex dies pefach venit Bethaniam...

Matth. 21. a. Marc. 11. d. Luc. 19. b. Zach. 9. b.

Matth. 10. d. Marc. 8. d. Luc. 9. c. 17. b.

vox venit, sed propter vos. Nunc iudicium est mundi huius...

pp. lmo. 109. 116. Marc. 14. c. Luc. 21. b. 22. c.

Matth. 21. a. Marc. 11. d. Luc. 19. b. 20. c. 21. d. 22. e.

Et postquam dicitur de pefach, dicitur de Iesu...

Iesu autem lavat suos pedes, proditur a Iehuda...

C A P. XIII.

Ante festum autem pefach, sciens Iesus quod venisset...

Matth. 26. a. Marc. 14. a. Luc. 22. a.

Et postquam dicitur de pefach, dicitur de Iesu...

Supra. 15. e. Matth. 10. c. Luc. 16. f.

Et postquam dicitur de pefach, dicitur de Iesu...

pp. lmo. 40.

Matth. 10. d. Luc. 10. c.

Matth. 25. b. Marc. 14. d. Luc. 21. b.

Supra. 7. c. Ioh. 1. b. Luc. 10. b.

Matth. 27. d. Marc. 14. c. Luc. 23. c.

Infra. 16. e. Marc. 7. a. Matth. 6. c.

recipit, recipit est qui me misit. Quia haec dicitur...

Et postquam dicitur de pefach, dicitur de Iesu...

Et postquam dicitur de pefach, dicitur de Iesu...

Corroborat Christus suorum animos variis promissionibus...

C A P. XIV.

Et ait discipulis suis: Ne turbetur cor vestrum...

Et postquam dicitur de pefach, dicitur de Iesu...

Et postquam dicitur de pefach, dicitur de Iesu...

liget eum: & ad eum veniemus, & mansionem apud eum...

Christum esse verum, & patrem agricolam, misum hortatur ad charitatem.

Ego sum vitis vera, & pater meus agricola est. Omne pal...

Et ait discipulis suis: Ne turbetur cor vestrum...

Et postquam dicitur de pefach, dicitur de Iesu...

Et postquam dicitur de pefach, dicitur de Iesu...

Que enumerata sunt sunt, parateque quid operantur.

Et postquam dicitur de pefach, dicitur de Iesu...

Et postquam dicitur de pefach, dicitur de Iesu...

A C T A

la. Et apprehensa manu eius dextra, erexit eum. Prostratus autē...

Matt. 27. 6. Marc. 16. d. Luc. 23. c. Iohann. 18. g.

Virum homicidā donaret vobis: auctorem verō vitæ, interfe...

Gene. 22. 4.

Det quidem cœlum accipere vsq; in tēpora restitutionis oim...

Si Iudaia sacerdotum in apostolos, Petri purgatio, una cum pia precatio...

Loquentibus autem illis ad populum superuenerūt illis...

Philmo. 11. 7. Act. 17. d. Marc. 12. a. Luc. 20. c. Mat. 28. d. I. Petri. 1. a. Roma. 9. g.

Qua potentia, aut quo noie fecistis hoc vos? Tunc Petrus re...

res stantem cum eis qui sanatus fuerat, nihil poterant contra...

Quare fremuerunt gentes, & populi meditati sunt inania? Astiterunt reges terræ...

Vir autē quidam nomine Ananias cū Saphyra vxore sua...

Vir autē quidam nomine Ananias cū Saphyra vxore sua...

Vir autē quidam nomine Ananias cū Saphyra vxore sua...

Philmo. 2.

Si Ananias eiusq; uxor Saphyra ob fraudem moriuntur, Apo...

bant hæc. Per manus autem apostolorum edebantur signa, ac prodigia...

In diebus autem illis, quum plures fierent discipuli, ortum...

dei ministremus mēsis. Circūspicite ergo fratres, viros ex vo...

Stephanus expurgasse ab accusatione Iehudæorum, ostendens Iehudæo...

Dixit autem princeps sacerdotum: Nō hæc ita se habent...

De electione septem Diaconorum, inter quos Stephanus mita operatur...

In diebus autem illis, quum plures fierent discipuli, ortum...

Gene. 11. a.

Gene. 11. d.

Gene. 17. c.

Gene. 17. b. 24.

25. c. 29. 30. a. 31. c. 32. a.

41. c. 42. a.

Gene. 46. a. 49.

d. 50. b. 23. a.

Exod. 2. d.

Paulus uenit Corinthum, predicandus suo se illi labore, persecutores eua...

A Post haec paulus digressus Athenis, venit Corinthum, & natus quendam Iehudaeum, nomine Aquilam...

D eos sermonem dei. Caeterum quum Gallio ageret proconsulem Achaiae...

E Gallio cura erat. Paulus uero deinde comoratus dies multos...

F Caesarem, ascendissetque & salutaret ecclesiam, descendit Antiochiam...

G Paulus reuens Ephesum praedicat baptismum & euangelium...

A Factum est autem cum Apollos esset Corinthi, ut Paulus peragratis superioribus partibus...

B tentiae, populo loquens de eo, qui venturus esset post ipsum ut crederent...

C dominum Iesuah, Iehudaei simul & Graeci. Virtutesque non uulgares...

D Hoc autem innotuit omnibus Iehudaeis simul, & Graecis qui habitabant...

E tem illo tempore tumultus non exiguus de illa uia. Nam quidam nomine Demetrius...

F plium pro nihilo habebatur futurumque sit ut etiam destrueretur maiestas eius...

G esse, vox orta est uia omni, ferme ad horas duas clamatum. Magna Diana Ephesiorum...

culum

culum est, ne seditionis hodiernaeriamus reic: cum nulla subtit causa...

R Repetit Iehudaeorum insidias, per quae loca Paulus predicando peregrinatus...

A Postquam autem cessauit tumultus, uocatis ad se Paulus discipulis...

C ma enim eius in ipso est. Cum ascendisset autem, regissetque panem...

D esse, ut die pentecostes ageret Ierusalaim. A Miletu autem missis Ephesum...

F omnes, per quos transiui praedicatis regnu dei. Quapropter coestor vos...

laborates oportet suscipere infirmos, ac meminisse uerborum dei Iesuah...

S Tiet Pauli per Tyrum & Caesarem in Ierusalaim, ubi benenote a suis acceptus...

A C Vm autem factum esset, ut soluissemus auulsi ab eis, reeeto cursu...

C alligans sibi pedes, ac mantis, dixit: Haec dicit spiritus sanctus: Virum cuius...

D fratres. Postero autem die introibat Paulus nobiscum ad Iacobum...

E quod quae dete audierunt nihil sunt, sed ambulans & ipse custodia diens...

H. II.

peccatum. Reperio igitur per legem volenti mihi facere bonum...

Solamen hic lactatum, de natura carnis & spiritus, spiritus a Christo confertur...

Nulla igitur nunc est condēnatio his, qui sunt in Christo Iesu...

Bonitas, quae spiritus sunt. Nam affectus carnis, mors est. Affectus vero...

Cum enim habitet in vobis, qui excitavit Iesum a mortuis...

Itaque cui vult miseretur: quem autem vult, indurat. Dices ergo...

Populum meum: & eam quae dilecta non erat, dilectam. Et erit in loco...

Quod enim quis cernit, quid etiam sperat? Si vero quod non videmus...

Quos autem iustificavit, hos & glorificavit. Quid igitur dicemus...

versus electos dei: Deus est qui iustificat. Quis ille qui condēnaret...

De praedestinatione illorum deprecantur invidiam, qui filii Abraham aut non...

Veritatem dico in Christo, non metior, attestate mihi simul conscientia mea...

Non ex operibus, sed ex vocante dictum est illi, quod maior serviturus...

Itaque cui vult miseretur: quem autem vult, indurat. Dices ergo...

Populum meum: & eam quae dilecta non erat, dilectam. Et erit in loco...

Quod enim quis cernit, quid etiam sperat? Si vero quod non videmus...

Quos autem iustificavit, hos & glorificavit. Quid igitur dicemus...

De voca

De voca

FRatres bona quidem voluntas cordis mei, & deprecatio quae sit ad deum...

Non enim est distinctio Iudaei & Graeci. Nam idem dominus omnium...

Quomodo autem dicitur: Quomodo autem dicitur: Quomodo autem dicitur...

Deus enim est in omnem terram exiit sonus eorum, & in fines orbis terrarum...

Dico igitur: Num repulit deus populum suum? Absit. Nam & ego Israelita sum...

Quod si gratia, non iam ex operibus. Quando quidem gratia, iam non est gratia...

Quod si gratia, non iam ex operibus. Quando quidem gratia, iam non est gratia...

Quod si gratia, non iam ex operibus. Quando quidem gratia, iam non est gratia...

per se. Et si radix sancta, sancti erunt & rami. Quod si nonnulli rami defracti...

Non enim volo vos ignorare fratres mysterium hoc, ut ne sitis apud vosmetipsos superbi...

Quomodo autem dicitur: Quomodo autem dicitur: Quomodo autem dicitur...

Deus enim est in omnem terram exiit sonus eorum, & in fines orbis terrarum...

Dico igitur: Num repulit deus populum suum? Absit. Nam & ego Israelita sum...

Quod si gratia, non iam ex operibus. Quando quidem gratia, iam non est gratia...

Quod si gratia, non iam ex operibus. Quando quidem gratia, iam non est gratia...

Quod si gratia, non iam ex operibus. Quando quidem gratia, iam non est gratia...

Quod si gratia, non iam ex operibus. Quando quidem gratia, iam non est gratia...

De voca

De voca

De voca

De voca

Preposita fecit multa de causis obediendum, charitate in primis ample...

CAP. XII.

Omnia anima potestatis excellens subdita sit. Non enim est potestas nisi a deo; quae vero sunt potestates a deo ordinatae sunt. Itaque quisquis resistit potestati, dei ordinationi resistit...

Evangelium autem qui infirmatur fide assumite, non ad discutiones discipationum. Alius quidem credit edenda esse quaevis, alius autem qui infirmus est, holera edit...

scitur. Bonum est non edere carnes, neque bibere vinum, neque quicquam, per quod frater tuus impingatur, aut offenditur, aut infirmatur...

Exemplo Christi neminem spernendi, imo quoslibet iniustos, precatio...

CAP. XV.

Debemus autem nos qui potentes sumus, infirmitates impotentium portare, ac non nobis ipsis placere. Nam unusquisque nostrum proximo placeat in bonum ad edificationem. Item Christus non placuit sibi ipsis, sed quemadmodum scriptum est: probra probra afficientium te, inciderunt in me...

CAP. XVI.

Commendo autem vobis Phœben, sororem nostram, quae est ministra ecclesiae Cenchrœensis, ut illam suscipiatis in Christo, ita ut decet sanctos; & additis ei, in quocumque vobis egerit negotio...

Missa fuit a Corinthio per Phœben ministram Cenchrœensis ecclesiae.

Epistola Pauli ad Corinthios prima: Interprete Sate Pagnino, Lucensi.

Corinthios Paulus severius obiurgat, sic tamē ut non desperet de eorum in fide perseverantia, indicans non in hominibus, sed in solo Christo gloriantium, auocans etiam ad usum philosophiae suspensio.

CAP. I.

Paulus vocat apostolus Iesu Christi, per voluntatem dei, & Sosihenes frater ecclesiae dei qui est Corinthi, sanctificatus per Christum Iesum, vocatus sanctus vna cum omnibus qui invocant nomen domini nostri Iesu Christi...

meo tempore pro vobis de gratia dei, quae data est vobis per Christum Iesum, quae in omni re dicatur estis per ipsum, in omni sermone, & omni cognitione, quemadmodum testimonium Christi confirmatum fuit in vobis a deo...

Apostolum non vultum fuisse, licet potuisset, sermonis emittenti, aut phalarata oratione secundum seculi fallum & sapientiam.

Et ego cum venirem ad vos fratres, veniebam non iuxta eminentiam sermonis, aut sapientiae, annuncians vobis testimonium dei. Non enim me iudicavi quicquam scire inter vos, nisi Iesum Christum, & hunc crucifixum...

Iloquimur non in doctis humanae sapientiae verbis, sed in doctis spiritus sancti...
Dctis spiritus sancti, spiritualibus spiritualia comparantes. Anie...
ritia liquidem illi sunt: nec potest cognoscere quod spiritualia...
ter diiudicantur. At spiritualia diiudicant quidem omnia, ipse...
verd a nemine diiudicatur. Quis enim cognovit mentem dni,...

nos imbecilles, vos autem validi: vos clari, nos contempti. Ad hoc vsque tempus & esurimus & sitimus...
Adu. 10. g. i. Thet. 1. b. 2. Thet. 1. b.
Operantes propriis manibus: dum conuictis afficimur, benedicimus: dum persecutionem patimur, susinemus: dum blasphemamur, obsecramus: veluti excrementa mundi facti sumus, omnium sterquilinum ad hunc vsque diem. Non vt vos pudore efficiam haec scribo, sed vt filios meos dilectos, admonero. Nam etiā si innumeros paedagogos habeatis in Christo, non multos tamen habebis patres. Si quidem in Christo Iesu, per euangelium ego vos genui. Adhortor itaque vos, vt imitatores mei sitis. Hac de causa misi vobis Timotheum, qui est filius meus dilectus, & fidelis in domino: qui vobis in memoriam reducet vias meas, qui sunt in Christo, quem admodum ubique in omni ecclesia doceo. Perinde quasi non sim venturus ad vos, inflati sunt quidam. Sed venia breui ad vos, si dñs voluerit: & cognoscetis non sermonem istorum qui inflati sunt: sed virtutem. Non enim in sermone regnū est dei, sed in virtute. Quid vultis? Cū virga veniā ad vos, an cum charitate & spiritu lenitatis?

Oburgatio quod cuiuslibet incedit ea patienter ferret, motiens tanta patitur contentione summe vitanda. CAP. VII.
Omnino auditur inter vos fornicatio, & huiusmodi fornicatio quae nec inter gentes nominatur, vt aliquis vxorem patris habeat. Et vos inflati estis, ac nō potius luxistis, vt rolleret de medio vestrum qui opus hoc fecisset. Nā ego quidem, vt absens corpore, praesens autem spiritu, iam decreui tanquam praesens, vt is qui sic hoc patrauit, in nomine domini nostri Iesu Christi, congregatis vobis, & meo spiritu, vna cum potestate domini nostri Iesu Christi, tradatur saathanā ad interitum carnis, quo spiritus saluus sit in die domini nostri Iesu Christi. Non est bona gloria vestra. An nescitis, quia paululum fermenti totam conspergionem fermentat? Expurgate itaque verus fermentum, vt sitis noua conspergione, sicut estis in fermentati. Nam pesach nostrū pro nobis immolatum est Christus. Itaque festum celebremus non in fermento veteri, nec in fermento malitiae, & versutiae, sed in panibus inermētatibus: hoc est, synceritate, & veritate. Scripsi vobis per epistolam: Ne commiseremini fornicariis, ac non omnino fornicariis mundi huius, aut auaris, aut rapacibus, aut simulacrorum cultoribus, quando quidem debetis ex hoc mundo exire. Nunc autem scripsi vobis, ne commisceamini. Si quis cum fratre appetetur, fuerit aut fornicator, aut auarus, aut simulacrorum cultor, aut conuicator, aut ebriosus, aut rapax, quū eiusmodi ne cibum quidem capiatis. Quid enim ad me attinet etiam de his qui foris sunt iudicare? Nōne de his qui intus sunt iudicatis? Eos verd qui foris sunt, deus iudicat. Etiā auferte istū qui malus est, ex vobis ipsi.

Acceperatis hanc eratis quidem, sed abluti estis, sed sanctificati estis, sed iustificati estis, per nomen dñi Iesu, & per spiritū dei nostri. Omnia mihi licent, an non omnia conducunt. Omnium mihi potestas est, at ego non redigar sub vilius potestatem. Escā vtri sunt, & venter escis: deus autē & hunc & illas abolebit. Corpus vero non fornicationi, sed domino, & dñs corpori. Deus autem & dominum suscitauit, & nos suscitabit per potestatem suam. An nescitis quod corpora vestra membra sunt Christi? Nū igitur quum tulerim membra Christi, faciam meretricis membra? Absit. An nescitis quod qui adglutinetur meretrici, vni corpus est? Erunt enim, inquit, duo in carne vna. At qui adglutinetur dño, vnus spiritus est. Fugite fornicationem. Omne peccatum, quodcunque fecerit homo, extra corpus est. Sed qui fornicatur, in proprio corpore peccat. An nescitis quod corpus vestrum templum est habitatis in vobis spiritus sancti, quē habetis a deo, & non estis vestri ipsius? Nā empti estis precio. Glorificati iam deum in corpore vestro, & in spiritu vestro quae sunt dei.
De matrimonio, virginitate, diuortio & virginitate, sic ob Christianissimū non immutandum necessarium uice statum. CAP. VIII.
Acaeterum de quibus scripsistis mihi. Bonum est homini vxorem non tangere. Attamen propter fornicationes suam quisque vxorem habeat, & suum quemque virum habeat. Vxori vir debitam beneuolentiam reddat: similiter autem & vxor viro. Vxor proprii corporis potestatem non habet, sed maritus. Similiter & maritus proprii corporis potestatem nō habet, sed vxor. Ne fraudetis vos inuicem, nisi si quid ex consensu, pro tempore, vt vacetis ieiunio, & orationi: & rursum in vnū conueniatis, ne tenter vos satanas propter intemperantiam vestram. Hoc autem dico iuxta indulgentiam, non iuxta praecipitum. Nam velim omnes homines esse, vt & ipse sum. Sed vnusquisque proprium donum habet ex deo, alius quidem sic, alius autem sic. Dico autem inconiungatis, et viduis, bonum est, si manserint, vt & ego. Quod si se non continent, cōtrahāt matrimonium. Nam status est matrimonium cōtrahere, quā vri. Et coniugatis praecipio, non ego, imo dominus: Vxor a viro ne separetur: quod si separata fuerit, maneat innupta, aut marito reconcilietur: & maritus vxorem ne dimittat. Reliquis autem ego dico, non dominus: Si quis frater vxorem habet infidelem, & haec assentitur vt habitet cum illo, ne dimittat eū: & mulier quae habet maritum infidelem, & is assentitur vt habitet eū, ne dimittat illum. Sanctificatus est enim maritus? incredulus, per vxorem: & sanctificata est vxor incredula p maritū. Alios qui filij vestri immundi essent, nunc autem sancti sunt. Quod si incredulus discedat, discedat. Non est seruituti subiectus frater aut soror in huiusmodi, sed in pace vocati nos deo. Quid scis mulier, an maritum seruabis? Aut quid scis vir, an vxorem seruabis? nisi vnusquisque vt ipsi partitus est deus, vnusquisque vt illum vocauit dominus, ita ambulet: & sic in ecclesiis omnibus ordinō. Circūcisus aliquis vocatus est, ne accersat preputiū. In preputio aliqis vocat? est, ne circūcidatur. Circūcisio nihil est, & praeputiū nihil est, sed obseruatio madorū dei. Vnusquisque in ea vocatiōe in qua vocat? fuit, maneat. Seru? vocat? es, ne sit tibi curā: quetiā si potes liber fieri, potius vttere. Etenim qui in domino vocatus est seruus, libertus domini est. Similiter & qui liber vocatus fuit, seruus est Christi. Precio empti fuistis: nolite fieri serui hominum. Vnusquisque in eo, in quo vocatus fuit, fratres, maneat apud deum. De virginibus autem praecipitum domini non habeo: consilium tamen do, tanquam misericordiam consecutus a domino, in hoc vt sim fidelis. Arbitror igitur hoc bonum esse propter praesentem necessitatem. Nam bonum est homini sic esse. Alligatus es vxori, ne quare diuortium. Solutus es ab vxore, ne queres vxorem. Quod si duxeris vxorem, non peccabis. Et si nupserit virgo, non peccabit. Attamen afflictionem in carne habituri sunt huiusmodi. Ego vero vobis parco. Caeterum illud dico fratres, tempore breuiatum est: superest, vt qui habent vxores, sint tanquam qui nō habent: & qui plorant, tanquam qui nō plorāt: & qui gaudent,

tanquam qui non gaudent: & qui emunt, tanquam qui nō possident: & qui vtuntur mundo hoc, tanquam qui non vtuntur. Praeterit enim figura huius mundi. Velim autē vos absque sollicitudine esse. Qui coelebs est, curat ea quae sunt domini, quomodo placiturus sit dño. At qui duxerit vxorem, sollicitus est de his quae sunt mundi, quomodo placiturus sit vxori. Diuisa est mulier, & virgo. Innupta curat ea quae sunt domini, vt sit sancta cum corpore tum spiritu. Contra quae nupta est, curat ea quae sunt mundi, quomodo placitura sit marito. Hoc autem ad id quod vobis conducibile est, dico: non vt in laqueum vobis iniciam, sed vt quod honestum ac decorum est, sequamini, & adhæreatis domino absque vlla distractione. Quod si quis indecorum, virgini suae putat, si praeterat nubedi tempus, & sic oportet fieri: quod vult faciat, non peccat, iuxta matrimonium. Caeterum qui stat firmus in corde, non habens necessitatem, sed potestatem habet propriae voluntatis, & decreuit hoc in corde suo, vt seruet suam virginem, benefacit. Itaque qui dat nuptui, bene facit. Attamen qui non dat nuptui, melius facit. Vxor alligata est legi quādiu viuitt mari? eius. Quod si dormierit maritus illius, libera est ad cui velit nubendum, modo in domino. Attamen beator est, si sic maneat, iuxta meam sententiam, opinor autem quod & ipse spiritum dei habeat.
Idolochoctis non uelendum, inimicis non obliuiscendum offendiculum. CAP. IX.
Acaeterum de his quae simulacris immolantur, scimus quod omnes scientiam habemus. Scientia inflat, charitas vero edificat. Quod si quis tibi videtur aliquid scire, nondū quāquam nouit quemadmodum oporteat scire. At si quis diligit deum, hic cognitus est ab illo. De estu igitur eorum quae simulacris immolantur, scimus quod nullum est simulacrum in mundo: & quod nullus sit deus alius, nisi vnus. Nam etiam si sunt qui dicantur dii, siue in caelo, siue in terra, quemadmodū sunt dii multi, & domini multi: nobis tamen vnus est deus, qui est pater ille, ex quo omnia, & nos in illum: & vnus dominus Iesus Christus, per quem omnia, & nos per illum, sed non in omnibus est scientia: Nonnulli vero cum conscientia simulacri vsque ad hoc tempus tanquam simulacris immolatum, credunt: & conscientia illorum infirma cum sit, pollutur. Atque eia nos non cōmēdat deo, neque si comedamus, aliquid nobis superest: neque si nō comedamus, quicquā nobis deest. Sed videte, ne quo modo potestas ista vestra, offendiculo sit iis qui infirmi sunt. Etenim si quis conpexerit te, qui habes scientiam, in sepulo simulacrorum accumbentem: nōne conscientia eius qui infirmus est, edificabitur ad edendum ea quae sunt simulacris immolata? Et peribit frater qui infirmus est in tua scientia, propter quem Christus fuit mortuus. Sic autem peccatis in fratres, & vulnerantes illorum conscientiam infirmam in Christū peccatis. Quapropter si eia offendit fratrem meū, haud quaquā vescar carnib? in aeternū, ne fratri meo sim offendiculo,
Paulus se cōmendat facite se aequas, ac praeter aliis apostolis, tamen ipsi nō uant parū liberare, interim nō nulla de officio uerbi. CAP. X.
AN non sum apostolus? An non sum liber? An non Iesus Iesu Christū dñm nostrū vidi? an non opus meū vos etis in domino? Si caeteris non sum apostolus, at sane vobis sum. Si quidem sigillum apostolorum mei, vos etis in domino. Mea responsio apud eos qui me interrogant, haec est. An non habemus potestatem edendi, ac bibendi? An nō habemus potestatem, sororem mulierem circumducendi, quemadmodum & caeteri apostoli, & fratres domini, & Cephas? Aut sol? ego, & Barnabas nō habemus potestatem hoc faciēdi? Quis militat suis stipendiis vnq̄. Quis plātat vineā & de fructu eius non edit? Aut quis pascit gregē, & de lacte gregis nō edit? Nū secundu hominem haec dico? An nō & lex eadē dicit: Etenim in Moysi lege scriptum est: Nō obligabis os boui trituranti. Nū boves curae sunt deo? An hoc propter nos omnino dicit? Propter nos enim hoc scriptum est: quod sub spe debeat is qui arat arare: & qui triturat sub spe, spiciatūe particeps esse debeat. Si nos

vobis spiritualia seminauimus magnū est, si nos vestra carna...

& poculū dæmoniorū. Nō potestis mēse domini participes...

Supra. 6. e. Eccl. 17. d. Psa. 100. 2. f.

Deut. 18. a.

C

D

A

A

B

C

D

E

F

Partū ollī afflictiōe detinet a luxu, fornicatione, & idololatia...

Mitatos mei estote, sicut & ego Christi. Laudo autē vos...

Coloss. 2. e.

Gen. 1. d.

Matth. 26. c. Mar. 14. c. Luc. 22. b. i.

Ioh. 3. 6. f. 2. Cor. 13. b.

bibat. Nam qui edit, aut bibit indignē, iudicium sibi ipsi edit...

Matth. 9. f.

Roma. 7. a. Ephe. 4. b.

Ephe. 4. e.

Matth. 26. c. Mar. 14. c. Luc. 22. b. i.

De diversis spiritualibus doctus, ob quas nō superbiendū, uerū is magis proximū...

Porro de spiritualibus fratres, nolo vos ignorare. Scitis...

Verō, discretionē spirituum: alij verō genera linguarū; alij verō...

Quod si essent omnia vnum membrum, vnum verō corpus...

Dens honorem, ne sit disidium in corpore, sed inuicem alia...

Charitatē precipiū quiddā esse inter omnia dona, qua non habita cetera...

Silinguis hominum loquar, & angelorum, charitatem autē...

Et si consumam in alimonia omnes facultates meas, & si tra-

ritas non inuidet, charitas non est procax, non inflatur, non a-

Prophecie commendatio, atq; ea quomodo recte utentur. De ea re...

Setemini charitatē, emulemīni spiritualia, magis tamē, vt...

Quod si essent omnia vnum membrum, vnum verō corpus...

Quod si essent omnia vnum membrum, vnum verō corpus...

Quod si essent omnia vnum membrum, vnum verō corpus...

Et si consumam in alimonia omnes facultates meas, & si tra-

Et si consumam in alimonia omnes facultates meas, & si tra-

1. Tim. 2. d. Gene. 1. c.

1. Tim. 2. d. Gene. 1. c.

siis flicant: nec em permiffum est illis vt loquatur, sed vt subdi...

§ A fterio refurrexerunt mortuorum, & quomodo ea fit futura.

NOTUM aut vobis facio fratres Evangelij quod euange...

Galat. 1. b.

Mat. 27. b. Rom. 8. a. Iohan. 2. a. Act. 1. a. I. Pet. 4. b.

§ fut abortiuo vifus est & mihi. Ego em sum minimus aposto...

§ De collatione pecunie in usus pauperum, de reditu suo, ac Timothei alio...

Colof. 1. c. Apoc. 1. b.

1. Thes. 4.

Plalm. 109. Hebr. 1. d. 10. c. Plalm. 8. d. Hebr. 2. d.

§ A teru de collatioe in sanctos, quoadmodu ordinat in...

§ ipfius mox finis, cum tradiderit regnum deo, & patri, cu abo...

§ tui no refurgit: Edamus, & hibamus, cras enim morimur. Ne...

corpora coelestia, & sunt corpora terreftria. Veru alia qdem...

Gene. 1. b.

1. Iohan. 5. a.

§ De collatione pecunie in usus pauperum, de reditu suo, ac Timothei alio...

§ A teru de collatioe in sanctos, quoadmodu ordinat in...

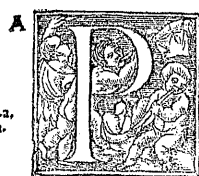
§ C A P. I. I. § Rogat p illo, que in priore epistola dnanerat.

§ D e decreui venire apud memetipsum hoc, no iteru cum dolore...

§ Prima Epistole Pauli ad Corinthios, FINIS.

Epistola Pauli ad CORINTHIOS II. Interprete Sate Pagnino, Lucensi.

§ Reddit causas quare no venisset illos, ut erit pollicitus, interim de suis af...

1. Pet. 1. a. Ephes. 4.

AVLVVS apostolus Iesuah Christi per voluntatem dei, ac Timo...

§ B nobis ita p Christu abundat & cofolatio nostra. Siue aut afe...

§ C deprecationem pro nobis, vt ex multis personis, pro dono in...

§ D eadem. Hoc igitur cum in animo versare, nuncubi leuitate sum...

§ Rogat p illo, que in priore epistola dnanerat.

§ A Sed decreui venire apud memetipsum hoc, no iteru cum dolore...

oportebat me gaudere fiducia hac habes erga vos oes, quod...

§ C ui veru condonatis aliquid & ego condono. Nam & ego si quid...

§ De commendatione hominu no requirere, commendat ministros ecclesie, in...

§ A Incipimus rursus nos ipsos commendare. Num egem? vt...

§ B nonnulli commendatiis epistolis apud vos, aut a vobis co...

§ C demnationis gloria, multo magis excellit administratio iustit...

§ D eadem. Hoc igitur cum in animo versare, nuncubi leuitate sum...

§ P ropterea cum ministerium hoc habeam, vt nostri mi...

§ A fertus est deus, haud degeneramus, sed reiectis ocula...

fus incredulorum, ne illuceceret illis lumen Euangelij gloriae Christi, qui est imago dei. Non enim nos ipsos praedicamus, sed Christum Iesuam dominum, nos autem vestros propter Iesuam. Quoniam deus est, qui iussit et tenebris lucem illucescere, qui luxit in cordibus nostris ad illuminationem cognitionis gloriae dei, in facie Iesuam Christi. Habemus autem thesaurum hunc in testaceis vasculis, ut virtutis eminentia sit dei, et non ex nobis, dum in omnibus affligimur, et non anxii reddimur: laboramus, at non desistimus: persecutionem patimur, at non in ea desermur: defendimur, at non perimus, semper mortificationem domini Iesuam in corpore circumferentes, ut et vita Iesuam in corpore nostro manifestetur. Semper enim nos qui vivimus, in mortem tradimur propter Iesuam, et Iesuam manifestetur in mortali carne nostra. Itaque mors quidem in nobis agit, vita vero in vobis. Ceterum cum habeamus esse dem spiritum fidei, iuxta illud quod scriptum est: Credidi, & ideo locutus sum, & nos credimus, quia propter & loquimur, scientes quod qui suscitavit dominum Iesuam, nos quoque per Iesuam suscitabit & constituet vobiscum. Nam omnia propter vos, ut gratuitum beneficium quod exundavit, pluribus gratias agentibus, exuberet in gloriam dei. Propterea non defatigamur, sed quamvis externus homo noster corrumpitur, internus tamen renouatur in dies singulos. Nam momentanea levitas afflictionis nostrae, mire supra modum aeternum pondus gloriae parit nobis, dum non spectamus ea quae videtur, sed ea quae non videtur. Nam quae videntur, temporaria sunt: quae non videntur, aeterna.

Phil. 1. 13.

Apoc. 16. c.

Rom. 1. 4. b.

1. Cor. 1. 4. c.

Apoc. 2. b.

Cooperantes autem obsecramus, ne in vacuum gratiam dei receptoris. Dicit enim in tempore accepto exaudiri te, & in die salutis succurrere tibi. Ecce nunc tempus acceptum, ecce nunc dies salutis. Neque vllam in aliquo dantes offensionem, ne vituperetur ministerium sed in omnibus commendantes nos ipsos ut dei ministri, in tolerantia multa, in afflictionibus, in necessitatibus, in anxietatibus, in plagis, in carceribus, in seditionibus, in laboribus, in vigiliis, in ieiuniis, in puritate, in scientia, in longanimitate, in benignitate, in spiritu sancto, in charitate non simulata, in sermone veritatis, in potentia dei, per arma iustitiae dextera ac sinistra, per gloriam & ignominiam, per infamiam, honorem famam & quasi seductores, & veraces: quasi ignoti, & noti: quasi morientes, & ecce vivimus: quasi correpti, & non occisi, quasi dolentes, semper autem gaudentes: quasi pauperes, multos autem ditates, ut nihil haberet, & omnia possidentes. Os nostrum apertum est erga vos Corinthii. Cor nostrum dilatatum est. Non estis angustii in nobis, sed angustii estis in visceribus vestris. Eandem autem remunerationem in illis dico. Dilatami et vos, ne sitis iuncti eodem iugo cum infidelibus. Quae est participatio iustitiae, & iniustitiae: aut quae communicio luci cum tenebris: aut quae concordia Christo cum Bellialibus: aut quae pars fidei cum infidelibus: aut quae copulatio templo dei cum simulacris? Nam vos templum estis dei viventis, quem etiam admodum dicit deus: Inhabitabo in illis, & ambulabo: & exero illorum deus, & ipsi erunt mihi populus. Quapropter exite de medio illorum & separatemini, dicit dominus: & immundum ne tetigeritis, & ego suscipiam vos, & ero vobis in patrem, & vos eritis mihi in filios, dicit dominus omnipotens.

1. Cor. 4. a.

1. Cor. 3. d. & 6. d. 1. Cor. 5. c.

1. Cor. 13. a.

1. Pet. 2. a.

eram apud Titum, veritas facta est. Et viscera illius maiorem in modum erga vos affecta sunt, dum recollit omnium vestrum obedientiam, quemadmodum cum timore ac tremore excederit ipsum. Gaudeo quod in omnibus confidam in vobis.

1. Cor. 16. d.

Ertiores autem vos facio fratres de gratia dei quae data fuit in ecclesiis Macedoniam: quoniam per multa probationem afflictionis exuberavit gaudium illorum, & profunda paupertas illorum exundavit in divitias simplicitatis ipsorum. Nam pro viribus (testor) etiam supra vires proprii fuerunt, multa cum oblatione rogantes nos, ut beneficium & societatem ministerij susciperemus in sanctos, ac non quatenus sperabamus, quoniam semetipsos dederunt primum deo. Deinde & nobis per voluntatem dei, in hoc vt adhorteremur Titum: vt quemadmodum ante coepisset, ita & consummaret hanc quoque erga vos beneficentiam. Imo quemadmodum ubique abundat fide, & sermone, & scientia, & omni diligentia, & in ea quae vobis erga nos est charitate, facite ut in hac quoque beneficentia abundetis. Non secundum imperium loquor, sed per sollicitudinem, erga alios etiam vestrae dilectionis sinceritatem approbans. Nostis enim gratiam domini nostri Iesuam Christi, quod propter vos pauper factus sit, cum esset dives, ut vos illius paupertate discereretis. Et consilium in hoc donam hoc vobis conducti, qui quidem non solum facere, verum etiam velle iam coepistis, non superiorem. Nunc autem & illud quod facere coepistis, perficite: vt quemadmodum voluntas prompta fuit, ita & perficiatis ex eo quod potestis. Etenim si prius adfuit animi propriorum, ea iuxta quae quicquid illud est quod possidet aliquis, accepta est, non iuxta id quod non possidet. Non enim, vt alius relaxatio sit, vobis autem angustia: sed vt ex aequilibra te in praesenti tempore vestra copia illorum succurrat in opem: & illorum copia vestrae succurrat in opem, vt fiat aequabilitas, quemadmodum scriptum est: Qui multum habebat, huic nihil superavit: & qui paululum habebat, nihilominus habuit. Gratia autem deo, qui dedit eandem sollicitudinem pro vobis in corde Titum, qui exhortationem accepit, quin potius cum esset diligentior, supra se ipse ad vos venerit. Misimus autem vna cum illo fratrem eum, cuius laus est in Evangelio per omnes ecclesias: nec id solum, verum etiam dilectus est ab ecclesiis, comes peregrinationis nostrae, cum hac beneficentia qua ad ministratur a nobis ad eiusdem domini gloriam, & animi vestri propriorum declinationem hoc, ne quis non carpat in ha: exuberantiam, qua: administratur a nobis, procurantes honestam, non tantum coram domino, sed etiam coram hominibus. Misimus autem vna cum illis fratrem nostrum, quem probaveram in multis saepenumero diligentem: nunc autem multo diligentior, ob multam fiduciam, quam habeo erga vos: siue Titum nomine qui socius meus est, & erga vos adiutor: siue aliorum qui fratres nostri sunt & apostoli ecclesiarum, gloria Christi. Proinde documentum charitatis vestrae, & nostrae de vobis gloriationis, in eos demonstratis etiam in conspectu ecclesiarum.

Eccl. 3. b.

1. Cor. 1. d.

1. Cor. 1. d.

1. Cor. 1. d.

1. Cor. 1. d.

CA P. VII.

CA P. VIII.

CA P. XI.

Epistola Pauli ad GALATAS: IN terprete Sate Pagnino, Lucensi.

Galatas ab errore reuocatis ingerit sum authoritate aperitque pseudapostolorum fraudem, sequi uel summi apostolorum parem, uno superiorem.

CAPVT I.

AVLVVS apostolus, non ab hominibus, neque per hominem, sed per Iesum Christum...

AVLVVS apostolus, non ab hominibus, neque per hominem, sed per Iesum Christum...

AVLVVS apostolus, non ab hominibus, neque per hominem, sed per Iesum Christum...

AVLVVS apostolus, non ab hominibus, neque per hominem, sed per Iesum Christum...

AVLVVS apostolus, non ab hominibus, neque per hominem, sed per Iesum Christum...

AVLVVS apostolus, non ab hominibus, neque per hominem, sed per Iesum Christum...

runt, imo contra, cum uiderent mibi creditum fuisse euangelium praeputi, quod admodum Petro circuncisionis...

Ubi in increpatione docet non ex operibus legis...

Scilicet Galatas, quis uos fascinauit, ut non crederetis ueritate...

Qui ex fide iustificat Gentes deus, prius euangelizauit Abraham...

Deinde ueni in regiones Syriae, Ciliciaeque. Eram autem ignotus...

Et post annos quatuordecim rursum ascendi Ierusalem...

Roma. 2. b. Ephe. 6. b. Col. 1. d. Act. 10. e. Paul. 1. c. Roma. 2. b. Rom. 4. 22. Iacob. 2. d. Gen. 12. 2. Rom. 4. 1. Deut. 1. d. Abac. 2. a. Leuit. 13. a. Deut. 1. d. Hebr. 9. d. Deut. 10. d. 2. Pet. 1. 9. Sap. 6. b. Eccl. 3. b.

cat, quem non praedicauius; aut si spiritum alium accipitis, quem non accepistis...

Libentissime igitur gloriabor super infirmitatibus meis, ut inhabitet in me uirtus Christi...

Deut. 10. b. Mat. 18. b. Ioh. 8. c. Hebr. 10. e. 1. Cor. 11. f. C A P. X I I I.

Epistola

Deut. 10. d. 2. Pet. 1. 9. Sap. 6. b. Eccl. 3. b.

Roma.9.b.

ficare, vere ex lege esset iustitia. Sed conclusit scriptura omnia sub peccatum...

Roma.6.a.

Christum legis servitatem sustulisse, colludatos confirmat ad perpetuanam...

Dico autem, quando uis puer est, nihil differt a seruo, quum sit dominus omnium...

B

stificamini a gratia exdidistis. Nos enim spiritu ex fide, spem in futurum expectamus...

C

Aboluitur est igitur officium legis, quod erat in statu dimouentem. Vos enim in libertatem vocati fuistis...

D

Aboluitur est igitur officium legis, quod erat in statu dimouentem. Vos enim in libertatem vocati fuistis...

E

Aboluitur est igitur officium legis, quod erat in statu dimouentem. Vos enim in libertatem vocati fuistis...

A

Aboluitur est igitur officium legis, quod erat in statu dimouentem. Vos enim in libertatem vocati fuistis...

B

Aboluitur est igitur officium legis, quod erat in statu dimouentem. Vos enim in libertatem vocati fuistis...

C

Aboluitur est igitur officium legis, quod erat in statu dimouentem. Vos enim in libertatem vocati fuistis...

D

Aboluitur est igitur officium legis, quod erat in statu dimouentem. Vos enim in libertatem vocati fuistis...

Gene. 16.e.

Aboluitur est igitur officium legis, quod erat in statu dimouentem. Vos enim in libertatem vocati fuistis...

Gene. 21.a.

Aboluitur est igitur officium legis, quod erat in statu dimouentem. Vos enim in libertatem vocati fuistis...

Isaie. 54.a.

Aboluitur est igitur officium legis, quod erat in statu dimouentem. Vos enim in libertatem vocati fuistis...

Lucas. 23.d.

Aboluitur est igitur officium legis, quod erat in statu dimouentem. Vos enim in libertatem vocati fuistis...

Roma. 9.b.

Aboluitur est igitur officium legis, quod erat in statu dimouentem. Vos enim in libertatem vocati fuistis...

Gene. 21.

Aboluitur est igitur officium legis, quod erat in statu dimouentem. Vos enim in libertatem vocati fuistis...

Aduu. 23.b.

Aboluitur est igitur officium legis, quod erat in statu dimouentem. Vos enim in libertatem vocati fuistis...

Epistolae Pauli ad Galatas, FINIS.

Epistola

Epistola Pauli ad EPHESIOS: Interpretate Sante Pagnino, Lucensi.

Quomodo nonnulli ab aeterno praedestinentur, quae beneficia apostoli & Ephefij a deo acceperint.

AVLVSAPOSTOLVS Iesuah Christi per voluntatem dei, sanctus q sunt Ephefij & fidelib in Christo Iesuah.

Et ante constitutione mundi, ut essemus sancti, & irrephensibiles coram illo per charitatem, q praedestinavit nos in adoptione filiorum.

Iuxta diuinitatis gratiae suae, de qua uertim nobis impartiuit, in omni sapientia, & prudentia, patefacto nobis arcano uoluntatis suae.

Iuxta beneplacitum suum quod proposuerat in seipso, vsq ad dispensatione plenitudinis temporu, ut summam in ista uita.

Quae propter & ego cum audissem ea quae in uobis est fide in domino Iesuah, & charitatem in omnes sanctos, non desino gratias agere pro uobis.

Ut deus dñi nostri Iesuah Christi, pater gloriae, det uobis spiritum sapientiae & reuelationis, per agnitionem sui, illuminatos oculos mentis uestrae.

Quae exercuit in Christo, cum suscitaret eum ex mortuis, & sedere eum ad dexteram suam in caelestibus supra omnem principatum, ac potestatem, & uirtutem, & dominationem, & omne nomen quod nominatur non solum in seculo hoc, uerum etiam in futuro.

Et uos cum essetis mortui delictis, ac peccatis, in qb aliis peccatis, q sunt in uobis, q est spiritus, nunc agens in filijs contumacibus, inter quos & nos omnes conuersabamur aliqu in eocupiscēnis carnis nostrae.

Et eramus natura filij irae, quae admodū & ceteri. Sed deus qui dilexit nos, eua cum essemus mortui per delicta, cōiunxit nos uobis cum Christo, ut essemus uiuētes in seculo, in Christo Iesuah: ut ostēdit in saeculis superueniētibus eminentes diuitias gratiae suae, benignitate erga nos per Christum Iesuah. Gratia enim estis seruati per fidem, idēq non ex uobis. Dei donū est, nō ex operib, ne quis gloriatur inā ipsius sumus opus conditi

in Christo Iesuah ad opera bona, q praeparauit deus, ut in eis ambularemus. Quapropter memēto, q uos quondā genēs in carne, uocabamini praeputum, ab ea quae uocat circuncisio in carne, quae circuncisio manibus fit, q in qua eratis in tempore illo, sine Christo, abalienati a republica Israelis, & peregrini a testamentis promissis, spem nō habētes, deoq carētes in mundo.

Nunc autē per Christū Iesuah uos, qui quōdā eratis longinqui, propinqui facti estis per sanguinem Christi spē em est pax nostra, q fecit ex uisibib vnū, & interficiū ma cēsse diruit: inimicitia p carnē suam, legem mandatorum in decretis sitam cum abrogasset, ut duos conderet in seipso in vnū nouum hominē, faciens pacē, & ut reconciliaret am bos in vno corpore deo per erucem, perēpta inimicitia p eā: & ueniens euangelizauit pacē uobis, qui procul aberatis, & iis qui propē. Quoniā autē per illum habem⁹ aditum vitē in vno spiritu ad patrem iam igitur non estis hospites, & incolē, sed concūtes sanctorum, ac domesticū dei: superedificati sup fundamentum apostolorum, ac prophetarum, summō angu lari lapide ipso Iesuah Christo: in quo quae ēctēq structura quae coaepit, ea crescit in templū sanctū in domino: in quo uos coaedificabimini in habitaculum dei per spiritum.

Quae praemittit ad orandum pro Ephefij dispositionē, & pro eis orat totum bonum eorum deo attribuendo.

Huius rei gratia ego Paulus uinctus sum Christi Iesuah pro uobis genibus: siquidē audissem dispensationē gratiae dei quae data est mihi in uos, q secundum reuelationē no tiam mihi fecit mysterium, quem admodū ante scripti pauca, ex quibus potestis legentes intelligere cognitionem meam in mysterio Christi, q in alijs aetatibus non innotuit filiis hominum, quem admodum nūc reuelatū est sanctis apostolis eius, & prophetis per spiritum sanctū, ut sint gentes coheredes, & eiusdem corporis, cōsortesq promissis eius in Christo, p Euā gelium, cuius factus sum minister secundum donū gratiae dei quod datū est mihi secundū efficaciam potētiae illius. Mihi mī nimo omnium sanctorū data est gratia haec, ut inter gētes euā gelizem imperuestigabiles diuitias Christi, & in lucē pferam omnibus quae sit dispensatio mysterij, quod erat absconditū a saeculis in deo, qui uniuersa condidit per Iesuah Christū, ut no tū fiat nunc principatibus, ac potestatibus in caelestibus per ecclesiam uehementer uariā sapientia dei, secundū praefinitionem saeculorū, quā fecit in Christo Iesuah dño nostro: per quē habemus uos audaciam loquendi, & aditū cum fiducia quae est per fidem illius. Quapropter peto, ne deficiatis ob afflictionē meas quas pro uobis tolero, quae est gloria uestra. Huius rei gratia flecto genua mea ad patre dñi nostri Iesuah Christi, ex quo oīs familia in caelis & in terra nominatur, ut det uobis iuxta diuitias gloriae suae, ut fortitudine corroboremini per spiritum suum in internum hominē; ut inhabitet Christus p fidē in cordibus uestris, & in charitate radicibus fundamēto iactō; ut ualeatis asseq cū oibz sanctis, quae sit latitudo, & longitudo, & pfunditas, & sublimitas: cognoscereq p̄gremi nentē cognitionis dilectionē Christi, ut impleamini in oēm plenitudinē dei. Eī uerō qui potest uita oia quae petimus, aut cogitamus iuxta potētiam agētē in nobis, sit gloria in ecclesia per Christum Iesuah in omnes aetates saeculi saeculorum. Amen.

Quae praemittit ad orandum pro Ephefij dispositionē, & pro eis orat totum bonum eorum deo attribuendo.

Hortor itaq uos ego uinctus in dño, ut dignē ambuletis uocatione, qua uocati estis, cū oī humilitate, ac mansuetudine, cū lōganimitate, tolerantes uos in uicē p charitatē, ut detes seruare uitaē spūs p uinculū pacis. Vnū corp⁹, & vn⁹ spiritus quae admodū & uocati estis in vna spe uocationis uestrae. Vnus domin⁹, vna fides, vnū baptisma, vnus deus, & p̄ oīm, qui est sup oia, & per omnia, & in omnibus uobis. Verū uniuersū nostrum data est gratia iuxta mensuram donatiōis Christi. Quapropter dicit: Quom ascendisset in altum, captiuam duxit captiuitatem, & dedit dona hominibus. Ceterū

Cor. 1.a. 1. Pet. 1.a.

Philmo. 3.

Colof. 2.a.

Philmo. 7. Roma. 12.a.

Roma. 9.a.

1. Cor. 15.a.

1. Cor. 17.a. Roma. 12.c.

1. Cor. 12.b.

Mala. 2.b.

Philmo. 7. Roma. 12.a.

EPISTOLA PAULI

Epistola Pauli ad COLOSSENSES:

Interprete Sante Pagnino, Lucensi.

¶ Salorum prophetarum legem per hypostropham inculcavit inpositu...

C A P . I I .

NAM volo vos scire quantum sollicitudinem habeat de vobis, & his qui sunt Laodiceae...

Utrumque enim volens per humilitatem, & superstitutionem angelorum, in his quae non vidit ingrediens...

¶ Informet apostolus de moribus generaliter in depositione vitiorum...

C A P . I I I .

Itaque si resurrexistis una cum Christo, superna quaerite, ubi Christus est ad dexteram dei sedens...

suffertes vos invicem, & condonantes vobis mutuo si quis adversus aliquem habuerit querelam...

¶ Dominus instruit, acque orationibus Colossensium se recom mendat...

C A P . I I I I .

Dominum quod iustum est & aequabilitatem servis exhibere, scientes quod & vos habeatis dominum in coelis...

¶ Epistolae Pauli ad Colossenses, FINIS.

¶ Missa fuit e Roma per Tychicum & Onesimum.

¶ Capita benevolentiae, verba aut horum commendat patrem per Christum, caput nostrum, nos e tenebris liberasse.

C A P . I .

PAVLVS APOSTOLVS

Iesuah Christi per voluntate dei, & Timothei frater, his qui sunt Colossis sanctis, ac fidelibus fratribus in Christo...

Utrumque enim volens per humilitatem, & superstitutionem angelorum, in his quae non vidit ingrediens...

¶ Cor. 12. c. Apoc. 1. c.

Nunc gaudeo super afflictionibus meis pro vobis, & suppleo quod deerat afflictionum Christi in carne mea...

¶ pro nomine Christi a me sumendum, quae dam enim afflictiones ad huc Paulo de erant, & ei toleravit se pro Christi ecclesia meritis, & propagaverit.

¶ Falco

rim, aut iam perfectus sum, sed sector, si etiam apprehendam, quatenus & apprehensus sum...

Pariter estote imitatores mei fratres, & considerate eos qui sic ambulant, quemadmodum habetis nos pro exemplari...

¶ Stabilis eorum tolerantiam, cohortans eos ad spiritalem libertatem, & in bonis perseverantiam collaudat eorum libertatem.

C A P . I I I I .

Proinde fratres mei dilecti, ac desiderati gaudium & comitatio mea, sic stete in domino dilecti, euodiam obsecro...

Depletus sum, posteaquam accepi ab Epaphrodito, quae a vobis missa fuerant, odorem bonae fragrantiae...

¶ Epistolae Pauli ad Philippenses, FINIS.

¶ Scripta est e Roma per Epaphroditum.

non enim dedit nobis deus spiritum timoridis, sed potentiae ac dilectionis, & sobrietatis. Ne igitur te pudeat testimonii domini nostri, neque te pudeat me, qui sum vinculus illius, sed esto particeps afflictionum euangelii iuxta potentiam dei, qui saluos fecit nos, & vocauit uocatione sancta & non secundum opera nostra, sed secundum suum propositum, & gratiam, quae data quidem est nobis per Christum Iesuam ante tempora aeterna, sed palam facta est nunc per apparitionem seruatoris nostri Iesuam Christum, qui mortem quidem aboleuit, vitam autem in lucem produxit, ac immortalitatem per euangelium. In quod positus sum ego praeco, & apostolus, ac doctor Gentium, quam ob causam & haec patior, attamen non erubesco. Noui enim, ceteris sum quod is cui credidi, potes sit depositum meum custodire in illum diem. Formam habeo sanctorum sermonum, quos a me audisti cum fide, & charitate, quae est in Christo Iesuah. Bonum depositum seruatoris per spiritum sanctum, qui inhabitat in nobis. Nosti hoc quod aspernati fuerint me omnes qui sunt in Asia: quorum est Phylges, & Hermogenes. Det misericordiam dominus Onesiphori familiae, quoniam me saepe me refocillauit, & catenam meam non erubuit, sed cum esset Romae, studiosus quae fuit me, & inuenit. Det ei dominus ut inueniat misericordiam apud dominum in die illo. Et quae cumque Ephesi ministrauerit: melius tu nosti.

Adhuc inuenit Timotheum ut inueniat in uerbis administratione, uariisq; erudit ac praemunit instructionibus.

TV igitur fili mi, fortis esto in gratia, quae est per Christum Iesuam: & in his, quae audisti a me per multos testes. Haec comenda fidelibus hominibus, qui erunt idonei, ut alios quoque doceant. Tu igitur feras afflictionem, ut bonus miles Iesuam Christi. Nemo qui militat, implicatur uitae negotiis, ut ei qui se in militiam delegit, placeat. Quid si ceteri etiam aliquis, non coronatur nisi legitimam certauerit. Laboratem agricolam oportet primum de fructibus percipere. Cogita quae dico. Det enim tibi dominus in omnibus intellectum. Memento Iesuam Christum resurrexisse a mortuis, ex semine David, secundum euangelium meum in quo malis affligor, quasi facinorosus usque ad vincula. At sermo dei non fuit vinculus. Propterea oia sustulo, propter electos, ut & ipsi saluti consequantur, quae est in Christo Iesuah, cum gloria aeterna. Fidelis sermo. Nam si comortui sumus, & conuiuemus: si sufferimus, & cogregabimur: si negamus, & ille ne gabit nos: si increduli sumus, ille fidelis manet, negare seipsum non potest. Haec admone, ceteras coram domino, ne uerborum pugnas sequantur, ad nullam utilitatem, ad subuersionem audientium. Stude te ipsum probatum exhibere deo, operari non erubescendum, recte secantem sermone ueritatis. Ceterum profanas praetermittito, ad maiorem enim proficiant impietate: & sermo illorum ut cancer moribus, passionem habebit: quorum de numero est Hymeneus, & Philetus, qui circa ueritate aberrarunt dicentes, resurrectionem iam esse factam, & subuertit quorumdam fide. Solidum tamen fundamentum dei stat, habens signaculum hoc: Nouit dominus qui sint sui, & dicentur ab iniquitate ois qui nominat nomen Christi. Ceterum in magna domo non tantum sunt uasa aurea & argentea, uerum etiam lignea, ac testacea, & alia quidem in honore, alia uero in contumeliam. Si quis igitur expurgant seipsum ab his, erit uas in honorem sanctificatum, accommodum uisibus domini, ad omne opus praeparatum. Iuueniles autem concupiscentias fuge, sectare uero iustitiam, fide charitate, pacem, cum his qui uocantur dominum ex puro corde. Stultas autem, & inuidias quaestiones respue, scientes, eas parere pugnas. Porro seruum domini non oportet pugnare, sed placidum esse erga omnes, propitium ad docendum, tolerare malos cum mansuetudine, erudientem eos qui obsecrunt, si quando der illis deus potentiam ad agnoscendum ueritatem, & respiciant diaboli laqueos, capti ab eo ad ipsius uoluntatem.

In istaue periculosa tempora, ob quorundam scilicet hypocritarum, qui peccatis mensuris ueram pietatem subuertunt.

Matth. 10. d. Marc. 8. c. Rom. 13. a.

1. Timo. 1. c. Th. 3. c.

ILLud autem scito quod in extremis diebus instabunt tempora periculosa. Erunt enim homines sui amatores, auari, fastuosi, superbi, blasphemii, parentibus inobedientes, ingrati, impii, caritatis affectu, nescij foederis, calumnatores, intemperantes, immittes, negligentes, bonorum perditores, precipites, inflati, uoluptatum amatores potius quam amatores dei, habentes formam pietatis, sed qui uim eius abnegarint. Et istos aduersare: ex his enim sunt qui subeunt familias, & captiuas ducunt mulieres, uoluptate peccatis, quae ducunt concupiscentiis uariis, semper discites, nec unquam ad cognitionem ueritatis uenire ualentes. Quoad modum autem lanes & lambres resisterit Moyses, ita & hi resistent ueritati, homines mente corrupti, reprobi circa fidem, sed non proficiunt amplius. Si quis ueritate amentia istorum euides erit oibus, quae ad modum uel horum fuit. Tu uero affectat? es doctrinam meam, institutionem, propositum, fide, longanimitate, charitate, patientia, persecutiones, afflictiones: quae mihi acciderunt Antiochia, Iconij, Lystris, quas persecutiones sustinuerim. Et ex omnibus eripuit me dominus: sed & omnes, qui uolunt pie uiuere in Christo Iesuah, persecutionem patientem. Porro mali homines, & impostores proficiunt in peccato, dum & in errore adducunt, & errant ipsi. At tu peruersus in his quae didicisti, & quae tibi credita sunt: sciens autem quod didiceris, & quae a puero sacras literas noueris, quae te possunt erudiri reddere ad salutem per fidem, quae est in Christo Iesuah. Omnis scriptura diuinitus inspirata, et utilis ad doctrinam, ad reargutionem, ad correctionem, ad institutionem, quae est in iustitia: ut integer sit dei homo, ad omne opus bonum apparatus.

Imminere diem obitus sui, cumque a plebiscito desitutus esset, rogat ut Timotheus ueniat cum Marco festinante ad se ueniant.

Obtestor igitur ego coram deo, & domino Iesuah Christo, qui iudicaturus est uiuos, & mortuos, in apparitione sua, & in regno suo. Praedica sermonem, insta tepe uisum, interpestiuem, argue, increpa, exhortare cum ois longanimitate & doctrina. Nam erit tepus cum sana doctrina non sustinebunt: sed iuxta concupiscentias suas coaceruabunt sibi doctores, hi quibus prurium aures, & a ueritate quidem auditu auerrent, ad fabulas uero conuerterent. At tu uigila in oibus, feras afflictiones, opus fac euangelii, ministerium tuum plenum reddito. Nam ipse iam immolor, & tempus meae resolutionis instat. Certamen bonum decertauit, cursum consummaui, fidem seruaui. Quod superest, reposita est mihi iustitiae corona, quam reddet mihi dominus in illo die, qui est iustus iudex, non solum autem mihi, sed & omnibus qui diligunt aduentum ipsius. Da operam ut uenias ad me cito. Nam Demas me reliquit, quum dilexerit praesens seculum, & profectus est Thessalonicam, Crescens in Galatia, Tychicum in Dalmacia, Lucas mecum est solus. Marcum assumptum adducito ueniat tecum, est enim mihi perutilis ad ministerium. Porro Tychicum misi Ephesum. Penulam quam reliquit Troade apud Carpum, cum uenies, apporta, & libros, maxime autem membranas, Alexander faber aerarius multis malis me affectit, reddat illi dominus iuxta facta ipsius, quae & tu caue. Vehementer enim resistit sermonibus nostris. In prima mea defensione nemo mihi adfuit, sed omnes me deseruerunt, ne illis imputetur, sed dominus mihi adfuit, & corroborauit me: ut per me praemonstrum expleretur, & audirent omnes Gentes: & ereptus fui ex ore leonum, & eripuit me dominus ab ois facto malo. seruabitque in regnum suum coeleste: cui gloria in secula seculorum, Amen. Saluta Prisca & Aquila, & Onesiphori familia. Erastus manet Corinthi, Trophimus autem reliquit in Mileto languentem. Da opera ut uenias ante hyemem. Salutat te Eubulus, & Pudex, & Lynus, et Claudia, & fratres omnes. Dominus Iesuah Christus cum spiritu tuo. Gratia uobiscum, Amen.

FINIS.

Missa fuit & Roma ad Timotheum, cum Paulus iterum litterarum Calani Neroni.

Epistola Pauli ad TITUM: INTERPRETE SANTE PAGNINO, LUCENSI.

Subet ut opus a se inceptum ipse consummet, episcoposque idoneos constituat, ac Iesu diaconos resit.

AVLVS SERVVS DEI, APOSTOLVS ANTI IESUAM CHRISTI IUXTA FIDEM ELECTORVM DEI, & AGNITIONEM ueritatis, quae est secundum pietatem in spe uitae aeternae, quam promissit is, qui me tibi nescit de ante tempora aeterna. Manifestauit autem temporibus suis sermonem suum per praedicationem cui praefectus sum ego secundum iniunctionem seruatoris nostri dei. Tito uero filio iuxta communem fidem. Gratia, misericordia, pax a deo patre, & domino Iesuah Christo seruatore nostro. Huius rei gratia reliquit te in Creta: ut quae desunt super corrigas, & constituas per ciuitates presbyteros sicut ego tibi ordinaram. Si quis est inculpatus unius uxoris uir liberus habens fides, non in accusatione luxus, aut proteruum. Oportet enim episcopum inculpatum esse, tanquam dei dispensatorem: non proteruum, non iracundum, non uinosum, non percussorem, non turpiter lucro deditum, sed hospitalem, amantem bonos, sobrium, iustum, piuum, temperantem, tenacem eius qui secundum doctrinam est, fidelis sermonis: ut potens sit etiam exhortari per doctrinam sanam, & contradicentes conuincere. Sunt enim multi incompotiti, & uaniloqui, & mentium seductores, maxime hi qui sunt ex circuncisione, quibus oportet obstruere os, qui totas domos subuertunt, docentes quae non oportet, turpis lucri gratia. Dixit quidam ex istis proprii ipsorum propheta: Cretenfes semper mendaces, male bestiae, uentres pigri: testimonium hoc est uerum. Quam ob causam rearguito illos seueriter, ut sani sint in fide: non attendentes leuudais fabulis, & praecipitis hominum, auersantium ueritatem. Omnia quidem pura puris. Porro pollutis, et infidelibus, nihil est purum, sed polluta est illorum mens, & conscientia. Deum profiterentur se scire, ceterum factis negant: cum sint abominabiles, & inobedientes, & ad omne opus bonum reprobi.

Quemadmodum uero officij decore erga cultusque ordinis homines se gerere, eosque docere debeat.

TV uero loquere quae decet, sanam doctrinam. Senes, ut sobrii sint, graues, modesti, sani fide, charitate, patientia, Anus itidem, ut in habitu sint qui religionem deceat: non calumniatrices, non uino multo seruientes: ut honesta doceant, quo possint modestas reddere adolescentulas, ut maritos suos diligant, ut liberos amant, ut sobriae sint, purae, domus custodes, bonae, subditae suis uiris, ne sermo dei blasphemis afficiatur. Adolescentes consimiliter adhortare, ut sobrii sint, per omnia temetipsum praebens formam bonorum operum in doctrina, integritatem, grauitatem, sermonem sanum, irreprehensibilem: ut is qui repugnat, rubore suffundatur, nihil habes quod de uobis dicat mali. Seruos hortare, ut suis dominis parent, in omnibus illis placeant: non contradicentes, non suffurantes, sed fidem omnem ostendentes bonam, ut doctrinam seruatoris nostri dei ornent in omnibus. Apparuit enim gratia dei, salutifera omnibus hominibus, erudiens nos, ut abnegatis impietate, & mundanis concupiscentiis, sobriae, & iustae, & pie uiuamus in praesenti seculo, expectantes beatam litem spem, & apparitionem gloriae magni dei, seruatoris nostri Iesuam Christum: qui dedit semetipsum pro nobis, ut redimeret nos ab omni iniquitate, & purificaret sibi ipsi populum peculiarem ueritate.

Eph. 6. 2. Col. 3. d. 1. Pet. 2. 0. d.

Supra. d.

toorem bonorum operum. Haec loquere, & hortare, & argue cum omni imperio. Nemo te despiciat.

Principibus aut magistratibus non resistendum, neque eos prouocandos, uerum leniter seruandos, si forte aliquando resipiscant.

ADmoneto illos, ut principibus, ac potestatibus, subditi sint, ut magistratibus parent, ut ad omne opus bonum sint parati, ne de quoquam male dicant, ne sint pugnae, sed humani, ois exhibentes mansuetudinem erga omnes homines. Nam eramus quondam, & nos stulti, inobedientes, errantes, seruientes desiderijs, ac uoluptatibus uariis, in malitia, & inuidia degentes, odiosi, inuicem odio prosequentes. At postquam bonitas, & erga homines amor apparuit seruatoris nostri dei, non ex operibus quae sunt in iustitia, quae faciebamus nos, sed secundum suam misericordiam saluos nos fecit per lauarum regenerationis, ac renouationis spiritus sancti, quem effudit in nos opulenter, per Iesuam Christum seruatorem nostrum, ut iustificati illius gratia, haeredes efficeremur iuxta spem uitae aeternae. Fidelis sermo. De his uolo ut confirmes, quod solliciti sint, ut bonis operibus praesint qui crediderunt deo. Haec enim sunt honesta, & utilia hominibus. Stultas autem quaestiones, & genealogias, & contentiones, ac pugnas legales omittite: sunt enim inuiciles, & superuacanae. Haereticum hominem post unam, & alteram admonitionem deuita: scilicet quae euerfus sit, qui eiusmodi est, & peccet per se damnatus. Cum autem miserum Artemam ad te, aut Tychicum, da opera ut uenias ad me Nicopolim: nam illic decreui hibernare. Zenam legisperitum, & Apollo studiose de ducito, ne quid illis desit. Discant autem & nostri bonis operibus praesent, ad necessarios usus, ut non sint infrugiferi. Saluat te, qui mecum sunt omnes, saluta eos qui diligunt nos in fide. Gratia cum omnibus uobis, Amen.

Epistolae Pauli ad Titum, FINIS.

Scripta ex Nicopoli Macedoniae.

Epistola Pauli ad PHILEMONEM: INTERPRETE SANTE PAGNINO, LUCENSI.

Onesimum fugitiuum & compilatorem seruorum domino reconciliat, ac uisitatum, interim spondens de probitate eius.

AVLVS VINCTVS CHRISTI IESUAM, & TIMOTHEUS FRATER, PHILEMONI dilecto, & collegae nostro, & Apphia dilectae, & Archippo commilitoni nostro, & quae domi tuae est congregatio: Gratia uobis, & pax a deo patre nostro, & domino Iesuah Christo. Gratias ago deo meo, semper menti onem tui faciens in orationibus meis, cum audiam tuam charitatem, ac fidem, quam habes erga dominum Iesuam, & erga omnes sanctos: ut comunicatio fidei tuae efficac fiat, in agnitione omnis boni, quod est in uobis erga Christum Iesuam. Gaudium enim habemus multum, & consolationem in dilectione tua, quae uiscera sanctorum refocillata sunt per te. frater. Quapropter quamuis multam in Christo fiduciam habeam iniungendi tibi, id quod officij tui erit: tamen propter charitatem potius rogo, cum talis sim, nempe Paulus senex, nunc autem etiam vinculus Iesuam Christi. Rogo te pro filio meo, quem genui in uinculis meis Onesimum, quondam tibi inuicem nunc uero tibi, & mihi perutili quem remisisti. Tu autem est, hoc est, uiscera mea suscipe, quae ego cupiebam apud me tenere, ut per te ministraret mihi in uinculis euangelii.

A

B

C

C illis vobis offert se deus. Quis enim est filius quem non casti-

Roma. 11. d. Gen. 25. d. Gen. 26. f. Exodi. 10. c.

D cite pedibus vestris, ne id quod claudum est, aberret, imo fa-

Gen. 25. d. Gen. 26. f. Exodi. 10. c.

F hile erat visum quod apparebat, Moles dixit, Ex parte factus

Aug. 2. b.

A Adhuc etiam ad varia placet officia inuicem prestanda, auaritia & doctrinas exoticas

Dent. 4. d. Roma. 11. c. 1. Petri. 4. c.

B Tenim deus noster ignis consumens est. Fraternalis charitas

Iosue. 1. a. Psal. 117.

C Exeamus igitur ad eum extra castra, opprobrium eius porta-

deo hoc est fructum laborum, contentium nomini eius. Cae-

¶ Finis Epistolae Pauli ad hebræos. ¶ Missa fuit ab Italia per Timotheum.

Epistola Beati Iacobi Interprete Sante Pagnino, Lucensi.

¶ A solo deo petendam sapientiam, qui in se credentibus, modo salubriter & perse-

IACOBY DEI AC Domini Iesu Christi seruus, duode-

B sapientiam possidet ab eo qui dat, videlicet deo, omnibus simpli-

C Vnusquisque verò tentatur à propria concupiscentia dum

D Quapropter deposita omni immundicia, & exuberantia ma-

auditor verbi est, & non factor, hic similis est viro cōsideran-

¶ Non habendā personarū acceptiōne, sed pauperes perinde tractandos ut

CAP. III.

A Fratres mei, ne cum acceptiōne personarum habeatis fa-

B affectibus pauperū. Nonne diuites opprimunt vos, & iudē tra-

C etiā non occides. Quod si non cōmiseris adulteriu, occideris autē,

D Tibi ex factis meis fidem meā. Tu credis quod deus vnus est, be-

¶ Non affectandū temere magisteriu, si uis interuentum frenantiam,

contentiones fugias.

CAP. IIII.

Nolite plures magistri fieri fratres mei, scientes quod maius

B magna iactat, ecce exiguus ignis quātam materiam incendit. Et

bris nostris, quae maculat totum corpus, & inflamat rotam

¶ Castigat mores peruersos quorundā, nō iudicandū proximi, utat solis

A Vnde bella, & pugnae in vobis. Nonne hinc, nimirū ex

B conuertatur, & gaudium in moerorem. Humiles vos reddite

C Hodie & cras eamus in hanc ciuitatem, & faciamus ibi annū

¶ Corripit diuites, hortatur ad patientiam, proponens exemplum Iob, non

iraudum, inuisitā unione subueniendum & oratio ē, quomodo cōsistēs.

CAP. V.

A Gite nunc diuites plorate, viulantes super miseris, ve-

K .v.

igitur estote fratres vsq; ad aduentum domini. Ecce agricola expectat preciosum fructum terrae...

Math. 5. f.

3. Reg. 17. a. b. Luc. 4. d.

Math. 18. b.

Beati Iacobi epistolae FINIS.

Epistola beati Petri Apostoli prima: Interprete Sate Pagnino, Lucensi.

Corroborat nos in fide per diuinas promissiones...

CAPVT I.

ETRVS apostolus Iesuah Christi, electis aduenis dispersis Ponti, Galatae, Cappadociae, Asiae, & Bithyniae...

1. Cor. 1. a. Ephe. 4. a.

annunciata sunt vobis, per eos q; vobis euangelizauerunt, per spm sanctum emissum e caelo...

Leuit. 2. g. 10. 2. 20. b. e. Deut. 10. d. Roma. 2. b. Galat. 2. b.

1. Cor. 6. d. 7. d. He. 9. d. 1. Ioh. 1. d. Apoc. 1. d.

1. Ioh. 4. b. Ecci. 1. 4. c. Iob. 1. b.

Cognoscetis Christum caput nostrum sicut se ipse...

CAP I I.

Proinde deposita omni malitia, & omni dolo, & simulationibus, & inuidentiis, & omnibus obreftationibus...

Roma. 6. a. Ephe. 4. a. Colof. 3. b. Hebr. 28. d.

1. Ioh. 2. d. Adu. 4. b. Exod. 19. a. Iose. 2. d. Roma. 9. c.

Galat. 5. c. Roma. 13. d.

Roma. 13. a.

Roma. 2. c. Ephe. 6. a. Colof. 4. d. Tit. 2. c. 1. Cor. 1. c.

plum, vt insequeremini vestigia ipsius, qui peccatum non fecit, nec inuentus est dolum in ore illius...

1. Ioh. 1. a. 1. Ioh. 1. b.

De nullum casto ac non fucato ornati, & qua modesta viros ut oportet erga mulieres...

CAP I I I.

Similiter vxores subditae sitis propriis viris, vt etiam qui non obtemperant sermoni, per vxoru conuersationem...

Colof. 3. c. Ephe. 5. c. 1. Tim. 2. c.

Gen. 3. b.

1. Cor. 7. a.

1. Rom. 7. c. d. 1. The. 5. d. 1. Ioh. 3. b.

Mat. 5. a.

Supra. 2. c. Hebr. 9. d. Roma. 5. b.

Gene. 6. b. Mat. 24. d. Luca. 17. f.

Caro quomodo donanda, de spiritali administratione...

CAP I I I I.

VM igitur Christus passus sit pro nobis carne, vos quoque iuxta eandem cognationem armemini...

Ephe. 4. c.

illis videtur, quod non accuratis vna cum ipsis in eandem luxus refusionem blasphemis afficientes...

1. Rom. 12. c. Hebr. 13. a. Phil. 2. b.

Siquis loquitur, loquatur vt eloquia dei sicut mihi sit tanquam ex virtute, quam suppeditat deus...

1. Rom. 12. c.

Presbyteros qui inter vos sunt obsecro, vna & ipse presbyter, ac testis afflictionu Christi, & gloriae reuelade...

1. Ioh. 4. c. Luca. 12. c. Roma. 12. a.

1. Ioh. 4. c. Luca. 12. c. Roma. 12. a.

1. Ioh. 4. c. Luca. 12. c. Roma. 12. a.

1. Ioh. 4. c. Luca. 12. c. Roma. 12. a.

1. Ioh. 4. c. Luca. 12. c. Roma. 12. a.

1. Ioh. 4. c. Luca. 12. c. Roma. 12. a.

1. Ioh. 4. c. Luca. 12. c. Roma. 12. a.

FINIS.

Ego sum alpha, et omega, principium, & finis, dicit dominus: qui est, & qui erat, & qui venturus est omnipotens. Ego Iohannes frater vester, & particeps in afflictione, & regno, & patientia in Christo Iesu, fui in insula, quae appellatur Patmos, propter sermonem dei, & testimonium Iesu, Christi. Fui in spiritu in dominico die, & audivi post me vocem magnam tanquam tubae, dicens: Ego sum alpha, & omega, primus & novissimus. Quod vides scribe in libro: & mitte septem ecclesiis, quae sunt in Asia, Epheso, & Smyrnae Pergamo, & Thyati re, & Sardis, & Philadelphiae, & Laodiceae. Et conuersus sum, vt viderem vocem quae loquebatur mecum. Et conuersus vidi septem candelabra aurea, & in medio candelabrorum aureorum simile filio hominis, vestitum veste ad pedes vsq; demissa, & praecinctum ad mamillas zona aurea. Caput autem eius, & capilli erant candidi, velut lana alba, & tanquam nix. Et oculi eius tanquam flamma ignis: & pedes eius similes chalcobano, velut in camino ardentem, & vox illius tanquam vox aquarum multarum: & habebat in dextera sua stellas septem. Et de ore eius gladius, & vtraq; parte acutus exibat, & facies eius sicut sol luces in potentia sua. Et cum vidissem eum, cecidi ad pedes eius tanquam mortuus. Et posuit dextera sua super me, dicens mihi: Noli timere. Ego sum primus, & novissimus, & viuus, & fui mortuus, & ecce sum viuens in secula seculorū: & habeo claves mortis, & inferni. Scribe ergo quae vidisti, & quae sunt, & quae oportet fieri post haec: Sacramentum septem stellarum quas vidisti in dextera mea, & septem candelabra aurea. Septem stellae angeli sunt septem ecclesiarum, & candelabra septem quae vidisti, septem ecclesiae sunt.

flammam ignis, & pedes eius similes chalcobano. Noui opera tua, & charitatem, & ministerium, & fidem, & patientiam tuam, & opera tua, & nouissima plura prioribus. Sed habeo aduersus te pauca, quia permittis mulierem Zebel, quae se dicit prophetas docere, & seducere seruos meos, fornicari, & edere ex his quae simulacris immolantur. Et dedi illi tempus, vt poenitentiam ageret ad fornicationem suam, nec poenitentiam egerit. Et ego mitto eam in lectum, & qui adulterium committunt cum ea, in afflictionem maximam, nisi poenitentiam egerint ab operibus suis, & filios eius interficiam morte, & sciet omnes ecclesiae, quod ego sum ille scrutans renes, & corda, & dabo unicuique vestrum secundum opera sua. Vobis autem dico, & ceteris qui Thyati re estis, quicumque non habent doctrinam hanc, & qui non cognouerunt profunditates sathanae, quemadmodum dicunt: non mittam super vos aliud pondus, tamen id quod habetis, tenete, donec veniam. Et qui vicerit, & custodierit vsque in finem, opera mea, dabo illi potestatem super gentes, & reges, & eas virga ferrea, & tanquam vasa figulina confringentur: sicut & ego accepi a patre meo, & dabo illi stellam matutina. Qui habet aurem audiat, quid spiritus dicat ecclesiis.

^{1. Reg. 16. P'salm. 7. Jeremi. 17. b.}
 Quod Angelo Sardensis ecclesiae praecipere debeat, sicut angelo Philadelphiae, & Laodicensis ecclesiae quid significandum.
 C A P. III.

Et angelo ecclesiae quae est Sardis scribe: Haec dicit qui habet septem spiritus dei, & septem stellas. Scio opera tua: quia nomen habes, quod viuas, & mortuus es. Esto vigilans, & cetera quae sunt, & quae oportet fieri post haec: Sacramentum septem stellarum quas vidisti in dextera mea, & septem candelabra aurea. Septem stellae angeli sunt septem ecclesiarum, & candelabra septem quae vidisti, septem ecclesiae sunt.

Et angelo Philadelphiae scribe: Haec dicit qui tenet septem stellas in dextera sua: qui ambulat in medio septem candelabrorum aureorum. Scio opera tua, & laborem, & patientiam tuam, & quod non potes sustinere malos, & tentasti eos qui se dicunt apostolos esse, & non sunt, & inuenisti eos mendaces, & tulisti. Et patientiam habes, & sustinuiti propter nomen meum, & non defecisti. Sed habeo aduersum te, quod charitatem tuam primam reliquisti. Memor esto itaque vnde excideris, & age poenitentiam, & prima opera fac. Sin minus, veniam tibi cito, & mouebo candelabrum tuum de loco suo, nisi poenitentiam egeris. Sed hoc habes, quia odio habes facta Nicolaitarum, quae & ego odio habeo. Qui habet aurem audiat, quid spiritus dicat ecclesiis. Vincenti dabo edere de ligno vitae, quod est in medio paradisi dei mei. Et angelo Smyrnaeorum ecclesiae scribe: Haec dicit primus, & novissimus, qui fuit mortuus, & vixit: Scio opera tua, & afflictionem, & pauperitatem, sed diues es: & blasphemiam eorum qui se dicunt Iehudaeos esse, & non sunt, sed sunt synagoga sathanae. Nihil horum timeas quod passurus es. Ecce missurus est diabolus aliquos ex vobis in carcerem vt tente mini, & habebitis afflictionem dierum decem. Esto fidelis vsque ad mortem, & dabo tibi coronam vitae. Qui habet aurem audiat, quid spiritus dicat ecclesiis. Qui vicerit, non laedetur a morte secunda. Et angelo Pergamensis ecclesiae scribe: Haec dicit, qui habet gladium vtraq; parte acutum. Scio opera tua, et vbi habitas, vbi sedes est sathanae: & tenes nomen meum, & non negasti fidem meam. Et in diebus meis Antipas testis meus fidei, qui occisus est apud vos vbi sathanas habitabat. Sed habeo aduersus te pauca, quia habes illic tenentes doctrinam Balham, qui docebat Balac, vt mitteret offendiculum coram filiis Israel, vt ederent ex his quae simulacris immolabantur, & fornicarentur, ita habes, & tu tenentes doctrinam Nicolaitarum, quae odii sunt. Similiter poenitentiam age, alioqui veniam tibi cito, et pu gnabo cum illis gladio oris mei. Qui habet aurem audiat, quod spiritus dicat ecclesiis. Vincenti dabo edere ex manna abscondito, & dabo ei calculum candidum, et in calculo nomen noui scriptum, quod nemo scit, nisi qui accipit. Et angelo Thyati re ecclesiae scribe: Haec dicit filius dei, qui habet oculos tanquam

^{1. Reg. 16. P'salm. 7. Jeremi. 17. b.}
^{1. Reg. 16. P'salm. 7. Jeremi. 17. b.}
^{1. Reg. 16. P'salm. 7. Jeremi. 17. b.}
^{1. Reg. 16. P'salm. 7. Jeremi. 17. b.}
^{1. Reg. 16. P'salm. 7. Jeremi. 17. b.}
^{1. Reg. 16. P'salm. 7. Jeremi. 17. b.}
^{1. Reg. 16. P'salm. 7. Jeremi. 17. b.}

De sedere

Post haec vidi, & ecce ostium apertum in caelo, & vox prima qua audivi tanquam tubae loquens mecum, dicens: Alce de huc, & ostenda tibi, quae oportet fieri post haec. Et statim fui in spiritu. Et ecce sedes posita erat in caelo, & supra sedem sedes. Et qui sedebat, similis erat aspectu lapidi sardi, & sardio, & iris erat in circuitu sedis similis aspectu smaragdino. Et in circuitu sedis sedilia viginti quatuor, & supra thronos viginti quatuor seniores sedentes, circumamicti stolis albis, & habebant in capite coronas aureas. Et de throno procedebat fulgura, & tonitrua, & voces, & septem lapides ignis ardentes ante thronum, qui sunt septem spiritus dei. Et in conspectu sedis tanquam mare vitreum, simile crystallo, & in medio sedis, & in circuitu sedis quatuor animalia plena oculis ante, & retrō. Et animal primum simile leoni, & secundum animal simile vitulo, & tertium animal habens faciem velut homo, & quartum animal simile aquilae volantis. Et quatuor animalia singula eorum habebant alas senas in circuitu, & intus plena erant oculis. Et requies non habet die ac nocte, dicentia: Sanctus, sanctus, sanctus, sanctus dominus deus omnipotens, qui erat, & qui est, & qui venturus est. Et cum daret illa animalia gloriam, honorem, & benedictionem sedenti super thronum, viuenti in secula seculorum, prociidunt viginti quatuor seniores ante sedentem in throno, & adorant, viuenti in secula seculorū, & abiaciunt coronas suas ante thronum, dicentes: Dignus es domine deus, nos accipere gloriam, & honorem, & potestatem: quia tu creati sumus omnia, & propter voluntatem tuam sumus, & creata sunt.

^{1. Reg. 16. P'salm. 7. Jeremi. 17. b.}
 Quod libro septem signis ob signato, & qui cum aperuerit.
 C A P. V.

Et vidi in dextera sedentis super thronum librum scriptum in utroque tergo, signatum signis septem. Et vidi angelum fortem, praedicantem voce magna: Quis est dignus aperire librum, & soluere signacula eius? Et nemo poterat, neque in caelo, neque in terra, neque sub terra aperire librum, neque aspicere illum. Et ego flebam multum, quod nemo dignus inuenitus esset aperire, & soluere signacula eius. Et vni de senioribus dixit mihi: Ne fleueris. Ecce vicit leo de tribu Iehudah radix David, vt aperiat librum, & soluat septem signacula eius. Et vidi, & ecce in medio throni, & quatuor animalium, & in medio seniorum agnus stans tanquam occisus habens cornua septem, & oculos septem, qui sunt septem spiritus dei, missi in omnem terram. Et venit, & accepit de dextera sedentis in throno librum. Et cum accepisset librum quatuor animalia, & viginti quatuor seniores ceciderunt coram agno, habentes singuli citharas, & psalteria aureas, plenas odorem, quae sunt orationes sanctorum, & canunt canticum nouum, dicentes: Dignus es accipere librum, & aperire signacula eius, quoniam occisus es, & redemisti nos per sanguinem tuum, ex omni tribu, & lingua, & populo, & natione, & fecisti nos deo nostro reges, & sacerdotes, & regnabimus super terram. Et vidi, & audivi vocem angelorum multorum in circuitu throni, & animalium, & seniorum, & erat numerus eorum millia millium, dicentia voce magna: Dignus est agnus, qui occisus est, accipere potentiam, & diuitias, & sapientiam, & fortitudinem, & honorem, et gloriam, et benedictionem. Et omnis creatura, quae in caelo est, & quae super terram, et sub terra, & in mari, et quae in eis sunt omnia: audivi dicentes, sedenti in throno, et agno, benedictio, & honor, et gloria, & imperium in secula seculorum. Et quatuor animalia dicebant, Amen. Et viginti quatuor seniores ceciderunt in facies suas: & adorauerunt viuente in secula seculorū.

Et vidi, cum aperuisset agnus vnum de septem signis, & audivi vnum de quatuor animalibus dicens tanquam vocem tonitruum. Veni, & vide. Et vidi: Ecce equus albus, & qui sedebat super eum habebat arcum, & data est ei corona, & exiuit vincens, & vt vinceret. Et cum aperuisset signum secundum, audivi secundum animal, dicens: Veni, & vide. Et exiuit alius equus rufus, & qui sedebat super illum datum est ei, vt tollerent pacem de terra, & vt inuicti se interficiant, & datus est ei gladius in ma-

gnis. Et cum aperuisset signum tertium, audivi tertium animal dicens: Veni, & vide. Et vidi, & ecce equus niger, & qui sedebat super illum habebat stateram in manu sua, & audivi vocem in medio quatuor animalium dicentem. Chocnik tritici denario, & tres chocnices hordei denario, & vinum, & oleum ne laederis. Et cum aperuisset signum quartum, audivi vocem quartum animalis, dicentem: Veni, & vide. Et vidi, & ecce equus pallidus, & qui sedebat super eum, nomen illi Mors, & inferus nus sequitur eum, & data est ei potestas interficiendi super quartam partem terrae, & gladio, & fame, & morte, & à bestiis terrae. Et cum aperuissent signum quintum, vidi subter altare animas intersectorum propter verbum dei, & propter testimonium, quod habebant. Et clamabant voce magna, dicentes: Viquequo tu qui es dominus, qui es sanctus, & verax, non iudicas, ac vindicas sanguinem nostrum de his, qui habitant in terra? Et datae sunt singulis strolae albae, & dictum est illis, vt requiescerent adhuc tempus exiguum, donec completerentur conferui eorum, & fratres eorum, qui interficiendi essent, sicut & illi. Et vidi cum aperuisset signum sextum, & ecce terra motus magnus factus est. Et sol factus est niger tanquam saccus cilicinus, & luna tota facta est sicut sanguis, & stellae de caelo ceciderunt super terram, sicut ficus abiecit grossos suos, cum à vento magno mouetur, & caelum recessit sicut liber, qui circumvolvitur, & omnis mons, & insula de locis suis motae sunt, & reges terrae, & principes, & diuites, & tribuni, & fortes, & omnis servus, & liber absconderunt se in speluncis, & in petris motum. Et dicunt motibus, & petris: Cadite super nos, & abscondite nos à facie sedentis super thronum, & ab ira agni, quoniam venit dies magnus irae illius. Et quis potest stare?

^{1. Reg. 16. P'salm. 7. Jeremi. 17. b.}
 De signis, signo dei ex omnibus populis, quos post afflictionem conuolunt agnus.
 C A P. VII.

Post haec vidi quatuor angelos stantes super quatuor angulos terrae, tenentes quatuor ventos terrae, ne flaret ventus super terram, neque super mare, neque in villa arborum. Et vidi alium angelum ascendentem ab ortu solis, habentem signum dei vultus, & clamauit voce magna quatuor angelis, quibus datum est nocere terrae, & mari, dicens: Nolite nocere terrae, neque mari, neque arboribus, quo adque signemus seruos dei nostri in fratribus suis. Et audivi numerum signatorum, centum quadraginta quatuor milia signati ex omni tribu filiorum Israel. Ex tribu Iehudah, duodecim milia signati. Ex tribu Reuben, duodecim milia signati. Ex tribu Ghad, duodecim milia signati. Ex tribu Aser, duodecim milia signati. Ex tribu Nephthali, duodecim milia signati. Ex tribu Menasse, duodecim milia signati. Ex tribu Simon, duodecim milia signati. Ex tribu Leui, duodecim milia signati. Ex tribu Isachar, duodecim milia signati. Ex tribu Zabulon, duodecim milia signati. Ex tribu Biniamin, duodecim milia signati. Ex tribu Ioseph, duodecim milia signati. Ex tribu Simeon, duodecim milia signati. Post haec vidi, & ecce turba multa, quam dinumerare nemo poterat, ex omnibus gentibus, & tribubus, & populis, & linguis stantes ante thronum, & in conspectu agni, amicti stolis albis, & palmae in manibus eorum, & clamabant voce magna, dicentes: Saluatio ei, qui sedet super thronum dei nostri, & agno. Et omnes angeli stabant in circuitu throni, & seniorum, & quatuor animalium, & prostrauerunt se in conspectu throni in facies suas, & adorauerunt deum, dicentes: Amen, Benedictio, & gloria, & sapientia, & gratiarum actio, honor, & potentia, & fortitudo deo nostro in secula seculorum. Amen. Et respondit vnus de senioribus, & dixit mihi: Hi qui amicti sunt stolis albis, qui sunt, & vnde venerunt? Et dixi illi: Domine mi, tu scis. Et dedit mihi: Hi sunt, qui venerunt ex afflictione magna, & lauerunt stolas suas, & dealbauerunt eas in sanguine agni. Ideo sunt ante thronum dei, & seruiunt ei die ac nocte in templo eius, & qui sedet in throno habitabit super illos. Non esurient, neque sitiet amplius, nec cadet super illos sol, neque vilus aestus, quoniam agnus qui in medio throni est, & regget illos, & deducet eos ad viuos fontes aquarum, & absterget

^{1. Reg. 16. P'salm. 7. Jeremi. 17. b.}
^{1. Reg. 16. P'salm. 7. Jeremi. 17. b.}
^{1. Reg. 16. P'salm. 7. Jeremi. 17. b.}
^{1. Reg. 16. P'salm. 7. Jeremi. 17. b.}
^{1. Reg. 16. P'salm. 7. Jeremi. 17. b.}

De d. d.

Mos, dicens voce magna: Si quis adorauerit bestiam & imaginem eius, & acceperit charactrem in fronte sua, aut in manu sua, & hic bibit de vino irae dei, quod mixtum est mero in calice irae ipsius. Et cruciabitur igne, & sulphure in conspectu angelorum sanctorum, & ante conspectum agni. Et fumus tormentorum eorum ascendit in secula seculorum. Nec habent regem die ac nocte qui adorant bestiam, & imaginem eius, & si quis acceperit charactrem nominis eius. Hic patientia sanctorum est. Hic qui custodiunt mandata & fidem Iesuah. Et audiui vocem de caelo dicentem mihi: Scribe. Beati mortui, qui in domino moriuntur. A modo etiam dicit spiritus, vt requiescant a laboribus suis, sed opera illorum sequuntur illos. Et vidi, & ecce nubem candidam, & super nubem sedentem similem filio hominis, habentem in capite suo coronam auream, & in manu sua falcem acutam. Et alius angelus exiit de templo, claman s voce magna ad sedentem super nubem. Mitte falcem tuam & metes: quia venit tibi hora vt metas, quoniam aruit melsis terrae. Et misit qui sedebat super nubem, falcem suam in terram, & demessa est terra. Et alius angelus exiit de templo, quod est in caelo, habens & ipse falcem acutam. Et alius angelus exiit de altari, qui habebat potestatem supra ignem, et clamauit voce magna ad eum qui habebat falcem acutam, dicens: Mitte falcem tuam acutam, & vindemia botros terrae, quonia matu re sunt vuae eius, & misit angelus falcem suam acutam in terram, & vindemiauit vineam terrae: & misit in lacu irae dei magnum, & calcatus est lacus extra ciuitatem, & exiuit sanguis de lacu, vsq; ad frenos equorum per stadia mille sexcenta.

De septem angelis habentibus septem plagas nouissimas, & phialas irae dei.

C A P. X V.

A ET vidi aliud signum in caelo magnu, & mirabile, angelos septem, habentes plagas septe nouissimas, quoniam in illis consummata est ira dei. Et vidi tanq; mare vitreum mixtu igni, & eos qui victoriam reportarant de bestia, & de imagine eius, & de numero nominis eius, stantes super mare vitreu, habentes citharas dei, & cantant canticum Moseh serui dei, & canticum agni, dicentes: Magna & mirabilia sunt opera tua domine deus omnipotens, iustae & verae sunt viae tuae rex sanctorum. Quis non timebit te domine, & magnificabit nome tuu: Quia solus pius es, quoniam omnes gentes venient, & adorabunt in conspectu tuo, quoniam iudicia tua manifestata sunt. Et post haec vidi, & ecce apertum est templum tabernaculi testimonij in caelo, & exierunt septem angeli, habentes septem plagas, de templo, vestiti lino mundo & cadido, & praecincti circa pectora zonis aureis. Et vnus ex quatuor animalibus dedit septem angelis septem phialas aureas, plenas irae dei viuentis in secula seculorum. Et impletum est templu fumo a maiestate dei, & de potentia eius, & nemo poterat introire in templum donec consummarentur septem plagae septem angelorum.

Septem angeli effundunt phialas irae, & singuli in singula loca.

C A P. X V I.

A ET audiui vocem magnam de templo, dicentem septem angelis: Ite, effundite septem phialas irae dei in terram. Et abiit primus angelus, & effudit phialam suam in terram, & factum est vlcus malum, ac noxium in homines, qui habebant charactrem bestiae, & in eos qui adorabant imaginem eius. Et secundus angelus effudit phialam suam in mare, & factus est sanguis tanq; mortui, & omnis anima viuens mortua est in mari. Et tertius angelus effudit phialam suam in flumina, & in fontes aquarum, & factae sunt sanguis. Et audiui angelum dicentem: Iustus es domine, qui es, & qui cras, & sanctus, quia haec iudicasti, quia sanguinem sanctorum, & prophetarum effuderunt, & sanguinem eis dedisti bibere. Digni enim sunt. Et audiui alterum dicentem: Etiam domine deus omnipotens, vera, & iusta iudicia tua. Et quartus angelus effudit phialam suam in solem, & datum est illi astu affligere homines per ignem, &

astuauerunt homines astu magno, & blasphemauerunt nome dei habentis potestatem super has plagas, neque egerunt poenitentiam, vt darent illi gloriam. Et quintus angelus effudit phialam suam super sedem bestiae, & factum est regnum eius tenebrosu, & madauerunt linguas suas pra dolore, & blasphemis affecerunt deum caeli pra doloribus suis, & vlcibus suis, nec poenitentiam egerunt de operibus suis. Et sextus angelus effudit phialam suam in flumen illud magnu Euphraten, & sicca est aqua, vt praeparatur via regum ab ortu solis. Et vidi ex ore draconis, & ex ore bestiae, & ex ore pseudoprophetae exire, spiritus tres immundos in modum ranarum. Sunt enim spiritus demoniorum facientes signa, vt procedant ad reges totius terrae, ad congregandu illos in praclium diei illius magni dei omnipotentis. Ecce venio sicut fur. Beatus qui vigilat, & custodit vestimenta sua, ne nudus ambulet, & videant turpitudinem eius. Et congregauit illos in locum qui vocatur Hebraice Armageddon. Et septimus angelus effudit phialam suam in aerem, & exiit vox magna de caelo a throno, dicens: factu est magna in tres partes, & ciuitates gentium ceciderunt. Et Babel magna venit in memoriam ante deum, vt daret illi calicem vini indignationis irae suae. Omnis insula fugit, & montes non sunt inuenti. Et grando magna sicut talentum descendit de caelo in homines, & blasphemauerunt deum homines propter plagam grandinis, quoniam magna plaga eius vehementer.

De muliere sedente super bestiam coccineam habentem septem capita, & decem cornua &c.

C A P. X I I.

A ET venit vnus de septem angelis qui habebant septe phialas, & locutus est mecum, dicens mihi: Veni, ostendam tibi damnationem meretricis magnae, q; sedet super aquas multas, cum qua fornicati sunt reges terrae, & inebriati sunt q inhabitant terram de vino fornicationis eius. Et abstulit me spiritu in desertum. Et vidi mulierem sedentem super bestiam coccineam plenam nominis blasphemiae, habentem capita septem, & cornua decem. Et mulier erat circumdata purpura, & coccino, & inaurata auro, & lapide preciosos, & margaritis habens poculum aureum in manu sua, plenum abominationibus, & immunditia fornicationis suae. Et in fronte eius nome scriptu mysterium, Babel magna mater fornicationum, & abominationum terrae. Et vidi mulierem ebriam de sanguine sanctoru, & de sanguine martyrum Iesuah: & miratus sum cum viderem illam, admiratione magna. Et dixit mihi angelus: Quare miratus es? Ego dicam tibi mysterium mulieris, & bestiae quae habet capita septem, & cornua decem. Bestia quam vidisti, fuit, & non est, & ascensura est de voragine, & in interitum vadit, & mirabuntur inhabitantes terram: quorum nomina scripta non sunt in libro vitae, a constitutione mundi, videntes bestiam, quae erat, & non est. Et hic est mens quae habet sapientiam. Septem capita, septem montes sunt, super quos mulier sedet, & reges septem sunt. Quinque ceciderunt, vnus est, & alius nondum venit. Et cu venerit, oportet illum exiguum tempus manere. Et bestia quae erat non est, & ipse octauus est, & de septem est, & in interitum vadit. Et decem cornua quae vidisti, decem reges sunt, qui regnum nondum acceperunt, sed potestatem tanquam reges vna hora accipient cum bestia. Hi vnus consilium habent, & potentiam, et potestatem suam bestiae tradent. Hi cum agno pugnabunt, & agnus vincet illos, quoniam dominus dominorum est, & rex regu: & qui cu illo sunt vocati, & electi, & fideles. Et dicit mihi: A quae quas vidisti, vbi meretrix sedet, populi sunt, & gentes, & linguae. Et decem cornua quae vidisti in bestia, hi odio prosequuntur meretricem, & desolatam facient illam, & nudam, et carnes eius comedent, & ipsam igne cremabunt. Deus enim dedit in corda eorum, vt faciant voluntatem eius, vt vnam faciant voluntate.

Supra i. b. Mate. 1. 4. d. Lucae. 12. e. 1. Cor. 3. a. Mons est iuxta aquas Megiddon, vbi de caelo per Michiam lem angelum pugna uertur contra hostes dei. Iudici. 5. Et interpreta tur Armegiddo mons delictu. Exercit uero dei erat in monte Thabor. Iudic. 4. Vbi est co. uenerunt cū Christo Moses et Elias nūciantes eodem angelo Iesu esse huius dei. Mat. 17.

Mat. 22. c. Ierem. 31. a.

Ierem. 47. b.

Mat. 13. a. Ierem. 17. d.

Ierem. 10. a.

voluntatem, vt dent regnum suum bestiae, donec consummetur verba dei. Et mulier quam vidisti, est ciuitas magna quae habet regnum super reges terrae.

De casu Babel, & plagis seu lucibus eius, exultante interim caelo.

C A P. X V I I.

A ET post haec vidi alium angelum descendentem de caelo, habentem potestatem magnam, & terra illuminata est a gloria eius. Et exclamauit in fortitudine voce magna, dicens: Cecidit Babel magna, & facta est habitatio daemoniorum, & custodia omnis spiritus immundi, & custodia omnis volucris immundae & inuisae: quia de vino ire fornicationis eius bibent omnes gentes. Et reges terrae cum illa fornicati sunt, & mercatores terrae de potentia deliciarum eius diuites facti sunt. Et audiui aliam vocem de caelo dicentem: Exite de illa populus meus, ne participetis iustis peccatorum eius & de plagis ne accipiatis. Quoniam puenerunt peccata eius vsq; ad caelum, & recordatus est deus iniustitiarum eius. Reddite illi sicut & ipsa reddidit vobis, & duplicare ei duplicia secundum opera eius. In poculo quo miscuit, miscete illi duplum. Quantum glorificauit se & in deliciis fuit, tantum date illi tormeturum, & luctum, & luctum non videbo. Ideo in vna die veniet plaga eius, mors & luctus & fames, & igne comburentur: quia fortis est dominus deus qui iudicat illam. Et flebunt illam, & plangent se super illa reges terrae, qui cum illa fornicati sunt, & in deliciis fuerunt, cum viderint fumum incendij eius, longe quum steterint propter timorem tormenti eius, dicentes: Vae vae ciuitas illa magna Babel, ciuitas illa fortis: quoniam in vna hora venit iudicium tuum. Et negotiatores terrae fleunt, & lugent super illa: quonia merces eorum nemo emit amplius, merces auri & argenti & lapidis preciosi, neq; margaritae, & abyssi, & purpurae, & coccici, & omne lignum thynu, & omne vas eburneum, & omne vas de ligno preciosissimo, & aere, & ferro, & cinamomum, & similia, & triticum, & iumenta, & oues, & equorum, & rhedarum, & mancipiorum, & animas hominum. Et poma desiderij animae tuae discesserunt a te, & omnia pinguia, & praecara recesserunt a te, & amplius illa iam non inuenies. Mercatores horum qui diuites facti sunt, ab ea longe stabunt propter timorem tormenti eius, flentes ac lugentes, & dicentes: Vae vae ciuitas illa magna, quae amicta erat bysso, & purpura, & cocco, & deaurata erat auro, & lapide preciso & margaritis: quoniam vna hora desolatae sunt tanta diuitiae, & omnis gubernator, & omnis in nauibus turba, & nauiae, & qui in mari operantur, longe steterunt: & clamauerunt videntes fumum incendij eius, dicentes: Quae similis ciuitati magnae? Et miserunt puluerem super capita sua, & clamauerunt flentes, & lugentes, dicentes: Vae vae ciuitas illa magna in qua diuites facti sunt omnes qui habebant naues in mari de precis eius, quoniam vna hora desolata est. Exulta super eam caelum, & sancti apostoli, & prophetae quoniam iudicauit deus iudicium vestrum de illa. Et sustulit vnus angelus fortis lapidem quasi molaru magnu, & misit in mare, dicens: Sic impetu mittetur Babel ciuitas illa magna, & vitra iam non inuenietur. Et vox citharedorum, & mulicorum, & tibia canentium, & tuba non audietur in te amplius, & omnis artifex, cuiuscunque artis non inueniet ante te amplius. Et sonitus molae non audietur in te amplius, & lux lucerae non lucebit in te amplius, & vox sponsi & sponsae non audietur post haec in te: quia mercatores tui erant principes terrae: quia in veneficijs tuis errauerunt oēs gētes, & in ea sanguis prophetaru, & sanctoru inuētus est, et oim q interfecti sunt in terra.

Laudatur iudicium de sepe meretricis, Iohannes uenit adorare angelum ut iteq; sentem in equo albo.

C A P. X I X.

A ET post haec audiui quasi vocem magnam tubae multae in caelo dicentis: Alleluia. Salus & honor, & gloria, & potentia domini deo nostro est, quia vera & iusta iudicia eius,

quia iudicauit de meretrice magna, quae corrupit terram fornicatione sui, & vindicauit sanguinem seruoru suorum de eius manu. Et iterum dixerunt, alleluia. Et fumus ascendit in secula seculorum. Et ceciderunt viginti quatuor seniores, & quatuor animalia, & adorauerunt deum sedentem super thronum, dicentes: Amen, alleluia. Et vox de throno exiit dicens: Laudate deo nostro omnes serui eius, & qui timeatis eum, & pusilli, & magni. Et audiui vocem turbae multae, & sicut sonitum aquarum multarum, & sicut sonitum tonitruorum fortium, dicentium, alleluia. quoniam regnauit dominus deus noster omnipotens. Gaudeamus & exultemus & demus gloriam ei: quia uenerunt nuptiae agni & vxor eius praeparauit se. Et datum est illi vt cooperiat se byssino puro & splendido. Byssinum enim iustificationes sunt sanctorum. Et dicit michi: Scribe: Beati qui ad coenam nuptiarum agni uocati sunt. Et dicit michi: Haec verba dei vera sunt. Et cecidi ante pedes eius, vt adorarem eum. Et dicit michi: Vide ne feceris. Cōseruus tuus sum & fratru tuorum habentium testimonium Iesuah. Deum adora. Testimonium enim Iesuah, est spiritus prophetiae. Et vidi caelum apertum, & ecce equus albus: & qui sedebat super eum vocabatur fidelis & verax, & in iustitia iudicat & pugnat. Oculi autē eius sicut flamma ignis: & in capite eius diademata multa: habens nomen scriptum, q; nemo nouit nisi ipse. Et vestitus erat veste tineta sanguine, & uocatur nome eius uerbum dei, & exercitus qui sunt in caelo, sequebantur eum in equis albis ustiti byssino albo & mundo: & ex ore eius procedit gladius ustraq; parte acutus, vt eo percutiat gētes. Et ipse reger eas vir ga ferrea, & ipse calcat torcular vini furoris & irae dei omnipotentis. Et habet in vestimento, & in femore suo nome scriptum: Rex regum, & dominus dominantium. Et vidi vnus angelum stantem in sole, & clamauit voce magna, dicens: Vnibus quae uolabunt per medium caeli: Venite, & congregamini ad coenam magni dei, vt edatis carnes regum, & carnes tribunoru, & carnes fortium, & carnes equorum, & sedentiu in ipsis, & carnes omnium liberorum ac seruorum, & pusillorum ac magnorum. Et vidi bestiam & reges terrae, & exercitus eorum congregatos ad faciendum praclium cum illo, qui sedebat in equo, & cum exercitu eius. Et apprehensa est bestia & cum illa pseudopropheta, qui fecit signa coram ipso in quibus seduxit eos qui acceperunt charactem bestiae, & qui adorauerunt imaginem eius. Viui coniecti sunt hi duo in stagnum ignis ardentis sulphure: & caeteri occisi sunt gladio sedentis super equum qui procedit ex ore ipsius, & omnes aues saturatae sunt carnibus eorum.

Ligatur draco serpens antiquus, qui soluebat post mille annos in exitum plurimum.

C A P. X X.

A ET vidi angelum descendentem de caelo habentem clauem abyssi, & catenam magnam in manu sua. Et apprehendit draconem serpentem antiquum, qui est diabolus & sathanas, & signauit eum p annos mille: et misit eum in voragine, et clausit eum: et signauit illum, vt non seducat amplius gētes, donec consummatur mille anni. Et post hoc oportet illum solui exiguo tempore. Et vidi sedes, et sederunt super eas, et iudicium datum est illis: et animas decollatorum propter testimonium Iesuah, et propter uerbu dei: qui non adorauerunt bestiam neq; imaginem eius, nec acceperunt charactem eius in frontibus suis aut in manibus suis: et uixerunt, et regnauerunt cum Christo mille anni. Caeteri uero mortuoru non reuixerunt donec consummatur mille annis. Haec est resurrectio prima. Beati et sancti qui habent partē in resurrectione prima. In his secunda mors non habet potestatem, sed erunt sacerdotes dei et Christi, et regnabunt cum illo mille annis. Et cum consummati fuerint mille anni, soluebitur sathanas de carcere suo, et erit vt seducat gentes quae sunt super quatuor angulos terrae. Gogh et Magog, vt congreget eos in praclium, quorum numerus est sicut arena maris: et ascenderunt super latitudinem terrae, et circa

Matth. 12. a. Lucae. 14. d.

Ierem. 63. a.

Plal. 11. Supra 7. d. 1. Timo. 6. d.

Ezech. 2. c. & 3. a.

inserviant non Hebraicis, sed latinis characteribus Hebraea ipsa excudi fecimus. Verum non omnes quae Hebraicum sequuntur dictiones, interpretationi respondent: sed haec duntaxat, quae Hebraicam mox sequuntur dictionem, ceteris de textu existentibus explicandi loci gratia, quum plures subsequuntur dictiones. Ut in nomine Abadon quum dicitur infernus, & Abadon, id est, perditio coram eo, perditio respondet Hebraeo Abadon, & non coram eo, quod tamen est de textu, illud etiam animadvertit, non modo divi Hieronymi auctoritate, verum etiam libro hoc liquido declarante, omnia ferme huiusmodi nomina perperam in latinis codicibus scribi, nonnullis etiam prorsus corruptis, aut immutatis. Quippe collatis duodecim exemplaribus Latinis, multas repperi varietates. Quamobrem, ut illas annotarem, saepius compertes alias, aliis. Eo quoque digesta sunt ordine, ut non modo nostrae, verum etiam communi deserviant translationi, quae dicitur esse Hieronymi. Habe itaque mi

Thoma, monumentum meum in te amoris has meas lucubrationes, multis laboribus aeditas ad Dei nostri cultum, salutemque fidelium animarum, & eas saepius legito, in quibus omnes ferme dictiones Hebraicae, quae arcanis compesuntur in literis, explicantur, & exponuntur, ut earum tibi com-

moni strabit Elenchus, & index. Vale. *

Liber

LIBER INTERPRETATIONUM HEBRAICORUM GRÆCORUMQUE

NOMINVM, QVÆ ARCHANIS SACRISQ; IN LITERIS INVENIUNTUR: AEDITUS A SANCTO PAGINANO LUCENSI, ORDINE ALPHABETICO, UT INVENTUNCUNDA SINT PERFACILIA.

De incipientibus a litera A.

Aron, quare in Aharon. Aasbai, in Ahasbai. Aastari, in Achastari. Abba Syrum est nomen, hoc est pater, ut habes, Gene. 19. & 24. in Tharghū. Hebraice dicitur ab, id est, pater, ut habes in Abdeel, & Abiah. Abbacuc, in Cabbacuc.

Abbadia, siue Abadiā, in Hobadiah. Abadon Apocalyp. 9. C. est perditio ab Abad, quod est, perdere. Iesaiiah. 47. iustus abad, id est, perijt, Psalmo. 88. Et veritatem tuam in Abadon, id est, perditionem, & proverbiis. 25. Infernus & Abadon, id est, perditio coram eo. Abala, legendum est Bahala, ut est in Bahalah. Abaria, legendum est Amanah, ut est in Amanah, Abarim, in Habarim. Abaron primi Maccabæo. 2. A. si deducatur ab Habar cū Hain li tera quod est trāsilire, Genesis. 32. postq̃ Habar, id est, trāsilire interpretari potest trāsilire, transgressio vel iracundia ab eodem verbo significante iraci, vnde & Hebraicā irā: Proverbiis. 11. Expectatio impiorum hebraicā, id est, ira. Si verò prima scribatur per aleph potest interpretari Robur, fortitudo, ab Abar, q̃ est roborare vnde Abbar, fortis, potens, Gene. 49. per manum Abbar, id est, potentis Iahacob. Abda, in Hambda. Abdai, in Habbdi. Abdan, siue Abdam, in Chemdan. Abdehel siue Abdeel, in Habdeel. Abdehel, legendum Abdeel, in Abdeel. Abdemelech, in Hebedmelech. Abdenago, in Habdenegho. Abdi, in Habbdi. Abdia, Abdias, in Hobadiah. Abdiel, in Habbdiel. Abdon, in Chedā. Abdon, in Habbdo. Abel, in Hebel. Abel prima cum aleph, Iudicij. 11. F. & 3. Reg. 13. D. potest interpretari, Luctus, vallis, planities, desolat. Abal em est lugere Ioseph. 7. Quia abal, id est, luxit super eum; Et ebel luctus. Ecclesiasti. 7. Melius est ire ad domum ebel, id est, luctus, & desolare corrumpere, perdere, Iesaiiah. 24. Abal, id est, desolatum est vinū. Et Abel planities, vallis, Iudicum. 7. Ad Abel, id est, planitiem, vel vallē Mecholah, & ij. Ad abel i. vallem vinearum. Abelah, 2. Reg. 20. E. Idē quod Abel vel poti⁹ ad luctū, ad vallē ad planitiē propter accentū longum, & He finale literam quae facit ad in principio. Abelmaim, 2. paralip. 16. B. id est, luctus aquarum, vallis, aut planities aquarum. Est enim compositum nomen ex abel de quo dictum in Abel, & maim, quod est, aquae, ut Psal. primo. Quae plantata est fecus riuos maim, id est, aquarum. Abelmeholah legendum Quancq̃ latina exemplaria habent vel Abelmeola, vel Abelmeula, Iudicum. 7. G. & 3. Regum. 4. B. & interpretatur luctus chori, siue ducentis chorū, luctus infirmitatis. Vallis, aut planities chori, aut infirmitatis. Est enim compositum nomē ex Abel de quo dictum est, & Mecholah ē chille, a quo participium forminium Mecholah, Mecholeoth, id est, chororum ducentis, chorum ducentes, aut tripudians, tripudiantes, Iudicum. 21. De iis quae mecholeoth i. choros ducebāt, aut tripudjabāt. Et Mecholah etiam est chorus, & plurale Mecholoth, Iudi. 21. Ad tripudandum in Mecholoth, id est, in choris. Si verò deducatur a chalah, quod est, egrotare, infirmari, vnde & Machalah infirmitas ut dictum est in Iachalah, tunc alias praedictas possunt habere inter-

pretationes Sed prior, est melior. Abelhallithim, Numer. 33. F. legendum: Quancq̃ Latina exemplaria variant. Nam quaedam habent Abelathim, nonnulla Abethsathim, alia Belsathim, Numer. 33. & interpretari possunt, luctus planiarum, & luctus declinationum, aut praevicationum: Vel vallis, aut planities cedrorum impuribilium. Est enim nomē compositum ex abel, de quo dictum est, & Sithim, de quo in dictione Sithim. Abenboem in Ebenbohām. Aber in chebe. Abes cum aleph, Ieho. 16. B. interpretari potest stannum. Nam pro stanno Targhum. Numeri 31. habet Absa. Vel scrutinium, investigatione, a Bele, quod est, scrutari, inuestigare. Prover. 20. & 25. in Targhum. Vel scaturigo a Bisbas, quod est, scaturire, ut habes in Semoth rabbah. capite primo. Quaedam corrupta Latina exemplaria, habent Haemes. Abellan, in Ebsam. Abgatha Ester. 1. A. potest interpretari, Pater torcularis: compositum nomen ex Ab, quod est, pater, ut habes in Abba, & Abiah, & gath, quod est torcular, ut habes in Ghath, vel pater vinū, aut violentiae, & superbiae, ex Ab, & Ghitta, quod est vis, violentia, superbia, ut habes in Haruch Chaldaeo dictionario. Abi, legendum est Hattai, ut in Hattai. Quancq̃ nonnulla Latina exemplaria habent Ethei. Abiaiel, lege Abichail. Abiasab, lege Abiasaph. Abichail, Nume. 3. E. & pri. Para. 2. D. & 15. C. & 2. paralip. 2. C. Ester. 2. C. 1. pater exercitus, pater divitiarum; pater fortitudinis, pater antemuralis. Est enim compositum ex abi, ut in Abuah, & chail exercitus, 3. Reg. 8. diuites Numeri. 31. fortitudo, Psal. 17. antemurale, Ilsa. 26. Abuah trisyllabum cum duplici ij. Quancq̃ Latina habent cū vnico, pri. Para. 2. & 6. & 24. & lah est vltima syllaba, i. pater domini, aut pater meus dominus. Nam Abi est pater, in regimine genuitui. Gene. 4. Ipse est abi, in est, pater inhabitantis tentorium, Iod etiam est pronomen primae personae, i. pater meus, Gene. 31. Deus Abi, i. patris mei, Iah vero est dominus. Psal. 117. Exaudiuit me in laitudine Iah, id est, dominus. Et rursus inuocauit Iah, id est, dominum. Vel paternitas: ut Abiah sit instar Nestiah, quod est obliuio & Abiah, quod est, luctus, & Tushiah essentia, sapientia, lex. Potest etiam interpretari pater eius, ut tamen pronomen eius, genus referat foemineū, ut Deute. 31. flebit Abijah, id est, patrem suum. Abijam trisyllabum, vltima syllaba existēte iam 3. Regum. 15. A. Quancq̃ Latini codices habent Abia, aut Abias. Et interpretatur pater maris, pater meus mare, pater occidentis, pater meus occidens. Est enim compositum ex abi, de quo dictum est in Abijah, & iam quod est mare, & occidens, id est, pars occidentalis, ut est in dictione Miriam. Abiaiel, pro Abichail in Abichail. Abihaibon. 2. Regum. 23. B. Quancq̃ pleracq̃ Latina exemplaria corrupte habent Abialbon. Potest interpretari pater super intelligentis, pater super edificantis, pater meus superintelligens, pater meus super edificā, ex abi de quo dictum est in Abiah, & hai quod est super psalmum. 2. Hali, super Siion montem & c. & ban, quod est intelligere, ut est in dictione Achban, vel banah quod est aedificare, ut in dictione Benaiah. Abiasaph. Exo. 6. D. Quancq̃ nonnulla Latina exemplaria habent, Abiasab, & quaedam Abiazab, & potest interpretari pater meus congregavit, pater meus absulit pater meus consumplit. Est enim compositum, ex Abi, de quo dictum est in Abiah, & Aaph, ut in dictione Aaph. Abiathar in Ebiathar. Abidah. Gene. 25. A. Quancq̃ pleracq̃ exemplaria ha-

LIBER INTERPRETATIONVM

bēr Abida, aut Abidahe, id est, pater scientiæ, pater meus scit, pater mi scito. Est enim compositum ex Abi, de quo dictum est in Abiiah, & dah defectiuum a ladah, quod est scire cognoscere, vt habes in dictione ladah, & dah scito Genesis. 20. dah, id est, scito quod morieris, & Dehah scientia, Irmez, Pater vos dehah scientia.

Abida Numeri primo. A. id est, pater meus iudicauit, pater mi iudica pater iudicantis, pater meus iudicans, aut iudicat. Est enim compositum ex Abi, de quo dictum est in Abiiah, & Da, a dun quod est iudicare, Genesis. 15. Gentes quibus seruiet Dan, id est iudicatus sum, siue iudico, & Irmez, Non dan, id est, iudicauerunt.

Abiel primi Reg. 9. A. id est, pater Dei, pater meus Deus pater fortis, pater meus fortis, Est enim compositum ex Abi, vt in Abiiah, & el, Deus fortis, psalmo. 49. Eli, Deus deorum. Et. 11. Eli eli, id est, Deus meus, deus meus, vt quid dereliquisti me? Et exod. 20. Ego sum dominus Deus tuus eli, id est, fortis, Ischiaia. 6. 1. Vocantur in ea ele, id est, fortis iustitiæ. Abiezer in Abihez, & Achiezer. Abigabao, legendum Abighibhon Abigail, Abighail. Abighail, primi Regum. 25. A. Interpretatur patris exultatio, vel patris mei exultatio, aut pater exultationis. Est enim compositum ex abi, de quo dictum est in Abiiah, & ghail, a ghal, quod est exultare, vt Psal. 9. ghailah, id est, exultabo in salute tua, & no men ghil exultatio. Ischiaia. 16. Sed. 2. Regum. 17. legitur Abighal, & eandem interpretationem habet, propria tamen interpretatio est pater meus exultauit. Nam ghal est tertia persona præteriti a ghal prædicto. Potest etiam interpretari pater cumuli siue acervi Nā ghal significat etiam acervum, vt habes in Galaad. Et si deducatur a ghalah, quod est reuelare, discoperire, manifestare, interpretari potest pater meus reuelauit, siue discoperiuit, aut manifestauit.

Abighibhon, primo Paralippo. 8. C. Quamquam nostra exemplaria communiter habent abigabao, & interpretatur pater colli, compositum ex abi paulo superi dicto, a ghahbō ghahbah, siue ghebah, quod est collis, vt habes in Gabaa, & Gabaath, vel pater cyathi, aut crateris. Nam ghahbah est cyathus, cratera, vt habes Gene. 44. & Exodi. 25. in Hebræo. Sed prior est melior.

Abihail, lege Abichail.

Abihez aliās Abiezer. Sed prius est rectum. Icho. 17. A. Iudicauit. 6. D. & pri. Paralip. 27. B. id est, pater auxilijs, aut pater meus auxilijs. Est enim compositum ex abi, de quo dictum est in Abiiah, & hezer, quod est auxilijs. Genes. pri. Facimus ei hezer, id est, adiutorijs, & aduerte quod Numeri. 1. A. 2. & 7. & 10. & primi Paralippo. me. 12. A. legendum est Achiezer, & non Abiezer, vt communiter Latina habent exemplaria cuius interpretatione suo habes in loco.

Abiu, lege Abihu. Exod. 6. D. & 24. A. hoc est pater ipse, aut pater meus ipse. Est enim compositum ex abi, de quo dictum est in Abiiah, & Hu, quod est ipse. Psal. 99. Dominus Hu, id est, ipse est deus.

Abiud, lege Abiud. Numeri. 34. D. 1. Paral. 8. A. id est, pater decoris, aut pater decorus, siue gloriosus, vel pater meus decor, aut gloria, seu potentia, aut fortitudo. Est enim compositum ex abi sapius memorato, & Hud, quod est decor, potentia, fortitudo, siue decorus, potens, fortis. Nam est idem quod hoc Psal. 20. Hod, i. potentiam, siue decorem & c. Abila, lege Achila.

Achilam lege Helam. Abilinam, siue Abiline, Græcè enim Luca. 3. Ascribitur a dmm, & deductum putant a verbo Hebræo abal, quod est, lugere, desolare, vt dictum est in Abel, & licet interpretari potest luctus, aut desolatio. Si verò componatur ex abi, & lam, quod est pernoctare, manere vt in Ethalon, potest interpretari pater pernoctationis, aut mansionis.

Abimael. Genesis. 10. D. hoc est, pater meus a deo. Est enim compositum ex abi, de quo dictum est in Abiiah, & mael, quod est a deo, me enim est a, vel ab, & el quod est deus, vel fortis, vt habes in Abiel.

Abimelech. Exo. 20. A. Psal. 33. hoc est pater regis, aut pater meus rex. Est enim compositum ex abi, de quo iam dictum est, & melech, quod est, rex. Psal. 23. Quis est iste melech, id est, rex glorie? Et aduerte quod pri. Paral. 24. & Psal. 51. pro Achimelech codices Latini communiter habent Abimelech.

Abinadab. prim. Reg. 7. A. & 16. B. id est, pater spontanei, vel principis, aut liberalis, aut pater meus spontaneus, seu princeps. Est enim compositum ex abi, & nadab, quod est spontaneus, volutaris, liberalis, & a liberalitate, hoc nomine appellatur princeps, vt habes in Nadab. Est autem hoc in loco aduertendum, quod in plerisque codicibus Latinis. 3. Regum. 4. pro Achinadab, corruptè legitur Abinadab.

Abiner, in Abner.

Abinoham, pro quo codices Latini communiter habent Abinohen. Iudi. 4. A. & interpretatur pater decoris, seu pulchritudinis, vel pater meus decor, aut pulchritudo, & pater delectationis, seu iocunditatis, aut pater meus delectatio, seu iocunditas. Est enim compositum ex abi, de quo dictum est in Abiiah, & Noham, quod est decor, pulchritudo, delectatio, iocunditas Psal. 26. vt videam bene noham, i. in pulchritudine, seu delectatione pro pulchritudinem, seu delectationem, & Psal. 89. & sit Nohaj, id est, decor domini dei nostri super nos, & Zechari. v. de. v. nam vocaui Noham, id est, decorem.

Abiram. Numeri. 16. A. & 3. Reg. 16. G. Quamquam nostri codices habent Abiron, & interpretatur pater excelsus, vel pater meus excelsus siue pater meus exaltauit. Est enim compositum ex abi, de quo dictum est in Abiiah, & ram, quod est excelsus Ischia. 6. sedentem super solium ram, i. excelsus potest esse, & tertia persona præteriti a rui, quod est, exaltare, & eleuare. Deutero. 2. Ver. 1. & eleuet se cor tuum. Nam v. coniunctio præteritum vertit in futurum.

Abirom in Abiram. Abiffa corruptè legitur in plerisque codicibus pro Abiiah.

Abisai, siue Abfal. Vtroque enim modo legitur. 2. Re. 11. C. & 26. A. & interpretatur Abisai, pater muneris, siue pater meus munus. Est enim compositum ex abi, de quo dictum est in Abiiah, & sai, quod est munus. Ischia. 8. Defertur sai. i. munus, & aduerte, quod primi Paral. 12. corruptè legitur Abisai pro Hamafais, quod suo habes in loco.

Abisac, in Abisagh. Abisagh. 3. Reg. 1. A. quod in plerisque codicibus mendose legitur Abisac, & interpretatur pater ignorantie, siue erroris, siue pater meus ignorantia, vel error. Est enim compositum ex abi, de quo dictum est in Abiiah, & sagh, a fagh, vel faghag, quod est ignorare, siue errare. Leuiti. 5. Propter ignorantiam eius qua faghag, id est, ignorauit.

Abisaph in Abisaph. Abisaph, quam nostri Latini codices habent Abisue. pri. Par. 6. & 8. A. & interpretatur pater diuitiarum, aut pater meus diuitijs, vel pater diuitijs, aut pater meus diuitijs, vel pater clamoris, aut salutis, siue pater meus salus. Est enim compositum ex abi, de quo dictum est in Abiiah, & suah, quod est, diuitijs, clamor, siue diuitijs, & salus, & in hac vltima significatione dicitur a safal, quod est, saluum facere Iob. 36. In contritione eius cis suah, i. clamor, vel salus, & Ischia. 32. & auaro non dicitur Soah. i. diuitijs siue honoratus, aut gloriosus, vt alij interpretantur Hebræi & Iech. 36. Nunquid existimabit Suhaha, id est, opes tuas.

Abitur. 2. Paral. 2. D. hoc est pater muri, aut pater meus murus, vel pater contemplandi, vel pater mi contemplare, aut intueri, vel canere. Est enim compositum ex abi, de quo dictum est in Abiiah, & Sur, quod est murus. Psal. 17. Transgredietur Sur. i. murum, Sur, etiam est intueri, videre, contemplari & canere potest esse tam infinitiui quam imperatiui modi. Iob. 31. Sur. i. contemplantur, siue intueri aethera. & Psal. 7. ar. i. cecidit domino & c. cuius præteriti infinitiui, & imperatiui modus est Sur, id est, canere, & canere.

Abithal. 2. Reg. 3. A. & pri. Paral. 3. A. Quamquam nonnulli codices corruptè habent Abichal, id est, pater roris, vel pater meus ros. Est enim compositum ex abi, de quo dictum est in Abiiah, & thal, quod est, ros. Gene. 27. D. Det tibi deus de thal. i. rore coeli, vel pater meus obtegit, siue obtubrauit, & sic dicitur a thalal, quod est regere, obtubrare, vt habes Nechemiah. 3. Adificauit viuahelennu, id est, & texit eum, & Tharghum profetia, id est, vbra fere semp transfert thelal.

Abiu, & Abiud quare in Abihu, & Abiud.

Abiud, pri. Par. 8. legendum Achichud.

Abner, siue Abiner, vtroque enim modo scribitur, pri. Reg. 4. G. & interpretatur Abner pater lucernæ, & Abinel pater lucernæ, siue pater meus lucerna. Est enim compositum ex abi, vel abi, de quo dictum est in Abiiah, & ner lucerna, Exo. 27. vt ardeat ner, id est, lucerna

NOMINVM HEBRAICORVM

cerna. Abobus, siue abobi, vt alij habent codices. pri. Macha. 16. B. Sed neutrum est rectum, Græcè enim scribitur abobus, Abubi, a nominatiuo, & abobus Abubus, & interpretari potest secundum derivationem Hebræicam pater pythonis, siue incantatoris, & sic est compositum ex ab, quod est, pater, & ob, quod est, pytho, vt habes in Oboth, Secundum verò Græcam derivationem interpretatur non mutus, & a priuatiua particula, & abobus, quod est mutus. Abor, quare in Chaaor.

Abra. Iudith. 10. D. scribitur Græcè abrah, sed Hebræicè scribitur Habrah, & Græcè quidè interpretatur ancilla, vt habes Genes. 24. in Græco vbi scribitur, & abrah, i. d. est, & ancillæ eius, secundum verò Hebræicum si prima littera scribitur Hain, interpretatur transiuit Nachum. 3. super quem non Habrah. i. transiuit malitia tua.

Abraham Gene. 17. A. i. pater multarum gentium, & hęc interpretatio habetur Gene. 17. vbi dicitur. Non vltra vocabitur nomen tuum Abram, sed Abraham, quia ab hamon ghoin, id est, patrem multitudinis gentium constituit te, & sic est compositum ex ab, quod est, pater, & duobus corruptis, ra videlicet pro rab id est, multus, & ham pro hamon, quod est, populus, & multitudo.

Abrom Gene. 12. A. i. pater excelsus. Est enim compositum ex ab, quod est, pater, & ram quod est, excelsus, vt dictum est in Abirā. Abfai, qre in Abisai. Abfalom. 2. Reg. 3. A. i. pater pacis, siue pater pacificus. Est enim compositum ex ab, quod est, pater, & falom, quod est, pax. Psal. 121. Loquebar Salom. i. pacē de te. Semuel. 25. Tu cris Salom. i. pacificus.

Abfania, aliās Abfania, legendum est Chabafaniah. Abfalom. pri. Maccab. cor. 13. B. Interpretari potest pater pacis meæ. Est enim compositum ex ab, quod est, pater, & falom, vel potius selomi, quod est, pax mea, vt habes in Selomi.

Achab. 3. Reg. 18. A. i. frater patris. Et est enim compositum ex ach, quod est frater Irmeiah. 9. Omnis ach, i. frater supplantans supplantauit, & ab, quod est pater, vt habes in Abiiah, vel arula patris. Ach, enim significat etiam aurulam. Irmez. 35. Ignis qui est in Ach. i. arula, significat etiam euge. Iech. 25. Dixistis heach. i. euge, & sic interpretari potest euge pater.

Aecat Gen. 10. B. Quamquam nonnulli codices habent Achati hydria, & sic aleph redundat. Nam cad. est hydria. Iud. 7. Confregunt caddim. i. hidrias, & aduerte quod Gen. 50. legitur corruptè Athad. Athad Achai. Ro. 15. F. Prouincia Græciæ, interpretari potest tristis, aut tristitia ab ach: quod Græcè est tristitia, dolor. Achalai. pri. Para. 2. & ij. corruptè legitur Oholai, alias Ooli. i. vitinam, vel deprecationes meæ. Psal. 118. Achalai. i. vitinam dirigantur & c. Achaim quare in Haccaim.

Achamoni in Chacmoni. Achan quare in Hachan.

Achar in Hecher, & in Hachar. Accaron, vel Acharo in Hechro. Achar in Accat. Achaz. 4. Reg. 16. A. id est, apprehendit, siue tenuit. Exod. 15. Dolor achaz. i. tenuit, siue apprehendit habitatores Pelisim, potest etiam interpretari videbo achaczah, quod est, videre quali echzeh, sed prior interpretatio est melior. Achaziah. 3. Reg. 22. G. & 4. Reg. 8. G. Quamquam Latini codices corruptè habent Ochozias, hoc est, apprehendit, siue tenuit dominum. Est enim compositum ex achaz, de quo dictum est in Achaz, & iah, quod est, dominus, vt dictum est in Abiiah. Achazib quare in Achzib.

Abā. 1. Par. 2. D. nostri codices habent Ahobbon, & interpretatur frater intellegit. Est enim compositum ex ach, quod est, frater vt in Achab, & ban, quod est, intellegit. Psal. 138. Bant. i. intellegit, & cetera.

Acharah. pri. Para. 8. A. Quamquam scribitur Ahara. i. altera, vel nouissima. Nam acher est, alter, & achereth altera, vel distulit, seu tardauit, ab echar. Gen. 34. Non echar. i. distulit siue tardauit adolecens, & achara potest esse tertia persona præteriti fœminea propter he quod est signum fœminei.

Acharahel, & non Aharel legendum, pri. Paralip. 4. A. i. post exercitum, post diuitias, post fortitudinem, post antemurale. Est enim compositum ex achar, quod est post Gen. 9. Achai. post diluuium, & chel a chail, quod est exercitus, diuitijs, fortitudo, antemurale, vt diffuse habes in nostro Hebræico dictionario, & in Abichail. Potest etiam interpretari, frater, vel arula ouis, ex ach, de quo dictum in

Achab, & rechei pro Rachel, quod est, ouis, vt habes in Rachel, vel postquam incepit, vel phanauit, aut polluit ex achar, quod est postquam & chel, a chillel, quod est polluit, prophanauit.

Achastari, pri. Para. 4. A. Quamquam Latini codices habent Aastari, aut Astari, & potest interpretari magnus inquisitor, aut magnus explorator, & sic est compositum ex achas, quod est, magnus, vt habes in Achafueros, & tariatur, quod est inquirere, explorare, vt de & tarim dicitur exploratores, & inquisitores, & negotiatores, vt habes. 3. Reg. 10. in Hebræo, potest etiam interpretari festinus inquisitor, aut festinus explorator, & sic deducitur a chas, quod est festinare, & tari prædicto aut frater latibuli mei, vel absconitionis meæ, & sic deducitur ab ach, quod est frater, vt dictum est in Achab, & Sachar cum puncto in sinistro cornu, quod est, abscondere, vt de sebari pro sithari a feter, quod cum pronomine facit sithri.

Achasbai. 2. Reg. 23. Quamquam Latini codices habent Aasbai, aut Abasbai, & potest interpretari fidam mihi, vel tegam in me, & sic deducitur a chalah cū semech, quod est, fidere, regere, cooperire, & bai, quod est in me.

Achafueros Hez. 4. A. & Ester primo. A. Quamuis nostri codices habeant Assueros hoc est magnus caput, siue magnus princeps, ab achas, id est, magnus, & res, caput.

Acher, & non Aher pri. Para. 7. C. i. alter vel alius. Gen. 4. Pofuit mihi semen. Acher, id est, alius.

Acces in Hiches. Achelai, siue Achelaia in Chachalaia. Acheldemach, siue Acheldema in Chachaldema. Achi, pri. Para. 7. G. i. frater meus, ab ach, quod est frater, vt habes in Achab. In nostris tamen codicibus est Ahi.

Achaia aliās Ahia, legendum est Ahah, vt suo habes in loco. Achiah, pri. Reg. 14. A. & 3. Reg. 4. A. & 11. E. & 15. E. & 1. Par. 11. G. hoc est, frater dominus, vel frater meus dominus. Est enim compositum ex Ach, quod est, frater, vt est in Achab, & Iab dominus vt est in Abiiah.

Achiam, pri. Para. 11. G. & 2. Reg. 23. D. i. frater matris, aut gentis. Est enim compositum ex achi, quod est frater meus, & am, quod est gens, vel am, quod est mater, codices verò Latini, habent Ahiam, nonnulli hiam, aut Ahien, aut Ahiam.

Achicaim, aliās Ahicam, aliās Aicam. Sed primum est rectum. 4. Reg. 22. C. & 25. F. i. frater surgentis, aut frater meus surrexit. Est enim compositum ex achi, de quo paulo superi dictum est, & cā, quod potest esse participium, & tertia persona præteriti a cum, quod est surge, & stare. Psal. 118. Non iacuum, id est, surgent, vel stabunt impij in iudicio, & Psal. 137. Multi camium, i. surgentes, siue surgunt aduersum me.

Achihezer. Numeri. 1. & pri. Para. 12. Quamquam multis in codicibus corruptè legitur Abiezer, & interpretatur frater auxilijs, siue frater meus auxilijs. Est enim compositum ex achi, quod est, frater meus, & hezer quod est adiutorium, vt habes Abihezzer.

Ahila aliās Helchia, legendum est Chabilah.

Achichud pri. Para. 8. quamuis corruptè legitur Abiud, & interpretatur frater mi aenigmaticè loquere. Est enim compositum ex achi de quo dictum est in Achiah & Chud quod potest esse, & infinitiuum, & imperiu. Iech. 17. Chud. i. aenigmaticè loquere aenigma Achil, legendum est Chathil. Achilud. 2. Reg. 3. B. & 2. Re. 20. G. & 3. Reg. 4. B. Quamquam nonnulli codices Latini habent Ahilud & nonnulli Ahiloch, & potest interpretari frater nati, aut gentis, vel frater meus natus, aut gentis. Est enim compositum ex achi, quod est frater meus, & ludi natus vel gentis a lada, vt habes in ludin, & si deducatur a cheled, quod est, tempus, potest interpretari temporalitas, aut temporaneus.

Achim. Matt. 1. D. si scribitur cum cheth interpretatur fratres. Psal. 132. Habitare achim. i. fratres in vnum. Si verò scribitur cum caph, & nū in fine. i. achin, interpretari potest parabo. a chij, quod est preeparare, firmare. Psal. 88. Achin. i. preeparabo, vel firmabo semen tuum, & si scribitur cum coph, & men in fine interpretari potest stabiliam, statuam, confirmabo, a cum.

Achimahas. 1. Reg. 14. D. i. frater consiliarij aut frater meus cōsiliarij

LIBER INTERPRETATIONVM

liarius, siue frater consilij, aut frater meus de consilio, aut frater lignus, seu ex ligno. Et est compositum nomen ex achi, de quo dictū est in Achiah, & mahas quod potest deduci à iahas, quod est, consilere, vt habes in hus, vel deducitur ab hes, quod est, lignum, arbor, vt sit mahas quasi melles. i. ex ligno.

Achimān. Num. 13. C. & pri. Para. 9. C. i. frater doni, aut donationis, aut frater meus donauit vel preparauit. Est enim compositum ex achi, de quo dictum est in Achiah, & man, quod est donū: vt habes in man, & potest deduci à manah, quod est, donare, preparare, vnde potest interpretari frater donantis, aut preparantis, vel frater mi dona, aut prepara.

Achimelech pri. Reg. 21. A. & pri. Para. 24. D. & Psal. 51. Quamquam in plerisque codicibus corrupte legitur Abimelech, & interpretari potest frater regis, aut frater meus rex. Est enim compositum ex achi, de quo dictum est in Achiah, & melech. i. rex, vt habes in Abimelech.

Achimoueth pri. Par. 6. B. & nō Achimoth, id est, frater mortis, vel frater meus mors. Est enim compositum ex achi, de quo dictum est in Achiah, & moueth siue mauech, quod est mors. Psal. 77. Nō pepercit a maueth, id est, morte.

Achinoham, aliās Achinoem aliās Achinaam: Sed primum est rectum pri. Reg. 14. G. i. frater iucunditatis, siue pulchritudinis, aut frater meus decor, siue iocunditas. Est compositum ex achi, de quo dictum est in Achiah, & noham, de quo dictum est in Abinoham.

Achio in Haio. Achior, iudith. 5. A. Communitate interpretatur frater luminis, siue lucis, aut frater meus lumen, siue lux. Est enim compositum ex achi, de quo dictum est in Achiah, & or, quod est lux. Gen. 1. Er fuit or, i. lux.

Achirah, Numer. 1. B. Hoc est, frater mali, siue frater meus malus. Est enim compositum ex achi, de quo dictum est in Achiah, & rah malus. Gene. 2. Arbor scientiæ boni, & rah id est mali.

Achiram. Num. 26. E. i. frater excelsi, aut frater meus excelsus. Est enim compositum ex achi, de quo dictum est in Achiah, & ram, de quo dictum est in Abiram. Achis pri. Reg. 21. C. id est, vitis, siue profecto est, ac si scriberetur achies. Nam ac cum caph in fine est vitis, siue profecto, veruntamen, & ies est. Psal. 13. vt videat an ies, id est si, potest etiam exponi operari, & sic dicitur à casah cū puncto in sinistro cornu quod est operire, vel athiopem faciam, vt verbum formeret à eius quod est aethiops.

Achifachar. Para. 7. i. frater auroræ, vel frater meus mane quiescit. Est enim compositum ex achi, de quo dictum est in Achiah, & Sachar, quod est, aurora, vel Sachar, quod est mane querere, vt habes in Achur.

Achifamach, Exodi. 7. B. i. frater meus coniunxit, aut sustentauit. Est enim compositum ex achi, de quo dictum est in Achiah, & Samach quod est, coniungere, sustentare, stabilire. Exo. 29. vefamachi. i. & coniunget Aharon, & filij eius manus suas super caput vituli, & Psal. 2. quia dominus ismecheni, id est, sustentabit, aut stabiliet me.

Achisar. 7. Re. 4. A. Hoc est, frater meus cecinit. Est enim compositum ex achi, de quo paulo superius dictum est, & sar à sur, quod est, canere, vt habes in Abisur, & cū puncto in sinistro cornu sin potest interpretari frater principis, aut frater meus princeps.

Achitob, aliās Achitub, aliās Ahitub: Sed primum est rectum. Par. 6. A. & i. Reg. 14. A. & 2. Reg. 8. D. Quandoque tamen legitur Achitub, hoc est, frater boni, vel frater meus bonus: & si legatur Achitub, significat frater bonitatis, aut frater meus bonitas. Quamquam & thob, & thub inueniuntur, & substantiua, & adiectiua nomina. Ge. 1. Vidit lucē quod esset thob bona: & 4. Dabo vobis thub, id est, bonum, aut bonitatem terræ Aegypti.

Achitophel. 2. Reg. 15. B. Hoc est, frater rei inuisa, aut frater meus res inuisa. Est enim compositum ex achi, de quo dictum est in Achiah, & thophel à raphel quod est res inuisa Thre. 2. Prophete tui viderunt tibi falsa, & thaphel. i. inuisum, & si deducatur à naphal, quod est ruere, cadere, potest interpretari frater ruinae, aut frater meus ruina. Achlab. Iud. 1. F. quod corrupte legitur Alab, hoc est, la tabo, aut adipe inpinguabo: à chabai, quod est, lac, vel cheleb, quod est, adeps, vt habes Ge. 8. & Psal. 51. Achmetha in Egbathanis.

Acho in Haacho.

Achos in Hacos.

Achohach. Par. 8. A. Quamquam nostri codices habent Ahoe, vel Ahoi hoc est, spina à choach quod est spina, Prou. 26. C. Choach. i. spina ascendit, & sic Achochi. 2. Reg. 23. B. Achochites spina mea, vel spinosus. Achbor, aliās Achobor, aliās Aachabor, aliās Ahebor in Hachbor.

Achfah in Hachfah. Achfaph, Iehosua. A. i. auspiciabor, aut auspiciū, siue maleficiis afficiam à chafaph, quod est, auspiciū, vel maleficiū, vt habes Miche. 5. Auferam chefaphim, id est maleficiā, vel auspiciā, vt alij exponunt.

Achub, aliās Accub, quere in Hacub. Achumai. Par. 4. A. Hoc est, paratum aquarum mearum, & sic est compositum ex achu, quod est pratum, & mai à manim quod est aqua, ioh. 8. Aut crescere poterit achu, i. prati abique main, id est quis. Acupha in Chacupha.

Accus aliās Accus in Aachos. Achzib. Iud. 1. F. & Iehosua. E. hoc est, mendaciū, Miche. 1. D. mos Achzib. i. mendaciū & dicitur à cazab, quod est, mentiri.

Achuzam. pri. Par. 4. A. Quamquam nostri codices habent Ozā, hoc est, apprehensio, siue possessio eorum: dicitur enim ab Achaz de quo dictum est in Achaz. Achuyath. Gen. 26. F. Latina exē plaria habent, Ochozath, i. apprehensio, siue possessio. Gen. 47. Et dicitur eis Achuzath, id est possessio eorum, & 23. Date mihi Achuzath i possessionem sepulchri.

Ada in Hadah. Adad, in Hadad. Adad, in Chadad. Adada, in Hadhadah. Adadezer, in Hddahezer.

Adalia, Ester. 9. B. i. hauiam dominū, siue exaltabor dñm, & sic deducitur à dalah, quod est, haurire, & exaltare, & iah, quod est, dominus, vel paupertas, & sic dicitur à dalal.

Adam. i. homo. Gen. 1. C. Faciamus Adam, i. hominem. Potest etiam significare terrenū, aut rubeū, vt in sequentibus dicitur. Adamah, siue Admah. Gen. 20. C. & 14. & Hofe. 11. C. hoc est, terra. Gen. 1. Omne reptile Adamah, i. terræ.

Adami. Ieh. 29. C. hoc est, terra mea, aut terrenus, siue rubeus ab adamah, de quo dictum est, vel ab Edom, de quo suo in loco.

Adam, lege Adar. Adan, legendum est Adin.

Adan in Dom. Adar. Num. 34. A. & Ieho. 15. A. & pri. Para. 8. A. Quamquam Latini codices variant: Adom enim habent Adar, alij Addam, nonnulli Addoar, aut Adoar, alij Doran, & hoc etiam nomine appellatur mensis Februarius: interpretatio est magnus, fortis, aut pallium, quamquam magnus, siue fortis proprie dicitur Adar, & pallium addereth.

Adramelech, aliās Adramelech. Sed prius est rectum. 1. Reg. 19. G. Iesa. 37. Quamquam Latini codices habeant.

Adramelech, i. magnus, siue fortis rex, aut pallium, seu uestimentum regis. Est enim compositum ex adar, de quo dictum est in Adar, & melech, de quo dictum est in Abimelech.

Adarsa. Mac. 7. E. Nonnulli interpretantur testificans solem: & sic deducitur ab had, vel hed, quod est testimonium, aut testis: & cheres, siue charfah, quod est sol, & scribitur cum famech, ac si diceret Adcharfah, alij vero testimonium surdi, siue surdum, aut arantis interpretantur, & sic deducitur a charas cum sin, vnde sic cheres, quod est, surdus, & charas, quod est, artifex, & arans.

Adasa, lege Chadasa. Adazer quere in Hadarhezer. Adeodatus Latinum est, sed Hebraice dicitur Elchanan, vt suo in loco.

Adbeel, Gene. 25. B. & 1. Par. 1. J. nubes, vel vapor cum deo. Est enim compositum ex ad, quod est, vapor, vel nubes, quæ tamen proprie dicitur ed, Gen. 2. Ed, i. vapor ascendebat à terra: significat etiam contritionem, & perditionem, & afflictionem, & sic potest aliam habere interpretationem, videlicet contritio, aut perditio cū deo: & be, est in, & cū, & el deus, vnde beel, in deo, siue cum deo.

Adiada, pri. Macca. 12. E. Communitate interpretatur testimonij manus, aut præda manus, aut testimonium testimonij, & sic dicitur Abhadah, quod est, testimonium, & præda, & iad, quod est man? Ego interpretarē vscq ad testimonium vel fundamentū testimonij.

nij. Nam adi est vscq ad Psal. 103. Hadi. i. vscq ad vesperam, & etiam ornamentum, vt habes in Hadiel.

Adi, Lucae. 7. F. communiter exponitur testimonium meū, aut ornamentū meum, & sic legendū est Hadi, de quo habes in Hadiel.

Adihellege Adiel. Adin siue Addin, aliās addan, lege Hadin.

Adihaim, scribe Hadithaim. Adli, siue Adlai, lege Hadlai. Adma, in Adamali.

Admatha, Ester. 1. C. i. vapor mortis, vel terrestris, aut rubra, potest enim esse compositum ex ad, quod est, vapor, vt dictū est in Adbeel, & matha mors: vel dicitur ab adamah, quod est, terra, & rubra, vt est in Adamath.

Ado scribe Hido. Adoar, scribe Adar. Adola aliās Adolla, aliās Odollam quere in Hadulā, & Adolamites in Hadulami, & Adomim in Hadumim.

Adonibezec. Iud. 1. A. hoc est, dominus fulguris, aut dominus meus fulgur. Est enim compositum ex adoni, ab adon, quod est, dominus, Psal. 111. Quis adon, id est, dominus, & Exo. 21. Diligo adoni. i. dominum meum, & bezec, quod est, fulgur, vt habes in Bezec. Adonicam, Hezrae. 2. A. hoc est, dominus meus surrexit, aut domini mei iustus. Est enim compositum ex adoni, de quo dictum est in Adonibezec, & chā, quod est surrexit, aut furgens, & infurgens. i. hostis, & inimicus, vt habes in Achicam.

Adonides. Ezr. 8. E. Hebraice dicitur Tamuz de quo suo videloco.

Adonitam. 3. Reg. 4. A. hoc est, dominus meus excelsus, aut exaltat, vel dominus meus exaltauit. Est enim compositum ex adoni, quod habes in Adonibezec, & ram, de quo dictum est in Abiram.

Adoniath, siue adoniathu. 2. Reg. 3. A. hoc est dominus dñi, aut dominus meus, dñs, aut dominatio. Est enim compositum ex adoni, & iah, de quibus habes in Adonibezec, & Abiiah.

Adonidec, Ieho. 10. A. i dñs iustitiæ, aut dñs meus iustitia. Est enim compositum ex adoni, vt in Adonibezec, & sedec iustitia. Psal. 84. Sedec, id est iustitia, & pax osculetur sunt.

Ador. pri. Mac. 13. C. ab aliquibus interpretatur generatio, aut habitatio, & sic dicitur à dor quod est generatio. Psal. 9. Nō mouebor ledor, vador. i. in generationem, & generationem, vel à dur, quod est habitare, significat etiam dur struē, siue pyrā, Iechez. 24. etiam dur, i. struem ollium &c. Quamquam proprie imperādū est mordus. Nonnulli vero testimonium lucis, aut ignis interpretantur, & sic dicitur ab Hahab, & or, quod est, lux, & ignis, siue focus, vt habes in vt: Græce scribitur Δωρ, hoc est sine munere, ex à priuatiua particula, & δωρ, dona. Adrach quere in Chadrac.

Adramelech, lege Adramelech. Adulā, quere in Hadulā, & sic Adulamfocoh in Hadulāfoco.

Adoram. 2. Reg. 20. G. & 3. Reg. 12. hoc est fortitudo eorum, aut pallium, siue uestimentum eorum, & sic dicitur à dar, de quo habes in Adar, vel vapor excelsus, aut deuatus, & sic dicitur ab ed, de quo dictum est in Adbeel, & ram, de quo dictum est in Abiram.

Adumin. Ieho. 15. B. Tameij nostri codices habent Adomin: hoc est rufus, seu rubeus, aut terrenū effectū. Zechar. 1. E. qui adomin, id est rufus. Aduram, quere in Hadorā, aut Haduram.

Agab, quere in Chaghab. Agabus. Actu. 11. D. Si deducatur à Chaghab, interpretari potest locusta, vt habes in Chaghab, si vero deducatur ab haghah, potest interpretari organista, ab Hughab, quod est organū. Ge. 4. Vel infanus, aut amator. Exo. 33. Tancq carmē Haghahim. i. amatorum. Aghcharath. 19. hoc est, rectum fodiens ex agh, vt in Aghah, & charath, vt in Chareth.

Aghagh. Num. 24. B. hoc est rectum, vel solarium, à ghag. Iud. 9. Ascenderunt in ghagh rectum siue solarium, partem videlicet domus superioriorem, & ghaghi, siue aghaghites, testem meum, siue solarium meū. Ester. 3. A. Agar, & Agareus, quere in Haghah.

Aghē. 2. Reg. 23. vbi in plerisque habet Agge vel Age, & potest interpretari superbia, arrogantia, siue eleuatio à ghaah. Prou. 8. Timor domini odit malū ghaah, vegahonid est arrogantia, & superbiām.

Ageba, lege Ghabah. Aggeus, & Aggi, & Aggia, & Agith, quere in Chaggith, & Chaggiah Chaghith.

Agrippa Latinū est, & dictum putant, quasi ægre pedibus natus: hi enim proprie dicuntur Agrippæ quorum in nascendo nō caput, sed pedes primi extiterunt, qui partus difficillimè ægerimusque habetur: aliqui tamē ab ægro partu. dicitur Agrippas volunt, cuius piculi deprecādi gratia aræ statutę sunt Romę duabus carmentibus, quarum prima Berta nominata est. Prosa altera ab ægri peruersi partus potestate, & nomine.

Ahia quere in Aiah. Ahiath, quere in Haulah. Ahamoni, quere in Chachmoni.

Ahara, quere in Acharah. Aharel, quere in Acharchel. Aharon, Exo. 4. hoc est, montanus ab har quod est mons. Psal. 2. Super Siion har. i. montem sanctum eius radix, tamē est Harar, alij deducit ab harah, quod est concipere, & interpretatur concipiens, aut conceptus, nōnulli verò a tarah, quod est, docere, iacere, & interpretantur docens, aut faciens, sunt & qui interpretantur mons fortitudinis, aut mons fortis, & sic est ex har, & on deficiente alephi quod est, fortitudo, vt habes in On.

Ahaa. pri. Hezrae. 8. id est, ero, aut essentia ab haa, de quo habes in Hoham.

Ahaz, quere in Hachaz. Ahebarim quere in Hebarim.

Ahenremmon, quere in Hainrimmon. Aher, quere in acher. Ahi, quere in Achī.

Ahia, quere in Aia. Ahia, quere in Achiah.

Ahialon, quere in Aialon, & in Elon.

Achiam, siue Achian quere in Achiam.

Ahicam, quere in Achicam.

Ahias, quere in Achiah. Ahiel, lege Chiel. Ahiath, aliās Ahiath, quere in Eloth.

Ahiluth, aliās Ahilud, quere in Achilud.

Ahim, quere in Ham. Ahiman, quere in Achiman.

Ahimelech, quere in Achimelech.

Ahin, quere in Achain. Ahion, quere in Hion.

Ahira, quere in Achirah. Ahifar, quere in Achifar.

Ahibub, quere in Achibub. Ahuud, quere in Ahuud.

Ahiud, quere in Achichud.

Ahobban, quere in Achban.

Ahod, quere in Ohad, & in Eud.

Ahoi, siue Ahoi, quere in Achoach.

Ahoites quere in Achoach. Ahoti, quere in Eud.

Aholah, Iechez. 23. A. Quamquam nostri codices habeant Oolla, aut Oola, hoc est, tabernaculum, vt habes in Ohel.

Aholiab, Ex. 31. B. hoc est, tabernaculum patris, siue tabernaculum meum pater. Est enim compositum ex aholi, ab ohel, de quo dictum est in Aholah, & ab de quo habes in Abram.

Aholibamah. Iechez. 23. A. hoc est, tabernaculum meum in ea. Est enim compositum ex aholi, & bah, quod est, in ea.

Aholibamah. Gen. 36. A. hoc est tabernaculum excelsi, siue tabernaculum meum excelsum. Est enim compositum ex aholi, & bamah, de quibus habes in Aholiab, & bamah.

Ahumai, quere in Achumai. Ahur quere in Hur.

Aiah. Gen. 36. C. & 2. Reg. 2. B. i. vultur. Leui. 11. Miluum, & Aiah, id est vultur.

Aialon, Ieho. 19. C. & pri. Par. 8. B. hoc est, quercus, siue fortitudo, a ut ceruius. Potest enim deduci ab aial, quod est, ceruus, vt habes Psal. 41. Sicut aial, i. ceruus &c: vel ab eial, quod est, fortitudo, potentia. Psal. 87. Sicut vir cui non est eial, vel deducitur ab elon, quod est, quercus, vt habes in Elon.

Ailan quere in Elan. Aim, siue Ain, quere in Hain.

Aion, quere in Haion. Aioth quere in Ehud.

Aliud, quere in Achichud. Alaa, aliās Ala, quere in Chelch.

Alab, quere in Aclab. Alamarath, quere in Halemeti.

Abialbon, quere in Albialbon.

Alchath, quere in Chelath. Alchimus, vel potius Alimus, scribitur enim i. Mac. 7. A. Alimos, & potest interpretari fortis, siue robustius ab ali, quod est, robur, fortitudo, vt habes in nostris Ifagogis Græcis. Ale, quere in Chelach.

Alleuia, quere in Halleluiah. Aleph interpretatur mille, doctri-
na, bos, Nume, 31. Sedecium Aleph, id est, milia. Pal. 8. Ques, & ala-
phim. i. boues. Alaph etia est docere. Pro. 15. Ica lephi. i. docebit.

Appelles Rom. 16. B. Graece eἰρησ, ἠδὲ. hoc est, a mulcra,
& .i. priuatiua particula, quasi sine mulcra, Quae sunt qui inter-
pretantur expellens, abigenis. Apia, siue Appia ad Phil. A. Grae-
ce scribitur εἰρησ, Appia quasi paternitas si deditur ab a. i. p.
φωσ, εἰρησ, quod est pater. Quanc sunt qui interpretantur pducēs,
aut pullulans: deducentes εἰρησ: quod est germino, pullo suum.

ruadi. Aradus. i. Mac. 15. D. Graece scribitur ἀραδῖς. Si nomē sit
Hebraicū interpretari potest, vt aruad. Araph, als Araphth,
quere in Arpad. A raia, quere in Harhaiah. Aram. Gen. 10. &
pri. Para. 2. C. & 7. G. & Pal. 59. pro quo communiter habetur Sy-
ria, interpretari potest cellitudo, siue excelsa a ram de quo dictum
est in Abiram. Aram quoq Chaldaicē est eleuatur, exaltatū, Qui-
dam deducunt ab arat, quod est, maledicere, & interpretantur ma-
ledictio eorum, & si deducatur ab arah collectio eorum, siue col-
legit eos non aburdē interpretari potest, vt habes in Ara. Aram,
siue Aran. qre in Haran, & Oren. Aran, Gene. 36. D. &
pri. Paral. 1. & 2. Prima litera scribitur cum aleph, & interpretari po-
test collectio, aut maledictio earum, ab arah, vel arar, de quibus di-
ctum est in Ara, & Aram, & si nun litera ponatur vice men, inter-
pretari vt Aram. Aran. Ruth vltimo lege Ram.

Almon, & Almoth, quere in Halmon, & Halemeth. Aloes,
quere in Haloches. Alon. i. Para. 4. i. quercus. Gen. 35. Subter
alon. i. quercum. Alphrus. Matt. 10. potest interpretari millefi-
mus, doctus, bouinus: ab aleph, de quo dictum est in Aleph, qua-
quam sunt qui interpretantur alpheus, tanq Halpeus, id est, super-
os, ab hal, quod est, super, & peh, quod est, os oris, secundum Grae-
cam etymologiam potest interpretari inuictor, aut inquisitor ab
ἀλφω siue αλφω quod est inuenio, vel αλφω quod est, inquirō.

LIBER INTERPRETATIONVM

dolebo, aut plangam à rad, vel radah. Psal. 41. Arid. i. condelebo, (vel plangam) in sermone meo.
Aridatha, Ester. 9. B. i. leo legis, ex arj, vt in Ari. & datha à dath quod est lex. Hezræ. 7. Scribe datha i legis vel collectio, aut maledictio legis, ab arath, vel arar vt in Ara.
Ariel, pri. Par. 11. E. Hezræ. 8. C. Iesah. 20. A. Iechez. 47. E. i. leo deus aut leo dei, vel leo fortis, aut leonis fortitudo, & homo fortis, vt leo, ex arj, & el, vt in Ari, & Abiel.
Arieh billylabu, aliàs Aripsh, sed prius est rectum. i. leo. Psalm. 7. Ne forte rapiat vt arieh. i. leo animam meam.
Arim, aliàs Arân, alias Erem. scribe Charim, vt in Charim.
Arimathia, aliàs Armathia. Mat. 27. D. i. deponens, vt diuus interpretatur Hieronimus, vel leo mortuus dñi ex arj, & meth, & iah, vt in Ari, & chafarmauth, & Abijab, Vel lux mortis domini, ab or, vt in Achior & c. vel suscitans donum domini aut domino ab iur, vt in Hiram, & mathan, & iah.
Arioch, aliàs Ariorh, aliàs Erioth, aliàs Erioch. Sed primum est rectum. Ge. 14. A. Iudic. 1. C. Daniel 2. B. Et interpretari potest iogus aut procerus, aut iogitudo siue proceritas, Et sic deducit ab arach quod est elongare, vt in Arach. vel leninus ab arj, vt in arj.
Ariopagita, scribe Aropagita, & sic Aropagus. Actum. 17. E. Aropagita interpretari potest, de vico Martis, & Aropagus. Martis villa. & prius enim Græcis est Mars, & πῶρος, villa, & tumultus, Eterat locus Athenis vbi sitabat iudicium sanguinis dicatus Marti qui putabatur præfesse sanguini fundendo.
Ariph, in Arieh, & Chariph.
Arisal, Hezræ. 9. B. id est, sponsi mei, ab aras quod est desponsare, Deut. 20. Quis est homo qui aras, id est, desponsauit mulierem, Chaldaicè aras, est venenum, & hortulanus.
Aristarcus, scribe Aristarchus, Ad Colof. 4. B. i. optimus princeps, & prius enim Græcis est optimus, & ἀριστος, princeps.
Aristobolus, scribe Aristobulus. 2. Macca. 11. B. id est optimus consultor, aut optimum consilium, quasi ἀριστος συνέβουλος.
Arma in Horma aut Chorma.
Armenia, Hebraicè Ararah vt in Ararah, Armenia verdè Græcis est congruitas, ἀρμωνία, congruus, sed in aliquibus codicibus Græcis est cum ἀρμονία. i. aiparatonis nota. Harmon in Harmonah, & Chardmon.
Armoni. 2. Reg. 21. B. i. palatium meum ab armon. Ista. 12. Armoni. palatium dimissum est.
Arman pri. Par. 13. D. id est, clamabo, prædicabo, exultabo, aran, vt in præ, vel dicitur quasi varonan, i. arca eorum, ab aron, vt in orem, Vel collectio, aut maledictio filij, aut posteritatis, ab Arah, vel Arar, vt in Ara, & Nun.
Arnapheth in Carnepher. Arnon. Numeri. 22. F. interpretatur vt Arnâ. Arnô Nu. 21. D. scribe Har. vt in Har. Arod, aliàs Arad scribe Charod. Arod, pr. Par. 8. B. scribe Harad.
Arod Numeri. 26. B. interpretatur vt Arde. Arod aliàs Aridi. 2. Reg. 3. D. in Charodi. Arod. Gene. 46. B. interpretatur vt Arde. Harodites, in Harodi. Aroer, in Haroher. Areorei ta, aliàs Areoreithes, in Haroeri. Aromath in Charumath.
Arori, Arorites, in Arari, & Ararithes. Aroseth, in Caroseth, Arorithes, scribe Arari, aut Ararites. Arphad, aliàs Araphath, sed prius est rectum. 4. Reg. 18. G. Iesah. 10. B. i. sulciam à raphah. Cant. 2. Raphduni. i. sulcite me. Vel lux redëtionis, ab or, & padah, vt in Achior & pedaiâ. Arphaxath, aliàs Arfaxat, aliàs Arphaxat scribe Arphachad. Ge. 10. C. i. fanatio sicut vberis, siue mômille Raphah vt in Raphael, & che sicur, & sad vber, mômilla. Thren. 4. Nudauerunt saci. i. mammâ, vel lauans, aut leuiens, seu debilitas quasi de populacionem, à rapha memorato, vel raphah, vt in Haraph, & sad à Sadad, vnde sod prædatio, de populatio.
Ariph. 3. Regum. 16. C. i. in terrâ, vel ad terram, ab eres. Genes. 18. Et proftrauit se ariphah in terram, & mutato aleph in he, placebo, à rafah vt in Rafim, aut complacere, aut complacentia, si verdè deducatur ab arar, quod est maledicere, vel arar, quod est, colligere, & fa à isa, quod est exte, potest interpretari maledictio, vel collectio extens. Arfa. Hez. 2. C. & Neche. 7. E. & 12. lege Charfa.
Arfaces, primo Maccab. 24. A. & 25. D. & Act. 13. à plerisq

interpretatur eleuans scutum aut eleuatio scuti, ab alijs follis vomitus. Græcè scribebat εἰσποῦς, & prior interpretatio est secundum Græcam etymologiam. Nam εἰσπος Græcis eleuatio, & σκος scutum, altera verdè ab Hebræo sumitur. Nam cheres, & charfa Hebræis est fol, vt habes in cheres, & cha ah est vomere, vt habes in Cheua.
Artabe, Dani. 1. A. & 2. B. Græcè mensura est Perfica, vt est in Etymologico, quæ Græcè dicitur ἀρτάβη, i. modius.
Antaxerxes, siue vt scribitur Hezr. quarto Artachasfa, à plerisq interpretatur seruator ligitur, siue gaudij, & sic deducitur à rathac, quod est feruere, bullire, vt habes iob tricesimo. Interiora mea rurechu, id est, efferebuerunt, & sas, quod est gaudere. Deuteronomij. 28. Sas. i. gaudium est dominus & c. Alij interpretantur lumen festinans ponere, & sic deducitur ab or, quod est lumen, & chas, quod est festinare, & sath, quod est ponere.
Artemas ad Titum tertio. D. Græcè ἀρτεμης, sunt qui interpretantur integer, aut incolumis, vel venustus. Nam ἀρτεμης, Græcis est integer, incolumis, venustus, fidus, alij vero Dianam, siue lunam interpretantur quod ἀρτεμης, Græcis sit Diana.
Aruphed, aliàs Aruphet. 1. Par. 7. G. lege Charnepher.
Arum, & Arus quære in Harum, & Charus. Afal. 1. Par. 7. E. lege Haiash.
Asa. 3. Reg. 15. B. & 2. Par. 14. A. Si deducatur ab ason, quod est mors, Exo. 21. Et nō fuerit subsecura a son. i. mors potest interpretari mortale Syriacè interpretatur medicus.
Afaba, lege Chafabaih.
Afiaba, siue Afabias, quære in Chafabiah.
Afac lege Chucoc.
Asadi, siue Asadias, quære in Chafadiah.
Afael, quære in Hafael, & in Chael.
Afaia, quære in Hafaiâ.
Asalephum, quære in Hallsalephonij.
Asaliahu. 4. Regum. 22. A. Quancq Latini codices variant, quidam enim habent Asia vel Asaias, alij Asias, nonnulli Ezechia, & interpretari potest apud dominum, ab esel, quod est apud, & iah, quod est dominus, vel referuauit, aut abstulit, aut magnificauit dominus, ab asai, de quo dictum est Asel.
Alama, quære in Asima, & Asina.
Afan in Hafan.
Asana in Hallsennah.
Asaph. 1. Par. 4. C. hoc est, cōgregauit, collegit, addidit defect. Ge. 30. Asaph. collegit. i. abstulit opprobrium meum.
Asaradon, siue Asaradan, aut Asarchadon in Esarchadon.
Asarel. 1. Par. 4. hoc est beatus deus, aut beatitudo dei, ab Aser, & El, de quibus habes in Aser, & Abiel.
Asarelah. 1. Paralip. 25. A. Hoc est, beata quere, aut dixerit querum, Est enim compositum ex Aser, quod est beatus, aut beatitudo, & Elah, quod est quere, vt habes in Elah.
Asarmath, siue Asarmoth, quære in Chafarmaueth.
Asaro. iudicij. hoc est memora, beatitudines, Græcus vide in Aser. Codices Latini mendose habent, Astaroth.
Asarsulal, & Alarsulim, & Asalonthamar, & Asbal, quære in Chafarsuhal, & Chafarsulim, & Chafalonthamar, & Aibel.
Asbain, quære in Hallsabaim.
Asbel, Gen. 4. C. & pri. Para. 8. A. & Nu. 26. E. Quauis Latini codices multum variant, Quidam enim habent Asbal aliàs Azbel, nonnulli Azhel, hoc est semitam tenebo, aut colligam spicas quasi Asbil à Sebil, qd est, semita, aut Siboleth, quod est, spica, vt suo habes in loco, vel ignis conuolvens aut confundens, & sic deducit ab es, quod est ignis, & balah, quod est, veterascere, consumere, vel balal, quod est, confundere.
Aschelon. Iudij. 4. D. hoc est, appello, siue pōderatio, siue ignis ignominie. Potest enim deduci a sachal, qd est, apprehendere, siue ponderare vt babes in Sechel, vel ab es, quod est, ignis, & chalon ignominia. Pro. 11. Vbi fuerit superbia ibi erit chalo. i. ignominia, & sic Aschelon, siue Aschelonica. Ieh. 13. A. Interpretatur appensio, vel ponderatio mea, aut ignis ignominie mee.

Afchenaz

NOMINVM HEBRAICORVM

Afchenaz. Gen. 10. A. Irme. 9. C. Hoc est ignis, quasi sparus, siue aspersus ab es. id est, ignis, & che quasi, sicut, & naz à nazah, quod est aspergere. Latini codices habent Afchenez, aliàs Afenes.
Aschur. 1. Par. 2. D. & 4. Tamest mendosissimi nostri codices habent Assur. Hoc est, denigrabo, à Sachar, vel noialiter denigratio. Aut ignis nobilis, ab eis ignis, & chur nobilis.
Asdod. Ieh. 11. Quancq nostri codices Latini habent Azotus, hoc est, prædator, uasibo, aut prædatio, uasitas, à Sadad; vel ignis dilecti, aut patris, ab es, quod est, ignis, & dod, dilectus, paterus.
Asdebaim, & Asdebia, & Asdebona, siue Asdebia & Asdecha, & Asse din, quære in Hallsdebaim, & Chafabiah, & Hafiddim.
Aledoth. Ieh. 10. C. & 12. & 13. Hoc est effusiones, deducta, aut campestris, ab ala quod est effundere.
Afel. 1. Par. 8. D. Hoc est, apud, siue iuxta, ab esel, quod est, apud vel referuatio, ablatio, magnitudo, ab asal. Gen. 27. Nonne asalta. i. referuasti mihi benedictionem, & Nu. 21. Vg asalti, id est, & auferam de spiritu tuo. Alij quocq dicitur magnus. Exo. 24. et asale, id est, magnates, siue maiores filiorum Israel.
Asen, siue Afen, & Asema, & Afemona, & Afemoth, & Afen, & Asena, siue Asena, & Asenaphar, & Afenes, siue Asenez, aut Alened, qre in Hafem, & Hafem, & Hafina, & Hafmonah, & Chefmô, & Hafna, & Hallsenuah, & Hanaphar, & Hallsanah.
Aser. Gene. 30. B. id est, beatus, aut beatitudo, vnde nominis rationem exposuit mater Leah, dicens eodem capite pro ovis, id est, beatitudine mea, vel potius beatificandum me quia isruini, id est, beatam me dicent. Filice, & vocauit nomen eius Aser.
Aser. Exo. 6. scribendum est Aser. Aserim, & Asermoth, & Aseroth, & Aser sual, & Aseroth, & Asergadda, & Aserua, qre in Chafirim, & Chafarmauth, & Chaferoth, & Chafar Chafarsula, et Aledoth, & Chafargadda, & Chafarsula. Asia. Act. 16. A. Græcis est similitudo asia, & potest interpretari coenosa, siue limosa vt nonnulli sunt interpretati, ab ali quod est sordes. Asia siue Asias, aut Assia, lege Asaliahu, vt suo in loco.
Asidexi. 1. Mac. 7. B. & 2. Mac. 14. 4. A. Hoc est ciconiæ, vel vt alij interpretantur milia, aut Herodij, & sic deducitur à casidah. Levi. 11. Et calidala. i. Ciconiæ, vel herodionem, vt transfuit Hiero. Quancq Irme. 8. & Zechar. 5. transtulit milia. Ego potius interpretarer misericordes si prima litera scribatur cū cheth à chafid, quod est misericors. Proue. 11. Retribuit animæ suæ vir chafid. i. misericors. Alij interpretantur venantes, & sic deducitur à sad, siue sod prima litera existente Sadi.
Asiel, in Hallsiel.
Asim, lege Chusim.
Asima. Quamuis codices Latini habeat Asuna, vel Asuma, aut Asama, hoc est, delictum, ab asam, quod est delinquere. Nume. 5. dabit ei in quem asama. i. deliquit. Asinæus, & Asiongaberim, Hafmi, & Heliogaber. Afir, aliàs Afer. 13. Primus est rectus. Exo. 16. D. & pri. Paralip. 6. C. interpretatur victus, ab asar, quod est vincire, ligare. Psal. 78. intret in conspectu tuo gemitus asir. i. victi. Syriacè verdè in interpretatur prohibitus, vt habes. Nu. 11. in Targhum.
Asia, lege Asaliahu.
Asmauth, lege Hazmauth.
Asmodeus. Tho. 3. B. Inuenio interpretatum facturæ iudicium, vel blasfatio iudicantis, & sic dicitur ab Hafah, quod est facere, vt habes in Hafael, & dan, quod est iudicare, vt habes in Dan, & sic debet scribi Hafmodeus, sunt qui destructorem, dissipatorémue interpretantur, & sic deducitur à samac cum sin, qd est dissipare, dissipare, vt habes in Samed. Alij verdè delicti mensuram, & sic deducitur ab asam, quod est delinquere, vt habes in Asima, & madad, quod est mensurare, vt habes in Hamdatha, sunt qui ignem mensurans interpretantur, & sic dicitur ab es, quod est ignis & madad prædicto. Asimoth, lege Hasmauth. Asnaa, quære in Hallsnaah.
Asnah. Ieh. 13. Hoc est, mutabo, siue mutare faciam, & sic deducitur à sanah. Psal. 88. Non asannet. i. mutabo. Afob lege Chahub. Afom, lege Chafum.
Afolm, lege Hefem. Afom, aliàs Afon, lege ofem. Afom, vt

potius Afson. Act. 20. C. & 27. C. scribitur Afson, & potest interpretari propé, aut cith. Afoph, & Afor, qre in Hafuah, & Chafor. Afor. i. Macca. lege Nasor, Græcè enim scribitur, vāsoφ & si deducatur à nasar cum fadi, potest interpretari custodire, aut custodi. Si verdè scribatur cum sin, à neser, quod est aquila, potest interpretari aquilinus. Aforadan, quære in Esarchadon.
Aornoba, quære in Chafarchadathah.
Aspenaz. Daniel. 1. A. Quancq nonnulli codices Latini habent Afchenez, & potest interpretari steruus aspersum, ab aspoth quod est steruus. 1. Reg. 22. Daspoth. i. stercore eleuat pauperem, & naz à nazah qd est spargere, vel pharetra sparfa, ab aspah, quod est pharetra. Iob. 39. Super ipsum sonabit alpa, i. pharetra, & naz prædicto.
Aspatha, hoc est congregatio siue ad congregationem, ab Asaph, quod est congregare, vt habes in Asaph, vel consumptio, aut ad consumptionem ab eodem verbo, quancq Latini codices habent Eosphatha.
Asra. 2. Par. 34. lege Chafra.
Asrael, aliàs Aserehel, lege Asarel.
Asarel. 1. Par. 22. lege Hazarel.
Asriel. Num. 26. D. & 11. Par. 7. C. & Ieh. 17. A. Quancq nonnulli codices habent Efriel, aut Hefriel, hoc est beatitudo mea de, aut intuitus meus deus, aut dirigens me deus. Dicitur enim ab aser, & el de quibus dictum est in Aser, & abiel.
Asfari, lege Achastari.
Astaroth, & Astoroites, aliàs Astarotites, quære in Astaroth, & Hasteratites.
Astaroth. Iudij. 3. lege Asaroth.
Astaroth. Nume. 32. & Ieh. 46. & 48. lege Hatharoth.
Astarten, aliàs Asterthen, aliàs Astarchen, aliàs Astorchen lege Hasteroth.
Asfyages Græcè asfyages, potest interpretari cluitatis ductor, vel lux. Nam Græcis est vrbs, siue ciuitas, & ἀσφύς ducor.
Asub, aliàs Assub, aliàs Aseb, lege Chafub.
Asuerus, quære in Achafueros.
Asuna, aliàs Asuma, aliàs Asama, lege Asima.
Asum, quære in Chafum. Asupha quære in Chafupha.
Asur, siue Assur. Gene. 10. B. Hoc est, grallator, aut conspactor, director, beatus ab Asar, quod habes in Aser, & sic Asurim. Gen. 25. A. Nu. multitudinis grallatores, & c. Nostri codices cōmuniter habent pro Assur, Assyriam, vel Assyrium, numero multitudinis Assyrij. Assur. pri. Par. 2. & 4. legendum est, Aschur.
Atach, quære in Hatach. Athad. Ge. 30. B. i. ramnus, siue caruus. Iud. 9. Dixeruntq omnia ligna adathad. i. ramnum.
Athalia, siue Athaias, & Athalai, & Athalia, quære in Hathalah, & Hahlai, & Hathalah. Attalia. Act. 14. Græcè scribitur ἀτταλία si Græca sit vox potest interpretari augmentum, nutrimentum. Nam ἀτταλία Græcis est augeo, adolesco, nutrio cum cura.
Attal. Græcis est ἀττάδος, hoc est, auditus, aut nutritus à prædicto verbo ἀτταλία. Athana, in Ethni.
Athar, & Athara, & Atharoth, & Athath, quære in Hether, & Hatharath, & Hatharoth, & Chethath.
Athene. Act. 17. D. Græcè scribitur ἀθηναί, quasi minervales, à Minerua quæ Græcè dicitur ἀθηνά, i. ἀπό τοῦ ἀθηναίων νοῦν. i. à videndodo, vel specularando intellectu, vt plerisq asserunt sic appellata.
Athenobius. pri. Maccabæo. 15. E. Græcè ἀθηνόβιος, & potest interpretari Mineruæ arcus, aut vita, seu victus. Est enim compositum ex ἀθηνά quod est, Minerua, & βίος, quod est, arcus, vel βίος, quod est, vita victus.
Ather. Hezræ. 12. A. & Nech. 7. C. Hoc est, clausit, aut claudens. Psal. 51. Ne reatha, id est, claudat super me puteus os suum. Ither quoq ab eodem verbo appellatur, qui manu sinistra vitur, q materna lingua dicitur mancino, vt habes. Iudij. 3.
Aterfatha, quære in Thirfatha.
Athil, & Atipha aliàs Atupha, & Athitha & Amatha & Athipha, aliàs Atupha, & Athus, qre in Chathil, & Chatitha, & Chumtha, & Chatipha, & Chatus.

Barach, siue Barac cum coph in fine. Ioh. 19. C. & Iudic. 4. A. hoc est fulgur, aut fulgurans. Deute. 32. Si auctore ut barac. i. fulgur &c. Iech. 22. limian lebarac. id est, ad fulgurandum, vel fulgendum. Alij interpretantur in vanum, siue in vacuum, ex ba, quod est in, & rac quod est vanum, vel vacuum, vt habes in Racha. Sed prior interpretatio est melior.

Baracha, pri. Par. 12. A. lege Berachab, hoc est benedictio. Gen. 27. An non referuasti mihi berachab. i. benedictionem.
Barachel, lege Berachel. Iob. 31. A. i. benedic deus, aut benedixit deus, vel benedictio dei. Est enim compositum ex Berach. Genes. 24. Dns berach. i. benedixit Abraham, & ei, de, vt habes in Abiel, vt piscina dei, vt in Barachia. Barachia, lege Berechiah, Iefahiah. 8. A. & Iechezechel, pri. A. hoc est benedictio, aut piscina domini, vel benedixit, aut benedictio domino. Est enim compositum ex berach, & iah, de quibus dictum in Barach, & Abiiah, & 2. Reg. 2. i. lucta berechah. i. piscinam. Barad, alias Barath, lege Bered, siue Barad, Gene. 16. D. & 1. Paralip. 7. D. Hoc est, grandio quasi barad. Pfal. 17. Barad. i. grandio, & carbonis ignis, vel in descensu, aut in dominio, & sic est compositum ex be, vel ba, quod est in, & red, a iarah, quod est descendere, vel a rad, vel radah, quod est dominari.
Barata, lege Beraiah, hoc est, crea domine, vel creauit dominus, aut creatura domini, a bara, quod est creare, vt habes in Bethra, et iah vt in Abitah. Potest etiam simpliciter interpretari creatio.

Barafa, 1. Macca. 5. C. Hoc est, filij facturæ, aut filius fecit, & sic est compositum ex bar, quod est filius, vt habes in Bariona, & Hafah, quod est facere, prima cum hain, & vltima cum he. Alij interpretantur in egestate, siue paupertate, ex ba, quod est in, & rah, a res, qd est egestas, siue paupertas, vt habes in res. Sunt qui interpretantur in cursu, aut in currendo, a ba, & ras cum fadi, quod est currere. Alij interpretantur, cum voluerit, seu cum placuerit, a ba, & rah, cū fadi, & he in fine, quod est velle, & complacere, vt habes in Raliu.

Bared, siue Barath, lege Bered vt in Barad.
Barcom, in Berchos. Barchum, in Beromi.
Baria, lege Bariach. 1. Paralip. 3. D. Hoc est vectis, vel fugitiuus, vel transiens vt vectis a latere in latus, Exod. 26. & beriach. i. vectis, & c. Iob. 26. Coluber, bariach. i. transiens vt vectis, & Iefah. 43. Et descendere faciam barchim. i. fugitiuus, vel ligatos vectibus. Alij interpretantur Bariach quasi barec. i. in odore, ex ba, quod est in, & reach, quod est odor, vt habes in Iara secundo.

Baria, alias Bara, alias Berie, alias Brie, lege Berihah. Gen. 46. B. & Nume. 29. E. Et pri. Par. 7. E. & F. & 8. B. & 23. B. Hoc est in malo, vel propter malum. Vnde. 1. Par. 7. redditur ratio nominis, & vocauit, inquit, nomen eius berihah, berahah. i. propter malū qd fuerat in domo eius.

Barion, aliis Barieu. Act. 17. B. Græcè legitur βαριωνος quod qui dāmonare dicunt filium Iesum. Alij verd quasi grauis, i. inimicus Iesu, compositum putantes nomen ex βαριος, quod est grauis, et Iesus. Alij nequitia, seu malicia ex ba, quod est in, & rigah, siue rahah, quod est malum, vt dictum est in Baria secundo. Sed in textu est interpretatum elymas, quod suo habes in loco. Sunt etiam qui maleficum, aut magum interpretantur, quod Græcè non quadrat scriptioni.
Bariona, Matt. 16. C. Scribe Barionah tryllabum, hoc est filius, vel frumentum columbæ. Est enim compositum ex bar, quod est filius, frumentum, & mūdus, siue purus. Hez. 5. Zechariah bar. i. filius addo. Gen. 41. Ad emendū bar. i. frumētū. Iob. 11. bar. i. mūdus sum in cōspicu tuo. Ionah verd est colūba, vt habes in Ionah.
Barnabas, Act. 4. G. Est interpretati filius cōsolationis. Alij interpretantur quasi Barnabi. i. filius prophete, nonnulli verd filij eructantis, siue loquentis, a bar, & naba cum hain in fine quod est eructare, loqui. Prou. 18. & torrēs noheah. i. eructans.

Barlabas, Act. 13. D. & 5. G. Hoc est, filius reuerfiois, aut cōuersio nis, aut iuramēti. Pot em deduci a bar, qd est filius, & lab, qd est reuertit, & cōuertit, vt habes in Isab; vel a labah, cū hain in fine quod est iurare, vt habes in Erafabee.
Bartimæ, Marci. 10. G. Scribe tur qd est in uocis, & interpretatur filius cæcus aut cæcitate teste diuo Hierony. super Marrū, & dicit nomen esse corruptū, & debere scribi Barcemia, aut Barameus, & ecce nomē Syrū, bar em est filius vt di

cum est in Bariona, & Semaiah cæcitas. Alii verd interpretantur filium honoris & sic est compositum ex Hebræo, vel Syro. i. bar, & 7. Græco, quod est honor. Sunt qui interpretantur filium admirantis, aut frumentum admirabile, vel puritas admirabilis, ex bar, vt in Bariona, & tamah, quod est admirari, vt habes in Iethmah.
Bartholomæus, Matt. 10. A. i. filius suspendentis aquas, vt diu interpretatur Hieroni, & sic deducitur a bar, de quo dictum est, & thalath, quod est suspendere vt habes in Iethala, & maim, quod est aqua, vt habes in abelmaim.

Barthaith, in Barzaith.
Baruch, Irme. 3. 6. Hoc est benedictus. Pfal. 30. Baruc. i. dominus Barzaith, alias Barthaith, lege Birzaith. 1. Pa. 7. F. & G. Hoc est filius, aut frumētū, vel puritas anguli, ex bar, vt in Bariona, & Zauith, quod est angulus. Pfal. 143. Filij eorum sicut Zauith, id est, anguli, cuius singulare est Zauith. Barzilai, in Bezilai.

Bafala, lege Bahafala, vt in Baafa.
Bafa, Gen. 14. A. lege Berah, hoc est, in malo, siue in malefaciendō, ex be quod est in, & rah quod est malum, vt habes in achirah.
Bafala, pri. Par. 1. 6. C. Scribe Bahafalah, hoc est, dum faceret dominus, aut in factura domini, aut opera domini, ex be, quod est in, & hafah, quod est, facere, & iah, quod est dominus, vt habes in Bafala, & Abiiah. Bafamath, in Bafamath.

Bafan, Deuter. 3. A. i. pinguis. Pfal. 77. Mons dei mons Bafan. i. pinguis. Alij interpretantur quasi Bafani. in ebore vel dente ex ea ba, quod est in, & fen, quod est ebur, & dens, vt habes in fen, vel in muratione ex ba, & sanah, quod est mutare, vt habes in sunā, vel in dormitatione, vel potius somno, a iafan, quod est dormire, vnde & fena somnus, vt habes in Bethfan.

Balcama, pri. Mac. 13. D. Græcè scribitur βακαμα. i. bafama, & interpretatur a plerisque confusio, aut pudor, aut erubescētia iræ, vel caloris, & sic dicitur a bas, quod est confundere, & pudore affici. Pfal. 21. Non bos. i. i. sunt confusi, & pudore affecti, & chema, quod est ira, a iachan, Iefahiah. 27. Chemah, i. ira non est mihi, vel a chammam quod est calefcere, vnde & sol a calore appellatur chamath. Iefah. 24. Confundetur Chammath. i. sol.

Balchath, alias Bechath, scribe Bofcath. Iefosu. 15. E. & 4. Reg. 22. i. pasta a balc, quod est, pasta. Exod. 12. & coxerunt Balc, id est, pestam, vel consumptio a balc, quod est consumere. Deuter. 8. & pes tuus non balcath, id est, fuit consumptus, vel in angustia, aut afflictione a ho pro bi, quod est in, & fathath, quod est afflictio, seu angustia.

Balemth, aliis Balamath, alias Befamath, Genes. 26. G. & 36. A. scribe Bofmath, hoc est aromatizatio, a besem, quod est aroma, vt habes Deute. 30. vel cōsulio mortis, a bas vt in Balcama, & math mori, vel in positioe quali bismath a bi quod est in, & sam, quod est ponere, vel in desolatione, a samam quod est desolare.

Basliuth, in Besluth. Baslorh, in Besluth.
Bathanim, in Bethanim. Bath in Bathus. Bather. Cant. 2. corruptè legitur Bethel, vt habes in Bethel. Bathuel, Gen. 22. D. & pri. Paralip. 4. E. lege Bethuel, hoc est desolatio dei, a Bathah, qd est desolare. Iefa. 5. Poneam eam bathah, id est desolatā, vel a ba, qd est manere Chaldaice. Gene. 24. & berthi. i. manserunt, & 28. similiter in Targhum, & bathi. i. mansit. & sic potest interpretari mansio dei, vel a bath, quod est filia. Exod. 22. Accepit bath. i. filiam Leui, & sic interpretari potest filia dei, vel bathus dei a bath, vt in Bathus.

Bathus, Iez. 45. D. Hebræis est Bath, quod est genus mensuræ li quidorum, quā diuus Hie. nunc batū, nunc lagunculā interpretat.
Bauranites, in Bacharuni.
Baurim, alias Bahurim, in Bachurim, Bazzatha. Esther. 1. scribe Bizta, hoc est contemptus thalami, & sic dicitur a bazah, vel buz quod est contemnere. Numer. 15. Verbum domini bazah, id est cōtemplit, & thalamus, vt in Thara, vel direptio thalami, a bazaz, qd est diripere.

Baziothia, Iefos. 15. E. lege Beziathia, vel potius Biziothia, hoc est despectiones, aut contemptus, vel despectiones domini, aut direptiones. Potest enim deduci a bazah, aut bazah quæ habes in Bazzatha.

Bea, lege Behan, hoc est, in humilitate, vel afflictione, aut seumio, aut responsione, ex be, quod est in, & hanah, de quo habes in Ana.
Bebai, Hez. 2. A. hoc est, pupillæ meæ a babath, quod est pupilla. Zech. 2. Tanger babath. i. pupillam oculi mei.
Bebemini, in Ebenini.

Bechechia, alias Becheia, alias Becheias, lege Bacbuchiah. Nech. 21. Choc est gutturm testaceū, aut metreta, siue œnophorū domini, a bacbuc, quod prædicta significat. Irme. 19. Posside bacbuc, quod diuus Hierony. lagunculam transtulit, vel euacuatio domini, a baccac, quod est euacuare, vt habes in Bachachar.
Becher, alias Bechor, alias Bochor, sed primū est rectū. Gen. 46. C. Numeri 29. Di. Para. 7. D. hoc est primogenitura, siue præcox fructus, aut dromedarius. potest enim deduci a bechor, quod est primogenitus. Sed proprie Becher est dromedarius, cuius plurale est bichrim, & in regimine genitiui bichre. Iefah. 60. Bichre. i. dromedarij Midian, & foemineum Irmeiah. 2. Bichrah, id est dromedaria Leuis.

Bechor in Becher. Bechor, alias Bochorath. 1. Reg. 9. A. scribe Bechorath, hoc est, primogenitura a Bechorah. Gene. 27. Quid mihi proderit bechorah. i. primogenitura. Item Bechorath. i. primogenituram meam tulit.
Bechuc, alias Bechuch, scribe Bacbuc. Hez. 2. C. & Neche. 7. E. expositum est Becheias.

Bechim, alias Bechni, lege Bauuai. Nech. 3. E. hoc est, in capitibus meis, ex ba, quod est in, & va caput. Exod. 39. Fecit vaum, id est capita columnis.
Bedan, in Badan.

Bedelium, alias Bdelium, alias Bedola, lege bedolach. Gene. 2. B. genus est lapidis preciosi, quod quidam smaragdum, alij carbūculum, nonnulli vnionem, seu margaritam vocant.
Beheterah, in Bofram.

Belmeon, & Belphegor, quære in Baalmeon, & Baphegor.
Belfophon, Exod. 14. A. lege Bahassephon, hoc est princeps aquilonis, aut possidens aquilonem, ex bahal vt in Baal, & sephon a saphon, quod est aquilo. Pfal. 88. Saphon. i. aquilonem, & mare tu creasti, vel vir, aut dominus, aut possessor speculationis, vel occultari, ex bahal, & sephon a saphah, quod est speculari, & expectare, vel a saphan, quod est occultare, vt habes in Sophonias.

Bethleem, aliis Bethleem, lege Behelthehem. Hez. 4. B. Hoc est princeps, aut dominus, vel possessor decreti, consilij, gustus, vel eloquij, aut rationis. Est enim compositum ex bahal, vt in Baal, et the hem a thaham, quod est gustus, siue fapor. Num. 11. Eratq; thaham, id est, fapor eius sicut thaham. i. fapor panis oleati. pri. Reg. 25. Benedictum thahamech. i. eloquium tuum. Hez. 7. A me positum est thehem, id est, decretum, aut editum, & capit. 5. Quis dedit vobis thehem. i. consilium.

Beelzebub, lege Bahazzebub. 4. Regum primo. A. Hoc est dominus, aut possessor muscæ, pro muscarum. Est enim compositū ex bahal, & zebub, quod est musca. Iefah. 7. Sibilaui dominus Iaz bub. i. muscæ.

Behemoth, lege Behemoth. Iob. 4. B. Hoc est animalia, bestia, iumentum a Behemah. Gene. 1. Behemah. i. iumentum, vel animal, & reptile. Deute. 32. Dentis Behemoth. i. bestiarum immittam & c.
Beera, alias Bera, lege Beerah. primi. Para. 5. A. et Iob. 9. C. Hoc est puteus, vel ad puteum a beer. Gen. 26. Beer. i. puteum viuientis, & Nume. 21. in beerath. i. puteum, vel explanauit, declarauit, exposuit Deut. 1. Beer. i. explanauit, vel exposuit legem.

Beeramothe in Beramothe.
Beeri, Gen. 26. G. i. puteus meus, vel declaratio mea a beer, vt in Beera, vel in leone, a be, quod est in, & eri pro ari, quod est leo. Sed priores interpretationes sunt meliores.
Beeroth, hoc est putei, explanationes, declarationes, vt in Beera, Besluth, alias Basluth, lege Baslith Neche. 7. E. Hoc est confectum a cepis, a besel, quod est cepa. Num. 11. Porri, & beselim. i. cepæ, vel in ymbra, aut in allatione a ba, quod est in, & sel ymbra, vel galah, quod est allare, vt habes in Salathi. Beguai, alias

Beggi, aliis Biguai, lege Bighuai. Hez. 2. A. & S. B. & Neche. 7. B. Hoc est in corporibus, vel vaginis meis, a bi, quod est in, & gheu, siue ghenah, quod est corpus, & vagina. Iefah. 50. Gheu. i. corpus meū dedi peccientibus, Iob. 20. Egre diens e ghenah. i. e vagina sua.
Behelthehem in Beeltheem. Behemoth, in Beemoth.

Bel, Iefah. 46. A. & Irme. 50. A. Hoc est vetustus, aut vetustas, vel confusio, aut mixtio. Potest enim deduci a Balah, quod est vetera, scere, vt habes in Bala secundo, vel a balal, quod est confundere, aut habes in Babel. Bela, in Bala. 4.

Belab, aliis Belach, alias Belech, lege Chelech. Iefh. 19. C. Hoc est trāsitus, mutatio, vice, aut pro, a chalaph, quod est trālire, mutare. Cant. 2. Imber chalaph transtulit Chab. i. Chalaph. i. mutavit se spiritus, vel mutauit spiritum. Num. 8. Cheleph. i. pro ministerio eorū.
Belga, pri. Par. 24. B. lege Bilghah, hoc est, solamē, fortitudo, robur, a balagh, quod est, roborare, & confortare. Pfal. 38. Veabliu, id est, & confortabo, siue roborabo me. Vel in sextario, a bich, quod est in, & log sextarium vt in Siceleth.

Belga, aliis Belgai, aliis Belguai, lege Bilghai. Neche. 10. A. Hoc est, confortationes meæ, aut fortitudines meæ, vt in Belgha priori.
Belial, lege Beliahah. Iudicū 19. F. Hoc est impius, & abscq; iugo. Est enim compositum ex beli, quod est, absq; & hof iugū quo nomine appellatur qui legis iugum ferre non vult, pro quo Targū fere semper transtulit rishah. i. impietatem. Diuus verd Hierony. nūc apostatam, nūc diabolum, nūc insipientem, nūc iniquum, interdum inuilem transtulit. Prouer. 6. Vir Beliahah. i. impius, vel absq; iugo.

Belma, Iudith. 7. A. Hoc est, vetustas, aut confusio quedam, & sic est compositum ex bel, vt habes in Bel, & mah, quod est quid, & aliq; uid, vel in vanitate, aut in vanum, ex be, quod est in, & lema Chaldaice, quod est uanitas, siue vanum.

Bellan, aliis Belfar, lege Biflan. Hez. 2. A. & Meche. 7. E. Hoc est, in lingua quasi bilfon, a bi, quod est in, & Iafon lingua, quod in regimine genitiui facit Iefon. Pfal. 119. & a Iafon, id est, lingua dolosa, significat etiam promotorium, scopulum, sic dictum quod sit instar lingue. Iefo. 18. Contra Iefon, id est, promotorium, vel scopulum maris. Vel in accusando, aut detrahendo, aut in accusatione, vel de tractione, a Iafan, quod est, accusare, detrahere. Prouer. 30. Ne talfen, id est, accuses feruum dño suo. Belfar, in Belfan.

Belfarim, aliis Belfarin, aliis Abelfatum, aliis Abethafathim. Num. 37. F. lege Abelfathim. i. iuctus, siue vallis, aut planities spinarum. Est enim compositum ex abel, & sithim, q habes in Abel, & Sethim.
Belthecon, lege Elthecon.
Belthefafar, in Balthafar.

Ben, primi Para. 15. B. hoc est, filius, vt in Banal.
Benabinadab. 3. Reg. 4. B. hoc est filius patris mei spōtanei aut voluntarij, vel liberalis. Est enim compositū ex ben, quod est filius, & abi, quod est pater meus, vt habes Abiiah, & nadab vt in Nadab.

Benadab, lege Benhadad. 3. Reg. 10. A. & 15. D. & 2. Para. 16. A. & Hamos. 1. B. Hoc est, filius yberis, seu mammae, & sic est compositum ex ben, quod est filius, & dad, quod est yber seu māmilla, vel filius celestis matris, ex ben prædicto, & hadad, qd habes in Hadad.
Benai. 2. Para. 17. B. lege Benchail, hoc est filius exercitus, aut fortitudinis, vel diuitiarum. Est enim compositum ex ben, quod est filius, & chail, quod habes in Abichail.

Benshefeth, in Benesheth. Benchur, in Benhur.
Bendacar, aliis Bendachar, aliis Bendechar, scribe Bedecher. 2. Reg. 4. A. hoc est filius transfationis, siue confisionis. Est enim compositum ex ben, quod est filius, & decher a dachar, quod habes in Badachar. Bene in Bane.
Benciahacan, in Baniacac.

Benefeth, aliis Benefed, lege Benched. 3. Reg. 4. A. hoc est filij misericordiae, aut opprobrii, ex ben filij, & ched misericordia, et opprobrii. Pfal. 17. f. acens ched. i. misericordiam Leui. 20. Qui accepit fororē suam ched. id est, opprobrium est.
Benghaber, lege Benghaber. 3. Reg. 4. B. hoc est filius viri, vel fortitudinis, aut potentie. Est enim compositū ex ben filij, & gha

ber vir, & potentia, vt habes in Gabe. Benhenon, lege Benhinom, in Geenna. Benhur, lege Benchur, Regum. 4. A. Hoc est filius nobilis, aut optimis, aut albedinis. Est enim compositum ex ben filius, & chur, vt habes in Hur.

diligente, vel in misericordia mea, aut me miserante, & sic deducitur a ba, quod est in, & racham, quod est diligere, miserere, vt habes in Raam. Beroth, lege Beeroth, Deuter. 10. B. & 12. Regum 4. A. hoc est puteus, vel declarationes, vt in Beera, & Genes. 26. & omnes beeroth, id est, putei quos foderunt.

Befor, pri. Regum. 11. id est annunciando, aut annuncia, a basar, quod est annunciare, euangelizare. 2. Regum. 1. Ne te basseris. annunciatis, vel in muro, aut boue, aut contemplantis, ex be, quod est in, & for murus, & bos. 2. Reg. 6. Mastrauit for. i. bouem, vide & in absur. Bethid est domus. Pal. 26. Vt habitem in beth: id est, domo domini. Bethacharem, aliis Bethacharem, scribe Bethacharem, aut Bathacharem. Nech. 3. D. & Irmeiah. 6. A. hoc est, domus vinee, ex beth, quod est domus, & chereem vinea. Numer. 16. Dedisti nobis possessionem agri, & charem, id est, vineae.

haharabah, solitudinis, & sephai, exulabit harabah. solitudinis. Betharam, sive Betharan in Bathar. Batharam scribe Betharam. Iehos. 13. C. id est, domus celsitudinis, aut excelsi, ex beth, sepius memorato, & ram, quod habes in Abiram, vel domus montis eorum ex beth, & harar, vel parah, quae habes in Bathar, sed prior interpretatio est melior.

LIBER INTERPRETATIONVM

primæ personæ facit Iachmi, siue Iachami. Psalm. 110. Quia oblitus sum comedere Iacham: id est, panem meum.

Bethmachah, scribe Bethmahachah. 2 Reg. 20. E. Hoc est, domus fixationis, aut fixa, aut contritionis, ex beth, & mahachah à mahachi: quod est fringere, & conterere primi Regum. 26. Et lanceam eius me guchah: id est, fixam in terram, & Leui. 22. & mahuch: id est, contritus, vel compressus.

Bethmaon, lege Bethmehon, hoc est, domus habitaculi, vel habitationis, ex beth & mehion quod habes in Maon.

Bethmarchab, aliàs Bethmarchaboth, & hoc rectum. Jeho. 19. A. & pri. Para. 4. E. hoc est domus curruum, siue quadrigarum. Est enim compositum ex beth domus, & marchaboth currus numero multitudinis Exo. 15. Marcheboth, id est, currus Parthonis. &c.

Bethnara, in Bethnara. Bethnara, aliàs Bethanara, in Bethanara. Bethonim in Bethonim. Bethoron, lege Bethchoron Jeho. 10. C. & 16. A. id domus iræ, aut principatus, seu nobilitatis, vel albedinis, ex beth sapiens memorato, & choron à charah, quod est irasci, vt habes in Chara, vel à chur, siue chor, quod habes in Hur. Bethoron. 2. Reg. 2. Lege Birlhon, hoc est d'uisio, à Barhar quod habes in Bethel secundo vel postferitas Nam Barhar Chaldaicè est post, vel in exploratione, ex bi quod est in, & teron à tur, quod est explorare. Bethphage, Mart. 21. hoc est, domus oris vallis ex beth domus, & peth os, & ghe vallis.

Bethphaleth, aliàs Bethphalech, aliàs Bethpheleth, lege Bethphaleth, vt in Bethphaleth.

Bethphases, aliàs Bethphases, lege Bethphases. Jeho. 19. b. i. domus contritionis, siue dispersionis, ex beth domus, & phases, siue pases cum fadi, quod est, conterendo dispergere, vt habes in Haphises.

Bethpheor, aliàs Bethphogor, scribe Bethpehor. Jeho. 9. C. id est, domus apertionis, vel apertus, ex beth domus, & pheor, vt in Baalpheor.

Bethrapha, in Betharapha. Bethabee, in Bersabee secundo. Bethsachath, in Baschath.

Bethsaida Matt. 11. C. & Luc. 10. C. & Iohannis. 4. A. id est, domus effusionis, i. locus ubi aquæ pluuiæ confluunt, vt nonnulli interpretantur ex beth domus, & sàida à sad cum litera sin quod Chaldaicè est effundere, vt habes Gene. 8. & 37. in Thargū. Sed diu Hierony in commentariis Hofe & Iechez interpretatur domus venatorum, ex beth domus, & sad cum fadi, quod est venari, vt habes in Sidon, à quo sàid dicitur venator & venatio, Irme. 16. Mitta ad vos fãidum, id est venatores. Gen. 27. Adsubaid, i. uenadum venatione. Significat etiam sãid, scam, vt Neche. 13. In die qua venderet sãid, id est, scam, vnde potest interpretari domus venationis, vel escæ.

Bethfames, aliàs Bethfemis, aliàs Bethfemes & hoc rectum. Quamquam propter accentum finalem & suspensum e mutatur in a, & dicitur Bethfames, i. domus solis. Nam beth est domus, & femes fol. Exo. 16. Cũq; incaluisset femes, i. fol. Ab hoc nomine fit Bethfama qui Hebraicè dicitur bethhalsim, pri. Reg. 6. C. id est, domus solis m. i. Bethfan, aliàs Berfa, aliàs Bersan, lege Bethsãan. Iud. pri. E. & Jeho. 17. C. & 3. Reg. 4. & pri. Para. 7. hoc est domus sonitus, siue tumultus, aut desolationis, aut opulentiae, vel quietis, ex beth domus, & sean à saah, quod est desolare, tumultuare, sonare. Le fa. 6. Donec faui. desolentur ciuitates. & 17. Seon, id est, tumultus turbarum, sicut seon, i. sonitus aquarum multarum, vel dicitur à saanan, quod est quiescere, & abundare. Prouer. 1. V. saanan, id est, & quiescet, siue abundabit.

Bethfan. pri. Reg. 9. D. hoc est, domus burnea, vel dētis, aut mutationis vel dormitionis. Est enim compositum ex beth domus, & fan pro fen, quod est deus, & ebur, vel à fanah quod est mutare, aut à iafan, quod est dormire.

Bethscha, Bethhasimoth. Bethfemes in Bethfames. Bethsimon, aliàs Bethsimoth, aliàs Bethsimath, in Bethsimoth. Bethfor, in Bethsur.

Bethsur, aliàs Bethfor, sed prius est rectum, Jeho. 15. G. & 2. P. & 2. F. & Neche. 3. D. hoc est domus petrae, aut fortis, vel dēi, aut

obsidionis, vel angustiae. Est enim compositum ex beth domus, & fur cum fadi, quod habes in fur, & surtel.

Bethulama, aliàs Bethularina, lege Bethulnechormah. Jeho. 19. A. & meo quidem iudicio duo nomina sunt propter ve, id est, & coniunctionem, hoc est Bethul, & chormah. Bethul autem est virgo, siue virginitas: quæq; virgo proprie dicitur Bethulah, & virginitas numero tantum multitudinis Bethulam Exo. 22. Si se duxerit, quispiam Bethulah, id est virginem, & eodem capite, non sunt inuentæ Bethulim, id est, virginitates in puella pro virginitas, chormah verò habes interpretatum in Horma.

Bethuel, in Bathuel. Bethulia Iudic. 16. B. id est virgo, aut virginitas domini ex Bethul, & iah, vt Bethularina, & Abirah.

Bethzacha, pri. Mac. 6. D. Hoc est, domus memoriae, aut recordationis, ex beth, & Zachara à Zachar, quod habes in Zacharia.

Bezech, aut Berec. Iud. pri. A. i. fulgur, siue fulguratio, vt in Adontbezec. Beziother, in Bariothia.

Bibli, lege Ghiblim. 3 Reg. 5. D. & Iechez. 7. b. & est plurale à ghebal, quod habes in Gebal, hoc est termini &c.

Bichri, in Bochri. Bidcar, in Badachar. Biguai, in Beguai.

Bigra, in Bagatha. Bildad, in Balaath. Bihā, in Balaama.

Bilhah, in Bala. Bilgha, in Bilgha.

Bithalassus, Actum. 27. G. Græcè scribitur Βιθαλασσος, & est locus inter duo maria, ex Bith, quod est bis, & thalassos à θαλασσα, quod est mare. Bithia, in Berthia.

Bithynia, Actum. 16. B. Græcè scribitur Βιθυνία, id est, Bithynia, quod quidam interpretantur violentam properationem. Possit etiam deduci, & dici Βιθυνα, id est, à dirigendo sagittam, quod sagittaria sit regio, vel ab eodem verbo, & Βιθνα, quod est vita, quod in vita recta sit.

Boanerges, Marci. 3. B. quod emendatius legitur Banarehem, vt diuus ait Hiero. vel potius Beneraham: vt pater ex ipsius Euangeliæ interpretatione, hoc est, filij tonitru, ex bene & raham, quæ habes in Bane, & Raamias.

Bocci, lege, lege Bucc. Num. 34. D. & pri. Par. 6. A. hoc est euacuatio mea à bacac quod habes in Hazibuc.

Bocciam, aliàs Bochian, lege Buchjahu, hoc est euacuatio mea, domus, aut euacuatio domini vt in Bocci. Bochor, in Becher Bochorath, in Bechor, & Bechorath.

Bochri, scribe Bichri. 2. Reg. 20. A. hoc est, dromedari meus, aut primogenitura mea, aut cursor, aut cursor meus, à becher, quod habes in Becher.

Bochru, pri. Par. 8. D. dicitur quasi bochro, id est, dromedari, aut cursor eius, vel primogenitura, aut cursor eius à becher paulo superius memorato. Boen, lege Boham vt in Habenboem.

Boni aliàs Bonni, in Bani.

Bonni, lege Benani, Neche. 9. hoc est, ædificans me, aut intelligens me, aut ædificium meum, vel intelligentia mea. Potest enim deduci à Banah, vel bin, quæ habes in Bani.

Boozin, lege Bohax. Ruth. 2. A. & 3. Reg. 7. D. hoc est, in fortitudo, aut in eo fortitudo, vel fortis, vel hircu à bo, quod est in, & haz ab hazaz, quod est fortificare, vel bo, quod est in eo, vt Psalm. 2. Qui cõstitit bo. i. in eo, & supradicto verbo, quod habes in Aza.

Borich. Irme. 2. E. & Malachi. 3. & secundū Rabbi Ionah genus est herbae, qua purgant panni, à barar quod est purgare. Alij verò dicunt quod est sãpo, quo lauantur & purgantur panni.

Boses, pri. Reg. 14. A. hoc est humescens, siue oua pariens, aut lu to afficiens. Nam biffah est locus humidus, vt est Iob. 40. Dormit in secreto calami, & biffah, i. loci humidus, vel & in limo, aut coeno. Irme. 38. Demerserit in bes. i. coeno pedem tuum. Si verò deducatur à bes quod est ouum, potest interpretari ouipar, sed primæ interpretationes sunt meliores, vel in ipso flos, à bo, quod est in, & ses pro sis, quod est flos.

Bosor, aliàs Boser, lege Bester. Deut. 4. G. i. munitio, aut vindemia, siue vindematio à basar, quod est vindemiare, munitio. Iesah. 32. Consummata est enim basar, i. vindemia, cap. 2. & super omnem murum befurah, i. munitio vel prohibitio ab eodem verbo. Irme. 14. Super sermonibus basaroth, id est prohibitionum.

Bosphorus,

NOMINVM HEBRAICORVM

Bosphorus Hebraicè dicitur Bisparad, & sunt duæ partes Hoadiah. G. hoc est, in Hispania. Nam bi est in, & sephared Hispania. Pōi etiam vt ait diu Hier. interpreteri in termino, qd sepharad Afyriurilingus dicitur terminus. Alij interpretatur in libro, aut narratione, siue numero à saphar, quod est numerare: vt habes in Mispar, & sepher dicitur liber, & literæ, vt habes in Cariahsepher.

Bosrah. Gene. 36. D. & Iesah. 73. hoc est, ouile, aut caula, vel munitio, vel vindemia, à basar, quod habes in Bosor. Micha. 2. Pōnā illū quasi gregem ouilis, secundum diu Hiero. qui interpretatur in ouilli, & Thargum chuthra, id est caule, quæq; Hebrigi nomen dicit esse vrbis in Edom.

Bosram, lege Behasterah. Jeho. 12. C. hoc est in caula, vel ouili, ex be quod est in, & hasterah caula, aut ouile, vt habes in Hastaroth. Bria, Nume. 26. E. lege Berihah, quod habes in Baria secundo.

Bubastus, lege Bibelet. Iechez. 30. E. hoc est oris experimētum, iuxta linguam Egypti, vt diuus interpretatur Hierony. vel os conculationis, vel contemptus, ex peth, quod est os, & belet à bas, quod est conculcare, contemnere, vt habes in Befaia.

Bigzeus Græcè Βωγζεις, hoc est, iactator Græcè, vt habes Iliados. 23. ver. 823.

Bul, est mensis october. 3. Reg. 6. et interpretari potest fructus, aut germen, lignum, truncus, vt Iesahiah. 44. C. Ante buli, truncum ligni, incuruabo me.

Buz. Gen. 22. D. i. contemptus. Psalm. 118. Auferā me opprobrii, & buz, i. contemptū. Hinc dicitur buzi, sine buzites. Iob. 32. A. & Iechez. 11. A. hoc est cōtemptus meus.

De nominibus incipientibus à littera C.

Caa, lege Cah, siue Cheath. Gene. 46. b. Exo. 2. C. & Nume. 3. hoc est obstusio, siue refulsio, obstupescitio. Ecclesi. 10. chebath, i. scutum fuerit ferrum. Irme. 3. Dentis filiorū tichenah. i. obstupescerit. Et hinc dicitur caathita, vel potius Chehathita. pri. Paralip. 6. D. & 2. Paralip. 29. C. hoc est obstusio, vel obstupescitio mea, & Caathitæ numero multitudinis, lege Chohathim. 2. Paralip. 34. C. i. obrusiones, obstupescitioes.

Caath. 1. Paralip. om. 6. v. ubi dicitur Afit filius eius, Caath filius eius, scribendum est Thachath, hoc est, sub, subter, vt habes in Thaaith.

Cabsel. Iud. 15. D. hoc est congregatio dei, aut congregat deus, vel congregatus deus, ex cabas, quod est congregare. Iesah. 11. Disperfos Iechababes, i. congregatu.

Cabal. Jeho. 19. B. & 3. Reg. 9. C. i. cõpedit à chebel, i. compede. Psalm. 40. Humiliauerunt in chebel, i. compede pedes eius, vel tanq; truncus, aut tanq; herba, vel pabulū ex ca. i. sicur, & Bul, vt in Bul.

Cabus Hebraicè Cab. 4. Reg. 6. F. genus est mensuræ, sex continens minas teste Rabbi David.

Cademoth, aliàs Cedimoth, aliàs Cedemot, et hoc rectum. Deut. 2. E. & Iehos. 13. C. & 1. Paralip. 6. G. hoc est antiqua, vel priora, vel orientalia, aut præoccupationes, seu præuentiones, à cadan, quod est præuenire, præoccupare, & hæc nomina quæ incipiunt à coph rectius pronunciantur cum ch, q; cum c. simpliciter. Psalm. 17. chidmuni, id est, Præuenerūt me laquei mortis, & 73. Quā possidisti ab eden, i. in initio, & Gene. 8. Dilataberis ad occidentem, & Chedmah, id est ad orientem.

Cades. Gene. 14. A. & Nume. 13. E. hoc est sanctifica, vel sanctificatio, aut scortator. Jeho. 7. Cades, i. sanctifica populum, & Deute. 23. Non erit cades, i. scortator de filiis Israel.

Cadesbarnea, lege Cadesbarneah propter haim. Numer. 32. A. hoc est, sanctitas filij mobilis, vel sanctifica filium mobilem, aut sanctifica, aut preparatio frumenti mobilis, vel sanctitas puritatis mobilis, aut sanctifica puritatem mobilem, vel sanctifica, electionem mobilem, aut sanctificatio electionis mobilis. Est enim compositum ex cades, & bar, & neah, quæ habes in Cades, & Bariona, & beri, & henah.

Cades barne. Deut. 1. in fine, lege Cades.

Cadumim, lege Cedumim, vel Chedumim. Iudic. 5. C. hoc est

præoccupati, præuienti: à Cagam, quod habes in Cademoth.

Cain, Genesis quarto. A. hoc est possessio, vel acquisio, à canah, quod est possidere, acquirere, vnde Genesis dicitur: Et peperit Cain, & dixit canitū, id est, possessi, vel acquisiui virum.

Cainam, lege Canaan, vel potius Chenan. Gene. quinto. B. hoc est possessor, acquiritor, emptor, lamentator. Possit enim deduci à Chanah, quod habes in Cain, vel à cum, quod est lamentari, vnde Chinah lamentatio. Iechezhel. 19. Assume chinah, id est, lamentū.

Caiphas. Græci legunt Καϊφας. Matthe. 26. A. & à plerisq; interpretatur vomens ore, vel vomitus oris, & sic deducitur à caah, qd est vomere. Leuit. 18. Sicut caah, i. vomuit gentem, & peth, qd est os oris, vt habes in Bethphage. Sinit & qui interpretantur sagax, aut inuestigator, aut scrutator, & sic deducitur à caphas, quod est scrutari. Psalm. 73. Iachepui, id est, scrutati sunt iniquitates. Est enim futurum vice præteriti. Caius, ad Romanos. 17. D. lege Caius, Græcè enim scribitur Καϊός, & potest interpretari terrenus à γαιός, terra, aut glorians à γαίω, glorior.

Calanne, lege Calneth. Gen. 10. B. & Hamos. 6. A. hoc est consumptio, vel desiderium, & sic deducitur à calah, quod est consume re, & desiderare, vt habes in Celeab, vel ynuerfitas, aut totalitas, à calal vnde sit col, & cal, id est omnis, siue omnes, aut omnia. Prou. 19. Cal. i. omnes fratres pauperis oderunt eum, vel mensura, aut mesuratio à cul. Vnde sit verbum cal, quod est mensurare, Iesahiah. 40. & cal. i. mensurauit tribus digitis molem terræ.

Calanno, lege Caluo. Iesah. 10. B. & interpretatur vt calanne.

Calaa, aliàs Chalaal. Hez. 10. D. lege Chelal, id est, consummatio, perfectio, totalitas, vt in Calanne.

Calcal, aliàs Chalcah, lege Calcol. 3. Reg. 4. D. & 1. Par. 2. A. hoc est consumens, aut desyderans, vel mensurans omnia, ex cal, & col, quæ habes in Calanne, vel nutiens, aut alens. Ruth. 4. ad Calchel, i. ad nutriendū siue alendum senectutem.

Caldæa, aliàs Chaldae, & Caldæi, siue Chaldæi, Hebraicè scribitur Caldim. Gen. 11. D. & Irme. 30. A. Hoc est, quasi dæmones, ex ca quod est sicut, & Sedim dæmones. Deu. 32. Immolauerunt Isaacim, i. dæmonis, vt quasi prædatores, aut vaiatores, à sãd quod habes in Arphaxath, vel vt ybera, à sãd quod est vber, siue mãmilla.

Caleph, aliàs Caleb, & hoc rectum. Nume. 13. A. Jeho. 15. E. Hoc est canis, vel caninus, à cheleb, quod est canis. Psalm. 21. Et de manu cheleb. i. canis vnicam meam, vel habes caueam, h. chelub in Calephsequenti, vel sicut cor ex ca, quod est sicut, & leb cor.

Caleph, aliàs Calub, aliàs Chelab, & hoc rectum. 1. Par. 4. B. & 27. D. i. canistrū cauea. Hamos. 8. Et ecce chelub, i. canistrū pomorū, & Irme. 5. Sicut chelub, i. cauea plena auibus. Cali, scribe Chai.

Iehos. 10. B. & dicitur quali cholli, hoc est, infirmitas mea, vel oratio mea, à calah, quod est ægotare, & orare vt habes in Abeli mecholab, & ornamentum, vt habes Prouer. 25. Quod nostris trãstano nunc margaritam, nunc monile, nunc in aurem appellat, ab eodem verbo chalal, quod est ornare significat.

Calita, in Celita. Calphi, lege Chalphi. 1. Mac. 11. G. Græcè scribitur Καΐφας, & à quibusdam interpretatur vox oris, & sic deducitur à colet, Chaldaicè cal qd est vox, & peth qd est os oris aut cõsummatum, vel perfectum os, & sic dicitur a cal cum caph, quod est perficere, cõsummare, consumere, deficere, desyderare, vnde & defectiuum vel desyderatiuum os potest interpretari. Calub, in Caleph secundo.

Calubi, lege Chalubai, hoc est, caueæ meæ, aut canistrū mea vt in Caleph secundo.

Camon. Iudic. 10. B. Hoc est statio, confirmatio, resurrectio, à cam quod habes in Adonicam.

Camos, aliàs Chamos, lege Chemos. Nume. 21. F. & Iud. 11. E. i. rãgam recedens, aut palpans, siue contrectans, vel cum recesserit, aut palpauerit, ex che quod est sicut, & cum, siue quando, & mos vt in Mes, & Machmas.

Camuel, aliàs Chamuel, lege Chemuel. Gene. 22. D. & Nume. 14. D. Hoc est, resurrectio dei, aut confirmatio, vel statio, aut resurrectio dei, vel surrexit deus, aut surgite deo. Deducitur enim à cam, & el, quæ habes in Adonicam, & Abiel.

B b

Camel, vel Chamuel cum cheth, & hoc rectum. 1. Par. 4. D. id est Calefacti à deo, à chamam, & el quae habes in Cham, & Abiel.
 Camul, aliàs Amul, lege Chamul. 1. Par. 2. A. et Geñ. 46. B. et Nu. 26. C. 1. parcens à chamal, quod est parcere. 1. Regum. 15. Chamali. pepercit populus.
 Camuthal, aliàs Amithal, aliàs Amuthal, scribe Chamuthal. 4. Re. 13. E. i. Calefacti rorè, aut calefacite rorem. G. Chamu, & thal, quae habes in Camuel & Abithal.
 Cana, aliàs Cana, aliàs Chana, scribe Canah. 1. Iehos. 29. Hoc est posesedit, acquisiuit, emit, vt in Cain. & Geñ. 25. In agro què canah, id est emir, vel calamus. Exo. 21. Hastile eius & canah. i. calamus eius.
 Cana, aliàs Chana. Ioan. 2. A. Scribatur in sine he litera. Interpretatur vt cana primum, si verò scribatur cum aleph, interpretatur zelotus, vel emulatus est, & si legatur càna interpretatur Zelotes, aut emulatur ab eodem verbo. Exo. 34. Dominus Cana. i. Zelotes, aut emulatur nomen eius.
 Canaan, aliàs Chanaan, lege Chenahan. Geñ. 9. C. Hoc est negotia tor, aut mercator, vel erubescens, aut humilis à canaah. Sephaniah pri. Succisus est omnis populus chenahan. i. mercatoris, aut negotiatoris, hoc est diuitum mercatorum, quamquam & de ipsa terra chenahan potest exponi. Prouerborum vitimo. Et cingulum tradidit Iachuhani. i. mercatori, aut negotiatori. Iob. 40. Diuidit illi chennaniam. i. negotiadores. Iudic. 4. Vaichanaan. i. humiliavit in die illo Iabin. Leui. 26. Tunc Iechanaan. i. erubescit vel humiliabitur cor eorum. Sunt qui interpretantur rectè respondens, aut affligens, vel humilians, à chen, quod est rectè, & hanah vt in Ana, sunt qui interpretantur quasi comotio, aut mouens, ex che, quod est quasi, sicut, & nah, quod est mouere, vt habes in Henah. Sed quae primo loco posite sunt interpretaciones meliores sunt. Ab hoc sit cananæus, aliàs chanaanæus, qui Hebraice dicitur chenahani. Gene. 13. B. & Nu. 33. E. Hoc est negotiator, aut negotiator meus & c. vt in Chanaan, & sic cananitis quae Hebraice dicitur chenahani. Geñ. 46. A. & Exo. 6. D. Hoc est, negociatrix & c. vt in Chanaan, & sic canaan, aliàs chanaan, aliàs Chanaan, aliàs Chanana, quod Hebraice scribitur chenahanah. 3. Reg. 22. B. & c. 1. Par. 17. C. & 2. Para. 18. C. Hoc est negociatrix, vel negotiatio, aut humilitas, vel erubescencia, vt in Chanaan.
 Canaan, aliàs Chanaan, Iud. 10. corruptè legitur pro mahon, vt in Maon.
 Canaan, aliàs Chanaan. Irme. 4. i. scribèdum est chimham, vt habes in Chamaam.
 Canath, in Thane. Canath, lege Cenath, vel potiù Chenath. Nu. 32. G. & c. 1. Par. 2. C. Hoc est, possessio, adquisitio, emptio: à canah vt in Cana pri. vel Zelus, emulatio, vt in Cana secundo, vel lamentatio, vt in Cina.
 Canath, Iudic. primo scribèndum est Tahanaeh, vt in Thane.
 Candace, huius candaces, sicut grammaticæ, grammatices Græcè *καὶ δὲ καὶ, καὶ δὲ καὶ*. A. & E. Sunt qui interpretantur possidens cōtritionem, à canah quod est possidere, & dachah quod est contere re: vt habes in Mardocheus. Alij putant compositum ex Hebreo, & Chaldeo, & interpretantur possessio munda, siue pura. Nā dachah est mundare, purificare.
 Caph, hoc est vola manus, aut manus vel neruus, aut planta: à caphah, quod est curuare. Psal. 17. de caph. i. manu inimicorum. Geñ. 32. emarcuit caph. i. neruus, & c. Non inuenit columba regē Iecaph. i. plantæ pedis sui.
 Caphar, aliàs Caphira, aliàs Cephirah, siue Cephirah, et hoc rectum. Ieh. 18. L. Hez. 2. B. Hoc est propiciatio, vel catula leonis. Nam chaphar est propiciari, seu expiare. Leui. 16. Altare iechapper i. expiabit. & c. Dies chippurim expiationum est. Cephir quocq; est carulus leonis. Iudic. 4. Et ecce cephir. i. carulus leonis, Chaldai cè verò est negatio.
 Capharnaum. Matt. 4. B. Græcè legitur *καπερναούμ*, & interpretatur secundum Hieronymum, villa cōsolationis, aut ager pulchritudinis. Nonnulli verò ager poenitentiae, aut propiciatio poenitentis. Pot. enim deduci à chaphar, de quo dictum est in Capharna, à quo, & chopher dicitur villa. 1. Reg. 4. Vtq; ad chopher. i. vil-

lam quae erat absq; muro, & Canti. 7. Commoremur in chepharm. i. in villis, si verò scribatur cum cheth, dicitur à nacham, quod est consolari, & poenitere, vt habes in Naum, & tunc scribendum esset Capharnachum, aut Capernachum. Si verò deducatur à nacham quod est dulcescere, iocundari, delectari, pulchrescere, vt habes in Naim tunc villa delectationis, aut pulchritudinis potest interpretari.

Caphetha, 1. Mac. 12. B. Græcè scribitur *καπηθῆ*, Chaphenatha, & à plæriusq; interpretatur manus domi, aut Chaldaice vinculum, aut colligatio. Nam caph Hebraice est vola, siue manus, & Chaldaice uncire, ligare, vt habes Dani. 3. Chophen quocq; cum cheth li tera, volam significat manus. Cappadocia Hebraice dicitur Caphthor. Deu. 2. E. & Irme. 4. 7. C. sic cappadoces dicuntur Hebraice Chapthorim. Deu. 2. E. Caphthor aut significat sphaeram. Exo. 25. Tres cyphicaphthor. i. sphaera, siue sphaerula, & proprie est flos instar mali rotundi, significat etiam superliminare. Hamos. 9. Percute chaphthor. i. superliminare, vel secidit Hiero. cardinem.

Capsee in Cabsel. Caphthurim, lege Caphthorim. Gene. 10. C. vt in Cappadocia.

Carchamis, lege Carchemis. 2. Paral. 35. D. & Iesah. 10. B. i. agnus quasi recedens, seu attrcans seu palpans à char quidem agnus. Iesah. 16. i. agnū, & che quasi & sicut, & mis à mas, siue mus quod est recedere, & palpare vt habes in Mes, vel inuolutus, quasi palpans à charach, quod est innoluere, & induere, & operire vt munitio remota, aut palparia, & sic est compositum nomen ex Chaldaeo, & Hebraeo. Nam cherach Chaldaice est munire vnde cheracha est munitio, & ciuitas munita, vt habes Num. 23. in Targlimum.

Caree, lege Careach. 4. Re. 25. F. & Irme. 40. C. Hoc est calu, aut glacies. Leui. 13. Chereach. i. caluus, Gene. 31. Vergebat me affus, & cherach. i. gelu. Et careim lege Corchim, quod est plurale praedicti nominis. i. Corchit, id est calui, vel gelu numero multitudinis.

Caria. 1. Mac. 15. D. Græcè scribitur *καρία*. Quod si Græcè sit potest interpretari capitalia. Nam Græcis *καρία* & *καρῆα* est caput. Alij Hebræum putant, & interpretantur vt caree. Alij verò deducunt à carah, cum he in fine quod est occurrere, & accidere, & interpretantur occurfus, aut casus.

Cariath, lege Chiriath. Iehos. 18. D. Hoc est ciuitas, vel vocatio, aut lectio, vel occurfus. Sed prima interpretatio est melior. Nā chiriath est ciuitas. Deut. 2. Non fuit chiriath. i. ciuitas, & in regimine genitui. Gene. 23. Mortuacq; Sarah in Chiriath. i. vrbe Arbah, & hic numero duali dicitur charithaim, pro quo legendum est chiriathaim. Gene. 14. A. & Num. 32. G. hoc est duae ciuitates.

Cariathaa, aliàs Cariachaa, lege Carcaah. Iehos. 15. A. i. pauimentū, siue ad pauimentum. Nam carcah est pauimentum. Numer. 5. De puluere qui est in Carcaah. i. in pauimento, & capitur vice profundū. Hamos. 9. Si caelauerit se ab oculis meis in carcaah. i. in profundo maris, vel frigus suspensum, & sic deducitur à carat, quod est fringere, & iacaah quod est suspendere.

Cariathar, lege Chiriatharbaah. Ieh. 12. D. id est ciuitates quatuor ex chiriath, & arbaah quae habes in Cariath, & Arbee.

Cariathbaal, lege Chiriathbahal. Iehos. 15. G. Hoc est ciuitas principis, aut dñi, vel mariti, aut habentis, vel possidentis. Est em cōpositū ex chiriath, & bahal, quae sus habes in locis.

Cariathharim, lege Chiriathharim. Ieh. 9. C. & 15. B. Hoc est ciuitas syluarū. Est em compositū ex chiriath quod est ciuitas, & ieharim à iahar, quod est sylua. 2. Reg. 14. Omnis terra venit in iahar. i. in syluam, & Iechez. 34. Et habitauerūt in ieharim. i. in syluis.

Cariathharim, Hez. 2. scribe chiriathharim, hoc est ciuitas ciuitatū. Est enim compositum ex chiriath, & harim quod est ciuitas. Nam har est ciuitas, & eius plurale harim, vel ciuitas inimicorum. Nam har significat inimicum. Iesah. 14. Et implebūt faciem orbis harim, id est inimicis.

Cariatharim. Irme. 4. 9. scribe Chiriathaim, quod habes in Cariath. Cariathena, aliàs Chiatgfenna, lege Chiriathannah, aut Chiriathannah. Iehos. 15. F. i. ciuitas rubi, ex chiriath, & seneh. quae habes in Cariath, & Sinai.

Cariathsepher, lege Chiriathsepher. Iehos. 15. D. hoc est ciuitas libri

aut literarum. Est enim cōpositū ex chiriath, & sepher, quod est liber, & litera. Num. 5. scribetq; malediciones istas sacerdos in sepher. i. in libro, & Esther primo. Misit sepharim. i. literas.

Carie, lege caria, vt in caria.

Carioth, scribe Cherioth. Irme. 48. D. & Hamos. 2. A. i. ciuitates, vel vocaciones, aut lectiones, vel occurfus à chiriath, quod habes Cariath.

Carith, lege Cherith. 3. Reg. 17. A. i. excisio, aut consumptio, aut pactum, vel solio, à carath quod est excidere, & pangere, siue inire foedus. Potest enim deduci à carath, quod est excidere. Iesah. 14. Vecharath, id est, & praedit Ramos. Geñ. 15. In die illa carath. i. pepigit dominus cum Abraham pactum. Si verò deducatur à carah, quod est fodere, significat folsionem.

Carmelus, aliàs carmel, & hoc rectum. 1. Reg. 25. A. & Iesah. 29. F. Hoc est coccinum. 1. Par. 2. In purpura, & in calmi, id est, coccino, & Cant. 2. Caput tuū super te sicut carmel, id est coccinum, & spica plena. Leui. 2. Carmel. i. spicam pro spicas offeres. Hoc etiam nomine appellatur locus cultus, plenusq; arboribus fructiferis, vt Iesah. 10. Et gloriatur syluæ eius, & carmelo. i. carmeli eius, siue loci culti eius & c. Sunt qui interpretantur agnus circumcitus, aut agnitio circumfisionis, ex car. quod habes in Carchemis, & mel à mul, vel malal, quod est circuncidere. Ab hoc nomine fit Carmelita, Hebraice carmell. 2. Reg. 2. A. hoc est coccinum meum, & c. vt in Carmelus, & genere focinico carmelith. i. carmelithis, hoc est, color coccineus, & c. vt in Carmelus. 1. Par. 3. A.

Carmi, aliàs Carim, aliàs Charim, sed primū est rectū. Geñ. 46. B. & Nume. 26. A. i. vinea mea à cherem quod est vinea, vt habes in Bethacharem, & cum pro nomine primæ personæ facit Charimi. Cant. 7. Charmi. i. vineam meam non custodiuit.

Carnaim. Gene. 14. cornua, vel potius duo cornua, habet em formam dualis, eius singulare est cherem, & in regimine genitui facit charne. Psal. 74. Et omnia charne. i. cornua impiorum cōfirgam, significat etiam splendores, aut duos splendores. Cabbac. 3. Carnaim. i. cornua de manu eius ei, quod Hebraei exponunt splendores, & sic exponit illud. Exo. 34. Quia charani. i. splendida erat cutis faciei Moseh, quod Hiero. translatio habet cornua erat.

Carpus. 2. ad Tim. 4. C. Pōt interpretari fructū. Græcis em *καρπός* est fructus. Psal. 57. Vtq; est *καρπός*. i. fructus iusto.

Carfena in Charfena. Cartha, lege Chartah. Iehos. 21. C. i. ciuitas, aut lectio, vel vocatio, aut occurfus, à cara, quod habes in Cariah, sed prima est melior. Nam pro chiriath, quod est ciuitas. Leui. 14. Targhū habet Carrah.

Carthago Hebraice secundum D. Hierony. translatio. Ieche. 27. C. Hebraice dicitur Tarsis, cuius interpretationem habes Charfis. Carthari in Charran.

Casaloth, aliàs Chasaloth, scribe Chesuloth. Iehos. 19. B. i. stultitia, vel fiducia, aut illia, a chafal cum samech, quod habes in Cheslon.

Cashon, aliàs Chashon. 1. Mac. 5. D. Græcè scribitur *κασηών*. Chasphon, & secundum hanc scripcionem potest interpretari de nudatio, aut reuelatio, à chafaph quod habes in Chasupha, secundum verò alteram scripcionem potest interpretari cogitatio, ratio, cinatio, computus, à chafab quod habes in Eshebon.

Chaldim in Chaldaea.

Calon in Chafelon.

Caleth, aliàs Chafeth, aliàs Chafed, scribe Chafed. Geñ. 22. D. i. quasi dæmon, aut deprædator, aut mamilla, vel ager, vt in Chaldaea.

Calia, aliàs Calsia, scribe Chelihah. Iob. 42. D. i. Calsia. Psal. 44. Myrrha, & gutta, & chelitho. i. calsiae, vel angulus, aut decorticat. Leui. 14. Domum autem Iaciah. i. decorticabit, aut radet intrinsecus, & Iechez. 46. in misoach. i. angulo atrij.

Calis, lege Chelin. Iehos. 8. D. i. principes. Iesah. 3. Nolle me cōfutuere chelin. i. principē. Calis, lege Chelin. i. concisio finis. Psal. 45. Vechilles. i. & cōcidet hastā. Casleu, aliàs Chasleu. Nec. Psal. A. & Iechar. 7. A. scribe Chisleu, quo nomine appellatur mensis nouember, & potest interpretari stultitia eius, spes eius, illia eius, vt habes in Celeth, & Cheslon. Caslum, aliàs Chaslum, aliàs Celuin, scribe Caslichim. Geñ. 17. C. i. quasi parcetes, aut propinati,

aut tegumentum tabularum. Potest enim esse compositum ex ca, quod est quasi, sicut, & seluchim, à salach, quod est parcere, p̄p̄tia ei. Hamos. 7. Selach. i. parce, siue propicius esto iniquitati, vel dicitur à chafach, quod est regere, operire, vt habes in Charchas, & luchim, id est, tabulae, à luach. Prouer. 3. scribe ea super luach. i. tabula cordis tui.

Casphia. Hez. 8. C. scribe Casiphiah. i. argentum, siue pecunia domini, aut deargētatio, vel desyderium, aut cupiditas, aut exprobratio. Potest enim deduci à chesephi, quod est argentum, siue pecunia. Psal. 11. Chesephi, id est, argentum igne examinatum, & Hez. 7. Erre de caspa, id est, pecunia, & yah dominus, vt habes in Abiah, vel à calaph, quod est desyderare, concupiscere. 3. Isalm. 26. Sicut leo ichoph. i. desyderabit rapere. Chaldaice autem est opprobrium, aut dedecus, vt habes. Psal. 34. in Targhū. Casphim, aliàs Chasphim. 2. Maccab. 20. 2. C. & pot. interpretari, vt Casphia numero tamen multitudinis. pecuniae & c. hoc si Hebraice scribatur cum samech, si verò scribatur cū fadi, interpretari potest ira, à cheseph, quod est ira. Nume. 18. Non sit amplius cheseph. i. ira, si verò scribatur p̄ sin, interpretatur malefici, à calaph, quod est maleficius, vt habes in Achlaph.

Catheth, scribe Carath. Ieh. 19. B. i. moeror, tristitia à cathath.

Cauda, scribe clauda. Græcè enim scribitur *καυδά* & à *κβαυδά* interpretatur vox facta, vel vox flebilis, & sic deducunt quod Græcis est fleo, & frango.

Cedar, siue chedar. Geñ. 25. B. & Psal. 119. & Iesah. 6. B. & 60. A. i. tenebrae, aut nigredo, aut pullatus. i. nigris vestibus indutus, à cadar. Iob. 3. Sol & luna chadar. i. ob tenebrati sunt, & Iesah. 50. In duam coelos cadruth. i. tenebris. Psal. 37. Tota die cōder. i. pullatus ambulabam. Cedemth, aliàs Cedimoth in Cademth.

Cedes siue chedes. Iehos. 22. D. & 15. D. i. sanctitas aut preparatio vel sortium, vt in Cades.

Cedimoth in cademth. Cedmah, scribe Chedmah. Gene. 25. B. ad orientem. Geñ. 28. Dilataberis ad occidentem, & chedmah. i. ad orientem, quare in Cademth.

Cadmiel. Hez. 2. B. i. principium meum deus, aut p̄occupatio, aut p̄uentio mea deus, à cadā, & el quae habes in Cademth, & Abiel. Cedron, scribe Chidron. Reg. 15. E. & 4. Reg. 23. A. & 2. Para. 15. D. interpretatur vt cedar.

Cedumim, siue Chedumim, in Cadumim. Ceelatha, in ceelatha. Cella in cheila. Celaia, scribe chilatah. Hez. 10. C. i. vox domini, aut alleuatio, vt torrefactio domini, à cel, quod est vox, et iah dominus, vel à calal, quod est alleuare, & floccipedere, siue cōtēnere, aut à calah, quod est torrere, vnde calui dicitur rostum. Leu. 2.

Celaia, lege Clai, vel chelai, aut calai. Neche. 12. A. hoc est voces mee, aut alleuaciones mee, vel despectus, vel torrefactiones mee, vel velocitates mee, vt in celaia pri. Celatha, aliàs Ceelatha, lege cehelathah. Nu. 33. C. i. ad coetus, vel cōgregationē, aut ecclesiam, vel cōgregatio. Exo. 12. Immolabit eum vnuerfa cehal, siue chehal, id est, congregatio filiorum Israel. Celeab, aliàs cheleab, scribe chilab. 2. Reg. 3. A. hoc est tor, vel omnis pater, aut cōsumptio, vel defectio, aut desyderiū, vel perfectio patris. Pot. enim deduci à chol quod est omnis, vel tor, & ab pater, vel à calah, quod habes in Calanno. Celeon. Iudith. 2. D. hoc est rotus, aut defectio, cōsumptio, desyderiū, perfectio, & hoc si scribatur per caph, vt in celeab. Si verò scribatur per coph, potest interpretari ignominia, cōtēptus, leuias, siue alleuatio, aut velocitas, vt in celaia. Cellum quare in Casluim. Celefyria, scribe coelefyria. Græcè enim scribitur *καπερναούμ*. pri. Macca. 10. F. & dicitur quasi cāpestres, aut cōcaua Syria. i. montibus circūclusa. Nā *καπερναούμ* Græcis est concauus, Syria verò Hebraice dicitur aram. Celita, aliàs calitha, lege celithah, aut chelithah. Hez. 10. C. & Nech. 8. B. i. cōtractio, aut cōgregatio, vnde caluth dicitur cōtractus. Leui. 22. vel refugium vnde miclath dicitur ciuitas refugij. Nu. 21. Cellum in Casluim.

Cencris ad Rom. 16. A. Græcè scribitur *κένκρις*, & potest interpretari milium, leguminis genus. Nam *κένκρις* Græcis est milium.

Dendebeus. 1. Maccab. 15. G. & 16. A. & B. Græcè scribitur *δένδεβους*.

B b ij.

LIBER INTERPRETATIONVM

tur... & interpretatur a plerisque Zelus, vel possessio dolo...

Cenereth, scribe Chinnereth. Nu. 34. C. & Icho. 19. cytharizatio...

Cenez, aliàs cenes, aliàs cenen, scribe cenaz, aut cenas. Gen. 36...

Ceni, siue cheni. Reg. 27. D. i. possessio mea, aut emptio mea...

Cephra in caphra. Cerethi aliàs Accherethi, sed primum est rectum. Reg. 13. D...

Cefaleth, lege Chisloth. Ier. 19. A. i. stultitia, vel spes, quasi Ches...

Cefien, aliàs cefion, lege Chifion bisyllabum. Ier. 19. B. & 22. C...

Cethea Hebraice dicitur chith. Ier. 15. A. hoc est terror, aut for...

Cethim, scribe chitum, aliàs chitthim. Gene. 10. A. & Iefah. 23...

Cethmonei, aliàs chethmonei. Cethura, vel chethurath. Gene. 25. A. i. suffra...

Chaana in Caanan & c. Multae dictiones occurrunt, incipientes...

mini, & sic deducitur a chabah, quod est occultare, vt habes in Io...

Chabor. 4. Reg. 15. A. id est coniunctio, participatio, societas, in...

Chabri. Iudith. 8. B. si prima scribatur cu aeth, interpretatur cō...

Chachahmoni, aliàs Achahmoni, aliàs Ahahmoni, sed primum est re...

Chadad aliàs Adad, sed primum est rectum. Gene. 15. B. i. acuit, vel a...

Chadafah, aliàs Adafah, Ier. 15. E. i. nouum. Leuit. 23. Offeretis sacri...

Chadid in Madid. Chadlai in Hadali. Chadrach, aliàs A...

Chagab, aliàs Agab, sed primum est rectum. Hez. 2. A. i. locusta, vt ha...

Chaggai, aliàs Aggus Hez. 15. A. & Chagghi hoc est festiuitas...

Chalach in Hayla. Chalneh, & Chalno, in Calanne, & Calā...

Chama, Gene. 5. D. i. caluit, siue concaluit, aut chaldas a cha...

NOMINVM HEBRAICORVM

thi, hoc est furor meus, vel venenum meum. Num. 25. Auertit cha...

Cananel, aliàs Anachel. Sed primum est rectum. Nech. 3. A. i. dona...

Chanah, aliàs Anah, sed primum est rectum. Reg. 16. A. i. donum meum, gratificatio...

Chanani, aliàs Anani, sed primum est rectum. Reg. 16. A. i. donum meum, gratificatio...

Chapharaim, aliàs Apharim, aliàs Affraim, aliàs Afarim, sed primum est rectum...

Charah, aliàs Arad, sed primum est rectum. Gene. 11. D. & 28. B. & 31. Par. 30. i. furor...

Charan, aliàs Aran, aliàs Aram, sed primum est rectum. Gen. 11. D. & 28. B. & 31. Par. 30. i. furor...

Charas, aliàs Aras, sed primum est rectum. Reg. 22. C. i. furor, aut ira...

Charim, aliàs Harim, aliàs Erem, sed primum est rectum. Hez. 2. B. & 10. D. & 11. Par. 24. B. & Nech. 3. C. i. furor...

rod, aliàs Arad, sed primum est rectum. Iudic. 7. A. id est pauca, aut expa...

Charnepher, aliàs Aruaphed, aliàs Aruapheth, aliàs Arnaphet. Sed primum est rectum...

Choroeth, aliàs Aroeth, sed primum est rectum. Iudic. 4. A. i. sculptura...

Charumath, aliàs Arumath, sed primum est rectum, id est interfecta, excisa, perdita...

Chafena, aliàs Carfena & hoc rectum. Ester. 2. C. & in fine scribitur cum aleph...

Chafabiah, aliàs Afabiah, aliàs Afebia, aut Afebias. Sed primum est rectum...

Chafadiah, aliàs Afadia aut Afadias, sed primum est rectum. Par. 3. C. i. misericordia...

Chafargaddah, aliàs Afergadda. Sed primum est rectum. Ier. 15. E. i. atrium...

Chafarmath, aliàs Afarmath, aliàs Afermoth, aliàs Aferemoth, aliàs Hafarmoth...

Chafar fuhal, aliàs Afarfual, aliàs Aferfual, aliàs Hafarfual, aliàs Aferfua...

Chafar fufah, aliàs Aferfua, sed primum est rectum. Ier. 15. E. & 19. A. i. atrium...

Chafar fulim, aliàs Afarfulum, sed primum est rectum. Par. 4. E. id est atrium...

Chafalon, scribe Chislon. Nume. 34. D. & interpretatur vt Cefeleth. Chalion in Cefien...

Chafor, aliàs Azor, sed primum est rectum. Ier. 15. D. & Nechem. 11. D. & Ier. 49. E. i. atrium...

LIBER IN TERPRETATIONVM

clangor acutus. Est enim compositum ex chafor, a chafar, vt in cha... Chafah, alias asaf, sed prius est rectum. Par. 3. 4. E. i. defecit, aut...

NOMINVM HEBRAICORVM

Factus est Chithath. i. terror dei. Irme. i. Chath. i. contritus est Mero... Chalcath, als Alcaath, als Alac, als Elrath, sed primum est rectum. Le...

Chaldai in Holdai. Cheleab in Celeab. Cheleb in Eleb. Chelec in Elech. Cheled in Helech. Chalem in Helem. Cheleph in Belach. Cheles in Heles. Chelau scribe Cheluhu. Hezrae decimo. E. id est consumite, aut...

Chelach, als Ala als Alaa, sed primum est rectum. Para. 4. A. id est monile. Vnde & Chalaam dicuntur monilia, Canticorum, septimo, vel rubigo, Iechez. 24. vt cosumeret chelatah. id est rubigo eius, vel aegritudo, aut infirmitas a chalah, quod est infirmari.

Deoaruit eos sicut cas, id est stipulam. Chusim in V sam. Chusim in Aethiopia. Chuzai in Huzzah. Chuzai, aliis Chua. Lucae 8. A. si scribatur Huzzah interpretatur fortitudo. Si verò scribatur Chuzah cum cheth, interpretatur vis, aut visio. Sin verò scribatur Chusa cum cheth, & sin dic vt in oia, & si cum coph, & sin induratum, siue induratum significat. Pofiremo si scribatur cum cheth, & samech, & denotat parce. Neche miah decimoterno. Chusa, id est parce mihi. Cinah, vel potius Chinah. Quanquam scribitur cum coph. Ieho. 15. D. id est lamentum. Iechezhel vicelimo septimo. Allume super Tyrum cinah, vel chinah, id est, lamentum vnde & lamentationes. Irmeiah dicuntur Hebraice cinoth. Cinarai, aliis cynara. Graece scribitur cinyra, primi Macca. 13. G. et est mulcum instrumentum ^{ἄφρα ἢ ἴαυρι}, id est à mouendis neruis, siue chordis sic appellatum. Cinei Hebraice cinim, siue chinim. Paralipomenon. 2. G. id est lamentationes vt in cina, vel possessiones, aut emptioes à canah vt in cain. Cinæus Hebraice ceni, vel cheni. Gene. 15. D. & Iudicum primo. Id est lamentatio mea, aut possessio vel acquisitio mea vt in cini. Ciph lege ziph. Cyprus nomen est insulae, & Graecum est nomen ^{κύπρος} à fertilitate & deliciis sic appellata quasi ^{κύπερον}, id est fertile, & pinguem habens regionem. Quanquam sunt qui pulchran, aut pulchritudinem interpretantur quod ^{κύπριον} dicatur Venus, & pulchritudo. Cyprus Hebraice chopher Canticorum primo. D. & est genus aromatis, significat etiā precium, & redemptionem, & munus. Proverbio. 13. chopher, id est redemptio animae viri diuitiae eius, & Hamos quinto. Accipientes chopher, id est munus. Cypri Hebraice chepharim, & est plurale praecedentis dictionis. Canti. 4. D. Cyrene Graece ^{κυρήνη}, Hebraice cir, vel chir. Hamos 9. Cud est paries. Leuitici. 5. Asperget de sanguine chir, id est parietem. Cyrenæus à chir praedicto interpretari potest paries meus. Matth. 21. e. i. no septimo. D. Graece ^{κυρήνη}. Cynus vel potius cyrenus. Graecè enim scribitur ^{κυρήνη}. Lu. 2. A. & interpretari potest vt cyrenus, vel secundum Graecum dominans, aut dominator. Cyrus Hebraice Chores dicitur. Iesah. 1. quadragesimo quinto. A. & Hebraice interpretari potest venter, à cheres quod est venter. Irme. 2. A. Repleuit cheriso, id est vitem suam, vel quasi, aut tãquam pauper, à caph similitudinis aduerbium, et res, quod est pauper, vt habes in Res, vel rãc, hares, et si deducitur à iaras quod est hereditate accipere. Gene. vicelimo quarto. Vairas, id est à hære ditate accipiet rem tuam. Cis vel chis. 1. Reg. 9. A. id est induratio, aut induratus, vel stipula, vt in chusi quarto. Cison, aliis chison Iudic. 4. A. & interpretatur vt cis. Cleopatra. 1. Macca. 10. B. Graecis est gloria patrie, vel patris. Nã ^{κλειος} Graecis est gloria, & ^{πατριος} patris dicitur pater patris, & ^{πατρίδα} est patria. Cleophas, siue ^{κλειφασ}, id est cleopas. Luc. 24. E. Et potest interpretari, vt est Graecum, gloria omnis, à ^{κλειος}, quod est gloria, & ^{πας} omnis. Sunt qui interpretantur concionem transcendens. Cloes Graecè ^{κλειος}, & potest interpretari viridis, aut graminea. Nam ^{κλειος} Graecis est gramen herbae virens, fornum. Coeleth in Chohaleth. Coloaiach Neche. 11. b. id est vox aut tonitruus domini. Col enim est vox, tonitruus. Psalmo. xxv. Col id est vox domini super aquas. Exod. 19. factus est col. i. sonitus buccinae & 9. Dominus dedit coloth, id est tonitrua, Colonia. Act. 16. b. Latini est à colendo, id est habitando dicta. Possit etiã interpretari promontoralis. Nam ^{κλειος} & ^{κλειος} Graecis tefie Nica, est promontorium. Colofse Coloforum, secundum Graecam declinationem potest interpretari punitioes, aut supplicia, & Colofenses, qui Graecis dicuntur ^{κλειος}, interpretari potest punitioes, aut puniti, vel supplicio affecti. Nam ^{κλειος}, est punitio, & supplicio officio. Colozai, aliis Colozai, lege Colchozeh, Neche. 3. D. & vndecimo. A. id est omnis videns, siue omnis propheta, aut omne

pectus. Est enim compositum ex col, quod est omnis, & omne, & chozeh quod est videns, & propheta, à videndo sic appellat. Nã chazah est videre, chazeh quoq; est pectus, vt habes. Exo. 29. Coph est circuitus reuolutio, & simia, vnde cophim eius plurae leguntur simiae. 3. Reg. 11. Corban vt in Chorban. Corinthus Graecum est nomen, & potest interpretari sauritas, aut facietas, vel ornamentum à ^{κορινθία} aut ^{κορινθία} quod est sauro, fatio, vel ^{κορινθία}, quod est orno. Cornelius nomen est Romanu, à cornibus sic appellatum. Act. 11. A. Cornustibij Hebraice scribitur Cherenhaphuc, & in nostris comicibus pro nomine proprio posita est nominis interpretatio. Nã cheren est cornu, & phuch fibulum. Iob. 42. D. Corozaim. Mat. 10. C. Cõmuniter interpretatur sic, vel hoc in loco mysteria v'scra. Nam coh est sic, & hic loci aduerbium. Exo. 3. Coh id est sic dices filijs Israel, & razah est mysterium secretu. Damielis. 2. Raza, id est mysterium, vel secretum hoc reuelatum est. Cozbi in chozbi, Crescens, lege cresces. Graecè em scribitur ^{κοζβι} secundo ad Timo. 4. B. Creta. 1. Maccabæor. 10. F. Graecum est, & potest dici carnaria, quod incolæ eius viuunt venatione animaliu. Graecis em ^{κοζβι} & ^{κοζβι} est caro. Crispus, aliis Crispus, & hoc rectum. Nam Graecè scribitur ^{κρίσπος}. Act. 18. C. & est nomen Romanum. Cuzanrefachaim in chusam refachaim. Cuthah. 4. Reg. 17. D. id est concisa, contusa, aut cõbussa. Potest enim deduci à cathath qd est concidere, contudere vt habes in Coshim, vel à chatah quod est comburere. Cutheni, aliis Cuthel. 4. Reg. 17. F. & interpretatur vt Cuthah.

De incipientibus à litera, D.

DAbai, siue Dabbai hoc est detractores mei, à dabbab qd est detractere. Vnde, & dibbah detractio. Prouer. 11. Qui p'fert dibbah, id est detractioem stultus est. Dabereh, aliis Dabrah, & hoc rectum Iehof. 19. A. & 21. C. 1. Paralip. 6. F. i. oraculum, loquela, sermo, locutio, à dabar quod est loqui. Dabir lege debir. Iehof. 10. A. & 13. C. i. adytus, id est pars interior tēpli, quæ & oraculu dicitur. Psalmo. 17. Extollo manus meas ad debir, id est adytum, vel oraculum tuum. Dabreiamim, scribe Dibrehaiamim, id est verba dieru, & est titulus libri, qui Graecè dicitur Paralipomenon. i. restitutorum. Dabiri scribe Dibri. Leuit. 24. B. i. loquere, vel verbum meū quasi debari, à dabar, id est verbum meū vel quasi Dabri. i. loquere. Iudic. 1. Dabri, id est loquete canticum Dibri proprie haber formã imperatui feminei, à verbo dabar. Dadan, aliis Dedan, & hoc rectum. Gene. 10. B. & 25. A. mãmila, vel dilectio, aut amor eorum, vel earum, à dad quod habes in Baldah, vel qui iudicauit, ex de quod Chaldaice est qui, & dan qd habes in Dan, vel de est syllabica adiectio, vt in Damefec. Dagon, pri. Reg. 5. A. & Iesah. 46. A. interpretatur vt in Bethadagon. Dalia, aliis Dalaias scribe Delai. 1. Para. 3. D. & Hezr. 2. C. id est, pauper dñi, aut eleuatio, vel exaltatio domini. Potest em deduci à dal quod est pauper, & infirmus, vt habes in Adalia, vel à dalah quod est eleuare, exalcare, haurire. Dalida, aliis Dalila, scribe Delilah. Iudic. 16. A. i. paupertas, tenuitas, infirmitas, exhaustio, à dalah, quod habes in Adalia. Dalmatia. 2. ad Timo. 4. B. Graecè est, & interpretatur nonnullis placet lampas frustratoria, aut fulgur vanitatis, à ^{δάλμα}, quod est lampas, fulgur, & ^{δάλμα} quod est vanus. Damaris, Act. 17. G. potest interpretari vxorcule diminitiu à ^{δαμα}, quod Graecis est vxor. Damafcus, scribe Damefec. Genesis. 14. C. & Iesah. 7. & interpretari potest crus, vel angulus, & secundum diuim Hieronymi. Plagali, id est pars. Hamos tertio, & in Damefec. i. in plaga, siue in parte lecti, quod Rabbi Dauid exponit in angulo, vel cruce, id est, pede lecti, & dixit esse compolium ex de syllabica adiectioe, & mefec,

& mefec à foc, quod est crus, perinde ac si dixisset in vno è cruribus id est angulis, vel pedibus lecti, vel hæres. Nam mefec vt nonnulli prodiderunt Hebrei, significat hæredem, aut curatorem, seu tutorem, vel secundum diuim Hieronymum procuratorem Gene. 15. Filius mefec, id est curator domus mefe iste Damefec quod Hieronymus. translulit filius procuratoris. Rabbi quoq; Dauid, & hæreditatem, & hæredem significare putat. Sunt qui interpretantur sanguinem bibens, aut sanguinis potus, vel poculum, & sic deducitur à dam, quod est sanguis. Genes. 37. Inxerunt tunican in dam, id est sanguine, & sic à sacah, quod est potare, & ppinare. Gen. 24. Camelis tuis ascheh vel ascheh, id est potum dabo. Alij deducunt à sac, quod est saccus, i. sanguis saccus. Nonnulli vero deducunt à vasac, quod est ocularium. i. sanguinis oculum, vel ab eodem verbo nasac, quod est incendere, id est sanguinis incendiū, mefec quoq; arma significat, & sic interpretari potest sanguinis arma, aut sanguinea, vel sanguinolenta arma. Damna scribe Dimuah, Iehosue. 21. id est sterquilinum, à domē, quod est sterqus. Irme. 16. In domen, i. in sterquilinum fa super ciē terræ erunt. Dan. Gene. 30. A. id est iudicauit, aut iudicans, vt in Abidan. Dan Primo Par. 26. C. lege Iahada vt in Iaadā. Daniel. pri. Pa. 3. A. & Danielis. 2. B. i. iudicij dei vel iudicium meū deus, aut iudicauit me deus. Damna in Edemna. Daphne. 2. Maccab. 4. E. Nam ^{δάφνη} est laurus ^{ἢ τὸ ἰερατικὸν ἄμω} qd videlicet combusta frideat sic appellata. Dapheca in Dephecha. Daphnim, aliis Daphma. Numeri. 34. C. scribe haan id est fons significat etiam oculum, & colorem. Daran scribe Darah. pri. Paralip. 2. Syriacè, siue Chaldaice significat brachium, aut femem. Nam Targhum pro Zeraah, quod Hebraice est brachium habet dera, & pro Zarah quod est serere, seminare. Targhum habet deraah quod scripsi cum duplici a propter haim, vel cõponitur ex dar i gnatio, & rahah i mala, vel ex dai, qd est sufficiens. i. sufficiens malū. Darcon in Dercō. Dardah in Dorda. Dari? Hebraicè scribitur Dariaues, Hez. 5. A. & dani. A. Et potest interpretari quasi Daries. gnatio, aut habitatio est ex dar quod est gnatio, & habitatio à dor, vel dur & les. i. vt habes in Achis, vel inquisitio aut inquisitor, à daras qd est q'rere, siue ingere. Leuit. 10. Daros daras. i. q'redo q'liuit. Darmelech lege Adarmelech Daran. Nu. 16. A. i. lex eorum vel earū à dath quod est lex Deu. 33. E. dextera ei? ignea dath, id est. Dauid hoc est patruelis vel patruelis, aut dilectus, vel dilectio, vel amicus, aut amicitia à dod quod habes in Dodanum. Debba feth, aliis Debahaleth, scribe Dabbafeth. Iehof. 19. A. i. gibbus. Iesah. 30. & super dafeth. i. gibbum camelorum, vel mellilua à debas, quod est mel, vel infamiam ponens, aut infamie positio, à dibbah qd habes i Dabai, & feth vt i Sed, sed prima interpretatio est melior. Debelaim, scribe Diblaim. Hose. 11. palata, siue duæ palatæ, aut duæ massæ caricarum. Habet enim formam nominum dualium. Debelah vero est palata: siue massa caricarum. 1. Reg. 25. Ducenas debeim. i. palatas, vel massas caricarum, Debera lege D. birah. Iehosue. 15. B. id est aclytus, siue oraculum, vt in Dabir. Deblata, lege debalah Iechez. 6. id est palata deblerain scribe deblatrain. siue massa caricarum, vt in Debelaim. Irme. 48. D. palatæ, siue massæ caricarum, aut dug massæ caricarum, Deborah, aliis Delbora, sed prius est rectum. Gen. 35. B. & Iud. 4. A. i. apis. Iesah. 7. Et ipsi deborah. i. api que est in terra Assur. Iudic. 14. Examien deborim. i. apum Decapolis regio est à decem ciuitatibus Graecæ sic appellata. Graecis enim ^{δέκα} est decem, & ^{πόλις} ciuitas. Decla aliis Dedā, aliis Decia, aliis Tecla, aliis Teela. Gen. 10. D. scribe Diclā, quod Chaldaice significat palmam, vt habes in nostro Enchiridio. Quanq; sunt qui interpretantur comminutionem, aut tenuitatem vel puluerem ei, aut ei à dac quod est tenue, & puluis, Exo. 32. Contriuit vsq; ad dac i puluerem, & lah. eius, vel ei sed prima interpretatio est melior. Deda in Decla. Dedamim in Dodamim. Dedam in Dadā. Dedam scribe Dedaneh. Iechezhel. 25. B. Idem quod Dedan. Dehanue in Dei Dihuel in Ducl, Delbora in Delborah, Delcan, scribe Dihan. Iehosue. 15. E. i. pauperis afflictio, humilis

tas, aut responsio, vel canticum, à dal quod est pauper vt habes in Delata, & Hanah quod est affligere, humilare, respondere, canere, vt in Hanah, vel exaltatio, vel eleuatio habitaculi à dalah, & han de quo in Almoon. Delethi, ostium, vel ianua, Gen. 19. & deleth. i. ostium clauerunt Delilah in Dalida. Delos, siue Delus Graecè ^{δέλος}. i. Delos Graecè est, & est nomen insule in Aegeo mari. Macca. 15. D. & potest interpretari manifestata, vel ostensa quod videlicet abscondita sub marinis fluctibus tandem apparuit. Delphon scribe Dalphon, aut Dalpon. Ester. 9. B. i. Stilticidium, aut stultatio. à dalaph, vt in Ieddaphi. Demas ad Colof. 4. D. Graecè scribitur ^{δέμας}, & potest interpretari popularis. Nam ^{δέμος} Graecis est populus. Demetrius, pri. Mac. 7. A. Graecè scribitur ^{δέμητριος}, potest interpretari cerealis, à Cere dea terræ, Nam ^{δέμητριος} Graecis est Ceres. Demna in Damna. Demophon. 2. Macca. 12. A. Graecè scribitur ^{δέμνη}, & potest interpretari popululux, ^{δέμνη} em Graecis est populus, & ^{πῶς} lux, vel popululux, aut cedēs, à ^{δῆμος} qd est interficere. Denaba scribe Dinhabah. Ge. D. i. iudicij assert aut iudicij afferens, à din, quod est iudicium, & iahab quod est afferre, dare. Psal. 59. Habab. i. da, & 28. Hab. i. afferre domino. Dephca, aliis Dephthalege Dophcab. Numer. 33. B. i. pulsatio, vel pulsans, aut pulsando. Catico. 5. Vox dicitur mei dophe. i. pulsans ris. Derben. Ester. 9. & Actu. 14. A. Sunt qui interpretantur quasi dorbeni, generatiois filius, dor enim est generatio Graecè ^{δέφνη} potest interpretari circūcepta, vel vallata, & sic Derbegus. Actuum. 20. A. interpretatur circūceptus, vel vallatus. Dercon, aliis Dercum, lege Darcon Hez. 2. C. & Nech. 7. E. Chaldaice significat serpentem, & draconem, quasi dracon vel spargens, aut sparitio, derac em Chaldaice significat spargere, vt habes Iob. 2. in Targhum Sunt & qui interpretantur generatio, aut habitatio postuisionis, vel emptionis, & sic deducitur à dor, vel dar quod est generatio, & habitatio, & canah quod possidere, acquirere, vt habes in Cain. Diabolus Graecum est, & interpretatur crimitor, siue calumniator, aut accufator, & dicitur à ^{δίαβολος} quod est crimitor: de fero, infamem reddo, detraho, calumniator. Diana. Act. 19. D. Sunt qui latinū putēt, & a die appellatā, quod habet lumen aemula diei. Nã luna hoc noie appellatur, vel dicitur quasi iouaria à loue. Nã ^{δία} dicitur Iuppiter hui? iouis. Dibon. Nu. 21. F. & 33. A. & Iesah. 15. A. & Irme. 48. D. sufficiter intelligēs, aut sufficiens intelligētia, vel sufficiter adificans, aut sufficiens, adificatio. Dihō lege Dimō. Iesah. 15. D. i. sufficiens imago aut similitudo ex di qd habes i Dihō & nō à mi, ex q' sit temunah qd est imago, vel similitudo, vt habes Exo. 20. vel dicit à bamah: qd est assimilare, & cogitare, & sic interpretari potest assimilatio, cogitatio, vel sterquilinū, sanguinolēt? Dihōgad. Nu. 33. E. i. sufficiter intelligēs felicitatē, aut fortunā, vel coriadrū ex dibō & gad, quæ habes i Dibō, & Gad. Dydym? Iōanis. 20. F. i. gemin?, uel gemell?, q' videlicet cū alio eodē ptu nascit. Ge. 25. Et huic erāt ^{διδυμοί}. i. gemina, vel gemini. Diei, lege Dehaue. Hezr. 4. B. i. sufficiens est, vel qui est ex de, vt in Dibon, & haue quod est verbum sum es est vel ex de qd Chaldaice est qui, & haue est, vel fuit. Dies Hebraice est le mimah, & est ppriū nomē siue ^{דיום}. Iob q' interpretati significat diem Iob. 42. D. Demonah. Ieho. 15. Dicitur vt Dimō, Dinah. Ge. 34. A. i. iudicij, cõtrictio a dū, siue dā, quod est iudicare, vt habes in Dam. Psal. 139. Faciet dominus dñi. i. iudicium. Dinei lege Dinaic. Hezr. 4. B. pro Dinaia. i. iudices, aut iudicia. Dionysius. Actu. 17. G. Graecum est, & dicitur quasi valde efflicax ^{διδυμοί}, i. ab efficiendo. Diocorus. 2. Maccab. 11. D. scribitur Diocorus, & potest interpretari iouis filius. Nam dios Graecis est iouis, curos filius. Diotrepes, scribe Diotrepes, Graecè enim scribitur ^{διότρεπης}. 3. Iōanis. C. & potest interpretari à loue nutritus, ex dios quod est iouis, & trepho nutritio. Disan. Gen. 36. C. i. tritura, vel trituratio, à dus, siue das, qd est triturare, vt habes i Phudas vel pinguedo aut impingatio, à desen,

LIBER INTERPRETATIONVM

Quid est pinguedo, vel incineratio, unde videtur, et remouebunt cineres. Num. 4. Nam defen significat etiam cinerem, vel sufficiens muratio.

Dison Gen. 35. Interpretatur vt Disan.

Doc. pri. Maccab. 6. & 16. C. i. conterens, aut cōfringens à dach quod habes in Mardocheus, vel pauper à dach, quod est pauper.

Dodai in Dudi. Dodan scribe Dodauhu. 2. Paral. 20. G. i. patruus, aut dilectus, et a dod, qd est patruus & dilectus & amor, & affinis. pri. Regum. 11. Dod. i. patru? Saul, & Cā. pri. Meliores, sunt dodim. i. amores tui vino, & iterū dod. i. dilectus meus, & Lev. 10. Nec ad uxorem eius accedes Dodathā, affinitatem tuam.

Dodanim, Gene. 10. A. i. patru, affines, dilecti, amores vt in Dodan. Dodanim, scribe Dedanim, i. f. h. 2. 2. Interpretatur vt Dodanim, vel vbera, à dad, vel qui iudicant ex de, quod est qui, & danim iudices, aut iudicantes à dan vt in Dan.

Doec, scribe Doegh. 1. Regum. 21. A. i. formidās, aut sollicitans, aut sollicitus sum. & habet formam participij, à daag quod est pauere, & tristitia affici, & sollicitum esse, siue curam habere de futuro Irme. 38. Doegh. i. sollicitus sum propter Iehudaeos. Dom, aliās Don, scribe Adan, vel Addan. Hez. 2. C. i. dominum, vel balsu vt in Baladan. Domim lege Damim. i. sanguines, aut silentes, vel similes, Dan enim est sanguis, dum vero, & Damam est silere, & damah assimilari. vt in Damafcus. Dor, Iehos. 1. A. i. generatio. Psa. 9. Non mouebor ledor vador. i. in generationem, & generationem.

Doram pri. Maccab. 15. E. i. generatio eorum, & dor paulo superi memorato. Dorcas Act. 9. G. i. capra, vel damula, ab acuto visu sic appellata, hoc est ἰσορροπία, i. a videndo. Dorda lege Dardah. 3. Regum. 4. D. i. habitaculum, vel generatio scientie, ex dar vt in Darius, & dah vt in Abidah. Dofueus. 2. Maccab. 2. C. i. datio dei, Nam dōs Grecis est datio, & theos deus.

Dorham lege Dortham. Gen. 37. D. & 4. Regum. 6. C. i. interpretatur vt Dathan.

Drußia Actuum. 24. G. i. rore conspersa, à droßis, quod Græcis est ros. Dudi scribe Dodai, pri. Paral. 27. A. i. patru mei, vel affines mei, aut dilecti mei, vel amores mei.

Duel, scribe Dehud, Num. 1. B. i. est, scitote deum, Est enim cōpositum ex dehu, à iadah quod est scire, Psa. 99. Dehu. i. scitote qd dominus & c. & el deus.

Dumah Gen. 5. B. i. taceus, vel tace Iesah. 47. Sede dumah, i. tace, vel infernus, aut sepulchrum, Psa. 93. Paulominus habitasset in dumah id est, inferno, vel sepulchro anima mea, & 1. 1. Neq omnes qui descendunt dumah. i. in infernum, vel sepulchrum, quod diuus Hierony. transtulit in silentium.

Duran lege Duda. i. habitatio, vel pyra, aut rogos.

De nominibus incipientibus ab E.

EBal, aliās Hebal, & hoc rectum, id est cumulus, siue aceru? vt tuftatis, ab hi quod est cumulus, aceruus, Iesah. 27. Et erit sicut hi, id est, aceruus lapidum, & bal à balah, quod est veterascere vel balal quod est confundere. Eballege Hobal. Ge. 10. id est pueritas vetustatis, vel consuetudo ab hauh quod est pueritas, ini quitas, & bal, vel balah, vt in Ebal. i. Ebenini, aliās Ebennini, aliās Bebenini scribe Hobnim Iechez. 27. C. i. elephāti. Ebonbohan in Habenboen, Eber, lege Cheber. Ebiathar, aliās Abiathar, sed prius est rectum. 1. Reg. 22. D. i. pater superfluus, vel residui, vel remanentis, aut explorationis, vel contemplatiōis. Ebronain Ziaphrona. Ebronascribe Habronach. Num. 33. D. i. transitus aut transgressio, vel ira ab habar vt in Heber. Ebsan, aliās Abessan, sed prius est rectum, & interpretatur vt Abes. Ecclesia Græcū est, & interpretatur coetus, concilium, concio, congregatio. Ecclistiastes Græcum est & concionatore sonat, siue congregatorē.

Edema scribe Adamah, Ieh. 9. C. i. Edemma, aliās Edena, scribe Damnah, & interpretatur vt dina. Eden, aliās Heden, & hoc rectum. Gene. 1. C. & 2. Paral. 29. C. & 4. Regū. 19. C. & Iechezhel. 27. E. i. voluptas, siue delicia vt Gene. 2. Plantauerat dñs paradysum

in Heden, quod diuus Hierony. transtulit in loco voluptatis. & 2. Regum. 1. Vestebar uos cocino cum hadanim. i. delicia. Eder, aliās Ader, aliās Heder & hoc rectum. Icho. 15. D. & 1. Paral. 23. C. & 24. D. i. grex, aut priuatio, vt Gen. 32. Spacii ponetis inter heder & heder. i. gregem, & gregem. Hadar quocq est priuare à quo heder priuatio.

Eder scribe Chodes. i. mensis.

Eduf, scribe Hadafah. i. mærtus Iesah. 41. Dabo in solitudine cedrum, spinam, & hadas. i. myrthum, vel Chaldaice lëtitia, aut festinatio. Edna lege Hadna. Hez. 10. D. i. voluptas, aut delicia ab heden, vt in Eden vel vsq nūc & in Hana. Ednas, scribe Hadnah 1. Paral. 12. D. & 2. Paral. 17. C. & idem est quod Edua. Sunt ramen qui legunt Hadnach cum cheth, & non he, & sic interpretatur vsq ad requie, Edom, Gene. 25. D. i. rufus, siue ruber, quod nomine appellatus est Hefau, eo quod pro lenticularum edulio sua vendiderit primogenita, siue iura primogenituræ. Vnde eodem ca. dicit: Da mihi de haadon haadom, id est, ruffo, yuffo, quam ob causam uocatū est nomen eius Edom, & c. Canti. 5. Dilectus meus candidus, & à dom. i. rubicundus. Hoc etiā nomine appellata est regio Edom, quam Græci & Latini Idumeam appellant, & sic Edomi. i. Edomeus, & interpretatur rufus, aut rubicundus meus. Edom, scribe Adam. Icho. 3. & est nomen vrbis, & interpretatur vt Adā.

Edrai, scribe Edreh. Num. 21. C. Deuteronomij. 1. A. & 3. B. i. brachium meum Chaldaice. Gez. 4. Prohibuerunt eos in edrah. i. brachio, vel robore, & Iio. 3. 1. in Targhum, & edreh. i. brachium meum, & hæc est propria interpretatio. Quoniam sunt qui interpretantur grandis, aut fortis cumulus, ab adar vt in Adar, & hi cumulus, vt in Abal. Alij nubem feru vaporem, aut contritionem soey, vel pastoris, aut contritionis interpretantur.

Egbathanis scribe, Achmetha Hez. 6. A. i. frater mortuus, vel mortalis, aut mortis.

Egeus, scribe Heghe. Ester. 2. A. Quasi heghe. i. vallis, Nam ghe est vallis.

Egla in Iegaal. Egla, scribe Chaglah, vel Choglah, vt in Chaglah.

Egla, scribe Heglah. 1. Reg. 2. A. & 3. Paral. 3. A. i. vitula, vel vacca. Genes. 15. Tolle mihi heglah. i. vaccam vel rotunda ab hagol. 3. Regum. 7. Hagal. i. rotundū in circuitu, aut currus, siue plauftrum ab hagalah. Iesah. 5. Et quasi vinculum hagah. i. plauftri, sed prima interpretatio est melior. Eglon, scribe Hehlon, Iudic. 3. B. & Ieh. 10. A. i. vitulus, currus, rotundus, vt in Egla secundo. Ehad, aliās Aioth, aliās Ahoth, aliās Eud, sed primum est rectum. Iudic. 3. B. 1. Paralipomenon septimo. C. & 8. A. i. glorior, aut gloriatio, vel gloriosus, ab hod quod habes in Haduram. Ela, aliās Hela scribe Elah. Gen. 36. D. & 3. Regum. 4. B. interpretatur vt in Aferela.

Elada, aliās Elap, scribe Elhadah. 1. Paral. 7. D. i. deus testificat? est, aut cōgregauit vel transtulit, vel dei congregatio, aut testimonium vel ad cōgregationē, vel testimonij, aut prædā. Ela, aliās Ahila, aliās ahilan, aliās abilan, aliās helan, & hoc rectum Gen. 10. & 14. A. i. occulras, adolefcēs, aut seculū ab halam qphabes in Halmon, vel ascēsus eorū, sed m. D. hic, & sic dicitur ab halah quod est ascēdere. Elafa, aliās Helefa, scribe Elhafah, pri. Paral. 2. D. & 8. D. Irme. 29. A. i. deus fecit, vel fortis, uat fortiter fecit. Est enim compositum ex el, deus & Hafah. i. fecit, aptauit, magnificauit, vt in Hafael.

Elafaz, Gen. 1. 4. A. i. deus abstulit, siue remouit, vel potius de? declinauit, aut recessit, aut ad declinantem, vel recedentem, ex el, deus & far cum samech, quod est declinare, recedere.

Exod. octauo. Vefar, id est, recedet musca.

Elaph in Elath. Elchanah, aliās Elcana, in Helcanah. Elci, aliās Helchi, scribe Chilcal, aut Chilchai. Nech. 12. a. id est, partes meę blandimē ralmea, diuisiones meę, à Chalach vt in Chelcath, Elcoli in Helcheus. Eldahal in Helda. Eleale, scribe Elch. Numeri. 32. a. & Iesah. 15. b. id est deus, vel fortis ascensum, aut solium. Est enim compositum ex el vt in Elada, & hale ab halah, quod est ascendere, vt in Iaaala, & Genes. 35. Haleph, id est ascende Bethel, & Irme. 8. & haleh, id est, solium defluxit.

Eleman, scribe Elchanan. 2. Regum. 23. d. & 1. Paralipomenon. 11. f. id est, deus donauit, vel grauficauit, aut miferus est, aut dei gra

NOMINVM HEBRAICORVM

ria, vel conum, aut miseratio. Est enim compositum ex el, & chae nā, quæ habes in Abiel, & Chanā. Eleazar scribe Elhazar, Exo. 6. d. & 28. a. i. de? auxiliat? est, ut ad? auxiliator, vel adiutorij, vel ad auxi liandū, aut adiutorē. Est enim cōpositū ex el, & hazar quæ habes in Elada, & Hazarel, & Hazaria. Eleb, aliās Eleph, scribe Chleb. 2. Regum. 23. d. id est adeps, aut medulla, vt in Ad ab. Elech, aliās Helech scribe Chelec. id est portio, blandimentum diuisio, vt in Chelcath. Eleph, aliās Heleph, vt in Heleph. Eleph, scribe Cheleph, vt in Beslach. Eleutherus. 1. Macc. 12. d. id est liber, aut ingenuus, Græcū est. Elhadah in Eladah. Elhaleh in Eleale. Elhazar in Elazaz. Elhuzai in Luzai. Elia id est deus meus vt in Abiel. Elia, aliās Helia scribe Eliah trisyllabum. Paralipomenon. 8. c. He. 10. & 13. Regum. 17. a. & inter dum scribitur Eliahu, & interpretat? deus domini, vel potius de? meus dominus, ex el, & ich, quæ habes in Abiel, & Abiiah. Eliab, aliās He liab sed prius est rectum. Num. 1. a. & 26. b. id est deus patris, aut deus meus pater, vel dei mei pater ex el, & ab, quæ habes in Abiel, & Abraham. Eliaha, scribe Eliacha. 2. Regum. 23. d. & 1. Paralip. 21. g. id est deus aut fortis abscondet, ex el, vt in Abiel & chaba cum aleph. in sine, quod est abscondere, & iacha habet formam futuri. Gen. 31. Vt quid naberā. id est abscondisti te. Sunt qui interpre tantur deus dilectionis deducentes, à chabah, quod est amare, vt habes in Ioba, sed prior interpretatio est melior. Eliachim, aliās Heliachim, scribe Eliachim, aut Eliachim, & est trisyllabum. 4. Regū. 18. d. & 2. Paralipomenon. 36. a. id est deus sulcabit, aut fruetur, vel fir mabit ex el, vt in Abiel, & Iachim. Eliada, aliās Eliade aliās Helida, scribe Eliadah trisyllabum. 2. Regum. 5. c. & 5. Regum. 11. d. & 1. Paralipomenon. 3. b. id est, deus nouit, aut dei notitia, vel scientia, ex el, & iadah vt in Abiel, & Abida. Eliaph, scribe Eliaph trisyl labum. Numerorum primo. b. id est de? addidit, ex el, vt in Abiel, & iaaph. Gen. 38. Etnon iaaph. id est addidit adhuc. Eliab, aliās Elia, sub lege Eliab trisyllabum. 1. Paralipomenon. 3. d. & 24. b. id est deus reddet, aut respōdebit, ex el, vt in Abiel, & iaib, quod for ma habet futuri à sub. Ge. 30. Reddēdo iaib. i. reddet, vel de? requiescere faciet. Pro. 25. Et animā dñorū fuorū iaib. i. requiesce re faciet, vel de? conuertet, aut redire faciet. Eliathar. 1. Paral. 25. b. i. deus meus tu, aut deus meus venit, ex el quod est deus meus, & athah quod est tu & venit, Psa. 117. Eliathah id est deus meus tu Iaf. 21. Athah id est venit mane. Elichoreph in Helioreph. Eliel, aliās Eliel, aliās Heliel, sed primum est rectum. 1. Paralipomenon. 11. g. & 13. c. id est deus meus deus, aut fortitudo mea deus, vel deus fortitudinis, aut fortis deus, aut ad me de? Eliezer. scribe Eliezer. Ge ne. 15. a. & Exo. 2. & 18. a. id est deus meus adiutor, aut dei mei adiu torium. Elim Iesah. 15. id est fortes, vel arietes, ab el quod est deus, & fortis, & aries. Elimaida, aliās Heimaidis, Græce ἑλιμαΐδης. 1. Mac. 6. a. i. panicea, à panico feminis gen? & debet scribi cũ y. Nā ἑλιμαΐδης est panicu? Elimas, aliās Elimax, Græce ἑλιμας, Elymas. Act. 13. b. & po test interpretari mag?, siue corruptor, vel pncipiosus, & vel tegmē, aut iuolucrū, ab ἑλιμας quod est iuoluo, à quo, & ἑλιμας iuolucrū, & tegmē, & depto iora, ἑλιμας, à quo? & Elimas. Elimelech. R. ut. a. i. de? me? rex ex el vt in Eli, et melech vt i Abimelech. Elioenai, Eliohenai scri be & est pētasyllabū. i. de? respōdebit mihi, aut affiget, vel humiliat bit me, vel ad ipsum oculi mei vel afflictiones ex el, vt in Eliada, & hanah vt in Hanaen, vel ab hain, quod est oculus. Eliopolis. Genes. 41. & Iehez. 13. a. Hebraice est on, de quo in on. Græca vero dictio scribenda est cum aspiratione Helipolis. ἑλιπολις quod est sol, & ἑλιπολις ciuitas, hoc est solis ciuitas. Elioreph in Helioreph Eliphah. 1. Paralipomenon. 10. d. g. id est dei mei miraculum, aut iudicium, ex el de? meus, & pal, à pele quod est mirabile, seu miraculū. Psa. 77. Coe ram patribus fecit pele, id est mirabile pro mirabilia, aut miracula, vel à palal, quod est iudicare, vt habes in Ophaal. Eliphaleth, aliās El pheleth, aliās Helielēth, scribe Eliphleth. i. deus liberationis, aut dei mei liberatio, ex el multo rities memorato, & pheleth liberatio, vt habes in Pheleth. 2. R. 15. c. & 23. d. & 1. Paral. 8. d. & 10. d. Eliphalu, scribe Eliphalehu. i. de? mirabilis ei?, aut de? me? mirabilis ipse aut iudicans ipse, ex el, & pal, vt in Eliphah. Eliphah, aliās Heliphah, aliās Eliphaz, & hoc rectum. Genes. 36. a. & Iio. 2. d. id est deus meus au rum preciosum, vel optimum, vel rōpazius ex el, & paz. Cantic.

5. Caput tuum aurū paz, id est optimum. Psa. 118. Ideo dilexi man data tua super aurum, & paz. id est topazion Elia als Helia scribe Elifah. Ge. 10. a. & Iech. 27. b. id est dei mei agn?, aur pecus, quasi Elifeh, ex eli sep̄ius memorato, & Ieh. Exo. 12. Tollat vnusquisq? seh, id est agnum vel pecus, vel commisitio, à lus quod est commisce re, vt in A. lus Elifabeth, aliās Elitzabeh, scribe Elifēbah. Exo. 16. d. id est deus iuramenti, vel faturitatis, aut dei mei faturitatis, vel iurament i, vel septennarij, Est enim compositum ex el, & sebah, quod hæ bes in Berfabee.

Elifah in Helifæus. Elifamah als Helifama, als Elifua, sed primum est rectum. Num. 1. a. & 2. Regum. 5. c. & 1. Paralipomenon. 3. d. id est deus meus audiuit, aut exaudiuit, ex el, & famah vt in fama. Elifaphan, als Heliaphaz, als Elifaphan, scribe Elifēphan, vel Elifaphan. Exo. 16. c. Num. 3. 4. d. & 2. Paralipomenon. 29. c. id est deus occultans, siue occultator, aut occultus, vel deus occultas, ex el, vel eli sep̄ius memorato, & Isephan quod formam habet imperatiui, vel sa phan quod habet formam preteriti, vt in Beclēphon & in Sopho nia. Elifaphath. 2. Regum. 23. a. id est deus meus iudicauit, ex el, & saphath, vt in Saphath.

Elifæus in Helifæus. Elifua, als Helifuah, sed primum est rectū 2. Regum. 5. c. id est dei, aut dei mei salus, vel diuinitas, aut deus meus diues honoratus, vel gloriosus. Est enim compositum ex eli sep̄ius memorato, & Iuah, vt in Abifua, potest & hanc habere interpreta tionem mihi salus, aut diuine, vel honor.

Elifur Num. 2. a. id est deus meus petra, vel deus mi obfide. Est enim compositum ex el, & fur quod est petra, fortitudo quo etiā nomine ob fortitudinem appellatur deus, Psa. 26. In fir. id est pe tra exaltabit me, & 30. Esto mihi in fir. i. deum, vel petrā, aut for titudinem, & 27. Sur. id est fortitudo cordis mei. Sur. etiam est obsi dere, Deute. 20. Cum cafur. id est, obfideris ciuitatem, Iesah. 21. Sur. id est obfide madai. Eliu, als Heliu scribe Elihu, id est deus meus ipse, vel mihi, id est meus ipse. Est compositum ex el, & hu, vt in Eli & Abihu. Eliud, scribe Elihud, id est deus meus decorus, vel glo riosus, aut dei mei decor, vel gloria. Est enim compositum ex el, & hud vt Abihud.

Elimelech, als Elmelech, scribe Alamelech. Iehosue. 19. d. id est de? rex, vel ad regem. Est enim compositum ex ala pro el, & imelech, vt Abimelech, vel dei consilium, aut ad consilium. Nam Chaldaice melach est consulere. Elmodad, aliās Helmodad, scribe Almodad. Gene. 10. d. vt in Almodad. Elmondibathaim, scribe Halmondie blathaim Numer. 33. id est occultatio maftarum caricarum, siue palatarum, vt in Halmon, & Dblatham. Elnaem, als Helnaem, scri be Elnaham. 1. Paral. 11. g. i. dei pulchritudo, aut iocunditas, vel deus pulcher, aut iocundus. Est enim compositum ex el, & naham vt in Abinoham. Elnathan, als Helnathan, sed prius est rectum. 4. Reg. 2. 4. b. & Hez. 8. c. i. deus dedit. Est enim compositum ex el, & nathā vt in Natham. Eloi, als Heloi, aliās Heloe, scribe Eli, Mar. 15. c. id est de? me?. Elo, als Helo, als Ahialo, sed primū est rectū, Gene. 26. g. & Nu. 26. c. & 46. & Iu. 12. d. i. lex, aut quere? ab elah qd est quere?, sed ga interponit iod inter aleph, & lamed, quāq? qd est pot? interpreta ri fortitudo, nā Aial est fortitudo vel vallis. Elo, scribe Cholo, vt in Olon. Eloth, als Ahiloth, als Ahilath, als Ahila, als Ahilan, sed pri mum est rectū 2. Paral. 5. d. & 26. a. & 3. Reg. 9. d. & 4. Regū. 16. b. & potest interpretari quasi Aialoth, id est ceruæ vel vallis. Elphaal scri be Elpahal. i. dei opus, aut ad opus, vel deus operatus est. Est em cō positum ex el, & pahal, Num. 23. Quid pahal. i. operatus est deus. El rath in Chelcath. Elthece, als Helthece, als Helcheten, als Heltheco, scribe Elteceh, Ieho. 19. c. & 21. b. i. dei theca vel capsa ex el, & tecah, quod chaldeis est theca, seu capsa aut vagina. Eltheccen, als Hel theccen, aliās Belthecca, scribe Eltecon. Iehosue. 15. g. & potest inter pretari deus dirigens, vel dirige, vel ad dirigentem. Et lic est compo situm ex el & recon, à tacan. Eccl. 1. 1. Peruerfitas non potest lithecon. id est dirigī, Elthecco, aliās Helthecco vt in Elthece, Eltholed, aliās Heltholed, aliās Heltholad, scribe Eltolad. Iehosue. 15. e. & 19. a. id est dei generatio, aut natiuitas, ex el sep̄ius memorato & tolah à ialad, quod est generare, Genes. 10. Chus ialad, id est gen uuit Nimrod. Elul, Neche. 6. d. est nomen mensis sexti.

Græce in vna secunda ad Timo. 1. bona victoria, ex quo dicit bene, & vna victoria. Eupator. 1. Maccabæ. 6. c. Græcis est bonus pater. Eupolemus. 1. Maccabæ. 8. c. bene pugnant, aut bonus pugator, ex quo dicit & πάλαιος & πάλαιος quod est pugno Euphrates Hebraice Pethath Gene. 2. c. i. frugifer, aut fructificans, vel crescens vel incrementum, vt in Ephraim. Euthicus, scribe Euty chus Græce enim scribitur iθυμας, id est foelix, aut bene fortunatus. Exul, lege Chesil, scribitur enim cum chaph, & famech, Iehos. 15. c. i. stultus vt in Celesteth, vel oriona. Iob. 9. Qui facit arcturū, & chesil, oriona. Exeab, aliās Ezead, Hez. 8. b. lege Azgad. Ezecl, aliās Ezech, scribe chizci, vel Chich. 1. Paralip. 8. b. i. fortitudo mea. P. salm. 17. Diligam te dñe chich i. fortitudo mea. Habet etiam formā imperatiui foamine. i. roborā, fortifica, conforta, a chazac. Ezechias, scribe Chizchijah trisyllabum est, vel Chizchijahu, & est quadrissyllabum. 1. Re. 16. d. & 20. a. id est fortitudo mea dominus. Ezechiel, scribe Iechzechel. Iech. 1. a. id est roborabit se fortificabit, confortabit, & apprehēdet deus, dē dicitur enim a chazac, & el vt in Ezech. & Abiel, Ezechiel, Hez. 8. scribe Iachziel, i. videbit deū, a chazah, quod est videre, vt in Chazac, & el vt in Abiel. Ezel scribe Azel. i. ambulatio, aut stillatio. Post test enim deduci ab aza, quod habes in Mozel, vel a zale quod est stillare, Ezeha siue Ezelas lege Afalahu. Ezer, scribe Hez. 1. Paralip. 7. d. i. auxilium vt in Abihezer. Ezechian scribe Hacathan. id est paruus, vel minor.

Gen. 9. filij eius chathā. minor. Eziā. scribe Iezii ah trisyllabum. Hez. 10. c. i. arma mea dñs, aut stillatio vel asperio dñi, Pōt em dē duci a izazā. arma, vel nazah, qd est aspergere. Leuit. 8. Vaiaz. i. & asperit Aharon, & jah vt in Abijah. Eziel, scribe Huzziel. Nech. 3. b. i. fortitudo dei, vel fortitudo mea, dicitur, ab hazaz, & el in Huzzi & Abiel. Exion scribe Chexion, & est bisyllabū. 3. Reg. 15. d. i. visio a chazah. 1. Reg. 3. Non erat chazon. i. visio. Ezir in Chezar. Ezrel, aliās Ezrael. aliās Ezriel in Hazarel. Ezra, siue Ezras, aliās Eldra, scribe Hezrah. 1. Paralip. 4. c. i. auxilium. P. sal. 45. Hezra. i. auxilium in tribulationib. Ezri scribe Hezri, Iudic. 6. b. & 1. Paralip. 27. d. i. auxilium meum P. sal. 120. Hezri, id est auxilium meum a domino. Ezri chan, aliās Exricam, aliās Ezrican, aliās Azricam in & Izricam. Ezrieh in Hazarel, Ezraitā, aliās Ezdrait ā, scribe Ezrachi, siue Ezrac. chita. 3. Reg. 4. d. i. ciuis meus. Num. 15. Siue Ezrac, i. ciuis. Ezro, scribe Chezro, 1. Par. 11. g. atrium eius, vel villa eius, aut herba eius a chafar vt in Chafirim.

¶ Nomina quæ incipiunt ab F, Si quæ reppereris in arenis literis, quære sub litera P.

De nominibus incipientibus a litera G.

Ad in Iaad. Gal. Ial, scribe Gahal, Iudic. 9. d. i. abiectio, abominatio, elongatio, contemptus, Leuit. 26. Nontighal, id est abiiciet vos anima mea. Item vehahalā. id est & abominabitur anima mea. Gaas, aliās Gaan, scribe Gahas Iudic. 2. b. & 2. Reg. 23. d. & 1. Paralipome. 11. f. i. commotio P. sal. 17. Vairahas. i. & commouit se, & contremuit terra. Gaba, aliās Gabaa, aliās Geba, aliās Nebo, scribe Gheban. 1. Paralipome. 8. a. Nech. 7. d. & 12. b. & Iefah. 10. g. id est collis, vt in Abighibhon. Gabaa, scribe Gibbah, Iudic. 19. c. & 1. Paralipome. 2. f. i. collis. Exod. 17. Stabo super verticem hgibhah, id est collis. Gabaa. 1. Reg. 14. a. lege Migron, vt in Migron. Gabaad, aliās Gabaath, aliās gebeeth, lege Ghibhath, Ieh. 18. d. & 25. g. 2. Reg. 13. d. id est collis Iehos. In ghibhath, id est colle præputiorum, & hinc ghibhathur. Paralipome. xij. a. id est Ghibhathites pro quo codices Latini habent Gabaathites, id est collis meus. Gabaon, lege Chibbon. Ieh. 19. a & 18. g. id est collis, vt in Gibhon. Et hinc dicuntur Gabaonites, & Gabaonites numero multitudinis. 1. Paralipome. xij. a & 2. Reg. 21. a Hebraice Gahoni. i. collis meus, & Gibhonim. i. collis. Gabatha. Iohā. 19. c. Erat locus, vel stratium lapideum eminens. Vnde dicitur Græce appellari lithofratos. I. lapideus stratium. gabatha ergo excelsum, vel eminens, interpretatur a Ghab, vt in Gabathon. Gabathon, aliās Gebeth, aliās Iebtron, aliās Ieb ethō, scribe Gibbeyō. Ieh. 19. c. & 21. b.

& 3. Re. 15. f. i. sublime, eminentes, excelsum, a ghab. Iec. 4. 3. & est ghab. i. altitudo altaris. Quo nomine etiā appellatur dorsum. P. sal. 138. Si per ghab, id est dorsum meum arauerunt arantes. Gabee, scribe Chabaah. Iehos. 18. d. id est collis, vt in Gaba. Gabefus, Tho. 1. c. id est terminus, limes, confinium, a Ghabal, vt Gebal. Gaber scribe Gheber. 3. Regum 4. b. id est vt. P. sal. 33. Beatius gheber, id est vir. & a fortitudine sic appellatur. Chaldaice vero significat golum gallinaceum, vt habes Iefah. 22 in Targhum. Gaber 4. Regum 9. lege Ghur, id est catulus leonis, vt in Gurubaal. Gabin aliās Gabim. Iefah. 10. g. Scribe Ghebim, id est fossæ. 4. Re. 5. Facite alueū torrentis huius ghebim. i. fossas. Gabriel. Daniel. 8. c. & 9. f. i. vir meus aut fortitudo mea dē, a gheber qd est vir, vt in Gaber, & fortitudo a ghabar. 1. Re. 21. Nō infortitudine sua ghabar. i. roborabit se vir, & el dē. Gad. Ge. 13. d. i. scribe, aut felicitas. Vt dicitur Gene. 13. Dicit Leah bagadi, sicut & voc aut nomen eius gad. Gad. Iudic. scribe Ghiddel Hez. 2. e. i. magnificauit, enutritiuit. Iehos. 4. Ghiddal. i. magnificauit dominus. Iehosuah, & Iefah. 49. Istos quis ghiddel, id est nutriuit. Gader, siue Gheder. Iehosue. 12. d. id est sepes, maceria, Iech. 22. Gho. der ghader. i. sepiem sepe. Prouer. 24. Et gheder, id est maceria lapidum destructa erat. Gaderoth, aliās Gaderoth, aliās Gideroth, scribe Gederoth. 2. Paralipome. 28. c. Iehos. 15. f. i. sepes, macerie a gher supra dicto. Nach. 3. Que confident in Ghederoth, id est sepius. Hinc gaderothites Hebraice Ghederati. Paralipome. 12. a. id est sepes, aut maceria mea. Gadgad scribe Ghidgad. Num. 33. d. id est felicitas vt in Gad, vel felicitas felicitatis, aut fortuna fortunæ, a gad, quod est fortuna. Iefah. 65. Qui ponitis lagad, id est fortunam mensam, vel incilio felicitatis, aut fortune, a ghadad quod est incidere. 3. Reg. 18. Veithgodedud, id est & incidebant se, & gad p. sal. 63. Gad lege Ghudghodah. Deu. 12. b. & ponitur pro inghudghodā. in cisa a ghadad paulo superius memorato, vel felicitatem adeptā, aut fortunata a ghad, vt in Gad. Gadi, aliās gaddu vt pro modo legi potest quia si habeat daghes, vt in p. sal. inuenitur codicibus. scribitur cum duplici dd. Nu. 13. a. & 2. Reg. 14. d. & 11. Pa. 12. b. i. felicitas aut fortuna mea, a gad superius memorato Gadiel, aliās gadihel. Gaddisgediel in scribe gadis, id est cumulus, aceruus. Exo. 22. Et cōprehenderit ghadis. i. aceruum frugum.

Galaad, scribe Ghalhed. Ge. 31. g. i. cumulus, testis. Vnde dicitur ibi dem, & fecerunt ghalā. i. aceruum, & comederunt ibi super hagal. i. aceruum, & Iahacob, vocauit eum ghalhed, id est aceruum testis, item tumulus iste hed, id est testis erit inter me, & te & idcirco appellatum est nomen eius Ghalhed. Galaad, scribe Ghilhad. Gen. 31. d. & interpretatur vt Galaad primum, & nomē gentile Galaadites Hebraice Ghilhad, id est aceruus testis mei. 2. Regum. 17. g. & plurale Galaadites Hebraice Ghiladim. 4. Reg. 5. id est aceruus testis, & idem interpretatur Galaadim. 1. Maccabæorū. 5. d. Galala. Paralipome. 9. b. & Nech. 10. e. id est stercus. Galata. id est lactei a gala, quod Cræcis est lac ad Gala. 2. a. & sic Galata dici potest lactea, q. lacteos i. albos homines producat. Act. 18. f. Galgal, lege Ghilgal. Nech. 12. b. i. rota, sphaera, cœlum. P. sal. 76. Vox tonitru tui in ghilgal. i. rota, vel sphaera, aut cœlum, & appellatur hoc nomine a volubilitate. Nā galal est voluere, & reuoluere, & Iefah. 28. Et personabit ghilgal. i. rota plaustrū Galgala, scribe Ghilgal. Deu. 11. d. & interpretatur vt Galgal.

Gallia, scribe Ghalil. Iehos. 5. c. & 3. Re. 9. b. id est tornatilis volubilis. Can. 5. Manus eius ghelile. i. tornatilis. Galilei scribe Ghalil, pro in Ghalil, & interpretatur vt Galilei primum. Iehos. 13. a & Iefah. 9. a. Gallim. 1. Reg. 25. g. & Iefah. 9. a. Gallim. 1. Regum 25. g. & Iefah. 10. d. id est cumulus, tumulus, fluctus. Irmeiahu. 9. Dabo Ierusalaim in Galim. i. cumulos. Iec. 10. Percutiet in mari galim. i. fluctus. Galilo. Act. 18. d. i. lacteus, vt nonnulli interpretantur, qui Græcum putant, & a γάλα, id est lacte deriuati arbitrantur.

Gamaliel, scribe Gamlic. Num. 1. a. id est retributio mea deus, aut retribue deus a ghamal quod est retribuere. P. sal. 102. neq. secū dum iniq. tates nostras ghamal. i. retribuit, nobis vel ablatat deū, aut ablatat deus, ab eodem verbo. Gen. 22. creuit puer vaiighamal. id est &

id est & ablatat est, vel camelus me⁹ fortis ghamal enim est camelus, vt est Ge. xxxij. el, verò, & deum, & fortem significat Gamaria, alias Gamarias, aliās Gamalias, scribe ghemariah. Irm. 29. a. & 35. c. & est trisyllabum, reperitur etiam & quadrissyllabum videlicet Ghemariahu. i. perfectio dominus, vel perfecte domine, aut consummatio, vel perfectio, aut consumptio domini, a ghamar quod est persicere, & consumere, aut defecere. P. sal. 137. Dominus ignitor, id est persicet, & P. salmo. 11. Quoniam ghamari. defecit sanctus. Gamul. 1. Paralipome. 24. c. i. retributio, aut ablatatus. P. sal. 130. Sicut ghamul. i. ablatatus super matre sua.

Gamzo. 2. Paralip. 28. c. i. etiam iste exigam. i. etiam Ge. 13. Gam. i. etiam Loth, & 2. Iste. P. sal. 11. Custodient nos a generatione zo. i. ista, vel inuicem iste, a d. i. home quod est iuuens.

Gaon, scribe Gacham. Ge. 22. d. i. educens eos, aut eduxit eos, vel exitus eorum, a ghach P. sal. 22. Quoniā tu ghochi, eductor meus est ventre. Garab, aliās Garab, & hoc rectum. 1. Re. 22. d. & pr. Pa. 11. g. id est scabies, aut scabiosus, a garab. Leui. 22. Vel gharah, i. scabiosum. Chaldaice vero significat prædam.

Garizim, scribe Gherizim. Deu. 11. d. hoc est securus, scissionses, aut scissionses a gharzem. Deu. 20. Ad cædendum ea garzem. i. securi Garim. 1. Paralip. 4. c. i. os meum, siue fortitudo mea, a gherem qd est os ossis. Prouer. 17. Spiritus tristis exccat gharē. i. os pro ossa, i. fortitudinem.

Gaspha lege Ghispa. Nech. 11. c. id est appropinquatio oris, vel anguli a nazhas quod est appropinquare. Ge. 45. Ghelid id est appropinquare ad me, & pa. p. peh quod est os oris, vel peah, quod est angulus, vel Chaldaice alteratio corruptio. Nā ghelaph. Chaldaice est alterare corrumpere, vt est in Haruch. Gadhā, lege Ghahatim. Ge. 36. b. i. mugitus eorum a ghahah quod est mugire. Iob. 6. Aut igheh. i. mugiet bos, vel mugitus perfectus a prædicto verbo, & ram quod est perfectus, vel tactus, aut plaga eorū, a naghah quod est tangere. Nu. 4. Non ighehu. i. tangēt sancta, & ne ghah dicitur plaga. Gathrimo in Gethremmon. Gaulon lege Gholan. Deut. 4. g. & Iehos. 20. c. & 1. Para. 6. f. i. captiuitas, vel transfigratio, vel reuolutio eorum. Potest enim deduci a ghah quod est transfigrare, & captiuium duci, vel ducere. Iefah. 49. Transmigrata gholah, id est captiuitas Irm. 29. ad leniores haghohah. i. transfigratio, vel a ghahal quod est voluere.

Gaza, scribe Hazzah. Gene. 10. c. i. fortis. Can. 8. Hazzah, id est fortis, vt mors dilectio. Gazabar, scribe Ghizbat. Hez. 1. b. the saurarius. Hez. 1. Per manū mittebat haghizbar. i. the saurari. Gazara, aliās Gazera, scribe ghazrah, id est pitio, seu diuisio sententiæ, vel solitudo, a gazaz. L. euti. 16. Ad terram ghezrah, id est solitudo nis, & Gene. 15. Transibit inter haghizarim. i. diuisiones. Gazei scribe Hazzathim. i. fortes, ab hazzah. Gazam, alias Iezem, scribe Ghazam. Hez. 2. c. Nech. 7. e. i. eruca. Ioe. 1. Residuum haghazam. i. eruca comedit & c. vel tonio eorum, a ghaz. Deut. 15. Non taghoz. i. tondebis primogenita ouium, vel vellus eorum, a ghez quod est vellus, sed prima interpretatio est melior.

Gazer siue Ghezer. Iehos. 10. f. & 1. Paralip. 7. interpretatur vt Gazara. Gazer in Iazer. Gazeus scribe Hazathi. Iehos. 13. a. i. fortis, vel fortis meus, ab Hazzah, vt in Gaza. Geba in Gaba. Gebai, scribe Ghabbai. Neche. 11. b. i. dorfa mea a ghab, vt in Gabato vel corpora mea. Iob. 13. Ieghabe. i. corporibus lucis, sicut affimulantur ghabbechē. i. corpora vestra, vel excelsa mea, vt in Gaba, vel exactores mei Chaldaice. Gebal. P. sal. 82. i. terminus limes, vel termina, aut pone terminos. Exod. 19. Hagbel. i. pone terminos circa montes. Gebar, aliās Iebbar, scribe Ghibbar. i. vicit, vel præuolit confortauit, vel fortis. Gen. 7. Vaigberu. i. inualuerunt aq. & 49. Benedictiones patris tui ghabru. i. confortatæ sunt, & Chaldaice gallus gallinaceus, vt habes Iefah. 22. Gebeth, aliās Gebeeth, scribe Ghibhath, vt in Gabaath. Gebenini, vt in Ebenini. Gedeon, scribe Ghidhon. Iudic. 6. b. i. succio, contractio, comminutio a ghahdah. Iehos. 10. Excelsa statura gheduhim. i. succio, et. 45. vectes ferreos aghaddeah. i. confringam, & Deut. 12. Idola tēghaddehim. i. cominuetis, siue confringetis. Gederah. Iehos. 15. e. i. sepes, maceria, vt in

Gader, & Gaderoth, & Hofā. 2. Et sepā eam ghederah. i. sepe, vel maceria, & sic Gederites, Hebraice Ghederi. 1. Par. 27. d. i. sepes, vel sepiens, vel maceria mea, & gederotaim. i. sepes, vel maceria, vel duæ sepes, duæ macerie. Habet enim formam nominum dualiū.

Gedihel scribe Ghediel. Nu. 13. a. i. hocus dei. Gedon, aliās Geadonites Hebraice Ghidhoni. Nu. 1. a. i. contractio vel succio, aut comminutio mea, vt in Gedeon. Gedor, siue Ghedor. 1. Par. 4. a. & c. i. sepi, vel fac sepe, aut maceriam, vel sepire, aut maceriam facere, a ghadar, quod est sepire. Hofā. 2. Veghadarti. & sepiā eam maceria. Gador, aliās Gedor, aliās Gedur, siue Ghedur, & hoc rectum. 1. Para. 12. b. & Iehos. 15. g. i. sepus, a ghadar, vt in Gedor.

Geenna, aliās gehenna, alias gehennon, scribe Ghebenhinnon. id est vallis filij Hinnō. Irm. 7. Aedificauerit excelsa. Tophet. qd est in Ghebenhinnon. i. valle filij Hinnum, significat etiam infernū, Gehoe, scribe Ghilbaah. 1. Re. 15. c. & 2. Reg. 15. i. reuolutio qrentis, aut scruatūs, a ghala qd est reuoluere, et bahah, qd est qreere. Iefah. 21. S. tūbhaiunbhaiū. i. q. qreteris quærite, vel aceruus tumoris, aut inflatio, a ghal vt in Galaad, ab eodem verbo bahah geminato, qd inflare significat, vt est Exo. 9. Geldeti, aliās galdeti, aliās godolati, aliās Godolati, scribe Ghiddalti. 1. Re. 15. b. i. magnificauit aut enutritiui, vel magnificentia mea, aut educatio mea, a ghadal vt in Gadel. Iefah. 11. Filios ghiddalti. i. enutritiui.

Gelonites in gilontes. Gemali, aliās gemalli, scribe Ghemali. Num. 13. b. i. retributio, aut ablatatio mea, vel camelus meus, a Ghamal, vt in Gamaliel, & ghamul.

Gemini scribe Iemini. Genebath, scribe Ghenubath. 3. Re. 11. d. i. futuro ablaturum, a ghanab, quod est furari. Gen. 31. Genubti. i. futuro ablaturū in die, quod ponitur pro ghenubath, Redundat enim iod, vt dicunt grammatici Hebræi.

Genesar. Mat. 14. Quoniam Græcum habet γενήσατο & Hebraice interpretari potest ortus principis, aut protectio principis a ghā quod est ortus, vt in Genneus, & Engannin, vel a ghanan quod est protegere & Ieho. 10. Pro chineroth Targhum habet ghinnesar.

Genneus. 2. Mac. 22. a. interpretatur ortus meus, a ghan. Cād. 5. Veni in Ghanni. i. ortum meum foror mea. Genton scribe Ginth. Nech. 10. a. i. ort⁹ eius, vel protectio eius p. ghanno. Cant. 5. ve mat dilectus me⁹ in ghanno. i. ortū suū, et Targhum p. ghan habet ghinta. Geon, aliās Gaon aliās gyon, scribe ghichō. Ge. 3. b. & 1. Re. c. & interpretari potest e ductio, siue extractio, a ghac, quod habes in Gaon. Hoc enim nomine appellat⁹ est hic fluuius, qd admodum exeat, & excurrat. Potest etiam interpretari quasi ghechen. i. vallis grauiæ, vel ghechū. i. vallis mansionis, vel castorum. Gen. 31. ue ghera. Ge. 46. c. & Iudic. 3. b. i. ruminatio obolus. Leu. 11. & ipsa gherah. i. ruminatio non ighar. i. ruminat. Exo. 30. Viginti gherah. i. obolos sepi, siue sechel habet, vel irrigatio a gharah. Gen. 18. legarchi. i. irritat, siue concitat contentionem. Gerara, aliās geraris, scribe gherar. Gen. 20. a. & 2. Par. 14. d. i. irrita, prouoca, rumina, scalpe. Iob. 2. Iehithgadedi, id est scalpere se. Hof. 7. Sup triticum, & vinū ithghorarum, id est ruminabū, vel ferra. 3. Re. 7. Meghoroith id est ferrati erant ferra.

Gerafeni. Mar. 5. a. & Lu. 8. Quoniam Latini codices habent gadareni, & gadareni potest interpretari septi a sepio, vel murati, vel sepes, macerie, aut muri, vt in Gadera, & gedor. Gerafeni lege gereseni. Mat. 8. d. i. peregrinationi, aut ruminatiōi, vel prouocationi appropinquantes. Potest enim deduci a ghur, siue gar, quod est peregrinari, vel garah, vt in Gera, & gerara, & nagas quod est appropinquare ex quo & ghes defectiuum id est appropinquat, vt in Gaspha. Gargafæus Hebraice Ghirgasi, in est peregrinus, aut timidus peregrinatio, vel habitatio, aut timor, vel congregatio appropinquantis mihi, aut tangentis me, a ghar, siue ghur quod est peregrinari, habitare, timere, congregare, vt in Agar, & nagas quod est tangere, vel ghaz, aut gasas quod est palpares, tangere, vt in Gasan, Gerreni. 2. Mac. 13. f. i. sepi, siue ferrati, a gerar, vt in Garara. Gerfaa, aliās gersan, aliās gersan, siue gersom, et hoc rectum. Exo. 12. d. & Iudic. 18. g. & 1. Para. 26. c. dicitur quasi Gherfom. i. peregrinus ibi.

Vnde Exo. 2. dicit & vocavit nomen eius gherfon, quia dixit gher... ta Hebraice Gersoni. i. Par. 26. C. Potest etiam interpretari gerson... expellens eos, aut repudiens eos, a gharas quod est expellere, repudiar...

custa locustarum. Godalat in Gedelthi. Godolias, als Hied... las, scribe Ghedatiah, & est trisyllabum. Reg. 25. 1. Pa. 25. a. & I... me, 38. a. i. magnifica domnum, vel magnificentia, aut magnitudo...

Gorgias. i. Mac. 3. c. & 4. a. id est acer, velociter, terribilis. Græcum... est a gorgon, quod Græcis est velociter, terribilis. Gortina. i. Macca... 11. d. & scribitur Gortyna. i. phartra, vt quidam interpretantur...

De nominibus incipientibus a littera H.

HANAM. i. Para. 8. a. & 11. g. scribe Chanā vt in Chanan. Ha... HBARIM, als Abarim, als Aherim sed primum est rectum. Nu. 17. C. & 33. f. i. latera. Irm. 39. c. ex omnibus habarau. i. laterib...

vel splendore, & Psal. 17. Propter noghah. i. splendorem qui est in... coipere eius & c. Habdai in Habda. Habdi in Habda. Habdiel, als... Abdiel, sed prius est rectum. i. Paralipomenon. 5. d. i. seruus dei, vel se...

HADAG, als Ada, sed prius est rectum. Ge. 36. 3. i. ornauit, decora... uit. Iefa. 7. 1. Tanq̄ sponsam tahadei. i. decorabit, vel transfuit, iuxta... illud. Non dahabah. i. transfuit super eum leo. Hadhadah als Adada...

aut priuatio dei, ab heder vt in Eder, & el vt abiel. Hadumerina, als Adumerina Act. 27. a. scribe Adramytina. Græce em scribitur... adramytina. In alijs scribitur. Cōscenfa autem nauis dicitur adramytina...

HAI, als Hayo scribe Achio. 2. Regum. 6. a. & Para. 2. b. i. frater... eius ab ach quod est frater vt in Achab. Hayrimes, als Hairimes, scribe Hirimes, Iehof. 9. c. i. ciuitas so...

quifuffurat, qui opprimit ex ha, id est qui, & Ioches participium à Iachus, quod est suffurare, occultè loqui, & opprimere. Pfa. 101. Ad uerfum me ititlachufu, id est loquebantur occultè, vel suffurrabant, aut mullirabant Iefah, 19. A facie Iochafim, id est opprimementum Haluah, al's Aluba, sed prius est rectum. Gene. 36. d. i. iniquitas, Hofi. 10. Super filius haluah, id est iniquitatis. Haluam, al's Aluhã, sed prius est rectum. Gene. 36. c. i. iniquitas earū, vt in Haluah, & Chaldai c. holo caufia. Halus, al's Alus, & hoc rectū, vt in Alus, Hamal, al's Amal, sed prius est rectum. i. Paralipo. 7. g. id est labor, iniquitas, peruerfitas. Pfa. 9. Sub lingua eius hamal, i. labor. Iefah, 10. scribens res hamal, id est iniquitatem. Hammalech, aliã Amalech, sed prius est rectum. Gene. 36. b. id est populus lambens, ex ham quod est populus, & lec à lacac, quod est lambere. Iudic. 7. Omnis qui ialloc, id est, lambuerit, & fuit numerus ham lachechimi, i. lambentū, vel populus percutiens, à lec quod Chaldaice significat percutere, caedere, flagellare, & tener, vnde & ppl's tener pōt interpretari. Hinc Hã melech, i. Hamalechita, Nu. 14. Hamã Ester, 3. a. i. tumultuans, vel præparã, aut tumultus, vel præparatio. Pōt em deduci ab hamah, & est tumultuans, vt habes in Eman, & Chaldaice fidelis. Hãmafai, al's Amafai, sed prius est rectum. i. Paralipomenon. 6. b. i. populi munus, ex ham populus, & fai munus, vt Iesai, & Abifai. Hamafefai, al's Amafai. Sed prius est rectum. Nech. 11. b. i. populus diripiens, aut direptionum mearum, ex han populus, & fesai à Safah, Iudic. 2. Et tradidit eos in manum sohim, i. diripientium. Hamafiah trifyllabū aliã Amafias, sed prius est rectum. 2. Paralipomenon. 17. c. i. Onus domini ab Hamas quod est onero. Gen. 44. Valahamosi. & onerauit vnufquifq; afinum suū. Hamdatha, aliã Amadathi, sed prius est rectum. Ester. 3. a. i. mensura, vel ad mensuram thalami à Madad quod est metiri, mēsurare, vt in Almodad. Vel ex hamda, & tha qd est thalamus, vt in Thara. Vt tumultus legis, ab hamah, quod est tumultuare. Prouerbio. 20. Homeh. i. tumultuans ebrietas, & dath lex. Deut. 33. a. dextera eius ignea dath, i. lex. Hammehad, al's Amad al's Amah. Sed primum est rectum. Iehosue. 19. b. i. populus testimonij, aut ornamenti, vel transitus aut præde, vel speculi ex hã populus, & had vt in Hadaiah, & Hadiel. Hammehlech, aliã Amalech, sed prius est rectum. Genesis. 14. a. & 3. Regum. 22. d. & Irme. 36. i. & 38. b. & 2. Paralipomenon. 18. i. rex aut regis, vel o rex, ex ha quod est signum notificatiuum, & genitiui, & vocadi casus, & melech rex, vt in Abimelech. Hammiel, al's Amiel, al's Amihel, al's Anihel sed primum est rectum. Numer. 13. b. i. populus dei, aut populus meus dei, aut populi mei deus, ex han populus, & el deus. Exo. 3. Vidi afflictionem hammi, i. populi mei, vel dicitur quasi himmiel, i. mecl' deus. Hammihud, al's Amihud, al's Amihud, al's Amihud aliã Ammuh, al's Animur, al's Amnōed, sed primum est rectum. Numer. 1. a. & 3. d. & 2. Regum. 13. g. i. populus meus inclytus, aut gloriofus, vel potens, aut decorus, ex hammi vt in Hammiel, & hud vt in Abihud. Hamminadab, al's Amminadab, sed prius est rectum. Exo. 6. d. & i. Paralipomenon. 2. b. i. populus meus spontaneus, aut voluntarius, vel liberalis, aut princeps ex hammi & nadab, vt in Hammiel, & Abinadab, & Nadab. Hamminadib, al's Aminadab, sed prius est rectum. Cant. 6. d. & interpretatur vt Hamminadab. Hammisaddai, al's Amisaddai, sed prius est rectum. Numer. 1. a. i. populus meus omnipotens ex hammi, & saddai, quod est omnipotens. Gen. 17. Ego deus saddai. i. omnipotens, vel mecum omnipotens Hammethoar, aliã Amphar, sed prius est rectum. Iehosue. 19. a. id est formatus, à thoar quod est forma. Regu. 16. Et virum thoar. i. formã, id est formosum, vel descriptus, aut designatus, & dispositus. Iehosua. Hammethoar. i. quæ designata est ad Noheh Hamizabad, al's Amizabad sed prius est rectum. i. populus me' dotauit, aut populus meus dos, ex hammi, & zabad vt in Zabdai, & Zabud. Hamoc, al's Amoch, sed prius est rectum. Nech. 12. a. i. profundus. Pfa. 63. Et corde hamoc, i. profundo. Harzocheber in Mochabor, Hamū al's Amō, sed pri' est rectū. Ge. 19. g. i. popularis ab hã, qd est ppl's; & ab hoc fit hãmoni, i. hãmonites, hoc est popularis me' vel stimppl' popularis. 2. Re. 23. d. & 1. R. c. 11. a. & 2. Paral. 12. d. & femineū singulare hãmoni, i. hãmonitis. i. popularitas, aut popularis gener' femineo, & numero multitudinis hãmonioth, i. po

pularitates, vel populares. Hamonah, aliã Amona, sed prius est rectum. i. multitudo, populus. Iechzechel. 7. Quia ira sup omnem hamonah. i. populū eius. Item visio ad oēm hamonach. i. multitudinē eius. Hamoni in Hemoni. Hamas, aliã Amos, sed prius est rectū, prima existente cū hain, & extrema cū samech. Hamas pri. a. i. onus, aut onera, vel onerare, aut onerando, ab hamas vt in Hamafiah. Hamafiah, aliã Amofa, sed prius est rectū. Iehof. 12. d. i. distillans, aut q distillar, vel o distillās, aut exprimens. Nã ha est fez & o, & signū notificatiui, mosah vero formã habet participij forminā, i. a mafah quod est distillare, & exprimere. Leui. 5. Immafeh, i. distillabitur, aut exprimetur ad fundamentum eius, vel he vltimum ponitur vice aleph, vt sepe fit in arcanis literis, & sic interpretat quæ inuenit, aut exitus, & sic dicitur à iala, quod est exire. Sūt & qui iurgium interpretantur à nafah, quod est contendere, à quo massah contentio, iis, iurgium, sed hæc nimum est extorta interpretatio. Hamram, aliã Amram, sed prius est rectum. Exo. 6. c. & 1. Paralipomenon. 6. a. id est populus excelsus, ex Ham populus, & Ram excelsus, vt in Abirã, vel oppressio eorum, aut opprime eos, vel manipulus eorum, ab hamar, vt in Hamri, & Homri. Et hinc dicitur Hamrami. i. Hamramites. i. populus excelsi mei. 2. Paralipomenon. 26. c. Et hinc dicitur Hamrami. i. Hamramites. 1. Paralipomenon. 26. c. id est populus excelsus me' & c. Hamri, non Amri, 3. Regum. 13. d. id est opprime vel oppressio mea, vel manipulus meus, Hamri feribit Hamri. 1. Paralipomenon. 6. & 2. Regum. 22. a. i. opprime, aut oppressio mea. Deut. 21. Nec tihham mer, i. opprime eam, vel manipulus meus, ab homer. Deut. 21. Et oblitus fueris hahomer, id est manipuli. Hana in Ahana. Hanab, aliã Anab, sed prius est rectum. Iehof. 12. g. id est vna. Deuterono. 32. De sanguine henab, id est vnae biberent, & Gen. 40. Et maturauerunt bovi hanabim, id est vuarum.

Hanach in Enac, & Hanachim in Enachim. Hanah, aliã Ana, aliã Anã, sed primum est rectū, id est respōdit, humiliat, ieiunauit. Habet em formã præteriti, & est radicalis dicitio. 2. Re. 2. Os em tui hanah, i. respōdit tuis testificatur cōtra te. Irmeihu. 29. Quid hanah. i. respōdit domin'?, & Hosee. 7. Vehanah, id est & humiliabit se super bia Israel. Haniah, aliã Ania, sed prius est rectum. Nech. 10. a. id est responsio, aut ex auditio, vel afflictio, aut humilitas domini ab hanah prædicto, & iah, vel simpliciter pauperula. Iefah. 10. Haniah, id est pauperula Anathoth. Hanamelech, aliã Anamelech, sed prius est rectum. 4. Regum. 17. e. id est respondit, vel humiliat, aut afflixit, vel exaudiuit, r ex, vel nominaliter responsio regis, & ab hanah, vt in Hanah, i. & melech, vt in Abimelech, i. Hananim, aliã Ananim, sed prius est rectum. Gene. 10. c. & dicitur quasi, hanamaim, id est responsio, vel afflictio, vel humiliatio aquarum, ex hanah, & maim vt in Hanah & Abelmaim. Alij interpretatur fons vel oculus aquarū, vel hain vt in Hain, sed alie sunt meliores, quoniam hain semper est cum iod. Hanada, aliã Hennada. Ibi vide. Hanani, aliã Anan, aliã Hanan, aliã Hanan, sed primum est rectum. Id est respondit, vel exaudiuit me ab hanah, vt in Hanah, Pfa. 33. Exaudiuit dominum, & hanani, id est respondit mihi, vel exaudiuit me, vel nubes mea, ab hanan quod est nubes. Exo. 19. hananan, id est nubes, vel caligo mea, iuxta illud. Et fuit hananã, id est caligo, & Iob. 3. Occupet cã hananah, id est caligo. Hanah, aliã Anah, sed prius est rectum. i. responsio, ex auditio, obedientia, afflictio, humilitas, mansuetudo ab hanah superius memorato. Hanathoth, aliã Anathoth, sed prius est rectum. Iehof. 12. d. & Irmeihu. 2. a. Et interpretatur vt Hanath, sed numero multitudinis, & hinc hanathoth, id est hantothites, qui anathochites in latinis codicibus scribitur. 2. Regu. 23. d. Hoc est respōdit meã & c. Hanthothiah, aliã Anathothia, sed prius est rectum. 1. Paralipomenon. 8. c. id est responsiones, vel humiliaciones, aut afflictiones domini, ex hanathoth memorato, & iah vt in Abitah. Hanem, aliã Anem, sed prius est rectum. 1. Paralipomenon. 6. g. id est respondit eis, exaudiuit eos, obediuit eis, humiliat eos, afflixit eos, vel nominaliter responsio eorum & c. ab hanah prædicto. Haner, ab Aner, sed prius est rectum. Gene. 14. c. Dicitur quasi hammer, id est populus lucernæ, vel quasi himm: i. id est, cum lucerna, vel hanan. i. responsio, aut afflictio lucernæ

cernæ, ex hanath memorato, & sic est compositum ex corrupto, & in negro, ner, id est lucerna.

Hanim, aliã Anim, aliã Anym. Sed primum est rectum. Iehosue. 15. f. Et interpretatur vt Hanathoth. Hanub, al's Anob, sed pri' est rectum. i. Paralipomenon. 4. a. id est voidum, siue humore vnae plenum: ab henab, quod est vna, vt in Hanah, vel Chaldaice nodus.

Haphan, al's Hafphan, al's Appam in Ofin.

Happarrah, al's Para, al's Aphra, al's Affra, al's Aphara, al's Affara sed primum est rectum. Iehosue. 17. id est vacca. Numer. 19. Adducant ad te parah, id est vaccam, & ha præcedens est notificatiuum acsi diceret illa vacca.

Hapisses, al's Aphses. Sed prius est rectum. 1. Paralipomenon. 24. b. id est qui concussit, vel contriuit, vel nunquid concussit, vel contriuit. Nam ha est qui, & interrogandi adverbium, pilles vero cōcussit, contriuit, & propriè cum dispersione. Irme. 23. Iephofes. i. cōteret petras.

Haphoth, al's Haphothgus, al's haphothgi, al's Haphothgi, sed primū est rectum. 1. Paralipomenon. 2. g. i. seductor, vel seductor me', aut qui seducit me.

Hacnim est qui, & pothi dicitur à pathah quod est seducere.

Hofeg, 7. Ephraim quasi columba sothah. i. seducta, har vero mons est, qui & hor dicitur, vt in Hor. Hanab, al's Arabia, sed pri' est rectum. Scribitur etiam Herab. Iefah. 21. c. & potest interpretari falix. Iefah. 15. Ad torrentem haharabim. i. salicum ducit eos, & (ub regmen. Leuit. 13. In fame in herab. i. sub regmine, & vespera. Ge. 1. Et factum est herab. i. vespere, & vulgus promiscuum. Exo. 12. Sed & herab. i. vulgus promiscuum, & dulcis. Cant. 2. V ox enim tua herab. i. dulcis, & fideiussio, siue spondit, Ge. 44. Quia seruus tuus harab. i. fideiussit, aut spondit pro puero, vel solitudo. Iehof. 35. Exultabit harabah. i. solitudo, siue deertum. Hinc dicitur harab. siue harabs Hebraice harabi. i. solis, faliceus, vel sub regmen meum, & c. vel latro secundum diuum Hierony. Irme. 3. Expectans eos quasi harabi. i. latro in solitudine. Nech. 2. d. & Iefah. 13. d. & plurale Arabes vel Harabes Hebraice harbim vel harbijm. 2. Paralipomenon. 21. d. & 26. a. Harabbah, aliã Araba, aliã Arjebba, sed primum est rectum. Iehosue. 15. g. id est multa, magna vt in Raba. Hærad, aliã Arad, aliã Arath, aliã Arath, aliã Hered, aliã Hereth, al's Hader, al's Heder, sed primū est rectū. Num. 21. a. & c. 33. e. & Iehof. 12. d. 1. Paralipomenon. 8. g. & dicitur quasi harod. i. onager. Iob. 39. Et vincula harodi. i. onagri quis soluit, & Chaldaice draco, vel serpente genus ex buffone, & serpente procreatum, vt habes in Semoth rabbah, cap. primo, & appellent harda. Hardi in Orod. Haræma in Homra. Haran, aliã Aran, aliã Aran, sed primum est rectū, Gene. 11. d. & 4. Regum. 19. b. & 1. Paralipomenon. 23. a. i. montanus, vel mōs, aut conceptus eorum, vel eorum, vt in Aharon. Haracon, aliã Arecon, sed primum est rectum. Iehosue. 19. c. id est tenuis a racac. Gen. 41. septem spicæ racoth. i. tenues, vel mons lamæationis, aut possessionis, ex har quod est mōs & cona canan, quod est lamentari, vel chanah quod est possidere, sed prima interpretatio est melior. Harari, siue Hararites, aliã Arari, aliã Ararites, aliã Arorites, sed primum est rectum. 2. Regum. 23. b. & 1. Paralipomenon. 24. g. i. montanus, aut mons meus. Irme. 17. Harari. i. montanus. Pfa. 29. Stabiliuisti lehareri. i. monti meo. Harari. 2. Regum 23. d. Lege Charodi, Haraphia, aliã Araphia, sed primū est rectū, 2. Regum. 11. c. i. qui vacauit, aut remissus vel debilis fuit, aut requieuit, vel appropinquauit, ex ha quod est qui, & raphah radicale verbum, & tertie personæ præteriti, Iudic. 19. Ecce nunc raphah. i. appropinquauit, vel debilitatus est ad vesperam. i. declinauit, & 2. Regum. 4. Vairpu. i. dissoluerunt se, siue debilitatæ sunt manus eius. Iudic. 8. Tunc raphah. i. requieuit spiritus eorum. Num. 23. Vtrum fortis an raphah. i. debilis.

Harbathi, siue Harbathites, aliã Arbathites, aliã Arabathites, sed primum est rectum. 1. Paralipomenon. 4. i. solitudo mea, vel solitacius, aut latro, & c. vt in Harab.

Harboth, aliã Arboth, sed prius est rectum. id est cæpestria, vt est interpretatum. Num. 26. a.

Harchi, siue Harchæus, aliã Archæus, sed pri' est rectum. Gen. 10. c. id est fuge, rode ab harac, quod est fugere, vel rodere, sed secundum diuum Hierony. Iob. 30. Qui horchimi. rodebant, vel fugiebant secundum Hebræos & Targum.

Hared in Heder. Hares, aliã Cheres, & hoc rectum. Iudic. 1. f. i. fol. Iob. 9. Qui præcipit lacheres. i. folli, & testa Iob. 2. Et cheres. i. testam vt se scalpere.

Halhiah, aliã Araia, sed prius est rectum. Nech. 3. b. id est mōs fuit, ex har quod est mōs, & haiah, id est fuit, & sunt qui legunt cum cheth, & sic interpretatur calor, aut ira fuit.

Harim in Maar. Harmonah, aliã Armon, sed pri' est rectum. Hamos, 4. a. id est ædes, aut palatium, & he primum ponitur vice aleph, teste Rabbi David, ab armon, i. Iefahiahu. tricesimo secundo Armon, id est palatium dimissum est, & secundum Targum est nomen loci, & potest interpretari mons constitutionis, aut numerationis, ex har quod est mons, & monach à manah, vt in Mane, vel dicitur quali harimmō, id est mologranatum.

Harodites, aliã Arodites, Hebræis est Haroid. 1. Paralipomenon. 11. f. id est dominator, vel qui dominatur mihi, aut nunquid dominatur mihi, ex ha quod est qui, & nunquid, & rodi à radah, vel rod quod est dominari, vt habes in Aruad. Haroher, aliã Aroer, sed prius est rectum. Nume. 32. g. & Iefahiahu. 17. a. id est myrice, vel iunperus. Irme. 49. Eritis quasi haroer, id est miricæ in deserta, vel suffodiens, aut euacuans. Irme. 51. Murtus ille lassim' hather tirharhar, id est suffodiendo suffodietur, sed prima est melior. Et hinc dicitur haroheri, id est haroherita. 1. Paralipomenon. vnde decimo Quod sine aspiratione est in codicibus vulgatis, id est myrice mea. Harum, aliã Arum, sed prius est rectum. 1. Paralipomenon. 4. a. id est excelsus, vel celsitudo, vel quæ celsitudo, aut o celsitudo, ex ha quod est qui, & o vocandi, & notificatiuum signum, rum excelsus, vel celsitudo, & altiudo. Iefah. 2. Et incuruabitur rum, id est altitudo virorum. Hafael, aliã Afael, sed prius est rectum. 2. Regum. 2. b. & 1. Paralipomenon. 2. b. & 11. e. & 27. a. id est, fecit deus, aut fac deus, vel factura dei, ex hafah fecit. Genesis. 6. Sicut præcepit deus ita hafah, id est fecit, & el deus, vt in Abiel, vel aptauit, aut præparauit, vel exaltauit deus. Iefah. 41. Quis operat' est vefhafah, id est & præparauit. 1. R. xii. Qui hafah, dextaltauit, seu magnificauit Mo seh Hafah, aliã Afaia, sed pri' est rectum. 1. Paralipomenon. 4. e & 49. a. id est fecit, præparauit, magnificauit dominus, ex hafah: & ah vt in Afael, & abijah, Hafan, al's Afan. Sed prius est rectum. Iehof. 19. a. id est fumus, aut fumauit. Pfa. 17. ascendit hafan, id est fumus. Ge. 15. c. ibanusan hafan, id est fumauit

Hafarmoth in Ghafarmauth. Hafarfual in Haffebaim, al's Afebaim, al's Asbaim. Sed primum est rectum. Hez. 2. c. Nech. 7. id est, caprei, siue capræ aut cerui. 2. Regum. 2. Quasi vnus de hafebaim, id est capreis, vel certuis.

Haflelphoni, al's Afalephun, sed prius est rectum. 1. Paralipomenon. 4. a. id est submersio aspicientis me, vel vmbrā aspicientis me. Potest enim deduci à falal, quod est submergere, & obumbrare. Exodi. 15. Saleu, id est submersi sunt quasi plumbum, & Iudic. 9. Requiesce in silli, id est in vmbrā mea, & panah, quod est aspicerè, respicere, declinare, couertere: siue vertere se. Pfa. 24. Peneh, id est respice in me, & Irme. 6. Panah, id est declinauit dies. Deu. 29. Cor hodie poneh, id est aduerfum est; vel retrocessit.

Hafem, al's Afem, al's Afom, sed prius est rectum. Iehosue. 19. a. i. Paralipomenon. 4. e. i. os, robor, substantia, corpus ab hesen. Gen. 49. nescis 2. Hoc nūc hesen, id est os ex hafama; id est ossibus meis & 17. In hesen, id est corpore dieti. Iefah. 8. Aquas fluminis habafumim, id est fortes. Hoc etiã nomine philosophi sub stantiã appellant. Hafsem, al's Afem, al's Afen, sed primū est rectū. 1. Paralipomenon. 4. e. id est fecit deus, aut fac deum, vel præparauit, aut magnificauit deus, aut factura, vel præparatio, vel magnificatio Dei, ab hafah, & el vt in Hafacl.

Hafsim, siue Hafsimæus, al's Afimæus, al's Afennes, al's Afennesus, C c ij

sed primum est rectum. i. Paralipomenon. i. & interpretatur vt Sinai.

Hassiddim, aliās Asseddin, aliās Assedin, sed primum est rectum. Icho. 19. c. id est latera, vel angustie ad sadad. Iudic. 1. Eruntq; vobis in liddim, id est laterib; vel in angustias. Exod. 33. Et lanceæ in sindichem, id est lateribus vestris.

Hafimonah, aliās Afmona, aliās Afmona, sed primum est rectum. Num. 34. id est ad hafim, hoc est os, robur, substantiam. Nam he vitrum editione existit e linga ponitur vice ei, id est ad in principio dictiōis, hafimon autem dicitur ab hese, superius memoria ro, vel lignum aut consiliū numerantis, vel constitutis, aut præparatis, ab hes, quod est lignum, vel hese, quod est consiliū, & monah a manah, vt in Mane.

Hassenaah, aliās Afnaa, sed primum est rectum. Nech. 3. id est odiū, sana cum sin quod æquipollet literę samec, vnde & Targum scribit cum samec sana, quod est odio habere, vel silentium pulchrum, ab has, Zach. 2.

Has, id est sileat omnis caro, & naah quod est pulchritudo, seu pulchritudo, sed prior interpretatio magis quadrat.

Hassennah, aliās Afsena, sed primum est rectum. i. Paralipomenon. 9. b. id est odiosa, a sana vt in Hassenaah. Hason in Hafeim, Haphan in Ofim, Hastaroth, aliās Astaroth, sed prius est rectum. Genes. 14. a. & Deute. 32. id est greges, vel secundum diuum Hieronim. caule ouium. Deuter. 28. Et husteroth, id est greges vel caule ouium suarū, vel diuitie ab hafar, siue heier, vel faciens exploratio nes, ab hafah quod est facere, & taroth a tur, quod est explorare, inquirere, vel dicitur hastoroth, id est tinea legum ab has, quod est tinea, & taroth leges sed prima interpretatio magis quadrat. Hinc dicitur hasterath, id est hasterathæus, pro quo Latini codices habent Astarothites. i. Paralipomenon. vnde decimo. id est greges, aut caula mea, vel gregari. Hastoreth, aliās Astaroth, aliās Astherthem, aliās Astachen, sed primum est rectum. Reg. 11. a. id est greges, aut caula, vel facies exploratio, aut leges, aut tinea legis, vt in Hastaroth. Hafuath bisyllabū est, aliās A loph, sed prius est rectum. i. Pa. 7. g. id factura, preparatio, magnificatio, ab hafah, vt in Hafael. Hathach aliās Arah, aliās Atach, sed primum est rectum. i. Regum. 30. g. id est tempus tuum, ab heth quod est tempus. Deuter. 3. in heth, id est tempore illo, & p. littera est ham. Hathach, aliās Arah, aliās Athach, sed primum est rectum. Heter. 4. b. & prima littera he, id est cōflatio, siue effusio, a nathach. Irmeiah. 41. Titrach, id est cōflabitur ira mea. Hatai in Ethei, Hathajah, aliās Athaja, aliās Athaja, sed primum est rectum. Nech. 11. a. id est tempus domini, ab hah & iah, vt in Hathach primo, et Abijah. Hatharah, aliās Athara, sed primum est rectum. i. Paralipomenon. 2. d. id est corona. Iech. 3. xii. Tolle hahatharah, id est corona. Hatharoth, aliās Atharoth, aliās Roth, aliās Atharod, aliās Astaroth, sed primum est rectum, id est corona. Zach. 6. Et hahatharoth id est coronę erunt & c. Hathroth in Roth. Hathlah, alias Athalah, sed prius est rectum. Hez. 3. d. id est tempus mihi pro meo, exhath ab heth quod est tempus, & lah proli, id est mihi. Haluhatah, as Athalia, aliās Orhahia, sed primum est rectum. i. Regum. 11. a. i. Paralipomenon. 8. c. & 2. Paralipomenon. 22. & Hex. 8. a. id est tempus domino, ex heth, & leiah domino, vt in Abijah. Hauuah, aliās Auah, aliās Ahauath, sed primum est rectum. 4. Reg. 17. d. i. iniquitas techez. 2. i. hauuah, hauuah, hauuah, id est est iniquitatem, iniquitatem, iniquitatem. Hauith, aliās Auith, sed prius est rectum. Genes. 36. d. id est iniquitas, perversitas vt in Hauuah. Hauuim in Enei.

Hazzah i Gaza, Hazavel, aliās Hazarahel, aliās Azrihel, aliās Ezrel, aliās Ezrael, aliās Ezriel, sed primum est rectum primo Paralipomenon. duodecimo. a. Nechemie. vndecimo. b. i. auxiliatus est deus, vel auxiliū dei ab hazar, & el vt in Abihezzer, & Abiel. Hazarah, aliās Azaria, aliās Azarias, sed primum est rectum. i. Paralipomenon. 6. b. & 3. Regum. 4. a. id est auxiliatus est dominus, vel auxiliū domini, ex hazar, & iah vt in Abihezzer.

Hazzan in Ozau.

Hazzati in Gazæus.

Hazzaz, aliās Azaz, aliās Azan, sed primum est rectum. i. Paralipomenon. 5. a. id est roborauit, fortificauit in Huzza.

Hazaz, aliās Azza, aliās Azza, sed prius est rectum, Iehof. 10. c. id est fossio, vel effossio, aut sepes. Iefah. 5. Vahazchehu, i. & effodit, vel sepuit eam, & Chaldaice anulus.

Hazgath, aliās Azgad, aliās Ezzeb, aliās Ezead, sed primum est rectum. Hez. 2. a. i. foris felicitas, aut fortitudo felicitatis, vel fortunę, vel coriandri, aut foris incisio, ab Hazaz, & ghen, vt in Huzza & Gad.

Hazia in Huzzijah.

Hazbuc, aliās Azboth, Sed prius est rectum. Nech. 3. d. i. fortis euacuatio, aut dissipatio, aut fortitudo euacuatiois, vel dissipatiois, vel fortitudo mea euacuata, aut dissipata, ab hazaz, & buc a bacac, quod est euacuare, & dissipare. vt Iefah. 11. Hibbob tib boc, id est euacuando euacuabitur terra quod diuus Hiero. transtulit dissipatio dissipabitur.

Haziza, aliās Aziza sed prius est rectum. Hez. 3. d. i. fortitudo vt in Hazaz.

Hazmaueth, aliās Azmath, aliās Azmath, aliās Azmaueth, aliās azmaueth, aliās Azmoth, aliās Asmoth, sed primum est rectum. 2. Reg. 23. d. & 1. Paralipomenon. 9. & xi. e. et Hez. 2. b. i. fortitudo mortis, aut fortis, aut dura mors, ab hazaz sepius memorato, & maueh vt in Chafarmaueh. Hazrichan, aliās Ezicran Ezichran, sed primum est rectum. i. Paralipomenon. 3. d. & 8. d. & 2. Paralipomenon. 18. a. & Nech. 11. c. i. auxilium meum surrexit, ab hazar, & cham vt in Abihezzer, & Adonicam. Hazriel, aliās Ozihe, sed primum est rectum. primo. Paralipomenon. 27. c. i. adiutorium meum deus, ab hazar, & el, vt in Hazarah, & Abiel.

Hazubah, aliās Azuba, sed prius est rectum. 3. Regum. 11. f. i. dei relicta ab hazab. Iefah. 6. Et multiplicabitur quæ hazubah. i. derelicta. Hazur, aliās Azur, aliās azor Nechem. 1. & Iefah. 21. a. id est adiutus, ab hazar iam sepius memorato. Hebal in Ebal.

Hebed in Obed. Gebedmelech, aliās Abdemelech, sed prius est rectum. Irme. 35. d. i. seruus regis, ex hebed, & melech, vt in Hebed, & Abimelech.

Hebel, aliās Abel, aliās Habel, sed primum est rectum. Genes. 4. id est vanitas Irmeiah. 22. Ambulauerūt post habel, id est vanitatem. Hebenum in ebennini.

Heber in Cheber, Heber. Gene. 1. c. & primo. Paralipomenon. 5. b. id est transitus Genes. 30. Quæ est in heber, id est transitu. Iaredem, quare & in Habarim.

Hebræus Hebraice Hibri. Gene. 37. c. id est transitus meus, vel transfretor aut ira mea.

Hebri, scribe Hibri. i. Paralipomenon. 11. d. & interpretatur vt Hebræus. Potest esse & imperatium sœcmineum, vt Iefah. 11. i. Hibri, id est transi terram tuam. Hebron, scribe Chebrũ. Gene. 13. b. & Exo. 2. c. & Num. 13. c. & interpretatur vt Cheber, hinc dicitur Hebrona Hebraice Chebron. i. Paralipomenon 26. c. id est coniunctio mea, participatio mea, incantatio mea, aut coniunctus, vel particeps, aut incantator. Hecher, aliās Acher, sed prius est rectum, id est stirps. Leuiti. 25. Et viderit se lechecher, id est stirpi familie eius, Hercon, aliās Accaron, sed prius est rectum. Ieho. 13. a. id est extirpatio, eradicatio, subueruatio, ab hacar. Vnde Sephaniah. 2. interpretationi alludens, inquit, hecõ techacar, id est era dicabitur. Ecclesiast. 3. tempus Iahacor, id euellendi, siue eradicandi quod plantatũ est, & hinc dicitur hecroni, est hecronia. Ieho. 11. a. i. eradicator, aut extirpator, vel eradicatio, aut extirpatio mea, aut stirps mea, & numero multitudinis hecronim. i. hecronitæ. i. Re. 15. d. i. eradicatioes & c. Hechron, aliās Acron, aliās Acrã, aliās Acharan, sed primum est rectum. Icho. 19. b. i. turbatio, cõturbatio, ab hacar, quod est turbare, vt in Hachor Heden in Edem. Heder in Hareth. Heddo in Iddo. Hopher in Epher. Hegliah in Egra. Heghe in Egeus Heglon in Eglon. Helan in Blah. Haihel in Ichiel. Helan in Elan, Helã, scribe Elleh. i. Par. 9. b. id est isti, vel iste. Ge. 2. Elleh. i. iste sunt generationes & c. Helan scribe Helamah. 2. Re. 3. d. id est rubigo quaedam, aut momie quoddam a chehali vt in Chelah, & mah in Mana, vel exercitus gentis, aut ancillæ ex chel, & a mah quod est gens & ancilla, vel dolor, aut expectatio gētis, aut ancillæ a chul,

a chul. Helaf in Elhafah. Helath, scribe Elath. Deute. 2. b. i. fortitudo. abel, vel elah, quod est fortitudo. Exodi. xv. e. i. id est robustos Moab obtinuit tremor Helchana, scribe Cicanah. Exo. 6. d. & i. Re. 1. a. & i. Paralipomenon. 6. b. id est deus possidet, vel emit, aut dei possessio, vel emptio, vel deus calamus, aut dei calamus, vel ad calamũ, ex el, vt in Abiel, & chanah, vt in cana pri. Halchæus Hebraice Helcosi. Nach. 1. a. id est deus illaqueauit me, vel indurauit me, ex el sepius memorato, & iacas quod est illaqueare. Prouerbiorum. 6. Nochasta, id est illaqueatus es verbis, vel a casab, quod est indurare. Helchathen in Elteche. Helchi in Elci. Helchia, aliās Elchias, scribe Chilhijah. 4. Regum. 18. d. & 23. a. & i. Paralipomenon. 6. a. & 23. i. portio, aut diuisio, vel lenitas meo domini, ex chelec vt in Elchi, & iah vt in Abijah. Helchia, scribe Chalhathah. Nech. 1. a. id est pulchritudo, aut iocunditas domini, a Chachal cuius geminatum habes. Gene. 49. Cachilli. i. pulcher oculis suis vino. Helchia lege Malchijahu. Irmeia. 38. b. & interpretatur vt Malchia. Heldaa, aliās Eldaa, scribe Eldaah. Gene. 22. a. id est deus sciuit, aut cognouit, aut dei scientia, vel cognitio, vel ad scientiam, vel ad sciendum, ex el vt in Abiel, & dah a iadah, vt in Abidah. Heldath, aliās Eldath, & hoc rectum Nume. 21. f. id est deus dilectus, aut amicus, vel dei dilectio, aut amicitia, aut mamma vel ad dilectum, vel amicum & c. ex el iam sepius memorato, & dad, vt in David, & baldath. Haldai, aliās Helchai, scribe Hiddai, & dicitur quasi Hedadi, id est celestis meũ, vel portio mea, aut missio mea, ab hadah, siue iadah Iefah. 21. Manum suã hadah, id est misit. Heleanan in Eleana. Helech in Elech. Helel, scribe Hillel. Iudic. 11. d. id est laudauit. Psalm. 9. Quonã hillel, id est laudauit peccator & c. Helem, id est percussio. Iudi. 5. Vehalmah, id est percussit Sifara. Helen, aliās Helem, id est infomniũ, siue somniũ, a chalam, quod est fomniare. Genes. 41. Re cordatus est Ioseph somniorum quæ chalam, id est somniauit. Heleph, scribe Eleph. Iehof. xvij. d. id est mille, doctrina, vt in Aleph, Heles aliās Helles, scribe Cheles. 2. R. 23. i. d. & i. Pa. 2. c. id est solutio. difcalcatio, ereptio, a chalas. Deut. 23. i. Vehalfah. i. solue calcem meũ ei. Psalm. 6. Chalfah, id est eripe animã, meã. Helechmoth, aliās Hellemoth scribe Ellesmoth, & est titulus libri. Exodi. & interpretatur hec noĩa. Heleth, scribe Cheled. i. Paralipomenon. 11. f. i. orbis, vel tempus, vt Psalm. 16. A visis de cheled. i. orbe, vel tempore. Heli. i. Re. 1. a. & potest dici quasi halai. i. super me, vel ascensio mea, ab halah quod est ascendere, vt in Eleale, vel solium meum. Ge. 3. Et consue runt haleh. i. solium pro solia ficus. Helia, & Eliachim in Elia, & Eliachim, Helisah, id est ei dei mei populũ, ex el, & ham, vt in Abiel, vt in Hamafa. Heliasaph in Eliafaph, Heliasaphan, vel Elisaphan in Elisaphan. Heliasib, & Heliasub, & Heliasah, quere in nominibus sine aspiratione. Helidad scribe Elidad. Numeri. 3. d. id est deus meus dilectus, vel amicus, vel dei mei dilectio, vel amicitia, abr mamma, vt in Heddad, Heliel in Eliel. Heliodorus. 2. Macca. 3. b. Græcũ est. i. solis donum, ex halia quod Græcis est sol. i. donũ. Helim, scribe Elim. Exo. 15. d. Num. 33. b. i. arietes, & fortes. Ge. 32. Et elim, id est arietes viginti. Exod. 15. Quis sicut tu in elim, id est fortibus, vel dis, & postes, vel secundum diuum Hiero. fronres. Iech. 40. & mensura vna le elim, id est postibus, vel frõibus. Helim scribe Erelin. Iefah. xv. d. & interpretatur vt areli.

Helimaidis in Elimaides.

Heliodorus, vt paulo superius post Heliel. Helioenai, & Helio polsi in elioenai, & Eliopolis Helioreph, scribe Elchoreph. 3. Re. 4. a. i. dei mei hyems, aut ver, quod tamem pro hyeme interdum ponitur, ex eli sepius memorato, & choreph, Genes. 3. Aestus, choreph, id est hyems, Psalm. 73. Aestatem, & choreph. i. ver tu plasmasti, vel dei mei probum, a charaph, quod est probri afflicere, Psalm. 73. i. inimicus chetepth, id est probri afficit dominum.

Heliphal, & Helipheleth, & Heliphalu, & Heliphaz, & Helifah, & Helipahan, quere in nominibus non aspiratis.

Helitæus, scribe Elisah. 3. Regum. 19. c. & 4. Regum 9. a. i. dei mei clamor, vel oratio, aut salus, ex eli vt in eli, & fa a sua, vel iafah, vt in Abifuah, & Elifuah, Helisat, & Helia, & Heliu, & Helmodad, & Helnaem, & Helnathan, & Heloe, & Helon, quere in nominibus sine aspiratione. Helon, scribe Helon, Nu. 1. a. & Iehof. 21. b. & i. Paralipomenon. 6. c. & dicitur quasi chalon, id est fenestra, vel prophanatio aut inchoatio a chalal, vel dolor, aut infirmitas a chil quod est dolor, quasi chilon, vel achalah, quod est ægrotare, vel a chaili, exercitus, & fortitudo.

Hellaphan, & Helthece, & Heltholad, & Hemam, quere in nominibus sine aspiratione. Hemona, Iehof. 18. c. scribe Hammoni vt in Hammon, Hen, scribe Chem, Zechar. 6. d. i. gratia, Gene. 18. Si inueni chen, id est gratiam. Henach Henachim, Henan in nominibus quere sine aspiratione. Henc haddah in Hennada.

Henchafor in Nafor.

Henghed in Engaddi. Henehglaim in Engallim. Hengannim in Engannim, hennon in Ennor.

Henfemes in Enfemes. Hennada, aliās Hånada, scribe Henchadah, Iehof. 19. b. i. oculus, sons, vel color acutus ex hen, & chaddah vt in Hain, & chadad. Hennon in Ennon. Hepha in epha. Hephai in offi. Hepher in Epher. Hephiron in Ephron. Her, Genes. 38. a. & i. Pa. 4. d. i. vigili. Magister, Cant. 5. Cor meum her. i. vigili, aut vigilat. Malach. 2. Her, id est Magistruum, & discipulum dũ perdet & dicitur ab Hur, id est denudator, aut nudus exinanitor, aut adhærens, ab harab, Saph. 2. Cedrum eius Herah, id est adhæsit vel iunctus est clypeus. Psalm. 136. Haru harui. exinanite, exinanite, Heran, Nun. 26. d. i. Vigili, aut magister, aut denudator, vel exinanitor eorum, vel eorum, vel simpliciter vigili, & c. Nam nun in sine nomen constituit toar. i. adiectiuum, vel verbale. Herchuei, scribe Archa uate, Hez. 4. b. id est longanimes, vel paciẽtes, ab arach vt in Erec, Hercules. 2. Macca. 4. c. Lunonis gloria, quod luno fuerit sibi causa glorię, & em est Iuno, & gloria. Hered, aliās Hereth, scribe Harad. Hered, aliās Hereth, scribe Harad, vt in Harad. Hered lege Arde, vt in Arde Herem in Erem.

Heres in Hares. Heri, Gen. 46. b. & Num. 26. b. i. vigili, aut magister, vel denudator, aut exinanitor meus, vel adhærens mihi, ab her, vt in Her. Herma, ad Rom. 16. vbi dicitur Hermã, id est inauris sustinẽt aculum. Nam Græcis est inauris sustentaculum. Herma in Chormah. Hermes, ad Romanos decimo sexto. b. id est Mercurius, siue differens, & eloquens, hoc enim Græcis significat Hermogenes. i. Mercurio genitus, aut lucri generosus, vel refugium generationis, Græcis est Hermogenis ab Hermis, quod est Mercurius, & Hermis genitus, vel ab Hermis, quod est lucrum, & refugiu Hermo, scribe Chermo. Deut. 3. id est anathema, vel peditio excilio, corruptio, occasio, vel rete, a charan, vt in Horman, & Chormah & eius plurale Chermonim, hoc est perditiones, occisiones, & c. Herodes, Matt. secundo a interpretatur nonnulli pelis gloria, aut pelibus glorians, aut mons gloria, & sic deductur ab horcum hain, quod est pelis, vt in Beon, & Hod quod est gloria, vt in Haduram. Hebraei scribunt Horodos cum he littera in principio & samech in fine, & potest interpretari permutato samech in sin conceptionis suæ trituratione, aut conceptionem suam triturans ab hara quod est concipere, vt habes in Aharon, & dus quod est triturare, vt est in pheldas, & ab Herode dicitur Herodiani Mathai 22. b. & Herodias, Marci. 6. b. Herodion, Græce Herodias id est id est Iunonis cantilena. Nam Græcis est Iuno, & dicitur cantus. Hefau, & Hesbaal, & Hefdelon, & Hefech, & Hefiongaber & Hefron, & Hefriel, quere in nominibus sine aspiratione.

Hether in Ether. Hetheus in Ertheus. Hezer in Hezer secundo, aliās Azer. Nech. tertio. Sed primum est rectum Hezra, & Hezri in Ezra, & Ezri. Hiches, aliās Acces, sed prius est rectum. i. prauus, perversus. Psalm. 17. Cum pueris hiches, id est pueris eris. Hiddai in Helda. Hido, siue Hido, & hoc rectum, aliās Addo, aliās Ado. 3. Regum b. & i. Paralipomenon. sexto b. & Zechar. 1. a. id est ornamentum eius, transitus eius præda eius, testis eius, vt in Hadaiah, & Hadiel.

Henghed in Engaddi. Henehglaim in Engallim. Hengannim in Engannim, hennon in Ennor.

Henfemes in Enfemes. Hennada, aliās Hånada, scribe Henchadah, Iehof. 19. b. i. oculus, sons, vel color acutus ex hen, & chaddah vt in Hain, & chadad. Hennon in Ennon. Hepha in epha. Hephai in offi. Hepher in Epher. Hephiron in Ephron. Her, Genes. 38. a. & i. Pa. 4. d. i. vigili. Magister, Cant. 5. Cor meum her. i. vigili, aut vigilat. Malach. 2. Her, id est Magistruum, & discipulum dũ perdet & dicitur ab Hur, id est denudator, aut nudus exinanitor, aut adhærens, ab harab, Saph. 2. Cedrum eius Herah, id est adhæsit vel iunctus est clypeus. Psalm. 136. Haru harui. exinanite, exinanite, Heran, Nun. 26. d. i. Vigili, aut magister, aut denudator, vel exinanitor eorum, vel eorum, vel simpliciter vigili, & c. Nam nun in sine nomen constituit toar. i. adiectiuum, vel verbale. Herchuei, scribe Archa uate, Hez. 4. b. id est longanimes, vel paciẽtes, ab arach vt in Erec, Hercules. 2. Macca. 4. c. Lunonis gloria, quod luno fuerit sibi causa glorię, & em est Iuno, & gloria. Hered, aliās Hereth, scribe Harad. Hered, aliās Hereth, scribe Harad, vt in Harad. Hered lege Arde, vt in Arde Herem in Erem.

Heres in Hares. Heri, Gen. 46. b. & Num. 26. b. i. vigili, aut magister, vel denudator, aut exinanitor meus, vel adhærens mihi, ab her, vt in Her. Herma, ad Rom. 16. vbi dicitur Hermã, id est inauris sustinẽt aculum. Nam Græcis est inauris sustentaculum. Herma in Chormah. Hermes, ad Romanos decimo sexto. b. id est Mercurius, siue differens, & eloquens, hoc enim Græcis significat Hermogenes. i. Mercurio genitus, aut lucri generosus, vel refugium generationis, Græcis est Hermogenis ab Hermis, quod est Mercurius, & Hermis genitus, vel ab Hermis, quod est lucrum, & refugiu Hermo, scribe Chermo. Deut. 3. id est anathema, vel peditio excilio, corruptio, occasio, vel rete, a charan, vt in Horman, & Chormah & eius plurale Chermonim, hoc est perditiones, occisiones, & c. Herodes, Matt. secundo a interpretatur nonnulli pelis gloria, aut pelibus glorians, aut mons gloria, & sic deductur ab horcum hain, quod est pelis, vt in Beon, & Hod quod est gloria, vt in Haduram. Hebraei scribunt Horodos cum he littera in principio & samech in fine, & potest interpretari permutato samech in sin conceptionis suæ trituratione, aut conceptionem suam triturans ab hara quod est concipere, vt habes in Aharon, & dus quod est triturare, vt est in pheldas, & ab Herode dicitur Herodiani Mathai 22. b. & Herodias, Marci. 6. b. Herodion, Græce Herodias id est id est Iunonis cantilena. Nam Græcis est Iuno, & dicitur cantus. Hefau, & Hesbaal, & Hefdelon, & Hefech, & Hefiongaber & Hefron, & Hefriel, quere in nominibus sine aspiratione.

Hether in Ether. Hetheus in Ertheus. Hezer in Hezer secundo, aliās Azer. Nech. tertio. Sed primum est rectum Hezra, & Hezri in Ezra, & Ezri. Hiches, aliās Acces, sed prius est rectum. i. prauus, perversus. Psalm. 17. Cum pueris hiches, id est pueris eris. Hiddai in Helda. Hido, siue Hido, & hoc rectum, aliās Addo, aliās Ado. 3. Regum b. & i. Paralipomenon. sexto b. & Zechar. 1. a. id est ornamentum eius, transitus eius præda eius, testis eius, vt in Hadaiah, & Hadiel.

Hefau, & Hesbaal, & Hefdelon, & Hefech, & Hefiongaber & Hefron, & Hefriel, quere in nominibus sine aspiratione.

Heter in Ether. Hetheus in Ertheus. Hezer in Hezer secundo, aliās Azer. Nech. tertio. Sed primum est rectum Hezra, & Hezri in Ezra, & Ezri.

Hiches, aliās Acces, sed prius est rectum. i. prauus, perversus. Psalm. 17. Cum pueris hiches, id est pueris eris. Hiddai in Helda. Hido, siue Hido, & hoc rectum, aliās Addo, aliās Ado. 3. Regum b. & i. Paralipomenon. sexto b. & Zechar. 1. a. id est ornamentum eius, transitus eius præda eius, testis eius, vt in Hadaiah, & Hadiel.

Hiddai in Helda. Hido, siue Hido, & hoc rectum, aliās Addo, aliās Ado. 3. Regum b. & i. Paralipomenon. sexto b. & Zechar. 1. a. id est ornamentum eius, transitus eius præda eius, testis eius, vt in Hadaiah, & Hadiel.

Hido, siue Hido, & hoc rectum, aliās Addo, aliās Ado. 3. Regum b. & i. Paralipomenon. sexto b. & Zechar. 1. a. id est ornamentum eius, transitus eius præda eius, testis eius, vt in Hadaiah, & Hadiel.

Hiedai in Hieda. Hiedo, siue Hiedo, & hoc rectum, aliās Addo, aliās Ado. 3. Regum b. & i. Paralipomenon. sexto b. & Zechar. 1. a. id est ornamentum eius, transitus eius præda eius, testis eius, vt in Hadaiah, & Hadiel.

Hiedo, siue Hiedo, & hoc rectum, aliās Addo, aliās Ado. 3. Regum b. & i. Paralipomenon. sexto b. & Zechar. 1. a. id est ornamentum eius, transitus eius præda eius, testis eius, vt in Hadaiah, & Hadiel.

Hiedo, siue Hiedo, & hoc rectum, aliās Addo, aliās Ado. 3. Regum b. & i. Paralipomenon. sexto b. & Zechar. 1. a. id est ornamentum eius, transitus eius præda eius, testis eius, vt in Hadaiah, & Hadiel.

Hiedo, siue Hiedo, & hoc rectum, aliās Addo, aliās Ado. 3. Regum b. & i. Paralipomenon. sexto b. & Zechar. 1. a. id est ornamentum eius, transitus eius præda eius, testis eius, vt in Hadaiah, & Hadiel.

Hiedo, siue Hiedo, & hoc rectum, aliās Addo, aliās Ado. 3. Regum b. & i. Paralipomenon. sexto b. & Zechar. 1. a. id est ornamentum eius, transitus eius præda eius, testis eius, vt in Hadaiah, & Hadiel.

Hiedo, siue Hiedo, & hoc rectum, aliās Addo, aliās Ado. 3. Regum b. & i. Paralipomenon. sexto b. & Zechar. 1. a. id est ornamentum eius, transitus eius præda eius, testis eius, vt in Hadaiah, & Hadiel.

Hiedor, scribe Iedur, Iehof. 15. g. & interpretatur vt Gedor. Hiedelias, lege Godalah, vt in Godalias. Irme, 38. a. Hierchaam, aliàs Ierehaam, aliàs Ierchaam, scribe Iarcohama. Parali pomeno, 2. f. i. exten...

est vir, vt in Achis & Thob vt in Thobia. Hithahhafim in Tachafim. Hiuuah aliàs Auah, sed prius est rectum, id est peruertit Thren...

riendo parturiet, vel dolendo dolebit. Psalmo. 113. A facie domini chili, id est, contremisce, siue formida terra, vel dolo, & Irmeiahu. 2. Super caput impiorum iachul, id est, caderet, vel manebit. Humefen...

d. id est, attulit, & est radicalis dictio. Psalmo. 67. Tibi tobilu, id est, afferent reges munera. Iabes, Iudic. 21. b. & 1. Reg. 11. a. & 1. Reg. 15. b. id est, aruit. Psalmo. 21. Iabes, id est, aruit tanquam testa, & c. vt aridus. Iefah. 56. Ecce ego lignum iabes, id est, aridum. Iabes scribe Iab...

LIBER INTERPRETATIONVM

Prouerb. 4. Tener, & tachid, i. vnicus inter filios matris mee. Pfa. 24. Iachid, i. vnicus & pauper sum ego, & iah vt in Abijah, Iadam...

rae mee & c. Alij interpretantur mare dei, a iam quod est mare, vt in Maria, & Abijam. Ianadiath in Iaad. Ianai, scribe Iahanai. r. Paralipomenon. 5. b. id est responiones mee...

NOMINVM HEBRAICORVM

id est & diuisit populum, & el, vt in Abiel, Iasiel, scribe Iachasiel, r. Par. 7. c. & interpretatur vt Iasiel primum, Iasiel, scribe Iahafiel, r. Paral. 11. g. & 27. i. facit deus, aut factura dei, vt in Iasin, & c. Iasiel, scribe...

Aben qd est filij & iah, vt in Bana & Bonai & Bani & Abiah. Iebar in Iabaar, Iebetho in Gabatho, Iebgar, Iabaar, Iebra, alis Iebra lam, alis Iebraan, scribe Ibleham, Iehof, 17. c. i. abforbebit, aut deglutiet eos a balah, vt in Bala quarto, vltima videlicet existente cu ham, vel consumet populum, aut veterascer populum, aut conlumpcio, vel vetuftas populi, a balah cum he in fine, vt in Bala secundo, vel fructus populi, a Iebul quod est fructus, & ham populus vt in Iabal, & Hammehad. Iebnael in Iabneel, Ieboc in Iaboc, Iebefam, scribe Chibbefaim, i. congregationes, aut due congregationes. Habet enim formam...

Gene. 26. Sit nunc alaph. iuramentum inter nos, vel timor aut visio dei, ex elah quod Chaldaice est deus, Iedaia in Idaia. Iedboa in Iedboa, Iedebos, quod Idbas. I. Paralipome. 4. a. i. mellificabit à deo, bas quod est mel, vt habes in Dabefeth. Iedaia in Idaia. Iedea in Iadaias. Iedelis in Godolias. Iediel siue Iedihel in Iadiel. Iedihel, scribe Iachdiel. I. Paralipome. 5. d. i. vnicus deus vel vnicus dei, à Iachad, vel Iachid, & el, vt in Iadaias, & Abiel. Iadiel. I. Paralipome. 27. d. man? vel plaga vel consiliu vel prophetia vel pars aut locus dei, ex iad vt in Iado, & el, vt in Abiel, Iedaph in Ieddaf. Iaddo, scribe Iachdo. I. Paralipome. 5. b. i. vnio eius vel vnicus eius vel pariter cum eo, à Iachad vel Iachid, vt iadaias vel Iachidabit cum aut læticia eius, à chadah quod est Ictari, vt in Afaradon, vel acumen eius, vt in Adrac. Ieddo, a. Ieddu, a. Iedboa, aliàs Iedla, scribe Iaduah cum hain in fine. Nech. 10. a. & i. i. notus, cognitus, gnarus, peritus, à Iadah qd est scire, cognoscere, Deut. 1. Date viros sapientes, & Ieduhim. i. gnaros aut peritos. Iaddu, scribe Iadu, Hezrae. 10. d. à Iad significat Iadui manus eius numero multitudinis. Psal. 18. Opera iadaui, id est manuum eius annuntiat firmitatem. Ieddua in Ieddo. Iedula in Iedaba. Iegaa, aliàs Iegaa, aliàs Iegaa, scribe Iegal. Numer. 13. a. & 2. Reg. 23. d. i. redimet a gaal. Iefah. 48. Gaal, redemit dominus seruum suum.

Iehabod in Iehabod. Iehalelel in Ialel. Iehaziah in ofiaui. Iehihe in Iahiel. Iehu, aliàs Iehu. 2. Reg. 13. a. & b. & 1. Paralipome. 2. e. & 2. Paralipome. 19. a. Ierit. Ecci. 11. Ibi Iehui. Ierit, & alaphytinum est loco he. Iehuel. I. Paralipome. 9. b. I. remouet deum, aut remotio dei, à Iahali, vt in Iachan secundo, & el, vt in Abiel. Iehus, aliàs Iaus, aliàs Ieos, aliàs Hus. Gene. 36. a. Iudic. 11. a. Paralipome. 7. c. & 8. d. & 23. b. & 1. Paralipomenon. 11. c. congregabit aut congregatio, abhus. Iohelis. 3. Huius, i. congregamini, & venite omnes gentes. Iehus. 1. Para. 8. scribitur in fine cum sadi, sicut & prius cum sin. i. consuler, vel consiliu ab hus. Iehuel in Iehuel. Iedaia in Idaia. Iehel, aliàs Iehiel, aliàs Iehel, aliàs Ialel, scribe Iechiel. I. Paralipome. 26. c. i. viuat deus meus, vt in Iahiel. Ielon in Iahalon. Iemai, scribe Iachama. I. Paralipome. 7. a. i. calcificationes meg, à chamam, vt in Chamurhal. Ieminu, aliàs Gemini, sed prius est rectum. Iudic. 3. b. & 1. Paralipome. 27. b. & Psal. 7. i. dextera mea. Psal. 109. Sede ad sinistram. i. dexteram meam. Iemimah in Dies. Iemla, scribe Iemlah cũ he in fine. 2. Re. 22. b. & interpretat vt i. mla sequens posito he pro alaph, Iemla, scribe Iemla cũ alaph in fine. 2. Paralipome. 8. b. i. implebit, cōsecrabit à mala, siue mille. Exod. 40. Gloria domini mille, i. impleuit tabernaculum. Exod. 28. V. milleth. et cōsecrabit manus eorum. Iemleth, aliàs Iemlech, scribe Iamlech. I. Paralipomenon. 4. f. i. regnabit, vel potius regnare faciet à malach quod est regnare. 2. Paralipomenon. 23. V. iamlech. & regnare fecit Salomonem.

Iemna, scribe Imnah. Gene. 46. b. & Numer. 26. e. & 1. Paralipomenon. 7. f. i. numerabit, consuetet à manah. Gen. 13. Si poterit vir simnoth. i. numerare puluerem terræ, quere & in Imane. Iemna, scribe Imna vel Imnaah, & est cum hain in fine. i. prohibebit, priuabit à manah. Gene. 30. Manaah. i. priuauit te fructu, & c. Psal. 84. Non imnaah. i. priuabit vel prohibebit bono, & c. Ieos in Iehus. Iephdaia, scribe Iphdeiah. I. Paralipome. 8. c. i. redimet dominus à padah, quod est redimere. Psal. 129. Et ipse Iphdeph. i. redemit Israel, & Iah, vt in Abiah. Iephath, scribe Iapleth. I. Paralipome. 7. g. i. eripiet, libe-rabit à palath, vt in Phaleth. Iephleti, aliàs Iesteti, scribe Iaphleti. Iehofue. 16. a. i. eripiet aut liberabit me à præcedenti nomine vel nomina liter erutor, aut liberator meus. Iephone, aliàs Iephonne, scribe Iephunneh. Numer. 13. a. & 1. Paralipome. c. i. respicietur, declinabitur verteretur, siue mundabitur à panah, vt in Afalephun. Iephsem, aliàs Iepsem, scribe Ibsam. I. Paralipome. 7. a. i. aromatizabit, siue aromatis cōdit, ad bosam, siue basam quod est aroma, vt habes in Ba femath. Ieptha, aliàs Ieptra, aliàs Ieptra. Iehofue. 15. f. & Iudic. 11. a. scribe Iphrach, id est, aperiet à pathach. Deuter. 28. Iphrach, id est, aperiet dominus thesaurum suum. Ieprael. aliàs Iephrahel, scribe Iphrahel. Iehofus. 19. b. id est, aperiet deus, ex iphrach, & el, vt in Ieptha, & Abiel. Ieraa in Iara. Ieramchel, aliàs Ieramihel, aliàs Ieremiel, aliàs Ieramel scribe Ieracmel. I. Paralipomenon. 2. a. & d. & 2. d. I. Re. 36. f. i. miserabitur deus à ratham, vt in Raam, & el. Iepius memorato vel, dil-

get deus, aut deum, à rech am quod est diligere, vel odor à deo, à rech hach siue rauach quod est odorari, & me. a. & el deus, sed prima est melior.

Ieramel, aliàs Ieramel, aliàs Hieramel, aliàs Hierameli. I. Paralipome. 27. d. & 30. g. scribe Ierachmeel, id est, miserabitur deus meus, vt in præcedenti nomine. Ierapolis, aliàs Hierapolis, & hoc rectum ad Coloss. 4. d. i. sacra ciuitas, i. qd enim est sacra, & p. d. m. ciuitas.

Ierathan, scribe Gherarah, id est, ad Gherar, vt in Gerara. Gene. 10. c.

Ierchaā in Hierchiaā. Iercō, scribe Iercō, vt in Hiiercō. Ieremia, aliàs Ieremias, aliàs Hieremias, scribe Irmeiah, vel Irmeiah. I. Paralipome. 5. d. & 12. a. & 4. Regum. 23. f. Irmeiah. 1. a. i. excelsus, vel sublimitas domini, vt D. interpretatur Hieronymus, & sic dicitur à ram vel rum, vt in Abiram, & Iah, vt in Abiah, vel deicitur dominus, aut delectio domini, & sic dicitur à ramah, Exod. 15. Equum & alcesorem ramah, i. deicitur in mare. Ieremiel in Ieramchel. Ieria in Idaia. Ieria, aliàs Ierias, aliàs Hierias, aliàs Ieriau, scribe Irjah. I. Paralipomenon. 24. c. & I. Re. 37. c. & est trifyllabum, et interdum scribitur Ieritahu quadrifyllabum, id est, timor domini, aut timor domini, à iara cũ alaph in fine quod est timere, & Iah quod est dominus, Genesis. 22. Nunc cognouit quod iere. i. timeas dominum. Psal. 2. Seruete domino in irah. i. timore, vel videbit dominum, aut visio domini, à raah quod est videre, Ieriau in Ieria. Ieribai, i. Paralipome. 11. g. 4. ad versam me, vel contradicentes mihi. I. Re. 18. A. adiuui vocem ieribai. i. aduersariorum meorum. Psal. 14. Iudica domine ieribai. i. aduersarios meos, pro quo. LXX. habent nocentes me & dicitur à rob, quod est litigare, contendere, iudicare. Iericho, aliàs Hiericho, sed prius est rectum. Numer. 22. a. i. odorabitur eum, vel odor eius, & sic Iosephus ab odore dicit eam appellatam, quod in ea inuenitur balsamum, & sic dicitur à rauach quod est odorari, vel luna aut mensis eius à Iareach, vt in Iara secundo. Ieriel, aliàs Ierihel, aliàs He-riel, sed primum est rectum. 1. Par. 7. a. i. timor aut visio dei, vt in Ieria, vel projectio dei, à Iarah, Exod. 15. Exercitum eius Iarah, proiecit in mare.

Ierimoth, aliàs Herimoth, aliàs Hierimoth, sed primum est rectum. Paralipome. 7. b. & 12. a. 1. d. & 23. b. id est, exaltationes à ram siue rum, quod est exaltare, vel timor aut visio, vel projectio aut doctrina mortis, vt in Ieria, & Ieriel, & moth, qd est mors, vt in Chamaueth. Ierimoth, aliàs Hierimoth, aliàs Hierimoth, aliàs Iaremuth, aliàs Iaramoth, aliàs Ierimoth scribe Iarmuth. Iehosue. 10. a. & 15. e. & 21. c. & 1. Par. 7. b. & Nech. 11. d. & interpretatur vt Ierimoth. Ierimoth, scribe Ierimoth. I. Par. 2. c. i. cortina. Exod. 26. Facies Ierimoth id est, cortinas.

Iermai, scribe Ieremai, Hex. 10. d. i. exaltationes meg, vt in Ieria moth, vel projectio aquarum mearū, à Iarah, vt in Ieriel, & maim, vt in Abelmaim.

Ieroā, aliàs Ieroā, aliàs Ieroā, aliàs Hieroā, aliàs Hieroboam, scribe Ierocham aut Ierucham. 1. Reg. 11. a. & 1. Par. 6. b. & 8. c. & 9. b. & I. Reg. 11. c. & 2. Paralipome. 33. a. i. d. est, misericordiam consequetur, Prouerbiorum. 28. Qui autem confessus fuerit, & reliquerit ierucham, id est, misericordiam consequetur vel proiecit caldum à Iarah, vt in Ieriel, & chamam, vt in Iemai, sed prior est melior interpretatio.

Ierobaal, aliàs Iorobaal, aliàs Hierobaal, scribe Ierubahal, Iudic. cum sexto, i. & ratio huius nominis eodem capite assignatur, vbi dicitur. Et vocauit eum in die illo ierubahal, dicens: Iarebbo habebahal, id est, viciscatur se de eo bahal, vel potius litiget, aut contentat, seu causam agat in eum bahal, & sic deducitur à rob, vt in Ieribai, et bahal, vt in Baal.

Ierobaal. 2. i. i. scribe Ierubethai, proficiens pudorem, vel projectio pudoris, ex Iarah, vt in Ieriel & bethi à bus, vt in Basonna, vel contendens, aut litigans cum pudore à rob, vt in Ierobaal primo.

Ierobaam, aliàs Hierobaam, scribe Iarobham. 3. Reg. 12. i. litigans aut contendens cum populo à rob, vt in Ieribai & ham. i. populans, vt in Hammehad, vel contentio, aut litigatio, aut contradictio populi.

Ierobaam, aliàs Hierobaam. 1. Reg. 11. & 2. Par. 23. scribe Ierocham vt in Ieroam

vt in Ieroam. Ierocham in Ieroam. Ieroem in Ieroam, Ieron scribe Iro, Ieh. 19. c. i. timor aut timidus à Iarah, vt in Ieria, vel timēs, aut vides, aut pitiens dolorē vel fortitudinē à iara vel raah vel Iarah, vt in Ieria & Ieriel & on, vt in On, sed pma magis placet. Ieronim, aliàs Hieronymus & hoc rectum. 2. Mac. 2. a. & pōr dici quali facer noie. Nā: pōr Grecis est facer & ωμωω, mutato à omega in omicron, & v in omicron fit ωμωω. i. nomen. Quancū sunt qui sacram legem interpretantur, sed prior interpretatio est melior. Vnde homonymia est cognominatio. i. eiusdem nominis appellatio, & homonymos. i. cognominis, siue eiusdem nominis existens; altera verò in interpretatio dicitur à ωμωω quod Grecis est lex. Ierofolyma, scribe Ierusalaim, Ieria, scribe Iahareliah & est quadrifyllabum. 1. Paralipome. 8. c. i. l. e. s. d. n. i. ab heres, Deut. 3. Arfōheres. i. lectus eius lectus ferre? vel remotio pauperatis dñi, à Iaha, vt in Iachanem & Iachan secundo, & res quod est paupertas & Iah dñs. Ierubahal in Ierobaal. Ieruel, aliàs Ierubel, sed prius est rectum. 2. Par. 20. d. & interpretatur Ieriel. Ierulatha, aliàs Hierulatha, sed prius est rectum, & in fine scribitur cum aleph vel he. 4. Reg. 15. d. & 2. Par. 27. a. i. hereditas, à Iaras, Psal. 50. Dedit Ierulatha. i. hereditatem. Ierusalaim, aliàs Hierusalem, aliàs Ierusalem, aliàs Ierofolyma, aliàs Hierofolyma, sed primum rectum. Iehosue. 15. e. & Iudic. 19. c. Et cōmuniter interpretatur visio pacis aut visio confummata vel perfecta. Aut timor cōsummatas vel perfectus. Potest em duci à raah, quod est videre, vel à iara cum aleph in fine, quod est timere, & salaim vel salem, vt in Salem. Iefai, in Iafa aliàs Iafa, aliàs Iefai, aliàs Iefai, scribe Iafaai cũ hain in fine. Ge. 10. c. i. ad respiciendū, vel ad salutē, est aut horam ex la, qd est stad & fa, qd pōr duci à Iahab, quod est respicere, Gene. 4. c. Et ad munera eius non Iahah. i. aspexit, vel à Iafah quod est salutare, vt habes in Iefus, vel Iahab quod est hora, vt habes Dan. 3. Iefaar, scribe Ieshar in Iaar secundo. Iefaaais, aliàs Ifaaris, aliàs Ifaarii, aliàs Iefaaaritis in Ifaaris. Iefahiah in Ifaias. Iefahia, scribe Ioffiah, aut Ioffiahu, vt in Ioffias. Iefana, aliàs Iefana, scribe Iefana. 2. Par. 13. d. i. verus. Iefahiah. 22. Et aquam piscinæ Iefana, id est, veteris. Iesba, scribe Iesbach. I. Paralipome. 4. c. i. laudabit, sedabit, compescet, à Iabach, Psal. 114. 4. Iefabbach, id est, laudabit opera tua, & Iesagefimo quarto. Masbiachi. i. compescens sonitum marinum. Iesbaan, aliàs Iesbaam, aliàs Iesboam, scribe Iesbham. I. Paralipome. 11. c. & 12. a. & 27. a. i. reuertetur populus, ex sub vt in Iafub, & hain, quod est populus, vel habitauit, aut sedit populus, à Iafab, Psal. 1. In cathedra derisorum non Iafab. i. sedit. Gene. 13. Abraham Iafab. i. habitauit in terra. Iesbaccatha, aliàs Iesbaccatha, scribe Iosbaccatha. I. Par. 25. b. i. reuersio dura, aut habitatio, vel Iesbio dura, à Iafub, vt in Iesba, & calla, vt in Cefien, vel est inquit Iitio aut posulatio, vel deprecatio, ex ies, qd est, & becafa, à ba cas, quod est querere, posulare, Ester. 5. Et que est bacafthechi. i. petitio tua. Iesban, aliàs Iesban, & hoc rectum. Gene. 16. c. i. ignis intelligentis, aut intellexit, vel intelligentie, ex es quod est ignis, vt in Ascalō & ban, vt in Achban, vel ignis edificij, à banah, vt in Banah, vel cōuersio à sub, vel sessio, aut habitatio à Iafab, vt in Iesbaan. Iesbidenob, scribe Iesbidenob. 2. Regum. 21. c. i. cōuersio mea vel sessio, vel habitatio mea in sermone, vel fructu, à Iafub, vel Iafab, vt in Iesbaan, & be, quod est in, & nob, vt in Nob. Iesboam in Iesbaan. Iesboe, scribe Iesbaci, relinquet, parceret, à Iesbac Chaldaeo verbo, quod est parcere, & relinqueret, Ge. 22. in Targhum. Idcirco isboci. i. relinquet homo, & c. & 18. Et non tiscoci. i. dimittes, vel parces.

Iesca, scribe Iscah, & est cum samech, & caph. Gene. 22. d. operiet, obumbrabit, à facac, Exo. 25. Sochachim. i. operientes alis suis osculum, vel vnger, aut vnge, vel vnctio, à Iafac, Exo. 30. Caro hominis non Iafach. vngeretur. Iesse, in Ijai, & Gofen. Iesse. I. Paralipome. 2. scribe Ijai. viri mei, ab is, quod est vir, vel infula numeris, aut infulæ munus, ex I, & Iai, vt in Ichabod & Abifai. Iefias, lege Iefahiaiah, vt in Ifaias.

Iefebon in Efebon secundo. Numer. 32. a. Iefebab in Isbaal. Iesema scribe Isma, id est, admirabitur, desolabitur, à samā vt in Samā, vel à Iafam vt in Iesimoth, vel desolatio, vel admiratio, vel nominabit, aut nominatio, à sem vt in Sem, vel dicitur quali Iesmah id est, est quid. i. aliquid ex ies, & mah. Iessen in Gofen. Ieser in Iaser primo, & secundo.

Iesser. Ieser. Ieseli, scribe Iesfai. 1. Paralipome. 3. b. i. antiqui, vel decrepiti mei, à iafis quod antiquus, vel decrepitus.

Iob in Ieslin. i. antiquus est sapientia. 2. Par. 36. Nō est miser? seminis, & iafis. i. decrepiti vel munus, ex ies, & Iah, hoc est, & munus, vt in Abifai, sed prior interpretatio est melior, Iesi, scribe Ishi. Para. 2. d. & 4. d. i. salus mea. Psal. 17. Et cornu Iishi. i. salutis meae. Iesia, aliàs Iefias, scribe Iesfai. 1. Par. 7. a. & 23. c. & 24. c. & d. id est domus? ex ies, & Iah, vt in Achus, & Abiah. Iesia, scribe Ieshia trifyllabum. I. Paralipome. 12. a. i. vir domini, vel est dominus, vt in Iesia primo, vel sacrificium domini, ab Iesh, Exod. 29. Ieshi. i. sacrificium domino, vel ignis domini, ab es, quod est ignis. Iefias. 1. Paralipome. 3. scribe Iefahiaiah, vt in Ifaias. Iefel, siue Iefiel in Iasfel. Iesimoth, scribe Iesimō. 1. Reg. 23. d. i. desertum, solitudo, desolatio, à Iafan, Psal. 67. Cū trāseris per Iesimō. i. desertum. Iesimachias, scribe Iesimachiahu quadrifyllabum. 2. Par. 31. c. i. Iunger se, siue adgrebitur, aut inniteretur domino, aut firmabit, stabilietq̄ dñm, à Iamach, vt in Achisamech, & Iahu dñm ipsum. Iesmaias, aliàs Iesmeias, scribe Iesmaiahu. I. Paralipome. 27. c. i. audiet, vel exaudiet dominus, vel dominum, aut obediens domino ipsi, à Iamah, vt in Samah. Iespha, scribe Ispah. primo Paralipome. 8. b. & dicitur quasi Iafpeh. i. Iafpis preciosus lapis. Quamquam ab Hieronymo transfertur. Exod. 28. Berillum, vel conteret, à Iaphah Iob. 33. Vefuphu, id est, & conterentur ossa eius. Iefpham, aliàs Iefphan, scribe Ispah. 1. Para. 8. c. i. conteret à Iaphah, vt in Iefpha, vel cuniculos pariet à Iaphan, quod est cuniculus. Iefron, scribe Chesron, vt in Efron. Iefua, aliàs Iefu, aliàs Iefue, scribe Iefuah. 1. Paralipome. 24. b. Hezrae. 2. a. Nech. 11. d. i. salus. Psal. 3. Dñi est Iefuah, & hoc nomē Iefuah est nomen saluatoris, & sic est título crucis, qui est Romē in templo sanctæ crucis. Iefua, scribe Iefuah bifyllabum. Gene. 46. b. 1. Para. 7. f. i. adæquabit, ponet, à Iauah. Iefah. 28. Cum Iiuuahu. i. adæquauerit faciem eius. Psal. 20. Gloriam, & decorum Iefuah. i. ponet super eum. Iefue, scribe Iefuah. Hezrae. 10. d. est dñs. Est enim compositum ex ies, & Iah tam multoies memorato. Iefue, & Iefu in Iefua. Iefui, aliàs Iesfui, scribe Iefui. i. æquabit, ponet, vel æquæ, aut ponet, vel æqualitas mea, aut positio mea, à Iauah paulo superius memorato, & habetur hoc nomen. Gene. 46. b. & Numer. 26. e. & 1. Reg. 14. g. Iefuf, scribe Iefui. 1. Par. 7. f. i. æquūque meæ, aut positiones meæ, vt in Iefui primo. Iefus, aliàs Iefofus, qui est Iesua, & Iesofus. Iefus scribe Iehofuah, vt in Iosue. Iefus, aliàs Iefias. 1. Paralipome. 3. scribe Iefahiaiah, vt in Ifaias.

Iefur, scribe Gefur, siue Ghesur, vt Iessur. Ieth, scribe Iachath, vt in Iaad. Iethan in Iethē. Iethabatha, aliàs Iethēbatha, scribe Iothbatha. Numer. 33. d. & Deut. 10. b. i. ad Iothbah, vt in Iethaba. Iethaba scribe Iothba, aut Iathbah. 4. Regum. 11. d. i. benefecit, iucunda, aut decora fuit, à Iathab, vel Bonitas, vt D. interpretatur Hieronymus in epistola ad Babiolam. Iethela, scribe Ithlah. Iehofue. 29. c. i. suspendet, aut suspensio, à talah. Gen. 40. Vethalah, id est, suspendet te in Iigno.

Iethen, aliàs Iethan, scribe Iutthah. Iehof. 21. b. i. extendetur, aut extensio, à nathah, quod est extendere. 3. Regum. 1. Quia Iaoab nathah, i. declinavit post Adoniah. Exo. 7. Netheth, id est, extendet manum tuam.

Iethan, aliàs Iathan, scribe Ithnan. Iehof. 15. d. i. mercabitur à tanā. Vnde ethnan merces, vt habes in Ethni, vel planges. Iudic. 11. Iethan. i. ad plangendum filiam Iphrach, vel narrabitur. Iudic. 5. Ibi Iettanu. i. narrabunt iniustias domini. Iether in Iether. Iether, aliàs Gether. Iudic. 3. e. & 1. Paralipome. 2. b. & 7. g. Sed prius est rectum id est, residuum, & ponitur, pro valde. Da. 8. Et creuit Iether. i. valde, & pro dignitate, & excellentia. Prouerbiorum. 17. Non est decorū stulto labium Iether. i. dignitatis, vel excellentie, aut excellens, vel iusnis, aut neruus. Psal. 10. Parauerunt sagittam suā super Iether. i. neruum. Ietheth, aliàs Iether, sed prius est rectum Gene. 36. p. i. Paralipome. primo. i. donatio, à nathan, quod est dare, vt in Nathan. Iethmah, scribe Ithmah. p. i. Paralipome. 11. d. i. admirabitur, aut admiratio à thamah. Psal. 47. Sic thamaui. i. admirati sunt. Irm. 4. Propheet Ithmah. i. admirabunt. Ithmoā, scribe Iocmehā. p. i. Par. 2. 4. d. i. furget, vel stabit populus, à cum vt in Adonicam, & ham populi, vel confirmabit populum, aut cōfirmatio populi, ab eodem verbo

L I B E R I N T E R P R E T A T I O N V M

bo, vel inobedientia, aut congregatio a populo a Iacob, vt in Iacob...

Irme, 48. Ithrah, substantiam fecit. Iethraam als Hierraam, als Iethrah, scribe Ithrah...

Ichozabar in Iofachar, Ithrah scribe Hilai, Parali pom. 11. fid est ascensiones meae...

Zimma, 2. Parali pom. 29. c. vt in Zamma, India, Ester. 1. a. Hebraice dicitur...

Iobanta, in Iebania, Iobal, in Iubileus, Iobia, aliis Hobal, scribe Chabalah...

Iodaia,

Iodaia, in Iodaia secundo, Iod, scribe Iohed, Nech. 11. b. id est, testificans...

laudes meae gratiarum actiones meae: iod vt in Iod: Iorei: aliis Aria vt in Arac...

Iſaiah ſeſe, ſed prius eſt rectum. Reg. 16. A. Ruth. 4. d. Iſaiah. A. eſſentia, aut ſapientia mea; a Iſaiah vt in loſias aut munera mea, a ſai vt in Abiſai, vel exactioes mee, aut exigat, vel exactiorem faciat per methateſim. i. transpoſitionem punctorum, quali ſai a naſah. Pſal. 54. Iuſi. exactiorem faciat mors ſuper illos. Iſai, ſcribe Iſai, & eſt cum aleph in principio. Para. 2. d. viri mei ab is quod eſt vir, vt iſula muneriſ, aut ve mueri, ex i, & ſai vt in Ichabod, & Abiſai, a lſas ſcibitur Iſeſe, ſed prius eſt rectum. Iſaiah, alſ Iſaia, alias Elaias, ſcribe Iſehiah, aut Iſehiah u vtroq; enim modo ſcribitur. 4. Reg. 19. A. 1. Para. 2. A. & Iſehia. A. id eſt, ſalus domini. Nam Iſehia eſt ſal, & iah dominus vt in Ieſu. Iſar in Iſaar, Iſari, id eſt, imaginatio, aut cogitatio, aut formatio, vel anguſtia mea, a Iſer cum ſadi vt in Iaſer ſecundo Iſbaal, ſcribe Iſebab. i. Paralip. 24. b. id eſt, ſedebit, vt ha bitabit, aut reuertetur pater, vel ſeſio, aut habitatio, vt reuerſio pa tris. Potest enim deduci a iſaſah, vt in Iſeſaam, vel a ſub vt in Iaſub, & ab, quod eſt pater vt in Achab. Iſbach in Iſeb, & Iſeboch. Iſbi henob in Iſebidenob. Iſboan in Iſeboan. Iſboſeth. 2. Reg. 2. B. & c. id eſt, vir conſulentiſ, aut pudoriſ; ex i, id eſt, vir vt in Achis, & bo ſeth pudor vt in Miſhiboſeth. Iſhar in Iſaar. Iſchac in Iſaac. Iſchah in Iſcha. Iſhar in Iſaaris. Iſhi in Iſehia Iſhud primo Para. 7. d. i. vir decorus vt eſt interpretatur eodem capite, ex iſ, vt in Iſboſeth, & hud vt in Abiud. Iſmachiah in Iſemachias. Iſema in Iſema. Iſmael ſcribe Iſmahel. Ge. 16. C. & D. i. audiet vt exaudiet de. Vn eodē ca pite dicitur vocabiſq; nomē eius Iſmahel, eoiq; ſamah. i. audivit do minus afflictionem tuam, Iſmahah in ſemaias. Iſmiel, ſcribe Iſe miel. admiratio, aut ſtuor, vt defolatio dei, a iſam, vel ſamam, vt in Iſemuth, & ſamma, & el, vt in Abiel. Iſpah in Iſelpha, Iſpan in Iſphan Iſrael. Gene. 31. F. ſecundum diuum Hiero. in lib. Hebraicarū queſtionum interpretatur princeps cum deo, vt princeps dei, qua ſi dicat: Quomodo ego princeps ſum, ſic & tu, qui mecum luctari potuiſti princeps vocaberiſ. Saritha enim, quod ab Iſrael vocabulo deriuatur principem ſonat. Illud autem quod in lib. Hebraicorū nomen interpretatur Iſrael vir videns deū, vel mens vidēs deū, omni pene ſermōne detritum non tam verō quam violenter mihi interpretatū videtur. Quāvis igitur grādus authoritatē ſint, & elo quentia ipſorum vmbra nos opprimat q Iſrael virum, ſiue men tem videntem deum tranſulerunt, nos tamen magis ſcripturae, & angeli, vel dei qui Iſrael ipſum vocavit authoritate ducimur, quam cuiuſlibet eloquentia ſeculariſ. Hæc ad verbum diuus Hiero. Dicitur ergo Iſrael, a ſara, cum puncto in ſiniſtro cornu ipſius ſin qd eſt principatum habere. Vnde Gene. 32. dicitur. Nequaquam Iſaac cob appellabitur nomen tuum, ſed Iſrael, quia ſaritiā. i. princeps fuiſti cum deo, vel angelo, & Hoſe. 2. De Iſacob dicitur ſarah, id eſt princeps ſuit cum deo, ſiue principatum habuit cū angelo. Vn de ſubdit vaſar elmalachi, & intualuit ad angelum ſecundum D. Hiero. translationē. In commentariis tamē ſuis idē Hic. in Iſehiah Iſrael inquit proprie, & iuxta Hebræos, & literarum fidem rectus dei dicitur, & ita ſin habet punctum in dextro cornu, & dicitur a ſaſar quod rectus. Pſal. 7. Quis ſaluos facit Iſre, id eſt, rectos corde. Ego verō tenendū cenſeo quod dicit in lib. Hebraicarum queſtio num, authoritate Geneſeos, & Hoſe, qd Iſrael vbiq; ſcribitur cum puncto in ſiniſtro cornu Iſraelita in Iezreli. Iſraelita, ſcribe Iezra cheli, & ſermineum Iſraelith. Par. 3. i. feminabit deus meus, vel ſemen dei mei, & c. vt in Iezrahel Iſrahia in Iezraia. Iſraela, ſcribe Ialarela, i. rectum ſuramentū, aut recta maledictio ex Iſaiah vt in Iaſer. i. & ce Leah vt in Alerela. Iſtiſam lege Eſtemoah vt in Eſtama. Iſihob. i. vir bonus ex iſ quod eſt vir, & hob bonus. Iſua in Iſeua. Iſuai in Iſui, Iſuaia, ſcribe Iſeoſchah. Par. 4. i. i. meditatū dñm, aut medita tio dñi, a luach cum cheth in fine, quod eſt meditari, & lo qui. Gen. 24. Laſuach, id eſt, ad meditandū, vel orandum in agro. Vnde, & ſiach eloquium, meditatio. Pſal. 103. Iocundum ſit eſt Iſchii, eloquū meum, vel inclinabit dñs, aut inclinatio domini. Pro. 2. Sachah, id eſt inclinauit ſe ad domos eius. Iſuar in Iſaar. Iſtai in Eſhai. Italia. nu me. 24. & Iezhez. 27. appellatur Hebraice Chitum, vt in Chetim, ſecundū diui Hiero. translationē, appellatur etiam tubal, vt Iſeh. 63. F. & Iezhez. 27. F. nomen verō Italice ab Italo Siculorum rege d. cū purant. Iſthamar. Exo. 6. D. & 28. A. i. iſtula palmæ, aut vſ pal

me, ex hi, & thamar, vt Ichabod, & Thamar. Iſthamā in Ie cemā. Iſthra. Lu. 3. A. ſi deducat ab Hebræo Iethur, expone vt in Iſhur qd habes in Iſthurai, ſi Grecū ſit, irruens in mōtes interpretari pōt. Nā Iſrus Grecis eſt irruens, & vadens, & ἶρος, eſt mons. Thur quoq; que Chaldæis eſt r. ons. Vnde & Iſthraa montana, vel montuoſa poteſt Chaldæicē interpretari. Iſthurai Hebraicē Iſthur, aliās Iſachur aliſ Iethur. Gene. 25. B. & c. Par. 5. C. vt in Iſachur. Iubal in Tubal. i. Iubileus, ſcribe Iobel. nume. 15. B. i. buccina. Exo. 19. Cum cœperit elingere iobel. i. buccina, ſcilicet cornu arietini. Iſhadad, ſcribe Ioc dehā. Iſho. 15. D. i. incuratio populi, aut incendiū populi, a iacad quod eſt incendere. Iſah. 65. Ignis ioc deſthā. ardens tota die, vel a cadad quod eſt incuruare. Geneſis. 24. Vaſcod. i. & incuruatiſ ſe vir. Iſchah, aliās Iſcha, ſed prius eſt rectū. Iſme. 38. A. i. poterit. Ge. 13. Situchal vir numerare, & c. Iſchah, ſcribe Iſehuchal. Irme. 37. A. & interpretatur vt Iſchah primo, vel dominus compleuit, vel perfe cit, aut conſumpſit, ex ieh. vt in Iochaz, & chal a calah, vt in Ce leah, vel dñs meſus eſt. a col, vel dñs dominus prohibuit, a cala cum aleph in fine. Iud. ſcribe Iehud. Iſho. 19. C. i. decorabit, vel glorifica bit, ab hud vt in Abiud, vel conſeſio, laus, gratiarum actio, a iah dah vt in Iuda. Iuda, ſcribe Iehudah, & idem eſt cum Iehud memo rato. Vnde. Gene. 29. G. dicitur nunc quoc; o de h. i. conſitebor do mino, & ideo vocauit nomen eius Iehudah, & hinc dicitur Iehudith. Gene. 26. G. & eodem modo interpretatur. Iudaiſa ſcribe Iehu diah. Par. 4. C. id eſt, gloria, laus, vel cōſeſio dñi, vt in Iehud, & Iah vt Abiiah. Iulia, ad Roma. 16. A. ſcribēdum eſt Iunia, & poteſt interpretari dominatrix. Iulia, ad Roma. 16. B. & poteſt interpreta ri Ianuſiſ, a iulu. i. a prima Ianuſine, quæ malas veſtit, & ſic Iu lius poteſt dici Ianuſiſ. Iſtuah in Ioch, & Iethem. Izebel in Iez zabel. Iezrahiah in Iezraia. Iezrah in Iezrah. Iezrehel in Iezrael.

De incipientibus a litera L.

Laabim ſcribe Leahim. Gene. 10. C. i. ſlāmæ. Iſeah. 13. Facies Leahim. i. flammari vultus eorū. Laad, ſcribe Lahad. i. Pa ra. 4. A. i. ad laudandū, ad gratias agendū, ad conſidēdū. a iadah, vt in Iehud, vel ab hud vt in Abihud. Laada, ſcribe Lahadah, pri. Par. 4. D. i. ad ornatum, ad tranſitum, ad congregationem, ad testi ficationem, vel teſtimoniū, ad prædā, ad remotionē. Vel ad ornā dum & c. Ex Ia. i. ad, & hadah, vel hod, vt in Hadah, & hadiel. Laa dan, ſcribe Lahadan. Par. 7. E. & c. 23. A. & 26. C. interpretatur vt Laada. Vel ad voluptatem, ad deliciās, ab heden, vt in Eden, Chal daicē ad tempus. Laban. Geneſis. 24. B. Deute. r. A. i. albus, candidus, candor. Exod. 16. Semen coriondri, Laban i. album. Gene. 30. Apparuit Laban. i. candor. Labana, aliſ Lebna, aliſ Labna. Nume. 33. C. Iehof. 10. E. & 15. f. ſcri be Libnah. i. populus arborum quæ libneh dicitur. Gene. 10. Accē pit Iſaacob virgam libneh. i. populi. i. populeam, vel albus, aut ali ba, candida, a Laban prædicto, & in lebanah. Labanath, ſcribe libnah. Iehof. 19. B. i. alba, candida, candor, a labā, & lapidis præciſioſi genus. Exod. 24. Sub pedibus eius quali opus li bnath. i. lapidis ſappir, vel albi ſappir labanath in Lebanoth. Lacc daemonia. 2. Macc. 5. b. & pōt interpretari ſiſimā daemōniſ, a λακδαι ſeiſimā, & Dæmon, vel lacus, aut puteus daemōnum, a λαιμ. i. lacus, puteus. Lachem in leem. Lachis. Iehof. 10. F. & 15. E. Iſeah. 36. A. quali lachus dici poteſt. i. ad æthiopem, ex lai. ad & Chus vt in Chus. Vel ambulās eſt, a ialach vt in Lecha, & Ies eſt vt in Achis. Lachiras in Leemas. Lachum in Lecum. Lais. Iud. 18. G. i. leo maior. Prouer. 30. Lais id eſt leo fortiſſimus beſtiarum. Laiſah. Iud. 2. B. & c. 1. Regum. 25. G. Leena, vel ad Lais. i. leonē, vt in Lais Lamazabathani, ſcribe Lama mah hazabani. Matr. 27. F. i. Vt quid dereliquiſti me. Pſal. 21. La med, aliſ Lamech. Sed prius eſt rectū, & eſt nōmē literæ, interpretatur qd doctrina, diſciplina, a Lamad qd eſt docere, diſcere. Deu. 14. Vt timad. i. diſcas timere dominum, & c. 11. Vel immadit. i. doce bitis filios veſt.

Lamech

Lamech vel Lemech. Ge. 4. D. i. paupertas, humilitas a much, vel Machah vt in Machmas. Lemuel. Pro. 31. A. q̄ ſi lamocel. illis de? ex lemu pro lamo. Pſal. 77. Panē cœli dedit Lamo. i. illis, & el, deus vt in Abiel. Laodicia ſiue Laodica, & hoc rectum. Ad Colloſ. 4. D. & dicitur quali populi iudiciū. λαιμ. em Grecis eſt populus, & λαιμ iudiciū. Lao mim, ſcribe Leummim. Gene. 15. A. i. populi. Pſal. 9. Et Leummim. i. populi meditatiſ inania. Lapidoth. Iudic. 4. A. i. lampades. faces. Iudic. 7. Et lapidim. i. lampades in medio lae genarum. & xv. Et tulit Lapidim. i. faces. Laſah in Iefa. Laſthenis. Grecæ λασθηνος. i. lapidis robur. Lathuſim, ſcribe Lethuſim. Gen. 25. A. i. acuti, a ſathas. r. Reg. 12. Lithos. i. vt acuerē vomerē ſuum. Lazarus. Luc. 16. E. i. ad adiutorium, ad auxiliandū, ex Laad, & ha zar adiuare, vt in Abihezzer, quali Lahazar. Leban. Hez. 2. C. i. candor, Luna. Exo. 16. Si autem Lucis iebanah. i. candor. Cantic. 6. pulchra vt Lebanah. i. luna. Lebena. Ieze. Lebana. Lebaoth. Ieh. 15. E. i. ad veniendū, ad ingrediendū, a bo. Vel ad eos quæ veniūt. Eſt em Baoth participium ſocmēum a Bo. Gene. 41. Ecce ſeptē anni baoth. i. venientes. Lebna in Labana. Lebna, ſcribe libnah. nu me. 33. C. interpretatur vt lebanah. lebona Iudic. 21. C. i. thus. Leu. 2. Et ponet ſuper eam lebonah. i. thus. Lechah. r. Para. 4. D. i. ambula, ve ni. Gene. 31. Lechah. i. veni ſine amuſ ſocdus, a Ialach. Lechi. Iudic. 15. B. Et inuenit Lechi. id eſt, maxillam aſini. Et vocauit nomē loci ele uatio. Lechi. i. maxilla. Lechi, ſcribe licchi. i. Parali. 7. D. i. aſſumptio mea, doctrina mea, diſciplina mea, donū meū, a Lachach, quod eſt accipere. Nu. 21. Vxorē meam eſthippſam. Lachah. i. accepit. Vnde Le cach. Prouerbio. 4. Lechah, id eſt, donum (vel doctrina) bonum tribuam vobis. Deut. 32. Stillet vt pluuia licchi. i. doctrina mea. Le chiri ſcribe Echhi. Lechah. i. veni ſine amuſ ſocdus, a Ialach. Lechi. Iudic. 15. B. Et inuenit Lechi. id eſt, maxillam aſini. Et vocauit nomē loci ele uatio. Lechi. i. maxilla. Lechi, ſcribe licchi. i. Parali. 7. D. i. aſſumptio mea, doctrina mea, diſciplina mea, donū meū, a Lachach, quod eſt accipere. Nu. 21. Vxorē meam eſthippſam. Lachah. i. accepit. Vnde Le cach. Prouerbio. 4. Lechah, id eſt, donum (vel doctrina) bonum tribuam vobis. Deut. 32. Stillet vt pluuia licchi. i. doctrina mea. Le chiri ſcribe Echhi. Lechah. i. veni ſine amuſ ſocdus, a Ialach. Lechi. Iudic. 15. B. Et inuenit Lechi. id eſt, maxillam aſini. Et vocauit nomē loci ele uatio. Lechi. i. maxilla. Lechi, ſcribe licchi. i. Parali. 7. D. i. aſſumptio mea, doctrina mea, diſciplina mea, donū meū, a Lachach, quod eſt accipere. Nu. 21. Vxorē meam eſthippſam. Lachah. i. accepit. Vnde Le cach. Prouerbio. 4. Lechah, id eſt, donum (vel doctrina) bonum tribuam vobis. Deut. 32. Stillet vt pluuia licchi. i. doctrina mea. Le chiri ſcribe Echhi. Lechah. i. veni ſine amuſ ſocdus, a Ialach. Lechi. Iudic. 15. B. Et inuenit Lechi. id eſt, maxillam aſini. Et vocauit nomē loci ele uatio. Lechi. i. maxilla. Lechi, ſcribe licchi. i. Parali. 7. D. i. aſſumptio mea, doctrina mea, diſciplina mea, donū meū, a Lachach, quod eſt accipere. Nu. 21. Vxorē meam eſthippſam. Lachah. i. accepit. Vnde Le cach. Prouerbio. 4. Lechah, id eſt, donum (vel doctrina) bonum tribuam vobis. Deut. 32. Stillet vt pluuia licchi. i. doctrina mea. Le chiri ſcribe Echhi. Lechah. i. veni ſine amuſ ſocdus, a Ialach. Lechi. Iudic. 15. B. Et inuenit Lechi. id eſt, maxillam aſini. Et vocauit nomē loci ele uatio. Lechi. i. maxilla. Lechi, ſcribe licchi. i. Parali. 7. D. i. aſſumptio mea, doctrina mea, diſciplina mea, donū meū, a Lachach, quod eſt accipere. Nu. 21. Vxorē meam eſthippſam. Lachah. i. accepit. Vnde Le cach. Prouerbio. 4. Lechah, id eſt, donum (vel doctrina) bonum tribuam vobis. Deut. 32. Stillet vt pluuia licchi. i. doctrina mea. Le chiri ſcribe Echhi. Lechah. i. veni ſine amuſ ſocdus, a Ialach. Lechi. Iudic. 15. B. Et inuenit Lechi. id eſt, maxillam aſini. Et vocauit nomē loci ele uatio. Lechi. i. maxilla. Lechi, ſcribe licchi. i. Parali. 7. D. i. aſſumptio mea, doctrina mea, diſciplina mea, donū meū, a Lachach, quod eſt accipere. Nu. 21. Vxorē meam eſthippſam. Lachah. i. accepit. Vnde Le cach. Prouerbio. 4. Lechah, id eſt, donum (vel doctrina) bonum tribuam vobis. Deut. 32. Stillet vt pluuia licchi. i. doctrina mea. Le chiri ſcribe Echhi. Lechah. i. veni ſine amuſ ſocdus, a Ialach. Lechi. Iudic. 15. B. Et inuenit Lechi. id eſt, maxillam aſini. Et vocauit nomē loci ele uatio. Lechi. i. maxilla. Lechi, ſcribe licchi. i. Parali. 7. D. i. aſſumptio mea, doctrina mea, diſciplina mea, donū meū, a Lachach, quod eſt accipere. Nu. 21. Vxorē meam eſthippſam. Lachah. i. accepit. Vnde Le cach. Prouerbio. 4. Lechah, id eſt, donum (vel doctrina) bonum tribuam vobis. Deut. 32. Stillet vt pluuia licchi. i. doctrina mea. Le chiri ſcribe Echhi. Lechah. i. veni ſine amuſ ſocdus, a Ialach. Lechi. Iudic. 15. B. Et inuenit Lechi. id eſt, maxillam aſini. Et vocauit nomē loci ele uatio. Lechi. i. maxilla. Lechi, ſcribe licchi. i. Parali. 7. D. i. aſſumptio mea, doctrina mea, diſciplina mea, donū meū, a Lachach, quod eſt accipere. Nu. 21. Vxorē meam eſthippſam. Lachah. i. accepit. Vnde Le cach. Prouerbio. 4. Lechah, id eſt, donum (vel doctrina) bonum tribuam vobis. Deut. 32. Stillet vt pluuia licchi. i. doctrina mea. Le chiri ſcribe Echhi. Lechah. i. veni ſine amuſ ſocdus, a Ialach. Lechi. Iudic. 15. B. Et inuenit Lechi. id eſt, maxillam aſini. Et vocauit nomē loci ele uatio. Lechi. i. maxilla. Lechi, ſcribe licchi. i. Parali. 7. D. i. aſſumptio mea, doctrina mea, diſciplina mea, donū meū, a Lachach, quod eſt accipere. Nu. 21. Vxorē meam eſthippſam. Lachah. i. accepit. Vnde Le cach. Prouerbio. 4. Lechah, id eſt, donum (vel doctrina) bonum tribuam vobis. Deut. 32. Stillet vt pluuia licchi. i. doctrina mea. Le chiri ſcribe Echhi. Lechah. i. veni ſine amuſ ſocdus, a Ialach. Lechi. Iudic. 15. B. Et inuenit Lechi. id eſt, maxillam aſini. Et vocauit nomē loci ele uatio. Lechi. i. maxilla. Lechi, ſcribe licchi. i. Parali. 7. D. i. aſſumptio mea, doctrina mea, diſciplina mea, donū meū, a Lachach, quod eſt accipere. Nu. 21. Vxorē meam eſthippſam. Lachah. i. accepit. Vnde Le cach. Prouerbio. 4. Lechah, id eſt, donum (vel doctrina) bonum tribuam vobis. Deut. 32. Stillet vt pluuia licchi. i. doctrina mea. Le chiri ſcribe Echhi. Lechah. i. veni ſine amuſ ſocdus, a Ialach. Lechi. Iudic. 15. B. Et inuenit Lechi. id eſt, maxillam aſini. Et vocauit nomē loci ele uatio. Lechi. i. maxilla. Lechi, ſcribe licchi. i. Parali. 7. D. i. aſſumptio mea, doctrina mea, diſciplina mea, donū meū, a Lachach, quod eſt accipere. Nu. 21. Vxorē meam eſthippſam. Lachah. i. accepit. Vnde Le cach. Prouerbio. 4. Lechah, id eſt, donum (vel doctrina) bonum tribuam vobis. Deut. 32. Stillet vt pluuia licchi. i. doctrina mea. Le chiri ſcribe Echhi. Lechah. i. veni ſine amuſ ſocdus, a Ialach. Lechi. Iudic. 15. B. Et inuenit Lechi. id eſt, maxillam aſini. Et vocauit nomē loci ele uatio. Lechi. i. maxilla. Lechi, ſcribe licchi. i. Parali. 7. D. i. aſſumptio mea, doctrina mea, diſciplina mea, donū meū, a Lachach, quod eſt accipere. Nu. 21. Vxorē meam eſthippſam. Lachah. i. accepit. Vnde Le cach. Prouerbio. 4. Lechah, id eſt, donum (vel doctrina) bonum tribuam vobis. Deut. 32. Stillet vt pluuia licchi. i. doctrina mea. Le chiri ſcribe Echhi. Lechah. i. veni ſine amuſ ſocdus, a Ialach. Lechi. Iudic. 15. B. Et inuenit Lechi. id eſt, maxillam aſini. Et vocauit nomē loci ele uatio. Lechi. i. maxilla. Lechi, ſcribe licchi. i. Parali. 7. D. i. aſſumptio mea, doctrina mea, diſciplina mea, donū meū, a Lachach, quod eſt accipere. Nu. 21. Vxorē meam eſthippſam. Lachah. i. accepit. Vnde Le cach. Prouerbio. 4. Lechah, id eſt, donum (vel doctrina) bonum tribuam vobis. Deut. 32. Stillet vt pluuia licchi. i. doctrina mea. Le chiri ſcribe Echhi. Lechah. i. veni ſine amuſ ſocdus, a Ialach. Lechi. Iudic. 15. B. Et inuenit Lechi. id eſt, maxillam aſini. Et vocauit nomē loci ele uatio. Lechi. i. maxilla. Lechi, ſcribe licchi. i. Parali. 7. D. i. aſſumptio mea, doctrina mea, diſciplina mea, donū meū, a Lachach, quod eſt accipere. Nu. 21. Vxorē meam eſthippſam. Lachah. i. accepit. Vnde Le cach. Prouerbio. 4. Lechah, id eſt, donum (vel doctrina) bonum tribuam vobis. Deut. 32. Stillet vt pluuia licchi. i. doctrina mea. Le chiri ſcribe Echhi. Lechah. i. veni ſine amuſ ſocdus, a Ialach. Lechi. Iudic. 15. B. Et inuenit Lechi. id eſt, maxillam aſini. Et vocauit nomē loci ele uatio. Lechi. i. maxilla. Lechi, ſcribe licchi. i. Parali. 7. D. i. aſſumptio mea, doctrina mea, diſciplina mea, donū meū, a Lachach, quod eſt accipere. Nu. 21. Vxorē meam eſthippſam. Lachah. i. accepit. Vnde Le cach. Prouerbio. 4. Lechah, id eſt, donum (vel doctrina) bonum tribuam vobis. Deut. 32. Stillet vt pluuia licchi. i. doctrina mea. Le chiri ſcribe Echhi. Lechah. i. veni ſine amuſ ſocdus, a Ialach. Lechi. Iudic. 15. B. Et inuenit Lechi. id eſt, maxillam aſini. Et vocauit nomē loci ele uatio. Lechi. i. maxilla. Lechi, ſcribe licchi. i. Parali. 7. D. i. aſſumptio mea, doctrina mea, diſciplina mea, donū meū, a Lachach, quod eſt accipere. Nu. 21. Vxorē meam eſthippſam. Lachah. i. accepit. Vnde Le cach. Prouerbio. 4. Lechah, id eſt, donum (vel doctrina) bonum tribuam vobis. Deut. 32. Stillet vt pluuia licchi. i. doctrina mea. Le chiri ſcribe Echhi. Lechah. i. veni ſine amuſ ſocdus, a Ialach. Lechi. Iudic. 15. B. Et inuenit Lechi. id eſt, maxillam aſini. Et vocauit nomē loci ele uatio. Lechi. i. maxilla. Lechi, ſcribe licchi. i. Parali. 7. D. i. aſſumptio mea, doctrina mea, diſciplina mea, donū meū, a Lachach, quod eſt accipere. Nu. 21. Vxorē meam eſthippſam. Lachah. i. accepit. Vnde Le cach. Prouerbio. 4. Lechah, id eſt, donum (vel doctrina) bonum tribuam vobis. Deut. 32. Stillet vt pluuia licchi. i. doctrina mea. Le chiri ſcribe Echhi. Lechah. i. veni ſine amuſ ſocdus, a Ialach. Lechi. Iudic. 15. B. Et inuenit Lechi. id eſt, maxillam aſini. Et vocauit nomē loci ele uatio. Lechi. i. maxilla. Lechi, ſcribe licchi. i. Parali. 7. D. i. aſſumptio mea, doctrina mea, diſciplina mea, donū meū, a Lachach, quod eſt accipere. Nu. 21. Vxorē meam eſthippſam. Lachah. i. accepit. Vnde Le cach. Prouerbio. 4. Lechah, id eſt, donum (vel doctrina) bonum tribuam vobis. Deut. 32. Stillet vt pluuia licchi. i. doctrina mea. Le chiri ſcribe Echhi. Lechah. i. veni ſine amuſ ſocdus, a Ialach. Lechi. Iudic. 15. B. Et inuenit Lechi. id eſt, maxillam aſini. Et vocauit nomē loci ele uatio. Lechi. i. maxilla. Lechi, ſcribe licchi. i. Parali. 7. D. i. aſſumptio mea, doctrina mea, diſciplina mea, donū meū, a Lachach, quod eſt accipere. Nu. 21. Vxorē meam eſthippſam. Lachah. i. accepit. Vnde Le cach. Prouerbio. 4. Lechah, id eſt, donum (vel doctrina) bonum tribuam vobis. Deut. 32. Stillet vt pluuia licchi. i. doctrina mea. Le chiri ſcribe Echhi. Lechah. i. veni ſine amuſ ſocdus, a Ialach. Lechi. Iudic. 15. B. Et inuenit Lechi. id eſt, maxillam aſini. Et vocauit nomē loci ele uatio. Lechi. i. maxilla. Lechi, ſcribe licchi. i. Parali. 7. D. i. aſſumptio mea, doctrina mea, diſciplina mea, donū meū, a Lachach, quod eſt accipere. Nu. 21. Vxorē meam eſthippſam. Lachah. i. accepit. Vnde Le cach. Prouerbio. 4. Lechah, id eſt, donum (vel doctrina) bonum tribuam vobis. Deut. 32. Stillet vt pluuia licchi. i. doctrina mea. Le chiri ſcribe Echhi. Lechah. i. veni ſine amuſ ſocdus, a Ialach. Lechi. Iudic. 15. B. Et inuenit Lechi. id eſt, maxillam aſini. Et vocauit nomē loci ele uatio. Lechi. i. maxilla. Lechi, ſcribe licchi. i. Parali. 7. D. i. aſſumptio mea, doctrina mea, diſciplina mea, donū meū, a Lachach, quod eſt accipere. Nu. 21. Vxorē meam eſthippſam. Lachah. i. accepit. Vnde Le cach. Prouerbio. 4. Lechah, id eſt, donum (vel doctrina) bonum tribuam vobis. Deut. 32. Stillet vt pluuia licchi. i. doctrina mea. Le chiri ſcribe Echhi. Lechah. i. veni ſine amuſ ſocdus, a Ialach. Lechi. Iudic. 15. B. Et inuenit Lechi. id eſt, maxillam aſini. Et vocauit nomē loci ele uatio. Lechi. i. maxilla. Lechi, ſcribe licchi. i. Parali. 7. D. i. aſſumptio mea, doctrina mea, diſciplina mea, donū meū, a Lachach, quod eſt accipere. Nu. 21. Vxorē meam eſthippſam. Lachah. i. accepit. Vnde Le cach. Prouerbio. 4. Lechah, id eſt, donum (vel doctrina) bonum tribuam vobis. Deut. 32. Stillet vt pluuia licchi. i. doctrina mea. Le chiri ſcribe Echhi. Lechah. i. veni ſine amuſ ſocdus, a Ialach. Lechi. Iudic. 15. B. Et inuenit Lechi. id eſt, maxillam aſini. Et vocauit nomē loci ele uatio. Lechi. i. maxilla. Lechi, ſcribe licchi. i. Parali. 7. D. i. aſſumptio mea, doctrina mea, diſciplina mea, donū meū, a Lachach, quod eſt accipere. Nu. 21. Vxorē meam eſthippſam. Lachah. i. accepit. Vnde Le cach. Prouerbio. 4. Lechah, id eſt, donum (vel doctrina) bonum tribuam vobis. Deut. 32. Stillet vt pluuia licchi. i. doctrina mea. Le chiri ſcribe Echhi. Lechah. i. veni ſine amuſ ſocdus, a Ialach. Lechi. Iudic. 15. B. Et inuenit Lechi. id eſt, maxillam aſini. Et vocauit nomē loci ele uatio. Lechi. i. maxilla. Lechi, ſcribe licchi. i. Parali. 7. D. i. aſſumptio mea, doctrina mea, diſciplina mea, donū meū, a Lachach, quod eſt accipere. Nu. 21. Vxorē meam eſthippſam. Lachah. i. accepit. Vnde Le cach. Prouerbio. 4. Lechah, id eſt, donum (vel doctrina) bonum tribuam vobis. Deut. 32. Stillet vt pluuia licchi. i. doctrina mea. Le chiri ſcribe Echhi. Lechah. i. veni ſine amuſ ſocdus, a Ialach. Lechi. Iudic. 15. B. Et inuenit Lechi. id eſt, maxillam aſini. Et vocauit nomē loci ele uatio. Lechi. i. maxilla. Lechi, ſcribe licchi. i. Parali. 7. D. i. aſſumptio mea, doctrina mea, diſciplina mea, donū meū, a Lachach, quod eſt accipere. Nu. 21. Vxorē meam eſthippſam. Lachah. i. accepit. Vnde Le cach. Prouerbio. 4. Lechah, id eſt, donum (vel doctrina) bonum tribuam vobis. Deut. 32. Stillet vt pluuia licchi. i. doctrina mea. Le chiri ſcribe Echhi. Lechah. i. veni ſine amuſ ſocdus, a Ialach. Lechi. Iudic. 15. B. Et inuenit Lechi. id eſt, maxillam aſini. Et vocauit nomē loci ele uatio. Lechi. i. maxilla. Lechi, ſcribe licchi. i. Parali. 7. D. i. aſſumptio mea, doctrina mea, diſciplina mea, donū meū, a Lachach, quod eſt accipere. Nu. 21. Vxorē meam eſthippſam. Lachah. i. accepit. Vnde Le cach. Prouerbio. 4. Lechah, id eſt, donum (vel doctrina) bonum tribuam vobis. Deut. 32. Stillet vt pluuia licchi. i. doctrina mea. Le chiri ſcribe Echhi. Lechah. i. veni ſine amuſ ſocdus, a Ialach. Lechi. Iudic. 15. B. Et inuenit Lechi. id eſt, maxillam aſini. Et vocauit nomē loci ele uatio. Lechi. i. maxilla. Lechi, ſcribe licchi. i. Parali. 7. D. i. aſſumptio mea, doctrina mea, diſciplina mea, donū meū, a Lachach, quod eſt accipere. Nu. 21. Vxorē meam eſthippſam. Lachah. i. accepit. Vnde Le cach. Prouerbio. 4. Lechah, id eſt, donum (vel doctrina) bonum tribuam vobis. Deut. 32. Stillet vt pluuia licchi. i. doctrina mea. Le chiri ſcribe Echhi. Lechah. i. veni ſine amuſ ſocdus, a Ialach. Lechi. Iudic. 15. B. Et inuenit Lechi. id eſt, maxillam aſini. Et vocauit nomē loci ele uatio. Lechi. i. maxilla. Lechi, ſcribe licchi. i. Parali. 7. D. i. aſſumptio mea, doctrina mea, diſciplina mea, donū meū, a Lachach, quod eſt accipere. Nu. 21. Vxorē meam eſthippſam. Lachah. i. accepit. Vnde Le cach. Prouerbio. 4. Lechah, id eſt, donum (vel doctrina) bonum tribuam vobis. Deut. 32. Stillet vt pluuia licchi. i. doctrina mea. Le chiri ſcribe Echhi. Lechah. i. veni ſine amuſ ſocdus, a Ialach. Lechi. Iudic. 15. B. Et inuenit Lechi. id eſt, maxillam aſini. Et vocauit nomē loci ele uatio. Lechi. i. maxilla. Lechi, ſcribe licchi. i. Parali. 7. D. i. aſſumptio mea, doctrina mea, diſciplina mea, donū meū, a Lachach, quod eſt accipere. Nu. 21. Vxorē meam eſthippſam. Lachah. i. accepit. Vnde Le cach. Prouerbio. 4. Lechah, id eſt, donum (vel doctrina) bonum tribuam vobis. Deut. 32. Stillet vt pluuia licchi. i. doctrina mea. Le chiri ſcribe Echhi. Lechah. i. veni ſine amuſ ſocdus, a Ialach. Lechi. Iudic. 15. B. Et inuenit Lechi. id eſt, maxillam aſini. Et vocauit nomē loci ele uatio. Lechi. i. maxilla. Lechi, ſcribe licchi. i. Parali. 7. D. i. aſſumptio mea, doctrina mea, diſciplina mea, donū meū, a Lachach, quod eſt accipere. Nu. 21. Vxorē meam eſthippſam. Lachah. i. accepit. Vnde Le cach. Prouerbio. 4. Lechah, id eſt, donum (vel doctrina) bonum tribuam vobis. Deut. 32. Stillet vt pluuia licchi. i. doctrina mea. Le chiri ſcribe Ech

scera mea. Irme. 4. Mehai mehali. i. ventrem meum. v. etrem meum oleo. vel cumuli mei. aut coaceruatōes meae. ab haiah vt in Hali. Maala. als moola. scribe machalah. Nume. 26. D. & 27. A. & 1. Par. 7. D. infirmitas ā chalah. 7. Reg. 8. Et vniuersa Machalah. i. infirmitas. Maalath in Malaath.

Maalehel aliās Malalehel. scribe Mahalalel. Gene. 15. b. i. laudans deum. aut laus deo ab hillel. vt in Alleluia. & el vt in Abiel. vel misio ad deum. vel cum deo. aut dei. ā mahal quod est miscere. vt in Chamaal. Maalon. scribe Machlon. Ruth. 1. A. i. infirmitas. chor. rus. vt in Maala. & Abelmeula. Maara. scribe Meharah. Iehof. 13. a. id est spelunca. Gene. 19. Et habitauit in Meharah. i. spelunca. Maarem. scribe Harim. Nech. 10. A. vt in Harim.

Maari. in Machirai. Maaria. scribe Merai. h. i. amaritudo dñi. ā mār vt in Mara. & iah. Vel dicitur quasi morialis. Myrrha dñi. ā Mor vt in Mardocheus.

Maasia. als Masia. als Hismaasia. als Madia. scribe Mahafiah. 1. Par. 5. B. & 1. A. & 26. B. & Neche. 11. A. i. op. dñi ex mahach. Psal. 8. Mahafeh. i. opus digitorum tuorum. & iah dominus. vt in Abiah. Maasia. scribe Mahafai. 1. Par. 9. B. & 1. Par. 25. C. opera mea ā mahafch vt in Maasia priori.

Maafias in Maafia. 1. Par. 13. A. & 26. B. & Neche. 11. A. i. op. dñi ex mahach. Psal. 8. Mahafeh. i. opus digitorum tuorum. & iah dominus. vt in Abiah. Maafia. scribe Mahafai. 1. Par. 9. B. & 1. Par. 25. C. opera mea ā mahafch vt in Maasia priori.

Maazaioth. als Maazia. scribe Machia. i. Re. 13. A. Neche. 11. D. Iefa. 10. F. i. pauper recedens. aut contrectās. vel palpans. ā mach. Leuit. 27. Si mach. i. pauper fuerit. & mas vt in mes. & Charchemis. vel percussor palpans aut recedens. aut plaga recedens. ā machah vt in Necho. & scribitur cum sin in fine. Michmas cum samach in fine. Hez. 2. B. & Nech. 7. i. occultatio. ā camas. Deu. 32. Nonne hoc cam. id est reconditum est apud me. Vel pauper tributarius. aut percussor. vel pauperis tributum. ā mach. vt in machmas. & mas. Ge. 49. Factus est Lemas. i. in tributū. Vel pauper. aut percussor liquefcens. ā mas. Psal. 21. Factū est cor meum sicut cera names. i. liquefcens. Machmata. als Machmetah. scribe Michmethah. Ieho. 6. C. & 17. B. id est pauperis. vel percussoris donum. ā mach vt in machmas. & Methah ā nathan. vt in Nathan. vel pauperis aut percussoris mors. ā mach p̄dictio. & muth. aut maueth vt in Chafarma. Machnadebai Micneebat.

Mabfan. aliās mabfan. scribe mibfam. Gene. 25. B. & 1. Par. 4. D. id est aromatizatio ā basam vel Besem. qd est aroma vt in Balemah vel ex aromate ex mi. i. ex. & besem. vel confusio eorum. ā bus qd est confundere. siue pudore suffundere. vt in Miphiboseth.

Mabfar. als mabfar. scribe mibfar. Gene. 36. D. id est munus. muratus. aut munitio. ā basar. Nu. 32. Vrbes nispfar. i. munitio. i. munitas. i. Reg. 6. Ab vrbe mibfar. i. munitio. i. munita. vel murata. Maccat in maccē. Machai in maacha. Machabēus. scribe maccabē. 1. Maccā. 2. A. Hebraicē est percutiens. ā nachah ā quo maccab est plaga. percussio. Græcē est pugnator ā μάχων pugno. vt quibuldam placet. vel parua longitudo. μῆκος enim & μήκος. Græcis est longitudo. & βραχίς paruus. addito vno. i. c. per epenthēsim.

Machal. in maala. Machali in mooli. Machati in maacha. Machalath in maeleth. Machazioth. als Aziud. Macharai in machirai. Machauin in mehumites. Macheda. aliās maceda. scribe machedah. aut machedah. Ieho. 10. D. & 15. F. i. incendium. ā Iacad vt in Iuchadā. aut adoratio. incuruatio. ā cadad. Macedo. 1. Maccā. 1. A. & Actu. 16. B. Hebraicē interpretatur vt macheda. Græcē μάχων. Pōte est dici excelsus vel eminens. vt quibuldam placet. F. re potest interpretari qui felicitatem cibo metitur. ā μάχων quod Græcis est beatus. & μάχων comedens. Er sic Macedonia. ad Roma. 15. F. Macheloth. als maceloth. scribe macheloth. 1. Par. 8. C. & 9. F. & 27. A. i. Eccle. coetus. congregatio. ā calal vt in Ceelētha.

Macheloth. als maceloth. scribe micloth. 1. Par. 8. C. & 9. F. & 27. A. i. virgæ. baculi ā macal. 1. Reg. 17. Et tulit maclo. i. baculū suum. Gene. 30. Et posuit maceloth. i. virgas in canalibus. vel dicitur quasi micloth. i. ā vocibus. ā tonitruis ā col. quod est vox vel leuitates. despectiones. ā calal vt in Celaia. Macenia. siue macenias. scribe micneiah. i. possessio. emptio. acquisitio. aut grex vel pecus domini. ā canah vt in Cain. & cana. 1. Gene. 13. Ab. ad. tuus erat valde in micnehi. possessio. vel pecude pro pecudibus. & 29. Non est tempus vt congregetur Micnehi. pecus aut grex. Irme. 32. Et accepti liberum micnah. i. emptio. nis.

Maces aliās maces. scribe maccas. 3. Reg. 4. A. i. abscisio ā casas.

Exod. 39. Vechiffes. i. & abscidit flā. Machi. Nume. 13. B. i. pauper me. humilitas mea. ā Muehul Machah. vt in machmas. Si legatur Machi est plaga mea. aut percussio mea. vel percussor meus. ā mach. vt in Necho.

Machazioth. als Mazioth. als maazioth. als Aziud. sed primū est rectum. 1. Par. 25. B. & D. i. visiones. aut visio signi. ā chazah. vt in Chazael. Iechez. 13. Machazeth. i. visione cassa chazithem. i. vidistis. & oth signum. Exo. 3. Et hoc tibi oth. i. signum.

Machbenah. 1. Par. 2. F. i. pauper ædificans. aut pauperis ædificium. ā mach vt in Michmas. & benah ā bana. & banai. Machnenai in Bachananai. Machir. scribe mechir. 1. Par. 4. B. precium. Deut. 23. & Mechir. i. precium carnis. & scribitur cum cheth. Machir cum caph. Gen. 30. D. Nume. 26. D. & 27. A. Deut. 3. B. & 2. Reg. 9. B. i. vendens. aut venditio. ā Machar. Leuit. 25. Vmāchar. i. & vendiderit possessionem vel agnoscens ā machar. Psal. 141. Et non erat machir. i. agnoscens. sed hoc scribitur cum p̄cto daghes. ob defectum nun.

Machurati aliās Maari. aliās Marai. als Macharai. scribe Maharai. Exod. 15. D. Nume. 33. B. & 2. Reg. 23. D. i. festinantia meae. aut dotēs meae quasi moharai. Gene. 41. Maharui. festinate. Exod. 25. Mahor imharēnah. i. dorando dotabit eam. Machmas als mechas. als magmas scribe michmas. 1. Reg. 13. A. Neche. 11. D. Iefa. 10. F. i. pauper recedens. aut contrectās. vel palpans. ā mach. Leuit. 27. Si mach. i. pauper fuerit. & mas vt in mes. & Charchemis. vel percussor palpans aut recedens. aut plaga recedens. ā machah vt in Necho. & scribitur cum sin in fine. Michmas cum samach in fine. Hez. 2. B. & Nech. 7. i. occultatio. ā camas. Deu. 32. Nonne hoc cam. id est reconditum est apud me. Vel pauper tributarius. aut percussor. vel pauperis tributum. ā mach. vt in machmas. & mas. Ge. 49. Factus est Lemas. i. in tributū. Vel pauper. aut percussor liquefcens. ā mas. Psal. 21. Factū est cor meum sicut cera names. i. liquefcens. Machmata. als Machmetah. scribe Michmethah. Ieho. 6. C. & 17. B. id est pauperis. vel percussoris donum. ā mach vt in machmas. & Methah ā nathan. vt in Nathan. vel pauperis aut percussoris mors. ā mach p̄dictio. & muth. aut maueth vt in Chafarma. Machnadebai Micneebat.

Macholi in Maol. Madaba in Medeba. Madai. Gene. 10. A. i. mēsurę meae. ā madad vt in Hamdatha vel vefimēta mea ā mad vt in Medala. ā Madan. aliās Madon. & hoc rectū. Ieho. 11. A. & 12. D. i. iurgium. contentio ā dun. Pro. 27. Concitā Madon. i. iurgii. vel mensura. ā madad. 2. Reg. 21. Et fuit vir madon. i. mensurę. vel indumentū. ā mad vt in Medala. Madon scribe Medan. Gene. 25. A. & interpretatur vt Madon. Vel ā iudicante. quasi middam. ex me qd est ā. & dan. vt in Dan. Madia. scribe Mahadiyah. i. remisit dñs. aut remissio dñi. aut labens dñs. ā mahad. & iah vt in Maadi. & Abiah. vel solentitas. aut tēpus. vel ecclesia. aut ornatus. vel transitus. aut p̄da dñi. vt in Maadi. Madian. scribe Midia. & est bisyllabum. i. iudicium. contentio. iurgium. Gene. 25. A. Prouer. 6. Omni tpe midiam. i. iurgia seminar. Vel dicitur quasi Middin. i. de iudicio. aut ex iudicio. Vel mensura ā madad. aut indumentum. ā mad vt in Madon. Sed prima est melior ā Midia fit Midian. i. Midianita hoc est iurgium meum. & nune. multitudinis. Midianim. i. iurgia. Madia. Irme. 38. A. lege Matthā. i. donū. datio a nathā. qd est dare. vt in Nathā. Chaldaice expectatio. Psal. 7. in Targhum. & lūbus quasi Mothē. ā Mathā. Madid. lege Chadid. Nech. 11. D. & interpretatur vt Chadad. i. acutus. Madmē. Irme. 48. i. excisio. Vnde eo. cap. dicitur Madmen tiddomi. i. excideris. ā daman qd est excidere. expectare. filere. Madmenah. aliās Medeme. sed prius est rectum. Iehof. 15. E. & 2. Par. 2. F. & Iefah. 10. G. & interpretatur vt Madmen. vel mensura numeri. vel præparationis. aut doni. ā madad & manah vt in Madon. & Mane. & Mā. aut indumentū muneris. vel indumentū minus. vel præparatio ā Mad vt in Madon. Vel sterquiliniū. aut plausū secundum diuum Hiero. & sic dicitur a domen. vt in Dāna. Iefah. 25. Sicut trituratur palea in Madmenah. i. in plausivo.

Madon in Madā. Madlia lege Mahafchah. Nech. 10. D. vt in Maasia. 1. Madhalah in Medala. Maeleth. scribe Machalath. Psal. 87. in titulo. infirmitas vt in Malaath. & Maala. Magala. scribe Mahaghalah.

Iah. i. castra ab hagal. 1. Reg. 17. Et venit in Mahagalah. i. castra sic appellata. ā rotunditate. et mafemita. Iefah. 26. Rectus Mahagal. i. callis iusti. Maghis in Meghis. Magdalena. Mat. 23. a. i. magnifica aut magnificata. vel enutrita. ā ghadal vt in Gaddel. vel vexillo insignita. aut vexillū. ducens. vel eleuus. Psal. 19. In noie dei nostri nigdolo. i. eleuabimus vexillum. secundum Rab. Da. vel ducemus choros se cūdum diuum He. 70. magnificabimur. Vel turrita. aut turrigera ā Migd. qd est turre. Pro. 18. Migdali. turre fortitudinis omē do mini. Magdala. aliās Magedam. Sed prius est rectum. Mat. 15. & interpretatur vt Magdale. Magdam scribe Mighdolo. Exo. 14. 2. Irm. 4. 4. i. turris. Iechez. 30. a. migdolo. i. turre Seueeh. Vel vt magdale. Quantū prior est melior. Magdalad. scribe Mighdalad. Iefah. 15. c. i. Turris solis. aut felicitas. aut fortuna. vel coriandri. Vel magnitudo sollicitas & cetera. Mighdal. & gad. vt Magda. & Gad. Magdel. scribe Mighdale. Ieh. 19. c. i. Turri. aut magnitudo dei. vel tur. fortis. ex Mighdal & el. vt in Magdalena. & Abiel. Magdiel. in Mabdli. 1. Par. 1. & c. Magedam in Magdala. Mageddo. scribe Meghido Ieho. 12. d. i. pomū. aut fructus ei⁹ ā Meghed. vt in Mabdli. Vel nunciū eius. ā naghad. 2. Reg. 1. Dicit autē Dauid ad adolefcētem hammaghid. i. qui nunciabat. Magedon. aliās Maggedon. aliās Hemagedon. Apo. 16. c. scribe Meghedon. & interpretatur pōmum. aut fructus. aut annunciatio. vt in Magedo. Mageth. aliās Meged. aliās Maghed. 1. Maccā. 5. c. & d. i. scribitur cum. d. in sine interpretatur pōmum. aut fructus. vt in Mabdli. sin verō scribatō ē h. i. interpretatur torcular. aut de velex torculari. ā ghah vt in Geth. vel liquefactio. ā Mugh vt in Megis.

Magmas in Machmas. i. Mighphas in Mechia. Magho. Gene. 10. a. Iechez. 38. a. i. liquefactio. dissolutio. ā mugh vt in Megis. Nā hoc verbū interduo geminat. g. vt Psal. 64. In iudiciis eius tremoghehenah. i. dissolues eam. Nachum. 1. Et colles eum hoghah. i. dissoluetur. Magron. scribe Migrū Iefa. 10. f. i. timor. pauor. horreum. congregatio. ā Ghur quasi Maghor. aut Maghur. Irm. 6. Maghor. i. pauor in circuitu. Psal. 30. Maghur. i. congregatio. in circuitu. Chaggeh. 2. Nuncquid adhuc est semen in megurah. i. horreo. Vel peregrinatio. Ge. 47. Dies annorum megurah. i. peregrinationum mearū. Vel ex gutture. ā Gharon. Iefa. 38. Clamā in gharon. i. gutture. Vel casus. ruina. deiecitō ā maghar. Psal. 88. Et solū eius in terra niggar. i. deiecitū. siue cadere fecisti. 70. collististi. Hie rony detraxisti. Hez. 6. Immaghar. i. deficit omnia regna. hie interpretatur meo iudicio cæteris p̄stat. Maharai in Machirai.

Maharah in Mareth. Mahas in Moos. Mahafai in Maasia. 2. Mahafiah in Maasia. 1. & sic Mahafiah. Mahaziah in Mazaiau. Mahoch in Maoth. Mahon in Maon. Mahumā in Mehumā. Mahumites in Mehumites. Mahuzzim in Mauzim. Maida. scribe Mechirah. Hez. 7. c. Neche. 7. e. id est. p̄cū vt in Machir. Ah legunt cum daleth. machidabai. acumē ā chadad vt in Chadad. aut enigma ā chud. vt in Achirud. aut delens manum. aut manu ā machah. vt in Maath. & iad qd est manus Chaldaicē percussio manus. Maimam aliās Maimna. aliās Miamin. scribe Miatmin. 1. Par. 24. b. i. ā dextera. ex mi. i. ex. & iami. i. dextera vt in Iamin. Maalath aliās Maalath aliās Melech. aliās Meleth. aliās Meekth. aliās Maeleth. vt in Maeleth. scribe Machalath. Gene. 28. b. & 2. Par. 11. g. i. infirmitas vt in Maala. Malachias. scribe Malachi. Malachi. a. i. Angulus. siue nunciū meus. Exod. 32. Ecce malachi. i. angelus me⁹ p̄cedet te. Malaali. scribe Millalai Nech. 12. c. i. sermones mei. locutiones mee ā millal Iob. 32. plenus sum millim. i. sermonibus. vel circuncisiones mee ā mul quod geminat lamed. Psal. 57. Donec iherusalem. circuncidantur. vel excidantur. Sed prior est melior. Malaleel in Mahalalel.

Malasar. ali. Malasar scribe Mesar. Dan. 1. c. architrin⁹. thesaurarius. p̄p̄ositus domus. aut curig. cellarius. Et est radicalis dictio quatuor consonantibus secundum Rab. Da. At Rabi. Ionah ā Larar deduci putat. Makā in Melchā. Malchehem. in Moloch. Malchiah in Helchia. & Melech. Malchia. aliās Melchia. aliās Melchia. aliās Melchias. scribe Melchiah. 1. Par. 9. b. & 24. b. Hez. 10. c. Nech. 3. c. i. syllabum est. i. rex. meus. dñs. ex Malchi vt in Malchiel ā melech. qd est rex. vt in Abimelech. & iah dominus. vt in A-

biah. vel impera domine. Sed prior est melior. Malchiel. Gene. 49. h. Nume. 16. c. 1. Par. 7. f. i. rex meus de. ex malchi ā melchi. rex. Pla. 5. Malchia. rex meus vel consilium meum. ā malchi qd est i. i. s. cōsulare. p̄cipue Chaldaice. Malchirā in Melchiram. Malchisedec in Malchisedec.

Malchisuah in Melchisuah. Melchus. Ioā. 18. b. i. rex. aut consiliarius. aut rex consilii. vt nonnulli interpretatur. ā melech. & hus vt in Abimech. & Hus.

Maloch. scribe Maluch. 1. Par. 6. d. Hez. 10. d. i. regnum. aut rex constitutus. vel consultus ā malach. vt in Malchel.

Mallothi in Mellothi. Maluch vt in Maloch. Mābre. scribe Namreh. Gene. 23. & 18. a. rebellis. amarus ā marah vt in Mara. Deute. 32. Maimrim. i. rebelles fuistis & cetera. Sigitur & planiciem. Mābres. 2. ad Ti. 3. b. Græcē scribitur Iābres. Mābres interpretatur vt mābre. Iābres vero mare paupertatis. ex iam quod est mare & res paupertatis. vt in Abifam & res. Mammonah. Matth. 6. c. id est. diuitiū Chaldaicē vt habes Exo. 18. in Targhum. Sic scribatur Mathmonah Hebræum esse potest. & thesaurum significat. Iob. 3. Quasi effodietes mathmonim. id est. thesauros. Et Ge. 49. Deus patris dedit vobis Mathmon. id est. thesaurum.

Māreh in Mābre. Maonucha. scribe Memuchan. id est. paratus firmatus. stabilis. ā chun vt in Chun Iefa. 16. Veluchan. id est. & preparatur. vel stabiliatur in misericordia solium eius. Zecha. 4. Veluchan. ā. & stabilietur. Vel dicitur quasi mimmuchan. i. de præparatio. aut. stabilico.

Mamzer in Manser. Man. Exo. 16. g. vt in Manhu. Manachin. Manath. Manna vel Man. Deut. 8. a. in Manhu. Manachath in Manath. Manam. aliās Menahen. scribe Menachem. 4. Reg. 13. c. i. consolans. confortator. ā nicham vt in Nachum Thre. 1. Non est Menachem. i. consolans eam. vel ductor eorum. ā nachah. vt in Manath. vel preparatio caloris. aut præparans calefactionem. ā manah. & chamam. vt in Iemai. & Lemna. Vel munus. aut donum calidum. ab eisdem deductum. vt in manhu. vel numerans calefactionem. aut numerus. vel numeratio calefactionis. vt in Mane. Sed prima interpretatio est germanior. Manaim. scribe Machanaim. Gene. 23. Ieho. 13. c. i. castra ā chanah. qd est castrametari. & ita est interpretatum Gene. 42.

Manasses. scribe Menasseh Gene. 41. g. & 48. a. i. obliuiscens. aut obliuisci faciens ā nafah. vnde Gene. 41. dicitur. Et vocauit Ioseph nomen primogeniti Menasseh. quia nafani. i. obliuisci fecit medeus omnū laborum meorū. Manath. aliās Maneeth. aliās Manathi scribe manachath. Gene. 36. c. 1. Par. 8. a. i. requies. ā noach vt in Noe. vel descensus. ā Nachath. Iob. 21. Ad inferna chatruū. descendit. vel dicitur quasi Minchath. i. munus. oblatio. Leuit. 2. Si autem fuerit Minchath. i. oblatio. Vel preparata. aut numerata descēssio. ā manah vt in Lemna. & mane. & charh ā nachath p̄dicto. aut preparatio. vel numeratio descēssionis. ab eisdem. vel preparata formido. aut fractio. vel preparatio. aut numerus formidinis. stuporis fractio. ā manah p̄dicto. & cathath vt in Cethim.

Manoach in manue. Mane. scribe Menechum alech in sine. vel he Da. 5. g. 1. Numer. 2. Reg. 24. Menech. i. numerā Israel. Vnde Dan. exponēs. Mene inquit Menah. i. numerāuit Deus regnum tuum. Maneeth. in Manath. Māhu. Exo. 16. d. 1. Quid hoc. vel quid est. Vnde dicitur Exo. 16. Ignorabant enim Mahhu. i. quid esset. Ff ergo compositum ex man. i. quid. vt in Achimā. & hu. i. vel est. vt in Abihu. Vel donum. vt in Achiman.

Manlius Græcē μάχων & potest dici solutus. vel non ligatus. Māā. ā. quod Græcis est soluo. & mā priuatiua particula.

Manser. scribe Māzer. i. spurius Iud. 13. a. Deuter. 32. Non in gredietur Manser. id est. spurius & cetera. Manue. scribe Manoach. Lu. 13. a. i. reges. Ge. 8. Et non inuenit columba manoach. i. requiem.

Manzer in Manser. Maoch in Maoth. Maol. scribe Machol. 3. Reg. 4. d. i. chorus. vt in Amelmeola.

Maon scribe Mahon Ieho. 5. g. 1. Reg. 23. d. i. habitaculum. Psal. 89. Domine Mahon. i. habitaculum factus es nobis. 1. Reg. 12. Quod

Ud

LIBER INTERPRETATIONVM

precepti vt offerrentur in Mahon. i. habitaculo. i. templo. Maona...
thi. scri. Mehonotha. i. Paralipom. 4. c. i. habitacula mea, vt in Ma...

NOMINVM HEBRAICORVM

be Mehumah vt in Mehuma. Mazaiu, aliis Maazia, als Mazia...
scribe Mahaziahua. i. Paralip. 24. c. Neche. 10. A vel scri. Mahaziah...

LIBER INTERPRETATIONVM

baal, Merob. siue Merab. Reg. 1.4. 9. i. a. multitudine ex me, ex rob, vel rab multitudine Psa. 32. Non saluat rex in Rob. i. multitudine vel vel a magistro vt in Rabbi. Merodach. Iesah. 39. lrm. 50. a. i. defectio aut humilitas, rebellio tua, a marad vel merod, vt in Mered, Thre. 3. Recordare paupertatis & merodi, i. purgationis aut rebelliois mee vel humilitatis mee. Vel amaritudo aut rebellio pauperis, a marar vel marah & dach. i. paup, vt in Mardochai. Vel amara contritio, &c. Merodach, scribe Berodach. 4. Reg. 20. c. i. creas pauperē, aut creatio paupis, a bara, vt in Bethberai & dach, vt in Merodach primo vel creas cōtritiōē vel exidēs pauperē aut cōtritū vel cōtritiōē ab eodē bara. Icho. 27. Vberetha. i. succides tibi, &c. Vel electio paupis vel cōtritiō aut cōtritiōis. Iechez. 21. In capite viæ ciui ratis barei. i. eige. Merom, alis Meron, sed pri? est rectū. Ieh. 11. a. i. excessus, sum? al? aut celsitudo a Rum, vt in Abira, quasi marom Psa. 7. Iemarom, id est, in altū vel altitudine regredere. Vel ex alto, aut altitudine ex mei. ex & rom altitudo. Merō in Meroz. Merome aut Meronu, Iudi. 5. c. i. exaltātes. Vel meromu. i. exaltātes me. 1. Reg. 2. Humilās & meromē. i. exaltans. Psa. 9. Meromeni. i. exaltans me de portu mortis. Meron. in Merom Meronathites. Hebris est Meronoth. i. Meronothites. Par. 27. d. Neche. 8. b. a. clamor me? prae comū mēspicatio aut laus vel exultatio mea a ranā, vt in Rimna. Meroz, alis Merō. Iudi. 3. c. sed pri? ē rectū. i. secretū vā secretos, aut macies aut macie vel prae macie, ex me, quod est ex, & pre? & roz a razah. Num. 13. Anrazah. i. macra, vide et in Corozaim. Meronoth in Meronathites. Mes, scribe Mas. Ge. 10. d. i. recessit, retigit, pal pauit, vt in Charchemis vel recessus, palpatis aut recedens, palpās Mes, alis Mefech, alis Mofoch, scribe Mefech, aut Mefech, Gen. 10. e. r. Para. 1. b. Iechez. 27. c. i. castrū. Psa. 125. portās mēfēch. i. castrū ad seminādū vel prolōgā? Psa. 119. c. i. in colat? me? mēfēch. i. prolōgāt? Hoc noie appellat? Thufcia teste Iosepho, vel Asia secundū Targhum. Mefa, alis Mēsa & vtroq? modo legi potest, Si em sin habeat daghes, legitur cum duplici s. Genes. 10. a. & interpretatur vt Mafa. Mefa, scribe Mefah aut Mefah aut Mefah, propter hain qd est in fine. 4. Reg. 3. a. & 1. Par. 2. f. i. falus a Iafah, vt in Iesua, vel a falu re, ex me & Iefah. Vel aquae faluus aut aspicientis ex me. i. aquae a maim, vt in Abelmaim, & sah a Iafah, qd est aspicere, vt in Belagazi. Mefach in Mifach, Mefah alis Mefah, alis Mafan, scribe Mifal Ieh. 19. b. & 21. c. vt in Mafan. Mefalemeth in Mofollemeth. Mefech in Mes. 2. Mefelemia vel mēfēlemia in Mofollemia. Mefellemoth in Mofollemoth Mefereca siue Mefereca in Maferecha. Mefezabel alis Mefezabel, alis Mefizabel, scribe Mefezabel. Nech. 3. b. & 10. a. & 11. d. i. Erues vt liberās aut lauās de? aut erēptio vt liberatio. Sezab em Chaldæis est eruo, libero, vt habes Dan. 3. & laure, vt habes Exod. 29. & Iob. 29. in Targ. Vel auferens fluxū, a mas, vt in Mes, & Zab vt in Iezabel, & el, vt in Abiel. Mefias, Iohan. I. vt est ibi interpretatum, dicitur Christus, & scribendum est Mafach, a mafah, qd est vngere, & in regimine genitui. Mefiah. 1. Regum. 2. 4. quia Mefiach i. Christus domini est.

Mefellemoth in Mefollemoth. Mefizabel in Mefezabel. Mesluch lege Maluch, vt in Maloch. Mefobaia in Mofobia. Mefollam, alis Mefullam & hoc rectum. 4. Regum. 22. a. 1. Paralip. 3. c. Hez. 10. c. i. perfectus, pacatus, redditus, restitutus, a Sillum participium, vt in Sellem. Mefopotamia Gen. 28. & 24. b. Græcum nomen et sic appellata, quod sit in medio fluuio riu; i. u. r. em Græcis est medius et riu; i. fluuius, Hebraice dicitur padenaharam. Genes. 28. & Aramnaharaim. i. Syria duorum fluuio riu; i. sic inter duo flumina. Euphrate videlicet & Tygum. Aram em est Syria, & naharaim est nomen duale a nahar quod est fluuius. Gen. 2. Et nahar. i. fluuius egrediebatur, Mefopotamia. Icho. 24. Hebris est heber nannahar, i. trans flumen, Mefphar & Mefpharathyn Mifphar & Mifpharath Mefphe in Mafepha. Mefraim, scribe Mifraim. Genes. 10. a. i. angustia aut dua angustia. Habet em formam dualis & potest deduci a masar, quasi mēlarim aut mēlaraim. Thre. 1. Omnes persecutores eius apprehenderunt eam, inter mēlarim. i. angustias. Mefullam & Mefullemeth in Mofollam & Mofollemoth.

Methaal alis Methabaal, scribe Ethbahal. 3. Reg. 16. g. i. cum domino vel marito aut principe aut habente aut possidente ex Etha.

cum. Genes. 19. Dormiuit eth. i. cum patre suo, & Bahal vt in Baal Methabeel in Meethabeel. Methca alis Methcha, scribe Mithchah. Nume. 33. d. i. dulcedo, aut dulcesce a mathoc. i. dulc. Iudi cum. 1. 4. Quid mathoci. i. dulcius melle. Methri, scribe Mathri. id est pluuia mea vel custodia mea aut carcer meus, potest enim deduci a mathar. i. pluuia. Exod. 9. Vidit Parhoh qd cellasset mathar. id est pluuia, vel a nathar qd est seruare, custodire. Vñ matharah custodia, carcer. Nech. 12. Sed prima interpretatio est melior. Methusael in Mathusael. Meulim alis Mehulim, scribe Mechulim. 1. Par. 8. b. accerati a chus, vt in Chuliz. 2. Olā, vel taciti a chafah, vt in Iafiel primo. Meuzalin Mozel. Meza, scribe Mizch. Ge. 36. b. i. ex hoc, hinc Ge. 42. Nō egredimini in mizzeh. i. hinc. Vel dicit quasi mzzeh. i. aspergēs a nazah. Num. 19. & mazzeh. i. aspergēs aquas. &c. Sed prior interpretatio est melior. Mezaab in Mizaab, & sic Mizahab. Miamin, lege Miamin. 2. Par. 31. c. Hez. 10. c. in Maiman. i. a dextera a tamin, vt in Iamin. Miamin, scribe Miniamin. nech. 12. d. i. a dextera ex m. i. ab & tamin dextera. Mibaar, lege Mibchar. 1. Par. 11. g. i. electio, elect? a bachar. Deut. 7. Quicqd Mibchar. i. electū, ppriē tū ois electio, p oē electū. Miblam in Maflam. Mibfar in Mafbar. Mibcha, alis Micheas, scribe Michah. 2. Reg. 9. d. i. Par. 8. d. & 9. c. Neche. 10. a. Michah. i. a. i. hinc. Vel Exod. 33. vbi dī. Alcēde mizzeh. i. hinc, Targhū haber Michah. Vel dicit quasi Michoh. i. qs. hic. i. hoc. Ilo co. Alij exponūt paup a mach, vt in Machmas, nōnulli pcutiēs, aut pculsus, & sic dī a nachah, vt Nechao. Sed primae due interpretatio nes meliores sunt. Micha, alis Michaias, alis Michas, alis Mithas, alis Micheas, scri. Michaiah trifyllabū, aut Michaiahu quadrifyllabum. Vtroq? em modo scribit. Iudic. 17. a. & 13. Re. 22. b. & 4. Re. 22. c. & 2. Par. 13. a. & 17. b. i. Hinc dñs, aut qs hic, hoc i loco dñs, ex Micha & iah, vt in Michah, & Abiah: vel qs sicut dñs, ex mi. i. qs. ca. i. scit & iah dñs; vel paup dñs, aut paupras dñi; vel pcutiēs dñs, aut pculsio dñi, a mach; vel machah, vt in Michah. Michael. Nu. 13. b. 1. Pa. 5. b. Dan. 10. c. i. qs vt de? ex mi. i. qs. cha sicut el de? Vel hic, aut hic. i. hoc in loco de? ex michah, vt i Micha primo, & el. Vel humilitas aut paupras dei. Vel pculsio dei, aut pcutiēs de?. Vel humilis, aut paup de?, vt i Michah. Sed q primo loco dicitur suut interpretatio nes. p. l. a. Michloth in Macelloth. Michmas in Machmas. Michmethah i Machmata. Mienciahu in Macenia. Migdol i Magdalū. Migdalga in Magdalga. Michol, alis Mirchal, & hoc rectū. Idē tū signi ficat. Re. 14. g. & pōt deduci a Iachal, seu Iachol, & aquae in aluco festināter labens, decursum significat, vt 2. Re. 17. Trāierūt michal aut micholi. i. vadū. vel riuū aquae, scđm Rab. David. Mido, Græcē iudō, hoc est, cura, cōsiliū. Nā iudō. i. iudō. i. qs. i. cura cōsiliū. Midus, 1. Mac. 15. d. Græcis est Mynd?, qd est piscis, vt in etymo. Migro in Magrō. Milchō in Melchō. Millo i Mello. Mile? Græcē est mēlū. i. r. i. rubra, coccinea. Milco scri. Meluchi. Nech. 12. a. i. regnum meum Melucha em est regnū. Mina, alis mna, scri. Maneh. Iechez. 45. d. Genus est mēlūræ quā minā, aut librā appellat, vt habes Iechez. 45. d. Minamin in Maimā, & miam Miniamin in Miamin in. Minni & Minnith in Menni, Minnith, iudic. 11. i. alias Mennith. Sed prius est rectum, quasi manith id est pars aut numeratio, præparatio a manah. Miphaath in mephath. Miphoseth. 2. Regum quarto. b. id est de ore meo pudor, verecundia, confusio, ex mephi, p mipa pi. ex ore meo, & bosth cōfusio vel pudor. Chahba. Cogitatio bosth. i. cōfusio vel pudorē. Mirā i Maria. Miribaal, scribe Meribahal. 1. Par. 8. d. i. iurgius, cōtritiō, iudiciū vel causa dñi, vel paron, mariti, possidētis, habētis ex merib, a rob, vt in Ieribai, & bahal, vt in Baal. Mirmah in Marmach. Misach, alis Misac, scribe Mefach. Dan. 1. b. i. traectio, attractio, plōgatio, a mafach, vt in Mes. 2. Mital in Mefal. Mifaam scribe Misham. 1. Para. 8. b. i. falus eorū, a Iafah, vt in Iesu. Vel respect? eorū, a Sahah, vt in Selagazi, aut ablatio, tactus, aut palpatis populi, a mas, vt Mes primo, & hā. i. pp. s. Misac in Misac. Misael, Exo. 6. c. Dā. 1. d. i. qs petiit, qs postulauit, quis interrogauit, quis commoda uic, ex mi. i. qs. & Iac, vt in Mafan & Mefal. Mitia, scri. Mylia. Act. 16. b. & dicit pōt qli murina a Mys, quod Græcis est mus, vel scieista, abominabilis. Nā iudō. i. iudō. i. qs. Græcis est scelus, abominatio. Vel quasi mystica. Nā iudō. i. Græcis est mittor in sacris. Mismah in Misma. Misfor, lege Iahafah. Icho. 21. d. i.

NOMINVM HEBRAICORVM

21. d. vt in Iafah. Misfor. i. planicies aut rectitudo, æquitas, Iefah. 11. Et arguet in misfor. i. in equitate vel rectitudinem. Misphar, alis Mefphar, scribe Mifpar. Hez. 2. a. i. numerus, narratio, a Iaphar. Ge. 34. Nos pauci mispar. i. numero. Iudic. 7. Qui audierit Ghidhon mispar. i. narratiōē. Misparh in Mephath. Miphaath in Mephath. Misphe in Mafepha. Mifrehi in Mafera. Mifraim. i. in Mefraim. Mifrephoth in Mallerrephoth. Mitylene, Act. 20. c. i. mundicia vel absterlio torcularis, a pffrisq? interpretatur. Mitylene, Act. 28. a. lege Melite, & deduci potest a melle; Nā iudō. i. Græcis est mel, & est infusa in Libyco mari, contra Sicilia. Mithridates, Hebraeis est Mithredath. Hez. 1. a. & 4. b. i. inquisitio aut exploratio legis a tar & dath: vt in Tharacha & Hamdatha. Vel mortis descensus aut dominiū a muth, vt in Achimoth, & Iarad, vt in Iarad vel radad aut rod vt in Ardon, aut soluēs legē a nathar: vt in Iather. Mitheni in Mathanin. Mizaab, alis mezaab, scribe Mezahab, Ge. 36. d. i. Par. 1. c. i. anaq? aurū. aureæ ex mei. i. qd a maim, vt in Abelmaim, & Zahab aurū. Genes. 2. Vbi est Zahab. i. aurū. Mizzeh in Meza. Moab. Genes. 19. g. id est ex patre de, ptre quasi meab, ex mo pro me id est ex de & ab, pater, vt in Abram. Et hinc dicitur Moab. id est moabitā. Par. 17. g. id est de patre meo, qd Moabitah, Moabit. 2. Par. 24. g. i. de vel ex paternitate, aut paternitas in plurali Moabioth. 2. Reg. 11. a. d. paternitatis? aut paternitates. Moada, scribe Mohadiah, i. festiuitas dñi, tps dñi, ecclā vel cōgregatio dñi, a Iahad, vt in Ioad. Mo bona, alis mobonia alis Mobonaf scribe Mubonai. 2. Re. 23. d. i. intellectū mei aut intelligētīē mee vel edificati mei, a ban vel bin. i. intelligere, vt in Iabin vel banah: vt in Bani. Mochebor, alis Mochober. Nech. 12. a. scribe Hamochober. Possunt esse duo noia quorū interpretatiōes habes in Hamoc, & Heber. Mochober in Mochebor. Mechna scribe Mechohah. Nech. 11. d. i. Loc? balis stabilitas. 3. Reg. 7. Lōgītudo mechnah. i. balis vni? P. l. c. i. Fundavit sup mechohah. i. balē suā vel locū suū aut stabilitatē suā, vt. LXX. trāstulerūt interpretes. Mochori, scribe Michri. 1. Par. 9. d. i. veditio merū, a Mecher, vt in Machri. 2. Modin, pri. 1. 2. a & b. & 13. d. i. de iudicio, quasi middin, vt in Med. in Moyfes, scribe Mofeh, Exod. 12. b. Et vocauit, inquit, nomē ei? Mofeh qd de aqua mēfithihū. i. extrahī eū, & sic dicit a Masah, qd est extrahere: cui? participiū est Mofeh. i. extrahēs pro extractus scđm Hebraicū morē. Nā in Hebrō actiui participiū p passiuo sumit, & cōtra, vt in nostris Hebraicis institutiōib? anno tauimus ita editis. Molada, alis Meloda, scribe Moladah. Icho. xv. d. & xix. 1. Par. 4. e. Nech. 12. a. i. natuietas, cognatio, gñratiō: progenies, a Ialad vt in Ialad. Gen. 11. in terra Moladith. i. natuietas sua, &c. 12. Egredere de terra tua, & de Moladtech. i. cognatiōe tua. Molath, alis Molahita scribe Mecholath. scribe Mecholahita. 1. Reg. 18. e. & 12. Reg. 21. b. i. chorus meus, aut choreā ducēs, tripudiās vt in Abel mecholah. Molchom lege Malcham, vt in Melecham. Molech in Moloch. Molechet in Regma aut Regina. Molid. 1. Par. 2. d. i. generās, a Ialad, vt in Ialad, Deuter. 4. Si tolidi. i. regnās filios. Moloch, scribe Molech, Leuit. 20. a. idoli nomē. i. regnās, Irme. 22. Hamolech. i. q? regnauit p Iofitah. Moloch, lege Milcom. 3. Reg. 11. b. e. vt i Melchom. Moloch scribe Malchechem, Hamos. 5. g. i. rex vester, a melech, vt i Abimelech. Moola, scribe Machal. i. Par. 7. d. vt in Maala. Maoli, Exod. 6. c. scribe Machali, id est, infirmitas mea, a machala. Moos, scribe Mahas. 1. Par. 2. d. quasi Mehese. i. Igno siue lignum, ab hes, vt in Nesong haber, vel cōsiliū ab Hus, vt in Hus, & Iehus, Mophin, scribe Muppim, Gen. 46. c. i. decorati, pulchri facti, a Iaphah, vt in Iapho & Ioppen. Morasthi, aut Morasthites. Irme. 26. f. Michah. hæreditas mea, a Iaras. Michah. Super moresethi, i. hæreditatē Gath. Moriah. i. Myrtha mea dñs, ex mori, a mor, vt in Mardochai, & iah, vt in Abiah. Vel doctōr me?, aut doctōr me dñs, a Iarah. Mofa, scribe Mefa. 1. Par. 8. a. vt in Mefa Mofai alis mufa. scribe Mofaz. Par. 7. f. & 8. d. i. exitus, a Iefa. Deut. 8. In omni Mofa. i. exitu & c. Moserah. Deut. 10. b. i. vinculū. Irme. 27. fac tibi moserōth. i. vincula, vel catenas. Moserōth. Numer. 33. d. i. vincula, vt in Moserah. Mosobab scribe Mefobab. 1. Par. 4. e. i. auertēs, a sub geminato beth. Iefah. 38. Mefobeb. i. auertēs faciens, vel redire faciens. Vel rebeliās, aut rebellare faciēs. Irme. 11. Cōuer timini filij Iobabim. i. rebelles

Mofobia in mafebia, mofoch in mes. 2. mofolla aut mofollā in mesfolam. Mofollamia, alis Mefelomia, scribe Mefelemiah quadrifyllabum. 1. Par. 26. a. & 9. d. Scribitur enā Mefelemiah penta syllabū i. pax aut perfectio vel retributio dñi, a Salam, vt in Salē, & Sellem, & iah, vt in Abiah. Mofollemeth, alis Mofollamoth, alis Mafellameth. scribe Mefullemeth. i. pacata perfecta, reddita a Salam, vt in Salem. Mofollamoth, scribe Mefellamoth. 2. Par. 28. b. i. pacificantes, perficientes, reddentes, vt in Sellē. Mozel, scribe Mehuzzal, Iechez. 27. c. i. abire factus est, ab azal. 1. Reg. 9. Panis azali. abiit. hoc est, defecit. Moziioth in Machazioth. Mumim, scribe Mehunim, Hez. 2. c. Neche. 7. e. i. habitacula aut habitata vt in Mahon. Vel qli Mehonemim i. diuinatiōes Mich. s. Muppim in Mophin. Mufa in Mofa. Mufach, scribe Muffach. 4. Reg. 16. d. i. vnctus a Suth, qd est vngere. Michā. 6. Et nō tafucha. i. vngenti vel mix? a mafach. Iefah. 19. Dñs mafach. i. miscuit vel optus a Sachah vt i Iefcha. Muli. Exo. 16. c. & 1. Paral. 6. b. a. Recellus meus. palpatis mea, sensus meus. Aut recede tangē, palpā. Habet em formam imperatiui fœminæ, vt in Mes primo.

De nominibus incipientibus ab, N.

Naab, scribe nachbi. Nu. 13. b. i. Reges i me, aut regēuit i me, ex noach, vt in Noe, & bi in me. 1. Re. 20. Si est iniuicitas bi. i. in me. Vel absconditus meus, a chaba cum aleph in fine, vel cum he chabah, qd est abscondere, occultare, Icho. 10. Nachbeim. i. absconditi in spelunca. Vel amatus, aut dilectus meus a chabab, vt in Iaba. Naad, scribe Nachath, vt Iaad. Naalol, vel Naalal, alis Naalon, scribē Nahalol, aut Nahalal. Icho. 19. b. & 21. c. & Iudic. 13. i. laudabilis, laudatus, splendidus, infans ab Hala, vt in Halleluia. Naalon in Naalol, Naama, alis Neama, alis Noema, Ge. 4. d. & Icho. 13. f. & 3. Reg. 14. f. & 2. Par. 12. d. iudā delectabilis, decora, pulchra, a nahā, vt in Abinoem, vel fidelis, vt in Naaman. Naaman, scribe Nahaman. Ge. 46. c. Num. 26. e. & 4. Reg. 3. a. & 1. Par. 8. a. i. iudicus, delectabilis, pulcher, decorus, a nahā, vt in Abinoem. Vel fidelis, Iefa. 17. plantabis plantationes nahanim id est fideles. Quancūq? & decoras intelligi potest. Est em ab eodem verbo. Naamathus, Hebris est Nahamath, Iob. 2. d. id est iudanda, id est delectabilis mea, aut pulchra, vel decora mea, aut fidelis mea a nahamah. Naamim, lege Nachmani in Namim. Naara, scribe Naharah. 1. Par. 4. a. i. puella. Gen. 24. Et erit nahara. i. puella Naarai, scribe Naharai vel nahari. i. pueri mei, aut puer meus, a nahar. i. puer. Genes. 12. Tollenahar id est puerum. Naarai, scribe Naharai. 2. Reg. 23. d. i. Par. 10. g. i. nares mee, a nachar, Iob. 39. Gloria nachro. i. nares eius pro nariū eius, vel fremi? mei. Irme. 8. a. dan audit? est macharath. i. fremius equorū. Sed prior interpretatio est melior, qd hoc sit fœmine, illud mafculei generis. Naaran in Nora. Naaria, scribe Naharah. i. trifyllabū. 1. Par. 3. d. & 4. g. i. puer dñi, ex Nahar, vt in Naarai primo, & iah, vt i Abijah. Naaroth, scribe Agcharath in Agcharath. naas, scribe Nachas. 1. Reg. 11. a. & 1. Par. 4. c. i. terpens, Ge. 3. Et Nachas. i. terpens erat callidior, vel augurat? est, aut auguriū. Num. 23. Non est nachas. i. auguriū in Iahacob. Naafon, scribe Nachfon. Exod. 6. d. Num. 7. b. i. serpētū?, auguriū a nachas prædicto. Naath in Naad. Nabai. in Nebai. Nebaioth. Ge. 27. b. Iefah 60. b. i. prophetiae, vt D. interpretatur Hieronymus, & sic deduci a naba, vt in Barnabas, & Naboth. Vel loquelæ, fructus a nub, vt in Naboi. Nabal. 1. Reg. 25. a. i. stultus, vnde eo. ca. dicit. Ne ponat oro dñs meus rex coruū super virū iniquū Nabai, qm fecidū nomen suū. Nabal. i. stultus est. Nabai in Nablum. Nabath, scribe Nebath. 3. Reg. 11. e. i. respiciēs seu respice, aspice, aut respectus, intuitus, Pal. 32. De coclo hibbith. i. respexit dñs. Iefah. 5. Venibberu. i. aspiciet in terrā. Nabeth, scribe hebed. i. feruus. Hez. 8. a. vt in Hebedmelech. Nablum, alis Nablath, alis Nabliion, scribe Nebel. 1. Par. 15. b. Gen. 9 est musci instrumentū, a nebel. i. v. sic appellatū, qd vernacula lingua dicit Corn amusa. 70. psalteriū sunt interpreti D. Hier. mō psalteriū, nūc lyrā trāsferit. Pal. 37. In nebel. i. in psalterio, &c. Naboi. alis Nebo, alis Nebui, alis Nebu, alis Nabu, sed primum est rectū. Nu. 32. a. & g. & 3. 4. a. 1. Par. 3. a. Hez. 2. b. & 10. d. Iefah. 46. a. Irme. 39. a. i. pphetia, aut loquela, vel fructus eius, Prouer. 10. Os

isti Ianub. i. loquitur sapientia. Psal. 91. Substantia si Ianubi. fructificavit. hoc est multiplicata fuerit. &c. Naboth. 3. Reg. 21. a. & b. & interpretatur vt Nebaioth. Nabu in Nabo. Nabuchodonosor, scribe Nebuchadrefar, aut Nebuchadrefar. vtrūq; em reperit. 4. Reg. 2. 4. a. & 2. 3. a. & Irme. 27. & 28. & lechez. 26. & 29. Et primū cū num. interpretari potest loquimini aut fructificate quōi conseruat aut custodit, ex nebu, vt i Nebo & cadquū. quādo Chaldaicē, & nāf. Deut. 33. pacē tūi in forū. seruaerūt. & aleph quāscē redundat. Vel loquimini, aut fructificate quōi recūdit. est, vt lit nefar, vt nefar ab asar. qd est thesaurizare siue recondere, vt in Balthasar. Sunt qd interpretetur. gemitus siue fletus iudicii, augnstie, vel pūllurg, & sic dēducit a Bachah. qd est flere, et dan iudicū. & sar angustia, pūllio, vel coactās iudicū angustū ē buch. Exo. 2. 4. nebuchim. i. coactās sunt in terra. &c. Nebuchadrefar interpretari potest flet, aut coactās ratio generatōnis augnstie, a Bachah vel Buch pūllitūs, & dor ge neratio. & sar memorato. Nabufarathim, scribe Nebufarfechis. Irme. 39. a. & a plerūq; duo putatur noia. Nebu, & Sarfechis prius interpretatur, vt Nebo, vt in Nebo in Nebuchodonosor. Alterū verō princeps iusti pro sultorū ex Hēbrō & Chaldēo. Sar enim est piceps, vt in Achifaz. & Sachis est iust. vt est in libro Haruchi. Quāq; sunt q; extrēmā legūt cum mē Sechim interpretātes coope rimētorū, vel vnctōnū. Nabufesban, scribe Nabufzeban. Nabu thei. Mac. 3. c. i. loquētes pphetātēs, fructificātes, vt in Nebaioth, & Nabo. Nebuzardan, scribe Nebuzadan. 4. Reg. 23. c. Irme. 39. c. & 40. a. i. loquūto, aut ppheta extranei dñi, vel iudicij, ex nebu, vt in Nabo, & Zar, vt in Zorobabel, et adan pro adon, vt in Adonia vel adam, p̄o dan, vt in Dan. Vel dispersus dñs aut dispersum iudi cū, a bazar qd est dīspere, & a dan memorato. Nachahel in Na hahel, Nachahel nāh, Nachalefcōl in Nehelefcōl. Nachaheli. Naha ihel. Nachamanim Namim. Nacharai i Naarai. Nachas in Naas. Nachath in Naad. Nachbi i Naabi. Nachon, als Nachor Sed p̄r est rectū. 2. Reg. 6. b. i. rectū, paratū, firmū, stabilis, cerū ad chun. Psal. 71. Et spiritū nachon, rectū in noua. & 92. Nachon, i. parata vel firm a sedes tuā. 1. Reg. 26. Cognouit q; venit Saul ad nachon id est certū nachor, Ge. 1. g. & 2. 4. a. i. r. u. a. r. a. r. u. c. a. r. i. d. e. s. vt in Charchur a charar. Irme. 6. Nachar id est exultū est sufflato rū vel fremē aut fremēs, vt in Naarai. 2. Nachon in Naason, Nachū in Naum. Na dah. Exo. 6. d. Leuit. 10. a. i. spontaneus, volūtariū, liberalis, prince ps, vt in Abinadab & Hamminadab. Nadabia, scribe Nada biah trisyllabum est i. Par. 3. c. i. spontaneus vel princeps dñi ex na dab, & lah, vt in Nadab & Abiah. Nage, als Nage, Luc. 7. 3. e. i. claritas, splendor a naghah, vt in Habednegho. Nahahhei, scribe Nechalē. Numeri. 21. e. id est Torrens meus, aut vallis mea deus, a Nachal, loelis. 3. Et irrigabit Nachal. id est torrentē, vel hereditas mea deus, a nachalah. Irme. 12. & Dimisit nachalathi, hēreditatē meam, & ei deus, vt in Abiel. Sed duae priores praesent interpretātes Na ham, scribe Nacham. i. Par. 4. c. i. consolatō est, poenituit aut cōso latio, poenitentia. Ge. 1. Vainachem. i. & cōsolatus est eos, & 6. Vainachem. i. & poenituit dominum q; hominē fecisset. Nahem, als Nahēz scribe Nahā. i. Par. 4. c. i. delēctatio, iocunditas, decor, vt in Abinoē. Nahomim in Noem. Naim, als Naym, scribe Nahim, Luc. 7. b. i. i. u. c. u. d. u. s. delēctabilis, decorus, vt in Abinoem, & Psal. 132. Et q; nahim. i. i. u. c. u. d. u. m, vel mouētēs, vagi a nuah, vt in Henah. Nalioth aut Nauoth aut Nauioth. i. Reg. 19. c. i. habitacula, pascua a nauah, Iesah. 33. Erit neuch, id est, habitaculum draconum, Na mim, als Naananim, scribe Nachamani, Nech. 7. b. i. consolatō est me aut poenituit me vel consolatō mea aut poenitentia mea, a nacham, vt in Naham. Nampsi, als Nami & hoc rectū. 3. Reg. 19. c. i. attrēctatus, palpatus aut recellus meus aut attrēctatio mea, a mas, vt in Mes prim. & Machmas, vel quasi Nimfai. i. dormitati o nis munus, a nam, siue num, vt in Ianum. Namuel, scribe Nemuel, Num. 26. c. & 11. Par. 4. d. i. dormitāte deo, qua si numulei ex num, & el, vt in Iani, & Abiel, Vel dormitationes dei. Nance lingua plica est Diana. Naomi in Noemi. Narcissus, ad Roma. 16. b. i. supidus, negligēs, corpens, vt in enim Grecis est torpor, negligēs, & p̄r vno futurum, vt in qd, obduspefacio, negligo, Naphadid in Nephadid.

dor. Naphēg, als Nephēg, & hoc rectū, Exodi. 6. c. & 2. Reg. 5. c. i. debilitatio, remissio, a phug. Gene. 45. Vaitaphog, i. & debilitatiō est cor eius, Psal. 37. Nephughoth. i. debilitatiō sum, & cōtritus sum. Naphēi, scribe Nophis. i. Par. 5. c. i. Animans, siue qui animar a nephes quod est anima, Leuitici. 17. Sanguis em est in nephes. i. in anima. Vel respirās, reqiescens, Exodi. 23. Veinnaphes. i. & requie scat filius ancillae tuę. Naphis, Genesis. 23. idem quod nophis, vt in Naphet. Nahēz, scribe Naham, vt in Nahem. Naphi, als Vaphi, als Vaphi, scribe Vospi. Num. 13. b. i. & adde vel p̄de, aut & incrementum meum, vel perditio mea a naphah, vt in Saphat. Vel & finis meus a Soph, quod est finis. Naphthali & Naphthuchim; in Nephthali. Narcissus, quere post Naomi. Nafia als Nefia, scriba NeNiaeh ppter cheth, quod est i sine, Nech. 7. e. Gez. 2. c. i. fortis victor perpetuus, a nefach, qd est fortitudo, saeculū, p̄petuū, vt 3. Quare Ianefachid est in perpetuum obliuisceris nostrū. Et hoc. 3. perit nichid est, fortitudo mea, et in titulis Psalmo rū fepi habes Lamnatech, i. victori, Nator, als Afor, vt in Afor. Nator, scribe Henchafor. Ieho. 19. c. i. fons, vel oculus aut coloratriū vel herbe, ex hen, vt in Hain, et chafor, vt in chafor. Natala, scribe attalia, Grecis em est, & interpretari potest augens, vel nutriens, a tādā, emm Grecis est augere, nutrire vel augmentū, nutrimentū, Netha melech, scribe Nethanmelech. 4. Reg. 23. c. i. dedit rex aut datio vel donum regis, a nathan & melech, vt in Nathan, & Abimelech. Nathan. 2. Reg. 7. a. i. dedit aut donū. Deut. 13. Vā nathan. i. & dē derit tibi signū. Nathanael, als Nathaniel, scribe Nerhanel, Num. 11. a. & 7. b. i. dedit deus aut da deus vel datio aut donū dei ex nathan, & el, vt in Nathan & Abiel. Nathania, scribe Nethaniah trisyllabum. 4. Reg. 23. a. i. Par. 25. a. i. dedit dñs, aut da domine, vel datio aut donum domini, vt in Nathan & Abiah. Nathania. Hez. 10. scribe Nathaniah aut Mathaniah. Nathaniel in Ma thanael, Nathinei, Hebraice Nethinim. i. Para. 9. a. & cum da ghes Nethinim, dantes vel daq, quasi Nethunim. i. dātū. Num. 3. Iclahi. 33. Panis eius nitrā dat est. Nathon, Ieho. 19. a. i. da aut dare vel dando. Habet enim formā imperatiui, & infinitiui vel gerūdij. 2. Reg. 5. Nathon. i. tradēdo vel dando dabo & praeteriti, Genesis. 41. Et nathon. id est dedit cum. i. posuit vel p̄posuit eum. Quāq; sunt, qui nō nathon, sed Chanathon legūe cum cheth in principio, quibus nō assentior. Sed praepōnitur ei he notificatiū, quod non est de substantia dictionis. Naue sunt qui interpretentur posteritas aut stirps, vel filius, & sic dēducitur a nu, vt in Nun, aliq pulchritudo, aut tabernaculum, & sic dēducitur a nauah vt in Natioh, nōnulli pisces quasi nūe, a nū, qd Chaldaicē est piscis. nauoth in Natoth. Naum, scribe Nachum. id est consolator, aut poenitens, aut con solationem, vel poenitentiam adeptus aut consolatō vel poenitēna vt in Naham Nazareus scribe Nazir, & Nazaree scribe Nezi rim. Genesis. 49. d. Iudi. 13. a. Thren. 4. b. Ham. 2. b. i. separatus, cōse cratus a nazar, quod est separare, leche. 14. Nazoru. i. separauerūt se a me, & c. Num. 6. Hęc est lex nazir. i. nazaree vel cōsecratiōis ipsi Nazaree. Nazarenus a nazareth dictum p̄riq; putant cū. Z. Sed scribendum est cū. i. quia Hebraicē scribitur cum sadi. Et sic est in ti tulo salutiferæ crucis, qui est Rhomæ in templo sanctæ crucis, quē pluries & vidi, & legi, sic habētē Iesuah hanostri melech hahēhudim i. Iesuah nofraus rex Iehudeorū. Et dicitur a nēser cum sadi quod secundum D. Hierony. est Iosab. 11. Egredietur virga de radice Iosab, & Nefer, id est flos de radice eius ascendet. kx. germen transua lerunt, & idē Hierony. Iosab. 60. & nēser. i. germen plantationis. Sed Iosab. 14. Hieron. translulit stirps. Quasi nēser. i. stirps inuulis. Naza reth igitur scribendum est cū sadi Nazareth, et interpretari pōt flores aut germenās, Matt. 23. d. & Luc. 11. c. Neama in Naama. Neapolis, Act. 16. b. dici potest quasi noua ciuitas. Nā Grecis, siue est noua, & p̄dās, ciuitas. Nebaan. 4. Reg. 17. scribe Nibchaz, i. loquēs, aut fructificās, vel multiplicans vitionē, aut nubē, a nab, vt in Nabo, et chaza, vt in chazael vel chaziz, quod est nubes, Iob. 28. Et viam Iae chaziz. i. nubis secūd. Rab. David vel p̄cellē secundū diuū Hierony, Nebai, Nech. 10. a. id est loquelæ meæ, aut fermōes mei, vel fructus mei, aut germinationes meæ, vt in Nebo. Nebaioth in Nabaioth. Nabalah. Ne. 11. i. sermo, aut fructū, i. moulor? vel germē inuolutum, nab, vt

nab vt in Nabo, & Lath vt in Lo. Neba, in Nabath. Nebo, in Nabo. Nebo, Nech. 7. lege Ghebah. Nebfan, als Nibfan, & hoc rectū. i. sermo, aut fructus, vel germinatio dormitionis, aut muta tions, vel dentis, aut eboris, ex nab, vt in Nabo, & san a sanah qd est mutare, vel iaten qd est dormire, vel sen quod est dens, & ebur vt in Sen. Nebu & Nebui in Nebo. Nechao, als Necho, & hoc rectū. 4. Reg. 33. f. & 2. Par. 33. c. i. claud, aut podagriū, aut claudica tio. Targlum pro ipso habet Chaghira, id est claudus, aut poda gricus. Neceh, aut Necheh. Ieho. 19. c. i. perforatio, noiatio, expo sitio, blasphemia a nacab, quod est perforare, noiare, exponere, bla sphemare, Iob. 40. Sudibus nocab. i. perforabit. Leuit. 24. Nocheh. i. qd exposuerit, vel blasphemauerit nomen dñi. Gene. 30. Nechabah id est expose aut nomina mercede tuam. Nechelami, aut Nechela nites in neclamites. Nechemiah in Neemias. Necher i Zacher. ne chustam in Noefcha. Nechustā in Noefan. Nechelecol in Neele scol. Nechoda, lege Nechuda, Hez. 22. c. i. Neche. 7. e. i. punctati. i. punctis resperfa. Gene. 31. Necuddim. i. punctati erunt merces tua. Neelamites, scribe Nechelami aut Nechelamites, Irme. 29. g. i. fo mniator, aut somnium meum, a chalam vt in Helem. Neemias, scribe Nechemiah trisyllabū. Hez. 22. a. i. Neche. 22. a. i. consolatō vel poenite tia dñi, a nachā & iah vt in Nahā, & Abiah. Nehelecol, als Neele scol, als Nechelecol, scribe Nachalecol, id est torrens botri vt est interpretatum, Num. 13. c. ex machal. Deuter. 2. Transiuimus ma chali, i. torrentē, & elcol vt in Efcōl. Nechiel. Ieho. 19. b. i. mor? meus, aut mouēs me deus, a nah, & el, vt in Henah & Abiel. Neman als Nemaan, scribe Nahaman, vt i Naaman. Nemra, scribe Nimrah. Num. 32. a. i. pardalis, a namer quod est pardus, Ieho. 17. c. i. Et namer i. pardus cum hocdo accubabit. Vel rebellata a marah, aut amaro re confēctā, a marar. Nimrim Iesah. 15. c. i. Irm. 43. dicitur quasi namerim. i. pardī a namer, vt in Nemrath. Chabbai. Leuiore neme rim. i. pardis, vt rebelles a marah, aut amaro affēcti a marar, nem roth, scribe nimrod. Gene. 10. b. i. Mich. 5. b. i. rebellio, aut rebellatus a marad vt in Mared vel dormitatio descendens, a num & rod vt in Ianum & Arud. Nemuel in Namuel. Neomenia. i. nouilunium, nephador, als naphador, als naphedor, scribe Naphadid. 3. Reg. 4. b. i. eleuatio, vel cribrum, aut clima generatōis, ex naphath, & dor vt in Memphis, & Dor. nepheg in naphēg, nephi, & nephur in neptar, neptali, als neptalm, scribe neptali, Genesis. 30. a. i. per uersus, aut peruersitas mea, Vel vertens se, aut versio mea, a pathal Prou. 8. non est in eis niphtali. puerulum & Iob. 4. Et consiliū nipa talim. i. peruersū distulipabit. Vel luctatus, aut luctatio mea. vnde Gen. 30. dicitur naphitulelohim niphtalim. i. luctatiōis dei id est vehementibus luctata sum cū sorore mea, & p̄xualui, & vocauit nomen eius naphthali. Et hęc est mellor interpretatio. neptar, als nephar als nephi. 2. Macca. 15. g. Appellauit aut nechemiah hūc lo cū nephar, qd interpretatur purificationē, vocat aut apud plures nephi, vel nephir, nephtoa scribe nephtoach propter cheth quod est in fine, Ieho. 15. b. & 28. c. i. apertus, aut aperitio, solutus aut Solutio, a pathach, quod est aperire, soluere vt in petachiah. Nephutum scribe naphutchim, Ge. 10. c. i. aperti, aut aperitones, vel soluti aut solutiōes, a pathach vt i naphthoa. Nephulim, scribe nephullim cū duplici savorū prius est Sin, alterū est Samech, Nech. 7. e. i. eleuare diripientes, a eleuatio diripientiū a naph siue noph vt in Mem phis, & fas vel safah vt i Hamalelai. ner. 1. Reg. 4. g. i. lucerna, noua le, aratio, aruum vt i. Abner. Neregel, nergal in nergel, nergel, lege nergal, 4. Reg. 17. i. Irm. 39. a. & c. id est lucerna vel arū aut noua le; vel aratio cumuli, aut tumuli vel lactitiae aut reuelationis, vel re uolutionis, ex ner vt ner, & Abner, & ghal cumulus; vt in Galaad vel ghal qd est lerari vt in Abigail, vel ghalah quod est reuelare, dif cooperate, vt in Gaulon, aut ghalah quod est reuoluere vt in Ghil galanereus. Rom. 16. b. Grecē scribitur nepsis. & potest dici nēp sif, & nēp sif, i. a facili natau. Quāq; sunt p interpretantē nēp sif, i. magis, Neri, als Nerias; als Neria, scribe neritah per duplex. i. & est trisyllabum. Irm. 32. c. i. Lucerna mea, aut nouale in eum dñs ex neri a ner, vt in Abner, & Iah vt i Abiah Nefta, nefach in nafia, nefib, Ieho. 15. f. i. Statuta, statio, praes. Gen. 19. versa est in nefib. i. statutam salis. 1. Re. 13. Et percussit Ionathan nefib. i. stationem vel

praesidē Pelistim. Nefrach, als nefruth; scribe nisrach. 4. Reg. 19. g. i. tētatio, vel fuga, aut vexillum tenera, aut tenerū, a nas qd est tu gere, vt in Thanes, vel nafah quod est tentare, vt in Arifat, & roch teneritudo, tener, Deut. 28. propter mollicie, & rochi teneritudinē Et eo d. cap. Homo harachi. i. tener. Nethaniah in nathania. Netha nel in Nathanael. Nethammelech in Nethamelech. Nethinim in Nathinei. Nethopha, als nethupha. Sed prius est rectū, Hez. 12. b. i. stillas, aut stillatio, a nathaph, Iud. 5. Coeli nathaph. i. stillauerūt, & nomen gentile aut patronimicū. Nethophathi, aut nethophaites 2. Reg. 23. d. & 4. Reg. 23. f. i. stillatus, aut stillatio mea. Nethupha in nethopha. Nezirim in nazarei. Nibchaz als Neumeni. Neumeni? Gre cē nēphā, i. numenius, id est nouus mens, nouilunij, & em Graecis est nouus, & nēphā mēns, mens huius mens, & nēphā mēns. Luna, Luna. Nibfan in nefban. Nicanor. i. Mac. 3. e. id est victor viroū, a nūdo, quod Graecis est vinco, & nēphā, i. i. viri, viri. Nicodemus Ioh. 3. a. i. si Hebraicū sit potest interpretari innocēs vel mūdus san guis, aut sanguine, a nacah, quod est mūdare, innocēs esse. vñ & na ch innocēs, mund?, & Chaldaicē iustificare, & dam sanguis, p quo Targhū habet dema Grecis, verō est victor populi a nēphā, p̄dēctō, & est populus. Nicolaus, Act. 6. b. Grece victor populi, a nūdo, vinco & nēphā, i. populi, a quo & nicolaitae, Apoc. 2. b. nico polis, ad Tit. 3. d. id est. Victor ciuitatis. i. nēphā: Grece est victoria, & nēphā, i. ciuitas. Nilus, Hebraicē dicit Sichor, Iesah. 23. a. vt Sior, vel Syor Nilus aut Grece dicit quasi nou? limus, qd nouū videl. limū afferat. i. nouū & i. limus, Nitrarah in nemra. Nimrim in nemrim. Nimrod in nemroth. Nimlī in namlī. Ninieue scribe Nī nūeh, bisyllabū. Genesis. 10. b. Ionah. 1. a. i. pulchra, speciosa, a nauah, Chabba. 2. Et non inueh, id est decorabit. Et Sepha. 2. Et ponet nin ueh. i. speciosam in solitudinem secundum diuū Hierony. Quāq; Hebraei exponunt habitabitur, & habitabilis; Ab hac dicitur Nī uieue, Matt. 2. d. Nifan, Nech. 2. a. Efer. 1. d. & est nomē mēsis Ma rti & potest interpretari signū, vel vellū, aut signatus, vexillum aut vexillo insignitus, miraculū, tentatio, fuga. Potest em deduci a nes quod est signū; vexillum, a nasal vel nas vt in nefrach, Nisaroch in nefrach No in Alexandria. Noa, scribe Nohah, Num. 26. d. & 27. a. i. mouēs, aut motus, a noah vt in Henah, Noa, scribe nehah, Ieh. 19. a. i. vt Noa prius interpretat. Noadaia, als nodāia, scribe Noha hadiah trisyllabū, Hez. 8. g. Nech. 6. d. i. testatur, aut locutus est dñs vel congregatus est aut conuenit dñs, a Iahad vt in Ioad, & Iah vt in Abuah. Noahia scribe nochah. i. Par. 8. a. i. reqiescens, aut reges vt Noe. Noaratha, als Norata, scribe naharahah, id est ad puellam a naharah; qd est puella vt in Naara, Nob, als nobe, Sed p̄r est rectū, Nech. 11. d. Iesah. 10. g. id est loquens; germinans, fructi ficans, vt in Nabo. nobach in nobe. 2. Nobehi. Regum. 2. a. i. inter pretatur vt nob, Nobē, scribe nobach propter cheth qd est in fine Num. 32. g. Iudic. 8. c. id est latratus, a Nabach Iesah. 56. Canes muti nō valentes Linboach id est latrare. Nod. Gen. 4. id est profugus, eul. Gen. 4. Vagus & nod. id est, pfugus. nodab. i. Par. 5. c. i. interpre tatur vt nadab. Nodaiah, scribe nohadiah, vt in noadaia. Nog, scri be noach. Gen. 1. d. i. requies. Iech. 17. nō erit noach. i. reges. Noema in naama. Noeman in naaman, Nocmi, scribe nahomi, Rut. 1. a. & did est decora, pulchra, iucunda, a naham, vt in Abinoham, Ruth. 1. Ne vocētis me Nahomi. i. pulchra, vel iucundam, Noefcha, als noefa, scribe nechustā. 4. Reg. 24. b. i. creata, aut æs, vt in sequenti no mine. Noestan, als nohestan, scribe nechustan. 4. Reg. 18. a. i. æs, æreus, vel diminutiue ænū?, Exo. 23. Dab o terram sicut nechustā, i. æs vel compes æreus, Irme. 39. & vixit eū in nechustam. i. compe pedibus, p̄p̄rē tū secundū Ra. Daænulum significat p̄pter nun, quod vim habet diminuēdij. Nogahar. Par. 4. b. id est p̄p̄dor, vt in Habednegho. Nooman, scribe nahaman vt in naamā. Nophach in loppe. Noph in Memphis. N phec, als nopheth, & hoc rectū. Ieho. 17. c. i. fauus, Psal. 8. Super mel, & nopheth. i. fauum. Nophis in naphet. Noran scribe naharan. i. Paralipo. 7. f. i. reueraçēs, aut ezcullus, vt in naara. Noratha in noarathā. numenius Graecē nēphā, i. in neumenius. nun num. 13. c. id est posterus, posteritas, filius, a nin Iob. 18. non erit nun, id est posteritas, vel filius, & Chaldaicē piscis, vt habes Genesis primo, in Tharghum.

De nominibus incipientibus ab O.

O Bab, scribe Chobab, Num. 10. d. iudic. 4. b. diligēs, aut die... Obdia, scribe Hobadiah, Obed, scribe Hebed, Iud. 9. d. i. feru? Obed, scribe Hobed, Ruth. 4. d. 1. Par. 2. e. i. seruiēs, colēs, ope...

in Hon, Hoes. 12. Et in ono. i. fortitudine sua directus est. Olla, als Oola, in Aholah, Ooli i Achala, Ooliba, Oolibama, in Aholibah; & Aholibamah. Oozam in Achuzam, Ophaal, aliās Ophal, scrib...

Ruth. 2. Et dedit ei qd hothirah, i. sup fuerat, Otholia i Hathaliah, Othoniel, als Athaniel, als Gothniel, scribe Hothniel, Icho. 15. c. & 11. P. 17. b. i. ips dei, aut ips meū de? ex Hothni, & el vt in Othni, & Abiel...

De nominibus incipientibus a litera P.

P Achathmoab, in Phathmoab, Paghiel, in Phagiel, Padon in Phadoh, Pahara in Phara, Pahu in Phou, Palefina & Palef...

a pele quod est mirabile, Ego Latini arbitror nomē, nō Hebraei, Pecach in phacee, Peccachiaai i Phaceia, Pedahel in phedabel, Peda...

i. Belloca. i. Mac. 5. c. a. 70. pro 70. quod Græcis est bellus, Ptolemus, Hebraeis est Talmat. Par. 3. a. & interpretat ut in tholmai, Græcis verbò τολματος, est bellator. Puth in Phuth. Puthifar in phuifar pri. & fecit, Quartus, & quatuor ppria noia Latina sunt.

De nominibus incipientibus ab R.

Raab, scribe Rachab. Ichof. 2. a. dilatauit, aut dilatio. i. Regum. 2. Rachab, dilatauit se os meum. Et Iefa. 60. Vg rachab i. & dilatabit se cor tuum, & scribitur cum cheth. Raab, scribe rahab, & est cum he. Pfal. 85. & significat superbum & superbiam. & Aegyptum, quia eius homines sunt superbi. Psalmo 88. Tu humiliasti sic vulneratum rahab, id est superbum, vel Aegyptum. Iefahi, 30. Rahab, id est superbia tantum est. Iob xxvi. percussit rahab, id est superbum. Rabbia, scribe Rachabia. i. Paralipomeno. n. 26. c. id est dilatauit dominus, aut latitudo domini ex rachab, & iah, vt in raab pri. Abiah. Raahia, alia Raia, alia Raia, alia Rechia, alia Rehia. i. Paralipomeno. 2. c. Neche. 7. c. scribe Reiah, id est vidit dominus, aut vide dominus, vel. visio domini ex raah, & iah, vt in ara primo. & Abiah. Raahia, alia Raia, alia Raia, scribe Racham. i. Paralipomeno. 2. i. vultus, misericordia, dilectio. Genes. 49. Benedictionibus habetur, & racham, i. vultus. & 43. Det vobis rachamin, id est misericordias. Iob 24. Obliscatur eius rechem, id est amicus, vel dilectio, aut misericordia. Raamias scribe Rahamia, trisyllabum. Neche. 7. b. id est intonuit dominus, aut tonitruus domini a raham. Pfal. 17. Vatarhemi, & intonuit de coelo dominus, Iob 26. Et raham, id est tonitruum magnitudinis eius ferre quis poterit, & iah vt in Abiah. Vel amicitia, aut amicus a dno, ex rah, i. amicus & mea, & iah. Vel malum a dno a rah malum. Sed primus sunt meliores Rabbah. Ichof. 13. c. & 2. Reg. 11. a. i. multa, magna. Genes. 6. Rabbah, multa malitia hominum. Pfal. 61. Non commouebor rabbah, i. multa, commotione. Rabbath. Deute. 3. b. Irme. 49. 2. i. multa, magna. Leche. 2. 4. Non exiuit ex ea rabbah, multa rubigo, vel spuma, vel multiplicatio. i. Regu. 2. 2. Et rabbath, i. multiplex, catrx filiorum infirmata est, & sepe, multum Pfal. 119. Rabbath, i. multum incola fuit anima mea. Rabbi. Mathae. 23. a. i. magister vt est interpretatus Iohannis. i. a. rab. Ir. 39. rab, i. magister militum. Rabbith in Rabboth. Rabmag, Irmeiah. 39. a. id est multitudo dissolvens, aut liquefaciens, vel dissoluta, aut liquefacta, aut magister vel princeps dissolvens, aut liquefaciens, vel dissolutus, aut liquefactus vel dissolutio, & liquefactio, aut magna vel multa dissolutio, aut liquefactio ex rab, & mag, vt in rabbi, & Magog. Rabboni, quod dicitur magister, vt est Iohannis xx. d. Chaldaice. Dominus meus dicitur rabboni. Vnde exo. 32. & Gene. 23. Pro Adoni quod est dnm Targhu habet rabboni. Rabboth, scribe rabbith. Ichof. 19. b. i. multitudo, multiplicatio, sicut vira, incrementum. Leui. 25. Vfuram & rubitha, i. incrementum. Rabfaches, i. rases. Rabfaris in raparis, Racha, alia rassa. Mat. 5. c. i. inanis, vacuus a ric, Iefa. 29. Recha, i. vacua est anima eorum Leche. 24. Pone quoque eam sup prunas recah, id est vacuam. Iudi. 9. Conduxit viros recim, vel rechim, i. vacuos.

Rachab in raab. i. Rachabahu in rabia Rachal. i. Re. 30. a. i. negotiatus est, Mercatus est, accusauit, detrahit. Iche. 17. In videro chlim, negotiatorum posuit illa. Leui. 19. No eris rachili, criminator, vel detractor, Racham in raam. Rachel. Genes. 30. a. i.ouis. Iefa. 53. Et tunc racheli, ouis coram rodente se obmutescit, Racem, siue rachem in rehem. Radai, alia raddai, & hoc rectum. i. Paralipomeno. 2. b. id est extendio meae, aut dominaciones meae, aut descensus mei. Potest enim deduci a radad quod est extendere. Pfal. 113. Qui roded, i. extendit populum meum sub me, i. dilatat, & multiplicat, vel a rod, aut radah quod est dominari vt in Ardon.

Ragau, alia reu, scribe rehu, Ge. 11. c. & 1. Paralipomeno. 1. b. i. pascite, regite pastorum more, ceterite. Habet enim imperadi modum typum, et formam a rahah. Iefah. 5. Verahu, i. pascite regni Pfal. 2. Teroheam, reges vel ceteros eos. Rages, siue rhages, Thob. 5. a. i. congregatio, turba, populus, a ragas. Pfal. 34. Ambulamimus cum rages, i. congregate, 70. confensu. Raham in regma. Raguel, scribe rehuel, Genes. 36. a. Exo. 2. c. 1. Paralipomeno. 9. b. i. pascite, aut ceterite deum, vel for, aut pastorem, vel contrito dei ex rehu,

& el vt in ragau, & Abiel, Rahamah in regma pri. Rahamia in raamias, Rahamafes in rames. Rahia in raahia. Rahuel in raguel. Ram. i. Paralipomeno. 2. a. Iob. 32. a. Regum. 25. d. 2. Pbalipomeno. 16. a. i. excelsa numero singulari, i. Ir. 3. 7. Vox in ramah, id est excelso auditu est. Iob. 38. Et brachium ramah, i. excelsum. Rama, alia rhamia. Re. 30. scribe Chormah vt in Horma. Ramathah. i. Re. 2. b. i. in, vel ad ramah, i. excelsum, vt in ramah pri. Ramatha. i. Mac. 11. d. Graece scribitur rhathamin, & potest interpretari iuniperus a rethem vt in rethma. Ramathaim. i. Reg. 1. a. i. duae ramah. Est enim nomen duale, & duae erant vrbes, que appellabantur ramah, teste Rab. Da. i. duae excelsae. Rameth, scribe remeth. Ichof. 19. b. i. exaltatio, celsitudo a rum, vel projectio, fraus a ramah, vt in ramathlechi. Ramathlenchi. Iud. 25. d. i. elevatio, aut projectio maxille ex ramath vt in rameth, vel a ramah, quod est proiecte, vt in Ieremia, & Iechi vt in Lechi.

Rameles scribe rahamies, aut rahamies. Genes. 47. c. Exo. 1. b. Nume. 33. a. & interpretantur secundum diuum Hierony. tonitruum gaudij, & sic dicitur a raham, vt in raamias, & ses cum famech vice sin, quod est gaudere, vt in Artaxerfes. Vel malum, aut societas, vel amicus, aut comitio dissolvens, aut liquefaciens, a rah malum, & masas dissoluo, liquefacio. Iefah. 13. & omne cor hominis immas, i. liquefecit, vel a reah socius, amicus, comitio, a rahah, vt in ragau. Vel comitio tineae, a raham quod est commouere, & fas cum famech, quod est tineae. Iefah. 51. Comedet eos fas, i. tineae, & haec meo iudicio est melior, tamen duo Hiero. fecus videatur. Seruatur enim in hac proprietate ipsius famech. Rameth vt post ramathaim. Ramiah in remia. Ramoth. Deut. quarto. c. Ichof. 13. c. 3. Re. 33. a. id est excelsa numero multitudinis, cuius singulare est ramah vt i ramah, Ramoth, scribe Ramath. Ichof. 13. c. & interpretatur vt ramah, & rameth. Ramoth, cum aleph post res literam. 3. 22. a. est genus lapidis preciosi teste Rab. Dauid in libro radicum, nonnulli coralia, alij serena exponunt, diuus Hierony. Iob. 28. excelsa, & lechez. 27. Prioris duas Hebraeis sequunt. Ramoth, scribe ramoth. Hez. 10. d. vt in Ierimoth. Rapha cum aleph in fine. i. Paralipomeno. 8. a. id est sanauit, mediceuit. Num. 12. Repha, id est sana eam, vel gigas, aut mortuus, vel medicus, vt in Raphaim. Rapha cum he in fine. i. Paralipomeno. 8. d. interpretatur vt in Haraphah, vel he ponitur vice aleph, & sic interpretatur vt raphah primum, & sic Pfal. 59. Rephah, id est sana comitio eius. Rapha, scribe rephah cum cheth in fine. i. Paralipomeno. 7. c. Caldaice est rebellio, defectio, repugnatio, exacerbatio vt habes Gene. 26. in Tharghum. Quam sunt qui interpretatur relaxatio laquei, a raphah predicto, & pach quod est laqueus. Sed prior est melior. Raphael, scribe rephael. i. Paralipomeno 26. a. id est curatio, vel sanitas, aut medicina dei, ex rapha, & vt in Rapha primo, & Abiel. Raphaela, scribe Rephaiah trisyllabum. i. Paralipomeno. 3. d. & 4. a. id est, Curatio, vel sanatio, aut medicina domini, ex rapha, & iah, vt in Rapha primo, & Abiel. Vel relaxatio dissolutio, aut cessatio, vel desertio domini, ex raphah, vt in Haraphah. Raphaelim, scribe rephaim, id est gigantes. Deutero. 2. In ipsa olim habitauerunt Rephaim, i. gigantes. Et mortui Iefah. 2. 6. Rapha, i. id est mortui non resurgent. Rapham. i. Paralipomeno. 20. a. in fine scribe rapha cum aleph in fine aut rapha primum. Raphia, scribe Raphiaah, vt in Raphaela. Raphidim, scribe Rephidim. Exo. 17. a. Nu. 33. b. i. sulcimetia, a raphad vt in Arpad, vel irameta, aut irac, ab eode verbo. Raphoi, alia raphao. Iudith. 8. a. id est curatio, aut sanitas, vel medicina eius, aut curauit, oel sanauit eum, a rapha primo. Vel relaxatio, aut dissolutio, vel remissio, aut cessatio eius, a raphah, secundo. Raphu. Numeri 13. a. id est curatus, satus, a rapha primo. Raphon. i. Maccab. 5. d. id est curatio, sanitas, vel a rapha primo. Vel relaxatio, remissio, cessatio dissolutio, a raphah secundo.

Rapfates, alia rabfates, scribe rabfatech, aut rabfatech. 4. Regu 18. d. Iefah. 36. d. i. Magister potus, aut potas, vel irrigans, aut multitudo potan, vel irrigans, aut multus potus, vel multa portio, aut irrigatio, ex rab, & facheh, vt in Rabbi, & Damascus. Rapfaris, alia ralaris, alia rubfates, alia rabfaris, & hoc rectum. 4. Regum. 12. d. Irme. 39. a. & c. 1. Magister enunchi pro eunuchorum, ex rab, & saris vt in Rabbi

fer eunuchi, p eunuchorum, ex rabi, & saris vt in Rabbi, & Ge. 37. Et vedit eum Potiphari feris, i. eunuchis. Rafin, scribe Rafin. 4. Re. 16. Hez. 2. c. Iefa. 7. a. i. voluntas, bñplacitum, a rafah quod est velle, placeat re. Vñ Rafon. Pfal. 29. Et vita in Refono, i. voluntas eip, & Psal. 69. Topus rason, i. bñplacitum. Razias. 2. Mac. 1. 4. scribe Razazah trisyllabum, i. mysterium, arcanum, aut secretum dno, ex razah, & iah, vt in Corozain, & Auiiah. Dan. 2. Qui reuelat raziata, mysteria. Razon, scribe rezoz. 3. Re. xii. d. i. tenuis, macilentus, aut tenuitas. Pfal. 103. Miseri raron, i. tenuitate in animas eorum, Micha. 6. Et mensura razeoz, i. tenuis, vel princeps. Prou. 14. Paur raron, i. principis. Raahia in Raahia. Rebah in Rebec, Rebe in Rebec. Rebecca, scribe Ribcah. Ge. 24. b. Locus est vbi animalia faciunt, i. magnatur, & impugatur q; & marbec dicitur. Hamos. 6. Et vitulos de medio marbec, & hęc est ppria interpretatio. Quamq; alij alis dederit interpretaciones. Rebec, alia rhee, scribe Rehan. Nu. 13. c. i. iustus sive iura pars. Exo. 29. & Rebah, i. quartum sive quartam partem. Reblah, alia reblath, scribe riblah. Chaldaice cribratio, aut cribra. Nā imperadi habet typum, a rehal, quod est cribrare, a quo & Irbal, cribrum, vt est in Haruch. Vel rix, aut is, vel cōtētio, el a Rob a quo rix est is, vt i Ioiarib, & Iah ei, pnomen foxmineū. Sed prior interpretatio est melior. Reblathah. 4. Re. 25. b. scribe riblath, i. in vel ad riblah, i. cribratione, vt in Rebla. Rebmag, alia regmag scribe rabmag vt in Rabmag. Recha. 1. Pa. 4. b. i. tenera vt in Helfrach. Iefa. 47. Nō vocaberis vltra rachab, i. tenera. Recha. 2. Re. 4. b. & 4. Re. 10. c. Neche. 3. d. Ir. 35. i. aquita, aut equitatio. Habet enim a nois, & impauit formam, a rachab. Nu. xxij. Rocheb, i. equitas sup asina. Re. 30. Rachub, i. equitatem sup mulos, & hic dicitur Rachabim. Recha, i. Re. 3. a. i. equitatio, aut equitatio. Recha, i. Recha. Recha, scribe Racath, aut Rachah Iefah. 19. c. i. vacuitas, aut inanis, a ric ut in Racha, vel tenuis, a racac vt in Haraco, vel ipsa pars capitis. Iudic. 4. Et infixit clauum in rachat. i. in ipsa. Re. c. sive rechi, alia Rehē. Sed prius est rectum. Nu. 32. a. Ichof. xij. c. & xvij. d. 1. Pa. 2. d. i. ars Phrygionica, vt textū pānos varijs colorib; . Vel acu textedi varias imagines, vt colores vulgo ars rehamadi. Vñ & Richmah. Ezech. 16. Vesciuit riechmah, i. discolorib; , aut veste acu picta. Ruchia in Rasia. Rechma in Regma. Rechoth in roboth. Rechu in Reu. Rehē melech in Rogomelech. Regina, alia regma. Sed primum est rectum. Pa. 7. d. Hebraice Molecheth, quod interpretat regina, secundu diuum Hierony. siue regnatric, per qua nonnulli intelligit maximū coeli sydus. Regiu. Act. 28. c. Graece ῥηγίον, quasi ab ῥή, quod ῥή, quod Græcis est rūpo. Terre motu em hoc loco Italia a Sicilia abscisa est. Regma, alia Regma, alia rema, alia recha, scribe Rahmah, tonitruum quod tamen dicitur Raham, in raamias, vel intonuit, tertia scemineci persona, araha, vt in raamias. Vel malū quoddam, aut contratio, vel amicitia quaedam, a rali, vel rahah, & mah quid, aliquid, quoddam. Sed priores interpretaciones sunt meliores. Regma in regna. Regom, scribe reghem. i. Para. 2. i. lapidatio a ragham. Leuii. xxij. Veragham id est & lapidabit eum omnis congregatio. Rehe laiah, scribe reheliah trisyllabum. Hez. 2. a. id est tremor dno, a rahal Zechar. 25. Superliminare rahal, i. tremoris. Rachum. 2. Agitatores horhal, i. tremuerunt. Rehem. 1. Pa. 7. d. scribe Rehem, vt in Recem. Rehu, & rehuel, in ragau, & raghuel. Relema Irmeiahu. 38. a scribe Selemia. Rema. Ichez. 27. c. scribe Rahamah, vt in regma. Remaliahu in Remelia. Remia, alia Remia scribe ramiah bisyllabum. id est excelsus dominus, aut exaltatio, vel projectio domini, a rum vt in Abiram & iah, vt in Abiah, vel a ramah, quod est poicere vt in Ieremia. Remmon, scribe Rimmon. Ichof. 19. a. Iudic. cum. xx. g. i. malogranatum. i. Regum 14. Sub harimmo, id est malogranato. Remmono, scribe Rimmono. primo Paralipomeno 6. g. id est malogranatum eius a rimmon, vt in Remmon Remmō phares, scribe rimmo phares. Nu. 33. c. id est malogranatum diuisiōis, aut malogranatum diuisio, ex rimmon, & phares, vt in remmon & phares. Remoth. Hez. 8. c. id est excelsa, vt in Marimoth, alij legunt Meremoth, vt in Marimut. Rephael, Rephaim, Rehidim in Raphael, & Raphaim, & Raphidim. Res, id est egestas, paupertas, a rus Prouerborum. xxvij. Replebitur res, id est

egestate Chaldae principium, caput. Nam Ge. 10. Vbi dicitur Resith, i. principium regni, targhum habet res. Et Leuit. 13. pro in capite targhum habet res. Refta, alia Rafta, alia Refta, scribe Ristah. Numero. 33. c. id stillaui, guttatim fluxit, a raras, vt in mares. Releph. 4. Regum. 19. c. & est cum facti, i. calculus, a rispah. Iefah. 6. Et in manu eius rispah, i. calculus, & pauimentum. Ichez. 40. Et rispah, id est pauimentum in fronte portarum. Releph cum sin. primi. Paralipomeno. 7. c. Lampas, ræda, vel pruna, & carbones ignis. Cant. 8. Refapheah risphe, i. lampades, vel carbones eius, lampades vel carbones ignis, & ferrum sagittæ. Psalmo. 75. Ibi confregit risphe ca seth, i. ferrum aculeos arcus, i. sagittarium arcus, & volucris. Deute. 32. Comest risphe, id est volucris pro volucris, vel ardent febre instar prunaru, secundum rab. Dauid. Targhum tantum habet hoph, i. volucris. Refemophim, scribe Muppm, vt i Mophim. Resen. Genes. 10. b. id est frenum, vt in Marfana.

Resia, scribe risiah bisyllabum primi. Paralipomeno. 7. g. voluntas, aut beneplacitum domini, ex rafah, & iab, vt in Resia, & Abiah, vel curfus, aut fractio a ras vel rus. Resin, Refon in resin, & raron. Respha, scribe rispah cum sadi, secundi. Regum. tertio. b. & 2. b. Interpretatur vt Releph primum. Rechma, scribe Rithmah. Numeri. tricentisimo tertio. c. id est iuniperus, a rothem quod est iuniperus, vel gemista, secundum Rab. Dauid Pfalmo. 119. Cum carbonibus rethamim, id est iuniperorum, vel gemstrarum. Vel lita, aut ligamen, a ratham. Micha. primo Rechon, id est lita quadriga.

Reu in regu. Reuben in Ruben. Reum, scribe Rechem. Hez. 2. a. & quarto. b. Neche. tertio. e. i. misericors. Psalmo. 77. Iple est Rachum, id est misericors. Reumah, in Roma pri. Ribaf. 2. Regum. 23. d. 1. Paralipomeno. 11. s. interpretatur vt in Ieriba. Ribah, & Riblah, & Riblah in Rebecca, & Reblath. Rimmo, Rimmono, Rimmō phares, in Remmon, & remmono, & remmon phares. Rimnah, i. paralipomeno quarto. d. id est clamor, precoratio, praedicatione, oratio, exultatio, a rana. Iefa. 29. Ad macutinū rimnah, i. exultatio, aut exultatio. Rimoth, scribe Ieremoth. Riphath. Genes. 10. a. id est stabulum Chahba. tertio. Non erit armentum in Raphathaim, id est stabulis, quod Diuus Hiero. transfuit in praesepibus, vel relaxatio, remissio, dissolutio, cessatio, a raphah vt in raphah secun. Risiah, & rispah, & rithmah, & rob in resia, & respha, & rethma, & roob. Roboam, scribe Rechabham. 3. Regu 11. g. & xij. a. id est dilatauit populum, aut dilata populum, aut dilatio populi, ex rachā, & ham, in Raab pri. & hammehad. Vel odor in populo, ex reach quod est odor, & bein & ham popul. Sed hæc est fatis extorta. Roboth, alia Roboath, scribe Rechoboth Ge. 26. e. & 36. d. i. platea, latitudines vt in roob. Vnde Gene. 26. dicitur. Et vocauit nomen eius Rechoboth, quia nunc hirschid, i. dilatauit, siue dilatate fecit dominus nos. Rode, siue Rhode. Act. 12. c. id est rosa, ῥόδον enim Græcis est rosa. Rodoch. 2. Macc. xij. s. d. i. potest habens rofam, a ῥόδον quod est rosa, vel roseus currus, ex ῥόδον & ῥοδον currus, aut vehiculum. Rodus, aut rhodus. 1. Macc. 15. d. & Act. 25. a. i. rosa, a ῥόδον, vel teste Nicogramatico Græco dicitur ῥοδον, a ῥοδον ῥοδον, id est vertendo fluxu pelagi, quod antequam infula appareret, multus ibi pelagi fluxus volueretur. Rogel. Icho. 15. b. i. sulco sic appellatus, quod dum panos aut vestes lauat, suis casu pedibus calcet. Regeh enim est pes. Potest etiam interpretari accusans, detrahens. Pfal. 14. Qui non rahah, i. accusauit, aut detrahit lingua sua, vel explorans. Ichof. 7. Ve raghu, id est & explore terram. Rogalim. 2. Regum. 7. g. i. sulcus, detractores, exploratores vt in rogel.

Rogomelech, scribe reghemelech Zechar. 7. a. i. lapidatio regis, ex reghem, et melech, vt in regom, & Abimelech. Roma. Genes. 22. d. scribe reumah, id est videte aliquid ex reu a rahah. Pfal. 33. Gustate et reui, videte, & mah quod aliquid in mah. Roma. 1. Regum. 30. lege Chorma. Roma, Hebraice Romah est superbia, elatio celsitudo, exaltatio, a rum. Mach. 2. Nō ambulabitis romah, i. superbe, aut elate, i. cum superbia & c. & si deducatur a Romulo, scribitur sine aspiratioe, si verd a Græco ῥομῆ cum aspiratione, & notat robur. Roma. Ichof. 15. s. scribe Rumah, i. excelsa, sublimis, vt

secundum alios legitur Dumah, vt in Duma, Romani Da. xi. c. Hebraice scribitur Chitrim, vt in Chitrim.

Bomantthezer. in Romethicer Romethites, Hebraice ramathi. 27. d. i. exaltato vel projectio mea, a rum vel ramah, vt in rama, & rameth. Romellia, scribe remalياهو quadrissyllabum, 4. Reg. 25. e. i. excelsus domino, vel piectus domino, a ram, vel ramah, vt in rama, & ledandi casus signo, & iah vt in Abiah. Remethicer, scribe romantthezer. 1. Paralipomenon. 25. l. exaltans. aut exaltati auxilium, a ram, & hezer, vt in Abirā, & Abishezer, vel malograna tum auxiliū, aut malogranaū auxiliū, ex rimmon, vt in remmon. Roob, aliās rob, scribe rechob. Nu. 13. c. Ich. 19. b. & 2. Reg. 8. a. i. platea latitudo. Iudic. 19. in rechob. 1. platea manebimus.

Roobia, scribe rechabiah trissyllabū, aut rechabiah quadrissyllabum. Vtrūq; enim reperitur. Pa. 23. b. & 24. c. i. dilatavit dñs dilata domine, vel dilatio domini, ex Rechab, & iah, vt in Roboam, & Abiah. Rooboth, in roboth, & ros in Iethros. Roth. Num. 32. g. scribe Hathroth vt in Hatharoth. Ruben, scribe Reubem. Gen. 9. g. vbi dicitur. Et vocati nomen eius Reuben, dicens raah. i. videri deus humilitate meam, & secundum formā scriptiois potest interpretari videre filium, ex reu a raah, vt in Roma. pri. i. Reu mah, & ben quod est filius. Et hinc dicitur nomen patronymicum Reuben. i. sue reubenita. 2. Paralipomenon. 11. g. i. videre filium meū. Rufus, scribe Rhuphus, Græce enim scribitur ρωφους, ad Roma. 16. b. Ruma Iudic. 9. c. scribe arumahi. exalatabo, a rum vt in ruma. 2. Rumah. 4. Re. 23. g. i. excelsa, exaltata, aut exalta, vt in Rum, & Psa. 23. x. Rumah i. exalta te ipsum domine. Ruth. Ruth. 1. a. i. irrigata, inebriata, a Ravah. Psa. 23. x. Et calix meus reuamah. i. ebrius, id est redūdans, & Prou. 31. & vbera eius ieraucha. id est inebriante.

De nominibus incipientibus ab S.

Saal, scribe Seal. Hez. 1. d. i. id est postula, aut postulatio, interrogatio. Psa. 12. Saal, postula a me. Saaph, scribe Sahaph. 1. Paralipomenon. 2. i. f. i. sumbitas aut cacumen arboris, & per translationem cogitatio. Iob. 4. i. f. i. cogitationibus & xx. i. d. e. i. cogitationes meę varieg succedūt mihi. Saaram, aliās saarim, scribe sacharam. 1. Paralipomenon. 8. a. i. dux denigratiois, aut aurora, aut due inquisitiones. Habet enim formā dualis pluralis. ar vt in Afschur. Saba, Gen. 10. a. i. scribe fauahi. i. posuit, ad adquequans, aut ponens, vel adquequans. Vel posuit, aut adquequans, vt in Iesua. Saba, scribe Seba, cum samech, & aleph in fine. Gen. 10. b. & Psa. 71. & Iesah. 13. a. i. ebrietas, aut inebriatio, vel inebria. Habet enim typum imperandi modi, a saba quod est inebriare. Iesah. 36. V. enis beahi. i. & inebrie mur, aut inebriem? nos. Deu. 22. Comes fatonibus vacat, & sobe. i. ebrietati. Saba, aliās sabba, scribe bafum Sin, & aleph in fine. Gen. 20. b. & 21. a. & 2. Paralip. 9. a. Iesah. 60. b. Irm. 6. & 7. vbi dicitur reges seba, & rursus de auro Seba. i. conuersio, a sub, vel sessio, aut sede, a saba, vt in Iasub, & canices aut captiuitas, a sabah cum puncto in sinistro cornu sint, vt in Iesab. Saba. 3. Regum. 11. d. scribe sobah, vt in soba Sebah in sabei. Sabad, lege Elzabad, i. dei dos aut ad dotē, ex el, & Zabab vt in Elzabad Sabaim, scribe Seba, cū samech, i. ebrietas, vt i saba fecit.

Sabama, scribe libamah. Nu. 32. g. Iehof. xii. c. Iesah. 26. b. Irm. 48. e. i. conuersio aliqua, vt diuus interpretatur Hiero. ex Sab. a sub & mah, vel celsio, aut habitatio quedam, vel atiq; ex iasab, & mah. Sabā scribe seabam. Nu. 32. a. i. conuersio eorum, captiuitas, aut canities eorum, a sub, vel sabah, aut sessio, vel habitatio eorum, vt in Saba. 3. Sabaria, scribe Sebanaph vt in Iesania. Sabaoth, aliās saba baeth, scribe sebaoth cum sadi a saba. Irm. 11. d. id est exercitus. Psa. 23. x. Dominus sebaoth, id est exercituum ipse est rex gloriæ, eius singulare est saba. Num. 1. Omnis saba, id est exercitus & c. Sabar, scribe seber. 1. Paralipomenon. 2. id est, contritio. Irm. 14. Quoniam Seber, id est contritio magnanis behah. i. contra est sita populi mei, & cum puncto in sinistro cornu sin, frumentū. Gen. 23. 4. i. ferte sber, id est frumentum, & in plurali Sebarim. Sabarim scribe libarim. Iechez. 17. c. cum samech scribitur, & dualis habet formam Chaldaice duę opinionēs, a sebar quod est opinas vt Dani. 7. Et quia samech, & sin cum puncto in sinistro cornu æqui-

pollent potest interpretari expectationes, aut spes duę vel duo frumenta, vt habes. Ge. 49. Psa. 4. & 5. Sabath, scribe sebeth cum theth in fine. Zechar. 7. b. i. sceptrum, virga, tribus, quasi Sebeth. Psa. 2. reges, vel conteres eos sebeth i. virga ferrea. Et 3. Regū. 11. dabo tibi e tribubus sebeth. i. tribum vnā.

Sabatha, scribe sabbetha cū samech. Gen. 29. b. i. circuitus, aut circuiens, aut causa vel causans, a Sabab, quod est circuire, causare, vt in achasbai, & 1. Reg. 22. et ego sabboithi. i. sum causa, Sabbathaca, scribe sabtecha, aut sabbethacha. Gen. 30. b. id est circuitus, aut causa percussiois vel ambulatiois, aut coniunctiois. ex fabab, vt in Sabatha, & nacah, vt in nechoa vel a tachah quod est cōtinuare, ambulare. Deu. 32. Et ipsi qui tecu. i. cōiuncti sunt pedibus ruis, vel ambulat ad pedes tuos, aut secundū diuū Hiero. qui appropinquit. Sabatha, aliās sabbetha, scribe Sabbethah. Neche. 11. c. Hez. 1. c. i. sabba ta mea, requies meę celsationes meę, quali sabbethothai, a sabath Ge. 2. In ipso sabath. i. cessauit ab omni opere. Sabbathū, scribe Sabbath. i. requies, celsatio, vt in sabbathah. Sabe, aliās sabei, scribe Sebah vt in Bersabee Iehof. 19. a. & 1. Paralip. 5. b. Sabe, scribe Saueh in saba pri. Sabe, aliās sabei, scribe Seba, cum sin Iob. 1. d. Ioch. 3. b. vt Saba. 3. Sabe aliās saba in Sabar. Sabe, aliās Soar, aliās Isaar, scribe sochar Gen. 46. b. Exo. 6. c. & 1. Paralip. 4. a. id est candidus, nitens albus, aut candor, nitor, albedo. Iudic. 5. Super afinos nitentes. Iechez. 17. In lana Sachar, id est nitente, aut candida. Sabia, aut Sabias. Pa. 25. a. scribe Chafabiah. Sabnia, scribe Sebeniah, Sabtechai in sabathaca Sabiah in sathia, Sabud, scribe Zabud. Sacha, scribe sechachah & est cum samech. Iehof. 13. g. id est obdormit, rexit, operuit, protexit, aut vmbraculū, protectio, a sachach, vt in Iescha. Sachar. 1. Paralip. 11. g. & 26. a. i. conduxit mercede, merces vt in Isachar. Sachur, scribe Zachur. Sachumah in Isenna. Saddai in Hamisaddai, Sadoe, aliās seddo, alias zadoch. Sed primum est rectū. 2. Re. 8. d. & 1. Pa. 24. a. id est iustificare aut iustificando, vel iustitia. Vtriusq; formā habet, a sadac. Psa. 50. Vt iustificet te. Iob. 55. Si facta. i. iustus fueris Saducae. Matth. 3. b. id est iustificati, aut seipos iustificantes. a Sadac, vt in Sadoe. Saga, aliās Saie, scribe sagheh. 1. Paralip. 9. g. id est error, ignorātia, a sagha, vt in Abisag, aut errans, vel ignorans Chaldaicę multis, vel multiplicatus, deficiens. Vel apprehensio, vel apprehēdes, attingens, a nahah. Sed prima est melior. Sahaiah in Iesata, Sahala im in Salim. Salabim, aliās salabim, scribe salahim. Iudic. 11. f. & 3. Re. 4. a. i. pugnis, sive pugillis intelligentis, ex saba quod est pugnus. Iesah. 40. Qui mensus est behalo, id est pugillo suo aquas. & bim, pro bin, vt in Iabin. Vel qui super intelligit ex sa, pro aser more Hebraico. qui, & hal super, & bim pro bin. Sahalabin in Selebin. Sahala im in salim. Salabonites, aliās salaboni, scribe sahalboni 2. Regum 23. d. & 1. Pa. 11. g. i. pugnis, sive pugillis intelligentis, aut edificantis me, a saba, & bin, vel banah vt in Banai. Salai. Saalai, aliās selachi, scribe selchiz. Regum 23. f. 2. Paralip. 23. g. id est missio, aut dimissio, vel fenestra mea, vel gladius meus, a salach, vel selach, vt in Iesah. Ge. 42. Nō salach. i. missit. Salamiel, scribe Selumiel. Numeri. 1. a. id est pax mea deus, aut perfectio, vel retributio mea de, a salam vt in salem, & salomi, & vt in Abiel. Salamina Græce potest interpretari cōmota, vel conuulsata, aut fluctuans, a quod Græcis est quatio, cōmoueo, fluctuo, Salati, aliās Seletai, scribe silai, aut siletai. 1. Para. 8. b. & 27. d. id est Assaturę meę a salah Iesah. 44. Iseh salai. affabit assaturam, vel vmbrę meę, a sel qd est vmbra vt in Haffelephoni, vel submersioes meę, a salal vt in eadem dictione Chaldaice orationes meę, vt est Dan. 2. & Hezra. 6. Salathiel, scribe Sealat. 1. Pa. 3. c. Hez. 3. a. Chag. pri. a. i. postulatio mea deus vel quasi faalid. i. postulat, aut interrogat deum, a saal vt in saal, & Psa. 106. V nam saali, id est petiē a dño. Selah quoq; est petitio. Psa. 103. Et dedit eis se elathaim, i. petitionem eorum, & pri. Semuel pri. sive. 1. Re. 1. et dedi mihi seelathim, i. petitionem meam, Salboni in Salaboni. Saichah in Secha. Sale, scribe selach. Ge. 3. d. i. missio, fenestra, vel gladius. Iob. 36. per selach, id est gladium tranfibunt. Ioch. 2. Super selach. i. gladium cadent, quod diuus Hiero, per fenestram tranfibunt. Salebin in salabim. Salecha, aliās selcha, scribe salchah, & est cū samech. Deu. 3. b. Icho. 22. b. & 13. d. &

d. & 1. Pa. 5. b. i. canistrū tuum, a sal. Exod. 29. Ponessq; ea in sal. i. canistro. vel eleuatio tua, a salal. quod est eleuare. Iesah. 7. Sallu, follu, i. eleuate. Saled, scribe seled. Quanq; idē notat vtroq; modo scriptū 1. Pa. 2. d. i. calefactio, adustus Iob. 6. V aselledah. calefaciam me dolore. Chaldicis est etiā contractio. corrugatio. Saleh. Ge. 1. d. i. cōsummata, pfecta, cōpleta. Ge. 17. Nondum enim salem. i. completa est iniquitas, & 3. Re. 8. Sit quoq; cor vestrum salem. i. perfectū, vel pax secundū. Ix. Psa. 75. Factus est in salem. i. in pace locus eius quod cōgruentius exponitur in Salem. i. Ierusalem. Saleh aliās Sella, scribe silleh. Gen. 46. c. Nu. 26. f. i. i. perfecit, cōpleuit, retribuit, pacificauit. Habet enim formā tertie personę præteriti ex cōiugatione pihel haddaghus, & facit silleh, & Sillam, Iudic. 17. Sic silleh. reddidit mihi deus, & Iob. 8. V silia. & pacati reddet habitaculum tuū. Habet etī typum nominis. Deu. 32. Mihil vindicta, & silleh. retributio. Salemoth in selomoth, Saleph in seloph Sallim scribe sal halim, aut salhalim. 1. Reg. 9. a. prius habet dualis formā, i. duo pugni, aut duo pugilli, a salah, vt in Salabim, alterum est simplex pluralis, i. pugni, pugilli, vel vulpini a Snhal quod est vulpis. Sed prior interpretatio est melior. Salimith in Selomith, Salislah. 1. Reg. 9. a. i. du cissa, salis em est dux. Exod. 12. Salim. i. duces exercitūs. Salis etiā magne mensura genus, vt est Psa. 79. Salmah, aliās Semla, Sed prius est rectū Ge. 36. d. i. Pa. 2. b. & f. i. vestimentū. Exo. 22. Oue ac salmah. i. vestimēto. Vel pfectio, retributio, pacificatio a Salam, vt in salē. 1. & 2. sed prima est melior. Salmai in salmō. 2. Salmāna, scribe salmunah cū hain in fine Iudic. 8. b. i. Imago mobilis, aut imaginem mouit, a Salem vt in Salmon pri, & nah vt in Henah. Vel vmbra, vel profunditas aut submersio prohibita ex sal, vel salal, & manah vt in Haffelephoni, & Iemnah. 2. Salmāna, scribe Salmā. Hof. 10. d. i. vestimentū carū, aut corū si nun capitur p mem, a salmah vt in salma, Vel pacificus, pfectus retribuens, vt in Salem. 1. & 2. Salmāna far, scribe Salmāner. 4. Re. 17. a. i. vestimentū ligationis, aut incarcerationis, aut phibitionis, aut pacifica, vel perfecta ligatio, aut incarceration. V retributio ligationis, aut incarcerationis, aut phibitionis. V retribuit ligationis, vel incarcerationis, ex Salmai vt in salmana secundū, & est ab asar, quod est vincire, ligare, incarceratione, vt in Afsaradon, & Chaldaice phibet vt habes Nu. 22. in Tar ghum Salmias, aliās selemia, aliās selemā, scribe selemiah trissyll. b. 1. Par. 26. b. Hezra. 10. d. Irm. 36. c. & 38. a. i. pax, aut perfectio, vel retributio aut vestis dii, ex salem, & iah, vt in salem primo, & secundo & salma & Abijah, Salmon. Sed prius est rectū Iudic. 9. f. 2. Regū. 25. d. i. Imago, a selem cū sadi. Ge. 1. Faciamus hominem ad Salmae n. i. imaginem nostram, & rursus. Creauit hominem ad salmo. i. imaginem suam. Vel tenebrę, obscuritas, sic exponit illud Psa. 67. Deal habitur in salmon. i. tenebris, secundū Rab. Ionah, & Rab. Dauid. Vnde & salmauech dicitur vmbrā mortis, vel tenebrę. Salmon, aliās selmō, scribe Salmā. Nech. 7. e. id est vestimenta mea, vt in Salma. Vel pacifici mei, perfecti mei, retribuentes mihi vt in Salem, & Salmāna secundo, Exo. 29. De victimis selmehem. i. pacifico rum tuorum. Vel paces meę, perfectiones meę, retributioes meę Salmonah. Numeri. 33. e. id est Imago sive imaginacula secundum diuum Hierony. ad Fabiolam, a selem vel tenebrę, aut tenebrosa, vt in Salmon pri. Salmunah in salmana pri, Salmonem, Salmoni, sive Salmone, aut Salmōna Græcis est commotio, conuulsatio, fluctuatio a Salmo. Salo aliās Salumi, aliās Salu, & hoc rectum, & habet aleph quietens in fine. Num. 25. c. i. Par. 9. b. i. mixtus, a sala quod tam cum aleph, quā cum he in fine est miscere, secundū Rab. Dauid, aut amicare, ornare, aestimare secundum diuum Hieron. Hā mēsuillaim, id est mixti, aut amici auro pri. Et Iob. 28. Nō refulle h. i. miscetur vel aestimabitur cum auro ophir. Salome. Marc. 16. a. i. pacifica, perfecta retribuens, vel pacificatio, perfectio, retributio, vt in Salē, & Salomith. Salomi, scribe Selom. Nu. 34. d. i. pax mea, perfectio mea, retributio mea a Salom quod est pax & cum p no mine facit Selomi. Psa. 40. Homo selomi. i. pacis meę. Iesah. 54. Fodas selomi. i. pacis meę nō cōmouebitur. Salimoth, aliās Salimith aliās Salumith scribe selomith. Leui. 34. b. 2. Par. 3. c. interpretatur vt salome. Salomō scribe Selomoh. 2. Re. 5. c. i. pax eius, a Salū vt in Salomi Hezra. 9. Nō queratis Selomā, id est pacē eorū vel pfe-

ctus, aut pacificus eius. Salon enim est pax. & pacificus. Salumith in salo, & Salomith. Sallū in Sellum. Sellophad in Salphaad.

Salphaad, scribe Sellophad. Numeri. 27. a. id est vmbra formidinis, ex sel cum sadi, quod est vmbrā, & pachad formidare, timere. Psa. 137. Ibi pachadu pachad, id est timuerit timore. Vel p funditas, aut submersio timoris, a salal vt in Haffelephoni, sive profunditatis, aut submersiois formido, aut allationis formido, a salah vt in Salathi. Salufa, scribe Sillelah. 1. Paralipomenon. 7. id est ditul sit in tres partes, aut diuisio in tres partes, a silles, sillasta. Deuterono 19. V silasta id est d iuides in tres partes prouinciam. Sama aliās Samma, scribe Semah. Est cum ha in fine. i. auditus, auditio, fama tertio. Regū. 10. Et regina Seba audiuit Sebah, id est famam Selomoth Samā, scribe Hofamah. Est cum he in principio, & hain in fine, id est vā, vel heu auo vocandi, audiuit ex ho quod est vā, heu, o. Hamos. In curctis placis dicent ho, ho. i. vā, vā, vel heu, heu, & ponitur pro ho, & Zech. 2. Ho, ho. i. o, fugite de terra aquis lonis, vel vā, vā, & c. Et samah est audiuit vt in Ismael. Sama, aliās Samma, aliās Semma, scribe Samah, aut Samah. 1. Pa. 2. f. & 1. c. i. audiuit, ex audiuit, paruit, obediuit vt in Ismael, & Samaa. Samā, aliās Semma, scribe Semma, & habet aleph in fine. 1. Paralip. 7. g. & 2. Regum. 13. b. & c. Et samah est audiuit vt in Ismael. Sama, 1. Regum. 16. b. & 2. Reg. 23. b. & eodem modo interpretatur. i. desolatio, solitudo, admiratio a Samam. Deu. 28. Et eris in Sammah. i. desolationem. Irm. 4. V ponat terrā in sammah, id est solitudinem, vel desolationē, & 8. Sammah. i. stupor, sive admiratio obtinuit me. Sama aliās Samua, scribe Simhar. 1. Pa. 3. b. & 6. d. & 10. & 2. Reg. 22. id est audi, exaudi parē. Habet enim imperandi modifor mē. Psa. 49. Simhar. i. audi populus mi & c. 16. Simhar. 1. Exaudi domine iustitiam meam. Sammaa, scribe Simah. Tertia litera est aleph, & quarta he. 1. Pa. 8. id est sine cabulato vt exponitur in Haruch. Quanq; sunt qui inter pretatur nominatus, a Sem quod est nomen vel desolatio, a samam. Sed propter aleph non quadrat. Vnde prima est melior. Samach prima cum samech interpretatur vt in Achifamec, Samad, scribe Samed. 1. Pa. 8. a. i. dissipatio, a samad. Iesah. 10. Lehafmid. i. ad dissipandum, aut pendendum. Deu. 2. Qui hif mid. i. dissipauit aut perdidit choros. Samai, aliās Semei, scribe Sammai. 1. Pa. 2. b. & 1. d. desolationes meę. Solitudines meę. Stupores mei, admirationes meę. a sammah vt in Samma. Samaja, aliās Semata, aliās Samajas, scribe Semahaiah. 1. Reg. 17. b. & 3. Re. 2. f. 1. Par. 3. d. & c. & 19. c. & 26. a. Hezra. 7. b. & c. id est audi, vel exaudi, aut obtinpera domine, ex samah, & iah vt in Same, & Abiah Samajas, scribe Ismahajah. 1. Pa. 21. a. id est audiet vel exaudiet aut parebit dominus ex samah, & iah vt in Ismael, & Abiah. Samali in Selmai. Samoth, scribe Samhud. 1. Paralip. 7. b. id est nominatio, nomenclatura, a Sem quod est nomen, & est post Chaldum quam Hebrum. Hezra. 5. Chaldaice scribit Semahath ham. i. nomina eorum quæsumus. Vel quæ, quidditas, aut essentia ex sa, quod est qui quia, & mehuth quidditas, essentia. Sunt & qui desolationem, ac stuporem interpretantur, a Samā vt in Samma. Alij nomen aut desolatio iniquitatis, vel auerfionis, aut cōtritionis, quali Sem aut samhauah. Sed primæ sunt meliores.

Samaraim, scribe Semraim, Et est cum samech, & typum, modumq; habet dualis. Iehof. 17. d. 2. Para. 13. i. duę lang. a demer. Pro vlti. Quæsiuit semer. I. Ianan. Vel duo rami excelsi, a sammereth. Iechez. 17. Et tulit sammareth. i. ramum excelsum cedri. Sed prior magis quadrat, samarari in samari.

Samarath, scribe Simrath, & est cum sin. 1. Paralipomenon. 8. b. id est custodia, vigilia, a samar vt in Samaria. Samaræus in Samari. Samari, aliās Samarari, als Samaræus, aliās Samarites, scribe Semari. Gen. 10. c. Paralipomenon. 1. a. & scribitur cum sadi. id est laneus, aut lana mea, a semer vt in Samariam. Samaria, aliās Samarias, scribe Semariah trissyllabum, id est custodia domini, aut custodia domini, vel custodia domini ex samar. Deuterono, 31. Samor. id est custodi diem sabbati, & iah vt in Abiah. Samaria, scribe Somron. 1. Regum. 16. f. Neche. 4. 2. Iesah. 7. id

est custodia, vigilia, a Samar vt in Samaria pri. Samaritanus, scribe Somron. Neche 4. a. vt in Samaria secun. Samarites in Samari. Samaron in Sameron. Samathias, alias Samachia, scribe Sema...

ter, vel in uoluntate vt in Loth. Sanamim alias Sennanim alias Semim. scribe vt nonnulli citant Sahannim. Iehof. 13. c. Iudic. 4. b. i. translationes, eradicationes, a faha geminato nun quod est transe...

quarto a. lepra mea, vt in Sara. 5. Saraim in Sarim. Sarar cu lin. 2. Regum. 25. d. i. domina tus est aut principatum habuit. Nume. 16. Ni...

scribitur סוּרְפַּי cuius genitiuus est חַיַּיִשׁ סוּרְפַּי. & accufatiuus סוּרְפַּיָּהוּ, & pleriq; putat esse Saron & sic ande habet interpretationem. Saronites. Hebraeis est Saroni vel Saronites no...

quies, aut sessio, vel habitatio domini, ex Seban, a sub, quod est co-
uertere, quiescere, vt in Isab, & Eliaib, vel a Isab, vt in Iesbaam,
Vel que intelligentia domini, aut quod aedificium domini, vel quod
aut qui intellexit, aut adfuerit dominus, ex se quod est qui, quae, qd
& ban ex bin, vel banah, vt in Banat, & lah vt in Abiah, Sebenia, als
Sechenia, Nechar, c. scribe Semah, vt in samata, Sebeon, scribe
Sibhon, Gen. 35. a. discolor, a febna, cu fadi & hain in fine, iudic.
5. Vestes lebahim, id est diuersorum colorum, Sebeon, scribe Sibho
Gene. 35. c. Dicolor eius in Sebeon pri, Seher in Sabar, Sebia scribe
sibiah bisyllabum, r. Par. 8. a. & est cu fadi, & interdu in fine est cum
aleph, plexurq; cu he, & interpretari potest quasi Sebiah, i. caprea,
Cant. 7. Duo hinnuli gemelli febiah, id est capreae, vel gloria domi-
ni, ex febi Iefa. 4. Erit germen dñi in febi, i. magnificencia, vel gloria,
& 2. 4. Audiuimus febi, i. gloria iusti, & iah dñs, vt in Abiah, Sebia,
scribe liblah bisyllabum, & est cum sin. 4. Reg. 12. & ij. Para. 24. a. i.
captiua, captiuitas, Deut. 21. Et videris in liblah, id est captiuitate,
Iefa. 2. Soluta vinctula colli tui, Siblah, id est captiua filia Sion, Seba-
na, in Sebenia, & sobna, Seboim, scribe febohim, r. Reg. 13. d. Nech,
11. d. discoloris, aut diuersorum colorum, a labah cu hain in fine,
vt in Sebeon, Seboim, aut Seboim, Vtrumq; enim inuenitur, Ge.
10. & 14. & Hofe. 11. c. i. capreae, aut glorie, a Saba cum Sadi, vt in
Saba pri, vel gloriose, decori, & Chaldaice voluntates, aut volumina-
rij, Soboler, scribe liboleth, iudic. 12. c. & est cum sin, id est spica,
alucus, Vnde iudic. 12. qd interpretatur spica, & iob. 24. Sicut sum-
mitates liboleth, id est spicae pro spicarum conterentur, Iefa. 27. p.
cutiet dñs ab liboleth, i. aluco luminis, Seboleth, aliās Chebeleth,
scribe liboleth, iudic. 5. c. & est cum famech & est densus, i. i. sin, &
potest interpretari quasi liblach, id est onus, Exo. 2. Et vidit liblochā
tonera vestra & 3. Educā vos de fibloch, id est oneribus Aegypti,
pro quo, D. Hiero. arrantulit ergastulo, Vel quod significabat ipi-
cam apud illos, qui nesciebant proferre, vt par erat cu sin, vt acci-
dit in hoc noie capra, Nā apud nos materna lingua dicimus simili-
ter capra, Sed Ianuenes dicunt caura, & ita accidit in multis aliis,
Sechachah in Sacha, Sechar in Sichern, & Sechem, Sechariah in So-
ria, Sechem aliās sichē, aliās Sechar, aliās Sichima aliās Schar, Sed
primum est rectum, & interdu inuenitur Sechē longum Gen. 12.
b. & 34. a. Num. 26. d. Psal. 107. Iohā. 4. a. Sechem breue est portio,
pars, humerus, Gen. 9. Et posuerunt super sechem, id est humerum,
& 4. 9. Dedit tibi Sechem, id est partem vnam, Sechem longum est si-
militer humerus, dorsum, vel latus, angulus, Psal. 20. pontes eys Sechē
id est dorsum vel ad latus, aut angulum, i. vnum, hoc est seorum, Se-
chemah in sichima, Sechaniah trisyllabum, r. Paralipo. 3. d. & 2. 4. b.
id est habitauit dominus, aut habita domine, vel habitatio aut vici-
nus domini, Ex Sachan Iehof. 22. Sachan, id est habitauit ibi, Iefa,
22. Et non dicat sachem, id est vicinus, & iah vt in Abiah, Seche-
nia, Nec. 10. scribe Sebeniah vt in Sebenia, scribi in Sichi, Sechri scri-
be sichri Exod. 6. b. id est negotiatio mea, circuitus meus a sachar
cum famech, & cheth, quod est negotiari, circuire, Prouerbior. vii.
facta est tanq; nauis fochar, id est negotiantis, id est mercatoris, & 8.
Melior est sacharah, id est negotiatio eius Irm. 14. Propheta quoq;
& sacerdos sacharah id est circuierunt in terra, Sichernah Iehof. 15. c.
id est in vel ad mercedem aut ebrietatem, a Sachar vt in Ischar &
sichera, Sedadah Nume. 34. b. Iech. 17. g. id est ad sedad, id est ad ius-
tus, vel ad venandum, vt in Hasidim.
Sedechnas scribe sichihali trisyllabum, 3. Reg. 22. b. 4. Regū. 2. 4. d.
trisyllabum, 3. Re. 22. h. 4. Reg. 24. d. scribitur & sichihahu quadri-
syllabum id est iustitia dominum vel iustitia mea dominus, a sedec
quod est iustitia vt in Melchisedec, & cum pro nomine facit sichi,
id est iustitia mea, Psal. 4. Exaudiuit me deus sichi, id est iustitiae
meae, & iah est dominus vt in Abiah.
Seddo Neche. 3. c. in Sadoch, Sedom in Sodoma, Sedonieth
in sidonia, Sedetur Nu. 1. a. d. Ager, vel regio ignis aut lucis, vel focis,
aut sacerdotis, a Sadeh, quod est ager, regio, & in regimine genitui
facit sede, Ruth. 1. In sede, id est regione Moab & vt in Vr, Seerah
in Sara, i. Segor scribe Sohar & est cu fadi, & hain Ge. 13. c. Deu. 34.
a. Ir. 48. i. parua, Genes. 19. An non misariat id est parua est, idcirco
vocant nomē eius aus Sohar, Segub, 1. Pa. c. i. eleuat a sagab Iefa,

xij. Nisgab eleuatum est nomen eius, Sechariah in Saria, Sehir, Sehi-
rah in Seir & Seira, Seir aliās Seyr scribe Sehir, id est hispidus, pilo-
sus Genes. 22. vii. Homo Sahur, id est pilosus, vel daemon Iesah. 23.
Et Sehirim id est pilosi, vel daemones salurabunt ibi & scribitur cū
sin, Seira aliās Seyra, scribe Sehirah, & est cum fadi. 4. Regum. 8. i. id
est ad minorem adolecētulum, paruum a Sahar vt in Segor & he
vltimum ponitur viuere ad in principio, propter accentum lon-
gum, ac si diceret ad Sehir, & quando est breue est foemineum no-
men, Psalmo. lxvij. Ibi biniamin sehir, id est adolecētulus vel par-
uulus Genes. decimo nono, Dixit primogenit^{us} ad Sehirah, id est
minorem, Sehir quarto Regum vndecimo, c. scribe Sur cū famech
vt in Sur. Sephira aliās Seyra, prima Paralipomenon septimo, c.
scribe Aramiah, id est aramaea, & est compositum ex aram, id est
syrta vt in Aram, & iah vt in Abiah, Seis aliās Seys als Sis, & hoc
rectum, & est cum fadi. 2. Paralipomeno. 20. d. id est flos lamina, Ie-
sahiah. 40. Quali Sis, id est flos agri, Exo. 28. Faciesq; sis, id est lamie-
nam auream, Sela, scribe Selah & est cum fi. Gene. 38. a. id est felici-
tas, prosperitas, locupletatio, quies, pax, a salah, Thre. 1. Inimici eius
salu, id est locupletati sunt, Psal. 29. Ego dixi in salui, id est abundan-
tia, vel prosperitate mea Iob. 21. Dies & selau, id est felix, & error,
2. Reg. 6. Et percussit eum super vel propter hassal, id est errorem,
4. Reg. 4. Ne flesc, id est errare facias me, Vel solutio a nasal, Ieho
5. Salid est solue calcamentum tuum, Sela, scribe Selah cum fadi,
& am in fine, Ieh. 18. d. id est latus, claudicatio, Exo. 26. Et in Selah,
id est latere secundo, Psalmo. 37. quoniam ego ad Selah, id est clau-
dicationem paratus sum. Quoniamq; x. transfulerunt flagella, Sela,
als Sella, scribe Sillah cum fadi & he in fine, Genes. 4. d. id est vmbra
bra a salai, Psal. 79. Operti sunt montes sillah, id est vmbra eius; Sela
als Sella, scribe silla cum famech, & aleph in fine, 4. Reg. 12. d. i. mix-
tio et aestimatio, cōculcatio, a salā vt in Salo, vel aestimauit, calcavit,
Haber enim formam preteriti, Thre. 2. Sillah, id est calcavit magni-
ficos meos, Sela, siue Selah cum famech, & he in fine, Psal. 3. pro hac
dictione, xx. transfulerunt Diapalma, Aquila & quinta editio, &
Hierony, semper sexta editio iugiter, Targhum in seculum Rab,
Abraam profecto, certe Rab, Da. eleuatio vocis, Selach. 2. Paral.
20. g. scribe sichi vt in Salai, Sella, als Sellaim, scribe Sellai cum sa-
mech, Nume. 11. b. & 12. a. id est, canistra mea, aut eleuationes meae,
a salae in Salecha, Salamiel, scribe selumiel, Nu. 1. c. scribe Salumiel,
Selach in Sale, & Siloe pri, Selebin, Ieho. 19. c. scribe Sehalabin, aut
Sehalbin vt in Salabim, Sellem in Salem. 2. Selemam aut Selemau,
aut Selemia in Salmias, Selomi, Selomith, Selomoth in salomi, Salo-
mish, Salomo. Selemoth, als Salemoth, als Solomoth als Selomith
scribe Selomoth. 1. Paralipomenon. 26. c. & 24. c. id est paces, per-
fectiones, aut pacifice, perfectae, redditae, vt in Salomo, & Selomi.
Selomoth, als Selomith, scribe Selomith, Hez. 8. b. vt in Salomit, Se-
leph, als Saleph, sed prius est rectum, Genes. 10. d. id est euagatio a
Salaph, Ieho. 5. Et gladius eius seluphah, id est euagatus, Selles aut
Seles. 1. Paralipomenon. 7. g. id est trinus aut trinitas a Salos. Gene-
6. Et genuit selofah, id est tres filios, Selethai in Salathi. Seleucia Grae-
cum est, & potest interpretari commota, conuassata, fluctuans, a
selu, quod est commoueo, conuassio, fluctuatio, Seleucus. 1. Macc.
7. a. Graecum similiter est, id est conuassatus, commotus, fluctuās
& verso, in x potest interpretari splendens, precatio, a selu, quod
est splendor, & iuxta precatio, oratio, Selim, scribe silchim, Iehof. 15.
e. id est miliones, gladij, fenestrae, vt in Salai & Sale. Selmai, scribe
Samai aut Salai, vt alij legunt, id est vestis mea, & vestes meae, a
Salmah vt in Salma, vel desolatio, stupor, aut admiratio militi, a Sa-
mam vt in Samma, Selmon in Salmon, Sel mo, Nech. 7. scribe
Salmal in Salmon. 2. Selo, als silo, vel siloh, & hoc rect. & est cu he in
fine, Ieho. 16. c. & 1. 8. a. id est christus, vt Targhū interpretatur, Gen.
49. Donec Seniat ziloh, id est christus, Ra. Dauid exponit filius eius
& est deductū nomen, a secundinis quibus inuoluitur infans, Deute
28. Vbilia thah id est illuue secundinarum suarum, Di. Hier. pro he
legit cheth, a salach, quod est mittere, & legit Siloach, vt in siloe. 2.
Vnde interpretatus est qui mittendus est, vnde senum expressit nō
verba, Selophchad in Salphad, Sellū scribe Sallum. 1. Para. 6. a. 4.
Re. 15. b. i. perfectus pacificus, retribuens, aut redditus, a Salam vt
in Salem

in Salē. 1. & 2. Sallum p n & nō m. Nech. 3. d. i. felix, p. sper. Iocuples.
opulentus, a Salah vt in Sela, vel praedator vastator. a Salal. Chab.
2. cu sallotha, id est spoliasti gentes multas, vel predatus es & c. Vel
errans vt in Sela. Selo Nech. 11. & 12. in Salo. Sem Gene. 5. d. id est nō
nomen, nominatus, vt in Hallem, & 2. Reg. 23. Et ipse Sem, id est nō
minatus inter tres. Sema Semma, Semmaa, Semah in Sama. 1. & 2.
& Samma, Sema scribe Simhah. 2. Reg. 13. a. vt in Samaa. Sema
chiah in Samathias, Semaiah in Samaia. Semargar in Samgar. Sema
maath scribe simhath. 4. Reg. 12. d. 2. Paralipomeno. 24. g. id est au-
ditus, auditio fama vt in Samaa. Semariah in Samaria Semaraim
in samaraim, Semari in samari, Semarith scribe simrich & interpre-
tatur vt Samarath. 2. Paralipomeno. 24. g. Semathi, als Semath scribe
simhath, vt in Semath, Semathi, als Semathi, id est desolatio
stupor, aut admiratio mea, a Samam vt in Samma, Semeber Gen.
14. a. id est nomē vel fama pennae, vel ala, ex Sem vt in Sem & eber
Psal. 4. Eber, id est pennae columbae, Semegar in Samgar. Semei in
Sammai. Semei scribe simhi Exo. 6. c. 1. Paralipomenon. 3. c. & 4. c.
id est auditio mea aut auditio vel fama mea, a Semah vt in fame
vel audi imperatiū foemineum vt in Samaa. Semei Irm. 26. scri-
be Semahiah vt in Samaia. Semei in Somer. 2. Semaria in Samaria
Semeron scribe somron Icho. 11. a. Semeron scribe Semaraim vt in
samaraim, Semidah Num. 26. d. id est nomen scientiae vel cognitio-
nis, Vel melius nomen meum scito, aut cognosce ex Semi quod est
nomen meum, a Sem vt in Sem. Gene. 37. Cur interrogas de semi,
id est nomine meo & dah imperatiu, a iadah vt in Abida. Semir
in samir, Semiramoth. 1. Paralipomenon. 15. b. & 2. Paralipomeno
17. b. id est nomen meum excessum, vel nominis mei excessus, nomen
multitudinis, ex semi vt in Semidah, & ramoth vt in ramoth,
Semla, scribe salmah, Genes. 36. d. id est vestis vt in Salmah. Sema
ram in samron; Semri in samri, Samron in sameron Semsai in sam-
sai. Semua, siue femua in samua Semuel in Samuel. Sen. 1. Paralip.
17. b. id est. Dens, ebur. Prou. 25. Sen. i. dens putridus, & c. Ham. 3.
Peribunt domus hasseni, i. eboris, siue eburnae. Sena, aliās: b. nnah,
& est cum fadi, Nu. 34. a. Ieho. 15. a. i. scutum, clypeus, lancea, frigus,
1. Reg. 17. Portas sinuahi, i. scutum, vel hastam Prouer. 25. Sicut sinu-
nah. i. frigus niuis in die messis. Sennah, als senea, sed prius est rectū,
Hez. 2. b. interpretatur vt Afia, vel inimicitia odii a fana cū aleph
in fine vt in Carfena Sennaar, als sennaab, scribe sinab. Gene. 14. a. i.
dens, aut ebur, vel mutatio, aut iteratio, vel odium, aut dormitio
patris. Potest em deduci a sen vt in Sen, Vel a fanah cū he in sinan,
Vel a fana cum aleph in fine, vt in Carfena, vel a fasan vt in behsan
secundo. Sennaar, scribe sinhar. Gene. 11. a. Zech. 5. c. Dan. 1. a. i. coccia
necus, Ieho. 17. Vidi inter spolia pallium. Sinhar, id est cocineū, vel
dens, aut ebur, vel mutatio, aut iteratio, vel odium aut dormitio su-
scitatis, aut excitans, ex sin vt in fanaar pri, & har in Har, sed prima
est melior, Sennacherib, scribe sancherib. 2. Par. 32. a. Iesah. 36. a. id est
rubi, aut odij, defecatio, aut destructio, ex San a senh vt in Hassena
vel Afna, vel a fana vt in Carfena, & cherib, a charab, vt in Carfena
& cherib, a charab, vt in Oreb pri, Senna. 1. Reg. 14. a. i. rubus, vt in
Hafenua, & Afna. Senneler, scribe saneler, id est mutatio, aut odium
thesauri a fanah vel fana vt in Sunan, & Carfena. Sennim in fanna-
nim, Sennua, als senuah, et hoc rect. Nech. 11. i. odiosa, cosa, a fana
vt in Carfena, Sennenna, scribe sanfanah, Ieh. 15. e. i. furculus, aut frō-
des, Cant. 7. Apprehēdam fanfinnau. i. furculos, vel frondes ei⁹, vel
secundum D. Hierony. fructus eius, vel odium odientis, a fana vt in
Carfena, Senuah infenna. Seon, scribe sichon. Num. 21. c. Irm. 48.
g. i. abraho a sachah cu famech, Iech. 26. Vel chethi, i. & radam pul-
uerem eius. Seorim, scribe sehorim. 1. Paralipomenon. 24. b. ordea.
4. Reg. 6. Duo modij sehorim, id est ordeorum. Seor, als sabel, scri-
be sochar, scribitur cum fadi, & cheth Ge. 23. b. in sabet, Seor, scribe
seor. 1. Reg. 9. a. i. lapillus Hamos. 9. Et non cadet seor, id est lapillus
super terram, & succulus, marsupium, Prouer. 7. Seor. i. succulum
pecuniae seum tulit, et falciculus, ligamen, Cantic. 1. Seor falcicu-
lus myrrhē dilectus me⁹ mihi, Gene. 42. Vnquicquid habebat seor
id est ligamen pecuniae in sacco. Sapham, als saphan, als Saphphī-
ma, scribe sippim, id est constricti, a saphah, Iob. 33. Vespuppū, id est
& conterentur ossa eius, vel a saph quod similiter est contere, p⁹

cutere, vt in Sopban, & obscurare, abscondere, vnde & obscurati
aut abscondit interpretari potest vt in sophan. Vel eleuati a la-
phah. Sup montē nisaphā, eleuati Sephamah, Nu. 34. b. i. ad saphā
i. labiū super⁹, vt in Saphā, vel ad puffione, vel cōstritione, aut ob-
scuratione, vel absconctione quadam, ex saphah, vel saph, vt in
hapham, sed prima interpretatio est melior, Sephamoth. 1. Reg. 30.
g. i. labia superiora, vt in Sapham, Sephan, saphaniah in sophan, &
Sophonā, Sephar, scribe Sepher, Ge. 10. d. i. liber, i. literae, numeratio,
narratio, a saphar vt in Cariath sepher, Sepharuaim. 4. Regum. 17.
d. Iesah. 36. d. dicitur quasi sepharim, id est libri, i. literae, numeratio-
nes, narrationes, a sapher vt in Sapher. Chaldaice termini, portus,
Ge. 49. Deuteronomio, primo, in Targhum.
Sephath, Iudicum. 1. d. i. corona, a sepheth. 2. Reg. 3. Et sepheth. i.
corona quae erat super caput eius.
Sephath. 2. Pa. 1. c. i. coronam a sepheth vt in sephath, Sepha-
thiah, sephathias in Saphacias.
Sephei, scribe siphphī. 1. Par. 4. i. inundatio mea, globus meus a
sephah, Deuteronomio. 33. sephah. i. inundationem maris, quasi lac fuger.
4. Reg. 9. Vidi siphath. i. globum.
Sephelah. 1. planties, campestre, Irm. 33. In ciuitatib⁹ hallephe-
lah. i. campestris pro campestribus, & humilis genere foemineo. Ie-
che. 17. siphlah. i. humilis statura. Sepher cum sin litera. Nu. 33. c. i.
pulchritudo. Ge. 4. 9. Das elo quia sapher. i. pulchritudinis. Sepheth
Thob. 1. a. interpretatur vt sephath Sephi Ge. 36. c. scribe sepho cū
sin. i. conuulsi, aut percussit, obscurauit, vel abscondit aut eleuauit
est a saphah, vel saph vt in sephā Sephi, als sephua, als Cephi, alias
sepho sed prius est rectum & est cū litera, sadi Gene. 36. b. i. speculatio
mea, opinentiū meū, expectatio mea, a saphah, vt in Mafepha. Se-
pho in sephoh. 1. & 2. Sephiphima, scribe sippim vt in sephma,
Sephon. Nu. 36. b. i. apostolo vt in saphan, Saphon, scribe siphon
bisyllabum, & cum fadi litera, Gene. 46. b. i. speculatio, operimentū
expectatio, a saphah vt in Sephi. 2. Sephor, scribe sippor. i. auis, pass-
er. Gen. 7. Omnis sippor. i. auis, & c. Psal. 84. & sippor. i. passer in-
uenit sibi domū, Sephora, scribe sipporah, Exo. 27. d. & 28. a. i. auis,
aut passer generis foemia sippor memorato in sephor mafc. gene-
ris, vel maritina a saphar quod est mane surgere, Iudicum. 7. Va-
sippor. i. & mane surrexit, & sic Targhum pro bocher, i. mane habet
saphra. Vel dicitur quasi sephirah, Iudicum. 7. Venit alleph-
rah. id est constrictio, vel sententia. Sephora, scribe Siphrah. Exod.
1. c. id est ornauit, aut decorauit, Iob. 25. Spiritus eius siphrah,
id est decorauit coelos in Saphar sephphima in Sephama, Sephuau
in Sephi. 2. Sephuphan. 1. Par. 8. a. & dicitur quasi sephiphoni. ce-
rastrae. Gen. 49. Sephiphon. i. cerastrae in semita. Septhā, scribe Siph-
than Nu. 34. d. i. iudiciū, mos, cōsuetudo a saphath vt in Mephath.
Ser cū fadi litera, Ieho. 19. c. i. angustia, obstaculo a fur vt in Bethur.
Vel dicitur quasi Sira. i. legatus. Prou. 25. Sira. i. legatus fidelis. Serach
in Sara. 2. Seraah in Sarata, Serabiah, aut Serebiah in Sarabia, Sera-
phim, Iesah. 6. a. i. igniti, incensi, aut incendent. Deut. 8. Serpens sa-
raph. i. adurens. Nu. 21. Misit dñs in populum serpentes seraphim,
id est ignitos, vel adurens. Sered in Sared, Serea in Saredā, Serea
ser, in Sareser, Iere. 39. a. Sereh. 1. Pa. 4. a. vt in sarathasar, Sereh has-
sachar in Sarathasar.
Sergius, Act. 13. b. Sunt qui interpretātur rete, aut reticulum,
Sed vnde hanc trahant interpretationem ignoro. Ego a pertionem
terre interpretarer mutationem vt in a seris quod est hio, a serio, &
vt quod est terra.
Seri in Sori. Serim, Hez. 10. c. scribe Chatim vt in Charim. Se-
ron. 1. Macca. 3. Interpretatus vt Saron.
Seror in seor, Seruch in saruch, Serug in siruch. Serua, scribe seru-
hah, i. leproua vt in fara. 4. Seruiah trisyllabum in sarua, Sela scribe
sifahi Ier. 3. Reg. 4. a. 1. Para. 3. b. i. lex. Iech. 9.
Sisahi, lex viri. Alij muneris eleuatio, quasi sisah ex sai, quod est
munus, vt in Abisai, & sa a fasa cum aleph in fine, quod est eleuare,
vt in Mafa. Vel marmoreus a fās quod est marmor, sed prima in-
terpretatio est melior. Sefac, scribe sifac. 2. Paralipomenon. 12. a.

LIBER INTERPRETATIONVM

Potest interpretari munus facti. quasi factus ex facti ut in Abifai, & factus. Iob. 16. factus in conspectu. & c. Sicut scribe Saccus. Paralip. 8. i. muneris factus, ut Saccus primo. Vel qui factus ex facti est, qui, & factus. Sicut cū capsi sine. Irm. vigesimo quinto. & c. I. byllus tuus, senar tuus, a Ses qd est byllus, & sex. Sefagali als. Sefagagi als Sefagaz als Sefagaci als Sefagali scribe Sahagaz. Ester. 2. c. q. facit tonsonem, vel aspectus aut respectus tendentis aut arripientis. Potest enim deduci a fa, quod est qui, & hafali quod est facere, ut in Hafali, & gaz a Goz quod est tendere ut in Gazaber, vel a Sahali, qd est aspiciere. Genes. 4. Ad munera eius non sahah, id est, aspexit. Sefai, als Sifai. Sed prius est rectum Numeri. 13. c. Iehof. 15. c. fenarii mei, aut byllus meae, a ses paulo superius memorato, quod est sex. Gene. 7. & byllus, Exod. 23. in Hebræo Sefan. 1. Par. 2. c. i. byllus, aut fenarius earum, aut byllus fenarius. Nun in fine nomē constituit adiectiuum. Sefban, scribe Sesbaz. i. byllus contemptus, aut diris puit, ex ses prædicto, & baz a buz vel bazah ut in Buz, vel bazaz diripere. Sofenna, scribe Sachsumah, Ioh. 9. b. i. humilitatio ieiunij, a sachah. Iefah. 2. Vefach. i. & humiliabit se altitudo virorum, & sum cum fadi quod est ieiunare. Iudic. 20. Vaiafumum, i. & ieiunauerunt die illo. Serh, Gen. 4. d. posuit aut positio, a futh. Vnde eodem cap. dicitur. Vocauitq. nomen eius Serh, quia Sarh. i. posuit mihi deus femem. Setharboznai in Sraburzannal. Sethia, scribe Sabiah bisylla bum. 2. Parah. 8. a. i. Reuerfus est dñs, aut reuerfus vel quies domini. a Sub vt in Iafub, & iah vt in Abiah. Vel sessio, aut habitatio, aut mansio dñi, a Iafab vt in Iefab. Serhim, scri. Sithi. Est enim cū daghes puncto loco vaui. Dicitur enim a Suth cum theth litera, & est cedr? oprima. Potest etiam interpretari spinæ, Ioc. 3. Et irrugabit torrem hallithim, id est, spinarum, vel contemporores prædatores, vt Hassathim, contemporores sunt tecum. Sethri, als Sathrai, scribe Sathri cum sin, & theth. 2. Paralipome. 27. d. i. præfectura mea, præpositura mea, a fathar. Vnde Sother præses, præpositus, præfectus, Prouerbio. 6. Cui non est dux sother, i. præfectus & dominus. Sethur, Nume. 13. b. i. absconditus, a fathar vt in Ester. Seu in Sue. Se uenit. in Sien. Sia als Syaha, als Soa, scribe Sicha. Hezr. 2. c. Nech. 7. e. & i. c. i. eleuatus, a Sachah cum fadi. Iech. 26. Et penam eā Lesiach. i. in summitate petre, vel secitas, Iefah. 5. Et multitudo eius siche. i. aruit siti, vel candor. Cant. 3. Dilectus meus sach, id est, candidus, vel clamor, a Iafuch. Iefah. 24. c. Seuachah. i. clamor erit. Sia, scribe Sihaba, & habet aleph in fine. Hezr. 2. c. i. fuscitatio, excitatio a Iafah, Pfal. 34. a spiritu (aut vter) fohah fuscitatio (vel excitatio) a turbine, vel profectio, a nafah quod est proficisci, & ita etiam pōt exponi locus prædictus a spiritu profecto, & c. Chaldaice coetus vt in Sias sequenti. Sias, scribe Siba, Neche. 7. e. Chaldaice coetus, turma, cuneus, congregatio, societas, Pfal. 1. & 9. & 10. Iefah. 1. Genes. 26. in Targhum. Sibaz. Regū. 9. a. potest interpretari quasi fuba, i. militiæ, exercitus, vt in Sabaoth, Vel nauis venit, ex si quod est nauis, Iefah. 33. Et si, id est, nauis magna transgredietur eum, & ba venit vt in Lebaoth, Siba. 2. Re. 20. a. scribe Sebali vt in Sabee. Siba, scri, Sefa. 2. Re. 20. g. scri. Seia, bisyllabū, aut seua cū aleph i fine, i. tumultus & fohah dī. Pro. 11. Quū venerit sicut Soah, i. tumultus, vel desolatio, vel a fauah frustra, mendacium, equalitas, vt Iefua. Sibamah in fabama. Sibani, scribe Suan, & est cum famech, & vaui. Ester. 8. c. i. lutum Chaldaice, Pfal. 17. in Targhum. Sibhon in Sebeon. Sibiah in Sebia. Sibmah in Sabama. Siboloth in Seboleth, & Thebboloth. Sibrahim in Sebarim. Sicha in Sia. Sicha in Sechem. Sicelec, scribe Siclag. Icho. 15. e. i. Re. 17. b. & 30. a. dicitur quasi Siclog, i. angustia sizarū, ex Sic a fuc. Prouerbio. 11. Quum venerit super nos tribulatio & lucath. i. angustia, & log. Leui. 14. & Log. i. sextarium vnum olci, Sicheim in Seche. Sicera als Sichea, scribe Sechar. Deuteronomio. 29. a. omne inebriatum significat, & ebrietatem, a Sachar. Iefah. 29. Sachru, i. inebriati sunt vel inebriauerunt se, & non vino. Prouerbio. 20. Tumultuosus fechar, id est, ebrietas, Iefah. 1. v. Viri fortes admittentiam fechar, i. ebrietatem. Sichima, als Siccima, scribe Sechem. Pfal. 107. in Sechem. Sichor in Sisor. Sichri in feer Sichrona in Sechrona. Scyon in Sition. Sidchiiah in Sedechias. Side. als Syde. Sed prius est rectum. i. n. c. Maccab. 1. d. i. venatio & sic deducitur a fad vt Bethsida, & Sidon. Sidon. Genes. 10. c. i. venatio, aut venator, a fad,

vel sud vt in Bethsida. Iech. 32. Et vniuersi Sidonia. i. venatores aut & omnis venator. Sidonia. Luc. 4. c. i. venatio, aut venatrix, vel venator domini vt in Sidon, Sidrach. Dani. 1. b. scribe Sadrach. i. vber tenerum, aut mamma tenera, ex fad, & rach, vt in Arphaxath, & Nefrach, aut deprædatio tenera, a fad vt in nomine Arphaxat, Vel laqueare tuum, a federah. 3. Regum. 6. Textus domum federothi. Laquearibus, Siene, als Syene, scribe Seuechi. Iech. 30. b. Rub? vt in Hassenhah, Vel lutum, Chaldaice Sauuam enim est lutum. Pfal. 17. in Targhū, Siha, in Sias. Silchi in Silai. Silchim in Salim. Silla in Sela. Sillem in Salem. Silas, als Syla, als Sylla. Sed primū est rectum. Act. 15. d. & 16. c. & pōt Græce ελλη? dicitur quasi Silos, i. derisio, ac dicitur eitas Hebraicis scribat cū famech sila, aut sila interpretari pōt, vt Sela. 4. Si vo cū fadi, vt Sela. 3. Silo i Selo. Selo. Nech. 3. d. scri. Selech vt i faba. Silo scri. Siloach. Iefah. 8. b. interpretatur millus. Ioh. 9. b. i. salach vt in Salai. Silonites, Hebraice. Silonij. Regū. 11. d. 2. Paralipomenon. 9. a. i. Christianus, aut Christus meus, a Siloch vt in Selo. Silchi in Salath. Simmaa, als Simmaha. 1. Paralipomenon. 2. b. & 3. c. scribe Simha vt in Senaa, Simeon, als Symeon, scribe Simhon. Genes. 29. g. i. auditio, aut exauditio, obedientia. Vel auditor, exauditor, obediens a fah mah vt in Sam, Simeonites scribe Simhon, pri. Para. 27. c. interpretatur vt Simeon, vel auditio mea & c. Simon. 1. Par. 4. d. i. desolatio a famam, vt in Iefimon. Vel positio, aut positio a Sam quod est ponere. Simrath in Samarath. Simri in Zambri, & Samri, Simrith in Semarath. Simfai in Samfai. Simfon in Samfon. Sin cum famech Exod. 16. a. i. Rubus a feneh vt in Hassen. 2. Chaldaice potest interpretari galerus, pileus, hoc est Sian, vel australis. Iefah. 49. Isti de terra Sinim. i. australis secundum Hiero. Sin cum fadi litera. Nume. 33. e. Deuter. 32. Icho. 25. i. ficutum, lancea frigiditas, aut frigidus a sinnah, vt in Sena. Vel nauigatio a sin, quod est nauis, vt in Sina. Sin nah in Sena. Sinaab in Senaab. Sina. Exo. 16. a. i. Rubi mei, a feneh in Hassen. 2. Vel rubeta mea, quod mons ille rubis abundaret. Vel pī lei mei vt in lin. i. vel australes mei. Ibidem. Vel inimicitia mea, aut odia mea, a lana cum aleph in fine. Sinaus, Hebraice lini cū famech. Genes. 10. c. i. rubus meus, pileus meus, australis meus, vt in sin pri. Syntice, scribe Syntyche. Ad Philipen. 4. a. & potest interpretari conuersatio, concursus, confortium, est con, & i. i. x. i. fortunata. 1. Sion, scribe Sion bisyllabum. i. signum, titulus monumentum, specula. Iech. 34. Et stauerit iuxta illud Sion. i. titulum donec sepeliat. 4. Regum. 23. Quis haffion. i. titulus iste, quem video Irm. trigentesimo primo. Sratue tibi Sionim, id est, speculas vel titulos. Seor, scribe Sihar cum fadi, & hain. Icho. 16. d. decimo quinto. id est, paruus, aut puritas, a Iahar vt in Segor. Vel nauis pellicæ, ex si vt in Siba, & hor pellis, vt in Beor. Sior, scribe Sihar cum sin & cheth. Icho. 16. d. decimo nono. b. & 2. Paralipomenon. d. decimo tertio. & est nilus. Iefah. 1. vigesimo tertio. Semen sihar, id est, Nilij, & Irm. secundo, diuis Hiero, interpretatur turbidus. Vt bibas aquam sihar, id est, turbidam, vel nili. Syra, als Syra, scribe Aramiah tric syllabum primū. Paralipomenon seprim. c. id est, sublimitas domini, ex aram vt in Arā, quæ a Græcis & Latinis dicitur Syria, & iah vt in Abiah. Syria, Hebræis Arāvi i Arā. Syracula, aut Syracule. A. E. u. vigesimo octa uo. c. id est, attrahentes violenter aut inuite, vt nonnulli interpretantur ex dī quod Græcis est traho, & κλησθαι quod est inuita. Syrtim attrahens a prædicto verbo κλησθαι id est, traho. Syrus, Hebræis est Aram, aut Arameus. Deuteronomium. vigesimo sexto b. id est, excessus, aut sublimitas, vel sublimitas mea. Sis in Seis, Sisa in Sela. Sifac in Sefac. Sifai in Sefai. Sifai, scribe Safai. Hezr. 10. d. id est gaudia mea, aut congaudentes mecum, a Sas vt in Artaxeres, Sifara, scribe Sifra, aut Sifera, & habet aleph quiescens in fine. Iudic. 4. a. & interperat quæ si Sufra, i. equum videns, ex Suf. i. equus, vt in Chafarufum, & va a raah quod est videre, vt in Hara. Vel gruem videns, ex fas siue Suf, quod Chaldaice est grus. Iefah. 37. in Targhum videns glomum videns. Sis enim Chaldaice est glomus, vt habet in Haruch, aut ariftam videns, a fisa quod est arista, vt habet in eodem Haruch. Sithim in Sethim. Sithra in zizara. Sithri, als Setheri. Sed prius est rectum i. latibulum

NOMINVM HEBRAICORVM

i. latibulum meū abscondio mea a fether vt in Ester. Sthiō, scribe Sicyon 1. Maccab. 15. c. Græcis est cucumer. Simyrna. Apoc. 2. c. Græcis est εμύρνα. Pfal. 44. Smyrna. i. Myrrha, & gutta & c. So in Sua, Soa, scribe Sicha. Neche. 7. e. vt in Sia. Sohar in Segor. Sobah, als Suba, sed primū est, rectū cū fadi. Re. 1. 4. g. & 2. Re. 8. a. & b. & 23. d. & 2. Pa. 8. a. & Pfal. 59. in titulo. i. tumēs a Iafab vt in Esbon. Et ha bet formā participij fœminei. Et si he vltimū ponatur vice aleph, potest interpretari militas, a Iafab vt in Iafaoth, sed prior est melior Soba, scribe Chobah, & est cum cheth litera. Ge. 24. a. i. abscondēs a chabah, vt in Iobia, & habet formā participij fœminei, vel debitor vel debēs, obligata a chob. Iech. 18. Et pignus eius chob. i. debitor reddiderit, vel dilectio, a chabah, vt in Iaba. Sed prima interpretatio est melior. Chaldaice est peccatus, iniquitas. Genes. 8. & 4. 2. in Targhū. Sobab. 2. Re. 5. c. & 11. Para. 2. c. i. vagus, rebellis. Iefah. 17. & abilit sobah. i. vagus. Irm. 3. Conuertimini si Iafabim, id est, rebelles, vel auerfus. Irm. 8. Quare sobebol. i. auerfus est populus iste. Chaldaice scintilla flama. Dā 3. & 7. Sobach. 2. Reg. 10. i. cōdensus. 2. Re. 18. Quum pinguis esset mulus subter sobach. i. densam quercum. Et haec est ppria interpretatio. Alię quę dant a nonnullis sunt extorte. Soba Hezr. 2. c. i. conuersiones, reges aut reuersiones meæ a Iafub vt in Iafub, & si deducatur a Iafab, pōt interpretari captiuū dicitentes me. Pfal. 105. In conspectu omnium sobebem. i. captiuos du centium eos pro qui captiuos duxerāt eos. Sobal. Ge. 36. c. i. Para. 2. f. & 4. a. Subal. lege Sobal. i. plāta a Sobel. Iefah. 47. Discooperitōs bel. i. plātam vel humerū secundū duū Hieronymū. Sobech, scribe Sobach. i. parcēs, remittens, dimittēs a Iafab vt in Iesbac. Sob. 2. Re. 17. g. interpretatur vt sobal, sed numero singulari. Sobna, scribe fē bna. 4. Re. 18. d. Iefah. 36. i. cōuertere, vel reuertere, aut quiescē nūc, vel obliuio, a Iafub vt in Iefbaam, Sobabah, cum fadi litera. i. rumor, aut obsecro, a Iafub vt in Iefbaam, Sobabah, cum fadi litera. i. rumor, aut inflatio, vel militiā in ea. Sabbah, vt in soba primo, & bah in ea. Soboch, scribe Sobach. Sobochai, als Sobochai, scribe libbechai. 2. Re. 11. d. i. Par. 11. f. & 27. b. i. denitates meæ. Ief. 9. Succidēs in siba beche. i. dēlitatib? sal? Iob. 8. Radices ei? Iefubbachui. denfabitur Sochar in Saber. Sochoh, als Zochō. Sed prius est rectū Icho. 15. f. pri. Para. 4. c. & 17. a. & 2. Para. 28. c. i. ramus eius. Iudic. 9. Præcidit vnusquisq. fochoh. i. ramum suū. Sochoth, als Sochoth, scribe Succoth. Gene. 33. d. Nu. 33. a. id est, tabernacula. Gene. 33. Et appellauit nomen loci illius succoth. i. tabernacula. Sochoth benoth, scribe Succoth benoth. 4. Reg. 17. i. tabernacula fillarū, ex succoth, vt in Sochoth & benoth. Gene. 6. Vidētēs filij dei benoth. i. filias hominū. Sodi. Nu. 13. a. i. secretum meum, consilium meum, societas mea, a fod Prou. 10. Reuelat fodi. secretū. Irm. 15. Nom fodi in fodi. cōsilio, vel societate, aut congregatio ludentium. Sodoma, scribe Sedom. Gene. 10. & 19. a. & dicitur quasi Sodam. i. secretum aut consiliū eorum, a fad vt in Sodi, vel quasi fadam, id est, neruus eorum, aut cōpes eorum, a fad. Iob. 13. Posuisti in fad. i. neruo pedē meū. Soem, scribe Sohem pri. Par. 24. d. i. onyx, onychinus. Ge. 2. Lapis hassolham. i. onychinus. Sohām in Thaneos. Sohar in Secor. Solemoth in Selemith, & Selomoth. Somer. 4. Re. 12. d. i. Par. 7. g. i. custodiens, custos. Iefah. 56. Some. id est, custodiens sabbatum, Nech. 3. Sumer id est, custos portæ. Sumer, scribe Seme. 3. Re. 16. e. i. Paralip. 7. d. id est, custodia, vigilia a famar vt in Samaria, vel Sæx Pfal. 74. Veruntamen semareha id est, Sæxes eius non sunt exinanitæ. Somoria, als Somoria, scribe Semariah. 2. Par. 11. g. vt in Samaria. Sooria, scribe Sechariah. 1. Pera. 8. c. id est, denigravit, aut obfuscauit dominus, aut denigratio, vel obfuscatio domini, aut aurora domini, vel inquisitio matutina domini, ex Sæchar vt in Alchur, & Saaram, & Iah vt in Abiah. Sophach in Sapha. Sophei primo Paralipome. 6. b. id est, speculatores mei, obtegentes me, expectantes me, in Sophim. Sopher. Numeri. 32. g. id est, contherens, aut contritio, a Iuph. Gene. 3. Iesuphecha id est, conteret tibi caput, vel obscurans, abscondens, eleuans, vt in Sapham, vel abscondio, obscuritas, eleuatio. Sopher. Iob. 2. d. id est, mane surgens, aut matutina surrectio, a Saphar. Iudic. 7. Vaispor, id est, mane surrexit de monte. Sopher. pri. Paralipome. 6. c. id est, scriba quartū Regum. 19. Et Sebnahastopher id est scriba,

Vel numerans narrans, scribens, a Saphar. Sophereth. Hez. 2. c. Neche. 7. e. id est, numerans, narrans, scribens participium fœmineum, a Saphar, vt in Sopher, quod est masculinum participium. Sopher. i. Regum. 1. a. id est, speculantes speculatores, obtegentes expectantes, a Saphah vt in Sophei pri. Regum. 4. Et vides rūt haloophum id est, speculatores. Sophonias, scribe Sephani. 4. Regum. 23. e. Sepha. i. a. id est, abscondit dominus, aut absconditio domini, ex Saphan, Psalmo. 118. In corde meo Saphanhi id est, abscondi eloquia tua & Iah vt in Abiah. Sor. vel Seri. Vtrumq. enim inuenitur. 1. Paralipome. 23. a. id est, resina, & 37. Et feri id est, resina, pel theraeam. Sorech, als Soreth. Sed prius est rectum. Iudicium. 16. a. Iefah. 5. a. Et plantauit vineam forec, id est, electam, aut optimam, cuius vuae non habent acinum, siue granum, teste Rabbi auenghath, & sin in hac dictione habet punctum in sinistro cornu. Quando vero habet in dextero, significat sibilians. Sorbah in Sora. Solipater secundo. Macca. 12. c. Ad Roma. 16. d. Græcum est id est saluans patrem a dō, id est saluo, & nō ē id est, pater. Softenes, pri. ad Corintio. 1. a. Græce dicitur saluans patrem, ex sozo saluo, & sōēō potentia robor. Sotras saluans patrem, ex sozo saluo, & sōēō potentia robor. Sotras saluo, & sōēō exercitus. Spartatæ pri. Macca. 16. a. Sparta vrbe appellata, quæ a iuncti genere, quo abundabat locus in quo constructa dicit appellata est, sōēō em est iuncus, Staburzannai, scribe Satharboznai, id est, occultatio contemptorum meorum, ex Sathar, & buz, vt in Achastrai, & buzites, & hetur Hezr. 3. a. Stachus, ad Roma. 16. b. scribe Stachys, cuius accusatiuus est Stachim, & non stachium, & potest interpretari spica sōēō enim Græcis est spica. Stephan. 1. ad Corn. 1. c. id est, corona. Stephanus. Act. 16. b. id est, corona a sōēō quod Græcis est corona, & sōēō, corona. Stoiici. Act. 17. d. id est, porticarij, id est, in porticu commorantes, sōēō enim Græcis est porticus, Sua scribe Sicha, vt in Sia. Sua. 4. Regum. 17. a. scribe So, id est, velamen, aut velare vel velando, a Iafah, Exo. 34. Et posuit masueh id est velamen super faciem, & sic aleph est vice he. Sua, scribe Suchah, pri. Para. 9. b. id est, fouea Irm. 18. foderunt suchah, id est, foueam, & haec est ppria interpretatio. Suaa, scribe Suah, pri. Para. 7. g. interpretatur vt in Abifuah, & Sue. Suel, scribe Suhali. Para. 7. g. i. vulpis. Neche. 4. Si ascēderit suhal, id est, vulpis. Suar, scribe Suhar. Nume. 11. a. Interpretatur vt segor. Suba scribe Sobah, vt in Sobah pri. Subah, pri. Paralipome. 24. c. id est, reuertere deus, reuertēte deus, ex Sub, & el vt in Iafub, & Abiel. Subal, pri. Paralipome. 4. a. lege Sobal. Subuel, scribe Subuel, pri. Paralip. 23. b. & 26. c. id est, conuersio, aut reuersio, vel ges dei, ex sub vt in Iafub, & el vt in Abiel, vel dicitur, quasi seboel. Nam Iurech pro cholem sepe sacris ponit in literis, vt Semuel, & sic interpretari potest coherlio, aut reuersio, aut requies eius deus, vel cōuertere, aut reuertere, vel quiescē deus. Sebuel, pri. Par. 25. b. scribe Semuel. Sue, scribe Suach cum famech, & cheth literis pri. Pa. 7. g. Iefah. 5. Et facta sunt morticina eorū sicut suchah. i. stercus Sue, als Suaa, vt in Suaa. Gene. 38. a. Sue, scribe Suach cum sin, & cheth. Gene. 23. a. i. inclinare, incuruare, aut inclinatio, incuruatio, vt in Ifoaia. Vel loqui, narrare, orare, meditari. Gene. 24. L. asuach. i. ad meditandū in agro, vel ad orandū. Sue scribe Sua. pri. Pa. 2. f. id est, vanitas, frustra, mendaciū, a Iafah. Iob. 7. habui mentes. Sau. i. vanitatis. i. vanos, vel mendacij. i. mendaces. Suham scribe Sucham Num. 26. e. i. fouea eorum, aut inclinatio, vel incuruatio, aut locutio, vel oratio, aut meditatio eorū a Iafah vt in Sua, & Sue tertio. Su, als Sutes. scribe Suchi, aut Suchites. Iob. 2. d. id est, fouea mea, inclinatio, vel incuruatio mea, locutio, aut meditatio mea, vel oratio mea dominus vt in Suham. Sunan, als Sunem, & hoc rectum. Icho. 19. b. pri. Regum. 28. a. i. Mutans, alterās, aut iterans eos, a Sanah vt in Sunan, vel odio habens eos, a Sana cum aleph in fine, vt in Carfena. Sunamitis, Hebraice Sunamith. 3. Regū. 1. a. i. Mutabilis, alterabilis, iterabilis, odibilis, vt in Sunam. Vel mutatio, alteratio, aut iteratio, vel odium mortis, ex Sana, & mith, a maueth, vt in Chafarmaueth, & Achimoth. Sunamith. Cā 6. d. & 17. a. scribe Sulamith, i. pacifica, perfecta, retribuens, a Sali vt in Salem & Sulamith, siue Sulamitis proprie dicitur quæ habet

id est, Ierusalaim hoc est Ierusalamis.

Sunem in Sunam. Suni. Gene. 46. b. & Nume. 26. b. interpretatur vt Sunamis, vel mutatio, aut alteratio aut iteratio mea, aut odium meum, vt in Sunam. Suph. pri. Regum. 1. a. & 5. a. pri. Paralipome. 6. c. id est fauus. Prouerbio. 16. Sicut suph id est fauum mellis, composita verba, vel inundatio, aut inundare. Thre. 3. Saphu, id est, inunda uerunt aque super caput meum.

Supham cum sin litera. Nume. 26. c. id est, contritio, vel obscuratio, aut eleuatio eorum, vt in Sophan. Sur cum Samech litera, aliàs Sehri. 4. Regum. 11. b. Sed prius est rectum, & interpretatur vt in Elafur.

Sur cum sin litera Gene. 16. b. & 19. & 25. pri. Regum. 15. b. & 2. Regum. 27. c. interpretatur vt in Abifur. Sur cum fadi litera. Nume. 25. in sine. & 32. a. Ieho. 13. c. 1. Paralipome. 8. c. interpretatur vt in Bethfur. Suri. 3. Regum. 4. scribe Ari. id est, Leo vt in Ari & Ariel. Suriel cum fadi litera. Nume. 3. c. id est, petra mea, vel fortitudo mea deus, aut deus, meus deus, ex furi a fur vt in Bethfur. Pfalmo. 17. Deus meus furi, id est, fortitudo, aut petra mea. Et iterum, benedictus furi, id est, deus. Vel oblide angustis, aut afflictio nibus affice deus. Iefah. 11. Suri. i. oblide Mede, & est imperacium formeum, id est, deus vt in Abiel. Suri saddai. Nume. 1. a. a. petra mea, aut fortitudo mea, vel deus. meus oipotens ex furi, & saddai vt in Suriel, & Hamifaddai. Sufa. scribe Sausa. pri. Para. 18. d. id est, gaudium à sulcū lū qd est gaudere vt in Artaxerxes, vel uanitas, aut mediocri eleuatio, aut assumptio, ex Sau à Sauah, vt in Sue. 4. & falcū alesh, à nala vt in Mala, & Hama. Sufa, al. Sulfis al. Sulan, & hoc rectū. Neche. 1. a. Ester. 1. a. quasi Sofan id est, lilium. 3. Reg. 7. Opere Sofan. lilij. Pfalmo. 59. i. titulo pro sulan lilio. Sufanna. Dani. 13. a. lilium. Canti. 2. Sicut sofanna. lilij inter spinas. Sufi. Nume. 13. a. equus meus, à fus vt in Chafar fulm. Sufis in Sufa. Suthala, scribe Suttelach. Nume. 26. d. 1. Para. 7. d. i. missus, aut dimissus, à salach vt in Sale, & sic thau mediū non est sustantialis litera, vt multis alijs uisum. Vel potus humidus, aut positio humiditatis, & sic deducitur à sathah, quod est potare, bibere, vt in Vasthi, vel à suth, quod est ponere, vt in Seth, & Lach, quod est humidus, aut humiditas, vt in Casuim.

De nominibus incipientibus a litera T.

Circa nomina incipientia à T. est notandum quod tau facit, & nostrum, in principio nominum, & quoties habet punctū daghes. Sed quando est cum raphesh, scribitur cum th vt theth litera, quae est sicut ē th apud Græcos. Vnde non mireris lector si eandem literam inuenieris scribi nunc per t, nunc per th.

Taanath, aliàs Thanat. Sed prius est rectum. Ieho. 16. c. id est, ficus à te enah. Iudicum. 9. Dixeruntque ligna ad teenah id est, ficum.

Taareah, aliàs Thara. Sed prius est rectum. pri. Paralipome. 8. d. id est, cubiculū siue thalamus socij, aut amici, ex ta quod est thamus. Ieze. 41. Et ta, id est, thalamus calamo vno, & reahamicus. 2. Regum. 13. Ammon autem erat reah, id est, amicus.

Tabor, aliàs Thabor. Sed prius est rectum. Iehosue. 19. a. Pfalmo. 88. Hofe. 5. a. id est, mundabit, purificabit, aut mundabit, purificabit. Habet enim formam futuri foeminei, & masculiei, à barar inftar, talob à Sabab, quod est circuibit, & circuibis. Vel tau est constrictiuum nominis, id est, mundicies, puritas, à barar praedicta, Caldaicē contritio, contractio, à tebar quod est conterere, constringere Targhum. Exodi. 9. Et omne lignum agri tebar, id est, contriuit, siue confregit. Vel thalamus aut cubiculum cisternae, aut sepulchri, vel carceris, ex ta deficiente aleph, vt in Taareah, & bor, quod tria significat praedicta. Exodi. 21. Si aperuerit vir bor, id est, cisternam. Irmeiah. 37. Ingressus est Irmeiah in domum bor. id est, carceris, Ieze. 41. Cum descendebat in bor, id est, sepulchrum.

Tachan, aliàs Thaan, Sed prius est rectum. pri. Paralipome. 7. e. id est, precatur, misericors, gratosus aut precatio, misericordia, graditas, donatio à chanan, vt in chanan, vnde & techinnah de precatio.

Tachas, aliàs Thaas, Sed prius est rectum Genesis. 22. id est, hya-

cinthinus, aut taxus. Nume. 24. Vclamē pellis raccas, id est, hyacinthinæ secundum Diuum Hieronymum, vel taxae.

Tachath, aliàs Thaath. Sed prius est rectum Numeri. 33. d. pri. Paralipome. 6. c. & 7. d. id est sub, subter pro vice, loco. Genesis. 1. Diuisit aquas, quae erant tachath id est, sub firmamento & 4. E. posuit michi semen alterum tachath, id est, pro vel loco Hebel. Tadmon in Palmira.

Tachpene, aliàs Thapnes, aliàs Thapnis. Sed primum est rectum 3. Regum. 11. c. id est, occultatio fugae, vel signi, aut uenii, à chaphah, vt in Hoppha & nes à nus, vel alas vt in Thanas, & Nitau.

Tahanach, aliàs Thane, aliàs Thanach, aliàs Thathanau, aliàs Thenach, aliàs Canath. Sed primum est rectum Iehosue. 12. e. & 17. c. Iudicum. 15. c. 3. Regum. 4. b. pri. Paralipome. 2. c. & 7. f. id est, affliget te, humiliabit te, respondebit tibi, exaudiet te, testificabitur tibi, canet tibi, vel afflictio tua, humiliatio tua, & cab hanah cū hain vt in Hanah.

Talmal, aliàs Tholmai, aliàs Tolmai. Sed primum est rectum. Numeri. 13. c. Ieho. 15. c. 2. Regum. 3. a. id est, sulci mei à Talem Hofe. 10. Super omnes talme, id est, sulcos agri.

Tamach aliàs Thema. Sed prius est rectum. Hez. 2. c. Neche. 7. e. id est, delebit, aut deletio, à Machah vt in Maath, Tamar, aliàs Thamar. Sed prius est rectum. Genesis. 38. a. 2. secundi Regum 13. a. id est, Palma. Pfalmo. 91. Iustus vt Tamar id est, palma florebit Tamor in Palmira. Tamuz in Adonides. Tanchumeth, aliàs Tanameth, aliàs Thanameth. Sed primum est rectum. 4. Regum. 25. f. Irmeiah. 40. c. id est, consolatio, poenitentia, à nacham vt in Naham, & Nahum. Tappuah, aliàs Thaphua. Sed prius est rectum. Ieho. 12. e. & 15. e. & 17. b. id est, malus arbor, & malum pomum. Canticorum. 2. Sicut tappuah id est, malus inter ligna syluarum. Tarach, aliàs Thare. Sed prius est rectum Numeri. 33. d. id est, resspirabit, aut respirabis, vel respiratio, refrigeratio, à rauach. 1. Regum. 16. Verauach id est respirabat Saul, vel odorabis, aut odorabit, vel odoramentum, à reach. 1. Regum. 26. Iarach id est, odor retur sacrificium. Tarelah, aliàs Tharela. Sed prius est rectum. Ieho. 18. d. id est exploratio, vel inuestigatio iuramenti, vel maledictionis, aut quercus, vel ilicis, à tur, & elah. vt in Tirhach, & Asarel, & Iedaba.

Tarsis aliàs Tharsis. Sed prius est rectum. Genesis. 10. a. Ester. 1. c. Iefaz. c. Tarsis inquit Diuus Hieronymus in epistola ad Marcellam Aquila Chrysolitum. Symmachus hyacinthinum interpretatur. Est etiam Indiae regio, & ita etiam ipsum mare quod caeruleum sit, & saepe solis radiis percussum colorem supradictorum lapidum trahat, à colore nomen accepit. Vnde idem diuus Hierony. multis modis interpretatur hanc dictionem, Canticorum. 5. plene Tarsis id est hyacinthis. Iefah. 23. Vitulæ nauis tarsis id est, maris. Ieze. 27. Tarsis id est Carthaginenses ne gociatores tui. Danie. 10. Corpus eius sicut Tarsis. 1. Chrysolitum. Et in commen. Iefah. & Ionæ interpretatur contemplatio, aut exploratio gaudij ex tur, & fas vt in Tirhach, & Artaxerxes. Tarsus, aliàs Tharsus. Sed prius est rectum. Actuum. 9. e. & 22. a. Græce enim scribitur τάρσις Tarsos id est Tarsus, & interpretari potest vt Tarsis. Græcis uero est planta, siue latitudo pedis. Et hinc dicitur Tarsensis, & Tarsensis. 2. Macca. 4. e. & Tarfas. 2. Macca. 3. a. Tartac, aliàs Thacam, aliàs Thartham. Sed primum est rectum. 4. Regum. 17. f. id est, vinciet, ligabit, à rathac. Nanchum. 3. Opumates eius ruttecu id est vincit, vel ligati sunt.

Tartan, aliàs Tharhan. Sed prius est rectum. 4. Regum. 18. d. Iefah. 20. a. id est, turturum dedit secundum Diuum Hieronymum in commen. Iefahiah, & sic dicitur quasi tornathan ex tor turtur, & nathan dedit. Genesis. 15. Et tor id est turturum, & nathan vt in Nathan, vel explorans, aut contemplans donum, ex tur vt in Tirhach & nathan praedicta. Vel dicitur quasi torathan id est, lex earum à torah quod est lex. Vel quasi tarten quod Chaldaicis est duo.

Tau. Ieze. 9. b. id est signum. Vnde eodem capi. dicitur Vebithuitha tan, id est, signa tau, id est signum. Tau in Tohu.

Tebes, aliàs Thebes. Sed prius est rectum. Iudicū. 9. c. id est, byssinus à bus in Befat, vel ouatus. i. instar oui factus, vt in Befat, vel corno-

lus, aut

fus, aut humectatio vt in Boses.

Techel aliàs Tharel. Sed prius est rectum. Daniel. 5. g. i. appende, pondera, aut appensio, pōderatio vnde ibidem dicitur techilta, id est appensus es in satera.

Techinnah, id est, deprecatio à chanā vt in Tachā. Tecoah, aliàs Thecue. Sed prius est rectum. P. 2. d. & 4. a. Irms. i. figure, suspēde re, buccinare, aut fige, suspende buccina. Habet enim formam tam infinitiui, quam imperatiui, à tacah primi. Re. 13. Saul Tacah, id est, buccinauit, & 31. Tachu, id est, suspendere in muro. Iudicum. 7. lithcoah, id est, ad buccinandum. Vel nominaliter fixio, suspensio, buccinatio: huius plurale gēntile est tecohim, id est, recohitae. Nume. 1. 3. f. & singulare Tecohi, id est recohites. 2. Regum. 23. d. & 4. a. & foemininum Tecohith, id est, recohitis. 2. Regum. 4. a. Et Tecuhah. 2. Regum 14. a. i. suspensa & c. Telasar, aliàs Thelassar. 4. Regum. 19. c. i. tumulus, vel suspensio ligantis, aut vinculi ex tel tumulus, vt in Telmelach, vel talah suspendere, vt in Iethela, & afar vincire, ligare vt in Elarchadon. Vel suspensio recedentis, aut declinantis. à talah praedicta, & far, à fur, vt in Elasar. Telcharfa, aliàs Thelcharfa. Sed prius est rectum. Hez. 2. c. i. Tumulus fabricatus, aut aratus, vel sculptus vel syluae. ex tel vt in Telmelach, & charfa, vt in Charfa Targhum pro iahar. i. sylua habet charfa. Telmelach, aliàs Thelmal. Sed prius est rectum. Hez. 2. c. id est, tumulus salis, ex tel, & melach. Deute. 13. Vt sit tel, id est, tumulus sempiternus. Leuiti. 2. Oblationem sacritij cui Bamelach timlach, id est, fale salies. Tema cum aleph in fine, aliàs Theman, aliàs Themam. Sed primum est rectum. Gene. 25. b. Iob. 6. c. Irme. 25. e. i. admiratio à Tamah vt in Iethma, vel aultralis à Tamani. Iefah. 21. Qui habitatis terram Tema, id est, Austri. Tema aliàs Theman. Gene. 36. d. Irme. 49. a. i. Auster Canti. 4. Venui Temani. Auster & hinc dicitur Temani. i. Temanites. Ge. 36. d. & Iob. 2. d. i. auster aut Auster meus, & Temni primi Paralipome. 4. a. id est quod Temani. Teraphim, aliàs Therafim. Iudicum. 17. c. Hofe. 3. b. id est, idola, simulacra, figuræ quibus videntur futura secundum Rabi Dauid. Gene. 31. Furax ait Rachel Teraphim, id est idola patris sui primi. Regum. 19. Tullit autem Michal Teraphim, id est, figuræ Zechari. 10. Teraphim, id est, simulachra locuta sunt inutile. Terentius ad Roma. 16. scribe Tertius: Græce enim scribitur τέρσιος id est tertius, & ita legit Ambrosius, & Theophylactus. Teres, aliàs Thares. Sed prius est rectum. Ester. 2. d. id est, hereditas, paupertas, expulsiō à faras vt in Cyrus. Thaan. Thaas, Thaath in Tacham, Tachas, Tachath. Thabeen in Thebach. Thabaoth, aliàs Thebaoth, aliàs Thebaoth, aliàs Thebboath. Sed primum est rectum. Hez. 2. c. Neche. 7. e. i. circuli. Exo. 25. Fundesque quatuor Thabaoth. i. circulos, vel anulos. Thabath, aliàs Thebath. Sed prius est rectum. Iudicum. 7. f. id est, bonitas, pulchritudo à Thob vt in Thabal. Thabal, aliàs Thabeel. Sed prius est rectum. Iefahiah. 7. b. id est, bonus non, aut beneficium non, ex Thab à Thob, vt in Achitob, & aliquid est non nequaquam, ne, vnde, & Bonus ne interpretari potest. Thabal aliàs Thabeel. Sed prius est rectum. Hez. 2. c. quarto b. id est, bonus deus, aut fortis, vel bonitas dei, aut beneficium deus, vel fortis, ex Thab, & el, vt in Achitob, & Abiel. Thabita scribe Tabitha. Actuum. 9. g. quae interpreta ta dicitur dorcas, id est, dama, vel caprea. Iudicum. 17. id est, à vi dendo. Qua ratione etiam draco dicitur. Est enim vt in quaque animal acuti visus, deductum forte nomen, à nabath quod est aspiciere, vt habes in Nabath qd saepius perdit nun, & praecipue in futuro. Genesis. 19. Ne Tabbith, id est, respicias post tergum. Quamquam sunt qui Thabiam legendum putant, id est, capream Chaldaicē. Thabitha cum. 1. Marci. 5. d. ex Græco scribendum Talitha cumi. Sic enim Græce scribitur τάλιθα κумι Talitha cumi qd est interpretatur vt eodem legitur capite, puella surge. Talitha, vel potius Thaltha ex Targhum Chaldaeo est puella, & scribitur cum theth. Thalia bisyllabum est puer, vt habes prouerb. 30. in Targhū, & Thaliatha puella. Prouerbi. 9. in Targhum, & Thaliu- tha puertia. Prouerb. 2. id est, Targhum, pro nahar, quod est puer Targhum Pfalmo. 36. habet thali. Cum autem manifeste Hebraicū à cum quod est surge. Genesis. 21. cumi, id est, surge, tolle puerum. Thabrimmon, aliàs Thabremon. Sed prius est rectum. tertio

Regum decimo quinto d. id est, bonum, vel pulchrum malogra- nau, aut bonitas, vel pulchritudo malogranat, ex Thab, & Rimmon vt in Achitob, & Remmon. Thachah, scribe hita casin Iehosue. 19. a. id est, tempus principis, ex heth, & casin, vt in Hathac primo, & casis. Thadal in Tidhal. Thadeus, scribe Thaddæus. Matthæi. 10. a. id est, corculus, id est cordis cultor, vt diuus interpretatur Hieronymus in commenta. super Marcum. Alij laudatus, vel confitens, à Iadah vt in Iuda. Vnde & todah cōfessio, laus. Thalmō, aliàs Thelmo. Sed prius est rectum. primo Paralipome non. 9. c. Hez. 2. c. Neche. 7. e. & 11. c. id est, peruersus, iniquus, aut peruersitas, iniquitas, à thalam quod Chaldaicis est per uerle, & iniquē agere, percutere, opprimere, calcumari, vt habes Iob nono & 40. & Plamo septimo & nono & decimo septimo & Iefahiah. 9. in Targhum. Alia interpretatio est quae communiter dantur nimis sunt violentiae. Thallā, scribe Lalāa. Actū. vigesimo septimo b. id est, denia prudens, Thaphath, aliàs Thapheth, sed prius est rectum tertio Regum quarto b. id est, pueritia, à thaph puer. Genesis trigesimo quarto. Et omnem thappam, id est, par uulum eorum. Thapnis in Thapenes. Thapnis Ieze. 41. trigesimo d. scribe Sohan, id est, translatio vt in Sennanim. Thaphathenches. Irme. 4. a. Ieze. trigesimo a. id est, operimentum ligni vel vellit, vt in Thapenes. Thapā, scribe Tiphach, id est, tranlibis aut tranlibit, à pascal vt in phascē. Thaphar scribe Tiphar. Irme. quinquagesimo primo. c. id est, dux. Irme. quinquagesimo primo. Numerate contra eam tiphar, id est, ducem aut principem. Tharaca, scribe Tirhacah. quarto Regum. 19. b. Iefah. trigesimo primo. b. exploratio, vel contemplatio obtulā, à tar vt Gether, & cahah vt in Caath. Tharana, scribe Tirhanah, id est exploratio, aut contemplatio castrorum ex tur, & chahan vt in Gether, & Manaim. Thabach. Genesis 22. d. aliàs Thabee. Sed prius est rectum, id est, maectatio, victimā, Thabeh. 43. Et maeta thebach id est, victimam. Iefah. 33. Sicut agnus ad thebach, id est, maectationem ducetur. Thebalia, aliàs Thabelias, Sed Prius est rectum. 1. Paralipomenon. 26. b. id est, intinxi dominus aut intinge de domine ex Thebal Leuiti. 4. Vthabal, id est, intinxi digitum, & iah vt in Abiah. Thebboeth in Seboeth. Thebath, scribe thibe hach, à thebac vt in Thebach. Theglath phalassar, scribe Tighlath pillefer. 4. Reg. 15. f. id est, captiuitatis aut resolutionis mirabilis legatio. Vel captiuitas mirabilis legationis, aut captiuitas iudicij legationis ex ghalah vel ghalal, vt in Abighah, & pille vt in Elphal, vel palaj, vt in Ophaal, & efer vt in Asarchadon. Thelassar in Telasar Thebeth Ester. 2. c. id est, bonitas, pulchritudo vt in Thab bath. Thelem Hez. 10. c. id est, peruerlitat, iniquitas, oppressio, calumnia, à thalam vt in Thalmō. Thelmala, Thelarsa, Thehomon, Thema, Theman, Themani, Themanj, quere in Thel melach, Telcharfa, Thalmō, Tema, Tamach, Temani, Theman, Temni. Theonemeth, scribe Tanchumeth. Theodos, scribe Thēōdis Theudas. Actū. 5. f. Potest interpretari, currens te da, vel fax, aut torris à thōs quod Græcis est curro, & thōs quod est fax, redā, torris. Theodotus. 2. Macca. 4. c. dicitur quasi θεοδοτίνος id est, dei datio. Theophilus, Actū. 17. d. id est, dei amicus, aut amans dei, aut gratus deo, thōs enim est deus, et thōs amicus. Theraphim in Teraphim. Therphalei, scribe Tharpa- lie. Hez. 4. b. id est, rapiens domino, à tharaph quod est rapere. Pfalmo. 7. Ne quando ithroph, id est, rapiat vt leo, vel praeda, aut cibus domini, à thereph, Numeri. 23. Donec deuoret the- repl, id est, praedam, aut cibum, Malachi. tertio. Et lit thereph, id est, cibus in domo mea. Vel folia domini. Tharpe enim Chaldaicis est folia, vt habes Genesis. 2. in Targhum. Therfa, scribe Tirfah. Numeri. 26. d. Iehosue. 15. d. & tertio Regum. 14. e. id est, suauis, vt Diuus interpretatur Hieronymus, Canticorum 6. Tirfah, id est, suauis, & decora vel voluntas, beneplacitum, perfectio, à rashah quod est velle, placere, complere, perficere, vt in Resin, Pfalmo. 50. Nec holocaustum tibi tirfah, id est, placebit, Leuitici 26. Vatteres, id est, perficiet sabbata sua. Thesbites, scribe Tisbi vel Tisbites, tertio Regum. 17. a. id est, conuersio mea, reuerfio mea, requies mea, à sub, vt in Isalub vel sel

lio aut habitatio mea, à tatab, vt in lesbaam. Thesalonica, ad Phil...

Throphimus aliàs Trophimus & hoc rectum. i. alumnus, nutritus, educatus, à τρῶφιμος, quod Græcis est nutritio, Triphena, scribe Tryph...

De nominibus incipientibus à litera, V.

VAgao, Iudith 13. a. interior, intimus aut corporeus vel elatus aut eleuatus. Ghaua enim & ghauaa, Chaldaeis est interior, intestinum. Exodi. 12. & 29. & Psalmo. 73. in Targhum...

Vau litera scribitur cum duplici vau, vel cum vau, iod & vau & eundem habet sonum & significat vincinum, quod forma vau sit instar vincini.

persona futuri ex coniugatione quæ appellatur hiphhil, à tatal, vt in Iabal, & Tubal primo & secundo, Irme 31. Et in misericordiis obilem, id est, adducere faciam eos. V coca, aliàs V chocha, scribe Chuccocah. Iehosi decimonono. c. & interpretatur, vt Chuccoc vel bisyllabum in Hue. Via in Olla. Viai. Dan. viij. a. i. i. forte, Ge. 26. Vlai. i. i. forte fuscipiam ex ea filios. Vlam. i. Paralipomenon. 7. d. & 8. d. i. vestibulum, porticus, profecto, certe, fortitudo eorum...

De nominibus incipientibus à litera, Z.

ZAbad aliàs Zabath als zabeth als Azabeth als zadab, sed primum est rectum. i. Par. 2. c. & 17. d. 2. Par. 24. c. Hez. 10. c. interpretatur dos, aut dotata, vt in Hammizabad, zabada aliàs zabadae, & hoc rectum. i. Macc. 12. d. id est, dotantes aut dotati, vt in zabad, zabadia als zebedias, scribe zebadiah trisyllabum. Para. 8. b. & 12. a. & 26. a. id est, dotauit dominus, aut dos domini, ex zebad & iah, vt in zabad & Abiah, zabbai. Hez. 10. a. id est, fluxus mei à zob, vt in Mesazabel, zabath in zabad. zabdī a iās zabdias als zebedeus, sed primum est rectum. Iehos. 7. a. i. Para. 8. b. & 12. d. Nech. 12. c. id est, dotatus aut dos mea vel dota femineum imperituum, à zabad memorato. zabdias in zebadia & zabdī, zabdī. i. Paralipo. 27. a. Nech. 12. c. id est, dotauit deus aut dos mea deus, ex zabad predicto & el, vt in Abiel, zabebed, zabeth in zabad. zebedi as in zabadia, zabina, scribe zebina. Hez. 10. d. id est, fluxus meus nūc ex zab, vt in Mosazabel, & na, vt in Olanna & Adina. Vel venditio, aut emptio, Chaldaice à zeban, Gene. 25. & 31. & 33. in Targhū, zebud aliàs Sabud, scribe zabud. 2. Regum. 4. a. id est, dotatus à zabad memorato. zabulun, Gene. 30. c. scribe zebulun, id est, habitaculum à zabal. Gene. 30. Hac vice izbelei, id est, habitauit mecum vir meus & vocauit nomē eius zebulū. Aliæ interpretationes sunt extortæ, zebur in zachur, zachai, Nech. 3. e. lege zabbai, vt in zabbai, zachai, scribe zachai. Hez. 2. a. id est, puri mei aut mūdi mei aut puritates vel munditiæ meæ, à zachah, Exodi. 30. Et Thus zachah, id est, purum vel mundū, Chaldaice iustī mei aut iustitiæ meæ zacharias, scribe zecharia trisyllabum, id est, recordatus est dominus vel domini, aut recordare domine, aut memoria, vel commemoratio domini, à Zachar, vt in Zachur & Zechri & iah, vt in Abiah. Zachar, scribe Zecher. 1. Paralipomenon. 8. c. id est, alic...

natio. Vnde nechar alienigena, Exo. 12. Nechar, id est, alienigena non comeder ex eo, zachæus, Luca. 19. a. id est, purus, mundus, iustus, vt in zachai. Zachur aliàs zechur alias Sachur als zebur, sed primum est rectum. i. Paralipomenon. 3. d. & 24. d. & 25. a. Numeri. 13. a. Hez. 8. b. Neche. 3. a. id est, recordatus participium. Psalmo. 112. zachur, id est, recordatus quod puluis iustum, zaia d. i. Paralipomenon. 7. d. & i. scribe zabad.

Zadoc, quarto Regum decimo quinto, g. scribe Sadoc. Zain, id est, fornicatio, Chaldaice arma, zaham in zoon, zahauā in zeuan, zamma aliàs zama aliàs Imna, scribe zimmah, primo Paralipomenon. 6. b. secundo, Paralipomenon. decimonono. c. id est, cogitatio mala, abominatio, opus malum, turpitudine, à zama, Leuiti. 1. d. zimo octauo zimmah, id est, abominatio est zama-bran, aliàs zamran, scribe zimran, Genesis. vigesimo quinto. a. id est, cantor, aut cantus, à zamar, Psal. 97. & voce zamrah, id est, cantus, zambri, scribe zamri, Nume. vigesimo quinto. c. 3. Regum. decimo sexto. d. id est, cantor meus, aut cantus meus, vt in zambrati, zambri, scribe zimri, Regum. 16. c. 1. Paralipomenon. 8. d. interpretatur vt zamri. Nech. 3. a. scribe Imri, dic, vel sermo meus ab amar vt in Eimoræus zamri. i. Paralipomenon. 11. g. scribe Sumbri, vt in zamri, zamira. i. Paralipomenon. 7. d. scribe zemirah, id est, cantus, cantio, furculus, propago, Iefah. vigesimo quarto. a. finibus terræ, zemirothi, cantus, & 15. zemir, i. propaginem fortilium, zamri in zambru, zamuzim in zotim, zanoa, aliàs zanoa, als Azone, scribe zanoach, Iehos. 15. c. i. Paralipomenon. 4. c. i. repellere, aut repelle, vel longare abominari, & c. Habet formam infinitiui, & imperatiui, à zanach Thre. z. zanach, i. repulit, vel abominatus est dominus altar suum. zaph, scribe Saph. Est enim cum famech. 2. Regum. 21. d. id est, peluis. Exodi. 12. Tingite in sanguine, qui est in saph, i. pelui, & limen, Iudicum. 9. Manus eius super saph, id est, limen, zara, als zaram, als Sara, scribe zerach, Genesis. trigentesimo sexto. b. & trigentesimo octauo. g. Iehos. 7. a. i. Paralipomenon. 4. d. 2. Par. decimo quarto. c. id est, ortus, à zarach, quod oriri, vt in Iezerites, zarad, aliàs zareth, scribe zared, Numeri. vigesimo primo. c. Deuteronomio. 2. c. id est, coriū, Iorica, putatio, iunctio, Chaldaice, vt habes in Haruch, zarata aliàs zeratas, Hez. 6. a. scribe zerahiah quadrisyllabum, id est, corona fuit, aut dispersio fuit, à zer, Exodi. vigesimo quinto. Faciesque supra zer, id est, corona, vel à zarah. Numeri. decimo sexto. zerah, id est, dispersio, & haiah, id est, fuit, zaraias, als zaree, scribe zarahiah trisyllabum. Para. 6. a. & b. Hez. 8. a. id est, ortus est dominus vel ortus domini, à zarach & iah, vt in Iezerites & Abiah. Zarai in zarei zarai, Hez. 10. d. scribe Sarai, vt in zeraias. i. Paralipomenon. 4. d. scribe Seraiah trisyllabum, vt in Saraia, zarma in Sarina, zare scribe zarah, vt in zara, zared in zarad, zaree in zeraias primo, zaree. 4. Regum. vigesimo quinto. scribe Ca'each vt in Caree, Zarei, als zarai, als zareites, scribe zarchi aut zarchita. i. Paralipomenon. 27. b. id est, ortus aut ortus meus, à zarach, vt in Iezerites, zares; scribe zeres, id est, extranea paupertas vel hereditas aut expulsiō, à zar & iaras, vt in Cyrus, zareth in zarad. Sarias, scribe zarahiah, vt in zaraia, i. zarias, scribe Seraiah. i. Paralipomenon. 8. vt in zaraia, sicut do. zaham, als zetham & hoc rectum. i. Paralipomenon. vigesimotertio a & vigesimo sexto. c. id est, oliua aut olea eorum à zaith vt in Barzai. Zeh, scribe zeeb, Iudicum. e. Psalmo. 82. i. lupus, Gene. 4. 9. Biniamin zeeb, id est, lupus rapax.

Zebad in zabad. zebedæus in zabda, zebedia in zabadia, zebec scribe zebach, Iudicum. 8. b. Psal. xxxij. i. sacrificium, Exodi. xij. zebach, id est, sacrificium dñi est, zebida, scribe zebudah. 4. Regum. vigesimotertio. g. i. dotata à zabad superius memorato, zebina in zabina, zebudah in zebida, zebul, Iudicum. 9. d. id est, habitaculum habitatio, Iefah. 63. Vide de zebul, id est, habitaculo sancto. zebulun in zabilun.

Zecharia in zacharias, zechri, als Iechris scribe zichri. Exodi. 6. c. id est, memoria mea, memoriale meum, Exo. 3. zechri, i. memoriale meum. zechur ta zachur, zelpha, Gene. 30. b. scribe zilphah, i. effundit, sicut, aut effusio stillano à zaph, q. Chaldaice est effundere

re, stillare, Iob. 20. & 29 in Targhum. Zelotes Græcum est. i. emulato-
tor. zemira in zamirah. zena Græcè { ius id est, viuens aut Iouialis.
Græcè enim Iuppiter dicitur { ius Zen & in genituo facit { ius Zenos.
zerach in zara. zerubabel in zorobabel. zetham in zatham. zethan,
aliàs Iothan scribe zethan, in primo Paral. 7. c. interpretatur vt za-
tham. zethar, scribe, Sethar, Ester. 1. c. id est, occultatio, à fathar, mu-
tatione sin in famech, vt in Achastari. Vel qui explorauit, inuestiga-
uit, cōtēptat? est ex se, qd? est qui, & tur qd? habes in Tharraca. zethu
scribe zathu, i. oliuetū. zauā. scribe zahauan. Genes. 36. c. i. dispersus,
aut dispersens, vel dispersiones, à zuah. Deut. 12. Et is in zahauah,
id est dispersionem aut cōmōtionem, vt in zie. zie scribe ziah. 1. Pa-
ral. 5. d. i. cōmōtio. Ester. 5. Et non zah, id est, mouet se ab eo. Eccl. 12. in die qua
Iazuhu id est, mouebunt se custodes liminis. ziph, als
Ciph, als Elai ph, sed primum est rectum, Ieho. 15. g. 1. Reg. 23. c. 1. Pa-
ral. 26. & 4. c. Chaldæis est stilus. Exo. 32. in Targhum, & mutuans
aut mutuoatio à zaph, quod Chaldæis est mutuoare, Psa. 108. & Pro-
uerbior. 22. in Tar. vel falsus aut fallitas ab eodem verbo. ziphah. 1.
Paral. 4. c. interpretatur vt ziph. ziphæi, Hebraicè ziphim. 1. Paral.
23. c. Idem quod ziph, numero tamen multitudinis. ziphethelom,
scribe ziphuarhelom, Ieho. 15. d. Sunt qui purant duo esse nomina
ziph, de quo dictum est, & thel, vt in Thelem. ziphrona, als Ebrico
na. Nu. 34. b. scribe ziphronah, hoc est, ad ziphron, & potest interp-
tari mutuoata vel falsificata, laudatio, ex ziph & ranan, vt in ziph &
Rinnazio, scribe ziu monasyllabum. 3. Reg. 6. id est, mensis Aprilis
ab apparitione florum sic appellatus. Et potest interpretari splen-
dor. Nam Psa. 17. pronoghah, quod est splendor, Targhum zin, et
Exo. 34. eo quod multus esset ziu. i. splendor zizaz. 1. Paral. 23. b. Dicit
à ziz, quod. D. Hiero. Iesah. 66. omnimoda transfudit. Et delectabi-
litas, aut delectus affluens ab ziz. i. omnimoda gloria eius. Targhum
desiderabili. Et Psa. 119. Et ziz. i. pulchritudo agri mecum est, vt
LXX. transfulerunt. E. verò Hieronymus vniuertitas, & 49. Et ziz
id est, singularis, ferus, & c. Hieronymus, & bestie agri. Rabbi Abra-
ham, auis, Rabbi Selomoh reptile. Alij, teste Rabbi Daud, omnib?

bestiis agri nomen putant esse commune. Et eodē modo interpre-
tari possunt Ziza cum aleph in sine. 1. Paral. 4. & Zaza. 1. Paral. 2. e.
Quancūq; nostri codices habent ziza. 1. Paral. 23. d. scribe xenia, fornicatio
à zanah. Iudic. 18. Vattiznehi. & fornicata est vxor eius, vel or-
namentum. Nam Exod. 23. pro hedio, ornamentum eius. Targhū
habet zeneh, vel specialitas. Nam Gen. 1. pro min, quod est species.
Targhum habet zen. zie in ziah. zizamol. scribe Sissenai. 1. Paral. 2. e. i.
Tinea aquarū mearum, ex fas. Ieli. Deuorabit eos fas. i. tinea & mai
à maim, vt in Abelmaim. Chaldæicè cociratas meæ. zizara, Hez. 2.
c. in Sefere. Sizara, scribe Sithra, Nech. 7. c. i. occultatio, absconsio, à
fathar, vt in Ester, vel persuasionem, aut incitationem videns, à sith,
Deut. 13. Quum Iesithca. i. persuaserit tibi, aut incitauerit te, & ra
à raah, vt in Hara. zocheleth in zoeth. 3. Reg. 1. b. zo. heth in zoeth.
Socho, scribe Socho. 1. Paral. 4. c. in Socho. zoeth, scribe zocheleth,
3. Reg. 1. b. i. serpens, aut repens. Habet enim formam participij for-
minci, à zachal, Deuter. 32. Cum furore zochele. i. serpentium super
terram. Mich. 7. Sicut zochele. i. reptilia terræ, zoeth, scri-
ba zochele. 1. Paral. 4. d. id est, separas, aut separatio, à zacha, Exod.
28. Et non izzach, id est, separabitur rationale, ab ephod. Vel vt in
Benzoeth, zomim. scribe zanzummim, Deuter. 2. b. i. cogitationes,
abominaciones, mala opera, turpia, à zamam vt in zemma. Chaldæi-
cè est musicum instrumentum. zonoa in zanoæ, zoom scribe zaham
2. Paral. 12. c. i. abomina? est, aut abominatio, Iob. 33. Vezihama-
tu. i. abominabilis fit ei in vita sua panis. zorma in Sarma. zoroba-
bel, 1. Paralipomenon. 3. Hez. 2. a. D. Hieronymus, in commentarijs
Chagghi interpretatur quasi zurabbabel. id est iste magister in
Babel, ex zu. i. iste & rab magister. Vel dispergit confusioem, aut
dispergio confusioem, aut dispergio eius confusio, à zarah, & Babel,
vt zaraia, & Babel. Vel expressio, aut calcatio, vel ventilatio, aut a-
lienatio confusioem, à zur. zuzim. Gene. 14. a. id est, pulchri, deside-
rabiles, vel feri, aut beluini effecti, à zaz in ziza primo, zuz etiam
assumpto mem facit mezuzah. i. postis, & limen. Vnde zuzim in li-
mine prostrati, aut postibus innixi interpretari potest.

Finis Libri interpretationum nominum Hebraicorum, Arabico-
rum, Græcorumq; ueteris ac noui instrumenti, au-
tore Sante Pagnino Lucensi conciona-
tore Apostolico.

ERRATA TOTIVS OPERIS,
tam Veteris, quàm Noui Instrumenti, necubi lector nostrum
officium desideret, hic in calce adiecimus.

Folio. 1. col. 1. linea. 12. ab aquis quæ erant. col. 2. in margine. irrorabat. Folio. 2. col. 3. linea. 39. percussam. Fol. 3. col. 1.
linea. 25. Agite. Linea. 34. genuit. Linea. 41. pelzech. Linea. 44. annos. Fo. 4. col. 1. linea. 43. uxoris. & co.
3. in fi. Sobar. Fo. 5. col. 3. li. 21. Terra quadringentorum. Fo. 9. col. 1. li. 14. dixit ei deus. & col. 2. li. 7. ca. 17. Et se-
cit ei tunicam &c. Fo. 11. li. 49. uobis. lin. 59. minor nobiscum. & c. 45. lin. 5. pomus parboh. Fo. 12. col. 3. in. 2. addi-
tione. uiolentie. & li. 46. agro ab Hephron. Fo. 16. col. 3. li. 17. poteram in Choreb. & col. 2. li. 9. audi uocem.
Fol. 19. lin. ultima. c. 30. ad odorandum. Fo. 23. col. 1. lin. ulti. ut alter. & cap. 10. lin. 14. ne nudetis. Fol. 25. col. 2. in margi.
stratum. Fo. 29. col. 1. lin. 21. Viri. Viri uir. & lin. 27. tribum. Fol. 31. col. 1. in margine. tam pedes eius. & cap. 8.
lin. 33. è medio. fil. Fo. 33. col. 1. in margine. diuisit se. Fo. 41. col. 2. li. 10. de diis. in margine. uerbum peruersum.
Fo. 53. col. 4. li. 7. s. 10. Rhamnū, Rhammus, Rhammo. Fo. 60. col. 2. li. 24. stabiliēbat. Fo. 61. col. 1. li. 26. tenuit. col. 2. in mar-
gine. egregios. uesperam. & col. 3. li. 10. ascendit huc. & lin. 21. uerit se. Fo. 65. col. 2. lin. 17. me iunxerunt. Fol.
70. col. 2. in margine. inelyus psaltes. Fo. 71. col. 2. lin. 23. domino nostro. Fo. 74. c. 10. lin. 30. dedit ei manu regia. Fol.
78. cap. 2. lin. 36. Eliahu super Elisa. Et ue. Fo. 91. col. 3. lin. 1. misericordia eius, domus impleta est nube, domus domini. Fol.
109. col. 3. in margine. ornamenta à termino. Fo. 111. linea. 23. capitis primi. post illa uerba: maledixerit tibi adde. Et dixit doz
minus ad sathan: Ecce omnia que habet, in potestate tua sunt, attamen in eum non mittas manum tuam: egressusq; est sathan à conspe-
ctu domini. & lin. 30. uenit Iob. Psa. 7. in titulo. pro Saulis pone Simbi, ut. 2. Samuelis. 16. Psa. 14. li. 3. Q. i. & li. 7.
glorificat. Psa. 37. li. 3. Super me. Psa. 44. li. 2. pulchruisti. Psa. 109. in additione literæ. f. secundum hebraicum
accentum. Psa. 115. in septima ogdoade. lin. 6. statuta tua. & octaua ogdoade. li. 7. confitendum. Psa. 140. lin. 10. eruat
me. Prouer. 16. li. 4. operatus est. Fo. 150. col. 2. li. 46. sagitte eius acute. Esa. c. 21. lin. 27. consumitur. & in margi.
redundum tamen. cap. 42. li. 17. cantate. & l. 35. cæcus. & c. 66. li. 1. est solum. Ieremie. c. 20. in margine.
Hanc putat. & c. 31. li. 3. inuenit. Dani. c. 9. lin. 12. bis mille. ca. 10. li. 20. eram soporatus. Ioc. 3. in margine. pro
Esa. 20. pone Esa. 30. Fo. 193. col. 1. in margi. idololatrias fugientibus. Fo. 194. col. 4. in margi. unanimes. ca. 11. in additione
literæ. f. pro sicut, lege sint. Matth. c. 21. li. 14. porro. & l. 18. Quis. Lucæ. c. 8. li. 28. Hæc dicens & col. 4. li. 22. in de-
serta ca. 9. in sumario. de lunatico. ca. 19. li. 13. similitudinem istam & lin. 21. attollere. Ioannis. c. 4. Maslach
ca. 8. co. 3. li. 19. q. omnis. & l. 22. liberi. c. 14. li. 36 & pater. In actis. c. 15. li. 14. ut disciperent. Ad roma.
c. 14. li. 6. stabilietur. & l. 8. idem iudicat. Ad cor. 2. ca. 11. lin. 2. q. omnia. Ad colof. c. 4. lin. 8. sale conditus.
Ad Theff. 1. c. 2. li. 23. obstantes. Ad Timot. 2. c. 2. li. 20. profanas uocum inanitates pretermittito. Ad hebr. c. 1. lin. 19.
deus deus tuus. cap. 7. li. 12. à fratribus. & col. seq. lin. 5. perpetuum habet sacerdotium. ca. 9. li. 11. prius quidem.
ca. 11. li. penul. deus de. Iacobi. c. 3. li. penul. fructibus bonis. Petri epi. c. 1. li. 25. haud negligam. & c. 3. li. 16.
tardat. Apoc. c. 17. lin. 4. fornicati. ca. 20. co. 3. li. 16. fugit terra. non est inuentus. ca. 21. lin. 47. dominus enim.

Index quaternionum.

* a b c d e f g h i k l m n o p q r s t v x y z A B C D E F G H
I K L Aa Bb Cc Dd Ee. Omnes sunt quaterniones, præter * & Ee terniones,
& G. quinter. & L duern.

L V G D V N I,
Excudebat Gaspar Trechsel: Anno
M. D. XLII.

